

СВЕТО ПИСМО
НА СТАРИОТ И НА НОВИОТ ЗАВЕТ

РЕВИДИРАНО ИЗДАНИЕ

СО БЛАГОСЛОВ НА
СВЕТИОТ АРХИЕРЕЈСКИ СИНОД
НА МАКЕДОНСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

2006

MACEDONIAN BIBLE 073DC
UBS-EPS 2006 – 4 K
© 2006 UNITED BIBLE SOCIETIES
ISBN 9989-839-10-7

БИБЛИСКО ЗДРУЖЕНИЕ
НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
СКОПЈЕ

СТАРИОТ ЗАВЕТ

СОДРЖИНА

Битие (Прва книга Мојсеева)	9
Исход (Втора книга Мојсеева)	66
Левит (Трета книга Мојсеева)	115
Броєви (Четврта книга Мојсеева)	151
Второзаконие (Петта книга Мојсеева)	201
Исус Навин	243
Судии Израилеви	273
Рута	301
Прва книга Царства	305
Втора книга Царства	342
Трета книга Царства	373
Четврта книга Царства	411
Прва книга Летописи	446
Втора книга Летописи	479
Прва книга Ездра	518
Втора книга Ездра	530
Трета книга Ездра	548
Неемија	579
Товит	595
Јудита	607
Естира	623
Прва книга Макавејска	636
Втора книга Макавејска	672
Трета книга Макавејска	698
Псалми	710
Јов	784
Изреки	814
Проповедник	841
Песна над песните	850
Мудрост Соломонова	855
Мудрост Сирахова	873
Исаија	919
Еремија	974
Плачот на Еремија	1035
Послание на Еремија	1041
Варух	1044
Езекил	1050
Даниил	1105

Осија	1128
Јоил	1137
Амос	1141
Авдиј	1148
Јона	1150
Михеј	1153
Наум	1159
Авакум	1162
Софонија	1165
Агеј	1168
Захарија	1171
Малахија	1181

КРАТЕНКИ

Битие (Прва книга Мојсеева)	1 Мојс
Исход (Втора книга Мојсеева)	2 Мојс
Левит (Трета книга Мојсеева)	3 Мојс
Броеви (Четврта книга Мојсеева)	4 Мојс
Второзаконие (Петта книга Мојсеева)	5 Мојс
Исус Навин	Ис.Н.
Судии Израилеви	Суд
Рута	Рута
Прва книга Царства	1 Цар
Втора книга Царства	2 Цар
Трета книга Царства	3 Цар
Четврта книга Царства	4 Цар
Прва книга Летописи	1 Лет
Втора книга Летописи	2 Лет
Прва книга Ездра	1 Езд
Втора книга Ездра	2 Езд
Трета книга Ездра	3 Езд
Неемија	Неем
Товит	Тов
Јудита	Јудита
Естира	Ест
Прва книга Макавејска	1 Мак
Втора книга Макавејска	2 Мак
Трета книга Макавејска	3 Мак
Псалми	Пс
Јов	Јов
Изреки	Изреки
Проповедник	Проп
Песна над песните	Песна
Мудрост Соломонова	Мудр
Мудрост Сирахова	Сир
Исаија	Ис
Еремија	Ер
Плачот на Еремија	Плач
Послание на Еремија	Посл
Варух	Варух
Езекил	Ез

Даниил
Осија
Јоил
Амос
Авдиј
Јона
Михеј
Наум
Авакум
Софонија
Агеј
Захарија
Малахија

Дан
Ос
Јоил
Амос
Авд
Јона
Мих
Наум
Авак
Соф
Агеј
Зах
Мал

БИТИЕ

(ПРВА КНИГА МОЈСЕЕВА)

Вовед

Насловот на првата библиска книга **Би́тие** ја навеситува нејзината содржина. Таа зборува за создавањето на светот, на првите луѓе, и за историјата на еврејскиот народ.

Би́тие: создавањето на мажот и жената (1-2); нивното прогонување од рајот (3); Каин и Авел (4); Ное и големиот пошол (6-9); Вавилонската кула (11). Наситаниите за кои се раскажува во овие шекстиви, не можат прецизно да се сместат во календарот на човековата историја. Во понајважниот шекст од 12-50 се раскажува како Бог му носи снос на човекот, повикувајќи ги во Своја служба стварозавештаниите пастирски. Првот е Авраам (12,1-25,18), познат по својата вера и послушност кон Бога, која и до денес им служи како образец на верност. Пошто следат Исак, Авраамовиот син и синот на Исак, Јаков (25,19-37,1), кој го добива името Израил. Понатаму, Јосиф (37,2-50,26), еден од синовите на Јаков, родоначалник на две израилски племиња, е во центарот на наситаниите што ќе ги одведат Јаков и оситаниите негови синови, заедно со нивните семејства во Египет.

Книгата **Би́тие**, пред сè, претставува запознавање со Божјите дела. Таа започнува со тврдењето дека Бог го создал светот, кој е огромен, но сепак Му е целосно поштинет на Бога. Книгата завршува со ветувањето дека Бог ќе продолжи да се грижи за Својот народ. Од почетокот па до крајот на книгата главна личност е Бог: Тој им се открива на луѓето. Тој ги суди, Тој ги води и го помага Својот народ. Конечно, Тој ја создава неговата историја.

Во замена за што Бог бара од Својот народ да верува во Него и во Неговите ветувања, да се поштинет на Неговите наредби и закони.

Во книгава е претставена древната еврејска традиција, која му помогнала на овој народ да ја осознае својата вера и да ја зачува, а преку неа и самиот да остане.

1,1

2,4-25
Ис 42,5
Ер 10,11-12
Пс 8
32,6-9
73,15-17
88,11
89,2
101,25
103
Јов 38
Изреки
8,22-31
И 1,1-3
Дела 17,24
Кол 1,15-17

Бог го создава светот и човекот

1 Во почетокот Бог ги создаде небото и земјата.

² Земјата беше неоформена и пуста; имаше темнина над бездната и Божјот Дух лебдеше над водата.

³ И Бог рече: „Нека биде светлина!“ И настана светлина.

⁴ И Бог виде дека светлината е нешто добро; и ја оддели Бог светлината од темнината.

⁵ Бог светлината ја нарече ден, а темнината ја нарече ноќ. И настани вечер, и настани утро – прв ден.

⁶ Потоа Бог рече: „Нека има свод среде водата и тој да разделува вода од вода!“ (И така стана).

⁷ И создаде Бог свод; и ја одвои водата што е под сводот од водата што е над сводот. Така и стана.

⁸ И сводот Бог го нарече небо. (И виде Бог дека тоа е добро). И настани вечер и настани утро – втор ден.

⁹ И Бог рече: „Нека се собере водата, што е под небото на едно место, и нека се појави копно!“ И стана така. (Водата што е под небото се собра на своите места и се појави копно).

¹⁰ Копното Бог го нарече земја, а собраните води ги нарече – мориња; и виде Бог дека тоа е добро.

¹¹ И Бог рече: „Нека израсте од земјата зеленило – трева, што дава семе, плодносни дрвја кои во себе имаат семе

7

Ез 1,22-25
Пс 148,4

9

Ис 51,10
Јов 26,8-10
38,8

11

Пс 64,9-13

14 (според својот род и вид)!” И стана така.

Ер 31,35
Варух 3,
33-35

16 **12** Земјата пушти од себе зеленило: трева што дава семе според својот род (и вид), а и (плодоносни) дрвја што раѓаат плод, чие семе е според нивниот род. И Бог виде дека тоа е добро.

Пс 135,7-9
Сир
43,1-10

21 **13** И настапи вечер, и настапи утро – трет ден.

Јона 2,1
Јов 40

22 **14** Потоа Бог рече: „Нека се појават светила на небескиот свод (за да ја осветлуваат земјата), за да го делат денот од ноќта и да бидат знаци, и за времињата, и за деновите, и за годините;

Мт 6,26
Лк 12,6

25 **15** и нека бидат тие светилници на небескиот свод, за да ја осветлуваат земјата!” И стана така.

Ер 27,5
Пс 49,10-12

16 Бог создаде две големи светила: поголемо светило да управува со денот, и помало светило да управува со ноќта; ги создаде и ѕвездите;

17 и ги постави Бог на небескиот свод да ја осветлуваат земјата,

18 и да управуваат со денот и ноќта, и да ја одделуваат светлината од темнината. И Бог виде дека тоа е добро.

19 И настапи вечер, и настапи утро – четврти ден.

20 Потоа рече Бог: „Водата нека се исполни со живи суштества, а низ небескиот свод над земјата нека полетаат птици!” (И така стана).

21 И Бог создаде големи риби и секаков вид животни влекачи, што живеат во водата, според нивниот род, како и секаков вид крилати птици, според нивниот род. И виде Бог дека тоа е добро.

22 И ги благослови Бог, велејќи: „Плодете се и множете се, и наполнете ја водата во морињата, и птиците нека се размножат на земјата!”

23 И настапи вечер, и настапи утро – петти ден.

24 Пак рече Бог: „Нека изведе земјата од себе разни суштества според родот нивни: добиток, лазачи и ѕверови земни според нивниот род!” И стана така.

25 И Бог создаде ѕверови земни, според родот нивни, и добиток според родот негов, и секакви гадинки земни, според родот нивни. И Бог виде дека тоа е добро.

26 Потоа Бог рече: „Да создадеме човек според Нашиот образ (и) според Нашето подобие како што сме Ние, кој ќе биде господар над морските риби, над небеските птици, (над ѕверовите) и над добитокот – над целата земја и над сите гадинки што лазат по земјата!”

27 И Бог го создаде човекот според образот Свој, според образот Божји го создаде; машко и женско ги создаде.

28 И ги благослови Бог, и им рече: „Плодете се, и множете се, и наполнете ја земјата, и господарете над неа, и овладајте ги морските риби (и ѕверовите), и небеските птици (и секаков добиток, целата земја), и сите животни што лазат по земјата!”

29 И Бог рече: „Еве, ви дадов секакви билки што даваат семе по целата земја, и секакви дрвја што во себе имаат семе според својот род и вид; тоа да ви биде за храна!

30 А на сите земни ѕверови, и на сите небески птици, и на сè што се движи (и лази) по земјата, во кое има жива душа, им ги дадов сите тревни растенија за храна.” Така и стана.

31 И Бог виде дека сето она што го создаде е многу добро. И настапи вечер, и настапи утро – шести ден.

2 Така се довршија небото и земјата и сето нивно воинство.

2 Седмиот ден Бог ги заврши делата Свои, што ги направи; и си отпочина во седмиот ден од сите дела Свои, што ги создаде.

3 И Бог го благослови седмиот ден, и го освети, зашто во тој ден си отпочина од сите дела Свои, што ги направи и создаде.

4 Ете така настанаа небото и земјата, во она време кога Господ Бог ги создаде земјата и небото.

5 А уште не беа никнале полски грмушки и земни тревки, зашто Господ Бог уште не праќаше дожд на земјата, ниту, пак, имаше човек кој ќе ја обработува земјата,

6 но се креваше пара од земјата и ја оросуваше површината на целата земја.

7 И Господ Бог го создаде човекот од земен прав и му дувна во лицето дух животен; и човекот стана жива душа.

26

9,6
Мудр 2,23
Сир 17,1-4

27

Мт 19,5
Мк 10,6
1 Кор 11,7
Јк 3,9

28

8,17
9,1,7
Пс 8,6-8

29-30

9,2-4

31

Пс 103,24
Сир 39,
33-35
1 Тим 4,4

2,2

2 Мојс
20,11
31,12-17
Евр 4,
4-5,10

7

Пс 103,
20-30
Јов 34,
14-15
Проп 3,20
12,7
Мудр 15,
8-11
1 Кор
15,45-49

9

Изреки
3,18
Откр 2,7
22,14**Градинаџа во Едем**

⁸ И Господ Бог насади рајска градина на исток; и таму го насели човекот што го создаде.

10

Ез 47,1
Откр 22,1-2

⁹ И Господ Бог направи да израстат од земјата секакви дрвја, убави за гледање и добри за јадење, и дрвото на животот среде рајот, и дрвото за познавање на доброто и злото.

17

Мудр 1,12-15
Рим 6,23

¹⁰ Од Едем извираше река за да го наводнува рајот, а потоа таа се раздвојуваше на други четири реки.

18

24,67
Изреки 18,23

¹¹ Името на едната е Пишон; таа тече околу целата Хевилска земја, каде има злато.

21

15,12

¹² Златото на таа земја е добро; таму има и белниум и камен оникс.

¹³ А на втората река името ѝ е Гион; таа тече околу целата земја Куш.

¹⁴ Името, пак, на третата река е Хидекел¹; таа тече на исток од Асирија. Четвртата река е Еуфрат.

¹⁵ И го зеде Господ Бог човекот (кого го создаде), го насели во Едемската градина, за да ја обработува и да ја чува.

¹⁶ И му заповеда Господ Бог на човекот, велејќи: „Од секое дрво во градината можеш да јадеш,

¹⁷ освен од дрвото за познавање на доброто и на злото; од него не јади; зашто во оној ден кога ќе вкусиш од него, ќе умреш.”

¹⁸ И Господ Бог рече: „Не е добро за човекот да биде сам; да му создадеме помошник, сличен на него!”

¹⁹ Тогаш Господ Бог ги создаде од земјата сите полски животни, и сите небески птици, и ги доведе кај човекот за да види како ќе ги нарече тој, па, како што човекот ќе го нарече секое живо суштество, така да му биде и името.

²⁰ И им даде човекот имиња на ситот добиток, и на небеските птици, и на сите полски ѕверови; но за човекот не се најде помошник, сличен на него.

²¹ Затоа Господ му прати на човекот длабок сон; па кога заспа, му извади едно ребро, и местото го пополни со месо.

²² Од реброто, што го зеде од човекот, Господ Бог создаде жена и ја доведе кај човекот.

²³ А човекот рече: „Еве тоа е коска од моите коски, и плот од мојата плот. Нека ѝ биде името жена, зашто е земена од мажот (свој)!”

²⁴ Затоа човекот ќе ги остави татко си и мајка си и ќе се прилепи кон жената своја; и (обата) ќе бидат едно тело.

²⁵ И беа обајцата голи, Адам и жената негова, и не се срамеа.

Пројерување на мажот и жената од рајот

3 Но змијата беше полукава од сите ѕверови полски, што ги создаде Господ Бог; па ѝ рече на жената: „Вистина ли е дека Бог рекол да не јадете од ниедно дрво во рајот?”

² А жената ѝ рече на змијата: „Ние јадеме род од секое дрво во рајот;

³ – само од родот на она дрво среде рајот, – рече Бог, – не јадете од него и не допирајте се до него, за да не умрете!”

⁴ Тогаш змијата ѝ рече на жената: „Не, нема да умрете!

⁵ Но Бог знае дека оној ден кога ќе вкусите од него, ќе ви се отворат очите, па ќе станете како богови и ќе знаете што е добро, а што зло.”

⁶ Кога жената, видо дека родот на дрвото е добар за јадење, и убав на изглед, и дека дрвото е пожелно поради тоа што дава знаење, набра род од него и го изеде, па му даде и на мажот свој, та и тој јадеше.

⁷ Тогаш им се отворија очите на обајцата, и разбраа дека се голи; па исплетоа лисја од смокви и си направија опашала.

⁸ Тогаш го чуја гласот на Господ Бог, кога Тој одеше низ рајот во времето на дневниот ветрец; и се сокрија Адам и неговата жена меѓу рајските дрвја.

⁹ Но Господ Бог го повика Адам и му рече: „(Адаме) каде си?”

¹⁰ А тој одговори: „Го чув одењето Твое низ рајот, па се уплашив, бидејќи сум гол, и се сокрив.”

22

1 Кор 11,
8-9
1 Тим 2,13

23

Песна 2,16
6,3

24

Мал 2,15
Мт 19,5
1 Кор 6,16
Ефес 5,31

3,1

Мудр 2,24
Јн 8,44
Откр 12,9
20,2

5

2,17
3,22

6

Јк 1,13-15

8

3 Цар
19,12

10

Ис 20,3
Откр 3,18
16,15¹ 2,14. *Туџар*.

13 ^{2 Кор 11,3} ¹¹ И (Бог) рече: „Кој ти кажа дека си гол? Да не си јал од она дрво, од кое ти забранив да јадеш?”

14 ^{Ис 65,25} ¹² Адам, пак, рече: „Жената, која ми ја даде Ти, таа ми даде плод од дрвото, и јас јадев.”

15 ^{Откр 12,17} ¹³ Тогаш Господ Бог ѝ рече на жената: „Зошто го направи тоа?” Жената одговори: „Змијата ме измами, и јас јадев.”

16 ^{35,16-18} ^{Мих 4,10} ^{Јн 16,21} ^{Откр 12,2} ¹⁴ На змијата, пак, ѝ рече Господ Бог: „Затоа што си го направила тоа, проклетата да си меѓу сите животни и сите полски ѕверови; помешечки ќе се влечеш и прав ќе јадеш сè до крајот на својот живот!”

17 ^{Ос 4,3} ^{Рим 8,20} ¹⁵ И ставам непријателство меѓу тебе и жената и меѓу родот твој и породот нејзин. Тој ќе ти ја смачкува главата, а ти ќе го каснуваш во петата.”

19 ^{Пе 89,3} ^{103,29} ^{Јов 3,1-26} ^{7,1-21} ^{34,15} ^{Прон2, 22-23} ^{3,20} ^{Рим 5,12} ¹⁶ А на жената ѝ рече: „Кога ќе бидеш бремена, ќе ти ги умножам и преумножам маките; со болки ќе раѓаш деца, и ќе се приклониш кон мажот свој, и тој ќе ти биде господар!”

20 ^{Дела 17,26} ¹⁷ Па потоа му рече на Адам: „Бидејќи ја послуша жената твоја и вкуси од дрвото, од кое ти забранив и реков: – не јади од него – затоа земјата нека биде проклетата за тебе; со мака ќе се храниш од неа сè до крајот на својот живот;

22 ^{2,17} ^{Откр 22,2,14} ¹⁸ трње и бодлики ќе ти раѓа; и ти ќе јадеш трева полска.

¹⁹ Со пот на лицето свое ќе јадеш леб, сè дури не се вратиш во земјата, од која си земен; зашто си земја, и во земја ќе се вратиш!”

²⁰ Адам ја нарече својата жена Ева, бидејќи таа стана мајка на сите живи.

²¹ А Господ Бог им направи на Адам и на неговата жена облеку од кожа, и ги облече во нив.

²² И Господ Бог рече: „Ете, Адам стана како еден од Нас, знаејќи што е добро и што е зло; но сега, да не ја испружи раката своја и да земе пак од дрвото на животот, и да вкуси, па да заживее вечно!”

²³ Тогаш Господ Бог го изгони од Едемската градина, за да ја обработува земјата, од која беше земен.

²⁴ Откако, пак, го изгони Адам, постави на исток пред градината Едем херувим и огнен меч, кој се вртеше и натаму и наваму, за да го пазат патот кон дрвото на животот.

Каин и Авел

4 Потоа Адам легна со жената своја Ева, која зачна и го роди Каин, и рече: „Придобив човек од Господ!”

² Го роди уште и братот негов Авел. И Авел стана овчар, а Каин беше земјоделец.

³ По некое време Каин Му принесе на Господ дар од земните плодови;

⁴ а и Авел исто така принесе од првината на стадото свое и од нивната маст. И Господ погледна благонаклоно на Авел и на неговите дарови;

⁵ а на Каин и на неговите дарови не погледна благонаклоно. Затоа Каин многу се разлутуи, и лицето му се намршти.

⁶ Тогаш Господ му рече на Каин: „Зошто се лутити? Зошто се помрачи лицето твое?”

⁷ Зарем, кога правиш добро, не си ведар во лицето? А ако не правиш добро, тогаш гревот е пред вратата: тој те влече кон себе, но ти надвладај го!”

⁸ И му рече Каин на својот брат Авел: „Да појдеме в поле!” А кога беа во полето, Каин скокна на својот брат Авел, и го уби.

⁹ Тогаш Господ (Бог) му рече на Каин: „Каде е братот твој, Авел?” А тој одговори: „Не знам; зарем јас сум чувар на брат ми?”

¹⁰ А (Господ) рече: „Што направи? Чуј! Крвта на братот твој вика од земјата кон Мене.

¹¹ Затоа да си проклет на земјата, што ја отвори устата своја да ја прими крвта на братот од раката твоја.

¹² Кога ќе ја обработуваш земјата, таа нема повеќе да ти дава изобилен род; ти ќе бидеш изгнаник и скитник по земјата!”

¹³ А Каин му рече на Господ: „Казната моја е толку голема, што не може да се носи.

24

² Мојс
25,18-22

4,4

Евр 11,4

6

Јона 4,4

8

Мудр 10,3
1 Јн 3,12

10

Мт 23,35
Евр 12,24

- 14** Јов 15, 20-25
Изреки 28,17 ¹⁴ Ете, денес ме истеруваш од плодната земја, и од лицето Твое ќе се кријам и ќе бидам прогонет и скитник по земјата: значи, секој што ќе ме сретне, може да ме убие.”
- 15** Ез 9,4-6
Мт 18,22 ¹⁵ А Господ му рече: „Тоа нема да се случи; зашто, кој ќе го убие Каина, седумпати ќе се казни!” И му стави Господ знак на Каин, за да не го убие никој, кој ќе го сретне.
- 16** Дела 7,3 ¹⁶ И си отиде Каин од пред лицето на Господ, и се насели како прогонет во земјата Нод, источно од Едем.
- 23** 2 Мојс 21,23-25 ²³ И си отиде Каин од пред лицето на Господ, и се насели како прогонет во земјата Нод, источно од Едем.
- 24** Мт 18,22 ²⁴ И си отиде Каин од пред лицето на Господ, и се насели како прогонет во земјата Нод, источно од Едем.

Поштомцише на Каин

- 26** 2 Мојс 3,14
Лк 3,38 ²⁶ И легна Каин со жената своја, и таа забремени и го роди Енох. Потоа созида град и го нарече според името на својот син – Енох.
- ¹⁷ И легна Каин со жената своја, и таа забремени и го роди Енох. Потоа созида град и го нарече според името на својот син – Енох.
- ¹⁸ На Енох му се роди Ирад; а Ирад го роди Мехујаел; Мехујаел, пак, го роди Матусал, а Матусал го роди Ламех.
- ¹⁹ Ламех зеде две жени: на едната ѝ беше името Ада, а на другата Цила.
- ²⁰ Ада го роди Јавал, тој е татко на оние што живеат во шатори со стада.
- ²¹ А на братот негов името му беше Јувал; тој беше татко на сите што свиреа на гусли и шупелки.
- ²² Цила, пак, го роди Тувал-Каин, кој беше ковач на секакви работи од бакар и железо; а сестра на Тувал-Каин му беше Ноема.
- ²³ И им рече Ламех на жените свои, Ада и Цила: „Чујте го гласот мој, жени Ламехови; послушајте ги зборовите мои: убив човек поради рана и младич заради модрица.
- ²⁴ Ако за Каин треба да се одмазди седумпати, за Ламех ќе се одмазди седумдесет и седумпати!”
- ²⁵ Адам пак легна со жената своја, и таа му роди син, и му даде име Сит. Зашто (таа) рече: „Господ ми даде син место Авел, кого го уби Каин.”
- ²⁶ И на Сит му се роди син, кого го нарече Енох. Тогаш почна да се призовува името Господово.

Родословот на њаиријарсише од Адам до Ное

5,1
1,26

5 Ова е родослов на Адам: Кога Бог го создаде човекот, го создаде според образот Божји.

² Маж и жена ги создаде, и ги благослови, и ги нарече – човечки суштества – во денот кога беа создадени.

³ Адам поживеа двеста и триесет години, кога му се роди (син) според подобие то негово и според образот негов, и му даде име Сит.

⁴ А откако го роди Сит, Адам поживеа уште седумстотини години, раѓајќи синови и ќерки.

⁵ И сите денови, што ги поживеа Адам, изнесуваа деветстотини и триесет години; потоа тој умре.

⁶ Сит, пак, поживеа двеста и пет години и му се роди Енох.

⁷ По раѓањето на Енох, Сит живееше уште осумстотини и седум години, раѓајќи синови и ќерки;

⁸ така поживеа Сит вкупно деветстотини и дванаесет години и потоа умре.

⁹ Енох, пак, имаше сто и деведесет години, кога му се роди Каинан.

¹⁰ А откако го роди Каинан, Енох живееше уште седумстотини и петнаесет години, раѓајќи синови и ќерки;

¹¹ и така сите денови на Енох изнесуваа деветстотини и пет години; потоа тој умре.

¹² Каинан, пак, поживеа сто и седумдесет години и го роди Махалалеил;

¹³ а по раѓањето на Махалалеил Каинан живееше уште седумстотини и четириесет години, раѓајќи синови и ќерки.

¹⁴ И така Каинан поживеа вкупно деветстотини и десет години; и умре.

¹⁵ А Махалалеил поживеа сто шеесет и пет години, и го роди Јаред.

¹⁶ По Јаредовото раѓање Махалалеил живееше уште осумстотини и триесет години, раѓајќи синови и ќерки.

¹⁷ А сите денови од животот на Махалалеил беа осумстотини деведесет и пет години; потоа тој умре.

¹⁸ Јаред, пак, поживеа сто шеесет и две години и го роди Енох;

22 ¹⁹ а откако го роди Енох, Јаред живееше уште осумстотини години, раѓајќи синови и ќерки.

24 ²⁰ Сите денови, пак, од животот на Јаред изнесуваа деветстотини шеесет и две години; и умре.

29 ²¹ Енох, откако поживеа сто шеесет и пет години, го роди Метуселлах;

32 ²² а по раѓањето на Метуселлах, Енох живееше според волјата Божја триста години, раѓајќи синови и ќерки.

²³ А сите денови на Енох изнесуваа триста шеесет и пет години.

6,1 ²⁴ И Енох, живејќи според волјата Божја, исчезна, бидејќи Бог го зеде.

²⁵ Метуселлах, пак, поживеа сто осумдесет и осум години, и го роди Ламех;

3 ²⁶ па, откако го роди Ламех, Метуселлах живееше уште седумстотини осумдесет и две години, раѓајќи синови и ќерки;

4 ²⁷ а сите денови од животот на Метуселлах беа деветстотини шеесет и девет години; потоа умре.

²⁸ Ламех, пак, откако поживеа сто осумдесет и осум години, доби син.

²⁹ и го нарече Ное, велејќи: „Овој ќе нè утеша во работите наши и во трудот на рацете наши на земјата, што Господ ја проколна.“

³⁰ А откако се роди Ное, Ламех поживеа уште петстотини шеесет и пет години, раѓајќи синови и ќерки.

³¹ Така поживеа Ламех вкупно седумстотини педесет и три години; и умре.

³² Ное имаше петстотини години, кога ги роди (трите сина): Сим, Хам и Јафет.

Боџ решава да ги поџуби луѓето

6 А кога луѓето почнаа да се множат на земјата, и ќерки им се народија, ² тогаш синовите Божји видоа дека ќерките човечки се убави и ги земаа, кои ги сакаа, за жени.

³ И рече Господ: „Духот Мој нема вечно да ги одржува во живот луѓето, зашто тие се плот; деновите нивни нека им бидат сто и дваесет години.“

⁴ А во тоа време имаше цинови на земјата, особено кога синовите Божји

почнаа да влегуваат при ќерките човечки и тие почнаа да им раѓаат; тоа се силните луѓе, прочуени од старото време.

⁵ И Господ виде дека лошотиите меѓу луѓето на земјата се умножуваа, и дека сите мисли и помисли во срцата нивни беа зли во секое време.

⁶ И се покаја Господ што го беше создал човекот на земјата, па се натажи во срцето Свое.

⁷ И рече Господ: „Ќе ги истребам од земјата луѓето што сум ги создал – од човекот до добитокот, малите гадинки и небеските птици – бидејќи се каам што ги создадов.“

⁸ Но Ное најде милост во очите на Господ.

Боџ решава да го пошведи Ное

⁹ Еве го животот на Ное: Ное беше човек праведен и непорочен во својот род; Ное живееше според Божјата волја.

¹⁰ И му се родија на Ное три сина: Сим, Хам и Јафет.

¹¹ А земјата се израсипа пред лицето на Бога, и се исполни со неправда.

¹² И погледна Бог на земјата, и ете – таа беше расипана: бидејќи секое суштество беше се отклонило од својот пат на земјата.

¹³ И му рече Бог на Ное: „Крајот на секое суштество дојде пред очите Мои, зашто земјата се исполни со нивните злодела; и, еве, Јас ќе ги истребам од земјата.“

¹⁴ Изгради си за себе ковчег од дрвото гофер², и направи прегради во ковчегот; потоа намачкај го со смола една-тре и еднадвор.

¹⁵ А изгради го вака: должината на ковчегот да биде триста лакти, ширината негова педесет лакти, а во висина да е триесет лакти.

¹⁶ Направи отвор на ковчегот, и засводи го на еден лакот одозгора; стави му и врата на ковчегот отстрана и нека има три ката во него: долен, среден и горен.

5Ер 5,1-5
6,28
Пс 13,2-3**6**2 Мојс
32,13-15
1 Цар
15,35
Ер 18,8-10
26,3
Јона 4,2**8**18,3
2 Цар
15,25
Сир 44,17
Лк 1,30
Евр 11,7
3 Птр 2,5**9**

5,22

13

18,20

14

1 Птр 3,20

² 6,14. Ова дрво било најверојатно од видот на кедарот или кипарисот; кои се цврсти и отпорни дрва.

17 <sup>Пс 28,10
92,2-4
3 Птр 2,5</sup> ¹⁷ Јас ќе пуштам потоп, вода, на земјата, за да го истребам под небото секое суштество, во кое има животен дух; сè, што е на земјата, ќе изгине.

18 <sup>9,9
17,2</sup> ¹⁸ Но со тебе Јас ќе направам Свој завет, а во ковчегот ќе влезеш ти, и со тебе и синовите твои, и жената твоја, и жените на синовите твои.

7,1 <sup>Мудр 10,4
1 Птр 3,20
3 Птр 2,5</sup> ¹⁹ И внеси во него исто така (од секаков добиток и од сите влекачи и) од сите животни, од секое суштество да има по две, за да останат со тебе во живот; од машки и од женски пол да бидат.

2
^{5 Мојс 14}

²⁰ Од птиците според родот нивни, и од добитокот според родот негов, и од сите влекачи според нивниот род – од сите по две ќе влезат при тебе, за да останат живи (со тебе од машки и од женски пол).

²¹ И земи со себе секаква храна, со каква што се хранат, и чувај ја кај себе; тоа ќе биде храната за тебе и за нив!”

²² И направи Ное сè како што му заповеда Бог; така направи.

Ное влегува во ковчего̄ӣ

7 И му рече Господ на Ное: „Влезете во ковчегот ти и целото твое семејство, бидејќи ти си единствениот праведен пред Мене во овој род,

² и земи со себе од секое чисто животно по седум од машки и женски пол, а од нечистите животни – по две, машки пол и женски пол;

³ исто така и од небеските птици (чисти) по седум, од машки и од женски пол, (и од сите нечисти птици по две, од машки и од женски пол) за да им се зачува родот нивни по целата земја.

⁴ Зашто по седум дена ќе пуштам дожд на земјата, што ќе се излива четириесет дена и четириесет ноќи, и ќе го истребам од земјата секое суштество, што сум го создал.”

⁵ И Ное направи сè што му заповеда Господ.

Големиӣ њо̄ӣӣ

⁶ А Ное имаше шестотини години кога се случи потопот на земјата.

⁷ И влезе Ное во ковчегот, и синовите негови, и жената негова, и жените на синовите негови со него, заради водениот потоп.

⁸ И од чистите и од нечистите животни, и од птиците и од сè што се влечеше по земјата,

⁹ влегоа кај Ное во ковчегот по две, машко и женско, како што Бог му заповеда на Ное.

¹⁰ А по седмиот ден дојдоа водите од потопот на земјата.

¹¹ Во шестотата година од животот на Ное, во вториот месец од таа година, седумнаесеттиот ден од месецот, во тој ден бликнаа сите извори на големата бездна и се отворија окната небески;

¹² и се лиеше дожд на земјата четириесет дена и четириесет ноќи.

¹³ Во истиот ден во ковчегот влегоа Ное, неговите синови Сим, Хам и Јафет, и жената Ноева, и трите жени на синовите негови со нив.

¹⁴ Тие, и сите сверови според родот нивни, и добитокот според неговиот род, и сите гадинки, што се влечеа по земјата, според нивниот род, и сè што лета, според родот негов, сите птици и сè што има крилја,

¹⁵ влегоа во ковчегот кај Ное по две единки (од машки и женски пол) од секое суштество, во кое имаше животен дух;

¹⁶ и тие што влегоа, машки и женски пол влегоа од секое суштество, како што му беше заповедал Бог. Потоа Господ го затвори (ковчегот) еднадвор.

¹⁷ Натопувањето на земјата потраја четириесет дена; водата надојде и го подзеде ковчегот; и тој се крена од земјата;

¹⁸ водата се засилуваше многу и се умножуваше на земјата, а ковчегот плувеше по површината на водата.

¹⁹ И нарасна водата на земјата толку многу, што ги покри сите високи планини, какви што има под целото небо;

²⁰ петнаесет лакти се издигаше водата над планините, откако ги покри.

²¹ Тогаш го изгуби животот секое суштество, што се движеше по земјата: и птиците, и добитокот, и сверовите, и

11

<sup>Ис 24,18
Пс 77,15-16
103,6-9
Јов 12,15
3 Птр 3,6</sup>

23 сите лазачи, што се влечат по земјата, и сите луѓе;

Ев 14,14

²² сè, што на копното имаше здив во ноздрите свои, изумре.

²³ И се истреби секое суштество што живеше на земјата: од човекот до добитокот, и лазачите, и птиците небески – сè беше истребено од земјата; останаа само Ное, и оние, кои беа со него во ковчегот.

²⁴ А водата беше над земјата сто и педесет дена.

Ное излегува од ковчегош

8 И си спомна Бог за Ное, и за сите ѕверови и за сиот добиток (и за сите птици и за сите влекачи), што беа со него во ковчегот; и навса Бог ветар на земјата, и водите запреа.

² Изворите на бездната и окната небески се затворија, и дождот од небо-то престана.

³ Водата почна постепено да опаѓа на земјата, и по сто и педесет дена намали.

⁴ И се запре ковчегот во седмиот месец на седумнаесеттиот ден на ридовите од планината Арарат.

⁵ Водата, пак, опаѓаше постепено до десеттиот месец; и во првиот ден од десеттиот месец се покажаа врвовите на планините.

⁶ А по четириесет дена го отвори Ное прозорцот на ковчегот, што го беше направил;

⁷ И пушти гавран, (за да види дали спаднала водата од земјата) кој откако одлета, полетуваше и долетуваше додека не се исуши земјата од водата.

⁸ Потоа пушти гулаб, за да види дали исчезнала водата од површината на земјата;

⁹ но гулабот, бидејќи не најде каде да застане со своите нозе, се врати кај него во ковчегот, зашто уште имаше вода по целата земја; и Ное ја спружи раката, го фати и го зеде кај себе во ковчегот.

¹⁰ Почека уште други седум дена, и повторно го пушти гулабот од ковчегот.

¹¹ Гулабот се врати кај него приквечер; и ете, во клунот свој тој имаше свеж маслинов лист; и Ное разбра дека се повлекла водата од земјата.

¹² Потоа почека уште седум дена, и (одново) го пушти гулабот, а тој повеќе не му се врати.

¹³ Во шестотини и првата година (од живот на Ное), во првиот ден од првиот месец, ја снема водата од земјата; и Ное го отвори покривот на ковчегот, погледна и виде дека површината на земјата беше поисушена.

¹⁴ А на дваесет и седмиот ден од вториот месец, земјата беше сува.

¹⁵ Тогаш му рече Бог на Ное:

¹⁶ „Излезете од ковчегот, ти, жената твоја, синовите твои, и жените на синовите твои;

¹⁷ изведи ги со себе и сите животни, што се со тебе, од секое суштество, од птиците, добитокот и сите влекачи што лазат по земјата; и нека се растураат по земјата, и нека се плодат и множат на земјата!”

¹⁸ И излегоа Ное, синовите негови, жената негова, и жените на синовите негови;

¹⁹ сите животни и сиот добиток и сите лазачи, сите птици – сè што се движи по земјата, според родот нивни, излегоа од ковчегот.

²⁰ И Му направи Ное жртвеник на Господ; и зеде од секој чист добиток и од сите чисти птици, и ги принесе на жртвеникот како жртви сепаленици.

²¹ И Господ го почувствува пријатниот мирис, па рече во срцето Свое: „Нема повеќе да ја проколнувам земјата поради човекот, зашто помислите на срцето човечко се зли уште од младини и нема повеќе да ги уништувам живите суштества, како што направив.

²² Отсега, па сè дури постои земјата, нема да престанат сеенето и жнеенето, студот и горештината, летото и зимата, деновите и ноќите.”

Божјош вешување за Ное

9 Тогаш Бог го благослови Ное и синовите негови, и им рече: „Плодете се и множете се, и полнете ја земјата (и завладејте со неа)!

² А сите земни животни (и сиот земен добиток) и сите небески птици, и сè што

8,17

1,22

22

Ер 31,35-36
33,20

9,1

1,28

3 лази по земјата, и сите морски риби да се плашат од вас: во ваши раце се предадени.

^{1,29}
⁵ Мојс
12,15-16
Дела 10,
11-16
Рим 14,3
1 Тим 4,3

³ Сè што се движи и живее, ќе ви биде храна; сè ви давам, како што ви ги бев дал зелените билки.

4 ⁴ Само не смеете да ги јадете живите суштества додека во нив има душа, односно крв!

³ Мојс
17,11-14

5 ⁵ А за вашата крв, во која е вашиот живот, ќе барам сметка; од секој свер ќе ја барам; ќе ја барам, исто така, душата човечка од раката на човек, од раката на братот негов;

² Мојс
20,13

6 ⁶ кој ќе пролее човечка крв, и неговата крв ќе се пролее од човечка рака; зашто човекот е создаден според образот Божји.

^{1,26}
² Мојс
21,23

9 ⁷ Вие, пак, плодете се и множете се; ширете се на земјата и наполнете ја!”

^{6,18}
Сир 44,
17-18

11 ⁸ И му рече Господ на Ное и синовите негови со него, велелјќи:

Ис 54,9-10

13 ⁹ „А Јас, еве, го поставувам заветот Мој со вас и со вашето потомство по вас,

^{Ез 1,28}
Откр 4,3

15 ¹⁰ и со секоја жива душа, која е со вас, со птиците, и со добитокот, и со сите земни сверови, што се со вас, со сè она што излегло од ковчегот, со сите земни животни;

¹¹ го поставувам заветот Мој со вас дека отсега нема веќе ни една плот да загина од потоп и дека повеќе не ќе има потоп да ја запустува земјата!”

¹² И рече Бог: „Еве го знакот на заветот, што го поставувам меѓу Мене и вас и меѓу секоја жива душа, која е со вас, за сите идни поколенија:

¹³ божилак Свој поставувам во облакот, за да биде знак на вечниот завет меѓу Мене и земјата.

¹⁴ Па кога облак ќе навеам на земјата, ќе (Ми) се појави божилакот во облакот,

¹⁵ и ќе си спомнам за заветот Мој, кој е меѓу Мене и вас и меѓу секоја душа, што живее во плот; и нема веќе да има потоп за да ја уништи секоја плот.

¹⁶ Божилакот ќе (Ми) биде во облакот, и Јас ќе го видам и ќе си спомнам за вечниот завет меѓу Бога и меѓу секоја жива душа во секоја плот, што е на земјата.”

¹⁷ И му рече Бог на Ное: „Тоа е знакот на заветот, што го поставив меѓу Мене и меѓу секоја плот, што е на земјата!”

Тројцаӣа синови на Ное

¹⁸ Синовите Ноеви, кои излегоа од ковчегот, беа: Сим, Хам и Јафет. Хам е татко на Ханан.

¹⁹ Тоа се трите сина Ноеви, и од нив се насели целата земја.

²⁰ А Ное почна да ја обработува земјата, и насади лозје.

²¹ И се напи од виното, па се опи, и легна гол среди шаторот свој.

²² А Хам, таткото на Ханан, ја виде голотијата на таткото свој, и излезе, та им го кажа тоа на обајцата браќа свои.

²³ Но Сим и Јафет зедоа облека, и, наметнуваќи ја на рамената свои, појдоа назад и ја покрија со неа голотијата на таткото свој; лицата им беа свртени наназад, и тие не ја видоа голотијата на својот татко.

²⁴ А кога се истрезни Ное од виното, дозна што му беше направил помладиот негов син,

²⁵ па рече, „Проклет да е Ханан; тој ќе биде слуга на слугите од браќата свои!”

²⁶ И уште рече: „Благословен да е Господ Бог Симов; а Ханан ќе му биде слуга!”

²⁷ Нека го рашири Бог Јафет, и тој нека живее во шаторите на Сим; а Ханан ќе му биде слуга!”

²⁸ И поживеа Ное по потопот триста и педесет години.

²⁹ А сè на сè поживеа Ное деветстотини и педесет години; потоа умре.

Народӣе на земја̄а

10 А ова е родословието на Ноевите синови: Сим, Хам и Јафет, на кои по потопот им се родија синови.

² Синовите на Јафет се: Гомер, Магог, Мадај, Јаван, Тувал, Мешех и Тирас.

³ А синовите Гомерови се: Ашкеназ, Рифат и Тогарма.

⁴ Синовите, пак, Јаванови се: Елиша, Тарсис, Китим и Роданим.

18
10,1-6

21
Изреки
23,29-35
Јудита 13,2
Сир 31,
25-27
Ефес 5,18

25
5 Мојс
27,16

26
Суд 1,28

10,2
Ез 27,13
38,6

- 6** ^{9,18} ^{12,6} Од нив се разгранаа одделни народи во земјите нивни, секој според јазикот свој, според родот свој, и народот свој.
- 7** ^{3 Цар 10,} ¹⁻³ ^{Мих 5,5} ^{Наум 1,1} ^{3,19} **6** Хамовите синови се: Куш, Мицраим, Пуг и Ханан.
- 8** ^{Мих 5,5} **7** А синовите Кушови: Сева, Евила, Сафта, Рама и Сафтеха. Синовите, пак, Рамаови се: Сева и Дедан.
- 11** ^{Наум 1,1} ^{3,19} **8** Куш го роди Нимрод; тој започна да станува силен на земјата;
- 9** тој беше добар ловец пред Господ; затоа се вели: – добар ловец пред Господ, како Нимрод.
- 10** Во почетокот негови царства беа: Вавилон, Ерех, Акад и Калне, сите во земјата Сенаар.
- 11** Од таа земја излезе Ашур, и ги сосида Ниневија, Ревот, Калах,
- 12** и Ресен меѓу Ниневија и Калах; тој е голем град.
- 13** Од Мицраим произлегоа потомците на Луд, Енам, Лаав и Нафтух,
- 14** како и потомците на Патру и Каслух, од кои водат потекло Филистејците и Кафторимите.
- 15** А Ханан го роди својот првенец Сидон, и Хет,
- 16** потоа Јевусиј, Амориј, Гергесеј,
- 17** Евеј, Аркиј, Синиј,
- 18** Арвадиј, Цамариј и Аматил. А потоа племињата ханански се раселија.
- 19** Пределите, пак, ханански беа од Сидон кон Герар сè до Газа, и потоа до Содом, Гомора, Адма и Цевоим, па сè до Лаша.
- 20** Тоа се синовите Хамови, според семејствата нивни, според јазиците нивни, во нивните земји и во народите свои.
- 21** И на Сим му се родија синови, на постариот брат Јафетов, татко на сите синови Еверови.
- 22** А синовите Симови беа: Елам, Ашур, Арфаксад, Луд, Арам (и Каинан).
- 23** Синовите, пак, Арамови се: Уц, Ул, Гетер и Маш.
- 24** Арфаксад го роди (Каинан, Каинан го роди) Сала, а Сала го роди Евер.
- 25** На Евер му се родија двајца синови: на едниот му беше име Фалек, зашто во неговото време се раздели земјата, а името на брат му беше Јоктан.
- 26** Јоктан го роди Алмодад, Шалеф, Хацармавет и Јерах,

- 27** Хадорам, Узал и Дикла,
- 28** па Овал, Авимасел и Сева,
- 29** потоа Офир, Авила и Јовав – сите тие беа синови Јоктанови.
- 30** Живеалиштата им беа од Меша до источната гора Сефар.
- 31** Тоа се Симовите синови според родовите нивни, според јазиците нивни, во нивните земји и според нивните народи.
- 32** Тоа се родовите на синовите Ноєви според нивните родословија, и според народите нивни. Од нив се рапирија народи по земјата после потопот.

Вавилонската кула

- 11** По целата земја имаше еден јазик и исти зборови.
- 2** А кога луѓето се селеле од исток, најдоа рамнина во земјата Сенаар и се населија таму.
- 3** И си рекоа меѓу себе: „Ајде да правиме тули и на оган да ги печеме!“ И користеа тули наместо камен и земјана смола наместо вар.
- 4** Потоа рекоа: „Ајде да си сосидаме град и кула, висока до небото; и да се здобиеме со име, пред да се растуриме по целата земја!“
- 5** Тогаш Господ се спушти да го види градот и кулата, што ги сидаа синовите човечки.
- 6** И рече Господ: „Ете, еден народ се и сите имаат еден јазик; ова е само почеток на нивните настојувања. Наскоро ќе прават сè што ќе наумат!“
- 7** Ајде да слеземе и да им го збркаме нивниот јазик за да не се разбираат еден со друг што зборуваат!“
- 8** И така Господ ги растури оттаму по целата земја, и престанаа да го сидаат градот (и кулата).
- 9** Затоа тој се нарече Вавилон, зашто таму го збрка Господ јазикот на целата земја и оттаму ги растури Господ по целата земја.

Родословие на њаџријарсиите од Сим до Авраам

- 10** Ова е родословието на Сим: Сим имаше сто години кога го роди Арфаксад, две години по потопот.

32
9,1
5 Моје 32,9

11,1
Мудр 10,5
Дела 2,1-11
Откр 7,
9-10

4
Сир 40,19

9
Ер 51,53
Јн 11,52

10
1 Лет 1,
17-27
Лк 3,34-36

12,1 <sup>Ис 41,8-9
Мудр 10,5
Сир 44,
19-21
Дела 7,2-4
Евр 11,8-10</sup> ¹¹ И откако го роди Арфаксад, поживеа Сим петстотини години, раѓајќи синови и ќерки.

2 ¹³ По раѓањето на Сала, Арфаксад живееше уште триста и триесет години, раѓајќи синови и ќерки.

¹⁴ Сала поживеа сто и триесет години и го роди Евер.

¹⁵ А, откако го роди Евер, Сала поживеа триста и триесет години, раѓајќи синови и ќерки.

3 ¹⁶ Евер поживеа сто триесет и четири години, и го роди Фалек.

¹⁷ По раѓањето на Фалек, Евер поживеа четирестотини и седумдесет години, раѓајќи синови и ќерки.

¹⁸ А Фалек поживеа сто и триесет години и го роди Рагав.

¹⁹ А, откако го роди Рагав, Фалек поживеа двесте и девет години, раѓајќи синови и ќерки.

²⁰ Рагав поживеа сто триесет и две години и го роди Серух;

²¹ а откако го роди Серух, Рагав поживеа двесте и седум години, раѓајќи синови и ќерки.

²² Серух поживеа сто и триесет години и го роди Нахор;

²³ По раѓањето на Нахор, Серух по-

живеа двесте години, раѓајќи синови и ќерки.

²⁴ Нахор, пак, поживеа седумдесет и девет години и го роди Тара;

²⁵ по раѓањето на Тара, Нахор поживеа сто дваесет и девет години, раѓајќи синови и ќерки.

²⁶ Тара поживеа седумдесет години и ги роди Аврам, Нахор и Аран.

²⁷ А еве го родословието на Тара: Тара ги роди Аврам, Нахор и Аран; а Аран го роди Лот.

²⁸ Аран умре кај таткото свој Тара во родната земја, во Ур Халдејски.

²⁹ А Аврам и Нахор се оженија; името на жената Аврамова беше Сараја, а на жената Нахорова името ѝ беше Милка, ќерка на Аран, татко на Милка и Иска.

³⁰ Сараја беше неплодна и немаше пород.

³¹ И го зеде Тара синот свој, и внукот од синот свој, Лот, син Аранов, и Сараја, снаата своја, жената на неговиот син Аврам; па излегоа заедно од Ур Халдејски за да појдат во земјата хананска; и дојдоа до Харан, каде и се населија.

³² И поживеа Тара во харанската земја двесте и пет години; и умре Тара во Харан.

АВРАМ

Боџ до ѝовикува Аврам да ја наѝуиѝи својаѝа земја

12 И му рече Господ на Аврам: „Излези од својата земја, и од родот свој, и од домот на татко си, (па појди) во земјата што ќе ти ја покажам Јас!

² А од тебе ќе направам голем народ, и ќе те благословам, и името твое ќе го прославам и ти ќе бидеш благословен.

³ Ќе ги благословам оние, што тебе ќе те благословуваат, и ќе ги проколнам оние, што тебе ќе те проколнуваат и преку тебе ќе бидат благословени сите народи на земјата.”

⁴ Тогаш тргна Аврам, како што му кажа Господ, а со него појде и Лот.

Аврам имаше седумдесет и пет години кога излезе од Харан.

⁵ И ги зеде Аврам Сараја, жената своја, и Лот, братанецот свој, со целиот имот што го беа спечалиле, и слугите што ги беа придобиле во Харан, па излегоа за да отидат во земјата хананска.

Аврам во земјаѝа Ханан, а ѝоѝа во Еџиѝеѝ

⁶ И Аврам ја помина таа земја по нејзината должина до местото Сихем, кај светото дрво во Море; а тогаш во таа земја живееја Хананци.

⁷ И му се јави Господ на Аврам и му рече: „Оваа земја ќе му ја дадам на

29
22,20-23

30
16,1
17,17-21
18,11-12

31
15,7

5
11,31

6
33,18-20

7
13,15
15,18
17,8
26,3-4
5 Мојс 1,
7-8
34,4
Дела 7,5

8 твоеото потомство.” И му подигна таму (Аврам) жртвеник на Господ, Кој му се јави.

10 ^{26,1-11}
^{42,1-2} **8** Потоа оттаму тој замина кон планината, на исток од Ветил, и таму го распуна шаторот свој; и Ветил му беше од запад, а Гај од исток; и таму Му подигна на Господ жртвеник, и го призва името на Господ, (Кој му се беше јавил).

9 А оттаму се крена Аврам и се упати кон југ.

10 Но имаше глад во таа земја и Аврам слезе во Египет да поживее таму; зашто гладот продолжи во оваа земја.

11 И кога се доближуваше до Египет, ѝ рече на жената своја Сараја: „Еве, јас знам дека си убава жена;

12 затоа, кога ќе те видат Египќаните, ќе речат – оваа му е жена – па ќе ме убијат, а тебе ќе те остават жива.

13 Туку, кажи дека си ми сестра, за да ми биде добро покрај тебе и да ме остават жив поради тебе.”

14 И кога дојде Аврам во Египет, Египќаните видоа дека таа е многу убава жена.

15 Ја видоа и дворјаните фараонови, па ја пофалија пред фараонот. И жената беше одведена во домот фараонов.

16 И поради неа Аврам живееше добро; имаше ситен и крупен добиток, магариња, слуги, слугинки, маски и камили.

17 Но Бог пушти големо зло на фараонот и на неговиот дом поради Сараја, жената Аврамова.

18 Тогаш фараонот го повика Аврам и му рече: „Зошто ми го направи тоа? Зошто не ми кажа дека ти е жена?

19 Зошто рече, сестра ми е’, па јас сакав да ја земам за жена!? Сега, пак, ете ти ја жената, земи си ја и оди си!”

20 И фараонот определи луѓе, кои го испратија Аврам и жената негова, со сè што имаше.

13 И тргна Аврам од Египет кон југ, со сè што имаше, тој, жената негова, а и Лот со нив.

Аврам и Лој се разделуваат

2 А Аврам беше многу богат со добиток, со сребро и со злато.

3 И ги продолжи тој патувањата свои од Негев до Ветил, до местото, каде порано му беше поставен шаторот, меѓу Ветил и Гај;

4 до местото, каде најнапред беше подигнал жртвеник; и таму го призва Аврам името Господово.

5 А и Лот, кој одеше со Аврам, имаше ситен и крупен добиток и шатори.

6 И земјата беше тесна, за да живеат заедно, бидејќи имотот нивни беше толку голем, што не можеа да живеат заедно.

7 И стана караница меѓу пастирите на Аврамовиот добиток и пастирите на Лотовиот добиток. А во таа земја живееше тогаш Хананци и Перизијци.

8 Затоа Аврам му рече на Лот: „Не треба да се караме јас и ти, ни моите пастири со твоите пастири, зашто сме роднини.

9 Не е ли пред тебе целата земја? Оддели се од мене. Ако тргнеш ти на лево, јас ќе тргнам на десно; ако ти појдеш на десно, јас, пак, на лево.”

10 Тогаш Лот ги крена очите свои и ја виде целата околина јорданска, која, пред Бог да ги уништи Содом и Гомора, целата, сè до Сигор се напојуваше со вода, како рајот Божји и како земјата египетска.

11 И Лот ја избра за себе целата околина јорданска; па појде Лот кон исток; и се поделија еден од друг.

12 Аврам се насели во земјата хананска, а Лот се настани во околните градови, поставувајќи ги шаторите свои дур до Содом.

13 Луѓето, пак, во Содом беа лоши, и многу грешни пред Господ.

14 И му рече Бог на Аврам, откако Лот се оддели од него: „Крени ги очите свои, па погледни од местото, каде што си сега, на север и на југ, на исток и на запад,

15 зашто целата земја што ја гледаш, ќе ти ја дадам тебе и на потомството твое до века;

13,2

24,35
Пс 111,1-3
Јов 1,3-10
Изреки
3,9-10

3

12,8

6

36,7

7

26,20

10

2,9
19,24-25

12

1 Мојс
19,17

15

12,7

18 ^{23,2} ^{4 Моје} ^{13,23} ^{2 Цар 2,1} ¹⁶ ќе го умножам потомството твое да биде колку што е песокот на земјата; ако некој може да го изброи песокот на земјата, ќе може да го изброи и потомството твое.

14,5 ^{2 Моје 17,8} ^{5 Моје 2,10} ¹⁷ Стани и изоди ја оваа земја во долина и во широчина, зашто ќе ти ја дадам тебе (и на твоето потомство засекогаш)."

¹⁸ И Аврам ги крена шаторите свои, и отиде да се насели кај дабовите во Мамре, што беше кај Хеврон, и таму Му подигна жртвеник на Господ.

Аврам, царевите и Мелхиседек

14 Кога Амрафел беше пинарски цар, еласарски цар Арјох, еламски цар Кедорлаомер и гоимски цар Тидал,

² сите тие цареви започнаа војна против содомскиот цар Бера, против царот на Гомора Бирша, против царот на Адма Шинав, цеоимскиот цар Шемевр и со царот на Бела, односно Сигор.

³ Сите тие се собраа во долината Сидим, која сега е Солено Море.

⁴ Дванаесет години му служеа на Кедорлаомер, а во тринаесеттата се побунува.

⁵ Во четиринаесеттата дојде Кедорлаомер и царевите, кои беа со него, па ги поразија Рефаимците во Аштерот-Карнајим, Зузимците во Хам, Емимците во Шаве-Кирјатаим,

⁶ Хоријците во гората нивна Сеир, дури до рамнината Фаран, што е крај пустината.

⁷ А кога се вратија оттаму, дојдоа до изворот Мишпат, односно Кадис, и ја опустошија целата област амаликиска, како и Аморејците, кои живеаја во Хацапон-Тамар.

⁸ Тогаш излегоа царот содомски и царот на Гомора, царот на Адма, царот цеоимски и царот од Бела, односно Сигор, и појдоа во борба против оние во долината Сидим:

⁹ против Кедорлаомер, царот еламски, и Тидал, царот гоимски, и Амрафел, царот пинарски, и Арјох, царот еласарски; четири цара против пет.

¹⁰ Во долината Сидим имаше, пак, многу јами, од кои се вадеше асфалт. И побегнаа царот содомски и царот на Гомора, и паднаа во нив; а другите избегаа во планините.

¹¹ Победниците го зедеа сиот имот на Содом и Гомора и сета храна нивна, па си отидоа.

¹² Го зедеа и Лот, братанецот Аврамов, кој живееше во Содом, и имотот негов, и си отидоа.

¹³ А еден од оние, што се беа избавиле, дојде и му јави на Евреинот Аврам, кој тогаш живееше кај светите дрвја. Мамре, Аморецот, со браќата Ешкол и Анер беа Аврамови сојузници.

¹⁴ А кога Аврам чу дека му е заробен братанецот, ги вооружа слугите свои, триста и осумнаесет, кои се родија во неговата куќа, и тргнаа во потера до Дан.

¹⁵ Тука ги распореди своите слуги и удри на нив ноќе, и ги разби, и ги гонеше до Хова, кој е северно од Дамаск.

¹⁶ И го поврати сиот имот и Лот, братанецот свој, со имотот негов, и жените и народот.

¹⁷ А царот содомски му излезе во пресрет, кога се враќаше, откако го разби Кедорлаомер и царевите, што беа со него, во долината Шаве, која е сега Долина на царевите.

¹⁸ И Мелхиседек, царот шалемски, изнесе леб и вино; а тој беше свештеник на Севишниот Бог,

¹⁹ па го благослови, велејќи: „Благословен да е Аврам од Севишниот Бог, Создателот на небото и земјата!

²⁰ Благословен да е и Севишниот Бог, Кој ги предаде непријателите твои во рацете твои!“ И му даде (Аврам) десетти дел од сè.

²¹ А содомскиот цар му рече на Аврам: „Дај ми ги мене луѓето, а имотот земи си го за себе!“

²² Но Аврам му рече на царот содомски: „Ја кревам раката своја кон Севишниот Господ Бог, Создател на небото и на земјата,

²³ дека ни конец, ниту, пак, ремен од обувки, нема да земам од сè она, што е твое, да не речеш – јас го збогатив Аврам,

18
Гс 109,4
Евр 7,1

20
28,22

15,1 ^{12,2,7} ^{13,14-17} ^{5 Мојс} ^{33,29} ^{Пе 27,7} ²⁴ освен, она што изедоа момците, и освен делот на луѓето што одеа со мене: Анер, Ешкол и Мамре; тие нека го земат својот дел.”

2 *Бој восїосїавува заветї со Аврам*

Дела 7,5

5 **15** По оние настани беше упатено слово Господово кон Аврам во видение: „Не плаши се, Авраме! Јас сум ти закрила, и наградата твоја ќе биде многу голема.”

6 ^{1 Мак 2,52} ^{Рим 4,3} ^{Гал 3,6} ^{Јк 2,23} ² А Аврам рече: „Господи, зошто ми се Твоите дарови кога сум без пород, а наследник во мојата куќа е Елиезер од Дамаск?”

7 ^{11,31} ³ И пак рече Аврам: „Бидејќи, Ти не ми даде потомство, ете, затоа еден од слугите родени во куќата моја, ќе биде мој наследник.”

10 ^{Ер 34,18-20} ⁴ Но Господ пак проговори: „Нема тој да ти биде наследник, туку оној, кој ќе произлезе од тебе, тој ќе ти биде наследник.”

12 ^{2,21} ^{2 Мојс} ^{12,40} ^{Јов 4,12-16} ⁵ Па го изведе надвор и му рече: „Погледни на небото и изброј ги ѕвездите, ако можеш да ги изброиш.” И му рече: „Толкаво ќе биде потомството твое.”

13 ^{Гал 3,17} ⁶ И Му поверува Аврам на Господ, и тоа му се засмета за праведност.

⁷ И му рече: „Јас сум Господ, Кој те изведе од Ур Халдејски за да ти ја дадам оваа земја да ја владееш.”

⁸ А тој рече: „Господи, Господи, по што ќе познаам дека ќе ја наследам?”

⁹ И му рече: „Принеси Ми јуница од три години, и коза тригодишна, и овен од три години, а и грлица и млад гулаб!”

¹⁰ И тој го зеде сето тоа, и ги пресече на половина и ги стави сите половици една спроти друга; само птиците не ги преполови.

¹¹ А птици грабливки слетуваа на лешевите; но Аврам ги бркаше.

¹² А кога сонцето беше на залез, го совлада Аврам длабок сон, и ете, го опфати голем мрак – и го обзеде ужас.

¹³ И Господ му рече на Аврам: „Знај дека потомците твои ќе бидат придодени во туѓа земја, ќе робуваат и ќе ги мачат четиристотини години.

¹⁴ Но јас ќе го судам народот кај кого тие ќе бидат во ропство; потоа тие ќе излезат оттаму со големо богатство.

¹⁵ А ти ќе отидеш кај татковците свои во мир, и ќе бидеш погребан во среќна старост.

¹⁶ Тие, пак, во четвртото колена ќе се вратат ваму; зашто беззаконијата на Аморејците уште не го достигнале својот врв.”

¹⁷ А кога сонцето зајде и падна мрак, ете, дим како од печка и огнен пламен, помина меѓу оние делови.

¹⁸ Во тој ден Господ направи завет со Аврам, велејќи: „На потомството твое му ја давам оваа земја од реката во Египет до големата река Еуфрат:

¹⁹ Кенијците, Кенизијците, Кадмонијците,

²⁰ Хитијците, Перизијците, Рефаимците,

²¹ Аморејците, Хананците, (Евејците), Гергесејците и Јевусијците!”

Раѓањето на Исмаил

16 Но Сараја, жената на Аврам, не му раѓаше. А имаше таа слугинка Египќанка, по име Агара.

² И му рече Сараја на Аврам: „Ете, Господ ми ја затвори утробата за да не раѓам; туку влезе кај слугинката моја, можеби ќе добијам деца од неа.” И Аврам ги послуша зборовите Сарајини.

³ И така, откако Аврам преседе десет години во земјата хананска, Сараја, жената Аврамова, ја зеде слугинката своја, Египќанката Агара, и му ја даде на мажот свој Аврам за жена.

⁴ И тој влезе кај Агара, и таа зачна; а кога виде дека зачна, ја презре господарката своја.

⁵ А Сараја му рече на Аврам: „Навредата моја е вина твоја; јас ти ја препуштив во прегратки слугинката моја, а таа, откако разбра дека зачна, започна да ме презира. Господ нека суди меѓу мене и тебе!”

⁶ Тогаш Аврам ѝ рече на Сараја: „Ете, слугинката твоја е во твои раце, прави со неа што сакаш!” И Сараја почна да ја угнетува, и таа избега од неа.

14

Јудита 5,
6-10
Дела 7,6-7

18

12,7
17,2

20

2 Мојс
3,8,17
34,11
5 Мојс 7,1

16,1

21,9-21
Гал 4,24

7 <sup>25,18
2 Мојс
15,22</sup> Но ангел Господов ја најде кај изворот во пустината, кај изворот на патот за Сур.

9 ^{1 Птр 2,18} И ѝ рече (ангелот Господов): „Агаро, слугинко Сарајина, од каде доаѓаш и каде одиш?” А таа рече: „Бегам од Сараја, господарката моја.”

12 ^{25,12-18} Ангелот Господов пак ѝ рече: „Врати се кај господарката твоја и покори ѝ се!”

17,1 <sup>28,3
35,11
2 Мојс 6,3</sup> И ангелот Господов уште рече: „Ќе го умножам многу потомството твое, така што не ќе може да се изброи.”

2 ^{9,9} И пак ѝ рече ангелот Господов: „Ете, ти си бремена и ќе родиш син, и ќе го наречеш со името Исмаил; бидејќи Господ ја чу маката твоја.”

5 <sup>Нсџм 9,7
Рим 4,17</sup> Тој ќе биде силен како диво магаре: раката негова ќе се крева против секого, и сечија рака ќе се крева против него; и ќе живее пред лицето на сите браќа свои.”

13 Тогаш (Агара) Го нарече Господа, Кој ѝ зборуваше: „Ти си Ел-Рои, Бог што гледа сè”, зашто рече: „Пред себе Го видов Бога и останав жива!”

14 Заради тоа тој извор се нарече Беер Лахај Рои – „Извор на живиот Кој ме гледа”, а се наоѓа меѓу Кадис и Беред.

15 И му роди Агара на Аврам син; и му стави (Аврам) на синот свој, кого го роди Агара, име Исмаил.

16 А Аврам имаше осумдесет и шест години кога Агара му го роди Исмаил.

Аврам сџанува Авраам

17 Аврам имаше деведесет и девет години кога му се јави Господ и му рече: „Јас сум Ел-Шадај – Бог семоќен, чекори по Мојот пат и биди непорочен!

2 И ќе склучам завет меѓу Мене и тебе, и многу, премногу ќе те размножам.”

3 Аврам падна ничкум. А Бог продолжи да му говори и му рече:

4 „А ова е заветот Мој со тебе: ќе станеш татко на многу народи.

5 Затоа повеќе нема да се викаш Аврам, туку името ќе ти биде Авраам, бидејќи ќе те направам татко на многу народи;

6 и многу, премногу ќе те умножам, и ќе издигнам од тебе многу народи, и цареви ќе произлезат од тебе.

7 И ќе го поставам заветот Мој меѓу Мене и тебе и меѓу твоите потомци по тебе во нивните родови; ќе направам завет вечен, и ќе ти бидам Бог тебе и на потомците твои по тебе.

8 И ќе ти ја дадам тебе и на потомството твое по тебе земјата, во која сега си доселеник, целата земја хананска во вечно владеење; и ќе им бидам Бог.”

9 И му рече Бог на Авраам: „Ти, пак, чувај го заветот Мој, ти и потомството твое по тебе во нивните родови!

10 Ова е заветот Мој меѓу Мене и вас и потомците твои (и по тебе со нивните поколенија), што ќе го чувате: секое машко од вас нека биде обрезано.

11 А ќе обрезувате крајче од телото свое; тоа ќе биде знак на заветот меѓу Мене и вас.

12 Секое машко дете кога ќе наполни осум дена по раѓањето, низ целото ваше потомство, да биде обрезано: и роб роден во вашиот дом, и оној што ќе биде купен од странец, а не е од семето твое, со обрезание ќе се обрезе робот од твојот дом и купениот.

13 Да, и робот роден во домот твој, и купениот мораат да бидат обрезани, и така Мојот завет на вашето тело ќе остане вечен.

14 А необрезаното машко, на кое не ќе му се обрезе крајче од телото негово (во осмиот ден), да се истреби од родот свој; таквиот го нарушил заветот Мој.”

15 И му рече уште Бог на Авраам: „А Сараја, жената твоја, не ја викај повеќе Сараја, туку името нека ѝ биде Сара³.

16 Јас ќе ја благословам, и ќе ти дадам син од неа; ќе ја благословам, и народи ќе потекнуваат од неа, и цареви на народи ќе излезат од неа.”

17 Тогаш падна Авраам ничкум и се насмеа, велејќи во себе: „Како може на човек од сто години да му се роди син? Зарем Сара на деведесет години ќе роди?”

18 И Авраам Му рече на Бога: „О, барем Исмаил да биде жив пред лицето Твое!”

8
12,7
48,4

10
2 Мојс
12,48
Дела 7,8
Рим 4,11
Кол 2,11

12
2 Мојс
12,44
3 Мојс 12,3
Лк 2,21

13
Ез 37,26
Пс 104,8-10
Лк 1,72-73
Рим 9,4

15
18,9-15

17
18,12
21,6-9
Јн 8,56

³ 17,15. На еврејски Сара значи *принцеза*.

20 ¹⁹ А Бог му рече на Авраам: „Навистина, Сара, жената твоја, ќе ти роди син и ќе го наречеш со името Исак; и ќе направам заветот Мој со него да биде завет вечен, и (да му бидам Бог) на потомството негово по него.

18,2 ²⁰ А и за Исмаил те послушав; еве, го благословувам, и ќе го направам плоден, и многу ќе го умножам, многу; и ќе роди дванаесет кнезови, и од него ќе произлезе голем народ.

²¹ А заветот Мој со Исак ќе го направам кога ќе ти го роди Сара, догодина во ова време.”

²² Па, откако Бог го изговори тоа, се издигна Бог од Авраама.

²³ Авраам, пак, го зеде Исмаил, синот свој, и сите родени во домот негов, и сите купени, и сите машки домашни, им обреза крајче од телото нивно во истиот ден, како што му рече Бог.

²⁴ Авраам имаше деведесет и девет години кога му беше обрезано крајче од телото негово.

²⁵ А Исмаил, синот негов, имаше тринаесет години кога му беше обрезано крајче од телото негово.

²⁶ Во истиот ден беа обрезани Авраам и син му Исмаил,

²⁷ а со него заедно беа обрезани и сите домашни машки, како робовите, родени во неговиот дом, така и купените од туѓинци.

Боџ објавува дека Сара ќе има син

18 Потоа на Авраам му се јави Господ кај светите дрвја во Мамре, кога седеше пред вратата од шаторот свој, на пладнина.

² Откако ги крена очите свои, виде Тројца мажи како стојат спроти него. Откако ги виде, им притрча во пресрет пред вратата на шаторот (свој), и им се поклони доземи.

³ И рече: „Господи, ако сум нашол милост пред Тебе, немој да го одминеш слугата Свој!

⁴ Ќе Ви донесат малку вода и ќе ги измијат нозете Ваши, па одморете се малку под ова дрво!

⁵ И ќе Ви донесам малку леб за да се поткрепите штом веќе навративте кај

слугата Ваш, па тогаш продолжете (го својот пат).” Тие рекоа: „Направи, како што велиш!”

⁶ И Авраам отрча во шаторот кај Сара, и ѝ рече: „Замеси брзо три мери од најдоброто брашно и испечи погачи!”

⁷ Па отрча кај говедата и фати младо и згоено теле, и му го даде на момокот, и тој побрза да го зготви.

⁸ Па потоа изнесе масло и млеко и телето, што беше зготвено, и им принесе; и Тие јадеа, а тој самиот стоеше пред нив под дрвото.

⁹ Тогаш Тие го прапаа: „Каде е Сара, жената твоја?” А тој одговори: „Ене ја во шаторот.”

¹⁰ Еден, пак, од нив му рече: „Догодина во ова време, Јас пак ќе дојдам кај тебе, и Сара, жената твоја ќе има син.” А Сара слушаше на вратата од шаторот, зад него.

¹¹ Авраам и Сара беа стари – во поодминати години, и кај Сара беше престанало редовното кај жените.

¹² Затоа Сара се насмеа во себе, велјќи: „Сега ли, кога сум остарена, ќе ја имам оваа утеха? А и господарот ми е стар.”

¹³ Тогаш Господ му рече на Авраам: „Зошто се насмеа Сара (во себе), велјќи – Вистина ли е дека ќе родам, кога сум остарена?

¹⁴ Има ли нешто неможно за Господ? (Догодина) во ова време Јас пак ќе дојдам кај тебе, и Сара ќе има син.”

¹⁵ Но Сара не призна и рече: „Не се насмеав”, бидејќи се беше уплашила. А Тој ѝ рече: „Не, ти се насмеа!”

¹⁶ Потоа луѓето станаа и тргнаа кон Содом (и Гомора), а и Авраам појде со нив да ги испрати.

¹⁷ А Господ рече: „Ќе кријам ли од Авраам (Мојот слуга) што сакам да направам?

¹⁸ Та од Авраам ќе излезе голем и силен народ, и преку него ќе бидат благословени сите народи на земјата.

¹⁹ Затоа што го избрав за да им заповеда на синовите свои, и на домот свој по себе, да одат по патот Господов и да извршуваат правда и суд, и Господ ќе го

9
17,15-21

10
15,2-4
Рим 9,9

14
Мт 19,26
Лк 1,36-37
Евр 11,
11-12

16
Ер 15,1

17
Амос 3,7

18
12,3
Јн 15,15

19
Ер 23,5

- 21** исполни (сè) она, што му го вети на Авраам.”
4,10
- 22** ²⁰ И Господ рече: „Голем викот е против Содом и Гомора, зашто гревовите нивни се претешки.
Пс 105,23
- 24** ²¹ Затоа ќе слезам да видам дали е тоа токму така, како што доаѓа викот до Мене, или не.”
4 Мојс 16,22
- 27** ²² Оттаму луѓето тргнаа кон Содом, додека Авраам уште стоеше пред лицето на Господ.
Пс 143,3-4
- ²³ Тогаш Авраам се приближи и рече: „Зарем ќе го уништиш и праведниот со неправедниот?”
- ²⁴ Можеби во градот има педесетмина праведници; зарем ќе го погубиш и нема да му простиш на тоа место заради оние педесет праведници, што се во него?”
- ²⁵ Не е можно така да постапиш Ти, да погубиш праведни со неправедни заедно, та исто да се случи со праведникот како и со неправедникот; не може да биде тоа од Тебе; зарем Судијата на целата земја нема да суди право?”
- ²⁶ И Господ рече: „Ако во градот Содом најдам педесетмина праведници, ќе го поштедам градот и целото место заради нив.”
- ²⁷ А Авраам одговори и рече: „Еве, се осмелив да Му проговорам на Господ, иако сум земја и пепел.
- ²⁸ Можеби има праведници за пет помалку од педесет; зарем заради тие пет ќе го сотреш целиот град?” Тој одговори: „Нема тоа да го направам, ако најдам четириесет и пет.”
- ²⁹ И го продолжи разговорот со Него и рече: „Можеби ќе се најдат таму четириесет?” Тој, пак, одговори: „Нема да го направам ни поради тие четириесет.”
- ³⁰ Потоа рече: „Нека не се налути Господ, ако речам – можеби ќе се најдат триесет?” – Тој рече: „Нема да го направам, ако најдам триесет.”
- ³¹ И пак рече: „Еве, се осмелувам одново да Му проговорам на Господ – можеби ќе се најдат дваесет?” „Нема да го уништам – рече – ни заради тие дваесет.”

³² Најпосле рече: „Нека не се налути, Господ, ако уште еднаш проговорам – можеби ќе се најдат десет?” – Тој рече: „Нема да го уништам ни заради оние десет.”

³³ И Господ замина, откако престана да зборува со Авраам; а Авраам се врати во своето место.

Лот се избавува од Содом

19 Оние два ангела стигнаа вечерта во Содом, кога Лот седеше кај портата содомска. А кога ги виде Лот, стана да ги пресретне, и се поклонил доземи.

² И рече: „Господари мои, влезете во куќата на слугата Ваш, да преноќевате, и измијте си ги нозете Свои; па утре рано, кога ќе станете, одете си по Својот пат.” А тие рекоа: „Не, тука ќе ноќеваме, на улица.”

³ Но тој настојуваше, и Тие појдоа по него и влегоа во домот негов. И тој ги нагости, им испече погачи, и јадеа.

⁴ И уште не беа легнале, а граѓаните содомски се насобраа околу куќата, стари и млади, целиот народ од сите краишта на градот.

⁵ И го повикаа Лот и му рекоа: „Каде се луѓето, кои дојдоа да ноќеваат кај тебе? Изведи ги кај нас за да ги познаеме.”

⁶ Лот излезе пред нив до влезот, и ја затвори вратата зад себе.

⁷ И им рече: „Браќа мои, немојте да правите зло!

⁸ Еве, имам две ќерки, кои уште не биле со маж; ќе ги изведам кај вас, па правете со нив што ви е угодно; само на овие луѓе не правете им ништо, бидејќи се дојдени под покривот на мојот дом.”

⁹ А тие му рекоа: „Мавни се оттука! Си дошол ваму да живееш како придојден, па, и ќе ни судиш ли? Сега со тебе ќе постапиме уште полошо отколку со нив!” Па навалија силно на човекот, на Лот, и се доближија за да ја скршат вратата.

¹⁰ Тогаш оние мажи ги протегнаа рацете свои надвор и го вовлекоа Лот кај себе, во куќата, и ја затворија вратата.

32Ер 5,1
Ез 22,30**19,4**Суд 19,
22-24**8**3 Мојс
20,13
Рим 1,24,27

11 ^{4 Цар 6,18} А луѓето, кои беа пред кукната порта, ослепеа, од мал до голем, и не можеа да ја најдат вратата.

12 ^{3 Птр 2,6-8} Тогаш оние мажи му рекоа на Лот:

17 „Ако имаш зетови, синови или ќерки, или кој и да било свој во овој град сите нив изведи ги од ова место!”

^{Мт 24, 15-18}

13 Зашто ние ќе го сотреме ова место, бидејќи викот против нив е голем пред Господ, па затоа нè испрати Господ да го уништиме.”

14 И излезе Лот, и им кажа на зетовите свои, кои требаше да се оженат за ќерките негови, и им рече: „Станете, одете си од ова место, зашто Господ ќе го сотре овој град!” Но на зетовите негови им се причини дека се шегува.

15 А кога зората зазори, навалија ангелите на Лот да побрза и му рекоа: „Стани, земи ја жената своја, и двете ќерки твои, што ги имаш, за да не загинете поради беззаконието на овој град!”

16 Но бидејќи тој се двоумеше, затоа ангелите, поради милоста Божја кон него, го фатија за рака него, жената негова, и двете ќерки негови, и ги изведоа, па ги оставија надвор од градот.

17 А кога ги изведоа надвор, еден од нив рече: „Спасувај ја душата своја и не обрнувај се назад, не запирај никаде во оваа долина! Побарај спас во планината, за да не загинеш.”

18 А Лот рече: „Немој, Господи!”

19 Еве, слугата Твој најде милост пред Тебе, и милоста Твоја е голема што ја направи кон мене, зашто ми го спаси животот; но јас не можам да бегам во планината, бидејќи ќе ме стигне злото и ќе загинам.

20 Ене, во оној град; доста е близу, да побегнам таму, а местото е мало; таму ќе побегнам и ќе останам жив, благодарјќи на Тебе.”

21 А Тој му рече: „Еве, за твое добро ќе го сторам и тоа: нема да го уништам градот, за кој ми зборуваш.

22 Бегај побрзо таму, бидејќи не можам да направам ништо, додека не стигнеш онаму.” Заради ова оној град се нарече Сигор.

23 И кога сонцето изгреа над земјата, Лот пристигна во Сигор.

24 Тогаш излеа Господ врз Содом и врз Гомора дожд од сулфур и оган од небото.

25 И ги сосипа оние градови и целата околина, и сите жители во тие градови, и сите растенија.

26 Но жената Лотова, одејќи по него, погледна назад и се претвори во солен столб.

27 А утредента рано, откако стана, Авраам отиде на местото, каде што беше стоел пред Господ;

28 и погледна кон Содом и Гомора и на целата долина и виде: и, ете, се креваше дим од земјата како чад од силен оган.

29 Но додека Бог ги уништуваше градовите во онаа област, се сети Бог на Авраам, па го изведе Лот од местото на погубувањето, кога ги сосипуваше Господ градовите, каде што живееше Лот.

Лоџ и неѓовиџе ќерки

30 А Лот излезе од Сигор, и се настани во планината со двете ќерки свои; зашто се плашеше да живее во Сигор. И живееше во пештера со двете ќерки свои.

31 А постарата ѝ рече на помладата: „Нашиот татко е стар, а нема маж во земјава за нас, како што е обичај по целата земја.

32 Ајде да му дадеме на таткото наш вино, за да се опиеш; па да легнеме со него, за да го зачуваме потомството на нашиот татко!”

33 И му дадоа вино на татко си во онаа ноќ; и влезе постарата и легна со таткото свој; а тој не сети ни кога легнала таа, ни кога станала.

34 А утредента ѝ рече постарата на помладата: „Ете, ноќеска бев со својот татко. Да го опиеш со вино и вечерва: па влечи и ти легни со него, и ќе сочувате потомство од таткото наш!”

35 И таа ноќ му дадоа на татко си вино; и влезе помладата и спиеше со него; а тој не разбра ни кога таа легнала, ни кога станала.

24

^{5 Мојс 29,23-24}

26

^{Мудр 10,7}

28

^{Амос 4,11 Мт 10,15 11,23}

32

^{Авк 2,15}

33

^{3 Мојс 18,6-7}

20,2 ^{12,10-20} ^{26,1-11} ³⁶ И обете ќерки Лотови зачнаа од таткото нивни.

3 ^{Мт 2,13} И постарата роди син, и го нарече Моав (велејќи: „Од татко ми е.” Тој е прататко на Моавците до денес.

6 ^{1 Цар 25,26} ^{Јуда 1,24} ³⁸ А и помладата исто роди син, и го нарече Бен-Ами (велејќи: „Тој е син од мојот род.”) Тој е прататко на Амонците до денес.

Авраам и Авимелех

20 Авраам оттаму тргна на југ, и се настани меѓу Кадис и Сур; и живееше некое време во Герар.

² Тогаш велеше Авраам за жената своја Сара дека му е сестра. (Зашто се плашеше да каже дека му е жена, да не би го убиле заради неа жителите на оној град). А царот герарски Авимелех испрати, да ја земат Сара.

³ Но Бог дојде кај Авимелех ноќе во сон, и му рече: „Ете, ќе умреш заради жената, која си ја зел, зашто таа има маж.”

⁴ А Авимелех не беше се допрел до неа, па рече: „Господи, зар ќе погубиш праведен народ?”

⁵ Нели самиот тој ми рече – ‚Сестра ми е’ – а и таа самата рече ‚Брат ми е’ – а јас тоа го направив простосрдечно и со чисти раце.”

⁶ Тогаш му рече Бог во сонот: „И јас знам дека тоа го стори со чисто срце, затоа те задржав да не грешиш пред Мене и не ти допуштив да се допреш до неа.

⁷ А сега врати му ја на човекот жената негова, зашто е пророк, и ќе се помолли за тебе, и ќе останеш жив. Ако не ја вратиш, знај дека ќе умреш и ти и сите твои.”

⁸ Утредента рано стана Авимелех, и ги повика сите слуги свои, и им го кажа сето тоа да го чујат. И тие многу се уплашија.

⁹ Тогаш Авимелех го повика Авраам и му рече: „Што направи ти со нас? Што ти згрешив, па сакаше да навлечеш на мене и на царството мое голем грев? Ми го направи она, што никој не го прави.”

¹⁰ И уште му рече Авимелех на Авраам: „Што имаше на ум, кога го направи тоа?”

¹¹ А Авраам одговори: „Си помислив дека во ова место нема страв Божји, па ќе ме убијат поради жената моја.

¹² А всушност и ми е сестра: по татко, но не и по мајка: и се омажи за мене.

¹³ А кога ме изведе Господ од домот на мојот татко, јас ѝ реков: направи ми добро и кажувај за мене во секое место каде што ќе дојдеме: ‚Брат ми е.’”

¹⁴ Тогаш Авимелех зеде ситен и крупен добиток, и слуги, и слугинки, и му ги даде на Авраам, и му ја врати Сара, жената негова.

¹⁵ И му рече Авимелех (на Авраам): „Еве, земјата моја е пред тебе; и каде што ти е угодно, насели се!”

¹⁶ А на Сара ѝ рече: „Еве, му дадов на твојот брат илјада шекели сребро: тоа нека биде доказ дека си виновна, и пред сите си оправдана.”

¹⁷ Авраам, пак, Му се помоли на Бога, и Бог ги исцели Авимелеха, и жената негова, и слугинките негови, и тие почнаа да раѓаат;

¹⁸ зашто Господ ги беше затворил сите утроби во домот на Авимелех поради Сара, жената Авраамова.

Раѓањето на Исак

21 И Господ милостиво погледна на Сара, како што беше рекол, и постапи Господ со Сара според зборовите Свои.

² Сара зачна и му роди на Авраам син во староста негова, во времето што Господ му го беше објавил.

³ И Авраам го нарече синот што му се роди, што му го роди Сара, со името Исак.

⁴ И го обреза Авраам синот свој Исак во осмиот ден, како што му беше заповедал Господ.

⁵ Авраам имаше сто години кога му се роди синот Исак.

⁶ Сара, пак, рече: „Господ ми нанесе смеа; кој ќе чуе за мене, ќе ми се смее.”

⁷ И рече: „Кој би рекол дека Сара на Авраам ќе му дои деца? Зашто му роди син во староста негова.”

11
Изреки
16,6

17
5 Мојс
32,40
4 Цар 20,5

21,1
17,15-21
18,9-15

4
Дела 7,8

8-16 *Авраам ги исперува Агара и Исмаил*
 Гал 4,22-31

10 Детето порасна и беше одбиено од
 Јн 8,33-35
 цицање. А Авраам приреди голема гозба во оној ден кога го одбија Исак, (синот негов).

12 Виде Сара дека синот на Агара
 Рим 9,7
 Евр 11,18
 Египќанката, што му го роди таа на Авраам, се потсмева (на нејзиниот син Исак),

17 па му рече на Авраам: „Истерај ја оваа робинка со синот нејзин, зашто синот на оваа робинка не бива да стане наследник со мојот син Исак!“

18 А тоа на Авраам му причини голема
 17,20
 мака, поради синот негов.

12 Но Бог му рече на Авраам: „Нека не ти е криво заради детето и робинката! Сè што ќе ти рече Сара, послушај го гласот нејзин, зашто по Исак ќе произлезе потомството твое.

13 А и од синот на робинката ќе издигнам (голем) народ, зашто тој е семе твое.“

14 И Авраам стана утредента рано, зеде леб и мев со вода, и ѝ даде на Агара, ставајќи ѝ го тоа на грб, и детето, па ја отпушти. И таа тргна и се заскита по пустината кај Вирсавија.

15 А кога снема вода во мевот, таа го остави детето под една грмушка,

16 а самата отиде далеку, колку што со стрела може да се дофрли, и седна спроти него; зашто велеше: „Не можам да ја гледам смртта на моето дете!“ И седејќи спроти него, почна гласно да плаче.

17 Но Бог го чу гласот на детето и ангел Божји ѝ викна на Агара од небото и ѝ рече: „Што ти е, Агаро? Не плаши се, бидејќи Бог го чу гласот на детето оттаму, каде што е.

18 Стани, крени го детето и фати го за рака; зашто од него ќе направам голем народ.“

19 И Бог ѝ ги отвори очите, и таа виде извор со (жива) вода; и отиде, па го наполни мевот со вода, и го напои детето.

20 А Бог беше со детето, и тоа порасна, и заживеа во пустината, и стана стрелец со лак.

21 Тоа живееше во пустината Фаран. И мајка му негова му зеде жена од земјата египетска.

Авраам склучува сојуз со Авимелех

22 Во тоа време Авимелех, во при-
 дружба на (неговиот сват Охозат и на) Пихол, војводата негов, му рече на Авраам: „Бог е со тебе во сè што правиш.

23 А сега заколни ми се овде во Бога дека нема да ми напакостип ни мене, ни на синот мој, ниту на внукот мој; туку дека ќе постапуваш добро со мене и со земјата, во која си гостин, како што постапував јас со тебе.“

24 И рече Авраам: „Се заколнувам!“

25 Тогаш Авраам го прекори Авимелех за изворот што го беа присвоиле слугите Авимелехови.

26 А Авимелех му рече: „Не знам кој го направи тоа; ниту ти ми кажа, ниту, пак, чув за тоа до денес.“

27 А Авраам зеде ситен и крупен добиток, и му ги подари на Авимелех, и тие двајцата склопија сојуз.

28 Потоа Авраам одвои седум јагниња од стадото.

29 А Авимелех му рече на Авраам: „Зошто се овие седум јагниња што ги одвои?“

30 Авраам, пак, одговори: „Прими ги од моја рака овие седум јагниња, за да ми бидат сведоштво дека јас сум го ископал оној кладенец.“

31 Затоа она место се нарече Вирсавија, бидејќи тука се заколнаа обајцата.

32 Откако склопија сојуз во Вирсавија, Авимелех (и неговиот сват Охозат) и Пихол, војводата негов, се кренаа и се вратија во земјата филистејска.

33 И (Авраам) насади шумичка во Вирсавија, и таму го призва името на Господ, Вечниот Бог.

34 Авраам живееше во земјата филистејска како придојден долго време.

Авраам е гоштов да го жривува Исак

22 По тие настани Бог, искушувајќи го Авраам, рече: „Аврааме!“ А тој одговори: „Еве ме!“

2 Бог продолжи: „Земјата твоја единец Исак, кого што многу го сакаш,

22
26,26-33

23
Евр 11,9

27
31,44-45

31
26,33

33
4,26
Ис 40,28

22,1
1 Мак 2,52
Сир 44,20
Евр 11,
17-19

2
Мих 6,7
Мф 10,37
Јк 2,21-23

9 па оди во земјата Морија, и прinesi го таму како жртва сепаленица на една горичка што ќе ти ја покажам!”

12 И утредента рано, откако стана, Авраам го оседла магарето свое, зеде со себе двајца од слугите свои и Исак, синот свој; па, откако нацепи дрва за жртвата, се крена, и појде на местото, за кое му рече Бог.

⁴ На третиот ден, кревајќи ги очите свои, Авраам го здогледа местото оддалеку.

⁵ И им рече Авраам на слугите свои: „Останете вие овде со магарето, а јас и детето ќе одиме онаму, па откако ќе се помолиме, ќе се вратиме кај вас.”

⁶ И зеде Авраам дрва за жртвата, му ги натовари на Исак, синот свој, а самиот тој зеде во свои раце оган и нож; па отидоа обајцата заедно.

⁷ Тогаш му рече Исак на Авраам, таткото свој: „Татко!” А тој одговори: „Што е, синко!” А тој рече: „Ете оган и дрва, а каде е јагнето за жртва?”

⁸ А Авраам одговори: „Бог ќе си прибави, синко, јагне за жртва.” И обајцата го продолжија патот заедно.

⁹ И стигнаа до местото, за кое му беше рекол Бог. Тука Авраам направи жртвеник, и кладе дрва на него, а откако го врза Исак, синот свој, го стави на жртвеникот врз дрвата.

¹⁰ Тогаш Авраам ја пружи раката своја и го зеде ножот да го заколе синот свој,

¹¹ но ангел Господов викна од небото, и рече: „Аврааме! Аврааме!” А тој одговори: „Еве ме!”

¹² И ангелот продолжи: „Не кревај ја раката своја на детето, и не прави му ништо! Еве, сега знам дека се плашиш од Бога што не го пожали ни синот свој единец заради Мене.”

¹³ И Авраам ги крена очите свои и погледа: а тоа – зад него овен, кој се беше сплеткал со роговите во гасталакот. И Авраам отиде, го зеде овенот и го принесе како жртва сепаленица место синот свој (Исак).

¹⁴ И го нарече Авраам ова место: „Јахве Јерае”⁴ Затоа и денес се вели: „На горичката Господ се јави.”

⁴ 22,14. *Господ ќе предвиди!*

¹⁵ А ангелот Господов повторно го викна од небото Авраам,

¹⁶ и рече: „Се колнам во Себе – вели Господ – кога така направи, и не го пожали синот свој единец, (заради Мене),

¹⁷ Јас ќе те благословам и преблагословам, и потомството твое ќе го умножам и преумножам како ѕвездите на небото и како песокот на морскиот брег! А потомците твои ќе ги завладеат градовите на непријателите свои.

¹⁸ И ќе бидат благословени преку потомството твое сите народи на земјата, зашто го послуша Мојот глас.”

¹⁹ Тогаш Авраам се врати кај слугите свои, и се кренаа, па се вратија заедно во Вирсавија. И живееше Авраам во Вирсавија.

²⁰ По тие настани му јавија на Авраам: Ете, и Милка му роди синови на братот твој Нахор:

²¹ Уц, неговиот првенец, брат му Буз, и Кемуел, таткото на Арам,

²² Хазо, Пилдаш, Идлаф и Ветуил.

²³ Од Ветуил се роди Ревека. Овие (осумте) му ги роди Милка на Нахор, братот на Авраам.

²⁴ А неговата наложница, по име Реума, ги роди овие: Тевах, Гахам, Тахаш и Мааха.

Авраам куќува гроб за Сара

23 Сара поживеа сто и дваесет и седум години; тоа се годините на Сариниот живот.

² И умре Сара во градот Кирјат-Арба, (кој е во долината) а тоа е Хеврон, во земјата хананска. И дојде Авраам да ја изжали и да ја исплаче.

³ А кога се оддели Авраам од покојницата своја, им рече на синовите Хетеови, велејќи:

⁴ „Странец сум и придоден кај вас; дајте ми да имам гроб кај вас, за да ја погребам покојницата своја.”

⁵ А синовите Хетеови му одговорија на Авраам, велејќи:

⁶ „Чуј нè, господаре наш; ти си кнез Божји меѓу нас; погребѝ ја покојницата своја во најдоброто од нашите места за погреб; никој меѓу нас нема да ти одбие

16

Евр 6,13

17

12,2

15,5

16,10

32,13

18

12,3

23

24,15

25,20

28,2

23,4

Евр 11,13

9 погребно место за да можеш да ја погребеш покојницата своја таму!”

² Цар
24,24

15 ⁷ Тогаш стана Авраам и му се поклони на народот од земјата на синовите Хетеови,

Ер 32,9

⁸ и им рече (Авраам), велејќи: „Ако сакате да ја погребам покојницата своја, послушајте ме – речете му за мене на Ефрон, синот Цохаров.

⁹ Нека ми ја даде пештерата Махпела, која е на крајот од нивата негова; за пари нека ми ја даде, колку што чини, за да имам гробница меѓу вас!”

¹⁰ А Ефрон седеше меѓу синовите Хетеови. И му одговори Ефрон Хитиецот на Авраам, пред синовите Хетеови, и тоа гласно, да чујат сите, кои влегуваа низ градските порти, велејќи:

¹¹ „Не, господаре; послушај ме: нивата, и пештерата во неа, ти ја давам; пред синовите на народот мој ти ја подарувам, погребни ја покојницата твоја.”

¹² А Авраам му се поклони на народот од таа земја,

¹³ и му рече на Ефрон гласно, пред ситот народ, велејќи: „Ако сакаш, почуј ме: ќе ти дадам колку што чини нивата, земи од мене, па тогаш ќе ја погребам покојницата своја таму.”

¹⁴ А Ефрон му одговори на Авраам и рече:

¹⁵ „Господаре мој, чуј ме; земјата чини четиристотини шекели сребро; што е тоа за мене и за тебе? Затоа погребни ја покојницата твоја!”

¹⁶ И Авраам, откако го ислуша Ефрон, му го измери сребротото, што го кажа тој пред синовите Хетеови, четиристотини шекели сребро, како што врвеше тогаш меѓу трговците.

¹⁷ И кај нивата Ефронова кај Махпела спроти Мамре, нивата и пештерата што е во неа и сите дрвја во нивата и во нејзините предели наоколу,

¹⁸ станаа сопственост на Авраам пред синовите Хетеови, пред сите кои влегуваа во тој град.

¹⁹ Потоа ја погребна Авраам Сара, жената своја, во пештерата Махпела на нивата спроти Мамре; а тоа е Хеврон, во земјата хананска.

²⁰ Така Авраам ја придоби од синовите Хетеови нивата и пештерата во неа, за да има сопствена гробница.

Женидбајќа на Исак и Ревека

24 А Авраам беше веќе стар и во години. Господ го беше благословил во сè.

² И му рече Авраам на слугата свој, на најстариот во домот негов, кој управуваше со целиот негов имот: „Стави ја раката своја под бедрото мое

³ и заколни ми се во Господ Бог на небото и Бог на земјата дека нема да земеш жена за синот мој (Исак) од ќерките ханански, меѓу кои живеам,

⁴ туку ќе отидеш во земјата моја, каде што се родив, (и во моето племе) и ќе му доведеш жена на синот мој Исак (оттаму).”

⁵ А слугата му рече: „Можно е девојката да не сака да појде со мене во оваа земја; да го одведам ли синот твој во земјата, од која си се иселил?”

⁶ А Авраам му рече: „Гледај да не го одведеш синот мој таму.

⁷ Господ, Бог на небесата, (и Бог на земјата) Кој ме зеде од домот на таткото мој и од земјата, каде што сум роден, и Кој ми рече и ми се заколна, велејќи: ‚(на тебе и) на потомството твое ќе му ја дадам оваа земја’, Тој ќе испрати ангел свој пред тебе, и ти ќе доведеш жена за синот мој оттаму.

⁸ Ако, пак, девојката не сака да појде со тебе, тогаш нека ти е простена клетвата моја; само синот мој (Исак) не враќај го таму!”

⁹ И ја стави слугата раката своја под бедрото на Авраам, господарот негов, и му се заколна во тоа.

¹⁰ Потоа слугата зеде десет камили од камилите на господарот свој и тргна; со себе зеде и од драгоценостите на господарот свој. Тогаш стана и отиде во Месопотамија, во градот Нахоров.

¹¹ И ги остави камилите надвор од градот, покрај изворот, приквечер кога жените излегуваат да полнат (вода).

¹² И рече: „Господи, Боже на господарот мој Авраам, испрати ми ја денес во пресрет онаа, која ја барам, и напра-

24,1

12,2-3
24,35

3

5 Мојс 7,
3-4

7

12,7
Неем 1,4-5

8

Ис.н. 2,20

11

29,2-10
2 Мојс 2,16

15 ви му милост на господарот мој Авраам.
Ис 65,24

17 ¹³ Еве, јас ќе стојам крај овој извор, и ќерките на градските жители ќе дојдат да налеат вода.
Јн 4,7

22 ¹⁴ И на која девојка ќе ѝ речам – „Наведни ја стомната своја да пијам’ – а која ќе рече – „На, пиј, и камилите твои ќе ги појам (додека не престанат да пијат)’, неа си ја определил за слугата Твој Исак; и по тоа ќе разберам дека му правиш милост на господарот мој (Авраам).”
Ез 16,11-12

¹⁵ И додека тој уште зборуваше во себе, а ете Ревека, ќерката на Ветуил, синот на Милка, жената на Нахор, чиј брат е Авраам, дојде со стомната на рамо.

¹⁶ А беше многу убава девојка, која маж уште не ја беше познал. Таа слезе при изворот, ја наполни стомната, па појде угоре.

¹⁷ Тогаш слугата излезе пред неа и рече: „Дај ми да се напијам малку вода од стомната твоја!”

¹⁸ А таа одговори: „Еве, пиј, господаре.” И брзо ја спушти стомната на раката своја, и му даде да пие, чекајќи додека не се напие.

¹⁹ А кога се напои, му рече: „И на камилите твои ќе им налевам додека не се напијат (сите).”

²⁰ И веднаш ја истури стомната своја во поилото, и пак отрча до изворот да ја наполни, и им наlea на сите камили негови.

²¹ А човекот ја гледаше со восхит и молкум, сакајќи да узнае дали го благословил Господ патот негов или не.

²² А откако камилите се напоија, човекот извади златна обетка, тешка една бека, и две гривни за нејзините раце, од десет шекели злато,

²³ (па ја запраша и) рече: „Чија ќерка си? Каж ми: има ли во куќата на таткото твој место за преноќевање?”

²⁴ А таа му одговори: „Јас сум ќерка на Ветуил, синот на Милка, која му го роди на Нахор.”

²⁵ И уште му рече: „Има кај нас многу слама и крма; а и место за ноќевање.”

²⁶ Тогаш човекот се наведна и Му се поклони на Господ, **35**
13,2

²⁷ па рече: „Нека е благословен Господ Бог на господарот мој Авраам, Кој не го остави господарот мој без Своја милост и Својата верност. Господ ме доведе по прав пат во домот на братот од господарот мој.”

²⁸ Девојката, пак, отрча дома и сето ова го кажа на својата мајка.

²⁹ А Ревека имаше брат, по име Лаван. Лаван побрза кон човекот крај изворот.

³⁰ Откако ги виде обетката и гривните на рацете од сестрата своја и чу кога сестра му Ревека рече – вака ми зборуваше човекот – тогаш појде кај човекот; а тој стоеше со камилите кај изворот.

³¹ И (му) рече: „Дојди ти, кој си благословен од Господ; зошто да стоиш надвор? Јас ја приготвив куќата; а има место и за камилите.”

³² Тогаш човекот дојде во куќата; и ги растовари камилите; и им дадоа слама и крма на камилите, а му донесоа и вода за нозете негови и за луѓето, кои беа со него, за да ги измијат.

³³ И им поставија храна да јадат. Но тој рече: „Нема да јадам додека не кажам за што сум дојден.” И му рекоа: „Зборувај!”

³⁴ Тогаш рече: „Јас сум слуга Авраамов.

³⁵ Господ го благослови господарот мој многу, та стана богат; и му даде овци и говеда, сребро и злато, и слуги и слугинки, и камили и магаринџа.

³⁶ А Сара, жената на господарот мој, во старост му роди син на господарот мој, и тој му го даде целиот свој имот.

³⁷ Мене, пак, ме заколна господарот мој, велејќи: „Немој да му доведеш на синот мој жена од ќерките на Хананците, во чија земја живеам;

³⁸ туку појди во домот на таткото мој, кај роднините мои, и оттаму земи жена за синот мој.”

³⁹ А јас му реков на господарот мој: „Можеби девојката не ќе сака да појде со мене!?”

⁴⁰ А тој ми рече: „Господ, во чие присуство ќе одиш, ќе испрати ангел Свој

44
Изреки
19,14

со тебе, и ќе ти го покаже патот твој до целта и ти ќе земеш жена за синот мој од родот мој, од домот на таткото мој.

⁴¹ Тогаш ќе ти биде простена клетвата моја, кога ќе отидеш кај роднините мои; а и ако не ти ја дадат, ќе бидеш ослободен од клетвата моја.’

⁴² И кога дојдов денес на изворот, реков: Господи, Боже на господарот мој Авраам, ако си ме упатил на прав пат, по кој одам,

⁴³ еве, јас ќе застанам крај изворот, (и ќерките на жителите на градот ќе доаѓаат да полнат вода) и на девојката, која ќе дојде да налее вода, ќе ѝ речам – Дај ми да се напијам малку вода од стомната твоја, –

⁴⁴ и ако таа ми одговори – Еве, и ти пиј, и на камилите твои ќе им налеам – таа нека биде жената, која Господ ја определил за синот на господарот мој (својот слуга Исак; по тоа и ќе дознаам дека Ти покажуваш милост над мојот господар Авраам).

⁴⁵ Јас уште не го изреков тоа во срцето свое, а Ревека дојде со стомната на рамо, и слегувајќи на изворот, наlea; а јас ѝ реков – ‚Дај ми да се напијам.’

⁴⁶ И таа веднаш ја спушти стомната (од рамото в рака) и рече – ‚Еве, пиј ти; и камилите твои ќе ги напојам.’ – Се напиш, и камилите мои ги напои.

⁴⁷ Тогаш ја прашав и реков: – ‚Чија ќерка си?’ А таа одговори: – ‚Јас сум ќерка на Ветуил, синот на Нахор, кого му го роди Милка’. Тогаш ѝ ги ставив обетките и гривните на рацете нејзини.

⁴⁸ Па Му се поклонив на Господ; и Го благословив Господ Бог на господарот мој Авраам, Кој ме поведе по правиот пат да ја земам ќерката од братот на господарот мој за неговиот син.

⁴⁹ А сега кажете ми: Ќе му направите ли милост и правда на господарот мој, или не? Ако, пак, не сакате, кажете ми, и јас ќе тргнам надесно или налево.”

⁵⁰ А Лаван и Ветуил одговорија: „Од Господ дојде ова; ние не можеме да ти кажеме ни лошо, ни добро.

⁵¹ Ете, Ревека е пред тебе, земи ја, па оди, и нека му биде жена на синот од

твојот господар, како што рекол Господ.”

⁵² А кога ги чу слугата Авраамов зборовите нивни, Му се поклони на Господ доземи.

⁵³ Потоа слугата извади златни и сребрени работи, и облека, и ѝ ги даде на Ревека; а и на братот нејзин и на мајката нејзина им даде скапи подароци.

⁵⁴ Па јадеа и пиеја, тој и луѓето што беа со него, и ноќеваа. А утредента кога станаа, тој рече: „Пуштете ме да се вратам кај господарот мој!”

⁵⁵ А братот нејзин и мајка ѝ рекоа: „Нека остане девојката кај нас макар уште десет дена, па тогаш одете.”

⁵⁶ Но тој им рече: „Не задржувајте ме, зашто Господ го благослови мојот пат; пуштете ме да си одам кај господарот мој!”

⁵⁷ А тие рекоа: „Да ја викнеме девојката, и да ја прашаме, што ќе рече таа.”

⁵⁸ И ја повикаа Ревека, па ѝ рекоа: „Сакаш ли да одиш со овој човек?” А таа одговори: „Сакам.”

⁵⁹ И ја пуштија Ревека, сестрата своја, и доилката нејзина, со слугата Авраамов и луѓето негови.

⁶⁰ Ја благословија Ревека и ѝ рекоа: „Сестро наша, да се народат од тебе илјади и илјади, и потомството твоје да ги завладее домовите на непријателите твои!”

⁶¹ И стана Ревека со слугинките, и се качија на камилите, и тргнаа со човекот. Така слугата ја зеде Ревека и си отиде.

⁶² А Исак беше допол од Беер Лахај Рои, зашто живееше во јужниот крај.

⁶³ Приквечер излезе Исак во полето да се прошета, па ги крена очите: а тоа – ете, камилите идат.

⁶⁴ Ревека, откако ги подигна очите свои и го виде Исак, слезе од камилата

⁶⁵ и го праша слугата: „Кој е оној човек, што преку полето ни доаѓа во пресрет?” А слугата одговори: „Тоа е господарот мој.” – Тогаш таа зеде превез, па се покри.

⁶⁶ И му раскажа слугата на Исак сè што беше направил.

⁶⁷ Тогаш Исак ја одведе во шаторот

60
28,3

62
16,14
25,11

БИТИЕ

67 на Сара, мајката своја, и ја зеде Ревека
25,20 и таа му стана жена, и му омиле. И
Исак се утеши за (Сара), мајката своја.

25,5
24,36

*Смртта на Авраам.
Другите негови потомци*

8

15,15

25 А Авраам зеде втора жена, по
име Кетура.

22
38,27-30

² И таа му ги роди Зимран, Јокшан,
Медан, Мидјан, Липбак и Шуах.

23

Мал 1,2-5
Рим 9,12

³ Јокшан ги роди Сева, (Теман) и
Дедан. А Деданови синови беа (, Нав-
деел) Ашурим, Летушим и Леумим.

⁴ А синови Мидјанови: Ефа, Ефер,
Ханох, Авида и Елдаа. Сите тие беа по-
томци Кетурини.

⁵ А Авраам сиот свој имот му го даде
на (својот син) Исак.

⁶ На синовите, пак, од своите нало-
жници им даде Авраам подароци, и, уште
додека беше жив, ги испрати на исток,
во источната земја – далеку од синот
негов Исак.

⁷ А деновите на Авраамовиот живот,
што го поживеа, беа сто седумдесет и
пет години.

⁸ И откако издивна, умре Авраам во
среќна старост, престар и сит од живо-
тот, и се прибра кај народот свој.

⁹ А го погребаша неговите синови,
Исак и Исмаил, во пештерата Махпела,
во нивата на Ефрон, синот на Хитицот

Цохар, што се наоѓаше спроти Мамре; **10**

¹⁰ на нивата (и во пештерата), што ја
беше купил Авраам од синовите Хете-
ови, таму беше погребан Авраам со
жена му Сара. **11**

¹¹ А по смртта Авраамова го благо-
слови Бог Исак, синот негов. Исак жи-
веше, пак, во Беер Лахај Рои. **13**

¹² Еве го родословието на Исмаил,
синот Авраамов, кого му го роди на
Авраам Агара Египќанката, слугинка-
та на Сара. **16,10**

¹³ Ова се имињата на синовите Исма-
илови, како што ги именуваа во
родовите нивни: првенецот Исмаилов е
Навајот, па Кедар, Адбесел и Мивсам,
16,7,12

¹⁴ потоа Мишма, Дума и Маса,
26

¹⁵ Адад, Тема, Јетур, Нафис и Кедма.
¹⁶ Тоа се синовите Исмаилови, и тоа
се имињата нивни според селата и гра-
довите нивни. Тоа се племињата нивни. **28**

¹⁷ А деновите на животот Исмаилов
се сто триесет и седум години. Потоа
издивна и умре, и се прибра при својот
род. **27,3-10**

¹⁸ Тие живеа од Хавила дури до Сур,
што е пред Египет, на патот кон Аси-
рија. Тие се населија спроти сите браќа
свои.

ЈАКОВ

Исав и Јаков

¹⁹ А ова е родословието на Исак, си-
нот Авраамов: Авраам го роди Исак.

²⁰ А Исак имаше четириесет години
кога се ожени со Ревека, ќерката на
Арамеецот Ветуил од Месопотамија,
сестра на Арамеецот Лаван.

²¹ И Исак Му се помоли на Господ за
жената своја (Ревека), бидејќи таа беше
неплодна; и Господ го чу, па Ревека,
жената негова, зачна.

²² Но децата се удираа едно со друго
во утробата нејзина, и таа рече: „Ако
биде така, зошто ми е ова?“ И отиде да
Го праша Господа.

²³ А Господ ѝ рече: „Две племиња
има во утробата твоја, и два народа ќе

излезат од тебе; едниот народ ќе биде
посилен од другиот и поголемиот ќе му
служи на помалиот.”

²⁴ И дојде времето да роди, а ете –
близнаци во утробата нејзина.

²⁵ Излезе синот првенец црвен, цели-
от рунтав како руно; и му дадоа име
Исав.

²⁶ А потоа излезе брат му, држејќи го
Исав со рака за петата; нему му ставија
име Јаков. А Исак имаше шеесет годи-
ни, кога тие се родија.

²⁷ И децата пораснаа: Исав стана
вешт ловец и човек на полето, а Јаков
човек кроток кој живееше во шатори.

²⁸ Исак го сакаше Исав, зашто му се
допаѓаше дивечот негов; а Ревека го
сакаше Јаков.

- 31** ⁵ Мојс 21,17 ²⁹ Еднаш Јаков зготви јадење, и Исав дојде од полето уморен.
- 34** Евр 12,16 ³⁰ И му рече Исав на Јаков: „Дај ми да јадам од црвеното вариво, зашто сум уморен.“ Затоа му го дадоа прекарот Едом⁵
- 26,1** 12,10-20 ³¹ Но Јаков му рече: „Продај ми го денес првородството твое!”
- 2** 46,3 ³² А Исав одговори: „Еве, јас умирам, па што ќе ми е тоа првородство?”
- 3** Спр 44,22 Евр 11,9 ³³ Но Јаков му рече: „Заколни ми се уште сега!” И тој му се заколна. И му го продаде своето првородство на Јаков.
- 4** 12,3,7 15,5 ³⁴ И Јаков му даде на Исав леб и варена леќа, и тој јадеше и пиеше, па стана и си отиде. Така Исав го презре првородството свое.

Исак и Авимелех

8 Проп 9,9 **26** Но настана глад во земјата покрај оној што беше во Авраамовото време; и Исак отиде кај Авимелех, царот филистејски, во Герар.

² И му се јави Господ и рече: „Не оди во Египет, туку живеј во земјата, што ќе ти ја покажам.

³ Насели се во таа земја и Јас ќе бидам со тебе, и ќе те благословам; зашто тебе и на потомството твое ќе ви ја дадам сета таа земја, и ќе ја потврдам заклетвата, со која му се заколна на Авраам, таткото твој;

⁴ и ќе го умножам потомството твое како ѕвездите на небото, и ќе му ја дадам на потомството твое сета таа земја и ќе се благословат преку потомството твое сите земни народи.

⁵ Бидејќи Авраам го послуша гласот Мој и се покоруваше на заповедите Мои, на наредбите Мои и на законите Мои.”

⁶ И се насели Исак во Герар.

⁷ А луѓето во тоа место прашуваа за жената негова (Ревека), а тој велеше – сестра ми е – зашто се плашеше да каже – жена ми е – за да не го убијат луѓето од тоа место заради Ревека, бидејќи таа беше убава.

⁸ Но откако мина многу време, Авимелех, царот филистејски, погледна низ

прозорец, и виде како Исак се забавува со Ревека, жената своја.

⁹ И го викна Авимелех Исак и му рече: „Па, таа ти била жена; а зошто рече – сестра ми е?” – А Исак му одговори: „Зашто помислив дека ќе загинам поради неа.”

¹⁰ Авимелех тогаш му рече: „Што ни направи? Лесно можеше да се случи некој од надвор да легне со твојата жена, и ќе нè воведеше во грев.”

¹¹ И му заповеда Авимелех на сиот народ свој, велелејќи: „Кој ќе се допре до овој човек или до жената негова, ќе загина!”

¹² И Исак почна да сее во таа земја, и таа година доби стопати повеќе јачмен. Господ го благослови.

¹³ И човекот се издигна и стануваше сè поголем, додека не стана многу богат.

¹⁴ И се здоби со стада ситен и крупен добиток и со многу слуги, така што Филистејците почнаа да му завидуваат.

Исак склучува сојуз со Авимелех

¹⁵ Па сите извори што ги беа ископале татковите му слуги при животот на неговиот татко Авраам, Филистејците ги затрупаа со земја.

¹⁶ И Авимелех му рече на Исак: „Оди си откај нас, зашто стана многу посилен од нас!”

¹⁷ Тогаш Исак си отиде оттаму, и ги распадна шаторите свои во Герарската долина, и се насели таму.

¹⁸ И одново ги откопа изворите што беа ископани во времето на Авраам, таткото негов, а кои ги беа затрупаале Филистејците по смртта на Авраам; и ги нарече со истите имиња, што им ги беше дал неговиот татко.

¹⁹ И, копајќи во долината (Герарска), слугите Исакови најдоа извор со жива вода.

²⁰ Па се скараа пастирите герарски со пастирите на Исак, велелејќи: „Водата е наша.” И му кладе име на тој извор Есек⁶.

12
12,2

16
2 Мојс 1,9

⁵ 25,30. На еврејски *црвен*.

⁶ 26,20. На еврејски *сјор*, *караница*.

24 ³ Мојс 26,3-4 ⁵ Мојс 28,4-8 Пс 143, 12-15
 21 (Кога се крена Исак оттаму) ископаа друг извор, и околу него се скараа. Затоа него го нарече Ситна⁷.

25 8,20
 22 Тогаш се крена оттаму, и ископа нов извор, а околу него немаше караница; затоа го нарече Реховот⁸, велејќи: „Зашто Господ ни даде простори за да се размножиме во оваа земја.”

26 21,22-23
 23 А оттаму тој замина во Вирсавија.

28 39,3 1 Цар 18,14
 30 31,54
 24 И истата ноќ му се јави Бог, и му рече: „Јас сум Бог на Авраам, таткото твој. Не плаши се, зашто Јас сум со тебе; ќе те благословам и ќе го умножам потомството твое заради Авраам слугата мој.”

²⁵ И направи тој таму жртвеник, и Го призва името Господово. И таму го распна шаторот свој, а слугите на Исак ископаа извор таму (во Герарската долина).

²⁶ Тогаш дојде кај него Авимелех од Герар, со Ахузат, пријателот свој, и со Пихол, војсководецот свој.

²⁷ А Исак им рече: „Зошто дојдовте кај мене кога ме мразите и ме истеравте откај вас?”

²⁸ А тие одговорија: „Видовме дека Господ е навистина со тебе, па рековме – да положиме меѓу тебе и нас клетва и да склучиме со тебе сојуз –

²⁹ да не ни правиш зло, бидејќи и ние тебе не те допревме и ти правевме само добро, и те пуштивме да заминеш спокојно; и ете, сега си благословен од Господ.”

³⁰ Тогаш тој им приреди гозба; па јадеа и пиеја.

³¹ А утредента, откако станаа рано, се заколнаа еден на друг, и ги отпушти Исак, и тие отидоа од него со мир.

³² Истиот ден дојдоа слугите на Исак и му кажаа за изворот, што го ископаа, и му рекоа: „Најдовме вода.”

³³ И тој го нарече Шива. Поради ова и се вика оној град Вирсавија⁹ и до ден денешен.

Женидбаџа на Исав

³⁴ А кога Исав имаше четириесет години, се ожени со Јудита, ќерка на Хитиецот Беери, и со Басемата, ќерка на Хитиецот Елон.

³⁵ А тие станаа тегоба за Исак и Ревека.

Јаков го присвојува благословиот веџен на Исав

27 Кога Исак остаре и му ослабе видот на очите, го повика постаприот свој син Исав, и му рече: „Сине мој!” А тој одговори: „Еве ме.”

² Исак рече: „Еве остарев и не го знам денот на мојата смрт.

³ Земи го сега оружјето свое, лакот и стрелите, и излези в поле, и улови ми дивеч!

⁴ Па зготви ми јадење какво што сакам, и донеси ми да јадам, за да те благослови душата моја, пред да умрам.”

⁵ А Ревека чу што му рече Исак на синот свој Исав; и Исав отиде в поле да улови и донесе дивеч.

⁶ Ревека, пак, му рече на синот свој Јаков, велејќи: „Ете, го чув татко ти, како му велеше на братот твој Исав:

⁷ „Донеси ми дивеч и зготви ми јадење, да јадам, па да те благословам пред Господ, пред да умрам.”

⁸ Туку сега, синко мој, послушај ме што ќе ти речам:

⁹ Оди при стадото и донеси оттаму две добри (млади) јариња; и јас ќе зготвам за таткото твој јадење од нив, какво што сака;

¹⁰ а ти ќе му однесеш на татко си, и тој ќе јаде, па ќе те благослови дури е уште жив.”

¹¹ А Јаков ѝ рече на Ревека, мајката своја: „Но Исав, братот мој, е рунтав, а јас сум човек гладок.

¹² Може татко ми да ме допре, па пред очите негови ќе станам измамник, и

⁷ 26,21. На еврејски *йречка*, *сойка*, *сјројшвсїавување*.

⁸ 26,22. На еврејски *йростїори*.

⁹ 26,33. Нејасно на еврејски, *извор на седумїе* или *извор на клейваїа*.

34

24,3
28,1
36,1-5

27,1

25,23-26
26,34-35

6

25,28

11

25,25

место благослов ќе навлечам врз себе проклетство.”

¹³ А мајка му одговори: „Проклетството твое, синко, нека падне на мене; само послушај ме, и оди, па донеси ми!”

¹⁴ Тогаш тој отиде, зеде и ѝ донесе на мајка си; а мајка му зготви јадење, какво што сакаше татко му.

¹⁵ Па потоа ја зеде Ревека најубавата облека на постариот син Исав, што беше кај неа дома, и го облече Јаков, помладиот нејзин син,

¹⁶ а рацете негови и голиот врат му го обложи со јарешки кожички.

¹⁷ И му го даде на Јаков, синот свој, в раце јадењето и лебот, што го беше зготвила.

¹⁸ А тој влезе при татко си и му рече: „Татко!” А тој одговори: „Еве ме! Кој си ти, синко?”

¹⁹ Јаков, пак, му рече на татко си: „Јас сум Исав, твојот првороден син; направив, како што ми рече; стани, седни и јади од ловот мој, па да ме благослови душата твоја.”

²⁰ А Исак му рече на синот свој: „Кога толку бргу најде, синко мој?” А тој одговори: „Господ, твојот Бог, ми донесе среќа.”

²¹ Тогаш му рече Исак на Јаков: „Дојди поблизу, синко мој, да те допрам и да видам дали си ти, синот мој Исав, или не!”

²² И пристапи Јаков до Исак, таткото свој, а тој го допре, па рече: „Гласот е глас на Јаков, но рацете се раце Исавови.”

²³ И не го позна, зашто рацете му беа како рацете на Исав, братот негов, рунтави. И го благослови.

²⁴ И му рече: „Ти ли си синот мој Исав?” А тој одговори: „Јас сум.”

²⁵ Тогаш рече: „Дај ми сега, синко, да јадам од ловот твој, па да те благослови душата моја.” И му даде и тој јадеше; па му донесе и вино, и пиеше.

²⁶ Потоа Исак, таткото негов, му рече: „Приближи се до мене и целивај ме, синко!”

²⁷ И тој пристапи и го целива; Исак го почувствува мирисот од облеката негова, и го благослови, велејќи: „Еве, ми-

рисот на синот мој е како мирис од полето, што го благословил Господ.

²⁸ Бог нека ти даде роса небеска и родна земја: многу жито и вино во изобилие!

²⁹ Народи да ти слугуваат и племиња да ти се поклонуваат! Да бидеш господар над братот свој и да ти се поклонуваат синовите на мајка ти! Проклет да биде оној, што тебе те проколнува, а благословен – оној што тебе ќе те благословува!”

³⁰ Па откако Исак го благослови Јаков, и Јаков отиде од Исак, таткото свој; во тој час дојде од лов Исав, братот негов.

³¹ И тој му зготви јадење и му однесе на татко си, и му рече: „Стани, татко, и јади од она што синот твој улови, за да ме благослови душата твоја!”

³² И Исак, таткото негов, му рече: „Кој си ти?” А тој рече: „Јас сум синот твој, првородениот Исав.”

³³ Тогаш Исак многу се возбуди и рече: „А кој беше оној, кој уловил лов и ми донесе од сè, и јас јадев, пред да дојдеш ти, и го благословив? Тој и ќе остане благословен.”

³⁴ А кога ги чу Исав зборовите на таткото негов, извика на сиот глас и многу се нажали, па му рече на татко си: „Благослови ме и мене, татко!”

³⁵ А тој му одговори: „Дојде братот твој со итрина, и го зеде твојот благослов”.

³⁶ (Исав), пак, рече: „Сигурно затоа му е името Јаков, еве веќе двапати ме истисна. Првородството ми го зеде, а сега и благословот ми го зеде”. Потоа рече: „Не остави ли благослов и за мене?”

³⁷ И Исак одговори и му рече на Исав: „Него веќе го поставив за господар над тебе; и сите браќа негови ги определив да му бидат слуги; со жито и вино го обдарив; а што да направам сега, синко, за тебе?”

³⁸ Но Исав му рече на татко си: „Зар само еден благослов има кај тебе, татко? Благослови ме и мене, татко!” И (бидејќи Исак молчеше) извика Исав на сиот глас и заплака.

285 Мојс
33,13
Евр 11,20**29**12,3
25,23
Сир 44,23**35**Ер 9,4-5
Ос 12,3**36**

25,26,29-34

38

Евр 11,20

39 ^{Ис.Н. 24,4} Тогаш Исак, таткото негов, одговарајќи му, рече: „Ете, домот твој ќе биде од плодна земја и од роса небеска одозгора.“
41 ^{28,5} Од мечот свој ќе живееш и на братот твој ќе му служиш; но еднаш, кога ќе се побуниш, ќе го отфрлиш јаремот негов од вратот свој.”

Јаков беѓа кај вујко си Лаван

28,1 ^{26,35} Тогаш Исав го намрази Јакова поради благословот, со кој го беше благословил татко му; и си рече Исав во срцето свое: „Се приближуваат деновите на оплакувањето за таткото мој; тогаш ќе го убијам Јаков, братот мој.”
2 ^{34,15-16} И ѝ ги кажаа на Ревека зборовите од Исав, постариот нејзин син, а таа испрати, па го повика Јаков, помладиот син нејзин, и му рече: „Братот твој Исав се заканува дека ќе те убие.”
3 ^{5 Мојс 7, 3-4} Затоа, синко, послушај ме сега: – Стани и бегај (во Месопотамија) кај Лаван, братот мој, во Харан,
4 ^{Езд 10} и живеј кај него некое време, додека му помине гневот на братот твој;
5 ^{Неем 13,23-30} и додека не се смири луѓината на братот твој и подзаборави што си му направил. А тогаш, јас ќе пратам, да те доведат оттаму. Зошто да останам без вас двајцата во еден ден?”

43 Затоа, синко, послушај ме сега: – Стани и бегај (во Месопотамија) кај Лаван, братот мој, во Харан,

44 и живеј кај него некое време, додека му помине гневот на братот твој;

45 и додека не се смири луѓината на братот твој и подзаборави што си му направил. А тогаш, јас ќе пратам, да те доведат оттаму. Зошто да останам без вас двајцата во еден ден?”

46 А на Исак Ревека му рече: „Ми омрзна животот поради ќерките хитиски. А ако земе Јаков жена од ќерките хитиски, какви што се овие, од ќерките на оваа земја, тогаш зошто ми е животот?”

28 Затоа Исак го повика Јаков, го благослови, и му заповеда, веллејќи: „Немој да земеш жена од ќерките ханански!

2 Стани, па оди во рамнината Арам, во домот на Ветуил, таткото на твојата мајка, и оттаму земи си жена, од ќерките на Лаван, братот на мајка ти.

3 И семоќниот Бог нека те благослови, и нека те издигне и нека те умножи, та од тебе да настанат многу народи.

4 Да ти го даде благословот на Авраам, мојот татко, тебе и на потомство-

то твое по тебе, за да ја наследиш земјата, во која си придобен, а која Бог му ја даде на Авраам!”

5 Така Исак го испрати Јаков, и тој отиде во рамнината Арам кај Лаван, синот на Ветуил Арамеецот, кај братот на Ревека, мајката на Јаков и Исав.

6 Кога Исав виде како Исак го благослови Јаков и го испрати во рамнината Арам оттаму да си земе жена, и како благословувајќи го, му заповеда: „Не земај жена од ќерките ханански”,

7 и дека Јаков го послуша таткото свој и мајка си, и замина за рамнината Арам;

8 Исав разбра дека ќерките ханански не му се по волја на Исак, таткото негов,

9 И отиде Исав кај Исмаил, и ја зеде за жена Махалата, ќерката на Исмаил, синот Авраамов, сестра Навајотова.

Сонот на Јаков

10 Јаков, пак, ја напушти Вирсавија и отиде во Харан,

11 па најде едно место, и таму преноќева, бидејќи сонцето беше зашло. И зеде еден камен од тоа место, и си го кладе под главата, па заспа на тоа место.

12 И виде сон: ете, скала стои на земјата, а со врвот допира до небото, и ангели Божји се качуваа по неа и слегуваа.

13 А ете, Господ стоеше на неа, Кој му рече: „Јас сум Господ Бог на таткото твој Авраам и Бог Исаков. Оваа земја, на која лежиш, ќе ти ја дадам тебе и на потомството твое; (не плаши се).

14 А потомството твое ќе биде колку песокот на земјата; ти ќе се рашириш на запад и на исток, и на север и на југ, и сите племиња на земјата ќе бидат благословени поради тебе и поради потомството твое.

15 И еве, Јас сум со тебе, и ќе те чувам на скаде каде и да појдеш, и ќе те вратам во оваа земја, и нема да те оставам сè додека не го извршам она што сум ти рекол.”

16 А кога се разбуди Јаков од сонот, си рече: „Сигурно е Господ на ова место; а јас не знаев!”

9
25,12

10
Ос 12,4
Мудр 10,10

12
Јн 1,51

14
12,3
13,14-15
14,5-6
18,18
22,17-18
26,4

15
26,3
31,3-5

17 <sup>2 Мојс 3,5
19,12</sup> Се уплаши и рече: „Колку е страшно ова место! Ова е дом Божји, ова е вратата небеска!”

18 <sup>35,14
2 Цар
18,18</sup> И стана Јаков утредента рано, го зеде каменот, што го беше ставил под глава, и го постави како спомен, па го прелеа со масло.

19 <sup>35,6
48,3
Суд 1,23</sup> И тоа место го нарече Ветил; а порано името на овој град му беше Луз.

20 ^{31,13} И се зарече Јаков, велејќи: „Ако Господ Бог биде со мене и ме зачува на овој пат, по кој одам, и ако ми даде леб да јадам и облека да се облекувам,

21 <sup>14,20
Амос 4,4</sup> и се вратам мирно во домот на таткото мој, и ми биде Господ мој Бог,

22 <sup>24,11
2 Мојс 2,16</sup> тогаш овој камен што го поставив како споменик ќе биде (за мене) дом Божји. И од сè, што ќе ми дадеш, Тебе ќе Ти давам една десетина.”

4

<sup>11,31
27,43</sup>

Средбања на Јаков со Рахила

29 Тогаш се крена Јаков и отиде во земјата на синовите на исток (кај Лаван, синот на Арамеецот Ветуил, кај братот на Ревека, мајката на Јаков и Исав).

² Оеднаш во полето забележа извор; и ете три стада овци лежеа околу него, бидејќи на тој извор се поеја стада. Но голем камен имаше над отворот од изворот.

³ И кога се собираа таму сите стада, го иставаа каменот од отворот на изворот и ги напојуваа овците, а потоа пак го ставаа каменот над отворот од изворот на неговото место.

⁴ Јаков им рече: „Од каде сте вие, браќа?” Тие одговорија: „Од Харан сме.”

⁵ А тој им рече: „Го познавате ли Лаван, синот Нахоров?” Тие рекоа: „Го познаваме.”

⁶ Тој пак ги праша: „Здрав ли е?” Рекоа: „Здрав е, и еве Рахила, ќерката негова, иде со стадото.”

⁷ И Јаков рече: „Ете, уште е рано и не е време добитокот да се прибира. Напојте ги овците, па одете и пасете ги!”

⁸ А тие рекоа: „Не можеме, додека не се соберат сите стада, за да се истави каменот од отворот над изворот, па тогаш ќе ги напоиме овците.”

⁹ Додека тој уште зборуваше со нив, дојде Рахила со ситниот добиток од таткото нејзин, бидејќи таа нив ги пасеше.

¹⁰ А кога ја виде Јаков Рахила, ќерката Лаванова и стадото на Лаван, братот на мајка си, пристапи Јаков и го истави каменот од отворот на изворот, и го напои стадото на Лаван, братот на својата мајка.

¹¹ И ја бакна Јаков Рахила, па извика и заплака.

¹² Потоа ѝ кажа на Рахила дека тој му е род на таткото нејзин и дека е син на Ревека. А таа отрча, па го извести таткото свој.

¹³ А кога чу Лаван за Јаков, синот на неговата сестра, му излезе во пресрет, го прегрна и бакна, и го воведо во својот дом. А тој му раскажа на Лаван сè.

¹⁴ Лаван, пак, му рече: „Ти си навистина моја коска и моја плот!” И тој остана кај него цел месец.

Двојнања женидба на Јаков

¹⁵ Тогаш му рече Лаван на Јаков: „Зарем бесплатно ќе ми служиш зашто си ми род? Кажи ми, која да ти биде платата?”

¹⁶ А Лаван имаше две ќерки: на постарата ѝ беше името Лија, а на помладата Рахила.

¹⁷ На Лија очите и беа болникави, а Рахила имаше убаво става и убаво лице.

¹⁸ Јаков ја засака Рахила, па рече: „Ќе ти служам седум години за Рахила, твојата помала ќерка.”

¹⁹ Тогаш Лаван му рече: „Подобро тебе да ти ја дадам, отколку на друг; остани кај мене!”

²⁰ И отслужи Јаков за Рахила седум години, и тие му се причинија како неколку дена, зашто ја сакаше.

²¹ И му рече Јаков на Лаван: „Дај ми ја жената, зашто дојде времето да влезам кај неа!”

²² И ги повика Лаван сите луѓе од тоа место и направи свадбена гозба.

²³ А вечерта ја зеде (Лаван) Лија, ќерката своја, и ја воведо кај Јаков, и тој влезе кај неа.

18

Ос 12,12

20

Песна 8,6-7

22

Јн 2,1-2

26 ²⁴ И Лаван ѝ ја даде Зелфа, слугинката своја, на Лија, ќерката своја, за да ѝ биде слугинка.

30 ²⁵ А кога настана утрото, се виде дека тоа била Лија, па му рече (Јаков) на Лаван: „Што ми направи? Нели за Рахила ти слугував? Зошто ме измами?“

31 ²⁶ А Лаван му рече: „Не бива во нашето место да се омажи помалата пред постарата.“

30,2 ²⁷ Помини оваа седмица со неа, па ќе ти ја дадам и другата, за која ќе ми слугуваш други седум години.“

3 ²⁸ И Јаков направи така, и помина со неа една седмица. Потоа му ја даде Лаван за жена Рахила, ќерката своја.

²⁹ И ѝ ја даде Лаван слугинката своја Билха на Рахила, ќерката своја, за да ѝ биде слугинка.

³⁰ Тогаш (Јаков) влезе кај Рахила. И Рахила повеќе ја засака отколку Лија. И така му служеше на Лаван уште други седум години.

Децаџа на Јаков

³¹ Кога виде Господ, пак, дека Лија не е сакана, ѝ ја отвори утробата нејзина, а Рахила остана неплодна.

³² Лија зачна и роди син и го нарече Рувим, велејќи: „Господ милостивно погледна на мојата несреќа (и ми даде син); сега ќе ме засака мажот мој.“

³³ И пак зачна, и роди син, па рече: „Господ чу дека не сум сакана, па ми го даде и овој.“ И го нарече Симеон.

³⁴ И одново зачна, пак роди син и рече: „Сега веќе ќе ми се наклони мажот мој, зашто му родив три сина!“ Затоа му стави име Левиј.

³⁵ А кога пак зачна, и роди син, рече: „Сега ќе Го славам Господа!“ Затоа го нарече Јуда. И престана да раѓа.

30 Рахила, гледајќи дека не му раѓа деца на Јаков, ѝ позавиде на сестрата своја, па му рече на Јаков: „Дај ми деца, ако не – јас ќе умрам!“

² А Јаков ѝ се налути на Рахила, и ѝ рече: „Зар јас сум тој, а не Бог, што не ти дал плод на утробата?“

³ А таа рече: „Ене ја слугинката моја Билха; влезе кај неа; нека ми роди таа в skut, па јас ќе имам деца од неа.“

⁴ И му ја даде Билха, слугинката своја, за жена, и Јаков влезе кај неа.

⁵ И Билха зачна, и му роди на Јаков син.

⁶ А Рахила рече: „Бог ми пресуди и го чу гласот мој, та ми даде син.“ Затоа му стави име Дан.

⁷ И Билха, слугинката на Рахила, пак зачна, и му роди втор син на Јаков.

⁸ А Рахила рече: „Со Божја помош жестоко се борев со сестрата моја, но победив.“ И му кладе име Нефталим.

⁹ А Лија, гледајќи дека престана да раѓа, ја зеде слугинката своја Зелфа и му ја даде на Јаков за жена; (и тој влезе кај неа).

¹⁰ И зачна Зелфа, слугинката на Лија, и му роди на Јаков син;

¹¹ Тогаш Лија рече: „Дојде среќата моја.“ Па го нарече Гад.

¹² Му роди Зелфа, слугинката на Лија, на Јаков и втор син.

¹³ И Лија рече: „Блазе мене, зашто блажена ќе ме нарекуваат жените!“ Затоа му стави име Асир.

¹⁴ А кога се жнееше пченицата, излезе Рувим во полето и најде мандрагори, па ѝ ги донесе на мајка си Лија. А Рахила ѝ рече на Лија, сестрата своја: „Дај ми од мандрагорите на синот твој!“

¹⁵ Таа, пак, рече: „Малку ли ти беше што ми го зеде мажот? Сакаш да ми земеш и од мандрагорите на синот мој?“ Рахила ѝ одговори: „Тогаш нека легне ноќеска со тебе за мандрагорите од синот твој.“

¹⁶ И вечерта, кога Јаков се враќаше од полето, му излезе Лија во пресрет и рече: „Влези кај мене (денес), зашто те откупив за мандрагорите од синот мој!“ И легна тој со неа таа ноќ.

¹⁷ А Бог ја слушна Лија, и таа зачна, па му го роди на Јаков петтиот син.

¹⁸ И Лија рече: „Бог ми даде награда, зашто му ја дадов слугинката своја на мажот мој.“ И му даде име Исахар.

¹⁹ И пак зачна Лија, и му го роди на Јаков шестиот син.

²⁰ И рече Лија: „Бог ме награди со убав дар, па сега ќе живее со мене мажот мој, бидејќи му родив шест синнови.“ Затоа го нарече Завулон.

13Изреки
31,28
Песна 6,9
Лк 1,48**14**Песна 7,
12-14

22 ^{1 Цар 1,27} ²¹ Потоа роди ќерка и ѝ стави име Дина.

24 ^{35,17} ²² Но Бог си спомна и за Рахила. И ја послуша Бог, па ја отвори утробата нејзина.

25 ^{27,43-45} ^{29,20,30} ²³ Таа зачна и роди син, па рече: „Бог го отстрани од мене срамот мој.”

27 ^{12,2-3} ²⁴ И му даде име Јосиф, велејќи: „Бог ќе ми даде и друг син.”

Јаков сџанува боѓај

²⁵ А кога Рахила го роди Јосиф, му рече Јаков на Лаван: „Пушти ме и ќе си одам во моето место и во својата земја.

²⁶ Дај ми ги жените, и децата мои, за кои ти служев, и да си одам; а ти знаеш како ти служев.”

²⁷ Лаван му рече: „Немој, ако сум нашол милост пред тебе. Гледам дека Бог ме благослови поради тебе.”

²⁸ И уште рече: „Барај плата, колку што сакаш, и јас ќе ти дадам.”

²⁹ А Јаков му одговори: „Ти знаеш како ти служев и колку многу ти се зголеми добитокот со мене;

³⁰ бидејќи она што го имаше, беше малку додека не дојдов јас; но многу се намножи, бидејќи Господ те благослови кога дојдов јас. Па кога јас ќе работам за мојот дом?”

³¹ И Лаван му рече: „Што бараш да ти дадам?” А Јаков одговори: „Не треба ништо да ми дадеш. Но направи онака како што ќе ти кажам, а јас, пак, ќе го пазам стадото твое и понатаму.

³² Ќе го обиколам денес целото стадо твое и оддели секое дамчесто и шарено јagne и секоја црна овца помеѓу нив и секоја шарена и дамчеста коза – тоа ќе ми биде наградата!

³³ Така потоа ќе ми посведочи праведливоста моја пред тебе кога ќе дојдеш да ја провериш наградата моја: ако се најде тогаш меѓу моите кози која не е дамчеста или шарена, и меѓу овците мои, која не е црна, значи крадена е.”

³⁴ Лаван му рече: „Нека биде, како што рече!”

³⁵ И ги оддели Лаван истиот ден јарците ригести и шарени и сите кози дамчести и шарени; секоја на која имаше нешто бело и сите црни овци, па им ги предаде на синовите свои.

³⁶ И определи растојание од три дена одење меѓу себе и Јаков. А Јаков го пасеше другиот ситен добиток на Лаван.

³⁷ И зеде Јаков зелени прачки топови, бадемови и јаворови, па изрежа Јаков пруги, откако ја извади кората до беликата,

³⁸ и ги стави така изрезаните прачки во коритата од поилата, каде што доаѓаше добитокот да пие, а бидејќи стоката зачнуваше, кога доаѓаше на вода,

³⁹ добитокот се пареше пред прачките, па се раѓаше ригеста и шарена стока.

⁴⁰ И Јаков ги одделуваше и овците, и им ги свртуваше главите кон шареното и сето црно стадо на Лавана; а своето стадо го одделуваше и не го мешаше со стадото Лаваново.

⁴¹ И секогаш кога зачнуваше силниот добиток, Јаков ги ставаше прачките во поилата пред очите на добитокот, за да се пари гледајќи во прачките.

⁴² А кога се пареше слабиот добиток, тогаш не ги ставаше. И остануваше слабиот за Лаван, а силниот, за Јаков.

Јаков љубејнува ошќај Лаван

⁴³ И така тој човек се збогати многу, премногу, та имаше многу добиток, слугинки и слуги, камили и магариња.

31 Во тоа време чу Јаков дека синовите Лаванови зборуваат: „Јаков зеде сè што беше на нашиот татко, и од она што беше на нашиот татко, го доби тоа цело богатство.”

² И виде Јаков дека лицето на Лаван не е спрема него како порано.

³ И Господ му рече на Јаков: „Врати се во земјата на таткото свој и во родот свој; и Јас ќе бидам со тебе!”

⁴ Тогаш испрати Јаков, и ги повикаа Рахила и Лија од полето, каде што беа со стадото,

⁵ и им рече: „Гледам дека лицето на вашиот татко спрема мене не е како порано; но Бог на таткото мој беше со мене.

31,1

Проп 4,4

3

26,3
28,15

БИТИЕ

6 ^{30,29} Вие самите знаете дека на вашиот татко му служев со сета своја сила,

7 ^{Пс 104,14} а таткото ваш ме мамеше и десетпати ми ја промени платата, но Бог не му дозволи да ми направи зло.

11 ^{16,7} ^{28,12} ^{48,16} Кога тој ќе рече – секоја шарена нека биде твоја награда, – тогаш сиот добиток раѓаше шарени. А кога ќе рече – секоја ригеста да ти биде плата – тогаш сите се раѓаа ригести.

13 ^{28,18-22} Така Бог го одзеде добитокот од вашиот татко и ми го даде мене.

19 ^{Суд 17,5} ^{1 Цар 19,13} ^{4 Цар 23,24} ^{Ос 3,4} Еднаш, кога се пареше добитокот, ги кренав очите мои и видов сон, а тоа: овните и јарците што скокаа на овците и козите беа ригести, дамчести и шарени.

11 И ангел Божји ми рече во сонот: „Јакове!“ А јас одговорив: „Еве ме!“

12 А тој рече: „Крени ги очите твои и погледај, машките што со ситниот добиток се парат, се ригести, со бели дамки и шарени; зашто гледам сè што ти прави Лаван.“

13 Јас сум Бог, за Кој во Ветил го полае споменикот со масло и ми даде ветување; стани сега и оди си од оваа земја, и врати се во родниот крај.”

14 Тогаш одговорија Рахила и Лија, и му рекоа: „Дали имаме уште некаков дел наследство во домот од таткото наш?“

15 Зарем не нè сметаше како туѓинки? Тој нè продаде и го потроши дури и нашето сребро.

16 Затоа (сиот имот и) сето ова богатство, што му го зеде Бог на таткото наш, е наше и на нашите деца. Затоа сега прави онака како што ти рекол Бог.”

17 И се крена Јаков, па ги качи децата свои и жените свои на камили;

18 и го зеде со себе сиот свој добиток, и целото свое богатство, што го беше придобил во рамнината Арам, за да појде кај Исак, таткото негов, во земјата хананска.

19 А кога Лаван беше отишол да го стриже добитокот свој, тогаш Рахила му ги украде идолите на таткото свој.

20 И Јаков затаи од Лаван Арамсецот, не јавувајќи му дека ќе си оди.

21 И си замина со сиот свој имот, и се крена, премина преку Реката, и се упати кон гората Галаад.

22 На третиот ден му јавија на Лаван дека Јаков си заминал.

23 И ги зеде со себе (синовите и) роднините свои, па тргна по него во потера, и по седум дена го стигна во гората Галаад.

24 Но Бог му дојде на Лаван Арамсецот ноќе во сон, и му рече: „Внимавај, не зборувај му на Јаков ни добро, ни лошо!“

25 И го стаса Лаван Јаков; а Јаков ги беше распнал своите шатори во гората. А и Лаван исто така ги распна своите шатори во гората Галаад.

26 И Лаван му рече на Јаков: „Што направи? Зошто ме излага и ги одведе ќерките мои, како да се заробеници?“

27 Зошто тајно избега и скришум отиде од мене? Ако ми кажеше, јас ќе те испратев со веселба и со песни, со тимпани и гусли.

28 Ти не ме удостои дури ни да ги бакнам внуците мои и ќерките мои! Постапи навистина неразумно.

29 Сега можам да постапам лошо со тебе. Но Бог на вашиот татко ми рече ноќеска, велејќи: „Внимавај, не зборувај му на Јаков ни добро, ни лошо.“

30 Оди си, кога толку си се зажелел да се најдеш во домот на татко си, но зошто ги украде боговите мои?“

31 А Јаков му одговори на Лаван и рече: „Се плашев, бидејќи мислев дека насила ќе ми ги грабнеш ќерките свои од мене (и сè мое).“

32 (И Јаков рече:) Кај кого ќе ги најдеш боговите твои, тој нема да остане жив; меѓу нашите луѓе барај го она, што е твое кај мене.” (Но тој ништо не најде кај него), а Јаков, пак, не знаеше дека Рахила ги беше украдала.

33 И влезе Лаван во шаторот на Јаков и во шаторот Лиин и во шаторот на двете слугинки, (ги пребара) и не ги најде. Па, откако излезе од шаторот на Лија, влезе во шаторот на Рахила.

34 А Рахила беше ги зела идолите и ги беше сокрила под седлото на една од камилите и беше седнала на нив. И го

265 Мојс
21,10-14
1 Цар 30,2**30**

31,19

34

31,19

35 пребара Лаван целиот шатор, но не ги најде идолите.

³ Мојс 15,19-20 **35** А таа му рече на таткото свој:

39 „Немој да се налутиш, господаре мој, што не можам да станам пред тебе,

42 бидејќи го имам она што е редовно кај жените”. И ги бараше идолите свои, но не ги најде.

44 ² Мојс 22,15 ^{31,24-29} **44** ^{21,32} И Јаков се налути, па се скара со Лаван и, велејќи, му рече: „Што сум направил, што сум згрешил, па толку жестоко ме гониш?

³⁷ Ги пребара сите работи мои (во мојата куќа), и што најде од куќата твоја? Покажи овде пред моите и пред твоите луѓе, и тие нека пресудат меѓу нас двајцата.

³⁸ Еве, дваесет години бев кај тебе: овците твои и козите твои не пометнуваа; а овни од твоето стадо не јадев.

³⁹ Што ќе растргнеа ѕверовите, не ти го носев, сам го надоместував; од мене го бараше она, што ќе беше загубено денџе или ноќе.

⁴⁰ Дење ме истоштуваше горештина-та, а ноќе мрзнев; и сонот ми бегаше од очите.

⁴¹ Такви ми беа дваесетте години во твојата куќа. Ти служев четиринаесет години за двете ќерки твои и шест години за добитокот твој, и платата ми ја измени десетпати.

⁴² Да не беше со мене Бог на мојот татко, Бог Авраамов, и страхопочитта Исакова со мене, ти секако би ме отпуштил празен. Но Бог ја виде мојата неволја и трудот на рацете мои, па те прекори сношти.”

⁴³ А Лаван му одговори на Јаков и рече: „Ќерките се мои ќерки; децата се мои деца, добитокот е мој добиток и, сè што гледаш, сè е мое; па можам ли нешто да им направам на ќерките мои и на децата што ги родија тие?

⁴⁴ Туку ајде да склучиме сојуз јас и ти, и тоа нека биде сведоштво меѓу мене и тебе!” (Притоа Јаков му рече: ете, кај нас нема никој; гледаш, Бог е сведок меѓу мене и тебе.)

⁴⁵ Тогаш Јаков зеде камен и го постави за спомен.

⁴⁶ И им рече Јаков на своите луѓе: „Соберете камења!” И насобраа камења и ги нафрлија на куп, и јадеа (и пијеја) таму на купот. (И Лаван му рече: Овој куп денес е сведок меѓу мене и тебе.)

⁴⁷ Лаван го нарече купот Јегар-Сахадута ¹⁰, а Јаков го нарече Галед.

⁴⁸ Лаван (му) рече: „Денес овој куп (на Јаков и споменикот што го поставив) е сведок меѓу мене и тебе и затоа се нарече со името Галед.”

⁴⁹ А се нарече и Мицпа, зашто Лаван рече: „Нека гледа Бог на мене и на тебе, откако ќе се поделиме еден од друг.

⁵⁰ Ако постапуваш со ќерките мои лошо или ако земаш други жени покрај ќерките мои, иако нема човек да биде меѓу нас да гледа, знај дека Бог е сведок меѓу мене и тебе.”

⁵¹ И уште му рече Лаван на Јаков: „Еве го овој куп, еве го овој споменик, што го поставив меѓу тебе и мене;

⁵² овој куп и овој споменик нека бидат сведоци дека ниту јас нема да минам преку овој куп кај тебе, ниту ти кај мене ќе минеш преку овој куп и преку овој споменик за лошо.

⁵³ Бог Авраамов и Бог Нахоров, Бог на таткото нивен нека суди меѓу нас!” И Јаков се заколна во Бога; страхопочитта на неговиот татко Исаак.

⁵⁴ Тогаш Јаков закла жртва во гората, и ги повика своите луѓе да јадат; и тие јадеа леб (и пијеа) и ноќеваа во гората.

⁵⁵ А рано наутро стана Лаван, и ги бакна внучињата и ќерките свои, и ги благослови; па тргна Лаван и се врати во своето место.

Јаков се њодѓошвува за средбаиџа со Исав

32 И Јаков тргна по својот пат и виде војска Божја спроти него; и го сретнаа ангели Божји.

² А кога ги виде, Јаков рече: „Ова е Божја војска.” И затоа местото го нарече Маханаим.

50

Суд 11,10
1 Цар 12,5

54

26,30

32,1

24,60

¹⁰ На арамејски *кујишита* на *сведоштво*. Исто значење има и еврејскиот збор Галед.

9 ^{31,3} И прати Јаков пред себе гласници кај Исав, братот свој, во земјата Сеир, во областа Едом.

11 <sup>Пс 30,1-2
58,2-10</sup> Па им заповеда и рече: „Вака речете му на господарот мој Исав: „Еве што вели слугата твој Јаков: бев кај Лаван и досега се задржав таму; **12** <sup>22,16-17
28,13-14</sup> а имам волови, магариња и ситен добиток, слуги и слугинки; затоа испратив да го известат господарот мој, за да придобијам милост пред тебе.”

13 <sup>21,29-30
1 Цар
25,18-19</sup> И се вратија гласниците кај Јаков и му рекоа: „Отидовме кај братот твој Исав, и ете тој ти доаѓа во пресрет со четиристотини души.”

7 А Јаков се уплаши многу и се загрижи; па ги раздели во две групи своите луѓе што беа со него, и ситниот, и крупниот добиток, и камилите.

8 И рече: „Ако Исав удри на едната група и ја разбие, можеби втората ќе се спаси.”

9 И пак рече Јаков: „Боже на таткото мој Авраам, Боже на таткото мој Исак, Господи, Ти, Кој ми рече – „Врати се во земјата каде што си роден, и Јас ќе ти бидам добротвор!” –

10 Не сум достоин за сите милости и добрини што му ги направи на слугата Твој; зашто само со стап го минав овој Јордан, а сега сум господар на два табора.

11 Спаси ме од рацете на братот мој, од рацете Исавови, зашто се плашам од него да не би, кога ќе дојде, да ме убие мене, и мајките и децата.

12 А Ти рече: „Навистина Јас ќе ти бидам добротвор, и ќе направам потомството твое да биде како песокот морски, кое од множество не ќе може да се изброи.”

13 И преноќева таму таа ноќ, и зеде од сè што имаше при рака, па му испрати дарови на својот брат Исав:

14 двесте кози со дваесет јарци, двесте овци со дваесет овни,

15 трисет камили молзници со нивните камилчиња, четириесет крави и десет волови, дваесет магарици и десет магариња.

16 И им ги предаде на слугите свои, секое стадо посебно. Па им рече на

слугите свои: „Врвете пред мене и оставајте доволно растојание меѓу едното стадо и другото!”

17 И му заповеда на првиот, велејќи: „Кога ќе те сретне Исав, братот мој, и те праша, велејќи – Чиј си? – и – Каде одиш? – и – Чије е тоа што го тераш пред тебе?”

18 А ти кажи – На слугата твој Јаков, а ова му го испраќа како дар на господарот свој Исав, и ете, и самиот доаѓа по нас.”

19 Истото им заповеда и на вториот и на третиот, и на сите што одеа по стадата, велејќи: „Така кажете му на Исав, кога ќе го сретнете.”

20 И уште речете: „Ете, Јаков слугата твој, доаѓа по нас.” Зашто си велеше: „Ќе го смирам со даровите што одат пред мене, па ќе му го видам тогаш лицето; можеби, и ќе ме прими.”

21 Така даровите тргнаа пред него, а тој преноќева таа ноќ кај таборот свој.

Јаков се бори со Боѓа

22 И ноќта стана, па откако ги зеде обете жени свои и обете слугинки и единаесетте синовни свои, го премина потокот Јавок на едно плитко место.

23 А откако нив ги зеде и ги преведе преку потокот, пренесе и сè друго што имаше.

24 А кога остана Јаков сам, тогаш Некој се бореше со него до зори.

25 И кога виде дека не може да го совлада, му го стегна зглобот на бедрото негово, така што на Јаков му се измести колкот од зглобот додека се бореше со Него.

26 Па тогаш рече: „Пушти Ме веќе, зора е!” Но Јаков одговори: „Нема да Те пуштам, додека не ме благословиш!”

27 И му рече: „Како се викаш?” А тој одговори: „Јаков” .

28 Тогаш му рече: „Отсега името нема да ти биде Јаков, туку Израил; зашто се бореше со Бога, и со луѓето и ги победи.”

29 А Јаков праша и рече: „Каж ми го името Твое!” А Тој одговори: „Зошто прашуваш за името Мое? (Тоа е чудно.)” И го благослови таму.

22

5 Мојс 3,16

24-26

Ос 12,3 -5

2 Кор 12,

7-10

28

35,10

29 ^{2 Мојс 3,13-14 33,20 Суд 13,17-18} ³⁰ И Јаков го нарече она место со името Пениел, зашто рече: „Бога Го видов лице в лице, и останав жив.”

³¹ А сонцето беше изгреало кога го помина Пениел, и накривнуваше поради повредениот колк.

30 ^{Ис 6,5} ³² Затоа синовите на Израил не ја јадат жилата кај зглобот од бедрото сè до денешен ден, бидејќи Јаков беше повреден во зглобната жила од бедрото.

33,1 ^{32,7-8 Изреки 16,7}

Средбајќа на Јаков со Исав

4 ^{45,15 Лк 15,20} **33** И погледа Јаков со своите очи, па виде, ете Исав, (неговиот брат), доаѓа, и со него четиристотини луѓе. И ги раздели (Јаков) децата на Лија и на Рахила и на двете слугинки.

8 ^{32,5} ² И ги постави (двете) слугинки со нивните деца напред, а Лија и нејзините деца зад нив; додека Рахила со Јосиф беа последни.

³ А самиот тој излезе прв пред нив и седумпати се поклони доземи, додека не дојде до братот свој.

⁴ Исав истрча пред него и го прегрна, па му се обеси околу вратот и го бакна, и (обајцата) заплакаа.

⁵ Исав, пак, кревајќи ги очите, ги виде жените и децата, па рече: „Кои ти се овие?” А Јаков одговори: „Децата, со кои Бог го дарува слугата твој.”

⁶ Тогаш пристапија слугинките со децата свои, и се поклонија.

⁷ Потоа пристапија Лија и децата нејзини, и се поклонија; а најпосле пристапија Јосиф и Рахила, и се поклонија.

⁸ А Исав рече: „Зошто ти се сите оние луѓе, што ги сретнав?” Јаков одговори: „За да најде (твојот слуга) милост пред очите на господарот мој.”

⁹ Исав, пак, рече: „Има, брате, кај мене доста; нека ти остане тебе она што е твоје.”

¹⁰ Но Јаков рече: „Ако најдов милост пред очите твои, прими го дарот од мојата рака, зашто кога го видов лицето твоје дека убаво ме пречекува, како да го бев видел Божјото лице.

¹¹ Прими го дарот мој, што го донесов; бидејќи избобилно ме обдари

Бог, и имам сè.” И настојуваше на него и тој го прими.

¹² Потоа Исав рече: „Ајде да одиме, ќе појдам и јас со тебе.”

¹³ Но Јаков му рече: „Знае господарот мој дека овие деца се мали, а имам овци и крави доилки, па, ако ги подгонам само еден ден побрзо, ќе ми изгине сиот добиток.

¹⁴ Туку нека тргне господарот мој пред слугата негов, а јас ќе одам полесно, колку што можат децата и добитокот пред мене, и ќе дојдам кај господарот мој во Сеир.”

¹⁵ Исав рече: „Ќе ти оставам неколку луѓе, што се со мене.” Јаков одговори: „Зошто? Доволно е само да најдам милост пред господарот мој.”

¹⁶ И така Исав го продолжи истиот ден својот пат кон Сеир.

¹⁷ А Јаков отиде во Сукот¹¹ и си направи дом, а за добитокот свој направи трла. Затоа тоа место го нарече Сукот.

Јаков се населува во близина на Сихем

¹⁸ Потоа Јаков дојде во Сихем, во земјата хананска, откако се врати од рамнината Арам, и се насели спроти градот.

¹⁹ И купи парче земја, каде што го распа шаторот свој, од синовите на Емор, таткото Сихемов, за сто парчиња сребро.

²⁰ И таму подигна жртвеник, и Го призва Бог Израилев.

Симеон и Левиј се одмаздуваат за нивнајќа обесчестена сестра

34 Дина, ќерката на Лија, која му ја роди на Јаков, излезе за да ги види девојките во тој крај.

² Но ја виде Сихем, синот на Емор Евеецот, кнез на таа земја, ја зеде и легна со неа, и ја осрамоти.

³ И му се приврза душата негова кон Дина, ќерката на Јаков, и тој ја засака девојката, и гледаше да ја придобие.

⁴ И му рече Сихем на Емор, таткото свој, велејќи: „Ожени ме со онаа девојка!”

16

36,8
5 Мојс 2,5

17

Ис.Н. 13,27
Суд 8,5-7

18

12,6
Јн 4,5

34,2-3

2 Мојс 22,18-19
5 Мојс 22,29-30

4

Суд 14,1-2

¹¹ На еврејски “сукот” значи *колиби, штрла*.

БИТИЕ

5 А Јаков чу дека (синот на Емор) ја осрамотил Дина, ќерката негова; но, бидејќи синовите негови беа в поле со добитокот негов, Јаков замолча додека не дојдат тие.

6 Тогаш Емор, таткото на Сихем, отиде кај Јаков да поразговара со него.

7 А кога дојдоа синовите на Јаков од полето и слушнаа што станало, се огорчија тие мажи и пламнаа од гнев, зашто тој му нанел срам на Израил, преспивајќи со ќерката на Јаков, што не требаше да го направи.

8 А Емор им рече, велејќи: „Синот мој Сихем од срце ја засака вашата ќерка. Дајте му ја за жена!

9 И посватете се со нас; ќерките ваши мажете ги за нас и со ќерките наши женете се.

10 Па живејте со нас, и земјата е пред вас; населувајте ја, движете се слободно и создавајте свои имоти.”

11 А Сихем му рече на таткото на девојката и на браќата нејзини: „Само да најдам милост пред очите ваши, и ќе ви дадам сè што ќе ми кажете.

12 Побарајте најголем откуп и дарови: јас ќе ви дадам сè, што и да ми кажете; само дајте ми ја момата за жена.”

13 А синовите на Јаков им одговорија на Сихем и на Емор, таткото негов, неискрено. А така одговорија, бидејќи беше ја осрамотил Дина, сестрата нивна.

14 И (Симеон и Левиј, браќата на Дина, синови на Лија) им рекоа: „Не можеме тоа да го направиме, да ја дадеме сестрата наша за човек необрезан, зашто тоа е срамно за нас.

15 Само под таков услов ќе се согласиме со вас (и ќе се преселиме кај вас), само ако сакате да се изедначите со нас и да ги обрезете сите ваши машки.

16 Тогаш ќе ги мажиме нашите ќерки за вас и ќе се жениме со вашите ќерки, ќе се населиме кај вас и ќе станеме еден народ.

17 А ако не нè послушате да се обрезете, ние ќе ја земеме нашата ќерка и ќе си отидеме.”

18 И им се допаднаа зборовите нивни на Емор и на Сихем, неговиот син.

19 И момчето, не двоумејќи се, го направи тоа веднаш, бидејќи многу ја засака ќерката на Јаков. А тој беше најпочитуван меѓу своите во домот на неговиот татко.

20 И дојдоа Емор и син му Сихем пред портите од нивниот град, и им рекоа на жителите од својот град, велејќи:

21 „Овие луѓе се мирни, нека се населуваат во оваа земја и слободно да се движат по неа; а еве – земја има и за нив. Па нека ги земаме нивните ќерки за жени, а и нашите да им ги даваме ним.

22 Притоа се согласуваат со нас така да живеат и да станеме еден народ, само ако сите машки меѓу нас се обрезаат, како што се тие обрезани.

23 Нивните стада и нивниот имот и сиот нивни добиток нема ли да бидат и наши? Само (за тоа) да се согласиме со нив, и тие ќе останат со нас.”

24 И сите што излегуваа од портите на градот нивни ги послушаа Емор и Сихем, синот негов; и се обрезаа сите машки – сите кои поминуваа низ портите на градот.

25 А на третиот ден, додека тие уште беа во болки, двајцата синови Јаковови, Симеон и Левиј, браќата на Дина, го зедеа секој својот меч и непречено влегоа во градот и ги убија сите машки.

26 Го погубија и Емор, и синот негов Сихем, со остар меч, и, откако ја зедеа Дина од домот на Сихем, си отидоа.

27 Тогаш дојдоа синовите на Јаков кај убиените, и го ограбија градот, зашто во него беше осрамотена сестрата нивна.

28 И го зедеа нивниот ситен и крупен добиток, и нивните магариња, сè што беше во градот и сè што имаше во полето.

29 И сето богатство нивно, и децата и жените нивни ги пленија, и ограбија сè, што имаше (во градот, и сè што имаше) во куќите.

30 Тогаш Јаков им рече на Симеон и на Левиј: „Ми создадовте неприлики и ме омразивте кај народот од оваа земја, кај Хананците и Перизијците. Јас имам малку луѓе; тие ќе се соберат против

23Изреки
1,13-19**25**

Ис.Н. 5,8

27

Рим 12,19

30Пс 104,12
Изреки
11,17
13,7

35,1 мене, ќе ме убијат, та ќе бидам истребен јас и домот мој.”

2 ³¹ А тие рекоа: „Зар со сестрата наша да постапуваат како со блудница?”

Јаков го напуштира Сихем и заминува за Ветил

35 И му рече Бог на Јаков: „Стани, оди горе во Ветил и живеј таму; и направи таму жртвеник на Бога, Кој ти се јави, кога бегаше од лицето на Исав, братот твој” .

4 ² Тогаш Јаков им рече на своите домашни и на сите, кои беа со него: „Исфрлете ги туѓите богови, што се кај вас, па исчистете се и преоблечете се.”

5 ³ Да се кренеме и да отидеме во Ветил; таму ќе направам жртвеник на Бога, Кој ме чу во денот на неволјата моја, и беше со мене на патот, по кој одев.”

6 ⁴ И му ги дадоа на Јаков сите туѓи богови, што беа во нивни раце, и обетките, што ги имаа на ушите; и ги закопа Јаков под дабот кај Сихем.

7 ⁵ Потоа тргнаа. А страв Божји ги беше снашол околните градови, та не се кренаа во потера по синовите на Јаков.

8 ⁶ И Јаков дојде во Луз, во земјата хананска, а тоа е Ветил, самиот тој и луѓето што беа со него,

9 ⁷ и подигна таму жртвеник, и го нарече тоа место: Ел-Ветил, зашто таму му се беше јавил Бог, кога бегаше од лицето на својот брат.

10 ⁸ Тогаш умре Девора, доилката на Ревека, и ја погребаша подолу од Ветил, под дабот, кого Јаков го нарече Плачниот даб.

11 ⁹ И му се јави Бог на Јаков (во Луз), откако се врати од рамнината Арам, и го благослови.

12 ¹⁰ И Бог му рече: „Името ти е Јаков, но отсега нема да се именуваш Јаков; името ќе ти биде Израил.” И го нарече Израил.

13 ¹¹ И уште му рече Бог: „Јас сум Ел-Шадај – Семоќниот Бог; плоди се и множи се; народ и многу народи ќе настанат од тебе и цареви ќе излезат од твоето колено.

14 ¹² И ти ја давам земјата, што му ја дадов на Авраам и на Исак, твоја да

биде, а и на потомството твоје ќе му ја дадам оваа земја.”

15 ¹³ Потоа Бог се вознесе од местото, каде што му зборуваше.

16 ¹⁴ А Јаков подигна споменик на истото место, каде што му зборуваше Бог; споменик од камен, па изврши преливање и го прелеа со масло.

17 ¹⁵ И Јаков го нарече тоа место, каде што му зборуваше Бог, Ветил.

Раѓањето на Венијамин и смртта на Рахила

18 ¹⁶ Заминаа од Ветил (и тој го распа шаторот зад кулата Гадер). А кога им преостана уште малку пат до Ефрат, Рахила роди, и породувањето ѝ беше тешко.

19 ¹⁷ А кога таа се мачеше при раѓањето, бабицата ѝ рече: „Не плаши се, зашто и ова ќе ти биде син.”

20 ¹⁸ А кога душата ја напушташе, бидејќи умираше, Рахила го нарече Бенони. Но таткото му даде име Венијамин.

21 ¹⁹ И умре Рахила, и ја погребаша крај патот што води кон Ефрат, во Витлеем.

22 ²⁰ И подигна Јаков споменик над гробот нејзин. Тоа е споменикот на гробот Рахилин до денешен ден.

23 ²¹ А кога замина оттаму, Израил го распа шаторот свој зад кулата Едер.

24 ²² И кога Израил живееше во таа земја, отиде Рувим, та легна со Билха, наложницата на неговиот татко. И тоа го дочу Израил (и го прифати со огорченост). А Јаков имаше дванаесет синови.

25 ²³ Синовите на Лија беа: Рувим, првенецот Јаковов, Симеон, Левиј, Јуда, Исахар и Завулон.

26 ²⁴ А синовите на Рахила беа: Јосиф и Венијамин.

27 ²⁵ Синови, пак, на Билха, слугинката на Рахила, беа Дан и Нефталим.

28 ²⁶ А синови на Зелфа, слугинката на Лија, се: Гад и Асир. Тоа се синови Јаковови, кои му се родија во рамнината Арам.

29 ²⁷ И дојде Јаков кај Исак, таткото свој, во Мамре, во Кирјат-Арба, односно во Хеврон, каде што Авраам и Исак беа доселеници.

17
30,24

18
1 Цар 4,
20-21
1 Лет 4,8
7,23

19
Мих 5,1
Рут 1,2
Мт 2,6

22
49,3-4
3 Моје 18,8

23
29,31-35
30,24

27
13,18

29 ²⁸ А Исак имаше сто и осумдесет години.
^{25,8}

36,1-3 ²⁹ И издивна Исак и умре, се прибра кај родот свој, стар и сит од животот. И го погребаша синовите негови Исав и Јаков.
^{26,34}
^{28,9}

7
^{13,6}

Исав се населува во Едом

8 **36** А ова е родословието на Исав, кој се вика и Едом.
^{32,4}

9-11 ² Исав си зеде жени од ќерките ханански: Ада, ќерка на Елон Хитиецот, и Охоливама, ќерката на Ана, синот на Цивеон Евеецот.
^{36,15-19}
^{Суд 5,4}
^{1 Пет 1,}
³⁵⁻³⁷

³ И со Басемата, ќерката Исмаилова, сестрата на Навајот.

⁴ Ада му го роди на Исав Елифаз, а Басемата го роди Рагуил.

⁵ Охоливама, пак ги роди Јеус, Јалам и Кореј. Тоа се синовите Исавови, кои му се родија во земјата хананска.

⁶ И Исав ги зема жените свои, и синовите свои, и ќерките свои и сите домашни свои, и стадата свои, и сиот добиток свој, и сиот имот свој што го беше спечалил во земјата хананска, па отиде Исав од земјата хананска во друга земја, далеку од Јаков, братот свој.

⁷ Зашто имотот им беше многу голем, па не можеа да живеат заедно; ниту земјата, во која беа доселени, можеше да ги собере, поради многуте стада.

⁸ И се насели Исав, наречен Едом, на гората Сеир.

⁹ Ете, тоа е родословието Исавово, татко на Едомците на гората Сеир.

¹⁰ Еве ги имињата на синовите Исавови: Елифаз, син на Ада, жена Исавова, и Рагуил, син на Басемата, жена Исавова.

¹¹ А Елифазови синови беа: Теман, Омар, Цефо, Гатам и Кеназ.

¹² Тимна беше наложница на Елифаз, синот Исавов, и му го роди на Елифаз Амалик. Тоа се синовите на Ада, жената Исавова.

¹³ А ова се синовите на Рагуил: Нахат, Зерах, Шама и Миза. Тоа беа внуците на Басемата, жената Исавова.

¹⁴ Синовите, пак, на Охоливама, ќерката на Ана, синот на Цивеон, жена Исавова се: Јеус, Јалам и Кореј.

¹⁵ А ова се старешините од синовите Исавови: синови на Елифаз, првенецот Исавов: старешината Теман, старешината Омар, старешината Цефо, старешината Кеназ,
¹⁶ старешината Кореј, старешината Гатам, старешината Амалик. Тоа се старешините од Елифаз во земјата едомска; тоа се синови на Ада.

¹⁷ Ова се, пак, синовите на Рагуил, синот Исавов: старешината Нахат, старешината Зерах, старешината Шама, и старешината Миза. Тоа се старешините Рагуилови во земјата едомска; тие се внуци на Басемата, жената Исавова.

¹⁸ А потомци на Охоливама, жената Исавова се: старешината Јеус, старешината Јалам, старешината Кореј. Тоа се старешините од Охоливама, ќерката на Ана, жена Исавова.

¹⁹ Тоа се синовите Исавови и старешините нивни. Тоа е Едом.

²⁰ Еве ги синовите на Хориецот Сеир, кои живееше во онаа земја: Лотан, Шовал, Цивеон и Ана.

²¹ Дишон, Еџер и Дишан. Тие се старешини Хориеви, синови на Сеир во земјата едомска.

²² А синови Лотанови беа: Хориј и Еман; сестра, пак, Лотанова беше Тимна.

²³ Ова се, пак, синовите на Шовал: Алван, Манахат, Евал, Шефро и Онам.

²⁴ Синови на Цивеон беа: Аја и Ана. Тој е оној Ана, кој ги пронајде топлиите извори во пустината, кога ги пасеше магарињата на Цивеон, таткото свој.

²⁵ Деца, пак, на Ана беа: Дишон и Охоливама, ќерката на Ана.

²⁶ А ова се синовите Дишонови: Хемдан, Ешбан, Јутран и Керан.

²⁷ Еџерови синови беа: Билхан, Зааван, (Укам) и Акан.

²⁸ Синови, пак, на Дишан беа: Уџ и Аран.

²⁹ Еве ги старешините на Хоријците: старешината Лотан, старешината Шовал, старешината Цивеон, старешината Ана,
³⁰ старешината Дишон, старешината Еџер, старешината Дишан. Тоа се ста-

15
 36,9-14
28
 10,23
 Јов 1,1

- 31** решините на Хоријците, според старешинствата нивни во земјата Сеир.
4 Мојс 20,14
1 Лет 1,43-50
- 31** А ова се царевите, кои царуваа во Едом, пред да стануваат цареви синовите на Израил:
- 37,2** во Едом царуваше Бела, синот Беров, а градот се викаше Динхава.
35,25-26
- 3** А кога умре Бела, по него се зацари Јовав, синот на Зерах од Восор.
37,23,31-33
44,20
- 4** По смртта на Јовав, се зацари Хушам од земјата Теманиска.
Изреки 18,20
- 35** А кога умре Хушам, на негово место се зацари Адад, синот Бедадов, кој ги порази Мидјаните во полето моавско, а градот се викаше Авит.
- 36** Умре и Адад, а на негово место се зацари Самла од Масрека.
- 37** По смртта на Самла се зацари Саул од Реховот, што се наоѓа крај реката.
- 38** А кога умре Саул, на негово место се зацари Ваал-Ханан, синот Ахборов.

39 Умре и Ваал-Ханан, синот на Ахбор, а на негово место се зацари Адар, (син Варадов), а градот му се викаше Пау. Името на жената негова ѝ беше Мехетавел, ќерка на Матред, син на Мезахав.

40 Еве ги имињата на старешините Исавови, според племињата нивни, по местата нивни (според нивните имиња и според нивните народи): старешината Тимна, старешината Алва, старешината Јетем,

41 старешината Охливама, старешината Ила, старешината Пинон,

42 старешината Кеназ, старешината Теман, старешината Мивцар,

43 старешината Магдиел, старешината Ирам. Тоа се едомски старешини според населбите во нивната земја. Исав им беше татко на Едомците.

40-431 Лет 1,
51-54**8**2 Мојс 2,14
1 Цар
10,27
Лк 19,14**11**42,9
Дан 7,28
Лк 2,19,51**12**

35,4

ЈОСИФ

Сонновиџе на Јосиф

37 Јаков живееше во земјата, во која беше доселен неговиот татко Исак, во земјата хананска.

2 Еве го животот на синовите на Јаков: кога беше на седумнаесетгодишна возраст Јосиф го пасеше добитокот (на својот татко) со браќата свои, со синовите на Билха и со синовите на Зелфа, жените на неговиот татко. Јосиф му носеше лоши гласови на својот татко за нив.

3 А Израил го сакаше Јосиф повеќе од сите свои синови, зашто му се роди на стари години; и му направи шарена облека.

4 А браќата, гледајќи дека таткото нивни го сака многу повеќе од сите свои синови, го замразија, така што не можеа со него да зборуваат љубезно.

5 Притоа Јосиф сонил сон и им го раскажа на своите браќа, а тие го замразија уште повеќе.

6 И им рече: „Чујте го сонот што го сонил:

7 врзуваме снопје во полето, и одеднаш мојот сноп се исправи, и застава

прав, а вашите снопови се распоредија наоколу и му се поклонија на мојот сноп.”

8 Тогаш браќата му рекоа: „Зарем ти ќе царуваш над нас? Зарем ти ќе владееш над нас?” Затоа уште повеќе го замразија, поради неговите сонилшта и поради неговите зборови.

9 Потоа тој сонил и втор сон, и им го раскажа и на браќата свои, велејќи: „Сонил уште еден сон, а тоа – сонцето и месечината и единаесет ѕвезди ми се поклонуваа.”

10 И му го раскажа на својот татко како и на браќата свои, но татко му го прекори и рече: „Каков е тој сон што си го сонил? Зар јас и мајка ти, и браќата твои, ќе дојдеме тебе да ти се поклониме доземи?”

11 И му позавидоа браќата негови; но татко му ги запомни тие зборови.

Јосиф е љродаден од својиџе браќа

12 Еднаш неговите браќа отидоа да го пасат добитокот на својот татко кај Сихем.

13 Тогаш Израил му рече на Јосиф: „Браќата твои го пасат добитокот кај

18 Сихем. Ајде да те испратам кај нив.” А тој рече: „Добро, одам!”
1 Цар 19,1
Мудр 10,13
Дела 7,9

20 И уште (Израил) му рече: „Оди и види како се браќата твои и како е добитокот, па јави ми.” И го испрати по долината хевронска; и тој отиде во

21 Сихем.

42,22 **15** И еден човек го најде како скита по полето, па го запраша, велејќи му: „Што бараш?”

25 43,11 **16** А тој одговори: „Ги барам браќата мои; кажи ми, те молам, каде го пасат добитокот?”

26 4,10
Ис 26,21
Ез 24,6-7
Јов 16,18 **17** А човекот рече: „Тие си заминаа одовде, зашто чув како велат – ајде да одиме во Дотан.” И отиде Јосиф по браќата свои, и ги најде во Дотан.

18 А тие го видоа оддалеку; и, пред да им се приближи, почнаа да се договараат за да го убијат.

19 И си рекоа помеѓу себе: „Ене го доаѓа, оној што сонува!”

20 Ајде сега да го убиеме и да го фрлиме во некоја од овие јами, па ќе речеме: крвожеден свер го изеде. Тогаш ќе видиме што ќе стане од неговите соншигта!”

21 Но, кога го чу тоа Рувим, посака да го спаси од рацете нивни, па рече: „Да не го убиваме!”

22 И уште им рече Рувим: „Крв да не пролевате; фрлете го во една од јамите во пустината, но не кревајте рака на него.” А тој сакаше да го спаси од рацете нивни и да го врати кај татко му.

23 И кога Јосиф дојде кај своите браќа, тие му ја соблекоа шарената облека, што ја имаше на себе.

24 И го фатија, па го фрлија во една јама; а јамата беше празна; немаше вода во неа.

25 Потоа седнаа да јадат леб. И кревајќи ги очите, видоа Исмаилци како доаѓаат од Галаад со камилите свои, натоварени со миризливи смоли, балсам и темјан; го пренесуваа тоа во Египет.

26 Јуда им рече на своите браќа: „Каква полза ќе имаме, ако го убиеме братот наш и ја сокриеме крвта негова?”

27 Ајде да им го продадеме на овие Исмаилци, па да не клаваме рака на него, зашто брат ни е, наша крв е.” И го послушаа браќата негови.

28 Па кога мидјанските трговци минуваа покрај нив, тие го извадија Јосиф од јамата и им го продадоа на Исмаилците за дваесет парчиња сребро; а овие го одведоа Јосиф во Египет.

29 А кога се врати Рувим кај јамата, Јосиф го немаше во неа. Тогаш тој ја раскина¹² облеката своја.

30 И отиде кај браќата свои и рече: „Го нема момчето: а сега, каде да се денам јас?”

31 Тогаш ја зедеа Јосифовата облека, и заклаа јаре, па ја натопија облеката со крв.

32 И ја испратија шарената облека да се однесе на нивниот татко и да се рече: „Го најдовме ова, па види дали е тоа облеката на синог твој, или не?”

33 А тој ја позна и рече: „Облеката е на мојот син, крвожеден свер го изел; Јосиф е, навистина, растргнат!”

34 И ја раскина Јаков облеката своја, па се препаша со вреќиште околу себе; и го оплакуваше синот свој многу денови.

35 И се собраа сите негови синови и ќерки да го тешат; но тој не можеше да се утеши, туку велеше: „Со тага ќе појдам по синот мој во светот на мртвите.” Така го оплакуваше.

36 А Мидјаните го продадоа Јосиф во Египет на Потифар, дворјанин на фараонот, заповедник на стражата.

Јуда и Тамара

38 А во тоа време Јуда се оддели од браќата свои, и се насели во близина на некој човек Адуламиец, по име Хира.

2 Таму Јуда ја виде ќерката на некој Хананец, чие име беше Шуа, и ја зеде и легна со неа.

3 Таа забремени, и роди син; и тој го нарече Ер.

28

31,15
Зах 11,12
Мт 26,15

35

Ер 31,15

38,2-5

46,12
4 Мојс
26,19-21
1 Лет 2,3-4

¹² Знак на жалост или каење. Слично и во стих 34.

8 ⁵ Мојс 25,5
Рута 1,
11-13
Мт 22,24

⁴ Одново зачна, и пак роди син, и нему му стави име Онан.

⁵ И пак роди син, и го именува Шела. А Јуда беше во Кезив, кога таа го роди него.

⁶ И Јуда го ожени првородениот син свој Ер со девојката по име Тамара.

⁷ Но Ер, првенецот Јудин, беше лош пред Господ, и Господ го погуби.

⁸ Тогаш Јуда му рече на Онан: „Влези кај вдовицата од братот твој, и ожени се со неа како девер, за да го запазиш потомството на братот твој.”

⁹ А Онан, знаејќи дека породот нема да биде негов, кога легнуваше со жената на братот свој, го излеваше семето наземи, за да не му даде потомство на братот свој.

¹⁰ Но тоа што го правеше, беше зло пред очите на Бога, па затоа и него го погуби.

¹¹ Тогаш Јуда ѝ рече на својата снаа Тамара: „Живеј како вдовица во куќата на таткото твој додека порасне Шела, синот мој.” Зашто, си велеше, да не умре и тој како браќата негови. И отиде Тамара, и живееше во куќата на својот татко.

¹² Измина многу време и умре ќерката на Шуа, жената на Јуда. А кога Јуда се утеши, појде во Тимна кај луѓето што му го стрижеа стадото, тој сам и неговиот пријател Хира, Адуламиецот.

¹³ И ѝ јавија на Тамара: „Ете, свекорот твој оди во Тимна да го стриже стадото свое.”

¹⁴ А таа ја соблече од себе вдовичката облека, си стави превез, па седна пред портата на Енаим, што е на патот за Тимна. Таа виде дека Шела беше пораснал, а неа уште не му ја даваа за жена.

¹⁵ Кога ја виде Јуда, помисли дека е блудница, зашто таа го беше покрила лицето свое (и не ја препозна).

¹⁶ И тој отиде кај неа и ѝ рече: „Дозволи ми да легнам со тебе!” Зашто не знаеше дека е неговата снаа. А таа рече: „Што ќе ми дадеш, за да легнеш со мене?”

¹⁷ А тој одговори: „Ќе ти испратам јаре од стадото.” А таа му рече: „Ќе ми

дадеш ли залог, додека не го испратиш?”

¹⁸ А тој рече: „Каков залог да ти дадам?” А таа му одговори: „Својот прстен, појасот и стапот што ти е во раката.” И тој ѝ ги даде, па легна со неа; и таа зачна од него.

¹⁹ Потоа таа стана и си отиде; го симна превезот од себе и ја облече вдовичката облека.

²⁰ А Јуда испрати јаре по другарот свој, Адуламиецот, за да си го поврати залогот од жената, но тој не ја најде.

²¹ Па ги праша луѓето од она место, велејќи: „Каде е блудницата што беше на распаќето во Енаим?” А тие одговорија: „Овде немаше блудница.”

²² И тој се врати кај Јуда и рече: „Не ја најдов. Дури мештаните ми рекоа дека таму немало блудница.”

²³ А Јуда рече: „Нека си ги задржи, само да не ми се смеат; јас ѝ го испратив и јарето, но ти не ја најде.”

²⁴ А кога изминаа околу три месеци, му јавија на Јуда, велејќи: „Тамара, снаата твоја се оддала на блуд и, ете, бремна е од блуд.” А Јуда рече: „Изведете ја за да се запали!”

²⁵ А кога ја поведоа, таа прати на свекорот нејзин да му кажат: „Сум зачнала од човек, на кој му припаѓаат овие нешта!” И рече: „Познај, чиј е прстенов, појасов и стапов!”

²⁶ А Јуда ги препозна, па рече: „Таа е поправедна од мене, бидејќи не ја дадов на синот свој Шела.” И повеќе не легна со неа.

²⁷ И кога дојде времето да роди, а тоа – близнаци во утробата нејзина.

²⁸ И кога се породуваше, едното дете ја покажа раката, а бабицата зеде и му врза црвен конец околу раката, велејќи: „Овој е првенец.”

²⁹ Но тоа ја повлече раката, и ете излезе неговото братче, а таа рече – како ја проби обвивката? И му ставија име Фарес.

³⁰ А потоа излезе неговото братче со црвен конец на раката. Нему му ставија име Зерах.

18Ер 22,24
Агеј 2,23
Јн 6,27**26**1 Цар
24,18**27**

25,24

29Рута
4,12.18-22
Мт 1,3-6

39,1-2

Пс 104,
16-23
Мудр
10,13-14
Дела 7,9

Јосиф кај Еѓипќанецот Јошиф

39 А Јосиф го одведеа во Египет. И Потифар, дворјанинот фараонов, заповедник на стражата, Египќанец, го купи од Исмаилците, кои го одведеа таму.

3
26,3
1 Цар
18,14
Пс 1,3

² И Господ беше со Јосиф, та затоа беше среќен, и живееше во куќата од господарот свој, Египќанецот.

5
30,27

³ И господарот негов виде дека е Господ со него и дека сè што работеше тој, Господ правеше да успева во рацете негови.

7
1 Цар
16,12

⁴ И Јосиф се здоби со милост кај него, и му служеше. Тој го постави над целиот свој дом, и сè што имаше, го предаде во рацете негови.

Изреки
7,10-23
Проп 7,26
1 Кор
6,9,13

9

⁵ А кога го постави над домот свој и над сè што имаше, оттогаш Господ го благослови домот на Египќанецот заради Јосиф; и благословот Господов беше над сè, што имаше во домот свој и во полето.

2 Цар
12,13
Пс 50,5

12

Изреки
5,3-8

⁶ И остави во Јосифовите раце сè што имаше, и не се грижеше веќе за друго, освен за лебот што го јадеше. А Јосиф беше со стројна става и со убаво лице.

⁷ И се случи, по некое време, жената на господарот негов да се загледа во Јосиф, и му рече: „Легни со мене!”

⁸ А тој одби и ѝ рече на жената од господарот свој: „Ете, господарот мој не се грижи веќе за ништо што има во куќата, туку сè што има, ми го предаде мене во рацете.

⁹ Ни самиот не е поголем од мене во својот дом; и тој ништо не ми забранил, освен тебе, зашто си му жена; па како јас да направам толку големо зло и да згрешам пред Бога?”

¹⁰ И така таа му зборуваше на Јосиф за тоа секој ден, но тој не ја послуша да легне со неа, ниту се задржуваше кај неа.

¹¹ Се случи еден ден тој да дојде во куќата по своја работа, а таму дома да нема никој од домашните.

¹² Тогаш таа го фати за облеката и му рече: „Легни со мене!” Но тој, оставајќи ја облеката своја во рацете нејзини, избега и си отиде.

¹³ А таа, кога виде дека тој ја остави во рацете нејзини облеката своја и избега,

¹⁴ ги викна своите домашни, па им рече, велејќи: „Гледајте, ни довел човек Евреин за да нè срамоти! Дојде кај мене за да легне со мене, но јас извикав на сиот глас.

¹⁵ А тој, кога чу дека го подигнав гласот и извикав, ја остави облеката своја кај мене и избега, па си отиде.”

¹⁶ И таа ја задржа облеката негова кај себе, додека си дојде господарот во домот свој.

¹⁷ А тогаш и нему му ја кажа истата работа, велејќи: „Слугата, Евреинот, што го доведе кај нас, дојде кај мене да ме срамоти (и ми кажа: ќе легнам со тебе).

¹⁸ Но кога чу дека подигнав глас и извикав, тој ја остави облеката своја кај мене и избега.”

¹⁹ Кога ги чу господарот негов зборовите на жената своја, која му рече: „Ова ми го направи слугата твој” – се разгневи многу.

²⁰ И го фати господарот Јосиф, па го фрли в затвор, каде што лежеа царските затвореници.

Јосиф во затворот

²¹ И тој остана таму, во затворот. Но Господ беше со Јосиф и ја излеа милоста Своја над него и направи да му омили на управникот на затворот.

²² И началникот на затворот му ги довери на Јосиф сите затвореници во затворот; и над сè што таму се работеше, тој беше наредбодавец.

²³ И старешината на затворот не надгледуваше ништо што беше во Јосифовите раце, зашто Господ беше со него; и сè што работеше тој, Господ правеше да успева.

40 Потоа се случи, винарот на царот египетски и пекарот да му згрешат на господарот свој, царот египетски.

² И фараонот се разгневи над тие двајца дворјани, на главниот винар и на главниот пекар,

15

Дан 13,24

21

Пс 104,
18-21
105,46

23

39,5-6

40,2

Изреки
16,14
19,12

4 ^{41,11-13} ³ па ги стави под стража во куќата на заповедникот на стражата, во затворот, во местото каде што беше затворен Јосиф.

8 ^{41,15-16} ^{Дан 2,11,28} ⁴ А заповедникот на стражата му ги предаде на Јосиф, тој да се грижи за нив. И тие останаа таму некое време.

15 ^{37,28} ^{39,20} ⁵ И обајцата сонија сон во иста ноќ, секој со особено значење, и винарот и пекарот на царот египетски, кои беа затворени во темницата.

Јосиф им ги толкува сонившијата на двајца зашвореници

⁶ А утредента, кога дојде Јосиф кај нив, ги виде.

⁷ Па ги запраша дворјаните фараонови, кои беа под стража заедно со него во куќата на господарот негов, и рече: „Што ви се денес лицата толку нажалени?“

⁸ А тие му одговорија: „Обајцата сонивме сон, а нема кој да ни го протолкува.“ Јосиф им рече: „Зар толкувањето не е преку Бога? Раскажете ми ги!“

⁹ И главниот винар му го раскажа сонот свој на Јосиф, велеејќи: „Јас сонував една лоза пред мене;

¹⁰ на лозата имаше три прачки; и таа запули и распути, врза грозје, кое узреа;

¹¹ а во раката ми беше чашата фараонова; зедев еден грозд, го истискав во фараоновата чаша и му ја дадов чашата на фараонот в рака.“

¹² Јосиф му рече: „Еве го значењето: трите прачки се три дена.

¹³ По три дена фараонот ќе те помилува и пак ќе те постави на поранешната служба; и одново ќе му ја подаваш чашата во раката негова како и порано, кога му беше винар.

¹⁴ Но, кога ќе ти биде добро, сети се на мене и направи ми добро; спомни му на фараонот за мене и изведи ме од оваа тврдина;

¹⁵ зашто ме украдоа од земјата еврејска; а и овде ништо лошо не сум направил, за да бидам фрлен во затвор.“

¹⁶ А кога виде главниот пекар колку добро му го протолкува сонот, му рече

на Јосиф: „И јас сонив: и тоа – на главата моја три кошници со пецива;

¹⁷ во најгорната кошница имаше сè што јаде фараонот, што го прават пекарите; и птици колваа од кошницата над мојата глава.“

¹⁸ А Јосиф одговори и рече: „Еве го значењето: три кошници – тоа се три дена.

¹⁹ По три дена фараонот ќе ти ја земе главата и ќе те обеси на дрво, а птиците ќе колваат од телото твое.“

²⁰ И кога дојде третиот ден, а тоа беше денот во кој се родил фараонот, тој им приреди гозба на своите слуги, па се сети на главниот винар и на главниот пекар помеѓу слугите свои;

²¹ И го врати главниот винар на поранешната служба, за да му ја подава чашата на фараонот,

²² додека главниот пекар го обеси (на дрво), како што беше рекол Јосиф.

²³ Но главниот винар не си спомна за Јосиф, туку го заборави.

Двајта сон на фараонот

41 А по две години сони сон фараонот – како стои крај една река.

² И одеднаш – од реката излегоа седум убави и дебели крави, па почнаа да пасат во мочуриштето;

³ а по нив, потоа, од реката излегоа други седум крави, грди и слаби и застанаа кај другите крави на брегот.

⁴ И грдите и слаби крави ги изедоа оние седум убави и дебели крави. Тогаш се разбуди фараонот.

⁵ Потоа пак заспа и сони втор сон, а тоа – седум класја израснаа од едно стебло, јадри и убави;

⁶ а по нив израснаа седум празни, исушени од ветар.

⁷ Потоа празните и исушените класја ги изедоа седумте големи и јадри класја. Тогаш фараонот се разбуди, но тоа беше сон.

⁸ Утредента се вознемири душата негова, та нареди, и беа повикани сите гаталци египетски и сите мудреци. И фараонот им раскажа што сонил, но никој не се најде да го протолкува сонот на фараонот.

20

Мк 6,21

23Зах 3,26
Проп 9,
15-18**41,8**2 Мојс
7,11,22
Дан 2,
1-25,7

9 ^{40,1,23} Тогаш му проговори на фараонот главниот винар и рече: „Денес се сетив за гревот мој.”

14 ^{1 Цар 2,8} ^{Пе 104,} ²⁰⁻²¹ ^{Изреки 16,13} ^{Дан 2,25} ^{Дела 7,10} ^{40,8} ^{Дан 2,11,28} ^{Мт 10,20} ^{2 Кор 3,5} ⁹ Кога фараонот се налути на слугите свои и нè фрли в затвор во куката на стражарскиот заповедник, мене и главниот пекар,

¹¹ сонувавме во иста ноќ јас и тој, но секој од нас свој сон видовме со свое значење.

¹² А таму со нас беше еден млад Евреин, слуга на заповедникот на стражата; ние му ги раскажавме сонипштата наши, а тој на секого од нас му го протолкува сонот.

¹³ И како што ни кажа, така и стана: јас бев вратен на мојата служба, а оној другиот беше обесен.”

Јосиф ги толкува сонипштата на фараонот

¹⁴ Тогаш фараонот нареди, та го повикаа Јосиф, и брзо го изведоа од затворот, а тој се потстрижа и се преоблече, па излезе пред фараонот.

¹⁵ А фараонот му рече на Јосиф: „Сонив сон, а никој не може да ми каже што значи: а за тебе слушам дека умеш да толкуваш сонипшта.”

¹⁶ Јосиф му одговори на фараонот и рече: „Тоа не е од мене, туку Бог ќе му даде одговор на фараонот за негово добро.”

¹⁷ И му рече фараонот на Јосиф, велејќи: „Сонив, како стојам крај брегот на реката¹³;

¹⁸ и одеднаш – од реката излегоа седум дебели и убави крави, па почнаа да пасат во мочуриштето;

¹⁹ и ете, по нив други седум крави излегоа, многу грди и слаби во телото, не сум видел толку грди во целата земја египетска.

²⁰ И оние крави, слаби и грди, ги изедоа оние седум дебели.

²¹ А кога им беа во стомакот, не се познаваше дека им се во стомакот, туку пак беа така грди како порано. Тогаш се разбудив.

²² Па пак сонив, а тоа – седум класја израснаа од едно стебло, јадри и убави;

²³ а по нив израснаа седум тенки и празни класја, исушени од ветар.

²⁴ И празните класја ги проголтаа седумте убави класја. И сево ова им го раскажав на гаталците, но ниеден не знаеше да ми објасни.”

²⁵ А Јосиф му рече на фараонот: „Сонот фараонов е еден: Господ му ја вува на фараонот, што ќе направи.

²⁶ Седумте убави крави се седум години, и седумте убави класја се пак седум години; обата сона се еден сон.

²⁷ Седумте слаби и грди крави, кои излегоа по оние, се седум години; и седумте класја празни и исушени од ветар се седум години глад.

²⁸ Тоа е она што веќе му го реков на фараонот: Бог му кажува на фараонот што ќе прави.

²⁹ Ете, ќе дојдат седум години многу родни по целата земја египетска;

³⁰ а по нив ќе настапат седум гладни години; ќе се забораа сето она изобилство во земјата египетска, и глад ќе настапи во земјата.

³¹ И нема да се знае дека во земјата порано имало изобилие – поради гладот – што ќе дојде, зашто ќе биде многу голем.

³² А тоа, што фараонот сонил двапати едноподруго, значи дека Божјиот збор е вистински и дека Бог наскоро ќе го направи тоа.

³³ А сега фараонот нека побара човек мудар и разумен, па да го постави над египетската земја.

³⁴ И нека заповеда фараонот да бидат поставени старешини по земјата, па да собираат петина (од сите жетви) по земјата египетска во текот на седумте родни години;

³⁵ нека собираат тие секаква зрнена храна во седумте родни години што доаѓаат; житото да го собираат во градовите со овластување од фараонот и храната во градовите да се чува.

25Ис 43,9,12
44,7
Амос 3,7
Дан 2,28**27**

4 Цар 8,1

32

Ис 46,10

33

5 Мојс 1,13

38 Дан 13,45 ³⁶ И таа храна да биде запазена за седумте гладни години што ќе настапат во египетската земја, за да не пропадне земјата од глад.”

40 Изреки 22,29

42 *Јосиф – висок службеник кај фараонот*

Ест 3,10
8,2,15
Дан 5,7,29 ³⁷ Ова му се допадна на фараонот и на сите слуги негови.

45 46,20 ³⁸ Па им рече фараонот на слугите свои: „Зар можеме да најдеме човек, како што е овој, во кого има Божји дух?”

³⁹ И му рече фараонот на Јосиф: „Бидејќи Бог тебе ти го откри сево ова, значи дека нема човек толку мудар и разумен како што си ти.

⁴⁰ Ти ќе бидеш над домот мој, и целиот народ мој ќе го слуша твојот збор; само со престолот ќе бидам поголем од тебе.”

⁴¹ И уште му рече фараонот на Јосиф: „Еве, те поставувам денес тебе над целата египетска земја.”

⁴² И го извади фараонот прстенот од раката своја и му го стави на Јосиф на рака, и го облече во облека од најфина ткаенина, и му стави златна веришка околу вратот.

⁴³ И заповеда да го возат во неговата втора кола, а гласник пред него да извикува: „Аврех!”¹⁴ И го постави над целата земја египетска.

⁴⁴ И фараонот му рече на Јосиф: „Јас сум фараон, но без тебе никој нема да крене рака, ни нога во целата земја египетска”.

⁴⁵ И го нарече фараонот Јосиф Цафенат-Панеах; и го ожени со Асената, ќерката на Потифера, свештеник од Он.

⁴⁶ А Јосиф имаше триесет години, кога се претстави пред фараонот, царот египетски. И, откако отиде од фараонот, тој ја обиколи целата земја египетска.

⁴⁷ И за седум родни години земјата роди во изобилство.

⁴⁸ И собираше Јосиф за тие седум (плодородни) години секаков вид жито,

што го даваше египетската земја, и го носеше житото во градовите; во секој град го носеше житото од околните ниви.

⁴⁹ Така насобра Јосиф многу жито, колку што е песокот морски, така што престанаа да го мерат, зашто немаше број.

⁵⁰ А пред да настанат гладните години, му се родија на Јосиф два сина, кои му ги роди Асената, ќерката на Потифера, свештеник од Он.

⁵¹ И на првородениот Јосиф му стави име Манасија, велејќи: „Зашто Бог ми овозможи да ги заборавам несреќите мои и целиот дом на мојот татко.”

⁵² А вториот го нарече Ефрем, велејќи: „Бидејќи Бог ме направи плоден во земјата на маките мои.”

⁵³ Но изминаа седумте родни години во египетската земја,

⁵⁴ и настапија седумте гладни години, како што беше рекол Јосиф. И настана глад по сите земји, а во целата египетска земја имаше леб.

⁵⁵ Но, кога почна да гладува и египетската земја, народот му бараше на фараонот леб. А фараонот им рече на сите Египќани: „Одете кај Јосиф, па како што ќе каже тој, така правете.”

⁵⁶ А кога гладот се прошири во целата земја, ги отвори Јосиф сите житници и почна да им продава на Египќаните жито, бидејќи настана голем глад во египетската земја.

⁵⁷ И од сите земји доагаа во Египет да купуваат жито од Јосиф, зашто настана голем глад по целата земја.

Јаков ги исцраќа своите синови во Египет

42 Кога Јаков чу дека во Египет има жито, им рече на своите синови: „Што чекате?”

² „Ете, слушам дека во Египет има жито; одете таму и купете ни жито, за да останеме живи и да не умреме!”

³ И десетмината браќа Јосифови отидоа во Египет да купат жито.

51-52
48,1-22

54
Пс 104,16
Дела 7,11

55
Јн 2,5

42,1
Дела 7,12

5 ⁴ А Венијамин, братот Јосифов, Јаков
12,10 не го пушти со браќата негови, велејќи:
6 „За да не го снајде по патот некоја
41,56 несреќа.”
9 ⁵ И дојдоа синовите Израилеви да
37,5-11 купат жито заедно со другите што
доаѓаа, бидејќи и во хананската земја
13 владееше глад.
37,30

Средба̄та на Јосиф со своите браќа

⁶ А Јосиф беше управител во земјата; тој и му продаваше жито на ситот народ од таа земја. И браќата Јосифови, кога дојдоа, му се поклониле со лицето доземи.

⁷ А Јосиф, штом ги виде браќата свои, ги позна; но се правеше како да не ги познава, и остро им проговори и рече: „Од каде сте дојдени?” А тие одговорија: „Од хананската земја, да купиме храна.”

⁸ Јосиф, пак, ги позна браќата свои, но тие него не го познаа.

⁹ И се сети Јосиф за сонштата што ги беше сонил за нив, па им рече: „Вие сте разузнавачи. Сте дошле да ги извидите слабите места на оваа земја!”

¹⁰ А тие му рекоа: „Не сме, господаре, туку слуги твои, што дошле да купат храна;

¹¹ сите сме синови на еден човек, чесни луѓе сме; слугите твои никогаш не биле разузнавачи.”

¹² Тој, пак, им рече: „Не, туку сте дошле да извидите каде е слабоста на оваа земја.”

¹³ А тие рекоа: „Ние слугите твои, бевме дванаесет браќа, синови на еден човек во хананската земја; и, ене, најмалиот денес е со таткото наш, а едниот го нема веќе.”

¹⁴ Тогаш Јосиф им дофрли: „Ви реков јас – вие сте разузнавачи.

¹⁵ Туку вака сакам да се уверам: се колнам во животот на фараонот дека вие нема да излезете одовде, ако не дојде ваму најмалиот ваш брат.

¹⁶ Испратете еден од вас, и тој нека го доведе вашиот брат; а вие ќе бидете задржани овде додека не видам дали е вистина тоа што го велите; инаку сте

разузнавачи, жими животот на фараонот!”

¹⁷ И ги стави под стража за три дена.
¹⁸ А на третиот ден Јосиф им рече: „Ако сакате да останете живи, еве што ќе направите, зашто јас се плашам од Бога:

¹⁹ ако сте чесни луѓе, еден брат од вас нека остане овде под стража, во домот каде што сте затворени, а вие останатите отидете и однесете жито на вашите изгладнети семејства.

²⁰ А потоа доведете го кај мене најмалиот ваш брат, за да се потврдат зборовите ваши. Ако ли не, ќе загинете.” И тие постапија така.

²¹ И си рекоа еден на друг: „Тешко нам! Ова е казната поради братот наш; не ја почувствувавме маката на душата негова, кога ни се молеше, но ние се оглушивме. Затоа и нè снајде ова зло.”

²² А Рувим им одговори, велејќи: „Зар не ви реков јас – не грешете против детето? Но вие не ме послушавте; и, еве, сега од нас се бара крвта негова.”

²³ А тие не знаеја дека Јосиф ги разбира, зашто со него разговараа преку преведувач.

²⁴ Тогаш Јосиф се оддели од нив и заплака.

Синовите на Јаков се враќаат во Ханан

Потоа пак се врати кај нив, и разговараше со нив, па земајќи го од нив Симеон, го врза пред очите нивни.

²⁵ И Јосиф заповеда да им ги наполнат вреќите со жито, а парите, кој колку што дал, да им ги вратат секому во вреќата, и да им дадат храна за по пат. И така беше направено.

²⁶ Па, откако го натоварија житото на своите магариња, си заминаа оттаму.

²⁷ А еден од нив, кога ноќеваа, ја отвори вреќата, за да го нахрани своето магаре, и ги виде парите свои одозгора во вреќата;

²⁸ и им рече на браќата свои: „Јас ги добив парите мои назад, еве ги во мојавреќа.” И затрепери срцето во нив. Се уплашија и си рекоа: „Зошто ни го направи Бог ова?”

18
Изреки
15,33

21
37,18-27
4 Моје
32,24
Изреки
21,13

24
43,30

37 ²⁹ И, откако дојдоа кај Јаков, таткото
^{43,9} нивни, во земјата хананска, му раска-
38 жаа за сè, што им се случи, велејќи:

^{37,35} ³⁰ „Остро зборувавте со нас човекот,
^{42,4} кој заповеда во таа земја, и постапи со
нас како со разузнавачи.

43,1 ³¹ А ние му рековме дека сме чесни
^{41,57} луѓе, и дека никогаш не сме биле разуз-
навачи.

³² Дванаесет браќа сме, синови на
нашиот татко; едниот веќе го нема, а
најмалиот е денес со таткото наш, во
земјата хананска.

³³ Но човекот што заповеда во таа
земја, ни рече: „Вака ќе дознаам дали
сте чесни луѓе. Еден од браќата нека
остане овде кај мене, а вие житото
земете го и одете си кај вашите гладни
семејства.

³⁴ А потоа доведете го кај мене
вашиот најмал брат, за да се докаже
дека не сте разузнавачи, туку чесни
луѓе. Тогаш братот ваш ќе ви го пуш-
там, и ќе можете да тргувате во оваа
земја.”

³⁵ И празнејќи ги вреќите свои, за
чудо, секој си го најде во вреќата сво-
ето кесе со парите негови. Кога ги видоа
кесињата со парите нивни, тие и татко-
то нивни се уплашија.

³⁶ И им рече Јаков, нивниот татко:
„Децата ми ги запустивте; Јосиф го
нема, го нема и Симеон, па и Венијамин
ли ќе ми го земете? Сето ова на мене се
струпа!”

³⁷ Тогаш проговори Рувим и му рече
на таткото свој: „Двата мои сина убиј
ги, ако не ти го доведам; дај го во мои
раце, и јас ќе ти го вратам.”

³⁸ А тој рече: „Нема да појде син ми
со вас, зашто брат му негов умре и тој
остана сам; па, ако се случи некоја
несреќа на патот по кој ќе одите, стар
ќе ме турнете со тага в гроб!”

Јаков го пушти Венијамин

43 Но гладот се зголемувавте во таа
земја.

² А кога го изедоа житото, што го беа
донеле од Египет, таткото нивни им
рече: „Одете пак и купете ни малку
храна.”

³ Јуда му проговори и рече: „Оној
човек јасно ни рече: „Да не се јавувате
пред лицето мое, ако вашиот помал
брат не дојде со вас.”

⁴ Ако го пуштиш со нас братот наш,
ќе одиме и ќе ти купиме храна.

⁵ Ако, пак, не го пуштиш, тогаш нема
да одиме, зашто оној човек ни рече: „Да
не се појавувате пред лицето мое, ако
вашиот брат не биде со вас!”

⁶ Но Израил рече: „Зошто ми напра-
вивте такво зло и му рековте на човекот
дека имате уште еден брат?”

⁷ А тие одговорија: „Човекот се рас-
прашуваше за нас и за родот наш, ве-
лејќи: „Дали е уште жив таткото ваш?
Имате ли друг брат?” И ние му одго-
воривме како што нè прашуваше. Мо-
жевме ли да знаеме дека ќе рече:
„Доведете го братот ваш!?”

⁸ А Јуда му рече на Израил, таткото
свој: „Пушти го малиот со мене, па ќе
се кренеме и ќе отидеме за да останеме
живи, и да не изумреме ни ние, ниту ти,
ни нашите деца.

⁹ Јас ќе одговарам за него, од моја ра-
ка ќе го бараш. Ако не ти го доведам и
не го претставам пред тебе, ќе бидам
виновен пред тебе до крајот на мојот
живот.

¹⁰ Да не се бавевме толку, досега
можеби двапати ќе се вратевме!”

¹¹ Тогаш Израил, таткото нивни, рече:
„Ако е така, еве што ќе направите –
земете плодови од оваа земја, па одне-
сете му ги како подарок на оној човек;
малку балсам, малку мед, миризлива
смола, темјан, кикиритки и бадеми.

¹² А пари, со себе земете двојно пове-
ќе, бидејќи ќе треба да ги вратите пари-
те, што ги најдовте под грлата на ваши-
те вреќи; можеби е грешка.

¹³ Земете го и братот ваш, па станете
и одете пак кај оној човек.

¹⁴ А семокниот Бог Ел-Шадај да ви
помогне да најдете милост кај оној чо-
век, па да ви го пушти и другиот ваш
брат, и Венијамин. А јас, пак, ако треба
веќе да останам без деца, нека останам.”

3
42,15-20

5
44,23

9
42,37

11
37,25
Изреки
18,17

14
42,24

21

42,27-28

**Повторна средба на
браќата со Јосиф**

24

18,4

¹⁵ Тогаш тие ги зеда подароците и двојно повеќе сребреници, го зеда и Венијамин, па станаа и отидоа во Египет и излегоа пред Јосиф.

25

43,11

¹⁶ А Јосиф кога го виде со нив и Венијамин, (својот брат од една утроба), му рече на човекот што управуваше со неговата куќа: „Одведи ги овие луѓе дома, па заколи нешто од добитокот и зготви го, зашто тие на пладне со мене ќе ручаат.”

¹⁷ И направи човекот така како што му рече Јосиф, и ги одведе луѓето во домот Јосифов.

¹⁸ А тие луѓе се уплашија, кога човекот ги водеше во домот Јосифов, и рекоа: „Заради среброт, што се најде порано во вреќите наши, нè водат, додека не смислат нешто, па да нè обвинат, за да нè заробат нас и нашите магарина!”

¹⁹ И му пристапија на човекот, што управуваше со домот Јосифов, и му проговорија пред вратата на куќата

²⁰ и рекоа: „Чуј нè, господаре! Ние и порано бевме овде, за да купиме храна.

²¹ Но кога бевме на ноќевање, ги отворивме вреќите, а тоа – среброт на секого од нас беше одозгора во вреќите наши; и еве во иста количина го враќаме со свои раце,

²² а и друго сребро донесовме, да купиме храна; ние не знаеме кој ни го стави среброт наше во вреќите.”

²³ А тој одговори: „Бидете спокојни, не плашете се, вашиот Бог и Бог на таткото ваш го ставил тоа благо во вреќите ваши; среброт ваше стигна кај мене.” И им го изведе Симеон.

²⁴ И ги воведоа човекот во домот Јосифов и им донесе вода, за да ги измијат нозете; а им даде и храна за нивните магарина.

²⁵ И ги приготвија подароците, чекајќи дури да дојде Јосиф на пладне, зашто чуја дека тука ќе ручаат.

²⁶ А кога дојде Јосиф дома, му ги дадоа подароците, што ги имаа во рацете свои, и му се поклонија доземи.

²⁷ Потоа тој ги праша за здравјето и рече: „Добар ли е вашиот стар татко, за кого ми зборувавте? Жив ли е уште?”

²⁸ А тие одговорија: „Жив е слугата твој, нашиот татко, и здрав е.” (Тој рече: благословен е овој човек од Бог). Па се наведнаа и му се поклонија.

²⁹ А кога ги подигна очите свои (Јосиф), го виде братот свој, Венијамин, и рече: „Овој ли е најмалиот брат ваш, за кого ми зборувавте?” И додаде: „Бог нека ти биде благонаклонет, синко!”

³⁰ Тогаш Јосиф побрза надвор, зашто срцето му се беше возбудило поради братот негов. Му дојде да заплаче, па влезе во внатрешната соба и таму плачеше.

³¹ Потоа се изми и излезе, и воздржувалки се рече: „Принесете јадење!”

³² И му донесоа, нему посебно, ним одделно, и на Египќаните што ручаа кај него посебно, зашто Египќаните не можат да јадат со Евреите, бидејќи тоа би им било неугодно на Египќаните.

³³ И седнаа тие пред него, постарите според возраста нивна, а помладите според младоста нивна, па се погледаа, чудејќи се.

³⁴ И нареди дел од јадењата што беа пред него, да ги носат пред нив, а делот на Венијамин беше петпати поголем од делот на секого од нив. И пиеше и се нагостија со него.

**Јосиф ги сџава на исџи
своиџе браќа**

44 Потоа му заповеда Јосиф на управителот на домот, велејќи: „Наполни им ги на овие луѓе вреќите со жито, колку што можат да носат, и на секого во отворот на вреќата стави им го среброт нивно;

² а чашата моја сребрена стави му ја на најмалиот во вреќата, заедно со среброт негово за купеното жито!” И тој направи така, како што му рече Јосиф.

³ А утрента, на осамнување, ги испратија луѓето со нивните магарина.

⁴ Уште не беа изминале многу пат од градот, му рече Јосиф на човекот, кој управуваше со домот негов: „Стани, оди брзо по оние луѓе, а, кога ќе ги сти-

29

35,24

4 Моје 6,25

30

42,24

32

46,34

44,1

42,25

4

Изреки

17,13

8 гнеш, кажи им: „Зошто враќате зло за добро? (Зошто ми ја украдовте сребрената чаша?)”

10 ² Мојс ^{20,15} **5** Не е ли тоа чашата, со која пие мојот господар? А тој на неа ги чита и претскажувањата! Тоа што го направивте е лошо.”

6 И тој ги стигна, и им ги рече овие зборови.

7 А тие му одговорија: „Зошто зборувааш, господаре, такви зборови? Не, слугите твои такво нешто не би направиле.

8 Дури и среброт, што го најдовме при отворот на вреќите, го вративме од хананската земја, па како можеме да украдеме од куќата на господарот твој сребро или злато?”

9 А при кого од слугите твои ќе се најде чашата, тој нека загине; а ние, пак, ќе му бидеме робови на господарот наш.”

10 А тој, пак, рече: „Добро, нека биде така, како што рековте; но во кого ќе се најде чашата, тој нека ми биде роб, а вие другите нема да бидете виновни.”

11 И тие брзо ги симнаа вреќите свои, и ги одврзаа секој својата вреќа.

12 А тој почна да бара, почнувајќи од најстариот, и завршувајќи со најмалиот; и се најде чашата во вреќата Венијаминова.

13 Тогаш ја раскинаа облеката своја, па го наговарија секој товарот на своето магаре, и се вратија во градот.

Јуда илџервенира во џолза на Венијамин

14 И дојдоа Јуда и браќата негови во домот на Јосиф, кој беше сè уште дома, и паднаа пред него на земја.

15 А Јосиф им рече: „Што направивте? Зар не знаевте дека човек, каков што сум јас, се занимава со пророкување и секако ќе може да разбере?”

16 Тогаш рече Јуда: „Што да одговориме на господарот наш? Што да кажеме или со што да се оправдаме? Бог ја откри неправдата на твоите слуги. Еве, ние сме сите робови твои, господаре, и ние и овој, во кого се најде чашата!”

17 Но Јосиф одговори: „Не, јас не го сакам тоа; кај кого се најде чашата, тој нека ми биде роб, а вие одете си со здравје кај таткото ваш.”

18 Но Јуда пристапи до него и рече: „Господаре, дозволи да проговори слугата твој пред тебе и гневот твој нека не се истури на слугата твој, зашто ти си како и фараонот.

19 Господарот мој ги праша слугите свои велејќи: „Имате ли татко или брат?”

20 А ние му рековме на господарот наш: „Имаме стар татко и најмал брат, кој му се роди во староста; а неговиот брат умре, и тој остана сам од мајката своја, и таткото многу го сака!”

21 А ти им рече на слугите твои: „Доведете го кај мене да го видат моите очи.”

22 И ние му рековме на господарот наш: „Не ќе може детето да го остави таткото свој; ако го остави својот татко, тој ќе умре.”

23 А ти им рече на слугите твои: „Ако не дојде со вас најмалиот ваш брат, нема повеќе да го видите лицето мое.”

24 Па, кога се вративме кај слугата твој, таткото наш, му ги кажавме зборовите на господарот наш.

25 Потоа ни рече таткото наш: „Одете пак, купете ни малку храна.”

26 А ние рековме: „Не можеме да одиме; но, ако дојде со нас братот наш најмал, тогаш ќе одиме, зашто не можеме да го видиме лицето на оној човек, ако со нас не биде нашиот најмал брат.”

27 А слугата твој, таткото наш, ни рече: „Знаете дека жената моја ми роди два сина.

28 А еден од нив отиде од мене, и јас реков: Сигурно е растргнат, и јас досега не го видов.

29 Ако и овој го земете од мене, па го снајде некоја неволја по патот, ќе ме турнете вака стар со тага в гроб.”

30 И сега, ако отидам кај слугата твој, таткото наш, и да не биде со нас детето, со чија душа е приврзана неговата душа

31 и кога ќе види дека го нема детето, ќе умре; и слугите твои ќе го турнат стариот слуга твој, таткото наш, со тага в гроб.

23

43,5

28

37,33

32 ^{43,9} ³² А твојот слуга ја зеде одговорноста за детето пред таткото наш, велејќи: „Ако не ти го доведам (и не го претставам пред тебе), нека бидам виновен пред таткото свој довека.”

45,1 ^{Дела 7,13} ³ ³³ Затоа јас, слугата твој, нека останам место детето, да му бидам роб на господарот мој, а детето нека си оди со браќата свои.

^{37,28} ⁴ ³⁴ Зашто, како ќе се вратам кај таткото свој, детето да не е со мене? Би го видел злото, што ќе го снајде мојот татко.”

8 ^{50,20} ^{Рим 8,28} ^{41,42-43}

Јосиф им се оtkрива на своите браќа

45 Тогаш Јосиф, не можејќи повеќе да се воздржи пред оние што стоеја околу него, извика: „Отстранете ги сите од мене.” И така никој не остана при Јосиф кога им се откри на браќата свои.

² Па заплака силно, така што чуја Египќаните, а се чу и во домот на фараонот.

³ И им рече Јосиф на браќата свои: „Јас сум Јосиф! Дали е уште жив татко ми?” Но браќата не можеа да му одговорат, бидејќи се уплашија пред него.

⁴ Но Јосиф им рече на браќата свои: „Дојдете поблизу до мене!” И тие пристапија; а тој им рече: „Јас сум Јосиф, братот ваш, кого го продадовте во Египет.

⁵ А сега, пак, не жалостете се, ниту да жалите што ме продадовте ваму, бидејќи Бог ме прати мене пред вас, за да го запази животот ваш.

⁶ Зашто има веќе две години, откако настапи глад на земјата, а уште пет години остануваат, во кои ќе нема ни орање, ниту жетва.

⁷ Затоа Бог ме прати пред вас, за да ве зачува на земјата, а и да ви го запази животот со големо избавување.

⁸ И така, не ме пративте вие ваму, туку Бог, Кој ме постави како татко на фараонот и господар на целиот дом негов и кнез над целата египетска земја.

⁹ Вратете се брзо кај таткото мој и кажете му: „Вака вели синот твој Јосиф – Бог ме постави за господар над целиот Египет; дојди кај мене, не одлагај.

¹⁰ Ќе живееш во земјата Гошен, ќе бидеш близу до мене, ти и синовите твои, и внуците твои, и ситниот и крупниот твој добиток, и сè што е твое.

¹¹ А јас ќе се грижам ваму за прехраната твоја, зашто глад ќе има уште пет години, та да не загинеш ти, и синовите твои, и сè, што е твое.”

¹² И ете, гледате со очите ваши, и братот мој Венијамин со свои очи гледа дека мојата уста ова ви го зборува.

¹³ Раскажете му на таткото мој за сета моја слава во Египет и за сè што видовте, па поскоро доведете го ваму таткото мој.”

¹⁴ Потоа го прегрна братот свој Венијамин и плачеше во прегратката негова. А и Венијамин плачеше за братот свој.

¹⁵ И ги бакнуваше сите браќа свои и, прегрнувајќи ги, плачеше. Потоа неговите браќа разговараа со него.

Фараонот ѝ праќа покана до Јаков да дојде во Египет

¹⁶ Тогаш се слушна во домот на фараонот дека пристигнале браќата на Јосиф. И се зарадуваа фараонот и слугите негови.

¹⁷ И му рече фараонот на Јосиф: „Кажи им на браќата твои – еве што ќе направите: „Натоварете го добитокот ваш, и вратете се во хананската земја.

¹⁸ Па земете го таткото ваш и вашите семејства и дојдете кај мене, и ќе ви ја дадам најубавата земја што ја има во Египет, и така вие ќе живеете во изобилие во оваа земја.”

¹⁹ А тебе, пак, ти заповедам да им кажеш – Вака направете: „Земете со себе од египетската земја коли за децата ваши и за жените ваши, и поведете го таткото ваш, и дојдете ваму.

²⁰ И немојте да жалите за покуќнината ваша, зашто сè што е најубаво во египетската земја, ќе биде ваше.”

²¹ И синовите Израилеви така постапија. А Јосиф им даде коли, по наредба на фараонот; им даде и храна за по пат.

²² И на сите им даде облека за пренос, а на Венијамин му даде триста сребреници и пет нови облеку.

10 ^{46,28} ^{47,1-6} ^{2 Мојс 8,19} ^{9,26}

16 ^{Изреки 16,15}

18 ^{47,6} ^{Пс 80,16}

22 ^{4 Цар 5,5}

- 23** ^{43,11} А и на татко си му испрати десет магарина, натоварени со најубави работи, што имаше во Египет, и десет магарници, натоварени со жито и храна на татко му за по пат.
- 24** Тогаш ги испрати браќата свои, и тие тргнаа; а им порача: „Немојте да се карате по патот!”
- 25** И така тие излегоа од Египет, и стигнаа во земјата хананска кај Јаков, нивниот татко.
- 26** И му раскажаа сè, велејќи: „Јосиф е жив, и тој е господар над целата египетска земја!” А неговото срце се вознемири, зашто не им веруваше.
- 27** Но, кога му раскажаа за сè, што им беше рекол Јосиф, и кога ги виде колите, што му ги беше испратил Јосиф, за да го земат, тогаш живна духот на Јаков, нивниот татко.
- 28** И рече Израил: „Доволно е што уште е жив синот мој Јосиф; ќе појдам да го видам, пред да умрам.”

Паѓувањето на Јаков кон Еѓипет

46 И тргна Израил со сè што имаше, па, откако дојде во Вирсавија, Му принесе жртва на Бога од таткото свој Исак.

² И му рече Бог на Израил ноќе во видение: „Јакове! Јакове!” А тој одговори: „Еве ме!”

³ Тогаш Тој му рече: „Јас сум Бог, Бог на твојот татко. Не плаши се да слезеш во Египет, бидејќи таму ќе направам од тебе голем народ.

⁴ Јас ќе дојдам со тебе во Египет, и Јас пак ќе те вратам ваму; и Јосиф ќе ги заклопи очите твои.”

⁵ И тргна Јаков од Вирсавија; и синовите на Израил го сместија Јаков, таткото свој, и децата свои, и жените свои во колите, што им ги беше пратил фараонот, за да го доведат.

⁶ И го зедаа добитокот свој и имотот свој, што го беа спечалиле во хананската земја, и дојдоа во Египет – Јаков и сиот негов род заедно со него.

⁷ Синовите негови и внуците негови, и ќерките негови и внуките негови, и целото негово потомство.

Семејството на Јаков

⁸ А ова се имињата на децата Израилеви, кои дојдоа во Египет: Јаков и синовите негови. Првенецот на Јаков, Рувим.

⁹ Синовите Рувимови: Ханох и Палу, Есром и Карми.

¹⁰ Синовите Симеонови: Јемуел, Јамин, Оад, Јахин, Сигор и Саул, син на Хананката.

¹¹ Синовите Левиеви: Гирсон, Кеат и Мерариј.

¹² Синовите Јудини: Ер, Онан, Шела, Фарес и Зерах; но Ер и Онан умреа во хананската земја. Синови на Фарес беа Есром и Хамул.

¹³ Синови Исахарови: Тола, Пуа, Јов и Шимрон.

¹⁴ Синови Завулонови: Сред, Елон и Јахлеел.

¹⁵ Тоа се синовите на Лија, што му ги роди на Јаков во рамнината Арам, заедно со Дина, ќерката негова. Сите синови и ќерки негови беа триесет и три души.

¹⁶ Синови Гадови: Цифон, Хагиј, Шунј, Ецфон, Ериј, Ародиј и Арелиј.

¹⁷ Синови Асирови: Јимна, Јишва, Јишвиј и Берија – и сестрата нивна Зара. А синови на Берија беа: Хевер и Малхиил.

¹⁸ Тоа се синовите на Зелфа, која ѝ ја даде Лаван на Лија, ќерката своја; таа му роди на Јаков шеснаесет души.

¹⁹ Синови, пак, на Рахила, жената на Јаков, беа: Јосиф и Венијамин.

²⁰ А на Јосиф во Египет му се родија од Асената, ќерката на Потифера, свештеникот од Он: Манасија и Ефрем.

²¹ А синови Венијаминови беа: Бела, Бехер и Ашбел; Гера, (синови на Бела беа:) Наман, Ехиј, Рош, Мупим, Хупим и Ард.

²² Тоа се синовите на Јаков, што му ги роди Рахила, – вкупно четиринаесет души.

²³ А син Данов: Хупим.

²⁴ Синови на Нефталим: Јахцеел, Гул, Јецер и Шилем.

²⁵ Тоа беа синови на Билха, која ѝ ја даде Лаван на ќерката своја Рахила; таа му роди на Јаков вкупно седум души.

8

2 Мојс 1,
1-54 Мојс
20,1526
1 Лет 2
Дела 7,
14-15

12

38,3-10

15

29,31-35
30,17-21

18

30,9-13

20

41,45,50-52

22

30,22-24
35,16-18

25

30,1-8

27 ²⁶ Сите, кои дојдоа со Јаков во Египет и кои беа изглегле од бедрата негови, освен жените на синовите Јаковови, беа вкупно шеесет и шест души.

30 ²⁷ И двајцата синови Јосифови, што му се родија во Египет; значи, сите луѓе од домог на Јаков, кои дојдоа (со Јаков)

31 ^{45,15,28} во Египет, беа седумдесет (и пет).

Јаков во Еџипт

²⁸ Тој го прати Јуда кај Јосиф пред себе, за да им го покаже патот за Гошен. И дојдоа во земјата Гошен.

²⁹ Тогаш Јосиф ја впрегна колата своја, и му излезе во пресрет на Израил, таткото свој, во Гошен; и кога го виде, му се обеси околу вратот, и плачеше долго на вратот негов.

³⁰ Потоа Израил му рече на Јосиф: „Сега, бидејќи со свои очи видов дека си жив, можам да умрам.”

³¹ А Јосиф им рече на браќата свои и на целата фамилија Јаконова – „Одам да му соопштам на фараонот и ќе му речам: „Браќата мои и семејството на таткото мој, кои беа во хананската земја, дојдоа кај мене.

³² Тие се луѓе овчари; отсекогаш се занимавале со сточарство; и го доведоа со себе ситниот и крупниот добиток свој и сè што имаа.”

³³ Ако, пак, фараонот ве повика и ве праша: „Каква работа работите?”

³⁴ вие кажете: „Сточари се слугите твои уште од младини па досега, и ние и татковците наши” – за да останете во земјата Гошен. Зашто Египќаните сите овчари ги сметаат за нечисти.”

47 И отиде Јосиф, па му јави на фараонот, велјќи: „Таткото мој и браќата мои, со својот ситен и крупен добиток, и со сè што имаат, дојдоа од хананската земја; и, ете, тие се сега во земјата Гошен.”

² И земајќи од браќата свои пет души – ги претстави пред фараонот.

³ А фараонот им рече на браќата негови: „Каква работа работите?” Тие му одговорија на фараонот: „Овчари се слугите твои, и ние и нашите татковци.”

⁴ И уште му рекоа на фараонот: „Дојдовме да поживееме во оваа земја, зашто нема пасишта за добитокот на слугите твои, бидејќи голем глад завладеа во хананската земја; затоа дозволи им на слугите твои да се населат во земјата Гошен.”

⁵ А фараонот му рече на Јосиф: „Таткото твој и браќата твои дојдоа кај тебе;

⁶ земјата египетска е под твоја власт; насели ги на најдобро место: таткото твој и браќата твои; нека живеат во земјата Гошен; и, ако знаеш дека меѓу нив има способни луѓе, постави ги за надгледници над мојот добиток.”

⁷ Потоа го доведе Јосиф Јакова, таткото свој и го претстави пред фараонот: Јаков го благослови фараонот.

⁸ А фараонот го праша Јаков: „Колку години имаш?”

⁹ Му одговори Јаков на фараонот: „Деновите на мојот живот на земјата се сто и триесет години; Малку се, а беа и несреќни и не ги достигнаа дните на татковците мои, колку што тие живеела.”

¹⁰ Потоа Јаков го благослови фараонот и си отиде од него.

¹¹ А Јосиф ги насели и таткото свој и браќата свои и им даде најдобро место во сопственост во земјата египетска во областа Рамесес, како што беше заповедал фараонот.

¹² И му даваше Јосиф жито на таткото свој и на браќата свои, и на целиот татков дом, според бројот на членовите.

Снаодливоста на Јосиф за време на гладот

¹³ Но жито немаше по целата земја, зашто гладот стана многу голем: се истоштија египетската и хананската земја од глад.

¹⁴ И го собра Јосиф сето сребро што се наоѓаше во земјата египетска и во земјата хананска, за житото, што го купуваа, и го однесе Јосиф среброт во домог фараонов.

¹⁵ И снима сребро во земјата египетска и во земјата хананска. Тогаш сите Египќани почнаа да доаѓаат кај Јосиф и викаа: „Дај ни леб! Зошто да умираме пред тебе? Среброт веќе заврши.”

47,4

5 Мојс 26,5

7

14,19

9

25,7

35,28

47,28

Пе 89,9-10

Јов 14,1

Ефес 5,16

11

2 Мојс 1,11

12,37

14

41,56-57

17 ^{Изреки 11,26} ^{Плач 1,11 5,9} ^{Неем 5,3} ^{Езд 7,24} ¹⁷ А Јосиф им велеше: „Дајте го добитокот свој, па ќе ви дадам храна за добитокот, штом среброто сте го потрошиле.”

¹⁸ И го доведуваа добитокот свој кај Јосиф, а Јосиф им даваше жито за коњите, за ситниот и крупниот добиток и за магарината. Така ги исхрани таа година со жито во замена за сиот добиток нивни.

¹⁸ А кога помина таа година, почнаа пак да доаѓаат кај него и втората година, велејќи: „Нема да криеме од господарот наш дека среброто наше сврши, а и стадата добиток се кај господарот наш, па не ни остана веќе ништо да му донесеме на господарот наш, освен телата наши и нивите наши.

¹⁹ За да не пропаднеме пред очите твои, купи нè нас и нивите наши за жито, па ние и земјата наша да му станеме робови на фараонот. А ти дај ни семе, да сееме и да останеме живи и да не умреме, та и земјата да не запустити.”

²⁰ И така Јосиф ја купи за фараонот сета земја во Египет, бидејќи сите Египќани ја продадоа својата земја на фараонот, зашто гладот ги притисна. И земјата стана фараонова.

²¹ А народот го пороби од едниот крај на Египет до другиот.

²² Само не ги купи имотите на свештениците, бидејќи фараонот имотите им ги подарил, и тие се хранеа од давачки, што им ги определил фараонот. Затоа тие не ја продадоа својата земја.

²³ Јосиф, пак, му рече на народот: „Ете, ве купив денес вас и нивите ваши за фараонот. Па, еве ви семе, и посејте ги нивите.

²⁴ Но од родот една петина ќе му давате на фараонот, а четирите дела нека останат за вас: за сеење на нивите и за прехрана ваша и на оние, кои се по домовите ваши, како и за прехрана на вашите деца.”

²⁵ А тие рекоа: „Ти ни го запази животот; нека најдеме милост пред господарот наш и да му бидеме робови на фараонот.”

²⁶ И донесе Јосиф закон, кој е и денес во сила во земјата египетска: петина му

припаѓа на фараонот, освен од земјата на свештениците, што не стана фараонова.

Последна̄а желба на Јаков

²⁷ А Израил се насели во египетската земја, во областа Гошен, и ја владееја, и се изнородија и намножија многу.

²⁸ И поживеа Јаков во египетската земја седумнаесет години; Јаков живееше вкупно сто четириесет и седум години.

²⁹ А кога се приближи времето Израил да умре, го повика својот син Јосиф и му рече: „Ако сум нашол милост пред тебе, стави ја раката твоја под бедроту мое, и направи ми милост и вети ми дека нема да ме погребеш во Египет.

³⁰ Но за да почивам кај татковците мои, ќе ме пренесеш надвор од Египет и ќе ме погребеш во гробот нивни.” А тој рече: „Ќе направам како што велеш.”

³¹ И му рече: „Заколни ми се!” И тој му се заколна. Тогаш Израил му се поклонил врз перницата од својата постела.

Јаков ѝ блаґословува синовӣте на Јосиф

48 Потоа му јавија на Јосиф: „Ене, татко ти е болен.” А тој ги поведе со себе двајцата синови свои, Манасија и Ефрем, (и дојде кај Јаков).

² И го известија Јаков, велејќи му: „Ете, синот твој Јосиф доаѓа кај тебе.” А Израил собра сили и седна на постелата своја.

³ И му рече Јаков на Јосиф: „Сесилниот мој Бог Ел-Шадај ми се јави во Луз, во земјата Ханан, ме благослови,

⁴ и ми рече: „Ќе те направам плоден и многуброен; и ќе направам од тебе да произлезат многу народи, ќе ја дадам оваа земја и на твоето потомство по тебе во вечна сопственост.”

⁵ А сега, двајцата синови твои, Ефрем и Манасија, кои ти се родија во египетската земја, пред да дојдам во Египет, нека бидат мои, како што ми се Рувим и Симеон.

2735,11
5 Мојс 26,5
Пе 104,24**30**49,29-32
50,5-13**31**

3 Цар 1,47

48,1

Ис.Н. 14,4

317,1
35,6.11-12**5**41,50-52
1 Пет 5,1-2

7 ^{35,16-20} Децата, пак, кои ти се родија по нив, нека останат твои; а во наследството твоје нека се викаат според имињата на браќата нивни.

9 ^{Евр 11,21} А кога се враќав од рамнината Арам, ми умре (мајка ти) Рахила во хананската земја, по пат, близу до Ефрат, и јас ја погребав таму на патот за Ефрат, сега наречен Витлсеџ.

10 ^{1 Цар 4,15} А, откако ги виде Израил синовите Јосифови, праша: „Кои се овие?”

11 ^{49,22-26} А Јосиф му рече на својот татко: „Тоа се моите синови, кои ми ги даде Бог овде.” И рече Јаков: „Доведи ги кај мене, да ги благословам.”

12 ^{Ез 34,15,23} ^{Пе 22,1} ^{80,2-3} ^{Јн 10,1-18} ^{5 Мојс 33,17} Зашто очите на Израил му беа ослабеле од староста, па не можеше добро да гледа. А кога му ги доведе, ги прегрна и ги бакна.

13 И му рече Израил на Јосиф: „Не се надевав дека ќе го видам лицето твоје; но, ете, Бог ми ги покажа и твоите деца.”

14 Тогаш Јосиф ги истави од колената негови и се поклони со лицето доземи.

15 Па ги зеде Јосиф обајцата, Ефрем во својата десна рака, спроти левата на Израил, а Манасија во својата лева рака, спроти десната на Израил, и ги приближи до него.

16 А Израил ја пружи десната рака своја и ја стави врз главата на Ефрем, иако тој беше помал, а левата врз главата на Манасија. Така ги стави рацете намерно, макар што Манасија беше првороден.

17 И го благослови Јосифа, велејќи: „Бог, по чиј пат секогаш одеа пред него татковците мои Авраам и Исак, Бог, Кој ми беше Пастир, откако сум настанал па сè до денешен ден,

18 ангелот, Кој ме избавуваше од секое зло, нека ги благослови овие деца; со името мое и името на татковците мои, Авраам и Исак, по нив да се спомнува, и во многубројни мноштва на земјата да се намножат.”

19 А на Јосиф му беше тешко кога виде дека татко му својата десна рака ја стави врз главата на Ефрем. Па ја зеде татковата десна рака за да ја премести од главата Ефремова на главата Манасиева,

20 и му рече Јосиф на татко си: „Не така, татко, зашто оној е првенец; стави ја својата десна рака врз неговата глава.”

21 Но таткото негов не сакаше, туку рече: „Знам, синко, знам, и од него ќе излезе народ, и тој ќе биде голем; но помалиот брат ќе биде поголем од него, и од неговото семе ќе произлезе многуброен народ.”

22 И ги благослови во оној ден и рече: „Преку вас ќе се благословува Израил и ќе се вели: „Бог нека ти направи, како што им направи на Ефрем и на Манасија.” Така го постави Ефрем над Манасија.

23 А потоа Израил му рече на Јосиф: „Еве, јас умирам; но Бог ќе биде со вас и ќе ве врати во земјата на вашите татковци.

24 И јас ти давам еден дел повеќе отколку на браќата твои; она што го зедев од Аморејците, со својот меч и со својот лак.”

Јаков го дава својот благоденство на дванаесетте свои синови

49 Потоа Јаков ги повика своите синови и им рече: „Соберете се, за да ви соопштам однапред, што ќе се случи со вас во идните времиња.

1 Соберете се и послушајте ме, вие синови на Јаков, послушајте го Израил, таткото ваш:

2 Рувиме, сине мој првороден, ти си тврдина моја и почеток на мојата сила; прв по достоинство и прв по моќ.

3 Ти бликаш како вода; нема да се издигнеш, зашто се качи на татковото легло, и ја оскверни постелата моја, на која се качи.

4 Симеон и Левииј се вистински браќа, оружје на насилство се мечовите нивни.

5 Во договарањата нивни да не учествува душата моја, ниту во собирот нивни славата моја; бидејќи тие во гневот свој луѓе убиваа, а за своје задоволство бикови сакаа.

6 Проклет да е гневот нивни, зашто е жесток; и лутината нивна, бидејќи е свирепа; ќе ги разделам по Јакова, и ќе ги растурам низ Израил.

19
25,23

20
12,3

21
15,16
46,4

49,1-33
5 Мојс 33

1
4 Мојс 24,14

3
29,32
5 Мојс 33,6
Ис.Н. 13,15-23

4
35,22

5
29,33-34
5 Мојс 33,8-11
Ис.Н. 13,14
19,1-9

6
34,25-31

8 ^{27,29} ^{5 Мојс 33,7} ^{Ис.Н. 15} ⁹ Јудо! Тебе ќе те слават браќата твои, и рацете секогаш ќе ти бидат врз плеќите на непријателите твои; и тебе ќе ти се поклонуваат синовите на таткото твој.

9 ^{4 Мојс 23,24} ^{Откр 5,5} ⁹ Јудо, лавче мое мало! Од грабеж се издигааш, сине мој. Се наведнуваш и легнуваш како лав и лавица. Кој смее да те предизвикува?

10 ^{4 Мојс 23,17} ^{Ис 9,6-7} ^{11,1-9} ^{Ез 21,31} ^{Мих 5,1-3} ^{Пс 2 110} ¹⁰ Нема да се одземе жезолот од Јуда, ниту од бедрата негови, сè дури не дојде Миротворецот, Кому ќе Му се покоруваат народите.

11 ^{Ис 63,1-6} ^{Зах 9,9} ^{Мт 21,2-6} ¹¹ Тој го врзува за лоза своето магаре, а младото магаре на неговата магарича – за дебела прачка; во вино ја пере облеката своја, а во крв од грозје облеклото свое;

12 ^{5 Мојс 33,18-19} ^{Ис.Н. 19,10-16} ¹² очите му се потемни од вино, а забите му се побели од млеко.

13 ¹³ Завулон ќе живее покрај море, до морско пристаниште, а границата ќе му биде до Сидон;

14 ^{30,18} ¹⁴ Исахар е како цврсто магаре, легнат меѓу оградите;

15 ^{30,6} ^{5 Мојс 33,22} ^{Ис.Н. 19,40-48} ^{Суд 5,17} ¹⁵ па, откако виде дека починката е добра, земјата пријатна, ги сви рамењата свои под трудот и стана роб на земјата.

16 ^{Ис 25,9} ¹⁶ Дан ќе му суди на својот народ, како едно од племињата израилски.

17 ^{30,11-13} ^{Ис.Н. 13,24-28} ¹⁷ Дан ќе биде како змија на пат, како усојница на патека, која го каснува коњот за нога, и јавачот негов паѓа назад.

18 ^{5 Мојс 33,24-25} ^{Суд 5,17} ¹⁸ Од Господ очекувам спасение!

19 ¹⁹ А Гад, ќе го нападат разбојници, но тој, одејќи им по трагите, ќе ги совлада.

20 ^{30,8} ²⁰ Кај Асир ќе има храна во изобилие; тој ќе им дава храна на кнезовите.

21 ^{30,24} ^{5 Мојс 33,13-17} ²¹ Нефталим е како кошута на слобода, која дава убав подмладок.

22 ²² Јосиф е плодна гранка, плодородна гранка покрај извор, чии фиданки поминуваат над сидот.

23 ²³ И го огорчуваа, и стрелаа по него, и го прогонуваа силните стрелци,

24 ²⁴ но лакот негов остана јак, и мускулите на неговите раце останаа цврсти преку рацете на Моќниот (Бог) Јаковов, на пастирот и тврдината Израилева.

²⁵ Од Бога на таткото твој, Кој ќе ти помага, и од Семоќниот Кој ќе те благослови со благослови одозгора од небото, со благослови од бездната подземна, со благослови од градите и од утробите.

²⁶ Благословите на таткото твој ги надминаа благословите на старите планини и убавините на вечните ридови; тие нека се спуштаат и нека бидат над главата Јосифова, и над темето на избраниот меѓу браќата свои.

²⁷ Венијамин е граблив волк, наутро ќе јаде лов, а навечер пленот ќе го дели.”

²⁸ Тоа се дванаесетте колена израилски, и тоа им го изговори таткото нивни; ги благослови: секого со посебен благослов ги благослови.

²⁹ Потоа им заповеда, велејќи: „Јас се прибирам кај својот род, погребете ме при татковците мои, во пештерата што е во нивата на Хитиецот Ефрон.

³⁰ Во пештерата, што е во нивата махпелска, спроти Мамре, во земјата хананска, (пештера) која ја беше купил Авраам од Хитиецот Ефрон, за да има своја гробница.

³¹ Таму ги погребаша Авраам и жената негова Сара, таму ги погребаша и Исак и Ревека, жената негова, а таму јас ја погребав и Лија;

³² Оваа нива и пештерата, што е во неа, е купена од синовите Хетеови.”

³³ И престана Јаков да им говори на синовите свои, ги повлече нозете во постелата, па умре – и се прибра кај предците свои.

Појребувањето на Јаков

50 Тогаш Јосиф падна врз лицето на својот татко, заплака над него, и го бакна.

² И им заповеда Јосиф на лекарите, кои беа во негова служба, да го балсамираат таткото негов; и лекарите го балсамираа Израил.

³ И изминаа четириесет дена, зашто толку дни се потребни за балсамирање, и го оплакуваа Египќаните седумдесет дена.

⁴ Штом изминаа деновите на жалоста, им рече Јосиф на големците фараонови,

25
17,1-8

27
35,18
Ис.Н. 18,11
Суд 5,14-21

30
23,19-20

33
48,2

50,2
46,4

5 велејќи: „Ако сум нашол милост пред вашите очи, зборувајте со фараонот и речете му:

13 ⁵ „Таткото мој ме заколна, велејќи: – Еве, јас умирам. Во гробот мој, што го ископа во земјата хананска, таму да ме погребеш.” – Па сега би сакал да одам и да го погребам таткото мој, а потоа ќе се вратам.” (Зборовите на Јосиф му ги пренесоа на фараонот).

⁶ А фараонот рече: „Оди и погребни го таткото твој, како што те заколна.”

⁷ Потоа отиде Јосиф да го погребне таткото свој. А со него појдоа и сите слуги фараонови, старешините на домот негов и сите старешини на земјата египетска,

⁸ и целиот дом Јосифов и браќата негови, и целиот дом на таткото негов. Само децата свои и ситниот и крупниот добиток свој ги оставија во земјата Гошен.

⁹ Со него тргнаа, исто така, коли и коњаници, така што погребната поворка беше многу голема.

¹⁰ А кога дојдоа во Горен Хатад, кој е од онаа страна на Јордан, заплакаа таму многу силно и жално. И Јосиф го оплакуваше својот татко седум дена.

¹¹ А луѓето од онаа земја, Хананците, кога слушнаа плачење во Горен Хатад, рекоа: „Голема жалост имаат Египќаните.” Затоа тоа место го нарекоа „Авел Мицраим”¹⁵, што е отаде Јордан.

¹² И направија синовите негови онака, како што им беше заповедал;

¹³ го однесоа синовите негови во земјата хананска, и го погребаша во пештерата на нивата Махпела, што ја беше купил Авраам од Хитиецот Ефрон, спроти Мамре, за да има гробница.

¹⁴ А Јосиф се врати во Египет, – тој и браќата негови, и сите, кои беа на погребот на неговиот татко.

По смртта на Јаков

¹⁵ Кога видоа браќата Јосифови дека нивниот татко умре, си рекоа еден на друг: „Да не би да си спомне Јосиф за нашата омраза, па да ни се одмазди за сето зло, што му го направивме!”

¹⁶ Затоа рекоа да му кажат на Јосиф: „Татко ти остави клетва пред да умре и рече –

¹⁷ „Вака кажете му на Јосиф: Прости им ги на браќата твои неправдата и гревот нивни, што ти ги направија.” И ете, сега прости им го гревот на слугите на татковиот ти Бог.” А Јосиф заплака, кога му го рекоа тоа.

¹⁸ Потоа дојдоа пред него и рекоа: „Еве, ние сме слуги твои.”

¹⁹ Јосиф им рече: „Не плашете се, зар сум јас наместо Бог?”

²⁰ Вие смисливте зло за мене, но Бог тоа го сврте на добро, за да се изврши она, што денес се случува: да се зачува животот на многу луѓе.”

²¹ И им рече: „Не плашете се, јас ќе ве прехранам вас и вашите деца.” Така ги утеши, зборувајќи им од срце.

²² И продолжи да живее Јосиф во Египет, тој и браќата негови и целиот дом на таткото негов: поживеа Јосиф сто и десет години.

²³ И ги виде Јосиф синовите Ефремови до третото колено; а и синовите на Махир, синот Манасиев, се родија на колената Јосифови.

²⁴ Тогаш им рече на браќата свои, велејќи: „Јас ќе умрам; но Бог ќе ве посети и ќе ве изведе од оваа земја во земјата, за која им се заколна на Авраам, на Исак и на Јаков.”

²⁵ Па ги заколна Јосиф синовите на Израил и им рече: „Кога Бог ќе ве посети вас, вие тогаш понесете ги коските мои одовде со вас!”

²⁶ Јосиф умре на сто и десет години. Го балсамираа и го положија во ковчег во Египет.

17

Мт 6,12,14
Лк 17,3

18

37,7,9

19

45,5

20

Рим 12,
17-21
1 Сол 5,15

24

2 Мојс
12,41

25

2 Мојс
13,19
Ис.Н. 24,32
Евр 11,22

ИСХОД

(ВТОРА КНИГА МОЈСЕВА)

Вовед

„Јас сум Господ, Бог твој, Кој те изведе од земјата египетска, од домот на ројството.“ Овој централен стих од книгата Исход (20,2), ја открива смислата на насловот на втората библиска книга (Исход=Излез), а укажува и на нејзината содржина: Бог е избавител на својот народ. Истовремено овој стих претставува основа на Десетте Божји заповеди. Бог Кој од љубов ги спаси Израелците, им дава можност и тие да ја покажат нивната љубов кон Него, придржувајќи се кон Неговите заповеди.

Израелците, кои во минатото најдоа спас во Египет (1 Мојс. 45,17-20; 47,11), со тиекој на времето станала многуброен народ, но и робови на египетските фараони. Бог меѓутоа, не останува рамнодушен кон страдањата на Израелците; Тој избира еден меѓу нив, Мојсеј, за да им биде водач и преку бројни казни и чуда ги принудува Египќаните да го ослободат израелскиот народ и да го остават непречено да ја напуштат земјата (1,1-15,21). Пошто Бог ги води и им помага на Израелците за време на целото патување низ Синајската Пустина (15,22-18,27), Тој прави од Израил Свој народ, склучувајќи со него сојуз на планината Синај и соопштувајќи му ги истовремено, Божјите заповеди (19,1-24,18). Мојсеј ги добива неопходните укажувања за градењата на скинијата (25-31). Народот на Израил зајакна во идолопоклонство, правејќи си божество во вид на златно теле, по што следува општа Божја интервенција (32-34). Книгата завршува со расказот за градењата на скинијата, во која се манифестира присутноста Божја присутство (35-40).

Во името на жртвите од сите видови ројство, во сите времиња, оваа книга покажува што претставува вистинската слобода: тоа е слободата што Самоот Бог ја дава, за да му овозможи на човекој да биде во општество со Него и со другите луѓе.

1,1

1 Мојс
46,8-27

4

1 Мојс
35,25-26

5

1 Мојс
46,26
5 Мојс
10,22

6

1 Мојс
50,26
Дела 7,15

7

1,9
1 Мојс 12,2
5 Мојс 7,13
26,5
Пс 104,
24-25
Јудита
5,10-11
Дела 7,
17-19
13,17

Израелците – робови во Египет

1 А овие се имињата на синовите Јаков; секој со своето семејство дојде.

² Рувим, Симон, Левиј и Јуда,

³ Исахар, Завулон и Венијамин,

⁴ Дан и Нефталим, Гад и Асир.

⁵ И сите, кои произлегоа од Јаков, беша седумдесет (и пет) души, а Јосиф, пак, беше во Египет.

⁶ Потоа умре Јосиф и сите браќа негови, и сиот нивни род;

⁷ а синовите израелски се народија и се размножија, станаа многу, и се заселија многу, така што земјата се наполни со нив.

⁸ Тогаш во Египет се зацари нов цар, кој не знаеше за Јосиф,

⁹ и му рече на својот народ: „Еве, народот на синовите израелски е многуброен и посилен од нас.

¹⁰ Па ајде да ги надмудриме за да не се размножуваат; и, ако настане војна, да не се здружат со непријателите наши и да удрат на нас, па да си отидат од нашата земја.”

¹¹ И поставија над нив надзорници над работите за да ги мачат со тешка работа. И тие му ги изградија на фараонот Питом, Рамзес (и Он, сега наречен Илиопол), градови – складишта.

¹² Но, колку повеќе ги мачеа, толку повеќе се множеа и се засилуваа така што Египќаните започнаа да се плашат од синовите на Израил.

¹³ Затоа Египќаните ги угнетуваа синовите на Израил со жестокост,

9

1,7
1 Мојс
26,16

10

Пс 70,10
83,3
105,24-25
Дела 7,
17-19

11

2,11
1 Мојс
15,13
47,11

13

5 Мојс 26,6

14 и им го загорчуваа животот со тешки работи со кал и со правење тули, и со разни полски работи, и со секаква друга работа, ги измачуваа немилосрдно.

16
1,22

17

1,21

1 Цар

22,17

Изреки

16,6

Дан 3,16-18

Дела 5,29

20

1,17

1 Цар 2,35

2 Цар

7,11.27-29

3 Цар

11,38

22

1,16

Дела 7,19

2,1

6,20

1 Мојс

29,34

4 Мојс

26,59

2

1 Мојс 39,6

Дела 7,

20-29

Евр 11,

23-27

3

1 Мојс 6,14

4

15,20

Насилието на фараонот врз Израилциите

15 Освен тоа, царот египетски им заповеда на еврејските бабици, од кои на едната ѝ беше името Шифра, а на другата Пуа;

16 и им рече: „Кога ќе бабувате кај Еврејките, и при породувањето, ако видите дека е машко, убијте го, а ако биде женско, нека живее!”

17 Но бабиците се плашеа од Бога и не правеа така, како што им заповеда египетскиот цар, туку ги оставаа машките деца живи.

18 А египетскиот цар ги повика бабиците и им рече: „Зошто правите така и ги оставате машките деца во живот?”

19 А бабиците му одговорија на фараонот: „Еврејките не се како египетските жени: зашто тие се јаки и пред да дојде бабицата, веќе родиле.”

20 Бог беше добар кон бабиците и народот се множеше и многу се засилувааше.

21 И бидејќи бабиците се плашеа од Бога, Бог ги умножи нивните семејства.

22 Тогаш фараонот му заповеда на целиот свој народ, велјќи: „Секое машко кое ќе се роди кај Евреите, фрлајте го в река: само женските деца оставајте ги во живот.”

Раѓањето и действото на Мојсеј

2 Еден човек од племето Левиево отиде и си зеде жена од ќерките Левиеви.

2 Жената зачна и роди машко дете; па кога виде дека е многу убаво, го криеше три месеци.

3 Но, кога не можеше повеќе да го крие, зеде кошниче од трски го облени со асфалт и смола; и, откако го стави детето во него, го однесе во трската крај реката.

4 А сестрата негова застапа подалеку, за да гледа што ќе стане со него.

5 Ќерката, пак, фараонова слезе до реката, за да се капе, а и нејзините слугинки одеа покрај реката. Таа го забележа кошничето во трската, па испрати една од слугинките свои, да го донесе.

6 А кога го отвори, виде дете; и тогаш детето заплака. Таа се смили над него и рече: „Ова е еврејско дете.”

7 Тогаш сестрата негова ѝ рече на фараоновата ќерка: „Сакаш ли да одам да викнам доилка Еврејка, да ти го дои детето?”

8 А фараоновата ќерка ѝ рече: „Оди!” И девојчето отиде, и ја викна мајката на детето.

9 Фараоновата ќерка ѝ рече: „Чувај го ова дете, и дој ми го; а јас ќе ти платам.” И го зеде жената детето и го доеше.

10 А кога детето порасна, го одведе кај ќерката фараонова, и таа го посини. И му стави име Мојсеј, велјќи: „Зашто од вода го извадив.”

Мојсеј беѓа во мидјанската земја

11 По многу време, кога Мојсеј порасна, отиде меѓу браќата свои (синовите Израилеви), и ја виде маката нивна. И забележа како еден Египќанец бие Евреин – еден од браќата негови (синовите Израилеви).

12 Се обрсна на сите страни, и, кога виде дека нема никој, го уби Египќанецот и го закопа во песокот.

13 Утредента излезе пак и виде двајца мажи Евреи како се тепаат и му рече на оној, кој беше виновен: „Зошто го биеш ближниот свој?”

14 А тој одговори: „Кој те постави тебе за старешина и судија над нас? Да не сакаш и мене да ме убиеш, како што го уби (вчера) Египќанецот?” Тогаш Мојсеј се уплаши и рече: „Значи, се разбрало за ова!”

15 И фараонот чу за ова, па сакаше да го погуби Мојсеј. Но Мојсеј избега од фараонот и отиде во мидјанската земја, и седна крај еден извор.

16 А свештеникот мидјански, пак, имаше седум ќерки (кои ги пасеа овците на својот татко Јотор). И тие дој-

5

7,15

10

1 Цар 1,20

2 Цар

22,17

Дела 7,21

11

Дела 7,23

Евр 11,

24-27

13

1 Мојс 13,8

Дела 7,26

14

Дела

7,27.35

15

4,19

Дела 7,29

Евр 11,27

16

3,1

18,1

1 Мојс

24,11

30,38

17 доа и црпеа вода и ги наполнија поилата, за да го напојат стадото на својот татко.
1 Мојс 29,10

18 Но дојдоа овчари, и ги истераа, а Мојсеј стана и ги одбрани, им налеа вода и им го напои стадото.
4 Мојс 10,29

21 Тие се вратија кај таткото свој Рагуил ^а, а тој ги праша: „Зошто толку бргу се вративте денес?“
4 Мојс 12,1

22 Тие одговорија: „Еден Египќанец нè одбрани од овчарите, дури ни извади вода и ни ги напои овците.“
1 Мојс 18,3
1 Мојс 23,4
Суд 18,30
Евр 11,13

23 А тој им рече на своите ќерки: „Па, каде е тој? Зошто сте го оставиле така тој човек? Поканете го да јаде со нас!“
1,14
3,7,9
6,5
4 Мојс 20,15-16
5 Мојс 26,7
Суд 2,18
1 Цар 12,8
Пс 5,1
Јк 5,4

24 И Мојсеј реши да живее кај тој човек, а тој му ја даде на Мојсеј за жена својата ќерка Ципора.
6,7
32,13
1 Мојс 9,1
17,4
22,16-18
26,3
28,13-15
4 Цар 13,23
Ер 14,21
Пс 104,10,42

25 И таа (зачна и) роди син, и му стави име Герешом: „Бидејќи сум – рече – доселеник во туѓа земја.“ (И таа зачна и роди втор син, и му стави име Елиезер, велеејќи: „Бог на мојот татко ми е Помошник и ме избави од рацете фараонови.“)

Бој го ојределува Мојсеј да го води израилскиот народ

23 А по многу време, умре египетскиот цар. А синовите израилски уште офкаа од маките и викаа; и пискотот нивни од тешките маки дојде до Бога.
1,14
3,7
4,31

24 И Бог го чу офкањето нивно, и се сети Бог на заветот Свој со Авраам, Исак и Јаков.
3,1
2,16,18
4,27
17,6
18,5
19,2
33,6
5 Мојс 1,6
3 Цар 19,8

25 И Бог погледна на синовите израилски, и се смилу над нив.

3 Мојсеј го пасеше стадото на Јотор, тестот свој, свештеникот мидјански. Еднаш го одведе стадото далеку во пустината и дојде до Божјата планина Хорив.
19,18
3 Цар 19,12
Мк 12,26
Лк 20,37
Дела 5,19
7,30-35
5 Мојс 33,16

2 И му се јави ангел Господов во огнен пламен од средината на една грмушка. И виде тој, а тоа грмушката гори со оган, а не изгорува.
5 Мојс 33,16

3 Мојсеј рече: „Да појдам да го видам ова чудо, зошто грмушката не изгорува?“
19,1-6

4 А кога Господ виде дека тој доаѓа да види, извика Господ од грмушката и рече: „Мојсеј, Мојсеј!“ А тој одговори: „Еве ме, Господи!“

5 А Тој рече: „Не приоѓај ваму. Собуј си ги обувките од нозете, зашто ова место, на кое стоиш, е света земја.“

6 И му рече: „Јас сум Бог на таткото твој, Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов.“ А Мојсеј го закри лицето свое, зашто се плашеше да погледне во Бога.

7 И Господ му рече (на Мојсеј): „Ги видов страдањата на народот Мој во Египет, и го чув пискотот негов од надзорниците. Позната ми е маката негова.“

8 Па слегов да го избавам од рацете египетски, и да го изведам од таа земја и да го воведам во земја добра и пространа, во земја, каде што тече мед и млеко, во земјата на Хананците, Хитијците, Аморејците, Перизијците, Евејците и Јевусијците.

9 И еве, сега викотот на израилските синови стигна до Мене, и Јас го видов гнетот, со кој ги мачат Египќаните.

10 А сега појди – Јас те испраќам кај фараонот, (египетскиот цар,) за да го изведеш од Египет народот Мој, синовите израилски.“

Бој му го ојкрива Своето имена Мојсеј

11 Мојсеј, пак, Му проговори на Бога: „Кој сум јас, та да одам кај фараонот, и да ги изведам синовите на Израил од земјата египетска?“

12 А Тој рече: „Јас ќе бидам со тебе, и еве ти знак дека Јас сум те испратил: Кога ќе го изведеш народот од Египет, ќе Му служите на Бога на оваа планина.“

13 А Мојсеј Му рече на Бога: „Еве, ќе појдам кај синовите израилски и ќе им речам: ‚Бог на татковците ваши ме испраќа кај вас.‘ И ако тие ме прашаат: ‚како Му е името‘, што ќе им речам тогаш?“

14 Бог му одговори на Мојсеј, велеејќи: „Јас сум Оној, Кој вечно постои!“ Па

4
4,5

5
19,12
Ис.Н. 5,15
Дела 7,33

6
6,2-13
33,20
Суд 13,22
Ис 6,5
Јов 13,11
23,16
Мт 22,32
Мк 12,26
Лк 20,37
Дела 3,13
7,32

7
3,16
1 Мојс 16,11
1 Цар 9,16
Пс 105,44
Неем 9,9
Дела 7,34

8
3,17
13,5
33,32-3
1 Мојс 12,7
15,18-21
3 Мојс 20,24
4 Мојс 13,28
5 Мојс 6,3
8,7-9
11,9
26,9
27,3
Ис.Н. 5,6
11,3
Суд 3,3
Ер 11,5
32,22
Ез 20,6

9
1,14

10
4,12
6,13
7,1-15
12,41,51
1 Цар 12,8
Пс 104,26
Дела 7,34

¹ 2,18. Рагуил понатаму се именува како Јотор.

11 продолжи: „Така ќе им кажеш на синовите израилски: „Оној, Кој вечно постои, ме испрати кај вас.“”

12 И пак му рече Бог на Мојсеј: „Вака кажи им на синовите израилски: „Господ Бог на татковците наши, Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов ме испрати кај вас. Ете тоа е името Моје вечно, и тоа е споменот за Мене од колено на колено.“

13 Оди и собери ги израилските старешини, и кажи им: Господ, Бог на татковците ваши, ми се јави, Бог Авраамов, (Бог) Исаков и (Бог) Јаковов, и ми рече: „Ве посетив и видов што ви се прави во Египет.“

14 И реков: „Ќе ве изведат од маките египетски во земјата на Хананците, Хитијците, Аморејците, Перизијците, (Гергесејците,) Евејците, и Јевусијците, во земја каде што тече мед и млеко!“

15 И тие ќе го послушаат гласот твој; а ќе отидеш ти и израилските старешини кај (фараонот,) царот египетски, и ќе му речете: „Господ, Бог на Евреите, нè повика да појдеме на три дена пат во пустината, за да Му принесеме жртва на Господ, нашиот Бог.“

16 А Јас знам дека (фараонот,) царот египетски нема да ви дозволи да излезете, ако не го натера силна рака.

17 Но ќе ја пружам раката Своја, и ќе го притиснам Египет со сите Мои чудеса, што ќе ги направам таму; потоа ќе ве пушти.

18 И ќе му дадам милост на овој народ кај Египќаните, така што, кога ќе појдете, нема да појдете со празни раце.

19 Туку секоја жена нека побара од сосетката своја и од онаа што живее во домот нејзин сребрени и златни предмети и облека; и ќе ги украсите со нив синовите ваши и ќерките ваши, и така ќе го ограбите Египет.“

Бој му ја ошкрива Својата моќ на Мојсеј

4 Тогаш Мојсеј одговори и рече: „Ако не ми поверуваат и не го послушаат гласот мој, туку ми речат – „Не ти се јавил Господ?“ – што да им кажам?“

2 А Господ му рече: „Што ти е тоа во раката?“ А тој одговори: „Стап.“

3 И му рече: „Фрли го на земја!“ И го фрли на земја, а тој стана змија. И Мојсеј избега од неа.

4 А Господ му рече на Мојсеј: „Испружи ја раката своја, па фати ја за опашката.“ И ја испружи раката и ја фати (за опашката), и пак стана стап во раката негова.

5 „Така ќе поверуваат дека ти се јавил Господ, Бог на татковците нивни, Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов.“

6 И пак му рече Господ: „Стави ја сега раката своја во пазувата своја!“ И тој ја стави раката своја во пазувата своја; а кога ја извади, а тоа раката му побелела од лепра, како снег.

7 И му рече: „Стави ја пак раката своја во пазувата своја!“ И пак ја стави раката своја во пазувата своја; а кога ја извади од пазувата, таа пак станала, како што му беше целото тело негово.

8 „Па, ако не ти поверуваат и не го послушаат гласот твој при првиот знак, ќе ти поверуваат при вториот знак.“

9 А ако не поверуваат ни на двата знака и не го послушаат гласот твој, а ти тогаш земи вода од реката, и истури ја на копното; и водата, земена од реката, ќе се претвори во крв на земјата.“

Бој го ојределува Арон за ѝомошник на Мојсеј

10 А Мојсеј Му рече на Господ: „О, Господи, Те молам, не сум доброречив човек; ни порано сум бил, ниту вчера, ни завчера, па ни сега, откако проговори Ти со слугата Твој; јас тешко зборувам и тепкам.“

11 А Господ рече: „Кој му дал уста на човекот? Кој го прави нем, или глув, да гледа, или да е слеп? Зар не сум тоа Јас, Господ?“

12 Па сега, оди, и Јас ќе ти ја отворам устата, и ќе те научам, што да зборуваш.“

13 Но тој пак рече: „Те молам, Господи, избери друг, што ќе го испратиш.“

14 И се разгневи Господ на Мојсеј, и рече: „Нели ти е брат Арон левитот? Знај дека е способен да зборува (наме-

19
4,21
11,9
5 Мојс 4,34

20
4,21
6,1,6
11,1,9-10
12,31-33
5 Мојс 3,24
6,22
Ер 32,20
51,25
Неем 9,10
Пс 71,18
77,43
134,9

21
11,3
12,35-36

22
11,2
1 Мојс
15,14
Ез 39,10
Пс 104,37
Езд 1,4,6
7,16

4,1
3,18

2
4,17,20
7,19
14,16,21
17,5-6,9
4 Мојс 20,8
Суд 6,21

3
7,8-12

5
3,6
4,31
14,31
19,9

6
3 Мојс
13,2,11
4 Мојс
12,10
2 Лет 26,21

7
Мт 8,3
Лк 17,
12-14

8
4,30
3 Цар 13,3
Ер 44,29

9
7,17-21

10 сто тебе); и еве тој ќе те сретне, и, кога ќе те види, ќе се зарадува во срцето свое.

11 ¹⁵ Нему ќе му говориш и ќе ги ставаш зборовите (Мои) во устата негова; а Јас ќе бидам со устата твоја и со устата негова и ќе ви покажам што да правите.

12 ¹⁶ И тој место тебе ќе му зборува на народот; и така тој ќе ти биде тебе уста, а ти ќе му бидеш нему место Бога.

17 А тој стап (што беше претворен во змија), земи го во својата рака. Со него ќе правиш чуда.”

Мојсеј се враќа кај својот народ

13 ¹⁸ Тогаш отиде Мојсеј и се врати кај својот тест Јотор и му рече: „Ќе појдам и ќе се вратам кај браќата мои во Египет, да видам дали се уште живи.” Јотор му рече на Мојсеј: „Оди со здравје!”

(Многу време по овие денови умре египетскиот цар.)

14 ¹⁹ И Господ му рече на Мојсеј во (земјата) мидјанска: „Оди, врати се во Египет, зашто изумреа сите, што ја бараа душата твоја.”

15 ²⁰ Тогаш ја зеде Мојсеј жената своја и синовите свои, и ги качи на магарина, и замина за Египет. А стапот Божји го зеде Мојсеј во раката своја.

16 ²¹ И му рече Господ на Мојсеј: „Кога ќе отидеш и се вратиш во Египет, гледај да ги направиш пред фараонот сите чуда, за кои ти дадов моќ во рацете твои. А Јас, пак, ќе го ожесточам срцето негово, да не го пушти народот.”

17 ²² А ти кажи му на фараонот: Вака вели Господ: Израил е Мојот првороден син.

18 ²³ Јас ти велам: пушти го синот Мој да Ми служи. Ако не го пуштиш, Јас ќе го убијам твојот првороден син.”

19 ²⁴ И кога патем ноќеваше, го сретна Господ и сакаше да го убие.

20 ²⁵ Тогаш Ципора зеде остар камен, и ја обреза крајната плот на својот син, и фрлајќи ја пред нозете негови, рече: „Ти си мојот крвав младоженец.”

21 ²⁶ Тогаш Тој отиде од него; а таа рече: „Поради обрезанието си крвав младоженец.”

²⁷ А Господ му рече на Арон: „Излези во пустината и отиди да го сретнеш Мојсеј!” И тој отиде и го сретна на планината Божја, и го бакна.

²⁸ Мојсеј, пак, му ги кажа на Арон сите зборови Господови: Кој го испрати, и сите чуда, што му заповеда да ги изврши.

²⁹ И отидоа Мојсеј и Арон и ги собраа сите старешини на синовите израилски.

³⁰ А Арон (им) ги кажа сите зборови, што му ги беше кажал Господ на Мојсеј, а Мојсеј ги изврши сите чуда пред очите на народот.

³¹ Народот поверува. И откако слушнаа дека Господ ги посетил синовите израилски и погледнал на маката нивна, паднаа на колена и се поклонија.

Мојсеј и Арон кај фараонот

5 А потоа Мојсеј и Арон дојдоа кај фараонот, па му рекоа: „Вака вели Господ, Бог Израилев – „Пушти го народот Мој, да празнува празник во Моја чест во пустината.”

² Но фараонот рече: „Кој е тој Господ, за да го послушам гласот Негов, и да ги пуштам синовите израилски? Не Го познавам тој Господ, ниту ќе го пуштам народот израилски.”

³ А тие рекоа: „Бог на Евреите нè повика нас три дена пат да одиме во пустината, за да Му принесеме жртва на Господ, нашиот Бог, та да не ни испрати помор или убиство.”

⁴ Тогаш царот египетски им рече: „Зошто вие, Мојсеј и Арон, го одвлечувате (мојот) народ од неговата работа? Одете (си секој од вас по својата работа)!”

⁵ И фараонот уште додаде: „Ете, сега кога народот се намножи во земјата, вие сакате да го натерате да не работи!”

Фараонот им ја наголемува работата на Евреите

⁶ И веднаш им заповеда фараонот на надзорниците над народот и на настојниците негови, и рече:

⁷ „Отсега на народот нема да му давате плева за правене тули, како досега: туку сами нека одат да си собираат плева.”

22

5 Мојс
14,1
32,6
Ис 63,16
Ер 3,19
31,9
Ос 11,1
Мал 2,10
Рим 9,4
2 Кор 6,18

23

3,18
5,1
7,16
11,5
12,12,29
4 Мојс 8,17
33,4
Пс 77,51
104,36
134,8
135,10

25

2,21
1 Мојс
17,14
Ис.Н. 5,2-3

26

1 Мојс
17,10

27

3,1
1 Мојс
29,13

28

4,16

29

3,16

30

4,2-9

31

2,25
3,18
14,31

5,1

3,18
4,23

2

3,19
7,5-17
14,4
Јов 21,15

3

8,23
3 Мојс
26,25
5 Мојс
28,21

4

1,11

ИСХОД

5^{1,9} **8** А колку тули досега правеле, настојувajte толку да прават и отсега: ништо не намалувajte; зашто се без работа, па затоа викаат и велат – „Да одиме и да Му принесеме жртва на нашиот Бог.”

8^{5,14,17,18} **9** Нека им се зголеми работата на тие луѓе, за да работат повеќе и да не се занимаваат со празни зборови.”

10^{1,11} **10** И излегоа надзорниците и настојниците, и му рекоа на народот: „Вака вели фараонот: нема да ви давам веќе плева;

11^{5,19} **11** одете сами и собирајте си плева, каде што ќе најдете; а од работата нема ништо да ви се намали.”

12^{5,16} **12** И се разотиде народот по целата земја египетска за да собира стрника наместо плева.

13^{10,24} **13** А надзорниците (ги) навалуваа, велејќи: „Вршете ги вашите (определени) работи секој ден, како и порано кога имавте плева.”

14 **14** А настојниците од родот на синовите израилски, кои ги поставија над нив надзорниците на фараонот, беа бисни и им се велеше: „Зошто ни вчера, ни денес не изработивте толку тули, колку што ви е определено, како што правевте порано?”

15 **15** И отидоа настојниците на синовите израилски пред фараонот, па извикаа и рекоа: „Зошто постапуваш така со слугите твои?”

16 **16** Плева не им се дава на слугите твои, а пак ни се вели: правете тули. И ете, ги бијат слугите твои. Го онеправдуваат твојот народ.”

17 **17** Но тој им одговори: „Седите без работа, не работите, па затоа велите: „Да одиме да Му принесеме жртва на Господ.”

18 **18** Затоа сега одете, работете; плева нема да ви се дава, а вие определениот број тули ќе го предавате.”

19 **19** И настојниците на синовите израилски се видоа во зло, бидејќи им беше речено: „Дневната количина на тулите не смеете да ја намалите.”

20 **20** А кога излегоа откај фараонот, ги сретнаа Мојсеј и Арон, кои стоеја и ги очекуваа.

21 **21** Па им рекоа: „Бог нека види и нека ви суди што нè направивте омразени кај фараонот и кај службениците негови, и им дадовте меч во рацете, за да нè уби-ваат!”

22 **22** Тогаш Мојсеј се обрна кон Господ и рече: „Господи, зошто го воведете во неволја овој народ и зошто ме испратите мене?”

23 **23** Зашто, откако излегов пред фараонот и проговорив во Твое име, тој уште полошо постапува со овој народ? Ти не го избави народот Свој!”

6 **6** А Господ му рече на Мојсеј: „Еве, ќе видиш што ќе му направам сега на фараонот; под дејство на силна рака ќе ги пушти; под дејство на цврета рака дури ќе ги истера од земјата своја.”

Боџ му веџува на Мојсеј дека ќе џ ослободи народоџ на Израил

2 **2** И уште му зборуваше Бог на Мојсеј, па му рече: „Јас сум Господ.

3 **3** Јас им се јавував на Авраам и Исак и Јаков како Ел-Шадај², а со името Мое „Јахве” не сум им се открил.

4 **4** И направив завет Свој со нив дека ќе им ја дадам земјата хананска: земја, во која беа тие доселеници, и во која живеја како туѓинци.

5 **5** Ги чув воздишките на израилските синови, кои Египќаните ги измачуваат, и се сетив на заветот Мој.

6 **6** Затоа, појди и кажи им на синовите на Израил, велејќи: „Јас сум Господ, ќе ве изведам од египетското ропство, ќе ве избавам од насилството нивно, ќе ве спасам со силна рака и со строга казна.

7 **7** Ќе ве земам за свој народ и ќе ви бидам Бог, па ќе познаете дека Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ќе ве изведе од египетското ропство.

8 **8** И ќе ве воведам во онаа земја, за која кренав рака и се заколнав дека ќе

21
14,11
16,3
1 Мојс 16,5
34,30
4 Мојс 14,3

22
4 Мојс
11,11
Ис.Н. 7,7

23
Ер 4,10
20,7

6,1
3,20
4,23
11,1
12,31.33.39

2
3,1.13-15
6,6-8.29
10,2
3 Мојс 20,7
Ис 43,11
60,16

3
3,14-15
1 Мојс
17,1-2
2 Цар 7,26
Пс
99,3

4
1 Мојс 6,18
12,7
15,18
17,7-8
Дела 7,5
Рим 4,13
Евр 11,8-10

5
2,23.24-25
1 Мојс 9,15
Дела 7,34

6
3,8.19.20
6,7
20,2
29,46
3 Мојс
22,33
26,13
5 Мојс 6,12
7,8
9,26
Ер 15,21
31,11
32,21
Ос 13,4
Пс 76,15
80,11
1 Лет 17,21
Дела 13,17

7 му ја дадам на Авраам, на Исак и на Јаков; и ќе ви ја дадам вам во наследство. Јас сум Господ!”

8 ⁹ Мојсеј им го кажа тоа на синовите на Израил, но тие не го послушаа Мојсеј од малодушност, поради тешкото ропство.

¹⁰ Тогаш Господ пак му рече на Мојсеј, велејќи:

¹¹ „Влези, кажи му на фараонот, царот египетски, да ги пушти израилските синови од земјата своја.”

¹² А Мојсеј проговори пред Господ и рече: „Ете, синовите на Израил не ме послушаа, а како ќе ме послуша фараонот? А освен тоа, јас сум спор во зборувањето.”

¹³ Но Господ им зборуваше на Мојсеј и на Арон, и им ги кажуваше Своите заповеди кон синовите на Израил и кон фараонот, царот египетски, за да ги пушти синовите израилски од земјата египетска.

14 *Родословието на Мојсеј и Арон*

¹⁴ Ова се старешините на нивните поколенија: синовите на Рувим, првородениот син Израилев: Ханох и Палу, Есром и Карми; тоа се семејствата Рувимови.

¹⁵ А синовите Симеонови се: Јемуел, Јамин, Оад, Јахин, Сигор и Саул, син на една Хананка;

¹⁶ А све ги имињата на синовите Левиеви, според родовите нивни: Гирсон, Каат и Мерариј. А Левиј поживеа сто триесет и седум години.

¹⁷ Синови, пак, Гирсонови беа: Ливниј и Семеј со семејствата нивни.

¹⁸ Синови Каатови: Амрам и Јицхар, Хеврон и Узиил. А годините на Каатовиот живот беа сто триесет и три.

¹⁹ А синовите Мераријеви се: Махлиј и Мушиј. Тоа се семејствата на Левиј според родовите нивни.

²⁰ Амрам се ожени со Јохеведа, тетката своја, и таа му ги роди Арон и Мојсеј (и нивната сестра Мирјам). Амрам поживеа сто триесет и седум години.

²¹ Синови, пак, Јицхарови беа: Корей, Нефег и Зихриј.

²² Синовите Узиилови се: Мисаил, Елцафан и Ситриј.

²³ А Арон ја зеде за жена Елишева, ќерката Аминадавова, сестра Наасонова; и таа му ги роди Надав и Авиу, Елеазар и Итамар.

²⁴ Синови Кореови беа: Асир, Елкана и Авијасаф. Тоа е потомството Кореово.

²⁵ И Елеазар, синот Аронов, се ожени со една од ќерките Путиелови, и таа му го роди Финес. Тоа се старешините на Левиевото племе, според нивните семејства.

²⁶ А Арон и Мојсеј, тоа се оние, на кои Господ им рече да ги изведат синовите израилски од земјата египетска, подредени во дружини.

²⁷ Овие се оние, кои му зборуваа на фараонот, царот египетски, за да ги пушти синовите на Израил од земјата египетска; тоа се Мојсеј и Арон.

Бој го обновува Своето вешување кон Мојсеј

²⁸ Во оној ден, кога Господ му говореше на Мојсеј во земјата египетска,

²⁹ му рече Господ на Мојсеј, велејќи: „Јас сум Господ. Кажи му го на фараонот, царот египетски, сè она што Јас ти го велам!”

³⁰ А Мојсеј рече пред Господ: „Еве, недоброречив сум, па како ќе ме послуша фараонот?”

7 И Господ му рече на Мојсеј: „Ете, Јас те поставив да му бидеш Бог на фараонот; а Арон, братот твој, ќе ти биде пророк.

² Ти ќе зборуваш сè, што ќе ти заповедам, а Арон, пак, братот твој, ќе му зборува на фараонот да ги пушти синовите на Израил од земјата своја.

³ Но Јас ќе го ожесточам срцето на фараонот, и ќе ги умножам знаците Мои и чудата Мои во египетската земја. ⁴ фараонот сепак нема да ве послуша.

Но Јас ќе ја ставам раката Своја над Египет и со силата Моја ќе го изведат воинството Мое, народот Мој, синовите на Израил, од земјата египетска со страшни осуди.

20
2,1-2
4 Мојс
26,59
1 Лет 23,13

21
1 Лет 6,23

22
3 Мојс 10,4
4 Мојс 3,30
1 Лет 15,8
2 Лет 29,13

23
24,1
28,1
3 Мојс
10,1.6.12.16
4 Мојс 1,7

2,3
3,2.32
17,2,4
26,60
5 Мојс 10,6
Ис.Н. 14,1
Рута 4,
19-20

1 Лет 2,10
5,29
24,1
Мт 1,4

24
6,21
4 Мојс 16,1
1 Лет
6,6.21

25
4 Мојс
25,7.11
31,6
Ис.Н. 24,33
Пе 105,30
1 Мак
2,26.54
Сир 45,
23-24

26
3,10
7,4
12,17.41.51

27
5,1
4 Мојс 3,1
Пе 76,20

28
6,2-13

29
6,2

30
3,11
4,10
6,12

7,1
4,16

3 ^{3,20} ^{4,21} ^{10,1} ^{Пс 134,9} ^{Дела 7,36} ^{Рим 9,18} **5** И ќе познаат сите Египќани дека Јас сум Господ, кога ќе ја протегнам раката Своја над Египет и кога ќе ги изведем синовите на Израил од нивната средина.”

4 ^{3,20} ^{6,26} ^{7,13,16,22} ^{8,11,15} ^{9,12} ^{11,9} ^{Дела 7,36} **6** И направија така Мојсеј и Арон: како што им заповеда Господ, така направија.

7 Мојсеј имаше осумдесет години, а Арон – осумдесет и три години кога зборуваа со фараонот.

5 *Фараонот одбива да ги љослуша Мојсеј и Арон*

^{3,20} ^{6,2} ^{Пс 137,7} **8** И Господ им рече на Мојсеј и на

6 Арон, велелјќи:

^{7,2,10,20} ^{1 Мојс 6,22} **9** „Ако фараонот ви каже: ‚Направете некакво чудо‘, тогаш кажи му на Арон:

7 ‚Земјата пред фараонот (и пред неговите слуги) и тој ќе стане змија.’”

^{5 Мојс 31,2} ^{34,7} ^{Дела 7,23,30} **10** Потоа Мојсеј и Арон дојдоа кај фараонот и направија така, како што им заповеда Господ. И го фрли Арон стапот свој пред фараонот (и пред слугите негови), и тој стана змија.

^{4,2-5} ^{5 Мојс 6,22} ^{Пс 104,27} ^{135,9} **11** Тогаш фараонот ги повика мудреците (египетски) и волшебниците; и тие го направија истото со своите волшебништва.

^{7,22} ^{8,3,14} ^{22,17} ^{5 Мојс 18,10} ^{4 Цар 21,6} ^{Ис 2,6} ^{47,12} ^{Ер 27,9} ^{Мал 3,5} ^{2 Тим 3,8} **12** И секој од нив го фрли својот стап и тие станаа змии; меѓутоа стапот Аронов ги проголта нивните стапови.

13 Но срцето фараоново се стврдна и не ги послуша нив, како што им беше рекол Господ.

Прва казна: водаџа се љрејворва во крв

^{7,22} ^{8,11,28} ^{9,7} ^{10,1,20,27} **14** И Господ му рече на Мојсеј: „Тврдо е срцето фараоново; и нема да го пушти народот.

15 Појди утре кај фараонот. И ете, тој ќе излезе до водата, и пресретни го на речниот брег; стапот, пак, што се претвори во змија, земјата во раката своја.

^{3,18} ^{7,4} **16** И речи му: Господ, Бог на Евреите, ме испрати кај тебе да ти кажам: ‚Пушти го народот Мој да ми изврши служба во пустината!’ Но ти, ете, досега не Го послуша.

^{4,9} ^{7,19-21} ^{Пс 77,44} ^{104,29} ^{Мудр 11,1-14} ^{Откр 11,6} ^{16,4} **17** Затоа Господ вели: ‚По ова ќе познаеш дека Јас сум Господ.’ Еве, со

стапов, што ми е во раката; ќе удрам по водата, што е во реката, и таа ќе стане крв.

18 И рибите што се во реката ќе изумрат, и реката ќе се усмрди, а Египќаните не ќе можат да пијат вода од реката.”

19 Му рече Господ на Мојсеј – „Кажи му на Арон: ‚Земјата пред фараонот (и пред неговите слуги) и тој ќе стане змија.’”

20 И направија Мојсеј и Арон така, како што заповеда Господ. И го зеде Арон стапот свој, па удри по речната вода пред очите на фараонот и слугите негови. И сета речна вода се претвори во крв.

21 И изумреа рибите, што беа во реката, и се усмрди реката, така што Египќаните не можеа да пијат вода од реката; и крв имаше по целата египетска земја.

22 Но и врачевите египетски го направија истото со своето враќање. И срцето на фараонот се ожесточи и тој не ги послуша нив, како што им беше рекол Господ.

23 Потоа се сврте фараонот и си отиде дома; и ни од тоа не се поучи тој.

24 А Египќаните, сите, почнаа да копаат околу реката, барајќи вода за пиење; зашто не можеа да пијат вода од реката.

25 И така изминаа седум дена, откако Господ ја казни реката.

Вторва казна: стирадање од жаби

8 Потоа Господ пак му рече на Мојсеј: „Оди кај фараонот, и речи му – вака вели Господ: ‚Пушти го народот Мој, да Ми изврши служба.’”

2 А ако не се согласиш да го пуштиш, еве, Јас ќе ја казнам целата земја твоја со жаби;

3 и реката ќе се исполни со многу жаби, и тие ќе излезат и ќе влезат кај тебе дома, и во твојата спална, и во

18
^{7,21,24}
^{Ис 19,6}
^{Пс 77,44}

19
^{4,2}

20
^{7,6}
^{17,5}
^{Пс 77,44}
^{105,29}

^{Откр 8,8-11}
^{16,3-7}

22
^{7,11,13,14}
^{8,15}
^{Пс 104,28}
^{Мт 24,24}

24
^{7,18}

26
^{3,12}
^{4,23}
^{5,1}
^{9,1}

27
^{Пс 77,45}
^{105,30}
^{Откр 16,13}

28
^{10,16}
^{12,34}
^{Мудр 19,10}

8,1
^{7,9-20}

2
^{Пс 77,45}
^{104,30}
^{Откр 16,13}

4 постелата твоја, и во куќите на слугите твои и народот твој, и во печките твои, и во ноќвите твои;
 8,21,24
 9,28
 10,8,17,24
 12,31
 4 Мојсе 21,7
 1 Шар
 12,19
 Ер 42,2
 Дела 8,24

5 И му рече Господ на Мојсеј: „Кажи му на Арон: Пружи ја раката твоја со стапот свој врз реките, врз потоците и врз езерата, и направи жаби да излезат по земјата египетска.”
 9,5

6 И ја пружи Арон раката своја врз водите египетски, и произлегоа жаби; и ја покрија земјата египетска;
 9,14

11 Но и врачевите го направија истото со своето вражање, па изведоа жаби по земјата египетска.
 7,3-4

14 Тогаш фараонот ги повика Мојсеј и Арон и им рече: „Помолете Му се на Господ, да ги отстрани жабите од мене и од народот мој, и јас ќе го пуштам народот да Му принесе жртва на Господ.”
 7,11
 9,11
 Дан 5,8

15 А Мојсеј му рече на фараонот: „Определи кога сакаш да Му се помолам за тебе, за слугите твои и за твојот народ, за да се отстранат жабите од тебе и од куќите ваши, а само во реката да останат.”
 7,4,5,22
 31,18
 Пс 8,3
 Лк 11,20

16 И рече: „Утре”. А Мојсеј рече: „Нека биде како што рече ти, за да познаеш дека нема друг како Господ, нашиот Бог.
 3,18
 7,15
 9,13

11 Ќе отидат жабите од тебе, од куќите твои (и од нивните), од слугите твои и од народот твој; само во реката ќе останат.”

12 Потоа Мојсеј и Арон излегоа откај фараонот. И Мојсеј Му се помоли на Господ за жабите, што Тој ги беше испратил врз фараонот.

13 И Господ направи како што измоли Мојсеј: жабите изгинаа по куќите, по дворовите и по нивите.

14 И ги собраа на купишта, така што земјата засмрде.

15 А кога фараонот виде дека злото помина, му отврдна срцето, и не ги послуша нив, како што беше рекол Господ.

Трета казна: сирадања од мушички

16 Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Кажи му на Арон: „Пружи го стапот

свој, и удри по земјата’ – и ќе се појават мушички по целата земја египетска.”
 Пс 77,45

17 Така и направија: Арон го пружи со раката стапот свој, и удри по правот на земјата, и се појавија мушички по луѓето и по добитокот; сиот песок на земјата се претвори во мушички, по целата земја египетска.
 9,4,6,26
 10,23
 11,7
 1 Мојс 45,10
 47,1-6
 Пс 110,9

18 Се обидоа и врачачите со вражачињето свое да произведат мушички, но не можеа. И имаше мушички по луѓето и по добитокот.

19 И му рекоа вражачите на фараонот: „Ова е знак Божји!” Но срцето на фараонот пак се стврдна, и не ги послуша, како што беше рекол Господ.

Четврта казна: сирадања од бубачки

20 И Господ му рече на Мојсеј: „Стани утре рано и појди кај фараонот. Тогаш тој ќе излезе кај реката, а ти кажи му: „Вака вели Господ: пушти го народот Мој, да Ми изврши служба (во пустината).”
 1 Мојс 43,32

21 А ако не сакаш да го пуштиш народот Мој, еве, Јас ќе пуштам врз тебе и врз слугите твои, и врз народот твој и во домовите твои бубачки, и ќе се исполнат со бубачки куќите египетски, и земјата на која стојат.
 3,18
 5,3
 1 Мојс 30,36

22 А во оној ден ќе ја одделам земјата Гошен, каде што живее Мојот народ, и таму нема да има бубачки, за да познаеш дека Јас сум Господ (Бог) на (целата) земја.
 8,11
 9,30
 10,11

23 И ќе направам разлика меѓу народот Мој и народот твој. Утре ќе го има тој знак (на земјата).”

24 И направи Господ така: и се појавија многу бубачки во куќата фараонова, во куќите на слугите негови и во целата земја египетска; земјата настрада од бубачките.
 8,8
 9,33
 10,18

25 Фараонот ги повика Мојсеј и Арон, и им рече: „Отидете, принесете Му жртва на Господ, вашиот Бог во оваа земја!”

26 Но Мојсеј рече: „Не е можно така да биде, зашто принесувањето жртва на Господ, нашиот Бог, е нечисто за Египќаните; ако ние принесеме нечиста за

ИСХОД

28 Египќаните жртва пред нивните очи, нема ли тие да нè убијат со камења?

9,1 ^{7,26} Три дена пат ќе одиме во пустина-та, за да Му принесеме жртва на Господ, нашиот Бог, како што Тој ќе ни каже.”

3 ^{Амос 4,10} ^{Пс 77,48} **28** И фараонот рече: „Ќе ве пуштам да Му принесете жртва на Господ, вашиот

4 Бог, во пустината; но не одете пода-леку, и помолете се и за мене!”

6 ^{8,19} ^{9,26} ^{9,19-21} ^{11,5} ^{12,29} ^{Пс 77,48-50} **29** А Мојсеј рече: „Еве, јас одам од тебе и ќе Му се помолам на Господ, и бубачките утре ќе исчезнат од тебе и од слугите твои, а и од народот твој. Но престани, фараоне, да нè мамиш, не пуштајќи го народот да Му принесе жртва на Господ!”

7 ^{7,22} ^{8,15} **30** И отиде Мојсеј од фараонот, и Му се помоли на Господ.

31 И Господ направи како што измоли Мојсеј, и си отидоа бубачките од фараонот, и од слугите негови, и од народот негов; не остана ниедна.

32 Но пак се ожесточи срцето фараоново, и пак не го пушти народот.

Петта казна: ѝмор врз добитокот

9 Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Појди кај фараонот и кажи му: „Вака вели Господ, Бог на Евреите: пушти го народот Мој, за да ми изврши служба.”

2 Зашто, ако не го пуштиш, па и понатаму го задржуваш,

3 еве, раката Господова ќе дојде врз добитокот твој во полето, врз коњите, врз магарињата, врз камилите, врз говедата и врз ситниот добиток и многу голем помор ќе настане.

4 И ќе го раздели Господ израилскиот од египетскиот добиток; и од сиот добиток на синовите израилски нема ништо да загина.”

5 И определи Господ време, велејќи: „Утре ќе го направи тоа Господ во оваа земја.”

6 И го изврши тоа Господ утредента, и сиот добиток египетски пцовиса; а од добитокот на синовите израилски ништо не загина.

7 И виде фараонот дека од добитокот израилски не беше загинато ниту едно

грло. Но фараоновото срце одново се ожесточи, и тој пак не го пушти народот.

Шеста казна: стирање од стругије

8 Тогаш Господ им рече на Мојсеј и на Арон, велејќи: „Земете полни раце пепел од печката, и Мојсеј нека ја фрли пред фараонот спрема небото;

9 и ќе се дигне прав по целата египетска земја; а од неа ќе се појават струије и на луѓето, и на добитокот по целата египетска земја.”

10 И зе доа пепел од печката, и застапаа пред фараонот; па ја фрли Мојсеј спрема небото, и се појавија гнојни струије по луѓето и по добитокот.

11 И вражачите не можеа да стојат пред Мојсеј поради струијето, зашто струије имаше и на вражачите и на сите Египќани.

12 И го ожесточи Господ срцето на фараонот и тој не ги послуша, како што му беше рекол Господ на Мојсеј.

Седма казна: стирање од град

13 Потоа му рече Господ на Мојсеј: „Стани утре рано и излези пред фараонот и речи му: „Еве што вели Господ, Бог на Евреите: пушти го народот Мој, за да Ми изврши служба,

14 бидејќи овој пат ќе ги пуштам сите мои зла, против тебе, против твоите слуги и против твојот народ, за да познаеш дека нема друг каков што сум Јас на целата земја.

15 Зашто сега, ако ја пружам Својата рака, ќе те казнам тебе и народот твој со помор, така што ќе се истребите од земјата.

16 А те оставив досега само за да ја покажам над тебе силата Своја, за да биде проповедано името Мое по целата земја.

17 Уште ли ќе се креваш против Мојот народ, и уште ли нема да го пушташ?

18 Па, еве, утре, токму во овој час, Јас ќе пратам град многу голем, каков што немало во Египет, откако настанал па досега.

9

3 Мојс
13,18-19
5 Мојс
28,27,35
Откр 16,2

10

Откр 16,2

11

8,14

12

4,21

7,4

13

3,18

14

8,6

15,11

2 Цар 7,22

Пс 85,8

1 Лет 17,20

15

3,20

16

14,17

Пс 67,28

71,18

106,8

Рим 9,17

18

9,23,24

Ис.Н. 10,11

Ез 38,22

Пс 77,47-48

20 ¹⁹ Затоа, сега нареди да се прибере добитокот твој, и сè што имаш по полето; бидејќи врз сите луѓе и врз сиот добиток што ќе се затечат во полето и не бидат прибрани дома, ќе падне град и ќе изгинат.”

21 ²⁰ Оние фараоновите слуги, кои се уплашија од зборовите Господови, брзо ги прибараа слугите свои и добитокот свој по куќите.

22 ²¹ А оној, пак, кој не им поверува на зборовите Господови, тој ги остави слугите свои и добитокот свој во полето.

23 ²² И му рече Господ на Мојсеј: „Пружи ја раката своја кон небото, и ќе удри град по целата египетска земја – врз луѓето, врз добитокот и врз тревата земна.”

24 ²³ И Мојсеј го крена стапот кон небото и Господ пушти громови и град, и молњите ги состави со земјата. И прати Господ град врз египетската земја.

25 ²⁴ Паѓаше град, а и молњи имаше меѓу градот многу силни, какви што немало во египетската земја, откако биле населени луѓе во неа.

26 ²⁵ А градот уништи во целата земја египетска сè што беше надвор – од човек до животно; и градот ги уништи сите растенија во полето, и сите дрвја во полето ги испокрши.

27 ²⁶ Само во земјата Гошен, каде што беа синовите на Израил, немаше град.

28 ²⁷ Тогаш прати фараонот, и ги повикаа Мојсеј и Арон, и им рече: „Сега згрешив; Господ е праведен, а јас и мојот народ сме виновни.

29 ²⁸ Помолете Му се на Господ; нека престанат громовите Божји и градот, па ќе ве пуштам, и повеќе никој нема да ве задржува.”

30 ²⁹ А Мојсеј му рече: „Штом ќе излезам од градот, ќе ги кренам рацете мои кон Господ, и громовите ќе престанат и град повеќе нема да има, за да познаеш дека земјата е Господова.

³⁰ Но јас знам дека ти и слугите твои уште нема да се уплашите од Господ Бог.”

³¹ И така пропаднаа ленот и јачменот, зашто јачменот беше искласил, а ленот – фаќаше семе.

³² А пченицата и р’жта не пропаднаа, бидејќи беа доцни жита.

³³ И Мојсеј излезе откај фараонот надвор од градот, ги издигна рацете свои кон Господ; и престанаа громовите и градот, и не паѓаше веќе дожд на земјата.

³⁴ Но фараонот, откако виде дека престанаа дождот, градот и громовите, продолжи пак да греша, и закорави срцето негово и на слугите негови.

³⁵ И се ожесточи срцето фараоново, и тој пак не ги пушти синовите на Израил, како што беше рекол Господ преку Мојсеј.

Осма казна: сѝрадање од скакулци

10 Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Оди кај фараонот, зашто Јас му го ожесточив срцето негово и срцето на слугите негови, за да ги покажам овие мои знаци врз нив;

² па да му раскажувам на синот твој и на внукот твој што сторив во Египет, како и за знаците Мои, што ги покажав во него, за да знаете дека Јас сум Господ.”

³ И отидоа Мојсеј и Арон кај фараонот и му рекоа: „Еве што вели Господ, Бог на Евреите: „До кога ќе одбиваш да Ми се покорим? Пушти го народот Мој да Ми изврши служба!

⁴ Зашто, ако не го пуштиш народот Мој, еве, утре Јас ќе пратам скакулци во земјата твоја.

⁵ И тие ќе ја покријат површината на земјата, така што не ќе се гледа копно; и ќе го изедат остатокот, што не го уништи градот; ќе ги изедат и сите дрвја, што ви растат по полето.

⁶ И ќе ги наполнат куќите твои, куќите на слугите твои и куќите на сите Египќани – такво нешто не виделе татковците твои, ни прадедовците нивни, откако живеат на земјата па сè до денес.” И свртувајќи се, си отиде Мојсеј од фараонот.

⁷ Тогаш слугите му рекоа на фараонот: „До кога овој ќе нè измачува? Пушти ги луѓето и нека Му извршат служба на Господ, нивниот Бог. Не гледаш ли дека Египет пропаѓа?”

35
4,21

10,1

3,19
4,21
7,3
Неем 9,10

2

12,26
13,8
5 Мојс 4,9
6,7,20-25
32,7
Ис.Н.
4,6,21-24
Јоил 1,3
Пс 43,1

3

3 Цар
21,29
4 Цар
22,19
2 Лет 34,27

4

7,27
9,2
Јоил 1,4
Наум 3,
15-17
Пс 104,34
Откр 9,
3-11

5

9,23
10,15
Јоил 1,4

6

9,18
Јоил 2,9

ИСХОД

8 ^{8,4} И ги вратија Мојсеј и Арон пред фараонот, и им рече фараонот: „Одете, послужете Му на Господ, вашиот Бог. **9** ^{3,18} А кои се тие што ќе одат?”

12 ^{7,19} Мојсеј одговори: „Ќе одиме и млади и стари, со синовите свои и со ќерките свои, со овците свои и воловите свои ќе одиме, зашто тоа ќе биде празник во чест на Господ.”

13 ^{4,17} И им рече фараонот: „Така нека биде; нека е Господ со вас. Ќе ве пуштам, но зошто со децата ваши? Ете, лоша замисла имате!

14 ^{5 Мојс 28,38} Не така, туку одете само мажите и извршете Му служба на Господ, зашто тоа самите го баравте.” И ги истераа откај фараонот.

15 ¹² Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Протегни ја раката своја над земјата египетска и ќе излезат скакулци по земјата египетска, и ќе ја изедат сета трева по земјата (и сите плодови на дрвјата), и сè што останало неударено од градот.”

16 ^{8,21} И го крена Мојсеј стапот свој над египетската земја и наведе Господ источен ветар, кој дуваше цел ден и ноќ; а кога се раздени, источниот ветар довеа скакулци.

17 ^{8,4} И ги навса нив над целата египетска земја, и нападнаа по сите краишта египетски во голем број: такви скакулци никогаш немало, ниту такви ќе има некогаш.

18 ^{8,26} И ја покрија површината на земјата, така што земјата не се гледаше, и ја изедоа сета трева на земјата и сиот род по дрвјата, неударен од градот, а не остана ништо зелено ниту по дрвјата, ниту по тревата полска во целата египетска земја.

16 Тогаш фараонот брзо ги повика Мојсеј и Арон и рече: „Згрешив пред Господ, вашиот Бог, и пред вас.

17 Но уште овојпат простете ми го гревот мој, и помолете Му се на својот Господ Бог да ја отстрани од мене само оваа смрт.”

18 И излезе Мојсеј откај фараонот и Му се помоли на Господ.

19 И сврте Господ многу силен ветар од запад и тој ги крена скакулците и ги фрли во Црвеното Море; и не остана

ниту еден скакулец во целата египетска земја.

20 Но Господ го ожесточи срцето на фараонот и тој не ги пушти синовите на Израил.

Девеџија казна: мрак

21 И Господ му рече на Мојсеј: „Крени ја сега раката своја кон небото, и ќе настане темнина по египетската земја, толку густа што не ќе може да се допира.”

22 И Мојсеј ја подигна раката своја кон небото, и настана густа темнина по целата египетска земја, која потраја цели три дена.

23 Луѓето не се гледаа еден со друг и никој не се поместуваше од местото свое три дена. Но по местата, каде што живееја синовите израилски, имаше виделина.

24 Тогаш фараонот го повика Мојсеј, и му рече: „Одете, извршете Му служба на Господ; само овците ваши и воловите ваши нека останат, а децата ваши нека одат со вас.”

25 Но Мојсеј рече: „Не, зашто ти треба да нè снабдиш со приноси и жртви сепаленици, што ќе ги принесеме на Господ, нашиот Бог.

26 Затоа и добитокот наш нека оди со нас, да не остане ниту едно грло; зашто од него ќе земеме жртва за Господ, нашиот Бог; но, додека не пристигнеме таму, не знаеме каква жртва ќе Му принесеме на Господ.”

27 И Господ пак го отврдна срцето на фараонот и тој не сакаше да ги пушти.

28 И фараонот му рече: „Истиви се од пред мене, повеќе да не ми излегуваш пред очи! И оној ден кога ќе ми дојдеш пред очи, ќе загинеш.”

29 А Мојсеј рече: „Како што рече, така и ќе биде; нема повеќе да ти го видам лице.”

Објавување на последнија казна

11 Пак му рече Господ на Мојсеј: „Уште едно зло ќе пратам над фараонот и над Египет, па тогаш ќе ве пушти оттука; и кога ќе ве пушти, престо ќе ве истера оттука.

20
4,21

21

5 Мојс
28,29
Пс 104,28
Мудр 17,
1-7
18,4
Откр
16,10-11

22

Пс 104,28
Откр 16,10

23

8,18

24

8,4
10,8-10
1 Мојс
45,10

25

18,12
1 Мојс 8,20

27

4,21

29

11,8

11,1

3,20
6,1

2 ² А сега кажи му на народот (тајно): секој човек нека побара од соседот свој и секоја жена од соседката своја сребрени и златни предмети.”

3 ³ И даде Господ народот да најде благонаклоност кај Египќаните (и му дадоа); а и самиот Мојсеј беше голем човек во египетската земја, во очите (на фараонот и) на слугите фараонов и пред народот.

4 ⁴ И рече Мојсеј: „Вака вели Господ: „На полноќ ќе поминам низ Египет, и ќе умре секој првороден во земјата египетска, од првородениот син фараонов, кој треба да седне на престолот негов, до првородениот син на слугинката, која се наоѓа во воденицата, и првородениот добиток.”

5 ⁵ И ќе настане голем пискот по целата египетска земја, каков што досега немало, ниту некогаш ќе го има.

6 ⁶ А кај синовите на Израил нигде нема ни куче да залае со својот јазик, ниту против човек, ниту против животно, за да се види каква разлика прави Господ меѓу Израилците и Египќаните.”

7 ⁷ Па ќе дојдат сите тие слуги твои кај мене, и ќе ми се поклонат, велејќи: „Оди си и ти и целиот твој народ, што го водиш со тебе.” И тогаш ќе излезам.” И си излезе Мојсеј разгневен.

8 ⁸ А Господ му рече на Мојсеј: „Нема да ве послуша фараонот, за да се умножат чудата Мои во земјата египетска.”

9 ⁹ Мојсеј и Арон ги направија сите овие чуда пред фараонот, но Господ му го ожесточи срцето на фараонот, и тој не ги пушти синовите израилски од својата земја.

Пасха

12 И Господ им рече на Мојсеј и на Арон во земјата египетска, велејќи:

² „Овој месец да ви биде почеток на месеците, да ви биде прв месец меѓу месеците во годината.

³ Кажете му на целиот собор на синовите израилски: „На десеттиот ден од овој месец, секој нека земе јагне ши-

леже според бројот на челада: значи, по едно на семејство.

⁴ Ако се помалку во домот за едно јагне, нека го земе кај себе соседот, кој му е најблизок, со онолку души, колу што треба, за да можат да го изедат јагнето.

⁵ А јагнето или јарето да ви биде здраво, машко, без недостаток, од една година; земете го од овците или од козите.

⁶ И чувајте го до четиринаесеттиот ден од овој месец, а тогаш општиот собор израилски нека го заколе, во приквечерина.

⁷ И нека земат крв од него и нека ги попрскаат обата доврагника и горните прагови на куќата, во која ќе го јадат.

⁸ И нека јадат месо истата ноќ, на оган печено, со пресен леб и со горчливи тревки, нека го јадат.

⁹ Немојте да јадете од него сурово, ниту во вода варено, туку само на оган печено: со главата, со нозете и со внатрешнината.

¹⁰ И ништо од него немојте да оставате до утрината (и коски не кршете од него); ако, пак, нешто од него остане до утрината, изгорете го на оган.

¹¹ А вака јадете го: опашани околу половината, обувките да ви се на нозете и стаповите ваши во рацете ваши, и јадете брзо: тоа е Пасха Господова.

¹² За што ќе поминам низ земјата египетска таа ноќ, и ќе го убијам секој првороден во земјата египетска, од човек до добиток, и ќе им се одмаздам на сите египетски богови, за што Јас сум Господ.

¹³ А крвта ќе ви биде знак на куќите, во кои ќе бидете: и кога ќе видам крв, ќе ве одминам, па нема да има меѓу вас помор, кога ќе ја казнам египетската земја.

¹⁴ И тој ден ќе ви биде ден на сеќавање и празнувајте го тој празник, посветен на Господ; празнувајте го од колено на колено; како трајна уредба.

Бесквасници

¹⁵ Седум денови јадете лебови без квас; уште од првиот ден отстранете го

5
3 Мојс
22,18-21
4 Мојс 6,14
5 Мојс
15,21
17,1
1 Птр 1,19

6
3 Мојс 23,5
4 Мојс
9,3,5,11
5 Мојс 6,6
Ис.Н. 5,10

7
12,13,22-23

8
16,19
34,25
3 Мојс 7,15
4 Мојс
9,11,12
5 Мојс 16,7
1 Лер 35,13

10
12,8
29,34
3 Мојс
22,30
5 Мојс 16,4

11
12,13,21,27.
33,43
3 Мојс 23,5
4 Мојс
9,2,4
28,16
5 Мојс
16,1,3
Ис.Н. 5,10
Ис 52,12
Лк 12,35
1 Птр 1,13

12
4,23
12,29
13,15
15,11
18,11
4 Мојс 33,4
Ис 19,1
Ер 43,12
Пе 96,9
134,5

13
8,19
12,23
Евр 11,28

14
12,17,24

15
13,3-10
23,15
34,18
3 Мојс 23,6
4 Мојс
28,17
5 Мојс 16,3
1 Кор 5,7

ИСХОД

17 6,26
12,41
13,3
23,15
34,18
Мт 26,17
квасот од куќите ваши; зашто оној, кој ќе јаде нешто со квас од првиот до седмиот ден, тој ќе биде истребен од народот израилски.

18 12,2,6
Во првиот ден да се соберете на свет собор; а и во седмиот ден направете го истото; никаква работа да не вршите во тие денови. Освен за јадењето, за кого колку што треба, само тоа можете да го правите.

20 13,6-7
21 12,11
Мк 14,
12-16
17 И славете го празникот Бесквасници, зашто во тој ден ја изведов војската ваша од земјата египетска; празнувајте го тој ден од колена на колена како трајна уредба.

23 12,7,13
Ис 37,36
Ер 6,26
48,8
1 Кор
10,10
Евр 11,28
18 Бесквасни лебови почнете да јадете од првиот месец во четиринаесеттиот ден вечерта, па сè до дваесет и првиот ден од истиот месец, до вечерта.

24 12,14
19 Седум денови не смее да има квас во вашите куќи. Бидејќи, ако некој јаде нешто со квас, ќе биде истребена таа душа од народот израилски, било да е странец или домородец.

26 10,2
5 Моје 6,20
Ис.Н. 4,
6-1
20 Ништо со квас немојте да јадете: насекаде каде што престојувате, јадете само бесквасен леб!”

Приготвување на пасхалното јагне

21 И ги свика Мојсеј сите старешини израилски и им рече: „Одете и пригответе јагне, за семејствата свои, и заколете пасха.

22 Потоа земете китка исоп и натопете ја во крвта, што е во садот, и попрскајте ги горните прагови и обата довратника со крвта од садот и ниеден од вас да не излегува низ вратата куќна до изутрина.

23 И кога ќе помине Господ да го казнува Египет, штгом ќе ја види крвта на горниот праг и на обата довратника, ќе ја одмине Господ таа врата, и нема да му дозволи на истребителот да влезе во куќите ваши и да убива.

24 Пазете го ова како закон за себе и за синовите свои довека.

25 И кога, пак, ќе влезете во земјата, што ќе ви ја даде Господ, како што рече, извршувајте ја оваа служба.

26 И кога ќе ве прашаат синовите ваши: „Каква ви е таа служба?”

27 Одговорете: „Тоа е Пасхална жртва на Господ, Кој ги одмина куќите на синовите израилски во Египет, убивајќи ги Египќаните, а домовите наши ги зачува.” – Тогаш народот, се наведна и се поклони.

28 И отидоа синовите израилски и направија така: како што им заповеда Господ преку Мојсеј и Арон, така направија.

Последна казна: ѓоѓубување на ситѓ првородени во Еѓипќи

29 А на полноќ ги уби Господ сите првородени во земјата египетска, од првородениот син фараонов, кој требаше да седи на престолот негов, до првородениот син на затвореникот во затворот, и сè што беше првородено кај добитокот.

30 И стана фараонот во таа ноќ, тој и сите негови слуги, и сите Египќани; и настана голем пискот во целата земја египетска, зашто немаше куќа, во која немаше мртовец.

31 Тогаш ги повика фараонот Мојсеј и Арон, ноќта, и им рече: „Станете, одете си од народот мој, како вие така и синовите израилски, и извршете Му служба на Господ, како што велевте.

32 Земете го вашиот ситен и крупен добиток, како што велевте, и одете си, па и мене благословете ме!”

33 И Египќаните навалуваа на народот, што побрзо да си оди од земјата, зашто велеа: „Сите ќе изгинеме!”

34 И народот си го зеде тестото свое, уште неискиснато; ноќвите ги завиткаа во облеките свои, и ги ставија на рамењата свои.

35 И постапија синовите израилски според заповедта Мојсеева, и побараа од Египќаните сребрени и златни предмети, а и облека.

36 И Господ направи, та народот најде благонаклоност кај Египќаните, и тие им дадоа; така ги обраа Египќаните.

37 И тргнаа синовите на Израил од Рамзес за Сукот, околу шестотини илјади пешаци мажи, не сметајќи ги тука децата.

27
12,11
13,8-14

28
12,50

29
4,23
9,6
11,4-8
Пс 77,51
104,36
134,8
135,10
Мудр 18,
5-19

30
11,6

31
8,8

32
10,9,26

33
6,1
12,11
1 Цар 6,6

34
7,28

35
3,21-22
11,2
1 Моје
24,53

36
3,22
11,2-3

37
13,20
33,1-6
38,26
1 Моје 12,2
47,11
4 Моје 1,
46-2,32
11,21
26,51
33,1-5

38 И многу други придојдени отидоа со нив, како и ситен и крупен добиток; мошне големо стадо.

39 А од тестото, што го изнесоа од Египет, испекоа бесквасни лепчиња, зашто тоа уште не беше скиснато кога ги истераа Египќаните, и не можеа да се задржуваат, така што дури ни храна за попат не си приготвија.

40 Времето, пак, што го поминаа синовите израилски во Египет изнесувааше четиристотини и триесет години.

41 А кога се навршија четиристотини и триесетте години, ноќе, во истиот ден, излезе сета Господова војска од земјата египетска.

42 Таа ноќ, која Господ ја пробдеа, за да ги изведе од египетската земја, тоа е ноќ Бдение во чест на Господ, кое треба да го празнуваат синовите израилски од колена на колена.

43 И Господ им рече на Мојсеј и на Арон: „Закон за Пасхата е: ниеден тугинец да не јаде од неа!

44 А секој ваш роб, купен за пари, откако ќе го обрзете, тогаш може да јаде од неа.

45 Придојден или наемник да не јаде од неа!

46 Во една куќа треба да ја јадете (не оставајте за изутрина); и не изнесувајте месо надвор од куќата, и коските од жртвата да не ги кршите.

47 Целото израилско општество нека прави така.

48 Ако се насели кај вас некој тугинец и посака да ја празнува Пасхата Господова, нека му се обрзат сите од машки пол, па потоа нека почне да ја празнува, и ќе биде како роден во таа земја; инаку, никој необрзан да не јаде од неа.

49 Еден закон нека има за родениот во таа земја и за придојдениот што дошол меѓу вас!”

50 И направија синовите на Израил така како што им заповеда Господ на Мојсеј и на Арон.

51 И во тој ден ги изведе Господ синовите израилски од земјата египетска, поделени на дружини.

Друѓи зајоведи во врска со Пасхајџа

13 Му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Посвети ми го секое првородено, кое ја отвора секоја утроба меѓу синовите израилски: и од луѓето, и од добитокот. Тие Мене ми припаѓаат!”

³ И Мојсеј му рече на народот: „Помнете го овој ден, во кој излеговте од Египет, од домот на ропството, зашто со рака силна ве изведе Господ оттаму; и не јадете ништо со квас.

⁴ Денес излегувате, во месецот авив.

⁵ Затоа, кога Господ ќе те воведо во земјата на Хананците, Хитијците, Аморејците, Евејците и Јевусијците (Гергесејци и Фересејци), за која им се заколнал на татковците твои дека ќе ти ја даде – земјата во која тече мед и млеко – тогаш служи ја оваа служба во овој месец!

⁶ Седум дена јадете бесквасен леб, а седмиот ден нека биде празник Господов.

⁷ Бесквасен леб да јадете седум дена, и да не се најде кај тебе квасен леб, ниту да се најде нешто квасно во сите твои краевии.

⁸ И во тој ден кажи му на синот твој, велејќи: Ова е за она, што ми го направи Господ, кога излегував од Египет!

⁹ И тоа нека ти биде знак на раката твоја и споменик пред очите твои, та законот Господов да ти биде во устата; зашто со силна рака Господ те изведе од Египет.

¹⁰ Затоа овој закон запазувај го секоја година во определено време!

¹¹ А кога ќе те воведо Господ, во земјата хананска, како што ти се заколна тебе и на твоите татковци, и ќе ти ја предаде;

¹² на Господ ќе Му го одделувааш секое првородено од машки пол, што отвора утроба и секое првородено од стадата или добитокот, што го имаш, а е од машки род, посвети Му го на Господ!

¹³ А секое првородено магаре замени го со јагне; ако, пак, не го замениш, откупи го. И секое првороденче од човек меѓу синовите твои откупувај го!

13,2

13,12,13,15
22,29
3 Мојс
27,26
4 Мојс 3,13
8,17
18,15
5 Мојс
15,19
13,14
Лк 2,23

3

12,2,19
13,14
5 Мојс 5,6

4

12,2

5

3,8
12,25-26
13,11
5 Мојс 7,
1-5

6

12,15-20
34,18

8

10,2
12,26
Пс 77,5-6

9

3,20
13,16
5 Мојс 6,8
11,18
Ис 44,5
Мт 23,5

10

12,14

11

13,5
1 Мојс 12,7
5 Мојс 1,8

12

1 Мојс
22,1-2
Лк 2,22-24

13

13,15
34,20
4 Мојс
3,36-47
18,15

ИСХОД

14 <sup>10,2
20,2
5 Мојс 7,8</sup> ¹⁴ А кога ќе те запраша синот твој тогаш и ти рече: „Што е тоа?” Кажи му: „Зашто со силна рака Господ нè изведе од Египет, од домот на ропството.”

15 <sup>12,29
13,2</sup> ¹⁵ Зашто, кога упорствуваше фараонот да не нè пушти, го уби Господ секој првороден во земјата египетска,

16 <sup>13,9
5 Мојс 6,8</sup> од првенец човечки до првородено во добитокот; затоа Му го принесувам на Господ како жртва секое машко, кое отвора утроба, а секој првороден меѓу синовите мои го откупувам.

17 <sup>14,10-12
4 Мојс
14,1-2</sup> И тоа нека ти биде знак на раката твоја и наместо завој над очите твои, бидејќи со силна рака Господ нè изведе од Египет.”

18 <sup>15,22
Ез 20,10</sup> И тоа нека ти биде знак на раката твоја и наместо завој над очите твои, бидејќи со силна рака Господ нè изведе од Египет.”

19 <sup>1 Мојс
50,25
Ис.Н. 24,32
Евр 11,22</sup> *Бог̃ го прведови Својот народ*

17 А кога фараонот го пушти народот, Бог не го поведе по патот преку филистеејската земја, иако е пократок; зашто Бог рече: „За да не би да се покае народот, кога ќе види војна, па да се врати во Египет.”

20 <sup>12,37
4 Мојс
33,5-6</sup> Бог го поведе народот по патот преку пустината кон Црвеното Море. А синовите израилски излегоа од египетската земја вооружени.

21 <sup>14,19,24
33,9-10
40,38
4 Мојс 9,16
14,14
5 Мојс 1,33
31,8
Ис 4,4-6
Пс 67,7
77,14
104,39
Неем 9,12,19
Мудр 10,17
18,3
Јн 8,12</sup> Бог го поведе народот по патот преку пустината кон Црвеното Море. А синовите израилски излегоа од египетската земја вооружени.

19 И ги зеде Мојсеј коските Јосифови со себе; зашто тој ги беше заколнал синовите на Израил, велејќи: „Господ навистина ќе ве посети, а вие тогаш понесете ги коските мои одовде со себе.”

20 И откако појдоа од Сукот, се настананија во Етам, при крајот на пустината.

21 А Господ одеше пред нив, дење како столб од облак, а ноќе во вид на огнен столб, за да им свети; така тие можеа да одат дење и ноќе.

22 И не се иставааше пред народот столбот облак – дење, ни столбот од оган – ноќе.

Фараонот̃ го прдо̀нува народот̃ на Израил

14 И Господ му рече на Мојсеј, велејќи:

² „Кажи им на синовите израилски да свртат и да се улогорат пред Пи-Хахирот и меѓу Мигдол и морето, пред Ваал-

Цефон. Спроти него улогорете се крај морето.

³ И така фараонот ќе рече за синовите израилски: „Заскитале во таа земја, пустината ги затворила.”

⁴ А Јас ќе направам да се ожесточи срцето на фараонот, и тој да појде во потера по нив. Но Јас ќе се прославам над фараонот и над сета негова војска. И сите Египќани ќе познаат дека Јас сум Господ.” Тие така и направија.

⁵ А кога му соопштија на египетскиот цар дека народот избегал, се измени срцето на фараонот и слугите негови спрема народот, па рекоа: „Што направивме, па ги пуштивме синовите израилски, та да не ни работат повеќе?”

⁶ И ја впрегна фараонот колата своја, и сиот народ го поведе со себе;

⁷ зеде шестотини коли по избор и колку што уште имаше египетски коли, со нивните началници.

⁸ А Господ направи, та се ожесточи срцето на фараонот, царот египетски, и тргна во потера по синовите израилски; но синовите на Израил врвеа под силна рака.

⁹ И се впуштија по нив Египќаните, и сите коњи фараонови со колите, и коњаниците и сета војска негова, и ги најдоа крај морето, во близина на Пи-Хахирот, спроти Ваал-Цефон.

¹⁰ А кога наближи фараонот, се обспрнаа синовите израилски, и што ќе видат: ете, Египќаните идат по нив! И синовите израилски се уплашија многу, па извикаа кон Господ,

¹¹ и му рекоа на Мојсеј: „Зар немаше гробови во Египет, туку нè изведе овде да изгинеме во пустината? Што ни направи? Зошто нè изведе од Египет?”

¹² Нели ти го кажавме ова и во Египет, кога ти рековме: „Остави нè, да им служиме на Египќаните?” Зашто подобро ќе ни беше да им робуваме на Египќаните, отколку да изгинеме во пустинава.”

¹³ А Мојсеј му рече на народот: „Не плашете се, застанете и ќе видите како Господ ќе ве спаси денес: Египќаните, како што ги гледате денес, нема повеќе никогаш да ги видите довека.

4
4,21
9,16
14,8,17,23
Ез 32,15
Рим 9,17

5
Пс 104,25

7
15,4

8
11,10
Дела 13,17

9
14,2,6-7,25
15,9
Ис.Н. 24,6
Ис 43,17

10
Ис.Н. 24,7
Пс 33,17
49,15
106,28
Неем 9,9

11
5,21
16,3
17,3
4 Мојс
11,4-6
14,1-4
20,2,4
21,4-5
Пс 105,7

12
5,21
Пс 105,7

13
14,30
1 Мојс 15,1
1 Цар
12,16
2 Лет 20,17
1 Мак 3,22
4,8

14 14 Господ ќе се бори за вас, а вие бидете спокојни.”

14,25
15,3
5 Мојс 1,30
3,22
20,4
Ис.Н. 10,14
23,3,10
Ис 30,15
Пс 36,7
2.Лет 20,29
2 Мак
11,13

Боџ ѝрави ѝаѝ низ морейѝо

15 И Господ му рече на Мојсеј: „Зошто викаш кон Мене? Кажи им на синовите на Израил нека врват.

16 А ти земи го стапот свој и протегни ја раката своја врз морето, и раздели го, и нека минат синовите израилски, среде море по суво.

17 Но, ете, Јас ќе го ожесточам срцето на сите Египќани, и тие ќе тргнат по нив. А Јас ќе ја покажам славата Своја над фараонот и над сета војска негова, над колите негови и над коњаниците негови.

18 И Египќаните ќе познаат дека Јас сум Господ, кога ќе се прославам над фараонот, над колите негови, и над коњаниците негови.”

19 И се крена ангел Господов, кој одеше пред војската израилска, и застана зад нив; се крена и столбот од облак пред нив, и застана зад нив.

20 А кога влезе меѓу војската египетска и војската израилска, застана; на оние им беше темнина и мрак, а на овие им беше светлина, така што преку цела ноќ не се доближија едните до другите.

21 И ја подигна Мојсеј раката своја над морето, а Господ го разбранува морето со источен ветар, кој дуваше силно цела ноќ, па се направи во морето суво и водата се раздели.

22 И појдоа синовите израилски среде море по суво, а водата им стоеше како сид од десната страна и од левата страна.

23 А Египќаните, гонейќи ги, појдоа по нив среде море, сите коњи фараонови, колите и коњаниците негови.

24 А во утринската стража погледна Господ на војската египетска од огнениот столб и од облакот и ја доведе во забуна војската египетска,

25 па им ги врза тркалата на колите нивни, та одвај ги влечеа. Тогаш Египќаните рекоа: „Да бегаме од Израилците, зашто Господ се бори за нив против Египќаните!”

26 Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Пружи ја раката над морето, и нека се

собере водата врз Египќаните, врз колите нивни и врз коњаниците нивни.”

27 И Мојсеј ја испружи раката своја над морето, и пред зори водата пак се поврати на своето место, а Египќаните тргнаа да бегат наспроти водата; и Господ ги потопа Египќаните среде море.

28 Кога се поврати водата, ги потопа колите и коњаниците со сета војска фараонова, што беше тргнала по нив во морето; и не остана ниеден од нив.

29 Синовите, пак, израилски минаа среде море по суво; водата стоеше како сид од десната страна и од левата страна.

30 И ги избави Господ Израилците во тој ден од рацете на Египќаните. И ги видоа синовите израилски Египќаните што изумреа на морскиот брег.

31 Ја виде Израил големата сила, што Господ ја покажа над Египќаните, и народот се уплаши од Господ, и поверува во Бога и на слугата негов Мојсеј.

**Песнајѝа на Мојсеј
и синовиѝе израилеви**

15 Тогаш, Мојсеј и синовите израилеви ја запеаја оваа песна на Господ, велејќи: „Да Го воспеем Господа, зашто славно се прослави: коњот и коњаникот негов ги фрли в море.

2 Господ е моја сила и моја слава; Тој е спасение мое; Тој е Бог мој, и ќе Го прославувам; Бог на таткото мој, и ќе Го превознесувам.

3 Господ е воин; Јахве е името Негово.

4 Колите фараонови и војската негова ги фрли в море; избраните војводи негови се удавија во Црвено Море.

5 Бездните ги покрија; тие потонаа во длабочините, како камења.

6 Десницата Твоја, Господи, се прослави со сила; десната рака Твоја, Господи, го уништи непријателот.

7 И со величието на славата Твоја Ти ги собори оние, кои станаа против Тебе; Ти го излеа гневот Свој, и тој ги изгоре како слама.

8 Од здивот на ноздрите Твои водите се расцепија, брановите се издигнаа како сид; бездните морски станаа тврди.

24
13,21
23,27
Ис.Н. 10,10

25
14,9,14
1 Цар 4,8

26
5 Мојс 11,4

27
Ис.Н. 4,18

28
14,23
15,5,19
5 Мојс 11,4
Ис.Н. 24,7
Пс 77,53
105,11
136,5
Неем 9,11
Евр 11,29

30
1 Цар
14,23
Пс
105,8,10,21

31
4,5,31
9,16
Ис.Н. 4,24
Јн 2,11
11,45

15,1
14,27
4 Мојс
21,17
Сул 5,1
2 Цар 22,1
Ер 51,21
Пс 58,15
105,2,12,43
Мудр
10,20-21
Откр 15,3

2
2 Цар
22,47
Ис 12,2
25,1
Ер 17,14
Јона 2,10
Авак 3,18
Пс 17,2
26,1
98,5
117,14

ИСХОД

3 ^{3,14} ^{Откр 19,11} Непријателот рече: „Ќе гонам, ќе стигнам, плен ќе разделам, ќе се насити со нив душата Моја, ќе го извадам мечот Свој, ќе ги уништи раката Моја.”

4 ^{14,6-7} ¹⁰ Ти дувна со здивот Твој, и морето ги покри; и тие потонаа како олово во силните води.

5 ^{14,28} ^{15,10} ^{Неем 9,11} ¹¹ Кој е како Тебе меѓу боговите, Господи? Кој е како Тебе прославен во светоста Своја, прекрасен во славата Своја и Творец на чуда?

6 ^{4 Мојс 24,8} ^{Пс 88,13} ^{97,1} ^{137,7} ^{Јов 40,12} ¹² Ти ја пружи десницата Своја и земјата ги голтна.

7 ^{5 Мојс 9,3} ^{Пс 2,5} ^{77,49-50} ^{Авд 1,18} ^{Евр 12,29} ¹³ Според милоста Твоја го водиш овој народ, кого Ти го избави, и го спроведуваши со силата Своја во живеалиштето на Светоста Твоја.

8 ^{14,21} ^{Ис.Н. 3,13} ^{Пс 17,15} ¹⁴ Народите слушнаа и затоа треперат: ужас ги опфати жителите на земјата филистејска.

9 ^{14,5-9} ^{Ис 9,5} ^{Лк 11,22} ¹⁵ Тогаш се збунија поглаварите едомски, страв и трепет ги обзеде кнезовите моавски, се уплашија сите жители ханански.

10

ПАТУВАЊЕТО НА ИЗРАИЛСКИОТ НАРОД НИЗ ПУСТИНАТА

Ис 11,4

40,7

Јов 4,9

Неем 9,11

Горчливаџа вода

11 ¹ ^{Цар 2,2} ^{Ис 40,5} ^{46,5} ^{Пс 76,14} ²² Потоа ги поведе Мојсеј синовите израилски од Црвеното Море, и тие навлегоа во пустината Сур; и одејќи низ пустината три дена, не најдоа вода за пиене.

12 ^{4 Мојс 16,32} ^{26,10} ^{5 Мојс 11,6} ^{Пс 105,17} ²³ Дојдоа во Мара, но не можеа да пијат вода во Мара, зашто беше горчлива; затоа и го нарекле тоа место Мара.

13 ^{6,6-8} ^{15,17} ^{Ис 41,14} ^{43,14} ^{Пс 67,16} ^{76,20} ^{77,54} ^{Тит 2,14} ²⁴ Тогаш народот почна да вика против Мојсеј, велејќи: „Што ќе пиеме?”

14 ²⁵ Извика Мојсеј кон Господ, и Господ му покажа дрво. Тој го фрли дрвото во вода, и водата стана слатка. Таму му даде наредби и закони, и таму го подложи на проверка.

15 ²⁶ И му рече: „Ако го послушаш добро гласот на Господ твојот Бог, ако правиш што е угодно пред очите Негови, ако ги слушаш заповедите Негови и ако ги пазиш сите наредби Негови, нема да ти пратам ни една од болестите, што

16 Нека ги опфати страв и ужас; од силата на раката Твоја нека онемеат како камен, додека не помине народот Твој, Господи, додека не помине овој народ што си го придобил.

17 Одведи го и смести го во планината на Твоето наследство, во место, кое Ти Господи, си го приготвил за живеалиште Свое, во светилиштето создадено со рацете Твои, Господи!

18 Господ ќе царува секогаш и во вечност.

19 Кога коњите фараонови со колите негови и со коњаниците негови влегоа во морето, Господ ги поврати врз нив водите морски: а синовите на Израил поминаа по суво среди море.”

20 И пророчицата Мирјам, сестрата Аронова, зеде тимпан во раката своја, а по неа излегоа сите жени со тимпани и со игра.

21 И запеа Мирјам пред нив: „Пејте Му на Господ, зашто славно се прослави: коњот и коњаникот в море ги фрли.”

114

5 Мојс 2,25

Ис.Н. 2,9

5,1

Ис 13,8

Ез 38,20

Пс 47,4-6

5

4 Мојс 22,3

5 Мојс 2,4

16

1 Мојс 35,5

5 Мојс 2,4

1 Цар 25,37

17

2 Цар 7,10

Амос 9,15

Јоил 2,1

Пс 77,54

113,2

131,13-14

Дан 9,16

18

Пс 9,7

28,10

94,3

96,1-6

98,1-3

144,13

Плач 5,19

19

14,22-28

20

2,4

1 Мојс 31,27

4 Мојс 12,1

20,1

26,59

Суд 11,34

1 Цар 18,6

2 Цар 6,5,14,16

Ер 31,5,13

Пс 149,3

150,3-5

Песна 7,1

21

15,1

1 Цар 18,7

22

17,1,3

4 Мојс 20,2,5

33,14

33,14

23

4 Мојс 33,8

Рута 1,20

ги пратив над Египет. Зашто Јас сум Господ, твојот исцелител.”

27 Потоа стигнаа во Елим; таму имаше дванаесет извори и седумдесет палми; и се улогорија таму крај водите.

Пойџолошки и мана

16 Од Елим се кренаа и целата заедница на синовите израилски дојде во пустината Син, што се наоѓа меѓу Елим и Синај, во петнаесеттиот ден од вториот месец, откако излегоа од египетската земја.

2 И почна да се буни целата заедница на синовите израилски против Мојсеј и против Арон во пустината.

3 И им рекоа синовите на Израил: „О, да бевме умреле од раката Господова во земјата египетска, кога седевме покрај котлите со месо и јадевме леб до насит! Нè изведовте овде во оваа пустина, за да го умрете целово ова множество со глад!”

25 ⁴ А Господ му рече на Мојсеј: „Еве, ќе пуштам да паѓа леб од небото, и народот нека излегува секој ден и нека собира колку што е потребно за тој ден, за да го проверам ќе постапува ли според законот Мој или не;

26 ⁵ а во шестиот ден нека го зготват она, што го собрале, и тоа ќе стане двојно од она, што го собираат секој ден.”

⁶ Тогаш Мојсеј и Арон му рекоа на целиот народ израилски: „Вечерва ќе познаете дека Господ ве изведе од земјата египетска,

⁷ а утре ќе ја видите славата Господова; зашто Тој го чу негодувањето ваше против Господ. Што сме ние, та да се буните против нас?”

27 ⁸ Потоа Мојсеј рече: „Вечерва Господ ќе ви даде месо да јадете, а утре изутрина леб до наситка; зашто го чу Господ негодувањето ваше, што го сторивте против Него. Кои сме ние? Вашето негодување не е против нас, туку против Господ.”

16,1 ⁹ И му рече Мојсеј на Арон: „Кажу ми на целото општество на синовите израилски – ,застанете пред Господ, зашто Тој го чу вашето незадоволство.”

2 ¹⁰ И кога Арон му зборуваше на народот, тие погледнаа кон пустината, и ете – славата Господова се појави во облак.

3 ¹¹ И му рече Господ на Мојсеј, веллејќи:

¹² „Го чув негодувањето на синовите израилски. Кажу им и речи: „Вечерва ќе јадете месо, а утре ќе се наситите со леб, и ќе познаете дека јас сум Господ, вашиот Бог.””

4 ¹³ Вечерта долеташа потполошки и го прекрија логорот; а утрината беше паднала роса околу логорот.

¹⁴ И, ете, кога се крена росата, а тоа: по пустината лежи валчест прав, нешто како бел сињак по земјата.

6 ¹⁵ И кога видоа синовите израилски, си велеша еден на друг: „Што е тоа?”

¹⁶ Зашто не знаеја, што беше тоа. А Мојсеј им рече: „Тоа е лебот, што ви го даде Господ да го јадете.”

7 ¹⁷ Еве како заповеда Господ: „Собирајте од него, секој колку што му треба

за јадење – по еден омер на лице, според бројот на членовите ваши; секој според бројот на домашните што ги има во шаторот, собирајте.”

¹⁷ И направија така синовите израилски: и собраа, кој повеќе, кој помалку.

¹⁸ Па мереа со омер; и кој беше собрал повеќе, излишок немаше, а оној помалку, – немаше недостиг; секој имаше онолку, колку што можеше да изеде.

8 ¹⁹ И им рече Мојсеј: „Никој да не остава од тоа за утре!”

²⁰ Но тие не го послушаа Мојсеј, туку некои оставија од тоа за утре, а тоа црвота и се усмрде. И се налути Мојсеј на нив.

²¹ И така тие го собираа секое утро рано, секој колку што може да изеде; а кога сонцето ќе изгрееше, тоа се топеше.

²² А во шестиот ден собраа од тој леб двојно повеќе – по два омера за секого. И дојдоа старешините народни, па му јавија на Мојсеј.

²³ А тој им рече: „Еве што кажа Господ – утре е сабота, ден за одмор посветен на Господ; што ќе печете – печете, и што треба да варите – варете денес; а што ќе преостане, соберете го и чувајте го за утре!”

²⁴ И оставија од него за утре, како што заповеда Мојсеј, и тоа не се усмрде, ниту имаше црвје во него.

²⁵ И Мојсеј рече: „Јадете го тоа денес, бидејќи денес е сабота Господова; денес нема да најдете од него во полето.

²⁶ Шест дена ќе собираете, а седмиот ден е сабота, тогаш ќе го нема.”

²⁷ И на седмиот ден излегоа некои од народот да собираат, но не најдоа.

²⁸ А Господ му рече на Мојсеј: „До кога ќе се противите на заповедите Мои и на законот Мој?”

²⁹ Ете, Господ ви дал денес сабота, затоа во шестиот ден и ви дава леб за два дена. Останете секој во својот дом, и во седмиот ден никој да не го напушта местото свое.”

³⁰ И се одмараше народот седмиот ден.

8
1 Цар 8,7
Лк 10,16
Рим 13,2

10
40,34-35
Ез 10,4
2 Лет 7,1

13
4 Мојс
11,9,31
Пс 77,27-28
105,40

14
5 Мојс
8,3,16

15
1 Кор 10,3

18
2 Кор 8,15

19
12,10

20
Јн 6,27

23
20,8
31,15
35,2
1 Мојс 2,2-
3 Мојс 23,3
5 Мојс
5,13-14

28
Ер 32,23

29
20,8-11
34,21

31 ⁴ Мојс 11,7
И синовите израилски тој леб го нарекоа мана³. Тој беше бел како коријандро-дро-дро семе, а по вкус – како медено колаче.
Евр 9,4

34 ^{25,16,21,22}
^{40,20}
Тогаш Мојсеј им рече: „Еве што заповеда Господ: „Земете еден омер мана, за да се запази во родовите ваши, за да го видат лебот што го јадевате и со кој ве хранев во пустината, кога ве изведов од земјата египетска.”

35 ⁴ Мојс 21,5
⁵ Мојс 2,7
^{8,2-4}
Ис.Н. 5,
12-12
Неем 9,21
Јн 6,31,49
И му рече Мојсеј на Арон: „Земим еден (златен) сад и стави во него еден омер мана, и постави го пред Господ, за да се чува во вашето потомство.”

34 И го постави Арон пред ковчетот на заветот, за да се чува, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

35 А синовите на Израил јадеа мана четириесет години, додека не дојдоа во населена земја; јадеа мана сè додека не стигнаа до границата на хананската земја.

36 А омерот е десетти дел од ефа.

17,1
^{16,1}
^{19,2}
⁴ Мојс 20,1-13
^{33,12-15}
2
^{14,12}
^{15,24}
⁴ Мојс 20,2
⁵ Мојс 6,16
Мт 4,7
1 Кор 10,9

Водаџа кај Маса и Мерива

3 ^{14,11}
^{15,24}
17 И се крена целото општество на синовите израилски, од пустината Син, продолжувајќи го својот пат по заповед на Господ, и се задржаа во Рефидим; а таму немаше вода да пие народот.

4 ⁴ Мојс 14,10
1 Цар 30,6
6 ^{3,1}
⁴ Мојс 20,8,10-11
⁵ Мојс 8,15
Ис 48,21
Пс 77,15-16
104,41
113,8
Неем 9,15
1 Кор 10,4
И народот го укори Мојсеј, велејќи: „Дај ни вода да пиеме!” А Мојсеј им рече: „Зошто ме укорувате мене? Зошто Го искушувате Господа?”

3 И жеден беше за вода народот таму, па негодуваше против Мојсеј и велеше: „Зошто нè изведе од Египет и нас, и синовите наши, и добитокот наш, за да нè помориш со жед?”

4 А Мојсеј викна кон Господ и рече: „Што да правам со овој народ? Уште малку, па ќе ме каменуваат?”

5 Но Господ му рече на Мојсеј: „Излези пред народот, и поведи со себе некои од старешините народни, земи го во раката и стапот свој, со кој го раздвои морето, па појди.

6 А Јас ќе стојам онаму кај карпата на Хорев пред доаѓањето твое; а ти тогаш

удри во карпата, и од неа ќе потече вода и народот ќе пие.” И направи Мојсеј така пред синовите на Израил.

7 И тоа место го нарече Маса и Мерива⁴, поради кавгата помеѓу синовите израилски што Го искушуваа Господа, велејќи: „Дали е Господ меѓу нас, или не е?”

Амаликијците ги напаѓаат Израилците

8 Но тогаш дојдоа Амаликијците во војна против Израилците во Рефидим.

9 А Мојсеј, пак, му рече на Исус: „Избери си (силни) мажи, па излези и бори се утре против Амаликијците; а јас ќе заставам на врвот од гората и стапот Божји ќе ми биде в рака.”

10 И направи Исус, како што му рече Мојсеј, и излезе против Амаликијците; А Мојсеј, Арон и Ор се искачија на врвот од планината.

11 И кога Мојсеј ги крваше рацете свои – надвладуваа Израилците, а кога ги спушташе рацете – надвладуваа Амаликијците.

12 Но рацете на Мојсеј му отежнаа; затоа зе доа камен и го ставија под него, па седна на него: а Арон и Ор му ги потпираа рацете: еден од една страна, а другиот – од другата. Така стоеја рацете Мојсееви кренати до зајдисонце.

13 И го победи Исус Амалик и неговиот народ со сечилото на мечот.

14 Потоа Господ му рече на Мојсеј: „Запиши го тоа за спомен во книгата, и објасни му на Исус да помни дека сосема ќе го избришам споменот за Амаликијците од под небото.”

15 Тогаш Мојсеј подигна жртвеник (на Господ), и го нарече „Јахве Ниси” – Господ ми е знаме!

16 „Бидејќи, рече тој, рака се кренала на престолот Господов; Господ ќе војува против Амалик од поколение на поколение.”

Мојсеј и неговите шест Јошор

18 А Јотор, свештеникот мидјански, тестот Мојсеев, чу за сè што

7

20,24

4 Мојс

20,13,24

27,14

5 Мојс 6,16

Пс 80,7

94,8

9

4,17

24,13

10

24,14

12

Ис.Н. 8,26

13

1 Цар

15,8,32-33

14

24,4

34,27

5 Мојс

25,17-19

1 Цар 15,3

30,17-18

Ис 30,8

Јов 18,17

1 Лст 4,43

18,1

2,16,18

3,1

³ Зборот мана на еврејски значи *ишо е шоа*.

⁴ Зборовите маса и мерива на еврејски значат *проверка, искушение и кавга*.

2 направи Бог за Мојсеј и за Израил, народот Свој, како го изведе Господ народот израилски од Египет.

3 ^{2,22} И ја зеде Јотор, тестот Мојсеев, Ци-
^{4,20}пора, жената Мојсеева, која пред тоа се
беше вратила,

4 ^{1 Лет 23,15} ³ и двата сина нејзини: на едниот името му беше Герешом, бидејќи Мојсеј велеше: „Доселеник сум во туѓа земја”,

7 ^{1 Мојс 29,13} ⁴ а на вториот името му беше Елиезер, бидејќи рече: „Бог на таткото мој ми се најде на помош и ме избави од мечот на фараонот”.

10 ^{1 Мојс 9,26} ⁵ И Јотор, тестот Мојсеев, дојде со синовите негови и со жената негова кај Мојсеј во пустината, каде што тој се беше улогорил на планината Божја,

11 ^{12,12} ^{1 Лет 16,25} ^{1 Лк 1,51} ⁶ па го извести Мојсеј, велејќи: „Ете, јас, тестот твој Јотор, доаѓам кај тебе, и жената твоја, и обата сина нејзини со неа.”

12 ^{10,25} ^{24,5,11} ^{1 Мојс 26,30} ^{31,54} ^{5 Мојс 12,7} ⁷ И Мојсеј му излезе во пресрет на тестот свој и му се поклони, и го бакна; па откако се поздравива еден со друг, влегоа во шаторот.

⁸ И му раскажа Мојсеј на тестот свој за сè што направи Господ со фараонот и со Египќаните поради Израилците, и за сите тешкотии што ги снајдуваа патем, и како Господ ги избави (од рацете на Египќаните и од рацете на фараонот).

⁹ И се зарадува Јотор за сите добрини што му ги направи Господ на Израил, спасувајќи го од рацете на Египќаните.

¹⁰ Тогаш Јотор рече: „Нека е благословен Господ, Кој ве избави од рацете египетски и од рацете фараонов и Кој го избави народот од власта на Египќаните!”

¹¹ Сега знам дека Господ е поголем од сите богови, бидејќи го избави народот од египетското ропство, кога тие постапуваа многу сурово со него.”

¹² Потоа Јотор, тестот Мојсеев, Му принесе на Бога сепаленица и други жртви. Тогаш дојде и Арон, и сите старешини израилски да јадат леб со тестот Мојсеев пред Бога.

Мојсеј назначува началници

¹³ А утредента седна Мојсеј да му суди на народот; и сиот народ стоеше пред Мојсеј од утрото до вечерта.

¹⁴ И тестот Мојсеев, гледајќи сè што тој прави со народот, рече: „Што правиш така со народот? Зошто само ти седиш, а сиот народ стои пред тебе од утро до вечер?”

¹⁵ А Мојсеј му одговори на тестот свој: „Народот доаѓа кај мене за да бара совет од Бога.

¹⁶ Кога ќе им се случи некоја работа, тие доаѓаат при мене, и јас пресудувам помеѓу нив и им ги кажувам наредбите Божји и законот Негов.”

¹⁷ Но тестот Мојсеев му рече: „Не го правиш тоа добро.

¹⁸ Ќе се измориш и ти и сиот народ, кој е со тебе; бидејќи таа работа е многу тешка за тебе; ти сам не можеш да ја извршуваш.

¹⁹ Туку послушај ме сега и ќе те посоветувам, и Бог ќе биде со тебе; ти биди посредник пред Бога за народот, и работите нивни соопштувај Му ги на Бога:

²⁰ Учи ги на наредбите Божји и на законот Негов, и покажувај им го патот Негов, по кој треба да одат и делата што треба да ги вршат.

²¹ А ти од сиот народ одбери способни луѓе, кои имаат страхопочит кон Бога; луѓе справедливи, кои мразат користољубие, па постави ги над нив како илјадници, стотници, педесетници, десетари (и писари).

²² Тие нека му судат на народот во секое време и да те известуваат за секое потешко дело; а за сите мали работи тие самите нека пресудат. Така ќе ти биде полесно и тие тебе ќе ти помагаат.

²³ Ако го направиш тоа, и Бог ти го одобри тоа, тогаш ќе можеш да истрапеш, и сиот тој народ ќе си оди мирно во своето место.”

²⁴ И го послуша Мојсеј тестот свој, и направи сè, како што му рече.

²⁵ И избра Мојсеј од сиот Израил способни луѓе, па ги постави за начал-

15

33,7
1 Мојс
25,22

16

24,14
5 Мојс 1,17

18

4 Мојс
11,11.14.17
5 Мојс
1,9.12

19

4 Мојс 27,5

20

5 Мојс
4,1.5
5,1
Пе 118,12.
26,68
143,8

21

23,8
1 Мојс 47,6
4 Мојс 1,16
7,2
10,4
5 Мојс 1,
9-18
16,18-19
Ез 18,8
Пе 14,5
Езд 7,25
Дела 6,3

22

4 Мојс
11,17
5 Мојс
1,9.17-18

25

4 Мојс 1,16
11,16
5 Мојс
1,13-15
16,18

ИСХОД

ници пред народот: илјадници, стотници, педесетници, десетари (и писари).

²⁶ И тие му судеа на народот во секое време, а за тешките дела му кажуваа на

Мојсеј; за сите мали работи, пак, судеа сами.

²⁷ Потоа го пушти Мојсеј тестот свој, и тој си отиде во својата земја.

БОГ ВОСПОСТАВУВА ЗАВЕТ СО ИЗРАИЛ

Боџ му нуди сојуз на Израил

19 Во првиот ден од третиот месец, откако излегоа синовите израилски од египетската земја, во ден на млада месечина, стигнаа во Синајската Пустина.

² Поаѓајќи од Рефидим, дојдоа во Синајската Пустина, и се улогори Израил таму спроти гората.

³ И Мојсеј се искачи кај Бога, и му се јави Господ, велејќи: „Кажми му на домот Јаковов, и извести ги синовите на Израил:

⁴ „Сами видовте што им направив на Египћаните и како ве изнесов на крилја орлови, ве прибрав кај Себе.

⁵ Па сега, ако го слушате гласот Мој и го пазите заветот Мој, ќе Ми бидете избран народ меѓу сите народи, зашто Моја е целата земја.

⁶ И вие ќе Ми бидете царство на свештеници и свет народ.’ Тоа се зборовите, што ќе им ги кажеш на синовите израилски.”

⁷ Потоа Мојсеј дојде и ги повика народните старешини; и им ги изложи сите овие зборови, што му ги заповеда Господ.

⁸ И сиот народ одговори еднодушно и рече: „Сè што рекол Господ ќе направиме.” Тогаш Мојсеј Му ги соопшти на Господ зборовите на народот.

⁹ А Господ му рече на Мојсеј: „Еве, Јас ќе дојдам кај тебе во густ облак, за да чуе народот, како ќе зборувам со тебе, па да ти поверува засекогаш.” Зашто Мојсеј Му ги беше соопштил на Господ зборовите народни.

Боџ му се јавува на Мојсеј на планината Синај

¹⁰ И му рече Господ на Мојсеј: „Појди кај народот (извести го) и освети го

денес и утре; и нека ги исперат облеките свои;

¹¹ и нека се приготват за третиот ден, зашто во третиот ден ќе слезе Господ на Синајската Гора пред сиот народ,

¹² а ќе поставиш граници за сиот народ од сите страни и ќе им кажеш: „Пазете да не се качувате на планината и да не се допирате до подножјето нејзино; секој, кој ќе се допре до планината, ќе загинае.

¹³ Никаква рака да не се допре до него, туку со камења да биде убиен или со стрела да биде застрелан; добиток ќе е или човек, жив да не остане. А кога трубата ќе затруби отегнато (кога облакот ќе се крене од планината), тогаш ќе можат да се качат на планината.”

¹⁴ И Мојсеј слезе од планината кај народот и го освети народот; и тие ги испраа облеките свои.

¹⁵ И му рече на народот: „Бидете готови за третиот ден; и не приближувајте се до жена!”

¹⁶ А третиот ден, на осамнување, загреме и молњи засветкаа, и настана густ облак над планината, и затруби труба со многу силен глас, така што затрепери сиот народ, кој беше во логорот.

¹⁷ Тогаш Мојсеј го изведе народот од логорот, за да Го пресретне Бога; и застана во подножјето на планината.

¹⁸ А Синајската Планина целата беше во дим, зашто Господ беше слегол на неа во оган; и дим се креваше од неа, како дим од печка; и целата планина силно се тресеше;

¹⁹ и гласот на трубата стануваше сè посилен. Мојсеј зборуваше, а Господ му одговараше гласно.

²⁰ И Господ слезе на планината Синај, на врвот од планината, и го повика Господ Мојсеј на врвот од планината. Мојсеј се искачи.

11

19,16
24,16
Неем 9,13

12

19,23
Евр 12,20

13

34,3
1 Лет 15,28
Евр 12,20

15

1 Цар 21,
3-4

16

1 Цар 2,10
14,15
Ис 29,6
Пе 98,1
Евр 12,
18-19,21

17

19,2
5 Мојс 4,11

18

20,18
5 Мојс
4,11.33.36
5,2-5.25-31
Суд 5,5
2 Цар 22,8
Ис 64,3
Ер 4,24
Наум 1,5
Авак 3,6.10
Агеј 2,6
Пе 17,7
67,7-9
104,32
Евр 12,18
Откр 9,2

19

19,9
5 Мојс 4,33
Пе 80,7

26
5 Мојс
16,18
Езд 7,25
2 Лет 19,5

27

4 Мојс
10,30

19,1

4 Мојс 1,1
3,14
33,15

2

3,1
17,1
19,17
4 Мојс
33,15

5 Мојс 5,2-
4

3

3,4

4

5 Мојс 4,34
29,2
32,11

Ис.Н. 24,7
Ис 31,5

40,31
46,5
Откр 12,14

5

9,29
15,26
34,9

1 Мојс 17,9
5 Мојс 6,3

10,14-15
Ер 7,23
1 Кор
10,26

6

5 Мојс 7,6
26,19
28,9

Ис 61,6
62,12

1 Птр 2,5,9
Откр 5,10

7

4,30
3 Мојс 9,1
1 Цар 8,10

8

5 Мојс 5,27
Ис.Н.
24,16-24

9

14,31
19,16
20,21
24,15-16

5 Мојс 4,11
Пе 98,7
Сир 45,5

10

19,14,22
1 Мојс 35,2
Евр 10,22
Откр 22,14

21 ²¹ Тогаш Бог му рече на Мојсеј: „Слези и кажи му на народот да не навалува за да Го види Господа, та да не изгинат мнозина од нив;

22 ²² а свештениците, кои пристапуваат кон Господ, нека се осветат, за да не ги погуби Господ.”

24 ²³ Тогаш Мојсеј Му рече на Господ: „Не ќе може народот да се качи на Синајската Планина, бидејќи Ти изрично нè опомена, велејќи – омеѓи ја гората и освети ја.”

20,1 ²⁴ Но Господ му рече: „Оди, слези, па тогаш качете се ти и Арон со тебе; а свештениците, пак, и народот нека не навалуваат да се качат при Господ, за да не загинат.”

2 ²⁵ И слезе Мојсеј кај народот и му објасни.

Десетте Божји заповеди

3 **20** Тогаш Бог ги кажа сите овие зборови, велејќи:

² „Јас сум Господ, Бог твој, Кој те изведе од земјата египетска, од домот на ропството.

³ Немој да имаш други богови освен Мене!

⁴ Не прави за себе идол, ниту некаква слика на она, што е горе на небото, што е долу на земјата и што е во водата под земјата;

⁵ немој да им се поклонуваш, ниту да им служиш, бидејќи Јас сум Господ, Бог твој; Бог ревнител, Кој за гревовите на татковците ги казнува децата до третото и четвртото колено, ако тие Мемразат;

⁶ Кој покажува милост на илјадници поколенија, што Ме сакаат и ги чуваат Моите заповеди.

⁷ Не изговарај го напразно името на Господ, твојот Бог, бидејќи Господ нема да го остави неказнет оној, кој напразно ќе го изговори Неговото име.

⁸ Помни го саботниот ден, за да го празнуваш.

⁹ Шест дена работи, и врши ги во нив сите свои работи;

¹⁰ а седмиот ден е сабота Господова, ден на твојот Бог; тогаш немој да вршиш никаква работа, ни ти, ни синот

твој, ни ќерката твоја, ни слугата твој, ни слугинката твоја, ни добитокот твој, ниту придојдениот, кој се наоѓа кај тебе.

¹¹ Зашто за шест дена ги создаде Господ небото и земјата, морето и сè што е во нив; а во седмиот ден си отпочина: заради тоа Господ го благослови седмиот ден и го освети.

¹² Почитувај ги таткото свој и мајката своја, (за да ти биде добро и) за да поживееш подолго на земјата, што ти ја дава Господ, твојот Бог.

¹³ Не убивај!

¹⁴ Не врши прелуба!

¹⁵ Не кради!

¹⁶ Не сведочи лажно против својот ближен!

¹⁷ Не пожелувај го домот на ближниот свој, не пожелувај ја жената на ближниот свој, (ниту неговата нива), ни слугата негов, ни слугинката негова, ни волот негов, ни магарето негово, ниту нешто друго, што му припаѓа на ближниот твој!”

¹⁸ И сиот народ ги гледаше молњите и пламенот, и гласот на трубата што трубеше и ја гледаше гората што се димеше; и откако го виде тоа, народот се уплаши и се оддалечи.

¹⁹ Па му рекоа на Мојсеј: „Зборувај ни ти, а ние ќе слушаме; но да не ни зборува нам Бог, за да не умреме.”

²⁰ А Мојсеј му рече на народот: „Не плашете се: Бог дојде за да ве испита и стравот Негов да биде во вас, за да не грешите.”

²¹ И народот стоеше подалеку, а Мојсеј појде кон мракот, каде што беше Бог.

Наредба во врска со жртвеникот

²² И Господ му рече на Мојсеј: „Вака кажи им на синовите израилски: „Вие видовте како Јас зборував со вас од небото.”

²³ Не правете си сами сребрени богови, ниту златни богови не правете сами за себе.

²⁴ Направете ми жртвеник од земја и на него принесувајте ми жртви сепаленици и жртви спасителни; овци и јунци ваши, на секое место, каде што ќе

6
34,7-10
5 Мојс 7,9
Лк 1,50

7
3 Мојс
18,21
19,12
24,11-16
Ез 39,7
Јоџ2,5,9

8
16,23-29
31,13-16
35,3
3 Мојс
19,3,30
26,2
Ис 56,2
Ер 17,21-27
Ез 22,8

9
23,12
31,13-17
34,21
35,2
3 Мојс 19,3
23,3
Лк 13,14

10
1 Мојс 2,3
5 Мојс
5,12-15
Ис 56,2
Ез 20,12-20
Лк 13,14

11
31,17
1 Мојс 1,
3-2,1,2
Евр 4,4

12
3 Мојс 19,3
5 Мојс 5,16
6,2
11,9
25,15

Ер 35,7
Мт 15,4
19,18
Мк 7,10
10,19
Лк 18,20
Ефес 6,2-3

13
1 Мојс
4,8,23
Мт 5,21
19,18
Мк 10,19
Лк 18,20
Рим 13,9
Јк 2,11

14 определам да се спомнува името Моє, ќе дојдам кај тебе и ќе те благословам.

³ Мојс 18,20
20,10
⁴ Мојс 5,12,13,29
Изреки 6,29,32
Мт 5,27
19,18
Мк 10,19
Лк 18,20
Рим 13,9
Јк 2,11

²⁵ Ако ми направиш жртвеник од камен, немој да го ѕидаш со делкан камен; зашто, штом ќе повлечеш по него со сечиво, ќе го оскверниш.

²⁶ И да не се качуваш по скали до жртвеникот Мој, за да не се открие голотијата твоја.”

15 *Закон за робовиџе Евреи*

21 А ова се законите, што ќе им ги објавиш:

² „Ако купиш роб Евреин, шест години нека служи, а седмата нека си оди слободен, без откуп;

³ ако дошол сам, сам нека си оди; а ако има жена, нека оди и жената со него;

⁴ ако, пак, неговиот господар му дал жена, и таа му родила синови или ќерки, жената и децата нека останат на господарот негов, а тој нека си оди сам;

⁵ но, ако робот одговарајќи, рече: „Го сакам господарот мој, жената моја, и децата мои; не сакам да одам и да бидам слободен.”

⁶ тогаш таквиот неговиот господар нека го доведе пред судот Божји и нека го постави пред вратата или на прагот и таму неговиот господар да му го продупчи увото со шило, та да му остане вечен роб.

⁷ Ако некој ја продаде ќерката своја за робинка, таа да не си оди како што си одат робовите;

⁸ ако не му се свиди на господарот нејзин, кој ветил дека ќе ја земе за жена, нека ја отпушти. Но нема право да ја продаде на туѓ народ, кога сам ја отфрлил;

⁹ ако, пак, ја свршил за синот свој, нека ѝ го даде правото, што го имаат ќерките;

¹⁰ ако земе друга за себе, првата не смее да ја лиши од храна, облека и сопружничко сожителство.

¹¹ Не ѝ ги направи ли овие три работи, тогаш нека си оди од него слободно, без откуп.

Пресјайи шїо заслужувааиї смрїна казна

¹² Кој ќе удри човек и тој умре, со смрт да се казни.

¹³ Но, ако тоа не го направил намерно, а Бог допуштил да падне под негови раце, тогаш ќе ти определам место, каде што може да побегне (убиецот).

¹⁴ Ако некој, пак, намерно го нападне својот ближен, со цел да го убие на измама, (и се засолни покрај жртвеникот Мој), одвлечи го и од жртвеникот Мој, за да умре.

¹⁵ Кој ќе го удри таткото свој или мајката своја, да се погуби.

¹⁶ Кој го проколнува таткото свој или мајката своја, со смрт да се казни.

¹⁷ Ако некој украде човек (од Израилевите синови) и го продаде или се најде во негови раце откако го заробил, со смрт да заврши.

Удари и рани

¹⁸ Кога двајца мажи се скараат, па еден од нив удри друг со камен или со тупаница, но тој не умре, туку легне во постела,

¹⁹ па, кога ќе стане, макар и со стап да се потпира, на оној што го удрил нека му е просто; само денгубата да му ја надомести и за лекувањето да плати.

²⁰ А кој ќе удри роб свој или робинка своја со стап, и тие умрат од неговата рака, нека биде виновен пред судот;

²¹ но, ако тие преживеат ден или два, да не е виновен, бидејќи тие се негов имот.

²² Кога некои луѓе се степаат, па некој од нив удри бремена жена, така што таа пометне, но не дојде до смрт, да плати глоба, колку што ќе определи мажот на жената; а да ѝ плати пред судии;

²³ ако, пак, се случи повреда, тогаш нека се даде живот за живот;

²⁴ око за око, заб за заб, рака за рака, нога за нога,

²⁵ изгоретина за изгоретина, рана за рана, повреда за повреда.

²⁶ Ако некој го удри робот свој во окото, или робинката своја во окото, и ги

23
32,4,8,31
34,17
Неем 9,18

24

27,1
40,29
1 Мојс 8,20
22,2,17
3 Мојс 1,
1-15

5 Мојс 12,5
16,6
27,5

Ис.Н. 8,30
3 Цар 9,3
4 Цар

16,14
21,4,7
Ез 43,13
Езд 3,2

2 Лет 4,1
6,6
12,13

25

5 Мојс
27,5-6
Ис.Н. 8,31

26

Ез 43,17

21,1

34,32
3 Мојс
25,35-55
5 Мојс 4,14
6,1
15,12-18

2

Ер 34,14

5

5 Мојс
15,16

10

1 Кор 7,3-5

12

20,13
1 Мојс 4,14
9,6
3 Мојс
24,17
4 Мојс
35,16
Мт 26,52

13

4 Мојс
35,9-34
5 Мојс 4,42
19,2-13
Ис.Н.
20,2,9

³ Мојс 19,11
Мт 19,18
Мк 10,19
Лк 18,20
Рим 13,9

^{23,1,7}
3 Мојс 19,11
5 Мојс 5,20
Мт 19,18
Мк 10,19
Лк 18,20

¹⁷
Мих 2,2
Лк 12,15
Рим 7,7
13,9
Евр 13,5

¹⁸
19,16-19
5 Мојс 4,36
Евр 12,
18-19

¹⁹
5 Мојс 5,23-31
18,16
Јов 37,4,5
40,9

²⁰
1 Мојс 15,1
22,1
5 Мојс 4,10
6,2,24
8,2
10,12

Ис 8,13
Пе 110,10
Јов 1,8

2,3
Изреки 7-3,7
Проп 12,13

²¹
19,9
5 Мојс 5,22
Пе 17,9
97,2

14 ослепи, да ги пушти на слобода заради окото;

1 Мојс 4,8
4 Мојс 35,20
5 Мојс 19,11-12
2 Цар 3,27
20,10
3 Цар 2, 28-34

16 20,15
1 Мојс 37,28
5 Мојс 24,7

17 3 Мојс 20,9
5 Мојс 5,16
21,18
27,16
Сир 3,16
Мт 15,4
Мк 7,10

23 3 Мојс 24,19
5 Мојс 19,21

24 3 Мојс 24,15-22
5 Мојс 19,21
Авд 1,15
Мт 5,38

28 1 Мојс 9,5

32 1 Мојс 37,28
Зах 11, 12-13
Мт 26,15
27,3,9

33 Лк 14,5

36 21,29
22,1
3 Мојс 5,20-26
2 Цар 12,6
Изреки 6,31
Лк 19,8

22,2 Ос 7,1
Јов 24,16

3 Мт 18,25

27 или, ако му скрши заб на робот свој, или на робинката своја, да ги пушти на слобода заради забот.

28 Ако вол убоде маж или жена, па умре, волот да се отепа со камења и месото од него да не се јаде; но господарот на волот нема да биде виновен;

29 Но, ако волот бил и порано бодлив, а господарот негов знаел за тоа и не го пазел, па убие маж или жена, волот да се убие со камења, а и господарот негов да се предаде на смрт.

30 Ако, пак, му се наложи откуп за животот свој, нека плати откуп, колку што ќе му се определи.

31 Син ли прободете или ќерка, со него да се постапи според истиот закон.

32 Прободете ли, пак, волот роб, или робинка, тогаш на господарот нивни да му се платат триесет шекели сребро, а волот да се убие со камења.

33 Ако некој открие јама, или пак ископа јама и не ја покрие, и падне во неа јунец или магаре,

34 сопственикот на јамата треба да ги плати; на господарот ќе му даде сребро, а трупот ќе биде негов.

35 Кога нечиј вол смртно убоде вол на друг човек, и тој умре, тогаш да го продадат живиот вол и парите да ги поделат, а исто така да го поделат и убиениот вол;

36 ако, пак, се знаело од порано дека волот бил бодлив, а стопанинот негов, (иако му било јавено за тоа,) не го пазел, да даде вол за вол, а убиениот нека му остане нему.”

Кражби на добииок

22 „Ако некој украде вол или овца и ја заколе, или ја продаде, да даде пет вола за еден вол и четири овци за една овца.”

2 „Ако се фати крадец, како пробива сид и го удрат така, што тој умре, тоа не се смета за убиство.

3 Но, ако сонцето веќе се појавило над него, тогаш да се бара крвнина. А крадецот штетата мора да ја надомести. А,

ако нема ништо, тогаш тој да биде продаден и да се надомести украденото.

4 Ако кај фатениот се најде она, што го украде, живо, било вол, магаре или овца, да го врати двојно.

Пресџаи и пројив сојсџвеносџа

5 Ако некој уништи нива, или лозје, пуштајќи го добитокот свој да пасе во туѓа нива, да надомести со најдоброто од својата нива и најдоброто од своето лозје.

6 Ако се појави оган, па тој го зафати трњето, и се запалат снопјето, или ожниеното, или нивата, оној, кој го предизвикал пожарот, да плати.

7 Кога некој му даде на ближниот свој сребро или предмети на чување, и тие бидат украдени од неговиот дом, крадецот, ако се фати, нека плати двојно;

8 ако, пак, крадецот не се фати, тогаш сопственикот на куќата нека се јави пред Бога, па нека се заколне дека тој не посегнал врз имотот на својот ближен.

9 За секој спорен предмет: за вол, магаре, овца, облека, за секој изгубен предмет, за кој некој тврди дека е негов, нивниот спор треба да дојде пред Бога: па кого ќе го осуди Бог, тој нека му плати на ближниот двојно.

10 Ако некој му даде на чување на ближниот свој магаре, или вол, или овца, или некој друг добиток, и тој добиток пцовиса, или се повреди, или, пак, биде откраднат, а никој тоа не го види,

11 тогаш меѓу нив нека одлучи клетвата пред Господ дека оној не посегнал врз имотот на својот ближен, и ако сопственикот така го прими, не се надоместува;

12 ако, пак, му биде украден, тогаш нека му плати на сопственикот негов.

13 А ако е изеден од сверка, да донесе доказ за тоа и да не плаќа ништо.

14 Ако некој од ближниот свој добие на услуга добиток, па тој биде повреден или пцовиса, а сопственикот не бил со него, ќе мора да се плати;

15 но, ако сопственикот бил со него, да не се плаќа. Ако, пак, бил земен под наем, да се плати само наемот.

4

1 Цар 12,5

6

Суд 9,15

7

3 Мојс 6, 1-5

9

5 Мојс 25,1

11

3 Мојс 5,22

3 Цар 8,31

2 Лет 6,22

Евр 6,16

13

1 Мојс

31,39

Разни морални и религиозни закони

16 Кој измамил несвршена девојка, и биде со неа, да ја дарува и да ја земе за жена;

18 а ако таткото нејзин одбие да му ја даде, да одмери сребро на татко ѝ колку што следува за мираз на девојката.

18 Вражарка да не оставате жива.

19 Кој ќе легне со добиток, со смрт да се казни.

20 Кој принесува жртва на други богови, освен на Единиот Господ, со смрт да се истреби.

21 Доселеник немој да притеснуваш, ниту да го угнетуваш, зашто и вие бевте доселеници во земјата египетска.

22 Не притеснувајте, ни вдовици, ни сираци;

23 ако ги притесниш и тие повикаат кон Мене, ќе го чујам нивниот лелек,

24 и ќе се распали гневот Мој, па со меч ќе ве убијам, и вашите жени ќе останат вдовици, а вашите деца – сираци.

25 Кога на заем ќе дадеш пари на некој сиромашен од народот Мој, не присилувај го и не наложувај му лихва.

26 Ако ја земеш во залог облеката од ближниот твој, врати му ја до зајдис-онце;

27 бидејќи таа му е единствена покривка, облека што го чува телото негово: со што ќе спие тој? И кога ќе повика кон Мене, Јас ќе го чујам, бидејќи сум милостив.

28 Не проколнувај Го Господа, ни за старешината на твојот народ не зборувај лошо.

29 Не воздржувај се да ги принесеш првите плодови од жетвата и лозјето; давај Ми го првородениот од синовите твои.

30 Така прави, и со крупниот, и со ситниот твој добиток; седум дена нека бидат кај својата мајка, а во осмиот ден дај Ми ги Мене.

31 И ќе Ми бидете свет народ. Затоа и месо од растргнато животно да не јадете; фрлај им го на кучињата.”

Почии кон слабије

23 „Не примај лажни изјави; не мешај се со безбожник, та да бидеш сведок на насилство.

2 Не поведуваш се по мнозинството да правиш зло и не согласувај се со мнозинството против правдата.

3 Кон сиромавиот не биди пристрасен кога води спор.

4 Ако сретнеш вол на непријателот, или негово магаре заскитано, одведи го кај него.

5 Ако видиш дека на твојот непријател му паднало магарето под неговиот товар, немој да го одминуваш, но да му помогнеш да се крене со него.

6 Немој да ја извртуваш правдата на сиромавиот твој кога води судски спор.

7 Бегај од неправдата и не убивај невин и праведен, бидејќи Јас нема да го оправдам беззаконикот.

8 Не примај мито, зашто митото ги заслепува очите на оние што гледаат и ги извртува делата на праведните.

9 Туѓинец не притеснувај; вие знаете каква му е душата на туѓинецот, бидејќи и самите бевте туѓинци во земјата египетска.

Година за одмор и ден за одмор

10 Шест години сеј ја земјата своја и собирај ги плодовите нејзини,

11 а седмата – остави ја нека отпочине, за да се хранат сиромасите на твојот народ; а со она, што ќе остане по нив, нека се хранат полските сверови; така прави и со лозјето твое и со маслинарникот твој.

12 Шест дена врши ги работите свои, а во седмиот ден отпочини, за да здивне волот твој и магарето твое, и да се одмори синот на робинката твоја, како и придојдениот.

13 Пазете го сето она, што ви го кажав. Не спомнувајте ги имињата на туѓите богови; ова да не се чуе од устата ваша.

Тријне годишни празници

14 Трипати годишно прославувај Ме со празник:

15 пази го празникот Бесквасници; седум дена јади бесквасни лебови, како што ти заповедав, во определеното време во месецот авив, зашто во тој месец си излегол од Египет; да не се јавуваш пред Мене празен;

24
Пс 108,9
Плач 5,3

25
3 Мојс
25,35-37
5 Мојс
15,7-11
23,19-20
Ез 18,8
Пс 14,5
Неем
5,7,10

26
5 Мојс
24,10-13
Амос 2,8

27
34,6
5 Мојс 4,31
24,13,17
Ез 18,12,16
Јоил 2,13
Јона 4,2
Пс 98,8
102,8
145,8
Јов 24,7
31,19-20
Неем 9,17
2 Лет 30,9

28
20,7
2 Цар
16,6,9
3 Цар
21,10
Проп 10,20
Мт 26,65
Мк 14,64
Дела 23,5

29
13,2,11-15
23,19
34,20,26
3 Мојс
23,10
4 Мојс
8,16,17
18,13
5 Мојс
15,19
18,4
26,1-4,10
Мал 3,10
Изреки 3,9
Лк 2,23

30
34,19
3 Мојс
22,27
5 Мојс
15,19

1 Мојс
34,12
5 Мојс
22,28-29
Ос 2,14

3 Мојс
19,26,31
20,27
5 Мојс
18,9-12

1 Цар 28,3
2 Лет 33,6

3 Мојс 17,7
4 Мојс 25,2

5 Мојс
17,2-5
18,20
32,17

3 Цар 18,40

23,9
3 Мојс 19,33

5 Мојс 10,19
24,17-18
Ер 22,3
Ез 22,7
Зах 7,10

Мал 3,5
Пс 145,9

5 Мојс 10,18
24,17
Ис 1,17
Ер 7,5,6
22,3

Ез 18,5-9,12
Зах 7,9-10
Мал 3,5
Пс 67,5
145,9
Јов 22,6,9
24,3,21
Јк 1,27

5 Мојс 10,18
15,9
24,15
Пс 9,34,37
17,6
33,15
Јов 34,28
35,9
Лк 18,7
Јк 5,4

31 ¹⁶ и празникот на жетвата од првите плодови од твојот труд, што си ги посал на нивата твоја, и празникот на берењето плодови на крајот од секоја година кога го собираш родот од твоите ниви.

¹⁷ Трипати годишно сите твои од машки пол треба да се јавуваат пред Господ, твојот Бог.

23,1 ¹⁸ Крвта од жртвата Моја да не се излива врз квасен леб, и од Мојата празнична жртва да не се остава до изутрина.

¹⁹ Првите плодови од земјата твоја принесувај ги во домот на Господ, твојот Бог. Немој да вариш јаре во млеко од неговата мајка.

2

3 Мојс

19,15

5 Мојс

1,16-17

16,18-20

24,17

27,19

1 Цар 8,3

3

5 Мојс 1,17

4

5 Мојс

22,1-4

Рим 12,20

5

5 Мојс 22,4

6

5 Мојс 1,17

16,19

Изреки

22,22

7

20,16

34,7

1 Мојс

18,23

5 Мојс

19,18

25,1

Мт 27,4

Ефес 4,25

Вейување и уйайсйва йред заминувањето

²⁰ Еве, Јас праќам пред тебе ангел Мој, за да те чува по патот, и да те воведо во земјата што сум ти ја приготвил.

²¹ Почитувај го и слушај го неговиот глас; и не противи му се, зашто и тој нема да ви го прости гревот, бидејќи името Мое е во него.

²² (Ако го слушаш Мојот глас и исполнуваш сè што ќе ти заповедам, и ако го чуваш Мојот завет, вие ќе ми бидете Мој избран народ меѓу сите племиња, зашто целата земја е Моја; вие ќе бидете царско свештенство и свет народ. Овие зборови да им ги кажеш на Израилевите синови.) Ако го послушаш гласот негов, и ако го извршуваш сè она што ќе ти речам, ќе им бидам непријател на непријателите твои и противник на противниците твои.

²³ Кога ангелот Мој ќе појде пред тебе и те одведе кај Аморејците, Хитијците, Перизијците, Хананците, (Гергесејците), Евејците и Јевусијците, и кога ќе ги истребам (од пред вашето лице):

²⁴ немој да им се поклонуваш на боговите нивни, ни да им служиш, ниту да правиш што тие прават, туку скрши ги и спомениците нивни уништи ги.

²⁵ Служете Му на Господ, вашиот Бог, и Тој ќе го благослови лебот твој,

и водата твоја; и ќе те чувам од секаква болест.

²⁶ Жени што пометнуваат и жени бездетни нема да има во земјата твоја; и ќе направам бројот на деновите твои да биде полн.

²⁷ И ќе го пуштам ужасот Мој пред тебе, и ќе го уплашам секој народ, на кој ќе најдеш, и ќе ги свртам кон тебе грбовите на сите непријатели твои.

²⁸ Ќе пратам пред тебе и стршени, и ќе ги изгонат Аморејците, Евејците, Јевусијците, Хананците и Хитијците.

²⁹ Нема да ги истерам пред тебе за една година, за да не се запустат земјата и ѕверовите полски да не се размножат против тебе.

³⁰ Малку по малку ќе ги изгонувам пред тебе, додека не се намножиш и не завладеш со земјата.

³¹ И ќе ти ја поставам границата твоја од Црвеното Море до Филистејското Море, и од пустината до (големата река Еуфрат), и ќе ви ги предадам во рацете оние, кои живеат во таа земја, и ќе ги истераш пред тебе.

³² Не мешај се со нив, и со боговите нивни да не сврзуваш завет.

³³ Да не останат во земјата твоја, за да не те наведат на грев против Мене; зашто, ако им служиш на боговите нивни, тоа ќе биде за тебе стапница."

Бој восйосйавува завет со Израил

24 И Бог му рече на Мојсеј: „Качете се кај Господ ти и Арон, Надав и Авиу и седумдесет старешини израилски и поклонете Му се оддалеку на Господ;

² и да пристапи Мојсеј сам до Господ, но тие, да не пристапуваат, и народот со нив да не се искачува."

³ Дојде Мојсеј и му ги повтори на народот сите зборови Божји и сите заповеди. И сиот народ одговори во еден глас, и рече: „Сите наредби што ги кажал Господ, ќе ги извршуваме."

⁴ И ги напиша Мојсеј сите зборови Господови, па станувајќи утредента рано, подигна жртвеник под гората, и дванаесет столбови за дванаесетте израилски колена,

8

5 Мојс

10,17

27,25

1 Цар 8,3

Ис 1,23

5,23

Мих 3,11

7,3

Пс 14,5

Јов 15,34

36,18

Изреки

6,35

15,27

9

22,20

3 Мојс

19,33-34

10

3 Мојс

25,2-7

11

3 Мојс

25,1-7

5 Мојс

24,19

12

20,8-9

34,21

Лк 13,14

13

5 Мојс 4,23

12,3

Ис.Н. 23,7

Пс 15,4

14

34,18-23

5 Мојс

16,15

3 Цар 9,25

2 Лет 8,13

15

12,17

13,4

3 Мојс 23

5 Мојс

16,1-16

Мт 26,17

Лк 22,1

Дела 12,3

16

34,22

3 Мојс

23,15-21,39

4 Мојс

28,26

5 Мојс 16,9

2 Лет 8,13

18

12,8

34,25

ИСХОД

19 ⁵ и прати момчиња од синовите израилски, и тие принесоа жртви сепаленици и заклаа телиња за жртва за мир на Господ.

⁶ Потоа Мојсеј зеде половина од крвта и ја налеа во чаша, а другата половина од крвта ја изли на жртвеникот;

⁷ па ја зеде книгата на заветот и му ја прочита гласно на народот, а тие рекоа: „Сè, што рекол Господ, ќе правиме и ќе бидеме послушни.”

21 ⁸ Тогаш Мојсеј ја зеде крвта, и го попрска со неа народот, велејќи: „Ова е крвта на заветот, кој го воспостави Господ со вас за сите овие зборови.”

22 ⁹ Потоа Мојсеј и Арон, Надав и Авиу, и седумдесетте старешини израилски се искачија горе

23 ¹⁰ и го видоа (местото каде што стоеше) Бог; а подножјето Негово како да беше од камен сафир, со сјај како сводот небески по чистота.

¹¹ И Тој не повреди никој од избраните меѓу синовите на Израил: тие Го видоа (местото на) Бога, па јадеа и пија.

24 ¹² И Господ му рече на Мојсеј, велејќи:

Прилозиџе на Израилџиџе

25 И Господ му рече на Мојсеј, велејќи:

² „Кажи им на синовите на Израил да Ми соберат прилози: земете прилог кој од драго срце Ми дава.

³ А прилогот што ќе го земете од нив да биде: злато, сребро и бакар;

⁴ волна сина, црвена и светлоцрвена, лен и козина;

⁵ и црвени овнешки кожи, фини кожи и дрвја од шитим;

⁶ масло за светење, и мириси за маслото за помазание и за мирисно кадило;

⁷ камења оникс и камења за украсување на ефодот и наградникот.

⁸ Да Ми направите светилиште, од каде што ќе ви се јавувам вам.

⁹ Сè, (направете) како што ќе ти покажам Јас на планината: и образецот

Боџ му се јавува на Мојсеј на џланината

¹² И Господ му рече на Мојсеј: „Качи се кај Мене на планината и остани тука; ќе ти дадам камени плочи со закон и заповеди, што ги напишав за да им бидат закон.”

¹³ Тогаш стана Мојсеј со Исус, неговиот помошник, и се искачи Мојсеј на планината Божја,

¹⁴ а на старешините им рече: „Почекajte тука додека се вратиме кај вас; а, ете, Арон и Ор се со вас, па, ако има некој нешто за судење, нека оди кај нив.”

¹⁵ И се искачи Мојсеј на планината, и облак ја покри планината,

¹⁶ и беше славата Господова на Синајската Планина; и облак ја покриваше шест дена; а во седмиот ден го повика Мојсеј од облакот.

¹⁷ А славата Господова се гледаше како оган што гори на врвот од планината пред синовите израилски.

¹⁸ И Мојсеј влезе среде облакот и се качи на планината; и остана таму Мојсеј четириесет дена и четириесет ноќи.

на скинијата, и образецот на сите предмети во неа – така да направите.

Ковчеџоџ на завешоџи

¹⁰ Направете ковчег од дрвото шитим, во должина од два и пол лакта, а во ширина еден и пол лакот, и во висина еден и пол лакот;

¹¹ и опкови го со чисто злато: опкови го однатре и однадвор; направи му златен венец околу врвот;

¹² и излиј за него четири алки од злато, и постави ги на четирите негови долни агли: две алки од едната страна и две алки од другата страна.

¹³ Направи од дрвото шитим лстови, и опкови ги со (чисто) злато,

¹⁴ и провлечи ги лстовите низ алките од обете страни на ковчегот, за да се носи на нив ковчегот;

27

15,14
1 Мојс 35,5
5 Мојс 7,23
2 Цар 22,41
Пс 17,40
22,12

28

33,2
34,11-24
5 Мојс 4,38
7,20-23
11,23
18,12
Ис.Н. 3,10
24,11-12
Пс 77,55

29

7,22

30

5 Мојс 7,22
Ис.Н. 23,5
Суд 2,6

31

5 Мојс 7,24
9,3
11,24
34,2-3
Ис.Н. 21,44
24,12,18
Пс 78,6

32

34,12
5 Мојс 7,2
Ис.Н. 9,7
Суд 2,2

33

Суд 2,3
Пс 105,
34-40

24,1

6,23
19,24
28,1
4 Мојс 11,16

2

19,13-20
4 Мојс 12,6-8

3

19,8
21,1
Ис.Н. 24,16-24

4

17,4
34,27-28
1 Мојс 8,20
5 Мојс 27,2
Ис.Н. 4,3-
9,20-24
3 Цар 18,31

6 ¹⁵ лостовите во алките на ковчетот нека стојат, да не се вадат од нив.

³ Мојс 1,11
3,2,8,13
Мт 26,28
Евр 9,18

7 ¹⁶ А во ковчетот положи го заветот, што ќе ти го дадам.

¹⁷ Направи исто така и чистилиште: капак од чисто злато, долго два и пол лакта, а широко еден и пол лакот.

¹⁸ И направи два херувима од злато, ковани направи ги и постави ги на двата краја од капакот;

¹⁹ направи херувими: еден од едната страна, а друг од другата страна на капакот; направи ги херувимите на обе страни од очистишиштето.

²⁰ херувимите да бидат со крилата угоре, та со крилата да го засолнуваат капакот, а со лицата свртени еден спроти друг; лицата на херувимите нека бидат свртени кон очистишиштето.

²¹ И стави го капакот одозгора врз ковчетот, а во ковчетот положи го заветот, што ќе ти го дадам Јас:

²² и тука, над капакот, меѓу двата херувима, кои ќе бидат над ковчетот на заветот, ќе ти се јавувам тебе и оттаму ќе ти зборувам тебе и за сè ќе им заповедам преку тебе на синовите израилски.

²³ И стави го капакот одозгора врз ковчетот, а во ковчетот положи го заветот, што ќе ти го дадам Јас:

²⁴ И опкови ја со чисто злато, а направи и златен венец околу неа;

²⁵ и направи ѝ наоколу страници една дланка широки со венец наоколу;

²⁶ а направи за неа и четири алки од злато, и прицврсти ги алките на четирите агли од нејзините четири нозе;

²⁷ на страниците нека има алки, за да можат во нив да се стават лостови, па трpezата со нив да се подигнува;

²⁸ направи ги лостовите од дрвото шитим и опкови ги со (чисто) злато; и со нив ќе се крева трpezата.

²⁹ Направи за неа чинии, кадилници, чаши и црпки, со кои ќе се врши преливање; а ќе ги направиш од чисто злато.

³⁰ На трpezата поставувај ги секогаш лебовите принесени пред Мене.

³¹ И направи му седум кандила, и стави ги кандилата негови да светат од предната негова страна;

³² а и штипките и пелеларките за нив нека бидат од чисто злато направени;

³³ од еден кикар чисто злато да направиш свеќник, со сиот негов прибор.

³⁴ И гледај да ги направиш според образецот, што ти беше покажан на планината.”

Свейилник со седум гранки

³¹ И направи светилник од чисто злато; светилникот нека биде кован; неговиот столб, неговите гранки и чашки со јаболкца и неговите цветови – сите тие од него да излегуваат;

³² шест гранки нека излегуваат од страните: три гранки од едната страна на светилникот, а три гранки од другата страна на светилникот;

³³ три чашки во облик на бадемов цвет, со јаболче и цветови нека има едната гранка, и три чашки како бадемов цвет, со јаболче и цветови на другата гранка; и така нека има на шесте гранки, што излегуваат од светилникот,

³⁴ а на самиот светилник нека има четири чашки во вид на бадемов цвет, со јаболкца и цветови;

³⁵ едно јаболче под две гранки, од него, и едно јаболче под другите две гранки, од него, и едно јаболче под другите две гранки – така под шесте гранки што излегуваат од светилникот (и на светилникот четири чашки во вид на оревов цвет).

³⁶ Јаболчињата и гранките нивни од него треба да излегуваат; целиот да биде кован од чисто злато.

³⁷ И направи му седум кандила, и стави ги кандилата негови да светат од предната негова страна;

³⁸ а и штипките и пелеларките за нив нека бидат од чисто злато направени;

³⁹ од еден кикар чисто злато да направиш свеќник, со сиот негов прибор.

⁴⁰ И гледај да ги направиш според образецот, што ти беше покажан на планината.”

Скинијаџа

26 „Направи и скинија од десет платништа: од пресукан лен, од сина, црвена и светлоцрвена волна; врз нив да направиш и херувими – уметничка изработка.

² Должината на секое платниште нека е дваесет и осум лакти, додека ширината на секое платниште – четири лакти; таа мерка да биде за сите платништа.

17

15,7
19,18
Евр
12,18,29

18

34,28
1 Мојс 7,4
5 Мојс 9,
9-11
3 Цар 19,8
Сир 45,5
Мт 4,2
17,1-8

25,2

35,4-29
Езд 2,68
Неем 7,
70-72
1 Лет
29,5,9
2 Кор 9,7

4

28,4-8

5

4 Мојс
4,6,10

6

27,20
30,22-32
3 Мојс
16,12
4 Мојс 4,16
2 Лет 13,11

7

28,4,6-14

8

29,45
3 Мојс
26,11-12
5 Мојс
12,11
Зах 2,12
Евр 9,1-2

9

25,40
26,30
4 Мојс 8,4
1 Лет 28,19
Дела 7,44
Евр 8,5

10

5 Мојс
10,3,5
3 Цар 6,19
Евр 9,4

14

40,20
1 Лет 15,15

15

3 Цар 8,8

ИСХОД

16 ^{16,34} ^{24,12} ^{5 Мојс} ^{10,1-2} ^{Евр 9,4} ³ Петте платништа нека се поврзани едно со друго, а и петте други платништа нека се поврзани едно со друго.

17 ^{3 Мојс} ^{16,13} ⁴ И направи сини котелци по работ на првото платниште, од едната страна за соединување; така направи и по работ на последното платниште: каде што ќе се соединуваат двете половини;

18 ^{26,1.31} ^{36,35} ^{3 Цар 6,} ²³⁻²⁸ ^{2 Лст 3,} ¹⁰⁻¹³ ^{Евр 9,5} ⁵ педесет котелци направи на едно платниште, и педесет котелци направи по работ на другото платниште, каде што ќе се соединуваат со следното; да бидат еден спроти друг.

20 ^{1 Мојс 3,24} ^{3 Цар 8,7} ^{Евр 9,5} ⁶ Направи и педесет кукички од злато и со кукичките соедини го едното платниште со другото; и така скинијата ќе претставува една целина.

21 ^{26,34} ^{40,20} ^{5 Мојс 10,5} ⁷ Потоа направи платништа од козина за покривање на скинијата; единаесет такви платништа направи.

22 ^{4 Мојс 7,89} ^{2 Цар 6,2} ^{4 Цар 19,15} ^{Пс 79,1} ^{Ис 37,15} ⁸ Едното платниште да е долго триесет лакти, а широко – четири лакти; таа мерка да биде за сите единаесет платништа.

23 ^{3 Мојс 24,6} ^{3 Цар 7,48} ^{2 Лст 4,8.19} ⁹ И соедини ги петте платништа одделно, и шестте платништа одделно; шестото платниште откај влезот во скинијата свиткај го на две.

29 ^{4 Мојс 4,7} ^{3 Цар 7,48} ¹⁰ Направи и педесет котелци по работ од едното крајно платниште, и педесет котелци по работ од второто крајно платниште, каде што ќе се соединуваат.

30 ^{35,13} ^{39,36} ^{40,4.23} ^{3 Мојс 24,5-9} ^{1 Цар 21,} ¹⁻⁴ ¹¹ И направи педесет кукички од бакар и состави ги кукичките со котелците, па соедини ги платништата, за да бидат една целина.

31 ^{39,37} ^{40,24} ^{4 Мојс 4,} ⁹⁻¹⁰ ^{3 Цар 7,49} ^{Зах 4,3} ^{2 Лст 4,7} ¹² А остатокот од платништата на скинијата превиткај го, нека биде таа половина спуштена над скинијата од задната страна;

36 ^{4 Мојс 8,4} ¹³ остатокот, пак, од должината на платништата на скинијата – лакот од едната страна и лакот од другата страна – нека бидат спуштени од страните на скинијата – од едната и од другата страна, за да ја покриваат.

37 ^{3 Мојс 24,2-4} ^{4 Мојс 8,2} ^{2 Лст 13,11} ¹⁴ И направи покрив над скинијата од овнешки кожи, црвено обоени, како и покрив од сини кожи – одозгора.

¹⁵ Направи и пштици за скинијата од дрвото шитим што ќе стојат исправени;

¹⁶ десет лакти нека биде долга една пштица, а лакот и пол широка секоја пштица;

¹⁷ на секоја пштица нека има по два клина – еден спроти друг; така направи на секоја пштица за скинијата.

¹⁸ Така направи пштици за скинијата: дваесет пштици од страната откај Негев што е на југ,

¹⁹ а под дваесетте пштици направи четириесет подножја од сребро: две подножја на една пштица за обата клина нејзини, и две подножја под другата пштица за обата клина нејзини;

²⁰ и дваесет пштици за другата страна на скинијата, од север,

²¹ со четириесет подножја сребрени: две подножја под едната пштица и две подножја под другата пштица.

²² А од задната страна на скинијата – што е откај запад, направи шест пштици.

²³ И направи две пштици за аглите на скинијата од задната страна;

²⁴ тие да бидат одоздола и одозгора поврзани со алка; така нека биде со двете; тие нека бидат за обата агла;

²⁵ и така ќе има осум пштици со шеснаесет подножја сребрени: по две подножја под една пштица, и по две подножја под друга пштица – за обата клина нејзини.

²⁶ Понатаму направи напречници од дрвото шитим, пет за пштиците од едната страна на скинијата,

²⁷ и пет напречници за пштиците од другата страна на скинијата, и пет напречници за пштиците од задната страна на скинијата, што е кон запад;

²⁸ а внатрешниот напречник да минува преку средината на пштиците, од едниот крај до другиот.

²⁹ Пштиците опкови ги со злато, а и алките за напречниците направи ги од злато; напречниците исто така, опкови ги со злато.

³⁰ Така ќе ја направиш скинијата според образецот, што ти беше покажан на планината.

³¹ И направи завеса од сина, пурпурна и првена волна и пресукан лен; и на неа нека има уметнички извезени херувими.

³² И закачи ја на четири столба од шитим, опковани со злато, со златни

40
25,9
Евр 8,5

26, 1

4 Мојс
4,25-32
2 Цар 7,2
Евр 9,1-5
9,11-24

14

4 Мојс 3,25
4,25

19

38,27

30

25,9

31

3 Мојс 16
2 Лст 3,14
Мт 27,51
Лк 23,45
Евр 6,19
10,20

33 кукички, а нивните подножја – сребрени.

40,3,21
3 Мојс 16,2
3 Цар 8,6
Евр 9,2-3

34 Потоа обеси ја завесата на кукичките, и внеси го таму зад завесата ковчегот на заветот; и завесата ќе го одделува светилиштето од Светињата над светињите.

25,21
3 Мојс 16,2
Евр 9,5

35 И со капакот – чистилиште покриј го ковчегот на заветот во Светињата над светињите.

25,23
Евр 9,2

36 Намести и трпеза пред завесата и светилник спрема трпезата, од јужната страна на скинијата, а трпезата постави ја на северната страна.

27,1 И направи завеса за влезот во скинијата од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен – везена работа.

20,24
40,6
4 Мојс 4,13-14
3 Цар 9,25
Ез 43,13-17
2 Лет 4,1

37 За таа завеса ќе направиш пет столбови од шитим, опковани со злато и со златни кукички; па ќе им излиеш за нив и пет подножја од бронза.”

2

29,12
30,2
3 Мојс 4,7
3 Цар 1,50-51

27 „Направи и жртвеник од дрвото шитим – пет лакти долг и пет лакти широк; четириаголен да биде жртвеникот и три лакти висок.

Пс 117,27
Ез 43,15
Амос 3,14

3 А на неговите четири агли направи им рогови, така што роговите да излегуваат од него; и опкови го со бронза.

4 Мојс 4,14
3 Цар 7,40,45
Ер 52,18

4 Потоа направи за него котли за исипување во нив на пепелот, и лопатчиња, и потири, и вилушки, и кадилници; сиот овој прибор направи го од бакар.

5 И направи му решетка од бакар во вид на мрежа, а на решетката од четирите нејзини агли, направи и четири алки од бакар;

6 и стави ги под рамката на жртвеникот, долу, така што решетката да зафаќа до средината на жртвеникот.

25,13

7 Направи за жртвеникот лостови, лостови од дрвото шитим, и опкови ги со бакар;

25,14,28

8 лостовите да се провлечат низ алките, така што лостовите да излегуваат од двете страни на жртвеникот, за да се носи.

9 Ќе го направиш од штици, однатре да биде празен; како што ти беше покажано на гората, така да се направи.

Завесиџе на дворои

9 Направи и двор на скинијата. На јужната страна, откај Негев, завесите за дворот треба да бидат од пресукан лен, сто лакти во должина од едната страна;

10 столбови за нив да има дваесет, а подножја од бакар – дваесет; кукичките за нивните столбови и обрачите нивни да бидат сребрени.

11 Исто така и од северната страна завесите да бидат сто лакти долги; и дваесет столбови за нив со дваесет подножја од бакар; кукичките нивни и обрачите на столбовите да бидат од сребро.

12 А и по ширина на дворот, откај западната страна, да има завеси, долги педесет лакти; со десет столбови и десет подножја за нив.

13 А и од предната страна, кон исток, дворот треба да има педесет лакти ширина (со столбови од десет лакти и десет подножја).

14 Од петнаесет лакти нека бидат завесите од едната страна, и за нив три столба и три подножја под нив;

15 и од другата страна завеси, од петнаесет лакти, со три столба за нив и три подножја под нив;

16 А за вратата на дворот завесата да е дваесет лакти, од сина, пурпурна и црвена волна и со пресукан лен – уметничка работа; и четири столба за неа, со четири подножја под нив.

17 Сите столбови околу дворот треба да бидат поврзани со обрачи од сребро; и кукичките нивни да им се сребрени, а подножјата од бакар.

18 Во должина дворот да има сто лакти, во ширина по педесет насекаде, додека во висина пет лакти – од пресукан лен, а подножјето од бакар.

19 Сиот прибор во скинијата за општа употреба и сите нејзини колови, и сите колови на дворот да се од бакар.

Масло за светиљничкој

20 И заповедај им на синовите израилски да ти носат чисто масло, исцедено од маслинка, за светење, за да гори светилникот секогаш.

9

35,17
40,8,17-49
3 Цар 6,36
8,64
Ез 40,17-47
2 Лет 4,9
7,7

16

36,37
40,33

21 <sup>16,34
33,7
3 Мојс 1,1
4 Мојс 31,54
1 Цар 3,3</sup> ²¹ Во скинијата на собранието пред завесата, која ќе го закрива ковчегот на заветот, Арон и неговите синови нека го палат, да гори пред Господ од вечер до утрина. Тоа нека е вечен закон за поколенијата на синовите израилски.”

28, 1

<sup>6,23
24,9
3 Мојс 8,30
21,1
4 Мојс 18,1-7
Сир 45,6-13
Евр 5,1-4</sup> **28** *„Свештеничките одежди*
28 „А ти земи го кај себе Арон, братот твој, со синовите негови, за да Ми бидат свештеници: Арон, Надав, Авиу, Елеазар и Итамар, синови Аронови.

² И направи му свети одежди на Арон, братот твој, за чест и слава.

³ И кажи им на сите надарени со ум, кои сум ги исполнил со дух на мудрост, да му направат на Арон одежди, за негово посветување, за да Ми биде свештеник.

⁴ А ова се одеждите што треба да ги направат: наградник, ефод⁵, наметка, везен хитон⁶, кидар⁷ и појас. Нека направат свети одежди за Арон, и за синовите негови, за да Ми бидат свештеници.

⁵ Затоа нека земат злато и сина, пурпурна и црвена волна и чист лен.

Ефодот

⁶ Па нека направат ефод од злато и од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан чист лен – уметничка изработка.

⁷ На него два нарамника нека има, кои се врзуваат на двата краја, за да се држат заедно.

⁸ И појасот на ефодот, што е одозгора, нека биде иста изработка: од (чисто) злато, од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен.

⁹ И земи два камена оникс, и изрежи ги на нив имињата на синовите Израилеви:

¹⁰ шест имиња нивни – на едниот камен, а другите шест имиња – на вториот камен, според редоследот на нивното раѓање;

⁵ 28,4. Горна кратка облека.

⁶ 28,4. Долна долга облека.

⁷ 28,4. Украс за глава.

¹¹ со помош на каменорезец, како гравура врз печат, ќе ги изрежеш на тие два камена имињата на синовите Израилеви.

¹² Тие два камена потоа стави ги на нарамниците од ефодот, како камења за спомен на синовите Израилеви: и Арон ќе ги носи имињата на синовите на Израил пред Господ на обете рамења за нивни спомен.

¹³ Направи и две копчиња од (чисто) злато,

¹⁴ потоа (направи) две веришки од чисто злато; направи ги како усукани врвци, па закачи ги плетените веришки за копчињата.

Градничој

¹⁵ И градник судиски направи – уметничка работа; направи го како по составот на ефодот: од злато, од пурпурна, сина и црвена волна и од пресукан лен направи го;

¹⁶ четириаголен да биде, двоен, педа долг и педа широк;

¹⁷ нареди по него во четири реда скапоцени камења. Во првиот ред: рубин, топаз и смарагд,

¹⁸ во вториот ред: антракс, сафир и елмаз;

¹⁹ во третиот ред: опал, ахат и аметист;

²⁰ во четвртиот ред: хризолит, оникс и јаспис. Тие треба да бидат поставени во златни рамки.

²¹ Тие камења со имињата на синовите Израилеви треба да бидат дванаесет, според имињата нивни: нека бидат врежани како печат, со по едно име од бројот на дванаесетте племиња.

²² И на наградникот стави виени веришки, исплетени од чисто злато.

²³ Направи и две златни алчиња за наградникот, и двете алчиња прицврсти ги за двата краја на наградникот,

²⁴ па провлечи ги двете златни веришки низ двете алчиња за двата краја од наградникот,

12

<sup>30,16
4 Мојс 31,54</sup>

17

<sup>Ез 28,13
Откр 21,19-20</sup>

20

^{Дан 10,6}

21

<sup>Ис.Н. 4,8
Агеј 2,23
Мудр 18,24
Откр 21,12</sup>

30 ²⁵ а другите два краја од двете веришки закачи ги за двете копчиња и стави ги на нарамниците од ефодот, од предната страна.

²⁶ Направи и уште други две алчиња златни, па стави ги на другите два краја од наградникот, од внатрешната страна на ефодот;

²⁷ а направи и две златни алчиња, и прицврсти ги за двата нарамника на ефодот, одоздола, од неговата предна страна, каде што се соединува, над појасот.

²⁸ Потоа алчињата на наградникот нека се врзат за алчињата на ефодот со сина врвка плетена од волна, та да не се одделува наградникот од ефодот, туку да стои на појасот од ефодот,

²⁹ А Арон ќе ги носи имињата на синовите Израилеви преку наградникот судиски, над срцето свое, кога ќе влегува во светилиштето, за спомен пред Бога (и стави ги над судиите надградниците, плетените веришки, стави ги од двата краја на надградникот, и стави ги двата штита на двете рамења, од нараменикот откај лицето).

³⁰ А во наградникот судиски стави ги Урим и Тумим; и тие ќе бидат над срцето Ароново, кога влегува (во светилиштето) пред Господ; а Арон секогаш ќе го носи над срцето свое судот на синовите Израилеви пред Господ.

Другиите свештени одежди

³¹ Направи и наметка кон ефодот, целата сина;

³² одозгора во средината нека има прорез за главата; и нека биде работ на прорезот наоколу опшиен со ткаен ширит, како што се опшива отворот на оклоп, така што наметката да не се реси;

³³ и по полите нејзини направи топченца од сина, пурпурна и црвена волна, а наоколу, меѓу нив, и златни свончиња:

³⁴ златно свонче па топче, златно свонче па топче по полите на наметката насекаде наоколу.

³⁵ Неа ќе ја носи Арон, кога ќе служи, за да се слуша гласот од неа кога ќе

влегува во светилиштето пред лицето на Господ, а и кога излегува, та да не умре.

³⁶ А направи и плочка од чисто злато, и на неа изрежи како на печат „Светиња Господова“,

³⁷ и да ја врзеш со сина врвца за кидарот, така што да стои од предната страна на кидарот.

³⁸ И ќе биде на челото Ароново, та Арон на себе да ги презема гревовите на приносите, што ги посветуваат синовите израилски, и на сите дарови, што му ги принесуваат тие; и така, таа нека биде секогаш на неговото чело, за да бидат тие секогаш примени од Господ.

³⁹ Направи и хитон од лен, и кидар од лен; а појасот направи го везен.

⁴⁰ И на синовите Аронови направи им хитони, направи и појаси, и превивки за главата направи им, за чест и слава.

⁴¹ Во тоа облечи го Арон, братот твој, и синовите негови со него; помажи ги, исполни им ги рацете, и освети ги, за да ми бидат свештеници.

⁴² А направи им и долна облека од лен, да се покрие гологијата од телото нивно, од крстот до бедрата;

⁴³ и да ги носи Арон, и синовите негови, кога влегуваат во скинијата, или кога пристапуваат кон жртвеникот за служба во светилиштето, за да не навлечат грев (врз себе), та да не умрат. Тоа нека биде вечен закон за него и за потомството негово по него.”

Освештување на свештенициите

29 „А еве што да направиш над нив, за да ги посветиш за Мои свештеници: земи теле од говедата и два овна здрави,

² и бесквасни лебови, бесквасни погачки замесени со масло, и питки бесквасни намачкани со масло; од пченично бело брашно направи ги.

³ Стави ги во една кошница, и прinesi ги со кошницата, заедно со телето и двата овна.

⁴ Доведи го Арон и синовите негови пред влезот на скинијата, и измиј ги со вода.

3629,6
3 Мојс 8,9
Зах 14,20**38**4 Мојс 18,1
Ис
53,5,6,11**39**

3 Мојс 16,4

4029,8-9
40,14
3 Мојс 8,13**41**29,7-9
30,30
40,13,15
4 Мојс 3,3
Јн 17,19**42**20,26
3 Мојс 6,4
16,4**43**

30,20,21

29,140,12-15
Сир 45,
15-17
Евр 7,26-28**2**3 Мојс
2,1,4
24
4 Мојс 6,15**4**40,12-15
Евр 10,22

ИСХОД

5 ^{28,8} А откако ќе ги земеш одеждите, облечи го Арон, во хитон и во наметка, во ефод и во наградник и опашки во преку ефодот;

6 ^{28,36,38} ^{39,30} ^{Зах 3,5} Стави му го на глава кидарот, а на кидарот прицврсти го венецот на свестоста.

7 ^{30,22-23,30} ^{37,29} ^{1 Цар 10,1} И земи масло за помазание, излеј на главата негова и помажи го.

8 ^{28,4} Потоа доведи ги синовите негови и облечи ги во хитоните.

9 ^{28,40} ^{40,15} ^{4 Мојс 3,10} ^{5 Мојс 18,5} И опашки ги со појаси, Арон и неговите синови, и стави им ги превивките на главата, па свештенството нека им припаѓа вечно. Така ќе ги посветиш рацете на Арон и на неговите синови.

10 ^{3 Мојс 1,4} ^{4,15} ^{4 Мојс 8,12} Потоа доведи го телето пред вратата на скинијата, и Арон и синовите негови нека ги положат рацете свои врз главата на телето.

11 ^{3 Мојс 1,5,11} ^{4,24} И заколи го телето пред Господ, пред влезот во скинијата,

12 ^{27,2} ^{3 Мојс 1,5-9} ^{4,7} и земи крв од телето и со твојот прст помажи ги роговите на жртвеникот, а остатокот од крвта, сета излиј ја во подножјето на жртвеникот.

13 ^{3 Мојс 1,8} ^{9,10} Потоа земи го сиот лој што ја обвива внатрешноста, кошулката на црниот дроб и обата бубрега со лојот околу нив, и запали ги на жртвеникот.

14 ^{3 Мојс 4,12,21} А месото од телето, кожата негова и нечистотиите изгори ги на оган надвор од логорот. Тоа е жртва за грев.

15 ^{3 Мојс 3,2} ^{2 Лер 29,23} Потоа земи го едниот овен, и Арон и синовите негови нека ги положат рацете свои врз главата на овенот;

16 ^{24,6} па заколи го овенот, земи крв од него и со неа полиј го жртвеникот од сите страни;

17 ^{3 Мојс 1,9,13} овенот, пак, исечи го на делови, измиј ја внатрешноста и нозете негови, и стави ги врз расечените делови со главата,

18 ^{1 Мојс 8,21} ^{2 Кор 2,15} ^{Ефес 5,2} ^{Фил 4,18} и изгори го целиот овен на жртвеникот. Тоа е жртва сепаленица пред Господ, мирис благопријатен, жртва на Господ.

19 ^{29,10} Земи го потоа и другиот овен, та Арон и синовите негови нека ги положат рацете свои на главата на овенот;

20 ^{3 Мојс 1,5,11} ^{14,14,25} заколи го овенот и земи од неговата крв, па помажи го со неа крајчето од десното уво на Арон, и крајчето од

десното уво на неговите синови, а и палецот на десната рака нивна, и палецот од десната нога нивна; а со крвта, што ќе преостане, попрскај го жртвеникот од сите страни.

21 ^{Евр 9,22} Потоа земи од крвта, што е на жртвеникот и масло за помазание, и попрскај го Арон и одеждите негови, и синовите негови и одеждите нивни – па ќе бидат осветени тој и одеждите негови, и синовите негови и одеждите на синовите негови со него;

22 Освен тоа, земи лој од овенот и опашката негова, и лојот што ја обвива внатрешноста негова, како и кошулката од црниот дроб и обата бубрега и лојот што е на нив, и десната плешка (тоа е овен за посветување);

23 и еден леб и една погачка со масло, и една питка од кошницата со бесквасни лебови, приложена пред Господ.

24 Сето тоа стави го врз рацете на Арон и врз рацете на синовите негови, и принеси го тоа со нишање пред Господ.

25 Потоа земи им го тоа од рацете нивни, и изгори го на жртвеникот, со жртвата сепаленица, за да биде мирисот благопријатен пред Господ: тоа е принос пред Господ.

26 И земи ги градите од овенот за Ароновото посветување и принеси ги со нишање пред Господ – и тоа ќе биде твој дел.

27 И освети ги градите од приносот, што беа нишани, и плешката на вознесението што беше вознесена, од овенот за посветување на Арон и на синовите негови;

28 и тоа нека биде за Арон и за синовите негови вечен дел од синовите на Израил, бидејќи тоа е вознесение; тоа вознесение треба да го прават (синовите на Израил) при благодарствените жртви; нивното вознесение е дар за Господ.

29 А светите одежди Аронови по него нека преминат на синовите негови, за да бидат во нив помазувани и во нив да се посветуваат за свештеници.

30 Седум дена нека се облекува во нив свештеник од синовите негови, оној, кој

21

Евр 9,22

24

3 Мојс 7,30

9,21

10,15

4 Мојс 6,20

8,11.13.15

26

3 Мојс 7,30

27

3 Мојс

7,31.34

28

3 Мојс

7,30.34

10,15

29

28,2

4 Мојс

20,28

30

3 Мојс 6,23

4 Мојс

20,28

31 на неговото место ќе биде свештеник, кој ќе влегува во скинијата за да служи во светилиштето.

3 Мојс
8,31-33
Ез 42,13
2 Лет 13,9

31 А овенот за посветување земи го и месото негово свари го на свето место;

Мт 12,4

32 и Арон и синовите негови нека го изедат месото од тој овен со лебовите од кошницата при влезот во скинијата.

12,10

33 Зашто преку тоа е извршено очистување и послужило за нивното посветување во свештенство; човек друг да не јаде, зашто тоа е света работа;

3 Мојс 1,4
Ез 43,18-27
2 Лет 29,24
Евр 10,11

34 а и ако остане нешто од месото на жртвата за посветување, или од лебовите до изутрина, остатокот изгори го на оган; тоа не треба да се јаде, зашто е светиња.

30,29
40,10
3 Мојс 16,18-20
Мт 23,19

35 И направи така со Арон и со синовите негови сè онака како што ти заповедав. Седум дена посветувај ги рацете нивни.

3 Мојс 6,
4-8
Ез 46,13-15
1 Лет 16,40
Срп 45,14

36 Телe заради гревовите да принесуваш секој ден за очистување; и жртва за грев да принесуваш врз жртвеникот за да го очистиш; и помажи го за да биде осветен.

4 Мојс 28,4,8
Езд 3,3

37 Седум дена ќе го очистуваш жртвеникот и ќе го осветуваш, и жртвеникот ќе биде голема светиња; секој кој ќе се допре до жртвеникот, ќе се освети.

1 Мојс 35,14
4 Мојс 15,4
28,5
Ез 46,13-15

Секојдневниите жртви

38 А еве што ќе принесуваш на жртвеникот: две јагниња (без недостаток) стари една година, секој ден без прекин.

3 Цар 18,29,36
Пс 140,2
Дан 9,21
Езд 9,4,5

39 Едното јагне принесувај го наутро, а другото принесувај го навечер;

27,2
33,9,11
4 Мојс 7,89

40 и уште по една десетина ефа пченично брашно измешано со четврт ин исцедено масло, а за преливање – четврт ин вино, за едно јагне;

41 а другото јагне принесувај го навечер: со принос од брашно како утринскиот и со исто такво преливање принесувај го, како благопријатен мирис, жртва на Господ.

42 Тоа нека биде постојана жртва сепаленица во поколенијата ваши пред вратата од скинијата, пред Господ, каде што ќе ти се јавувам, за да зборувам со тебе.

43 И таму ќе им се јавувам на синовите израилски, и ќе се освети тоа место со славата Моја.

44 А ќе ги осветам скинијата и жртвеникот; и Арон и синовите негови ќе ги осветам, за да Ми свештенодејствуваат.

45 Ќе пребивам меѓу синовите израилски и ќе им бидам Бог,

46 и ќе познаат дека Јас сум Господ, Бог нивни, Кој ги изведе од земјата египетска за да пребива меѓу нив. Јас сум Господ, нивниот Бог.”

43

25,22
40,34
3 Цар 8,11
Ез 43,5
Пс 25,8

44

29,1

45

25,8
40,34
1 Мојс 17,7
4 Мојс 35,34
2 Кор 6,16

46

6,6
Агеј 2,5

Кадилниот жртвеник

30 „Направи и жртвеник за кадење, од дрвото шитим направи го:

2 должината нека му биде лакот, а ширината лакот, четвороаголен да биде, и два лакта висок; од него нека излегуваат роговите негови;

3 позлати го со чисто злато одозгора, од страните наоколу, и роговите негови; направи му златен венец наоколу;

4 под венечот на двата агли негови направи и две алки од (чисто) злато; од двете страни направи ги; низ нив провери лостовите, за да може да се носи жртвеникот;

5 лостовите направи ги од дрвото шитим, и опкови ги со злато.

6 Па стави го пред завесата, која виси пред ковчегот на заветот, спрема капакот што е врз ковчегот на заветот, од каде што ќе ти се јавувам тебе.

7 А Арон нека кади на него со кадиво со пријатна миризба; нека кади над него, секое утро, кога ги приготвува кандилата;

8 И кога ќе ги пали Арон кандилата навечер, нека кади над него; нека има постојано кадење пред Господ во поколенијата ваши.

9 Не принесувај над него никакво друго кадиво, ни сепаленици, ниту принос од леб, ни преливање не изливајте над него.

10 Арон еднаш во годината нека врши очистување над роговите негови; со крв од жртва за очистување на гревовите нека се врши очистување еднаш годишно во поколенијата ваши, зашто тоа е голема светиња пред Господ.”

30, 1

40,5,26-27
4 Мојс 4,11
3 Цар 6,
20-21
2 Лет 4,19
Лк 1,11
Откр 8,3-5

2

27,2

3

25,11

4

25,12

5

25,13

6

25,22
26,34
40,5

7

25,6
40,27
5 Мојс 33,10
2 Лет 26,18

8

29,42

9

3 Мојс 10,1

10

29,36-37
3 Мојс 6,21
9,7
16,2,18-19

ИСХОД

12

Принос за скинијаџа

4 Мојс 1
31,50
2 Цар 24,
1-9,13

¹¹ И уште му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

13

38,25-28
3 Мојс
27,25
4 Мојс 3,47

¹² „Кога ќе ги пребројуваш синовите на Израил, при вршење преглед, секој нека даде на Господ откуп за душата своја, при нивното пребројување, и нема да има меѓу нив погубно уништување за време на пребројувањето;

14

38,26
4 Мојс
1,3,18
26,2

¹³ оние што ќе доаѓаат за пребројување нека даваат по половина шекел, свештен шекел: во тој шекел има дваесет гери; а половината шекел е принос на Господ.

15

Изреки
22,2
1 Птр 1,
12-19

¹⁴ Сите што доаѓаат на пребројување, а имаат по дваесет години и нагоре, треба да даваат принос на Господ.

16

38,25-28
4 Мојс
31,54

¹⁵ богатиот да не дава повеќе, а сиромавиот да не дава помалку од половина шекел, кога давате принос на Господ за откуп на душите ваши.

18

38,8
40,7,30
3 Цар 7,38
2 Лет 4,6

¹⁶ А, откако ќе го собереш откупеното сребро од синовите на Израил, употребувај го за служење во скинијата. Тоа ќе им биде на синовите на Израил спомен пред Господ, за откуп на душите ваши!”

19

29,4
40,12,31-32
3 Мојс 8,6
Пе 25,6
Евр 10,22

Мијалникот од бакар

21

27,21

¹⁷ И уште му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

23

1 Мојс
43,11
Ер 6,20
Ез 27,19
Изреки
7,17
Песна 4,14

¹⁸ „Направи и мијалник од бакар за миење и подножјето негово нека е од бакар; постави го меѓу скинијата и жртвеникот и налеј вода во него;

¹⁹ и Арон и синовите негови од него нека ги мијат рацете свои и нозете свои;

²⁰ кога влегуваат во скинијата, нека се мијат со вода, за да не умрат; или кога пристапуваат кон жртвеникот, да Му служат и да Му принесуваат на Господ жртва;

²¹ тогаш нека ги мијат рацете свои и нозете свои, за да не умрат. Тоа нека им биде наредба вечна, нему и на потомството негово по него.”

Светото масло

²² Му рече Господ уште на Мојсеј, велејќи:

²³ „Земимириси најубави: смирна чиста – петстотини шекели, миризлив

цимет половина од тоа – двесте и педесет, и третика миризлива – исто така двесте и педесет,

²⁴ касија – петстотини шекели, според свештениот шекел, и маслиново масло еден ин;

²⁵ и од тоа направи масло – миро за свето помазание; мирото за свето помазание да биде направено со умешноста на мироварец; тоа нека биде миро за свето помазание.

²⁶ Со него помажи ја скинијата на собранието и ковчетот на заветот

²⁷ и трpezата и сиот нејзин прибор, и светилникот и сите делови негови, и жртвеникот за кадење;

²⁸ и жртвеникот, на кој се принесува жртва сепаленица, и сиот негов прибор, и мијалникот и подножјето негово.

²⁹ Така ќе ги осветиш, па ќе станат голема светиња и сè што ќе се допре до нив, ќе се освети.

³⁰ Помажи го и Арон и синовите негови, и посвети ги, за да Ми бидат свештеници.

³¹ А на синовите израилски кажи им: ова масло за помазание нека Ми биде миро за свето помазание за сите поколенија ваши.

³² Телото на обичен човек нека не се помажува со него, и не правете за себе такво миро какво што е ова. Тоа е светиња и нека остане светиња за вас.

³³ Ако некој направи такво миро, или помаже друг со него, нека биде истребен од народот свој.”

Правење на светото кадиво

³⁴ И му рече Господ на Мојсеј: „Земимирисни мириси: стакта, онике, халван миризлив, и чист темјан, од сите работи во еднакви делови,

³⁵ и од нив направи кадиво, миро варено, со умешноста на мироварец, чисто и свето.

³⁶ Па, откако ќе го истолчиш ситно, ставај од него во скинијата пред ковчетот на заветот, каде што ќе ти се јавувам; тоа нека ви биде голема светост.

³⁷ А такво кадиво, какво што ќе го направиш, немојте да правите за себе; тоа нека ви биде светост пред Господ.

25

37,29
1 Лет 9,30

26

40,9
3 Мојс 8,10
4 Мојс 7,1

29

29,37
3 Мојс
8,10-11

30

28,41
40,15
3 Мојс
8,12,30

33

1 Мојс
17,14

34

Песна 3,6

35

25,6
37,29

36

25,22

31,2 ³⁸ А, ако некој го направи тоа, за да кади со него, нека биде истребен од народот свој.”
37,1
38,22
1 Лет 2,20
2 Лет 1,5

3 Градиџелиџе на скинијаџа

31 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:
28,3
3 Цар 7,14

6 ² „Ете, го определив по име Веселеил, син на Уриј, синот на Ор, од племето Јудино;
28,3
36,1-2
38,23

7 ³ и го исполнив со Духот Божји, со мудрост, разум, знаење и секаква умешност;
36,8-38
37,1-6

8 ⁴ да работи со злато, сребро и бакар; (со сина, пурпурна и црвена волна и со испреден висон);
37,10-28
3 Мојс 24,4

9 ⁵ да реже камења, да прави дрвени изработки, за секакви потреби.
30,18
38,3

10 ⁶ И, ете, му го дадов за помошник Охолијав, синот на Ахисамах, од племето Даново; и на сите способни луѓе им дадов разум да се потрудат да направат сè како што ти заповедав:
28,2
28,2

11 ⁷ скинијата, и ковчетот на заветот, и очистилиштето над него, и сиот прибор во скинијата;
25,6
30,22-32
37,29

13 ⁸ и трпезата со сите нејзини принадлежности, и светилникот од чисто злато со сите делови негови, и кадилниот жртвеник;
20,8-11
3 Мојс 20,8
Ез 20,12
37,28

14 ⁹ жртвеникот за жртви сепаленици со сиот негов прибор, и мијалникот и подножјето негово;
4 Мојс 15,32-36

15 ¹⁰ и одеждите на Арон за служење и одеждите на синовите Аронови, со кои ќе ми свештенодејствуваат;
20,8-11
35,2
3 Мојс 23,3

17 ¹¹ и маслото за помазание, и кадивото благопријатно за светилиштето – сè нека направат така, како што ти заповедав.”
20,9,11
1 Мојс 2,2-3
9,9
Ис 56,2
58,13
Ер 17,21-22
Ез 20,12,20

ИЗРАИЛ ГО НАРУШУВА ЗАВЕТОТ СО БОГА

Злајноџо џеле

32 А народот, кога виде дека Мојсеј долго време не слегува од планината, се собра пред Арон, и му рече: „Стани и направи ни бог што ќе оди пред нас, зашто не знаеме што се случи со оној човек – со Мојсеј, кој нè изведе од земјата египетска.”
24,12
32,15-16
34,1,28
5 Мојс 4,13
9,10
2 Кор 3,3
Евр 9,4

² Арон им рече: „Извадете ги златните обетки од ушите на вашите жени, синовите ваши и ќерките ваши, и донесете ми ги!”

¹¹ и маслото за помазание, и кадивото благопријатно за светилиштето – сè нека направат така, како што ти заповедав.”

Празнување на сабоџаџа

¹² И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

¹³ „Кажи им на синовите на Израил така: пазете ги саботите Мои, зашто тоа е знак меѓу Мене и вас од колено до колено, за да знаете дека Јас сум Господ, Кој ве осветува.

¹⁴ Пазете ја саботата, бидејќи таа е света за вас: кој ќе ја оскверни, да се погуби. Секој, кој ќе врши некаква работа во тој ден, таа душа нека се истреби од народот свој.

¹⁵ Шест дена нека се работи; а седмиот ден е сабота, ден за одмор, посветен на Господ: секој, кој ќе работи во саботен ден, нека се предаде на смрт.

¹⁶ Затоа синовите израилски нека ги пазат саботите, празнувајќи ги во родовите свои како вечен завет.

¹⁷ Тоа е знак меѓу Мене и синовите на Израил до века; зашто во шест дена ги создаде Господ небото и земјата, а во седмиот ден си отпочина и се одмори.”

¹⁸ И кога Бог престана да зборува со Мојсеј на Планината Синајска, му ги даде двете плочи на заветот – камени плочи, напишани со прст Божји.

32,1

13,21
32,23
5 Мојс 9,9-12
Дела 7,40-41

2

Суд 8,24-27

4

20,23
32,8
5 Мојс 9,16
Суд 17,3-4
3 Цар 12,28
14,9
4 Цар 10,29
17,16
Ис 30,22
42,17
Ос 8,6
Пс 105,19-23
Неем 9,18
Дела 7,41

5

4 Цар 10,20

6

20,24
34,15
4 Мојс 6,14
25,2
Ез 43,27
Неем 8,12
Дела 7,41
1 Кор 10,7

ИСХОД

7 ние; и испоседна народот, та јадеа и пијеа, и потоа станаа да играат.
 10,5-11
 33,1
 1 Мојс
 6,11-12
 Ез 20,8

8 **7** И му рече Господ на Мојсеј: „Оди поскоро и слези долу, зашто народот твој, кого го изведе од земјата египетска, појде по пат на беззаконие.
 20,4
 22,19
 3 Цар
 12,28
 Ер 7,26
 16,12
 31,32
 Мал 2,8

9 **8** Брзо се отклонија од патот, што им го определив; си направија теле, и му се поклонија, па му принесоа жртви, и рекоа: „Еве го, Израиле, твојот бог што те изведе од земјата египетска.“
 9 И му рече Господ на Мојсеј: „Гледам дека оној народ е тврдоглав,
 33,3,5
 34,9
 5 Мојс 9,
 5-7
 10,16
 31,27
 4 Цар
 17,14
 Ер 7,26
 Ос 4,16
 Пс 77,8
 Неем 9,16
 2 Лет 30,8
 Дела 7,51

10 **9** И му рече Господ на Мојсеј: „Гледам дека оној народ е тврдоглав,
 10 но сега остави да се разгори гневот Мој против нив и да ги истребам, а од тебе ќе направам голем народ.“
 11 А Мојсеј, се помоли пред Господ Бог, и рече: „Зошто се разгорува, Господи, гневот Твој против народот Твој, кого го изведе од земјата египетска со сила голема и рака цврста?“
 12 Зошто Египќаните да зборуваат и да речат: „За зло ги изведе, за да ги убие по планините и да ги истреби од земјата?“ Нека се смири Твојот силен гнев и немој да го погубуваш народот Твој.
 13 Сети се на Авраам, Исак, Израил (Јаков), слугите Твои, на кои им се колнеше, велејќи: „Ќе го умножам и преумножам потомството ваше како ѕвездите на небото, и сета оваа земја, за која ви зборував, ќе му ја дадам на потомството ваше; вечно ќе ја владееат.“
 14 И Господ се смилува и не му направи зло на народот Свој, како што беше рекол.
 15 Тогаш се врати Мојсеј, слегувајќи од планините; во рацете му беа двете плочи на заветот, испишани од двете страни: и на едната страна и на другата страна беше напишано.
 16 Плочите беа Божјо дело, и писмото – Божјо писмо, врежано на плочите.
 17 А Исус, кога го чу гласот на народот што викаше, му рече на Мојсеј: „Борбен повик е во логорот.“
 18 Но тој одговори: „Не е тоа вик на победници, ниту, пак, пискот на победени; туку слушам глас на луѓе кои пеат.“
 19 А кога се приближи до логорот и го виде телето и игрите, се разгневи Мој-

сеј: па ги фрли од рацете свои обете плочи, и ги скрши во подножјето на планината.

20 Потоа го зеде телето, што го беа направиле, и го изгори во оган и го претвори во прав, а правта ја истури во водата, и им даде од неа да пијат синовите на Израил.

21 И му рече Мојсеј на Арон: „Што ти направи овој народ, та го наведе на толку голем грев?“

22 А Арон му рече: „Не гневи се, господаре мој; ти самиот знаеш дека овој народ му е наклонет на злото.“

23 Тие ми рекоа: „Направи ни бог што ќе оди пред нас; бидејќи не знаеме што стана со Мојсеј, со човекот кој нè изведе од земјата египетска.“

24 А јас им реков: „Кој има злато, нека го извади од себе.“ И го извадија и го донесоа, а јас го фрлив во оган, и го излеав ова теле.“

Казнаиџа

25 Кога виде Мојсеј дека тој народ станал необуздан – бидејќи Арон беше допуштил да падне во необузданост, пред очите на нивните непријатели,

26 застапа Мојсеј на вратата од логорот, и рече: „Кој е Господов, нека дојде кај мене!“ И се собраа кај него сите синови Левиеви.

27 И тој им рече: „Еве што вели Господ, Бог на Израил: опашете го секој својот меч на бедрото свое, и појдете по логорот, па тргнете од врата на врата и обратно, и секој нека го убие братот свој, ближниот свој и соседот свој.“

28 И постапија синовите Левиеви според заповедта Мојсејева: и во тој ден изгина народ до три илјади души.

29 И Мојсеј им рече: „Денес Му ги посветивте рацете свои на Господ за служба: кој на синот свој, кој на братот свој, за да ви даде денес благослов.“

Мојсеј Го моли Боџа да мујросиџи на Израил

30 А утредента Мојсеј му рече на народот: „Направивте голем грев; и сега

15
 24,12
 31,18
 34,4,29
 5 Мојс 9,15
 2 Кор 3,3
 Евр 9,4

16
 24,12
 31,18

19
 34,1
 5 Мојс
 9,16,17
 Пс
 118,53,158

20
 5 Мојс 7,25
 9,21
 12,3
 4 Цар 23,6
 Мих 1,7
 1 Лет 14,12
 2 Лет 34,7

22
 1 Мојс 8,21
 5 Мојс 9,24
 4 Цар
 21,15
 Ер 4,4

23
 32,1
 Дела 7,40

26
 5 Мојс
 33,9-11

27
 4 Мојс 25,5
 Ез 9,5
 Мт 10,37
 Лк 14,26

30
 3 Мојс 1,4
 4,20,26
 5,6,10,13,26
 1 Цар
 12,20
 Пс 24,11
 85,2

31 ќе појдам горе кај Бога, за да молам да ви се прости вашиот грев.”
20,23
34,9
5 Мојс 9,18

32 И се врати Мојсеј кај Господ, и рече: „О, Господи, овој народ направи голем грев, бидејќи си направи бог од злато.”

33 И сега прости им го гревот нивни; ако ли, пак, не, тогаш избриши ме и мене од книгата Твоја, во која си ме запишал.”
17,14
Пс 68,28
Дан 12,1
Откр 3,5

34 А Господ му рече на Мојсеј: „Оној, што згрешил пред Мене, него ќе го избришам од книгата Моја.”

35 Но сега оди, и поведи го тој народ во местото, каде што ти реков. Еве, Мојот ангел ќе оди пред тебе, а кога ќе ги посетам, на нив ќе го навртам гревот нивен.”

36 И го казни Господ народот, за направеното теле што го излеа Арон.
14,19
15,17
23,20
5 Мојс 32,35
Ис 27,1
Ер 5,9
Пс 88,32
98,8

Бој му зайоведа на Мојсеј да шрѓнајѝ

33,1 И Господ му рече на Мојсеј: „Крени се отука ти и народот, кого го изведе од земјата египетска и оди во земјата, за која им се заколнав на Авраам, Исак и Јаков, велејќи: на потомството ваше ќе му ја дадам;
11,11-13

2 и ќе испратам пред тебе ангел, и ќе ги изгонам Хананците, Аморејците, Хитијците, Перизијците, Евејците, (Гергесејци) и Јевусијците;
14,19
23,20,23
5 Мојс 7,1

3 и ќе те воведам во земјата, каде што тече мед и млеко; Самиот нема да одам со вас, за да не ве погубам по патот, бидејќи вие сте тврдоглав народ.”
3,8
32,9-10

4 А народот кога го чу тој страшен збор, се расплака, и никој не го кладе на себе накитот свој.
4 Мојс 14,39

5 Зашто Господ му беше рекол на Мојсеј: „Кажете им на синовите израилски: вие сте тврдоглав народ; само за миг да се симнам помеѓу вас, ќе ве истребам; а сега симнете го од себе накитот свој, а Јас ќе ви покажам што ќе направам со вас.”
32,9

6 И ги извадија накитите од себе синовите израилски на планината Хорев.
3,1

7 И Господ му рече на Мојсеј: „Кажете им на синовите израилски: вие сте тврдоглав народ; само за миг да се симнам помеѓу вас, ќе ве истребам; а сега симнете го од себе накитот свој, а Јас ќе ви покажам што ќе направам со вас.”
26,1
1 Мојс 25,22
27,21
4 Мојс 12,4-8

Скинијата на собранието

7 А Мојсеј го зеде шаторот свој, и го распна надвор од логорот, и се нарече

скинија на собранието; и секој што Го бараше Господа, доаѓаше во скинијата на собранието, што се наоѓаше надвор од логорот.

8 И кога Мојсеј тргнуваше кон скинијата, сиот народ стоеше на вратата од својот шатор, и гледаше по Мојсеј, додека не влезе во скинијата.

9 А кога Мојсеј влегуваше во скинијата, се спушташе столб од облак и се задржуваше пред вратата на скинијата, додека Господ зборуваше со Мојсеј.

10 И сиот народ го гледаше столбот од облак, кој стоеше пред вратата на скинијата; и сиот народ стануваше, и секој се поклонуваше пред влезот на својот шатор.

11 И тогаш Господ зборуваше со Мојсеј лице в лице, како што човек зборува со пријателот свој. Потоа Мојсеј се враќаше во логорот, додека неговиот помошник, младиот Исус, синот Навинов, не излегуваше од скинијата.

Господ разговара со Мојсеј

12 И Мојсеј му рече на Господ: „Ете, Ти ми велиш: ‚води го тој народ‘, и не ми јави кого ќе пратиш со мене, иако ми рече: ‚Јас те знам по име и ти најде милост пред Мене.’”

13 Па, ако, сум нашол милост пред Тебе откриј ми се да Те разберам, та и понатаму да најдам милост пред Тебе, и да видам дека овие луѓе се Твој народ.”

14 И му рече Господ: „Јас Самиот ќе врвам пред тебе, и ќе те успокојам.”

15 А Мојсеј му рече: „Ако Ти Самиот не појдеш со нас, тогаш не изведувај нè одовде,”

16 зашто, по што ќе познаеме дека јас и народот Твој сме нашле милост пред Тебе, освен по тоа што Ти одиш со нас? И по тоа ќе се разликуваме и народот Твој од сите други народи што се на земјата.”

17 И Господ му рече на Мојсеј: „Ќе го направам и тоа, што го кажа, зашто ти најде милост пред Мене, и те познавам многу добро.”

18 Пак рече Мојсеј: „Покажи ми ја славата Своја.”

9
19,9
29,42
5 Мојс 31,15
Пс 98,7

11
33,20
34,34
4 Мојс 12,8
5 Мојс 34,10
Сир 46,1

12
3,10
15,17
Ис 43,1
45,3
49,1

13
3,7
5 Мојс 26,29
Пс 24,4
51,15
103,7
143,8

14
Ис.Н. 11,23
21,44
Ис 63,9
Ер 31,2

15
34,9
Пс 79,3,7,19

16
34,10
3 Мојс 20,24,26
4 Мојс 14,14
23,9
5 Мојс 2,7
4,7,32,34

17
5 Мојс 10,10

18
16,7
3 Цар 19,9-18
Јн 1,14

19 ^{3,14} ^{6,3} ^{34,6-7} ^{3 Цар} ^{19,11} ^{Рим} 9,15
 19 Му одговори: „Ќе ја покажам пред тебе сега Моја слава, и ќе Го изговорам името Господово пред тебе, и кој е за помилување, ќе го помилувам, и кој е за утешение – ќе го утешам.”

20 ^{3,6} ^{4 Моје} 4,20 ^{5 Моје} 5,24,26 ^{Суд} 6,22-23 ^{Ис} 6,5 ^{Јн} 1,18
 20 И потоа рече: „Но лицето Мое не ќе можеш да го видиш, зашто не може човек да Го види лицето Мое и да остане жив.”

21 ^{Ис} 6,5 ^{Јн} 1,18
 21 И пак рече Господ: „Ене место кај Мене, застани на онаа карпа!

22 ^{3 Цар} 19,9 ^{Ис} 2,21 ^{49,2} ^{Пс} 26,5 ^{62,8} ^{91,1,4}
 22 А кога ќе помине славата Моја, ќе те ставам во пукнатината на карпата, и ќе те засолнам со раката Своја, додека не поминам;

23 ^а кога ќе ја кренам раката Своја, ти ќе ме видиш откај грбот, но лицето Мое не ќе можеш да го видиш.”

34,1

^{24,12} ^{31,18} ^{32,19} ^{5 Моје} 10,2,4

Нови ѝлочи на Законоѝ

34 И Господ му рече на Мојсеј: „Изделкај за себе две плочи од камен, како што беа првите, (и искачи се кај Мене на планината) а Јас ќе ги напишам на плочите зборовите, кои беа на првите плочи, што ти ги скриши.

2 ^{19,11}
 2 И биди готов за утре, и качи се горе на планината Синај, и застани пред Мене, на врвот од планината.

3 ^{19,12-13}
 3 Но никој нека не се искачува со тебе, ниту да се појавува по целата планина; дури ни добиток, ситен или крупен, да не пасе близу планинава.”

4 ^{32,15} ^{5 Моје} 10,3
 4 И Мојсеј изделка две плочи од камен, како што беа првите, и стана утредента рано, па се искачи на планината Синај, како што му заповеда Господ, и ги зеде со себе двете камени плочи.

5 ^{3,14} ^{4 Моје} 14,18 ^{5 Моје} 5,9-10
 5 А Господ слезе во облак, а Мојсеј застана пред Него, и го извика името Господово.

6 ^{Јона} 4,2 ^{Пс} 77,38 ^{86,15} ^{102,8} ^{107,4} ^{Јонл} 2,13 ^{Рим} 2,4 ^{Јк} 5,11
 6 Потоа Господ помина покрај лицето на Мојсеј и извика: „Господ, Господ, Бог човекољубив и милостив, долготрпелив, многумилостив и верен!

7 Кој ја чува правдата и покажува милост на илјадници, Кој проштава беззаконија, неправди и гревови, но Кој виновни не остава неказнети, Кој за гревовите на татковците ги казнува децата, дури и внуците до третото и четвртото колена.”

8 А Мојсеј веднаш падна наземи и се поклони (на Бога);

9 и рече: „Ако сум нашол милост пред Тебе, Господи, нека оди Господ мој со нас, бидејќи овој народ е тврдоглав; прости ни ги гревовите наши и беззаконијата наши и ќе бидеме Твои.”

Обновување на заветоѝ

10 (Бог) одговори (на Мојсеј): „Еве, воспоставувам завет со тебе: пред целиот народ твој ќе извршам чуда какви што не биле направени по целата земја и кај ниеден народ; и ќе ги видат сите луѓе, меѓу кои си и ти, делата Господови, бидејќи страшно ќе биде она што ќе го направам за тебе.

11 Пази го сè она, што сега ти го заповедам; све, Јас ќе ги изгонам пред лицето твое Аморејците, и Хананците, и Хитијците, и Перизијците, и Евејците (и Гергесејците) и Јевусијците;

12 внимавај да не влугуваш во сојуз со оние, кои живеат во земјата, во која ќе влезеш, да не станат соблазна за вас,

13 туку жртвениците нивни урнете ги, и спомениците нивни скрпете ги; и светите дрвја нивни исечете ги (и нивните излеани Богови изгорете ги во оган).

14 Зашто ти не треба да се поклонуваш на други богови освен на Господ (Бог), бидејќи името Негово е ревниво; Тој е Бог ревнител.

15 Не стапувај во сојуз со жителите на таа земја, та кога ќе се оддаваат на блуд за своите богови и им принесуваат жртва, да не те поканат и тебе да јадеш од нивните жртви.

16 И не земај од ќерките нивни жени за своите синови (и не давај ги своите ќерки за нивните синови), та да не би и ќерките нивни, вршејќи блуд за боговите свои, да ги натераат и синовите твои на блуд за боговите нивни.

17 Не прави за себе лиени богови!

18 Пази го празникот Бесквасници: седум дена јади бесквасен леб, како што ти заповедав, во определеното време во месецот авив, зашто во месец авив излезе од Египет.

7

^{20,5-6} ^{23,7} ^{5 Моје} 5,10 ^{Ис.Н.} 24,19 ^{3 Цар} 8,30 ^{Ис} 43,25 ^{Наум} 1,3 ^{Пс} 85,5 ^{102,3} ^{129,3,7} ^{Дан} 9,9 ^{Јн} 1,14-17 ^{1 Јн} 1,9

9

^{6,7} ^{19,5} ^{32,11-14} ^{33,15-16} ^{4 Моје} 14,19 ^{5 Моје} 4,20 ^{7,6} ^{14,2} ^{3 Цар} 8,30,51,53 ^{Ер} 33,8 ^{Ос} 14,2 ^{Пс} 27,9 ^{2 Лет} 6,21

10

^{3,20} ^{20,1-18} ^{23,20-33} ^{33,16} ^{1 Моје} 6,18 ^{9,15} ^{15,18} ^{5 Моје} 5,2-3

11

^{23,28} ^{5 Моје} 7,1-26

12

^{Суд} 2,2

13

^{23,24} ^{4 Моје} 33,52 ^{5 Моје} 7,5 ^{12,3} ^{Мих} 5,12-13 ^{2 Лет} 15,16 ^{34,3-4}

14

^{20,3,5}

15

^{5 Моје} 31,16 ^{Суд} 2,17 ^{1 Лет} 5,25 ^{1 Кор} 8,4

16 ¹⁹ Сè што отвора утроба, Мое е, како и секое првородено од говедата твои, и секое првородено од овците.

²⁰ Но првороденото од магарината замени го со јагне; ако не го замениш, тогаш откупи го; а секое првородено меѓу синовите твои, откупи го; да не се појавува никој пред Мене со празни раце.

²¹ Шест дена работи, а во седмиот ден одмори се: дури и ако е време на сеидба и жетва;

²² празнувај го празникот на седмиците, празникот на почетокот на жетвата на пченицата и празникот на жетвата на крајот од годината;

²³ трипати во годината секое машко меѓу вас да се јавува пред Господ Бог Израилев,

²⁴ зашто Јас ќе ги истерам народите од пред тебе, и ќе ги проширам границите твои, и никој нема да се полакоми по земјата твоја, ако се јавуваш пред лицето на Господ, твојот Бог, трипати во годината.

²⁵ Немој да ја мешаш крвта од жртвите Мои со квасен леб, и жртвата за празникот Пасха да не преноќева до изутрина.

²⁶ Првите плодови од првиот род на земјата твоја принесувај ги во домот на Господ, твојот Бог; немој да вариш јаре во млекото од неговата мајка!"

²⁷ А му рече уште Господ на Мојсеј: „Запиши си ги овие зборови, зашто со тие зборови склучувам завет со тебе и со Израил.”

23
23,14

24
23,28
5 Мојс 19,8

Саботата – ден за одмор

35 ¹ Потоа го собра Мојсеј целото општество на синовите израилски, и им рече: „Еве што заповеда Господ да правите:

² шест дена да се работи, а седмиот ден да ви биде одмор, зашто е света сабота, починка на Господ; секој што ќе работи во тој ден, со смрт да се казни;

³ во саботен ден да не палите оган нигде во живеалиштата ваши.”

²⁸ И остана Мојсеј таму пред Господ четириесет дена и четириесет ноќи, не јадејќи леб и не пиејќи вода; и ги напиша (Мојсеј) врз плочите зборовите на заветот, Десетте заповеди.

Враќање на Мојсеј во лоѓорот

²⁹ Кога Мојсеј се симнуваше од Планината Синајска, ги држеше во рацете свои двете плочи; но слегувајќи од планината, Мојсеј не знаеше дека кожата на лицето му зрачи зашто Бог разговараше со Него.

³⁰ И бидејќи Арон и сите израилски синови го видоа Мојсеј, како и тоа дека лицето му зрачи, се плашеа да се приближат до него.

³¹ Но Мојсеј ги повика, и тие пристапија кон него, Арон и сите поглавари на народот, и Мојсеј говореше со нив.

³² Потоа дојдоа (кај него) сите синови израилски, и тој им заповеда сè што му рече Господ на планината Синај.

³³ А кога Мојсеј престана да зборува со нив, го покри лицето свое со покривало.

³⁴ Но кога Мојсеј излегуваше пред Господ, за да зборува со него, го криваше покривалото, додека не излезеше; а штом ќе излезеше, им кажуваше на синовите израилски сè што му беше заповедано од Господ.

³⁵ Тогаш синовите израилски го гледаа лицето Мојсеево како зрачи; Мојсеј, пак, го покриваше лицето свое со покривало додека пак не влезеше да зборува со Него.

27
17,14
34,10
1 Мојс 6,18
15,18
17,2

28
24,18
31,18
1 Мојс 7,4
5 Мојс 9,9,18
Езд 10,6
Мт 4,2

29
32,15
Мт 17,2
2 Кор 3,7-18

31
16,22

32
21,1
35,14
Јн 1,17-18

33
2 Кор 3,13

35,1
34,32

2
20,8
31,12-17
34,21
1 Мојс 2,3
4 Мојс 15,32-36
5 Мојс 5,13-14

3
16,23

ГРАДЕЊЕ НА СКИНИЈАТА

Израилциите ги приложуваат своите приноси

⁴ И уште му рече Мојсеј на целото општество на народот израилски: „Еве што заповеда Господ:

⁵ соберете помеѓу вас принос на Господ, секој што од срце дава, нека донесе принос, доброволно нека принесе принос на Господ: злато, сребро и бакар,

ИСХОД

8 ^{25,6} ⁶ сина, пурпурна и црвена волна, лен (испремен) и козина;

10 ^{31,6} ^{38,43} ⁷ и овнешки кожи, црвени, сини кожи и дрво шитим;

11 ^{26,1-37} ^{36,8-38} ⁸ масло за светилникот, и мириси за маслото за помазание и мирисното кадиво;

12 ^{25,10-22} ^{26,33} ^{37,1-9} ⁹ и камења од оникс, и камења за украсување на ефодот и за наградникот.

13 ^{25,10-22} ^{26,33} ^{37,1-9} ¹⁰ И сите, кои се меѓу вас мудри по разум, нека дојдат да направат сè што заповедал Господ;

14 ^{25,23-30} ^{37,10-16} ¹¹ Скинијата, платништата и покривот нејзин, кукичките нејзини и птиците, напречниците нејзини, столбовите нејзини и подножјата нејзини;

15 ^{26,36} ^{30,} ^{1-6.25.} ³⁴⁻³⁸ ^{37,25-28} ¹² и ковчетот на заветот, со своите лстови, и очистилиштето, и завесата за преграда (и завесата на дворот со неговите столбови и смарагдни камења и темјан и миризлив елеј).

16 ^{27,1-8} ^{30,18} ^{38,1-7} ¹³ Триезата и лстовите нејзини, и сиот прибор нејзин и лебовите за принос;

17 ^{27,9} ^{38,9-20} ¹⁴ светилникот за осветление со приборот негов и кадилата негови, и маслото за осветление;

18 ^{27,19} ^{38,20} ¹⁵ и кадилниот жртвеник, и лстовите негови, и маслото за помазание, и миризбите за кадење, и завесата на вратата од скинијата;

19 ^{28,2} ¹⁶ жртвеникот за сепаленици, и неговите бакарни решетки, лстовите негови и сиот негов прибор, и мијалникот и подножјето негово.

¹⁷ Завесите за дворот, столбовите негови и подножјата нивни, и завесата од вратата на дворот;

¹⁸ коловите за скинијата, и коловите за дворот со јажињата нивни;

¹⁹ одеждите службени за служба во светилиштето, и светите одежди на свештеникот Арон, и одеждите на синовите негови за свештеничка служба.”

²⁰ Потоа целото општество на синовите израилски се повлече од Мојсеј.

²¹ И доаѓаа сите кои срцето ги влечеше и душата ги поттикнуваше; доаѓаа, носејќи принос на Господ – приноси за уредување на скинијата, за сите нејзини потреби и за светите одежди;

²² доаѓаа мажи и жени; сите, што срцето ги влечеше, и принесуваа верипшки, обетки, прстени и гривни и секакви златни работи; секој, кој сакаше, принесуваа злато на Господ;

²³ и секој, кој имаше сина, пурпурна и црвена волна и лен, овнешки кожи, црвени, и сини кожи, ги принесуваа;

²⁴ и секој, кој донесуваа сребро или бакар, Му Го принесуваа како дар на Господ; и кој имаше дрво шитим, го принесуваа за секоја потреба.

²⁵ А секоја жена, мудра и вешта, предеше со своите раце и принесуваа сè што ќе испреде – преѓа сина, пурпурна и црвена и лен;

²⁶ секоја пак, жена, што сакаше, а и можеше да преде, предеше козина.

²⁷ А старешините принесуваа камен оникс и камења за украсување на ефодот и на наградникот;

²⁸ исто така и аромати, масло за осветление и масло за маслото за помазание и миризби за кадење!

²⁹ И така синовите израилски – сите мажи и сите жени, кои сакаа да принесат што и да е за делото, што заповеда Господ преку Мојсеј да се направи, принесоа доброволен дар на Господ.

**Веселеил и Охолијав
зайочнуваат со работата**

³⁰ Тогаш им рече Мојсеј на синовите израилски: „Ете, Бог го повика по име Веселеил, син на Уриј, синот Оров, од племето Јудино.”

³¹ И го исполни со Божји Дух, со мудрост и со разум, со знаење и со секоја умешност;

³² да изработува планови, и да прави работи од злато, сребро и бакар;

³³ да реже камења, да реже и обработува дрво, и да прави секакви уметнички работи;

³⁴ а вложи во неговото срце и во срцето на Охолијав, синот Ахисамахов, од племето Даново, и способност да можат да учат и други.

³⁵ Ги обдари со умешност да вршат секаква работа (за светилиштето, работата), на ковач, уметник и везач на сина, пурпурна и црвена и ленена ткаенина и

23 39,1
25 28,3
27 25,2
1 Лет
29,6,8
28 25,6
29
25,1-7
36,3
31 2 Лет
2,8,15
34 31,6

36,1 ткајачи, кои прават секакви работи и изработуваат уметнички планови.

2 **36** И започнаа да работат Веселеил и Охолијав и сите способни луѓе, на кои Господ им беше дал мудрост и знаење да разбираат и да работат секакви работи, потребни за светилиштето, сè како што беше заповедал Господ.

3 И ги повика Мојсеј Веселеил и Охолијав и сите мудри луѓе, на кои Бог им дал разум во срцето, и сите, кои од срце сакаа да се зафатат за дела што треба да се свршат.

4 И тие ги зеода од Мојсеј сите дарови што ги беа принеле синовите израилски за потребите на светилиштето за да се работи. А тие ги примаа уште и принесуваните дарови од оние што носеа секое утро.

5 Тогаш дојдоа сите вешти луѓе, што вршеа работи за светилиштето, секој според својата работа, кој каква што работел,

6 па му рекоа на Мојсеј: „Народот принесува повеќе отколку што е потребно за да се направи, она што заповеда Господ.”

7 И Мојсеј разгласи во таборот, велјќи: „Ни маж ни жена да не принесува ништо повеќе како дар за светилиштето.” И народот престана да принесува,

8 зашто имаше доста принесено за секакви работи што требаше да се направат, дури и преостануваше.

Скинијата

9 Тогаш сите вешти луѓе, кои се обврзаа да ја направат скинијата, приготвија десет платништа од пресукан лен и од сина, пурпурна и црвена волна и на нив направија уметнички извезени херувими.

10 Должината на секое платниште изнесуваше дваесет и осум лакти, а ширината четири лакти; сите платништа беа со иста мерка.

11 И Веселеил ги состави петте платништа едно со друго, и другите пет платништа ги состави едно со друго.

12 И направи сини петлици по работите на едното платниште, каде што ќе се соединува со другото; такви направи тој и на работ од последното платниште, за да го соедини со другото.

13 Педесет петлици направи на едното платниште, каде што се соединува со другото; петлиците беа една спрема друга.

14 И направи педесет златни кукички и со кукичките состави едно платниште со друго. Така скинијата стана една целина.

15 Потоа направи платништа од козина за покривање на скинијата; единаесет такви платништа направи:

16 едно платниште беше долго триесет лакти, а широко четири лакти; една мерка беа сите единаесет платништа.

17 Па ги состави петте платништа одделно, а шесте платништа одделно.

18 И направи педесет петлици по работ од крајното платниште, каде што се соединува со другото, и педесет петлици направи по работ на другото платниште, за да се соединува со другото;

19 а направи и педесет кукички од бакар, за да се состави покривот, та да стане целина.

20 Потоа направи покрив за скинијата од овнешки кожи, црвени, а над неа друга – од сини кожи.

21 И направи штици за скинијата од дрвото шитим, што ќе стојат исправени;

22 секоја штица од по десет лакти долга, а лакот и половина широка;

23 секоја штица имаше по два клина, еден спроти друг; така направи тој на секоја штица од скинијата.

24 А вакви штици за скинијата направи дваесет за јужната страна:

25 и направи четириесет подножја сребрени за под дваесетте штици, по две подножја под секоја штица за двата клина нејзини, и по две подножја под другата штица за двата нејзини клина.

26 И за другата страна на скинијата, спрема север, направи дваесет штици,

27 и четириесет сребрени подножја: две подножја под едната штица и две подножја под другата штица.

13
36,18

18
36,13

25,8
28,3

25,2
31,2,6

35,29

1 Лст
29,14-18

2 Лст 24,14
2 Кор 8,2-3

ИСХОД

35 ^{39,38} ^{Мг 27,51} ^{Лк 23,45} ^{Евр 9,3} ²⁷ А за задната страна на скинијата, кон запад, направи шест диреци; ²⁸ направи уште две пштици за аглите на скинијата од задната страна;

37 ²⁹ тие беа составени одоздола и одозгора со една алка; така направи тој со обете страни на двата агла;

37,1 ³⁰ и така имаше осум пштици и шеснаесет подножја сребрени, по две подножја под секоја пштица.

³¹ Потоа направи напречници од дрвото шитим: пет за пштиците од едната страна на скинијата, ³² и пет напречници за пштиците од другата страна на скинијата, и пет напречници за пштиците од задната страна на скинијата.

³³ А направи и внатрешна напречница што ќе иде преку средината на пштиците од едниот до другиот крај;

³⁴ диреците ги опкова со злато, а и алките, низ кои беа провлечени напречниците, ги направи од злато, па и напречниците ги опкова со злато.

³⁵ Потоа направи завеса од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен и на неа направи херувими, уметнички извезени;

³⁶ за неа направи и четири столба од дрвото шитим, и ги опкова со злато; и златни кукички за столбовите и им излеа четири подножја од сребро.

³⁷ Направи потоа завеса за влезот во скинијата од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен, уметничка изработка,

³⁸ и пет столбови за неа со кукичките нивни; врвовите на столбовите и нивните прстени ги обложи со злато, и направи пет подножја од бакар.

Ковчегој на завейој

37 И направи Веселеил од дрвото шитим ковчег, два и пол лакти долг, еден и пол лакот широк и лакот и пол висок;

² го опкова однатре и однадвор со чисто злато и му направи златен венец наоколу;

³ излеа за него четири алки од злато за четирите негови агли: две алки за едната негова страна, и две за другата;

⁴ направи лостови од дрвото шитим и ги опкова со злато;

⁵ и ги спровре лостовите низ алките од обете страни на ковчегот, за да може ковчегот да се носи.

⁶ Потоа направи капак од чисто злато: во должина – два и пол лакти; во ширина – лакот и половина.

⁷ Направи и два херувима од злато; ги направи исковани на двата краја од капакот;

⁸ едниот херувим на едниот крај, а другиот херувим на другиот крај; херувимите ги направи да се издаваат од обата краја на капакот.

⁹ И херувимите беа со раширени крилја, одозгора, и со крилјата свои го покриваа поклопецот – чистилиште, а со лицата свртени еден спрема друг, и насочени кон очистиликтето.

Трпезајта со ѝринесенијте ѝред Боџа лебови

¹⁰ Направи и трпеза од дрвото шитим, со должина од два лакти и ширина од лакот, а лакот и половина во височина.

¹¹ И ја опкова со чисто злато, и наоколу ѝ направи златен венец;

¹² потоа ѝ направи страници наоколу, колку дланка широки, а по страниците ѝ направи златен венец.

¹³ Излеа за неа четири алки од злато, и алките ги прицврсти на четирите агли при четирите нозе,

¹⁴ на страниците имаше алки, низ кои беа проврени лостови, за да може трпезата да се носи.

¹⁵ А лостовите ги направи од дрвото шитим, за носење на трпезата, и ги покри со злато.

¹⁶ Потоа направи садови од чисто злато, определени за трпезата: чинии, кадилници, чаши и црпки, со кои ќе се прелива.

Свейи.лникомј со седум сѝебла

¹⁷ Направи и светилник од чисто злато, кован го направи: стеблата и гранките, чашките, јаболчињата и цветовите му излегуваа од него.

¹⁸ Шест гранки му излегуваа од страните: три гранки од едната страна на

6
26,34
31,7
Евр 9,5

7
Ез 41,18

9
Евр 9,5

10
Евр 9,2

11
37,2

14
37,27

17
Евр 9,2
Откр 1,12

22 светилникот, а три гранки на другата страна од светилникот;

37,17
4 Мојс 8,4

23 три чашки како бадемов цвет со јаболче и цветови имаше на едната гранка, а три чашки како бадемов цвет со јаболче и цветови на другата гранка; така беше на сите шест гранки што излегуваа од светилникот.

27,2
30,34-36

Лк 1,11
Евр 9,4
Откр 8,3

25 А на самиот светилник имаше стебло со четири чашки како бадемов цвет со јаболчиња и цветови:

37,14

27

25,13

28

31,11

39,38

27 едно јаболче беше под двете гранки од него, и едно јаболче под другите две гранки од него; така и под третите две гранки од шест гранки што излегуваа од него.

28 Јаболчињата нивни и гранките нивни излегуваа од него; целиот беше искован од чисто злато.

29 И му направи седум кандилца, а и штипки и пепеларки од чисто злато;

30 од кикар чисто злато го направи со сиот негов прибор.

Жртвеник за кадење

31 И направи жртвеник за кадење од дрвото шитим: лакот долг и лакот широк, четириаголен, два лакти висок; и од него му излегуваа роговите;

32 па го опкова со чисто злато одозгора и страните наоколу, а и неговите рогови; му направи и златен венец наоколу;

33 и две алки од злато му направи под венецот на двата агли негови, ги направи од двете негови страни, за да се спроврат низ нив лостовите, за да може да се носи.

34 Лостовите ги направи од дрвото шитим, и ги опкова со злато.

35 И направи масло за свето помазание и мирисно кадиво, чисто, со вештина на мироварец.

Жртвеникот и бакарниот мијалник

36 И направи од дрвото шитим жртвеник за жртви сепаленици; пет лакти долг и пет лакти широк, четириаголен, три лакти висок;

37 а направи и рогови на неговите четири агли, така што роговите да

излегуваат од него, и го опкова со бакар.

38 И го направи сиот прибор за жртвеникот: котлите, лопатчињата, потириците, вилушките и кадилниците; сиот прибор го направи од бакар.

39 а на жртвеникот му направи решетка од бакар како мрежа, од дното па до средината, наоколу;

40 и излеа четири алки за четирите агли на решетката од бакар, за да се провлечат низ нив лостови за носење.

41 А лостовите ги направи од дрвото шитим и ги опкова со бакар.

42 Па ги провлече лостовите низ алките од обете страни на жртвеникот, за да може да се носи; од птици го направи, празен однатре.

43 Направи и мијалник од бакар и подножје од бакар со убави шарки, кои го красеа влезот на скинијата.

Завесиите на дворот

44 И двор направи од јужната страна, а завесите му беа од пресукан лен, по сто лакти долги;

45 дваесет столбови за нив, и дваесет подножја под нив од бакар; а кукичките за столбовите и обрачите нивни беа од сребро.

46 Така и од северната страна – завеси од сто лакти; столбови за нив дваесет и подножја под нив од бакар дваесет; а и кукичките за столбовите и обрачите нивни од сребро.

47 А од западната страна завеси од педесет лакти: десет столбови за нив, и подножја – десет; кукичките за столбовите и обрачите нивни од сребро;

48 и од источната страна, завеси од педесет лакти.

49 За едната страна на вратата завеси од петнаесет лакти, три столбови за нив и три подножја под нив;

50 и за другата страна завеси од петнаесет лакти, три столба за нив, и подножја под нив – три.

51 Сите завеси на дворот наоколу беа од пресукан лен,

52 а подножјата на столбовите – од бакар, кукичките за столбовите и обрачите на нив – од сребро; и врвовите

38,2

2 Лет 1,5

3

31,9

3 Цар 7,45

8

30,18

40,7

5 Мојс

23,17

1 Цар 2,

22-25

3 Цар

14,24

20 нивни беа со сребро обложени; и сите столбови на дворот беа со сребрени обрачи поврзани.

21 ¹⁸ А завесата на вратата од дворот – везена – од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен, долга дваесет

22 лакти, а во висина по целата ширина пет лакти, како и другите завеси во дворот;

23 ¹⁹ и четири столба за неа, и четири подножја под нив од бакар; кукичките

24 им беа од сребро, врвовите нивни посребрени, а и обрачите нивни беа од сребро.

26 ²⁰ Сите колчиња околу скинијата и дворот беа од бакар.

Изработкиџе за скинијата

27 ²¹ Ете, тоа се изработките за скинијата на собранието, направени по заповедта на Мојсеј од левитите, а под надзор на свештеникот Итамар, син на Арон.

²² А сè она како што му заповеда Господ на Мојсеј, го направи Веселеил, син на Уриј, синот Оров, од племето Јудино.

²³ И со него Охолијав, синот Ахисамаров, од племето Даново, резбар, вешт ткајач и везач на сина, пурпурна и црвена и ленена ткаенина.

²⁴ Сето злато, што беше употребено за сиот прибор на светилиштето, злато, принесено на дар, беше дваесет и девет кикари и седумстотини и триесет шекели, свештени шекели;

²⁵ а среброто преброено од дародавците – сто кикари и илјада седумстотини седумдесет и пет шекели, свештени шекели.

²⁶ По половина шекел од човек, пресметано според свештениот шекел, од секој што доаѓа на пребројување, од дваесет години и нагоре, од шестотини и три илјади петстотини и педесет души.

²⁷ Сто кикари сребро беа употребени за лиење на подножјата за светилиштето и подножјата за завесите; сто подножја од сто кикари, по кикар на подножје;

²⁸ а од илјада седумстотини седумдесет и петте шекели тој направи кукич-

ки за столбовите и опков за врвовите нивни, а направи и обрачи за нив.

²⁹ А од принесениот дар во бакар имаше седумдесет кикари, и две илјади и четирестотини шекели;

³⁰ и од него ги направи тој подножјата за влезот во скинијата, и жртвеникот од бакар како и решетката од бакар за него, и сиот прибор за жртвеникот;

³¹ подножјата за целиот двор наоколу, подножјата за вратата на дворот, и сите колчиња за скинијата и сите колчиња за дворот наоколу.

Одежди за свештенициџе: ефодот

39 А од сина, пурпурна и црвена волна направија одежди за служба во светилиштето; му направија и свештени одежди на Арон, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

² Направија ефод од злато, од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен;

³ исковаа листови од злато, и исекоа нишки, за да ги вткаат вешто меѓу сините, пурпурните, црвените и во лепените нишки;

⁴ му направија и нараменици што се врзуваат: тие се врзуваат со него на двата негови краја.

⁵ И појасот на ефодот, од неговата горна страна, беше ист како и тој: од злато, од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

⁶ И изрезаа и камења од оникс, и ги обрабија со злато, и ги впишаа на нив имињата на синовите Израилеви, како што се прават печати;

⁷ па ги ставија на нарамениците од ефодот, за спомен на синовите Израилеви, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Наградникоџе

⁸ Направија и наградник, вешто изработен, од иста материја како и ефодот: од злато, од сина, пурпурна и црвена волна и од пресукан лен;

⁹ тој беше: четириаголен, двоен, педа долг, и педа широк; двоен го направија наградникот.

39,128,2
35,19,23
39,41**7**

Ис.Н. 4,7

8

3 Мојс 8,8

14 ¹⁰ И наредија на него четири реда камења: во првиот ред: рубин, топаз и смарагд;

¹¹ во вториот ред: антракс, сафир и елмаз;

¹² во третиот ред: опал, ахат и аметист;

¹³ во четвртиот ред: хризолит, оникс и јаспис; и тие беа опковани и обвиени во злато.

¹⁴ Камењата беа според бројот на имињата на синовите Израилеви: тие беа дванаесет, според бројот на нивните имиња, и на секој од нив беше изрежано како на печат по едно име, за дванаесетте племиња.

¹⁵ И направија за наградникот веришки виени, плетени од чисто злато;

¹⁶ направија и две копченца златни и две алчиња златни, и ги ставија двете алчиња на двата краја од наградникот;

¹⁷ па ги закачија двете златни веришки за двете алчиња на краевите од наградникот,

¹⁸ а другите два краја од двете веришки ги закачија за двете копченца и ги прицврстија на нарамниците од ефодот од предната страна.

¹⁹ Направија уште две златни алчиња, и ги ставија на двата краја од наградникот, на внатрешниот раб, свртен спрема ефодот:

²⁰ направија уште две златни алчиња, ги ставија на двата нарамника од ефодот, на неговиот преден крај одоздола, каде што се составува ефодот над појасот;

²¹ и така го врзаа наградникот со алчињата негови за алчињата од ефодот со сина врвка, плетена, за да стои одозгора над појасот од ефодот и да не се одделува наградникот од ефодот, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Другиите свештени одежди

²² А за ефодот направија и наметка, од сина ткаенина,

²³ и прорез по средината на наметката, како отвор на оклоп, а околу прорезот ширит шиен, за да не се реси.

²⁴ По полите на наметката одоздола направија топченца од сина, пурпурна и црвена волна и пресукан лен.

²⁵ А направија и свончиња од чисто злато, и ги закачија свончињата на полите од наметката наоколу, меѓу топчињата:

²⁶ свонче и топченце, свонче и топченце наоколу по полите на наметката, за служба, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

²⁷ Потоа направија хитони од ткаен лен за Арон и за синовите негови;

²⁸ и кидар од лен и митра од лен, и долна облека од пресукан лен,

²⁹ и појас од пресукан лен од сина, пурпурна и црвена волна – везена работа, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

³⁰ И направија плочка, дијадема на светоста, од чисто злато, и издлабија на неа писмо, како што се реже печат „Светиња Господова”.

³¹ И врзаа за неа сина врвка, за да се врзува на кидарот одозгора, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Предавање на завршените работи на Мојсеј

³² И така се сврши целата работа околу скинијата. И направија синовите израилски сè како што му беше заповедал Господ на Мојсеј, така направија.

³³ И ја донесоа кај Мојсеј скинијата, покривката и сиот нејзин прибор: кучкиците, штиците, лстовите, столбовите и подножјата.

³⁴ И покривката од црвени, овнешки кожи, и покривката од сини кожи и завесата за засолнување,

³⁵ ковчето на заветот со лстовите, и очистилиштето,

³⁶ трpezата со сите нејзини принадлежности, и лебот за принос,

³⁷ светилникот од чисто злато со неговите кандилца, кандилцата веќе наречени, и сиот прибор негов, и масло за светење,

³⁸ златниот жртвеник, и маслото за помазание, кадиво мирисно, и завесата за влезот во скинијата,

27
3 Мојс 6,9

28
28,4
3 Мојс 8,9

30
Зах 14,20

32
25,9

33
25,8-40
36,8-38

35
37,1

36
25,23-30
37,10-16

37
25,6.31-39

38
36,35
37,25-28

39 ^{27,1-8} ^{30,18} ^{38,1-7} ³⁹ жртвеникот од бакар и решетката од бакар за него, лостовите негови и сите принадлежности негови, мијалникот и подножјето негово,

40 ^{27,9-19} ^{38,9-20} ⁴⁰ завесите за дворот, столбовите за нив и подножјата нивни, и завесата за влезот во дворот, јажињата и колчињата, и сите работи потребни за служба во скинијата.

41 ^{39,1} ⁴¹ Одеждите богослужбени за служење во светилиштето, свештените одежди за свештеникот Арон и одеждите за синовите негови, за свештеничка служба.

42 ^{25,9} ⁴² Како што му беше заповедал Господ на Мојсеј, така ги направи синовите на Израил сите тие работи.

43 ^{35,10} ^{4 Мојс} ^{6,23-27} ^{5 Мојс 21,5} ^{2 Цар 6,18} ^{3 Цар 8,14,55} ^{2 Лст 30,27} ⁴³ И ги погледа Мојсеј сите тие работи, и ете, тие ги беа направиле: како што беше заповедал Господ, така ги беа направиле. И ги благослови Мојсеј.

40,2 ^{12,2} ^{26,30} ^{3 Мојс 1,1} ^{4 Мојс 1,1} ^{Ис.Н. 18,1} *Подигање и осветување на скинијата*

40 И Господ му рече на Мојсеј вслејќи:

4 ² „Во првиот ден од првиот месец подигни ја скинијата на собранието,

5 ³ потоа постави го таму ковчето на заветот и засолни го со завесата;

6 ⁴ внеси ја трpezата, и постави сè што треба да се намести на неа; внеси го и светилникот, а стави ги и кандилцата на него;

7 ⁵ постави го златниот жртвеник за кадење пред ковчето на заветот; и закачи завеса пред влезот во скинијата.

8 ⁶ Постави го и жртвеникот за жртви сепаленици пред влезот во скинијата;

9 ⁷ стави го мијалникот меѓу скинијата и жртвеникот, и налеј вода во него;

8 ⁸ огради го дворот наоколу, и закачи ја завесата на вратата од дворот;

9 ⁹ па земи масло за помазание, и помажи ја скинијата и сè што има во неа: и освети ја неа и сите принадлежности нејзини, па ќе биде света.

10 Помажи го и жртвеникот за жртви сепаленици и сиот прибор негов, па освети го жртвеникот, и жртвеникот ќе стане пресвет.

11 Помажи го и мијалникот, и подножјето негово, и освети го.

¹² Потоа доведи го пред влезот од скинијата Арон и синовите негови и измиј ги со вода;

¹³ облечи го Арон во светите одежди и помажи го и освети го, за да Ми биде свештеник.

¹⁴ Доведи ги и синовите негови, и облечи ги во хитони,

¹⁵ и помажи ги, како што го помаза таткото нивни, за да Ми бидат свештеници; и помазанието нивно ќе ги освети за вечно свештенство во нивните поколенија.”

Мојсеј ја ѿсѿавува скинијата

¹⁶ И направи Мојсеј сè; како што му заповеда Господ, така направи.

¹⁷ Во првиот месец од втората година, во првиот ден во месецот се подигна скинијата.

¹⁸ Мојсеј ја подигна скинијата: ги постави подножјата нејзини, ги исправи штиците, ги постави напречниците, и ги исправи столбовите;

¹⁹ па ги распна платништата над скинијата, а над нив го ставија покривот одозгора, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

²⁰ И, откако го зеде откровението, го стави во ковчето, и стави ногалки под ковчето, па го стави очистилиштето одозгора над ковчето.

²¹ Потоа го внесе ковчето во скинијата, и ја закачи завесата, та го засолни ковчето на заветот, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

²² И ја постави трpezата во скинијата на собранието од северната страна на скинијата, пред завесата;

²³ потоа постави на неа лебови за принос пред Господ, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

²⁴ Го намести светилникот во скинијата, спрема трpezата, од јужната страна на скинијата,

²⁵ а ги постави и кандилцата пред Господ, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

²⁶ Го постави златниот жртвеник во скинијата, пред завесата,

²⁷ и стави на него да гори мирисно кадиво, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

12
29,4-8
30,19

13
28,41
3 Мојс 8,12

14
28,40
3 Мојс 10,5

15
29,9

16
1 Мојс 6,22

17
4 Мојс 1,1

18
36,20-34
2 Лст 1,3

19
36,19

20
16,34
25,17-22
26,34
31,7
Евр 9,4

21
26,33

22
25,23

23
25,30
3 Мојс 24,5-8

24
25,31

25
37,23

26
30,1

- 28** ²⁸ Ја закачи завесата пред влезот во скинијата;
26,36
- 29** ²⁹ потоа го постави и жртвеникот за жртви сепаленици при влезот во скинијата, и принесе на него жртва сепаленица, и лебен принос, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.
20,24
29,38-42
- 30** ³⁰ Го намести и мијалникот меѓу скинијата и жртвеникот, и наlea во него вода за миење;
30,18
40,7
- 31** ³¹ и од него Мојсеј и Арон и синовите негови си ги миеја рацете свои и нозете свои;
30,19-21
- 32** ³² а ги миеја кога влегуваа во скинијата на собранието и кога пристапуваа кон жртвеникот (да служат), како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.
30,20
- 33** ³³ Го огради и дворот околу скинијата и жртвеникот, и ја стави завесата на влезната врата од дворот. Така ја доврши Мојсеј сета работа.
27,9,16
38,9-20

Славата Господова ја исполнува скинијата

- ³⁴ Тогаш облак ја покри скинијата на собранието и се исполни скинијата со слава Господова;
- ³⁵ и Мојсеј не можеше да влезе во скинијата, зашто облакот го засенуваше, и славата Господова ја исполнуваше скинијата.
- ³⁶ И секогаш кога се креваше облакот од скинијата, тогаш синовите израилски поаѓаа на пат;
- ³⁷ а кога не се креваше облакот, тогаш ни тие не поаѓаа сè до денот, кога ќе се кренеше,
- ³⁸ зашто облакот Господов стоеше над скинијата дење, а ноќе во облакот се појавуваше оган пред очите на целиот дом Израилев, при сите нивни патувања.

34

16,7,10
19,16
24,15-16
25,8-22
3 Мојс 16,2
4 Мојс
9,15-23
3 Цар 8,
10-13
Ис 6,3-4
Ез 10,4
43,1-5
2 Лет
5,1,13
6,2
Јн 1,14
Откр 15,8

35

16,10
3 Цар 8,11
Ис 6,1
2 Лет 5,
13-14
7,2

36

13,21-22
4 Мојс
9,15-23

38

13,21
Пс 77,14
104,39
Неем 9,19
1 Кор 10,1

ЛЕВИТ

(ТРЕТА КНИГА МОЈСЕВА)

Вовед

Уише во првиот сѐх од книжата Левит библискиот писател ни соопштува како Бог го повикува Мојсеј од скинијата на собранието. И напамет, низ текстовите на целата книга, Бог му соопштува на Мојсеј голем број закони и наредби за народот на Израил, со вештачење дека секој, кој ќе ги извршува „жив ќе биде“ (3 Мојс. 18,5; Рим. 10,5). Со еден збор, Бог им објаснува на Евреите како да ги надминат пречките во оштетувањето со Него. За да биде скинијата навистина место за „средби“, потребно е оние што ги принесуваат жртвите, тоа да го прават според законите (1-7); свештениците да бидат почитувани и да имаат достоинствено однесување (8-10), но исто така и секој член на оштетувањето. Колку што е тоа возможно, да се избегнува телесната нечистота (11-16), како и моралните и религиозните заситанувања (17-27). Бог на свештоста, Бог на живојот, Бог на љубовта, сака Неговиот народ да се доближи до Неговата свештост (19,2), за да може и тој самиот да стане носител на живојот и љубов. Имено, во таа смисла Тој им ја дава на Израелците онаа заповед, чиј основен карактер се појсцира и од самиот Спасител Исус Христос: „Сакај го ближниот свој како самиот себе“ (19,18; Мт. 22,39).

Овие закони, кои често му изгледаат необични на современиот читател, претставуваат вечно поштување за верните дека оштетувањето со Бога е живојна потреба за човекој.

ЗАКОН ЗА ЖРТВИТЕ

1,1-17

Жртва сепаленица

1 И го повика Господ Мојсеја, и му рече од скинијата на собранието, велејќи:
2 „Соопшти им на синовите израилски, и кажи им: кога некој од вас сака да Му принесе жртва на Господ од добитокот: од крупниот и од ситниот добиток принесувајте жртва.
3 Ако принесува жртва сепаленица од крупен добиток, нека принесе машко, здраво; нека ја доведе пред влезот од скинијата на собранието, за да придобие милост пред Господ.
4 И нека ја стави раката своја врз главата на жртвата, и ќе придобие милост за очистување;
5 нека се заколе теле пред Господ, а синовите Аронови, свештениците, нека принесат крв, и со неа нека го попрскаат жртвеникот, што е пред влезот од скинијата на собранието, од сите страни;

6 потоа жртвата сепаленица нека се одере и нека се исече на делови.

7 А синовите Аронови, свештениците, нека запалат оган на жртвеникот, и нека стават дрва на огнот.

8 Па потоа синовите Аронови, свештениците, нека ги наредат деловите, главата и лојот врз дрвата на огнот, што е на жртвеникот.

9 А внатрешнината и нозете нека се измијат со вода; свештеникот нека го изгори сето тоа на жртвеникот; тоа е жртва сепаленица, жртва огнена, со благопријатен мирис пред Господ.

10 А ако принесува жртва сепаленица од ситниот добиток, од овци или од кози, нека принесе машко – здраво, без мана (и нека ја положи раката над неговата глава).

11 Да се заколе на северната страна од жртвеникот пред Господ, а синовите Аронови, свештениците, нека го по-

6

2 Мојс
29,17

7

1 Мојс 22,9

8

2 Мојс
29,13

9

2 Мојс
29,18

10

1 Мојс 22,7
2 Мојс 12,5

11

2 Мојс
29,11.20

13 прскаат жртвеникот со крвта од сите страни.
2 Мојс 29,17
5 Мојс 12,27

14 И нека се расече на делови, а свештеникот нека ги стави, со главата и лојот, свештеникот нека ги стави врз дрвата, што се на огнот врз жртвеникот;
1 Мојс 15,9
Лк 2,24

16 а внатрешнината и нозете свештеникот нека ги измие со вода и сето тоа нека го донесе и нека го изгори на жртвеникот; тоа е жртва – сепаленица, жртва огнена со благопријатен мирис пред Господ.
4 Мојс 4,13

17 Ако Му принесува на Господ жртва сепаленица од птиците, тогаш нека принесе грлица или млад гулаб;
1 Мојс 15,10

2,1 свештеникот нека ја принесе на жртвеникот, и извивајќи ѝ ја главата, нека ја откине и нека ја изгори на жртвеникот, крвта да ја исцеди во подножјето на жртвеникот;
6,7-11
2 Мојс 29,2
4 Мојс 15,1-16
28,5
Ис 42,23
Неем 13,9

2 нека ѝ ги извади гушата и перјата и нека ги фрли до жртвеникот од источната страна, каде што е пепелта,
4 Мојс 5,26

4 па нека ја прекрши меѓу крилјата, но да не ги разделува од неа; и свештеникот потоа нека ја постави на жртвеникот, врз дрвјата што се на огнот; тоа е принос жртва, жртва огнена со благопријатен мирис пред Господ.”

Лебен ѝринос

2 „Ако некој сака да Му принесе на Господ лебна жртва, нека принесе пченично брашно, и нека го прелие со масло, па на него нека стави темјан;

² нека ја донесе кај синовите Аронови, свештениците, а свештеникот да земе полна рака од брашното сосе масло и со сиот темјан, па нека ја изгори свештеникот на жртвеникот за спомен; тоа е жртва со пријатен мирис на Господ,

³ а она што ќе остане од лебната жртва, нека биде за Арон и за неговите синови: тоа е најголема светиња меѓу жртвите на Господ.

⁴ Ако, пак, се принесува како жртва лебен принос печен во печка, тоа нека бидат бесквасни лебови, замесени со масло, и бесквасни питки, намачкани со масло.

⁵ Ако ти е жртвата дар печен во тава, нека биде од пченично брашно, замесено со масло, без квас;

⁶ раскрши ја на парчиња и полеј ја со масло: тоа е лебен принос.

⁷ Ако ти е лебниот принос жртва печена во подница, таа треба да биде направена од пченично брашно со масло.

⁸ И принеси ја жртвата, што си ја приготвил од тоа, на Господ: претстави ја пред свештеникот, а тој нека ја положи на жртвеникот;

⁹ и свештеникот нека земе дел од таа жртва за спомен и нека ја изгори на жртвеникот: тоа е жртва со благопријатен мирис пред Господ;

¹⁰ остатокот, пак, од лебниот принос нека биде за Арон и синовите негови; тоа е најголема светиња меѓу жртвите на Господ.

¹¹ Ниеден лебен принос, што Му го принесувате на Господ, не правете го со квас, зашто ни квас ниту мед не треба да се принесува како жртва на Господ.

¹² Принесувајте Му ги нив на Господ како првини од плодовите; но на жртвеникот да не се полагаат како пријатен мирис пред Господ.

¹³ Секој лебен принос со сол засоли го, и не оставај ја својата жртва на заветот на твојот Бог без сол: при секоја твоја жртва принеси сол.

¹⁴ Ако Му принесуваш на Господ лебен принос од првите житни плодови, принесувај ја како дар од своите први плодови во зрна од исчукани пресни класја, исушени на оган,

¹⁵ полеј ги со масло и стави врз нив темјан: тоа е лебен принос,

¹⁶ а свештеникот да изгори дел од зрната и маслото со сиот темјан за спомен: тоа е жртва на Господ.”

Жртва за мир

3 „Но, кога некој принесува жртва за мир, а ја принесува од крупниот добиток, било машко или женско, нека ја принесе пред Господ без недостаток;

² и нека ја стави раката своја врз главата на жртвата, и нека ја заколе при влезот во скинијата на собранието, а свештениците, синовите Аронови, нека

5
Ез 4,3

9
1 Мојс 8,21

10
Езд 2,63

11
6,9-10
2 Мојс 23,18

12
2 Мојс 34,22

13
4 Мојс 18,19
Ез 43,24
Мк 9,49-50

14
5 Мојс 26,1-10
4 Цар 4,42

16
4 Мојс 4,16

3,1-17
7,11-21
19,5-8

1
2 Мојс 12,5
32,6

2
2 Мојс 24,6
29,15,20
40,2

ЛЕВИТ

3 го попрскаат со крвта жртвеникот од сите страни.
 9,18-21
 2 Мојс 29,13

5 Од жртвата за мир нека Му принесе на Господ принос – лојот што ја обвива внатрешнината и сиот лој по внатрешнината.
 4 Мојс 28,3-10

6 И обата бубрега и лојот што е на нив и на слабините, и кошулката што е на црниот дроб: нека ја извади со бубрезите;
 4 Мојс 15,3.8

9 синовите Аронови нека го изгорат тоа на жртвеникот заедно со жртвата сепаленица, што е врз дрвата, на огнот. Тоа е жртва со благопријатен мирис пред Господ.
 Ис 34,6
 Ез 39,19

11 Ако, пак, Му принесува на Господ жртва за мир од ситниот добиток, машко или женско, нека принесе таква што е без недостаток.
 4 Мојс 28,2

13 Ако, пак, Му принесува на Господ жртва за мир од ситниот добиток, машко или женско, нека принесе таква што е без недостаток.
 2 Мојс 24,6

7 Ако јагне принесува како своја жртва, нека го приведе пред Господ;
 8 и нека ја стави раката своја врз главата на својата жртва, и нека ја заколе пред вратата од скинијата на собранието, а синовите Аронови нека го попрскаат жртвеникот со крвта нејзина наоколу.

9 Потоа од жртвата за мир нека го принесе како жртва на Господ и лојот, целата опашка до грбот, сиот лој што ја обвива внатрешнината и сета маст во внатрешнината,
 10 и обата бубрега и лојот што е на нив и на слабините, и кошулката околу црниот дроб: сето тоа заедно со бубрезите нека го оддели;

11 свештеникот нека го изгори тоа на жртвеникот; тоа е храна на огнот – принос на Господ.

12 Ако, пак, принесува жртва на Господ од козите, нека ја претстави пред Господ,
 13 и нека ја стави раката своја врз главата нејзина, па нека ја заколе пред скинијата на собранието, а синовите Аронови нека го попрскаат со крвта жртвеникот од сите страни.

14 Од неа нека Му го принесе на Господ како принос и лојот, што ја обвива утробата и сиот лој во неа,
 15 и обата бубрега, и сиот лој што е околу нив, што е по слабините, и ко-

шулката на црниот дроб: сето тоа заедно со бубрезите нека го оддели.

16 А свештеникот нека го изгори врз жртвеникот; тоа е храна на огнот – благопријатен мирис на Господ; сиот лој е за Господ.

17 Тоа нека е вечен закон за сите ваши поколенија, во сите ваши живеалишта: никаков лој и никаква крв да не јадете.”

Жртва за ѿрвосвештеник

4 И уште му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

2 „Кажи им на синовите израилски: ако некој згреши пред Господ не сакатјќи, против која и да било заповед Господова и изврши нешто, што не треба да прави, –

3 ако помазаниот свештеник згрешил и го обвинил народот, тоа за гревот свој, што го направил, нека Му принесе на Господ за гревот од крупниот добиток – теле без недостаток,

4 па откако ќе го доведе телето пред влезот од скинијата на собранието пред Господ, нека ја положи раката своја врз главата на телето и да го заколе телето пред Господ.

5 А помазаниот свештеник кој е совршено посветен нека земе од крвта од телето, и нека ја внесе во скинијата на собранието.

6 И свештеникот нека го накваси прстот свој во крвта, и со крвта седумпати нека попрска пред Господ спрема завесата на светилиштето.

7 А потоа свештеникот со таа крв нека ги помаже роговите на жртвеникот, на кој се кади со благопријатен мирис пред Господ, Кој е во скинијата на собранието, а остатокот од крвта на телето нека го излее во подножјето на жртвеникот за жртви сепаленици, кој е при влезот од скинијата на собранието.

8 И нека го извади сиот лој од телето за грев, лојот што ја покрива утробата и сиот лој што е на утробата;

9 и обата бубрега, и лојот што е на нив и на слабините, и кошулката на црниот дроб со бубрезите нека ги извади,

10 онака како што се вади тоа од теле за жртва за мир; и нека ги изгори

161 Мојс 4,4
1 Цар 2,16**17**7,26
17,10-14
19,26
1 Мојс 9,4
5 Мојс 12,16-23
15,23**4,1-35**6,17-22
4 Мојс 15,22-29**2**Ис.Н.
20,3,9
Евр 9,7**3**1 Мојс 12,5
2 Мојс 28,41
30,10
Ез 43,19,23
Пс 65,15
Евр 9,13-14**4**

4 Мојс 8,12

62 Мојс 25,8
26,31-35**7**2 Мојс 27,2
29,12
30,1-10**10**2 Мојс 29,13
32,6

11 свештеникот на жртвеникот за жртви сепаленици.

2 Мојс 29,14
4 Мојс 19,5 **11** А кожата од телето со сето месо, со главата и со крајниците, утробата и нечистотијата,

4 Мојс 19,9
Евр 13,11 **12** целото теле нека го изнесат надвор од логорот на чисто место, каде што се истура пепелта, и нека го изгорат со оган на дрва; на местото, каде што се истура пепелта, нека се изгори.

4 Мојс 19,4,18 **17**

2 Лет 29,22 **18**

20 *Жрѣва за целата заедница*
2 Мојс 29,36
32,30
Рим 3,25
Евр 10,10-12 **13** А ако целата заедница на синовите израилски згреши, не сакајќи, а тоа се сокрие од собирот, па направат нешто што Господ забранил да се прави, и бидат виновни;

2 Лет 29,21 **21** **14** кога ќе се узнае гревот нивни, во што згрешиле, тогаш заедницата нека принесне здраво теле како жртва за гревот, и нека го доведат пред скинијата на собранието.

15 А старешините на заедницата нека положат раце врз главата на телето пред Господ, и да го заколат телето пред Господ.

16 А помазаниот свештеник нека внесе крв од телето во скинијата на собранието.

17 Потоа нека го натопи свештеникот прстот свој во крвта, и седумпати нека попрска пред Господ пред завесата на светилиштето,

18 а од таа крв нека стави и на роговите од жртвеникот за кадење што е пред Господ во скинијата на собранието, додека сета друга крв нека ја излее во подножјето на жртвеникот за приноси, што е кај влезот од скинијата на собранието.

19 Сиот, пак, лој, откако ќе го извади од него, нека го изгори на жртвеникот.

20 И со тоа теле да направи онака како што прави со телето за грев – така нека направи со него; и така свештеникот ќе ги очисти, и гревот ќе им се прости.

21 А телето цело нека го изнесат од логорот, и нека го изгорат како и првото теле; тоа е жртва за гревот на целиот народ.

Жрѣва за главата

22 Ако згреши главатар и направи, не сакајќи, нешто што Господ Бог забранил да се прави, виновен ќе биде.

23 А кога ќе узнае во себеси за гревот свој што го направил, тогаш нека принесе за жртва козел, без недостаток.

24 И нека ја стави раката своја врз главата на козелот и нека го заколе на она место, каде што се колат жртвите сепаленици пред Господ; тоа е жртва за грев.

25 И нека земе свештеникот крв од жртвата за грев и со прстот свој нека ги намачка роговите на жртвеникот за сепаленици; а сета друга крв негова нека ја излее во подножјето на жртвеникот за сепаленици.

26 А сиот лој нека го изгори на жртвеникот како и лојот од жртвата за мир; и така ќе го очисти свештеникот од гревот негов, и ќе му се прости.

Жрѣва за обичен ѝријадник на заедницата

27 И ако некој од народот згреши и не сакајќи направи нешто што Господ забранил да се прави, виновен е.

28 Кога ќе узнае, пак, за гревот свој што го направил, тогаш нека принесне дар свој – коза од козите свои, без недостаток, поради гревот што го направил;

29 и нека ја стави раката своја врз главата од жртвата за грев, и нека се заколе козата како жртва за грев на местото, каде што се колат жртвите сепаленици.

30 Потоа нека земе свештеникот крв од неа на прстот свој и нека ги помаже роговите на жртвеникот за сепаленици; а сета друга крв нека ја излее во подножјето на жртвеникот.

31 И сиот лој од неа нека го извади како што се вади лојот од жртвата за мир, и нека го изгори свештеникот на жртвеникот за пријатен мирис пред Господ; и така ќе го очисти свештеникот, па ќе му биде простено.

32 Ако принесува жртва за грев јагне, нека донесе женско и без недостаток.

25

Ез 42,20,22

26

2 Мојс 32,30

27

4 Мојс 15,27-28

28

Ез 40,39 44,27

29

1 Мојс 8,20

31

1 Мојс 8,21

32

2 Мојс 29,38

ЛЕВИТ

5,1 ^{Изреки 29,24} ³³ И нека ја стави раката своја врз главата од жртвата за грев, па нека ја заколе поради гревот на она место, каде што се колат жртвите сепаленици.

2 ^{11,1-47} ^{4 Мојс 19,22} ^{5 Мојс 14,8} ^{Ис 6,5} ^{Ез 36,17} ^{Агеј 2,13} ³⁴ И свештеникот нека земе крв од жртвата за грев и со прстот свој со неа нека ги намачка роговите на жртвеникот, на кој се гори жртвата; а сета друга крв нека ја излее во подножјето на жртвеникот за сепаленици.

3 ^{15,1-15} ^{4 Мојс 19,11-16} ^{Ез 44,25} ³⁵ И сиот лој нека го извади, како што се вади лојот од јагне за жртва за мир; и нека го изгори свештеникот врз жртвеникот како жртва Господова; и така свештеникот ќе го очисти од гревот негов, што го направил, и ќе му се прости.”

4 ^{4 Мојс 30,6,8} ³⁶ Некои конкретни примери

5 ^{4 Мојс 5,7} ^{Ис.Н. 7,19} ^{3 Цар 8,47} ⁶ „А кога некој згреши со тоа што слушнал клетва и така станал сведок, или видел или знаел, па не кажал, тој го носи својот грев.

7 ^{1 Мојс 15,9} ^{4 Мојс 6,10} ^{Лк 2,24} ² Или, ако некој се допре до нешто нечисто, или до труп на нечисто диво животно, или до труп на нечист добиток, или до умрена нечиста влечуга, без да знае за тоа, тој е нечист и виновен;

³ или ако се допре до некоја нечистотија човечка, која било нечистотија негова, со која се осквернува, и не знаел за тоа, но потоа дознае – виновен е.

⁴ А ако некој неразумно се заколне со устата своја дека ќе направи нешто лошо, или добро, а за која и да било работа, како што го прават тоа луѓето без размислување, а не е свесен за тоа, но потоа кога дознае, виновен ќе биде.

⁵ Кога, пак, некој е виновен за некоја од овие работи и ќе го признае гревот свој,

⁶ нека Му принесе на Господ за гревот, што го направил – женско од ситниот добиток: овца или коза од стадото свое за гревот; и свештеникот ќе го ослободи од гревот негов.

Жртва за сиромашни

⁷ Ако не може да принесе овца, тогаш нека Му принесе на Господ за гревот свој: две грлици или две гулапчиња –

едно како жртва за грев, а другото како жртва сепаленица.

⁸ Нека му ги донесе на свештеникот, а тој нека го претстави прво она што е за грев, и нека му го прекрши вратот, но главата да не ја откинува.

⁹ И со крвта од жртвата за грев нека го попрска сидот на жртвеникот; а крвта што ќе остане, нека ја исцеди во подножјето на жртвеникот, бидејќи е тоа жртва за грев.

¹⁰ А од другото нека направи жртва сепаленица, како што треба; и така свештеникот ќе го ослободи од гревот негов, што го направил, и ќе му биде простено.

¹¹ А ако не може да принесе ни две грлици или гулапчиња поради тоа што згрешил, тогаш нека принесе една десетина ефа пченично брашно како жртва за грев, и нека не додава кон неа масло, ниту да става темјан, зашто жртвата е за грев.

¹² И кога ќе го донесе кај свештеникот, свештеникот нека земе полн грст од него за спомен, и нека го изгори на жртвеникот како жртва на Господ, бидејќи е жртва за грев.

¹³ И така ќе го ослободи свештеникот од гревот негов, со кој згрешил во нешто од ова, и ќе му биде простено; а остатокот ќе биде за свештеникот како принос од пченично брашно.”

Жртва за ѝресџај

¹⁴ Пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

¹⁵ „Ако некој направи престап, па згреши не сакајќи во работите посветени на Господ, нека Му принесе дар на Господ за престапот свој овен без недостаток од стадото, по твоја проценка, со определена вредност во сребрени шекели, според свештениот шекел, како жртва за престап.

¹⁶ И така, колку згрешил спрема сватата работа, толку нека надомести; и на тоа нека додаде уште една петина, и нека му го даде на свештеникот; а свештеникот ќе се помоли над принесениот овен за престапот, и ќе му се прости.

9
2 Мојс 24,6

10
2 Мојс 32,30

11
1 Мојс 15,9
2 Мојс 16,36

13
2 Мојс 32,30

15
7,1-6
2 Мојс 29,3
4 Мојс 5, 5-8
1 Цар 6,3
Ис 53,10
Езл 10,19

16
4 Цар 12,16

6,2 ¹⁷ Кој згреши и направи нешто што Господ забранил да се прави, и ако не знаел, сепак е виновен и го носи својот грев.

¹⁸ Нека му доведе на свештеникот како жртва за престап здрав овен од стадото, според твоја проценка, а свештеникот нека се помоли за престапот, што го направил поради незнаење, и ќе му се прости.

4 ¹⁹ Тоа е жртва за престап: виновен е пред Господ.”

6 Пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Ако некој згреши и направи престап против заповедите на Господ и го откаже на ближниот свој она, што му го дал на чување, или од него украдено, или пак, го измами својот близок,

³ или нашол нешто загубено и тоа го одрече, или лажно се заколне за која и

да било работа, како што луѓето обично прават и со тоа грешат,

⁴ па кога така згреши и направи престап, тој треба да го врати она што го украде, или сиосила го присвоил, или повереното што му било дадено на чување, или што го нашол како загубено.

⁵ За секоја работа, за која се заколнал криво, нека го врати она истото, и на тоа нека му додаде уште една петина на оној чие е; тоа да му го даде во оној ден кога ќе ја принесува жртвата за вина.

⁶ А за својата вина нека Му принесне на Господ кај свештеникот овен од стадото свое, здрав, според твоја проценка;

⁷ и свештеникот ќе го направи чист пред Господ, и ќе му се прости секоја работа, со која згрешил или направил престап.”

14

2,1-16
4 Мојс 6,15
15,4
28,13

16

2 Мојс 27,9
4 Мојс 18,10
Ез 44,29

17

2 Мојс 29,28
40,10
4 Мојс 5,9

18

1 Мојс 9,12
2 Мојс 30,29
4 Мојс 18,9-10

ПРОПИСИ ЗА СВЕШТЕНИЦИТЕ

Жртва сепаленица

11 ⁸ И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

12 ⁹ „Заповедај му на Арон и на синовите негови, и кажи им: ова е законот за жртви сепаленици – жртвата сепаленица нека гори врз жртвеникот цела ноќ до изутрина; и огнот нека гори на жртвеникот (и да не се гасне).

¹⁰ Свештеникот нека ја облече ленената одежа, а и ленената долна облека нека ја облече на телото свое, па потоа нека ја собере пепелта од жртвата што огнот ја изгорел и нека ја стави покрај жртвеникот.

^{11A} откако ќе ги соблече одеждите свои и облече други, нека ја изнесе пепелта надвор од логорот на чисто место.

¹² А огнот што е на жртвеникот, нека гори на него, да не се гасне. Свештеникот нека потпалува врз него дрва секое утро, и нека ја поставува на него жртвата сепаленица, нека го гори на него лојот од жртвата за мир.

¹³ Огнот да гори постојано на жртвеникот, нека не се гасне.

Лебен ѝринос

¹⁴ Ова е законот за лебниот принос, што ќе го принесуваат синовите Аронови пред Господ при жртвеникот.

¹⁵ Свештеникот нека земе грст од лебниот принос и од пченичното брашно и од маслото и сиот темјан, што е врз жртвата, и нека го изгори тоа на жртвеникот како спомен за благопријатен мирис пред Господ.

¹⁶ А она што ќе преостане од неа, му припаѓа за јадење на Арон и на синовите негови; нека го јадат пресно, на свето место; во дворот од скинијата на собранието нека го јадат.

¹⁷ Да не се пече со квас: тоа е дел што им го давам како дар од приносите Господови; тоа е најголема светиња како жртвата за грев и жртвата за вина.

¹⁸ Секое машко меѓу синовите Аронови нека јаде од неа. Тоа е вечен дел за потомството нивно од приносите на

10

2 Мојс 28,39-43
39,27

11

4,12

12

2 Мојс 29,13
2 Мак 1,18-36

ЛЕВИТ

20 Господ; секој, што ќе се допре до него, ќе биде осветен.”

8,1-36
2 Мојс
28,41
30,10

¹⁹ И уште му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

26 „Тоа е дарот од Арон и синовите негови што ќе Му го принесуваат на

2 Мојс 27,9

Господ во оној ден кога ќе биде помазан: една десетина од ефа пченично брашно како постојана жртва, половина за наутро, а другата половина за навечер.

27
Ареј 2,11-12

30
4,5,16

²¹ Жртвата треба да се приготвува во тава, со масло; натопена во масло и на парчиња принесувај ја, онака како што се дели на парчиња лебниот принос; принесувај ја како благопријатен мирис пред Господ.

²² И свештеникот меѓу синовите негови, што ќе биде помазан по него, нека го прави тоа; тоа е вечен закон на Господ. Сета жртва треба да се изгори.

²³ И секој свештенички лебен принос треба целиот да се гори, и да не се јаде.”

Жртва поради грев

²⁴ И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

²⁵ „Кажми му на Арон и на синовите негови, и речи им: ова е закон за жртвата поради грев – на местото каде што се коле жртвата сепаленица, на тоа место нека се коле и жртвата за грев пред Господ, бидејќи тоа е најголема светиња.

²⁶ Свештеникот што ќе ја принесува, нека јаде; на свето место нека ја јаде, во дворот од скинијата на собранието.

²⁷ Сè што ќе се допре до месото нејзино ќе се освети; а ако некој ја испрска облеката своја со крвта нејзина, оној дел што ќе биде испрсан нека го испере на свето место.

²⁸ И садот земјен, во кој се варела, нека се скрши; ако е, пак, готвена во бакарен сад, нека се истрие и со вода нека се измие.

²⁹ Секое машко од свештенички род нека го јаде тоа; тоа е најголема светиња (Господова).

³⁰ А секоја жртва за грев, од која се внесува крв во скинијата на собранието,

за да се изврши очистување во светилинштето, да не се јаде; таа треба да се изгори.”

Жртва за ѓресѓаѓ

7 „Ова е законот за жртвата поради вина – тоа е најголема светиња.

² На она место, на кое се коле жртвата сепаленица, на тоа место нека се коле и жртвата за вина; а со крвта да се попрска жртвеникот од сите страни.

³ А сиот лој нејзин да се принесе; опашката и лојот што ја покрива утробата,

⁴ и двата бубрега, и лојот што е на нив и на слабините, и кошулката на прниот дроб нека ги извади заедно со бубрежите,

⁵ нека ги изгори свештеникот врз жртвеникот како жртва за Господ; тоа е жртва поради вина.

⁶ Секое машко од свештеничкиот род нека ја јаде; на свето место да се јаде; тоа е најголема светиња.

⁷ Жртвата за вина е како жртвата за престап, еден закон е и за двете; таа му припаѓа на свештеникот, кој ослободува од гревот со помош на неа.

Тоа шѓо осѓанува на свешѓеникоѓ

⁸ А кога свештеникот принесува нечија жртва сепаленица, кожата од жртвата што ја принесува негова нека биде.

⁹ И секој лебен принос печен во печка или приготвен во подница или во тава, му припаѓа на оној свештеник што го принесува.

¹⁰ А секој лебен принос приготвен со масло или без масло, им припаѓа на сите Аронови синови, подеднакво.

Жртва за мир

¹¹ Тоа е закон за жртвата за мир, што Му се принесува на Господ.

¹² Кога некој ја принесува од благодарност, заедно со жртвата треба да принесат и бесквасни лебови, замесени со масло, и бесквасни питки намачкани со масло, како и пченично брашно измешано со масло и лебови, месени со масло.

7,1

5,14-26
Ез 40,39

3

2 Мојс
29,13

5

2 Мојс
29,13

6

6,22
Ез 42,13
1 Кор
10,18

7

2 Мојс
30,10
4 Мојс 5,8
1 Кор 9,13

10

Ез 44,29

12

22,29
Ер 17,26
33,11
2 Лет 29,31

13 ¹³ Освен питки, да принесува жртва и леб месен со квас, како жртвата за мир од благодарност.

15 ¹⁴ И од сето она што се принесува, нека принесува едно како жртва што се вознесува пред Господ; тоа нека му припаѓа на оној свештеник што попрскува со крвта на жртвата за мир.

16 ¹⁵ А месото на жртвата за мир од благодарност нека биде негово и нека се изеде во оној ден кога се принесува; нека не се остава ништо до изутрината.

18 ¹⁶ Ако се принесува жртва поради завет или од усрдност, таа нека се јаде во истиот ден, а ако остане нешто, нека се изеде другиот ден.

20 ¹⁷ Ако нешто од месото на таа жртва остане третиот ден, тогаш нека се изгори со оган.

23 ¹⁸ Ако некој на третиот ден јаде од месото на жртвата за мир, таа нема да му биде примена, бидејќи тоа е осквернување; и секој што ќе јаде од неа, ќе згреша.

25 ¹⁹ Ако тоа месо се допре до нешто нечисто, да не се јаде, туку да се изгори со оган; а чистото месо може да го јаде секој што е чист.

²⁰ А ако некој има на себеси нечистотија, па јаде месо од жртвата за мир што е на Господ, тој треба да се истреби од својот народ.

²¹ И ако некој, откако се допре до нешто нечисто или до нечистотија човечка, или до нечист добиток, или до некоја нечиста гадинка, па јаде месо од жртвата за мир што е на Господ, тој да се истреби од народот свој!"

Пројиси за народоѝ

²² И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

²³ „Кажы им на синовите на Израил, и речи им: не јадете лој ни од вол, ни од овца, нити од коза.

²⁴ Лојот од добиток што пцовисал или е растргнат од свер може да се употребува за секоја работа; но тој лој да не се јаде.

²⁵ Оној, што ќе јаде лој од добиток, што се принесува како жртва пред Господ, нека се истреби од народот свој.

²⁶ Никаква крв да не јадете во сите живеалишта свои, од нисдно животно, ниту, пак, од птици.

²⁷ А кој ќе јаде каква и да било крв, ќе биде истребен од народот свој!"

²⁸ Пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

²⁹ „Кажы им на синовите израилски, и речи им: кој принесува жртва за мир пред Господ, нека принесува дел од жртвата како принос на Господ.

³⁰ Со свои раце да принесува принос пред Господ; лојот со градите нека го принесува (и кошулката на црниот дроб), нишајќи ги градите пред лицето Господово.

³¹ А свештеникот нека го изгори лојот врз жртвеникот, додека, пак, градите да му припаднат на Арон и синовите негови.

³² А десната плешка од жртвата за мир, давајте му ја на свештеникот, за да му биде како дел.

³³ На свештеникот, пак, од синовите Аронови, што ги принесува крвта и лојот од жртвата за мир, нека биде негова десната плешка.

³⁴ Зашто градите од жртвата за мир и плешките што се вознесуваат, ги земам од синовите израилски и му ги давам на свештеникот Арон и на синовите негови како вечно озаконет дел од синовите израилски.

³⁵ Тоа ќе биде дел на Арон и на синовите негови од приносите пред Господ, од оној ден кога ќе застанат пред Господ како жртвоприносители,

³⁶ како што им заповеда Господ на синовите израилски да им се дава од денот кога ги помаза. Тоа е вечен закон за поколенијата нивни.

³⁷ Тоа е законот за жртвата сепаленица, за жртвата за престап, за жртвата за вина, за жртвата за посветување и жртвата за мир,

³⁸ што му го даде Господ на Мојсеј во Гората Синајска, во денот кога им заповеда на синовите израилски во Пустината Синајска да Му ги принесуваат на Господ своите жртви."

26
1 Мојс 9,4

30
2 Мојс 29,24

31
2 Мојс 29,13.27

32
4 Мојс 5,9 6,20 18,18

34
2 Мојс 29,22 29,27 4 Мојс 6,20

35
5 Мојс 18,3

37
2 Мојс 29,31

38
2 Мојс 19,11 4 Мојс 36,13 5 Мојс 4,5

8,2

2 Мојс 28,2
29,1-37
30,10
40,9-15**Обредој на њосвејџувањето**

8 И му рече Господ на Мојсеј, велелејќи:

4 Мојс 8,9

2 „Земи го Арон и синовите негови и одеждите, и масло за помазание, и теле како жртва за грев, и два овна, и кошница пресни лебови,

3

3 па собери го целиот народ пред вратата од скинијата на собранието.”

2 Мојс 28,6,15

4 И направи Мојсеј како што му заповеда Господ, и се собра народот

2 Мојс 25,7
28,30

пред вратата од скинијата на собранието.

9

2 Мојс 28,2,36

5 Потоа му рече Мојсеј на народот: „Еве што заповеда Господ да се направи.”

10

2 Мојс 26,1
30,22-33

6 Па го доведе Мојсеј Арона и синовите негови и ги изми со вода.

7

7 И му облече хитон, и го опаша со појас,

2 Мојс 30,29

го облече со горна одежа, па му стави згора на тоа ефод, и го опаша појасот од ефодот наоколу, и го стегна со него,

12

2 Мојс 30,30

8 а на градите одозгора му стави наградник, и на наградникот постави и „урим” и „тумим”¹

13

2 Мојс 28,4,40
39,27

9 Му стави уште на главата и кидар, а на капата спроти лицето му стави златна плочка, знак на светоста, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

10 И го зеде Мојсеј маслото за помазание и ја помаза скинијата и сè што е во неа, и ја освети.

11 И го попрска со него жртвеникот седумпати, и го помаза жртвеникот, и сите работи на него, и мијалникот, и подножјето негово, и ги освети.

12 И излеа од маслото за помазание врз главата Аронова, и го помаза и го освети;

13 потоа Мојсеј ги доведе синовите Аронови, им облече хитони, ги опаша со појаси, им стави капи на главите, како што му беше заповедал Господ.

14 Потоа го доведе телето како жртва за грев, а Арон и синовите негови ги ставија рацете свои врз главата на телето за грев.

15 Потоа Мојсеј го закла телето и зеде од крвта негова и со прстот свој стави од неа на роговите од жртвеникот од сите страни, и го очисти жртвеникот, а другата крв ја излеа во подножјето на жртвеникот, и го освети за да се извршува обредот очистување на гревовите пред него.

16 Потоа го извади сиот лој што беше на утробата, и кошулката од црниот дроб, како и двата бубрега, и лојот околу нив, и сето тоа го изгоре врз жртвеникот.

17 А телето, со кожата негова и месо-то негово и нечистотијата ги изгоре со оган надвор од логорот како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

18 Потоа го доведе овенот како жртва сепаленица, а Арон и синовите негови ги ставија рацете свои врз главата на овенот;

19 и Мојсеј го закла и го попрска со крвта негова жртвеникот од сите страни,

20 па го исече овенот на делови, и ги изгори Мојсеј главата, и деловите, и лојот;

21 а утробата и нозете ги изми со вода, и го изгоре Мојсеј целиот овен на жртвеникот: тоа е жртва сепаленица со пријатен мирис; тоа е принос пред Господ, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

22 Потоа го доведе вториот овен – овенот за посветување; и Арон и синовите негови ги ставија рацете свои врз главата на овенот.

23 Па, откако го закла, зеде Мојсеј од крвта негова и го помаза со неа крајчето од десното уво на Арон и палецот на десната рака негова, и палецот на десната нога негова.

24 Ги доведе Мојсеј и синовите Аронови, па и ним им го помаза со крв крајот од десното уво, палецот на десната рака и палецот на десната нога; а со другата крв Мојсеј го попрска жртвеникот наоколу.

15

Ез 43,20-22
Евр 9,21

24

Евр 9,18-22

¹ 8,8. Таинствени предмети преку кои на посебен начин била дознавана Божјата волја.

27 ⁴ Мојс 5,25 ²⁵ Потоа ги зеде лојот, опашката и лојот што беше на утробата, кошулката од црниот дроб, како и двата бубрега и лојот околу нив, и десната плешка,

30 ² Мојс 28,1 ^{28,41-46} ²⁶ а од кошницата со бесквасни лебови што е пред Господ зеде еден бесквасен леб, еден леб со масло, како и една питка, па ги стави врз лојот и врз десната плешка.

33 ⁴ Мојс 19,11 ^{Ез 43,25} ²⁷ И сето тоа му го предаде на Арон в раце и во рацете на синовите негови и го принесе како жртва пред Господ.

35 ⁴ Мојс 3,7 ^{9,19} ²⁸ Потоа го зеде тоа Мојсеј од рацете нивни и го изгоре на жртвеникот заедно со жртвата сепаленица; тоа е жртва за посветување со пријатен мирис, принос пред Господ.

²⁹ Па ги зеде Мојсеј градите и ги принесе пред Господ; тоа е Мојсеев дел од овенот за посветување, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

³⁰ Потоа зеде Мојсеј од маслото за помазание и од крвта, што беше на жртвеникот, па го попрска Арон и одеждите негови, и синовите негови, и одеждите нивни; и така го освети Арон и одеждите негови, синовите негови и одеждите нивни.

³¹ И му рече Мојсеј на Арон и на синовите негови: „Сварете го ова месо пред влезот во скинијата на собранието, и јадете го таму со лебот што е во кошницата за посветување, како што ми се заповеда и рече, Арон и синовите негови нека го јадат тоа.

³² А она, што ќе остане од месото и од лебот, изгорете го со оган.

³³ И не оддалечувајте се од вратата на скинијата на собранието седум дена, додека не се завршат деновите на посветувањето ваше, зашто за седум дена ќе се изврши посветувањето ваше.

³⁴ Како што се направи денес, така да се прави секогаш според Господовата заповед, за да се очистите од гревот.

³⁵ Затоа пред влезот од скинијата на собранието стојте дење и ноќе седум дена и така запазете ги заповедите Господови, за да не умрете, зашто така ми заповеда (Господ Бог).”

³⁶ А Арон и синовите негови направиле сè онака, како што им беше заповедал Господ преку Мојсеј.

Сѝаѝување на должносѝ на Арон и на неговите синови

9 ^{9,1} ^{Ез 43,27} ⁴ ² Мојс 32,6 ⁶ ² Мојс 16,7 ^{24,16} ⁷ ^{Евр 5,1} ^{7,27} ⁹ ^{Ез 43,20}

9 А во осмиот ден ги повика Мојсеј Арона и синовите негови и старешините израилски,

² па му рече на Арон: „Земѝ од говедата свои теле поради грев, и овен за сепаленица, обеѝе без недостаток, и принесѝ ги пред Господ.

³ И на старешините израилски кажи им: земете козел за жртва за грев, и овен и теле и јагне, едногодишни, без недостаток, за жртва сепаленица,

⁴ а и теле, и овен за принесување жртва за мир пред Господ, и лебен принос измешан со масло, бидејќи денес ќе ви се јави Господ вам.”

⁵ Зедоа сѝе како што им заповеда Мојсеј, и сето тоа го донесоа пред скинијата на собранието; се собра целиот народ, па застапа пред Господ.

⁶ Им рече Мојсеј: „Еве што заповеда Господ да направите, и ќе ви се покаже славата Господова.”

⁷ Му рече Мојсеј на Арон: „Пристапи до жртвеникот и принесѝ жртва за гревот твој и твојата жртва сепаленица, очисти се себеси и народот и принесѝ жртва за народот и очисти ги, како што заповеда Господ.”

⁸ Тогаш пристапи Арон до жртвеникот и закла теле за него, како жртва за грев,

⁹ и принесоа синовите Аронови крв до него, и тој го натопа прстот свој во крвта и стави од неа на роговите од жртвеникот, а остатокот од крвта го излеа во подножјето на жртвеникот;

¹⁰ лојот и обата бубрега, и кошулката на црниот дроб, ги изгоре врз жртвеникот, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј;

¹¹ месото, пак, и кожата ги изгоре надвор од логорот.

¹² Потоа закла жртва сепаленица, и синовите Аронови му поднесоа од крвта нејзина, а тој го попрска жртвеникот од сите страни;

¹³ му ја донесоа и жртвата сепаленица во делови; сето тоа, и главата, ги изгоре на жртвеникот,

ЛЕВИТ

- 22** ¹⁴ а утробата и нозете ги изми, и ги изгоре врз жртвеникот заедно со жртвата сепаленица.
- ¹⁵ Потоа тој принесе дар од народот; зеде козел поради гревот на народот, го закла, и го принесе како жртва за грев како и првиот.
- ¹⁶ И принесе жртва сепаленица, и го изврши тоа според заповедите како што треба.
- 24** ¹⁷ А принесе и лебен принос и ги наполни рацете со него, и го изгоре на жртвеникот, врз утринската жртва сепаленица.
- ¹⁸ Ги закла и волот и овенот што беа од народот, како жртва за мир; и синовите Аронови му ја принесоа крвта нивна, и тој го поля со неа жртвеникот од сите страни;
- ¹⁹ му го дадоа и лојот од волот и опашката од овенот, и лојот што ја покрива утробата, и обата бубрега, како и кошулката од црниот дроб,
- ²⁰ па го ставија лојот врз градите, и тој го изгоре лојот врз жртвеникот;
- ²¹ градите, пак, и десната плешка ги принесе Арон нишајќи ги пред Господ, како што му заповеда Господ на Мојсеј.
- ²² Потоа ги подигна Арон рацете кон народот и го благослови, па потоа слезе, откако принесе жртва за грев, жртва сепаленица и жртва за мир.
- 3** ²³ А Мојсеј и Арон влегоа во скинијата на собранието, па излегоа и го благословија народот и им се јави славата Господова на сите луѓе:
- ²⁴ и се јави оган од Господ и ги изгоре на жртвеникот жртвата сепаленица, и лојот; а народот, кога го виде тоа, викна од радост и падна ничкум на земјата.

Пројиси во врска со жалосї

10 Двајцата синови Аронови, Надав и Авиу, земајќи ја секој својата кадилница, ставија оган во нив, па ставија во нив и кадиво, и принесоа пред Господ туѓ оган, иако тоа не им беше заповедал Господ.

² Тогаш излезе оган од Господ, и ги изгоре, и умреа пред Господ.

³ И му рече Мојсеј на Арон: „Тоа е она што го рече Господ, велејќи, преку

оние што ќе пристапуваат кон Мене ќе се осветам и пред целиот народ ќе се прославам.” Арон, пак, молчеше.

⁴ Потоа Мојсеј ги повика Мисаил и Елцафан, синовите на Узиил, чичкото на Арон, и им рече: „Појдете и изнесете ги браќата ваши од светилиштево надвор од логоров.”

⁵ И тие пристапија и ги изнесоа во хитоните нивни надвор од логорот, како што рече Мојсеј.

⁶ Па му рече Мојсеј на Арон и на Елезар и на Итамар, другите негови синови: „Не откривајте ги вашите глави, а и одеждите ваши да не ги раскинувате, за да не умрете и Господ да не се разгневи на целиот народ; туку браќата ваши, целиот дом Израилев нека плаче за изгорените, кои Господ ги изгоре;

⁷ и не излегувајте од дверите на скинијата на собранието, за да не загинете, зашто маслото за помазание на вас е од Господ.” И направија според зборовите на Мојсеј.

Пројиси во врска со алкохолни пијалаци

⁸ И Господ му рече на Арон, велејќи: ⁹ „Вино и други алкохолни пијалаци да не пиете, ти и синовите твои, кога ќе влегувате во скинијата на собранието (или пак ќе пристапувате кон жртвеникот), за да не загинете, тоа нека ви биде вечен закон во поколенијата ваши:

¹⁰ за да можете да распознавате што е свето, а што не е; и што е чисто, а што не;

¹¹ учете ги синовите Израилеви на сите заповеди, што им ги кажа Господ преку Мојсеј.”

Пројиси во врска со месоїо од жрївиїте

¹² Потоа Мојсеј му рече на Арон, и на Елезар и на Итамар, другите негови синови: „Земајте од лебниот принос што ќе преостане од приносите пред Господ и јадете го тоа кај жртвеникот, зашто тоа е најголема светиња.

¹³ И јадете го тоа на свето место, бидејќи тоа е законски дел твој и закон-

4
2 Мојс 6,22
Дела 5,6

6
2 Мојс 6,23
4 Мојс 5,18
Ер 41,5
Ез 44,20

7
8,1-36
2 Мојс
28,41

9
1 Мојс 9,21
4 Мојс 6,3
15,5
28,7
5 Мојс
28,39
Сул 13,4
Ис 5,22
22,13
28,7
Ер 35,6
Ез 44,21-23
Лк 1,15

10
1 Мојс 7,2
Ез 22,26

11
5 Мојс
17,10-11
24,8
25,1
Езд 7,25
2 Пет 15,3

12
2 Мојс
29,41

13
10,9-10
Ез 42,13

14 ски дел на синовите твои од приносите пред Господ; зашто така ми заповеда (Господ).

17 ¹⁴ А градите од жртвата што се нишаат и плешката што се принесува да ги јадете на чисто место, ти и ќерките твои, и домот твој со тебе, зашто со закон ти се даде тебе и на синовите твои дел од жртвите за мир, што ги принесуваат синовите на Израил.

11,2 ¹⁵ Плешката што се принесува и градите што се нишаат да се донесуваат заедно со лојот што се принесува, нишајќи ги пред Господ, и тоа да биде твоје, и на синовите твои, (и на ќерките твои) со тебе како вечен дел како што му заповеда Господ (на Мојсеј).“

¹⁶ Потоа Мојсеј го побара козелот за жртва поради грев; но, тој веќе беше

изгорен; затоа тој се разгневи на Елеазар и на Итамар, синовите Аронови и рече:

¹⁷ „Зошто не јадевте на свето место? Бидејќи тоа е жртва поради грев што е најголема светиња; неа ви ја дава Господ вам да ја јадете, за да го ослободите целиот народ од грев и да стане чист пред Господ;

¹⁸ и ете крвта нејзина не е внесена во светилиштето; а требаше да ја јадете на свето место, како што ви заповедав.“

¹⁹ Тогаш му рече Арон на Мојсеј: „Еве, тие денес принесоа жртва поради својот грев и жртва сепаленица пред Господ; и ми се случи ова. Ако јадам денес од жртвата за грев, ќе Му биде ли тоа угодно на Господ?“

²⁰ Го чу тоа Мојсеј и го одобри.

4
Мт 23,24

7
Ис 65,4
66,3

8
Евр 9,10

11
11,43

20
Дела 10,14

21-22
Мт 3,4

ЗА ЧИСТОТО И НЕЧИСТОТО

Чисти и нечисти животни

11 И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

² „Кажете им на синовите на Израил и речете им: ова се животните што ги има на земјата, кои можете да ги јадете

³ секое животно што има раздвоени копита и длабок рез меѓу копитата, и кое прежива, тоа да го јадете.

⁴ Од оние што преживаат или имаат раздвоени копита, не јадете ги само овие: камилата, бидејќи таа прежива, но нема и раздвоени копита; таа е за вас нечиста.

⁵ И питом зајак, бидејќи прежива, но нема раздвоени копита, нечист е за вас,

⁶ и див зајак кој прежива, а нема раздвоени копита, нечист да биде за вас,

⁷ и свињата, бидејќи има раздвоени копита и длабок рез меѓу копитата, но не прежива – нечиста е таа за вас.

⁸ Од месото нивно да не јадете, ниту, пак, мрштите нивни да ги допирате – тие се за вас нечисти.

⁹ А од сè она, пак, што е во вода ова јадете го: – сè што има перки и лушпи во водата, во морињата и во реките, јадете го.

¹⁰ Она, пак, што нема перки и лушпи во водата, во морињата и во реките, меѓу она што плива по вода и живее во вода, одвратно да биде за вас.

¹¹ Тие треба да бидат за вас одвратни: од месото нивно да не јадете и од труповите нивни да се гнасите.

¹² Сè што нема перки и лушпи во водата, тоа да ви е нечисто.

¹³ А меѓу птиците гнасите се од овие: орелот, грифот, галебот; одвратни да бидат за вас, не јадете ги;

¹⁴ и јастребот, и соколот од кој било вид,

¹⁵ и секаков гавран од кој било вид;

¹⁶ нојот, ластовицата, кукавицата со нивните видови;

¹⁷ бувот, корморанот и ибисот;

¹⁸ и лебедот, и чавката, и пеликанот,

¹⁹ и штркот, и чапјата и слични на нив, и пупуецот и лилјакот;

²⁰ и сите крилести гадинки што одат на четири нозе, да ви се одвратни.

²¹ Но од сè она што има крилја и оди на четири нозе, а има и колена на нозете свои, за да скока по земјата, јадете.

²² Од нив јадете ги само овие: скакулците и сличните на нив, соламот со сите

ЛЕВИТ

24 негови видови, арголата и сличните на неа, и агавата од кој било вид.

25 Сè друго што има крилја и оди на четири нозе одвратно да ви е; со тоа да не се осквернувате.

Дойир шио ирчинува нечистиоџа

29 Од нив ќе станувате нечисти: секој кој ќе се допре до нивно пцовисано тело, нечист ќе биде до вечерта.

32 И секој кој ќе носи нивно пцовисано тело да ја испере својата облека и нечист ќе биде до вечерта.

26 Секое животно што има нераздвоени копита, но нема длабок рез меѓу копитата или не прежива, нечисто да биде за вас; секој кој ќе се допре до такво, нечист ќе биде (до вечер).

27 И сè што оди на лапите свои, меѓу сите четвороножни животни, нечисто да ви е; кој ќе се допре до трупот нивни, нечист ќе биде до вечерта.

28 И кој ќе понесе труп нивни пцовисан, нека ја испере облеката своја и нечист е до вечерта; тие да ви бидат одвратни.

29 А меѓу животните што лазат по земја да ви бидат нечисти: невестулката, глушецот и желката со нејзините видови

30 и ежот и крокодилот, и гуштерот, и полжавот, и кртот.

31 Тие да ви се нечисти меѓу животните што лазат по земјата, и кој ќе се допре до нив пцовисани, нечист да е до вечерта.

32 И секој предмет на кој ќе падне нешто од нив пцовисано, ќе биде нечист, било да е сад дрвен или облека или кожа или вреќа, и секој предмет што е потребен за некоја употреба, да се стави во вода и ќе биде нечист до вечерта; потоа ќе биде чист.

33 А и секој сад земјен, во кој ќе падне нешто од тоа, и сè што ќе е во него, ќе биде нечисто, а садот скршете го.

34 И секое јадење што го јадете, ако на него се излее вода од таков сад, ќе биде нечисто (за вас); и секое питие што се пие во секој таков сад, ќе ви биде нечисто.

35 И сè на што ќе падне нешто од нивните пцовисани тела нечисто ќе е; и печката и огништето нека се растурат,

зашто се нечисти, и нечисти ќе ви бидат.

36 Само изворот, бунарот, каде што се собира водата, ќе бидат чисти; но кој се допре до пцовисан труп, ќе биде нечист.

37 Ако нешто, пак, од пцовисан труп падне на семе, што се сее, тоа ќе ви биде чисто.

38 Но ако на семето се излее вода, па тогаш падне нешто од пцовисан труп на семето, тоа да ви биде нечисто.

39 И кога ќе пцовиса каков и да е добиток од оној што го јадете, ако некој се допре до неговиот труп, нечист ќе биде до вечерта.

40 А оној што ќе јаде од трупот негов, нека ја испере облеката своја и нечист ќе биде до вечерта; и кој ќе носи нивни пцовисан труп, нека ја испере облеката своја и нечист ќе биде до вечерта.

41 И секаква гадинка што лази по земјата, да ви е одвратна и да не се јаде.

42 Сè што се влече на мев и сè што оди на четири нозе или што е со многу нозе меѓу сè она што се влече по земјата, тоа да не го јадете, бидејќи е нечисто.

43 Не поганете ги душите ваши со ниедно од животните што лазат и не осквернувајте се од нив, за да не станете нечисти преку нив,

44 зашто Јас сум Господ, вашиот Бог, осветувајте се и бидете свети, бидејќи Јас сум свет; и немојте да ги осквернувате душите ваши со какво и да е животно што лази по земјата.

45 Бидејќи Јас сум Господ што ве изведе од земјата египетска, за да ви бидам Бог; и така – бидете свети, зашто Јас сум свет.

46 Тоа е закон за добитокот и за птиците, и за секоја жива душа што се движи во вода, и за секое животно што лази по земја,

47 за да се распознава нечистото од чистото и животните што можат да се јадат од животните што не треба да се јадат.”

**Очистиување на женаџа
џо џородувањеџо**

12 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

2 „Кажим на синовите Израилеви и речи им: кога жената ќе забремени и

39

5 Мојс
14,21
Ез 4,14
44,31

40

Ез 44,31
Евр 9,10

43

11,11

44

19,2
20,7
2 Мојс
22,31
4 Мојс
15,40
5 Мојс 14,2
Ис.Н. 24,19
1 Цар 2,2
Мт 5,48
1 Птр 1,16

45

26,45
1 Мојс 17,7
2 Мојс 19,6
1 Птр 1,16

12,2

15,19
Ез 18,6
22,10

3 роди машко дете, нечиста ќе биде седум дена, како во деновите на природното очистување свое, така ќе биде нечиста.

¹ Мојс 17,10
Лк 1,59
2,21
Јн 7,22
Фил 3,5

3 А во осмиот ден нека му се обрезе на детето крајниот дел.

6 А таа нека остане уште триесет и три дена чистејќи се од крвта; до ништо свето да не се допира и да не влегува во светилиштето сè додека не изминат деновите на нејзиното чистење.

² Мојс 29,38
4 Мојс 6,12,14
Лк 2,22-38

8 А ако роди женско дете, тогаш во времето на своето чистење нечиста ќе биде четиринаесет дена, и шеесет и шест дена нека остане, чистејќи се од крвта своја.

13,1-5

⁴ Мојс 12,10-15
5 Мојс 24,8-9
Пе 37
Јов 2

6 И кога ќе се навршат деновите на чистењето нејзино, заради синот или заради ќерката, нека донесе при свештеникот пред скинијата на собранието едногодишно јагне за жртва сепаленица или млад гулаб или грлица како жртва поради грев.

² Мојс 4,6
4 Мојс 5,2

7 И тој нека ја принесе пред Господ и така ќе ја очисти од течењето на крвта нејзина. Тоа е закон за жената која ќе роди машко или женско дете.

⁴ Мојс 12,14-15

8 Ако не е во можност да донесе јагне, тогаш нека земе две грлици или две гулапчиња, едното како жртва сепаленица, а другото поради жртва за грев; и ќе ја очисти од гревот нејзин свештеникот, и таа ќе биде чиста.”

Болести на кожата кај луѓето

13 И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

² „Човек кај кого на кожата од телото негово се појави оток, или лишај, или светла дамка, или, пак, по кожата на телото негово се појави знак на лепра, нека се доведе кај свештеникот Арон, или кај некој од синовите негови, свештениците.

³ И нека ја види свештеникот раната од кожата на телото негово; па, ако влакната на раната побелеле и раната на поглед е пониска од другата кожа на телото негово, тогаш тоа е лепра; и кога ќе го види тоа свештеникот, ќе го прогласи за нечист.

⁴ Ако, пак, дамката на кожата од телото негово е бела, и не е вдлабната

во кожата, а и влакната на кожата се темни, не побелеле, тогаш свештеникот нека го затвори човекот со раната за седум дена.

⁵ А во седмиот ден нека ја види свештеникот раната; ако забележи дека раната останала таква каква што била и не се раширила по кожата, пак нека го одвои за седум дена.

⁶ Свештеникот одново нека ја види раната во седмиот ден, па ако забележи дека раната станала помала, а не се раширила по кожата, тогаш свештеникот нека го прогласи за чист; тоа е лишај; нека ја испере облеката своја и ќе биде чист.

⁷ Ако, пак, лишаите започнат да се шират по кожата негова, откако свештеникот ги видел и го прогласил за чист, одново нека му се покаже на свештеникот;

⁸ и ако свештеникот види дека лишаите се шират по кожата, тогаш нека го прогласи за нечист; тоа е лепра.

⁹ Кога човек има лепра, нека го доведат кај свештеникот.

¹⁰ И свештеникот нека го види; ако струпот на кожата станал бел, а и влакната се побелени, а и живо месо има во струпот,

¹¹ тоа е застарена лепра на кожата негова; затоа свештеникот нека го прогласи за нечист, и да го одвои, бидејќи е нечист.

¹² Кога лепрата се ќе појави на кожата и ќе ја прекрие целата кожа на човекот, од главата до нозете, колку што може да види свештеникот,

¹³ па кога ќе види дека лепрата ја покрила целата кожа на него, ќе го прогласи човекот дека е чист, бидејќи сè побелело, па е чист.

¹⁴ А кога ќе се појави на него живо месо, тој е нечист.

¹⁵ Па, штом види свештеникот живо месо, ќе го прогласи дека е нечист; живото месо е нечисто, тоа е лепра.

¹⁶ Ако живото месо се измени и побели, тогаш нека дојде кај свештеникот.

¹⁷ Кога ќе види свештеникот дека раната побелела, ќе го прогласи за чист; чист е.

6

¹ Мт 8,3
Лк 5,12-14

7

Лк 5,14

11

² Мојс 4,6
4 Мојс 12,10
Мт 8,2

ЛЕВИТ

18

2 Мојс 9,9

¹⁸ Ако кај некого на кожата имало чир, па поминал,

¹⁹ а потоа на местото каде што бил чирот се појави бел оток, бела или црвена дамка, нека се покаже пред свештеникот.

²⁰ Ако свештеникот забележи дека таа е пониска од другата кожа и влакната на неа се побелени, тогаш ќе го прогласи за нечист; тоа е лепра што излегла од чирот.

²¹ Ако свештеникот забележи дека влакната на неа не побелеле ниту е таа пониска од кожата, туку станала помала, тогаш свештеникот ќе го одвои за седум дена.

²² Ако му се прошири по кожата, тогаш свештеникот ќе објави дека е нечист; тоа е болест.

²³ А ако чирот остане на своето место и не се проширува, тогаш тоа е воспалена рана; затоа свештеникот ќе го прогласи за чист.

²⁴ Ако некој на кожата се изгорел со оган, па откако местото ќе заздраве, се појави бела или црвеникава или пробелена дамка,

²⁵ и види свештеникот дека влакната од кожата на тоа место побелеле и ако на поглед тоа место е пониско од кожата, тоа е лепра што се појавила од изгореното; затоа него свештеникот ќе го прогласи за нечист; тоа е рана од лепра.

²⁶ Ако, пак, свештеникот забележи дека на тоа место нема бели влакна и дека тоа не е пониско од другата кожа, и станало помало, ќе го одвои за седум дена.

²⁷ Во седмиот ден ќе го прегледа свештеникот, па, ако таа по кожата се проширила, нека го прогласи за нечист; тоа е рана од лепра.

²⁸ Ако, пак, дамката останала на своето место и не се проширила по кожата, а и темна е, тогаш тоа е рана од изгоретина. Него свештеникот нека го прогласи за чист; тоа е лузна од изгорено.

²⁹ Кога кај маж или кај жена се појави рана на главата или на брадата,

³⁰ а свештеникот ја види раната, и утврди дека е таа подлабока од кожата и дека влакната на тоа место се истен-

чале и пожелтеле, нека ги прогласи за нечисти: тоа е ќела; тоа е лепра на главата или на брадата.

³¹ Но кога свештеникот ќе ја прегледа раната од ќелата и ќе утврди дека таа не е подлабока од кожата и дека влакната на тоа место не се црни, тогаш болниот што има рана нека го одвои за седум дена.

³² Во седмиот ден свештеникот пак нека ја прегледа раната. И ако ќелата не се проширила ниту влакната пожелтеле и се види дека таа не навлегла подлабоко од кожата,

³³ тој треба да ги истриже влакната на кожата, но на болното место да не се стриже и тогаш свештеникот повторно да го оддели за уште седум дена.

³⁴ Во седмиот ден свештеникот одново да ја прегледа ќелата. Па, ако увиди дека таа не се проширила по кожата и дека не навлегла подлабоко во кожата, болниот нека го прогласи за чист; а тој нека ја испере облеката своја и ќе биде чист.

³⁵ Но, ако ќелата се проширила по кожата, откако е веќе прогласен за чист,

³⁶ свештеникот пак нека го прегледа и ако утврди дека таа се проширила по кожата – тогаш нека не бара жолтеникави влакна, бидејќи тој е нечист.

³⁷ Ако, пак, ќелата остане неизменета и во неа изникнале црни влакна, тоа значи дека ќелата е излекувана: тој е чист. Свештеникот нека го прогласи за чист.

³⁸ Ако по кожата на телото на маж или жена се појават светли, бели дамки,

³⁹ и свештеникот види и утврди дека по кожата имаат бели светли дамки, тогаш тоа е лишај, кој се појавил на кожата од нивното тело. Тој е чист.

⁴⁰ Ако некому му паднала косата од главата, тој е ќелав – но чист е;

⁴¹ ако, пак, некому му паднала косата само од предната страна на главата, тој е ќелав – чист е.

⁴² Ако по ќелавото или проќелавото место се појавиле белузлави или црвеникави дамки, тоа е лепра на ќелавото, односно проќелавото место.

40

4 Цар 2,23

Ис 3,23

Ез 27,31

Амос 8,10

Мих 1,16

45 ^{Мих 3,7} ⁴³ Свештеникот да го прегледа, и ако види дека отокот на раната е белузлав или црвеникав по ќелавото или проќелавото место и изгледа како лепра по кожата на телото негово,

46 ^{4 Мојс 5,2} ^{4 Цар 15,5} ^{Лк 17,12} ⁴⁴ тој е лепрозен, нечист; свештеникот да го прогласи за нечист: зашто на главата има рана.

49 ^{Мк 1,44} ⁵⁰ На лепрозниот, кој има таква рана, облеката да му се раскине, и главата да му биде откриена, да биде забраден околу устата и да извикува: „нечист, нечист!”

⁴⁶ Сè додека ја има раната треба да се смета за нечист; тој е нечист и треба да живее одвоен; неговото живеалиште да биде надвор од населбата.

Дамки врз облекиие

⁴⁷ Ако се јави зараза од лепра и на облеката – волнена или ленена

⁴⁸ или врз основата или јатокот ленен или волнен, или на кожа, или на нешто што е направено од кожа,

⁴⁹ и ако дамката е зеленикава или црвеникава на облеката или на кожата, или на основата или јатокот, или на каков и да било предмет од кожа – тоа е зараза од лепра; таа треба да му се покаже на свештеникот,

⁵⁰ а свештеникот нека ја прегледа заразата и заразеното да го оддели за седум дена.

⁵¹ На седмиот ден свештеникот нека го прегледа заразеното: па, ако заразата се проширила по облеката, или по основата, или по јатокот, или по кожата, или по каков и да било предмет од кожа, тоа е лоша лепра, нечиста рана.

⁵² Тој треба да ја изгори облеката, било основата, било волнениот или ленениот јаток, или каков и да било предмет од кожа, на кој се појавила заразата, бидејќи тоа е вистинска лепра – на оган да се изгори.

⁵³ Ако свештеникот види дека заразата не се проширила по облеката или по основата или по јатокот, или по каков и да било предмет од кожа,

⁵⁴ нека нареди да се испере она на што има зараза, и повторно да го отстрани за уште седум дена.

⁵⁵ А ако по миењето свештеникот види дека заразеното не го изменило својот изглед, па дури и ако не се раширило, тоа е нечисто: треба да се изгори на оган; тоа е изедено од лепра од опаснината или од предната страна.

⁵⁶ Ако, пак, свештеникот види дека по перењето заразеното место станало помало, тогаш тој нека го истргне тоа место од облеката, или од кожата, или од основата, или од јатокот.

⁵⁷ Ако се појави пак белег од заразата што се проширила на облеката, или на основата, или на јатокот, или на каков и да било предмет од кожа, тоа е зараза: да се изгори на оган она на што се појавила заразата.

⁵⁸ Ако, пак, откако ќе се испере облеката или основата, или јатокот или каков и да било предмет од кожа, заразата се загуби од нив, треба повторно да се исперат, и ќе бидат чисти.

⁵⁹ Тоа е законот за зараза од лепра врз облеката волнена или ленена, врз основа или јаток, или врз каков и да било кожен предмет – како да се прогласува тој за чист или за нечист.”

Чистиње на лејраиѝа од луѓеиѝо

14 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Еве го законот за лепрозен, кога се извршува неговото очистување: нека го доведат кај свештеникот.

³ Свештеникот треба да излезе надвор од населбата, па ако увиди дека тој се излекувал од лепрата,

⁴ да нареди за оној што се очистил да се земат две чисти живи птици, кедрово дрво, црвен јаток и исоп.

⁵ Потоа свештеникот да заповеда да се заколе една од птиците над глинен сад, над изворска вода;

⁶ и да ја земе живата птица, кедровото дрво, црвениот јаток и исопот, и да ги натопа нив и живата птица во крвта на птицата заклана над живата вода,

⁷ и попрескувајќи го седумпати оној, кој се очистил од лепрата, да го прогласи за чист, а живата птица да ја пушти в поле на слобода.

14,2

Мт 8,4
Лк 17,14

4

4 Мојс
19,6,18
Пс 49,8

7

4 Цар
5,10,14
Ез 36,25

8 ^{2 Мојс 2,94} ^{4 Мојс 19,7-8} ^{2 Лст 26,21} Оној, кој се очисти, да ги испере алиштата свои, да ја истриже сета коса, да се измие со вода, и ќе биде чист; потоа да влезе во населбата и да престои седум дена надвор од домот свој.

9 ^{4 Мојс 6,9} ^{5 Мојс 21,12} На седмиот ден да се избричат сите влакна на главата, на брадата, на веѓите

10 ^{4 Мојс 6,10} ^{15,9} ^{28,20} ^{Мт 8,4} – сите влакна да ги избричи и да ги испере алиштата, потоа да го измие телото свое со вода, и ќе биде чист;

11 ^{4 Мојс 6,10,16} на осмиот ден да земе две машки јагниња, без недостаток, и една овца едногодишна без мана како и три десетини од ефа пченично брашно,

12 ^{2 Мојс 29,24} помешано со масло, со лебен принос, и еден лог масло.

13 ^{2 Мојс 29,11} Свештеникот, кој ќе го врши очистувањето, да го претстави оној што се очистува заедно со приносот пред

14 ^{8,23} ^{2 Мојс 29,20} Господ при влезот од скинијата на собранието.

¹² И ќе го земе свештеникот едното јагне и ќе го приведе како жртва за престап, и логот со масло, и нека го принесе тоа, нишајки ги пред Господ;

¹³ и ќе го заколе јагнето на она место, каде што се колат жртвите сепаленици поради грев, на свето место, зашто жртвата за вина како и жртвата за грев му припаѓа на свештеникот: тоа е голема светиња.

¹⁴ И свештеникот ќе земе од крвта на жртвата за вина и ќе го намаже крајчето од десното уво на оној кој се очистува, и палецот на десната негова рака, и палецот на десната негова нога.

¹⁵ Потоа свештеникот нека го земе логот со маслото и нека излее од маслото во својата лева дланка,

¹⁶ па ќе го натопи својот десен показалец во маслото што му е во левата дланка, и со претот ќе попрска од маслото седумпати пред Господ,

¹⁷ а со остатокот од маслото, што му е во дланката, ќе го намачка крајчето од десното уво на оној што се очистува, и палецот на десната нога, и палецот на десната рака, на оние места каде што е крвта од жртвата поради вина.

¹⁸ Преостанатото, пак, масло, што му е во дланката на свештеникот, тој ќе го

излее врз главата на оној што се очистува; и ќе го очисти свештеникот пред Господ.

¹⁹ Потоа свештеникот ќе ја принесе жртвата за грев и ќе го очисти оној што се очистува од неговата нечистота, а потоа ќе ја заколе жртвата сепаленица.

²⁰ И ќе ги принесе жртвата сепаленица и лебниот принос на жртвеникот; и ќе го очисти свештеникот и тој ќе биде чист.

Очистување на сиромашен човек болен од лејра

²¹ Ако е, пак, сиромав и не е во можност, тој нека земе едно јагне како жртва за престап за своето очистување, и еден десетти дел од ефа пченично брашно, помешано со масло, како лебен принос, како и еден лог масло,

²² и две грлици или два млади гулаба, што ќе најде, – едната од тие птици да е жртва за грев, а другата – жртва сепаленица.

²³ На осмиот ден од своето очистување, да му ги донесе тој на свештеникот при вратата од скинијата на собранието, пред лицето Господово.

²⁴ Свештеникот ќе го земе јагнето што е жртва за престап и логот со масло, и ќе го принесе тоа, нишајки го пред Господ.

²⁵ И, штом ќе го заколе јагнето како жртва за престап, свештеникот ќе земе од крвта на жртвата за вина и ќе го намаже крајчето од десното уво на оној, кој се очистува, и палецот на десната рака, и палецот на десната нога.

²⁶ А од маслото свештеникот ќе излее во својата лева дланка;

²⁷ и со десниот показалец, од маслото што му е во левата дланка, да попрска седумпати пред Господ.

²⁸ И да го намаже свештеникот со масло, од она што му е во дланката, крајчето на десното уво на оној што се очистува, и палецот на десната рака, и палецот на десната нога, на она место каде што е крвта од жртвата за вина.

²⁹ Остатокот, пак, од маслото што му е во дланката, да го излее врз главата на оној што се очистува, за да го направи чист пред Господ.

21-225,7-13
12,8

34 ¹ Мојс 12,5
² Мојс 6,4
⁴ Мојс 13,3
^{27,12}
^{32,22}
⁵ Мојс 3,27
^{7,1}
^{32,49} ³⁰ Потоа нека ја принесе свештеникот едната грлица, или едниот млад гулаб, каков што ќе најде, оној, кој се очистува;

³¹ едната птица – жртва за грев, а другата – жртва сепаленица, заедно со лебниот принос; и свештеникот ќе го направи оној што се очистува чист пред Господ.

³² Тоа е законот за оној што добил лепра, а при чистењето немал доволно средства.”

³³ И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

Дамки њо сидовиџе од куќиџе

³⁴ „Кога ќе влезете во земјата хананска, што ви ја давам да ја владете, и ќе испратам лепра во куќите што ќе бидат ваши,

³⁵ тогаш оној, чија е куќата, треба да отиде кај свештеникот и да каже: „по сè изгледа во мојата куќа се појави зараза.”

³⁶ А свештеникот ќе нареди куќата да се испразни пред тој да влезе да ја прегледа заразата, за да не стане нечисто сè што е во куќата; потоа свештеникот ќе дојде и ќе ја прегледа куќата.

³⁷ И тој, кога ќе ја прегледа раната и ќе види дека заразата по сидовите на куќата се состои од зеленикави или црвеникави длабнатинки и по својот изглед се всадила во сидовите,

³⁸ ќе излезе од куќата низ вратата, а куќата ќе ја затвори за седум дена.

³⁹ А кога во седмиот ден ќе се врати, и ќе види дека заразата се проширила по сидовите на куќата,

⁴⁰ ќе нареди да се извадат камењата на кои има зараза, и да се фрлат надвор од населбата, на нечисто место;

⁴¹ а куќата одвнатре целата да ја истружат и струганиците да ги исфрлат надвор од градот, на нечисто место.

⁴² И да земат други камења и да ги стават на местото на извадените и со друг малтер да ја измачкаат куќата.

⁴³ Ако заразата пак се појави и почне да се шири по куќата, откако се извадени камењата и куќата е истругана и премачкана,

⁴⁴ свештеникот, штом ќе влезе и види дека заразата се раширила по куќата, во таа куќа има лоша лепра – нечиста е.

⁴⁵ Таа куќа да се урне, а камењата и дрвата и сиот малтер од куќата да се изнесат надвор од градот, на нечисто место.

⁴⁶ Оној што ќе влегува во таа куќа, додека е таа затворена, нечист ќе биде до вечерта;

⁴⁷ а оној што ќе спие во таа куќа, да ја испере облеката своја (и нечист ќе биде до вечерта); и кој ќе јаде во таква куќа, и тој треба да ја испере облеката своја (и нечист ќе биде до вечерта).

⁴⁸ Ако, пак, свештеникот дојде и види дека заразата во куќата не се раширила, откако е куќата премачкана, нека ја прогласи куќата за чиста, бидејќи заразата поминала.

⁴⁹ А за да ја очисти куќата, ќе земе две живи птици, кедрово дрво, црвен јаток и исоп,

⁵⁰ и ќе ја заколе едната птица над глинен сад, над изворска вода.

⁵¹ Потоа тој ќе го земе кедровото дрво и исопот, црвениот јаток и живата птица и ќе ги натопи во крвта од закланата птица и во изворската вода, и ќе ја попрска куќата седумпати,

⁵² и ќе ја очисти куќата со крвта од птицата и со живата вода, со живата птица и кедровото дрво, со исопот и со црвениот јаток;

⁵³ потоа живата птица да ја пушти во полето, надвор од градот, и ќе го очисти домот и домот ќе биде чист.

⁵⁴ Тоа е законот за секоја зараза од лепра и за ќелата,

⁵⁵ и за лепра по облеката и по куќите, и за оток, и за лишаи, и за дамки, –

⁵⁶ за да се знае кога се тие нечисти, а кога – чисти: ова е законот за лепрата.”

Телесна нечистиоџа кај мажои

15 И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

² „Известете ги синовите израилски и кажете им: ако некој маж има течење од крајната своја плот, нечист е поради тоа течење.

15,2

4 Мојс 5,2
2 Цар 3,29
Мт 9,20

ЛЕВИТ

8 ³ А ова е (законот) за неговата нечистота: кога течењето истечува од неговото тело, и кога изливот се задржува во неговото тело, тоа е негова нечистота во него самиот.

10 ⁴ Секоја постела, на која ќе легне оној кој има истечување, нечиста е; и секој предмет, на кој ќе седне (оној кој има истечување), нечист е.

⁵ И кој ќе се допре до неговата постела, да ја испере облеката своја и да го измие телото свое со вода и ќе биде нечист до вечерта.

⁶ А и кој ќе седне на некој предмет, на кој седел оној кој има истечување, да ги испере алиштата свои и да се измие со вода и ќе биде нечист до вечерта.

⁷ И кој се допре до телото на оној кој има истечување, да ја испере облеката своја и да се измие со вода и ќе биде нечист до вечерта.

⁸ Ако оној, кој има истечување, плукне на чист, тогаш тој да ги испере алиштата свои и да се измие со вода и ќе биде нечист до вечерта;

⁹ и секое седло, на кое седел оној кој има истечување, нечисто (ќе биде до вечерта);

¹⁰ и секој кој ќе се допре до што и да било, што било под него, нечист ќе биде до вечерта; и оној кој ќе го крене тоа, да ја испере облеката своја и да се измие со вода и ќе биде нечист до вечерта.

¹¹ И секој, до кого што ќе се допре оној кој има истечување, без да си ги измие рацете свои, да ги испере алиштата свои и да се измие со вода и нечист ќе биде до вечерта.

¹² Глинен, пак, сад до кој ќе се допре оној кој има истечување, да се скрши; а секој дрвен сад да се измие со вода (и ќе биде чист).

¹³ А кога оној, кој има истечување се излекува од своето течење, нека си определи седум дена за очистување свое, да ја испере облеката своја и да го измие телото свое со изворска вода, па ќе биде чист;

¹⁴ а на осмиот ден да земе две грлици или два млади гулаба, и да ги донесе пред Господ при влезот од скинијата на собранието, и да му ги даде на свештеникот.

¹⁵ А свештеникот едната од тие птици ќе ја принесе како жртва за грев, а другата – за сепаленица; и ќе го очисти свештеникот од течењето негово пред лицето Господово.

¹⁶ Ако на некој маж му се случи истечување на семе, тогаш тој треба да го измие со вода целото свое тело и ќе биде нечист до вечерта;

¹⁷ секоја облека или кожа, на која ќе се излее семе, треба да се испере со вода и ќе биде нечиста до вечерта.

¹⁸ Ако жена легне со маж, и на мажот му се случи истечување на семе, тие и обајцата треба да се измијат со вода и ќе бидат нечисти до вечерта.

Телесна нечистотија кај жената

¹⁹ Кога жена има истечување на крв, што тече од нејзиното тело, треба да биде одделена седум дена додека се очисти, и секој што ќе се допре до неа, ќе биде нечист до вечерта.

²⁰ И сè, на што ќе легне таа, додека трае очистувањето нејзино, нечисто е; и сè, на што ќе седне таа, пак е нечисто.

²¹ И секој што ќе се допре до постелата нејзина, треба да ја испере облеката своја и да го измие со вода телото свое, и ќе биде нечист до вечерта.

²² А и секој, што ќе се допре до каков и да било предмет на кој таа седела, треба да ја испере облеката своја и да го измие со вода телото свое, и ќе биде нечист до вечерта.

²³ И ако некој се допре до што и да било што е на постелата нејзина, или на што и да е, на што седела таа, нечист да биде до вечерта.

²⁴ А ако со неа легне некој маж, нечистотата нејзина ќе мине на него: ќе биде нечист седум дена, и секоја постела на која ќе легне тој, ќе биде нечиста.

²⁵ Ако некоја жена има истечување на крв повеќе денови, но не во времето на нејзиното природно очистување, и ако таа има истечување подолго од нејзиното обично чистење, сè додека трае нечистотата нејзина, нечиста е како за време на чистењето свое.

²⁶ Секоја постела, на која ќе легне таа во деновите на течењето нејзино, да

165 Мојс
23,10-11**24**

Ез 18,6

25Мт 9,20
Мк 5,25
Лк 8,43

30 биде нечиста како и постелата за време на нејзиното чистење; и сè она, на што ќе седне таа, да биде нечисто, како што е нечисто тоа во времето на нејзиното чистење.

31 И секој кој ќе се допре до неа, да биде нечист, да ги испере алиштата свои и да го измие телото свое и нечист ќе биде до вечерта.

16,1-3 **28** А кога жена ќе се исчисти од течењето свое, да изброи седум дена и потоа ќе биде чиста.

29 Во осмиот ден да земе две грлици или два млади гулаба и да му ги однесе на свештеникот при влезот од скинијата на собранието;

30 а свештеникот да принесе една од птиците како жртва за грев, а другата – за сепаленица, и ќе ја направи чиста свештеникот пред Господ поради истечувањето на нечистотијата нејзина.

31 Така пазете ги синовите на Израил од нивната нечистота, за да не умрат во нечистотијата своја, и да го осквернат Моето живеалиште, што е меѓу нив.

32 Тоа е законот за оној што има течење, и за оној што ќе му се случи да има истечување на семе, бидејќи тоа го прави нечист;

33 а и за онаа што страда поради чистењето свое, и за оние кои имаат истечување, маж или жена, и за маж што ќе преспие со нечиста.”

Големииот ден на очистиувањето

16 И му зборуваше Господ на Мојсеј по смртта на двајцата Аронови синови, кога тие, откако принесоа (туѓ оган) пред Господ, умреа;

² и му рече Господ на Мојсеј: „Кажу ми на братот твој Арон да не влегува во светилиштето зад завесата во секое време пред очистилиштето, што е врз ковчетот, за да не умре, бидејќи Јас ќе се јавувам над очистилиштето во облак.

³ Еве со што да влегува Арон во светилиштето: со теле како жртва за грев и со овен – за сепаленица.

⁴ Тој треба да го облемува осветениот ленен хитон, на долната половина од телото свое да има ленена облека и да се опашува со ленен појас, и ленен ки-

дар да става – тоа се свети облеку; прво треба да го измие целото свое тело со вода и потоа да ги облемува.

⁵ И од заедницата на синовите израилски да земе Арон два козела како жртва за грев и еден овен – за сепаленица.

⁶ Потоа Арон да приведе теле како жртва за грев за себе, и така ќе се направи чист – себеси и домот свој,

⁷ па ќе ги земе двата козела и ќе ги постави кај вратата од скинијата на собранието, пред лицето Господово.

⁸ И тогаш Арон ќе фрли ждрепка за двата козела: една ждрепка за Господ, а другата за отпуштање.

⁹ И да го доведе Арон козелот на кој паднала ждрепката за Господ, и да го принесе како жртва за грев;

¹⁰ а козелот на кој паднала ждрепката за отпуштање, да го постави жив пред Господ, за да изврши над него обред за очистување и да го пушти во пустината за отпуштање (и тој ќе ги понесе врз себе сите нивни беззаконија во непроодна земја).

¹¹ Потоа Арон да го приведе телето како жртва за грев за себе, и ќе се очисти самиот и домот негов; и да го принесе како жртва поради гревот свој.

¹² А потоа да земе кадилница, полна со разгорен јаглен од жртвеникот, што е пред Господ, и да ги наполни рацете со иситнето миризливо кадиво, и тоа да го внесе зад завесата;

¹³ и да го стави кадивото врз огнот пред Господ; и димот од кадивото ќе го покрие очистилиштето, што е над ковчетот на заветот, за да не умре.

¹⁴ И ќе земе од крвта на телето и со прст ќе го попрска однапред очистилиштето и пред него; седумпати да попрска од крвта со прстот свој пред очистилиштето.

¹⁵ Тогаш да го заколе козелот како жртва поради грев за народот, и да внесе од крвта негова зад завесата, и со неа да направи исто како што направи со крвта од телето, и да попрска врз очистилиштето и спрема очистилиштето,

¹⁶ и да го очисти светилиштето од нечистотиите на синовите израилски и нивните престапи во сите нивни гре-

5
Пс 49,9
2 Пет 29,23

6
Евр 7,27
9,7,12

8
4 Мојс
26,55-56
Ис.Н. 14,2
18,6
Сул 20,9
Ест 3,7

10
14,7
16,21
Ис 53,4-10
Рим 3,25

12
Откр 8,5

13
2 Мојс
25,17
28,43
33,20

14
Евр 9,13,25

15
4 Мојс
19,19
Ез 36,25
Евр 9,27
9,12

16
2 Мојс
29,36
Ез 45,18-20
Рим 3,
24-26

ЛЕВИТ

17 Исаија. Така треба да постапи тој и со
Ис 6,5
скинијата на собранието, која е меѓу
19 нив, среде нечистотиите нивни.
Ез 43,20
21 ¹⁷ Кога ќе влезе тој за да го очисти
светилиштето, и сè додека не излезе,
2 Мојс 29,10
никој да нема во скинијата. И така ќе се
Ис 13,21
очисти самиот себе, својот дом и сиот
34,11
израилски народ.
Тов 8,3
18 ¹⁸ Потоа ќе пристапи пред жртвени-
Лк 11,24
кот, што е пред Господ, и ќе го очисти
и ќе земе од крвта на телото и од крвта
на козелот, и ќе ги помаже роговите на
жртвеникот од сите страни,
22 ¹⁹ и ќе го попрска со прстот свој од
2 Мојс 28,38
крвта седумпати, за да го очисти и ос-
Ис 53,12
вети од нечистотиите на синовите изра-
илски.
24 ²⁰ Па, откако ќе ги очисти свети-
2 Мојс 29,14
лиштето, скинијата на собранието и
жртвеникот, (и откако ќе ги очисти
свештениците) ќе го приведе живиот
козел.
27 ²¹ Потоа да ги положи Арон двете
Евр 13,11
свои раце врз главата на живиот козел,
28 да ги исповеда над него сите беззакони-
4 Мојс 19,8,10
ја на синовите израилски, и сите нивни
престапи, и сите нивни гревови, и да ги
29 стави врз главата на живиот козел, и да
23,26-32
го пушти преку раката на определен
2 Мојс 12,14
човек во пустината;
31,15
4 Мојс 29,7
22 и козелот ќе ги понесе врз себе сите
Ис 58,3
нивни беззаконија во непроодна земја; и
да го пушти козелот во пустината.
30 ²³ Тогаш Арон да влезе во скинијата
2 Мојс 30,10
на собранието, да ги соблече ленените
Ер 33,8
одежди, во кои беше облечен при влегу-
Ез 36,33
вањето во светилиштето, и таму да ги
Ефес 5,26
31 остави,
Ис 58,3,5
24 и да го измие телото свое со вода на
Дан 10,12
свето место, да ги облече своите алиш-
Дела 27,9
та, па, штом ќе излезе, да принесе една
32 сепаленица за себеси и една за сиот на-
2 Мојс 28,2,
род, и ќе се очисти себеси, (својот дом),
30,30
33 сиот народ (и свештениците).
Ез 45,18

²⁵ Лојот пак од жртвата за грев да го
запали врз жртвеникот.

²⁶ А оној, кој ќе го одведе козелот за
отпуштање, да ја испере облеката своја,
да го измие телото свое со вода, и потоа
може да влезе во населбата.

²⁷ А телето за грев и козелот за грев,
чија крв се внесува во светилиштето за
очистување, да ги изнесат надвор од
населбата, и да ги изгорат на оган ко-
жите нивни, месото нивно и нечисто-
тиите нивни;

²⁸ оној, пак, што ќе ги пали, да ги
испере алиштата свои и да го измие
телото свое со вода, и тогаш ќе може да
влезе во населбата.

²⁹ И тоа да ви биде вечен закон: во
седмиот месец, на десетиот (ден) од
месецот, смирувајте ги душите ваши^б, и
никакава работа да не вршите, ни вие,
нити придојдените, населени меѓу вас,

³⁰ зашто во тој ден ве очистуваат, за
да ве очистат од сите ваши гревови, и да
бидете чисти пред лицето Господово;

³¹ тоа да биде сабота над саботите;
смирувајте ги душите ваши – тоа ќе би-
де вечен закон.

³² Очистувањето да го извршува оној
свештеник кој ќе биде помазан и посве-
тен да свештенодејствува место татко
си: нека облекува ленена облека, обле-
ка света;

³³ и да ги очисти Светињата над
светињите и скинијата на собранието, и
жртвеникот да го очисти, и свештени-
ците, и сиот собран народ.

³⁴ Ова да биде за вас вечен закон: да се
извршува обредот очистување над сино-
вите израилски еднаш годишно поради
сите нивни гревови.” И тој направи
така, како што му заповеда Господ на
Мојсеј.

17,1-162 Мојс
20,24
5 Мојс
12,4-28

СВЕТОСТА НА ИЗРАИЛ

Пројиси во врска со крвѝа

17 И му рече Господ на Мојсеј, ве-
лејќи:

² „Кажи му на Арон и на синовите не-
гови и на сите синови израилски и речи
им: еве што заповеда Господ:

² 16,29. *Посѝеѝе!*

2 Мојс
27,21
Евр 9,25

4 ³ ако некој од домот Израилев (или некој придојден, присоединет кон вас) заколе вол или овца, или коза во населбата, или надвор од населбата,

5 ⁴ а не го доведе при влезот од скинијата на собранието, за да Му принесе дар на Господ пред живеалиштето Негово, тогаш тој човек да се обвини за крв: тој пролеал крв, да се истреби од народот негов.

7-9 ⁵ Така да ги принесуваат синовите израилски жртвите свои, што ги колат в поле и да ги донесуваат пред Господ при влезот од скинијата на собранието, кај свештеникот, и да ги колат пред Господ како жртви за мир,

10 ⁶ и да попрска свештеникот со крв околу жртвеникот Господов при влезот од скинијата на собранието и да го запали лојот за благопријатен мирис пред Господ.

11 ⁷ И да не принесуваат во иднина жртви свои на идоли, во кои самите блудствуваат. Ова нека биде вечна наредба и за поколенијата ваши.

13 ⁸ Кажи им уште: ако некој од домот Израилев или од придојдените, што живеат меѓу вас, принесува сепаленица или жртва

⁹ и не ја донесе крај влезот од скинијата на собранието, за да ја принесе пред Господ, таа душа да се истреби од народот свој.

¹⁰ Ако, пак, некој од домот Израилев или од придојдените, што живеат меѓу вас, јаде каква и да било крв, тогаш Јас ќе го свртам лицето Мое против душата на оној, што ќе јаде крв, и ќе го истребам од народот,

¹¹ зашто душата на секое тело е во неговата крв, и Јас ви ја дадов за жртвеникот за да ги очистувате душите ваши, бидејќи таа крв ја очистува душата.

¹² Поради тоа и им реков на синовите израилски: ниедна душа меѓу вас не смее да јаде крв, па ни придојдениот, кој живее меѓу вас, не смее да јаде крв.

¹³ А, ако некој од синовите израилски и од придојдените, кои живеат меѓу вас, фати во лов диво животно или птица,

што се јаде, да ја пушти крвта да истече и да ја покрие со земја,

¹⁴ зашто душата на секое тело е во крвта негова и затоа им реков на синовите на Израил: не јадете крв од никакво тело, бидејќи душата на секое тело е во крвта негова; секој што ќе ја јаде, ќе биде истребен.

¹⁵ И секој кој јаде мрша или сверојадина, ваш или придојден, нека ја испере облеката своја, и да го измие телото свое со вода и ќе биде нечист до вечерта, а потоа ќе биде чист.

¹⁶ Ако, пак, не ги испере (алиштата), и не го измие телото свое со вода, ќе го прими своето незаконие врз себе.”

Закон за браќош и браќнише односи

18 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Кажи им на синовите Израилеви и речи им: Јас сум Господ Бог ваш.

³ Не постапувајте како што се постапува во египетската земја, во која живеете, не постапувајте ни така како што постапуваат во земјата хананска, во која ве водам, и не управувајте се според нивните закони.

⁴ Извршувајте ги сите Мои наредби и пазете ги сите Мои заповеди, постапувајќи според нив. Јас сум Господ, Бог ваш.

⁵ Пазете ги сите Мои заповеди и сите Мои закони и извршувајте ги, и секој што ги извршува жив ќе биде. Јас сум Господ (Бог ваш).

⁶ Никој не смее да се доближува до сродница по тело, за да ја открие голотијата нејзина. Јас сум Господ.

⁷ И голотијата на таткото свој и голотијата на мајката своја да не ја откриваш; таа ти е мајка, не откривај ја голотијата нејзина.

⁸ Голотијата на татковата жена не откривај ја; тоа е голотија на твојот татко.

⁹ Голотијата на сестрата твоја, која е од татко ти или од мајка ти, родена во куќата или надвор од куќата, да не ја откриваш голотијата нејзина.

14
1 Мојс 9,4

15
2 Мојс 22,31
5 Мојс 14,21
Ез 4,14

18,1-30
20,8-21

3
1 Мојс 18,9
2 Мојс 23,23-24
4 Цар 16,3
1 Лет 5,25

4
1 Мојс 26,5
5 Мојс 4,1
3 Цар 11,11
Ер 44,10,23
Ез 11,12

5
5 Мојс 4,1
5,32
6,24
8,1
Неем 9,29
Рим 10,5
Гал 3,12

7
5 Мојс 27,20
Ез 22,10

8
20,11
1 Мојс 35,22
5 Мојс 22,30
27,20
1 Кор 5,1

9
5 Мојс 27,22
2 Цар 13,13
Ез 22,11

ЛЕВИТ

11 ¹⁰ Голотијата од ќерката на синот твој или од ќерката на ќерката твоја, не откривај ја голотијата нивна, зашто тие се твоја голотија.

12 ¹¹ Голотијата на ќерката од жената на твојот татко, не откривај ја; таа ти е сестра (по татко).

13 ¹² Голотијата на татковата сестра не ја откривај; таа е од иста крв со таткото твој.

14 ¹³ Голотијата на мајкината сестра не ја откривај; таа е од иста крв со твојата мајка.

15 ¹⁴ Голотијата на татковиот брат не ја откривај и до неговата жена не се доближувај; таа ти е стрина.

16 ¹⁵ Голотијата на снаата своја не ја откривај, таа е жена на твојот син – затоа не ја откривај голотијата нејзина.

17 ¹⁶ Голотијата на братовата жена не откривај ја; тоа е голотија на братот твој.

18 ¹⁷ Голотијата на жена и на ќерка ѝ не ја откривај; ќерката на синот нејзин и ќерката на ќерката нејзина не ги земај, за да ја откриваш голотијата нивна: тие се од иста крв; тоа е беззаконие.

19 ¹⁸ Не земај ја за жена сестрата на твојата жена за да ја откриеш голотијата нејзина пред неа, сè уште додека е жива таа, зашто ќе создадеш меѓу нив соперништво.

20 ¹⁹ И до жена, сè додека трае чистењето од нечистотијата нејзина, не доближувај се за да ја откриеш голотијата нејзина.

21 ²⁰ И со жената на ближниот твој не легнувај, за да излееш семе и да се оскверниш со неа.

22 ²¹ Од децата свои не му принесувај жртва на Молох и не го обесчестувај името на твојот Бог. Јас сум Господ.

23 ²² Не легнувај со маж, како со жена: тоа е одвратност.

24 ²³ И со ниедно четвороножно животното не легнувај за да излееш семе, па да се оскверниш со него; и жена не смее да легнува под ниедно четвороножно животното, за да се спои со него: тоа е гнасотија.

25 ²⁴ Не осквернувајте се со сево ова, затоа што со сето тоа се оскверниле

народите, кои Јас сакам да ги отфрлам од вас;

²⁵ и земјата се оскверни, и Јас ги казнив поради нивните беззаконија, и така земјата ги исфрли своите жители.

²⁶ А вие пазете ги сите Мои закони и сите Мои повелби и не вршете ниедно од сите овие гнасоти, ниту вие овдешните, ниту придојдените што живеат меѓу вас,

²⁷ зашто сите тие гнасоти ги правea луѓето на таа земја, што беа пред вас, и земјата се оскверни;

²⁸ за да не ве исфрли земјата и вас, кога ќе ја оскверните, како што ги исфрли народите што беа пред вас.

²⁹ Зашто сите, што ги вршат овие гнасоти, ќе бидат истребени од народот свој.

³⁰ И така, пазете ги сите Мои повелби за да не постапувате според ниеден од нивните гнасници обичаи, како што правea оние што беа пред вас, и да не се оскверните со нив. Јас сум Господ, Бог ваш.”

Како треба да Му се служи на Божа

19 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Кажу му на целото општество на синовите на Израил и речи им: бидете свети, затоа што сум свет Јас, Господ, вашиот Бог.

³ Секој да ги почитува таткото свој и мајката своја и да ги запазува Моите саботи. Јас сум Господ, вашиот Бог.

⁴ Не одете по идоли, и излеани богови не правете си. Јас сум Господ, вашиот Бог.

⁵ Кога Му принесувате на Господ жртва за мир, принесувајте ја за да биде примена.

⁶ Таа треба да се јаде во денот, кога ја принесувате, и вториот ден, а она што ќе остане во третиот ден, да се изгори на оган.

⁷ Ако некој ја јаде во третиот ден, тоа е одвратно и жртвата нема да се прими.

⁸ Оној што ќе ја јаде, ќе навлече врз себе грев, бидејќи го осквернил она што Му е свето на Господ; секој таков човек ќе биде истребен од народот свој.

255 Мојс
21,23
Ер 51,34
Јов 20,15**26**

1 Мојс 26,5

28

Езр 9,11

19,211,44-45
2 Мојс
15,11
4 Мојс 14,5
1 Птр 1,16**3**2 Мојс
20,8,12**4**2 Мојс
20,4,23
5 Мојс
27,15**5**

7,11-18

81 Мојс
17,14
4 Мојс
18,23

9 <sup>5 Мојс 24,19-22
Јов 24,10
Рута 2,2-3</sup> ⁹ Кога ја собирате жетвата од земјата своја, не ја жнеј нивата своја докрај, и паднатите класја од жетвата своја не собирај ги.

10 ^{5 Мојс 24,20} ¹⁰ А и лозјето свое не собирај го до зрно, и паднатите зрна од брањето не собирај ги; остави го тоа за сиромавиот и придојдениот. Јас сум Господ, вашиот Бог.

11 <sup>2 Мојс 20,15.16
Лк 3,14
Ефес 4,25</sup> ¹¹ Не крадете, не лажете и не мамете го ближниот свој.

12 <sup>2 Мојс 3,13
20,7
5 Мојс 18,19</sup> ¹² Не колнете се лажно во Моето име, не осквернувајте го името на вашиот Бог; Јас сум Господ.

¹³ Не притеснувај го и не ограбувај го ближниот свој. Надницата на наемникот твој не смее да остане кај тебе до утредента.

¹⁴ Не навредувај глуп човек и пред слеп не ставај ништо, од кое може да се сонне; имај страв од твојот Бог. Јас сум Господ.

13 <sup>2 Мојс 20,15
22,15
5 Мојс 24,14-15
Мал 3,5
Јов 7,2
Мт 20,8</sup> ¹³ Не прави неправда кога судиш: не биди пристрасен спрема сиромавиот и не угодувај му на големецот; суди му на ближниот свој по правда.

¹⁴ Не шири лага меѓу народот свој и не посегнувај врз животот на ближниот свој. Јас сум Господ.

¹⁵ Во срцето свое не мрази го братот твој; избличи го ближниот свој и нема да ти се прими за грев поради тоа.

15 <sup>2 Мојс 23,2.8
5 Мојс 24,17
Мал 2,9
Јов 13,8
32,21</sup> ¹⁵ Да не се одмаздува раката твоја и не биди им непријател на синовите од народот твој, туку сакај го ближниот свој како самиот себе. Јас сум Господ.

¹⁶ Чувајте ги Моите закони: не спарувај го добитокот свој со добиток од друг род; не сеј на нивата своја два вида семе; облека ткаена од две различни преѓи не облекувај.

16 <sup>2 Мојс 23,7
Ер 9,5
Ез 22,9.12
Пс 14,3</sup> ¹⁶ Ако некој преспие со жена, а таа е робинка, свршена за маж, но уште неоткупена, или уште не ѝ е дадена слобода, да се казнат и обајцата, но не со смрт, зашто таа не е слободна;

17 ^{Мт 18,15} ¹⁷ ²⁰ Ако некој преспие со жена, а таа е робинка, свршена за маж, но уште неоткупена, или уште не ѝ е дадена слобода, да се казнат и обајцата, но не со смрт, зашто таа не е слободна;

18 <sup>Мт 5,43
19,19
22,39
Рим 12,19
13,9
Гал 5,14
Јк 2,8</sup> ¹⁸ ²¹ тој нека донесе пред Господ при влезот од скинијата на собранието жртва за престап: еден овен,

²² и ќе го очисти свештеникот пред Господ, преку овенот за вина, за гревот што го направил, и извршениот грев ќе му биде простен.

²³ Кога ќе дојдете во земјата, (која Господ, вашиот Бог, ви ја дава,) и ќе посадите какво и да било плодно дрво, сметајте ги плодовите негови за нечисти; три години неговиот плод треба да е за вас нечист и да не се јаде;

²⁴ а во четвртата година секој негов плод е свет, посветен на Господ за благодарност.

²⁵ Во петтата, пак, година, можете да ги јадете плодовите негови и да го собирате целиот негов род. Јас сум Господ, вашиот Бог.

²⁶ Не јадете ништо со крв; не вражајте и не гатајте.

²⁷ Не стрижете ја главата своја наоколу и не расипувајте го крајот од брадата своја.

²⁸ Заради умрен не правете рецки по снагата своја и не цртајте букви по телото свое. Јас сум Господ.

²⁹ Не осквернувај ја ќерката своја, со тоа што ќе ѝ дозволиш да врши блуд, за да не се најде земјата во блудство и да се исполни со разврат.

³⁰ Саботите Мои пазете ги и почитувајте го она што Ми е свето. Јас сум Господ.

³¹ Не одете по оние што повикуваат духови на мртви, и до маѓесници не доближувајте се, и не дозволувајте да ве осквернат. Јас сум Господ, Бог ваш.

³² Пред бели коси станувај, почитувај го лицето на старец и имај страв од твојот Бог. Јас сум Господ.

³³ Кога придојден ќе се насели во земјата ваша, не притеснувајте го;

³⁴ придојдениот меѓу вас нека ви биде исто како тукашен; сакајте го како себеси, затоа што и вие бевте придојдени во египетската земја. Јас сум Господ, Бог ваш.

³⁵ Не правете неправда кога судите, кога мерите со метар или со тегови и кога измерувате зафатнина;

³⁶ мерките ваши да ви бидат точни, теговите точни, ефата верна и хинот верен. Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ве изведе од египетската земја.

³⁷ Пазете го целиот Мој закон и сите Мои повелби, и извршувајте ги. Јас сум Господ.”

20
5 Мојс 22,23-27

26
17,10-14
1 Мојс 9,4
30,27
5 Мојс 18,10-12
4 Цар 17,17
Ис 44,25

27
2 Цар 10,4-5
Ер 41,5
Ез 5,1-5

28
5 Мојс 14,1
3 Цар 18,28
Ер 16,6

29
1 Мојс 34,7
5 Мојс 23,17

30
19,3
26,2
2 Мојс 20,8

31
19,26
20,6
5 Мојс 18,11
1 Цар 28,3-7
4 Цар 23,24

32
3 Цар 12,8
Јов 29,8
32,4

33
2 Мојс 22,21
5 Мојс 24,17-18

34
2 Мојс 12,48
22,21
5 Мојс 10,19
Пс 145,9

35
5 Мојс 25,13-16

ЛЕВИТ

36

Забранети обреди

5 Мојс 25,13-16
Суд 6,19
1 Цар 1,24
Ез 45,11
Ос 12,6
Амос 8,5
Јов 31,6
Изреки 11,1
16,11
20,10
Рута 2,17

20 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Кажи им го на синовите израилски ова: ако некој од синовите израилски или од придојдените, кои живеат меѓу Израилците, му принесе жртва на Молох од децата свои, да умре; народот од земјата со камења да го убие.

³ И Јас ќе го свртам лицето Мое против тој човек и ќе го истребам од народот негов, затоа што му принел на Молох жртва од децата свои, за да го оскверни Моето светилиште, и да се обесчести Моето свето име.

⁴ И ако народот од земјата ги затвори очите пред тој човек, кога ќе му принесе на Молох жртва од своите деца, и не го убие,

⁵ тогаш Јас ќе го свртам лицето Мое против тој човек и против неговиот род, и ќе го истребам него и сите негови едномисленици, што ќе го следат во блудството негово, одејќи блудно по Молох.

⁶ И ако некој човек тргне по оние што повикуваат мртви, и по маѓесници, за да го следат нивното блудство, Јас ќе го свртам лицето Мое против тој човек и ќе го истребам од народот негов.

⁷ Осветувајте се и бидете свети, зашто Јас сум Господ, вашиот Бог.

Забранети сексуални односи

⁸ Пазете ги Моите повелби и извршувајте ги, зашто Јас сум Господ, Кој ве осветува.

⁹ Човек, кој го навредува таткото свој или мајката своја да биде убиен; тој што го злословува таткото свој или мајката своја: виновен е.

¹⁰ Ако некој изврши прелуба со мажена жена или со жената на ближниот свој; да бидат убиени и прелубодеецот и прелубодејката.

¹¹ Кој ќе легне со жената на таткото свој, тој ја открил голотијата на татко си; обајцата да бидат убиени; виновни се.

¹² Ако некој легне со снаата своја, и обајцата да бидат убиени, тие извршиле нечисто дело; виновни се.

¹³ Ако некој легне со маж како со жена, и обајцата извршиле гнасно дело: да бидат убиени, виновни се.

¹⁴ Ако некој се ожени со ќерка и со мајката нејзина, тоа е беззаконие: со оган да бидат изгорени и тој и тие, за да нема беззаконие меѓу вас.

¹⁵ А, ако некој пристапи кај некое животно, за да се соедини со него, убиј го него и животното: тие треба да бидат убиени – виновни се.

¹⁶ И жена ако пристапи до животно, да се соедини со него, да ги убиете и жената и животното – да умрат; виновни се.

¹⁷ Ако некој ја земе сестрата своја, или татковата ќерка, или мајкината ќерка, и ја види голотијата нејзина, и таа ја види голотијата негова: тоа е срам; да бидат истребени од својот народ: тој ја открил голотијата на сестрата своја – затоа ќе го прими гревот свој врз себе.

¹⁸ Ако некој легне со жена кога е нечиста од истечување на крв, и ја открие голотијата нејзина, истечувањето на нејзината крв, и таа го открие истечувањето на својата крв: и обајцата да бидат истребени од народот свој.

¹⁹ Голотијата од мајкината сестра и голотијата од сестрата на твојот татко не откривај ја, зашто таков човек открива роднинска голотија; тие гревот свој ќе го носат врз себе.

²⁰ И ако некој легне со својата стрина, тој ја открил голотијата на својот стрико: гревот свој нека го примат врз себе – нека умрат без деца.

²¹ Ако некој ја земе братовата жена: тоа е гнасно дело; тој ја открил голотијата на братот свој, и обајцата ќе умрат без деца.

²² Запазете ги сите Мои повелби и сите Мои заповеди и извршувајте ги – и нема против вас да негодува земјата, во која ве водам да живеете во неа.

²³ Не постапувајте според законите на незнабошците што ќе ги изгонам пред вас; затоа што тие сето тоа го правea и Јас негодував против нив,

²⁴ и ви реков; вие ќе ја наследите земјата нивна и вам ќе ви ја дадам во владение земјата, каде што тече мед и млеко.

12

1 Мојс 38,16

13

18,22

14

18,17

5 Мојс 27,23

15

18,23

2 Мојс 22,19

18

Ез 18,6

21

18,16

Мт 14,3-12

22

18,24-30

24

2 Мојс 3,8

33,16

4 Мојс 13,28

5 Мојс 6,3

25 Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ве оддели од сите народи.
 11,2-9
 5 Мојс 14,3-21
 Дела 10,14

26 Правете разлика меѓу чист и нечист добиток, и меѓу чиста и нечиста птица, и не осквернувајте ги душите свои со добиток и со птица и со она што лази по земјата, она што ви го одвоив како нечисто.
 11,44
 2 Мојс 33,16
 5 Мојс 14,2
 Ис.Н. 24,19
 4 Цар 19,22
 Пс 98,3

27
 19,26-31
 20,6
 5 Мојс 18,11

За привајниот живот на свештениците

21,1-3 И пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи: „Кажи им на свештениците, синовите Аронови, и речи им да не се допираат до мртовец од народот свој.
 Ез 44,25-27

1 Само до свој близок роднина: до мајка, до татко, до син и до ќерка, до брат,
 2 Мојс 28,1
 4 Мојс 5,2
 6,6
 19,11
 31,19

3 до сестра, која е мома што живее кај него, немажена, може да се допира, и со тоа да не се осквернува;
 4 Мојс 6,6

5 инаку, не смее да се оскверни со допир до кого и да било од народот свој, за да не стане нечист.
 19,27-28
 5 Мојс 14,1
 Ер 7,29

6 Не смеат да ја бричат главата своја, ниту да го потстрижуваат крајот од брадата своја, ни да прават резези по телото свое.
 16,6
 Ез 5,1
 2 Мојс 31,13

7 Тие треба да бидат свети пред својот Бог и да не го осквернуваат името на својот Бог, бидејќи тие Му принесуваат жртви на Бога, леб на својот Бог, и затоа треба да бидат свети.
 Ез 44,22

9 Тие не смеат да земаат жени блудници и порочни, не смеат да се женат ни со жена истерана од својот маж, затоа што се тие свети пред својот Бог.
 1 Мојс 38,24

10 И свет нека ти биде, бидејќи тој Му принесува храна на Господ, вашиот Бог; тој треба да ти биде свет, затоа што сум свет Јас, Господ Бог ваш, Кој ве осветува.
 8,7-12
 2 Мојс 29,7

8 И свет нека ти биде, бидејќи тој Му принесува храна на Господ, вашиот Бог; тој треба да ти биде свет, затоа што сум свет Јас, Господ Бог ваш, Кој ве осветува.

9 Ако свештеничка ќерка се оскверни со блудство, таа го осквернила таткото свој: со оган да биде изгорена.

10 А големиот свештеник меѓу браќата свои, врз чија глава е излеано масло за помазание, и кој е осветен за да се

26 Бидете свети пред Мене, затоа што Јас сум свет Господ (Бог ваш); Јас ве одделив од сите народи за да бидете Мои.

27 Маж или жена, ако извикува духови на мртви, или вража, да бидат убиени; со камења да ги убиете, виновни се.”

11
 4 Мојс 5,2
 6,6
 9,6
 19,11

12
 10,7
 2 Мојс 25,8
 28,41

17-23
 Ис 56,3-5

18
 2 Цар 4,4
 9,3

облекува во свети одежди, да не ја от- крива главата своја и облеката своја да не ја кине;

11 и до никаков мртовец да не приоѓа; да не се осквернува со допир ни до умрениот татко свој, ни до мајката своја.

12 Тој од светилиштето да не се од- далечува за да не го оскверни светото на својот Бог, зашто светото масло на Божјото помазание е врз него. Јас сум Господ.

13 За жена тој треба да зема девица (од својот народ);

14 не смее да зема вдовица или оставе- на или осквернета (или) блудница, туку само девица од родот свој тој треба да зема за жена.

15 И да не го осквернува своето по- томство во народот свој: затоа што сум Јас Господ, Кој го осветува.”

Пречки за вршење на свештеничка служба

16 И му рече Господ на Мојсеј, ве- лејќи:

17 „Кажи му на Арон: никој од твоето семе во сите родови, кој има телесен недостаток, да не пристапува да Му принесува дар на својот Бог.

18 Никој, кој има телесен недостаток, да не пристапува; ни слеп човек, ниту куц, ниту, пак, со чпртав нос, или со де- формиран крајници,

19 ниту таков кому му е раката скрше- на или ногата скршена,

20 ниту грбав, ниту слабуњав, ниту со перде на очите, ни крастав или со лишај, ниту скопец.

21 Никој човек од родот на свеште- никот Арон, кој е со телесен недоста-

ЛЕВИТ

22 ток, не смее да пристапува за да Му принесува жртва на Господ; бидејќи има недостаток, нека не пристапува да принесува дарови Божји,

²² но од храната на својот Бог, од осветените жртви, тој може да јаде;

22,2 само до завесата да не се доближува и до жртвеникот да не пристапува, затоа што има недостаток: да не го оскверни светилиштето Мое, бидејќи Јас сум Господ, Кој ги осветува.”

3 ²⁴ И Мојсеј им го соопшти тоа на Арон и на синовите негови и на сите синови израилски.

6 *Кој смее да јаде од свештеничките жртвеници*

7 **22** И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

8 ² „Кажми му на Арон и на синовите негови да постапуваат внимателно со светите приноси од синовите израилски и да не го осквернуваат Моето свето име во тоа, што Ми го посветуваат. Јас сум Господ.

³ Кажми им: ако некој во целото ваше потомство во вашите родови, имајќи на себе некакава нечистотија, пристапи кон светите дарови, што синовите Израилеви Му ги посветуваат на Господ, да се истреби таа душа од пред Мене. Јас сум Господ.

⁴ Оној човек од семето Ароново, кој е лепрозен, или има гонореја, да не јаде од светите дарови сè додека не се исчисти, и кој се допре до нешто нечисто: до мртовец, или кому му се случи истечување на семе,

⁵ или кој ќе се допре до некој гад, па се оскверни, или до човек од кого се оскверни од каква и да било нечистотија,

⁶ тој што се допрел до тоа да биде нечист до вечерта и да не јаде од светите приноси, пред да го измие целото своје тело со вода;

⁷ но, штом зајде сонцето, и биде чист, тогаш да јаде од осветените дарови, бидејќи тоа е негова храна.

⁸ Мрша или сверојадина тој да не јаде, за да не се оскверни од нив. Јас сум Господ.

⁹ Нека ги пазат заповедите Мои, за да не навлечат поради нив грев врз себе и да не умрат поради нив, ако се осквернат. Јас сум Господ, Кој ги осветува.

¹⁰ Никој од друг род да не јаде од светите приноси: кој се населил кај свештеник, ни наемникот негов, не смее да јаде од светите приноси.

¹¹ Ако свештеникот си купи човек со пари, тој нека јаде од лебовите негови; исто така и домашните негови можат да јадат од неговите лебови.

¹² Ако свештеничка ќерка се омажи за човек од друг род, таа не смее да јаде од принесените свети дарови,

¹³ а ако таа остане вдовица или биде разведена, а нема деца, и се врати во татковата куќа, како што била на млади години, тогаш таа може да јаде од лебовите на татко си; но никој од друг род не смее да јаде од нив.

¹⁴ Кој поради незнаење јаде нешто од осветените приноси, тој дел треба да му го врати на свештеникот и да додаде кон него уште една петина од тоа.

¹⁵ И да не ги осквернуваат светињите на синовите израилски, принесувани на Господ;

¹⁶ и да не навлекуваат врз себе вина поради престап, со тоа што ќе јадат од нивните дарови, зашто Јас сум Господ, Кој ги осветува.”

Пројиси за избор на жртвеничките животињи

¹⁷ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

¹⁸ „Кажми им на Арон и на синовите негови и на сите синови израилски и речи им: ако некој од синовите израилски, или од придојдените (населени) меѓу народот израилски, било поради некакво ветување или од благодарност принесува жртви какви што Му се принесуваат на Господ, за сепаленица,

¹⁹ за да му се прими жртвата милостииво, таа треба да биде од машки пол од стадата волови, од овците, или од козите, без недостаток;

²⁰ а сè што има недостаток, да не се принесува, бидејќи тоа ќе Му биде непријатно.

9
2 Мојс
28,38,43

10
2 Мојс
12,45
29,33

11
1 Мојс
17,13

14-16
5,14-16

18
4 Мојс
15,16
19,10
Ис.Н. 8,33
Пе 75,10
115,18

19
4 Мојс
28,11

20
5 Мојс
15,21
17,1
Ез 43,23
Мал 1,8
Евр 9,14
1 Птр 1,19

- 21** ^{3,1} ^{2 Мојс 12,5} ^{Мал 1,14} ^{21,18-21} ²⁷ ^{2 Мојс 22,30} ²⁸ ^{2 Мојс 23,19} ^{5 Мојс 22,6-7} ²⁹ ^{7,11} ³⁰ ^{7,15} ³¹ ^{5 Мојс 42,40} ^{Пс 104,45} ³³ ^{11,44-45} ^{25,38} ^{26,45} ^{1 Мојс 17,7} ^{2 Мојс 6,6} ^{Ер 11,4}
- ²¹ И ако некој Му принесува на Господ под жртва за мир, исполнувајќи завет или по своја волја, (или на вашите празници) тогаш тоа треба да биде од крупниот или од ситниот добиток и да биде без недостаток, за да му биде примена; никаков недостаток не треба да има на неа.
- ²² Животно слепо или со скрпени крајници, или сакато, или краставо, или со егзема – такви не принесувајте Му на Господ и од нив не давајте на Господ жртва на жртвеникот.
- ²³ Животно од крупниот или од ситниот добиток со предолги или со претерано куси нозе можеш да принесеш како жртва по своја волја: но ако е за завет, нема да се прими.
- ²⁴ Животно со смачкани, згмечени, извадени или исечени тестиси не принесувај Му на Господ; во земјата ваша не правете го тоа.
- ²⁵ И од рацете на тугинец не примајте такви животни за да ги принесувате како дарови на вашиот Бог, затоа што

тие се повреда, имаат недостаток: тие нема да ви се примат.”

²⁶ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

²⁷ „Кога ќе се роди теле, или јагне, или козле, да остане кај мајка си седум дена, а од осмиот ден и натаму ќе може да се принесува како дар на Господ, –

²⁸ но не колете ни крава, ниту овца, ниту коза во ист ден заедно со нивната рожба.

²⁹ Ако Му принесувате на Господ жртва од благодарност, со радост принесувајте ја.

³⁰ Таа да се изеде истиот ден; не оставајте од месото за другиот ден. Јас сум Господ.

³¹ Пазете ги заповедите Мои и извршувајте ги. Јас сум Господ.

³² Не осквернувајте го Моето свето име, за да бидам свет меѓу синовите на Израил. Јас сум Господ, Кој ве осветува,

³³ Кој ве изведов од египетската земја, за да бидам ваш Бог. Јас сум Господ.”

10

^{2 Мојс 34,22}
^{4 Мојс 15,2,18}
^{5 Мојс 26,1-3}
Рим 11,16

11

^{2 Мојс 29,24}

12

^{2 Мојс 12,5}

13

^{4 Мојс 15,4,6}
^{28,9}

23,1-4

^{2 Мојс 23,14-19}
^{34,18-23}
^{4 Мојс 28-29}
^{5 Мојс 16,1-17}

ЗА ГЛАВНИТЕ ГОСПОДОВИ ПРАЗНИЦИ

Сабоџаџа

23 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Кажим им на синовите израилски и објасни им за празниците Господови, во кои треба да се свикуваат свештени собранија. Ова се празниците Мои:

³ во шесте денови да работите, а седмиот ден е сабота – ден за одмор, свето собрание; никаква работа да не вршите, тоа е сабота Господова во сите ваши живеалишта.

⁴ А ова се празниците Господови, за свештени собранија, што треба да ги свикувате во нивните определени времиња:

6

^{2 Мојс 12,1-5}
^{23,14-17}

Пасха и Бесквасници

⁵ во првиот месец, на четиринаесеттиот ден од месецот вечерта е Пасха Господова,

⁶ а на петнаесеттиот ден од истиот месец е Господовиот празник Бесквасници; седум дена јадете бесквасен леб;

⁷ во првиот ден правете свето собрание; не вршете никаква работа;

⁸ а во седумте дена принесувајте Му на Господ жртви огнени, и во седмиот ден пак правете свето собрание; не вршете никаква работа.”

Празник на Првиот сноп

⁹ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

¹⁰ „Јави им на синовите израилски и кажи им: кога ќе дојдете во земјата, што ви ја давам, и почнете таму да жнеете жетва, првиот сноп од жетвата ваша донесете го кај свештеникот;

¹¹ тој ќе го принесе тој сноп пред Господ, за да добиете благонаклоност; на вториот ден од празникот свештеникот ќе го принесе;

¹² а во оној ден кога го принесувате снопот, принесете Му на Господ и жртва сепаленица – едногодишно јагне без недостаток,

¹³ а заедно со него и лебен принос – две десетини ефа пченично брашно,

14 измешано со масло како жртва на Господ со благопријатен мирис и со него прелив од една четвртина ин вино; **14** никаков нов леб, ниту печени класје, ни сурови зрна не јадете до денот, во кој ќе принесете принос на вашиот Бог: тоа нека ви биде вечна наредба во родовите ваши по сите ваши живеалишта.

Празник на жейвајџа

18 **15** Избројте од првиот ден до празникот, од денот во кој го принесувате снопот како вознесување – седум полни седмици,

20 **16** до првиот ден од последната седмица избројте педесет дена, и тогаш принесете Му на Господ нов лебен принос.

22 **17** Од своите домови принесувајте два леба за вознесување, кои треба да бидат месени од две десетини ефа пченично брашно со квас, испечени и принесени како првини за Господ.

18 Заедно со лебовите принесете и седум јагниња без недостаток, едногодишни и од крупниот добиток едно теле и два овна (без недостаток); тоа нека биде жртва сепаленица за Господ, лебен принос, и прелив кон него како жртва за благопријатен мирис пред Господ.

19 Принесете исто така од козјите стада еден козел – жртва за грев, и две едногодишни јагниња како жртва за мир (заедно со лебот од првиот плод).

20 И свештеникот нека го принесе тоа со лебовите од првото жито, вознесувајќи го пред Господ, заедно со двете јагниња: тоа ќе биде светиња Господова; тоа е за свештеникот што ги принесува.

21 И тој ден собирајте го народот и правете свето собрание; никаква работа не вршете во него – тоа нека ви биде вечна заповед за родовите ваши по сите ваши живеалишта.

22 И кога жнеете жетва на вашата нива, не дождевајте ја нивата своја до крај, и она што ќе падне од твојата жетва не собирај го: остави го за сиромавиот и придождениот. Јас сум Господ, вашиот Бог.”

Празник на тѝрубѝе

23 И му рече Господ на Мојсеј, велелејќи:

24 „Кажѝ им на синовите израилски и речи им: во седмиот месец, во првиот ден од месецот, одмарајте, зашто е Празник на трубите; во тој ден правете и свето собрание.

25 Никаква работа не вршете во него, и принесувајте Му на Господ жртва.”

Ден на очистиувањето

26 И пак му рече Господ на Мојсеј, велелејќи:

27 „И десеттиот ден од седмиот месец, Денот на очистувањето, нека ви биде ден за свето собрание: смирувајте ги душите ваши и принесувајте Му жртва на Господ.

28 Никаква работа не вршете во тој ден, зашто тоа е ден за очистување ваше, за да се очистите пред лицето на Господ, вашиот Бог.

29 А секоја душа, што не ќе го почитува тој ден, ќе биде истребена од народот свој.

30 И секоја душа што ќе врши каква и да било работа во тој ден, ќе ја истребам од народот нејзин.

31 Никаква работа не вршете: тоа ви е вечна наредба и за родовите ваши по сите ваши живеалишта.

32 Тоа е за вас сабота – ден за починка, па затоа смирете ги душите ваши од вечерта на деветтиот ден од месецот; од едната до другата вечер празнувајте ја вашата сабота.”

Празник на сенициѝе (колибиѝе)

33 И му рече Господ на Мојсеј, велелејќи:

34 „Кажѝ им на синовите израилски и речи им: во петнаесеттиот ден од истиот месец, седмиот месец, е Празникот на сениците, Господов празник што трае седум дена.

35 Во првиот ден правете свето собрание, никаква работа не вршете;

36 седум дена принесувајте Му на Господ жртва; а во осмиот ден правете свето собрание, и тогаш принесувајте

24

4 Мојс
29,1-6
4 Цар
11,14
Пс 97,6
Езл 3,1
2 Лет 13,12

27

4 Мојс
29,7-11

29

1 Мојс
17,14
4 Мојс 5,2
Дела 3,23

32

Неем 13,19

33

2 Мојс
23,14-17

34

3 Цар 8,2
Агеј 2,1
Јн 7,2

36

Неем 8,18
2 Лет 7,9
Јн 7,37

39 Му на Господ жртва; – тоа е оддание на празникот, и никаква работа не вршете.
2 Мојс 23,16
Ис 62,9
40 кои треба да свикувате свети собранија, за да Му принесувате на Господ жртви: сепаленици, крвни и бескрвни жртви, како и преливи – секоја во својот ден,
5 Мојс 12,7
14,26
28,47
Ис 44,4
Пе 65,6
118,27
Неем 8,
14-17
24,2 ³⁹ А на петнаесеттиот ден од седмиот месец, кога ги собираете плодовите на земјата, празнувајте празник Господов седум дена: првиот и осмиот ден нека ви бидат за починка.
2 Мојс 25,31-40
27,20-21
4 Мојс 4,16
3 ⁴⁰ Во првиот ден земете плодови од убави дрвја, и гранки од палми, и гранки од широколисни дрвја како и од врби, и веселете се пред Господ, вашиот Бог седум дена.
2 Мојс 12,14
4 ⁴¹ Празнувајте го овој празник Господов седум денови во годината: тоа е наредба за вас и за родовите ваши. Во седмиот месец празнувајте го.
2 Мојс 25,31
⁴² Седум дена престојувајте во колиби: секој Израилец по род треба да престојува во колиба,
⁴³ за да знаат поколенијата ваши дека Јас во колиби ги вселив синовите израилски, кога ги изведов од египетската земја. Јас сум Господ, вашиот Бог.”
⁴⁴ И Мојсеј им соопшти на синовите израилски за празниците Господови.

Свети́лаӣа на свети́лницӣи

24 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Заповедај им на синовите израилски да земат чисто маслиново масло, исцедено за светење, та светлото да гори секогаш

³ пред завесата во скинијата на собранието, а ќе го пали Арон (и синовите негови) постојано пред Господ од вечерта, дури до утрината; и тоа нека ви биде вечна наредба во родовите ваши.

⁴ На чист светилник распоредете ги светилата кои ќе горат постојано пред Господ;

Лебови на предложението

⁵ и земете пченично брашно и изменете од него дванаесет лебови – секој леб да тежи по две десетини од ефа;

⁶ поставете ги во два реда, по шест во ред, на чистата трпеза пред Господ.

⁷ И во (секој) ред ставете и чист темјан (и сол); и тоа нека биде крај лебовите како спомен – жртва за Господ.

⁸ Секој саботен ден постојано да се принесуваат лебови пред Господ од синовите израилски: тоа е вечен завет.

⁹ Тие да му припаѓаат на Арон и на синовите негови за да ги јадат на свето место; тоа е голема светиња за нив од жртвите Господови, овековечена со закон.”

Казна за бо̀дохулни́к

¹⁰ Тогаш излезе синот на една жена Израилка, што го беше родила со Египќанец, меѓу синовите Израилеви и се скара со еден Израилец во населбата;

¹¹ и синот на Израилката похули на Името. И го доведоа кај Мојсеј; името на мајка му беше Шеломит, Дивриева ќерка од племето Даново;

¹² па го ставија во затвор додека не се донесе за него пресуда според заповедта Господова.

¹³ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

¹⁴ „Изведи го оној што хулеше надвор од логорот, а сите што чуја, нека ги стават рацете свои врз главата негова и целиот народ нека го убие со камења,

¹⁵ и кажи им на синовите израилски: секој што ќе похули на својот Бог, ќе го прими својот грев;

¹⁶ и оној што ќе го навреди името Господово, треба да умре, со камења да го убие сиот народ; било да е тој придонесен или тукашен, ако похули на името Господово, да умре.

¹⁷ Кој ќе убие човек, да биде умртвен.

¹⁸ Кој ќе удри добиток и тој умре, да го плати; добиток за добиток.

¹⁹ На оној, што ќе му нанесе повреда на ближен, да му се направи и нему она што го направил тој;

5

2 Мојс 25,30
1 Цар 21, 4-6
Мт 12,4
Евр 9,2

6

2 Мојс 25,23-30

8

2 Мојс 25,30
4 Мојс 4,7
1 Лет 9,32
Мт 12,5

9

Мт 12,4
Мк 2,26
Лк 6,4

11

2 Мојс 3,15
18,22
20,7
22,27
Јов 1,11

12

2 Мојс 18,16

14

5 Мојс 13,8
17,5,7
3 Цар 21, 9-15
Дея 7,58

16

2 Мојс 21,12
3 Цар 21,10,13
Мт 26,66

17

2 Мојс 20,13
21,12-14

19

5 Мојс 19,16-21
Авд 1,15

ЛЕВИТ

20 ²⁰ прелом за прелом, око за око, заб за заб; како што му нанел повреда на човек, така и нему да му се направи.

21 ²¹ Кој ќе убие добиток, нека го плати, но кој удри човек и умре, да биде умртвеш.

22 ²² Една правда да има како за придоден така и за тукашен, затоа што Јас сум Господ, вашиот Бог.”

²³ Така Мојсеј им зборуваше на синовите израилски. И го изведоа оној што беше похулил надвор од населбата и го убија со камења; синовите на Израил направија така, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Одмор за земјата

25 И му рече уште Господ на Мојсеј, на планината Синај, велејќи:

² „Јави им на синовите на Израил и кажи им: кога ќе дојдете во земјата, што ви ја давам Јас, земјата што ви ја давам нека ја празнува саботата Господова;

³ шест години засејувај ја нивата своја и шест години режи го лозјето свое и прибирај ги плодовите нивни,

⁴ а во седмата година е сабота за земјата – нека има одмор земјата; тоа е саботата Господова: не ја сеј нивата своја и не го режи лозјето свое.

⁵ Она што само ќе израсне на нивата твоја, не го жнеј, и грозјето од нерезаните лози твои не собирај го: нека биде тоа година за починка на земјата.

⁶ И за време на починката на земјата тоа нека биде храна за сите вас – за тебе и за твојот роб, за робинката твоја, за наемникот твој и за придодениот, населен кај тебе;

⁷ а за добитокот твој и за дивите животни што се на земјата твоја, тие плодови нека им бидат храна.

Проштална година

⁸ И изброј седум саботни години, седумпати по седум, за да ти излезат во седумте саботни години четириесет и девет години;

⁹ и затрубете го со трубен глас по целата земја ваша седмиот месец, во десеттиот ден од месецот; во Денот на

очистувањето затрубете со труба по целата ваша земја;

¹⁰ и осветете ја педесеттата година и објавете слобода по земјата за сите жители; тоа да ви биде јубилеј; и секој да се врати на својот имот, и секој да се врати при родот свој.

¹¹ Педесеттата година да ви биде јубилеј; во таа година не сејте и не жнејте го она што ќе израсне само од земјата, ниту да го собирате грозјето од нерезаните лози,

¹² зашто тоа е јубилеј: свет да биде тој за вас – од нивите јадете го она што само ќе израсне.

¹³ Во таа јубилејна година секој нека се врати на имотот свој.

¹⁴ Ако му продаваш нешто на ближниот свој, или ако купуваш нешто од ближниот свој, не нанесувајте си неправда еден на друг;

¹⁵ ти треба да купуваш од ближниот свој според бројот на годините по јубилејот, и според бројот на годините на приходот тој треба да ти продава;

¹⁶ ако остануваат многу години, зголеми ја цената; ако остануваат малку години, намали ја цената; зашто определен број годишни жетви ти продава тој.

¹⁷ Не нанесувајте си неправда еден на друг; имај страв од твојот Бог, зашто Јас сум Господ, вашиот Бог.

¹⁸ Извршувајте ги заповедите Мои, пазете и исполнувајте ги законите Мои, и спокојно ќе живеете на земјата;

¹⁹ и земјата ќе ги дава своите плодови, и ќе јадете до наситка и спокојно ќе живеете на неа.

²⁰ Ако кажете: што ќе јадеме во седмата година, кога не сме посеале ништо, не сме собрале производи наши,

²¹ Јас ќе испратам благослов Мој во шестата година, и таа ќе даде плод за три години;

²² а во осмата година ќе сеете, но ќе јадете од старите производи до деветтата година; и додека не узреат плодовите нејзини, ќе јадете од старото.

Право на оџкуј на земјиште

²³ Земјата не смее да се продава засекогаш, зашто земјата е Моја; вие сте кај Мене придодени и доселеници;

25,1-55

2 Мојс
23,10-12
5 Мојс
15,1-11

1

2 Мојс
19,11

4

Ис 37,30
2 Лет 36,21

5

1 Мојс
40,10
4 Цар
19,21
Неем 13,15

9

2 Мојс
30,10
4 Мојс 10,8
Ис.Н. 6,3
Суд 3,27
1 Цар 13,3

10

2 Мојс 21,2
5 Мојс
15,12
Ер 34,8-22

14

1 Цар 12,
3-4
1 Кор 6,8

17

Ер 7,5-6
Јов 31,16
1 Сол 4,6

18

1 Мојс 26,5
5 Мојс
12,10
Ер 23,6
Ез 28,26
34,25
Јов 5,22

19

5 Мојс
28,12
Ис 55,10

21

2 Мојс 16,5
5 Мојс 28,8
Ез 44,30
Агеј 2,19
Мал 3,3
Пе 133,3

23-27

Ер 32,6-9
Пе 38,12
Рута 4,1-12

23

1 Мојс 23,4
2 Мојс 19,5
3 Цар 21,3
Ез 46,18
Евр 11,13

32-34

4 Мојс
35,1-8
Ис.Н. 21,
1-42
Ез 48,13-14

35

5 Мојс
15,7-8
24,14-15
Пс 36,21,26
Лк 6,35

²⁴ по целата земја на вашите имоти дозволувајте земјата да се откупува.

²⁵ Ако брат ти, кој е кај тебе, осиромаша и го продаде својот имот, тогаш да дојде неговиот најблизок роднина и нека го откупи продаденото од братот негов.

²⁶ Но, ако нема свој, кој да го откупи, но тој самиот успее и најде колку што треба за откуп,

²⁷ тогаш да ги пресмета годините од продажбата своја и да го врати другото на оној кому му го продал, и повторно да влезе во владението свое.

²⁸ Ако, пак, не најде колку што треба, за да врати, продаденото нека остане во рацете на купувачот сè до годината на јубилејот, а во јубилејната година да стане слободно и повторно да влезе во имотот свој.

²⁹ Ако некој продаде куќа за живеење во град ограден, таа може да се откупи сè додека не измине годината на продажбата нејзина – во текот на годината таа може да се откупи.

³⁰ Ако, пак, не се откупи додека не измине годината од продажбата нејзина, куќата што е во градот, ограден со ѕидови, засекогаш ќе остане во рацете на купувачот и родот негов, и во годината на јубилејот нема да му се одземе.

³¹ А куќите по селата, околу кои нема ѕидови, треба да се сметаат за ниви; тие (секогаш) можат да се откупуваат, а во јубилејната година ќе се вратат.

³² А што се однесува до градовите на левитите, куќите во градовите на владението нивно, секогаш можат да ги откупуваат левитите;

³³ ако некој од левитите не ја откупи, тогаш продадената куќа во градот што е определен за левитите, ќе биде вратена во времето на јубилејната година, зашто куќите во градовите на левитите се нивно владение меѓу синовите на Израил.

³⁴ И земјата околу нивните градови не смее да се продава, зашто таа е нивно вечно владение.

Појајмување на сиромаш

³⁵ Ако братот твој осиромаша и изнемогне, поткреси го, било тој да е туѓи-

нец или преселеник, нека живее кај тебе.

³⁶ Не земај му ни лихва, ни печалба, и имај страв од твојот Бог; (Јас сум Господ) братот твој нека живее кај тебе.

³⁷ Не давај му пари со камата, а и храната твоја не давај му ја со добивка.

³⁸ Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ве изведе од египетската земја за да ви ја дадам земјата хананска и да бидам ваш Бог.

Право на оџкуј на лица

³⁹ Кога ќе осиромаша кај тебе братот твој, и ти се продаде, не товари го со ропска работа;

⁴⁰ тој треба да ти биде како наемник, како преселеник; нека ти работи до јубилејната година,

⁴¹ а тогаш нека си отиде откај тебе, тој самиот и децата негови со него, и нека се врати меѓу родот свој и пак да влезе во имотот на татковците свои,

⁴² бидејќи тие се Мои слуги, кои Јас ги изведов од египетската земја: тие не смеат да се продаваат како што се продаваат робовите.

⁴³ Не господари над нив со жестокост и имај страв од твојот Бог.

⁴⁴ Ако сакаш да имаш свој роб и своја робинка, купувајте си роб и робинка од народите што се околу вас; од нив да си земате робови и робинки.

⁴⁵ Исто така и од децата на преселниците, населени меѓу вас, можете да купувате; и од нивните роднини, родени во земјата ваша, ако ги има, и тие можат да ви бидат сопственост.

⁴⁶ Можете да ги предавате во наследство и на синовите ваши по вас како вечен имот; а браќата ваши, синовите израилски, не обременувајте ги со многу работа.

⁴⁷ Ако твојот придојден или твојот преселеник се збогати, а братот твој пред него осиромаша и му се продаде на придојдениот, населен кај тебе, или на некој друг од родот на придојдените,

⁴⁸ тогаш по продажбата тој може да биде откупен; некој од браќата негови треба да го откупи,

⁴⁹ или братот на неговиот татко, или синот на стрикото негов треба да го

36

2 Мојс
22,26
Ер 15,10

38

22,33
1 Мојс
10,19

39

2 Мојс
21,2-11
5 Мојс
15,12-18
3 Цар 9,22
Ер 34,9-22

41

Ер 34,8

43

2 Мојс 1,13
Ез 34,4
Кол 4,1

47

Јов 24,9
Неем 5,5

48

Неем 5,8

49

4 Мојс
27,8-11

ЛЕВИТ

50 откупи, или кој и да било од родот негов во племето, да го откупи, или самиот тој, ако се снајде да се откупи.

53 ⁵⁰ И да се расплати со купувачот свој, сметајќи од годините, кога се продал, па сè до годината на јубилејот, и да ги врати парите за кои се продал според бројот на годините, при што да се смета дека кај него бил како наемник;

55 ⁵¹ и ако остануваат уште многу години, тогаш сразмерно на нив да го врати својот откуп во пари, за кои бил купен;

26,1 ⁵² ако, пак, остануваат уште малку години до јубилејната година, да пресмета и сразмерно на годините да плати за себе откуп.

2 ⁵³ Во текот на сите години тој да биде кај него како наемник, но тој не треба да биде преоптоваруван со работа пред твоите очи.

3 ⁵⁴ Ако, пак, не се откупи на тој начин, тогаш во јубилејната година да замине самиот тој и децата негови со него,

4 ⁵⁵ затоа што синовите на Израил се Мои слуги; тие се Мои слуги, кои ги изведов од египетската земја. Јас сум Господ, вашиот Бог.”

5 ¹ Јов 7,1
² Кол 4,1
³ 1 Мојс 26,5
⁴ 2 Мојс 24,8
⁵ 5 Мојс 6,17
⁶ 11,13
⁷ 5 Мојс 11,13-15
⁸ 28,1-14
⁹ Ез 34,26-27
¹⁰ Ис 1,19
¹¹ Амос 9,13
¹² Ис 26,3
¹³ 54,13
¹⁴ Агеј 2,9
¹⁵ Пс 28,11
¹⁶ 36,11

Јас сум Господ, вашиот Бог

26 „Не правете ракотворни образи, ни делкани; и не издигајте столб и не поставувајте во земјата камења со знаци, за да им се поклонувате, зашто Јас сум Господ, вашиот Бог.

² Пазете ги Моите саботи и почитувајте го Моето светилиште; Јас сум Господ.

Благослови

³ Ако постапувате според Моите повелби и ги запазувате Моите наредби, и ги исполнувате,

⁴ ќе ви давам дожд навреме, и земјата ќе го даде родот свој, и дрвјата полски ќе го дадат својот плод,

⁵ и вршидбата ќе трае кај вас до гроздоберот, гроздоберот ќе трае до сеидбата, и ќе јадете свој леб до наситка и ќе живеете безбедно во вашата земја.

⁶ Ќе ѝ дадам мир на земјата; ќе спиете и никој нема да ве обеспокојува; ќе ги

истребаат лутите сверови од земјата и меч нема да помине по целата ваша земја.

⁷ Па ќе ги гоните непријателите ваши, и тие од меч ќе паднат убиени пред вас;

⁸ петмина од вас ќе прогонуваат сто души, и сто од вас ќе прогонуваат десет илјади, и непријателите ваши ќе паднат од меч пред вас.

⁹ Ќе погледнам благонаклоно на вас (ќе ве благословам) и ќе ве направам плодни, ќе ве умножам и ќе го зацврстам заветот Мој со вас.

¹⁰ И ќе јадете од старото – ланското и старото ќе го исфрлите поради новото.

¹¹ Ќе го поставам живеалиштето Мое меѓу вас, и душата Моја нема да се гнаси од вас.

¹² Ќе се движам меѓу вас и ќе бидам ваш Бог, а вие ќе бидете Мој народ.

¹³ Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ве изведе од египетската земја, за да не бидете нивни робови, и ги скршив стегите на јаремот ваш и ве изведов охрабрени.

Клейџви

¹⁴ Ако, пак, не Ме слушате и не ги исполнувате овие Мои повелби,

¹⁵ и не им се покорувате, и ако душата ваша негодува од Моите закони, така што нема да ги исполнувате сите Мои заповеди, и го нарушите заветот Мој, –

¹⁶ тогаш и Јас ќе постапам со вас вака – ќе ви пратам офтика и врела треска, од кои ќе ослабнат очите ваши и ќе се измачува душата ваша, и ќе сеете семе залудо, зашто непријателите ваши ќе го јадат.

¹⁷ Ќе го свртам лицето Мое против вас и ќе паднете пред непријателите ваши; над вас ќе владеат непријателите ваши, и ќе бегате дури и кога никој не ве гони.

¹⁸ Ако и покрај сето ова не Ме послушате, седумпати ќе ја зголемам казната за гревовите ваши;

¹⁹ ќе ја скршам вашата тврдоглавост, ќе го направам небото ваше како железо, и земјата ваша како бакар;

²⁰ па залудо ќе се истоштува силата ваша, и земјата ваша нема да го дава

7
5 Мојс 28,7

8
Ис.Н. 23,10
Суд 15,15
Ис 30,17
32,30

9
1 Мојс 1,22
17,6
Неем 9,23

10
25,21-23

11
2 Мојс 25,8
1 Цар 12,22
3 Цар 6,13
Ез 37,27
Пс 73,7

12
5 Мојс 4,
7-8
Ез 36,28
37,27
Јн 1,14
2 Кор 6,16
Откр 21,3

13
2 Мојс 6,7
Ис 10,27
Ер 2,20
27,2
Ез 30,18
Ос 11,4

14-39
5 Мојс 28,15-68
Амос 4,
6-12
Дан 9,11

15
1 Мојс 17,7

16
Суд 6,3-6
1 Цар 2,33
Ез 4,17
24,23
Пс 77,33
107,17
Јов 31,8

17
Ис.Н. 7,4
7,12
Суд 2,15
Ис 30,17
Ер 19,7
21,7

18
Ер 21,14
Амос 3,14
Пс 98,8

својот плод, и дрвјата земни нема да ги раѓаат плодовите свои.

19 Ако, пак, и потоа тргнете настрана и не сакате да Ме слушате, ќе ви нанесам седумкратни удари поради гревовите ваши;

20 ќе испратам против вас диви сверови, кои ќе ви ги одземат децата ваши, ќе го уништат добитокот ваш и ќе ве намалат, така што ќе се запустат патиштата ваши.

21 Ако и потоа не се поправите и тргнете против Мене,

22 тогаш и Јас ќе тргнам против вас со јарост и ќе ве поразам седумкратно за гревовите ваши.

23 И ќе испратам против вас одмаздувачки меч за одмазда поради заветот; ако, пак, избегате по градовите ваши, ќе испратам на вас помор и ќе бидете предадени во рацете на непријателот.

24 Ќе оскудевате за леб; десет жени ќе го печат лебот ваш во една печка и ќе ви даваат леб со мерка; ќе јадете и нема да се наситите.

25 Ако и покрај сево ова не Ме послушате и тргнете против Мене,

26 и Јас ќе тргнам против вас со гнев и седумкратно ќе ве казнам за гревовите ваши,

27 и ќе ги јадете телата на синовите свои, и телата на ќерките ваши ќе ги јадете.

28 Ќе ги разрушам жртвениците ваши, ќе ги разрушам ракотворните столбови ваши и ќе ги фрлам труповите ваши врз урнатините од идолите ваши, и душата Моја ќе се одврати од вас.

29 Градовите ваши ќе ги претворам во пустина и ќе ги опустошам светиливштата ваши, и нема да примам благопријатен мирис од жртвите ваши.

30 Ќе ја запустам земјата ваша, така што ќе се чудат над неа непријателите ваши, што ќе живеат во неа;

31 вас, пак, ќе ве растурам меѓу народите и ќе направам да ве гонат со изваден меч; земјата ваша ќе биде пушта, и градовите ваши – разрушени.

32 Тогаш земјата ќе надомести за своите саботи преку сите денови, додека биде пушта; додека вие бидете во зем-

јата на непријателите ваши, земјата ќе си почива и ќе надомести за своите саботи;

33 таа ќе почива за сето време додека биде пушта, што не почиваше за сите саботи ваши кога живеевте во неа.

34 А на оние од вас што ќе останат, ќе им всадам страв во срцата во земјата на непријателите нивни, па и шумот од развеан лист ќе ги плаши; ќе бегаат како од меч, и ќе паѓаат кога и никој не ги гони.

35 И ќе се сопнуваат еден од друг како да бегаат од меч, иако никој не ги прогонува; не ќе имате сила да им се противставувате на непријателите ваши;

36 ќе загинете меѓу народите, и ќе ве проголта земјата на непријателите ваши;

37 а другите од вас ќе истлеат поради беззаконијата свои во земјите на непријателите ваши и поради беззаконијата на татковците ваши ќе исчезнат.

Боџ ќе си сѝомне за Својоѝ заветѝ

38 Тогаш ќе ги исповедаат беззаконијата свои и беззаконијата на татковците свои, признавајќи дека вршеа престапи против Мене и дека се дигнаа против Мене;

39 поради што и Јас (со јарост) станав против нив и ги одведов во земјата на непријателите нивни; тогаш ќе биде понижено нивното необрезано срце, и тогаш ќе ја искупат својата неправедност.

40 И Јас ќе си спомнам за заветот Мој со Јаков, и на заветот Мој со Исак, и на заветот Мој со Авраам, и на земјата ќе се сетам

41 и земјата, напуштена од нив, ќе надомести за своите саботи, откако ќе биде испразнета од нив, и тие ќе ја добијат својата казна за беззаконијата свои, зашто ги презреа законите Мои и душата нивна се одврати од наредбите Мои.

42 Но кога тие ќе бидат во земјата на непријателите свои, – Јас нема да ги презрам, и нема да се налутам на нив толку, за да ги истребам и да го раски-

32
3 Цар 9,8
Ис 5,6
Ер 9,12
12,11
2 Лет 29,8

33
Ис 1,7
Ер 34,22
Ез 34,6

34
Ер 7,34
2 Лет 36,21

36
Ез 21,12

38
Ис 1,28
Ер 16,4
Јов 4,9
Пс 1,6

39
Ез 4,17

41
Ер 4,4
Дела 7,51

42
1 Мојс
17,1-14
26,3-4
Ез 16,60
Лк 1,72-73

43
Ис 40,2

44
5 Мојс
4,29-31
Плач 3,
22-23
3,31-32
5,21-22

45 нам Мојот завет со нив, зашто Јас сум
11,45
12,33
22,33
25,38
Господ, нивниот Бог.

46 ⁴⁵Ќе се сетам, заради нив, на заветот
2 Мојс
19,11
со нивните предци, кои ги изведов од
египетската земја пред очите на наро-
дите, за да им бидам Бог. Јас сум Гос-
под.”

27,2 ⁴⁶Тоа се наредбите, заповедите и
1 Мојс
28,20
законот кои Господ ги воспостави меѓу
Себе и синовите на Израил преку Мој-
сеј на планината Синај.

3
2 Мојс
30,13
*Што сmee да се завешчува
и да се откупува*

5
1 Мојс
37,28
27И му рече Господ на Мојсеј,
велејќи:

6 ²„Кажми им на синовите израилски и
4 Мојс 3,47
речи им: ако некој се заветува да ја
посвети душата своја на Господ со цена,

8 ³цената за маж од дваесет до шеесет
5,7-11
години да биде педесет сребрени шеке-
ли, според свештениот шекел.

9 ⁴Ако е, пак, за жена, цената да биде
2 Мојс 40,9
5 Мојс
15,19
триесет шекели.

11 ⁵За машко од пет до дваесет години
4 Мојс
18,15
цената да биде дваесет шекели, а за
женско – десет шекели.

⁶За машко, пак, од еден месец до пет
години цената треба да изнесува пет
сребрени шекели, а за женско – три
сребрени шекели.

⁷За маж од шеесет години и нагоре
цената ќе биде петнаесет сребрени ше-
кели, а за жена – десет шекели.

⁸Ако е сиромав и нема да плати
според цената своја, тогаш тој нека се
претстави пред свештеникот, и свеште-
никот нека го процени: според состојба-
та на оној, што се заветувал, така нека
го процени свештеникот.

⁹Ако е, пак, добиче од оние што Му
се принесуваат како жртва на Господ, –
сè што Му се принесува на Господ, е
свето;

¹⁰да не се заменува доброто со лошо,
или лошото со добро; ако некој замени
добиче со добиче тогаш и добичето и
неговата замена ќе бидат светиња.

¹¹Ако е тоа нечист добиток, што не се
принесува како жртва на Господ, тој
нека му биде претставен на свештени-
кот,

¹²и свештеникот да процени, дали е
тој добар, или лош; како ќе го оцени
свештеникот, така и нека биде;

¹³ако некој сака да го откупи, нека
додаде кон цената уште една петина.

¹⁴Ако некој Му ја посветува на
Господ куќата своја за светиња, свеш-
теникот да ја процени, дали е таа добра,
или лоша; како што ќе ја оцени свеш-
теникот, така и да биде.

¹⁵Ако оној што ја посветил, побара да
ја откупи куќата своја, нека приложи
уште една петина во сребро кон цената
нејзина, и тогаш таа нека биде негова.

¹⁶Ако некој Му посвети на Господ од
имотот свој нива, процената треба да
биде сразмерно со посеаното: за еден
гомер посеан јачмен – педесет сребрени
шекели.

¹⁷Ако некој ја посветува нивата своја
од јубилејната година, тоа треба да биде
според нејзината проценка.

¹⁸Ако некој ја посветува нивата своја
по јубилејната година, свештеникот
нека ја определи цената во сребро спо-
ред годините што остануваат до идната
јубилејна година, и за толку да ја нама-
ли цената.

¹⁹Ако оној, што ја посветил нивата
своја, побара да ја откупи, нека додаде
уште една петина во сребро кон цената
нејзина, и таа нека биде негова.

²⁰Ако, пак, тој не ја откупи нивата
своја и нивата биде продадена на друг
човек, тој веќе не може да ја откупи;

²¹таа нива, откако ќе биде ослободена
во јубилејната година, нека Му биде
посветена на Господ како боговетена
земја и да биде за свештеникот.

²²Ако некој Му посвети на Господ
купена нива, која не е под нивите на
имотот негов,

²³свештеникот нека ја определи цена-
та нејзина до јубилејната година, и тој
да ја даде, според она како што е прес-
метано, во истиот ден, како светиња
Господова;

²⁴а нивата во јубилејната година пак
нека му се врати на оној, од кого била
купена и кој владеел со таа земја.

²⁵Секоја проценка да се врши според
свештениот шекел – дваесет гери да
има во еден шекел.

2127,28
4 Мојс
18,14
Ез 44,29**25**2 Мојс
30,13,15
4 Мојс 3,47
Ез 45,12

26

27,28-29
2 Мојс
13,1-2
13,11-16

Разни ѓриноси

²⁶ А секое првородено што ќе се роди меѓу добитокот твој, никој не може да го заветува: било од крупниот, било од ситниот добиток – тие се Господови.

28

4 Мојс
18,14

²⁷ Ако, пак, добитокот е нечист, да се откупува според цената негова и да се додаде кон неа уште една петина; ако не се откупи, тогаш нека се продаде според неговата проценка.

29

5 Мојс 7,26

²⁸ А сè што човек Му ветува на Господ со клетва од она што го има – од човек до добиток или нива од имотот свој, да не се продава ниту да се откупува: секој завет со клетва е најсвета светиња Господова.

²⁹ И секое човечко суштество, со херем³ проколнато, не може да се откупи: тоа треба да се предаде на смрт.

³⁰ И секоја десетина од земјата: од земните семиња и од плодовите на дрвјата, Му припаѓаат на Господ; тоа е светиња Господова;

³¹ ако некој посака да ја откупи десетината своја, да додаде кон цената нејзина уште една петина.

³² И секој десеток од крупниот и од ситниот добиток – сè десетто што ќе помине под пастирски стап, треба да Му се посвети на Господ;

³³ и да не се гледа дали е добро или лошо, ниту да се заменува; ако некој го замени, тогаш тоа самото и неговата замена да бидат светиња – да не се откупуваат.”

³⁴ Тоа се заповедите, што Господ им ги даде на синовите израилски преку Мојсеј на планината Синај.

30

4 Мојс
18,26
5 Мојс
14,22
Мал 3,8
2 Лет 31,6

34

26,46
2 Мојс
19,11
Дела 7,38

³ 27,29. Анатема кај древните Евреи. Сè што потпаѓало под таква анатема, било безмилосно уништувано.

БРОЕВИ

(ЧЕТВРТА КНИГА МОЈСЕЕВА)

Вовед

Книѓата Броеви го добила името според еден од најпознатите илустрации се спомнува во неа, односно според претставувањето на Евреите во Синајската Пустина.

Народот на Израил, отколку што добил преку Мојсеј сите Божји закони, се подготвува да илустрира кон ветената земја (1,1–10,10). Потоа првин ги води во Кадис-Барнеа, на влезот од оваа земја, но тие не се решиле да влезат во неа. Осудени да илустрира цели четиресет години низ пустинските области, тие се отишле на југ и по извесно време дошле во моавската земја, на источната страна од Мртвото Море (10,11–21,35). Во последните глави од книгата се опишуваат разни настани што се случиле во Моав. Отколку што подоцна народот на Израил ќе влезе во хананската земја (22,1–36,13).

Исход и Левити ги претставува Божјиот народ во неговата реална човечка димензија, кога по вербата доаѓаат сомнежи, по енергичноста – очајување, по величината – паѓање. Спротивно на ова, јасно може да се види постојаната верност од страна на Бога, која не се поклопува со Неговата справедливост и праведност.

Тука Мојсеј го зазема чувствителното место помеѓу Господ и народот: тој ги пренесува Неговите заповеди и истовремено се застапува пред Него за народот, кога тој содржува пред Бога и не се придржува кон Неговиот закон.

НАРОДОТ НА ИЗРАИЛ ВО СИНАЈСКАТА ПУСТИНА

1,1-54

2 Цар 24,

1-9

1 Лек 21,

1-6

2

2 Мојс

30,11-16

3

2 Мојс 4,14

30,14

1 Лек 5,18

4

2 Мојс

18,21

5 Мојс 1,15

Ис.Н. 22,14

5

7,30

10,13-28

Прво претставување на израелските племиња

1 И му рече Господ на Мојсеј во Синајската Пустина, во скинијата на собранието, во првиот ден од вториот месец, на втората година, откако беа излегли од египетската земја, велелјќи:

2 „Претбројте ја целата заедница на синовите израелски според родовите нивни, според семејствата нивни, според бројот на имињата нивни, сите од машки пол до еден;

3 од дваесет години нагоре, сите способни за војна во Израил; според легиите нивни претбројте ги ти и Арон;

4 заедно со вас треба да има од секое колено по еден претставник, кој е старешина на родот свој.

5 И све ги имињата на мажите, кои ќе бидат со вас: од Рувим – Елишур, синот на Шедеур;

6 од Симеон – Шелумиел, синот на Цуришадат;

7 од Јуда – Наасон, синот Аминадавов;

8 од Исахар – Натанаил, синот на Цуар;

9 од Завулон – Елијав, синот Хелонов;

10 од синовите на Јосиф: од Ефрем – Елишама, синот Амиудов; од Манасија – Гамалиил, синот на Педатур;

11 од Венијамин – Авидан, синот Гидониев;

12 од Дан – Ахизер, синот на Амисадај;

13 од Асир – Пагиил, синот на Охран;

14 од Гад – Елјасаф, синот на Деуел;

15 од Нефталим – Ахира, синот Енанов.

16 Тоа се избраните мажи од народот, старешините на татковските племиња, началници на израелските легиони.”

17 Тогаш Мојсеј и Арон ги зеда тие именувани мажи

18 и го собраа сиот народ на првиот ден од вториот месец; и тие ги објавија своите родословија, според родовите

7

Лк 3,32-33

14

2,14

7,42

16

2 Мојс

18,21-25

18

2 Мојс

30,14

Езд 2,59

Евр 7,3

20 свои, според семејствата свои, според бројот на имињата, од дваесет години и нагоре, сите до еден,

Дела 7,4-8 ¹⁹ како што му беше заповедал Господ на Мојсеј. И тој го изврши пребројувањето нивно во Синајската Пустина.

22 ¹ Мојс 29,33 ²⁰ Од Рувим, првородениот Израилев син, според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, сите до еден, од машки пол, од дваесет години нагоре, способни за војна,

25 ¹ Мојс 30,11 Ис.Н. 13,24-28 ¹ Петр 5,11 ²¹ се изброија од племето Рувимово четириесет и шест илјади и петстотини.

28 ¹ Мојс 30,18 ²² Од потомците Симеонови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата, сите до еден, сите од машки пол, од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

30 ¹ Мојс 30,20 ²³ се изброија од племето Симеоново педесет и девет илјади и триста.

²⁴ Од потомците Гадови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

²⁵ изброија од племето Гадово четириесет и пет илјади шестотини и педесет.

²⁶ Од потомците Јудини според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

²⁷ изброија од коленото Јудино седумдесет и четири илјади и шестотини.

²⁸ Од потомците Исахарови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

²⁹ се изброија од племето Исахарово педесет и четири илјади и четиристотини.

³⁰ Од потомците Завулонови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

³¹ се изброија од племето Завулоново педесет и седум илјади и четиристотини.

³² Од потомците на Јосиф, синовите Ефремови, според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

³³ се изброија од племето Завулоново педесет и седум илјади и четиристотини.

³⁴ Од потомците на Јосиф, синовите Ефремови, според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

³⁵ се изброија од племето Ефремово четириесет илјади и петстотини.

³⁶ Од потомците Манасиеви според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

³⁷ се изброија од племето Манасиево триесет и две илјади и двесте.

³⁸ Од потомците Венијаминови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

³⁹ се изброија од племето Венијаминово триесет и пет илјади и четиристотини.

⁴⁰ Од потомците Данови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

⁴¹ се изброија од племето Даново, шеесет и две илјади и седумстотини.

⁴² Од потомците Асирови според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,

⁴³ се изброија од племето Асирово четириесет и една илјада и петстотини.

32
¹ Мојс 41,52 49,26

33
1 Петр 7,20

34
¹ Мојс 41,51 Откр 7,6

36
¹ Мојс 35,18 Еп 32,44 2 Петр 17,17

38
¹ Мојс 30,6 5 Мојс 33,22

40
30,13

- 42** ¹ Мојс 30,8 ⁴² Од потомците на Нефталим според родовите нивни, според семејствата нивни, според домовите на предците нивни, според бројот на имињата (нивни, еден по еден, сите од машки пол), од дваесет години нагоре, сите способни за војна,
- 46** ^{2,32} ^{26,51} ⁴³ се избројиа од племето Нефталимово педесет и три илјади и четиристотини;
- 49** ^{2,33} ⁴⁴ тоа се оние, што влегоа во пребројувањето и што ги пребројиа Мојсеј и Арон и началниците израилски – два наесетмина луѓе, по еден човек од секое племе.
- 50** ^{3,6-8} ^{Ез 48,8-14} ^{Дела 7,44} ^{Откр 15,5} ⁴⁵ Сите, влезени во пребројувањето, потомци Израилеви, од дваесет години и нагоре – сите од Израил способни за војна,
- 51** ^{10,17,21} ⁴⁶ изброени беа шестотини и три илјади петстотини и педесет.
- 53** ² Мојс 38,21 ³ Мојс 10,6 ⁵ Мојс 9,22

Посебнајќа улога на Левиевото колено

⁴⁷ А левитите меѓу нив не беа броени според татковите им племиња.

⁴⁸ И му рече Господ на Мојсеј, велјќи:

⁴⁹ „Само Левиевото колено не пребројувајте го и не мешајте го со синовите на Израил;

⁵⁰ но на левитите довери им ја скинијата на собранието, сите нејзини принадлежности и сè што е во неа: тие нека ја носат скинијата и сите нејзини принадлежности и да служат во неа, и околу скинијата да бидат распоредени;

⁵¹ а кога ќе треба да се пренесува скинијата, левитите да ја креваат, и кога ќе треба да се застане, левитите да ја симнат; ако, пак, до неа пристапи некој од друго племе, да биде убиен.

⁵² Синовите израилски треба да бидат распоредени секој во својот логор, секој кај своето знаме, во својата чета.

⁵³ А левитите да се сместат околу скинијата на собранието, за да не падне гнев врз општеството на синовите израилски; левитите да стојат на стража при скинијата на собранието.”

⁵⁴ И направија синовите на Израил сè: онака како што му заповеда Господ на Мојсеј, така направија.

Распоред на илемењата во логорот

2 И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велјќи:

² „Синовите израилски треба да логоруваат секој кај своето знаме со ознаките на предците свои; и да се настанат околу скинијата на собранието на пристојна оддалеченост.

³ Најнапред, на исток, ќе се настанат легионите Јудини со војниците свои, и началникот на Јудините потомци Наасон, синот на Аминадав.

⁴ Силата на неговата војска изнесува седумдесет и четири илјади и шестотини војници.

⁵ По него да се распореди племето Исахарово, и началникот на Исахаровите потомци Натанаил, синот на Цуар,

⁶ чија сила е изброена на педесет и четири илјади и четиристотини војници.

⁷ (Понатаму да се смести) племето Завулоново, и началникот на потомците Завулонови Елијав, синот Хелонов;

⁸ бројот на неговата војска изнесува педесет и седум илјади и четиристотини војници.

⁹ Сите изброени во Јудиниот табор се сто осумдесет и шест илјади и четиристотини војници; тие први да тргнат.

¹⁰ Кон југ да бидат распоредени Рувимовите легиони со војниците свои и началникот на потомците на Рувим Елицур, синот на Шедеур;

¹¹ бројот на неговите војници, влезени во пребројувањето негово, е четириесет и шест илјади и петстотини.

¹² До него да се настани племето Симеоново, и началникот на потомците на Симеон Шелумиел, синот на Цурипадај;

¹³ а неговите војници изброени беа педесет и девет илјади и триста.

¹⁴ Потоа да се настани племето Гадово, и началникот на потомците Гадови Елјасаф, синот на Рагуил;

¹⁵ неговата војска беше на број четириесет и пет илјади шестотини и педесет војници.

¹⁶ Сега сила влезена во пребројувањето на Рувимовиот табор изнесува сто педесет и една илјада четиристотини и педесет војници; тие втори да појдат.

2,1-34
10,11-28

2
Ер 4,21
Пе 73,4

9
Суд 1,1

17 ^{10,11-28} Кога ќе се крене скинијата на собранието, таборот на левитите да биде во средината на другите табори. Како што се разместени, така и да одат, секој на своето место и кај своето знаме.

18 <sup>1 Мојс 48,20
Ер 31,18-20</sup> Откај запад да биде војската на Ефремовиот табор, и началникот на потомците Ефремови Елишама, синот Амиудов;

19 <sup>1,46
2 Мојс 12,37</sup> во неговата војска изброени беа четириесет илјади и петстотини војници.

20 До него да се смести племето Манасиево, и началникот на потомците Манасиеви Гамалиил, синот на Педагур.

21 Со неговата војска која брои триесет и две илјади и двесте војници.

22 Потоа да се смести племето Венијаминово, и началникот на потомците Венијаминови Авидан, синот Гидониев,

23 заедно со неговите војници, чиј број е триесет и пет илјади и четиристотини.

24 Сите изброени војници од Ефремовиот табор се сто осум илјади и сто; тие трети да поаѓаат.

25 Откај север да биде таборот на Дановата војска, и началникот на потомците Данови Ахизер, синот на Амишадај;

26 неговата војска, според пребројувањето изнесува шеесет и две илјади и седумстотини војници.

27 А до него да се смести племето Асирово, и началникот на потомците Асирови Пагиил, синот Охранов,

28 заедно со неговите војници на број, четириесет и една илјада и петстотини.

29 (Потоа да се настани) племето Нефталимово, и началникот на потомците Нефталимови Ахира, синот Енанов,

30 и неговите педесет и три илјади и четиристотини војници.”

31 Сите, влезени во пребројувањето на Дановиот табор, се сто педесет и седум илјади и шестотини; тие последни да се креваат со знамињата свои.

32 Тоа се изброените синови израилски според фамилиите нивни. Сите изброени во таборите, според четите им, се шестотини и три илјади петстотини и педесет.

33 А левитите не се броени со другите синови на Израил, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

34 И направија синовите израилски сè што му беше заповедал Господ на Мојсеј; така се распоредуваа при знамињата свои, и така одеа секој според племето свое и според семејствата свои.

Задолженијата на Левиевиото колено

3 Ова е родословот Аронов и Мојсеев, во оној ден кога му говореше Господ на Мојсеј на планината Синај.

2 Еве ги имињата на синовите Аронови: првенецот Надав, Авиу, Елезар и Итамар.

3 Тоа се имињата на Ароновите синови, помазани за свештеници, кои тој ги посвети за да свештенодејствуваат.

4 Но Надав и Авиу умреа пред Господ, кога донесоа туѓ оган пред Господ во Синајската Пустина, а немаа деца; Елезар, пак, и Итамар останаа како свештеници кај татко си Арон.

5 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

6 „Доведи го Левиевото племе и постави го при свештеникот Арон, за да му служат;

7 и тие нека му служат на него и на целото општество израилско при скинијата на собранието, извршувајќи ги службите при скинијата;

8 и да ги пазат сите сосуди во скинијата на собранието и да бидат на служба за синовите израилски во врска со сите работи што се вршат околу скинијата.

9 И дај му ги левитите на Арон, (твојот брат), и на синовите негови, (свештениците); нека им бидат тие дадени како дар од синовите израилски.

10 А Арон и неговите синови постави ги (над скинијата на собранието) за да ја чуваат својата свештеничка служба (и сè што е покрај жртвеникот и позади завесата); а ако некој надворешен се доближи, да биде убиен.”

11 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

12 „Ете, Јас ги зедев левитите меѓу синовите израилски наместо сите првородени од синовите на Израил, што

3,1

2 Мојс 6,27
19,11

2

26,60
2 Мојс 6,23
28,1

3

2 Мојс 30,30
3 Мојс 8-9

4

3 Мојс 10,1-7

6

5 Мојс 10,8
31,9
1 Лер 15,2
2 Лер 29,11

7

3 Мојс 8,35

10

2 Мојс 29,9
30,7

12

2 Мојс 13,2,11-14
Мат 2,4
Неем 13,29

13 отвораат утроба (ќе бидат нивен откуп);
8,16-27
2 Мојс
13,1-16
3 Мојс
11,44
левитите ќе бидат Мои,
13 бидејќи сите првородени се Мои; во
денот, кога ги убив сите првородени во
египетската земја, Јас ги осветив за
Себе сите првородени во Израил – од
човек до добиток: тие треба да бидат
Мои. Јас сум Господ.”

14
2 Мојс 19,1
15
26,57-62

17
1 Мојс
46,11
*Прво пребројување на
Левиевиото колено*

25-26
2 Мојс
26-27
14 И му рече Господ на Мојсеј во Си-
најската Пустина, велејќи:

15 „Преброј ги Левиевите синови според семејствата нивни и според родовите нивни; преброј сè од машки пол од еден месец, и нагоре!”

16 И ги преброи Мојсеј (и Арон) според зборовите Господови, како што беше заповедано.

17 Еве ги Левиевите синови според имињата нивни: Гирсон, Каат и Мерариј.

18 А ова се имињата на Гирсоновите синови според родовите нивни: Ливниј и Семеј.

19 И синовите на Каат според родовите нивни: Амрам и Јицхар, Хеврон и Узиил.

20 И синовите на Мерариј според родовите нивни: Махлиј и Мушиј. Тоа се Левиевите родови според семејствата нивни:

21 Од Гирсон произлегува родот Ливниев и родот Семейев: тоа се Гирсоновци.

22 Сите, изброени од машки пол, од еден месец и нагоре, беа седум илјади и петстотини.

23 Родовите на Гирсоновци беа сместени зад скинијата, откај запад.

24 Началник на поколението од Гирсоновите синови беше Елјасаф, син Лаелов;

25 на Гирсоновите потомци при скинијата на собранието им е доверено да ги пазат: скинијата и покривот нејзин, завесата при влезот во скинијата на собранието,

26 платништата околу дворот, завесата од влезот во дворот, што се околу

скинијата и жртвеникот, со јажињата и другите нивни принадлежности.

27 Од Каат произлегува родот Амрамов и родот Јицахаров, и родот Хевронов и родот Узиилов: тоа се Каатовците;

28 Според пребројувањето сите од машки пол, од еден месец и нагоре, беа осум илјади и шестотини, кои го чуваа светилиштето.

29 Родовите на Каатовци да се сместат на јужната страна од скинијата;

30 а началникот на племето Каатовци беше Елицафан, синот Узиилов;

31 тие го чуваа ковчегот, трпезата, светилникот, жртвениците, свештените садови што се употребуваат при службата, и завесата со сите нејзини работи.

32 Главен началник на левитите беше Елезар, син на свештеникот Арон; под негов надзор беа оние кои беа задолжени да го чуваат светилиштето.

33 Од Мерариј произлегува родот Махлиев и родот Мушиев; тоа се родови Мераријеви;

34 сите преброени од машки пол, од еден месец и нагоре, беа на број шест илјади и двесте;

35 началник на потомците на родот Мераријевци беше Цириел, син на Авихаил; тие да се распоредат на северната страна од скинијата;

36 на Мераријевите синови им беше доверено да ги чуваат птиците од скинијата и пречниците нивни, столбовите и подножјата нивни, сиот прибор, и сите други нејзини принадлежности,

37 столбовите од дворот наоколу и подножјата нивни, колците нивни и јажињата нивни.

38 А од предната страна на скинијата, откај исток, пред скинијата на собранието сместени беа Мојсеј и Арон, и синовите негови, кои наместо синовите Израилеви, го пазеа светилиштето; ако, пак, некој друг се доближеше, беше убиван.

39 Сите изброени левити, што ги преброија Мојсеј и Арон по заповед на Господ, според родовите нивни, сите од

28
2 Мојс 25,8
Пе 14,1

30
2 Мојс 6,22

31
2 Мојс
25,10-40
26,31-35
27,1-8
30,1-10
Ер 3,16
52,19
1 Лст 28,15

32
2 Мојс 6,23

37
2 Мојс
27,9-19

40-51 машки пол, од еден месец нагоре, беа дваесет и две илјади.

2 Мојс 13,1
13,11-16

47 *Појскујоѝ на ѝрвородениѝе*

3 Мојс 5,15
27,3

⁴⁰ И му рече Господ на Мојсеј: „Преброј ги сите првородени синови израилски од машки пол, од еден месец и нагоре, и преброј ги поименчно;

4,2

2 Мојс 30,12

⁴¹ и земи ги левитите за Мене, како замена за сите првородени од синовите на Израил, – Јас сум Господ – а добитокот на левитите место сиот првороден добиток на синовите израилски.”

3

Езд 3,8
1 Лет 23,3,24

5

2 Мојс 35,12

39,34

40,21

⁴² И ги преброи Мојсеј, сите првородени од синовите израилски како што му заповеда Господ;

6

2 Мојс 25,5

3 Цар 8,7

⁴³ и сите првородени од машки пол, според бројот на имињата, од еден месец и нагоре, беа дваесет и две илјади двесте седумдесет и три.

⁴⁴ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

⁴⁵ „Земи ги левитите место сите првородени од синовите на Израил, и доби-

токот на левитите, место нивниот добиток; левитите нека бидат Мои. Јас сум Господ.

⁴⁶ А за откуп на двесте седумдесет и трите првородени синови израилски, со кои се надминува бројот на левитите,

⁴⁷ земи по пет шекели за човек, според свештениот шекел земи; по дваесет гери во шекел;

⁴⁸ и дај му го тоа сребро на Арон и на синовите негови, за откуп на оние, што го надминуваат нивниот број.”

⁴⁹ И го зеде Мојсеј среброт од откупот за оние, што го надминуваат бројот на заменетите со левити.

⁵⁰ Од првородените израилски синови зеде сребро илјада триста шесет и пет шекели, според свештениот шекел;

⁵¹ и среброт од откупот (за оние кои го надминуваа откупот) Мојсеј му го даде на Арон и на синовите негови според зборовите на Господ, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

7

2 Мојс 25,23-30

3 Мојс 24,5-9

9

2 Мојс 25,31-39

11

2 Мојс 30,1-6

ОБВРСКИТЕ НА ОДДЕЛНИ ЛЕВИТСКИ РОДОВИ

Поѝомциѝе на Кааѝ

4 И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

² „Пребројте ги Каатовите синови меѓу синовите Левиеви според родовите нивни и според семејствата нивни,

³ од триесет години и нагоре до педесет години, способни за служба, за да ги вршат сите работи во скинијата на собранието.

⁴ А ова е службата на Каатовите синови (левитите, според родовите нивни, според домовите нивни), во скинијата на собранието: да ја носат Најсветата Светиња.

⁵ Кога ќе треба да се крене на пат, Арон и синовите негови да влезат и да ја симнат покривната завеса и да го покријат со неа ковчегот на заветот

⁶ и да го покријат со покровот од скапоцени кожи, и над него да ја стават покривката цела од синкаво ленено платно, и да ги постават носилата.

⁷ И трpezата за приносните лебови да ја покријат со синкаво ленено платно и да ги наредат одозгора чиниите, и лажиците, и чашите, и потирите; а на неа секогаш да има лебови;

⁸ да стават врз нив црвена покривка, да ја покријат со покривало од скапоцена кожа и да ѝ ги постават лостовите за носење.

⁹ Да земат исто така сина покривка, и да го покријат свеќникот за осветлување, и кандилцата негови, и подлошките негови, и сите садови за масло, со кои се служат,

¹⁰ да го обвијат него и сите негови прибори со покривка од скапоцени кожи и да го стават на неговата носилка.

¹¹ А на златниот жртвеник да стават покривка од синкаво платно, да го покријат со покривка од скапоцени кожи, и да ги постават неговите лостови за носење.

¹² Да го земат сиот прибор за служење, со кој служат во светилиштето,

БРОЕВИ

13 да го обвијат во синкаво платно, да го покријат со покривка од скапоцени кожи, и да го постават на неговата носилка.

14 Да го очистат жртвеникот од пепелта и да го обвијат со пурпурно платно;

15 да го стават одозгора сиот прибор негов, со кој се служат при него – мангалите, виљушките, лопатките и чашиците – сиот прибор на жртвеникот, и да го покријат со покривка од скапоцени кожи и да го постават на неговите лостови за носење. (И да земат пурпурно платно и да го покријат мијалникот и неговите подножја, да го обвијат во сина кожена покривка, и да го стават на носила).

16 И кога ќе направат така, Арон и синовите негови, покривајќи го целото светилиште и сите негови работи, па кога ќе се крева населбата, тогаш Каатовите синови да влезат и да носат; но тие не смеат да се допираат до светите работи, за да не умрат. Тие работи од скинијата на собранието да ги носат Каатовите синови.

17 На Елсазар, синот на свештеникот Арон, му се доверува маслото за светилникот, благомиризливата смеса за кадење, постојаниот лебен принос и маслото за помазание – му се доверува целата скинија и сè што е во неа, светилиштето и она што му припаѓа нему.”

18 И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

19 „Не погубувајте го родот на Каатовците меѓу левитите,

20 туку еве што ќе направите за нив, за да бидат живи и да не умрат, кога ќе пристапат кон Светињата над светињите: Арон и синовите негови нека дојдат и нека му определат на секого од нив кој што ќе работи и што ќе носи:

21 но тие не смеат да се доближуваат и да ја видат светињата кога ја покриваат, за да не умрат.”

Поштомциџе на Мерариј

22 Преброј ги Мерариевите синови според родовите нивни и според семејствата нивни;

23 од триесет години нагоре до педесет години, преброј ги сите способни за служба, за да работат во скинијата на собранието.

24 Еве што треба да носат тие според службата своја во скинијата на собранието: штиците од скинијата и напречните греди нејзини, столбовите нејзини и подножјата нивни,

25 и столбовите од сите страни на дворот и подножјата нивни, и клиновите нивни и јажињата нивни, и сиот прибор што им припаѓа; и именувајте ги работите, што треба да ги носат.

26 Тоа е работата на родовите на Мерариевите синови според службата нив-

27 „Преброј ги и Гирсоновите синови според семејствата нивни и според родовите нивни,

28 од триесет години нагоре до педесет години, пребројте ги сите способни за служба и за работа во скинијата на собранието.

29 Еве ја работата на Гирсоновиот род, кога ќе служат и кога ќе носат:

30 да ги носат платништата на скинијата, и скинијата на собранието со покривот нејзин, и покривката од скапоцени кожи, што е на неа, и завесата од влезот во скинијата на собранието,

31 платништата околу дворот и завесата од влезот во дворот, што се околу скинијата и жртвеникот, со јажињата и другите нивни принадлежности; и сè околу ова што треба да се работи, нека го работат.

32 Сите служби на Гирсоновите синови, кога носат товари и кога вршат работа, треба да се извршуваат по заповед на Арон и на синовите негови; ним доверете им го и чувањето на она што ќе го носат.

33 Тоа се службите на родовите на Гирсоновите синови во скинијата на собранието и тоа е она што треба да го чуваат под надзор на Итамар, синот на свештеникот Арон.

Поштомциџе на Мерариј

34 Преброј ги Мерариевите синови според родовите нивни и според семејствата нивни;

35 од триесет години нагоре до педесет години, преброј ги сите способни за служба, за да работат во скинијата на собранието.

36 Еве што треба да носат тие според службата своја во скинијата на собранието: штиците од скинијата и напречните греди нејзини, столбовите нејзини и подножјата нивни,

37 и столбовите од сите страни на дворот и подножјата нивни, и клиновите нивни и јажињата нивни, и сиот прибор што им припаѓа; и именувајте ги работите, што треба да ги носат.

38 Тоа е работата на родовите на Мерариевите синови според службата нив-

24
3,25-26

25
2 Мојс
26,1-13

26
2 Мојс 27,9

28
2 Мојс 6,23

29
2 Мојс
30,12

31
3,36-37

33
2 Мојс
38,21

38 на при скинијата на собранието, а под надзор на Итамар, синот на свештеникот Арон.”

¹ Мојс
46,11

Појис на левитиите сјособни за служба

³⁴ И ги преброија Мојсеј и Арон и началниците народни Каатовите синови според родовите нивни и според семејствата нивни,

³⁵ од триесет години нагоре до педесет години, сите способни за служба, за да работат во скинијата на собранието.

³⁶ И излегоа на број според родовите нивни, две илјади седумстотини и педесет.

³⁷ Тоа се преброените од родовите Каатови, сите што ќе служат при скинијата на собранието, и што ги изброија Мојсеј и Арон по заповед Господова, дадена преку Мојсеј.

³⁸ И Гирсоновите синови беа преброени според родовите нивни, и според семејствата нивни,

³⁹ од триесет години и нагоре до педесет години, сите способни за служба, за да работат во скинијата на собранието;

⁴⁰ и излегоа на број, според родовите нивни, според семејствата нивни, две илјади шестотини и триесет.

⁴¹ Тоа се изброените од родовите на Гирсоновите синови, сите што ќе служат во скинијата на собранието, а кои ги изброија Мојсеј и Арон, по заповедта Господова, дадена преку Мојсеј.

⁴² Родовите на Мерариевите синови беа изброени според родовите нивни, според семејствата нивни,

⁴³ од триесет години и нагоре, до педесет години, сите способни за служба, да работат при скинијата на собранието;

⁴⁴ и излегоа на број, според родовите нивни, (според нивните татковски домови), три илјади и двесте.

⁴⁵ Тоа се преброените од родовите на Мерариевите синови, што ги преброија Мојсеј и Арон по заповедта Господова, дадени преку Мојсеј.

⁴⁶ И беа изброени сите левити, што ги изброија Мојсеј и Арон и началниците

израилски според родовите нивни и според семејствата нивни,

⁴⁷ од триесет години и нагоре до педесет години, сите способни да работат и да носат во скинијата на собранието,

⁴⁸ и излегоа на број осум илјади петстотини и осумдесет.

⁴⁹ По заповед на Господ ги распореди Мојсеј, секој на својата работа што ќе ја врши, и беа изброени, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

Оштрапување на нечистиите

5 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Заповедај им на синовите израилски да ги истераат надвор од населбата сите лепрозни, и сите што имаат капавица, и сите што се оскверниле од мртовец;

³ и мажите и жените истерајте ги, надвор од населбата истерајте ги, за да не ги осквернуваат домовите свои, меѓу кои и Јас живеам.”

⁴ Така и направија синовите на Израил – ги истераа надвор од населбата: како што му рече Господ на Мојсеј, така и направија синовите израилски.

Оштитења во случај на ѝресиаѝ

⁵ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

⁶ „Кажи им на синовите израилски: ако маж или жена направи кој и да било грев против човек и со тоа изврши престап против Господ, виновна е таа душа.

⁷ Нека го исповеда направениот грев и да го врати она, за што е виновен, и да додаде кон тоа уште една петина и да му го даде на оној, против кого згрешил.

⁸ Ако тој човек нема наследник, кому би требало да му се врати за вината, тогаш да му го посвети тоа на Господ: нека биде тоа за свештеникот, освен овенот за очистување, преку кој ќе го очисти.

⁹ И секој принос од сè што ќе се осветува за синовите израилски, а ќе го донесуваат за Господ при свештеникот, нему му припаѓа;

5,2

³ Мојс
13,45-46
15,3
⁵ Мојс
23,10-15
Мт 9,20

3

² Мојс
29,45
³ Мојс
26,12
² Кор 6,16

6

Лк 19,8

7

³ Мојс
5,5,16
Лк 19,8

8

³ Мојс 5,15
6,6-7

9

³ Мојс
22,12-16

10 ^{3 Мојс 7,29-34} и посветеното, од кого и да е, нему му припаѓа; и, ако некој му даде нешто на свештеникот, нему му припаѓа.”

14

^{Изреки 6,34 27,4}

Закон за жена осомничена во неверсиџо

15 ^{2 Мојс 16,36 3 Мојс 5,11 Ез 29,16} ¹¹ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

¹² „Зборувај со синовите на Израил и кажи им: ако некого го изневери жената и ја презре верноста кон него,

¹³ или ако некој преспие со неа и излезе семе, и тоа се прикрие од очите на мажот нејзин, или ако скрие дека се осквернила тајно, а против неа нема сведок, таа нема да биде разобличена;

21

^{Ис.Н. 6,25 1 Цар 14,24}

¹⁴ а него го обземе љубоморен дух, и почне да љубомори на жена си, кога таа е осквернета, или го обземе љубоморен дух, и тој почне да љубомори на жена си, кога таа не е осквернета,–

¹⁵ тогаш мажот нека ја доведе жената кај свештеникот и да принесе дар за неа една десетина од ефа јачмено брашно, но да не го полива со масло и да не става на него темјан, зашто тоа е жртва за љубомора, жртва за спомен што наспомнува за беззаконие.

¹⁶ А свештеникот нека ја доведе жената и нека ја исправи пред Господ;

¹⁷ и да земе тој света вода во глинен сад и прав од сувата земја во скинијата, и да го стави во водата.

¹⁸ Потоа свештеникот да ја исправи жената пред Господ, и да ѝ ја открие главата и да го стави врз рацете нејзини приносот за спомен, – а тоа е принос за љубомора, а свештеникот да ја држи во раката горчливата вода, која носи проклетство.

¹⁹ И свештеникот да ја заколне и да ѝ рече на жената: ако никој не бил со тебе, и ти не си се осквернила и не си го изневерила својот маж, нема да ти наштети оваа горчлива вода, која носи проклетство.

²⁰ Но, ако си го изневерила својот маж и си се осквернила, и ако некој, освен твојот маж, спие со тебе,–

²¹ тогаш свештеникот нека ја заколне жената со клетвата за проклетство и нека ѝ рече: – Да те предаде Господ на

проклетството и на клетва во твојот народ, и да даде Господ утробата твоја да се исуши, и стомакот твој да се надуе;

²² и да мине внатре во тебе таа вода што носи проклетство, па стомакот твој да се надуе и утробата твоја да се исуши. – А жената да каже: Амин, амин.

²³ И свештеникот да ги напише тие клетви на хартија, а потоа да ги избрише во горчливата вода;

²⁴ и да ѝ даде на жената да се напише од горчливата вода, што носи проклетство, и да влезе во неа водата, и да ја наполни со горчевина.

²⁵ И да го земе свештеникот од рацете на жената лебниот принос за љубомора, и да го издигне тој принос пред Господ, и да го однесе кај жртвеникот.

²⁶ И свештеникот да земе тогаш со рака малку од лебниот принос за спомен, да го изгори на жртвеникот и потоа да ѝ даде на жената да ја испие водата;

²⁷ и откако ќе ја напои со водата, ако е таа нечиста и ако направила престап спрема својот маж, горчливата вода што носи проклетство, ќе навлезе во неа, правејќи ѝ штета и стомакот ќе ѝ се надуе, и утробата нејзина ќе се исуши, и таа жена ќе биде проклета меѓу својот народ.

²⁸ Ако, пак, жената не е осквернета и останала чиста, ќе остане без повреда и ќе се оплодува од семе.

²⁹ Тоа е законот за љубомора: кога жената ќе го изневери својот маж и ќе се оскверни,

³⁰ или кога љубоморен дух ќе го обземе мажот, и тој почне да љубомори на жена си, тогаш тој нека ја исправи жена си пред Господ, и нека го изврши свештеникот над неа сè она според овој закон,–

³¹ и мажот ќе биде чист од грев, а жената ќе го прими врз себе својот грев.”

Закон за назирсиџо

6 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Кажи им на синовите израилски и речи им: ако маж или жена даде завет

22

^{5 Мојс 27,15 Пс 108,18}

23

^{Ер 45,1}

25

^{3 Мојс 8,27}

26

^{3 Мојс 2,2 5,12}

27

^{Ис 43,28 Ер 26,6 Ер 29,18}

31

^{3 Мојс 5,1}

6,2

^{1 Мојс 28,20 Сул 13,5 Дела 21,23}

3 за назирство и Му се посвети на Господ како назир,

3 Мојс 10,9
Лк 1,15

4 тој треба да се воздржува од вино и од секаков друг алкохол пијалак, и од вински оцет, и од оцет од друг алкохол,

Амос 2,
11-12

5 и не смее да пије ништо приготвено од грозје, а не смее да јаде ни свежо, ниту суво грозје;

Суд 13,5
16,17

1 Цар 1,11
Ис 7,20

Ез 5,1

6 во сите денови на својот завет тој не смее да јаде (и да пије) ништо, што е приготвено од грозје, – од семките до лушките.

3 Мојс
21,1-3

9 Во сите денови на неговиот завет за назирство брич не смее да ја допира главата негова; додека да минат деновите, во кои Му се посветил на Господ како назир, тој е свет; треба да остави слободна да расте косата на неговата глава.

3 Мојс
14,8-22

10 Во сите денови, во кои Му се посветил на Господ како назир, тој не смее да се доближува до мртво тело;

3 Мојс 5,7
14,10,11

11 Во сите денови, во кои Му се посветил на Господ, тој не смее да се допира до таткото свој и мајката своја, до братот свој и сестрата своја, кога ќе умрат, зашто заветот на Бога е врз главата негова;

2 Мојс
29,36

12 Тој не смее да се осквернува ни со допир до таткото свој и мајката своја, до братот свој и сестрата своја, кога ќе умрат, зашто заветот на Бога е врз главата негова;

3 Мојс 5,15
12,6

Дела 21,
23-24

13 во сите денови на неговиот завет нека биде свет пред Господ.

9 Ако некој кај него умре ненадејно, и со тоа се оскверни неговата посвета во назирство, да ја истриже главата своја во денот на своето очистување, на седмиот ден да ја истриже,

10 а во осмиот ден да му однесе на свештеникот при влезот од скинијата на собранието две грлици или два млади гулаба.

11 Свештеникот да принесе една од птиците како жртва за грев, а другата за сепаленица, и ќе го очисти од осквернувањето со мртвото тело, и ќе ја освети главата негова во тој ден,

12 и тој одново треба да ги почне на Господ посветените денови на своето назирство и да принесе едногодишно јагне како жртва за вина; поранешните, пак, денови да не се сметаат, зашто назирството негово било осквернето.

13 Ова е законот за назирот: во оној ден кога ќе завршат деновите на него-

вото назирство, нека го доведат пред влезот од скинијата на собранието,

14 и тој да принесе жртва на Господ едно едногодишно машко јагне без недостаток за сепаленица, и едно женско јагне без недостаток како жртва за грев и еден овен без недостаток како жртва за мир,

15 и кошница со лебови без квас од пченично брашно, и лебови месени со масло, и бесквасни питки помазани со масло и лебен принос со нив и прелив.

16 И свештеникот да го донесе тоа пред Господ и да ја принесе жртвата негова за грев и сепаленицата негова;

17 овенот да Му го принесе на Господ како жртва за мир заедно со кошницата бесквасни лебови; исто така свештеникот да го принесе лебот и преливот за него.

18 А при влезот од скинијата на собранието назирот да ја истриже својата посветена глава, и да ја стави косата од својата посветена глава на огнот, што е под жртвата за мир.

19 И да земе свештеникот една сварена плешка од овенот, една бесквасна питка од кошницата и еден леб и да ги стави во рацете на назирот, откако тој ќе ја истриже својата глава;

20 и да го издигне тоа свештеникот, нишајќи го пред Господ; тоа е светиња за свештеникот заедно со нишканите гради и издигнатата плешка. Потоа назирот може да пије вино.

21 Тоа е законот за назирот, кој Му се посветил на Господ, и жртвата што му ја принесува на Господ за неговиот завет, без да се смета она, што може повеќе да даде: според заветот свој што го дал, така треба и да направи, заедно со озаконетото за неговото назирство.”

Начиноѝ на блаґословување

22 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

23 „Кажу му на Арон и на синовите негови: така да ги благословувате синовите израилски и да им говорите:

24 да те благослови Господ и да те чува!

14

2 Мојс 12,5
3 Мојс 4,3
14,10

15

2 Мојс
29,2-3
3 Мојс 2,4
7,12

16

3 Мојс 1,3

17

2 Мојс
29,41
3 Мојс 3,1

18

Дела 21,24

19

3 Мојс 7,12

20

3 Мојс 7,34
10,14

23

5 Мојс 21,5
1 Лет 23,13

24

1 Мојс 28,3
5 Мојс
28,3-6
Пс 16,8
28,9
121,7-8

25 ²⁵ да погледне кон тебе Господ со светлото Свое лице и да те помилува;

²⁶ да го сврти Господ кон тебе лицето Свое и да ти даде мир!
²⁷ Така да го повикувате името Мое над синовите Израилеви, и Јас ќе ги благословам.”

26 ²⁷ Така да го повикувате името Мое над синовите Израилеви, и Јас ќе ги благословам.”

Ис 14,7
Ер 33,6
Пс 121,6
Јн 14,27

Коли наменети за скинијата

27 **7** Во оној ден кога Мојсеј ја изгради скинијата и ја помаза, кога ја освети неа и сите нејзини делови, и жртвеникот и сите негови прибори, и ги помаза и ги освети, –

² тогаш дојдоа кај него (дванаесетте) началници израилски, глави на домовите нивни, старешини на племињата кои раководеа со пребројувањето,

³ и донесоа принос свој пред Господ – шест покрити коли и дванаесет волови, по една кола од двајца началници и по еден вол од секого, и го донесоа тоа пред скинијата.

2 ⁴ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

⁵ „Земи го тоа од нив; тоа ќе послужи за извршување на службите во скинијата на собранието; и дај им го тоа на левитите, секому според службата негова!”

7,1 ⁶ И ги зеде Мојсеј колите и воловите и им ги предаде на левитите:

⁷ две коли и четири вола им даде на Гирсоновите синови, според службата нивна;

⁸ и четири коли и осум волови им даде на Мерариевите синови, според службата нивна, под надзор на Итамар, синот на свештеникот Арон;

⁹ а на Каатовите синови не им даде, зашто нивната работа беше да го носат светилиштето: на рамо треба да го носат.

10 ¹⁰ И донесоа началниците жртви за осветување на жртвеникот во оној ден кога го помазаа, и ги принесоа началниците даровите свои пред жртвеникот.

¹¹ Па му рече Господ на Мојсеј: „На ден по еден началник да донесува свој принос за осветување на жртвеникот.”

¹² Во првиот ден го донесе својот дар Наасон, Аминадавовиот син, од племето на Јуда;

¹³ дарот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели и една сребрена чаша, тешка седумдесет шекели, според свештениот шекел, обе-

те полни со пченично брашно, смешано со масло за лебен принос;

¹⁴ една златна кадилница, тешка десет шекели, полна со темјан;

¹⁵ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица;

¹⁶ еден козел од козите – жртва за грев;

¹⁷ и за жртва за мир, два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа беше дар од Наасон, Аминадавовиот син.

¹⁸ Во вториот ден дар свој донесе Натанаил, Цуаровиот син, началник (на племето) Исахарово;

¹⁹ тој донесе свој принос: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша тешка – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло за лебен принос;

²⁰ една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

²¹ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

²² еден козел како жртва за грев,

²³ и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа беше дарот од Натанаил, Цуаровиот син.

²⁴ Во третиот ден началникот на потомците Завулонови Елијав, Хелоновиот син;

²⁵ дарот му беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло за лебен принос;

²⁶ една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

²⁷ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

²⁸ еден козел – жртва за грев,

²⁹ и за жртва за мир два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа беше дар од Елијав, Хелоновиот син.

13

2 Мојс 24,5
30,13
3 Мојс 2,1

15

2 Мојс 24,5
29,3
3 Мојс 1,3

17

3 Мојс 3,1

18

2,5

24

2,7

²⁵ дарот му беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло за лебен принос;

²⁶ една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

²⁷ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

²⁸ еден козел – жртва за грев,

²⁹ и за жртва за мир два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа беше дар од Елијав, Хелоновиот син.

30 ³⁰ Во четвртиот ден началникот на Рувимовите потомци Елицур, Шедеуровиот син;

36 ^{2,12} дарот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно измешано со масло за лебен принос;

³² една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

³³ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

³⁴ еден козел – жртва за грев,

³⁵ и жртва за мир два вола, пет овни, пет козли и пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Елицур, Шедеуровиот син.

³⁶ Во петтиот ден началникот на Симеоновите потомци Шелумиел, Цурипадаевиот син;

³⁷ приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, обеите полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

³⁸ една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

³⁹ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

⁴⁰ еден козел – жртва за грев,

⁴¹ и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли и пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Шелумиел, Цурипадаевиот син.

⁴² Во шестиот ден началникот на Гадовите потомци Елијасаф, Деуеловиот син;

⁴³ приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

⁴⁴ една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

⁴⁵ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

⁴⁶ еден козел – жртва за грев,

⁴⁷ и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли и пет едногодишни јагниња.

Тоа е дарот од Елијасаф, Деуеловиот син.

⁴⁸ Во седмиот ден началникот на Ефремовите потомци Елишама, Амиудовиот син;

⁴⁹ приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

⁵⁰ една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

⁵¹ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

⁵² еден козел – жртва за грев,

⁵³ и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Елишама, Амиудовиот син.

⁵⁴ Во осмиот ден началникот на Манасиевите потомци Гамалиил, Педацуровиот син;

⁵⁵ приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

⁵⁶ една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

⁵⁷ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

⁵⁸ еден козел – жртва за грев,

⁵⁹ и жртва за мир, два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Гамалиил, Педацуровиот син.

⁶⁰ Во деветтиот ден началникот на Венијаминовите потомци Авидан, Гидониевиот син;

⁶¹ приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно измешано со масло како лебен принос;

⁶² една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

⁶³ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

⁶⁴ еден козел – жртва за грев,

48
2,18

54
2,20

60
2,22

66 ⁶⁵ и жртва за мир – два вола, пет овни,
^{2,25} пет козли, пет едногодишни јагниња.
72 Тоа е дар од Авидан, Гидониевиот син.

^{2,27} **66** Во десеттиот ден началникот на
78 Дановите потомци Ахизер, Амишадаевиот син;
^{2,29}

⁶⁷ приносот негов беше една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

⁶⁸ една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

⁶⁹ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

⁷⁰ еден козел – жртва за грев,

⁷¹ и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот на Ахизер, Амишадаевиот син.

⁷² Во единаесеттиот ден началникот на Асировите потомци Пагиил, Охрановиот син;

⁷³ приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос;

⁷⁴ една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

⁷⁵ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

⁷⁶ еден козел – жртва за грев,

⁷⁷ и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Пагиил, Охрановиот син.

⁷⁸ Во дванаесеттиот ден началникот на Нефталимовите синови Ахира, Енановиот син;

⁷⁹ приносот негов беше: една сребрена чинија, тешка сто и триесет шекели, една сребрена чаша – седумдесет шекели, според свештениот шекел, полни со пченично брашно, измешано со масло како лебен принос.

⁸⁰ една златна кадилница – десет шекели, полна со темјан,

⁸¹ еден јунец, еден овен, едно едногодишно машко јагне за сепаленица,

⁸² еден козел – жртва за грев,

⁸³ и жртва за мир – два вола, пет овни, пет козли, пет едногодишни јагниња. Тоа е дарот од Ахира, Енановиот син.

⁸⁴ Тоа беа даровите од началниците Израилеви при осветувањето на жртвеникот во денот на помазувањето негово: дванаесет сребрени чинии, дванаесет сребрени чаши, дванаесет златни кадилници.

⁸⁵ Во секоја чинија имаше по сто и триесет шекели сребро и во секоја чаша по седумдесет; и така сето сребро во тие садови беше – две илјади и четиристотини шекели, според свештениот шекел;

⁸⁶ а дванаесетте златни кадилници полни со темјан, секоја имаше по десет шекели, според свештениот шекел: злато во кадилниците сè на сè – сто и дваесет шекели.

⁸⁷ За сепаленици имаше вкупно: дванаесет јунци од крушниот добиток, дванаесет овни, дванаесет едногодишни машки јагниња, и со нив лебен принос, како и жртвите за грев – дванаесет козли;

⁸⁸ а за жртви за мир имаше сè на сè: дваесет и четири вола крупен добиток, шеесет овни, шеесет козли, шеесет едногодишни машки јагниња (без недостаток). Тоа беа даровите при осветувањето на жртвеникот откако беше помазан.

⁸⁹ Кога Мојсеј влегуваше во скинијата на собранието да зборува со Господ, слушаше глас, кој му говореше од поклопецот, што е над ковчетот на заветот меѓу двата херувима; и му говореше.

Златниот свештеник

8 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Јави му на Арон и кажи му: „кога ги палиш кандилцата, отспреди на светилникот треба да горат седум кандилца.”

³ Арон така и направи: отспреди на светилникот ги запали кандилцата негови, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

⁴ И еве како е направен светилникот: искован е од злато – од стеблото негово

89

2 Мојс
16,34
29,42
33,9-11
40,2
Пс 98,1

8,1-4

3 Мојс
24,2-4

4

2 Мојс 25,9

6 до цветовите негови сè е од ковано злато; според образецот, што Господ му го беше покажал на Мојсеј.

7 *Посвештување на левиитиџе*

5 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи: **6** „Земи ги левитите меѓу синовите израилски и очисти ги.

7 А за да ги очистиш, постапи со нив вака: пороси ги со вода за очистување, и нека го избричат со брич целото тело свое и да ги исперат алишттата свои, па ќе бидат чисти.

8 И да земат еден јунец и заедно со него и лебен принос од пченично брашно, измешано со масло, и друг јунец – жртва за грев.

9 И доведи ги левитите пред скинијата на собранието и собери го целото општество на синовите израилски;

10 доведи ги левитите нивни пред Господ, а синовите на Израил нека ги стават рацете свои врз левитите.

11 Арон, пак, да го изврши над левитите посветувањето нивно пред Господ во име на синовите израилски за да Му служат на Господ;

12 а левитите да ги ставаат рацете свои врз главите на јунците, и едниот да го принесат како жртва за грев, а другиот за сепаленица на Господ, за да им се простат гревовите на левитите.

13 Потоа постави ги левитите пред Арон и пред синовите негови и изврши го над нив посветувањето во Господ;

14 така оддели ги левитите од синовите израилски, па левитите да бидат Мои.

15 Потоа левитите, откако ќе ги очистиш и ќе го извршиш над нив посветувањето нивно, да влезат да служат во скинијата на собранието; зашто тие Ми се дадени меѓу синовите израилски;

16 бидејќи место сите првородени од синовите израилски, кои отвораат утроба, Јас ги зедев за Себе.

17 Зашто Мои се сите првородени кај синовите израилски, од човек до добиток: во оној ден, кога Јас ги убив сите првородени во египетската земја, Јас ги осветив за Себе,

18 и ги зедев левитите место сите првородени кај синовите на Израил.

19 Меѓу синовите израилски левитите му ги предадов на Арон а на синовите негови, за да служат место синовите израилски при скинијата на собранието и да внимаваат на синовите на Израил да не им се случи зло, ако се доближат до светилиштето.”

20 Така и постапија со левитите Мојсеј и Арон и целото општество на синовите израилски; како што му заповеда Господ на Мојсеј за левитите, така и постапија со нив синовите на Израил.

21 И левитите откако се очистија и ги испраа облеките свои, Арон изврши над нив посветување пред Господ и ги очисти, и се помоли за нив за да бидат чисти.

22 Потоа левитите влегоа да служат во скинијата на собранието пред Арон и пред синовите негови. Како што му заповеда Господ на Мојсеј за левитите, така и постапија со нив.

23 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

24 „Еве го законот за левитите: од дваесет и пет години нагоре да стапуваат на служба при скинијата на собранието,

25 а од педесет години натаму да престанат да служат и повеќе да не работат;

26 а тогаш тие нека им помагаат на браќата свои да чуваат стража при скинијата на собранието, но служба да не служат. Така постапувај со левитите, што се однесува до службата нивна.”

Деноџ за џпрослава на Пасхаџа

9 И му рече Господ на Мојсеј во Синајската Пустина во првиот месец од втората година, откако беа излегле од египетската земја, велејќи:

2 „Нека направат синовите израилски Пасха во определеното за неа време:

3 на четиринаесеттиот ден од тој месец вечерта направете ја во определеното време за неа; според сите прописи пропишани и со сите обреди пропишани за неа направете ја!”

4 И им рече Мојсеј на синовите израилски да направат Пасха.

5 И направија Пасха во првиот месец, на четиринаесеттиот ден од месецот

19

3,41

21

1 Мојс 35,2

24

2 Мојс

38,21

1 Лер 23,3

25

4,3

9,1-15

2 Мојс

12,1-20

3

3 Мојс 23,5

5 Мојс

16,1-8

6 вечерта, во Синајската Пустина: како што му заповеда Господ на Мојсеј, така и постапија во сè синовите на Израил.

7 А имаше луѓе, кои беа нечисти од допир до мртви човечки тела, па не

8 можеа да направат Пасха во оној ден; и дојдоа тие луѓе во оној ден кај Мојсеј и Арон,

9 и му рекоа на Мојсеј: „Ние сме нечисти од допир до мртви човечки

10 тела; зошто не ни дозволуваат и ние да му принесеме принос на Господ во

11 определеното време меѓу синовите израилски?”

12 **8** И им рече Мојсеј: „Почекајте да чујам, како ќе заповеда Господ за вас.”

13 **9** И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

10 „Кажи им на синовите на Израил: ако некој од вас или од потомците ваши

14 биде нечист поради допир до мртво тело, или биде на долг пат, и тој нека

направи Пасха Господова.

15-23 **11** Таквите нека ја направат во четиринаесеттиот ден од вториот месец вечерта и нека ја јадат со бесквасен леб и со горчливи тревки;

15 **12** и да не оставаат од неа за утрешниот ден и коските нејзини да не се кршат; нека ја направат според сите прописи за Пасха.

13 А оној што е чист, а не бил на (долг) пат и не направи Пасха, – да се истреби таа душа од народот свој, зашто тој не Му принесол дар на Господ во определеното време: грев ќе прими врз себе тој човек.

14 Ако при вас живее придојден и тој треба да направи Пасха Господова; според наредбата за Пасха и според обредот за неа тој треба да ја направи; еден закон нека постои за вас – и за придојден, и за тукашен.”

Облак врз светијата скинија

15 Во оној ден кога беше поставена скинијата, облак ја покри скинијата на собранието, и од вечерта па до изутрина се гледаше нешто како оган над скинијата.

16 Така стануваше секогаш: облак ја покриваше дење и нешто како оган – ноќе.

17 И штом облакот ќе се кренеше од скинијата, синовите израилски тргнуваа

на пат, и на местото, каде што облакот запираше, таму се сместуваа синовите израилски.

18 По заповед на Господ синовите на Израил тргнуваа на пат и по заповед на Господ застануваа: за сето време, додека облакот стоеше над скинијата, стоеја и тие;

19 и ако облакот долго време остануваше над скинијата, синовите израилски го набљудуваа тој Господов знак и не тргнуваа.

20 Понекогаш, пак, облакот малку време остануваше над скинијата: според знакот Господов тие се запираа и според знакот Господов тргнуваа на пат.

21 Понекогаш облакот стоеше само од вечерта до утрината, и наутро облакот се креваше, тогаш и тие тргнуваа; или облакот стоеше и дење и ноќе, и кога ќе се кренеше, тогаш и тие тргнуваа;

22 или ако два дена, или цел месец, или подолго време облакот остануваше над скинијата, тогаш и синовите израилски стоеја и не тргнуваа на пат; а кога ќе се издигнеше, тогаш тргнуваа.

23 На знакот Господов се запираа и според знакот Господов тргнуваа на пат; го следеа знакот Господов според заповедта на Господ, дадена преку Мојсеј.

Сребрениите ѓруби

10 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

2 „Направи си две сребрени труби, ковани направи ги, за да ти служат да го собираш народот и да ги креваш логорите.

3 А кога ќе затрубат со нив, да се собере кај тебе целото општество пред влезот од скинијата на собранието.

4 Кога ќе се затруби со едната труба, да дојдат кај тебе кнезовите и војводите израилски.

5 Кога ќе затрубите за поаѓање, да се кренат оние логори, што се сместени кон исток.

6 Кога ќе затрубите по вторпат за поаѓање, тогаш да се кренат логорите, што се сместени кон југ; (штом ќе затрубите по третпат за поаѓање, нека се кренат логорите што се поставени кон

19

3 Мојс 8,35

10,2

Ер 4,5

Ос 5,8

Јоил 2,1

1 Кор

15,52

1 Сол 4,16

4

1,16

2 Мојс

18,21

7 морето; кога по четврти пат ќе дадете знак, да се кренат логорите, што се поставени кон север) вака да се труби кога се тргнува на пат.

8 ⁷ Кога, пак, се свикува собранието, трубете, но не на тој начин.

9 ⁸ Со трубите да трубат Ароновите синови, свештениците: тоа да ви биде вечен закон во родовите ваши.

⁹ И кога ќе се кренете да ја браните земјата вапа од непријателот, кој оди

ОД СИНАЈ ДО ГРАНИЦИТЕ НА МОАВ

Израилциите њоаѓааѝ на ѝаѝ

10 ¹¹ На втората година, во вториот месец, на дваесеттиот ден од месецот, облакот се крена од скинијата на собранието.

¹² Тогаш синовите израилски појдоа од Синајската Пустина табор по табор, и облакот застана во пустината Фаран.

¹³ И се кренаа тие за првпат, по заповед на Господ, дадена преку Мојсеј.

12 ¹⁴ Прво беше кренато знамето, што беше во логорот на потомците Јудини, според полковите нивни; со војската Јудина раководеше Наасон, Аминадавовиот син;

13 ¹⁵ со војската од племето на потомците Исахарови раководеше Натанаил, Цуаровиот син;

¹⁶ над војската од племето на потомците Завулонови беше Елијав, Хелоновиот син;

¹⁷ И се кренаа синовите Гирсонови и синовите Мерариеви, кои ја носеа скинијата.

¹⁸ Потоа беше кренато знамето во логорот на потомците Рувимови според полковите нивни; и над војската Рувимова беше Елицур, Шедеуровиот син;

¹⁹ а над војската од племето на потомците Симеонови беше Шелумиел, Цурипадаевиот син;

²⁰ над војската, пак, од племето на потомците Гадови беше Елијасаф, Делуелов син.

²¹ Потоа тргнаа Каатовците, носејќи го светилиштето; а скинијата ја поставуваа пред тие да пристигнат.

²² И се крена знамето во логорот на потомците Ефремови со војската него-

против вас, трубете со трубите, и Господ, Бог ваш, ќе си спомни за вас, и вие ќе се избавите од непријателите ваши.

¹⁰ И во деновите кога ќе се веселите, и на празниците ваши, и на новомесечијата ваши трубете со труби кога принесувате сепаленица, или жртва за мир; тоа ќе биде за вас секавање пред вашиот Бог: Јас сум Господ, Бог ваш.”

ва; и над војската Ефремова беше Елишама, Амиудовиот син;

²³ а над војската од племето на потомците Манасиеви беше Гамалиил, Педацуровиот син;

²⁴ над војската пак, од племето на потомците Венијаминови беше Авидан, Гидониевиот син.

²⁵ Последно меѓу сите логори беше кренато знамето во таборот на потомците Данови со војската нивна; и над војската Данова беше Ахизер, Амипадаевиот син;

²⁶ а над војската од племето на потомците Асирови беше Пагиил, Охрановиот син.

²⁷ над војската пак, од племето на потомците Нефталимови беше Ахира, Енановиот син.

²⁸ Тоа е редоследот на тргнувањето на синовите израилски со војските нивни. И тргнаа.

Мојсеј бара ѝредводник за ѝаѝувањето

²⁹ И му рече Мојсеј на Ховав, синот на Рагуил, Мидјанецот, Мојсејевиот тест: „Ние одиме во она место, за кое Господ рече: ‚вам ќе ви го дадам.‘ Дојди со нас, ќе ти направиме добро, зашто Господ вети многу добрини за Израил.”

³⁰ Но тој му одговори: „Нема да дојдам; ќе отидам во својата земја, при родот свој.”

³¹ А Мојсеј му рече: „Не оставај нè, зашто ти ги знаеш местата во пустината, и ќе ни бидеш како предводник.

29

1 Мојс
12,2,7

15,14

2 Мојс

2,15-22

3,1

Суд 4,11

30

2 Мојс

18,27

Мт 21,29

31

Јов 29,15

32 <sup>5 Мојс 10,18
Пс 21,26-30</sup> ³² Ако појдеш со нас, оние добра, што Господ нам ќе ни ги направи, ќе ти ги направиме и ние тебе.”

33 <sup>5 Мојс 1,33
10,8
Ис.Н. 3,3
Суд 20,27
2 Цар 15,24</sup> ³³ И изминаа од планината Господова три дена пат, а ковчегот на заветот Господов одеше пред нив на три дена пат, за да им одбере место, каде да се сместат.

34 <sup>2 Мојс 40,34-38
5 Мојс 1,33</sup> ³⁴ И облакот Господов ги осенуваше дење, кога тргнуваа од логорот.

35 <sup>5 Мојс 5,9
7,10
Суд 5,31
1 Цар 2,1
Ис 17,12-14
59,18
Пс 16,13
68,2
2 Лет 6,41</sup> ³⁵ Кога ковчегот се креваше за пат, Мојсеј велеше: „Стани, Господи, и ќе ги снема Твоите непријатели, и ќе избегаат од Твоето лице оние, што Те мразат!”

³⁶ А кога ковчегот се запираше, тој велеше: „Врати се, Господи, кај илјадите и десетиците илјади Израилци!”

Израилциџе во Тавера

36 <sup>1 Мојс 15,5
26,4
5 Мојс 1,10
Неем 9,23</sup> **11** Народот почна гласно да мрмори против Господ; и Господ чу, па Му се разгоре гневот, и меѓу нив пламна оган Господов и започна да го уништува крајниот дел од логорот.

11,1 <sup>2 Мојс 14,11-12
3 Мојс 10,2
5 Мојс 9,22
Пс 105,23</sup> ² И повика народот кон Мојсеј; Мојсеј Му се помоли на Господ и огнот престана.

³ И го нарекоа тоа место Тавера, зашто меѓу нив беше пламнал оган Господов.

Народојџ бара месо

3 <sup>5 Мојс 9,22
Ис 10,17
Јов 1,16</sup> ⁴ Придојдените меѓу нив почнаа да негодуваат, а заедно со нив и синовите израилски седнаа, плачеа и велеа: „Кој ќе нè нахрани со месо?”

4 <sup>2 Мојс 16,3
1 Кор 10,6</sup> ⁵ Ја помниме рибата што ја јадевме како подарок во египетската земја, краставиците и дињите, и кромидот, и празот, и лукот;

7 ^{2 Мојс 16,14} ⁶ а сега душата наша се исушила: освен мана, ништо друго пред очите наши.”

⁷ А маната прилегаше на коријандрово семе и изгледаше како бделиум.

⁸ Народот одеше да ја собира и ја мелеше со рачни мелници или ја толчеше во вагани, и ја вареше во котли, па правеше од неа питки; по вкус тие личеа на питулицы, приготвени со масло.

⁹ Кога ноќе паѓаше роса врз логорот, тогаш паѓаше и мана врз него.

¹⁰ И чу Мојсеј дека народот плаче по домовите свои, секој пред вратата од колибата своја; и гневот Господов силно се разгоре, и на Мојсеј му стана тешко.

¹¹ И Му рече Мојсеј на Господ: „Зошто го измачуваш Твојот слуга и зошто не најдов јас милост пред очите Твои, па го стави врз мене целото бreme на овој народ?”

¹² Зар јас го носев во утробата своја сиот овој народ, и зар јас го родив, па ми велиш: носи го на раце, како што доилката го носи детето, до земјата, што Ти со клетва им ја вети на предците негови?”

¹³ Од каде кај мене месо, па да им дадам на сите овие луѓе, зашто тие плачат пред мене и велат: дај ни месо да јадеме.

¹⁴ Јас сам не можам да го носам сиот овој народ, зашто тој е претежок за мене.

¹⁵ Штом така постапуваш со мене, подобро убиј ме ако сум добил милост пред Твоите очи, па да не ја гледам неволјата своја.”

¹⁶ И му рече Господ на Мојсеј: „Собери ми седумдесет мажи од старешините израилски, за кои знаеш дека се негови главатари и надзорници, па доведи ги кај скинијата на собранието, за да застанат таму заедно со тебе.

¹⁷ Јас ќе слезам и ќе зборувам таму со тебе, ќе земам од Духот, Кој е врз тебе, и ќе им наредам ним, да го носат заедно со тебе бремето на народот, а не ти сам да го носиш.

¹⁸ А на народот кажи му: очистете се за утрешниот ден, и ќе јадете месо; зашто плачете пред Господ велејќи: – кој ќе не нахрани со месо; добро ни беше во Египет, – затоа Господ ќе ви даде месо, и ќе јадете месо;

¹⁹ ќе јадете не ден, не два, не пет, не десет и не дваесет дена,

²⁰ но цел месец ќе јадете, додека не ви излезе од ноздрите и не ви омрзне, затоа што Го презревте Господа, Кој е меѓу вас, и плачете пред Него, велејќи:

11
1 Мојс 34,30
2 Мојс 5,22
18,18

12
2 Мојс 13,5
Ис 40,11

13
Јн 6,5-9

14
2 Мојс 18,18
3 Цар 3,9

15
2 Мојс 32,32
3 Цар 19,5
Ис 38,12
Јов 6,9

16
2 Мојс 3,16
18,21-26
Ис.Н. 1,10
Лк 10,1

17
2 Мојс 18,18
19,20
1 Цар 10,6
4 Цар 2,9
Ис 32,15
Агеј 2,5

18
2 Мојс 19,10
Пс 77,20

20
Ис.Н. 24,27
Суд 8,23
1 Цар 10,19
Ис 59,13
Пс 77,29
Јов 31,28

- 21** – што ни требаше да излегуваме од Египет?”
2 Мојс 12,37
- 22** ²¹ И рече Мојсеј: „Шестотини илјади пешаци има во тој народ, среде кој сум јас, а Ти велиш: Јас ќе им дадам месо, и ќе јадат цел месец!”
Мт 15,33
Јн 6,7-9
- 23** ²² зар треба да се заколат сите овци и волови, па да им биде доволно? Или ќе се собере сета морска риба, па да ги задоволи?”
1 Цар 15,29
Ис 50,2
59,1
Ез 12,25
24,14
- 24** ²³ И му рече Господ на Мојсеј: „Зар е раката Господова кратка? Сега ќе видиш, ќе се оствари ли зборот Мој кон тебе, или не!”
2 Мојс 19,9
1 Цар 10,6
2 Лет 15,1
- 25** *Боџ им дава од Својој Дух на седумдесетте старешини*
1 Цар 10,9-13
Дела 2,3-4
19,6
- 26** ²⁴ Мојсеј излезе и му ги кажа на народот зборовите Господови, и собра седумдесет постари мажи меѓу старешините народни и ги постави околу скинијата.
Откр 1,10
- 28** ²⁵ И Господ слезе во облак и говореше со него, и зеде од Духот, Кој беше над него, и им даде на седумдесетте мажи старешини. И кога слезе над нив Духот, тие почнаа да пророкуваат, но потоа престанаа.
2 Мојс 17,9
Ис.Н. 1,1
Мк 9,38-39
- 29** ²⁶ Двајца од мажите беа останале во логорот; името на едниот му беше Елдад, а на другиот – Медад; но и над нив беше слегол Духот (– тие беа меѓу запишаните, само што не излегоа крај скинијата –), и тие пророкуваа во логорот.
1 Цар 10,5
Ер 7,25
Јоил 3,1-2
2 Лет 24,19
Дела 2
1 Кор 14,5
- 31** ²⁷ Дотрча едно момче и му јави на Мојсеј, и рече: „Елдад и Медад пророкуваат во логорот.”
2 Мојс 16,12-13
Пс 77,26-28
- ²⁸ Во одговор на тоа Исус, син Навинов, служител на Мојсеј уште од неговите млади години, рече: „Господаре мој, Мојсеје, забрани им!”
²⁹ Но Мојсеј му рече: „Зар завидуваш поради мене? О, да беа сите од народот Господов пророци, и да им го испратеше Господ Својот Дух!”
³⁰ Тогаш Мојсеј се врати во логорот, тој и старешините израилски.

Киврој-Таава: ѿоѿѿолошки

³¹ Потоа дувна ветар од Господ, и донесе откај морето потполошки и ги

натрупа околу логорот на еден ден пат од едната страна и на еден ден пат од другата страна околу логорот, речиси до два лакта од земјата.

³² Се крена народот, и целиот оној ден и цела ноќ и целиот иден ден се собираа потполошки; и оној, кој малку соби-
раше, и тој собра десет гомери: и ги наредија околу логорот.

³³ Месото беше уште во нивните заби и уште не беше изедено, кога се разгоре гневот Господов против народот, и Господ го порази народот со мошне голем пораз.

³⁴ И го нарекоа тоа место: Киврот-Таава (гробишта на алчноста), зашто таму го погребаа народот, кој се покажа алчен.

³⁵ И се кренаа луѓето од Киврот-Таава, па појдоа за Хацерот, и во Хацерот се сместија.

Мирјам е казниѿа со болестиѿа лејѿра

12 Тогаш Мирјам и Арон го преко-
руваа Мојсеј поради жената Етиопјанка, што ја беше зел, зашто тој се беше оженил со Етиопјанка;

² и рекоа: „Само на Мојсеј ли му зборува Господ? Не ни говореше ли Тој и нам?” И Господ го чу тоа.

³ А Мојсеј беше најкроткиот човек меѓу сите луѓе на земјата.

⁴ И им рече Господ ненадејно на Мојсеј, на Арон и на Мирјам: „Излезете вие тројца пред скинијата на собранието!” Тие излегоа и тројцата.

⁵ И слезе Господ во облаков столб, застана при влезот од скинијата на собранието, па ги повика Арон и Мирјам, и тие излегоа и двајцата.

⁶ И рече: „Чујте ги Моиве зборови: ако меѓу вас има пророк Господов, Јас му се откривам во видение, на сон говорам со него;

⁷ не е така, меѓутоа, со Мојот слуга Мојсеј, – тој е најверниот во целиот Мој дом:

⁸ Јас му говорам нему директно, и јавно, а не преку скриени зборови, и тој ја гледа славата Господова; а вие како не се исплашивте да го прекорувате Мојот слуга Мојсеј?”

33

5 Мојс 9,7
Сул 2,12
4 Цар
22,17
Ис 10,16

34

5 Мојс 9,22

12,1

2 Мојс 2,21
15,20

2

2 Мојс
4,15-16

3

2 Мојс 4,10
Мт 11,29

5

2 Мојс
13,21

6

1 Мојс 20,3
1 Цар 3,7
Мт 27,19
Евр 1,1

7

5 Мојс 34,5
Ис.Н. 1,1-2
Пс 104,26
Евр 3,2-5
Откр 15,3

8

2 Мојс
33,11-20
Ез 1,28
Јн 9,29
1 Кор
13,12
Кол 1,15
Евр 11,27

- 10** ⁹ И се разгоре гневот Господов против нив, и Тој си отиде.
³ Мојс 13,11
⁵ Мојс 24,9
² Лет 26,20
- 13** ¹⁰ Се повлече и облакот од скинијата, и ете, Мирјам беше прокажена со лепра, бела како снег. Арон ја погледа Мирјам, и, ете, таа беше лепрозна.
² Мојс 15,26
^{Ис} 1,6
^{30,26}
^{Ер} 17,14
^{Ос} 6,1
^{Пс} 6,1
- 14** ¹¹ И му рече Арон на Мојсеј: „Господаре мој, не ни го сметај за грев, тоа што постапивме неразумно и згрешивме,
¹² не оставај таа да остане како мртвородено младенче, чие тело, кога излегува од мајкината утроба, до половина веќе е гнило.”
³ Мојс 13,4-6,46
^{Ис} 50,6
^{Јов} 17,6
^{30,9-10}
- 15** ¹³ И се обрати Мојсеј кон Господ, велејќи: „Боже, Ти се молам, исцели ја.”
³ Мојс 13,4
^{14,8}
- 13,1** ¹⁴ И Му рече Господ на Мојсеј: „Ако татко ѝ ја беше плукал во лице, не ќе требаше ли таа да се срамува седум дена?! И така, нека биде прогонета седум дена надвор од населбата, а потоа пак да се врати.”
¹ Мојс 21,21
- 3** ¹⁵ И престојуваше Мирјам надвор од логорот седум дена, и народот не тргна на пат, додека таа не се врати.
³ Мојс 14,34
^{Ис.Н.} 1,3

Извидници во земјата хананска

13 Потоа народот тргна од Хацерот и се улогори во пустината Фаран.

² И му рече Господ на Мојсеј, велејќи: ³ „Испрати од себе луѓе да ја разгледаат хананската земја, што Јас им ја давам на синовите израилски во владение: по еден човек од секое колено на предците нивни испратете – првенците меѓу нив!”

⁴ Тогаш Мојсеј ги испрати од пустината Фаран, по заповед Господова, и тие сите беа мажи, старешини на синовите израилски.

⁵ Еве ги имињата нивни: од Рувимовото колено – Шамуа, Закуровиот син;

⁶ од Симеоновото – Сафат, Хориевиот син;

⁷ од Јудиното колено – Халев, Јефуневиот син;

⁸ од Исхаровото колено – Јигал, Јосифовиот син;

⁹ од Ефремовото колено – Осија, Навиновите син;

¹⁰ од Венијаминовото – Палтиј, Рафувовиот син;

¹¹ од Завулоновото колено – Гадиел, Содиевиот син;

¹² од Јосифовото колено на синовите Манасини – Гадиј, Сусиевиот син;

¹³ од Дановото колено – Амисл, синот на Гемалиј;

¹⁴ од Асировото колено – Сетур, Михаиловиот син;

¹⁵ од Нефталимовото колено – Нахбиј, Вафсиевиот син;

¹⁶ од Гадовото колено – Геуел, Махисевиот син.

¹⁷ Тоа се имињата на мажите, што ги испрати Мојсеј да ја разгледаат земјата. И го нарече Мојсеј Осија, Навиновите син, Исус.

¹⁸ Ги испрати Мојсеј (од пустината Фаран) да ја разгледаат хананската земја и им рече: „Одете во онаа пустина и качете се на планината,

¹⁹ и погледајте ја земјата каква е, и народот, што живее таму: силен ли е или е слаб, малуброен ли е или е многуброен;

²⁰ и каква е земјата, каде што живее тој, добра ли е или лоша; и какви се градовите, во кои живее, – оградени ли се или не.

²¹ Каква е земјата, плодна ли е или не, има ли на неа дрвја или нема? Бидете храбри, па земете од плодовите на земјата.” А тоа беше во времето кога зрее грозјето.

²² Тие отидоа и ја разгледаа земјата од пустината Син дури до Рехов, близу до Емат;

²³ и одејќи по пустината, тие стигнаа до Хеврон, каде што живееја Ахиман, Шешај, и Талмај, од родот на Анак; а Хеврон беше изграден седум години порано од египетскиот град Цоан;

²⁴ и дојдоа до долината Ешкол (и ја разгледаа), и таму пресекоа прачка со еден грозд, и обајца ја понесоа на стап; зе доа и калинки и смокви;

²⁵ тие го нарекоа тоа место Лозова долина (долина Ешкол), поради гроздот што го пресекоа таму синовите израилски.

17

⁵ Мојс 32,44
^{Ис.Н.} 1,1-5

18

¹ Мојс 12,9
^{Ис.Н.} 14,7

22

^{Ис.Н.} 15,1
¹ Лет 13,5

23

¹ Мојс 13,18
^{23,19}
^{Ис.Н.} 15,14
^{Суд} 1,10
^{Ез} 30,14

24

¹ Мојс 3,7
² Мојс 28,33
⁵ Мојс 1,24-25
^{8,8}
⁴ Цар 18,31

27 *Одговорот на Мојсеевиите извидници*1 Мојс
14,6,7

²⁶ И откако ја разгледаа земјата, се вратија по четириесет дена.

282 Мојс 3,8
Ер 2,7

²⁷ И кога пристигнаа и дојдоа кај Мојсеј и Арон и кај целото општество на синовите израилски во пустината Фаран, во Кадис, тие му донесоа таму и на целиот народ одговор, и им ги покажаа плодовите од онаа земја;

301 Мојс
10,15
14,7
2 Мојс 3,17
3 Цар 9,20

²⁸ и му раскажаа и рекоа: „Бевме во земјата, во која нè испрати; во неа навистина тече мед и млеко, и све ги плодовите нејзини;

335 Мојс 1,28
Ез 36,13
Амос 2,9

²⁹ но народот, кој живее во таа земја, е силен, и градовите се укрепени и многу големи; таму ги видовме и потомците на родот Анаков.

341 Мојс 6,4
5 Мојс 1,28
Ис.Н. 11,22
14,12
Ис 40,22
Проп 12,5

³⁰ Амалик живее во јужниот дел на земјата, а Хитијците, (Евејците), Јевусијците и Аморејците живеат по планината; Хананците, пак, живеат крај морето и по брегот на Јордан.”

14,1-95 Мојс
1,26-32

³¹ Но Халев го успокојуваше народот пред Мојсеј, велелјќи: „Да појдеме и да ја преземеме, зашто можеме да ја покориме!”

12 Мојс 33,4
5 Мојс 1,45
Суд 20,23

³² А оние, што беа оделе заедно со него, рекоа: „Не можеме да одиме против тој народ, зашто е посилен од нас.”

22 Мојс
14,11
15,24
16,3
1 Кор
10,10
Евр 3,16

³³ И протурија ужасни гласови меѓу синовите израилски за земјата, што ја беа разгледале и велеа: „Земјата што ја изодивме, за да ја разгледаме, е земја, која ги голта своите жители, и сите, што ги видовме на неа, се многу поголеми.

31 Мојс
34,29
2 Мојс 5,21
5 Мојс 1,39
Ис 33,4
Ез 7,21
Пе 108,11
Дела 7,39

³⁴ И таму видовме огромни луѓе од потомците на родот Анаков; ние изгледавме пред нив како скакулци; такви бевме и во нивните очи.”

Народој одбива да влезе во Ханан

14 Тогаши целиот народ почна да вика и плачеше (целата) онаа ноќ;

² и сите синови израилски негодуваа против Мојсеј и Арон, и целиот народ им велеше: „О, да бевме умреле во египетската земја, или да бевме изумреле во оваа пустина!

³ И зошто Господ нè води во таа земја, за да паднеме во борба! Жените наши и

децата наши ќе станат плен; не е ли подобро да се вратиме во Египет!”

⁴ Па си велеа едни на други: „Да си избереме старешина, и да се вратиме во Египет.”

⁵ Тогаши Мојсеј и Арон паднаа ничкум пред целото општество на синовите израилски.

⁶ Тогаши Исус, синот Навинов, и Халев, Синот Јефунеов, кои беа од оние, што ја беа разгледале земјата, ги раскинаа облеките свои

⁷ и им рекоа на сите собрани синови израилски: „Земјата, што ја изодивме, за да ја разгледаме, е многу, многу добра.

⁸ Ако Господ нè сака, ќе нè воведе во неа и ќе ни ја даде – таа земја, каде што тече мед и млеко;

⁹ само не бунтувајте се против Господ и не плашете се од народот на таа земја: тој е мал залак за нас; тие немаат заштита, а со нас е Господ; не плашете се од нив.”

¹⁰ И сиот народ рече: „Да ги убиеме со камења!” Но славата Господова се јави (во облак) над скинијата на собранието пред сите синови израилски.

Мојсеј бара ѝрошка за народот

¹¹ И му рече Господ на Мојсеј: „Докога ќе Ме огорчува овој народ, и докога нема да Ми верува и покрај сите знаци, што ги извршив Јас меѓу него?”

¹² Ќе го казнам со смрт, ќе го уништам, и ќе создадам од тебе (и од домот на твојот татко) народ помногуброен и посилен од овој.”

¹³ Но Мојсеј Му рече на Господ: „Ќе чујат Египќаните, од чија средина Ти со силата Своја го изведе овој народ,

¹⁴ и ќе им кажат на жителите на таа земја, кои слушнале дека Ти, Господи, си меѓу овој народ, и дека Ти, Господи, им се јавуваш како лице во лице, и Твојот облак стои над нив, и Ти одиш пред нив дење во облаков столб, а ноќе во огнен столб;

¹⁵ па, ако Ти го уништиш овој народ до последен човек, тогаши сите оние што слушнале за славата Твоја, ќе речат:

4

Неем 9,17

5Ис.Н. 5,14
2 Цар 14,4
Ез 1,28
1 Лет 21,16**6**1 Мојс
37,29,34
Суд 11,35
2 Цар
13,31
3 Цар 19,1
Езл 9,3
Мк 14,63**8**5 Мојс 7,8
Пе 17,18**9**5 Мојс 9,7
Ер 15,20
Агеј 1,13
Пе 117,6
2 Лет 32,7**10**2 Мојс 17,4
24,16**11-12**2 Мојс
32,7-14**13**5 Мојс
9,25-29**14**2 Мојс
13,21-22

БРОЕВИ

- 17** ^{2 Мојс 34,6-7} „Господ, не можејќи да го воведеш овој народ во земјата, што со клетва му ја ветив, го погуби во пустината.”
- 18** ^{2 Мојс 20,5-6 34,6-7 5 Мојс 5, 9-10} ¹⁷ И така, нека се возвеличи силата Твоја, Господи, како што рече, велејќи: ¹⁸ „Господ е долготрпелив и многу-милостив (и вистинит), Кој ги простува беззаконијата и престапите (и гревовите), и не остава без казна, туку за беззаконијата на предците ги казнува потомците дури до третото и четвртото колено.”
- 21** ^{Пс 71,19} Прости им го гревот на овие луѓе поради Твојата преголема милосрдност, како што си му простувал на овој народ од Египет до тука.”
- 24** ^{Ис.Н. 14,8,14 Пс 24,13 39,9,11} ²⁰ И рече Господ: „Простувам според зборот твој;
- 25** ^{3 Цар 9,26} ²¹ но жив сум Јас (и секогаш ќе живееш името Мое), и целата земја е полна со славата Господова:
- 27** ^{2 Мојс 16,12} ²² затоа сите оние, што ја видоа славата Моја и делата Мои, што ги извршиш во Египет и во пустината, и Ме испушваа всѐ десетпати, и не го послушаа гласот Мој,
- ²³ нема да ја видат земјата, што со клетва им ја ветив на предците нивни; сите оние што Ме огорчуваа, нема да ја видат; (само на децата нивни, кои се тука со Мене, кои не знаат што е добро, што е лошо, на сите малолетни, кои ништо не разбираат, ним ќе им ја дадам земјата);
- ²⁴ но Мојот слуга Халев, поради тоа што во него имаше друг дух, и затоа што Ми беше наполно верен, него ќе го воведам во земјата, во која тој отиде, и неговото потомство ќе ја наследи.
- ²⁵ Амаликијците и Хананците живеат во долината; затоа утре вратете се и одете во пустината кон Црвеното Море!”

Господ го казнува Својот народ

²⁶ И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

²⁷ „До кога овој лош народ ќе негодува против Мене? Јас го слушам негодувањето на синовите израилски, што го упатуваат против Мене.

²⁸ Кажим: Жив сум Јас, вели Господ – како што вие Ми говоревте во ушите Мои, така ќе ви направам и Јас вам;

²⁹ во оваа пустина ќе паднат телата ваши, и сите вие преброени, колку што сте на број, од дваесет години и нагоре, што се буните против Мене,

³⁰ нема да влезете во земјата, во која Јас со крената рака решив да ве населам, освен Халев, Јефунеовиот син, и Исус, Навиновиот син;

³¹ децата ваши, за кои велевте дека ќе станат плен, ќе ги воведам таму, и тие ќе ја познаат земјата, што вие ја презревте;

³² а вашите трупови ќе паднат во оваа пустина;

³³ синовите ваши, пак, ќе скитаат по пустината четириесет години и ќе страдаат, носејќи го вашиот грев сè додека не загинат телата ваши во пустинава;

³⁴ според бројот на четириесетте дена, во кои ја разгледувавте земјата, вие ќе страдате за гревовите ваши четириесет години, година за ден, па да разберете што значи да бидете напуштени од Мене.

³⁵ Јас, Господ, ви велам дека така и ќе постапам со сив овој народ, востанат против Мене: во оваа пустина сите ќе изгинат и ќе изумрат.”

³⁶ И оние, кои Мојсеј ги испрати да ја разгледаат земјата и, кои по враќањето свое, се побунија пред сив овој народ против него, ширејќи лоши гласови за земјата,

³⁷ оние, што ширеа лоши гласови за земјата, умреа, казнети пред Господ;

³⁸ само Исус, синот Навинов, и Халев, синот Јефунеов, останаа живи од оние мажи, кои беа отишле да ја разгледаат земјата.

³⁹ И ги кажа Мојсеј тие зборови пред сите синови израилски, а народот многу се разжалости.

Народот одново е нејслушен

⁴⁰ И кога станаа рано утредента, се искачија на врвот од планината, велејќи: „Ете, ќе отидеме на она место, за кое Господ рече, бидејќи згрешивме.”

29

^{2 Мојс 30,12 1 Кор 10,5 Евр 3,16-19 Јуда 1,5}

30

^{2 Мојс 6,8 Пс 105,26 Неем 9,15}

33

^{2 Мојс 16,35 Дела 13,18}

37

^{5 Мојс 4,3 1 Кор 10,10 Евр 3,17}

38

^{Ис.Н. 14,6}

39

^{2 Мојс 33,4}

40

^{2 Мојс 9 27,41 2 Лет 24,20}

43 ¹ Мојс 39,34
^{Ис.Н.} 6,26
^{Суд} 3,13
^{1 Цар} 3,19
41 Но Мојсеј рече: „Зошто ја пренебрегнувате заповедта Господова? Нема да успеете:

45 ^{Суд} 1,17
^{1 Цар} 30,30
42 не одете горе, бидејќи Господ не е меѓу вас; и ќе паднете од непријателите ваши,

15,2 ³ Мојс 23,10
43 зашто таму пред нас се Амаликијците и Хананците, и ќе паднете од нож, зашто не Му се покоривте на Господ, и Господ нема да биде со вас.”

3 ³ Мојс 1,2,9
^{Езд} 1,4
44 Но тие решија и се искачија на врвот од планината; а ковчегот на заветот Господов и Мојсеј не се одделија од логорот.

4 ² Мојс 16,36
^{29,40}
³ Мојс 2,1-10
^{6,14}
45 И слегаа Амаликијците и Хананците, што живеела на онаа планина, ги разбија и ги гонеа дури до Хорма (и се вратија во логорот).

Приносиџе од брашно, масло и вино

15 ¹ Мојс 35,14
³ Мојс 3,7
^{10,9}
И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

2 „Кажы им на синовите израилски и речи им: кога ќе влезете во земјата, во која ќе живеете и која ви ја давам,

3 ³ Мојс 5,15
^{Ез} 46,14
и почнете да принесувате на Господ жртвы сепаленици, или жртвы заклани, поради завет, или од сесрдност, или во текот на празниците ваши, за да направите пријатен мирис пред Господ, од крупниот или од ситниот добиток,

4 ³ Мојс 2,1
тогаш оној, кој ја принесува жртвата на Господ, треба да принесе и лебен принос на Господ од една десетина ефа пченично брашно, измешано со четврт ин маслиново масло;

5 и вино за прелив принесувај по четврт ин за сепаленица, како и за друга жртва, ако таа жртва е едно јагне (за благопријатен мирис пред Господ).

6 И овен кога принесувате, принесувајте и лебен принос две десетини од ефа пченично брашно, измешано со една третина ин маслиново масло;

7 и вино за прелив принеси една третина ин за благопријатен мирис пред Господ.

8 Ако принесувате сепаленица од говедата, или колена жртва, поради завет или како жртва за мир,

9 тогаш заедно со јунеџот принесете и лебен принос три десетини од ефа пче-

нично брашно, измешано со половина ин маслиново масло,

10 и вино за прелив принесете половина ин како жртва, за благопријатен мирис пред Господ.

11 Така прави при секој принос на јунеџ, на овен, и на јагне или јаре;

12 според бројот на жртвите, што ги принесувате, така правете при секоја од нив, според бројот нивни.

13 Секој тукашен така треба да прави, кога принесува жртва за благопријатен мирис пред Господ;

14 и кога меѓу вас има придојден или кој и да било меѓу вас во поколенијата ваши, и принесе жртва за благопријатен мирис пред Господ, и тој треба да прави така, како што правите вие;

15 за вас, народот Господов, и за придојдениот, кој живее меѓу вас, законот да биде еден, вечниот закон во родовите ваши: што сте вие, тоа да биде и придојдениот пред Господ;

16 еден закон и еднакви права да има, и за вас, и за придојдениот, кој живее меѓу вас.”

Принос од џрвине лебови

17 Му рече уште Господ на Мојсеј, велејќи:

18 „Кажы им на синовите израилски и речи им: кога ќе влезете во земјата, во која ве водам,

19 и ќе почнете да јадете леб од таа земја, оставете и дел за Господ;

20 од првините на тестото принесете; леб принесете од гумното.

21 Од првината на тестото ваше принос принесувајте Му на Господ во родовите ваши.”

Жрџви за неволен џрев

22 „Ако погрешите поради незнаење и не ги исполните сите тие заповеди, кои Господ му ги кажа на Мојсеј,

23 сџ она, што ви заповеда Господ Бог преку Мојсеј, од денот, кога Господ ви заповедал, и за во иднината во родовите ваши,

24 ако грешката е направена неволно од народот, тогаш целото општество нека принесе еден јунеџ (без недоста-

12
^{Езд} 7,17

13
³ Мојс 1,9

14
² Мојс 12,19
³ Мојс 22,18

15
² Мојс 12,48
³ Мојс 24,22

16
² Мојс 12,49

17-21
^{Рим} 11,16

18
³ Мојс 23,10

19
^{Ис.Н.} 5,11-12

20
³ Мојс 23,14

21
^{Ез} 44,30

22
³ Мојс 4,2,27-31

24
³ Мојс 4,3,14
^{5,15}

25 ток) за сепаленица, за благопријатен мирис на Господ, заедно со лебен принос и прелив, според прописите, и еден козел – жртва за грев.

27 3 Мојс 4,3,27 И свештеникот ќе го ослободи од грев целото општество на синовите израилски, и ќе им се прости, зашто тоа било грешка, и тие принеле свој дар на Господ и жртва за грев пред Господ, поради своето незнаење.

29 2 Мојс 12,49 И ќе му биде простено на целото општество на синовите израилски и на придојдениот, кој живее меѓу нив, зашто целиот народ го направил тоа поради незнаење.

31 3 Мојс 5,1 1 Цар 15,23,26 2 Цар 11,27 Ез 18,20 Пс 118,126 И ќе му биде простено на целото општество на синовите израилски и на придојдениот, кој живее меѓу нив, зашто целиот народ го направил тоа поради незнаење.

32-36 2 Мојс 20,8 31,12-17 35,1-3 Нека принесе едногодишна коза заради својот грев.

35 2 Мојс 20,2 Дела 7,58 И свештеникот ќе ја ослободи од грев таа душа, која не сакајќи направила пред Господ грев, и таа ќе биде очистена и ќе ѝ биде простено.

29 Еден закон да биде за сите вас, како за жителите од синовите израилски, така и за придојдениот, кој живее меѓу вас, кога некој ќе погреша несакајќи.

30 Ако некој од тукашните или од придојдените изврши нешто со дрскост, тој Го хули Господа; да се истреби таа душа од народот свој;

31 зашто тој го презрел зборот на Господ и ја нарушил заповедта Негова; да биде истребена таа душа; гревот нејзин да биде врз неа.”

Осквернување на сабоџаџа

32 Кога синовите израилски беа во пустината, најдоа еден, како собира дрва во саботен ден;

33 и оние, што го најдоа, како собира дрва, го приведоа кај Мојсеј и Арон и кај целото општество;

34 и го затворија, бидејќи уште не беше решено, што да се прави со него.

35 И му рече Господ на Мојсеј: „Тој човек треба да умре; целото општество да го убие со камења надвор од населбата.”

36 Тогаш целото општество го изведе надвор од населбата, и го убија со камења, и тој умре, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

Реси на облекување

37 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

38 „Објави им на синовите израилски и кажи им да си прават реси по полите на своите облекувања во поколенијата свои, и во ресите, што се по полите, да ставаат нишки од сина преѓа,

39 и тие да ви бидат на ресите, па, кога ги гледате, да се потсетувате на сите заповеди Господови и да ги извршувате и да не се поведувате по срцето свое и очите ваши, кои ве водат во заблуда.

40 Да ги помните и извршувате сите Мои заповеди и да бидете свети пред вашиот Бог.

41 Јас сум Господ, Бог ваш, Кој ве изведе од египетската земја, за да ви бидам Бог. Јас сум Господ, Бог ваш.”

Побуна на Кореваџа дружина

16 Кореј, синот на Јицхар, синот на Каат, синот Левиев, како и Датан и Авирон, синовите на Елијав, и Тој, синот на Пелет, потомци Рувимови,

2 востанаа против Мојсеј заедно со двесте и педесет мажи од синовите израилски, началници на народот, претставници во собранието, мажи познати.

3 И се собраа против Мојсеј и Арон и им рекоа: „Доста ви е толку; целото општество, сите се свети, и меѓу нив е Господ! А вие зошто се поставувате погоре од народот Господов?”

4 Кога го чу тоа, Мојсеј падна ничкум

5 и му кажа на Кореј и на сите негови соучесници, велејќи: „Утре ќе покаже Господ, кој е Негов, и кој е свет, за да го приближи кон Себеси; и кого Тој ќе го избере, него и ќе го доближи до Себеси.

6 Еве што ќе направите: Кореј и сите негови соучесници, земете си ги кадилниците

7 и утре ставете во нив оган и сипете во нив темјан пред Господ; кого Господ ќе го избере, тој и ќе биде свет. Доста ви е толку Левиеви синови!”

8 И му рече Мојсеј на Кореј: „Чујте Левиеви синови!

9 Малку ли ви е тоа, што Бог Израилев ве оддели од израилското опште-

36

Ер 17,21

385 Мојс 22,12
Мт 23,5**39**3 Мојс 17,7
5 Мојс 4,23
Ер 3,2
Ез 20,16
Ос 4,12
Пс 72,27**40**1 Мојс 26,5
3 Мојс 11,44
5 Мојс 11,13
Кол 1,22
1 Птр 1,15**41**

2 Мојс 20,2

16,12 Мојс 6,24
3 Мојс 10,1-3
5 Мојс 11,6
Пс 105,17
Јуда 1,11**3**2 Мојс 19,6
Пс 105,16**5**3 Мојс 10,3
Ер 30,21
2 Тим 2,19**6**3 Мојс 10,1-3
Откр 8,3**7**2 Мојс 30,9
3 Мојс 10,1**9**8,14-19
5 Мојс 10,8
1 Цар 2,11
Ез 44,11
Пс 133,1

10 ство и ве приближи кон Себеси, за да
Суд 17,5,12 служите при скинијата Господова и да
стоите пред народот, служејќи за Него?

11 Тој те приближи тебе и заедно со
2 Мојс 16,7 тебе сите твои браќа, Левиеви синови, а
вие барате уште и да свештенодејствува-
вате.

13 И така, ти и целата твоја дружина
1 Мојс 13,8 Дела 7,27 сте се собрале против Господ. Што е
Арон, па негодувате против него?”

14 ¹¹ Мојсеј испрати да ги повикаат Да-
3 Мојс 20,24 тан и Авирон, Елијавовите синови. Но
1 Цар 11,2 Ер 39,7 тие рекоа: „Нема да одиме!”

15 ¹² Мојсеј испрати да ги повикаат Да-
1 Цар 12, 3-5 тан и Авирон, Елијавовите синови. Но
тие рекоа: „Нема да одиме!”

17 ¹³ Малку ли ти беше, што нè изведе од
Ез 8,11 земјата, каде што тече мед и млеко, за
да нè погубиш во пустината, а сакаш
уште и да господариш над нас!

18 ¹⁴ Нè воведе ли во земјата, каде што
3 Мојс 10,1 тече мед и млеко, и ни даде ли да
владееме ниви и лозја? Или сакаш да им
ги извадиш очите на тие луѓе? Нема да
одиме!”

19 ¹⁵ Мојсеј се јадоса многу, и Му рече на
2 Мојс 16,7 Господ: „Не свртувај го погледот Свој
кон нивниот принос; на никого од нив
не сум му зел магаре, никому од нив не
сум му направил зло.”

Казнаџа врз Кореј и неговите џиврзаници

16 И му рече Мојсеј на Кореј: „Утре
ти и целиот твој народ застанете пред
лицето Господово, ти и Арон, и дру-
гите,

¹⁷ па секој нека ја земе кадилницата
своја, и ставете во нив темјан, и доне-
сете ја пред лицето Господово секој сво-
јата кадилница – двесте и педесет кади-
лници; и ти и Арон, секој својата кадил-
ница.”

¹⁸ И сите ги зеда своите кадилници,
ставија во нив оган, ставија во нив тем-
јан, и застапаа при влезот од скинијата
на собранието; исто така и Мојсеј и
Арон.

¹⁹ И Кореј го собра против нив целото
општество при влезот од скинијата на
собранието. И славата Господова се
јави пред целото општество.

²⁰ И им рече Господ на Мојсеј и на
Арон, велелејќи:

²¹ „Секој од вас нека се истави од тие
луѓе, и во еден миг ќе ги истребам.”

²² А тие паднаа ничкум и рекоа: „Бо-
же, Боже на духовите во сите тела, Ти
што даваш живот на секоја плот! Еден
човек згреши, а Ти на целото опште-
ство ли се гневеш?”

²³ И му рече Господ на Мојсеј, ве-
лејќи:

²⁴ „Кажи му на народот: „отстапете
наоколу од живеалиштата на Кореј,
Датан и Авирон!””

²⁵ И стана Мојсеј и отиде кај Датан и
Авирон, и по него отидоа и стареши-
ните израилски.

²⁶ И му рече на народот: „Тргнете се
од шаторите на тие луѓе со жестоко ср-
це и не се допирајте до ништо нивно,
за да не загинете (заедно со нив) во сите
нивни гревови!”

²⁷ Тие се тргнаа наоколу од живеа-
лиштата на Кореј, Датан и Авирон; а
Датан и Авирон излегоа и застапаа
пред вратите на шаторите свои и жени-
те нивни, и синовите нивни, и малите
деца нивни!

²⁸ Тогаш Мојсеј рече: „По ова ќе поз-
наете дека Господ ме испрати да ги из-
вршам сите овие дела, а не го правам
тоа сам од себеси.

²⁹ Ако умрат тие, како што умираат
сите луѓе, и ги стигне таква казна, как-
ва што ги стигнува сите луѓе, тогаш
Господ не ме пратил;

³⁰ но, ако Господ изврши нешто нео-
бично, и земјата ја отвори устата и ги
голтне (нив и домовите нивни, и куќите
нивни) со сè што имаат, и тие слезат
живи во адот^a, тогаш уверете се дека
овие луѓе Го разгневиле Господа.”

³¹ Штом ги изговори тие зборови, зем-
јата се распука под нивните нозе,

³² и земјата ја отвори устата своја и ги
голтна нив и семејствата нивни, како и
сите луѓе на Кореј со сиот нивен имот,

³³ и тие слегаа живи во адот со сè што
беше нивно, и земјата ги покри, и нив ги
снема од заедницата израилска.

211 Мојс
19,14
2 Мојс
32,10**22**27,16
1 Мојс
18,16-33
Јов 12,10
Евр 12,9
Откр 22,6**25**

2 Мојс 19,7

261 Мојс
19,15
Ис 52,11
Ер 51,6**27**2 Мојс 33,8
Ис.Н. 7,24
Ис 13,16**28**2 Мојс 3,12
3 Цар
18,36
Јн 5,30**30**1 Цар 2,6
Ис 5,14
Ез 26,20
Пс 140,7
Јов 5,26**31**

Ис 64,1-2

322 Мојс
15,12
Пс 105,17
Откр 12,16**33**

Откр 19,20

¹ 16,30. Во оригиналот стои „шеол”.

35 ³⁴ Сите Израилци, што беа околу нив, се разбегаа од нивното викање, зашто си рекоа: „Бегајте, за да не нè голтне и нас земјата.”

37 ³⁵ Оган излезе од Господ и ги изгори оние двесте и педесет мажи, што беа принеле темјан.

38 ² Мојс 20,24
³ Мојс 10,1
Ер 44,29
Ез 14,8
3 Птр 2,6

**Кадилнициџе на
Коровиџе џриврзаницџи**

³⁶ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

40 ³⁷ „Кажџи му на Елеазар, синот на свештеникот Арон, да ги собере (бронзените) кадилници на изгорените и огнот да го исфрли, бидејќи тие се осветија,

72 ² Мојс 30,9
2 Лер 26,18

³⁸ кадилниците на овие грешници поради нивната смрт, да се сплескаат на листови за оковување на жртвеникот, зашто тие ги донесоа пред лицето Господово, и затоа се осветија; и тие ќе бидат опомена за синовите на Израил.”

³⁹ Тогаш свештеникот Елеазар, ги зеде бакарните кадилници, што ги беа донеле изгорените, и ги сплескаа на листови за оковување на жртвеникот,

⁴⁰ за да помнат синовите израилски, па никој надворешен, кој не е од Ароновото семе, да не принесува темјан пред Господ, за да не стане и со него она, што стана со Кореј и соучесниците негови, како што му беше рекол Господ преку Мојсеј.

Народот се буни џроџив Мојсеј и Арон

⁴¹ На вториот ден целото општество на синовите израилски се побуни против Мојсеј и Арон и рече: „Вие го уништивте народот Господов.”

⁴² И кога се собра народот, за да ги нападне Мојсеј и Арон, тие се свртеа кон скинијата на собранието, и ете, ја покри облак и славата Господова се јави.

⁴³ И се приближија Мојсеј и Арон кон скинијата на собранието.

⁴⁴ И му рече Господ на Мојсеј (и на Арон), велејќи:

⁴⁵ „Отстранете се од тие луѓе и Јас во еден миг ќе ги погубам!” Но тие паднаа на колена.

⁴⁶ И му рече Мојсеј на Арон: „Земи ја кадилницата, стави во неа оган од жртвеникот, сипи темјан и носи го тоа што поскоро кај народот и помоли се за нив, зашто гнев излезе од лицето на Господ, и почна да ги погубува луѓето.”

⁴⁷ И направи Арон, како што рече Мојсеј, и се најде кај народот, и ете веќе почна помор меѓу народот. И тој исипа темјан и се помоли за народот:

⁴⁸ застапа меѓу мртвите и живите, и поморот престана.

⁴⁹ Изумреа од поморот четиринаесет илјади и седумстотини души, освен умрените по делото на Кореј.

⁵⁰ Тогаш Арон се врати кај Мојсеј, при влезот од скинијата на собранието, откако престана поморот.

Ароновиот жезол

17 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Кажџи им на синовите израилски и земи од нив по еден жезол од колена, по еден жезол од секој нивни кнез, дванаесет жезла, и името на секој напиши го на жезолот;

³ Ароновото име напиши го на Левиевиот жезол, зашто тие треба да дадат еден жезол, според племето на нивниот род,

⁴ и стави ги во скинијата на собранието, пред ковчетот на заветот, каде што ви се јавувам;

⁵ и кого Јас ќе го одберам, неговиот жезол ќе расцути; и така ќе го отстранам незадоволството на синовите израилски, што го креваат против вас.”

⁶ И им рече Мојсеј на синовите на Израил, и сите началници нивни им дадоа, од секој началник по еден жезол, дванаесет жезла, според кнежествата свои и родовите нивни; и Ароновиот жезол беше меѓу жезлата нивни.

⁷ Тогаш Мојсеј ги постави жезлата пред лицето Господово во скинијата на собранието.

⁸ На вториот ден влезе Мојсеј (и Арон) во скинијата на собранието, и ете, Ароновиот жезол, од Левиевиот дом, беше напунил, расцветал и родил бадеми.

45

² Мојс 32,10-11
² Мојс 29,36
³ Мојс 10,1,6
Пс 105,29
Мудр 18,20-25

48

Пс 105,30

17,2

² Мојс 4,2

4

² Мојс 16,34
25,22

5

² Мојс 16,7
25,21-22

8

Ез 17,24
Евр 9,4

10 ^{2 Мојс 23,21} ^{5 Мојс 9,24} ^{Пе 65,7} ^{Евр 9,4} ⁹ И ги изнесе Мојсеј сите жезла од лицето Господово пред сите синови на Израил; и тие го видоа тоа и секој си го зеде својот жезол.

12 ^{Суд 13,22} ^{Ис 15,1} ¹⁰ И му рече Господ на Мојсеј: „Постави го пак Ароновиот жезол пред ковчегот на заветот да се чува, како опомена за непокорните, па ропотот против Мене да престане и тие да не умираат.”

18,1 ^{2 Мојс 28,38} ^{Евр 7,25-28} ¹¹ И Мојсеј го направи тоа; како што му заповеда Господ, така направи.

4 *Службаџа на свешџенициџе и на левичџиџе*

6 ^{Езд 2,43-54} ¹² И му рекоа синовите израилски на Мојсеј: „Ете, ние умираме, гинеме, сите ќе изумреме;

¹³ секој, кој се приближува кон скинијата Господова, умира: дали ќе изумреме така сите?”

18 И му рече Господ на Арон: „Ти и синовите твои и татковиот ти дом заедно со тебе, ќе го понесете врз себе гревот за немарноста во светилиштето; и ти и синовите твои заедно со тебе ќе го понесете врз себе гревот за неисправноста на свештенодејствието свое.

² Земи ги кај себе браќата твои, од племето Левиево од родот на таткото твој; нека бидат тие кај тебе и нека ти служат, а ти и синовите твои заедно со тебе бидете при скинијата на собранието;

³ и тие нека ти служат на тебе и на целата скинија; само да не се доближуваат до светите садови и до жртвеникот, за да не умрете и вие, и тие.

⁴ Нека бидат тие при тебе и да служат во скинијата на собранието, вршејќи ја и сета работа во скинијата; а човек надворешен да не пристапува кон тебе.

⁵ Така извршувајте ја службата во светилиштето и при жртвеникот, за да нема во иднина гнев против синовите на Израил;

⁶ зашто вашите браќа, левитите, Јас ги зедев од синовите на Израил и ви ги дадов вам како дар што Му е даден на Господ, за да служат при скинијата на собранието;

⁷ а ти и синовите твои заедно со тебе пазете го свештенството свое со сè што му припаѓа на жртвеникот и што е внатре зад завесата, и служете. Јас ви подарувам служба свештена, а надворешен кој ќе се доближи, да биде убиен.”

Приходиџе на свешџенициџе

⁸ И му рече Господ на Арон: „Ете, Јас ти ги доверувам на тебе сите осветени дарови што за Мене ги принесуваат синовите израилски. Тебе ти ги давам и на синовите твои преку вечна наредба.

⁹ Еве што ти припаѓа на тебе од свештените жртви, освен она што се изгорува: секој лебен принос, и секоја жртва за грев, и секоја жртва за вина, што тие Ми ја принесуваат. Тоа е голема светиња за тебе и за синовите твои.

¹⁰ Тоа да го јадете на најсвето место. Секој од машки пол може да го јаде (ти и твоите синови); тоа да ти биде свето.

¹¹ И ова да биде ваше – од првините што се принесуваат, од сè што се вознесува од синовите израилски преку вечен закон ти го дадов тебе, и на синовите твои, и на ќерките твои заедно со тебе; секој чист во куќата твоја може да јаде од тоа.

¹² Најдоброто од маслото, најдоброто од виното и од житото – сите нивни првини, што тие Му ги принесуваат на Господ, твои да се;

¹³ и сите првини од плодовите на земјата нивна, што Му ги принесуваат на Господ, твои нека бидат; секој чист од куќата твоја може да го јаде тоа.

¹⁴ Сè што е ставено под клетва во земјата израилска, да биде твое.

¹⁵ И сè она, што ја отвора утробата во секоја плот, а се принесува на Господ, од луѓе и од добиток, да биде твое. Само првородените од луѓето и од нечистиот добиток да бидат откупувани.

¹⁶ Кога ќе бидат на возраст од еден месец и нагоре, можат да бидат откупувани. Земај откуп по фиксна цена: пет шекели сребрени, според свештениот шекељ, кој има двасет гери;

¹⁷ но за првороденото тело, и за првороденото од овците, и за првороденото од козите не земај откуп: тие се свети;

7
^{2 Мојс 29,9}
^{Евр 5,4}
^{9,3,6}

8
^{3 Мојс 7,7-14}
^{7,29-36}
^{Ез 44,28-30}

9
^{3 Мојс 6,18-19}

11
^{2 Мојс 29,24-26}
^{3 Мојс 7,30}

12
^{1 Мојс 4,3}
^{5 Мојс 26,1-4}
^{Неем 10,36}

13
^{2 Мојс 29,27}

14
^{2 Мојс 13,11-16}
^{3 Мојс 27,21}
^{Ис.Н. 6,16-18}

15
^{2 Мојс 13,2,13}
^{34,19-20}

16
^{2 Мојс 30,13}
^{3 Мојс 27,6}

17
^{2 Мојс 29,13}
^{3 Мојс 1,9}

18 со крвта нивна попрскај го жртвеникот, а лојот изгори го како жртва за благопријатен мирис на Господ;

19 ¹⁸ а месото нивно, пак, ти припаѓа тебе, како што ти припаѓаат градите за возношение и десната плешка.”

20 ¹⁹ Сите вознесувани свети дарови кои синовите на Израил Му ги принесуваат

на Господ, преку вечно озаконување ти ги давам тебе и на синовите твои и на ќерките твои; тоа е завет постојан, вечен пред Господ, даден за тебе и за потомството твое заедно со тебе.

20 И му рече Господ на Арон: „Од земјата нивна ќе немаш наследство и дел нема да имаш меѓу нив, бидејќи Јас сум твојот дел и твоето наследство меѓу синовите на Израил.”

22 ²⁰ И му рече Господ на Арон: „Од земјата нивна ќе немаш наследство и дел нема да имаш меѓу нив, бидејќи Јас сум твојот дел и твоето наследство меѓу синовите на Израил.”

23 *Приходиџе на левитиџе*

21 „А на Левиевите синови, ете, Јас им дадов како дел десеток од сè, што има Израил, за службата нивна, што ја вршат во скинијата на собранието.

22 И по сево ова синовите израилски да не пристапуваат до скинијата на собранието, за да не згрешат и да не умрат.

23 Левитите сами нека ја вршат службата во скинијата на собранието и да го носат врз себе нивниот грев. Тоа е вечно озаконување во поколенијата ваши; но меѓу синовите на Израил тие нема да добиваат дел;

24 бидејќи на левитите им го давам како дел десетокот од синовите израилски, што тие го принесуваат за возношение пред Господ, затоа и им реков: меѓу синовите израилски тие нема да наследуваат дел.”

25 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

26 „Кажы им на левитите и речи им: кога го земате од синовите израилски десетокот, што ви го дадов од нив како дел, вознесувајте Му од него возношение на Господ: од десетокот – десеток.

27 И тоа ваше возношение ќе ви се прими како жито од гумно и како сок од грозје;

28 така и вие вознесувајте Му возношение на Господ, од сите ваши десетоци, што ги земате од синовите израилски, и давајте го осветениот дар од нив за возношение Господово на свештеникот Арон.

29 Од сè што ви се дарува, принесувајте Му возношение на Господ, од сè што е најдобро и што се осветува.

30 И кажи им: кога ќе принесувате најдоброто од тоа, ќе им се смета на левитите како добивка од гумно и како добивка од преса за грозје.

31 Можете да го јадете тоа на секое место, вие (вашите синови) и вашите семејства, зашто тоа ви е награда за вашата служба во скинијата на собранието;

32 и нема да се огрешите ако го принесувате најдоброто од тоа; и нема да ги оскверните светите приноси на синовите израилски, и нема да умрете.”

За водаџа од џејелџа на црвенаџа јуница

19 И им рече Господ на Мојсеј и на Арон, велејќи:

2 „Еве ја наредбата на законот, што Господ ја заповеда, кога рече: јави им на синовите израилски да ти доведат црвеникава јуница, здрава, без недостаток, и која не била впрегнувана;

3 дајте ја на свештеникот Елезар, и да ја изведат надвор од населбата (на чисто место), и да ја заколат пред него.

4 И нека земе свештеникот Елезар од крвта нејзина и нека попрска со нејзината крв седумпати пред скинијата на собранието.

5 И потоа да ја изгорат пред очите негови: и кожата нејзина, и месото нејзино, и крвта, а и нечистотиите нејзини – да ги изгорат.

6 И свештеникот да земе кедрово дрво, и исоп, и нишка од темноцрвена волна и да ги фрли во средината на огнот каде што гори јуницата.

7 А свештеникот да ја испере облека-та своја и да го измие телото свое со вода, а потоа да влезе во населбата, и свештеникот ќе биде нечист до вечерта.

28
Мал 3,8

31
Лк 10,7
1 Кор 9,13

32
3 Мојс 19,8
22,15

19,1-10
31,23
Евр 9,13

2
3 Мојс 22,19-25
5 Мојс 21,3
1 Цар 6,7

3
2 Мојс 29,14
3 Мојс 4,12
Евр 13, 11-14

4
3 Мојс 4,17

5
2 Мојс 29,14

6
3 Мојс 14,4-6

9 ^{3 Моје 4,12} И оној, кој ја изгорел, да ја испере облеката своја со вода, и да го измие телото свое со вода, и да биде нечист до вечерта.

10 <sup>3 Моје 14,46
15,10</sup> А некој чист да ја собере пепелта од јуницата и да ја остави надвор од населбата на чисто место, и таа да се чува за општеството на синовите израилски, за приготвување очистителна вода. Тоа е жртва за грев.

11 <sup>3 Моје 8,33
21,1
Ареј 2,13</sup> И оној, што ја собрал пепелта од јуницата, да ја испере облеката своја, и да биде нечист до вечерта. Тоа нека биде вечно озаконување за синовите на Израил и за придојдените, што живеат меѓу нив.”

12 <sup>3 Моје 15,31
21,11
Ареј 2,13
Пе 78,1
2 Лер 36,14</sup> И оној, што ја собрал пепелта од јуницата, да ја испере облеката своја, и да биде нечист до вечерта. Тоа нека биде вечно озаконување за синовите на Израил и за придојдените, што живеат меѓу нив.”

Закон за очистувањеѿо

11 „Оној што ќе се допре до мртво тело на кој и да било човек, да биде нечист седум дена:

12 тој треба да се очисти со таа вода на третиот ден и на седмиот ден, и ќе биде чист; ако, пак, не се очисти на третиот и на седмиот ден, нема да биде чист.

13 Секој, што се допрел до мртво тело на кој и да било умрен човек и не се очистил, ќе ја оскверни скинијата Господова; тој човек да се истреби од народот на Израил, зашто не е попрскан со вода за очистување; тој е нечист: нечистотата негова е сè уште на него.

14 Еве го законот: ако човек умре дома, тогаш секој, што ќе влезе во домот, и сè што е во него, да биде нечисто седум дена;

15 секој откриен сад, незаврзан и непокриен, е нечист.

16 Секој, што ќе се допре в поле до убиен, или до умрен, или до човечка коска, или до гроб, да биде нечист седум дена.

17 За нечистиот да земат пепел од онаа изгорена жртва за грев и да ја полеат со изворска вода во сад.

18 И некој чист нека земе исоп и нека го потоши во вода и да го попрска домот и сите садови и луѓе, што ќе се најдат таму, и оној, што се допрел до (човечка) коска, или до убиен, или до умрен, или до гроб;

19 и чистиот да го попрска нечистиот на третиот и на седмиот ден и во седмиот ден тој ќе се очисти; и да ја испере облеката своја, и да го измие (телото свое со вода), и до вечерта ќе биде чист.

20 Ако некој се оскверни и не се очисти, тој човек да се истреби од народот, зашто тој го осквернил светилиштето Господово: тој не е испрскан со вода за очистување: нечист е.

21 Тоа нека ви биде вечна наредба. И оној, кој прска со вода за очистување да ја испере облеката своја; и оној кој се допрел до вода за очистување, да биде нечист до вечерта.

22 И сè, до што ќе се допре нечистиот, да биде нечисто; и човек кој се допрел, ќе биде нечист до вечерта.”

Водаѿа Мерива

20 Тогаш синовите на Израил, целото општество, дојдоа во пустината Син во првиот месец, и народот се улогори во Кадис; таму умре Мирјам, каде што беше и погребана.

2 За народот немаше вода, и тие се побунија против Мојсеј и Арон;

3 и негодуваа против Мојсеј, велејќи: „О, да бевме умреле и ние тогаш, кога умреа нашите браќа пред Господ!

4 Зошто го доведовте народот Господов во оваа пустина, па да изумреме тука – ние и добитокот наш?

5 И зошто нè изведовте од Египет, па нè доведовте на ова лошо место, каде што не може да се сее, каде што нема ни смокви, ни лозја, ни калини, дури ни вода за пиење?”

6 Тогаш Мојсеј и Арон се повлекоа од народот, кон влезот од скинијата на санието, и паднаа ничкум, и им се јави славата Господова.

7 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

8 „Земѿ го жезолот свој и собери го народот, ти и братот твој Арон, и пред очите нивни кажете ѿ на карпата и таа ќе пушти од себе вода: и така, ти ќе им дадеш вода од карпата и ќе го напоиш народот и добитокот негов.”

9 Го зеде Мојсеј жезолот што е пред Господ, како што му заповеда Тој.

19
1 Моје 35,2
Ез 36,25
Евр 10,22

20
3 Моје 15,31

22
3 Моје 5,2

20,1
2 Моје 15,20
5 Моје 1,46
Суд 11,17
Пе 28,8

2-13
2 Моје 17,1-7

2
2 Моје 15,22

3
17,25-28

6
2 Моје 40,2

7-11
5 Моје 8,15
Пе 104,41
Неем 9,15
1 Кор 10,4

8
2 Моје 4,2
Ис 41,18
Ер 31,9

10 ¹⁰ И го собраа Мојсеј и Арон народот кај карпата и тој им рече: „Чујте ме, непокорници, зар може од оваа карпа да ви извадиме вода?“

11 ¹¹ И ја крена Мојсеј раката своја и удри двапати на карпата со жезолот свој, и потече многу вода, и народот се напи, а и добитокот негов.

12 ¹² И им рече Господ на Мојсеј и на Арон: „Поради тоа што не Ми поверувавте, и не ја засведочивте Мојата светост пред очите на синовите израилски, вис нема да го воведете тој народ во земјата, што Јас му ја давам.“

13 Тоа е водата Мерива², кај која синовите израилски влегоа во кавга со Господ, и Тој ја покажа пред нив Својата светост.

14 ¹⁴ И испрати Мојсеј пратеници од Кадис до едомскиот цар (за да му кажат): „Вака вели братот твој Израил: ти ги знаеш сите тешкотии, што нè снајдоа;

15 ¹⁵ татковците наши слегаа во Египет, и ние живеевме во Египет долго време, и Египќаните лошо постапуваа со нас и со предците наши;

16 ¹⁶ и повикавме кон Господ, и Тој го чу нашиот глас, па испрати ангел, и нè изведе од Египет; и ете, ние сме сега во Кадис, град до самите твои предели.

17 ¹⁷ Дозволи ни да минеме преку твојата земја: нема да одиме преку ниви, ниту преку лозја, и нема да пијеме вода од кладенците (твои): туку ќе одиме по главниот пат, и нема да скршнуваме ни десно, ни лево, додека да ги минеме твоите предели.“

18 ¹⁸ Но Едом им рече: „Не минувајте преку мојата земја, зашто со војска ќе излезам против вас.“

19 ¹⁹ И му рекоа синовите израилски: „Ќе одиме по патот, и ако пијеме од водата твоја, јас и добитокот мој, ќе платиме за неа; ништо друго не бараме – само пешки да поминеме.“

20 ²⁰ Но тој рече: „Не минувајте!“ И Едом излезе против нив со многуброен народ и со голема сила.

²¹ И така, Едом не му дозволи на Израил да мине преку неговите предели. И Израил се повлече од него.

Смртта на Арон

²² И се кренаа синовите израилски од Кадис, и целиот народ стигна до планината Ор.

²³ И им рече Господ на Мојсеј и на Арон на планината Ор, близу до пределите на едомската земја, велелќи:

²⁴ „Нека умре Арон при народот свој, зашто тој нема да влезе во земјата, која Јас им ја давам на синовите на Израил, затоа што Ме огорчивте кај водата Мерива.“

²⁵ И земи го Арон и синот негов Елеазар, и искачи ги на планината Ор;

²⁶ и соблечи ја од Арон облеката негова и облечи го со неа синот негов Елеазар, и нека замине Арон и нека умре таму!“

²⁷ И направи Мојсеј така, како што заповеда Господ. Тие се искачија на планината Ор пред очите на целото општество,

²⁸ и ја соблече Мојсеј облеката од Арон и го облече со неа синот негов Елеазар. И умре таму Арон на врвот од планината, а Мојсеј и Елеазар слегаа од планината.

²⁹ И целото општество виде дека Арон умре, и целиот израилски народ го оплакуваше Арон триесет денови.

Победа на Израилциите над Хананциите

21 Еден од хананските цареви, – царот на Арад, кој живееше на југ, кога чу дека Израил доаѓа по патот откај Атарим, стапи во борба против Израилците и зароби неколкумина од нив.

² и се заколна Израил пред Господ, и рече: „Ако го предадеш овој народ во рацете мои, ќе фрлам проклетство врз него и ќе ги истребам градовите нивни, и ќе ги уништам.“

³ Господ го чу гласот на Израил и ги предаде Хананците во рацете негови, и падна проклетство врз нив, и градовите

21
5 Мојс 2,8
Суд 11,18

22
33,38-39
5 Мојс 1,46
32,50

24
1 Мојс 25,8
2 Мојс 17,7

26
3 Мојс 16,4
5 Мојс 10,6

28
2 Мојс 29,29
5 Мојс 10,6
32,50

29
1 Мојс 27,41
5 Мојс 34,8

21,1
33,40
1 Мојс 12,9
5 Мојс 1,7
Суд 1,16

2
3 Мојс 7,16
5 Мојс 2,34
Ис.Н. 2,10
Ер 25,9
50,21

² 20,13. *Кавџа.*

4 негови ги опусти, а местото го нарече: Хорма³.

5 Мојс 2,1

5

Бакарнаџа змоја

2 Мојс 14,11
Пс 77,19

4 Од планината Ор тие тргнаа кон Црвено Море, за да ја заобиколат земјата Едом. И по патот народот се обесхрабри;

5 Мојс 8,15
Ер 8,17
1 Кор 10,9

7

и зборуваа луѓето против Бога и против Мојсеј: „Зошто нè изведе од Египет, па да умреме во пустинава: тука нема ни леб, ни вода, а во душата ни омрзна таа лоша храна?“

2 Мојс 8,9
1 Цар 7,8
Ер 27,18
Ос 5,15
Пс 77,34
Дела 8,24

8

И испрати Господ против народот отровни змии, кои го касаа народот, и многу луѓе изумреа од синовите израилски.

Јн 3,14

9

И дојде народот кај Мојсеј и рече: „Згрешивме кога се побунивме против Господ и против тебе; помоли Му се на Господ да ги отстрани од нас змиите.“

4 Цар 18,4
Јн 3,14

11

И Мојсеј Му се помоли на Господ за народот.

5 Мојс 34,8

12

И му рече Господ на Мојсеј: „Направи змија и закачи ја на стап (и ако некого го касне змија), каснатиот, штом ќе ја погледне, ќе остане жив.“

5 Мојс 2,13-14

13

И направил Мојсеј бакарна змија и ја закачил на стап, и кога некоја змија ќе каснеше некој човек, тој штом ќе ја погледнеше бакарната змија, остануваше жив.

Ис.Н. 12,1
Суд 11,13
3 Цар 10,33
Ис 16,2
Ер 48,20

Лоѓориџе на џаџоџ кон Фазѓа

10 И тргнаа синовите израилски и се улугорија во Овот;

11 се кренаа и од Овот, и застапаа во Ије-Аварим, во пустината спроти Моав, која е на исток.

12 Оттаму тргнаа и дојдоа во долината Зеред;

13 заминувајќи оттука, се настанија од другата страна на Арнон, кој тече низ пустината, а доаѓа од пределите на Аморејците; бидејќи Арнон е границата на Моав, меѓу Моав и земјата на Аморејците.

14 Затоа е и речено во Книгата за војните Господови: „Ваев во Суфа и при-токите на Арнон,

15 и базенот на реките што се протега кон Шевет-Ар и оди по должината на границата со Моав.“

16 Оттука тргнаа кон Беер, а тоа е оној кладенец, за кој Господ му рече на Мојсеј: „Собери го народот и ќе им дадам вода.“

17 Тогаш Израил ја запеа песната: „Извирај, кладенче! Пејте за кладенецот!“

18 За кладенецот што го ископаа кнезовите, што народните водачи го отворија со жезлата свои, со патериците свои.“ И од пустината тргнаа кон Матана.

19 Од Матана кон Нахалиел, од Нахалиел, кон Бамот;

20 а од Бамот за долината, што е во моавската земја, кон врвот на Фазга кој доминира над пустината.

Победа над царевиџе Сион и Оџ

21 И прати Израил пратеници кај Сион, царот на Аморејците, за да му кажат:

22 „Дозволи ни да минеме преку твојата земја; нема да навлегуваме во нивите и во лозјата, и нема да пиеме вода од твоите кладенци, туку ќе одиме по главниот пат, додека да ги минеме пределите твои.“

23 Но Сион не му дозволи на Израил да мине преку пределите негови; и го собра Сион целиот свој народ и излезе против Израил во пустината, и стигна до Јахца и се судри со Израил.

24 И го победи Израил со меч и завладеа со земјата негова од Арнон до Јавок, дури до Амоновите синови, бидејќи границата на Амоновите синови е силно утврдена.

25 И ги зазеде Израил сите тие градови, и се насели Израил во сите градови на Аморејците: во Есевон и во сите нему потчинети;

26 зашто Есевон беше град на царот на Аморејците Сион, кој војуваше против поранешниот моавски цар и ја беше одзел од рацете негови целата земја негова дури до Арнон.

16

Суд 9,21
Ис 15,8

17

2 Мојс 15,1

20

5 Мојс 3,17
Ис.Н. 12,3
13,20

21

Ис.Н. 2,10
12,2
Суд 11,
19-20
3 Цар 4,19
Ер 48,45
Пс 134,11
Неем 9,22

22

20,14-21

23

5 Мојс 2,32
Суд 11,20
Ис 15,4

24

1 Мојс 19,38
Ис.Н. 13,10
Суд 11,13

25

Суд 11,26
Ис 15,4
Ер 48,2,34
Амос 2,10

26

Ер 48,45-46
Пс 134,11

³ 21,3. *Клейџа, џроклейџиво.*

28 ²⁷ Затоа велат поетите: „Дојдете во Есевон, нека се изгради и утврди градот на Сион;

29 бидејќи оган излезе од Есевон, пламен од градот Сионов и ги изгоре непријателите на Моав, господарите на височините арнонски.

30 Тешко тебе, Моаве! Пропадна народе Хамосов! Синовите твои бегалци станаа, а ќерките – робинки на Сион, царот аморејски.

31 Ги поразивме со стрели: се затре од Есевон дури до Дивон, сè уништивме до Нофах, што е близу до Медева.”

32 И се насели Израил во земјата на Аморејците.

33 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

34 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

35 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

36 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

37 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

38 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

39 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

40 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

41 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

42 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

43 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

44 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

45 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

46 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

47 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

48 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

49 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

50 И испрати Мојсеј да го разгледаат Јазер, па ги зазедоа (него и) населбите

негови, и ги изгонија Аморејците што живееше таму.

33 Тогаш се повратија и појдоа кон Башан. И излезе против нив башанскиот цар Ог, самиот тој и целиот народ негов, за да се судри со нив кај Едреи.

34 И му рече Господ на Мојсеј: „Не плаши се од него, зашто Јас ќе ти го предам во рацете твои – него и целиот народ негов и целата земја негова, и ќе постапиш со него, онака како што постапи со аморејскиот цар Сион, кој живееше во Есевон.”

35 И го поразија него и синовите негови и целиот народ негов, така што ниеден од нив не остана жив; и ја покорија земјата негова.

НАРОДОТ НА ИЗРАИЛ ВО РАМНИНИТЕ МОАВСКИ

Историјата на Валаам: ѿвоикоѿ на царѿ Валак

22 Тогаш синовите израилски тргнаа и се настанија во западниот дел на Моав, од другата страна на Јордан, спроти Ерихон.

2 И Валак, синот Ципоров, виде сè што им беше направил Израил на Аморејците.

3 И Моавците многу се уплашија од тој народ, бидејќи беше многуброен; затоа тие многу се уплашија од синовите на Израил.

4 Тогаш Моавците им рекоа на мидјанските старешини: „Овој народ сега истребува сè околу нас, како што воловите ја изедуваат полската трева.” А Валак, синот Ципоров, беше моавски цар во тоа време.

5 Тој испрати пратеници кај Валаам, синот Беоров во Петор, што е крај Реката во земјата на неговите предци, да го повикаат и да му кажат: „Ете, народот што дојде од Египет, го покри лицето земно, и сега се смести близу до мене.

6 Затоа дојди и проколни го тој народ, бидејќи се посилни од мене: тогаш можеби ќе бидам во состојба да ги

поразам и да ги изгонам од земјата моја; бидејќи знам дека кого ќе го благословиш ти, тој е благословен, и кого ќе го проколнеш, тој е проколнат.”

7 И отидоа моавските старешини и старешините мидјански со подароци во рацете за врачувањето и дојдоа при Валаам и му ги соопштија Валаковите зборови.

8 И тој им рече: „Преспијте ноќеска овде, и јас ќе ви одговорам што да правите, онака како што ќе ми рече Господ.” И моавските старешини останаа кај Валаам.

9 И дојде Бог кај Валаам и му рече: „Кои се оние луѓе кај тебе?”

10 Валаам Му одговори на Бога: „Моавскиот цар Валак, синот Ципоров ги испратил кај мене да кажат:

11 Ете, народот што дојде од Египет, го покри земното лице (и се смести близу до мене); дојди, па, проколни го; тогаш можеби ќе можам да го поразам и да го изгонам (од земјата).”

12 И му рече Бог на Валаам: „Не оди со нив, не проколнувај го тој народ, бидејќи е благословен.”

13 И утрината стана Валаам и им рече на кнезовите Валакови: „Вратете се во

9
1 Мојс 20,3

12
1 Мојс 12,2

5 Мојс 12,2
Ис 15,2
Ер 48,45

2 Цар 8,2
Ис 25,10
Ер 48,46
Пс 59,6
1 Пет 18,2

Ис.Н. 13,25
2 Цар 10,3
24,5
2 Лет 19,3

Ис.Н. 2,10
12,4
Пс 134,11
Неем 9,22

Ис.Н. 9,10

Ис.Н. 9,10

7 Мојс 32,49
Ис.Н. 2,7

31,8,16
5 Мојс 23,4-5
Ис.Н. 24,9-10

Суд 11,25
Мих 6,5
Откр 2,14

2 Мојс 15,15
Јов 5,25

2 Мојс 13,3
Ис.Н. 13,22
Неем 13,2
3 Птр 2,15

18 својата земја, зашто Бог не ми позволи-
ва да одам со вас.”

14 Тогаш моавските кнезови станаа и
се вратија при Валак, и му рекоа:
„Валаам не сакаше да дојде со нас.”

15 И Валак пак испрати кнезови, по-
веќе и со поголема чест од првите.

16 И тие дојдоа кај Валаам и му рекоа:
„Вака вели Валак, синот Ципоров: „Те
молам, не откажувај да дојдеш кај мене;

17 ќе ти укажам големи почести и ќе
направам за (тебе сè), што ќе ми ка-
жеш; па дојди и проколни го тој
народ.”

18 Валаам одговори и им кажа на
слугите Валакови: „Да ми ја дадеш
Валак и куќата своја, полна со злато и
сребро, не можам да ја прекршам запо-
ведта на Господ Бог, и да извршам неш-
то мало или големо (по своја волја);

19 но сепак, останете и вие тука оваа
ноќ, и јас ќе разберам, што уште ќе ми
каже Господ.”

20 И дојде ноќта Бог кај Валаам и му
рече: „Ако овие луѓе дошле да те ви-
каат, стани, оди со нив; но прави го са-
мо она, што ќе ти го речам Јас.”

21 Утрината Валаам стана, ја оседла
магарицата своја и тргна со моавските
кнезови.

Маѓарицајта на Валаам

22 И пламна јароста Божја, затоа што
тргна тој, и застана ангел Господов на
патот, за да му попречи. Тој јаваше на
магарицата своја, а со него и двајца
слуги негови.

23 И магарицата го виде ангелот Гос-
подов, застанат на патот со извлечен
меч во раката, па скршна од патот и
тргна по полето; а Валаам почна да ја
удира магарицата, за да се врати на
патот.

24 И застана ангелот Господов на еден
тесен пат меѓу лозјата, оградени, и од
едната, и од другата страна.

25 Магарицата кога го виде ангелот
Господов, се прилепи кон оградата и ја
притисна ногата на Валаам; и тој пак
почна да ја тепа.

26 Но ангелот Господов пак се тргна и
застана на тесно место, каде што нема-

ше каде да се скршне – ниту надесно,
ниту налево.

27 Магарицата, кога го виде ангелот
Господов, легна под Валаам. И се раз-
гневи Валаам и пак почна да ја тепа ма-
гарицата со стапот.

28 Тогаш ја одврза Бог устата на мага-
рицата и таа му рече на Валаам: „Што
ти направив, та ме тепаш еве веќе трет-
пат?”

29 Валаам ѝ рече на магарицата: „За-
тоа што се подигра со мене; да имав во
раката меч, сега ќе те прободев.”

30 А магарицата му рече на Валаам:
„Нели сум јас твојата магарица, која ти
ја јаваш од младоста твоја до денес?
Сум ти правела ли вака досега?” Тој
одговори: „Не”.

31 И му ги отвори Господ очите на
Валаам, и тој го виде ангелот Господов,
застанат на патот со извлечен меч во
раката, се поклони и падна ничкум.

32 И му рече ангелот Господов: „Зош-
то ја тепаш магарицата еве веќе три-
пати? Јас излегов да ти го попречам
патот, зашто патот твој не Ми е по
волја!

33 И магарицата, кога ќе ме видеше,
скршнуваше од мене еве веќе трипати;
ако не скршнуваше од мене, ќе те уби-
ев, а неа ќе ја оставев жива.”

34 И му рече Валаам на ангелот Гос-
подов: „Згрешив, бидејќи не знаев дека
Ти стоиш на патот пред мене; и сега,
ако тоа Ти е неугодно, јас ќе се вратам.”

35 И му рече ангелот Божји на Ва-
лаам: „Оди со овие луѓе; само зборувај
го она што Јас ќе ти го кажам.” И
отише Валаам со Валаковите кнезови.

Средба меѓу Валаам и Валак

36 Валак, кога чу дека доаѓа Валаам,
излезе да го пречека во моавскиот град,
кој е во Арнонските предели, при сами-
от крај.

37 И му рече Валак на Валаам: „Нели
испратив јас при тебе да те викаат,
зошто не дојде кај мене? Или зар не
можам да ти укажам почести?”

38 И му рече Валаам на Валак: „Ете,
јас дојдов кај тебе, но можам ли да
кажам нешто од себеси? Она што Бог

28
3 Птр 2,16

29
Изреки
12,10
Мт 15,19

31
1 Моје
21,19

32
2 Кор 1,17

34
1 Моје 39,9
1 Цар
15,24,30
Пе 50,3
Јов 33,27

38
Ер 1,9

40 ќе го вложи во устата моја, тоа и ќе го кажувам.”

Ез 45,23

23,5 И тргна Валаам со Валак, и влегоа во Кирјат-Хуцот.

2 Мојс

4,12,15

Ис 59,21

7

Ис.Н. 24,9

Неем 13,2

8

Ис 43,13

9

2 Мојс

33,16

5 Мојс 32,8

33,28-29

10

1 Мојс

13,16

15,5

Ис 57,1

Пе 15,3

37,37

116,15

ќе го вложи во устата моја, тоа и ќе го кажувам.”

³⁹ И тргна Валаам со Валак, и влегоа во Кирјат-Хуцот.

⁴⁰ И закла Валаам волови и овци и му испрати на Валаам и на кнезовите, кои беа со него.

Валаам го благословува народот на Израил

⁴¹ А утрината Валак го зеде Валаам и го качи на Бамот-Ваал, за да види оттаму еден дел од народот.

23 Тогаш Валаам му рече на Валак: „Изгради ми овде седум жртвеници и пригответи ми седум телиња и седум овни.”

² Валак направи така, како што рече Валаам; и принесоа Валак и Валаам по едно теле и по еден овен на секој жртвеник.

³ И му рече Валаам на Валак: „Застани при својата сепаленица, а јас ќе појдам; можеби ќе се јави Господ пред мене, и што ќе ми открие, ќе ти кажам.” И замина на осамено место.

⁴ И му се јави Бог на Валаам, а Валаам Му рече: „Јас подигнав седум жртвеници и принесов по едно теле и по еден овен на секој жртвеник.”

⁵ И му вложи Господ збор во устата на Валаам и рече: „Врати се при Валак и речи вака.”

⁶ И се врати при него, а тој стоеше при својата сепаленица, тој и сите моавски кнезови.

⁷ И ја изусти оваа своја песна: „Од Арам ме натера Валак да дојдам, од источните планини царот моавски ме повика: дојди, проколни ми го Јаков, и дојди, проколни ми го Израил!

⁸ Како да проколнам неког кога Бог не го проколнува? Како да прокажам неког кога Бог не покажува?!

⁹ Од врвот на карпите го гледам, од ридовите го набљудувам: ете народ кој живее осамен и не се вбројува меѓу народите.

¹⁰ Кој ќе го изброи семето на Јаков и кој ќе го пресмета бројот на народот израилски. Да умре душата моја, како

што умираат праведниците, и крајот мој да биде како нивниот!”

¹¹ И му рече Валак на Валаам: „Што ми направи? Јас те повикав да ги проколнеш непријателите мои, а пак ти, ете, ги благословуваш.”

¹² Тој одговори и рече: „Не требаше ли да го кажам токму она, што Господ го вложи во устата моја?”

Втор благослов на Валаам

¹³ И Валак му рече: „Дојди со мене на друго место, од каде што ќе видиш, но само дел од него ќе видиш, а нема целиот да го видиш; и проколни ми го оттаму.”

¹⁴ И го одведе на едно стражарско место на врвот од Фазга, и изгради таму седум жртвеници, и принесе по едно теле и по еден овен на секој жртвеник.

¹⁵ И му рече Валаам на Валак: „Стој тука при сепаленицата своја, јас, пак, ќе одам да Го прашам Бога.”

¹⁶ И го сретна Бог Валаам, и му вложи слово во устата негова, па рече: „Врати се кај Валак и кажи му така.”

¹⁷ И се врати кај него, а тој стоеше при својата сепаленица, а заедно со него и сите моавски кнезови. И му рече Валак: „Што вели Господ?”

¹⁸ Тој го започна своето кажување и рече: „Стани Валак, слушај и внимавај, сине Ципоров!

¹⁹ Бог не е човек, та да се колеба, ниту е син човечки, па да се изменува. Што ќе каже, па да не го изврши, или што ќе рече, па да не се збидне?”

²⁰ Ете, доведен сум да благословувам: ќе благословувам, и никако поинаку.

²¹ Не се гледа мака кај Јаков, и не се гледа несреќа во Израил; Господ Бог е со него, и борбениот царски повик е со него.

²² Бог го изведе од Египет: тој е брз како еднорог:

²³ нема магии кај Јаков, нема волшебства во Израил; некогаш ќе речат за Јаков и за Израил: ете, што направи Бог!

²⁴ Ете, еден народ се подигна како лавица и се исправи како лав; нема да легне, додека не го изеде пленот свој и

11

Неем 13,2

16

2 Мојс 4,15

19

1 Цар

15,29

Мал 3,6

Јов 9,32

Рим 11,29

Евр 6,18

20

1 Мојс

22,17

22

24,8-9

5 Мојс

33,17

Ис.Н. 2,10

Пе 21,20

23

1 Мојс

30,27

24

1 Мојс 49,9

5 Мојс

33,20

Ис 49,26

Ез 19,2

28 додека не се напише од крвта на победените.”

5 Мојс 3,29
Ис.Н. 22,17
Пс 105,28

²⁵ И му рече Валак на Валаам: „Ни со клетва не го проколнувај, ни со благослов не го благословувај.”

24,4

1 Мојс 15,1

Третиот благослов на Валаам

5

Ис 54,2-3

Ер 4,20

30,18

Мал 2,12

Пс 83,1

²⁶ И одговори Валаам и му рече на Валак: „Нели ти реков – што ќе рече Господ, тоа и ќе го извршам.”

6

Ез 31,5

Пс 1,3

Јов 29,19

²⁷ И му рече Валак на Валаам: „Дојди, ќе те одведам на друго место; ќе Му биде секако угодно на Бога, и оттаму ќе ми го проколнеш.”

7

24,17

1 Мојс

49,10

Ис 9,6

11,1

²⁸ И го поведе Валак Валаама на врвот од Фегор, што се протега спрема пустината.

8

23,22-24

2 Мојс 15,6

5 Мојс

33,17

2 Цар

18,14

Ер 50,17

Пс 44,4

²⁹ И му рече Валаам на Валак: „Изгради ми овде седум жртвеници и приготви ми седум телиња и седум овни.”

³⁰ И Валак направи, како што му рече Валаам, и принесе по едно теле и по еден овен на секој жртвеник.

24 Валаам виде дека на Господ Му е пријатно да го благословува Израил и не го бараше, како порано, на Божјото откровение, туку само го сврте лицето кон пустината,

² и погледна Валаам и го виде Израил, како се беше сместил со племињата свои, а Духот Божји беше на него.

³ И започнувајќи ја својата беседа, рече: „Говор на Валаам, синот Беоров, говор на тој што ја гледа вистината.

⁴ Пророштво на оној, кој ги слуша зборовите Божји; оној кој ги гледа виденијата на Семоќниот, оној кој паѓа во екстаза и очите му се отвораат.

⁵ Колку се убави домовите твои, Јаков, и живеалиштата твои, о Израиле!

⁶ Тие се распростираат како потоци, како градини крај река, како миризливи дрвја насадени од Господ, како кедрни крај вода;

⁷ се излева водата од ведрата негови, семето негово обилно е натолено, неговиот цар е поголем од Агаг, царството негово се воздига.

⁸ Бог го изведе од Египет; брзината на еднорогот е во него, ги проголтава народите што се против него, ги криши

коските нивни и со стрелите свои го поразува (непријателот).

⁹ Легнал тој како лав и како леопард; кој ќе го разбуди? Благословен да биде, оној што те благословува и проклет – оној што те проколнува!”

¹⁰ Се разгневи Валак против Валаам, и плесна тој со рацете свои, па му рече на Валаам: „Јас те повикав да ги проколнеш непријателите мои, а ти ги благословуваш еве веќе по третпат;

¹¹ бегај, пак, во земјата своја; јас сакам да ти искажам почит, но, ете, Господ те лишува од почестите.”

Валаам ја предвидува славнијата иднина на Израил

¹² И му рече Валаам на Валак: „Нели им реков на твоите пратеници што ми ги испрати:

¹³ „Да ми ја дадеше Валак и куќата своја, полна со сребро и злато, не би можел да ја прекршам заповедта Господова, за да направам нешто добро или лошо по своја волја: она што ќе ми рече Господ, тоа и ќе го кажувам?”

¹⁴ И така, ете, јас си одам во своето место, но приближи се, за да ти кажам и да те посоветувам што ќе направи по извесно време овој народ со твојот народ.”

¹⁵ И го раскажа видението свое, велејќи: „Пророштво на Валаам, синот Беоров, пророштво на човекот со отворено око,

¹⁶ пророштво на оној кој ги слуша зборовите Божји, кој ги знае тајните на Севишниот, ги гледа виденијата на Семоќниот, паѓа во екстаза и очите му се отвораат.

¹⁷ Го гледам, но не е тоа сега, го посматрам, но не одблиску. Свезда од Јаков се издига и жезол од Израил; тој ќе ги поразува кнезовите моавски и ќе ги ништи сите Ситови синови.

¹⁸ И Едом ќе стане негов посед, а Сеир – негово наследство; Израил ќе ја покаже силата своја.

¹⁹ Произлезениот од Јаков ќе завладеа и ќе ги погуби преживеаните од градот.”

9

1 Мојс 12,3

27,29

49,9

14

1 Мојс 49,1

16

Ис 14,14

17

1 Мојс

49,10

Ер 48,45-46

Мт 2,2

Откр 22,16

18

1 Мојс 14,6

Ис.Н. 12,7

Суд 5,4

Ис 11,14

Амос 9,12

19

1 Мојс

49,10

Мих 5,2

20 *Валаам ја објавува ѝројасиѝа на нејѝријѝаѝелиѝиѝе на Израил*

1 Мојс 14,7
2 Мојс 17,14
5 Мојс 25,19
1 Цар 15,20

²⁰ И погледна кон Амалик, и го кажа своето пророштво, велејќи: „Амалик е прв меѓу народите, но семето негово ќе се затре.”

21 ²¹ И погледна кон Кениј, и пророкува, велејќи: „Силно е твоео живеалиште, на камен си го свил своето гнездо,

24 ²² но тоа ќе биде изгорено, Асирците ќе те заработ.”

25,1-1 ²³ И (штоту го виде Ог) пак го започна своето пророштво, и рече: „Тешко, тешко, кој ќе остане жив, кога Бог ќе го направи тоа.

1 ²⁴ Ќе дојдат бродови од брегот на Китим; ќе го потисне Ашур, ќе го потчини и Евер, но и него гибел го чека.”

²⁵ И стана Валаам и се врати во местото свое, а исто така и Валак отиде по патот свој.

2

2 Мојс 20,5
32,6
5 Мојс 32,38
1 Кор 10,8,20
Откр 2,14

Израилциѝе се оддаваѝи на идолојѝоклонсиѝво

25 Израил живеше во Ситим и народот почна преку блуд да се осквернува со ќерките на Моав;

3 ² и тие го покануваа народот да присуствува на принесувањето жртви на идолите нивни, и народот ги јадеше жртвите нивни и им се поклонуваше на боговите нивни.

3 И му се приклони Израил на Ваал-Фегор. И се разгоре гневот Господов против Израил.

5 ⁴ И му рече Господ на Мојсеј: „Зем ги сите началници народни и обеси ги пред Господ спроти сонцето, и ќе се одврати јаросниот гнев Господов од Израил.”

6 ⁵ Тогаш Мојсеј им рече на судиите израилски: „Секој нека ги убие своите луѓе, што му служат на Ваал-Фегор.”

7 ⁶ И ете, еден од синовите на Израил дојде и доведе кај еден од своите собраќа една Мидјанка, пред очите на Мојсеј, и пред очите на целото општество на синовите израилски, кога тие плачеа при влезот од скинијата на собранието.

2 Мојс 6,25
Пс 105,30-31

⁷ Финес, синот на Елезар, син на свештеникот Арон, кога го виде тоа,

стана среде општеството и зеде во раката копје,

⁸ и влезе по Израилецот во блудлиштето и ги прободе и обајцата: Израилецот и жената во утробата нејзина; и престана поморот на синовите израилски.

⁹ А умрените од помор беа дваесет и четири илјади.

¹⁰ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

¹¹ „Финес, синот на Елезар, син на свештеникот Арон, ја одврати јароста Моја од синовите израилски, покажувајќи меѓу нив ревност за Мене, и Јас не ги истребив синовите на Израил во ревноста Своја.

¹² Така кажи им: ете, Јас му давам мирен завет;

¹³ и тој ќе биде за него и за потомството негово по него завет на вечно свештенство, затоа што покажа ревност за својот Бог и Го омилостиви за синовите израилски.”

¹⁴ Името на убиениот Израилец, кој беше убиен со Мидјанката, е Замвриј, син на Салу, началник на родот Симеоновици;

¹⁵ а името на убиената Мидјанка е Козби; таа беше ќерка на Цур, началник на едно од племињата на Мидјаните.

¹⁶ Пак му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

¹⁷ „Сметајте ги за непријатели Мидјаните и поразувајте ги,

¹⁸ зашто тие со подмолноста своја постапуваа непријателски спрема вас, соблазнувајќи ве со Фегор и со Козби, ќерката на мидјанскиот началник, нивна сестра, убиена во денот кога имаше помор поради Фегор.”

Вѝоро ѝребројување на израилскиѝе ѝлемиња

26 По тој пораз Господ му рече на Мојсеј и на свештеникот Елезар, син Аронов, велејќи:

² „Преброј го целото општество на синовите израилски од дваесет години нагоре, според семејствата нивни, сите способни за војување во Израил.”

8
Пс 105,30

9
1 Кор 10,8

11
2 Мојс 20,5
5 Мојс 32,16-21
Пс 77,58

12
Ис 11,9
45,10
Мал 2,4-5

13
2 Мојс 32,25-29
3 Мојс 1,8
5 Мојс 33,8-11

15
Ис.Н. 13,21
Авак 3,7

17
2 Мојс 23,22
1 Цар 17,9,35
4 Цар 9,27
Неем 9,27

26,1-65
1 Мојс 46,8-25

2
2 Мојс 30,11-16

3 ³ И им рекоа Мојсеј и свештеникот Елеазар во рамнините моавски кај Јордан, спроти Ерихон, велејќи:

4 „Пребројте ги сите од дваесет години и нагоре, како што заповеда Господ на Мојсеј и на синовите израилски, кога излегоа од египетската земја:

5 ⁵ Рувим, првороден син Израилев. Рувимови потомци: од Анох – родот Аноховци, од Палу – родот Палуовци,

10 ⁶ од Есром – родот Есромовци, од Карми – родот Кармиевци;

11 ⁷ тоа се Рувимовите родови: на број тие беа четириесет и три илјади седумстотини и триесет.

8 ⁸ Палуовите потомци: Елијав,

12 ⁹ и Елијавовите синови: Немуел, Датан и Авирон. Тоа се оние Датан и Авирон, претставници во Соборот, кои предизвикаа смут против Мојсеј и Арон заедно со групата на Кореј, кога тие предизвикаа бунт против Господ;

15 ¹⁰ па земјата ја отвори устата своја и ги голтна заедно со Кореј: заедно со нив умреа и соучесниците нивни, кога оган изгоре двесте и педесет човека, и тие станаа за пример;

19 ¹¹ но синовите на Кореј не умреа.

¹² Симеоновите потомци според поколенијата нивни: од Немуел – Немуеловото поколение, од Јамин – Јаминовото поколение, од Јахин – Јахиновото поколение,

¹³ од Зерах – Зераховото поколение, од Саул – Сауловото поколение;

¹⁴ тоа се Симеоновите родови (од нивното пребројување): дваесет и две илјади и двесте.

¹⁵ Јудините потомци: Ер и Онан, Ер и Онан умреа во хананската земја;

¹⁶ Јудините синови според поколенијата нивни беа: од Сала – Салаовото поколение, од Фарес – Фаресовото поколение, од Зерах – Зераховото поколение.

¹⁷ Фаресови синови беа: од Есром – Есромовото поколение, од Хамул – Хамуловото поколение;

¹⁸ тоа се Јудините родови според пребројувањето нивно: седумдесет и шест илјади и петстотини.

¹⁹ Исахарови потомци според поколенијата нивни: од Тола – Толовото поколение, од Пуа – Пуиното поколение,

²⁰ од Јашув – Јашуовото поколение, од Шимрон – Шимроновото поколение;

²¹ тоа се Исахаровите родови, според пребројувањето нивно: шесет и четири илјади и триста.

²² Завулонови потомци според родовите нивни: од Серед – родот Середиев, од Елон – родот Елонов, од Јахлеел – родот Јахлеселов.

²³ Тоа се Завулоновите родови, според пребројувањето нивно: шесет илјади и петстотини.

²⁴ Гадови потомци според родовите нивни: од Цефон – родот Цефоновци, од Хагиј – родот Хагиевци, од Шуниј – родот Шуниевци.

²⁵ од Озниј – родот Озниевици, од Ериј – родот Ериовци,

²⁶ од Арод – родот Ародовци, од Арелиј – родот Арелиевци.

²⁷ тоа се родовите на Гадовите потомци, според пребројувањето нивно: четириесет илјади и петстотини.

²⁸ Асирови потомци според поколението нивно: од Јимна – Јимнаовото поколение, од Јишви – Јишвиевото поколение, од Берија – Бериевото поколение.

²⁹ Од Бериевите синови, од Хевер – Хеверовото поколение, од Малхиил – Малхииловото поколение.

³⁰ Името на Асировата ќерка беше Зара;

³¹ Тоа се поколенијата на Асировите потомци според пребројувањето нивно: педесет и три илјади и четиристотини.

³² Јосифови потомци според поколенијата нивни: Манасија и Ефрем.

³³ Манасиеви потомци: од Махир – Махирово поколение, од Махир се роди Галаад, од Галаад – Галаадово поколение.

³⁴ Еве ги Галаадовите потомци: од Иезер – Иезеровото поколение, од Хелек – Хелековото поколение,

³⁵ од Азриил – Азрииловото поколение, од Сихем – Сихемовото поколение,

³⁶ од Шемида – Шемидаовото поколение, од Хефер – Хеферовото поколение.

³⁷ Салпаад, син Хеферов, немаше синови, туку само ќерки; имињата на Сал-

201 Мојс
38,5,29
Ис.Н. 7,17**23**1 Мојс
46,13**26**1 Мојс
30,20
Суд 12,
11-12**28**1 Мојс
41,52**29**1 Мојс
50,20
Суд 11,1
1 Лер 7,
14-19**30**1 Лер 7,14
Ис.Н. 17,3
1 Лер 7,15

- 38** паадовите ќерки беа: Махла, Ноа, Хогла, Милка и Тирца.
1 Мојс 46,21
1 Пет 8,40
- 38** Тоа се Манасиевите поколенија; а на број тие беа педесет и две илјади и седумстотини.
1 Мојс 30,8
- 39** Еве ги Ефремовите потомци според родовите нивни: од Шутелах – Шутелаховиот род, од Бехер – Бехеровиот род, од Тахан – Тахановиот род.
2,32
2 Мојс 12,37
- 40** А еве ги Шутелаховите потомци: од Еран – Ерановиот род.
- 41** Тоа се родовите на Ефремовите потомци, според пребројувањето нивно: триесет и две илјади и петстотини. Тоа се Јосифовите потомци според поколенијата нивни.
- 42** Венијаминовите потомци според поколенијата нивни: од Бела – Белаовото поколение, од Ашбел – Ашбеловото поколение, од Ахирам – Ахирамовото поколение;
- 43** од Шефуфам – Шефуфамовото поколение; од Хуфам – Хуфамовото поколение.
- 44** Синови на Бела беа: Ард и Нааман: од Ард – Ардово поколение, од Нааман – Наамановото поколение;
- 45** тоа се Венијаминовите потомци според поколенијата нивни; а на број тие беа четириесет и пет илјади и шестотини.
- 46** Еве ги Дановите потомци според родовите нивни: од Шухам – Шухамовиот род; тоа се родовите Данови според поколенијата нивни.
- 47** А сите Шухамови родови според пребројувањето нивно беа: шесет и четири илјади и четиристотини.
- 48** Нефталимови потомци според родовите нивни: од Јахџеел – Јахџееловиот род, од Гуниј – Гунијевиот род;
- 49** од Јецер – Јецеровиот род, од Шилем – Шилемовиот род;
- 50** тоа се Нефталимовите родови според пребројувањето нивно: а на број тие беа четириесет и пет илјади и четиристотини.
- 51** Тоа се влезените во пребројувањето синови израилски: шестотини и една илјада седумстотини и триесет.”

Уиайсїва за ѓоделба на земјата

52 И му рече Господ на Мојсеј, велјќи:

53 „Ним да им се подели земјата во наследство, според бројот на имињата;

54 на помногубројните дај им поголем дел, а на помалубројните дај им помал дел: секому треба да му се даде дел сразмерно со бројот на влезените во пребројувањето;

55 земјата треба да се подели со ждрепка; тие треба да добијат наследство според имињата на нивните родови;

56 со ждрепка да им се поделат нивните делови – како на многубројните, така и на малубројните.”

Вїоро ѓребројување на Левиевојо колено

57 А тоа се Левиевите родови, што влегоа во пребројувањето според поколенијата свои: од Гирсон – Гирсоновото поколение, од Каат – Каатовото поколение, од Мерариј – Мерариевото поколение.

58 Ова се Левиевите родови: родот Ливниев, родот Хеврониев, родот Махлиев, родот Мушиев, родот Кореов. Од Каат се роди Амрам.

59 Името на Амрамовата жена беше Јохевед, ќерка Левиева, која е родена од Левиевата жена во Египет, а таа му ги роди на Амрам Арон, Мојсеј и Мирјам, нивната сестра.

60 На Арон му се родија Надав и Авиу, Елеазар и Итамар;

61 но Надав и Авиу умреа, кога принесоа туѓ оган пред Господ.

62 Сите од машки пол, од еден месец и нагоре, беа преброени дваесет и три илјади; тие не беа преброени заедно со синовите израилски, зашто не им беше даден дел меѓу синовите на Израил.

Завршување на ѓребројувањето

63 Тоа се преброените од Мојсеј и свештеникот Елеазар, кои ги преброија синовите израилски во рамнините моавски кај Јордан, спроти Ерихон;

64 меѓу нив немаше ни еден од оние, кои Мојсеј и свештеникот Арон ги пре-

53Ис.Н. 11,23
Ез 45,8**54**

33,54

553 Мојс 16,8
Ис.Н. 14,
1-2**57**1 Мојс
46,11**59**

2 Мојс 6,20

60

2 Мојс 6,23

613 Мојс
10,1-2

65 броија, кога ги пребројуваа синовите израилски во Синајската Пустина;

14,20-38
1 Кор 10,5

⁶⁵ зашто Господ им беше рекол дека тие ќе изумрат во пустината. И никој од нив не остана, освен Јефунеовиот син Халев и Навиновиот син Исус.

27,1

26,29-33
1 Мојс
50,23

Ис.Н. 17,
2-3

1 Лет 2,21

Наследното право на ќерките

27 И дојдоа ќерките на Салпаад, син на Хефер, кој беше син на Галаад, а тој – син на Махир, од поколението на Манасија, син Јосифов; и еве ги имињата на ќерките негови: Махла, Ноа, Хогла, Милка и Тирца;

5

1 Мојс

25,22

2 Мојс

18,19

² и откако застаана пред Мојсеј, пред свештеникот Елеазар, пред кнезовите и пред целото општество, при влезот од скинијата на собранието, рекоа:

7

36,2

Ис.Н. 17,4

Јов 42,15

12-23

5 Мојс

3,23-28

31,1-8

³ „Таткото наш умре во пустината, и тој не беше меѓу соучесниците, што станаа против Господ заедно со луѓето на Кореј, туку умре поради свој грев, без синови.

12

3 Мојс

14,34

Ер 22,20

⁴ Зошто да се загуби името на таткото наш меѓу племето негово поради тоа што нема син? Дајте ни дел меѓу браќата на таткото наш!”

⁵ И Мојсеј го изнесе прашањето нивно пред Господ.

⁶ А Господ му рече на Мојсеј:

⁷ „Право велат Салпаадовите ќерки; дај им наследствен дел меѓу браќата на таткото нивни и предај им го ним делот на нивниот татко,

⁸ а на синовите на Израил јави им и кажи: ако некој умре, и не остави син, предавајте го наследството негово на ќерките негови;

⁹ ако, пак, тој нема ќерки, давајте го неговиот дел на браќата негови;

¹⁰ ако нема браќа, дајте го неговиот дел на стриковците негови;

¹¹ ако, пак, нема ни стриковци, дајте му го неговиот дел на најблискиот негов роднина од неговиот род; и нека биде тоа закон за синовите израилски, како што му заповедал Господ на Мојсеј!”

Исус ѝосвештен за наследник на Мојсеј

¹² И му рече Господ на Мојсеј: „Излези на планината Аварим и погледај ја земјата што им ја давам на синовите израилски;

¹³ и откако ќе ја погледаш, прибери се и ти при народот свој, како што се прибра Арон, братот твој на планината Ор;

¹⁴ зашто вие не ја послушавте заповедта Моја во пустината Син, кога меѓу општеството се појави расправија, да ја покажете пред очите нивни Мојата свестост при водата. Тоа е водата Мерива кај Кадис, во пустината Син.”

¹⁵ И Му рече Мојсеј на Господ, велјќи:

¹⁶ „Господ, Бог на духовите во сите тела, нека одреди над овој народ човек,

¹⁷ кој ќе ги управува, и кој ќе ги предводи во сите можни околности, та да не остане народот Господов како стадо без пастир.”

¹⁸ И му рече Господ на Мојсеј: „Земиме Исус, Навиновиот син, човек, во кого има Дух, и положи ја врз него раката своја.

¹⁹ Претстави го пред свештеникот Елеазар и пред целото општество, и дај му наредби пред целиот народ,

²⁰ и дај му од славата твоја за да го слуша сиот народ на синовите израилски;

²¹ а тој да се обраќа до свештеникот Елеазар и да се допрашува до него за решенија преку рим пред Господ; и според зборот негов секогаш да постапуваат: тој и сите синови на Израил со него, и целото општество.”

²² И направи Мојсеј како што му заповеда Господ Бог, и го зеде Исуса, па го претстави пред свештеникот Елеазар и пред целото општество;

²³ и ги положи врз него рацете свои и му даде совет, како што заповеда Господ преку Мојсеј.

13

5 Мојс 4,22

32,48-52

3 Цар 2,1

14

20,1-13

2 Мојс 17,7

16

16,22

17

3 Цар

22,17

Ез 34,5

Мт 9,36

18

1 Мојс

23,28

5 Мојс 31,7

Дела 6,6

20

Ис.Н. 1,

16-17

21

2 Мојс

28,30

1 Цар 28,6

Ис 8,19

Пс 105,13

Јн 11,51

23

5 Мојс

31,23

34,9

ПОВТОРНО ЗА ЗАКОНИТЕ ПО ОДНОС НА ЖРТВИТЕ

28,22 Мојс
23,14
3 Мојс 3,11*Секојдневни жртви***3** И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:2 Мојс 12,5
Амос 4,4**5** „Заповедај им на синовите израилски и кажи им: даровите Мои, лебните приноси, жртвите Мои со благопријатен мирис да Ми се принесуваат во свое време.

3 Мојс 1,3,9

8 И кажи им: ете ја жртвата, која треба да Му ја принесувате на Господ: јагниња без недостаток – две едногодишни машки јагниња на ден, како жртва–сепаленица;3 Мојс 3,7
10,9**9** едното јагне принесувај го наутро, а другото јагне навечер;2 Мојс 20,10
Ез 46,4-5
Мт 12,5**11** и лебен принос да принесете, една десетина од ефа пченично брашно, помешано со четвртина ин биено маслиново масло,3 Мојс 1,3
Ез 46,6-7**12** Тоа е постојана жртва–сепаленица,

15,4-12

каква што беше принесена на планината Синај, за благопријатен мирис – жртва Господова.

7 и кон неа да има за прелив четврт ин за едно јагне; на свето место извршувај го со вино преливот на Господ.**8** Другото јагне принесувај го навечер, со таков лебен принос како утрината, со таков прелив кон него, принесувај како жртва – благопријатен мирис пред Господ.*Саботни жртви***9** А во саботен ден принесувајте по две едногодишни машки јагниња без недостаток, и лебен принос две десетини од ефа пченично брашно, помешано со масло, и прелив кон него.**10** Тоа е саботна сепаленица за секоја сабота, освен постојаната сепаленица и преливот за неа.*Жртви за првиот ден од месецот***11** и во првиот ден од месецот принесувајте Му на Господ сепаленици: два јунци, еден овен и седум едногодишни машки јагниња без недостаток,**12** и три десетини од ефа пченично брашно, измешано со масло, како лебен

принос кон секој јунец, и две десетини од ефа пченично брашно, измешано со масло, како лебен принос со овенот,

13 и по една десетина од ефа пченично брашно, помешано со масло, како лебен принос за секое јагне, тоа е сепаленица, благопријатен мирис, жртва на Господ;**14** а преливот за нив треба да биде половина ин вино за јунецот, една третина од ин за овен и една четвртина ин за јагне; тоа е сепаленица за секое новомесечје во текот на сите месеци на годината.**15** Принесувајте Му на Господ секогаш и по еден козел како жртва за грев; него треба да го принесувате покрај секојдневната сепаленица, заедно со преливот за него.*Жртви за празничкиот Пасха***16** Во првиот месец, на четиринаесеттиот ден од месецот, е Пасха Господова.**17** И на петнаесеттиот ден од тој месец е празник; седум дена треба да се јадат бесквасни лебови.**18** Во првиот ден да имате свето собрание; никаква работа не вршете;**19** и принесете сепаленица, жртва на Господ: два јунци, еден овен и седум едногодишни машки јагниња; тие да се без недостаток;**20** и кон нив лебен принос принесувајте пченично брашно, измешано со масло, три десетини од ефа за секој јунец, и две десетини од ефа за овенот,**21** и по една десетина ефа принесувајте за секое од седумте јагниња,**22** и еден козел – жртва за грев, за да се ослободите од гревот;**23** принесувајте го тоа, освен утринската сепаленица, која е постојана жртва.**24** Така правете секој ден во седумте дена; тоа е дар, принос благопријатен за Господ; освен редовната сепаленица и преливот кон неа треба да го принесувате тоа.**25** И во седмиот ден треба да имате свето собрание; никаква работа не вршете.**13**3 Мојс 1,9
6,14**14**

Езд 3,5

162 Мојс 12,1-20
5 Мојс 16,1-8
2 Лет 30,13**17**

2 Мојс 12,15,19

18

2 Мојс 12,16

19

3 Мојс 1,9

20

3 Мојс 14,10

22

3 Мојс 4,3

26 Жрѝви за ѝразникоѝ Педесетѝница

2 Мојс
23,14-16
34,22
5 Мојс
16,9-12

26 И во денот на Првите плодови, кога Му принесувате на Господ нов лебен принос на празникот на Седмиците, треба да имате свето собрание, никаква работа не вршете;

27 и принесувајте сепаленици – благопријатен мирис на Господ: два јунца, еден овен и седум едногодишни машки јагниња (без недостаток),

7
2 Мојс
31,15
3 Мојс
16,29-34
Ез 45,18-20
Дела 27,9

28 а заедно со нив и лебен принос од пченично брашно, измешано со масло, три десетини од ефа за секој јунец, две десетини од ефа за овен,

29 и по една десетина од ефа за секое од седумте јагниња;

30 и еден козел – за ослободување од грев.

31 Принесувајте ми ги овие жртви со нивниот прелив, освен постојаните сепаленици со лебниот им принос; тие треба да бидат без недостаток.”

Жрѝви за Деноѝ на тѝрубниѝе знаци

29 „Во седмиот месец, во првиот ден од месецот, треба да има свето собрание; никаква работа не вршете; тоа да ви биде Ден на трубни знаци;

2 и принесувајте сепаленица за благопријатен мирис на Господ: еден јунец, еден овен, седум едногодишни машки јагниња, без недостаток;

3 а заедно со нив и лебен принос од пченично брашно, измешано со масло, три десетини од ефа за јунецот, две десетини од ефа за овенот,

4 и една десетина од ефа за секое од седумте јагниња,

5 и еден козел како жртва за грев, за да се ослободите од гревот.

6 Тоа да го додавате кон новомесечните сепаленици и лебните приноси за нив, и преливите нивни, и секојдневните сепаленици со нивните приноси и преливи, според наредбите, како благопријатен мирис за Господ.

Жрѝви за Деноѝ на очистиувањето

7 И во десеттиот ден од тој седми месец треба да имате свето собрание: смирувајте ги душите свои и никаква работа не вршете;

8 и принесувајте сепаленици за благопријатен мирис на Господ: еден јунец, еден овен, седум едногодишни машки јагниња; тие треба да бидат без недостаток;

9 и заедно со нив и лебен принос од пченично брашно, помешано со масло три десетини од ефа за јунец, две десетини од ефа за овен,

10 и по една десетина од ефа за секое од седумте јагниња,

11 како и еден козел – жртва за грев, освен жртвите за грев (за вапше очистување), што се принесуваат во Денот на очистувањето, и освен постојаните сепаленици и лебните приноси со нив и преливите за нив.

Жрѝви за ѝразникоѝ Сеници

12 И во петнаесеттиот ден од седмиот месец треба да ви биде особено свет, никаква работа не вршете и празнувајте го тој празник Господов седум дена:

13 и принесувајте сепаленица, жртва за благопријатен мирис на Господ: тринаесет јунци, два овна, и четринаесет едногодишни машки јагниња; тие треба да бидат без недостаток;

14 и кон нив лебен принос од пченично брашно, измешано со масло, три десетини од ефа за секое од тринаесетте јунци, две десетини од ефа за секој овен,

15 и по една десетина од ефа за секое од четринаесетте јагниња,

16 и еден козел – жртва за грев, освен секојдневната сепаленица со нејзиниот лебен принос, како и преливот за неа.

17 А на вториот ден принесувајте: два наесет јунци, два овна и четринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

18 и со нив уште лебен принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според наредбите;

19 исто така и еден козел – жртва за грев, покрај постојаната сепаленица со приносот и преливот за неа.

20 На третиот ден, пак, принесувајте: единаесет јунци, два овна, четринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

11
3 Мојс 16,3

12

2 Мојс
23,14-16
5 Мојс
16,13-15
3 Цар 8,2
Ез 45,25

39
3 Мојс 7,16

²¹ и со нив лебен принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според прописите;

²² исто така и еден козел – жртва за грев, покрај постојаната сепаленица со приносот и преливот за неа.

²³ На четвртиот ден принесувајте: десет јунци, два овна, четиринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

²⁴ со нив и лебен принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според наредбите,

²⁵ и покрај тоа и еден козел – жртва за грев, освен постојаната сепаленица и приносот и преливот за неа.

²⁶ И на петтиот ден принесувајте жртва: девет јунци, два овна, четиринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

²⁷ и со нив принесете уште и лебен принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според наредбите,

²⁸ и еден козел – жртва за грев, покрај постојаната сепаленица и приносот и преливот за неа.

²⁹ На шестиот ден, пак, принесувајте: осум јунци, два овна, четиринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

³⁰ а со нив и лебен принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според наредбите;

³¹ а исто така и еден козел – жртва за грев, покрај постојаната сепаленица со приносот и преливот за неа.

³² Во седмиот ден принесувајте: седум јунци, два овна, четиринаесет едногодишни машки јагниња, без недостаток,

³³ и со нив принос и прелив за јунците, овните и јагнињата, според бројот нивни, според наредбите,

³⁴ а и еден козел како жртва за грев, освен постојаната сепаленица со приносот како и преливот за неа.

³⁵ Во осмиот ден е крај на празникот: никаква работа не вршете;

³⁶ и принесувајте сепаленица, жртва со пријатен мирис на Господ: еден јунец, еден овен, седум едногодишни машки јагниња без недостаток,

³⁷ и заедно со нив лебен принос и прелив за јунците, за овенот и за јагнињата, според бројот нивни според прописите;

³⁸ освен тоа уште и еден козел – жртва за грев, покрај постојаната сепаленица, приносот и преливот за неа.

³⁹ Принесувајте го тоа на Господ на вашите празници, покрај оние што ги принесувате поради завет или поради грижа и покрај сепалениците ваши, и лебните приноси и жртвите за мир.”

30 И им кажа Мојсеј на синовите израилски сè, што му беше заповедал Господ.

Закон за заветиите

² И им зборуваше Мојсеј на началниците од племињата на синовите израилски, велејќи: „Еве што заповеда Господ:

³ „ако некој Му вети нешто на Господ, или се заколне со клетва, и стави зарек на душата своја, да не го оскверни зборот свој, туку да изврши сè, што излегло од устата негова.

⁴ Ако жена даде завет на Господ и се зарече во татковата си кука, во млади години,

⁵ а таткото нејзин го чуе заветот и зарекувањето нејзино, што го наложила на душата своја, па го премолчи таткото нејзин тоа, тогаш сите нејзини ветувања, и секое нејзино зарекување, што си го наложила на душата своја, да ги исполни;

⁶ ако таткото нејзин, кога ќе чуе, па ѝ забрани, тогаш сите нејзини завети, што си ги наложила на душата своја, да не се исполнуваат, и Господ ќе ѝ прости, бидејќи таткото ѝ ги забранил.

⁷ Ако се омажи, а е обврзана со завет, или се обврзала со збор, излезен од устата нејзина,

⁸ и чуе мажот нејзин, па, откако ќе чуе премолчи: заветите нејзини да се исполнат, и зареците нејзини, исто така да се исполнат;

⁹ ако мажот нејзин, кога ќе ги чуе, ѝ забрани и го отфрли заветот нејзин, што го дала, и зборот излезен од устата нејзина, со кој таа се обврзала (тие да не се исполнат, бидејќи мажот ѝ забранил), Господ ќе ѝ прости.

30,3
3 Мојс
27,1-10
Мт 5,33

3

5 Мојс
23,20-23
Суд 11,
30-40
Пс 49,14
Проп 5,3-4
Мт 5,32-36

7

3 Мојс 5,4

13 ¹⁰ А заветот на вдовица и разведена, каков и да било зарек да си наложила на душата своја, да се исполни.

Ефес 5,22
Кол 3,18

31,2 ¹¹ Ако жена се заветува во куќата на мажот свој, или со клетва си наложила на душата своја зарек,

25,17

3 ¹² и мажот нејзин ја чул, а премолчал и не ѝ го забранил, тогаш сите завети нејзини да се исполнат, и секое зарекување, што го наложила на душата своја, да се исполни;

Суд 11,36
2 Цар 4,8
Ис 34,8
Ер 11,20
Ез 25,17
Пе 93,1

6 ¹³ ако, пак, мажот нејзин, откако ги чул, ги отфрлил, тогаш сите завети нејзини, излезени од устата нејзина, и зарекувања на душата нејзина, да не се исполнат; мажот нејзин ги уништил, и Господ ќе ѝ прости.

25,6-13
2 Мојс 6,25

¹⁴ Секој нејзин завет и секој клетвен зарек нејзин за смирување на душата своја, мажот нејзин може да го потврди, и мажот нејзин може да го отфрли.

¹⁵ Ако мажот нејзин молчел од ден на ден, тој со тоа ги потврдил сите ветувања нејзини и сите зарекувања нејзини, со кои се обврзала; ги потврдил, зашто, откако ги чул, молчел за тоа;

¹⁶ ако, пак, мажот ги отфрлил, откако ги чул, тој го примил врз себе гревот нејзин.”

¹⁷ Тоа се наредбите, кои Господ му ги заповеда на Мојсеј за односите меѓу мажот и жената негова, меѓу таткото и ќерката негова во млади години, во куќата на нејзиниот татко.

Светџа војна против Мидјаниџе

31 И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Одмазди им се на Мидјаните поради синовите на Израил, и потоа ќе се прибереш при народот свој.”

³ И му рече Мојсеј на народот, велејќи: „Вооружете меѓу вас луѓе за војна, за да тргнат против Мидјаните, да извршат одмазда Господова над нив;

⁴ испратете во војна по илјада од колено, од сите колена израилски.”

⁵ И од илјадниците израилски беа одделени по илјада од секое колено, вкупно дванаесет илјади вооружени за војна.

⁶ И ги испрати Мојсеј во војна, по илјада од секое колено, а со нив и Финес,

синот на свештеникот Елеазар, со светите утвари и со труби за тревога в рака.

⁷ И отидоа во војна против Мидјаните, како што му заповеда Господ на Мојсеј, и ги убија сите од машки пол;

⁸ а заедно со убиените од нив ги убија и мидјанските цареви: Евиј, Рекем, Цур, Ор и Рева – пет мидјански цареви; го убија со меч и Валаам, Беоровиот син.

⁹ Мидјанските, пак, жени и децата нивни синовите израилски ги зе доа во плен; и сиот нивни добиток, и сите стада нивни, и целиот имот нивни го заграбија;

¹⁰ сите градови нивни во нивно владение и сите села нивни со оган ги изгореа.

¹¹ И го зе доа сето заграбено, од човек до добиток.

¹² И заробените, и пленот, и заграбеното го донесоа пред Мојсеј, пред свештеникот Елеазар и пред општеството на синовите израилски, во логорот на рамнините моавски, кај Јордан, спроти Ерихон.

¹³ Тогаш Мојсеј и свештеникот Елеазар и сите кнезови на општеството излегоа надвор од населбата за да ги пречекаат.

¹⁴ И се разгневи Мојсеј на воените началници, илјадниците и стотниците, што се беа вратиле од војната,

¹⁵ па им рече: „Ги оставивте живи сите жени?”

¹⁶ Ете тие, по советот на Валаам, беа станале причина синовите израилски да отстапат и да ги презрат наредбите од Господ, заради Фегор, затоа и дојде оној пораз врз народот Господов.

¹⁷ А сега, убијте ги сите деца од машки пол, убијте ги и сите жени, што познале маж на машко легло;

¹⁸ а сите деца од женски пол, кои не познале машко легло, оставете ги живи за себе.

¹⁹ И останете надвор од населбата седум дена; сите, што убиле човек и што се допреле до убиен, да се очистат на третиот и на седмиот ден, вие и вашите заробеници;

7

5 Мојс
20,13-14
Суд 21,11
3 Цар
11,15-16

8

Ис.Н.
13,21-22

9

1 Мојс
34,29

10

Ис.Н. 6,22
Суд 18,27

11

5 Мојс
20,14
2 Лет 28,8

12

1 Мојс
49,27

14

2 Мојс
18,21
5 Мојс 1,15
2 Цар 18,1

16

25,1-9
3 Петр 2,15
Откр 2,14

17

5 Мојс 7,2
Суд 21,11

19

19,11-22
3 Мојс 21,1

20 ³ Мојс 11,32 очистете ја и сета облека, сите кожни предмети, сè што е направено од козина, и сите дрвени садови.”

21 ^{Ис.Н. 6,18 22,8} Потоа им рече свештеникот Елеазар на борците, што беа отишле во војна: „Еве ги наредбите на законот, кои

26 ^{1 Цар 30,24} Господ му ги заповеда на Мојсеј:

27 ^{Ис.Н. 22,8} ²² злато, сребро, бакар, железо, калај и олово,

²³ и сè што минува низ оган, поминете го низ оган, за да се очисти, а освен тоа, тоа треба да се очисти и со очистителна вода; а сè, што не минува низ оган, поминете го низ вода;

²⁴ и облеката исперете ја на седмиот ден, и очистете се, и потоа влезете во населбата.”

Поделба на иленоӣ

²⁵ И му рече Господ на Мојсеј, велјќи:

²⁶ „Преброј го заграбеното, од човек до добиток, ти и свештеникот Елеазар и началниците од племињата на општеството;

²⁷ и раздели го ограбеното по половина, меѓу оние што војуваа, што одеа во борба, и целото општество.

²⁸ А од борците, што беа во војна, земи данок за Господ, по една душа на петстотини, од луѓето и од говедата, и од магарината, и од ситниот добиток;

²⁹ земи го тоа од нивната половина и дај му го на свештеникот Елеазар за вознесување пред Господ.

³⁰ А од половината, определена за синовите израилски, земи по едно на педесет: од луѓето, од крупниот добиток, од магарината, и од ситниот добиток, и дај им го тоа на левитите што служат при скинијата Господова.”

³¹ И направил Мојсеј и свештеникот Елеазар, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

³² И пленот, што остана од грабежот, што го заграбија оние, кои беа отишле во војна, беше: ситен добиток – шестстотини седумдесет и пет илјади,

³³ крупен добиток – седумдесет и две илјади,

³⁴ магарина – шеесет и една илјада,

³⁵ луѓе – жени, кои не познале машко легло, сите беа триесет и две илјади души.

³⁶ Половината, делот на оние, што беа отишле да се борат, според пребројувањето, беше: ситен одбиток – триста триесет и седум илјади и петстотини глави.

³⁷ На Господ од ситниот добиток Му се дадоа шестстотини седумдесет и пет глави;

³⁸ крупен добиток – триесет и шест илјади, и од тоа дар за Господ – седумдесет и две глави;

³⁹ магарина – триесет илјади и петстотини, а дел од нив за Господ – шеесет и една глава;

⁴⁰ луѓе – шеснаесет илјади, и данок од нив за Господ беше триесет и две души.

⁴¹ И му го даде Мојсеј дарот за вознесување пред Господ, на свештеникот Елеазар, како што му заповеда Господ на Мојсеј.

⁴² И од половината, определена за синовите израилски, што ја оддели Мојсеј од оние кои беа отишле во војната,

⁴³ а половината како дел на општеството беше: ситен добиток – триста триесет и седум илјади и петстотини,

⁴⁴ крупен добиток – триесет и шест илјади глави;

⁴⁵ магарина – триесет и пет илјади и петстотини глави;

⁴⁶ луѓе – шеснаесет илјади души.

⁴⁷ Од таа половина, определена за синовите израилски, Мојсеј зеде педесетти дел од луѓето и од добитокот и им го даде тоа на левитите, што служеа при скинијата Господова, како што му заповеда Господ.

Доброволна жртва за Господ

⁴⁸ И дојдоа кај Мојсеј началниците над илјадите од војската – илјадниците и стотниците,

⁴⁹ и му рекоа на Мојсеј: „Твоите слуги ги преброија борците, што ни се доверени, и ниеден од нив не загина.”

⁵⁰ Еве, Му донесовме принос на Господ кој што нашол – златни предмети, алки, гривни, прстења, обетки и вериш-

47
18,26-32

49
Ерл 23,4

50
² Мојс 30,16
Суд 8,24-27

52 ки, за да ги очистиме своите души пред Господ.”

2 Мојс
30,11-26

53 И го зедао од нив Мојсеј и свештеникот Елеазар златото на сите тие изработки.

1 Мојс
34,29

54 И сето злато, донесено од илјадниците и стотниците за вознесување пред Господ, беше шеснаесет илјади седумстотини и педесет шекели.

10,10
2 Мојс
28,12

53 Воините беа грабале секој за себеси.

32,1-4 И го зедао Мојсеј и свештеникот Елеазар златото од илјадниците и стотниците и го внесоа во скинијата на собранието за спомен на синовите израилски пред Господ.

21,24-32

1

1 Мојс
31,21
2 Мојс
12,38
Суд 5,16

*Три колена се населуваат
источно од Јордан*

32 Рувимовите потомци и потомците на Гад имаа многу добиток; и тие видоа дека земјата Јазер и земјата Галаад се погодни места за стада.

7 И Гадовите потомци и Рувимовите потомци дојдоа и им кажаа на Мојсеј и на свештеникот Елеазар, и на кнезовите народни, велејќи:

13,32-33
Ис.Н. 14,
6-14

9

13,17-33

3 „Атарот, Дивон, Јазер, Нимра, Есевон, Елале, Севам, Нево и Беон –

11

14,26-35
2 Мојс
30,14

4 земјата, која Господ им ја предаде на синовите израилски, е земја за одгледување стада, а твоите слуги имаат стада.”

5 И рекоа: „Ако сме нашле милост во очите твои, дај им ја таа земја на твоите слуги во владение; не нè преведувај преку Јордан.”

6 И им рече Мојсеј на потомците на Гад и на Рувимовите потомци: „Браќата ваши ќе отидат во војна, а вие тука ли ќе останете?”

7 Зошто го одвраќате срцето на синовите израилски да одат во земјата што Господ им ја дава?

8 Не направија ли така татковците ваши, кога ги испраќав од Кадис-Барнеа да ја видат земјата?

9 Тие отидоа до долината Ешкол и ја видоа земјата, и го одвратија срцето на синовите израилски, за да не отидат во земјата, која Господ им ја дава;

10 и во оној ден се разгори гневот на Господ и Тој се заколна, велејќи:

11 „И тие луѓе, што излегоа од Египет, од дваесет години и нагоре (кои знаат

што е добро и што е зло), нема да ја видат земјата, за која им се бев заколнал на Авраам, Исак и Јаков, зашто тие не Ме послушаа.”

12 освен Халев, синот на Јефуне, и Исус, синот Навинов, зашто тие Му се покоруваа на Господ.

13 И се разгоре гневот на Господ против Израил, и Тој ги водеше по пустината четириесет години; додека не изгина целиот род, кој беше направил зло пред Господ.

14 И ете, наместо татковците ваши, востанавте вие, изроди од грешници, за да го зголемите уште повеќе гневот на јароста Господова против Израил.

15 Ако се одвратите од Него, Тој пак ќе го остави Израил во пустината, и вие ќе го погубите сиот овој народ.”

16 И тие се приближија до него и рекоа: „Ќе направиме тука кошари за нашите стада и градови за нашите деца;

17 а самите ние први ќе се вооружиме и ќе одиме пред синовите израилски, додека не ги одведеме до местата нивни; нашите деца, пак, нека останат во утврдени градови, за да бидат во безопасност од месните жители;

18 нема да се вратиме во домовите наши сè додека не стапат синовите израилски – секој на својот дел;

19 зашто нема да земеме заедно со нив дел од онаа страна на Јордан и понатаму, ако ни се даде дел од оваа страна на Јордан, кон исток.”

20 Тогаш Мојсеј им рече: „Ако го направите тоа, ако отидете вооружени во војна пред Господ,

21 и секој од вас вооружен го мине Јордан пред Господ, додека не ги истреби Тој пред Себе Своите непријатели,

22 и кога земјата ќе биде покорена пред Господ, тогаш ќе се вратите и нема да бидете виновни пред Господ и пред Израил, и ќе ја владеете оваа земја пред Господ.

23 Но ако не постапите така, ќе згрешите пред Господ и за гревот свој ќе претрпите казна, што ќе ве стигне.

24 Изградете градови за децата ваши и трла за добитокот ваш, и извршете го она, што го кажавте со устата своја!”

13

2 Мојс 4,14

14

5 Мојс 1,34
Пс 77,59

15

5 Мојс
30,17-18
2 Пет 7,20

16

Пс 49,9
78,70

17

Ис.Н. 4,
12-13

18

Ис.Н. 22,
1-4

19

Ис.Н. 12,
1,22,7

22

3 Мојс
14,34
Ис.Н. 22,4

23

1 Мојс 4,7
5 Мојс
28,45
Ис 3,9

БРОЕВИ

25 <sup>Ис.Н. 1,16
22,2</sup> ²⁵ Тогаш потомците на Гад и на Рувим му рекоа на Мојсеј: „Слугите твои ќе направат така, како што заповеда господарот наш;

26 <sup>Ис.Н. 1,14
2 Цар 2,9
1 Лет 5,9</sup> ²⁶ децата, пак, наши, жените наши, стадата наши и сиот наш добиток нека останат тука во градовите на Галаад,

28 ^{Ис.Н. 1,13} ²⁷ а слугите твои, сите вооружени и подготвени како војници, пред Господ ќе појдат во војна, како што вели нашиот господар.”

32 ^{Ис.Н. 12,6} ³² И Мојсеј им заповеда на свештеникот Елеазар и на Исус, Навиновиот син, и на началниците над колената од синовите израилски,

33 <sup>Ис.Н. 1,12
12,5,6
13,24-28
1 Цар 13,7</sup> ²⁸ И Мојсеј им заповеда на свештеникот Елеазар и на Исус, Навиновиот син, и на началниците над колената од синовите израилски,

²⁹ и им рече: „Ако потомците на Гад и на Рувим го преминат заедно со вас Јордан, сите вооружени и подготвени за војување пред Господ, и ја покорите земјата пред вас, дајте им ја да ја владеат земјата Галаад.

³⁰ Ако пак не тргнат заедно со вас вооружени (за војна пред Господ, тогаш испратете ги пред вас имотите нивни, нивните жени и нивниот добиток во хананската земја и), нека и тие добијат дел, заедно со вас, во земјата хананска.”

³¹ Тогаш потомците на Гад и на Рувим одговорија и рекоа: „Како што ни заповеда Господ на слугите твои, така и ќе направиме;

³² ние ќе тргнеме вооружени пред Господ за хананската земја, а дајте ни ја во владение наше оваа страна на Јордан.”

³³ И им го даде Мојсеј – на потомците на Гад и на Рувим и на половината од коленото на Манасија, синот на Јосиф, – царството на Сион, аморејски цар, и царството на Ог, башански цар, земјата со градовите нејзини и околиците нивни, – градовите со земјата околу нив.

³⁴ И тогаш потомците на Гад го изградија Дивон, Атарот, Ароер,

³⁵ Атрот-Шофан, Јазер, Јогбеа, ³⁶ Бет-Нимра и Бет-Харан, градови утврдени, и огради за овци.

³⁷ А потомците на Рувим ги изградија Есевон, Елале, Кирјатаим,

³⁸ Нево, Ваал-Меон, чии имиња беа изменети, и Сивма; и им дадоа имиња на градовите, што ги изградија.

³⁹ И отидоа потомците на Махир, Манасиев син, во Галаад, и го презедоа и ги протераа Аморејците, што живеела таму.

⁴⁰ И им го даде Мојсеј Галаад на потомците на Махир, син Манасиев, и тие се населија таму.

⁴¹ Јаир, пак, потомок Манасиев, отиде и ги презеде селата нивни и ги нарече Јаирови села.

⁴² А Новах отиде и го зазеде Кенат и околните места, и го нарече според името свое: Новах.

Список на месџајта, каде што беа сместувани лозоритите по излегувањето од Египет

33 Ете тоа се патувањата на синовите израилски, откако излегоа од египетската земја, групирани во легиони под водството на Мојсеј и на Арон.

² По заповед на Господ Мојсеј ги опиша нивните патувања и престојувањата нивни, и све ги престоите на нивното патување:

³ Од Рамзес тие тргнаа во првиот месец, на петнаесеттиот ден од првиот месец, – утрината по Пасха излегоа синовите израилски – слободно, пред очите на сите Египќани;

⁴ а во тоа време Египќаните ги погребуваа сите првородени, кои ги поразил Господ меѓу нив, извршувајќи, на тој начин суд над нивните богови.

⁵ Така тргнаа синовите израилски од Рамзес и се сместија во Сукот.

⁶ Потоа појдоа од Сукот и се сместија во Етам, кој е на крајот од пустината.

⁷ Се кренаа од Етам, и се упатија кон Пи-Хахирот, кој е спроти Ваал-Цефон, и се сместија спроти Мигдол.

⁸ Откако тргнаа од Пи-Хахирот, мишна преку морето во пустината, и патуваа три дена по пустината Етам, и се улогорија во Мара.

⁹ И се кренаа од Мара, и пристигнаа во Елим; а во Елим имаше дванаесет водни извори и седумдесет палми; и се сместија таму.

¹⁰ Потоа појдоа од Елим и се сместија крај Црвеното Море.

39
26,29
1 Мојс
50,23
5 Мојс 2,36
Ис.Н. 13,31

40
1 Мојс
50,23

41
5 Мојс 3,14
Суд 10,4

42
Суд 18,29

33,1
2 Мојс 4,16
17,1

3
1 Мојс
47,11
2 Мојс
12,37
14,8

4
2 Мојс 4,23
12,12
Ер 15,3
Ез 14,21

5
2 Мојс
12,37

6
2 Мојс
13,20

7
2 Мојс
14,2,9

8
2 Мојс
15,22-23

9
2 Мојс
15,27

10
2 Мојс 16,1

- 14** ^{2 Мојс 17,1-7} И тргнаа од Црвено Море и се сместија во пустината Син.
- 15** ^{2 Мојс 19,2} Па се кренаа од пустината Син и се сместија во Дофка.
- 17** ^{11,34-35} Од Дофка заминаа и дојдоа во Алуш.
- 20** <sup>Ис.Н. 10,29
4 Цар 8,22
Ис 37,8
Ер 52,1</sup> Тргнаа од Алуш и се сместија во Рефидим, а таму немаше вода да пие народот.
- 30** ^{5 Мојс 10,6} Појдоа од Рефидим и се сместија во Синајската Пустина.
- 31** ^{5 Мојс 10,6-7} Заминаа од Синајската Пустина и се сместија крај Киврот-Таава.
- 33** ^{5 Мојс 10,7} Тргнаа од Киврот-Таава и се улогорија во Хацерот.
- 35** <sup>5 Мојс 2,8
3 Цар 9,26</sup> Од Хацерот појдоа и се сместија во Ритма.
- 36** ³⁸ Потоа се кренаа од Ритма и се сместија во Римон-Перец.
- 37** ³⁹ Појдоа од Римон-Перец и се сместија во Ливна.
- 38** ⁴⁰ Од Ливна заминаа и се сместија во Риса.
- 39** ⁴¹ Тргнаа од Риса и се сместија во Кехелата.
- 40** ⁴² Се кренаа од Кехелата и се сместија на гората Шефер.
- 41** ⁴³ Тргнаа од планината Шефер и се сместија во Харада.
- 42** ⁴⁴ Тргнаа од Харада и се сместија во Макхелот.
- 43** ⁴⁵ Од Макхелот се кренаа и се сместија во Тахат.
- 44** ⁴⁶ Тргнаа од Тахат и се сместија во Тара.
- 45** ⁴⁷ Појдоа од Тара и се сместија во Митка.
- 46** ⁴⁸ Заминаа од Митка и се сместија во Хашмона.
- 47** ⁴⁹ Од Хашмона тргнаа и се сместија во Мосерот.
- 48** ⁵⁰ Тргнаа од Мосерот и се сместија во Бене-Јаакан.
- 49** ⁵¹ Заминаа од Бене-Јаакан и се сместија во Хор-Гидгад.
- 50** ⁵² Се кренаа од Хор-Гидгад и се сместија во Јатевата.
- 51** ⁵³ Појдоа од Јатевата и се сместија во Аврона.
- 52** ⁵⁴ Тргнаа од Аврона и се сместија во Ецјон-Гевер
- 37** ^{20,22} Од Ецјон-Гевер тргнаа и се сместија на стан во пустината Син, т.е. во Кадис.
- 38** ^{20,22-29} Појдоа од Кадис и се сместија во планината Ор, близу до земјата Едомска.
- 40** ^{21,1-3} Тогаш по заповед на Господ свештеникот Арон се искачи на планината Ор и умре таму на четириесеттата година по излегувањето на синовите израилски од египетската земја, во петтиот месец, на првиот ден од месецот;
- 44** ^{21,10} Арон имаше сто дваесет и три години кога умре на планината Ор.
- 48** ^{22,1} Тогаш царот на Арад, еден од хананските цареви, кој живееше на југ во хананската земја, чу дека идат синовите на Израил.
- 49** <sup>Ис.Н. 12,3
13,20
Ез 25,9</sup> И тие тргнаа од Ор-Планина и се сместија во Салмона.
- 51** ^{Ис.Н. 3,17} Појдоа од Салмона и се сместија во Пунон.
- 52** <sup>23,24
5 Мојс 7, 2-5
14,2-3</sup> Се кренаа од Пунон и се сместија во Овот.
- 53** ⁴⁰ Потоа заминаа од Овот и се сместија во Ије-Аварим, од спротива на пределите моавски.
- 54** ⁴⁵ Тргнаа од Ије-Аварим и се сместија во Дивон-Гад.
- 55** ⁴⁶ Појдоа од Дивон-Гад и се сместија во Алмон-Дивлатаим.
- 56** ⁴⁷ Се кренаа од Алмон-Дивлатаим и се сместија на планината Аварим, спроти Нево.
- 57** ⁴⁸ Тргнаа од Аваримската планина и се сместија во рамнините моавски, крај Јордан, спроти Ерихон;
- 58** ⁴⁹ тие беа сместени на брегот од Јордан, во Моавската Рамнина, од Бет-Јешимот до Авел-Ситим.
- 59** ⁵⁰ Тогаш му рече Господ на Мојсеј во Рамнината Моавска, кај Јордан, спроти Ерихон, велејќи:
- 60** ⁵¹ „Кажете им на синовите израилски и речи им: кога ќе минете од онаа страна на Јордан, во хананската земја,
- 61** ⁵² протерајте ги од пред себе сите жители на оваа земја, разрушете ги сите нивни камени идоли и сите нивни излеани идоли, и сите нивни жртвеници разорете ги;

53 ⁵³ и завладејте ја таа земја, и населете се во неа, зашто Јас ви ја давам во наследство;

⁵⁴ и поделете ја земјата со ждрепка на делови меѓу вашите племиња: на многубројните дајте им поголем дел, а на малубројните дајте им помал дел; како кому ќе му се падне ждрепката, таму да му биде и делот; земете си делови според родовите на предците ваши.

54 ⁵⁵ Ако, пак, не ги протерате од пред себе жителите на таа земја, тогаш оние што ќе останат, ќе бидат трн во очите ваши и бодила во слабините ваши и ќе ве притеснуваат во земјата каде што ќе живеете,

55 ⁵⁶ и тогаш, она што мислев да им го направам ним, ќе ви го направам вам.”

34,1-1 ^{Ез 47,13-23}

2 ^{1 Моје 17,8} ^{5 Моје 1,7-8} ^{Ис.Н. 23,4}

Границите на земјата хананска

3 ^{1 Моје 14,3} ^{Ис.Н. 15,1-3} **34** Му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

² „Заповедај им на синовите на Израил и кажи им: кога ќе влезете во хананската земја, таа е земјата, која ќе ви се падне во дел – земјата хананска со пределите нејзини:

5 ^{1 Моје 15,18} ³ вашата јужна граница ќе започнува од пустината Син, покрај Едом; ќе започнува од крајот на Соленото Море откај исток;

6 ^{Ис.Н. 1,4} ^{9,1} ^{15,12} ⁴ потоа вашата граница ќе сврти на југ кон Акравимските возвишенија, минува низ Син, ќе дојде јужно од Кадис-Барнеа, па потоа ќе продолжи кон Хаџар-Адар и Аџмон;

8 ^{Ис.Н. 13,5} ¹⁰ од Аџмон границата ќе оди кон египетската река и ќе излегува на морето.

10 ^{Ис.Н. 15,5} ⁵ од Аџмон границата ќе оди кон египетската река и ќе излегува на морето.

⁶ А западна граница ќе ви биде Големото Море. Тоа ќе ви биде граница откај запад.

⁷ Откај север, пак, да имате граница: од Големото Море да оди кон планината Ор,

⁸ од планината Ор да продолжува до Емат, и оттука да свртува кон Цедад;

⁹ оттаму границата да продолжи кон Зифрон и да скршнува кон Хаџар-Енан: тоа да ви биде северната граница.

¹⁰ Источната граница означете ја сами од Хаџар-Енан до Шефам,

¹¹ од Шефам ќе продолжи кон Ривла, потоа, слегувајќи уште надолу, се допира до источните брегови на Генисаретското Езеро; од источната страна на Ајин;

¹² потоа границата ќе оди по реката Јордан и ќе заврши кај Соленото Море. Тоа да ви биде земјата со границите нејзини наоколу.”

¹³ Тогаш им заповеда Мојсеј на синовите на Израил и им рече: „Еве ја земјата што ќе ја поделите со ждрепка, која Господ заповеда да им се даде на деветте племиња и на половината од племето (Манасиево),

¹⁴ зашто племето на Рувимовите потомци според семејствата нивни, и племето на потомците на Гад според семејствата нивни, и половината од Манасиевото племе, го добија својот дел:

¹⁵ двете племиња и половината племе го добија својот дел со ждрепка од оваа страна на Јордан, спроти Ерихон, на исток.”

Список на одговорните за поделба на земјата

¹⁶ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

¹⁷ „Ова се имињата на мажите, што ќе ја поделат таа земја меѓу вас: свештеникот Елеазар, и Исус, Навиновиот син;

¹⁸ а за делењето на земјата земете и по еден кнез од секое племе.

¹⁹ А све ги имињата на тие мажи: за Јудино племе – Халев, синот Јефунеов;

²⁰ за племето на Симеоновите потомци – Самоил, синот Амиудов;

²¹ за Венијаминово племе – Елидад, синот Кислонов;

²² за племето на Дановите потомци – кнезот Буки, Јоглиевиот син;

²³ за Јосифовите потомци, за племето на Манасиевите потомци – кнезот Ханиил, Ефодовиот син;

²⁴ за коленото на Ефремовите потомци – кнезот Кемуел, синот Шифтанов;

²⁵ за племето на Завулоновите потомци – кнезот Елицафан, синот Парнахов;

²⁶ за племето на Исахаровите потомци – кнезот Палтиел, синот Азанов;

11

^{4 Цар 23,33} ^{Ер 39,5}

13

^{26,52-56} ^{3 Моје 16,8} ^{Ис.Н. 18,10} ^{Ез 45,1}

14

^{5 Моје 33,21} ^{Ис.Н. 14,1-5}

17

^{5 Моје 1,38} ^{Ис.Н. 19,51}

18

^{Ис.Н. 14,1}

19

^{1 Моје 29,35} ^{5 Моје 33,7}

20

^{1 Моје 29,33}

21

^{1 Моје 49,27} ^{Суд 5,14}

25

^{1 Моје 30,20}

35,1-3 ^{18,20-24} ^{Ис.Н. 21, 1-42} ^{Ез 48,13} ²⁷ за племето на Асировите потомци – кнезот Ахиуд, синот Шеломиев;

²⁸ за племето на Нефталимовите потомци – кнезот Педаел, синот Амиудов.”

2 ³ Мојс ^{25,32-34} ^{Ис.Н. 14, 3-4} ²⁹ Тоа се оние, на кои Господ им заповеда да ги поделат деловите меѓу синовите на Израил во хананската земја.

5

^{Ис.Н. 3,4} ² Лер ^{11,14}

За градовите на левиите

35 И му рече Господ на Мојсеј во Рамнината Моавска кај Јордан, спроти Ерихон, велејќи:

² „Заповедај им на синовите на Израил да им дадат на левиите од добиените делови во владение свое градови за живеење; и поле околу градовите дајте им на левиите;

³ во градовите ќе живеат тие, а полето ќе биде за добитокот нивни, и за сите други нивни животни.

⁴ Полето околу градовите, што ќе им го дадете на левиите, треба да се простира од градскиот ѕид (две) илјади лакти наоколу.

⁵ И измерете надвор од градот: откај исток – две илјади лакти, откај страната на југ – две илјади лакти, и страната откај запад – две илјади лакти, откај север – две илјади лакти, а во средината да биде градот; такво ќе им биде полето околу градовите.

⁶ Меѓу градовите што ќе им ги дадете на левиите, шест града нека има за засолниште, каде што ќе дозволите да избегаат оние што убиле; и освен нив дајте им уште четириесет и два града:

⁷ сите градови, што ќе им ги дадете на левиите, да бидат четириесет и осум града со поле околу нив.

⁸ И кога ги давате градовите од владението на синовите израилски, давајте од поголемото – повеќе, од помалото – помалку; според наследството свое, што ќе го добиете, секое колено нека им даде од своите градови на левиите.”

Градови прибежища

⁹ И му рече Господ на Мојсеј, велејќи:

¹⁰ „Кажу им на синовите на Израил и речи им: кога ќе минете преку Јордан во хананската земја,

¹¹ изберете си градови, што ќе ви бидат градови прибежишта, каде што би можел да избега убиец, кој убил ненамерно.

¹² И тие градови нека ви бидат засолниште од одмаздниот (за крв), та да не биде погубен оној, што го извршил убиството, пред да излезе на суд пред народот.

¹³ А градовите, што ќе ги дадете, градовите за засолништа, треба да бидат шест:

¹⁴ три града дајте од оваа страна на Јордан и три града дајте во хананската земја; тие треба да бидат градови прибежишта.

¹⁵ Тие шест градови да бидат засолништа за синовите на Израил, за придојдениот и за преселениот меѓу вас, за да избега во нив секој, кој убил човек не сакајќи.

¹⁶ Ако некој удри некого со железен предмет и тој умре, тој е убиец; убиецот да биде убиен;

¹⁷ и ако некој удри некого, фрлајќи камен со рака, и тој умре од каменот; тој е убиец, убиецот да биде убиен;

¹⁸ или ако удри со дрвен предмет со рака, па тој од тоа умре, тој е убиец, убиецот да биде предаден на смрт.

¹⁹ Одмаздниот за крв сам може да го убие убиецот: штотуку ќе го сретне, може сам да го умрети.

²⁰ Ако некој турне некого од омраза, или со умисла фрли на него нешто, така што тој да умре,

²¹ или поради злоба го удри со рака, па тој умре, тогаш оној што удрил да биде убиен, тој е убиец; одмаздниот за крв може да го умрети убиецот, штотуку ќе се сретне со него.

²² Ако го турне, не сакајќи, и без непријателство, или фрли на него нешто без умисла,

²³ или, без да види, откачи некој камен одозгора, што може да предизвика смрт, така што оној умре, но тој не му бил непријател и не му мислел зло,

²⁴ тогаш народот да го реши делото меѓу убиецот и одмаздниот за крв според оваа наредба;

11

² Мојс ^{21,13}

12

² Цар ^{14,11}

16

² Мојс ^{21,12}

20

² Мојс ^{21,14}

22

² Мојс ^{21,13}

25 и народот да го спаси убиецот од раката на одмаздникот за крв, и да го врати во градот на неговото засолниште, каде што избегал тој, за да живее таму до смртта на големиот свештеник, кој е помазан со свето масло.

30 Ако убиецот излезе надвор од градот за засолнување, каде што избегал,

31 па одмаздникот за крв го сретне надвор од границата на градот прибежиште и го убие, нема да биде виновен за крвнина,

33 зашто оној треба да живее во градот на засолништето свое до смртта на големиот свештеник, а по смртта на големиот свештеник убиецот ќе може да се врати во земјата каде што живеел.

34 Тоа да ви биде законска наредба во поколенијата ваши, по сите ваши живеалишта.

36,1 Секој кој ќе убие човек, може да биде казнет со смрт, ако против него сведочат сведетели; но еден сведок не е доволен за осудување на смрт.

1 И не земајте откуп за душата на убиецот, кој е виновен за смртта – него предавајте го на смрт.

31 И не земајте откуп за избеган во засолнички град, за да му дозволите да живее во земјата своја, пред смртта на великиот свештеник.

32 Не осквернувајте ја земјата, на која живеете; зашто крвта ја осквернува земјата, а земјата не се чисти од пролеаната крв поинаку, освен со крвта на оној, кој ја пролеал.

33 Да не ја осквернувате земјата, на која живеете, во која помеѓу вас се населен и Јас; зашто Јас сум Господ, Кој живее меѓу синовите на Израил.”

34 Да не ја осквернувате земјата, на која живеете, во која помеѓу вас се населен и Јас; зашто Јас сум Господ, Кој живее меѓу синовите на Израил.”

Наредби во врска со мажењето на ќерките наследнички

36 Дојдоа старешините на семејствата од родовите на синовите на Галаад, потомци на Махир, син Манасиев, од племињата на Јосифовиот народ, и говореа пред Мојсеј (и пред свештеникот Елеазар) и пред кнезовите, старешини од родовите на синовите израилски,

2 па рекоа: „Господ му заповеда на господарот наш да им дадеме земја во дел на синовите израилски со ждрепка, и на господарот наш му е заповедано од Господ, делот на Салпаад, наш брат, да им го дадеме на ќерките негови;

3 ако, пак, тие се омажат за синови од некое друго израилско племе, тогаш нивниот дел ќе се одземе од делот на татковците наши и ќе се додаде кон делот на она племе, во кое тие ќе бидат омажени; и така ќе се одземе наследството нивно од делот, кој ни се падна со ждрепка нам;

4 а кога кај синовите на Израил ќе има јубилејна година, делот нивни ќе се додаде кон делот на она племе, во кое тие ќе бидат омажени – делот нивни ќе се одземе од делот на татковото ни племе.”

5 Тогаш Мојсеј им заповеда на синовите на Израил, според повелбата Господова, и рече: „Право говори племето на Јосифовите потомци:

6 еве, како заповеда Господ за Салпаадовите ќерки: тие можат да бидат жени на оние, што ќе им се допаднат, но можат да се омажат само со човек од племето од татковиот им род,

7 за да не минува делот на синовите израилски од едно племе во друго – зашто секој од синовите на Израил треба да биде приврзан кон делот од племето на неговите предци;

8 и секоја ќерка, која наследува дел во племето на синовите израилски, треба да стане жена на неког од племето на татковиот си род, та секој од синовите на Израил да го наследува делот на своите предци;

9 и да не минува делот од едно племе во друго; туку секое израилско племе ќе остане приврзано кон делот од племето на неговите предци.”

10 Како што му заповеда Господ на Мојсеј, така и направија Салпаадовите ќерки.

11 Затоа Салпаадовите ќерки Махла, Тирца, Хогла, Милка и Ноа се омажија со синовите од своите стриковци;

3
27,7

4
3 Мојс
25,10

7
3 Мојс
25,23

8
1 Лет 23,22

БРОЕВИ

¹² тие се омажија во племето од потомците на Манасија, Јосифов син, и нивниот дел остана во племето на нивниот татко.

¹³ Тоа се заповедите, што Господ им ги даде на синовите израилски преку Мојсеј во Рамнините Моавски, кај Јордан, спроти Ерихон.

13
3 Мојс 7,38
27,34

ВТОРОЗАКОНИЕ

(ПЕТТА КНИГА МОЈСЕВА)

Вовед

На крајот од книѓата Броеви ни е претставено доаѓањето на израилскиот народ во већената земја; книѓата, пак, Второзаконие, која претставува нејзино продолжение во содржинска смисла, скоро целосно им е посветена на првиот збор на Мојсеј укачени кон Евреите (1,1-4,43; 4,44-28,68; 28,69-30,20). Во нив Мојсеј не појсметува на делата што Бог во Својата бескрајна љубов ги извршил во полза на Својот народ: Тој склучил со него сојуз, го водел четиресет години низ пустината, до штошто неговите непријатели и му ги соопштувал Своите заповеди и веќувања. Сепак не ситанува збор за обично повторување на законите и прераскажување на настаниите описани во претходните книги. Мојсеј шука зборува како пламенен проповедник кој ревносно ги повикува своите слушатели да си ситнаат за верността на Бога и да живеат во посветено оштетење со висшинскиот Бог: *Послушај, Израиле: Господ, нашиот Бог, е единствен Господ, сакај Го Господа, твојот Бог, од сè срце, со сета душа твоя и со сите сили твои!*" (6,4-5, цит. во Мт. 22,37).

Последните четири глави од книѓата содржат две поетски творби и два расказа: од една страна „Песната Мојсева" (32) и последниот „Мојсева благослов" укачен кон дванаесетте израилски колена (33), и од друга страна расказот за посветувањето на Исус Навин за наследник на Мојсеј (31) и расказот за смртта на Мојсеј (34).

Во Второзаконието лежи, најверојатно, онаа „Книга на законите", која е најдена во ерусалимскиот храм во времето на царот Јосиф (4 Цар. 22) и која го поттикнала овој јудејски цар да ја изврши познатата религозна реформа. При тоа, се забележуваат одласи од неговата порака во повеќе книги на Ситариот завет (Царствата, Еремија), но и во Новозавешниот библиски текст (на пр. Мт. 4,4,7,10; Мр. 12,32).

Во Второзаконие се појсметуваат чистотелите дека среќата кон која се ситреми секој човек се наоѓа во верността кон Бога – Ситителот и Избавителот, на некое место и во сите можни околности.

ПРВ ГОВОР НА МОЈСЕЈ

1,1
4,45-49
5,1 **1** Ова се зборовите што им ги кажа Мојсеј на сите Израилци, уште кога беа источно од Јордан, во пустинската рамнина спрема Суф, меѓу Фаран и Тофел, Лаван, Хацерот и Ди-Захав;

² а од Хорев, преку планината Сеир, до Кадис-Барнеа има еднаесет дена пат.

³ На четиресеттата година, на еднаесеттиот месец, во првиот ден од месецот, им кажа Мојсеј на синовите израилски сè, што му беше заповедал Господ за нив.

4
4 Мојс
21,21-35 **4** Откако го порази аморејскиот цар Сион, кој живееше во Есевон, и башанскиот цар Ог во Едреи, кој живееше во Апгарот,

⁵ од онаа страна на Јордан, во земјата моавска, Мојсеј почна да го објаснува тој закон и рече:

Бог му заповеда на Израил да шргне

⁶ Господ, Бог наш, ни говореше на Хорев и рече: „Доста живеете во таа планина;

8 ⁷ свртете се и тргнете, па одете во планинските предели на Аморејците и кај сите нивни соседи, во рамнината, по планините и по долините, и во јужните краишта и во приморската земја хананска, и во Ливан, дури до големата река, реката Еуфрат!

9 ⁸ Ете, ви ја давам таа земја, одете, земете ја земјата во наследство, која Господ со клетва им вети дека ќе им ја даде на предците ваши – на Авраам, Исак и Јаков, ним и на потомството нивно.”

10 ^{10,22} ¹ Моје 15,5 ^{22,17}

11 ^{16,18-20}

12 ^{Јн 7,51}

13 ^{10,17} ³ Моје 19,15 ^{Изреки 24,23-25}

Мојсеј њосџавува судии

⁹ И јас ви реков во она време: „Не можам сам да ве водам;

¹⁰ Господ, вашиот Бог, ве умножи, и еве, вие сте сега многубројни како ѕвездите небески:

¹¹ Господ, Бог на предците ваши, нека даде да се намножите и илјадапати повеќе, отколку што сте сега и нека ве благослови, како што ви говореше!

¹² Како ќе ги носам сам страдањата ваши, тежините ваши и расправиите ваши?

¹³ Изберете си од вашите племиња луѓе мудри, разумни и искусни, а јас ќе ви ги поставам за началници.”

¹⁴ Вие ми одговоривте тогаш и рековте: „Тоа што го велиш е добро да го направиме.”

¹⁵ И ги зедев првенците на вашите племиња, мажи мудри, (разумни) и искусни, и ги поставив за началници над вас: илјаданачалници, стоначалници, десетначалници и за записничари во племињата ваши.

¹⁶ И им заповедав на судиите ваши во тоа време, и им реков: „Ислушувајте ги браќата свои и судете справедливо како брат спрема брат, а така постапувајте и со придојдениот кај него;

¹⁷ Во судот не правете разлика меѓу луѓето, ислушувајте го и малиот, и големиот: не плашете се од никого, бидејќи судот е Божји; а ако имате дело, кое е тешко за вас, обратете се до мене, и јас ќе пресудам.”

¹⁸ И во тоа време ви заповедав за сè што треба да правите.

Нејослушноста на Израил на влезот од вејената земја

¹⁹ И откако тргнавме од Хорев, одевме по целата таа голема и страшна пустина, што ја видовте, по патот кон Аморејската планина, како што беше заповедал Господ, нашиот Бог; и стигнавме во Кадис-Барнеа.

²⁰ Тогаш јас ви реков: „Вие стигнавте на Аморејската планина, која Господ, Бог наш, ви ја дава;

²¹ ете, Господ, Бог ваш, ви ја предаде оваа земја; одете и земете ја во владение, како што им рече Господ Бог на вашите предци: не бојте се и не плашете се!”

²² Но вие сите дојдовте при мене и рековте: „Да испратиме пред нас луѓе, да ја разгледаат земјата и да ни донесат известување за патот по кој ќе одиме, и за градовите, во кои ќе влеземе.”

²³ Ми се свидоа тие зборови, а јас зедев од вас дванасет души, по еден човек од секое племе.

²⁴ Тие тргнаа, се качија на планината, дојдоа до долината Ешкол, и ја разгледаа;

²⁵ па зедоа во рацете свои плодови од земјата, ни донесоа, и нè известија, велејќи: „Добра е земјата, што Господ, Бог наш, ни ја дава.”

²⁶ Но вие не сакавте да одите и се оглушивте од заповедта на Господ, вашиот Бог,

²⁷ и негодувавте во шаторите свои, велејќи: „Господ, од омраза спрема нас, нè изведе од земјата египетска, за да нè предаде во рацете на Аморејците и да нè истреби;

²⁸ каде ќе одиме? Нашите браќа нè обесхрабрија, велејќи: оној народ е поголем (поброен) и посилен од нас; таму градовите се поголеми и оградени со ѕидови до небеса, па и луѓе исполени видовме таму.”

²⁹ Тогаш јас ви реков: „Не ужасувајте се и не плашете се од нив;

³⁰ Господ, Бог ваш, оди пред вас; Тој ќе се бори за вас, исто онака, како што направи со вас во Египет, пред очите ваши.

ВТОРОЗАКОНИЕ

32 ^{29,3} ^{Ос 11,3-4} ³¹ И во оваа пустина, како што видовте, Господ, Бог твој, те пазеше, како што човек го пази синот свој, по целиот пат по кој минавте, додека стигнавте на ова место.”

36 ⁴ ^{Мојс 14,24} Но и покрај тоа вие не Му верувавте на Господ, вашиот Бог,

37 ^{4,21} Кој одбере место, каде да запрете – ноќе со оган, за да ви го посочува патот по кој одите, а дење со облак.

38 ^{3,21} ⁴ ^{Мојс 27,18-23} И кога Господ Бог ги чу зборовите ваши, се разгневи, и се заколна, велејќи:

39 ⁴ ^{Мојс 14,3} „Никој од овие луѓе, од овој зол род, нема да ја види добрата земја, за која им се заколнав на предците нивни дека ќе им ја дадам;

42 ^{31,17} само Халев, Јефуневовиот син, тој ќе ја види; нему ќе му ја дадам земјата, во која влезе, и на синовите негови, зашто Му се покорувавше на Господ.”

44 ^{Пе 117,12} Господ се разгневи и на мене заради вас, велејќи: „И ти нема да влезеш таму;

38 Исус, синот Навинов, кој е при тебе, тој ќе влезе таму; него поткрепи го, бидејќи тој ќе му ја даде на Израил во наследство;

39 и децата ваши, за кои говоревте дека ќе станат плен на непријателите, и синовите ваши, кои засега не знаат што е добро, и што зло, тие ќе влезат таму; ним ќе им ја дадам, и тие ќе ја наследат.

40 А вие свртете и тргнете кон пустината, по патот кон Црвеното Море.”

41 Вие одговоривте тогаш и ми рековте: „Згрешивме пред Господ (нашиот Бог); ќе одиме и ќе се бориме како што ни беше заповедал Господ, Бог наш.” И вие го опашавте секој своето бојно оружје, па се собравте и се искачивте на планината.

42 Но Господ ми рече – кажи им: „Не одете и не војувајте, зашто Јас нема да бидам меѓу вас, за да не бидете разбиени од непријателите ваши.”

43 И јас ви го кажав тоа, но вие не ме послушавте и ја престапивте Господовата заповед и своеволно се искачивте на планината.

2,4 ⁴ ^{Мојс 20,14-21} Тогаш излегоа против вас Аморејците, кои живеаа по таа планина, и ве прогнаа, како што прават пчелите, и ве разбиваа од Сеир дури до Хорма.

6 ^{2,28} Вие тогаш се вративте и почнавте да плачете пред Господ, но Господ не го чу плачот ваш и не ве послуша.

7 ^{Неем 9, 20-21} **9** ^{23,4-7} и останавте во Кадис многу време; колку што бевте таму.

Поминување низ Едом, Моав и Амон

2 Потоа се вративме и тргнавме по пустината кон Црвеното Море, како што ми беше рекол Господ, и многу време одевме околу планината Сеир.

2 И Господ ми рече, велејќи:

3 „Доста одевте околу таа планина, свртете се, пак, кон север.

4 Заповедај му на народот и кажи му: ќе поминете сега низ пределите на вашите браќа, потомците Исавови, кои живеат во Сеир; и тие ќе се исплашат од вас, но вие ќе бидете внимателни:

5 не започнувајте со нив војна. Јас нема да ви дадам од земјата нивна ни една стапка, зашто планината Сеир им ја дадов на потомците Исавови.

6 Храна купувајте од нив со сребро и јадете; и вода купувајте од нив со сребро и пијте;

7 зашто Господ, Бог твој, те благослови во секое твое дело; те чуваше додека патувавте ти по таа голема (и страшна) пустина; ете, четириесет години Господ, Бог твој, е со тебе; ти од ништо не се лишуваше.”

8 И минавме покрај нашите браќа, потомците Исавови, кои живеат во Сеир; по патот во рамнината од Елат и Еџон-Гевер, па свртевме и го изминавме патот во пустината Моав.

9 И ми рече Господ: „Не се карајте со Моавците, ниту почнувајте со нив војна; зашто Јас нема да ви дадам ништо од земјата нивна, бидејќи Јас им го дадов Ар на Лотовите потомци.”

10 Порано таму живеаа Емијци, народ голем, многуброен и висок како Анаковите потомци,

2,4
4 Мојс
20,14-21

6
2,28

7
Неем 9,
20-21

9
23,4-7

10
1,28
4 Мојс
13,34

14 ^{1,35} и ги сметаат Рефаим¹ како и Анакијците; Моавците, пак, ги нарекуваа Емијци.

15 ^{4 Мојс 14,29-30} А во Сеир живееше порано Хоријците; но потомците Исавови ги изгонија и ги истребија од пред себе и се населија наместо нив – така, како што направи Израил со земјата на своето наследство, што му ја беше дал Господ.

19 ^{1 Мојс 19,30-38} **21** ^{1,28} „И сега, станете и преминете го потокот Зеред.” И ние го минавме потокот Зеред.

¹⁴ Откако отидовме во Кадис-Барнеа и го минавме потокот Зеред, поминаа триесет и осум години, сè додека во таборот не изгинаа сите мажи, погодни за војна, според она како што им се беше заколнал Господ Бог;

¹⁵ пак и раката Господова беше против нив, истребувајќи ги од логорот, додека сите не изумреа.

¹⁶ И тогаш, кога изгинаа сите мажи, погодни за војна, и исчезнаа помеѓу народот,

¹⁷ Господ ми рече, велејќи:

¹⁸ „Ти минуваш сега низ пределите моавски, преку Ар,

¹⁹ и им се приближи на Амоновите потомци; не судрувај се со нив, ниту почнувај со нив војна, зашто Јас нема да ти дадам ништо во наследство од земјата на Амоновите потомци, бидејќи им ја дадов на потомците на Лот.”

²⁰ Таа се сметаше за земја на Рефаимците: порано живееше во неа Рефаимци; Амонците, пак, ги нарекуваа Замзумијци;

²¹ тие беа народ голем, многуброен и висок како Анакијците, и Господ ги истреби пред лицето нивно, и тие ги изгонија и се населија на нивното место,

²² како што направи за синовите Исавови, кои живеат во Сеир, истребувајќи ги пред нив Хоријците, и тие ги изгонија, и се населија на местото нивно и таму живеат до ден денес.

²³ И Авијците, што живееше во селата кај Газа, Кафторијците, кои беа излегле од Кафтор, ги истребија и се населија на нивното место.

²⁴ „Станете, тргнете и минете го потокот Арнон; ете, го предавам во раката твоја Сион, царот хешбонски, Аморецот, и неговата земја; почни да ја покоруваш и војувај против него;

²⁵ од денес Јас ќе почнам да сеам страв и ужас пред тебе врз народите под целото небо; оние, што ќе чујат за тебе, ќе се растреперат и ќе се уплашат од тебе.”

28

2,6

29

2,19

30

2 Мојс 4,21

34

Ис.Н. 6,16

Преземање на царството на Сион

²⁶ И испратив пратеници од пустината Кедемот кај хешбонскиот цар Сион, со мирни зборови, за да кажат:

²⁷ „Дозволи ми да мидам преку твојата земја; ќе одам по патот, нема да скршнувам, ни десно, ни лево;

²⁸ храна продавај ми за сребро, и јас ќе јадам, и вода продавај ми за сребро, и јас ќе пијам; само со нозете мои да мидам.”

²⁹ Така, како што ми дозволија потомците Исавови, кои живеат во Сеир, и Моавците од Ар, додека не мидам преку Јордан во земјата, што Господ, Бог наш, ни ја дава.

³⁰ Но хешбонскиот цар Сион не се согласи да минеме преку земјата негова, зашто Господ, Бог наш, го ожесточи духот негов и срцето му го окорави, за да го предаде во раката твоја, како што тоа се виде сега.

³¹ И ми рече Господ: „Ете, Јас почнав да ти го предавам Сион, (царот хешбонски, Аморецот) и земјата негова; почни да ја покоруваш земјата негова.”

³² И Сион (царот хешбонски), со целиот народ свој, излезе против нас во бој кај Јахца;

³³ и ни го предаде Господ, Бог наш, (во рацете наши) и ние го разбивме него, синовите негови и целиот народ негов.

³⁴ Тогаш ги презедовме сите градови негови, ги ставивме под клетва и ги разоривме, а и сите мажи, жени и деца ги убивме: никој не остана жив;

¹ 2,11. Цинови, горостасни луѓе.

ВТОРОЗАКОНИЕ

3,4 ³⁵ само добитокот им го зедеме и пленот од градовите, што ги презедовме.
3 Цар 4,13

6 ме.
2,34

8 Од Ароер, кој е на брегот од потокот Арнон, и од тој град, што е во долината, па сè до (планината) Галаад, немаше град, непристапен за нас: сè ни предаде Господ, Бог наш, (во рацете наши).
4 Мојс 21,21-32
Пе 134,11
136,19-20

³⁷ Само кон земјата на потомците Амонови не пристапивме, ниту до местата, блиски до потокот Јавок, ниту кон градовите по планината, ниту до сè, за кое не ни заповеда Господ, Бог наш.

Заземање на царството на Ог

3 И се свртеме оттаму и појдовме кон Башан, и башанскиот цар Ог излезе во борба против нас со целиот свој народ, кај Едреи.

² И ми рече Господ: „Не плаши се од него, зашто Јас ќе ти го предам во раката твоја него, и целиот народ негов, и целата земја негова; и ти ќе направиш со него така, како што направи со аморејскиот цар Сион, кој живееше во Есевон.”

³ И Господ, Бог наш, ни го предаде во рацете наши и Ог, царот башански, и целиот народ негов; и го разбивме, така што од него не остана никој жив.

⁴ Тогаш му ги презедовме сите градови негови, па не остана град, што не бевме го презеле од нив: шеесет градови, целата област Аргов во царството на Ог Башански.

⁵ Сите тие градови беа утврдени со високи ѕидови, порти и довратници, без да го сметаме големиот број села.

⁶ И ние ги ставивме под клетва, како што направивме со Сион, царот хешбонски, уништувајќи ги сите градови заедно со мажите, жените и децата;

⁷ а целиот добиток и пленот од градовите го разграбавме.

Поделба на Галаад

⁸ И во тоа време ја презедовме од рацете на двајцата цареви аморејски земјата од оваа страна на Јордан, од потокот Арнон па сè до планината Ермон;

⁹ Сидончаните го викаат Ермон Си-рјон, а Аморејците го нарекуваат Сенир.

¹⁰ Сите градови во рамнината, целиот Галаад и целиот Башан до Салеха и Едреи, беа градови од царството на Ог Башански;

¹¹ зашто башанскиот цар Ог беше единствен преживеан од Рефаимците. Ете, неговиот мртвечки сандак сè уште може да се види во Рава, главен град на Амонците: железен одар – долг девет лакти, а широк четири лакти, машки лакти.

¹² И тогаш ја добивме во наследство таа земја, почнувајќи од Ароер, кој е кај потокот Арнон; а половината од планината Галаад со нејзините градови му ја предадов на Рувимовото и на Гадовото племе.

¹³ Остатокот, пак, од Галаад и целиот Башан, царството на Ог, му го предадовме на половината од Манасиевото племе: целата област Аргов, со цел Башан. Таа земја се нарече Рефаимска.

¹⁴ Јаир, Манасиевиот потомок, ја презеде целата област Аргов, дури до пределите Гесуриски, и Маахатски, и ги нарече тие башански места Јаирови села, според своето име, како што се викаат тие и до ден денес.

¹⁵ На Махир му го дадов Галаад;

¹⁶ а на племето Рувимово и Гадово им дадов од Галаад дури до потокот Арнон, земјата меѓу потокот и пределот до потокот Јавок, граница на Амоновите потомци;

¹⁷ западната, пак, граница оди по долината на Јордан, помеѓу Генисаретското Езеро и Мртвото Море, до источното подножје на Фазга.

¹⁸ Тогаш и ви заповедав, велејќи: „Господ, Бог ваш, ви ја даде таа земја во владение; сите способни за војна, откако ќе се вооружите, појдете пред браќата ваши, синовите на Израил;

¹⁹ само жените ваши, децата ваши и добитокот ваш, (а знам дека имате многу добиток) нека останат во градовите ваши, што ви ги дадов,

²⁰ додека Господ Бог не им даде спокојство на вашите браќа, како и вам, и

12
Ис.Н.
13,15-31

15
1 Мојс
50,23

17
3,27
4 Мојс
21,20

21 додека тие не ја наследат таа земја, која Господ, Бог ваш, им ја дава од онаа страна на Јордан; тогаш вратете се секој во своето наследство, што ви го дадов.”

1,38
29,3
23-28
31,1-8
4 Мојс
27,12-23

26 време, велејќи: „Очите твои видоа сè, што Господ, Бог ваш, им направи на тие двајца цареви; исто ќе направи Господ и со сите царства, преку кои ќе минуваш.”

1,37
27
4,49
34,1

28 Не плашете се од нив, зашто Господ, Бог наш, Сам се бори за нас.”

1,38

Мојсеј нема да влезе во Ханан

29

23 И Му се помолив на Господ во она време, велејќи:

4,46
34,6

24 „Господи, Боже, Ти почна да го покажуваш на слугата Свој величието Свое и (силата Своја и цврстата рака Своја и високата мишка Своја); па има ли некој бог на небото или на земјата, кој би можел да прави такви дела, како Твоите, и со таква моќ, каква што е Твојата?”

4,1

6,4
3 Мојс 18,5

25 Дај ми да мидам и да ја видам онаа прекрасна земја преку Јордан, тие убави планински предели и Ливан.”

26 Но Господ ме презре заради вас и не ме послуша, и ми рече Господ: „Доста, во иднина да не ми говориш повеќе за тоа;

27 искачи се на врвот од Фазга и крени ги очите кон морето и кон север, кон југ и кон исток; погледни со очите, зашто нема да го минеш Јордан;

28 дај му совет на Исус, поткрепи го и охрабри го; зашто тој ќе го предводи овој народ и тој ќе им го раздели наследство во таа земја, на која ти ќе погледнеш.”

29 И останавме во долината спроти Бет-Пеор.

Практична примена на Божјите закони

4 И така, Израиле, послушај ги наредбите и законите, на кои јас ве учам (денес) да ги исполнувате, за да бидете живи (и да се множите) и да отидете и да ја наследите онаа земја, која Господ, Бог на вашите предци, ви ја дава (во наследство);

2 не додавајте ни збор повеќе на она што ви го заповедам, ниту да одземате од него; исполнувајте ги заповедите на Господ, вашиот Бог, кои јас ви ги предавам (денес);

2

5,22
13,1
Прон 3,14
Откр
22,18-19

3 очите ваши видоа (сè), што Господ, Бог наш, направи со Ваал-Фегор; зашто Господ, Бог наш, го истреби од средина твоја секој, што го следеше Ваал-Фегор;

3

4 Мојс
25,1-9

6

Јов 28,28

7-8

Рим 3,1-2

7

4,32-34

9

29,3

10

29,9-12
2 Мојс
19,16-20
Дела 7,38

4 а вие, кои сте Му приврзани на Господ, вашиот Бог, сите сте живи до ден – денес.

5 Ете, ви ги изнесов наредбите и законите, што ми ги предаде Господ, Бог мој, за да постапувате така во земјата, во која влегувате, за да ја завладесте.

6 И така, пазете ги и исполнувајте ги, зашто во тоа е вашата мудрост и вашиот разум пред очите на сите народи, кои, откако ќе чујат за сите тие наредби, ќе речат: овој голем народ е мудар и разумен народ.

7 Зашто има ли некој голем народ, кому неговиот бог му се приближил толку, како што е близок кон нас Господ, нашиот Бог, кога и да Го повикаме?

8 И има ли некој голем народ со такви праведни наредби и закони, како целиот овој закон, што ви го предавам денес?

Ойкровението на планината Хорев

9 Само пази се и грижливо чувај ја душата своја, за да не ги забораши делата, што ги видоа твоите очи, и тие да не излегуваат од срцето твое, во сите денови на твојот живот, и да продолжат така и синовите твои, и синовите на твоите синови.

10 Во оној ден, кога стоевте пред Господ, вашиот Бог, кај Хорев (во денот на собранието), и кога ми рече Господ: „Собери го при Мене народот, за да му ги кажам Моите зборови, од кои ќе научат да се плашат од Мене во сите денови на својот земен живот и да ги научат синовите свои.”

11 Вие се доближивте и застанавте во подножјето на планината, а планината гореше во оган до самото небо; и имаше темнина, облаци и мрак.

ВТОРОЗАКОНИЕ

12 5,22
2 Мојс 19,16
20,21
Јн 5,37
Дела 9,7
Евр 12,18-19

12 И Господ ви говореше на планината од средината на огног; гласот на зборовите Негови го чувте, но образ не видовте, туку чувте само глас.

13 9,9-17
10,1-4
2 Мојс 24,12

13 И Тој ви го објави Својот завет, и ви заповеда да ги исполнувате Десетте заповеди и ги напиша на две камени плочки.

14 9,9-17
10,1-4
2 Мојс 24,12

14 Тогаш Господ ми заповеда да ве учам на наредбите и законите, за да ги исполнувате во земјата во која влегувате, да ја завладеете.

16 5,8
2 Мојс 20,4-5

Предујредување ѝројив идолийе

15 1,27

15 Бидете цврсто убедени во душите свои дека не видовте никаков лик во оној ден, кога Господ ви говореше, на планината Хорев од средината на огног.

19 17,3
4 Цар 17,7-18

19 За да не се огрешите, правејќи си вајан лик, образ на идол во вид на маж или жена,

20 7,6

20 лик на некое животно што е на земјата, лик на некоја перната птица, која лета под небото,

21 1,37
4 Мојс 20,12-13

21 лик на каква било гадинка што ползи по земјата, лик на секаков вид риба, која е во водата под површината на земјата;

22 34,1-5

22 и да не се соблазниш ти, кога ќе погледнеш кон небото и ќе го видиш сонцето, месечината и ѕвездите и сето воинство небеско, та да им се поклониш и да им послужиш, зашто Господ, твојот Бог, ги определил за сите народи под небото.

20 А вас, пак, Господ Бог ве зеде и ве изведе од железната печка, од Египет, та да бидете народ Негов, како што сте тоа денес.

21 И се разгневи Господ Бог на мене поради вас и се заколна дека нема да го минам Јордан и нема да влезам во онаа убава земја, што Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство.

22 Јас ќе умрам во оваа земја, и нема да го минам Јордан, додека вие ќе минете и ќе ја заземете таа убава земја.

23 Гледајте, да не го заборавите заветот на Господ, вашиот Бог, што Тој го склучи со вас, и да не си правите никакви идоли – образи на што и да било, како што ти заповеда Господ, твојот Бог;

24 бидејќи Господ твојот Бог, е оган, што гори, Бог ревнител.

25 Ако, пак, ти се родат синови и внуци, и, откако ќе поживеете долго на земјата, ќе почнете да вршите беззаконија и направите каков-годе резан лик, со тоа ќе направите зло пред очите на Господ, вашиот Бог, и така ќе Го разгневите.

26 Денес, еве, ги повикувам за сведоци небото и земјата дека наскоро ќе ја изгубите оваа земја, во која одите да ја наследите од онаа страна на Јордан; нема да останете во неа долго, ами ќе загинете.

27 И ќе ве распрсне Господ по сите народи, и ќе станете малубројни меѓу народите, кај кои ќе ве одведе Господ;

28 и таму ќе им служите на нивните богови, што рака човечка ги направила од дрво и од камен, кои не гледаат и не слушаат, не јадат, и не мирисаат.

29 Но таму кога ќе Го побарате Господа, вашиот Бог, ќе Го најдете, ако Го побарате од сè срце и со целата своја душа (во вашата жалост).

30 Кога ќе западнеш во тага, и кога сето тоа со време ќе те снајде, ти ќе Му се обратиш на Господ, твојот Бог, и ќе го чуеш Неговиот глас.

31 Господ, твојот Бог, е Бог милосрден; Тој нема да те остави, нема да те погуби и нема да го заборави заветот со твоите предци, кој со заклетва им го потврдил.

Предносџа на Израил

32 Зашто, запрашај се за поранешните времиња, што беа пред тебе, од оној ден, кога Бог го создаде човекот на земјата, и од едниот крај на небото до другиот; имало ли нешто такво како ова големо дело, или се чуло ли за слично на него?

33 Го чул ли некој народ некогаш гласот на живиот Бог, Кој говори од оган, како што ти чу, и остана жив?

34 Зар се обидел некој бог да си земе народ од друг народ преку порази, знаменија и чуда, преку војна, и со силна испружена рака, со големи ужаси, како

24
2 Мојс 20,5
Евр 12,29

26
28,15-68
30,19
32,1

28
Ис 44,9-20
Пс 114,4-8
Дела 17,29

29
Дела 17,27

31
30,3
2 Мојс 33,19
34,6

33
5,24-26

34
7,19
26,8
2 Мојс 7-12
Дела 13,17

35 што направи за вас Господ, вашиот Бог, ^{6,4} во Египет пред твоите очи? ^{Мк 12,32}

36 ^{8,5} Тебе ти е дадено да го видиш тоа, за да разбереш дека само Господ, твојот Бог е Бог и дека нема друг освен Него.

37 ^{7,8-13} Тој ти дозволи од небото да го чуеш гласот Негов, за да те научи, а на земјата ти го покажа Својот голем оган, и ти ги слушаше зборовите Негови од огнот;

39 ^{6,4} ги слушаше зборовите Негови од огнот;

41-43 ^{19,1-13} ^{4 Мојс} ^{35,9-28} ^{Ис.Н. 20,} ¹⁻⁹ бидејќи Тој ги засака твоите предци и ве избра вас, потомците нивни по нив, и те изведе Сам со големата сила Своја од Египет,

42 ^{2 Мојс} ^{21,13} за да ги порази од пред тебе народите што беа поголеми и посилни од тебе, па да те воведи и да ти ја даде земјата нивна во наследство, која сега ја имаш.

45 ^{1,1-5} И така, знај сега и вразуми се дека

46 ^{2,26} Господ, твојот Бог, е Бог на небото горе и на земјата долу, и нема друг освен

49 ^{3,17,27} Него;

5,1
^{6,4}

44 Ова е законот што Мојсеј им го предложи на синовите израилски;

45 ова се заповедите, наредбите и законите, кои Мојсеј им ги кажа на синовите на Израил (во пустината) откако беа излегле од Египет,

46 од онаа страна на Јордан, во долината спроти Бет-Пеор, во земјата на Аморејскиот цар Сион, кој живееше во Есевон, и кого Мојсеј го разби со синовите на Израил, откако беа излезени од Египет.

47 И ја освоија земјата негова и земјата на башанскиот цар Ог, обајцата цареви на земјата аморејска, која е од онаа страна на Јордан, откај изгревот на сонцето:

48 од Ароер, кој е на брегот од потокот Арнон, до планината Сион, т.е. до Ермон;

49 и целата рамнина од онаа страна на Јордан кон исток, до Мртвото Море, во подножјето на планината Фазга.

Десетте Божји заповеди

5 Тогаш Мојсеј го свика сиот израилски народ и му рече: „Слушај ги,

40 и пази ги наредбите Негови и заповедите Негови, кои денес ти ги давам, за да биде добро за тебе и за твоите потомци по тебе и да останеш долго во таа земја, која Господ, твојот Бог, ти ја дава засекогаш.

4
^{1 Мојс}
^{32,30}
^{2 Мојс}
^{33,11}

5
^{5,23-30}

Три азилни градови во Трансјорданија

41 Тогаш Мојсеј оддели три града од онаа страна на Јордан, откај изгревот на сонцето,

42 за да избега таму убиец, кој не сакајќи ќе убие свој ближен, а да не му бил непријател ни вчера, ниту завчера, и, откако ќе избега во еден од тие градови, да остане жив.

43 Тоа беа Бецер во пустината, во рамнината населена од племето Рувимово, и Рамот во Галаад, наследство Гадово, и Голан во Башан, земја на племето Манасиево.

ВТОР ГОВОР НА МОЈСЕЈ

израилски народе, наредбите и законите што ти ги кажувам денес во ушите твои, научи ги и труди се да ги исполнуваш.

2 Господ, нашиот Бог, склучи со нас завет на Хорев.

3 Тој завет Господ не го склучи со нашите татковци, туку со нас, кои сме сега тука сите живи.

4 Лице в лице ви говореше Господ вам на планината од огнот:

5 јас, пак, стоев меѓу Господ и меѓу вас во тоа време, за да ви ги пренесувам зборовите Господови, бидејќи вие се плашевте од огнот и не излеговте на планината. Тој тогаш рече:

6 „Јас сум Господ, твојот Бог, Кој те изведов од египетската земја, од домот на ропството;

7 да немаш други богови освен Мене!

8 Не прави идоли и никакви ликови на она, што е на небото горе, и што е на земјата долу, и што е во водите под земјата,

9 не им се поклонувај и не им служи; зашто Јас сум Господ, Бог твој, Бог рев-

ВТОРОЗАКОНИЕ

10 нител, кој, за гревот на татковците што
 6,5 Ме мразат ги казнувам децата, до тре-
12 тото и четвртото колено,
 Мк 2,27 ¹⁰ и Кој покажува милост до илјадни-
15 ци поколенија кон оние, кои Ме сакаат
 6,21 и ги пазат заповедите Мои.
 15,15 ¹¹ Не изговарај го напразно името на
 3 Мојс Господ, твојот Бог; зашто Господ, тво-
 19,34 јот Бог, нема да го остави неказнет оној,
16-21 кој го употребува Неговото име
 Мт 19, напразно!
 18-19 ¹² Пази го саботниот ден, за да ти биде
 Рим 13,9 свет, како што ти заповедал Господ,
 Јк 2,11 твојот Бог;
16 ¹³ шест дена работи и врши ги сите
 Мт 5,21 работи,
17 ¹⁴ а седмиот ден е сабота на Господ,
 Мт 5,27 твојот Бог: не врши во него никаква ра-
18 бота, ни ти, ни синот твој, ни ќерката
 Мт 5,27 твоја, ни робот твој, ни робинката твоја,
21 ни волот твој, ни магарето твое, ниту
 Рим 7,7 друг твој добиток, ниту дојденецот што
22 е кај тебе, за да си почине робот твој и
 4,11-13 робинката твоја, како и ти.
¹⁵ И запомни дека ти беше роб во еги-
 петската земја, но Господ, твојот Бог,
 те изведе оттаму со силна и долга рака;
 затоа и ти заповеда Господ, твојот Бог,
 да го почитуваш саботниот ден (и да ти
 биде свет).
¹⁶ Почитувај ги и твојот татко и твоја-
 та мајка, како што ти заповеда Господ,
 твојот Бог, за да живееш долго и да ти
 биде добро во онаа земја, што ти ја дава
 Господ, твојот Бог.
¹⁷ Не убивај!
¹⁸ Не врши прелјуба!
¹⁹ Не кради!
²⁰ Не сведочи лажно против ближни-
 от свој!
²¹ Не ја пожелувај жената на ближ-
 ниот свој и не го пожелувај домот на
 ближниот свој, ниту нивата негова,
 ниту робот негов, ниту робинката него-
 ва, ниту волот негов, ниту магарето
 негово, ниту нешто друго, кое му при-
 паѓа на ближниот твој!

²² Тие зборови ги изрече Господ гро-
 могласно кон целото ваше собрание на
 планината од огнот, облакот и мракот,
 и повеќе не говореше, и ги напиша на
 две камени плочи и ми ги предаде.

Мојсеј – ѓласник Божји

24 И кога го чувте гласот од мракот, и
 2 Мојс планината гореше во оган, вие се приб-
 19,16 ливите до мене, сите началници на
25 вашите племиња и старешините ваши,
 18,16 ²⁴ говорејќи: „Ете, ни ја покажа Гос-
 2 Мојс од огнот; денес видовме дека Господ му
 33,20 говореше на човек, и тој остана жив.“
27 ²⁵ А зошто сега да умреме? Бидејќи
 2 Мојс тој голем оган ќе не изгори; ако пак го
 2 Мојс чуеме гласот на Господ, нашиот Бог, ќе
32 умреме;
 17,11,20 ²⁶ кое е тоа човечко суштество што го
33 чуло, како ние, гласот на живиот Бог,
 4,40 Кој говореше од огнот, а да останало
 живо?
²⁷ Пристапи ти и слушни сè, што ќе
 ти каже Господ, нашиот Бог, и раскажи
 ни сè, што ќе ти говори Господ, нашиот
 Бог, а ние ќе послушаме и така ќе пра-
 виме.’
²⁸ И Господ ги чу вашите зборови,
 како разговаравте со мене, и ми рече
 Господ: „Ги чув зборовите на твојот
 народ, кој ти говореше; сè што рекоа, е
 добро.“
²⁹ О, да имаа тие такво срце, та да се
 плашеа од Мене и да ги слушаа сите
 заповеди Мои во сите денови, тогаш ќе
 им беше добро ним и на синовите нивни
 во веки!’
³⁰ Оди и кажи им: „Вратете се во до-
 мовите ваши!’“
³¹ а ти остани тука со Мене, и Јас ќе
 ти ги кажам сите заповеди, наредби и
 закони, на кои треба да ги научиш, за да
 постапуваат така во онаа земја, што им
 ја давам во наследство.”
³² Гледајте да постапувате така, како
 што ви заповеда Господ, вашиот Бог, не
 скршнувајте ни десно, ни лево;
³³ одете по патот, по кој ви заповеда
 Господ, вашиот Бог, за да бидете живи
 и да ви биде добро и да поживеете долго
 време во онаа земја, што ќе ја добиете
 во наследство.

„Сакај Го Госиода, ѓвојоѓ Бо?”

6 Ова се заповедите, наредбите и
 законите, на кои заповеда Господ,

6,2 Бог ваш, да ве научам, како да постапувате во онаа земја, во која одите да ја наследите:

3 ² да се плашиш од Господ, твојот Бог, и сите Негови наредби и заповеди Негови, што (денес) ти ги кажувам, да ги пазиш ти и синовите твои и внуците твои во сите денови на животот твој, за да живееш долго.

4 ³ И така, чуј Израиле, и потруди се да го исполнуваш тоа, за да ти биде добро, и да се намножите многу многу, како што Господ, Бог на татковците ваши, им беше рекол дека тебе ќе ти даде земја, каде што тече мед и млеко.

5 ⁴ (Тоа се наредбите и законите што им ги заповеда Господ Бог на синовите Израилеви во пустината откако ги изведе од египетската земја.) Послушај, Израиле: Господ, нашиот Бог, е единствен Господ,

11 ⁵ сакај Го Господа, твојот Бог, од сè срце, со сета душа твоја и со сите сили твои!

⁶ Овие зборови, што ти ги заповедам денес, да бидат во твоето срце и во твојата душа;

⁷ и пренесувај им ги на децата свои и зборувај за нив, кога седиш дома и кога си на пат, кога си легнуваш и кога стануваши;

⁸ и врзи ги на раката своја како знак, и нека ти бидат ознака над очите твои,

⁹ и напишете ги врз надвратникот од вашите куќи и на вашите градски порти.

Израил не треба да Го заборава својот Бог

¹⁰ Кога, пак, ќе те воведат Господ, твојот Бог, во онаа земја, за која Тој им се заколна на предците твои – Авраам, Исак и Јаков, да ти ја даде со големи и убави градови, што ти не си ги градел,

¹¹ и со куќи, полни со секое добро, со кое ти не си ги наполнил, и со кладенци ископани, што ти не си ги копал, со лозја и маслини, кои ти не си ги садел, па ќе јадеш и ќе се наситуваш!

¹² Тогаш пази да не ти се измами срцето и да не Го забораши Господа, Кој

те изведе од египетската земја, од домот на ропството.

¹³ Плаши се од Господ, твојот Бог, и само Нему служи Му, (и кон Него биди приврзан) и во Негово име колни се!

¹⁴ Не одете по други богови – богови на оние народи, што ќе бидат околу вас;

¹⁵ зашто Господ, твојот Бог, Кој е помеѓу вас, е Бог ревнител; за да не се разгори гневот на Господ, твојот Бог, против тебе, и да не те истреби Тој од лицето на земјата.

¹⁶ Не искушувајте Го Господа, вашиот Бог, како што Го искушувавте во Маса.

¹⁷ Пазете ги цврсто заповедите на Господ, вашиот Бог, и законите Негови и наредбите, што Тој ти ги заповеда;

¹⁸ и вршете го она што е право и добро пред очите на Господ, (твојот Бог,) за да ти биде добро и да влезеш и да ја освоиш добрата земја, која Господ со клетва им ја вети на предците ваши,

¹⁹ и да ги изгони сите твои непријатели од пред тебе, како што велеше Господ.

²⁰ Ако еден ден синот твој те запраша, велејќи: „Што значат тие заповеди, наредби и закони, што ви ги заповедал Господ, вашиот Бог?“

²¹ Кажу му тогаш на синот твој: „Ние бевме робови на фараонот во Египет, но Господ нè изведе од Египет со незапирлива сила,

²² и покажа Господ знаменија и големи чуда, и поразии против Египет – против фараонот и против целиот негов дом,

²³ и нас нè изведе оттаму, за да нè воведат во оваа земја, за која им се заколна на нашите предци дека ќе ни ја даде.

²⁴ И ни заповеда Господ да ги исполнуваме сите тие наредби, да се плашиме од Господ, нашиот Бог, за да ни биде добро во сите денови, и да останеме живи, како што сме денес.

²⁵ И во тоа ќе биде нашата праведност, ако се трудиме да ги извршуваме сите тие заповеди на законот пред Господ, нашиот Бог, како што ни заповеда Тој.“

13
Мт 4,10

15
5,9
2 Мојс
34,14

16
2 Мојс
17,1-7
Мт 4,7

18
12,28
30,15

20
2 Мојс
12,26
13,14

21
5,15

22
4,34

ВТОРОЗАКОНИЕ

7,1 *Израил – народ њосвєѣен на Госїод*
 Дела 13,19

2 Кога Господ, твојот Бог, ќе те веде во земјата, во која ти одиш, за да ја освоиш, и ќе ги изгони од пред тебе многубројните народи: Хитијците, Гергесејците, Аморејците, Хананците, Перизијците, Евејците и Јевусијците, – седум народи, кои се побројни и посиленни од вас.

3 И кога ќе ти ги предаде Господ, твојот Бог, во рацете твои, и ти ќе ги разбиеш, – тогаш предај ги на проклетство: не прави со нив сојуз и немој да ги поштедуваш;

4 и не се ородувај со нив: ќерката своја не ја давај на синот негов, и ќерката негова не земај ја за синот твој;

5 зашто тие ќе ги одвратат синовите твои од Мене, за да им служат на други богови; тогаш ќе се разгори врз вас гневот на Господ и Тој ќе ве истреби.

6 Но постапете со нив вака: жртвениците нивни разрушете им ги, столбовите нивни разбијте ги, Ашерите нивни исечете ги и резаните ликови (на нивните богови) со оган изгорете ги;

7 зашто ти си свет народ на Господ, твојот Бог; тебе те избра Господ, твојот Бог, за да бидеш негов сопствен народ меѓу сите народи, што се на земјата.

Верноста на Госїод кон Својот завет

8 Не затоа, што сте побројни од сите народи, ве прими Господ и ве избра, – бидејќи вие сте помалубројни од сите народи, –

9 туку затоа што Господ ве засака и за да ја одржи клетвата, со која Тој се беше заколнал на предците ваши; и ве изведе Господ со силна рака (и цврста мишка) ве ослободи од домот на ропството, од раката на фараонот, египетскиот цар.

10 И така, знај дека Господ, твојот Бог, е Бог верен, Кој го пази Својот завет и има милост кон оние што Го сакаат и ги извршуваат заповедите Негови до илјадата поколенија;

11 а оние, кои Го мразат, ги казнува и ги погубува; Тој не заборава да го казни токму оној, кој Го мрази.

12 И така, пази ги овие заповеди, наредби и закони, кои денес ти ги кажувам и да ги исполнуваш.

13 И ако ги слушате сите овие закони и ги пазите и исполнувате, Господ, твојот Бог, ќе го пази заветот и милоста кон тебе, како што им се заколна Тој на вашите предци;

14 ќе те засака, ќе те благослови, ќе те намножи и ќе го благослови плодот на твојата утроба, и плодот на твојата земја: пченицата твоја, и виното твое, и маслото твое, и стелните крави твои, и објагнетите овци твои, во онаа земја, за која Тој им се заколна на татковците твои дека ќе ти ја даде;

15 благословен ќе бидеш повеќе од сите народи: нема да има ни бесплоден, ни бесплодна, како меѓу вас, така и меѓу добитокот твој;

16 и ќе ја отстрани од тебе Господ, секоја немоќ, и никакви луги египетски болести (што си ги видел и) што ги знаеш, нема да испрати врз тебе, туку ќе ги испрати на сите што те мразат;

17 и ќе ги уништиш сите народи, што Господ, твојот Бог, ти ги дава: и да не бидат поштедени пред окото твое; и не служи им на боговите нивни, бидејќи тоа е јамка за тебе.

Госїод – зашїиїиїник на Својот народ

18 Ако кажеш во своето срце: „овие народи се побројни од мене, како можам да ги поразам?“

19 Не плаши се од нив; спомни си, што направи Господ, твојот Бог, со фараонот и со целиот Египет.

20 Сети се за оние големи искушенија што ги видоа очите твои, на оние знаменија, и на големите чуда и на незапирливата сила, со која те изведе Господ, твојот Бог; тоа истото ќе го направи Господ, твојот Бог, и со сите народи, од кои се плашиш;

21 И стршели ќе испрати Господ, твојот Бог врз нив, додека не загинат оние што останале и оние што се сокриле пред тебе;

22 не плаши се од нив, бидејќи Господ, твојот Бог, е со тебе; Бог голем и силен.

13
28,4

15
4,34

16
13,9
19,13-21
2 Мојс
23,24-33

19
4,34

20
2 Мојс
23,28-30

22 И Господ, твојот Бог, ќе ги прогонува од пред тебе тие народи малку по малку; ти не можеш брзо да ги истребиш, за да не (стане земјата пушта и да) се намножат против тебе дивите сверови;

23 но ќе ти ги предава Господ, твојот Бог, во рацете твои, и ќе ги уплаши и тие ќе загинат;

8,2 и ќе ги предаде во твоите раце царевите нивни, и ти ќе го истребиш името нивно од под небото: никој нема да издржи пред тебе додека не ги истребиш.

3 Ликовите на боговите нивни со оган изгорете ги; да не ти се присака да го земеш среброт или златото, што е на нив, за да не биде тоа за тебе јамка, бидејќи е тоа одвратност пред Господ, твојот Бог;

26 и не ја внесувај гнасотијата во домот свој, за да не бидеш осуден на проклетство, како нив; одвркај се од тоа и гнаси се од него, бидејќи тоа е проклетство.

Господ го поучува Израил во ѝусијата

8 Сите заповеди, кои денес ви ги кажувам, настојувајте да ги исполнувате, за да бидете живи и да се намножите, и да влезете и да ја наследите (добрата) земја, која Господ Бог со заклетва им ја ветил на вашите предци.

2 И помни го целиот пат, по кој те водеше Господ, твојот Бог, по пустината еве веќе четириесет години, за да те искуша и да дознае што е во срцето твое, дали ги почитуваш заповедите Негови, или, пак, не.

3 Тој те смируваше, те мачеше со глад и те хранеше со мана, што ти не ја знаеше, а не ја знаеја ни твоите предци, за да ти покаже дека човекот не живее само од леб, туку од секој збор што излегува од устата Господова;

4 облеката твоја не изветве на тебе, и ногата твоја не отече, еве веќе четириесет години.

5 И знај во срцето свое дека Господ, твојот Бог, те поучува како што татко го поучува синот свој.

6 Затоа почитувај ги заповедите на Господ, твојот Бог, оди по патиштата Негови и плаши се од Него.

Искушенијата во вејената земја

7 Зашто Господ, твојот Бог, те води во добра земја; во земја каде што има извори и езера, а од планините и долините, течат потоци;

8 во земја каде што има пченица, јачмен, лозја, смокви и калинки; во земја, каде што има маслиново масло и мед;

9 во земја, каде што ќе го јадеш лебот свој без недостаток и од ништо нема да имаш потреба, – во земја, каде што камењата се железо, а од планините ќе копаеш бакар.

10 И кога ќе јадеш и ќе се наситуваш, благословувај Го Господа, твојот Бог, за добрата земја, што ти ја даде.

11 Гледај да не Го заборавиш Господа, твојот Бог, не почитувајќи ги заповедите Негови, законите Негови и наредбите Негови, кои денес ти ги кажувам.

12 Кога ќе јадеш и ќе бидеш сит, и ќе изградиш убави куќи и ќе се вселиш во нив,

13 кога ќе ти се намножи крупниот и ситниот добиток, и кога се збогатиш со многу сребро и злато, и од сè ќе имаш во изобилие,

14 гледај, да не се возгордее срцето твое, та да заборавиш на Господ, твојот Бог, Кој те изведе од египетската земја, од домот на ропството;

15 Кој те преведе преку големата и страшна пустина, каде што има отровни змии и скорпии, и суви места, во кои нема вода; Кој ти извади вода од гранитна карпа;

16 те хранеше во пустината со мана, која (ти не ја знаеше и) татковците твои не ја знаеја, за да те смири и да те искуша, па да ти направи потоа добро,

17 и за да не кажеш во срцето свое: „Мојата сила и цврстината на мојата рака го здобија ова богатство.”

18 Но да Го помниш Господа, твојот Бог, зашто Тој ти даде сила за да се здобиеш со богатство, за да го исполни,

7
11,10-12

8
4 Мојс 20,5

11

4,23
6,12

14

7,9

15

2 Мојс
17,1-7
4 Мојс
20,1-13
21,6-9

16

8,2-3

17

Ис 10,13-14

18

Пе 126,1-2
Јн 15,5
1 Кор 1,
26-31
Ефес 2,8-9

ВТОРОЗАКОНИЕ

9,1 како денес, Својот завет, кој со заклетва го беше потврдил на твоите предци.

2 ¹⁹ Ако пак Го заборавиш Господа, твојот Бог, и тргнеш по други богови, служејќи им и поклонувајќи им се, ви сведочам денес (со небото и со земјата) дека ќе изгинете;

3 ²⁰ онака како народите, кои Господ Бог ги уништи пред вас: така ќе загинете и вие, затоа што не го послушавте гласот на Господ, вашиот Бог.

6 *Победата и спасението се од Бога, а не од човекои*

Дела 15,14
Рим 11,32
Тит 3,5

9 Чуј, Израиле: ти денес ќе го минеш Јордан да завладеш народи, поголеми и посилни од вас, градови големи, со тврдини до небеса,

² луѓе големи, и многубројни, и високи, Анаковите потомци, за кои знаеш и си слушал: „Кој може да им се противстави на Анаковите потомци?”

³ Но сега знај дека Господ, твојот Бог, ќе оди пред тебе како оган, кој гори: Тој ќе ги истреби и ќе ги кутне пред тебе и ти наскоро ќе ги изгониш и ќе ги истребиш, како што ти рече Господ.

⁴ Кога ќе ги изгони Господ, твојот Бог, пред тебе, немој да речеш во срцето свое: „Заради мојата праведност ме доведе Господ да ја наследам таа (добра) земја. Затоа што поради беззаконијата на овие народи Господ ги прогонува од пред тебе.”

⁵ Не заради праведноста твоја и не заради правината на срцето твое ти одиш да ја наследеш земјата нивна, туку поради бесчестието на тие народи Господ, твојот Бог, ги изгони од пред тебе, и за да го одржи заветот, со кој им се заколна Господ на предците твои: Авраам, Исаак и Јаков;

⁶ затоа знај сега дека не заради праведноста твоја Господ, твојот Бог, ти дава да ја наследеш таа добра земја, – бидејќи си тврдоглав народ.

*Злајношо шеле:
грешката на народои*

⁷ Запомни и не заборавај, колку Го разгневивте Господа, вашиот Бог, во пустината: од оној ден, кога излеговте

од египетската земја, па сè додека пристигнавте на ова место, вие не Му се покоривте на Господ.

⁸ и кај Хорев вие Го раздрознивите Господа, и се разгневи Господ на вас, така што сакаше да ве истреби.

⁹ Кога јас се искачив на планината, за да ги примам камените плочи, плочите на заветот, што Господ го беше склучил со вас; тогаш останав на планината четириесет дена и четириесет ноќи, леб не јадев и вода не пиев;

¹⁰ и ми ги даде Господ двете камени плочи, напишани со Божји прст, а на нив беа сите зборови, што ви ги изрече Господ на планината среде огнот во денот на собранието.

¹¹ Откако изминаа четириесет дена и четириесет ноќи, Господ ми ги даде двете камени плочи, плочите на заветот,

¹² и ми рече Господ: „Стани, оди си поскоро оттука, зашто твојот народ, што го изведе од Египет, се разврати; многу брзо тие отстапија од патот, што им го заповедав; тие си направија леан идол.”

¹³ И ми рече Господ: „Го гледам тој народ, ете, тоа е тврдоглав народ;

¹⁴ остави Ме да ги уништам и да го избришам името нивно од под небото, а од тебе ќе направам народ (поголем), посилен и помногуброен од нив.”

¹⁵ Јас се свртев и слегов од планината, а планината гореше во оган; двете плочи на заветот беа во обете мои раце;

¹⁶ и видов дека вие бевте згрешиле против Господ, вашиот Бог, бевте си направиле излеано теле, и наскоро бевте отстапиле од патот, што ви го беше заповедал Господ да го држите;

¹⁷ тогаш ги зедев двете плочи, ги фрлив од рацете свои, па ги скрих пред вас.

*Злајношо шеле:
застајнишиовошо на Мојсеј*

¹⁸ И Му се помолив на Господ пак, како и порано, и пак четириесет дена и четириесет ноќи леб не јадев и вода не пиев, за сите ваши гревови, со кои згре-

9
4,13
Мт 4,2

14
25,19
4 Цар
14,27
Пс 68,28

15
5,23

18
9,9

19 шивте, зашто извршивте зло пред Господ, вашиот Бог, и Го разгневивте; Евр 12,21

22 бидејќи јас се плашев од гневот и јајоста, со која Господ се разгневи на вас и сакаше да ве истреби. Но Господ ме послуша и тогаш. 6,16
2 Мојс 17,7
4 Мојс 11,1-3

24 ²⁰ А и на Арон силно се разгневи Господ и сакаше да го погуби; но јас тогаш се молев и за Арон. Евз 23
Пс 77,8
Дела 7,51

27 ²¹ А гревот ваш, што го направивте – телето, го зедев, го изгорев во оган, го скршив, и го уништив, откако го здробив, така што стана ситен прав, и јас го фрлив тој прав во потокот што течеше од планината. Рим 2,5
32,27
4 Мојс 14,16
Пс 114,2

10,1 ²² И во Тавера, и во Маса, и во Киврот-Таава вие Го разгневивте Господа, вашиот Бог. 4,13

²³ И кога Господ ве прати од Кадис-Барнеа, со зборовите: „Одете и освоете ја земјата, што ви ја давам,” – вие ѝ се противставивте на заповедта на Господ, вашиот Бог, и не Му поверувавте и не го послушавте гласот Негов.

²⁴ Вие Му бевте непокорни на Господ уште од оној ден, кога ве запознав.

²⁵ И Му се молев на Господ, Го молев четириесет дена и четириесет ноќи, бидејќи Господ сакаше да ве истреби;

²⁶ Му се молев на Господ и реков: „Господи, Господи, (Царе на боговите), не погубувај го Својот народ и Своето наследство, што го избави со големата Твоја сила, што го изведе од Египет со силна рака;

²⁷ спомни Си за Твоите слуги Авраам, Исак и Јаков; не гледај на жестокоста на овој народ, ниту на нечесноста негова, ниту пак на гревовите негови,

²⁸ за да речат жителите на оваа земја, од каде што нè изведе: – Господ не можеше да ги воведо во земјата, што им ја беше ветил, и од омраза спрема нив ги изведе, за да ги истреби во пустината, –

²⁹ а тоа е Твој народ и Твое наследство, што Ти го изведе (од египетската земја) со Својата незапирлива сила.”

Злајниџо шеле: ѝрошката Божја

10 Тогаш Господ ми рече: „Исечи две камени плочи, слични на по-

² 10,3. Дрвото питим е слично на багрем.

ранешните, и искачи се кај Мене на планината, и направи дрвен ковчег. 31,26

3 ² А Јас ќе ги напишам на плочите оние зборови што беа напишани на поранешните плочи, а кои ти ги скрши; и положи ги во ковчегот.” 2 Мојс 25,10

6 ³ И направив ковчег од дрвото шитим², па исекв две камени плочи, како поранешните, и отидов на планината со двете плочи во раце. 4 Мојс 33,30-38

8 ⁴ И ги напиша Тој на плочите, како што беше напишано порано; оние десет заповеди, што ви ги кажа Господ на планината среде огнот во денот на саборанието, и ми ги предаде Господ. 31,9,25

12 ⁵ Јас се свртев и слегов од планината и ги положив плочите во ковчегот, што го бев направил, за да бидат тие таму, како што ми заповеда Господ. 6,5

⁶ Потоа заминаа синовите израилски од изворот на синовите Јаканови кон Мосера; и таму умре Арон и беше погребан, а на местото негово свештеник стана синот негов Елеазар.

⁷ Оттаму отидоа во Гудгода, а од Гудгода во Јатевата, во земјата со водни потоци.

⁸ Тогаш Господ го оддели Левиевото племе, за да го носи ковчегот на заветот Господов, за да стои пред Господ и да Му служи (и да се моли), и да го велича името Негово, како што е тоа и до ден денес;

⁹ поради тоа левитите немаат дел и наследство со браќата свои: Самиот Господ е нивни дел, како што им беше говорел Господ, твојот Бог.

¹⁰ И престојувал на планината, како и порано, четириесет дена и четириесет ноќи; Господ ме послуша и овој пат, и не посака Господ да ве погуби;

¹¹ и Господ ми рече: „Стани, тргни на пат пред овој народ; нека отидат и нека ја населат земјата, за која им се заколнав на предците нивни дека ќе им ја дадам.”

Зайоведџа за љубов и ѝслушностѝ

¹² И сега, Израиле, што бара од тебе Господ, твојот Бог? Само да се плашиш од Господ, твојот Бог, да одиш по сите

ВТОРОЗАКОНИЕ

13 Негови патишта, да Го сакаш, и да Му служиш на Господ, твојот Бог, од сè срце и со сета душа;
 4,40
14 да ги пазииш заповедите на Господ, твојот Бог, и наредбите Негови, кои денес ти ги заповедам, за да ти биде добро.
 Пс 23,1-2
15 Ете, небото и небото над небесата, земјата и сè што е на неа, е на Господ, твојот Бог;
 4,37
16 но само предците ваши ги прими Господ и ги засака, и ве избра вас, нивното семе по нив, од сите народи, како што гледаш денес.
 2 Лет 19,7
 Дела 19,16
 Рим 2,11
 Гал 2,6
 1 Тим 6,15
 Откр 17,14
 19,16
17 И така, отстранете ја нечистотијата на вашето срце, и немојте да бидете во иднина тврдоглави;
 23,8
18 зашто Господ, вашиот Бог, е Бог на боговите и Господар на господарите, Бог голем, силен и страшен, Кој не гледа на лице и не зема дарови,
 2 Мојс 12,43
 22,20
19 Кој право суди, на сирак и на вдовица, го сака придојдениот и му дава леб и облека.
 Мт 4,10
 1 Кор 6,17
20 Сакајте го и вие придојдениот, бидејќи и вие самите бевте придојдени во египетската земја.
 Лк 1,49
21 Плаши се од Господ, твојот Бог, и само Нему служи Му, кон Него приврзи се и во Негово име колни се;
 87,10
22 Тој е твојата пофалба, Тој е твојот Бог, Кој поради тебе ги направи оние големи и славни дела, што ги видоа очите твои;
 71,11
23 твоите предци дојдоа во Египет седумдесет души, а сега Господ, твојот Бог, те направи многуброен како свездите небески.

**Пошсејување на шџоа шџо Боџ
 најравил за Израил**

11 И така, сакај Го Господа, твојот Бог, и внимавај – она што го заповедал да го пазииш, и наредбите Негови, и законите Негови, и заповедите Негови во сите денови.

² Па потчинете се сега, – бидејќи јас не зборувам со синовете ваши, кои не ги знаат и не ги виделе казните од Господ, вашиот Бог, – Неговото величие – Неговата незапирлива сила;

³ чудата Негови и делата Негови, што ги направи среде Египет со фараонот,

и со целата негова земја,

⁴ и она што го направи Тој со египетската војска, со коњите и колите, што ги потопа Тој во водите на Црвеното Море, кога тие ве гонеа, – и Господ Бог ги уништи засекогаш,

⁵ и што направи Тој за вас во пустината, додека не дојдовте на ова место,

⁶ и што направи Тој со Датан и Авирон, синовите на Елијав, син Рувимов, кога земјата ја отвори устата и пред целиот Израил ги голтна нив и домовите нивни, и куќите нивни и целиот имот, што го имаа;

⁷ зашто вашите очи ги видоа сите тие големи дела на Господ, што Тој ги направи.

⁸ И така, пазете ги сите Негови заповеди, кои ви ги кажувам денес, за да бидете храбри, па да отидете и да ја наследите земјата, сите кои преминувате (преку Јордан), за да ја освоите;

⁹ и да живеете долго време во онаа земја, за која Господ им се заколна на предците ваши дека ќе им ја даде ним, и на поколенијата нивни, земјата, во која тече мед и млеко.

Земјата за која Господ се грижи

¹⁰ Зашто земјата, во која одиш да ја освоиш, не е како египетската земја, од која излеговте, каде што ти, откако ќе го посееше семето свое, ја напојуваше со нозете свои, како зеленчукова градина.

¹¹ Земјата, пак, во која одите за да ја освоите е земја со планини и долини, и се напојува со вода од небескиот дожд,

¹² земја, за која Господ, твојот Бог, се грижи: очите на Господ, твојот Бог, непрестајно се врз неа, од почетокот па сè до крајот на годината.

¹³ Ако ги слушате заповедите што ви ги кажувам денес, ако Го сакаш Господа, твојот Бог, и Му служиш од сето срце твое и од сета душа твоја,

¹⁴ Тој ќе ѝ даде на земјата твоја дожд навреме, ран и доцен, и ти ќе го собереш житото свое, виното свое и маслото свое;

6
4 Мојс 16

9
4,40

12
8,7-9
Неем 9,25

13
6,5

14
3 Мојс 26,3-13
Ер 5,24
Јк 5,7

16 ^{8,19} И ќе му даде трева на полето твое за твојот добиток и ти ќе ја деш и ќе бидеш сит.

18 ^{6,7-9} Но пазете, да не се соблазни срцето твое, па да пристапите и да им служите на други богови и да им се поклонувате;

22 ^{6,5} ¹⁷ зашто тогаш ќе се разгори гневот на Господ против вас, и Тој ќе го затвори небото и нема да има дожд, и земјата нема да го даде својот плод; и вие брзо ќе исчезнете од добрата земја, која Господ ви ја дава.

24 ^{Ис.Н. 1,3-5} И така, ставете ги овие мои зборови во срцето свое и во душата своја, врзете ги на раката своја како знак, и нека бидат тие врзулка меѓу очите ваши;

25 ^{2,25} ¹⁹ учете ги синовите свои на нив, кажувајте им за нив, кога седиш дома и кога си на пат, кога си легнуваш и кога стануваш;

26 ^{28,1-68} ^{30,15-20} и напишете ги врз гредите од вратите на куќите ваши и на вашите градски порти,

28 ^{13,7-14} ^{29,25} за да бидат вашите денови и деновите на вашите деца во онаа земја, за која Господ се заколна дека ќе им ја даде на предците ваши, толку колку што небото ќе биде над земјата.

29 ^{27,11-13} Зашто, ако ги пазите сите тие заповеди, што ви ги кажувам и ги исполнувате, ако Го сакате Господа, вашиот Бог, ако одите по сите Негови патишта и се приврзете кон Него,

12,2 ^{4 Цар 16,4} ^{Ер 2,20} ^{Ез 6,13} ²³ тогаш Господ ќе ги изгони сите тие народи од пред вас, и вие ќе владеете со народи, што се поголеми и посилни од вас;

²⁴ секое место, на кое ќе стапи ногата ваша, ќе биде ваше: вашите предели ќе бидат од пустината и Ливан, и од реката Еуфрат, дури до морето, кое е на запад.

3 ^{7,5} ^{2 Мојс 34,13} **4** ^{12,31} **5** ^{Јн 4,20} Никој нема да ви се противстави вам: Господ, вашиот Бог, ќе испрати страв и трепет пред вас врз секоја земја, на која ќе стапнете, како што ви говореше Тој.

²⁶ Ете, јас ви давам денес благослов и проклетство;

²⁷ благослов – ако ги послушате заповедите на Господ, вашиот Бог, што ви ги кажувам денес,

²⁸ а проклетство – ако не ги послушате заповедите на Господ, вашиот Бог, и се отстраните од патот, што ви го посочувам денес, и тргнете по други богови, што не ги знаете.

²⁹ Кога ќе те воведат Господ, твојот Бог, во онаа земја во која одиш за да ја освоиш, тогаш искажи благослов од планината Гаризим, а проклетство од планината Евал.

³⁰ Тие се од онаа страна на Јордан, по патот кон зајдисонце, во земјата на Хананците, кои живеат во рамнината, спроти Гилгал, близу до дабјакот Море.

³¹ Зашто вие го поминувате Јордан, за да отидете да ја освоите земјата, која ви ја дава Господ, вашиот Бог; освојте ја и населете се во неа.

³² И така, настојувајте да ги пазите сите Негови наредби и закони, што ви ги предавам денес.

ЗАКОНИТЕ ГОСПОДОВИ

12 Ова се наредбите и законите, што сте должни грижливо да ги исполнувате во земјата, која Господ, Бог на предците ваши, ви ја дава во наследство, за сите денови, во кои ќе живеете во неа.

Само едно месѝо за боѓослужба

² Разрушете ги сите места, каде што народите, кои ќе ги покорите, им служеле на боговите свои: по високите

планини и височини и под секое разгрането дрво;

³ разурнете ги жртвениците нивни и скршете ги столбовите нивни, изгорете ги со оган Ашерите нивни и здробете ги идолите на боговите нивни; сотрете го и името нивно од тоа место.

⁴ Да не Му правите такво нешто на Господ, вашиот Бог;

⁵ но обраќајте се кон она место, кое Господ, Бог ваш, ќе го избере во преде-

ВТОРОЗАКОНИЕ

7 лите на племињата ваши, за пребивалиште на името Негово; и таму одете: 26,11

8 ⁶ таму принесувајте ги своите сепаленици, жртвите ваши и десетините ваши, вознесените дарови на вашите раце, заветите ваши, доброволните приноси Суд 17,6 21,25

11 ⁷ и првородените од крупниот и од ситниот ваш добиток: 33,8-11

⁷ и таму јадете пред Господ, вашиот Бог, и веселете се – вие и семејствата ваши за секоја добивка, со која те благословил Господ, твојот Бог.

⁸ Таму не треба да правите сè онака, како што сега овде го правиме, – секој, како што му се чини дека е добро;

⁹ зашто сега уште не сте влегле во местото на спокојот и во наследството, што Господ, вашиот Бог, ви го дава.

¹⁰ Но кога ќе го преминете Јордан и ќе се населите во земјата, која Господ, вашиот Бог, ви ја дава во наследство, и кога ќе ве успокои од сите непријатели ваши, што ве опкружуваат, и заживеете базбедно,

¹¹ тогаш, во она место, што ќе го одбере Господ, вашиот Бог, за пребивалиште на името Негово, таму принесувајте сè, што ви заповедам денес: сепалениците ваши, жртвите ваши, десетините ваши, и вознесените дарови од рацете ваши, и секој ваш избран дар, што ќе Му го ветите на Господ, вашиот Бог.

¹² И веселете се пред Господ, вашиот Бог, вие и синовите ваши, и ќерките ваши, и робовите ваши, и робинките ваши и левитите, кои се во градовите ваши, бидејќи тие немаат дел и наследство со вас.

¹³ Гледај да не ги принесуваш сепалениците свои на секое место, што ќе го видиш,

¹⁴ туку само на она место принесувај ги сепалениците свои, кое Господ, ќе го одбере во едно од твоите племиња, и прави сè онака како што ти заповедам.

¹⁵ Зашто, кога и да посака душата твоја, можеш да колеш и да јадеш, по благослов од Господ, твојот Бог, месо, што ти го дал Тој, во сите твои живеалишта; нечист и чист може да го јаде тоа како што се јаде срна и елен;

¹⁶ само крв не јадете; истурајте ја на земјата како вода.

¹⁷ Не треба да го јадеш во твоето живеалиште десетокот од твоето жито, твоето вино и твоето масло, и првородените од крупниот и ситниот добиток, и од доброволните приноси и од вознесените дарови на рацете ваши,

¹⁸ но јади го пред Господ, твојот Бог, на она место што го одбрал Господ, твојот Бог: ти и синот твој, и ќерката твоја, и робот твој, и робинката твоја, (и придојдениот и левитот), кој е во градовите твои; и развесели се пред Господ, твојот Бог, за секоја твоја придобивка.

¹⁹ Внимавај да не го забораиш левитот за сето време додека си жив на земјата.

²⁰ Кога ќе ги рашири Господ, твојот Бог, пределите твои, како што ти беше ветил, и ти ќе кажеш: „Да јадам месо“, зашто душата твоја ќе посака да јаде месо, – тогаш јади месо, колку што ти сака душата твоја.

²¹ Ако биде далеку од тебе местото, што ќе го избере Господ, твојот Бог, за пребивалиште на името Негово, тогаш коли од крупниот и од ситниот твој добиток, што ти го дал Господ, како што ти заповедав, и јади во градовите твои, колку што ти сака душата;

²² но јади ги така, како што се јаде срна и елен; нечист, како и чист можат да го јадат тоа.

²³ Само пази добро, да не се јаде крвта, зашто крвта е душа: не јади ја душата заедно со месото;

²⁴ не јади ја: истурај ја на земјата како вода;

²⁵ не јади ја! Така ќе ти биде добро тебе и на синовите твои по тебе (засекогаш), зашто го правиш тоа што е (добро и) угодно пред очите на Господ.

²⁶ Само светите дарови твои, какви што ќе ги имаш и заветите твои донесувај ги, и доаѓај на она место, што ќе го одбере Господ (твојот Бог за да се призива таму името Негово).

²⁷ И принесувај ги сепалениците твои: месо и крв, врз жртвеникот на Господ, твојот Бог; крвта, пак, од твоите жртви

16

12,23

3 Моје 3,17

25

4,40

6,18

27

3 Моје 1,5

17,11

30 треба да биде изливана при жртвеникот на Господ, твојот Бог, а месото јади го.
7,25
4 Цар
17,25-28
31 Пази и внимавај да ги извршуваш сите тие наредби, што ти ги заповедам, за да ти биде добро на тебе и на твоите синови по тебе довека, ако правиш добро и угодно пред Господ, твојот Бог.
3 Мојс
18,21-30
32
4,2

Против бо̀говите ханански

13, 1-5 17,2-7
Ер 23,11-14
Мт 24,24
Откр 13,14
16,13-14
3 6,5
1 Кор
11,19
5 7,19
17,7
19,13
1 Кор 5,13
29 Кога Господ, твојот Бог, ќе ги истреби од пред тебе народите, кај кои одиш за да ја наследеш нивната земја, и, откако ја примиш во наследство и се населиш во неа,

30 внимавај да не влезеш во стапица, подражавајќи им на нив, откако ќе бидат истребени пред тебе, и да не ги бараш боговите нивни, велејќи: „Како што служеле тие народи на боговите свои, така ќе правам и јас.”

31 Да не Му правиш така на Господ, твојот Бог; одвратно Му е тоа на Господ што го прават тие на боговите свои, бидејќи тие и синовите свои, и ќерките свои ги горат на оган за своите богови.

32 Погрижи се да исполнуваш сè што ти заповедам денес; не додавај кон тоа и не одземај од него.

Против идо̀лојоклонството

13 Ако се појави меѓу вас пророк, или човек што има сновиденија, и ти покаже знамение или чудо,

2 и ако се оствари тоа знамение или чудо, за кое тој ти говорел, па потоа ти рече: „Да одиме да служиме на други богови, кои ти не ги познаваш,”

3 ти не го слушај гласот на таков пророк, или на таков човек што има сновиденија; бидејќи преку тоа Господ, вашиот Бог, ве искушува, за да дознае, дали Го сакате Господа, вашиот Бог, со сето свое срце и со сета своја душа.

4 Господа, вашиот Бог, следете Го, и плашете се од Него; извршувајте ги Неговите заповеди и слушајте го гласот Негов, и Нему служете Му и бидете приврзани кон Него.

5 А оној пророк, или оној човек што има сновиденија да биде осуден на смрт, поради тоа што те убедувал да се откажеш од Господ, твојот Бог, Кој те

изведе од египетската земја и те избави од домот на ропството; зашто сакал да те одврати од патот, по кој Господ, твојот Бог, ти беше заповедал да одиш; така истребете го злото од вашата средина.

6 Ако тајно те наговорува братот твој, (син на твојот татко или) син на твојата мајка, или твојот син, или ќерката твоја, или саканата жена твоја, или пријателот твој, кој е за тебе како душата твоја, па ти рече: „Да одиме и да им служиме на другите богови”, што не ги познаваше ти и твоите предци,

7 на боговите на оние народи, што се околу тебе, од едниот крај на земјата до другиот, –

8 не се согласувај со него и не слушај го; и да не ти се смили окото твое над него, не жали го и не сокривај го,

9 туку убиј го; прво твојата рака нека биде врз него, за да го убие, – а потоа рацете на целиот народ;

10 убиј го со камења, да умре; бидејќи тој сакал да те отстрани од Господ, твојот Бог, Кој те изведе од египетската земја, од домот на ропството.

11 Целиот Израил ќе го чуе тоа и ќе се исплаши, и нема во иднина да прави среде вас такво зло.

12 Ако чуеш за некој од твоите градови, што Господ, твојот Бог, ти ги дава за да се населиш во нив,

13 дека во него се појавиле нечесни луѓе од твојата средина, кои ги соблазнили жителите на тој град, велејќи: „Ајде да им служиме на други богови, кои вие не ги познававте”, –

14 ти испитај и дознај добро: и ако е тоа чиста вистина дека е направена таква одвратност меѓу вас,

15 погуби ги жителите на тој град со сечилото на мечот, проколни го него и сè што е во него; и добитокот негов со меч погуби го,

16 а сите добра од него собери ги среде плоштадот негов и изгори ги заедно со градот како сепаленица пред Господ, твојот Бог; и да биде тој вечно пуст – никогаш да не се обнови.

17 И до ништо од проколнатото да не се допре раката твоја, за да го скрати

7
6,14

8
7,16

10
17,5
21,21
22,21

15
2,34
Ис.Н. 6,16

17
4,31

ВТОРОЗАКОНИЕ

14,1 Господ гневот на Својата јарост, па да ти даде милост и да ти прости, и да те намножи, како што (ти говореше тебе

Рим 8,14
9,4

2

7,6

кога) се колнеше на твоите предци,
¹⁸ ако го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, извршувајќи ги сите Негови заповеди, што сега ти ги кажувам, и правејќи (добро и) угодно пред очите на Господ, твојот Бог.

**Забрана на обичаиите
во врска со мршовец**

14 Вие сте чеда на Господ, вашиот Бог; не правете зарези на телото свое и не ја стрижете косата над очите свои за умрено;

² зашто вие сте свет народ на Господ, вашиот Бог, и Господ вас ве избра од сите народи, што се на земјата, за да бидете Негов народ.

Дозволено и забрането месо

³ Не јади ништо нечисто.

⁴ Еве ги животните што можете да ги јадете: говедо, овца, коза,

⁵ елен, срна, бивол, див вол и жирафа.

⁶ Секое животно што има разделени копита и на двете копита длабок зарез, и секое животно што прежива, јадете го.

⁷ Од оние, што преживаат и имаат разделени копита со длабок зарез, не јадете само: камила, питом зајак и див зајак, зашто тие, иако преживаат, нивните копита не се разделени: тие се нечисти за вас;

⁸ и свињата, бидејќи, иако копитата ѝ се разделени, но таа не прежива: таа е нечиста за вас; месото нивно не јадете го и до труповите нивни не се допирајте.

⁹ Од сите водни животни јадете ги сите оние, што имаат перки и лушпи;

¹⁰ а другите што немаа перки и лушпи, не јадете ги: тие се нечисти за вас.

¹¹ Секоја чиста птица јадете ја;

¹² но од нив не треба да ги јадете овие: орелот, грифот, галебот,

¹³ јастребот, соколот, мршојадецот и сличните на нив;

¹⁴ и секаков гавран од кој било вид;

¹⁵ нојот, ластовицата, кукавицата и сличните на нив;

¹⁶ бувот, ибисот, лебедот и сличните на нив;

¹⁷ чавката, пеликанот и корморанот;

¹⁸ штркот, чапјата, пупунецот и лилјакот.

¹⁹ Сите четириножни крилести гадинки се нечисти за вас, да не ги јадете.

²⁰ Секоја чиста птица јадете ја.

²¹ Не јадете ништо умрено; дај му го на придојдениот, што е во твоите градови; нека го јаде тој, или продај му го на туѓинецот, зашто ти си народ свет за Господ, твојот Бог. Не вари јаре во млекото на неговата мајка.

Наредба во врска со десетокој

²² Одделувај десеток од секој плод на семињата свои, род од нивите твои секоја година,

²³ Пред Господ, твојот Бог, во место, што Тој ќе го одбере, за да престојува името Негово; таму јади од десетокот од пченицата твоја, од виното твое и од маслото твое, и првородените од крупниот и од ситниот твој добиток, за да се научиш да се плашиш од Господ, твојот Бог, во сите денови.

²⁴ Ако, пак, патот твој е долг, така што не ќе можеш да го принесеш тоа, бидејќи далеку е од тебе местото, што ќе го одбере Господ, твојот Бог, за пребивалиште на името Негово, за да те благослови Господ, твојот Бог,

²⁵ тогаш продај го тоа според цената и земи го среброт во рака и оди на местото, што ќе го одбере Господ, твојот Бог;

²⁶ и со тоа сребро изнакупи таму сè, што душата ќе ти посака: волови, овци, вино или друг алкохолен пијалак и сè друго што душата ќе ти посака; и јади таму пред Господ, твојот Бог, и развесели се ти и твоите домашни.

²⁷ И левитот, кој е во твојот град, не го изоставај, бидејќи тој нема ни дел ни наследство со тебе.

²⁸ На крајот од секои три години оддели ги десетоците од сите твои производи во текот на последната година и стави го тоа во градовите свои,

²⁹ па нека дојде левитот, бидејќи тој нема дел и наследство со тебе, и придој-

21

2 Мојс
23,19
34,26
3 Мојс
17,15
22,8

22

Мт 23,23

28

26,12

29

4 Мојс
18,20
Лк 14,13

15,1³ Мојс
25,1-7

дениот, и сиракот, и вдовицата, што се во твоите градови, и нека јадат и нека се наситат за да те благослови Господ, твојот Бог, во секоја работа, што ќе ја вршат рацете твои.

3

23,21

4

Дела 4,34

*За ѿрошџалнаџа година***6**

24,10

15 Во седмата година проштевај!

7-8² Мојс
22,22-27Мт 5,42
¹ Јн 3,
16-18

² И оваа е заповед за простувањето: секој кој дал на заем на ближниот свој, нека му го прости; целиот долг да не го бара од ближниот свој, или од братот свој, бидејќи тоа е простување заради Господ;

10² Кор 9,7-8

³ од туѓинецот барај го она што го имаш кај него; а на братот твој прости му го долгот,

⁴ за да нема кај тебе сиромав; зашто Господ ќе те благослови во онаа земја, која Господ, твојот Бог, ти ја дава како дел, за да ја добиеш во наследство.

⁵ Доволно е само да го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, и да ги пазиш и да ги исполнуваш сите овие заповеди, кои денес ти ги заповедам;

⁶ зашто Господ, твојот Бог, ќе те благослови, како што ти говорел, и ти ќе даваш заем на многу народи, а самиот нема да земаш заем; и ќе владееш со многу народи, а над тебе никој нема да владее.

⁷ Ако, пак, имаш некој брат сиромав во еден од градовите твои, во земјата твоја, што Господ, твојот Бог, ти ја дава, не го одвраќај срцето свое и не ја стискај раката своја пред твојот брат што има потреба,

⁸ туку отвори ја раката своја и дај му заем, колку што му треба и колку што му недостасува;

⁹ чувај се, да не влезе во срцето твое лукава помисла: па да речеш – „Наближува седмата година, годината на простувањето” и да не стане окоето твое злобно спрема твојот сиромав брат, што има потреба и да му откажеш; зашто тој ќе повика против тебе пред Господ, и на тебе (голем) грев ќе падне;

¹⁰ подај (драговољно заем, колку што сака и колку што му треба), а кога му

даваш, да не ти се нажали срцето твое, бидејќи Господ, твојот Бог, ќе те благослови за тоа во сите твои работи и во сè, што вршат рацете твои;

¹¹ зашто сиромаси ќе има секогаш во земјата (твоја); затоа и ти заповедам, велелејќи ти: отворај ја раката твоја за твојот брат, за сиромавиот и за несреќниот во земјата твоја;

Ослободување на робовиџе

¹² ако ти се продаде твој сонародник – Евреин или Еврејка, тој треба шест години да ти работи, а седмата година пушти го на слобода;

¹³ кога, пак, го пушташ на слобода, не отпуштај го со празни раце,

¹⁴ туку дарувај го со нешто од стадата твои, од пченицата твоја и од виното твое: дај му од она, со кое те благословил Господ, твојот Бог;

¹⁵ помни дека и ти беше роб во египетската земја, и Господ, твојот Бог, те ослободи; ете затоа и ти го заповедам денес ова.

¹⁶ Ако, пак, ти каже: „Не сакам да си одам откај тебе, зашто те засакав тебе и домот твој, бидејќи ми е добро кај тебе,”

¹⁷ земи шило и продупчи му го увото на крилото од вратата твоја; и тој ќе ти биде роб засекогаш. Така постапувај и со робинката твоја.

¹⁸ За да не ти биде тешко, поради тоа што си должен да го пушташ на слобода, бидејќи тој ти изработил во текот на шесте години двојно повеќе – отколку платен наемник, затоа Господ, твојот Бог, ќе те благослови во сè, што и да правиш.

Првородениџе од живоиџниџе

¹⁹ Секое машко првородено, што ќе се роди од крупниот и од ситниот твој добиток, посветувај Му го на Господ, твојот Бог: не работи со првородениот вол свој и не стрижи ги првородените од ситниот твој добиток;

²⁰ тоа јади го ти и челадта твоја пред Господ, твојот Бог, секоја година, на местото, што ќе го одбере Господ;

²¹ ако, пак, тоа биде со недостаток, – куцо, или слепо, или со некој друг не-

1115,4
Мт 26,11
Мк 14,7**12**³ Мојс 25,8
34,14**15**

5,15

19² Мојс 13,2
13,11-16

ВТОРОЗАКОНИЕ

22 достаток, не принесувај го како жртва
12,15-16 на Господ, твојот Бог,
16,1-17 ²² но во градовите твои нека се јаде;
³ Мојс нечист и чист може да јаде од него како
23,1-44 што се јаде срна и елен;
⁴ Мојс ²³ само крвта не јади му ја: истурај ја
28,16-31 на земјата како вода.
29,1-39

Празничкој Пасха

3
Лк 22,19 **16** Внимавај на месецот авив, за да
ја празнуваш Пасхата на Господ,
Лк 2,41 твојот Бог, зашто во тој месец си излегол од Египет, ноќе.

8 ² И коли Пасха на Господ, твојот Бог,
од ситниот и од крупниот твој добиток,
на местото, што ќе го одбере Господ, за да се прославува името Негово таму.

³ Не јади со неа леб со квас: седум дена јади со неа бескавасни лебови, лебови на бедата, бидејќи набрзина излеговте од Египет, за да го помните денот на вашиот излез од египетската земја во сите години на својот живот;

⁴ ништо со квас да нема кај тебе во сите твои предели во текот на седумте дена, и од месото, што си го принел како жртва вечерта на првиот ден, ништо не смее да остане до утрината.

⁵ Не смееш да колеш Пасха ни во еден од градовите твои, што Господ, твојот Бог ќе ти ги даде:

⁶ туку само на она место, што ќе го одбере Господ, твојот Бог, за пребивалиште на името Негово, таму коли Пасха навечер, при зајдисонце, во она исто време, во кое си излегол од египетската земја;

⁷ па испечи и јади на она место што ќе го одбере Господ, твојот Бог, а на вториот ден можеш да се вратиш во домот твој.

⁸ Шест дена јади бесквасни лебови, а седмиот ден е последен ден од празникот на Господ, твојот Бог; не врши во тој ден никаква работа.

Празничкој Педесетница

⁹ Изброј седум седмици; почни да ги броиш седумте седмици, откако ќе го ставиш српот на жетвата;

¹⁰ тогаш празнувај го празникот Педесетница во чест на Господ, твојот Бог,

според она колку што може да даде раката твоја, во зависност од тоа со што те благословил Господ, твојот Бог;

¹¹ и развесели се пред Господ, твојот Бог, ти, синот твој и ќерката твоја, робот твој и робинката твоја, левитот кој е во градовите твои, и дојденецот, сиракот и вдовицата, што се кај тебе, на она место, што ќе го одбере Господ, твојот Бог, за пребивалиште на името Негово;

¹² помни дека ти беше роб во египетската земја, и пази ги и исполнувај ги овие наредби.

Празничкој Сеници

¹³ Седум дена празнувај го празникот Сеници, откако ќе ги прибереш плодовите од нивите твои и виното од пресите твои.

¹⁴ Па развесели се ти на празникот твој, синот твој и ќерката твоја, робот твој и робинката твоја, левитот и дојденецот, сиракот и вдовицата, кои се во градовите твои;

¹⁵ седум дена прославувај Го Господа, твојот Бог, на она место, што ќе го одбере Господ, твојот Бог (за да се призива таму името Негово), бидејќи ќе те благословува Господ, твојот Бог, во сите плодови твои и во секоја работа на рацете твои и ти само ќе се веселиш.

¹⁶ Трипати во годината секое машко треба да се јавува пред Господ, твојот Бог, на местото, што ќе го одбере Тој: на празникот Бесквасници, на празникот Педесетница и на празникот Сеници; и никој не смее да се јавува пред Господ со празни раце,

¹⁷ но секој со дар во раката, според благословот од Господ, твојот Бог, што Тој ти го дал.

Наредба во врска со судството

¹⁸ Во сите твои градови, кои Господ, твојот Бог, ќе ти ги даде, постави си судии и надзорници според племињата свои, за да му судат на народот со праведен суд;

¹⁹ не искривувај го законот, не гледај на лице и не земај дарови, бидејќи подароците ги заслепуваат очите на мудрите

12
5,15

18

1,9-18

19

24,17

25,1

2 Мојс

23,1-3

23,6-8

Изреки

17,23

17,1 и ги изопачуваат зборовите на праведните;
7,25
3 Мојс
22,20-25
4 ²⁰ правдата и само правдата барај ја, за да бидеш жив и да отидеш да ја наследува земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава.
13,15
5
13,10-11
6 *Забранети религиозни обичаи*
19,15
Евр 10,28
7 ²¹ Не посадувај шумичка од какви и да е дрвја покрај жртвеникот на Господ, твојот Бог, што ќе го подигнеш;
Јн 8,7
1 Кор 5,13
²² и не подигнувај статуа во твоите места, бидејќи тоа го мрази Господ, твојот Бог.

17 Не принесувај жртва на Господ, твојот Бог, вол, или овца, кои се повредени, или имаат некаков недостаток, бидејќи тоа е гнасотија пред Господ, твојот Бог.

² Ако се најде кај тебе во еден од градовите твои, што Господ, твојот Бог, ти ги дава, маж или жена, што ќе направи зло пред Господ, твојот Бог, и со тоа го престапи заветот Негов,

³ па тргне и почне да им служи на други богови, и им се поклонува ним, или на сонцето, или на месечината, или на сето воинство небеско, што е спротивно на моите заповеди,

⁴ и ти биде соопштено, и ти провериш добро; па, ако тоа е вистина, ако е направена таква гнасотија во Израил,

⁵ изведете го тој маж, или таа жена, што го направиле тоа зло, пред вратата и убијте ги со камења, за да умрат.

⁶ Според сведочењето на двајца или тројца сведоци осудениот на смрт треба да се погуби: не смее да се погубува по сведочењето на само еден сведок;

⁷ прво раката на сведоците треба да падне врз него, за да биде убиен, а потоа рацете на целиот народ; така истребете го злото од вашата средина.

За итешкиите дела да се пресудува во свештениците

⁸ Ако по некое дело биде тешко за тебе да пресудиш во врска со некое убиство или ранување, и настане несогласие во твојот суд, стани и оди во местото,

што ќе го одбере Господ, твојот Бог, (за да се призива таму името Негово),

⁹ и пријди кај свештениците – левити и кај судијата, кој ќе биде во тие денови; прашај ги, и тие ќе ти кажат, како да пресудиш.

¹⁰ И постапи, онака како што ќе ти кажат на местото што ќе го одбере Господ, и гледај да извршиш сè што ќе ти кажат тие;

¹¹ според законот и според пресудата што ќе ја кажат, постапи така и не отстапувај ни десно ни лево од она, што ќе ти го кажат тие.

¹² А кој ќе постапи дрско, и не ќе го послуша свештеникот, што е таму на служба пред Господ, твојот Бог, или судијата, (што ќе биде во тие денови) тој треба да умре. Така исчистете го злото од Израил;

¹³ па целиот народ ќе чуе, и ќе се уплаши, и во иднина нема да постапува дрско.

Правила во врска со кнезови

¹⁴ Кога ќе влезеш во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава, и ја освоиш, и се населеш во неа, и речеш: „Ќе си поставам кнез, како другите соседни народи” –

¹⁵ постави си кнез, кого Господ, твојот Бог, ќе го избере, постави си кнез од браќата твои; не смееш да поставиш (за кнез) туѓинец, кој не е твој сонародник.

¹⁶ Но тој да не ги умножува коњите свои и да не праќа луѓе да купуваат во Египет, за да ги умножи коњите свои, бидејќи Господ ви рече: „Не обидувајте се да се вратите веќе по тој пат”;

¹⁷ и да не ги намножува жените свои, за да не се разврати срцето негово, и да не натрупува сребро и злато прекумерно.

¹⁸ А кога ќе седне со власт на престолатот, нека си направи препис на овој закон од книгата, што се наоѓа кај свештениците левити,

¹⁹ и нека го држи кај себе и нека го чита во сите денови на неговиот живот, за да се научи да се плаши од Господ, својот Бог, и да ги пази и да ги исполнува сите овие заповеди и наредби;

9
2 Лет 19,
8-11

11
5,32

12
18,5-7

13
13,12

14
1 Цар 8,
5-18

16
3 Цар
10,26-29
Ис 31,1-3

18
31,24

19
4 Цар 23,
1-3,25

ВТОРОЗАКОНИЕ

20 ^{5,32} за да не се возгордее срцето негово пред неговите браќа, и да не отстапува од законите ни десно, ни лево, за да царува многу години, тој и синовите негови во Израил.

18,1

^{33,9-11}
^{4 Мојс 18}
^{1 Кор 9,13}

*Праваџа на ѿѿомѿиѿе Левиеви***2**^{10,8-9}

18 Да нема дел и наследство во Израил за свештениците левити, во целото племе Левиево; тие треба да се хранат од жртвите за Господ, и од делот Негов,

4^{26,1-11}**9-14**

^{Дела 16,16}
^{19,19}

² за нив нема да има дел меѓу браќата негови: Самиот Господ е негов дел, како што му рече Тој.

10

^{4 Цар 21,6}
^{23,24}

³ Еве, што треба да биде определено за свештениците од народот, од оние, што принесуваат жртва вол или овца или коза; на свештеникот треба да му се дава плешката, вилиците и утробата;

⁴ давај му исто така и првина од печеницата твоја, од виното твоје и од маслото твоје, и првината од стригот на овците твои,

⁵ бидејќи Господ, твојот Бог, него го избра од сите твои племиња да претстои (пред Господ, твојот Бог) и да служи (и да благословува) во името Господово, тој и синовите негови во сите денови.

⁶ И ако левит некој дојде од некој од твоите градови, низ целата земја (на синовите) на Израил, каде што живеел тој, и по желба на душата своја дојде на местото, што ќе го одбере Господ,

⁷ и почне да служи во името на Господ, својот Бог, како и сите негови браќа левити, кои стојат таму пред Господ,

⁸ како храна нека добие еднаков дел, освен добиеното од продажбата на татковиот имот.

Лажни и вистински пророци

⁹ Кога ќе влезеш во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава, да не свикнеш да правиш гнасотии, какви што вршеле тие народи;

¹⁰ да не се најде меѓу вас човек кој го тера синот свој или ќерката своја да помине преку оган, заради очистување, или да претскажува, да гата, или, пак, маѓепсник,

¹¹ бајач, или што повикува духови, ниту, пак, волшебник, ни таков што разговара со мртви;

¹² зашто, секој, кој го прави тоа, е гнасен пред Господ, и токму поради тие гнасотии Господ, твојот Бог, ги изгонува од пред тебе.

¹³ Биди непорочен пред Господ, твојот Бог;

¹⁴ зашто тие народи, што ти ги прогонуваат, ги слушаат гатачите и претскажувачите, а тоа Господ, твојот Бог, на тебе ти го забранил.

¹⁵ Господ, твојот Бог, ќе ти дигне пророк од браќата твои, како мене, – Него слушајте Го, –

¹⁶ бидејќи ти Го молеше Господа, твојот Бог, кај Хорев во денот на собранието, велејќи: „Да не го чујам во иднина гласот на Господ, нашиот Бог, и да не го видам повеќе тој голем оган, за да не умрам.“

¹⁷ И ми рече Господ: „Добро е тоа, што ти го кажал;

¹⁸ Јас ќе им издигнам пророк од браќата нивни, каков што си ти, ќе ги ставам зборовите Мои во устата Негова и Тој ќе им каже сè, што Јас ќе му заповедам;

¹⁹ а кој не ќе ги послуша зборовите што ќе ги говори (оној Пророк) од Мое име, Јас ќе му се одмаздам.

²⁰ Кој, пак, пророк ќе се осмели да зборува од Мое име, она што не сум му заповедал да говори и оној што ќе зборува од името на други богови, таквиот пророк да биде погубен.“

²¹ Но ќе си речеш во срцето свое: „Како ќе разбереме кои зборови не ги кажал Господ?“

²² Еве како ќе ги дознаете: ако пророкот говори од името на Господ, и зборовите не се збиднат и не се исполнат, тогаш Господ не ги кажал тие зборови, туку ги кажал пророкот поради својата дрскост, – не плаши се од него.

Градови засолниџа

19 Кога Господ, твојот Бог, ќе ги уништи народите, чија земја ти ја дава Господ, твојот Бог, и ја насле-

11

^{3 Мојс 19,31}
^{Ис 8,19}

12^{7,25}**13**^{Мт 5,48}**15**

^{4 Мојс 12,6-7}
^{Мт 17,5}
^{Мк 9,4-7}
^{Дела 3,22}
^{7,37}

16^{5,23-31}**18**

^{2 Мојс 4,12-15}

19

^{Ез 3,19}
^{33,9}

22^{Ер 28,7-9}**19,1-13**^{4,41-43}**1**^{12,29}

6 диш по нив, и се населиш во градовите нивни, и со куќите нивни,

⁴ Мојс 35,19 **9** тогаш оддели три града во земјата своја, што Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство;

^{6,5} **3** изгради си пат и раздели ја на три дела сета земја, што Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство; тие да служат за засолниште на секој убиец.

4 А еве кој убиец може да се засолни таму и да остане жив: оној што ќе убие ближен свој без умисла, и да не му бил непријател порано;

5 оној што ќе отиде со другарот свој во шума да собира дрва, па ја замавне секирата со рака, за да пресече дрво, и испадне сечилото од дршката, го погоди другарот негов, и тој умре, – таков нека се засолни во еден од тие градови, за да остане жив,

6 за да не го подгони одмаздниот за крв со разјарено срце убиецот и да го стигне, па, ако патот биде долг, и го убие, иако тој не смее да се осуди на смрт, бидејќи не му бил непријател порано;

7 затоа и ти заповедај, велејќи ти: оддели си три града.

8 Кога пак Господ, твојот Бог, ќе ги прошири твоите предели, како што се беше заколнал на предците твои, и ти ја даде сета земја, што им ја беше ветил на предците твои,

9 ако се трудиш да ги исполнуваш сите овие заповеди, што денес ти ги заповедам: да Го сакаш Господа, твојот Бог, и да одиш по Неговите патишта во сите денови, – тогаш кон тие три града додај уште три града,

10 за да не се пролева невина крв во земјата твоја, што ти ја дава Господ, твојот Бог во наследство и за да не бидеш обвинет поради крв.

11 Но ако има (кај тебе) некој човек кој е непријател на ближниот свој и го начека, па се нафрли на него и го истена така, што тој умре, и избега во еден од оние градови,

12 старешините на тој град да испратат, да го земат оттаму и да го предадат во рацете на одмаздниот за крв и да умре.

13 Да не го поштеди окото твое: очисти ја крвта на невиниот од Израил, и ќе ти биде добро.

Границиие на земјишието

14 Не ја преместувај меѓата на ближниот свој, поставена од прадедовците твои во твоето наследство, што си го добил во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава во владение.

За сведоциите

15 Не е доволен еден сведок против човек за каква и да било вина, престап или некој грев, со кој згрешил: при сведочењето на двајца или тројца сведоци се донесува (секое) решение.

16 Ако против некого излезе неправеден сведок, обвинувајќи го за престап,

17 и обајцата, кои се судат, нека застанат пред Господ, пред свештениците и пред судиите, што ќе се најдат во тие денови;

18 и судиите нека ги испитаат добро, па ако оној сведок е лажлив сведок и лажно сведочи против братот свој,

19 направете му го она што го беше намислил да му го направи на братот свој: така исчистете го злото од вашата средина.

20 И другите ќе чујат, па ќе се уплашат, и нема во иднина да прават такво зло кај вас.

21 Да не го поштеди окото твое: душа за душа, око за око, заб за заб, рака за рака, нога за нога. (Каква штета некој ќе му направи на ближниот свој, таква да му се врати).

Закони во врска со војнаија

20 Кога ќе излезеш во војна против непријателите твои и ќе видиш коњи и бојни коли, и многу луѓе, повеќе од тебе, не плаши се од нив, бидејќи Господ, твојот Бог, Кој те изведе од египетската земја, е со тебе.

2 Кога, пак, претстои борба, свештеникот нека се приближи и нека му зборува на народот,

3 и да му каже: „Слушај, Израиле, вие денес влегувате во бој против вашите непријатели: да не ослабува срцето ва-

13
19,21

14
27,17

15
17,2-7
Мт 18,16
Јн 8,16-18
2 Кор 13,1
1 Тим 5,19
Евр 10,28

17
17,9

20
13,6,12

21
7,16
2 Мојс
21,23-25
Мт 5,38

20,1
1,28-29

3-4
Евр 12,3-4

ВТОРОЗАКОНИЕ

5 ше, не плашете се, не збунувајте се и
1,15 нека не ве фати паника од нив,
6 ⁴ бидејќи Господ, вашиот Бог, оди со
28,30 вас, за да се бори за вас против вашите
1 Мак 3,56 непријатели и да ве спаси.”
8 ⁵ Надзорниците, пак, нека му речат на
1,28 народот, и нека му кажат: „Кој изградил
нова куќа и не се вселил во неа,
11 нека си оди и да се врати во домот свој,
Ис.Н. 16,10 за да не умре во бојот, па друг да се все-
Суд 1,28-35 ли во неа;
3 Цар 9,21
14 ⁶ и кој насадил лозје и не го берел, не-
2,35 ка си оди и нека се врати во домот свој,
за да не умре во бојот, па друг да собере
16 сè;
2,34
⁷ и кој се свршил и не се оженил, нека
си оди и нека се врати во домот свој, за
да не умре во бојот, па друг да ја земе
свршеницата негова.”
⁸ Надзорниците нека му кажат уште
на народот и нека му речат: „Кој е
плашлив и малодушен, нека си оди и
нека се врати во домот свој, за да не ги
направи плашливи срцата на браќата
свои, како неговото срце.”
⁹ Откако надзорниците ќе му го ка-
жат тоа на народот, да изберат воени
началници за да го водат народот.
¹⁰ Кога ќе се приближиш до некој
град, за да го преземеш, предложи му
мир.
¹¹ Ако се согласи на мир со тебе и ти
ги отвори портите, целиот народ што се
наоѓа во него, ќе ти плаќа данок и ќе ти
работи.
¹² Ако, пак, не се согласи на мир со
тебе, и почне да војува против тебе,
опколи го;
¹³ и, кога Господ, твојот Бог, ќе го
предаде во рацете твои, погуби со сечи-
лото на мечот сè што е машко кај него;
¹⁴ само жените и децата, добитокот и
сè што има во градот, запленете го за
себе и користи се со пленот на непри-
јателите свои, кои Господ, твојот Бог,
ти ги предал.
¹⁵ Така постапи со сите градови, што
се многу далеку од тебе, а кои не се гра-
дови на тие народи.
¹⁶ Но во градовите на оние народи,
кои Господ, твојот Бог, ти дава да ја
наследиш земјата нивна, не оставај ни
една жива душа,

¹⁷ туку предај ги на проклетство: **17**
Хитијците, Аморејците, Хананците,
7,11 Перизијците, Евејците и Јевусијците (и
18 Гергесијците), како што ти беше запо-
18,9 ведал Господ, твојот Бог,

¹⁸ за да не ве научат да правите такви
гнасоти, какви што тие правеле за
своите богови, за да не грешите и вие
пред Господ, вашиот Бог.

¹⁹ Кога опсадуваш долго време некој
град, за да го преземеш и завладееш, не
сечи ги дрвјата негови, што се во
шумата, туку користи ги плодовите
нивни за храна, и не опустошувај ја око-
лината, бидејќи дрвото во полето не е
човек, за да избега од тебе во тврдина-
та;

²⁰ само оние дрвја, за кои знаеш дека
не даваат никакви плодови, можеш да
ги сечеш и од нив да правиш опсадни
направи за градот, кој војува со тебе, сè
додека не го покориш.

Убиство чиј извршител е нејознат

21 Ако во земјата, што Господ, тво-
јот Бог, ти ја дава да ја насле-
диш, се најде убиен човек во полето, и
не се знае, кој го убил,

² нека излезат твоите старешини и су-
диите и нека го измерат растојанието од
убиениот до градовите наоколу;

³ и старешините на градот, што е
најблиску до убиениот, нека земат
јуничка, со која не е работено и која не
носела јарем,

⁴ и старешините од тој град нека ја
одведат таа јуничка во пуст, необра-
ботен и незасејуван дол, и таму – во до-
лот, нека ја заколат јуницата;

⁵ потоа нека пристапат свештениците,
синовите Левисви, (бидејќи Господ, тво-
јот Бог, нив ги избра да Му служат и да
благословуваат од името Негово, и
според зборовите нивни да се пресуди
секоја расправија и секоја причинета
повреда),

⁶ и сите старешини од тој град, нај-
блискиот до убиениот, нека си ги изми-
јат рацете над (главата на) закланата
јуница во долот,

⁷ па да објават и да кажат: „Нашите
раце не ја пролеаја оваа крв и нашите
очи не видоа;

21,7
Мт 27,24

9 ⁸ очисти го од грев, Господи, народот
13,6 Свој израилски, кој си го ослободил (од
16 египетската земја) и не допуштај да
1 Мојс остане врз него невина крв.” И тие ќе се
27,36 очистат од крвта.
29,30-31
1 Лет 5,1-2
18 ⁹ Така треба да ја отстрануваш од
Ис 1,2 себеси крвта на невиниот, ако сакаш да
Изреки 1,8 правиш (добро и) пред Господ, (твојот
Бог).

Женидба со заробена жена

¹⁰ Кога ќе излезеш во бој против непријателите свои, и Господ, твојот Бог, ти ги предаде во рацете твои, и ти ги заробиш,

¹¹ па видиш меѓу заробените жена убавица, и ја засакаш, и ќе посакаш да си ја земаш за жена,

¹² одведи ја во домот Твој, и нека ја истриже таа главата своја и нека ги исече ноктите свои,

¹³ нека ја соблече ропската облека, нека живее во домот твој, и да го оплакува таткото свој и мајката своја цел месец; потоа можеш да влезеш при неа, и да ѝ станеш маж, и таа да ти биде жена.

¹⁴ Ако, пак, отпосле таа не ти е по волја, отпушти ја, но не продавај ја за сребро, ниту да ја имаш за робинка, зашто ти си ја обесчестил.

Праваџа на ѓввородениот син

¹⁵ Ако некој има две жени – едната сакана, а втората несакана, па тие и двете му родат синови и ако првородениот син му е од несаканата жена,

¹⁶ тогаш, при поделбата на имотот меѓу синовите, тој не може да даде првенство на синот од саканата жена, место на првородениот од несаканата,

¹⁷ туку е должен да го признае за свој првенец синот од несаканата жена и нему да му даде двоен дел од сиот имот, бидејќи тој е почеток на неговата сила; нему му припаѓа правото на првородство.

За нејослушниот син

¹⁸ Ако некој има буен и непокорен син, кој не го слуша гласот на својот

татко и гласот на својата мајка, па иако го казнувале, тој пак е непослушен;

¹⁹ тогаш татко му и мајка му нека го земат и одведат при старешините на градот, при вратите на своето место-живеење,

²⁰ па нека им кажат на градските старешини: „Овој наш син е буен и непокорен, не ги слуша нашите совети, расипник е и пијаница.”

²¹ Тогаш сите мажи од градот негов нека го каменуваат до смрт; така исчистете го злото од самите себе, и другите ќе чујат и ќе се уплашат.

Телоџо на обесениот

²² Ако некој направи грев, што заслужува смрт, па биде умртвен, и ти го обесиш на дрво,

²³ телото негово да не преноќева на дрвото, туку погребни го истиот ден, зашто проклет е од Бога секој кој виси на дрво, и не осквернувај ја земјата, што Господ, твојот Бог, ти ја дава во наследство.

Да се цени имоџој на ближниот

22 Ако видиш вол од ближниот твој или овца негова заскитана на пат, не оставај ги, туку потерај ги кај него;

² ако, пак, ближниот твој, не е близу до тебе, или, пак, не го познаваш, прибери ги во домот твој, и нека останат кај тебе, додека тој не ги побара, и тогаш врати му ги;

³ така постапувај со магарето негово, така постапувај со облеката негова, така постапувај со секоја загубена работа на ближниот твој, што тој ќе ја загуби, а ти ја најдеш: од тоа не смееш да се отклонуваш.

⁴ Ако го видиш магарето на ближниот твој или волот негов, паднати на патот, не оставај ги, туку крени ги со него заедно.

Разни ѓроџиси

⁵ Жена не треба да носи машка облека, и маж не треба да се облекува во женска облека: секој, што го прави тоа, одвратен е пред Господ, твојот Бог.

20Изреки
23,20-22**21**Изреки
30,17**22-23**Јн 19,31
Гал 3,13**23**Ис.Н. 8,29
10,26
Ест 9,24-25**22,1**2 Мојс 23,4
Мт 7,12**4**

2 Мојс 23,5

ВТОРОЗАКОНИЕ

6 ^{25,4} Ако најдеш на патот птичје гнездо на некое дрво или на земја, со пилци или јајца, и мајката седи над пилињата или на јајцата, не ја земај мајката заедно со малите:

7 ^{4,40} мајката пушти ја, а малите земи ги, за да ти биде добро, и да ти се продолжат деновите твои.

11 ^{3 Мојс 19,19} Ако градиш нова куќа, направи околу покривот нејзин ограда, за да не падне некој од него, та да навлечеш крв на својата куќа.

12 ^{4 Мојс 15,37-41} ^{Мт 23,5} Да не сееш во лозјето твое семиња од други видови растенија, за да не се осквернат плодот и семињата, со кои ќе го посееш и плодот на лозјето твое.

¹⁰ Да не ораш со вол и магаре заедно.
¹¹ Да не облекуваш облека, ткаена мешано од волна и од лен заедно.

¹² Направи си рески на четирите краишта од наметката твоја, со која се наметнуваш.

Сѝорни случаи во врска со жена

¹³ Ако некој земе жена, и влезе при неа, па ја намрази,

¹⁴ и ја обвини за порочни дела и пушти лоши зборови за неа, и каже: „Ја зедов оваа жена, влегов при неа, и не ја најдов девица”,

¹⁵ тогаш таткото на девојката и мајката нејзина нека ги земат и нека ги изнесат девствените белези на девојката кај старешините пред портата;

¹⁶ и таткото на девојката нека им каже на старешините: „Му ја дадов ќерката моја за жена на овој човек, а сега тој ја намрази,

¹⁷ и ете, ја обвинува за порочни дела, велејќи: „не ја најдов ќерката твоја девица”; но еве ги девствените белези на ќерката моја.” И да ја распростре долната облека нејзина пред старешините од тој град.

¹⁸ Тогаш градските старешини да го фатат мажот и да го казнат,

¹⁹ и да го глобат со сто шекели сребро, и тоа да му го дадат на таткото од девојката, поради тоа што нанел зло на израилска девица; таа, пак, да си остане негова жена, и тој да не може да се разведе од неа преку целиот живот.

²⁰ Ако, пак, кажаното излезе вистина, и таа не биде најдена како девица,

²¹ тогаш нека ја доведат девојката пред вратата на татковата ѝ куќа, и градските мажи нека ја каменуваат до смрт, бидејќи извршила срамно дело во Израил, го осквернила татковиот дом; така истребувајте го злото од себе.

²² Ако некој биде фатен да лежи со мажена жена, тогаш и обајцата да бидат предадени на смрт: и мажот кој лежел со жената, и жената: така истребувајте го злото од Израил.

²³ Ако некоја девица, свршена за маж, ја сретне некој во градот и легне со неа,

²⁴ тогаш и обајцата да ги доведете пред портата на тој град и да ги претепате со камења до смрт: девојката поради тоа што не викала во градот, а мажот, поради тоа што ја осквернил свршеницата на ближниот свој: така истребувајте го злото од себе.

²⁵ Ако, пак, некој сретне во полето девојка свршена, па ја силува, да биде погубен само мажот, кој лежел со неа,

²⁶ а на девојката не правете ѝ ништо; кај девојката нема грев за смрт: тоа е исто, како кога некој го нападне ближниот свој и го убие;

²⁷ бидејќи тој ја сретнал во полето, а свршената девојка и да викала, немало кој да ја спаси.

²⁸ Ако некој сретне девица несвршена, па ја силува, и ги затечат,

²⁹ тогаш оној, што лежел со неа, да му даде на таткото од девојката педесет шекели сребро, а таа да биде негова жена, бидејќи тој ја осрамотил; преку целиот свој живот тој не може да се разведе од неа.

³⁰ Никој не смее да ја земе жената на таткото свој и да го открива крајот од покривката таткова.

Луѓе кои не се ѝрмааѝ во заедницата Госѝодова

23 Оној што е скопен или е со исечен полов орган не може да влезе во општеството Госѝодово:

² ниту син на блудница не може да се прими во Госѝодовата заедница – ни тој, ни неговите потомци до десетто колено.

21
13,6

22
3 Мојс 20,10
Јн 8,5

24
13,11

28
1 Мојс 34
2 Мојс 22,16-17
2 Цар 13

29
22,19

30
27,20
1 Кор 5,1

23,1
3 Мојс 21,17-23
Ис 56,3-7
Мт 19,12

ВТОРОЗАКОНИЕ

5 писмо за развод, и ѝ го даде во рацете
20,7 нејзини, и ја испрати од куќата своја,
7 ² а таа откако ќе излезе од куќата не-
2 Мојс 21,16 гова, се омажи за друг,
8 ³ па, ако и тој маж ја намрази и ѝ на-
пише писмо за развод, и ѝ го даде во ра-
3 Мојс 13,14 цете нејзини, и ја испрати од куќата
своја, или пак тој, вториот маж, што ја
9 зел за жена, умре –
4 Мојс 12,10-15
10 ⁴ тогаш првиот нејзин маж, откако ја
напуштил, не може пак да ја земе за
жена по нејзиното осквернување, зашто
Амос 2,8 тоа е одвратно пред Господ, твојот Бог:
не осквернувај ја земјата, што ви ја дава
13 Господ, вашиот Бог, во наследство.
2 Мојс 22,27

За младоженецот

⁵ Ако некој скоро се оженил, нека не
оди во војска, и да не му се наложува
никаква работа; нека остане тој слобод-
ден во домот свој цела година и нека ја
весели жената своја, што ја зел.

Залог

⁶ Никој да не зема во залог воденица,
ни горен воденички камен, бидејќи
таквиот во залог зема душа.

Грабнување на лица

⁷ Ако биде фатен некој дека украде
некого од браќата свои, од синовите
Израилеви, и го заробил и го продал,
таквиот злочинец да биде предаден на
смрт: така истребувајте го злото од
самите себе.

Лејра

⁸ При болеста лепра гледај внимател-
но да пазиш и да го исполнуваш целиот
закон, што ќе ви го кажат свеште-
ниците левити; исполнувај го грижливо,
она што сум ви го заповедал;

⁹ помни, што ѝ направи Господ, твојот
Бог, на Мирјам по патот, кога бевте
излегле од Египет.

Повторно за залогот

¹⁰ Кога ќе дадеш нешто во заем на
ближниот свој, не оди дома кај него, за
да земаш од него залог,

¹¹ туку почекај надвор, а човекот, ко-
му си му дал заем, ќе ти го изнесе залог-
от надвор;

¹² ако е, пак, човекот сиромав, да не
преноќева залогот негов кај тебе;

¹³ врати му го залогот на зајдисонце,
за да спие со облеката своја и да те
благослови; тоа ќе ти се смета за ми-
лост пред Господ, твојот Бог.

Почий кон бедниот

¹⁴ Не оставај го без награда бедниот и
сиромав наемник од твоите браќа или
од придојдените, кои се во градовите
твои;

¹⁵ предај му ја дневницата во истиот
ден, пред да зајде сонцето, бидејќи тој е
беден, и на неа се надева, за да не пови-
ка против тебе кон Господ, за да не
падне гнев врз тебе.

Лична одговорност

¹⁶ Татковците да не бидат осудувани
на смрт заради децата, и децата да не
бидат казнувани со смрт поради татков-
ците; секој да биде казнет со смрт за
својот грев.

Посилајки во ѝлза на сиромасиот

¹⁷ Не осудувај неправедно дојденец и
сирак и вдовица, и од вдовица не земај
облека во залог;

¹⁸ сети се дека и ти беше роб во
Египет, и Господ, твојот Бог, те ослобо-
ди оттаму: затоа и ти заповедам да ги
исполнуваш овие наредби.

¹⁹ Кога жнеш на нивата своја ако
заборавиш сноп на нивата, не враќај се
да го земеш: тој нека остане за сиро-
машниот и придојдениот, за сиракот и
вдовицата, за да те благослови Господ,
твојот Бог, во сите работи на рацете
твои.

²⁰ Кога ги береш маслинките свои, не
враќај се да ги добереш останатите: тие
нека останат за придојдениот, сиракот и
вдовицата.

²¹ Кога го береш лозјето свое, не го
бери докрај она што ќе остане по тебе:
нека остане тоа за дојденецот, сиракот и
вдовицата;

15
3 Мојс
19,13
Јк 5,4

17
16,19
27,19
Амос 2,7

19
23,25-26
3 Мојс
19,9-10
23,22
Пута 2,2

22 ^{5,15} не заборавај дека и ти беше роб во египетската земја: затоа и ти заповедам да го правиш ова.

25,1

^{16,18-20}
Амос 5,26

Правила за ѿраведно судење

25 Кога има расправија меѓу луѓе, нека ги доведат во суд и да ги судат; правиот да го оправдаат, а виновниот да го осудат;

4 ² а ако виновниот заслужува биене, да го легнат пред судиите и да го бијат поради вината негова.

5 ³ Можат да му се удрат четириесет стапа, но не повеќе, за да не биде обезличен и понижен братот твој пред тебе.

За волот

⁴ Не врзувај уста на вол кога врши.

Вдовица без ѿрод

⁵ Кога браќата живеат заедно, и едниот од нив умре без пород, жената на умрениот не смее да се омажи за надворешен човек, но деверот нејзин треба да влезе при неа, да ја земе за жена и да живее со неа,

⁶ и првородениот, што таа ќе го роди, да го носи името на умрениот брат, за да не се уништи името негово во Израил.

⁷ Ако, пак, тој не посака да ја земе за жена снаата своја, тогаш снаата негова да отиде кај портата пред старешините и да каже: „Братот на мојот маж не сака да го подигне името на братот свој во Израил, не сака да се ожени со мене.”

⁸ И старешините на градот негов да го повикаат и да му зборуваат, и ако тој стане и каже: „Не сакам да ја земам”,

⁹ тогаш снаата негова нека дојде при него пред очите на старешините, да собуе еден чевел од неговата нога, да го плукне в лице и да каже: „Така се постапува со човек, кој не го подига домот на братот свој (во Израил)”;

¹⁰ и ќе му извадат име во Израил: „Дом на собуениот.”

Забранет удар ѿри шейачка

¹¹ Кога се тепаат меѓусебе двајца мажи, и жената на едниот од нив се

приближи за да го отргне мажот свој од оној што го тепа, и, испружувајќи ја раката своја, го фати за срамните делови од телото,

¹² пресечи ѝ ја раката: да не ја пожали окото твое.

Исѿравна и неисѿравна мерка

¹³ Во торбата своја не смесш да имаш две мерила: големо и мало;

¹⁴ во куќата твоја да немаш двојна мерка: тешка и лесна;

¹⁵ мерило да имаш верно и праведно, и мерка да имаш точна и праведна, за да ти се продолжат деновите во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава (како дел);

¹⁶ бидејќи одвратен е пред Господ, твојот Бог, секој кој прави неправда.

Поѿомциѿе на Амалик – вечни непријатели

¹⁷ Помни, како постапи со тебе Амалик, по патот, кога доаѓавте од Египет;

¹⁸ како тој не се уплаши од Бога и како ги погуби по патот сите кои застанаа зад тебе од умор, кога ти беше алчен и изнемоштен, и не се уплаши од Бога.

¹⁹ И така, кога Господ, твојот Бог, ќе те успокои од сите твои непријатели, што се околу тебе во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава како наследство да ја поседуваш, избриши го името на Амалик под небото; да не забораваши.

Првиниѿе од земјата

26 Кога ќе дојдеш во земјата што Господ, твојот Бог, ти ја дава како наследство да ја запоседнеш,

² земи ги првините од плодовите на земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава, стави ги во кошница, и оди на она место, кое Господ, твојот Бог, ќе го одбере, за живеалиште на името Негово;

³ потоа оди кај свештеникот, кој е на служба во тие денови и кажи му: „Денес изјавувам пред Господ, твојот Бог, дека влегов во земјата, за која Господ им се заколна на предците наши дека ќе ни ја даде.”

13

³ Мојс
19,35-36
Амос 8,5
Мих 6,
10-11
Изреки
11,1

17

² Мојс
17,8-16
4 Мојс
24,20
1 Цар 15,
2-3

19

² Мојс
17,14

26,2

18,4
2 Мојс
13,12

ВТОРОЗАКОНИЕ

5 ^{10,18,19,22} Свештеникот да ја земе кошницата од раката твоја и да ја стави пред жртвеникот на Господ, твојот Бог.

6 ^{2 Мојс 1,11} Ти, пак, одговори и кажи пред Господ, твојот Бог: „Мојот предок беше Арамеец скиталец и отиде во Египет и се насели таму со мал број луѓе, и од него произлезе таму голем народ – силен и многуброен.

12 <sup>14,28-29
2 Мојс
12,48</sup> И Египќаните постапуваа лошо со нас, нè притеснуваа и ни наложуваа тешка работа;

⁷ тогаш ние завикавме кон Господ, Бог на нашите предци, и Господ го чу нашиот повик, и ја виде бедата наша, маките наши и неволјите наши;

⁸ и нè изведе Господ од Египет: со силна рака, со голем ужас, со знаменија и чуда,

⁹ па нè доведе на ова место и ни ја даде оваа земја – земја во која тече мед и млеко.

¹⁰ И така, ете, ги донесов првините од плодовите на земјата, која Ти, Господи, ми ја даде, земјата (каде тече мед и млеко).” Стави го тоа пред Господ, твојот Бог, поклони се пред Господ, твојот Бог,

¹¹ па развесели се потоа за сите добра, што Господ, твојот Бог, ти ги даде тебе и на домот твој – ти и левитот и придојдениот, што е кај тебе.

Годинаџа на десетоциџе

¹² Кога ќе ги одделиш сите десетоци од плодовите (на земјата твоја) во третата година, годината на десетоците, и им дадеш на левитот, на дојденецот, на сиракот и на вдовицата, за да јадат во градовите твои и да се наситуваат,

¹³ тогаш кажи пред Господ, твојот Бог: „Изнасобравме сè, што е свето во домот (мој), и го дадов на левитот, придојдениот, сиракот и вдовицата, според сите Твои заповеди, како што ми заповеда: јас не направив престап спрема Твоите заповеди и не ги заборавив;

¹⁴ во тагата не јадев од нив, ниту одделив од нив за нечиста потреба, ниту дадов од нив за умрено; го послушав гласот на Господ, мојот Бог – исполнив сè како што ми заповеда Ти.

¹⁵ Погледни од небото од Твојот свет храм и благослови го народот Свој Израил и земјата што ни ја даде, како што им се заколна на прадедовците наши, (дека ќе ни ја дадеш) земјата, во која тече мед и млеко.”

Израил – народ Божји

¹⁶ Денес Господ, твојот Бог, ти заповеда да ги извршуваш сите овие наредби и закони: пази ги и исполнувај ги со сето свое срце и со сета своја душа.

¹⁷ Денес си Му ветил на Господ, дека ќе биде твој Бог дека ќе одиш по Неговите патишта и ќе ги почитуваш наредбите Негови и ќе го слушаш гласот Негов;

¹⁸ и Господ ве избра денес вие да Му бидете Негов избран народ, како што ти рече ако ги почитувате сите заповеди Негови,

¹⁹ и дека Тој ќе те постави погоре од сите народи, што ги создал: прочуен, фален, славен, и дека вие ќе Му бидете свет народ на Господ, вашиот Бог, како што беше ветил.

ИЗРАИЛ ГО ПРОСЛАВУВА ЗАВЕТОТ

*Камењата ѝостјавени на
џланинаџа Евал*

27 Тогаш Мојсеј со старешините (на синовите) израилски му заповеда на народот, велеејќи: „Пазете ги сите заповеди, што денес ви ги давам.

² И кога во оној ден ќе го минете Јордан и дојдете во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава, како дел, постави си големи камења и обели ги со вар;

³ и напиши ги на (тие камења) сите зборови од твојот закон, штом ќе го преминеш (Јордан), за да влезеш во земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава, во земјата, каде што тече мед и млеко, како што им беше говорел Господ, твојот Бог, на твоите предци.

⁴ Кога ќе го преминете Јордан, поставете ги тие камења, како што ви заповедам денес, на планината Евал и обелете ги со вар;

19
7,627,3
Ис.Н. 8,32

5 ^{2 Мојс 20,25} и изгради таму жртвеник на Господ, твојот Бог, жртвеник од камења; да не ставаш на нив железо;

8 ^{1,5} жртвеникот на Господ, твојот Бог, изгради го од цели камења и принесувај врз него сепаленици на Господ, твојот Бог;

9 ^{6,4} принесувај и жртви за мир, и јади (и наситувај се) таму, и весели се пред Господ, твојот Бог;

15 ^{7,25 2 Мојс 20,4} и врз тие камења напиши го многу јасно целиот овој закон.”

16 ^{2 Мојс 21,17 3 Мојс 20,9} Тогаш Мојсеј со свештениците левити му рече на целиот Израил, велејќи: „Внимавај и слушај, Израиле: ти денес стана народ на Господ, твојот Бог.

17 ^{19,14} И така, слушај го гласот на Господ, твојот Бог, и извршувај ги сите Неговите заповеди и наредби, што ти ги заповедам денес.”

19 ^{16,19} И во тој ден му заповеда Мојсеј на народот, велејќи:

12 „Кога ќе го минете Јордан, овие племиња треба да застанат на планината Гаризим, за да го благословат народот: Симеон, Левиј, Јуда, Исахар, Јосиф и Венијамин;

13 а на планината Евал да застанат за да искажат проклетство овие: Рувим, Гад, Завулон, Дан и Нефталим.

Дванаесетте ѝроклејства

14 Левитите да го известат народот и да им кажат на сите Израилци со висок глас:

15 „проклет да е оној човек, кој ќе направи изрезан или излиен идол, одвратност пред Господ, работа на уметнички раце, па го стави на скришно место! Целиот народ да извика и да рече: амин!

16 Проклет да е оној, што го навредува таткото свој или мајката своја! И целиот народ да каже: амин!

17 Проклет да е оној, кој ја поместува меѓата на ближниот свој! И целиот народ нека рече: амин!

18 Проклет да е оној, кој отстранува слеп човек од патот! И целиот народ нека каже: амин!

19 Проклет да е оној, кој криво суди дојденец, сирак или вдовица! И целиот народ нека рече: амин!

20 Проклет да е оној, кој ќе легне со жената на својот татко, зашто тој го открил крајот од покривката на таткото свој! И целиот народ да каже: амин!

21 Проклет да е оној, кој ќе легне со каков и да било добиток! И сиот народ нека рече: амин!

22 Проклет да е оној, кој ќе легне со сестрата своја, со татковата ќерка или со мајкината ќерка! И целиот народ да каже: амин!

23 Проклет да е оној, кој ќе легне со тештата своја! И целиот народ нека рече: амин! (Проклет да е оној што ќе легне со сестрата на тештата своја! И целиот народ да каже: амин!)

24 Проклет да е оној, кој ќе го убие тајно ближниот свој! И целиот народ да каже: амин!

25 Проклет да е оној, кој зема поткуп, за да погуби душа и да пролее невина крв! И целиот народ нека рече: амин!

26 Проклет да е секој, кој не ќе ги исполни сите наредби од овој закон и не ќе постапи според нив! И целиот народ да каже: амин!”

Вештувања за блаџослов

28 (Откако ќе го преминете Јордан, во земјата која Господ, вашиот Бог ви ја дава,) ако го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, ги пазиш и ги извршуваш сите Негови заповеди, што денес ти ги заповедам, тогаш Господ, твојот Бог, ќе те постави погоре од сите народи на земјава;

2 и ќе се пренесат на тебе сите овие благослови и ќе се исполнат, ако го слушаш гласот на Господ, твојот Бог.

3 Благословен ќе бидеш во градот и благословен во полето.

4 Благословен ќе биде плодот на твојата утроба, и плодот на земјата твоја, и плодот на добитокот твој, и плодот на воловите твои, и плодот на овците твои.

5 Благословени ќе бидат кошниците твои и ноќвите твои.

6 Благословен ќе бидеш, кога влегуваш, и благословен – кога излегуваш.

7 Господ ќе ги порази пред тебе непријателите твои, кои се креваат против тебе; по еден пат ќе навлезат тие

2023,1
3 Мојс 18,8**21**2 Мојс
22,18**22**

3 Мојс 18,9

233 Мојс
18,17**25**10,17
Мт 27,4**26**4 Цар
23,24
Јн 7,49
2 Кор 3,9
Гал 3,10,13**28,1-68**11,26-30
30,15-20
2 Мојс
23,20-33**3**

28,11-16

4

Лк 1,42

ВТОРОЗАКОНИЕ

- 9** против тебе, а по седум патишта ќе избегаат од пред тебе.
28,1
- 10** ⁸ Господ ќе ти испрати благослови на твоите житници и на секоја работа на твоите раце; и на земјата, која Господ, твојот Бог, ти ја дава.
Амос 9,12
- 15-16** ⁹ Господ, (твојот Бог), ќе те постави за Свој свет народ, како што ти се беше заколнал на тебе (и на твоите предци), ако ги извршуваш заповедите на Господ, твојот Бог, и одиш по патиштата Негови.
4,25-28
- 16** ¹⁰ И тогаш ќе видат сите народи на земјата дека името на Господ, твојот Бог, ти е дадено на тебе, и ќе се уплашат од тебе.
28,3-8
- ¹¹ И Господ, твојот Бог, ќе ти даде изобилство во сите блага, во плодот на твојата утроба, во плодот на добитокот твој и во плодот на нивите твои на земјата, за која Господ им се беше заколнал на твоите предци дека ќе ти ја даде.
- ¹² И Господ ќе ти го отвори доброто Свое сокровиште – небото, за да дава тоа на време дожд на земјата твоја и да ги благословува сите работи на рацете твои: и ќе им даваш на заем на многу народи, а ти самиот нема да земаш на заем. (И ќе владееш над многу народи, а тие над тебе нема да владеат).
- ¹³ Господ, твојот Бог, ќе те направи глава, а не опашка, и да бидеш само на високо, а не на ниско, ако ги пазиш заповедите на Господ, твојот Бог, што ти ги заповедам денес да ги почитуваш и исполнуваш,
- ¹⁴ и ако не отстапуваш од сите зборови, што ти ги заповедам денес, ни надесно, ни налево, и ако не тргнеш по други богови за да им служиш.

Закани со ѝроклејсѝва

- ¹⁵ Ако, пак, не го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, и не ги пазиш и не ги исполнуваш сите Негови заповеди и наредби, што ти ги заповедам денес, ќе паднат врз тебе и ќе се збиднат сите овие проклетства.
- ¹⁶ Проклет ќе бидеш во градот и проклет ќе бидеш во полето.
- ¹⁷ Проклети ќе бидат твоите кошници и твоите ноќви.

¹⁸ Проклет ќе биде плодот на утробата твоја и плодот на земјата твоја, плодот на говедата твои и плодот на овците твои.

¹⁹ Проклет ќе бидеш, кога влегуваш, и проклет кога излегуваш.

²⁰ Ќе ти испрати тогаш Господ неволја, ужас и застрашување во секоја работа на рацете твои, каква и да вршиш, додека не те истреби и додека наскоро не те погуби поради твоите лоши дела, зашто си Ме оставил.

²¹ Господ ќе испрати тогаш врз тебе и помор, додека не те истреби од земјата, во која одиш да ја наследиш.

²² Ќе те порази Господ со истоштување, со треска, воспаление, жед и жолтица, и тие ќе те гонат додека не загинеш.

²³ И небото над главата твоја ќе стане бакар, а земјата под тебе – железо;

²⁴ наместо дожд Господ ќе ѝ даде на земјата твоја пепел, и прав од небото ќе паѓа: ќе паѓа врз тебе, додека не те истреби.

²⁵ Ќе те предаде Господ на непријателите твои, за да те поразат; по еден пат ќе излезеш против нив, а по седум патишта ќе бегаш од нив; и ќе бидеш расеан по сите земни царства.

²⁶ Твоите трупови ќе станат храна на сите птици небески и на сверовите, и не ќе има кој да ги истера.

²⁷ Ќе те порази Господ со египетска лепра, гноен чир, краста и јадеж, од кои не ќе можеш да се исцелиш;

²⁸ Ќе те порази Господ со лудило, слепоило и вртоглавица.

²⁹ И ќе одиш дење со пипање, како што оди слепиот со пипање во темнината, и патот твој нема да биде прав, и тогаш ќе бидеш секогаш навредуван и ограбуван, и не ќе има кој да ти помогне.

³⁰ Ќе земеш жена, и друг ќе спие со неа; куќа ќе изградиш, и нема да живеш во неа; лозје ќе насадиш и нема да го береш.

³¹ Твојот вол пред тебе ќе го заколат, и нема да јадеш од него, магарето ќе ти го грабнат, и нема да ти го вратат; овците твои ќе бидат дадени на непри-

22
Амос 4,9

25
28,7
Ер 24,9-10

27
28,35
2 Моје 9,
8-11
Откр 16,2

28-29
Дела 13,
11-12

30
Амос 5,11

33 јателите твои и ќе нема кој да ти помогне.

28,29
Амос 4,1

35 Синовите твои и ќерките твои ќе бидат предадени на друг народ; очите твои ќе гледаат и ќе чезнеат по нив, и нема да имаш сила во рацете свои.

28,27

37 Плодовите на земјата твоја и целиот труд твој ќе го јаде народ, кого ти не го познаваш: и ќе бидеш навредуван и измачуван преку сите денови.

28,25
Ер 24,9

38 Ќе бидеш избекумен од тоа, што ќе го гледаат очите твои.

Мих 6,15
Агеј 1,6

44 И ќе те порази Господ со лоша проказа, во колената и во нозете, од која не ќе можеш да се излекуваш, од стапалата на нозете твои и дури до темето на главата твоја.

28,12-13

35 И ќе те порази Господ со лоша проказа, во колената и во нозете, од која не ќе можеш да се излекуваш, од стапалата на нозете твои и дури до темето на главата твоја.

36 Господ ќе те одведе тебе и царот твој, кој си го избрал, кај народ, кого не си го познавал ниту ти, ниту предците твои, и таму ќе служиш на други богови, направени од дрво и од камен;

37 и ќе станеш таму предмет на озборување и исмејување кај сите народи, кај кои Господ ќе те одведе.

38 Многу семе ќе фрлаш во нивата, а малку ќе собираш, зашто ќе го јадат скакулци.

39 Лозја ќе садиш и ќе ги работиш, но вино нема да пиеш и нема да го береш плодот негов, зашто црв ќе го јаде.

40 Маслини ќе имаш во сите твои предели, но со масло нема да се помажеш, бидејќи маслинките твои ќе опаѓаат.

41 Синови и ќерки ќе родиш, но тие нема да останат кај тебе, зашто во плен ќе отидат.

42 Сите твои дрвја и сите плодови на земјата твоја гламја ќе ги уништи.

43 Дојденецот, кој е кај тебе, ќе се издига над тебе сè повисоко, а ти ќе паѓаш сè пониско;

44 тој ќе ти дава на заем, а ти нема да му даваш на заем; тој ќе биде главата, а ти ќе бидеш опашката.

45 Ќе дојдат врз тебе сите овие клетви, ќе те гонат и ќе те стигнат, додека не те уништат, затоа што не го послуша гласот на Господ, твојот Бог, и не ги послуша заповедите и наредбите Негови, што ти ги беше заповедал;

46 тие ќе бидат врз тебе и врз твоето потомство знак и знемение до века.

47 Зашто ти не Му служеше на Господ, твојот Бог, со весело и радосно срце, поради изобилството во сè,

48 ти ќе му служиш на непријателот свој, што ќе ти го испрати Господ, во глад и жед, во голоотија и во секаква скудност; тој ќе ти става на вратот железен јарем, додека не те уништи.

49 Ќе испрати Господ против тебе народ оддалеку, од крајот на земјата; како орел ќе се спушти народот чиј јазик ти не го разбираш.

50 народ бездушен, кој не сака ни старо да почитува, ниту младо да помилува,

51 и ќе го јаде тој плодот од добитокот твој и плодот од земјата твоја; нема да ти остави ни жито, ни вино, ни масло, ниту од говедата твои, ниту од овците твои, додека не те погуби;

52 и ќе те притеснува во сите твои градови, додека не ги разруши во твојата земја твоите високи и јаки ѕидови, на кои ти се надеваш; и ќе ти нанесе зло во сите твои градови во целата твоја земја, која Господ, твојот Бог, ти ја даде.

53 И ти ќе го јадеш плодот на утробата своја, плотта на синовите и ќерките свои, кои Господ, твојот Бог, ти ги даде, поради опсадата и теснотијата, во која ќе те стави непријателот твој.

54 Мекушавиот маж навикнат да живее во раскоп, со безмилосно око ќе гледа на братот свој, на саканата жена и на другите деца свои што ќе му останат,

55 и нема да му даде на ниеден од нив плот од децата свои, кои тој ќе ги јаде, зашто нема да му остане ништо друго поради опсадата и притеснетоста, во кои ќе те постават непријателите твои во сите твои градови.

56 Жена најчувствителна и најнежна меѓу вас, која поради својата нежност никогаш со нога не стапнала на земја, со безмилосно око ќе гледа на саканиот маж свој, на синот свој, на ќерката своја,

57 и нема да им го даде последокот, што излегува меѓу бедрата нејзини, ни

49

Ер 5,15-17

53

3 Мојс
26,29
4 Цар 6,
28-29
Ер 19,9

56

Ис 47,1

ВТОРОЗАКОНИЕ

59 децата, што би ги родила; зашто, при
7,15 скудноста во сè, таа ќе ги јаде тајно, во
62 притеснетоста во која ќе те стави
4,27-28 непријателот твој во твоите градови.
64 ⁵⁸ Ако не ги пазиш и исполнуваш сите
Лк 21,24 зборови од законот, напишани во оваа
книга, и не се плашиш од славното и
66 страшно име на Господ, твојот Бог,
Ер 31,13 ⁵⁹ Господ ќе те порази тебе и твоето
потомство со необични порази, со по-
рази големи и трајни, и со болести ло-
68 ши и неизлечиви;
² Мојс 14,13 ⁶⁰ и ќе ги навлече врз тебе сите лоши
болести египетски, од кои се плашеше,
69 и тие ќе се залепат за тебе;
1,1-5 ⁶¹ и секаква болест и секаква проказа
незапишана (и секаква запишана), во
29,2 книгата на овој закон, Господ ќе испра-
4,34 ти врз тебе, додека не те истреби;
3 ⁶² и ќе останете на број малкумина, а
Рим 11,8 не како кога бевте многубројни колку и
свездите небески, бидејќи не го слу-
4 шавте гласот на Господ, вашиот Бог.
8,4 ⁶³ И како што Господ се радуваше,
кога ви правеше добро и ве размно-
жуваше, така ќе се радува Господ, кога
ќе ве погубува и истребува, и ќе бидете

изгонети од земјата, во која одиш ти, за
да ја наследиш.

⁶⁴ И ќе те расее Господ, твојот Бог, по
сите народи, од крајот на земјата до
крајот на земјата, и таму ќе им служиш
на други богови, што не си ги знаел,
ниту ти, ниту предците твои; на дрво и
на камен ќе служиш.

⁶⁵ Но и меѓу тие народи нема да се
успокоиш, ниту ќе има место за одмор
на нозете твои; и таму Господ ќе го ис-
плаши срцето твое, ќе го ништи видот
на очите твои и ќе направи да страда
душата твоја;

⁶⁶ животот твој ќе виси пред тебе, и ќе
се плашиш и дење и ноќе, и нема да
бидеш сигурен за животот свој;

⁶⁷ од стравот во срцето свое ќе се
плашиш, и од тоа што ќе го видат очите
твои, па наутро ќе кажеш: „О, што по-
скоро да се стемни!“, а навечер ќе
велиш: „О, што поскоро да осамне!“

⁶⁸ И Господ ќе те врати во Египет на
кораби по оној пат, за кој ти кажав: „Ти
нема повеќе да го видиш“; и таму ќе
бидете продавани на непријателите свои
како робови и робинки, но ќе нема кој
да ве купи.

6
2,24-3,7

8
Ис.Н. 1,7

ПОСЛЕДЕН ГОВОР НА МОЈСЕЈ

Сè што Господ направи за Израил

29 Тоа се зборовите на заветот, што
Господ му заповеда на Мојсеј да
го склучи со синовите на Израил во
моавската земја, покрај заветот што
Господ го склучи со нив на Хорев.

² Тогаш Мојсеј ги повика сите синови
израилски и им кажа: „Вие видовте сè,
што направи Господ пред очите ваши во
египетската земја со фараонот и со сите
негови слуги и со целата негова земја;

³ имаше искушенија големи, што ги
видоа очите твои, и големи знаменија и
чуда, (од силната рака и цврстата миш-
ка Негова),

⁴ но и до ден денес Господ не ви даде
срце за да разберете, очи да видите и
уши да чувате.

⁵ Четириесет години ве водев по пу-
стината, и облеката не изветве на вас, и
обувките не се искинаа на нозете ваши;

⁶ леб не јадевте, вино и друг алкохо-
лен пијалак не пиевте, за да познаете
дека Јас сум Господ, вашиот Бог.

⁷ И кога дојдовте до ова место, излезе
во борба против вас хешбонскиот цар
Сион и башанскиот цар Ог, но ние ги
поразивме

⁸ и им ја зедевме земјата нивна и им ја
дадевме во дел на Рувимовото и Гадо-
вото колено, и на половината од Мана-
сиевото племе.

⁹ Пазете ги сите зборови на овој завет
и исполнувајте ги, за да имате успех во
сè, што правите.

Значењето на заветот со Господ

¹⁰ Сите вие стоите денес пред Господ,
вашиот Бог: началниците на племињата
ваши, старешините ваши, (судиите ва-
ши), надзорниците ваши, сите Изра-
илци,

12 ¹¹ децата ваши, жените ваши и дојденците, кои се во вашата населба, од дрварот ваш до водоносецот ваш,

16 ¹² за да влезете во завет со Господ, вашиот Бог, и во клетвен договор со Него, каков што Господ, твојот Бог, денес склучува со тебе,

19 ¹³ за да те направи денес Свој народ, и да ти биде Бог, како што им се заколна на предците твои Авраам, Исак и Јаков.

22 ¹⁴ Не само со вас единствено го заветувам овој завет и овој клетвен договор, ¹⁵ туку, како со оние што денес се со нас, така и со оние што денес не стојат овде со нас пред Господ, нашиот Бог.

¹⁶ За што вие знаете, како живеевме во египетската земја и како одевме сред народите, низ кои минавте,

¹⁷ и ги видовте одвратностите нивни и идолите нивни, дрвени и камени, сребрени и златни, што се кај нив.

¹⁸ Да нема меѓу вас маж или жена, род или племе, чие срце би се отстранило од Господ, вашиот Бог, та да оди да им служи на боговите на оние народи; да нема меѓу вас корен, што ќе дава пелин и отров;

¹⁹ и ако некој, кој, откако ќе ги чуе зборовите на оваа клетва, се пофали во срцето свое и каже: „добро ќе ми биде, иако одам по желбите на срцето свое“, и ако завлече со себе и други во идолопоклонство,

²⁰ на таков Господ нема да му прости, но гневот и ревноста на Господ ќе се разгорат веднаш против тој човек, а врз него ќе падне целата клетва (од овој завет), напишана во оваа книга (на Законот), и Господ ќе го избрише името негово под небото;

²¹ и ќе го оддели Господ од сите племиња израилски за погубување, според сите клетви на заветот, напишани во оваа книга на законот.

Господ ќе ги избрише Своите закани

²² Тогаш подоцнежното поколение, децата ваши што ќе настанат по вас, и туѓинецот, што ќе дојде од далечна земја, откако ќе ги видат поразиите на таа земја и болестите што Господ ги испратил врз неа, ќе речат:

²³ сулфур, сол и пожариште е целата земја; на неа не може да се сее, ниту ќе роди, ниту ќе никне на неа некаква трева, како што стана во Содом, Гомора, Адма и Цевоим, кои Господ ги уништи во гневот Свој и јароста Своја.

²⁴ Тогаш ќе кажат сите народи: „Зашто Господ постапил така со таа земја? Колку е голема јароста на гневот Негов!“

²⁵ И ќе одговорат: „Затоа што го оставија заветот на Господ, Бог на предците свои, што го воспостави со нив, кога ги изведе од египетската земја,

²⁶ и отидоа да им служат на други богови и да им се поклонуваат ним, кои тие не ги знаеја, и кои Тој не им ги беше определил.

²⁷ Поради тоа се разгори гневот на Господ врз таа земја, и Тој ги испрати врз неа сите клетви (на заветот), напишани во оваа книга (на законот);

²⁸ и ги сотре Господ од земјата нивна во гнев, јарост и голема лутина, и ги исфрли на друга земја, како што денес гледаме.“

²⁹ Она што е тајно, Му припаѓа на Господ, нашиот Бог, а она што е јавно – нам и на синовите наши довека, за да ги извршуваме сите зборови на овој закон.“

Израил ќе Му се врати на Господ

30 Кога ќе се збиднат врз тебе сите тие зборови – благословите и клетвите, што ти ги изложив, и ти ќе ги земеш при срце кај сите народи, меѓу кои ќе те расее Господ, твојот Бог,

² и од сето срце и од сета душа своја ќе се обратиш кон Господ, твојот Бог, и ќе го послушаш гласот Негов ти и синовите твои, како што ти заповедам денес, –

³ тогаш Господ, твојот Бог, ќе ти ги врати сите твои изгнаници, ќе се смили над тебе, и пак ќе те собере од сите народи, меѓу кои те расеал Господ, твојот Бог.

⁴ Макар и да бидеш растурен (од крајот на небото па) сè до крајот на небото и оттаму ќе те собере Господ, твојот Бог, и оттаму ќе те земе,

25
28,64

30,1
11,26
28,15

3
Амос 9,14

4
4,32
Мт 24,31-32

Дела 8,23
Евр 12,15
1 Мојс 19,25
Ос 11,8

ВТОРОЗАКОНИЕ

6 ⁵ и (оттаму) ќе те доведе Господ, твојот Бог, во земјата, што ја владееле твоите предци, и ќе ја наследеш, и ќе ти направи Господ добро и ќе те умножи повеќе од прадедовците твои;

9 ^{6,5} и ќе го очисти Господ срцето твоје и срцето на потомството твоје, за да Го сакаш Господа, твојот Бог, од сè срце и со сета душа своја, за да живееш;

11 ^{Мт 11,30} ^{1 Јн 5,3} ⁷ тогаш, Господ, твојот Бог, ќе ги префрли сите овие клетви на непријателите твои и на оние, што те мразеа и што те гонеа;

15 ^{11,26-28} ⁸ и ти ќе се обратиш и ќе го слушаш гласот на Господ, (твојот Бог) и ќе ги исполнуваш сите заповеди Негови, што ти ги заповедам денес;

16 ^{6,5} ⁹ и ќе те благослови Господ, (твојот Бог) со изобилство во секоја работа на рацете твои, во плодот на утробата твоја, во плодот на добитокот твој, во родот на земјата твоја; зашто Господ, одново ќе се сврти кон тебе и ќе ти се радува, правејќи ти добро, како што се радуваше на предците твои,

19 ^{4,26} ¹⁰ само ако го слушаш гласот на Господ, твојот Бог, и ги извршуваш сите заповеди и наредби Негови, напишани во книгата на овој закон, и ако се свртиш кон Господ, твојот Бог, со сето срце свое и со сета душа своја.

20 ^{6,5}

31,1-8 ^{4 Мојс} ^{27,12-23}

2 ^{3,27} ^{34,7}

Зайоведџа Божја не е далеку

¹¹ Зашто оваа заповед, што денес ти ја давам, не е тешка за тебе, ниту е далеку од тебе.

¹² Таа не е на небото, за да може да се каже: „Кој од нас би се воздигнал на небото и би ни ја земал и донел да ја чуеме, та да ја исполниме?“;

¹³ ниту е преку море, за да може да се каже: „Кој од нас би отишол преку море и би ни ја земал и дал да ја чуеме, та да ја исполниме?“

¹⁴ Но оваа заповед е многу блиску до тебе: таа е во устата твоја и во срцето твоје, за да ја исполнуваш.

Да се избере живојот

¹⁵ Ете, јас денес ти предложив живот и добро, смрт и зло.

¹⁶ Ако ги слушаш заповедите на Господ, твојот Бог, што денес ти ги давам, – да Го сакаш Господа, твојот Бог, да одиш по сите патишта Негови и да ги извршуваш заповедите и законите Негови, – тогаш ќе живееш и ќе се намножиш, и Господ, твојот Бог, ќе те благослови во земјата, во која одиш, за да ја наследеш;

¹⁷ ако, пак, се одврати срцето твоје, и не послушаш, и се заблудиш, на почнеш да им се поклонуваш на други богови и да им служиш,

¹⁸ тогаш, ви јавувам денес, дека ќе загинете и нема долго да останете на земјата, поради која ќе го минете Јордан, за да ја наследите.

¹⁹ Сведоци ми се небото и земјата: живот и смрт ти предложив јас, благослов и проклетство. Избери го животот, за да живееш ти и потомството твоје:

²⁰ да Го сакаш Господа, твојот Бог, да го слушаш гласот Негов и да се приврзеш кон Него, зашто во тоа е твојот живот и долговечност; така ти ќе живееш на земјата, за која Господ Бог им се беше заколнал на предците твои – Авраам, Исак и Јаков, дека ќе им ја даде.

31,38
Ис.Н. 14,11

ЗБОГУВАЊАТА И СМРТТА НА МОЈСЕЈ

Исус ојределен за наследник на Мојсеј

31 Уште им кажа Мојсеј на сите синови израилски,

² велејќи: „Сега сум на сто и дваесет години; не можам веќе да излегувам и

да влегувам, и Господ ми рече: „ти нема да го минеш Јордан,

³ Господ, твојот Бог, Сам ќе тргне пред тебе; Тој ќе ги истреби тие народи пред тебе, и ти ќе ги наследеш; Исус ќе тргне пред тебе, како што рече Господ;”

4 ^{2,24-3,7} ⁴ и ќе постапи Господ со нив така како што постапи со Сион и со Ог, царевите аморејски, (кои беа од оваа страна на Јордан) и со земјите нивни, кои Тој ги уништи;

8 ¹ ^{28,15} ^{Евр 13,5} ⁸ и ќе ви ги предаде Господ, и вие ќе постапите со нив според заповедите, што ви ги дадов.

9 ^{Ис.н. 1,5} ⁹ Бидете цврсти и храбри, не плашете се и не ужасувајте се од нив, зашто Господ, твојот Бог, Самиот ќе тргне пред вас, и нема да отстапи од тебе и нема да те остави.”

11 ^{10,8} ¹¹ ^{15,1} ¹¹ ^{4 Цар 23, 1-3} ⁷ Тогаш Мојсеј го повика Исус и пред сите Израилци му кажа: „Биди цврст и храбар, зашто ти ќе влезеш со овој народ во земјата, за која Господ им се заколна на предците ваши дека ќе им ја даде; и ти ќе им ја поделиш на делови.

⁸ И Господ ќе тргне Самиот со тебе, Самиот ќе биде со тебе, нема да отстапи од тебе и нема да те остави: не плаши се и не ужасувај се.”

Јавно читање на законот

⁹ И ги напиша Мојсеј овие заповеди од законот и им ги предаде на свештениците, потомци Левиеви, кои го носеа ковчетот на заветот Господов, и на сите старешини израилски.

¹⁰ И им завешта Мојсеј, велејќи: „По седум години, во прошталната година, на празникот Сеници,

¹¹ кога целиот Израил ќе дојде да се јави пред Господ, твојот Бог, на место што ќе го одбере Господ, прочитајте го гласно овој закон пред целиот народ;

¹² собери го народот – мажите, жените, децата и дојденците, што се наоѓаат во градовите ваши, за да чујат и да се научат да се плашат од Господ, вашиот Бог, и да се трудат да ги исполнуваат сите заповеди од овој закон;

¹³ и синовите нивни, кои не го знаат тоа, ќе чујат и ќе се научат да се плашат од Господ, вашиот Бог, преку сите денови, додека живеете во земјата, за која ќе го минете Јордан, за да ја наследите.”

Израил – нејслушен кон Бога

¹⁴ И му рече Господ на Мојсеј: „Ете, твоите денови се приближија до смртта;

повикај го Исус, и дојдете (пред влезот) во скинијата на собранието, и Јас ќе му дадам заповед!” И дојде Мојсеј со Исус, и застана (пред влезот) во скинијата на собранието.

¹⁵ И се јави во скинијата Господ во облаков столб, и застана облаковиот столб при влезот од скинијата на собранието.

¹⁶ И му рече Господ на Мојсеј: „Ете, ти ќе се прибереш кај предците свои, а овој народ ќе почне да се заблудува по туѓите богови на онаа земја, во која оди, ќе Ме остави и ќе го наруши заветот Мој, што го воспоставив со нив;

¹⁷ и ќе се разгори јароста Моја против него во овој ден, а Јас ќе ги оставам и ќе го сокријам лицето Свое од нив, и тој ќе биде истребен, и ќе го снајдат многу несреќи и жалости, и ќе речат во тој ден: „бидејќи не е Господ Бог меѓу нас, нè снајдоа овие зла.”

¹⁸ А Јас ќе го сокријам лицето Мое од него во оној ден поради сите негови беззаконија, што ќе ги направи, бидејќи ќе се обрати кон туѓи богови.

¹⁹ А сега, напишете ги зборовите на оваа песна, научете ги синовите израилски на неа и ставете им ја во устата нивна, за да Ми биде таа песна сведоштво меѓу синовите на Израил;

²⁰ зашто Јас ќе ги воведам во земја, каде што тече мед и млеко, како што им се заколнав на предците; тие ќе јадат и ќе се наситат, ќе се здобелат и ќе се обратат кон туѓи богови и ќе им служат, а Мене ќе ме разгневат и ќе го нарушат заветот Мој (што им го ветив);

²¹ и кога ќе ги снајдат многу несреќи и жалости, таа песна ќе биде против нив како сведоштво, бидејќи таа нема да излезе од устата на потомството нивно. Јас ги знам мислите нивни, што ги имаат, сега, уште пред да ги воведам во земјата, за која им се заколнав.”

²² И во оној ден ја напиша Мојсеј таа песна и ги научи синовите израилски на неа.

²³ И му заповеда Господ на Исус, синот Навинов, и му рече: „Биди цврст и храбар, зашто ти ќе ги воведеш синовите на Изриел во земјата, за која им се заколнав. Јас ќе бидам со тебе.”

152 Мојс
33,9-10**16**2 Мојс
34,15-16
Суд 2,17
10,16**18**Суд 6,13
Пе 41,10**20**

Јн 5,45

21

31,26

23

3,28

ВТОРОЗАКОНИЕ

25 ^{10,8} ²⁴ А кога Мојсеј ги напиша во книга сите зборови од овој закон сè до крајот,
26 ²⁵ им заповеда на левитите, кои го носеа ковчегот на заветот Господов, велелејќи:
29 ^{4,25} ²⁶ „Земете ја оваа книга на законот и ставете ја покрај ковчегот на заветот на Господ, вашиот Бог; и таа ќе биде таму сведоштво против тебе;
32,1 ^{4,26} ²⁷ зашто јас ја знам твојата упорност и твојата тврдоглавост; ете и сега, кога живеам со вас, вие сте упорни пред Господ; а колку повеќе по смртта моја?
2 ^{Ис 55,10} ^{Пс 71,6} ²⁸ Соберете ги кај мене сите ваши началници на племињата, (вашите судии) и надзорниците свои, и јас ќе им ги кажам гласно овие зборови, а сведоци ќе ми бидат небото и земјата.
4 ^{Пс 144,17} ^{Рим 9,14} ^{1 Јн 1,9} ^{Откр 15,3-4} ^{16,5} ²⁹ Зашто знам дека по смртта моја вие ќе вршите беззаконија и ќе отстапите од патот, што ви го заповедав, и подоцна ќе ве снајдат незгоди, затоа што ќе правите зло пред Господ Бог, разгневувајќи Го со делата на рацете ваши.“
5 ^{32,18} ^{Мт 12,39} ^{17,17} ^{Дела 2,40} ^{Фил 2,15} ³⁰ И Мојсеј ги кажа гласно пред целото израилско општество зборовите на таа песна до крај.

Песнаџа Мојсеева

32 Внимавај, небо, јас ќе говорам; и нека ги слуша земјата зборовите од устата моја.

² Да се разлее како дожд поуката моја, како роса да падне говорот мој: како ситен дожд на зеленило, како пороен дожд на трева.

³ Името Господово ќе го прославувам; воздајте Му слава на нашиот Бог!

⁴ Тој е тврдина; совршени се делата Негови, а патиштата Негови – праведни; Бог е верен и нема неправда во Него; Тој е праведен и вистинит;

⁵ но тие станаа и згрешија пред Него; тоа не се Негови чеда поради пороците нивни; род дрзок и развратен.

⁶ Тоа ли Му го возвраќате на Господ, народе глупав и безумен? Нели е Тој твој Отец, Кој те создаде, те усвои и те издигна?

⁷ Сети се на старите денови, помисли за годините на поранешните поколенија; прашај го татко си – и тој ќе ти каже, старците свои – и тие ќе ти речат.

⁸ Кога Севишниот го разделуваше наследството на народите и ги раселуваше синовите човечки, тогаш стави граници меѓу народите според бројот на синовите израилски,

⁹ зашто делот на Господ е Неговиот народ; Јаков е наследството Негово добиено со ждрепка.

¹⁰ Тој го најде во пустината, во земја дива и пушта, го заштитуваше, се грижеше за него, го чуваше како зеницата на окото свое;

¹¹ како што орелот бдее над гнездото свое, летајќи над своите орлиња, ги раширува крилјата свои, ги зема и ги носи на перјата свои,

¹² така Господ Самиот го водеше, и немаше со Него туѓ бог.

¹³ Тој го искачи на височините земни, го заситуваше со полски плодови и го хранеше со мед од камен и масло од тврда карпа;

¹⁴ со кравјо масло и овчо млеко, и со лој од јагниња, со башански овни и козли, со најдобро жито и со најдобро вино.

¹⁵ И (јадеше Јаков и) стана дебел Јешурун³, дебел и тврдоглав: се згои, се здебели и прошири, Го остави Бога, Кој го создаде, отстапи од Бога, Спасителот свој.

¹⁶ Со туѓи богови Го раздражнија и со одвратностите свои Го разгневија:

¹⁷ им принесуваа жртва на злите духови, а не на Бога; на боговите, што не ги познаваа, на боговите нови и непознати, кои предците ваши не ги знаеја.

¹⁸ А покровителот, кој те родил, ти Го остави, и Бога, Кој те создал, Го заборава.

¹⁹ И Господ виде, (па се разгневи) и ги отфрли синовите Свои и ќерките Свои,

²⁰ и рече: „Ќе го свртам лицето Свое од нив и ќе го видам крајот нивни: бидејќи тие се развратен род, синови, во кои нема верност;

7
4,32

8
1 Мојс 10
Дела 17,26

10
Ер 2,6
Ос 13,5

11
Лк 13,34

12
1 Мојс
24,27

2 Мојс
13,21
15,13

15
31,20
33,5,26

17
11,26-28
1 Кор
10,20
Откр 9,20

20
31,17

³ 32,15. Прекар на Израил.

21 <sup>Рим 10,19
1 Кор
10,21-22</sup> ^{Ез 5,16-17} ^{9,28} ^{Ис 10,13-14} ^{Лк 19,42} <sup>Ис 30,17
2 Лет 24,24</sup> <sup>1 Мојс
13,13
Ис 5,2</sup> <sup>Лк 21,22
Рим 12,19
Евр 10,30</sup> ²¹ со лажни богови ја предизвикаа Мојата ревност, со идоли тие Ме разгневија, и Јас ќе ја повредам нивната гордост со безвредни луѓе, со ништо и никаков народ Јас ќе ги разгневам;

23 ²² зашто оган се разгори од јароста Моја; продира тој сè до пеколот вечен, ја јаде земјата и плодовите нејзини, основите планински ги фрла во оган;

26 ²³ ќе испратам врз нив големи несреќи, стрелите Свои против нив ќе ги насочам;

28-29 ²⁴ од глад исцрпени, молњи ќе ги ништат и болести смртоносни, против нив ќе испратам сверски заби и отров од влекачи земни;

30 ²⁵ надвор од меч ќе умираат, а во домовите нивни – од ужас. Смрт ќе порадува момче и девојка, побелен старец и денече мало.

31 ²⁶ Јас реков: во прав ќе ги сторам, споменот за нив меѓу луѓето, Јас ќе го збришам;

32 ²⁷ само се плашев од зLOBата непријателска; да не се излажат противниците негови, па да кажат: „Победата е наша; не е тоа од Господовата рака направено!”

33 ²⁸ Зашто се сој безрасуден, народ без ум.

34 ²⁹ Само малку ум да имаа, лесно ќе ја сфатеа иднината своја;

35 ³⁰ „Како би можел еден да гони илјада и двајца – десет илјади, ако нивниот Бог не би ги предал, и Господ не би ги дал!

36 ³¹ Зашто нивните богови не се како нашиот Бог; непријателите наши се осудени.”

37 ³² Зашто лозјето им е од содомска лоза, и од полињата гоморски; грозјето им е отровно грозје, гроздовите им се горчливи;

38 ³³ отров змиски е нивното вино, од аспида отров погубен.

39 ³⁴ Не е ли сето тоа сокриено во Мене? Не е ли запечатено во Моите сокровишта?

40 ³⁵ Моја е одмаздата и моја наградата, кога ќе им се затресе ногата нивна, зашто денот на загнувањето нивно е

блиску, брзо ќе настапи подготвеното за нив.

36 Но Господ ќе го оправда Својот народ, и ќе се смили над слугите Свои, кога ќе ги види ослабени, беспомошни и изнемоштени.

37 И ќе рече тогаш Господ: „Каде се боговите нивни, каде е карпата зад која се засолнуваа?”

38 Каде се оние кои јадеа лој од жртвите нивни и кои пие јавино од преливите за нив? Камо да воскреснат, па да ви помогнат и да ви бидат заштита?

39 И ете, видете сега (видете) дека тоа сум Јас; Јас сум и нема друг Бог, освен Мене: Јас уништувам и Јас оживувам, Јас ранувам и Јас лекувам, и нема таков кој може да избави од раката Моја.

40 Ја кренав кон небото раката Своја (и се колнам во Мојата десница) и велам: – жив сум довека!

41 Кога ќе го наоштам Мојот блескав меч, и раката Моја го прими судот, ќе им се одмаздам на непријателите Мои и ќе им платам на оние што Ме мразат;

42 ќе ги напојам стрелите Свои со крв, и мечот Мој ќе се насити со месо, со крвта од убиените и заробените, од главите на непријателските кнезови.”

43 (Веселете се, небеса, заедно со Него, и поклонете Му се сите ангели Божји). Величајте го, незнабошци народот негов! Зашто Тој ќе се одмазди за крвта на слугите Свои, ќе им се одмазди на непријателите Свои, и ќе ја очисти земјата Своја и народот Свој!”

44 (И во тој ден ја напиша Мојсеј онаа песна и ги научи синовите Израилеви на неа). И се приближи Мојсеј до народот и ги кажа гласно сите зборови од оваа песна пред народот, тој и Осија⁴, синот Навинов.

45 Откако Мојсеј ги кажа сите тие зборови пред целиот Израил,

46 им рече: „Внесете ги во срцето сите зборови, што ви ги кажав денес, и порачајте им на децата ваши, да ги пазат и да ги исполнуваат сите зборови од овој закон;

36
Пс 134,14

37
Суд 10,14
3 Цар
18,27
Ер 2,28

38
Пс 49,12-13

39
4,35
Ис 43,11
Ос 13,4
Јн 5,21
Дела 4,12

40
Откр 10,
5-6

42
Авак 3,11

43
Рим 15,10
Евр 1,6
Откр 6,10
19,2

46
4,40

⁴ 32,44 Првото име на Исус Навин.

ВТОРОЗАКОНИЕ

49 ⁴ Мојс 27,12-14
 47 зашто тие не се за вас празни зборови, туку ваш живот, и преку нив ќе живеете долго време на земјата, за која одите преку Јордан да ја освоите.”

51 ⁴ Мојс 20,13,24
Објавување на смртта на Мојсеј

33,1-29 ¹ Мојс 49
 48 И во истиот тој ден му зборуваше Господ на Мојсеј и му рече:

49 „Искачи се на планината Аварим, тоа е планината Нево, во моавската земја, спроти Ерихон, и погледни ја хананската земја, што им ја давам на синовите израилски во владение;

50 и умри на планината, на која ќе се искачиш и прибери се при народот свој, како што умре братот твој Арон, на планината Ор, и се прибра при народот свој,

51 затоа што згрешивте против Мене пред очите на синовите израилски кај водите Мерива во Кадис, во пустината Син, зашто не ја почитавте светоста Моја меѓу синовите на Израил;

52 ти само ќе ја видиш земјата, но нема да влезеш таму, – во земјата, што им ја давам на синовите израилски.”

Мојсеј ѝ благословува дванаесетте израилски колена

33 Ова е благословот, со кој Мојсеј, човекот Божји, ги благослови синовите на Израил пред својата смрт.

2 И рече: „Господ дојде од Синај, им се јави во Сеир, заблеска од планината Фаран и пристигна со илјадници светии; а во десницата Негова огнен закон за нив.

3 Сепак, Ти го сакаш Својот народ и сите светии се во раката Твоја, и тие паднаа пред Твоите нозе, за да ги слушнат зборовите Твои.

4 Закон ни даде Мојсеј, наследство на народот од Јаков.

5 И тој беше цар на Јешурун кога се собираа народните кнезови, заедно се соединија израилските племиња.

6 Да живее Рувим и да не умира, па макар и да е малуброен!” (И Симеон да биде многуброен).

7 А за Јуда го кажа ова: „Чуј го, Господи, гласот на Јуда и доведи го кај народот негов; да се заштити со рацете

свои, а Ти биди му помошник против непријателите негови.”

8 И за Левиј рече: „Твојот ,тумим’ и Твојот ,урим’ се на светиот маж Твој, кого што Ти го искушуваше во Маса,

9 кој рече за татко си и за мајка си: ,јас не ги видов’, и браќата свои не ги признава, и синовите свои не ги познава, бидејќи тие, ги почитуваат зборовите Твои и го пазат заветот Твој,

10 го учат Јаков на законите твои, и Израил на Твоите заповеди, ставаат темјан пред лицето Твое и сепаленици на жртвеникот Твој;

11 благослови ја, Господи, силата негова и прими ги делата на рацете негови, порази ги бедрата на непријателите негови, што стануваат против него и кои го мразат, за да не можат да се подигнат.”

12 За Венијамин рече: „Кого Господ го сака, тој живее во Него со радост, Бог го заштитува секогаш, и тој почива врз рамената Негови.”

13 За Јосиф рече: „Нека ја благослови Господ земјата негова со многу сакани дарови небески, со роса и со дарови од бездната, што лежи долу,

14 со најдоброто што доаѓа од сонцето и со најдоброто што го донесува месечината,

15 со дарови од старите планини и со дарови од вечните ридови,

16 и со најдоброто од тоа што ја исполнува земјата, и благословот на Оној што се јави од капината да слезе врз главата на Јосиф, врз темето на избраниот меѓу браќата;

17 цврстината му е како на првородено теле, и роговите му се како роговите на бивол; со нив ќе ги избодат сите народи до крајот на земјата: тоа се десетиците илјади Ефремови, тоа се илјадниците Манасиеви.”

18 На Завулон му рече: „Весели се, Завулоне, во своите патишта, и ти Исахаре, под шаторите твои;

19 вие го свикувате народот на планината, таму ќе принесете жртви според законот на правдата, бидејќи богатството на морето ќе ве храни, и сокровиштето сокриено во песокот.”

8
 6,16
 2 Мојс 17,1-7

9
 2 Мојс 32,25-29
 Мт 10,37
 12,46-50

13
 1 Мојс 49,25-26

15
 Авак 3,6

16
 2 Мојс 3, 1-6

17
 Пс 91,10

19
 Ис 60,5
 Пс 4,5

20 <sup>1 Мојс 49,9
4 Мојс 24,9</sup> ²⁰ За Гад рече: „Благословен нека е кој ќе го прошири Гад; тој почива како лав, готов да ја раскине жртвата своја од пети до глава;

21 <sup>Ис.Н. 4,
12-13</sup> ²¹ тој си ги присвои првините од освоеното, што му го додели Законодавецот; тој оди во првите редови на народот, извршувајќи го светото дело Господово и својот долг кон Израил.”

22 ² За Дан рече: „Дан е млад лав, кој скокна од Башан.”

23 <sup>4 Мојс 23,9
Ер 23,6</sup> ²³ За Нефталим рече: „Нефталим е презаситен со пријатности, па нека се засити и со благослов од Господ; Западот и Југот ќе ги наследи.”

24 <sup>Пс 32,12
115,9-11
144,15</sup> ²⁴ За Асир рече: „Благословен меѓу синовите ќе биде Асир, тој ќе биде омилен меѓу браќата свои и во масло ќе ја натопа ногата своја.

25 <sup>4 Мојс 22,1
5 Мојс 3,27
32,48-49</sup> ²⁵ Од железо и од бакар се твоите резина; ²⁶ Нема друг Бог како твојот Бог, Јешуруне! Кој се пронесува по небото, тебе на помош, и со великолепие на облаците.

²⁷ Единиот Бог е твое прибежиште, а вечните Негови раце се твоја поткрепа. Тој го прогонува непријателот пред тебе и ти вели: „истребувај!”

²⁸ Израил живее во спокој, потомците на Јаков се сместија во засолниште, во земја изобилна со жито и вино, каде небото праќа роса.

²⁹ Блажен си ти, Израиле! Кој е како тебе, народ пазен од Господ, Кој ти е штит – закрилник и меч на славата твоја? Твоите непријатели ќе бараат милост од тебе, а ти ќе ја газиш гордоста нивна.”

Смрџиџа Мојсеева

34 Тогаш Мојсеј се искачи од рамнините моавски на планината Нево, на врвот Фазга, спроти Ерихон, и Господ му ја покажа целата земја од Галаад сè до Дан,

² и целата земја Нефталимова, и целата земја Ефремова и Манасиева, и целата земја Јудина, дури до Западното Море,

³ и регионот на Негев, и рамнината околу Ерихон, град на палми, дури до Сигор.

⁴ И му рече Господ: „Ете ја земјата, за која им се заколнав на Авраам, на Исак, и на Јаков, велејќи: „На вашето семе ќе им ја дадам”; дадов да ја видиш со очите твои, но ти таму нема да појдеш.”

⁵ И умре таму Мојсеј, слугата Господов, во земјата Моав, според зборот Господов;

⁶ и го погребаша во долината, во земјата Моав, спроти Бет-Пеор, но до денеска никој точно не знае каде е погребан.

⁷ Мојсеј беше на сто и дваесет години кога умре; но видот не му беше ослабнат, и силата негова не му беше опаднала.

⁸ И синовите на Израил го оплакуваа Мојсеј во рамнините моавски (кај Јордан, близу до Ерихон) триесет дена. А потоа поминаа и деновите за плачење и тагата по Мојсеј.

⁹ И Исус, синот Навинов, се исполни со дух на мудрост, зашто Мојсеј ги беше положил рацете свои врз него, и му се покоруваа синовите на Израил и правеа така, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

¹⁰ И не се појави всѐ таков пророк во Израил, како Мојсеј, кого Господ го познаваше лице в лице,

¹¹ на кого Господ го беше испратил да ги изрши во египетската земја сите тие знаменија и чуда над фараонот, над сите слуги негови и над целата земја негова.

¹² Чудесни се и големи тие дела што Мојсеј ги изврши со моќна рака пред очите на целиот Израил.

5
Ис.Н. 1,1-2

7
5 Мојс 31,2

9
4 Мојс
27,18-23

10
2 Мојс
33,11

12
2 Мојс
14,31

ИСУС НАВИН

Вовед

Книгата Исус Навин го прикажува освојувањето на хананската земја и населувањето на израилските племиња во неа под водство на Исус Навин, наследникот на Мојсеј. Во оваа книга без поголеми шешкојки може да се разграничат три позначајни целини:

Освојувањето на Ханан (1-12),

Поделба на земјата (13-21),

Крај на Исусовиот живот (22-24).

Доделувањето на земјата на Неѓовиот народ, значи истовремено и осигурување на вештачката кои Бог им ги беше дал на предците на Израилците, а кои му ги повтори и на Мојсеј. Низ долговремената историја, во која се изразени односите помеѓу Бог и Израил, освојувањето на Ханан претставува една нејзина значајна епизода, која по својата важност би можела да се спореди со онаа на излегувањето од Египет. Токму како и при заминувањето од египетската земја, периодот на населувањето во хананската земја, го одбележуваат бројни посредувања на Бога, Кој се бори на страната на Својот народ, обезбедувајќи му секогаш успех и победа.

Доделувањето и доверувањето на пределите кои се веќе освоени, или пак, кои преостанува дојрва да бидат освоени, исцрпно ја покажуваат грижата на Бога, Кој им вешти на сите Израилци дека ќе живеат благодатно на поседот на една земја. И токму од таква жедна точка би требало да се читаат набројувањата на местата кои се содржани во одредени глави од книгата (на пр. 13,15 и 16).

Исус Навин појасува дека верността на Бога кон Сојузвениите вештачи бара за возврат и посебно залагање на народот. Населувањето на Израилците во средина меѓу туѓинци, кои не знаат за Бога предизвикува нови опасности од појава на неверие. Токму поради тоа Исус ќе превземе еден пошфат во форма на свечено обновување на сојузот, односно заветот при собирањето во Сихем. Со тој начин завршува книгата Исус Навин (24).

Народот таму по сојузен избор одлучува да Му служи на Бога. Опиштоаши се открива долготрајната историја на Израилците и на нивната земја, чие поседување и владеење постојано ќе биде доведувано во прашање, а истото така ќе биде пошребно израилскиот народ постојано да се појасува и да биде ошменуван за барањата, кои се наметнуваат од изборот што пој самиот го направи.

4

5 Мојс 1,7

5

1,9-17

3,7

6,27

1 Мојс

28,15

2 Мојс 3,12

5 Мојс 4,31

7,24

31,6-8

Евр 13,5

6

5 Мојс 1,21

3,28

31,23

1,1

Исус го наследува Мојсеј

2 Мојс 17,9

5 Мојс

34,1-9

1 По смртта на Мојсеј, слугата Господов, Господ му рече на Навиновот син Исус, служител на Мојсеј, велејќи:

2

1 Мојс 12,7

5 Мојс 1,25

3

14,9

5 Мојс

11,24

„Мојсеј, слугата Мој умре; затоа сега стани, мини преку реката Јордан, ти и сиот овој народ, во земјата, што Јас им ја давам, на синовите Израилеви.

³ Секое место, на кое ќе стапнат стапалата на вашите нозе, вам ви го давам, како што му реков на Мојсеј:

⁴ од пустината и од Ливан дури до големата река, реката Еуфрат, целата земја Хитиска, и до Големото Море на запад ќе бидат ваши предели.

⁵ Никој нема да ти се спротивстави во текот на сите денови од твојот живот; и како што бев со Мојсеј, така ќе бидам и со тебе: нема да те оставам и ниту ќе те презрам.

⁶ Биди цврст и храбар, зашто ќе му ја поделиш земјата на овој народ, во наследство за која им се заколнав на татковците нивни дека ќе им ја дадам;

7 <sup>5 Мојс 5,32
29,8</sup> само биди многу цврст и храбар, и грижливо пази да го извршиш сето она што ти го заповеда слугата Мој Мојсеј;

8 <sup>5 Мојс 28,6-8
Пс 1,1-3</sup> не се отстранувај од сето тоа ни надесно ни налево, туку постапувај разумно со сè што ќе преземаш.

9 <sup>5 Мојс 31,6-8
Ер 1,8</sup> Да не се одделува од устата твоја оваа книга на законот; туку поучувај се од неа дење и ноќе, за да разбереш како ќе го извршуваш сè она, што е напишано во неа; зашто тогаш ти ќе имаш успех во твоите патишта и умно ќе постапуваш.

10 <sup>5 Мојс 1,15
16,18</sup> Еве, ова ти заповедам Јас: биди цврст и храбар, не плаши се и не се ужасувај, зашто Господ, твојот Бог, е заедно со тебе, каде и да одиш.”

11 ^{4 Мојс 33,53} Еве, ова ти заповедам Јас: биди цврст и храбар, не плаши се и не се ужасувај, зашто Господ, твојот Бог, е заедно со тебе, каде и да одиш.”

12 <sup>4 Мојс 32
5 Мојс 3,18-20</sup> *Исус го појдојше*

и преминавше преку Јордан

13 <sup>2 Мојс 33,14
Ис 28,12
32,18</sup> Тогаш Исус им заповеда на народните управители и рече:

14 ^{22,1-6} „Влезете меѓу народот и заповедајте им на луѓето и кажете им: „пригответе си храна за пат, зашто по три дена ќе ја минете реката Јордан, и ќе влезете да ја преземете земјата, која Господ, Бог на вашите татковци, ви ја дава во наследство.”

15 А на племето Рувимово, Гадово и на половината од Манасиевото племе, Исус им рече:

16 „Спомнете си, што ви заповеда Мојсеј, слугата Господов, велејќи: „Господ, вашиот Бог ве успокои и ви ја даде оваа земја;

17 вашите жени, вашите деца и вашите добиток нека останат во земјата, што Мојсеј ви ја даде од оваа страна на Јордан¹; а вие храбрите, што можете да војувате, тргнете вооружени пред браќата ваши и помагајте им,

18 додека Господ, не ги успокои браќата ваши, како и вас; додека и тие не ја наследат таа земја, која Господ, вашиот Бог, им ја дава; тогаш вратете се во наследството свое и земете ја земјата, која Мојсеј, слугата Господов, ви ја даде од оваа страна на Јордан, каде изгрева сонцето.”

¹ 1,14. Источно од Јордан.

16 Тие му одговорија на Исус: „Сè што ни заповедаш, ќе направиме, и каде и да не праќаш, ќе одиме;

17 како што го слушавме Мојсеј, така ќе те слушаме и тебе; само Господ, твојот Бог, да биде со тебе, како што беше со Мојсеј;

18 секој, што ќе сеprotиви на твојата заповед и нема да ги послуша твоите зборови за сè, што ќе му заповедаш, ќе биде погубен. Само биди цврст и храбар!”

Исус испраќа двајца извидувачи во Ерихон

2 Исус, синот Навинов, тајно испрати од Ситим две момчиња и им рече: „Одете и тајно разгледајте ја земјата и градот Ерихон!” И двете момчиња отидоа и влегоа (во Ерихон) во куќата на една блудница, по име Раав, и останаа да ноќеваат таму.

3 Тогаш му јавија на ерихонскиот цар: „Ете, некои луѓе од синовите Израилеви дојдоа тука ноќеска, за да ја разгледаат земјата скришно.”

4 ерихонскиот цар испрати луѓе да ѝ кажат на Раав: „Изведи ги луѓето, што влегоа во твојот дом, бидејќи дошле скришно да ја разгледаат целата земја.”

5 Но жената ги зеде оние две момчиња, ги сокри и рече: „Дојдоа, навистина, кај мене луѓе, но јас не знам од каде беа тие;

6 кога, пак, на стемнување требаше да се затворат портите, тие излегоа; не знам каде отидоа; тргнете веднаш по нив, ќе ги стигнете.”

7 А самата ги одведе на покривот и ги сокри во нечешпан лен, што беше спрострен кај неа на таванот.

8 Испратените тргнаа потоа по патот кон Јордан сè до самиот премин на реката, а портите се затворија веднаш кога тргна потерата.

9 Пред да легнат да спијат, Раав се качи кај нив на покривот

10 и им рече: „Знам дека Господ ви ја дал вам оваа земја, бидејќи ужас нè

18
^{5 Мојс 17,12}

2,1-24

<sup>4 Мојс 13,2-21
Евр 11,31
Јк 2,25</sup>

1

<sup>7,2
6,17,25
Сул 16,1
18,2
Мт 1,5</sup>

4

^{6,17}

9

<sup>9,9-10
1 Мојс 47,31</sup>

ИСУС НАВИН

10 опфати од вас, и сите жители на оваа земја се исплашија од вас;
2 Мојс 14,21-22
4 Мојс 21,32-35
11 ¹⁰ зашто чувме дека Господ ја исуши пред вас водата во Црвеното Море кога сте доаѓале од Египет, и како сте постапиле со двајца аморејски цареви од онаа страна на Јордан, Сион и Ог, кои сте ги погубиле.
5,1
7,5
12 ¹¹ Кога го чувме тоа, срцето ни се стегна и во ниеден од нас душа не остана поради вас; зашто Господ, вашиот Бог, е Бог на небото и на земјата долу;
1 Мојс 47,31
13 ¹² И така, заколнете ми се во Господ, вашиот Бог, дека, како што јас ви покажав милост, така и вие ќе бидете милостиви кон домот на мојот татко, и дајте ми верен знак;
1 Цар 19,12
14 ¹³ оставете ги живи во домот на татко ми и мајка ми, браќата мои и сестрите мои, и сите што се во него, и спасете ги душите наши од смрт.”
Дела 9,25
2 Кор 11,33
15 ¹⁴ А луѓето ѝ рекоа: „Нашата душа да биде предадена на смрт наместо вашата, само сега да не нè предадеш. А кога Господ ни ја предаде оваа земја, ќе постапиме со тебе со милост и добрина.”
3 Мојс 20,9
2 Цар 1,16
3 Цар 2,32
Мт 27,25
16 И таа ги спушти по јаже низ прозорецот, бидејќи куќата ѝ беше во градските ѕидини и таму таа живееше;
17 и им рече: „Одете сега во планината, за да не ве сретнат гонителите, и кријте се таму три дена, додека да се врати потерата што тргна по вас, а потоа одете си по вашиот пат.”
18 А луѓето ѝ рекоа: „Ние ќе бидеме ослободени од клетвата твоја, со која нè заколна ако не постапиш вака:
19 ете, кога ќе дојдеме во овој дел од градот, ова црвено јаже обеси го на прозорецот, низ кој нè спушти, и прибери ги во куќата кај себе твојот татко, твојата мајка и твоите браќа и целиот татков дом;
20 и ако некој излезе надвор од вратата на твојата куќа, самиот нека си биде виновен, а ние ќе бидеме ослободени од оваа твоја клетва; а за сите што ќе бидат со тебе во куќата твоја, крвта нивна нека биде врз главите наши, ако некоја рака се допре до нив;
21 ако, пак, некој (нè повреди или) ги открие овие наши зборови, ние исто

така ќе бидеме ослободени од твојата клетва, со која нè заколна.”

²¹ Таа одговори: „Нека биде според зборовите ваши!” И ги пушти, и тие си отидоа, а таа го врза за прозорецот црвеното јаже.

²² Тие тргнаа и отидоа во планината и останаа таму три дена, додека се врати потерата. Гонителите ги бараа по целиот пат и не ги најдоа.

²³ И се вратија двете момчиња, слегоа од планината, го минаа Јордан и отидоа кај Исус, синот Навинов и му кажаа сè што им се случи.

²⁴ И му рекоа на Исус: „Господ, ја предаде целата таа земја во наши раце, и сите жители на таа земја се уплашени од нас.”

Преминувањето на Јордан

3 Тогаш Исус стана рано утредента, и тргна од Ситим и дојде до Јордан, тој и сите синови Израилеви, и ноќеваа таму пред да го преминат.

² По три дена тргнаа управителите низ логорот,

³ и им заповедаа на луѓето, велејќи: „Кога ќе го видите ковчегот на заветот на Господ, вашиот Бог, и (нашите) свештеници, левитите, како го носат, тргнете и вие од вашето место и одете по нив.

⁴ Но растојанието меѓу вас и нив да биде околу две илјади лакти; не се доближувајте до него; така ќе го знаете патот, по кој ќе одите, зашто вие не сте оделе по тој пат никогаш порано.”

⁵ И му рече Исус на народот: „Осветете се, бидејќи Господ ќе изврши меѓу вас чудни дела.”

⁶ На свештениците, пак, им рече Исус: „Земете го ковчегот на заветот и одете пред народот.” Свештениците го зедаа ковчегот на заветот и тргнаа пред народот.

⁷ Тогаш Господ му кажа на Исус: „Од денес ќе почнам да те возвишувам пред очите на сите синови Израилеви, за да дозволат дека, како што бев со Мојсеј, така ќе бидам и со тебе.

⁸ А сега заповедај им на свештениците, кои го носат ковчегот на заветот,

24
10,8

3,2
1,11

3
4 Мојс 10,33
5 Мојс 31,9

5
7,13
2 Мојс 19,10-15
3 Мојс 11,44
Суп 6,13
Ер 10,10
23,36
Пс 41,2
84,3
Дан 6,26
Мт 16,16

10 и кажи им: „Штом ќе влезете во водите на Јордан, запрете во Јордан.“

2 Мојс 34,9
5 Мојс 7,1
12 ⁹ Исус им кажа на синовите Израилеви: „Дојдете ваму и чујте ги зборовите на Господ, вашиот Бог!“

4,2,4
13 ¹⁰ Уште им рече Исус: „Од тоа ќе дознаете дека меѓу вас е живиот Бог, Кој ќе ги изгони од вас Хананците и Хитијците, Евејците и Перизијците, Гергесејците, Аморејците и Јевусијците;“

2 Мојс 14,22
Ис 11,15
15 ¹¹ ете, ковчето на заветот на Господарот над целиот свет ќе тргне пред вас преку Јордан;

2 Мојс 14,21-22
16 ¹² и земете си дванаесетмина луѓе од синовите Израилеви, по еден човек од секое племе;

4,3
17 ¹³ и штом нозете на свештениците, кои го носат ковчето на Господарот над целиот свет, ќе стапнат во водите на Јордан, водата јорданска ќе се прекине, а водата што тече одозгора, ќе запре.“

5 Мојс 27,2
2 ^{3,13}

¹⁴ И така, кога народот тргна од шаторите свои за да го мине Јордан, и свештениците го понесоа ковчето на заветот пред народот,

¹⁵ тогаш, штом оние, што го носеа ковчето влегоа во Јордан, и нозете на свештениците, кои го носеа ковчето, се наквашија во водите на Јордан; а беше време кога Јордан, во текот на целиот период на жетвата на пченицата се излева од своите брегови,

¹⁶ водата, што течеше одозгора, запре и се претвори во карпа оддалечена на многу големо растојание, кај градот Адам, кој се наоѓа во пределот Царетан; а водата што течеше надолу, истечуваше кон Арабиското, односно Соленото Море, сè додека не истече докрај.

¹⁷ А народот премина спрема Ерихон. А, свештениците што го носеа ковчето на заветот Господов, застапаа на суво среде Јордан. И сите синови Израилеви преминуваа на суво, додека целиот народ не го премина Јордан.

Дванаесет камења за спомен на чудното преминување преку Јордан

4 Кога целиот народ го премина Јордан, Господ му рече на Исус:

² „Земј од народот дванаесет луѓе, по еден маж од секое племе

³ и заповедај им и кажи им: „Земете оттука, среде Јордан, каде што стоеја неподвижно нозете на свештениците, дванаесет камења, понесете ги со себе и ставете ги на местото, каде што ќе носевате оваа ноќ!“

⁴ Исус повика дванаесет луѓе, што ги избра од синовите Израилеви, по еден маж од секое племе

⁵ и им рече: „Одете по мене пред лицето на Господ, вашиот Бог, среде Јордан и секој нека земе оттаму по еден камен, и нека го стави на рамо според бројот на племињата на синовите Израилеви,

⁶ за да бидат кај вас знак; кога ќе те праша во подоцнежното време синот твој и ќе рече: „Зошто се овие камења кај вас?“

⁷ а ти ќе му речеш на синот твој: „Водата во реката Јордан престана да тече пред ковчето на заветот на Господ кога тој го преминуваше Јордан, тогаш водата јорданска пресуши“; и така тие камења ќе бидат кај вас како вечен споменик на синовите Израилеви.“

⁸ и синовите Израилеви направија така, како што заповеда Исус: зе доа дванаесет камења од среде Јордан, како што му рече Господ на Исус, според бројот на племињата на синовите Израилеви, и ги понесоа со себе во логорот, и ги ставија таму.

⁹ И други дванаесет камења постави Исус среде Јордан на местото, каде што им стоеја нозете на свештениците, кои го носеа ковчето на заветот. Тие се таму и до ден-денес.

¹⁰ Свештениците, пак, кои го носеа ковчето, стоеја среде Јордан, додека не беше свршено сè што Господ му беше заповедал на Исус – точно така, како што му беше заповедал Мојсеј на Исус; па потоа народот брзо преминуваше.

¹¹ Кога целиот народ го премина Јордан, тогаш премина и ковчето Господово и камењата пред нив.

¹² И Рувимовите синови и Гадовите синови и половината од Манасиевото племе поминаа вооружени пред синовите Израилеви, како што им беше заповедал Мојсеј.

3
3,17
5 Мојс 27,2

4
3,12

5
3,17

6
4,21-26
2 Мојс 12,26
13,14
5 Мојс 6,20

7
2 Мојс 28,12

9
1 Мојс 35,20

12
4 Мојс 32,29

ИСУС НАВИН

14 ¹³ Околу четириесет илјади вооружени за борба преминаа пред Господ кон градот Ерихон за да се борат.

20 ¹⁴ Во тој ден Господ го возвеличи Мојсеј, додека беше жив.

23 Исус пред целиот Израил и почнаа да го почитуваат како што го почитуваа Мојсеј, додека беше жив.

24 ¹⁵ И му рече Господ на Исус, велејќи: ¹⁶ „Заповедај им на свештениците, што го носат ковчегот на заветот, да излезат од Јордан.”

¹⁷ Исус им заповеда на свештениците и рече: „Излезете од Јордан!”

¹⁸ И кога свештениците, што го носеа ковчегот на заветот Господов, излегоа од Јордан, и штом нозете нивни стапија на суво, водата на Јордан се спушти на своето место, потече, како порано, по целото корито.

¹⁹ И народот излезе од Јордан во десеттиот ден на првиот месец и се смести во Гилгал, на исток од Ерихон.

²⁰ И дванаесетте камења, што ги беа зеле од Јордан, Исус ги постави во Гилгал

²¹ и им рече на синовите Израилеви: „Кога ќе ве прашаат вашите синови, велејќи: „Зошто се овие камења?”

²² кажете им на вашите синови: Израил го помина Јордан по суво.

²³ Зашто Господ, вашиот Бог, ги исуши водите на Јордан за вас, додека да го преминете, исто онака, како што Господ, вашиот Бог, го направи со Црвеното Море, кое го исуши пред нас, додека го преминувавте,

²⁴ за да видат сите народи на земјата дека раката Господова е силна, и да Го почитуваат Господа, вашиот Бог, секогаш.”

5 Кога аморејските цареви, што живеешеја од онаа страна на Јордан кон запад², и хананските цареви, што се крај морето, чуја дека Господ ги исушил водите на Јордан пред синовите Израилеви, додека тие преминувале, им

се запреа мислите, (се ужасија) и душа веќе не остана во нив поради синовите Израилеви.

Обрезување на Израилциите во Гилгал

² Во тоа време Господ му рече на Исус: „Направи си ножеви од остар камен и обрезај ја новата генерација на Израил!”

³ Тогаш Исус направи остри ножеви од камен, и ги обреза синовите Израилеви во местото наречено Гиват Аралот³.

⁴ И така ги обреза Исус (синовите Израилеви, кои тогаш се родија по патот, и кои не беа обрезани кога излегоа од Египет; сите ги обреза Исус), зашто сиот народ од машки пол што беше излегол од Египет, сите способни за војна изумреа во пустината по патот, откако беа излегле од Египет;

⁵ и така сите излезени беа обрезани, а сите, што се родија во пустината по патот, по излегувањето од Египет, не беа обрезани;

⁶ зашто синовите Израилеви четириесет (и две) години лутаа по пустината; (заради тоа мнозина не беа обрезани), додека изумреа сите способни за војна, што беа излегле од Египет. Тие што не го послушаа гласот Господов и на кои Господ им се заколна дека нема да ја видат земјата, што Господ со заклетва беше им ја ветил на татковците нивни, односно, дека нам ќе ни ја даде земјата, каде што тече мед и млеко,

⁷ а наместо нив ги подигна нивните синови. Нив ги обреза Исус, зашто тие не беа обрезани; бидејќи беа родени во текот на патувањето.

⁸ Сиот народ, откако беше обрезан, си остана на местото во логорот, додека не оздрави.

⁹ Тогаш Господ му рече на Исус: „Сега Јас го симнав⁴ од вас египетскиот

21 Мојс
17,10,23
2 Мојс 4,25**4**5 Мојс 2,14
Евр 3,17**6**2 Мојс 3,8
4 Мојс
14,20-34
5 Мојс 2,14
Дела 7,36² 5,1. *Зайадно од Јордан*³ 5,3. *Рид на обрезанието.*⁴ 5,9. *На еврејски стиркалав.*

10 срам!” И тоа место се нарекува дури и до ден–денес „Гилгал”.⁵

11 *Прва Пасха во Ханан*

10 И се задржаа синовите Израилеви во логорот во Гилгал и вечерта на четринаесеттиот ден од месецот направилја Пасха во рамнините ерихонски;

11 и на вториот ден по Пасха почнаа да јадат од пченицата на таа земја – бесквасни лебови и печени зрна во истиот тој ден;

12 и маната⁶ престана да паѓа во тој ден, откако почнаа да јадат од житото на таа земја; и веќе немаше мана кај синовите Израилеви: во таа година тие јадеа од плодовите на хананската земја.

Зајоведничој на Божјата војска

13 Кога Исус се наоѓаше близу до Ерихон, погледна и виде, и ете, пред него стои човек, со изваден меч во раката. Исус се приближи до него и му рече: „Наш ли си, или си од нашите непријатели?”

14 Тој му одговори: „Не; јас сум водачот на војската Господова, сега дојдов овде”. Исус падна ничкум на земја, се поклони и му рече: „Што ќе му заповедаш на својот слуга?”

15 Водачот на војската Господова му рече на Исус: „Собуј ги обувките од нозете свои, бидејќи местото, на кое стоиш, е свето”. Исус така и направи.

16 А Ерихон беше утврден и затворен поради страв од синовите Израилеви; никој не излегуваше и не влегуваше во него.

Израилциите се ујайнуваат во Ерихон

6 Тогааш му рече Господ на Исус: „Еве, Јас го предавам Ерихон во твои раце и царот негов и силните луѓе во него;

2 обиколувајте го градот сите вие, способни за војна, по еднаш во денот, и така правете шест дена;

3 и седум свештеници нека носат пред ковчегот седум труби од рогови; а сед-

миот ден обиколете го градот седумпати и свештениците нека трубат со трубите од рогови.

4 И кога трубите од рог ќе затрубат силно, веднаш штотом ќе го чуете звукот од трубите, целиот народ нека воскликне, и градските сидишта ќе паднат сами до основата своја пред оние што викаат; и тогаш целиот народ да навлезе во градот, тргнувајќи секој од своето место.”

5 Тогаш дојде Исус, синот Навинов, кај свештениците и им рече: „Земете го ковчегот на заветот Господов и седум свештеници нека носат седум рогови труби пред ковчегот Господов!”

6 И им рече, велејќи: „Заповедајте му на народот да го обиколат и да го опкружат градот; а вооружените нека одат пред ковчегот Господов.”

7 Штом Исус му го кажа тоа на народот, рече и седумте свештеници, што ги имаа седумте свештени труби, да појдат и да затрубат со трубите, и ковчегот на заветот Господов да оди по нив.

8 Вооружените, пак, одеа пред свештениците, кои трубеа со трубите; и оние што одеа по нив, по ковчегот на заветот Господов, трубеа со трубите.

9 На народот, пак, Исус му заповеда и рече: „Не викајте и да не се чуе глас од вас, и да не излегува збор од устата ваша до оној ден, додека не ви заповедам: викајте! – и тогаш ќе викнете.”

10 Така ковчегот Господов тргна околу градот и еднаш го обиколи; и дојдоа во логорот и ноќеваа во него.

11 (На вториот ден) Исус стана утрината рано, и свештениците го понесоа ковчегот Господов;

12 и седумте свештеници, што ги носеа седумте труби пред ковчегот Господов, одеа и трубеа со трубите; вооружените, пак, одеа пред нив, а другите одеа по ковчегот Господов и свештениците затрубија со роговите труби.

13 И вториот ден го обиколија градот еднаш и се вратија во логорот. Така правеа шест дена.

6,3,6

Откр 8,2

4

6,20
Ис 42,13

⁵5,9. На еврејски *сїркалување*.

16 ^{3 Мојс 27,28-29} ^{5 Мојс 20,16-17} ^{Ис 34,2} ^{7,12,25-26} ¹⁸ ^{4 Мојс 31,54} ¹⁹ ^{Евр 11,30} ²⁰ ^{Суд 1,25} ²¹ ^{2,1-21} ²² ^{2,13} ²² ^{4 Мојс 31,10-54} ^{5 Мојс 13,15-16} ¹⁴ На седмиот ден станаа рано и го обиколија градот седумпати; само тој ден го обиколија градот седумпати.

¹⁵ И при седмото заобиколување свештениците затрубија во трубите. Тогаш Исус му рече на народот: „Викајте, бидејќи Господ ви го предаде градот!”

¹⁶ И градот, со сè што е во него да падне во проклетство, во името Господово; само блудницата Раав поштедете ја, неа и секој што е во домот нејзин; зашто таа ги сокри извидниците што ги пративме.

¹⁷ Но и вие чувајте се од проколнатото, за да не паднете и самите во проклетство, ако земете нешто од проколнатото, и со тоа на логорот и на синовите Израилеви да им донесете проклетство, и нас да нè истребите.

¹⁸ Златото, пак, среброт и бакарот и железото се за Господ и да се внесат во ризницата Господова!”

¹⁹ И затрубија свештениците со трубите. Штом го чу народот гласот на трубите, сите заедно извикаа со висок и силен глас, и сите градски сидишта паднаа, и целиот народ влезе во градот, секој од своето место, и го презедоа градот.

²⁰ И фрли во проклетство Исус сè што беше во градот, – мажите и жените, младите и старите, овците и магарињата; сè се истреби со меч.

²¹ А на двете момчиња што ја извидуваа тајно земјата, Исус им рече: „Влезете во домот на жената блудница и изведете ја оттаму неа и сите што се кај неа, бидејќи вие ѝ се заколнавте.”

Исус и ѓо ѝошћедува живоѝоѝ на Раав

²² Тогаш влегоа момчињата, што го разгледуваа градот, во домот на жената и ја изведоа блудницата Раав и таткото нејзин, мајката нејзина, браќата нејзини и сите нејзини роднини и сите што беа кај неа, ги изведоа и ги ставија надвор од логорот на Израил.

²³ А градот и сè што беше во него, го изгореа со оган; само среброт и златото, бакарот и железото ги предадоа за да се внесат во ризницата Господова.

²⁴ Блудницата, пак, Раав и целото семејство на нејзиниот татко, Исус ги остави живи, и таа живее меѓу синовите Израилеви до денес, зашто ги сокри извидниците што ги испрати Исус за да го разгледаат Ерихон.

²⁵ Во тој ден Исус проколна и рече: „Проклет да биде пред Господ оној што ќе го издигне и изгради овој град Ерихон; врз првородениот син свој тој ќе ги положи основите негови и врз најмалиот син свој ќе ги постави портите негови! (А тоа го направи Азан, родум од Ветил. Тој го основа врз својот првороден син Авирон и врз најмалиот, Спасен, ги постави неговите порти.)”

²⁶ И Господ беше со Исус, и славата Негова се рашири по целата земја.

Пресѝаѝоѝ и казнувањеѝо на Ахан

7 Но синовите Израилеви направија голем грев и зедоа од проколнатото. Ахан, синот на Карми, син на Завдиј, Зерахов син од Јудиното племе, зеде од проколнатото, и гневот Господов се разгори против синовите Израилеви.

¹ Од Ерихон Исус испрати луѓе во Гај, кој е наспроти Бет-Авен, источно од Ветил, и им рече: „Одете, разгледајте ја земјата!” Тие отидоа и го разгледаа Гај.

² И откако се вратија кај Исус, му рекоа: „Нека не оди целиот народ, туку нека отидат две до три илјади луѓе и ќе го разбијат Гај; не праќај го таму целиот народ, бидејќи тие се малку на број.”

³ И така, отидоа таму од народот околу три илјади души, но тие почнаа да бегаат пред жителите на Гај;

⁴ жителите на овој град убија од нив триесет и шест души, ги гонела од портите на градот до Шеварим и ги разбија; од тоа срцата на луѓето се растопија и станаа како вода.

⁵ Исус ја раскина облеката своја и падна ничкум на земјата пред ковчегот на Господ и лежеше дури до вечерта, тој и старешините Израилеви, и ги посипаа со пепел главите свои.

⁶ И рече Исус: „Ти се молам, Господи Боже, зошто го преведе Твојот народ преку Јордан, за да го предадеш во

25
^{3 Цар 16,34}

7,1

^{2 Мојс 4,14}
^{3 Мојс 10,6}

2

^{8,1}

4

^{3 Мојс 26,17}
^{5 Мојс 28,25}

5

^{Пс 21,14}

7

^{2 Мојс 5,22}
^{32,11-14}
^{4 Мојс 14,13-16}

9 рацете на Аморејците на погубување?
 5 Мојс 9,28 Ех, да си останевме да живееме од онаа страна на Јордан!

11 ⁸О, Господи, што да кажам, бидејќи Израил го сврте грбот пред своите непријатели?

13 ²Мојс 19,10,22
³Мојс 11,44
⁴Мојс 11,18
 1 Цар 16,5 ⁹Хананците и сите жители на земјата ќе чујат, ќе нè опколат и ќе нè истребат нас од земјата. И што ќе направиш за Твоето големо име?”

14 ¹⁰Господ му одговори на Исус: „Стани, зошто падна ничкум?”

¹¹Згреша луѓето и ја прекршија Мојата заповед, што им ја дадов; украдоа од проколнатото, и го сокрија меѓу своите предмети;

¹²затоа синовите Израилеви не можат да издржат пред непријателите свои и им свртеа грб, бидејќи тие потпаднаа под клетвата; нема да бидам веќе со вас, ако не го отстраните од вас проколнатото.

¹³Стани, освети го народот и кажи: Осветете се за утре, бидејќи така вели Господ, Бог Израилев: Проколнатото е во тебе, Израиле; затоа ти не ќе можеш да издржиш пред непријателите свои, додека не го отстраниш од себе проклетството.

¹⁴Соберете се утре сите според племињата свои; племето, пак, што ќе го покаже Господ, нека мине по родовите; и родот, што ќе го покаже Господ, нека мине по домовите што ќе ги покаже Господ, и нека мине човек по човек;

¹⁵кој ќе биде фатен дека украде од проколнатото, со оган нека се изгори тој и сè што е негово, затоа што ја прекршил заповедта на Господ и направил престап среде Израил.”

¹⁶Откако стана утредента рано, Исус ги преведе луѓето според племињата свои, и беше посочено на Јудино племе;

¹⁷потоа заповеда да минат родовите на Јуда, и беше посочен родот на Зерах; му заповеда на Зераховиот род да мине според домовите, и беше посочен домот на Завдиј;

¹⁸Му заповеда на домот негов да мине човек по човек, и беше покажан Ахан, синот на Карми, син на Завдиј, Зерахов син, од Јудино племе.

¹⁹Тогаш Исус му рече на Ахан: „Синко, прослави Го Господ, Бог Израилев, исповедај се пред Него и кажи ми, што си направил; не криј од мене.”

²⁰Ахан му одговори на Исус и рече: „Навистина, јас згрешив пред Господ, Бог Израилев, и го направив ова:

²¹меѓу запленетите предмети видов една убава облека од Сенаар и двесте шекели сребро и една златна шипка, со вредност од педесет шекели; тоа ми се допадна и јас го зедов; и, ете, тоа е закопано во земјата среде мојот шатор, а среброт е сокриено под него.”

²²Исус испрати луѓе, и тие отидоа во неговиот шатор; и ете, сето тоа беше сокриено во неговиот шатор, и среброт под него.

²³Тие го изнесоа тоа од шаторот, го донесоа кај Исус и кај старешините Израилеви и го ставија пред Господ.

²⁴Тогаш Исус и сите Израилци со него, го зедоа Зераховиот син Ахан, среброт, облеката, и златната шипка, неговите синови и неговите ќерки, неговите волови и неговите магариња, овците негови и неговиот шатор, и сè што беше негово, и го одведоа во долината Ахор.

²⁵И рече Исус: „Затоа што некои од нас истреби, Господ ќе те истреби денес тебе.” И сите Израилци го убија со камења – него и сите негови блиски, ги изгореа не само нив, туку и сè што имаа со оган, и нафрлаа врз нив камења.

²⁶И нафрлаа врз него голема грамада камења, која остана сè до ден-денес. Потоа стивна силата од гневот на Господ. Поради тоа, она место и денес се вика „Долината Ахор”.⁷

Освојувањето на Гај

8 И му рече Господ на Исус: „Не плаши се и не се ужасувај; земи ги со себе сите мажи, способни за војна и оди во Гај; ете, Јас ќе го предам во твои

19

1 Цар 6,5
 Ис 42,12
 Ер 13,16
 Пс 95,8
 Езд 10,11
 Јн 9,24

25

6,18

8,1

5 Мојс 1,21

⁷7,26. Ахор на еврејски значи *мака, несреќа*.

2
4,12
Суд 9,43
20,29

раце гајскиот цар и неговиот народ, неговиот град, и неговата земја.

² Направи му на Гај и на царот негов исто она што му направи на Ерихон и на царот негов; само пленот и добитокот негов поделете си го; постави заседа зад градот.”

³ Исус и сите мажи, способни за војна, се подготвија да одат во Гај; и одбра Исус триесет илјади храбри мажи и ги испрати во текот на ноќта,

⁴ им даде заповед, велеејќи: „Скријте се зад градот; не се оддалечувајте од градот и бидете сите готови;

⁵ јас, пак, и сите мажи, што се со мене, ќе се доближиме до градот и штом жителите на Гај излезат против нас, како и порано, ние ќе избегаеме од нив;

⁶ тие ќе јурнат по нас, и така ние ќе ги одвлечеме од градот, зашто тие ќе речат: – бегаат од нас, како и порано; откога ќе избегаеме од нив,

⁷ вие станете од заседата и одете во градот, и Господ, вашиот Бог, ќе ви го предаде во рацете ваши.

⁸ Откога ќе го преземете градот, запалете го градот со оган, постапете според заповедта моја; тоа ви го заповедам јас.”

⁹ Така ги испрати Исус, и тие отидоа во заседа и заседнаа меѓу Ветил и Гај, на запад од Гај; таа ноќ преноќева Исус среде народот.

¹⁰ Откако стана утрината рано, Исус го прегледа народот и тргна – тој и старешините Израилеви, пред народот, за Гај;

¹¹ и сите мажи, способни за војна, што беа со него, тргнаа, се приближија и дојдоа до градот од спротива.

¹² И се сместија на север од Гај, а меѓу нив и Гај имаше долина. Потоа Исус зеде околу пет илјади души и ги постави во заседа меѓу Ветил и Гај, на запад од градот.

¹³ А народот се смести во логорот, кој беше на север од градот, додека неговата заседа беше на запад од градот. А Исус отиде таа ноќ среде долината.

¹⁴ Штом царот на Гај го виде тоа, стана рано и излезе веднаш со жите-

лите на градот против Израил во борба на определеното место пред рамнината; но тој не знаеше дека против него има заседа позади неговиот град.

¹⁵ Исус и целиот Израил, небаре, се разбиени од нив, избегаа кон пустината;

¹⁶ а тие го повикаа целиот народ, што беше во градот, за да ги гонат, и, гонејќи го Исус, се оддалечија од градот;

¹⁷ и не остана во Гај и во Ветил ниту еден човек, кој не беше тргнал по Израил; а градот свој го оставија отворен, гонејќи го Израил.

¹⁸ Тогаш Господ му рече на Исус: „Спружи го копјето, што е во раката твоја, кон Гај, бидејќи Јас ќе го предам во твоите раце и заседата веднаш нека стане од своето место!” Исус го спружи кон градот копјето, што беше во раката негова.

¹⁹ А оние што беа во заседа станаа веднаш од местото свое и јурнаа, штом ја испружи раката своја, влегоа во градот, го презедоа и за миг го запалија со оган.

²⁰ Гајските жители, кога погледнаа назад, видоа дека од градот се крева дим кон небото. Немаше каде да бегаат – ниту натаму, ниту наваму; зашто народот, што беше во пустината, се сврте кон гонителите.

²¹ Исус и целиот Израил, кога видоа дека оние што беа во заседа го презеле градот и дека од градот се крева дим, се вратија и почнаа да ги убиваат жителите на Гај.

²² А оние од градот излегоа против нив, така што тие се најдоа меѓу Израилците, од кои едни беа на едната страна, а другите на другата; така ги разбија, што не оставија од нив ниту еден жив, ниту избеган;

²³ а царот на Гај го фатија жив и го доведоа кај Исус.

²⁴ Откако Израилците ги убија сите жители од Гај во полето и во пустината, каде што ги гонеа, и откако тие сите до еден паднаа од сечилото на мечот, тогаш сите Израилци се вратија во Гај и го поразија со сечилото на мечот.

²⁵ Бројот на мажите и жените загинаци во тој ден изнесуваше дванаесет илјади. Сите беа жители на Гај.

18
8,26
17,9-12

28 ^{10,1} Исус не ја тргна раката своја, што ^{4 Мојс 31,10} ја беше испружил со копјето, додека не ги фрли во проклетство сите од Гај;

29 ^{7,26} само добитокот и пленот од тој град ^{5 Мојс 21,22-23} синовите Израилеви го поделија меѓу ^{Јн 19,31} себе, според Господовиот збор, што Господ беше му го кажал на Исус.

30-35 ^{5 Мојс 27,1-26} Тогаш Исус го изгоре Гај и го претвори во вечни урнатини, кои стојат до ден–денес.

31 ²⁹ а гајскиот цар го обеси на дрво (и го остави на дрвото) до вечерта; по зајдисонце Исус пак им заповеда, и го симнаа трупот негов од дрвото, го фрлија пред градските порти во ров, и натрупаа врз него голем куп камења, кој постои до ден–денешен.

34 ^{5 Мојс 11,29} ^{28,1-68} **35** ^{5 Мојс 31,12}

Чииање на законот под гораа Евал

³⁰ Тогаш Исус Му изгради жртвеник на Господ, Бог Израилев, на гората Евал,

³¹ како што Мојсеј, слугата Господов, им беше заповедал на синовите Израилеви, за кое беше напишано во книгата на Мојсеевиот закон, – жртвеник од цели камења, до кои не допрело железо; и принесоа врз него сепаленици на Господ и жртви за мир.

³² И таму на камењата Исус напиша препис од законот на Мојсеј, што тој го беше напишал за синовите Израилеви.

³³ Сиот Израил, старешините негови и управителите негови и судиите негови, застаана од едната и од другата страна на ковчегот спроти свештениците, – левитите, кои го носеа ковчегот на заветот Господов, – како природените, така исто и придојдените жители, едната половина од нив кај планината Гаризим, а другата половина кај планината Евал, како што порано Мојсеј, слугата Господов, беше заповедал да се благословува народот Израилев.

³⁴ Потоа Исус ги прочита сите зборови од законот, благословувањата и проклетствата, како што е напишано во книгата на законот;

³⁵ од сè, што Мојсеј му беше заповедал на Исус, немаше ни збор што Исус не го прочита пред целото израилско собрание, пред мажите и жените и

децата и придојдените што се најдоа меѓу нив.

Сојузништво со Гаваонците

9 Откако слушнаа за тоа царевите, кои беа од оваа страна на Јордан, по планината и рамнината и по целиот брег на Големото Море, па сè до Ливан, – Хитијците, Аморејците, (Гергесејците), Хананците, Перизијците, Евејците и Јевусијците,

² се собраа сите, за да удрат заедно против Исус и Израил.

³ Но жителите Гаваонски, откако чуја, што му направил Господ на Ерихон и на Гај,

⁴ употребија и тие итрина; отидоа и се снабдија со храна за пат и ставија ветви вреќи на магарината свои и ветви, испокинати и закрпени мевови за вино;

⁵ и обувките на носете им беа стари, закрпени, и облеката нивна – ветва; и сиот леб нивни за пат беше сув и мувлосан.

⁶ Тие дојдоа кај Исус во логорот во Гилгал и му рекоа нему и на сите Израилци: „Ние сме дојдени од многу далечна земја и ве молиме да склучите со нас сојуз.“

⁷ А Израилците им одговорија на Евејците: „Вие, можеби, живеете близу до нас; како ќе склучиме сојуз со вас?“

⁸ Тие му рекоа на Исус: „Ние сме твои робови.“ А Исус ги праша: „Кои сте вие и од каде сте дошле?“

⁹ Тие му одговорија: „Од многу далечна земја се дојдени твоите робови во името на Господ, твојот Бог, зашто ја чувме славата Негова и за сè што извршил Тој во Египет,

¹⁰ и за сè она, што им направи на двајцата аморејски цареви, кои беа од онаа страна на Јордан, на хешбонскиот цар Сион и на башанскиот цар Ог, кој живееше во Аштгарот (и Едгаје).

¹¹ Затоа старешините наши и сите жители на нашата земја ни рекоа: земете во рацете свои леб за пат, одете им во пресрет и кажете им: Ние сме ваши робови; па, ако сакате, склучете сојуз со нас.

9,15 Мојс 7,1
Суд 1,9**3**

8,1

69,22
1 Мојс
26,28**7**2 Мојс
23,32
5 Мојс 7,2**8**

4 Цар 10,5

9

2,10

104 Мојс
21,24-35
5 Мојс 1,4

ИСУС НАВИН

15 ^{10.1.4} ^{11.19} ¹² Овој наш леб го зедеме од куќите наши топол во денот, кога тргнавме кон вас, а сега ете, тој се исушил и мувлосал;

18 ² ^{Мојс} ^{15.24} ²¹ ⁵ ^{Мојс} ^{29.11} и овие мевови со вино, кои кога ги наполниме беа нови, ете се испокинаа; и овие наши облека и обувките изветвеа поради многу долгиот пат.”

¹⁴ И родоначалниците го зедаа нивниот леб, а Господа не Го прашаа.

¹⁵ Тогаш Исус склучи со нив мир и даде завет дека ќе им го зачува животот; и родоначалниците на заедницата им се заколнаа.

¹⁶ А по три дена, откако склучија со нив сојуз, слушнаа дека тие биле нивни соседи и дека живеат близу до нив;

¹⁷ зашто синовите Израилеви кога тргнаа на пат, дојдоа до градовите нивни на третиот ден; градовите нивни, пак, беа: Гаваон, Кефира, Беерот и Кирјат-Јарим.

¹⁸ (Исус и) синовите Израилеви не ги погубија, зашто сите кнезови народни им се заколнаа во Господ, Израилевиот Бог. Затоа целата заедница Израилева негодуваше поради родоначалниците.

¹⁹ Сите родоначалници рекоа пред целата заедница: „Им се заколнавме во Господ, Израилевиот Бог, и затоа не смееме да ги допреме нив;

²⁰ а, еве, што ќе направиме со нив: ќе ги оставиме живи, за да не нè стигне гневот поради заклетвата, со која им се заколнавме.”

²¹ И на родоначалниците уште им рекоа: „Нека живеат, но ќе сечат дрва и ќе носат вода за целата заедница.” И целиот народ го прифати тоа што му рекоа родоначалниците.

²² Исус ги повика и им рече: „Зошто нè измамивте, кога рековте: „ние сме многу далеку од вас, а вие сте живееле блиску до нас?”

²³ Отсега да сте проклети! Вечно ќе бидете робови, ќе сечете дрва и ќе носите вода за (мене и за) домот на мојот Бог!”

²⁴ Тие му одговорија на Исус и рекоа: „Дојде до ушите на твоите робови дека Господ, твојот Бог, му заповедал на својот слуга Мојсеј дека ќе ви ја даде цела-

та земја, и дека ќе нè погуби нас и сите жители на оваа земја пред ваши очи; затоа ние многу се уплашивме да не ни го земете животот, па така постапивме;

²⁵ сега, ете, ние сме во твои раце: како ти се чини дека е подобро и посправедливо да постапиш со нас, така и направи.”

²⁶ И Исус така и постапи со нив: ги избави од рацете на синовите Израилеви, и тие не ги погубија.

²⁷ И во тој ден Исус нареди тие да сечат дрва и да носат вода за целата заедница и за жртвеникот на Господ; (поради тоа оние што живејат во Гаваон останата дрвосечачи и водоносци за жртвеникот Божји) дури и до денес, на она место, што ќе го избере Господ.

Победа над аморејските цареви

10 Кога ерусалимскиот цар Адони-Седек слушна дека Исус го презел Гај и го фрлил во проклетство, и дека постапил со Гај и со царот негов така, како што постапил со Ерихон и царот негов, и дека Гаваонците склучиле мир (со Исус и) со Израил и живејат меѓу нив,

² тој многу се уплаши, бидејќи Гаваон беше голем град, како еден од царските градови, и поголем од Гај, и сите жители негови беа храбри луѓе.

³ Поради тоа ерусалимскиот цар Адони-Седек испрати пратеници кај хевронскиот цар Хомам, и кај Пирам, царот јармутски, и кај Јафија, царот лахишки, и кај Давир, царот еглонски, да им кажат:

⁴ „Дојдете кај мене и помогнете ми да го нападнеме Гаваон, затоа што склучи мир со Исус и со синовите Израилеви.”

⁵ Тие се собраа и отидоа петмина аморејски цареви: ерусалимскиот цар, хевронскиот цар, јармутскиот цар, лахишкиот цар, еглонскиот цар, тие и целиот нивен народ, и го опседнаа Гаваон и почнаа да војуваат против него.

⁶ Гаваонците испратија до Исус во логорот во Гилгал, да кажат: „Не кревај раце од твоите слуги; дојди поскоро кај нас, избави нè и помогни ни; зашто

27⁵ Мојс
29,11-12**10,1**

9,15

3

Суд 1,5

4

9,15

6

9,3-14

8 против нас се собрани сите аморејски цареви, што живеат во планините.”

9 Иус тргна од Гилгал, тој и со него сите способни за војна, и сите храбри мажи.

10 Тогаш Господ му рече на Иус: „Не плаши се од нив, зашто Јас ги предадов во твои раце: никој од нив нема да остане пред тебе.”

11 И ги нападна Иус ненадејно, откако цела ноќ беше одел од Гилгал.

12 Господ ги доведе во забуна од Израилците, и тие им зададоа тежок удар во Гаваон, ги гонеа по патот кон Веторон и ги напаѓаа сè до Азека и до Македа.

13 А кога бегаа од Израилците по падините на Веторонската планина, Господ под фрлаше врз нив од небото големи камења до самиот град Азека, и тие гинеа: бројот на погинатите од камењата беше поголем, отколку на оние, што синовите Израилеви ги убија со меч во борбата.

14 Тогаш Иус Му рече на Господ пред Израилците во оној ден, во кој Господ ги предаде Аморејците во рацете на Израил: „Запри се, сонце, над Гаваон, и ти, месечино, над долината Ајалон!”

15 И сонцето застана, и месечината стоеше, додека Бог им се одмаздуваше на нивните непријатели, како што е тоа запишано во Книгата на Праведниот: „Сонцето застана на небото и не брзаше да зајде скоро цел ден.”

16 Ни порано ни подоцна немало таков ден како оној, во кој Господ така послушал човечки глас. Зашто Господ војуваше за Израил.

17 Потоа Иус и целиот Израил со него се вратија во логорот во Гилгал.

Иус ги њоѓубува њејѡе ѡбедени цареви

18 А оние петмина цареви избегаа и се сокрија во пештерата во Македа.

19 Кога му јавија на Иус и му рекоа: „Ги најдовме петмината цареви, тие се кријат во пештерата во Македа”,

20 Иус рече: „Навалете големи камења пред влезот на пештерата и поставете кај неа луѓе да ги чуваат;

21 а вие не се задржувајте, туку гонете ги непријателите ваши, достигнете ги последните редови од нивната војска и не им дозволувајте да отидат по нивните градови, бидејќи Господ, вашиот Бог, ги предаде во вашите раце.”

22 Откако Иус и синовите Израилеви им зададоа многу тежок удар, преживеаните од нив избегаа во утврдените градови,

23 целиот народ се врати мирно во логорот кај Иус во Македа, и никој не отвори уста против синовите Израилеви.

24 Тогаш Иус рече: „Отворете го влезот на пештерата и доведете ги кај мене од пештерата петмината цареви!”

25 Така и направија: ги доведоа кај него од пештерата петмината цареви: ерусалимскиот цар, хевронскиот цар, јармутскиот цар, лахишкиот цар и еглонскиот цар.

26 Кога ги изведоа овие цареви пред Иус, Иус ги повика сите Израилци и им кажа на восните началници, што беа оделе со него: „Приближете се, стапнете со нозете свои врз вратовите на тие цареви!”

27 Иус им рече: „Не плашете се и не се ужасувајте, бидете цврсти и храбри; зашто така ќе постапи Господ со сите ваши непријатели, со кои ќе војувате.”

28 Потоа Иус ги уби, и ги обеси на пет дрвја; и висеа на дрвјата до вечерта.

29 На зајдисонце Иус заповеда, и ги симнаа од дрвјата, ги фрлија во пештерата, во која се криеја, и на влезот од пештерата натрупаа големи камења, кои се и денес таму.

Иус ги освојува ѡрадовиѡе на јуѡ

30 Во истиот ден го презедоа Македа и го уништија со сечилото на мечот него и царот негов, и сè живо, што се наоѓаше во него: не оставија никој, а да не биде погоден (или да избега); и со македскиот цар постапија така, како што постапија со ерихонскиот цар.

31 Потоа тргна Иус и сите Израилци со него од Македа за Ливна и војуваше против Ливна.

205 Мојс
20,16**24**2 Цар
22,40
Мал 3,21
Пс 109,1
Варух 4,25**25**

5 Мојс 31,6

278,29
5 Мојс
21,22**28**5 Мојс
20,16

36

Суд 1,10

³⁰ И ја предаде Господ и неа во рацете на Израил и ја презедоа неа и царот нејзин, и уништи Исус со меч сè живо, што се наоѓаше во неа; не остави во неа некој да не биде погоден (или да избега), а со царот постапи така, како што постапи со ерихонскиот цар.

³¹ Од Ливна тргна Исус и сите Израилци со него за Лакиш, постави логор пред него и почна да војува против него;

³² и го предаде Господ Лакиш во рацете на Израил, и тој го презеде во вториот ден, удри по него со сечилото на мечот и по сè живо, што беше во него, и го уништи така, како што ја уништи Ливна.

³³ Тогаш на помош на Лакиш му дојде гезерскиот цар Хорам; но Исус удри по него со сечилото на мечот и по неговиот народ така, што не остави од народот некој, (неповреден) да избега.

³⁴ И тргна Исус и сите Израилци со него од Лакиш за Еглон, постави логор пред него и почна да војува против него;

³⁵ (го предаде Господ и него во рацете на Израил) и го презедоа во истиот ден и удрија по него со сечилото на мечот, и со сè живо, што се наоѓаше во него во тој ден, постапи така, како што постапи со Лакиш.

³⁶ Потоа појде Исус и сите Израилци со него од Еглон за Хеврон, го опседнаа,

³⁷ го презеде и удри по него со сечилото на мечот и по царот негов, по сите градови негови и по сè живо што се наоѓаше во нив; не остави некој, што не беше убиен; како што постапи со Еглон, така го нападна и него и сè живо, што се наоѓаше во него.

³⁸ Потоа се врати Исус и целиот Израил со него во Давир и го опседна;

³⁹ го презедоа него, царот негов и сите села негови, и го удрија со сечилото на мечот, и ги истребија нив и сè живо, што се наоѓаше во него: никого не остави жив; како што постапи со Хеврон и неговиот цар, со Ливна и нејзиниот цар, така постапи и со Давир и царот негов.

⁴⁰ И ја порази Исус целата планинска земја, и јужните предели и рамницата и долините и сите нивни цареви; не остави никого да преживее, и сè живо погуби, како што беше заповедал Господ, Бог Израилев.

⁴¹ Ја порази Исус сета земја од Кадис-Барнеа до Газа и од Гошен дури до Гаваон;

⁴² и сите тие цареви и земјите нивни Исус ги презеде веднаш, бидејќи Господ, Бог Израилев, му помагаше на Израил.

⁴³ Потоа Исус и сите Израилци со него се вратија во логорот во Гилгал.

Борбата кај Мером

11 Кога го чу тоа хаџорскиот цар Јавин, прати луѓе кај мадонскиот цар Јовав и кај шимронскиот цар, и кај ахшафскиот цар,

² и кај царевите, што живеа на планината откај север, и во долината јужно од Генисаретското Езеро и во рамнината и на височините кај Дор на запад.

³ И кај приморските Хананци, што живеа на исток, и кај приморските Аморејци, и кај Хитијците, и кај Перизијците и Јевусијците, кои живеа во планината, и кај Евејците, што живеа во подножјето на Ермон, во регионот Мицпа.

⁴ И излегоа сите тие цареви, а со нив и многу луѓе, толку многу колку песокот во Приморјето, со коњи и многу коли.

⁵ И слегаа сите тие цареви, па се соединија и се сместија кај езерото Мером, за да војуваат против Израил.

⁶ Но Господ му рече на Исус: „Не плаши се од нив, зашто утре, во ова време, ќе им ги предадам нив сите на синовите Израилеви, за да ги убијат; а на коњите да им ги пресечат жилите и колите со оган да ги изгорат.“

⁷ Исус и со него сите способни за војна излегоа ненадејно против нив кај Меромското Езеро и ги нападнаа.

⁸ И Господ ги предаде во рацете Израилеви, и тие ги разбија и ги гонеа дури до големиот град Сидон и до Мисрефот-Маим и до долината на Мицпа на

40

11,16
5 Мојс
20,16-17
Суд 1,9

42

10,14

11,1

Суд 4,2-23
Пс 47,4

4

Суд 5,19
7,12
1 Цар 13,5
Откр 20,8

11 исток, и ги убиваа сè додека од нив не остана никој жив.

⁴ Мојс 31,10
⁵ Мојс 7,2 20,16-17

9 И постапи Исус со нив така, како што му рече Господ: на коњите им ги пресече жилите, а колите им ги изгоре со оган.

12

⁴ Мојс 33,50-52
⁵ Мојс 7,2 20,16-17

Пустишошењето на Асор

14 ¹⁰ Во исто време Исус, откако се врати, го презеде Асор и царот негов го уби со меч. Асор, пак, порано беше главен град на сите тие царства;

15 ¹¹ и погуби со меч сè живо, што беше во него, и не остави во него ни една жива душа. А Асор, тој го изгоре со оган.

17 ¹² И сите градови на тие цареви ги зазеде Исус, и царевите со меч ги уби, како што беше заповедал Мојсеј, слугата Господов.

⁵ Мојс 7,24

¹³ Но, сите тие утврдени градови, Израил не ги изгоре, освен Асор, кој го запали Исус.

¹⁴ А сето богатство од тие градови и сиот добиток го запленија синовите Израилеви; сите луѓе, пак, ги убија со меч, така што сите беа истребени; не оставија од нив ниту една жива душа.

¹⁵ Како што му беше заповедал Господ на Својот слуга Мојсеј, така Мојсеј му заповеда на Исус, а Исус така и направи: не отстапи ниту од еден збор во сè што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

Исус ги завршува освојувањата на земјите

¹⁶ Така ја презеде Исус целата онаа земја: планинската област и целата земја Негев и целата земја Гошен, како и рамнината на запад, и планината Израилева, и полињата (покрај планината),

¹⁷ од планината Халак, која се протега кон Сеир, и дури до Ваал-Гад, во долината на Ливан, под планината Ермон, и сите цареви нивни ги фати и ги уби.

¹⁸ Долго време Исус војуваше со тие цареви.

¹⁹ И немаше ниеден град, кој Господ не му го предаде на Израил, освен Гаваон во кој живееше Евејците; сите тие со борба ги зазедоа;

²⁰ зашто од Господ беше тоа, тие да го ожесточат срцето свое и да започнат борба против Израил за да бидат фрлени во проклетство и за нив да нема милост, туку да бидат погубени така, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј.

²¹ Во тоа време пристигна Исус и ги нападна Анакијците на планината, во Хеврон, во Давир, во Анав, по целата планина Израилева, и по целата планина Јудина со градовите нивни и ги фрли во проклетство.

²² Од Анакијците не остана ниеден во земјата на синовите Израилеви; останаа само во Газа, во Гет и во Ашдод.

²³ Така ја презеде Исус целата земја, како што му беше заповедал Господ на Мојсеј, и му ја предаде Исус во наследство на Израил, откако ја раздели на племињата нивни. И земјата престана да војува.

Список на царевите ѝоразени од Израилциите

12 Еве ги царевите на оние земји, кои синовите Израилеви ги убија и чија земја ја наследија од онаа страна на Јордан, од каде што изгрева сонцето, од Арнонската долина сè до планината Ермон, и целата рамнина на исток;

² Сион, аморејскиот цар, со престолнина во Есевон, и со власт што се протега од Ароер, што се наоѓа крај бреговите на потокот Арнон, до средината на потокот, и половината Галаад, до потокот Јавок, кој е граница со Амоновите синови;

³ потоа рамнината на исток од Генисаретското Езеро, сè до областа источно од Мртвото Море, во насока на Бет-Јешимот и уште на југ регионот во подножјето на планината Фазга;

⁴ и Ог, башанскиот цар, последниот од гигантите кој живееше во Аштарот и во Едреи,

⁵ и владееше во планината Ермон и Салеха, и со целиот Башпан, до Гесурската и Маахатската граница, и со половината од Галаад, до пределите на хешбонскиот цар Сион.

21

⁵ Мојс 2,10-11
Суд 1,10-15

23

21,43-45
⁵ Мојс 1,38
12,9-10
25,19
Суд 3,11

12,1

⁵ Мојс 2,26-3,17
Пс 135,21

2

⁴ Мојс 21,21
⁵ Мојс 2,36

4

21,33

ИСУС НАВИН

6 ⁴ Мојс 21,21-35
^{32,28-30}
24 Пс 134,11
136,18

⁶ Мојсеј, слугата Господов, и синовите Израилеви ги убија; и ја даде Мојсеј, слугата Господов, таа земја во наследство на племето Рувимово и Гадово и на половината од племето Манасиево.

⁷ А ова се царевите (аморејски), кои ги победи Исус и синовите Израилеви од онаа страна на Јордан на запад, од Ваал-Гад во Ливанската долина до планината Халак, која се протега кон Сеир, и чија земја Исус им ја подели во наследство на племињата Израилеви со ждрепка;

⁸ тоа се областите по планината, по низините, во рамнината и во ридовите, во пустината и во јужните области, каде што живеат Хитијците, Аморејците, Хананците, Перизијците, Евејците и Евусијците;

⁹ царот ерихонски, еден, и царот на Гај, што е близу до Ветил, еден

¹⁰ ерусалимски цар – еден, хевронски цар – еден,

¹¹ јармутски цар – еден, лахишски цар – еден,

¹² еглонски цар – еден, гезерски цар – еден,

¹³ девирски цар – еден, гедерски цар – еден,

¹⁴ цар на Хорма – еден, арадски цар – еден,

¹⁵ цар на Ливна – еден, адуламски цар – еден,

¹⁶ македски цар – еден, ветилски цар – еден,

¹⁷ цар на Тапуах – еден, хеферски цар – еден,

¹⁸ афекски цар – еден, лашаронски цар – еден,

¹⁹ мадронски цар – еден, хаџорски цар – еден,

²⁰ цар на Шимрон-Мерон – еден, ахшафски цар – еден,

²¹ таанахски цар – еден, мегидонски цар – еден,

²² кедешки цар – еден, цар на Јокнеам Кармил – еден,

²³ дорски цар на висорамнината Дор – еден, гоимски цар во Галил – еден,

²⁴ и царот на Тирца – еден. Вкупно триесет и еден цар.

*Преосијанатијите области
кои треба да бидат освоени*

13 Кога Исус остаре и навлезе во поодмината возраст, Господ му рече: „Ти остаре и веќе си во поодминати години, а останува уште многу да се завладее.

² Остануваат уште овие земји: сите филистејски предели и сите области на Гесуријците (и Хананците) –

³ Од Шихор кој е кон Египет до границите на Екрон на север, се смета како подрачје на Хананците. Тоа се пет филистејски кнежевства со главни градови: Газа, Ашџод, Ашкелон, Гет и Екрон како и територијата на Авимците.

⁴ На југ, пак, целата хананска земја и Меара Сидонска, до Афека и до аморејските предели.

⁵ исто така целата земја Гевла и источен Ливан од Ваал-Гад, во подножјето на Ермон, до Емат.

⁶ Сите планински жители од Ливан до Мисрефот-Маим, сите сидонци, Јас ќе ги избркаат пред синовите Израилеви. Па раздели му ја таа земја со ждрепка во наследство на Израил, како што ти заповедав;

⁷ раздели ја оваа земја сега како дел од наследството на деветте племиња и на половината од Манасиевото племе – (од Јордан до Големото Море на запад; ним дај им ја: Големото Море нека биде граница).”

*Поделба на земјата
источно од Јордан*

⁸ А племето Рувимово и Гадово, со другата половина од Манасиевото племе, го добија својот дел од Мојсеј од онаа страна на Јордан, на исток, како што им беше дал Мојсеј, слугата Господов,

⁹ од Ароер, кој е до устието на потокот Арнон, и од градот, кој е среде долината – целата висорамнина Медева дури до Дивон.

¹⁰ исто така сите градови на аморејскиот цар Сион, кој царуваше во Есевон дури до пределите на Амоновите синови,

13,1
24,1-2

3
Суд 3,3

6
23,5
4 Мојс
33,54
34,13
Пс 79,8

7
11,23

8
12,6

14 ^{13,33} ^{14,3} ^{5 Мојс 18,1} ¹¹ како и Галаад и Гесурската и Маахатската област, и целата планина Ермон и целиот Башан до Салеха,

22 ^{4 Мојс 22,5} ^{31,8} ¹² целото царство Огово во Башан, кој царуваше во Аштартот и во Едреи. Само тој остана од гигантите, зашто Мојсеј

24 ^{4 Мојс 32,34} ¹³ Но Израилевите синови не ги избркаа жителите на Гесур и Маахат и Хананците кои живеат меѓу Израилците и до ден-денешен.

¹⁴ Само на Левиевото племе не му даде наследство; Господ, Израилевиот Бог, е негово наследство, како што му беше рекол Господ; (а ова се деловите што им ги определи Мојсеј на синовите Израилеви според нивните племиња во Моваските рамнини од онаа страна на Јордан, спроти Ерихон).

¹⁵ На племето на Рувимовите потомци според родовите нивни Мојсеј им даде дел:

¹⁶ нивните предели беа од Ароер на устието од реката Арнон, и градот, што е во долината Арнонска, како и висорамнината околу Медева,

¹⁷ Есевон со сите градови на висорамнината: Дивон, Бамот-Ваал и Бет-Ваал-Меон.

¹⁸ И Јахца и Кедемот, и Мефаат;

¹⁹ и Кирјатаим, и Сивма и Церет-Шахор,

²⁰ и Бет-Пеор, и падините на Фазга и Бет-Јешимот;

²¹ сите градови на висорамнината и целото царство на аморејскиот цар Сион, кој царуваше во Есевон, и кого го победи Мојсеј, како и мидјанските старешини Евиј, и Рекем, и Цур, Ор и Рева, вазали на Сион, што живееја во таа земја;

²² исто така и врачот Валаам, Беровиот син, го убија со меч Израилевите синови.

²³ Граница на пределите на Рувимовите синови беше Јордан. Тоа беше делот на Рувимовите синови според нивните племиња – нивните градови и селата.

²⁴ Мојсеј им даде наследство и на Гадовите синови, според нивните племиња:

²⁵ нивни предели беа Јазер и сите галаадски градови и половината од земјата на Амоновите синови до Ароер, кој е наспроти Рава;

²⁶ и земјите од Есевон до Рамат-Мицпа и Бетоним и од Маханаим до границата со Давир,

²⁷ а и во долината: Бет-Харам, и Бет-Нимра, и Сукот, и Цафон, остаток од царството на хешбонскиот цар Сион; неговата територија беше од Јордан до Генисаретското Езеро – од онаа страна на Јордан, кон исток.

²⁸ Тоа е наследството на Гадовите синови според нивните племиња, – нивните градови и нивните села.

²⁹ Мојсеј му даде дел и на половината од Манасиевото племе, според родовите нивни;

³⁰ нивни предели беа: од Маханаим, и целото царство Башанско, и целиот Башан на башанскиот цар Ог и сите Јаирови населби во Башан – шеесет градови;

³¹ а половината од Галаад, и Аштартот и во Едреи, градови царски на Ог Башански, тие им беа дадени на синовите од Махир, Манасиев син, а тоа значи на Махировите синови, според родовите нивни.

³² Тоа е наследството што им го даде Мојсеј во Рамнините Моавски од онаа страна на Јордан, спроти Ерихон, кон исток.

³³ А на Левиевото племе Мојсеј не им даде дел: Самиот Господ, Бог Израилев, е нивни дел, како што им беше рекол Тој.

Поделба на хананската земја

14 Еве што наследува синовите Израилеви во хананската земја, што им ја раздели свештеникот Елеазар и Исус синот Навинов, и родоначалниците од племињата на Израилевите синови;

² на деветте племиња и на половината од племето (Манасиево), поделба извршија со ждрепка, како што беше заповедал Господ преку Мојсеј,

³ зашто на двете племиња и на половина племе (Манасиево) Мојсеј им даде

33

13,14
18,7
4 Мојс
18,20
Ез 44,28

14,1

11,23
4 Мојс
26,53

2

4 Мојс
26,55

3

13,14
4 Мојс
34,14

4 наследство од онаа страна на Јордан; а на левитите не им даде дел меѓу нив,
 1 Мојс 41,51-52
 4 Мојс 35,2-3

5 бидејќи од Јосифовите синови произлегоа две племиња: Манасиевото и Ефремовото; поради тоа не им се даде на левитите дел од земјата, туку само градови за живеење и предградија за нивниот добиток и за други нивни потреби.
 4 Мојс 34,13

6 Како што му беше заповедал Господ на Мојсеј, така и направија синовите Израилеви, кога ја разделуваа земјата.
 4 Мојс 13,8
 14,30
 5 Мојс 33,1

7 Јудините синови дојдоа во Гилгал кај Исус. И му рече Халев, синот Јефунеов, од родот на Кеназ: „Ти знаеш, што му говореше Господ на Мојсеј, човекот Божји, за мене и за тебе во Кадис-Барнеа.
 4 Мојс 13,18-27

8 Јас бев на четириесет години, кога Мојсеј, слугата Господов, ме прати од Кадис-Барнеа да ја разгледам земјата и му донесов одговор, она што ми беше на срцето;
 4 Мојс 13-14

9 браќата мои, кои одеа со мене, го обесхрабрија срцето на народот, но јас точно Го следев Господа, мојот Бог;
 4 Мојс 14,24
 5 Мојс 1,36

11 и се заколна Мојсеј во оној ден, велејќи: „земјата, по која одеше, ќе биде наследство за тебе и за децата твои за навек, бидејќи ти одеше точно по Господ, мојот Бог.”
 Сир 46,9

12 И така, ете, Господ ме запази жив, како што говореше; четириесет и пет години веќе изминаа, откако Господ му ги беше кажал тие зборови на Мојсеј, и Израил одеше по пустина; сега, еве, јас сум на осумдесет и пет години;
 4 Мојс 14,24
 Суд 1,20

13 но и сега сум толку цврст, како и тогаш, кога ме прати Мојсеј: колку што имав сила тогаш, толку имам и сега, да влегувам, да излегувам и да војувам.
 13,15

12 Затоа, дај ми ја таа гора, за која говореше Господ во оној ден; бидејќи ти чу во тој ден дека таму живеат Анаковите синови, и тие имаат градови големи и утврдени; можеби, Господ ќе биде со мене, и јас ќе ги истерам, како што ми рече Господ.”

13 Исус го благослови и му го даде во наследство Хеврон на Јефунеовиот син Халев, (од родот Кеназиевци).

14 Затоа Хеврон остана и до денес во наследство на Јефунеовиот син Халев,

од Кеназиевиот род, бидејќи постојано се покоруваше на заповедите од Господ, Израилевиот Бог.

15 Името на Хеврон порано беше Кирјат-Арба, или град на Арба, како што се викаше еден крупен човек меѓу синовите Анакови. Така земјата се смири од војна.

Пределиџе доделени на Јуда

15 Племето на Јудините синови, според родовите нивни, го доби пределот кон границата со Едом и пустината Син и уште на југ во насока кон Теман.

2 Нивната јужна граница допира до крајниот јужен дел на Мртвото Море;

3 на југ таа се протега кон ридот Акравим, поминува низ пустината Син, влегува од југ кон Кадис-Барнеа, излегува на Есром и се протега до Адар, (оди на запад од Кадис) па потоа свртува кон Карка,

4 излегувајќи на Ацмон, оди кон Египетскиот Поток, така што крајот на таа граница е морето. Тоа е нивната јужна граница.

5 Граница на исток беше Соленото Море до устието на Јордан; а границата на север почнува од Соленото Море од крајот на Јордан;

6 оттука границата оди кон Бет-Хогла, минува на север кон Бет-Арава и оди угоре до Каменот на Бохан, Рувимиовиот син;

7 потоа границата оди кон Давир и поминувајќи низ долината Ахор, свртува на север кон Гилгал, кој се наоѓа наспроти ридот Адумим на југ од потокот; потоа границата преминува кон изворот Ен-Шемеш и завршува кај Ен-Рогел;

8 оттука границата оди угоре кон долината Бен-Хином, на југ од Јевус, односно Ерусалим, а потоа продолжува по врвот на гората, што е на запад од долината Бен-Хином, кон морето, до крајот на Рефаимската Долина, на север;

9 од врвот на гората границата свртува кон изворот на водите Нефтоах и оди покрај градовите кај гората Ефрон; по-

15
1 Мојс 23,2

15,1
1 Мојс 49,8-12
5 Мојс 33,7

8
Суд 19,10

14 тоа границата свртува кон Ваала, а тоа е Кирјат-Јарим;

⁴ Мојс
13,24
Суд 1,10

16 кон морето и оди кон планината Сеир, и излегува на падините северно од Јеарим, односно Кесалон, слегува кон Ветсамис и доаѓа до Тимна;

¹ Лет 2,49

17
Суд 3,9,11
¹ Лет 4,13

¹¹ оттука границата оди на север позади Екрон; свртува кон Шикерон, минува преку гората Ваала и стигнува до Јавнел; и границата завршува кај морето. Западна граница е Големото Море.

¹² Тоа се границите на областите на Јудините синови според нивните родови.

¹³ А на Јефунеовиот син Халев, (Исус) му даде еден дел меѓу Јудините синови, како што му беше заповедал Господ на Исус; а (му го даде Исус) и градот Кирјат-Арба (Арба му беше татко на Анак), т.е. градот Хеврон.

¹⁴ (Јефунеовиот син) Халев ги истера оттаму трите синови на Анак: Шешај, Ахиман и Талмај.

¹⁵ Оттаму (Халев) тргна против Давирчаните; (порано Давир се нарекуваше Кирјат-Сефер).

¹⁶ И рече Халев: „Кој ќе го нападне Кирјат-Сефер и ќе го покори, ќе му ја дадам ќерката моја Ахса за жена.”

¹⁷ И го презеде Готониил, (помладиот) син на Кеназ, братот на Халев, и тој му ја даде ќерка си Ахса за жена.

¹⁸ Кога требаше таа да замине, ја посоветуваа да побара од таткото свој земја, и таа слезе од магарето. Халев ја запраша: „Што сакаш?”

¹⁹ Таа одговори: „Благослови ме; бидејќи ми даде јужна земја, која е сува, дај ми и извори.” И тој ѝ ги даде горните и долните извори.

²⁰ Ете тоа е наследството на племето на Јудините синови, според родовите нивни.

²¹ А ова се пограничните градови на Јудините синови, долж границата со Едом, на југ: Кавцел, Едер и Јагур,

²² Кина, Димона, Адада,

²³ Кедес, Асор и Јитнан,

²⁴ Зиф, Телем и Беалот,

²⁵ Асор-Хадата и Кериот-Есром, нарекуван и Асор,

²⁶ Амам, Шема и Молада,

²⁷ Хаџар-Гада, Хешмон и Бет-Пелет,

²⁸ Хаџар-Шуал, Вирсавија и околните места.

²⁹ Ваала, Ијим и Ецем,

³⁰ Елтолад, Кесил и Хорма,

³¹ Циклаг, Мадмана и Сансана,

³² Леваот, Шилхим, Ен-Римон; сите градови се дваесет и девет со селата нивни.

³³ Во рамнината: Ештаол, Цора, Ашна

³⁴ Заноах, Ен-Ганим, Тапуах и Енам,

³⁵ Јаримут, Адулам, Сохо и Азека,

³⁶ Шаараим, Адитаим, Гедера со Гедеротаим; четиринаесет градови со селата нивни.

³⁷ Ценан, Хадаша, Мигдал-Гад,

³⁸ Дилан, Миџа, Јоктел,

³⁹ Лакиш, Боцкат и Еглон,

⁴⁰ Кабон, Лахмас и Китлиш,

⁴¹ Гедерот, Бет-Дагон, Ноема и Македа; шеснаесет градови со селата нивни.

⁴² Ливна, Етер и Ашан,

⁴³ Ефтај, Ашна и Нецив,

⁴⁴ Кеила, Ахзив и Мареша: девет градови со селата нивни.

⁴⁵ Екрон и селата негови, и предградијата негови,

⁴⁶ и од Екрон, кон запад и сè што е до Ашдод, со селата нивни.

⁴⁷ Ашдод, селата негови и предградијата негови, Газа, со селата нејзини и предградијата нејзини, до самиот Египетски Поток и до Големото Море, кое е граница;

⁴⁸ и на планините: Шамир, Јатир и Сохо,

⁴⁹ и Дана и Кирјат-Сана, нарекуван и Давир,

⁵⁰ Анав, Ештемо и Аним,

⁵¹ Гошен, Холон и Гило, единаесет градови со селата нивни.

⁵² Арав, Дума и Ешан,

⁵³ Јанум, Бет-Тапуах и Афека,

⁵⁴ Хумта и Кирјат-Арба, а тоа е Хеврон, и Циор – градови девет и селата нивни.

⁵⁵ Маон, Кармил, Зиф и Јута,

⁵⁶ Јизреел, Јокдеам и Заноах,

⁵⁷ Каин, Гива и Тимна – градови десет со селата нивни.

ИСУС НАВИН

63 ⁵⁸ Халхул, Бет-Цур и Гедор,
⁵⁹ Марат, Бет-Анот и Елтекон – шест градови со селата нивни; (Тскоа, Ефрата, односно Витлеем, Фагор, Етан, Кулои, Татами, Сорис, Карем, Гадим, Ветир и Маноко: единаесет градови со селата нивни);

2 ⁶⁰ Кирјат-Ваал, нарекуван и Кирјат-Јарим, и Рава: два града со селата и предградијата нивни;

⁶¹ во пустината: Бет-Арава, Мидин и Сехаха,

⁶² Нившан, Ир-Мелак и Ен-Геди – шест градови и селата нивни.

⁶³ Но Јудините синови не можеа да ги избркаат Јевусијците, жителите на Ерусалим, и затоа Јевусијците живеат со синовите на Јуда во Ерусалим до денес.

*Пределиџе доделени на
Ефрем и Манасија*

16 Потоа ждрепката падна на Јосифовите синови: од Јордан кај Ерихон, на исток од Ерихонските извори, низ пустината што почнува кај Ерихон, преку планината во насока на Ветил;

² од Ветил границата оди кон Луз и минува кон пределот Атарот, населен од Аркијците;

Ефрем

³ потоа се спушта на запад, кон границата со Јафлетајците дури до пределот Веторон долни, па и до Гезер и излегува кај морето.

⁴ Тоа го добија како дел Јосифовите синови Ефрем и Манасија.

⁵ Границата на Ефремовите синови според родовите нивни беше оваа: откај исток границата на нивното наследство беше Атрот-Адар до горни Веторон и (Газара);

⁶ потоа границата оди кон запад, северно од Михметат, свртува на исток кон Таанат-Силом и минува источно од Јаноах;

⁷ а од Јаноах, откако слегува кон Атарот и Наарата, допира до Ерихон, и излегува на Јордан;

⁸ од Тапуах границата оди кон запад, накај потокот Кана, и завршува кај морето. Тоа е делот на племето на синовите Ефремови, според родовите нивни.

⁹ Имаше одделни градови за Ефремовите синови и среде наследената земја на Манасиевите синови, – и сите тие градови беа со селата нивни.

¹⁰ Но Ефремовите синови не ги изгонија Хананците, кои живееја во Гезер; затоа Хананците живеат меѓу Ефремовците до денес, и им плаќаат данок. (Најпосле дојде египетскиот цар – фараонот, го презеде градот и со оган го изгоре, а Хананците и Ферезејците и жителите на Гезер беа убиени, а фараонот го даде пленот на ќерката своја).

9
Ез 48,5

10
15,63
Суд 1,29

17,1
1 Мојс
49,22-26
5 Мојс
33,13-17
Суд 5,14

3
4 Мојс
26,33
27,1

4
4 Мојс
27,1-7

Западнојо џеме на Манасија

17 Беше фрлена ждрепка за наследство на племето на Манасија, кој беше Јосифов првороден син. На Манасиевиот првороден син Махир, татко на Галаад, кој беше храбар во борба, му се падна Галаад и Башан.

² Добија наследство и другите Манасиеви синови, според нивните родови; и синовите Авиезерови, и синовите Хелекови, и синовите Азриилови, и синовите Шехемови, и синовите Хеферови, и синовите Шемидаеви. Тоа се потомците на Манасија, синот на Јосиф, според родовите нивни.

³ Салпаад, пак, синот на Хефер, кој беше син на Галаад, а овој – син на Махир, Манасиев син, немаше синови, туку само ќерки. Еве ги имињата на ќерките негови: Махла, Ноа, Хогла, Милка и Тирца.

⁴ Тие дојдоа кај свештеникот Елезар и кај Исус, синот Навинов, и кај родоначалниците, и рекоа: „Бог му беше заповедал на Мојсеј да ни даде дел меѓу нашите браќа.“ И им се даде наследство, по заповед на Господ, меѓу браќата на нивниот татко.

⁵ И Манасија доби во наследство десет делови покрај земјата во Галаад и Башан од онаа страна на Јордан;

11 Суд 1,27 ⁶ зашто ќерките (на синовите) Манасиеви добија делови меѓу синовите негови, а Галаадската земја им се падна на другите Манасиеви синови.

12 3 Цар 9, 20-21 ⁷ Границата (на синовите) Манасиеви оди од Асир кон Михметат во насока на Сихем; оттука границата свртува надесно кон жителите на Ен-Тапуах.

14 4 Мојс 26,28-37 ⁸ Земјата Тапуах му се падна на Манасија, а самиот град Тапуах – на Ефремовите синови.

15 2 Цар 18,6 ⁹ Оттука границата оди по јужниот брег на потокот Кана. Градовите јужно од потокот му припаѓаат на Ефрем, иако се на територијата на Манасија. Манасиевата граница продолжува на север од потокот и завршува кај морето.

¹⁰ Она што е на југ, тоа е Ефремово, а она што е на север, тоа е Манасиево; а морето им е нивна западна граница; со Асир се граничи откај север, а со Исахар откај исток.

¹¹ На Манасија му припаднаа меѓу Исахар и Асир, Бет-Шан со селата негови, Јивлеам и селата негови, жителите на Дор и неговите села, жителите на Ен-Дор и неговите села, жителите на Таанах и неговите села, и жителите на Мегидо, (и неговите села), три висорамнини^X.

¹² Манасиевите синови не можеа да ги изгонат жителите на тие градови и Хананците останаа да живеат во таа земја.

¹³ Кога, пак, Израилевите синови се зацврстија, им наметнаа данок на Хананците, но не ги избркаа.

Ефрем и западното племе на Манасија бараат ивојекe земја

¹⁴ Јосифовите синови му се противставија на Исус и рекоа: „Зошто ни даде наследство само со едно фрлање на ждрепката, односно само еден дел, кога сме ние многубројни, бидејќи така нè благословувал Господ досега?“

¹⁵ Исус им одговори: „Ако сте многубројни, одете во гората и таму, во земјата на Перизијците и Рефаимците, расчистете си место, штом Гората Ефремова ви е тесна.“

¹⁶ Јосифовите синови рекоа: „Гората Ефремова не ни е доволна; а сите Хананци, што живеат во долината, имаат железни коли, како оние, што се во земјата Бет-Шан и во селата нивни, така и оние, што се во Јизреелската долина.“

¹⁷ Но Исус му рече на Јосифовиот дом, на Ефрем и на Манасија: „Кога си многуброен и имаш голема сила, нема да останеш само со една ждрепка;

¹⁸ и гората нека биде твоја, и неа ти ќе ја расчистиш, и таа ќе биде твоја до самиот крај; бидејќи ти ќе ги истераш Хананците, иако тие имаат железни коли, иако се силни (ти ќе ги надвисеш).“

Фрлање ждрепка за преосиананиите племиња

18 И целата заедница на Израилевите синови се собраа во Силом, ја поставија таму скинијата на собранието, бидејќи земјата беше покорена од нив.

² А од синовите Израилеви останаа уште седум племиња, кои не беа добиле свое наследство.

³ И им рече Исус на синовите Израилеви: „До кога ќе се колебате да одите да ја завладеете земјата, што ви ја даде Господ, Бог на вашите татковци?“

⁴ Изберете си меѓу себе по тројца луѓе од секое племе и јас ќе ги пратам, и тие ќе станат, ќе ја обиколат земјата и ќе ја опишат, според тоа како ќе треба да им се подели на делови, и ќе дојдат кај мене.

⁵ И нека ја разделат на седум делови: Јуда нека го задржи пределот свој на југ, а синовите Јосифови да останат во пределите свои на север.

⁶ А вие разделете ја земјата на седум делови и донесете ми го предлогот овде. Јас ќе ви фрлам ждрепка пред Господ, нашиот Бог.

⁷ А за левитите нема дел меѓу вас, бидејќи свештенството Господово е нивни дел; Гад, пак, и Рувим и едната половина од племето на Манасија добија наследство од онаа страна на Јордан, на

16
Суд 1,19
4,3,13

18
Ез 48,5

18,1
2 Мојс
27,21
Суд 18,31
21,19
Ер 7,12
Пс 77,60
Дела 7,45

3
13,1
Суд 18,9

5
15,1

7
13,8,33
13,14

⁷ 17,11. Еврејскиот оригинал е нејасен, поради што преводот е несигурен.

ИСУС НАВИН

8 исток, што им го даде Мојсеј, слугата Господов.”

11 ^{1 Мојс 49,27} ^{5 Мојс 33,12} Тие луѓе станаа и отидоа. А на луѓето, кои отидоа за да ја опишат земјата, Исус им даде заповед: „Одете, обиколете ја земјата, обележете ја и вратете се кај мене; јас, пак, овде ќе ви фрлам ждрепка пред Господ, во Силом.”

13 ^{1 Мојс 28,19} ^{Суд 1,22-23} Тие луѓе отидоа, ја обиколија земјата, ја разгледаа и ја обележија, според градовите нејзини, на седум делови, па дојдоа кај Исус во логорот, во Силом.

16 ^{Суд 19,10} Исус им фрли ждрепка во Силом пред Господ, и ја подели таму Исус земјата меѓу синовите Израилеви, според тоа како што се делеа.

Пределиџе на Венијаминовото џлеме

¹¹ И се фрли ждрепка за племето на Венијаминовите синови, според родовите нивни. Според ждрепката границата им минува меѓу синовите Јудини и меѓу синовите Јосифови;

¹² границата нивна на север почнува од Јордан, минува зад Ерихон од север, се искачува по планината кон запад и завршува во пустината кај Бет-Авен;

¹³ оттаму границата оди кон Луз, на југ од Луз, инаку Ветил, и потоа слегува кон Атрот-Адар, кон гората, што е на југ од Долни Веторон;

¹⁴ потоа границата свртува и се спушта кон запад, јужно од гората, што е спроти Веторон и завршува кај Кирјат-Ваал, инаку Кирјат-Јарим, град на Јудините синови. Тоа е западната страна.

¹⁵ Јужната, пак, граница оди од Кирјат-Јарим кон морето и стигнува до водните извори на Нефтоах;

¹⁶ потоа границата слегува кон крајот на гората што е пред долината Бен-Хином, северно од Рефаимската Долина, оди по долината Бен-Хином до јужната страна на Јевус, стигнувајќи кај Ен-Рогељ;

¹⁷ потоа свртува кон север, минува кај Ен-Шемеш, оди кон Гелилот, кој е спроти ридот Адумим, и слегува кон Каменот на Рувимовиот син Бохан;

¹⁸ потоа, минувајќи северно од рамнината, и слегува кон неа;

¹⁹ оттука таа поминува од северната страна на Бет-Хогла и завршува при северниот крај на Мртвото Море, кај устието на Јордан. Тоа е јужната граница. Од исток, пак, за граница служи Јордан.

²⁰ Тоа е наследството на Венијаминовите синови, со околните граници негови, според родовите нивни.

²¹ На племето на Венијаминовите синови, според родовите нивни, им припаднаа овие градови: Ерихон, Бет-Хогла и Емек-Кецит,

²² Бет-Арава, Цемараим и Ветил,

²³ Авим, Пара и Офра,

²⁴ Кефар-Амона, Офни и Гева: дванаесет градови со селата нивни;

²⁵ Гаваон, Рама и Беерот,

²⁶ Мицпа, Кефира и Моца,

²⁷ Рекем, Јирпеел и Тарала,

²⁸ Цела, Елеф и Јевус, инаку Ерусалим, и Гиват и Кирјат: четиринаесет градови со селата нивни. Тоа е делот на Венијаминовите синови, според родовите нивни.

Пределиџе на Симеон

19 Втората ждрепка падна за Симеон, за племето на Симеоновите синови, според родовите нивни; и наследството нивно беше меѓу делот на Јудините синови.

² Во делот нивни беа: Вирсавија, Сева и Молада,

³ Хаџар-Шуал, Бала и Еџем,

⁴ Елтолад, Бетул и Хорма,

⁵ Циклаг, Бет-Маркавот и Хаџар-Суса,

⁶ Бет-Леваот и Шарухен: тринаесет градови со селата нивни;

⁷ Ен-Римон, Етер и Ашан: четири града со селата нивни,

⁸ и сите предградија околу тие градови дури до Ваалат-Беер и Рамат-Негев. Тоа е делот на племето на Симеоновите синови, според родовите нивни.

⁹ Од делот на Јудините синови се оддели наследство за племето на Симоновите синови; бидејќи делот на Јудините синови беше многу голем за нив, затоа Симоновите синови добија наследство меѓу нивниот дел.

28Суд 19,10
Ез 48,23**19,1**1 Мојс
49,5-7
1 Лет 4,
28-33**9**

Ез 48,24

101 Мојс
49,13
5 Мојс
33,18-19
Суд 1,30**Пределите на Завулон**

¹⁰ Третиот дел им се падна на Завулоновите синови, според родовите нивни и границата на нивниот дел се простираше до Сарид;

16
Ез 48,26

¹¹ границата нивна излегува кон морето и Марала и допира до Дабешет и потокот, што е пред Јокнеам;

17
1 Мојс
49,14-15
5 Мојс
33,18-19

¹² од Сарид оди назад кон исток, каде што изгрева сонцето до границата на Кислот-Тавор; оттука продолжува кон Даверат и излегува кај Јафија;

24
1 Мојс
49,20
5 Мојс
33,24-25
Суд 1,31-32

¹³ оттаму минува на исток кон Гат-Хефер и Ет-Кацин, и оди кон Римон, свртувајќи кон Неа;

¹⁴ од север границата свртува кон Ханатон и завршува во долината на Јифта-Ел;

¹⁵ понатаму таа ги опфаќа: Катат, Нахалал, Шимрон, Јидала и Витлеем: дванаесет градови со селата нивни.

¹⁶ Тоа е наследството на Завулоновите синови, според родовите нивни – градовите и селата нивни.

Пределот на Исахар

¹⁷ Четвртата ждрепка падна на Исахар, за Исахаровите синови, според родовите нивни;

¹⁸ нивната граница беше: Лизреел, Кесулот и Сунем,

¹⁹ Хафараим, Шион, Анахарат,

²⁰ Рабит, Кишјон и Евец,

²¹ Ремет, Ен-Ганим, Ен-Хада и Бет-Паец;

²² границата допира до Тавор, Шахацима и Ветсамис и завршува кај Јордан: песнаесет градови со селата нивни.

²³ Тоа е наследството на племето на Исахаровите синови, според родовите нивни – градовите и селата нивни.

Пределот на Асир

²⁴ Петтата ждрепка падна за племето на Асировите синови, според родовите нивни;

²⁵ нивна граница беа: Хелкат, Хали, Бетен и Ахшаф,

²⁶ Аламелех, Амад и Мишал; границата се ближи до Кармил откај запад и до Шихор-Ливнат.

²⁷ Потоа оди назад на исток кон Бет-Дагон, допира до територијата на Завулон и до долината Јифта-Ел, потоа оди на север (и влегува во пределите на Асата) кон Бет-Емек и Неиел и продолжува кон Кавул,

²⁸ Авдон, Рехов, Хамон и Кана, сè до големиот Сидон;

²⁹ потоа границата се враќа кон пределот на Рама до утврдениот град Тир, свртува кон пределот Хоса и завршува кај морето, во гратчето Ахзив;

³⁰ понатаму ги опфаќа: Ако, Афек и Рехов: дваесет и два града со селата нивни.

³¹ Тоа е делот на племето на Асировите синови, според родовите нивни – градовите со селата нивни.

Пределот на Нефталим

³² Шестата ждрепка се фрли за Нефталим, за синовите Нефталимови, според родовите нивни;

³³ Границата нивна оди од Хелеф од дабовата гора во Цаананим кон Адами-Некев и Јавнел, дури до Лакум и завршува кај Јордан;

³⁴ оттука границата свртува на запад кон Азнот-Тавор и оттаму оди кон Хукок, и допира до Завулон од југ, допира и до Асир, од запад, и до Јуда кај Јордан, откај источната страна.

³⁵ Утврдени градови беа: Цидим, Цер, Хамат, Ракат и Кинерет,

³⁶ Адама, Рама и Асор,

³⁷ Кедес, Едреи и Ен-Асор,

³⁸ Лирон, Мигдал-Ел, Хорем, Бет-Анат и Ветсамис: деветнаесет градови со селата нивни.

³⁹ Тоа е наследството на племето на Нефталимовите синови, според родовите нивни – градовите и селата нивни.

Пределот на Дан

⁴⁰ За племето на Дановите синови, според родовите нивни, се фрли седмата ждрепка.

⁴¹ Границите на нивниот дел беа: Цора, Ештаол и Ир-Шемеш

⁴² и градовите: Шаалабин, Ајалон и Литла,

⁴³ Елон, Тимната, Екрон,

31

Ез 48,2

321 Мојс
49,21
5 Мојс
33,23
Суд 1,33**39**

Ез 48,3

401 Мојс
49,16-17
5 Мојс
33,22

ИСУС НАВИН

47 Суд 1,34
18,7-16,27
18,29
44 Елтеке, Гибетон и Ваалат,
45 Јехуд, Бене-Берак и Гат-Римон,
46 Ме-Јаркон и Рагон, со областа

49 околу Јафа.
47 Но делот на Дановите синови беше мал за нив и тие кренаа војска против Лешем, го презедоа и сите ги убија со сечилото на мечот, го завладеа градот и се населија во него, и Лешем го нарекоа Дан, според името на предокот свој Дан. (Аморејците останаа да живеат во Елом и Саламин, но раката Ефремова ги надви и тие станаа негови поданици).

20,1-9 2 Мојс
21,13
5 Мојс
4,41-43
48 Тоа е наследството на племето на Дановите синови, според родовите нивни – градовите и селата нивни. (Дановите синови не ги истребија Аморејците што ги беа притиснале во гората, и тие, на Аморејците не им дозволуваа да слезат во долината, па им го одзедоа нивниот дел).

3 4 Мојс
35,11-12
49 Откако заврши делбата на земјата, според границите нејзини, синовите Израилеви му дадоа меѓу нив наследство и на Исус, синот Навинов:

50 по заповед на Господ му го дадоа градот што го побара: Тимнат-Серах, на Ефремовата Гора; и тој го обнови градот и се весели во него.

51 Тоа се наследствата што свештеникот Елеазар, Исус, синот Навинов, и родоначалниците на племињата им ги поделија на синовите Израилеви, со ждрепка, во Силом, пред Господ, пред влезот во скинијата на собрание. И завршија со поделбата на земјата.

Градовите за прибежиште

20 И му рече Господ на Исус, велејќи:

² „Кажете си градови – прибежишта, за кои ви говорев преку Мојсеј,

³ за да може да избега таму убиец, кој убил човек по грешка, од небрежност; нека ви бидат прибежиште од одмазникот за крв.

⁴ И кој ќе избега во еден од тие градови, нека застане пред портите од градот и гласно нека го раскаже делото свое на градските старешини; тие да го примат кај себе во градот и да му дадат место, за да живее кај нив;

⁵ а ако одмазникот за крв ќе почне да го гони, тие не треба да го предадат убиецот во рацете негови, зашто тој убил ближен свој од небрежност и немал претходно спрема него омраза.

⁶ И нека остане во тој град, сè додека не излезе на суд пред народот, или додека не умре големиот свештеник, што ќе биде во тие денови. А потоа убиецот нека се врати и нека си оди во градот свој и во домот свој, од каде што избегал.”

⁷ И го одредија Кедес во Галилеја, во Нефталимовата Гора, Сихем во Ефремовата Гора, и Кирјат-Арба, односно Хеврон, во гората Јудина;

⁸ од онаа страна на Јордан, спроти Ерихон, на исток, ги одредија: Бецер во пустината, во рамнината, од Рувимовото племе; Рамот во Галаад, од Гадовото племе, и Голан во Башан, од Манасиевото племе.

⁹ Тие градови беа одредени за сите Израилеви синови и за придојдените, кои живеат меѓу нив, за да избега таму секој, кој по грешка убил човек, за да не умре од раката на одмазникот, пред да излезе на суд пред народот.

Градовите на левиите

21 Левитските родоначалници дојдоа кај свештеникот Елеазар, кај Исус, синот Навинов, и кај племенските началници на Израилевите синови,

² и им рекоа во Силом, во хананската земја, велејќи: „Господ беше заповедал преку Мојсеј да ни дадете градови за живеење и со нивните околни места за нашиот добиток.”

³ И синовите Израилеви им ги дадоа на левитите од своите делови, според заповедта на Господ, овие градови со нивните околни места.

⁴ И се фрли ждрепка за Каатовите родови и според ждрепката на синовите од свештеникот Арон, кои беа левити, им се паднаа тринаесет градови – од Јудиното племе, од Симеоновото племе и од Венијаминовото племе;

⁵ а на другите Каатови потомци според ждрепката за родовите на Ефремовото племе, на Дановото племе и на

6
4 Мојс
35,12

21,1-42

4 Мојс
35,2-8

2
14,4

12 половината од Манасиевото племе им се паднаа – десет градови;
14,13-14
15,13

⁶ на Гирсоновите потомци од племето Исахарово, од Асировото племе, од Нефталимовото племе и од половината Манасиево племе во Башан со ждрепка им припаднаа – тринаесет градови;

⁷ на Мерариевите потомци, според родовите нивни, од Рувимовото племе, од Гадовото племе и од Завулоновото племе – дванаесет градови.

⁸ Синовите Израилеви им ги дадоа на левитите тие градови и нивните околинни со ждрепка, како што беше заповедал Господ преку Мојсеј.

⁹ А на синовите од племето Јудино и од племето Симоново (и од племето Венијаминово) им ги дадоа овие градови што се набројуваат според имињата свои:

¹⁰ на Ароновите потомци, од родовите Каатови, меѓу синовите Левиеви, бидејќи нивната ждрепка беше прва.

¹¹ Им го дадоа Кирјат-Арба, односно градот на Арба (Арба се викаше Анаковиот татко), инаку градот Хеврон, во Јудината Гора, заедно со предградијата негови;

¹² а полето на тој град и селата негови му ги дадоа во наследство на Јефуневият син Халев.

¹³ И така, на синовите на свештеникот Арон им го дадоа градот Хеврон, со предградијата негови, како град – прибежиште за убијците, и Ливна со околината нејзина,

¹⁴ Јатир со околината негова, Ештемоа со околината негова,

¹⁵ Холон со околината негова, Давир со околината негова,

¹⁶ Ајин со околината негова, Јута со околината нејзина; Ветсамис со околината негова – девет градови од тие две племиња;

¹⁷ од Венијаминовото колено: Гаваон со околината негова, Гева со околината нејзина,

¹⁸ Анатот со околината негова, Алмон со околината негова – четири града.

¹⁹ Сите градови на синовите Аронови, свештениците, се тринаесет градови со околините нивни.

²⁰ И на родовите од Каатовите потомци, левитите, – што уште беа останале од Каатовите синови, според нивната ждрепка, им се паднаа градовите од пределите на племето Ефремово:

²¹ им го дадоа Сихем со околината негова, како град–прибежиште за убијци, во Ефремовата Гора, и Гезер со околината негова.

²² Кивцаим со околината негова, Веторон со околината негова – четири града;

²³ а од Дановото племе: Елтеке со околината негова и Гибетон со околината негова,

²⁴ Ајалон со околината негова и Гат-Римон со околината негова – четири града;

²⁵ од половината на Манасиевото племе: Танах со околината негова, и Јивлеам⁹ со околината негова – два града.

²⁶ Сите градови што им се паднаа на другите Каатови потомци, се десет града со околините нивни.

²⁷ А на Гирсоновите потомци, сродници на левитите, им ги дадоа: од половината на Манасиевото племе Голан во Башан со околината негова, град–прибежиште за убијци, и Беештера со околината нејзина – два града;

²⁸ од Исахаровото племе: Кишјон со околината негова, Даверат со околината негова,

²⁹ Јармут со околината негова, Ен-Ганним со околината негова – четири града;

³⁰ од Асировото племе: Мишал со околината негова, Авдон со околината негова;

⁸ 21,25. Јивлеам: според старата грчка верзија; во еврејскиот оригинал стои Гат-Римон, град кој веќе е спомнат во претходниот стих.

41

4 Мојс 35,7

³¹ Хелкат со околината негова, Рехов со околината негова – четири града;

³² од Нефталимовото племе: Кедес во Галилеја со околината негова, – град–прибежиште за убијци, Хамот-Дор со околината негова и Картан со околината негова – три града.

³³ Сите градови што им се паднаа на Гирсоновите синови, според племињата нивни, се тринаесет градови со околините нивни.

³⁴ На другите левити, од родовите на Мерариевите синови, им ги дадоа од Завулоновото племе: Јокнеам со околината негова, Карта со околината нејзина.

³⁵ Димна со околината нејзина, Нахалал со околината негова – четири града;

³⁶ (од онаа страна на Јордан спроти Ерихон) од Рувимовото племе им беше даден градот–прибежиште за убијци Бецер, во пустинската рамнина, со околината негова, Јахца со околината нејзина,

³⁷ Кедемот со околината негова, Мефаат со околината негова – четири града) J;

³⁸ од Гадовото племе: Рамот со околината негова – град–прибежиште за убијци, во Галаад, Маханаим со околината негова.

³⁹ Есевон со околината негова, Јазер со околината негова – четири града.

⁴⁰ Сите градови што им се паднаа со ждрепка на другите левитски родови, од Мерариевите синови, според домовите нивни, се дванаесет града.

⁴¹ Сите левитски градови, што беа во наследствата на синовите Израилеви, беа четириесет и осум града со околините нивни.

⁴² Сите тие градови им беа дадени со нивните околии.

^{42a)} (Кога Исус ја заврши делбата на земјата според пределите нејзини,

^{42b)} Израилевите синови му дадоа дел на Исус, по заповед на Господ, му го дадоа градот, кој сам го бараше, му го дадоа Тамнасахар, во Ефремовата Гора.

^{42v)} Тогаш Исус го изгради градот што го беше побарал, и живееше во него.

^{42g)} И ги зеде Исус камените ножеви, – со кои ги беше обрзал Израилевите синови, родени по патот во пустината, бидејќи тие не беа обрзани во пустината, – и ги постави во Тамнасахар).

⁴³ И така Господ му ја предаде на Израил целата земја, за која им се заколна на нивните таковци дека ќе им ја даде; тие ја наследуваа и се населуваа во неа.

⁴⁴ И Господ им даде спокојство отсекаде, како што им се беше заколнал на татковците нивни, и никој од непријателите нивни не се осмели да стане против нив; сите нивни непријатели Господ им ги предаде во нивни раце.

⁴⁵ Не остана неисполнет ниеден збор од сите добри зборови, кои Господ му ги беше рекол на домот Израилев: сè се исполни.

Племињата источно од Јордан

22 Тогаш Исус го повика Рувимовото и Гадовото племе и едната половина од Манасиевото племе и им рече:

² „Вие чувте сè, што ви беше заповедано од Мојсеј, слугата Господов, и ги послушавте сите мои зборови во сè, што ви заповедав;

³ вие не ги напуштавте браќата свои во текот на многу денови и ги запазивте заповедите на Господ, вашиот Бог.

⁴ Сега Господ, вашиот Бог, ги успокои вашите браќа, како што им беше говорел; и така, вратете се и одете во домовите ваши, во земјата на вашето наследство, што ви ја даде Мојсеј, слугата Господов, од онаа страна на Јордан;

⁵ само пазете грижливо да ги исполнувате заповедите и законот, што ви го даде Мојсеј, слугата Господов: да Го сакате Господа, вашиот Бог, да одите по сите Негови патишта, да ги пазите заповедите Негови, да се приврзувате кон Него и да Му служите со сето срце ваше и со сета душа ваша.”

43

1 Мојс 12,7
5 Мојс
11,31
34,4

44

2 Мојс
23,31
5 Мојс 6,19

45

23,14
Ис 55,10-11
Неем 9,8
Евр 6,5

22,1

1,12-18
4 Мојс
32,6-32
5 Мојс
3,18-20

4

1,13-15
Евр 4,8

5

23,11
5 Мојс 5,29
6,5
Мт 22,37

⁹ 21,37. Стиховите 36 и 37 ги нема во најстарите еврејски ракописи. Засведочени се во старата грчка и старата латинска верзија.

11 ⁵ Мојс 13,12-15 ⁶ Потоа Исус ги благослови и ги отпушти и тие се разотидоа по своите шатори.

⁷ На едната половина од Манасиевото племе Мојсеј ѝ даде дел во Башан, а на другата половина Исус ѝ даде дел со браќата нивни на запад од Јордан. И кога Исус ги отпушти во шаторите нивни и ги благослови,

⁸ тој им рече: „Вратете се со големото богатство во своите шатори, со многуброен добиток, со сребро, со злато, со бакар и со железо, и со многу облека“; и го поделија пленот, земен од непријателите, со браќата свои.

Жрџвеник крај Јордан

⁹ Тогаш синовите Рувимови и синовите Гадови и едната половина од Манасиевото племе се вратија и тргнаа од синовите Израилеви од Силом, што е во хананската земја, за да си одат во земјата Галаад, во земјата на наследството свое што го добија по заповед на Господ, дадена преку Мојсеј.

¹⁰ Кога дојдоа во околината на Јордан, во хананската земја, синовите Рувимови и синовите Гадови, и едната половина од Манасиевото племе изградија таму, крај Јордан, еден жрџвеник, жрџвеник голем на изглед.

¹¹ И слушнаа Израилевите синови дека се зборува: „Ете, синовите Рувимови и синовите Гадови и половина од Манасиевото племе изградиле жрџвеник во хананската земја, крај Јордан, од страната на Израилевите синови.“

¹² Штом го чуја тоа Израилевите синови, се собра целата заедница на синовите Израилеви во Силом за да одат во војна против нив.

¹³ Најнапред синовите Израилеви го испратија кај синовите Рувимови и кај синовите Гадови и кај половината од Манасиевото племе во Галаадската земја Финес, синот на свештеникот Елеазар,

¹⁴ и со него десет родоначалници, по еден од сите Израилеви племиња; секој од нив беше војвода во илјадниците Израилеви.

¹⁵ И тие дојдоа кај синовите Рувимови и кај синовите Гадови и кај половината од Манасиевото племе во земјата Галаад и им рекоа, велејќи:

¹⁶ „Еве што вели целата заедница Господова: каков престап сте направиле пред Израилевиот Бог, со тоа што Му завртевте грб на Господ, и си подигнавте жрџвеник и отстапивте сега од Господ?“

¹⁷ Зар мал ви беше гревот Фегоров, од кого не сме се очистиле ни до ден-денес и заради него дојде помор врз заедницата Господова?

¹⁸ А вие денес отстапувате од Господ! Денес станувате против Него, а утре Тој ќе се разгневи на целата заедница Израилева.

¹⁹ Ако, пак, земјата на вашето наследство ви е мала, поминете сите во земјата Господова, во која се наоѓа скинијата Господова, земете дел меѓу нас, но не станувајте против Господ, нити против нас станувајте, градејќи си друг жрџвеник, освен жрџвеникот на Господ, нашиот Бог;

²⁰ зар Ахан, синот Зерахов, не изврши ли самиот престап, земајќи од проколнатото, а гневот падна врз целото општество Израилево? Не умре само тој поради беззаконието свое.“

²¹ И одговорија на тоа синовите Рувимови и синовите Гадови и половината од Манасиевото племе и им рекоа на војводите Израилеви:

²² „Господ Бог е вечен, Господ Бог е вечен, Тој знае, и Израил нека знае! Ако отстапуваме од Господ, Господ нека не нè поштеди во овој ден!“

²³ Ако сме изградиле жрџвеник, за да отстапиме од Господ, или за да принесуваме на него сепаленици или да принесуваме на него жртви за мир, самиот Господ нека суди!

²⁴ Но за добро го направивме ние тоа, за да не им речат утре вашите синови на нашите синови: Што имате вие со Господ, Израилевиот Бог?

²⁵ Господ го определи Јордан за граница меѓу нас и вас, синови Рувимови и синови Гадови, вие немате дел во Господ. Така синовите ваши ќе ги отуѓат

17

4 Мојс 25,3-5
5 Мојс 4,3

19

2 Мојс 26,1

20

7,1-5

21

5 Мојс 10,17

22

5 Мојс 10,17
1 Цар 2,3
3 Цар 8,39
Ер 17,10
Пс 10,4
40,10
44,22
139,4
1 Лст 28,9

23

5 Мојс 12,11
18,19

ИСУС НАВИН

27 нашите синови да не Му служат на Господ.

5 Мојс
12,5-17

28 Затоа рековме: да си подигнеме жртвеник не заради приноси ниту заради жртви,

1 Мојс
21,30

²⁷ туку за да биде тој меѓу вас и нас, меѓу нашите родови по нас, сведок дека ние можеме да Му служиме на Господ пред нив со наши приноси, и со наши сепаленици и жртви за мир и за да не им речат утре вашите синови на нашите синови: вие немате дел во Господ.

²⁸ Па си рековме: ако така ни кажат нам и на нашите родови по нас, ние ќе им речеме: Видете ја сличноста на жртвеникот Господов, што го направиле нашите татковци, не заради приноси ниту заради жртви, туку за да биде сведок меѓу вас и нас (и меѓу синовите наши).

²⁹ Далеку сме од мислата, да отстапиме од Господ, и да се одвратиме од Господ, и да сидаме жртвеник за сепаленици, приноси за жртви, освен пред жртвеникот на Господ, нашиот Бог, кој е пред скинијата Негова.”

³⁰ Свештеникот Финес, сите началници на заедницата и војводите на илјадниците Израилеви, што беа со нив, кога ги слушнаа зборовите, што ги рекоа Рувимовите синови, Гадовите синови и Манасиевите синови, ги одобрија.

³¹ И Елеазаровиот син, свештеникот Финес, им рече на синовите Рувимови, на синовите Гадови, и на половината од Манасиевото племе: „Денес познавме дека Господ е меѓу нас, дека вие со тоа не сте извршиле пред Господ престап, но дека сте ги избавиле синовите Израилеви од раката Господова.”

³² Тогаш Елеазаровиот син, свештеникот Финес, и родоначалниците се вратија откај синовите Рувимови и синовите Гадови (од половината на племето Манасиево) во хананската земја кај синовите Израилеви и им донесоа одговор.

³³ И на Израилевите синови тоа им годеше, па Го благословија синовите Израилеви Бога и рекоа дека нема да воју-

ваат против нив, и да ја разорат земјата, во која живеат синовите Рувимови и синовите Гадови (и половина од Манасиевото племе).

³⁴ И Рувимовите синови и Гадовите синови го нарекоа тој жртвеник Ед¹¹, зашто, рекоа тие, тој е сведок меѓу нас дека Господ е Бог.

Последниџе ѿораки на Исус

23 По многу време, откако Господ Бог го успокои Израил од сите околни непријатели, Исус остаре, дојде во поодмината возраст.

² И ги свика Исус сите синови Израилеви, старешините нивни, судиите нивни и управителите нивни, и им рече: „Јас остарев, дојдов во поодмината возраст.

³ Вие видовте сè што Господ, вашиот Бог, направи пред лицето ваше со сите тие народи, бидејќи Господ, вашиот Бог, Самиот се бори за вас.

⁴ Ете, ви ги поделив со ждрепка тие други народи во наследство на племињата ваши, сите народи што ги победив од Јордан до Големото Море, на запад.

⁵ Самиот Господ, вашиот Бог, ќе ги прогони од вас (додека не загинат; и ќе испрати против нив диви сверови, додека не ги истреби нив и нивните цареви пред вашите очи); ќе ги истреби пред вас, за да ја добиете во наследство нивната земја, како што Господ, вашиот Бог, ви говореше.

⁶ Затоа трудете се ревносно да чувате и да исполнувате сè што е напишано во книгата на Мојсеевиот закон, не отстапувајќи од него ниту надесно, ниту на лево.

⁷ Не се зближувајте со народите што останаа меѓу вас, не ги спомнувајте имињата на нивните богови, не колнете се во нив, не служете им и не им се поклонувајте,

⁸ но приврзете се кон Господ, вашиот Бог, како што правевте до денес.

⁹ Господ протера пред ваши очи големи и силни народи, и никој не се осмели да стане против вас до денес;

34
1 Мојс
31,47-52

23,1
13,1
21,44
24,29

3
5 Мојс 20,4

4
1,4
Пс 77,55

5
2 Мојс
23,30
Ер 46,15
Пс 43,5

6
1,7
5 Мојс 5,32
7,1-6
17,20

7
2 Мојс
25,13
Ер 5,7

8
5 Мојс
10,20

10 ¹⁰ еден од вас гонеше пред себе илјада, бидејќи Самиот Господ, вашиот Бог, се бореше за вас, како што ви говореше.

¹¹ Затоа бидете многу внимателни и сакајте Го Господа, вашиот Бог.

11 ¹² Ако, пак, се вратите и се приклучите кон остатоците на тие народи, што останаа меѓу вас, и се сродите со нив, и одите кај нив, и тие кај вас,

12 ¹³ знајте дека Господ, вашиот Бог, нема повеќе да ги прогонува од вас тие народи, туку ќе бидат за вас стапица и мрежа, камшик за ребрата ваши и трн за вашите очи, додека не бидете истребени од таа добра земја, што Господ, вашиот Бог, ви ја даде.

13 ¹⁴ Еве, јас сега заминувам на пат каде што целиот свет заминува. А вие познавте со сето свое срце и со сета своја душа дека не беше напразен ниеден збор од сите добри зборови, што ги говореше за вас Господ, вашиот Бог: сè се изврши на вас, ни еден збор не остана неисполнет.

14 ¹⁵ Но како што се изврши на вас секој добар збор, што ви го кажуваше Господ, вашиот Бог, така Господ ќе го исполни над вас секој лош збор, додека не ве истреби од оваа добра земја, што ви ја даде Господ, вашиот Бог.

15 ¹⁶ Ако го прекршите заветот на Господ, вашиот Бог, што Тој ви го заповеда, и отидете да им служите на други богови и да им се поклонувате, тогаш гневот Господов ќе пламне врз вас, и брзо ќе исчезнете од оваа добра земја, која Тој ви ја даде.”

16 ¹⁷ И тогаш Исус ги собра сите племиња Израилеви во Сихем и ги свика старешините на Израил и кнезовите негови, судиите негови и управителите негови, и тие се претставија пред Господ Бог.

¹⁸ И му рече Исус на целиот народ: „Вака вели Господ, Бог на Израил: вашите татковци, Тара, таткото Авраамов и таткото Нахоров, во старо време

живееја од онаа страна на Реката¹² и им служеа на други богови.

³ Но јас го зедев таткото ваш Авраам од онаа страна на Реката, го водев до земјата хананска, му го умножив семето негово и му го дадов Исак.

⁴ На Исак му ги дадов Јаков и Исав. На Исав му ја дадов во наследство гора-та Сеир; а Јаков и синовите негови влегоа во Египет (и станаа таму голем, силен и многуброен народ, и Египќаните почнаа да ги притеснуваат).

⁵ Тогаш ги испратив Мојсеј и Арон и го совладаа Египет со она што го извршив таму, а потоа ве изведов.

⁶ Ги изведов татковците ваши од Египет, и вие дојдовте кај Црвеното Море. Тогаш Египќаните се спуштија по татковците ваши со коли и коњаници до Црвеното Море;

⁷ но тие повикаа кон Господ, и Тој спушти густа магла меѓу нас и Египќаните и го наведе на нив морето, кое и ги покри. Очите ваши видоа што направи Господ во египетската земја и вие останавте во пустината многу денови.

⁸ И ве воведоа во земјата на Аморејците, кои живеаа од онаа страна на Јордан; тие станаа против вас, но Господ ги предаде во ваши раце, и вие ја добивте како наследство земјата нивна и ги истребивте од пред лицето ваше.

⁹ Се крена Валак, синот на Ципор, моавскиот цар, и отиде со војска против Израил, и испрати да го повикаат Беоровиот син Валаам, за да ве фрли во проклетство;

¹⁰ но Господ не сакаше да го послуша Валаам, – тој ве благослови, и јас ве избавив од рацете негови.

¹¹ Вие го преминавте Јордан и дојдовте во Ерихон. И почнаа да војуваат против вас жителите на Ерихон: Аморејците и Перизијците, Хананците и Хитијците, Гергесејците, Евејците и Јевусијците, но Господ ги предаде во вашите раце.

¹² И испрати пред вас стршели, кои ги изгонија од пред вас двајцата аморејски цареви; без твојот меч и без твојот лак.

24,31 Мојс
12,1-6**4**1 Мојс
19-26**5**2 Мојс 3,10
4,14-16
7,14-12,36
17,1-13
Пс 104,26**8**4 Мојс
21,21-35
5 Мојс
2,26-3,11**9**4 Мојс
22-24

Израил одлучува да Му служи на Боџа

24 Тогаш Исус ги собра сите племиња Израилеви во Сихем и ги свика старешините на Израил и кнезовите негови, судиите негови и управителите негови, и тие се претставија пред Господ Бог.

² И му рече Исус на целиот народ: „Вака вели Господ, Бог на Израил: вашите татковци, Тара, таткото Авраамов и таткото Нахоров, во старо време

¹⁰ 24,2. *Еуфрат*.

ИСУС НАВИН

135 Мојс
30,15-20
Пе 43,3-7
Неем 9,25

¹³ И ви даде земја, за која вие не сте се труделе, и градови што не сте ги граделе, и вие живеете во нив; и лозја и маслини, кои не сте ги саделе, а јадете плодови.

145 Мојс
10,12
18,13

¹⁴ И така, имајте страхопочит кон Господ и служете Му со чистота и искреност; и отфрлете ги боговите на кои им служеа предците ваши од онаа страна на Реката и во Египет, и служете Му на Господ.

16

22,29

193 Мојс
11,44
19,2
20,26
Ис 6,3

¹⁵ Ако, пак, не ви е мило да Му служите на Господ, одберете си сега, кому да му служите: на боговите ли, на кои им служеа предците ваши, кога беа од онаа страна на Реката, или на боговите на Аморејците, во чија земја живеете, а, пак, јас и домот мој ќе му служиме на Господ, (бидејќи Тој е свет)."

23

Суд 10,16

¹⁶ Одговори народот и рече: „Не, тоа никако! Нема да Го оставиме Господа и нема да им служиме на други богови!

¹⁷ Зашто Господ е наш Бог; Тој нè изведе нас и таковците наши од египетската земја, од домот на ропството, и правеше пред очите наши големи чуда и нè чуваше по целиот пат, по кој одевме, и меѓу сите народи, низ кои минувавме.

¹⁸ Господ ги изгони откај нас сите народи и Аморејците, што живееја во оваа земја. Затоа и ние ќе Му служиме на Господ, бидејќи Тој е наш Бог."

¹⁹ Исус му рече на народот: „Не ќе може да Му служите на Господ, зашто Тој е свет Бог, Бог ревнител; Тој нема да го истрпи беззаконието ваше и гревовите ваши.

²⁰ Ако Го оставите Бога и им служите на туѓи богови, Тој ќе испрати на вас зло и ќе ве истреби, место да ви направи добро."

²¹ И народот му одговори на Исус: „Не, ние ќе Му служиме на Господ."

²² Исус му рече на народот: „Сведоци ли сте вие за себе дека Го избравте Господа да Му служите?" Тие одговорија: „Сведоци сме."

²³ „А сега, отфрлете ги туѓите богови што се меѓу вас и свртете го срцето свое кон Господ, Израилевиот Бог."

²⁴ Народот му рече на Исус: „На Господа, нашиот Бог, ќе Му служиме и гласот Негов ќе го слушаме."

²⁵ И тој ден Исус направи со народот завет и му даде наредби и закони во Сихем (пред скинијата на Господ, Бог Израилев).

²⁶ И ги запиша Исус тие зборови во книгата на законот Божји, па зеде голем камен и го постави таму под дабот, што е пред светилиштето Господово.

²⁷ И му кажа Исус на целиот народ: „Ете, овој камен ќе ни биде сведок, бидејќи тој ги слушна сите зборови на Господ што Тој ви ги кажа денес; тој нека биде сведок против вас, ако некогаш лажете пред Господ, Вашиот Бог."

²⁸ И потоа Исус го испрати народот, секој во местото свое.

Смртта на Исус

²⁹ И Му служеше Израил на Господ во сите денови Исусови, и во сите денови на старешините, кои го поминаа времето со Исус и кои ги видоа сите дела што му ги направи на Израил.

³⁰ И по сето тоа умре Исус, синот Навинов, слугата Господов, на сто и десет години.

³¹ И го погребаша во пределите на делот негов во Тимнат-Серах, во Ефремовата Гора, на север од планината Гааш.

^{31a)} (И го ставија таму со него во гробот, во кој ги погребаша камените ножеви со кои Исус ги беше обрезал Израилевите синови во Гилгал, кога ги изведе од Египет, како што му беше заповедал Господ; и тие се таму дури до денес).

³² И коските на Јосиф, кои Израилевите синови ги изнесоа од Египет, ги погребаша во Сихем, во оној дел на полето, што Јаков го беше купил од синовите Аморејски, кои живееја во Сихем, за сто сребреници и му ги даде како дел на Јосиф.

³³ Потоа умре и Ароновиот син Елеазар, и го погребаша на ридот Финес, кој му беше даден на Ефремовата Гора.

265 Мојс
29,12-13
Неем 10,10**27**1 Мојс
31,48-52
5 Мојс
31,26**28**

Суд 2,6

321 Мојс
47,29-30
50,24-25
2 Мојс
13,19
Јн 4,5
Дела 7,16

³⁴ Во тој ден Израилевите синови, откако го зедаа ковчетот Божји, го носеа со себеси, а Финес беше свештеник место татка си Елеазар, додека не умре и го погребаа на неговиот рид.

³⁵ И синовите Израилеви отидоа секој во своето место и во својот град.

³⁶ И почнаа Израилевите синови да им служат на Аштарта и на Аштарот, богови на околните народи; и Господ ги предаде во рацете на моавскиот цар Еглон, кој владееше над нив осумнаесет години.

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

Вовед

Собиќијата од книѓата Судии Израилеви се однесуваат на еден период полн со немири, кој трае од вселувањето на Израилциите во Ханан, па до воспоставувањето на царството и царската власт. Централниот дел на оваа книѓа ги прикажува подвизиите на еден одреден број судии, или пак само накратко ги прикажува нивните животи. Овие произлегува и самиот наслов на книѓата; Судииите се луѓе, кои правото на владеење го добиле лично од Бога, а нивните овластувања се протегале не само во област на правото, туку многу пошироко. Таквите луѓе имаат должност да управуваат со народот, или пак да го избават племието или повеќе племиња кога тие се во неволја. Книѓата за Судииите е составена од три основни дела:

Првиот се однесува на настаниите кои го одбележуваат доселувањето на Израилциите во Ханан, сè до смртта на Исус Навин (1,1 до 2,10).

Вториот дел суицијски покажува како Бог го ослободува Својот народ, одбирајќи и испраќајќи луѓе кои конкретно го осигураваат нивното ослободување (2,11-16,31).

Третиот дел донесува две епизоди со кои се истакнува беззаконие кое владее меѓу израилските племиња во првобитниот период пред да се постават цареви на власт (17-21).

Според книѓата за Судииите, она што му се случува на Израил зависи од неговиот однос кон Бога. Сè додека тој Му е неверен, Бог доушито утнеување од соседите и од непријатели на локалните племиња, но кога Му се обраќа и Го повикува на помош, Бог го избавува.

1,1

20,18
Ис.Н. 24,29

5

Ис.Н. 10,3

Израил се вселува во Ханан

1 По смртта на Исус, синовите на Израил Го прашаа Господа, велјќи: „Кој од нас прв ќе тргне против Хананците – да војува против нив?“

² Господ одговори: „Јуда ќе тргне; ете, Јас ја предавам земјата во негови раце.“

³ Јуда, пак, му кажа на братот свој Симеон: „Дојди со мене во мојот дел за да војуваме против Хананците; а потоа јас ќе влезам со тебе во твојот дел.“ И Симеон отиде со него.

⁴ Тогаш Јуда тргна, и ги предаде Господ Хананците и Перизијците во рацете нивни, и тие убија од нив во Безек десет илјади души.

⁵ Во Безек наидоа на Адони-Везек, започнаа битка со него и ги разбија Хананците и Перизијците.

⁶ Адони-Везек избега, но тие се спуштија, тргнаа по него, го фатија и му ги исекоа палците на рацете негови и на нозете негови.

⁷ Тогаш Адони-Везек рече: „Седумдесет цареви со пресечени палци на рацете и нозете собираа трошки под трpezата моја; како што правев јас, така ми воздаде Бог.“ И го доведоа во Ерусалим, каде што и умре.

⁸ И војуваа Јудините синови против Ерусалим, го презедоа и го поразиле со меч и градот го изгореа со оган.

⁹ Потоа Јудините синови тргнаа да војуваат против Хананците, кои живеела во планинската земја, во јужната област и во рамнината.

¹⁰ И тргна Јуда против Хананците, кои живеела во Хеврон, (порано Хеврон се нарекуваше Кирјат-Арба), и ги

7

Ис.Н. 10,1

8

Ис.Н. 15,63

9

Ис.Н. 9,1
10,40
Ер 32,44
33,13

10

1 Моје
35,27
Ис.Н.
10,36-39
11,21
14,6-15

13 разбија Шешај, Ахиман и Талмај (од 3,9-10 Енаковиот род).

16 ^{2 Мојс 2,16-22} ^{4 Мојс 10,29-32} ^{24,21-22} Оттука тргнаа против жителите на Давир; порано Давир се викаше Кирјат-Сефер.

19 ^{Ис.Н. 1,19} ^{17,16} ¹² Тогаш Халев рече: „Кој ќе го нападне Кирјат-Сефер и ќе го преземе, ќе му ја дадам ќерката своја Ахса за жена.”

20 ^{4 Мојс 14,24} ^{Ис.Н. 14,12-13} ¹³ Го презеде Готониил, синот на Кенаназ, помладиот брат на Халев; и тој му ја даде ќерката своја Ахса за жена.

22 ^{1 Мојс 28,17-19} ^{Ис.Н. 18,13} ¹⁴ Пред да замине таа, Готониил ја подучи да бара од татко си земја, и таа слезе од магарето. Халев ја праша: „Што бараш?”

¹⁵ А таа му рече: „Дај ми благослов; ти ми даде сува земја, дај ми и водни извори.” И ѝ ги даде Халев горните извори и долните извори.

¹⁶ Кенијците, пак, кои водат потекло од Мојсеевиот тест, појдоа од градот на палмите¹ со Јудините синови во Јудината пустина, која е на југ од Арад. И дојдоа и се населија меѓу народот.

¹⁷ Потоа тргна Јуда со својот брат Симеон и ги совладаа Хананците, кои живеаа во Цефат, го проколнаа градот со проклетство и го нарекоа тој град Хорма.

¹⁸ Јуда исто така ги презеде Газа со нејзината околина, Ашкелон и неговата околина, и Екрон и неговата околина (и Азот со неговата околина),

¹⁹ Господ беше со Јуда, и тој ја доби во наследство планината; но не можеше да ги истера жителите на долината, бидејќи тие имаа железни двоколки.

²⁰ А на Халев му го предадоа Хеврон, како што беше рекол Мојсеј, (и таму тој ги доби во наследство трите града) и ги истера оттаму трите сина на Анак.

²¹ Но Венијаминовите синови не ги истераа Јевусијците, кои живеаа во Ерусалим; Јевусијците живеат со потомците на Венијамин во Ерусалим и до ден-денес.

²² И синовите Јосифови исто така тргнаа против Ветил, и Господ беше со нив.

¹ 1,16. Ерихон.

²³ (И се задржаа) Јосифовите синови го разгледаа Ветил, а порано градот се нарекуваше Луз.

²⁴ И стражарите видоа еден човек, кој доаѓаше од градот (го фатија) и му рекоа: „Покажи ни го влезот во градот, и ќе покажеме милост кон тебе.”

²⁵ Тој им го покажа влезот во градот, и тие го совладаа градот со сечилото на мечот, а тој човек и сите негови роднини ги пуштија.

²⁶ Тој човек отиде во земјата на Хитијците и изгради таму град и го нарече со името Луз. Тоа му е името и до ден-денес.

²⁷ И Манасија не ги избрка жителите на Бет-Шан (кој е град на Скитите) и неговите села, ниту жителите на Таанах и неговите села, ниту жителите на Дор и неговите села, ниту жителите на Јивлеам и неговите села, ниту пак на Мегидо и неговите села. Но, Хананците и понатаму останаа да живеат во оваа земја.

²⁸ Кога Израил стана силен, им наметна данок на Хананците, но не ги избрка.

²⁹ И Ефрем не ги истера Хананците кои живеаа во Гезер; и Хананците живеаа меѓу нив во Гезер (и им плаќаа данок).

³⁰ И Завулон не ги избрка жителите на Китрон, ниту жителите на Нахалол, и Хананците живеаа меѓу нив и им плаќаа данок.

³¹ И Асир не ги избрка жителите на Ако, (кои му плаќаа данок, ниту жителите на Дор) и ниту жителите на Сидон и Ахлав, ниту од Ахзив, Хелба, Афик ниту, пак, од Рехов.

³² Се насели Асир меѓу Хананците, жителите на таа земја, бидејќи не можеше да ги избрка.

³³ И Нефталим не ги избрка жителите на Ветсамис како ни жителите на Бет-Анат и живеаа меѓу Хананците, жителите на таа земја; а жителите на Ветсамис и на Бет-Анат беа негови поданици.

25
Ис.Н. 6,20

27
Ис.Н. 17,11

28
Ис.Н. 17,13

29
Ис.Н. 16,10

30
Ис.Н. 19,10

31
Ис.Н. 19,24

33
Ис.Н. 19,32

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

34 ^{Ис.Н. 19,47-48} ³⁴ Аморејците ги потиснаа синовите Данови во горите, бидејќи не им даваа да слезат во долината.

2,1 ^{3 Мојс 26,42-44} ² И Аморејците останаа да живеат во Хар-Херес, во Ајалон и Шаалевим; но раката на Јосифовиот дом ги присили (Аморејците) и тие им станаа поданици.

2 ^{2 Мојс 23,32 34,12} ³⁶ Пределите на Аморејците се протегаа од угорнината Акравим, од Карпата сè угоре.

^{5 Мојс 7,2 5 Мојс 12,3}

3 *Госїод го укорува Својої народ*

2 ^{2 Мојс 23,33 34,12} ^{5 Мојс 7,16} Дојде ангел Господов од Гилгал во Бохим (и во Вегил, во домот на Израил) и рече: „(Вака вели Господ:) Јас ве изведов од Египет и ве воведов во земјата, за која им се заколнав на татковците ваши (дека ќе ви ја дадам); и реков: – нема да го нарушам Мојот завет со вас никогаш;

² вие, пак, не влегувајте во сојуз со жителите на оваа земја; (на боговите нивни не им се поклонувајте, идолите нивни скршете ги), жртвениците нивни урнете ги. Но вие не го послушавте гласот Мој. Зошто постапивте така?

³ Затоа велам: (нема повеќе да ги преселувам тие луѓе што сакав да ги истерам), нема да ги истерам од вас, и тие ќе бидат трње за вас, а боговите нивни ќе ви бидат соблазна.”

⁴ Кога ангелот Господов ги кажа тие зборови пред сите синови Израилеви, народот крена голем пискот и заплака.

⁵ Поради тоа и го нарекуваат тоа место Бохим. Таму тие Му принесоа жртва на Господ.

Смрїїа на Исус

⁶ Откако Исус го распушти народот, синовите Израилеви заминаа, (секој во домот свој и) секој во својот дел за да добие во наследство земја.

⁷ Народот Му служеше на Господ во текот на сите денови на Исус и во текот на сите денови на старешините, кои го надживеаја Исус, и кои го беа виделе сето големо дело на Господ што Тој го направи за Израил.

⁸ А кога умре Исус, синот Навинов, слуга Господов, на сто и десет години,

⁹ го погребаша во пределите на неговиот дел што го наследи во Тимнат-Херес, во Ефремовата Гора, на север од планината Гааш;

¹⁰ и кога целото поколение им се придружи на своите предци, и настана по нив друг род, кој не Го знаеше Господа и делата Негови, какви што му беше направил на Израил, –

Народої оїсїїаїува од Госїод

¹¹ тогаш Израилевите синови почнаа да прават зло пред Господ и да му служат на Ваал;

¹² Го оставија Господа, Бог на татковците нивни, Кој ги беше извел од земјата египетска, и се свртеа кон други богови, кон боговите на тамошните места, и почнаа да им се поклонуваат, и Го разгневија Господ;

¹³ Го оставија Господа и почнаа да им служат на Вааловци и на разни Астарти.

¹⁴ Тогаш Господ силно се разгневи против Израилците и ги предаде во рацете на грабачи, кои ги ограбуваа; и ги предаде во рацете на околните народи, и не можеа повеќе да одолеат пред непријателите свои.

¹⁵ Насекаде, каде и да отидеа тие, раката Господова беше против нив на зло, како што им беше говорел Господ и како што им се беше заколнал Господ. И тие беа на голема мака.

¹⁶ Тогаш Господ им постави судии, кои ги спасуваа од рацете на оние што ги пленеа.

¹⁷ Но тие и нив не ги слушаа, туку блудствуваа со други богови и ним им се поклонуваа, (па Го разгневија Господа), а потоа скршнаа од патот, по кој одеа нивните предци, кои им се покоруваа на заповедите од Господ. Тие не правеа така.

¹⁸ Но кога Господ им поставуваше судии, Сам Господ беше со судијата и ги спасуваше од непријателите нивни во текот на целиот век на судијата, зашто Господ ги сожалуваше, слушајќи ги офкањата нивни од оние што ги угнетуваа и потискаа.

9 ^{Ис.Н. 19,49}

10 ^{Гал 4,8}

11 ^{3,7 3,12 4,1 6,1 8,33 10,6 3 Цар 16,31 22,53-54}

12

^{4 Мојс 11,33 5 Мојс 4,25 Пс 77,58 106,40}

14

^{5 Мојс 31,17 Неем 9,27}

15

^{5 Мојс 28,15-46}

16

^{Пс 105,43 Дела 13,20}

17

^{Ос 1,2 Пс 105,36 Неем 10,27}

18

^{1 Цар 7,3 4 Цар 13,5}

20 ¹⁹ Но штом ќе умреше судијата, тие одново почнуваа да живеат во уште поголем разврат од своите предци, одејќи по други богови, да им служат и да им се поклонуваат. И не отстапуваа од делата свои жестоки и од лошиот пат свој.

3 *Господ го искушува Израил*

6 ²⁰ Тогаш Господ силно се разгневи против Израил и рече: „Поради тоа што овој народ отстапи од заветот Мој што го поставив со нивните предци, и не го послушаа гласот Мој,

7 ²¹ ни Јас нема повеќе да протерувам пред нив ниеден од народите што ги остави Исус, кога умираше,

8 ²² за да го испитам Израил; ќе почнат ли да се држат до патот Господов и да одат по него, како што се држеа татковците нивни, или не?”

9 ²³ И Господ ги остави тие народи и не ги протера веднаш и не ги предаде во рацете на Исус.

10 ²³ И Господ ги остави тие народи и не ги протера веднаш и не ги предаде во рацете на Исус.

11 ²³ И Господ ги остави тие народи и не ги протера веднаш и не ги предаде во рацете на Исус.

Гоџониил

⁷ Синовите Израилеви извршија зло пред очите на Господ, и Го заборавија својот Господ Бог, и им служеа на Вааловци и на Ашери ⁶.

⁸ Тогаш Господ се разгневи силно против Израил, и ги предаде во рацете на Кушан-Ришатаим, царот на Горни Арам, и синовите Израилеви му робуваа на Кушан-Ришатаим осум години.

⁹ Потоа синовите Израилеви повикаа кон Господ, и Тој подигна за синовите Израилеви спасител – Кеназовиот син Готониил, помалиот брат на Халев.

¹⁰ Врз него беше Духот Господов, и тој беше судија на Израил. Тој објави војна против Кушан-Ришатаим, и Господ го предаде во рацете негови арамејскиот цар Кушан-Ришатаим и раката негова се зацврсти над Кушан-Ришатаим.

² 3,7. Ашера е хананска божица.

³ 3,13. *Ерихон*.

3 А ова се народите, кои Господ ги остави за да ги искушува со нив синовите на Израил, сите оние кои не знаеја за сите битки ханански.

² Само за да знаат и да се научат на војување подоцнежните поколенија на Израил, кои порано не знаеја за војна:

³ пет филистејски војводства, сите Хананци, Сидонци и Евејци, кои живеешеја на планината Ливан од планината Ваал-Ермон до Емат.

⁴ Тие беа оставени за да биде преку нив искушуван Израил, и да се дознае, дали се покоруваат на заповедите Господови, кои Тој ги беше заповедал на нивните предци преку Мојсеј.

⁵ И живеешеја Израилевите синови меѓу Хананците, Хитијците, Аморејците, Перизијците, Евејците (Гергесејци) и Јевусијците,

⁶ и ги земаа ќерките нивни за жени, и им ги даваа ќерките свои на синовите нивни, и им служеа на нивните богови.

11

3,30

5,31

8,28

Ис.Н. 11,23

СУДИИТЕ НА ИЗРАИЛ

¹¹ И земјата беше спокојна четириесет години, Потоа умре Готониил, синот на Кеназ.

Аод

¹² Синовите Израилеви почнаа пак да прават зло пред Господ, и Господ му даде сила на моавскиот цар Еглон против Израил, поради тоа што тие правеа зло пред Господ.

¹³ Тој ги собра кај себе синовите Амонови и Амаликови, па тргна и го собори Израил, и го завладеа градот на палмите^Ц.

¹⁴ И синовите Израилеви му робуваа на моавскиот цар Еглон осумнаесет години.

¹⁵ Тогаш синовите Израилеви пак повикаа кон Господ, и Господ им го избра за спасител Аод, синот на Гера, од Венијаминовото племе, кој беше

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

левак. И синовите Израилеви испратија по него дарови до моавскиот цар Еглон.

¹⁶ Аод си направи меч со две сечила, долг еден лакот, и го препаша под облеката своја на десното бедро,

¹⁷ и однесе дарови на моавскиот цар Еглон, а Еглон беше многу дебел човек.

¹⁸ Кога Аод ги принесе сите дарови и ги испрати луѓето што ги донесоа даровите,

¹⁹ сам се врати откај идолите што се во Гилгал, и рече: „Царе, имам тајна порака за тебе.” Тој рече: „Потивко!” И излегоа сите што стојеа покрај него.

²⁰ Аод влезе кај него: тој седеше сам во летната горна соба. Тогаш Аод рече: „Имам Божја порака за тебе.” Еглон стана од престолот.

²¹ Кога тој стана, Аод ја подаде својата лева рака, и го зеде мечот од десното бедро и го заби во неговиот стомак,

²² така што сечилото влезе заедно со дршката, а салото го покри сечилото; бидејќи Аод не можеше да го извади мечот, од неговиот мев излегуваше нечистотија.

²³ Аод потоа излезе од собата, ја затвори вратата и ја заклучи.

²⁴ Откако излезе, слугите на Еглон дојдоа и видоа: ете, вратата на собата е заклучена, и си рекоа: сигурно тој е отилен по потреба до летната соба.

²⁵ Чекаа доста долго, но откако видоа дека никој не ја отвора вратата од собата, зедао клуч и отклучија, а таму нивниот господар лежи на земјата мртов.

²⁶ Додека се чудеа, Аод избега, мина покрај идолите и се засолни во Сеира.

²⁷ А штом пристигна Аод затруби со труба во Ефремовата Планина, и слегаа со него синовите Израилеви од гората, и тој тргна пред нив.

²⁸ И им рече: „Одете по мене, зашто Господ ги предаде непријателите ваши, Моавците, во ваши раце.” И тргнаа по него, ги презедоа моавските премини на Јордан, и не пуштија никој да премине.

²⁹ Тогаш убија околу десет илјади Моавци, сè здрави и силни, и никој не избега.

³⁰ Така се смирија во оној ден Моавците пред Израил, и земјата беше спокојна осумдесет години. (И Аод беше нивен судија до својата смрт).

Самеѓар

³¹ По него дојде Самеѓар, син Анатов, кој уби шестотини Филистејци со воловски остен; и тој исто така го избави Израил.

Девора и Варак

4 Кога умре Аод, Израилевите синови пак почнаа да прават зло пред Господ.

² И Господ ги предаде во рацете на хананскиот цар Јавин, кој царуваше во Асор, и на неговиот војсководач Сисера, кој живееше во Харошет-Гојим.

³ И повикаа Израилевите синови кон Господ; зашто Јавин имаше деветстотини железни коли и ги потискаше Израилевите синови дваесет години.

⁴ Во тоа време судија во Израил беше пророчицата Девора, жената на Лапидот;

⁵ таа обично седеше под Деворината палма, меѓу Рама и Ветил, во Ефремовата Планина и одеа кај неа Израилевите синови за судење.

⁶ Девора испрати да го повикаат Варак, синот на Авиноам од Кедес Нефталимов, и му рече: „Зар не ти заповеда Господ, Бог Израилев – оди, собери народ на гората Тавор и земи со себе десет илјади мажи од Нефталимовите синови и од Завулоновите синови;

⁷ Јас, пак, ќе го доведам кај тебе, кај потокот Кишон, Јавиновиот војсководач Сисера, и колите негови и многуилјадната војска негова, и ќе ти ги предадам во твои раце.”

⁸ Варак ѝ одговори: „Ако дојдеш со мене, ќе одам; ако не дојдеш со мене, нема да одам, (зашто не го знам денот, во кој Господ ќе го испрати ангелот со мене).”

⁹ Таа му рече: „Добро, ќе дојдам со тебе; само знај дека нема да биде славата твоја по патот, по кој ќе одиш; зашто во женска рака ќе го предаде Господ Сисера.” И Девора стана и тргна со Варак за Кедес.

315,6
2 Цар
23,11-12**4,1**

2,19

2Ис.Н. 11,1
1 Цар 12,9
Пс 82,9**4**

5,1.7.12.15

65,12
Евр 11,32**7**5,21
Пс 82,9

11 ^{1,16} А Варак ги повика потомците на Завулон и потомците на Нефталим во Кедес, и по него тргнаа десет илјади души, и Девора појде со него.

16 ^{2 Мојс 14,25} Тогаш Кениецот Хевер се оддели од Кенијците, односно потомците на Ховав, шурата на Мојсеј, и го постави шаторот свој кај дабот, близу до Кедес.

19 ^{5,25} И му јавија на Сисера дека Авиноамиот син Варак излегол на гората Тавор.

21 ^{5,26} Сисера ги собра сите коли, деветстотини железни коли, и сиот народ што беше со него, и од Харошет-Гојим замина кај потокот Кишон.

¹⁴ И Девора му рече на Варак: „Стани, бидејќи денес е денот, во кој Господ ќе го предаде Сисера во рацете твои; Сам Господ ќе тргне пред Тебе.” И Варак слезе од гората Тавор, и по него – десет илјади мажи.

¹⁵ Тогаш Господ го доведе во забуна Сисера и сите негови коли и целиот народ негов пред Вараковиот меч, и Сисера слезе од колата своја и избега пеш.

¹⁶ Варак тргна да ги гони неговите коли и народот до Харошет-Гојим и целата војска на Сисера падна од остар меч, та не остана ни еден.

¹⁷ А Сисера побегна пеш до шаторот на Јаел, жената на Кениецот Хевер, зашто меѓу хаџорскиот цар Јавин и домот на Кениецот Хевер имаше мир.

¹⁸ Тогаш излезе Јаел и му рече на Сисера: „Влезе господаре мој, влезе кај мене, не плаши се!” Тој влезе кај неа во шаторот, и таа го покри со наметката своја.

¹⁹ Сисера ѝ рече: „Дај ми малку вода да пијам, жеден сум.” Таа одврза мев со млеко, му даде да пие и пак го покри.

²⁰ Сисера повторно ѝ рече: „Стој пред влезот на шаторот и ако некој дојде и те праша: „има ли некој тука?” а ти одговори – „нема””.

²¹ Јаел, Хеверовата жена, зеде еден колец од шаторот, зеде и чекан во раката своја, и отиде тивко кај него, та му го заби колецот во слепоочниците негови, така што тој допре до земјата; а тој уморен спиеше, – и умре.

²² И ете, Варак, трчаше по Сисера. Јаел го пречека и му рече: „Влезе, јас ќе ти го покажам човекот што го бараш.” Тој влезе кај неа, и ете, Сисера лежи мртов, со колецот во слепоочниците негови.

²³ Така го покори Бог во тој ден хананскиот цар Јавин пред синовите Израилеви.

²⁴ Раката на синовите Израилеви се засилуваше сè повеќе и повеќе над хананскиот цар Јавин, додека тие најпосле не го уништија.

Деворинаџа благодарсџвена џесна

5 Во тој ден запеаја Девора и Варак, синот Авиноамов со овие зборови:

² „Благословувајте Го Господа зашто се одмазди за Израил, народот покажа сесрдност.

³ Слушајте, цареви, внимавајте, кнезови; јас ќе Му пеам и ќе Му свирам на Господ, на Господ, Бог Израилев!

⁴ Кога излегуваше Ти, Господи, од Сеир, кога доаѓаше од полето Едом, земјата се тресеше, небото капеше и облаците вода пролеваа;

⁵ горите се топеа од лицето на Господ, дури и Синај затрепери пред Господ, Бог Израилев.

⁶ Во дните на Самегар, синот Анатов, во дните на Јаел, патиштата опустеа и кои порано одеа по правите патишта, тогаш одеа по околните патеки.

⁷ Во Израил немаше жител во селата, немаше, додека јас, Девора, не станав, додека не востанав јас, мајката Израилева.

⁸ Избраа нови богови, затоа војната беше пред вратата. Се виде ли штит и копје меѓу четириесет илјади од Израил?

⁹ Срцето ми е кон вас, началници Израилеви, кон ревноителите во народот; прославувајте Го Господа!

¹⁰ Вие, кои јавате на бели магариња што седите во судовите и одите по патот, разгласувајте!

¹¹ Среди гласовите на оние што плескаат, таму нека покажат правда, Господи, зацврсти ја правдата во Израил!

22
5,27

23
Пс 46,3
143,2

5,1
2 Мојс 15,1

3
Пс 26,6

4
5 Мојс 33,2
2 Цар 22,8
Ис 13,13
24,8
Ер 10,10
51,29

Јоил 4,16
Наум 1,5
Авак 3,6
Пс 17,7
67,7-9
76,16-17

5
2 Мојс 19,18
Пс 113,4

6
4,17
Ис 33,8
59,8

8
1 Цар 13,19-22

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

12 Тогаш народот Господов се разотиде по своите градови.

Ис 51,9,17
Пс 43,23
56,8

14 Разбуди се, разбуди се, Девора, разбуди се, па запеј песна! Стани, Варак и води ги своите платеници, сине Авиноамов!

4 Мојс 32,39
Ис.Н. 17,1

17 Тогаш се возвеличи силата негова; Господ мене ми ги потчини храбрите.

4 Мојс 32,1

19 Од Ефрем дојдоа оние, кои беа фатиле корен во долините; по тебе е братот твој Венијамин, според народот твој; од Махир доаѓаа началници, а од Завулон оние што се занимаваат со пишување.

Ис.Н. 11,5

20 И кнезовите Исахарови се со Девора, и Исахар исто така како Варак, се спуштија пеш во долината. Во Рувимовите племиња – големо разногласие.

Ис.Н. 10,10-14
2 Цар 5,24
Пс 17,13-14

22 И кнезовите Исахарови се со Девора, и Исахар исто така како Варак, се спуштија пеш во долината. Во Рувимовите племиња – големо разногласие.

Ер 8,16

24 Зошто си ми седнал меѓу кошарите и го слушаш блесњето на стадата? Во Рувимовите племиња – големо несогласие.

Јудита 13,18
Лк 1,42

17 Галаад си живее спокојно од онаа страна на Јордан, и зошто Дан да се занимава со корабите, а Асир да седи на морскиот брег и се весели при своите пристаништа.

18 Завулон е народ, кој ја даде душата своја на смртта, и Нефталим – на полските височини.

19 Дојдоа цареви, тогаш се судрија царевите ханански во Таанах, при водите Мегидонски, но ни парче сребро не добија.

20 Од небото се војуваше, се биеја свездите од своите патишта против Сисера.

21 Потокот Кишон ги одвлече; стародревниот поток – потокот Кишон. Газии ги, душо моја, силните!

22 Тогаш отпаѓаа копитата на коњите од топотење, од терање на јавачите нивни.

23 Проколнете го Мероз, рече ангелот Господов, проколнете ги жителите негови, затоа што не дојдоа на помош на Господ со храбрите.

24 Нека е благословена меѓу жените Јаел, жената на Кениецот Хевер, меѓу жените во шаторите нека е благословена!

25 Тој побара вода: таа млеко му даде, во војводска чаша му донесе мрсно млеко.

26 Левата рака своја таа ја протегна кон колецот, а десната – кон чеканот ковачки; го удри Сисера, му ја здружи главата, го прободеше и му ги прободеше слепоочниците негови.

26
4,21

27 Меѓу нозете нејзини падна, истоштен се испружи и умре, меѓу нозете нејзини падна веднаш.

30
Ез 16,10

28 Погледна низ прозорецот Сисеровата мајка, низ решетката и си помисли: зошто не доаѓа уште колата негова, зошто се забавуваат тркалата на колите негови?

31

2 Цар 23,4
Дан 12,3
Мр 13,43

29 Мудрите нејзини дворјани ѝ одговараат, а и самата таа си одговара на зборовите свои:

6,1
2,11

30 можеби нашле плен, па го делат: кому по една мома, кому по две на војник. Плен шарен за Сисера, плен шарен, везен; шарен и везен од обете страни, симнат од рамениците на пленикот.

2

Ис 2,19
Евр 11,38

5
7,12

31 Така да загинат сите Твои непријатели, Господи! А оние, кои Го сакаат, да бидат како сонце кога изгрева во сета своја сила!" – И мирна беше земјата четириесет години.

6
3,9

Мидјаниите ѓо уїнеїувааїї Израил

6 А синовите Израилеви сторија зло пред Господ, и Господ ги предаде во раката на Мидјаните за седум години.

2 Раката на Мидјаните надвлада над Израил, и Израилевите синови поради Мидјаните си правеа прибежишта во пештери и тврдини по горите.

3 И кога ќе посееше нешто Израил, ќе дојдеше Мидјанец или Амаликиец или жител од исток, ќе нападнеше на него;

4 и стоеше кај нив во шаторите, и ги уништуваше земните плодови дури до Газа, и не му оставаше за исхрана на Израил ни овца, ни вол, ни магаре.

5 Зашто тие доаѓаа со добитокот свој и со шаторите свои, доаѓаа во големо множество – како скакулци; тие и камилите нивни број немаа, и одеа по земјата на Израил за да ја опустошуваат.

6 Многу осиромаша тогаш Израил од Мидјаните, и повикаа синовите Израилеви кон Господ.

7 ^{3,9,15} ^{10,12} ⁷ А кога синовите Израилеви повикаа кон Господ против Мидјаните,
8 ^{2,1} ^{Ис.Н. 24,17} Господ испрати пророк кај Израилевите синови и Тој им рече: „Вака вели Господ, Бог Израилев – Јас ве изведов од Египет, ве изведов од домот на рапството;
9 ^{Пе 41,1-2} ^{130,24} ⁹ ве избавив од раката на Египќаните и од раката на сите ваши угнетувачи; ги истерав од пред вас, и ви ја дадов земјата нивна,
10 ^{2 Моје 20,5} ¹⁰ и ви реков: Јас сум Господ, Бог ваш; не ги почитувајте боговите на Аморејците, во чија земја живеете.”
11 ^{1 Моје 16,7} ¹¹ и ви реков: Јас сум Господ, Бог ваш;
12 ^{Рута 2,4} ^{Лк 1,28} ¹² не ги почитувајте боговите на Аморејците, во чија земја живеете.”
13 ^{Пе 43,1} ^{78,3} *Боџ ѓо задолжува Гедеон да ѓо избави Израил*
14 ¹¹ Тогаш дојде ангелот Господов и седна во Офра под дабот, кој му припаѓаше на Јоас од родот на Авиезер; а синот негов Гедеон чукаше жито на гумното, за да го сокрие од Мидјаните.
15 ^{2 Моје 3,11} ^{1 Цар 9,21} ^{3 Цар 3,7} ^{Ер 1,6} ¹⁵ И му се јави ангелот Господов и му рече: „Со тебе е Господ, мажу силен!”
16 ^{2 Моје 3,12} ^{5 Моје 31,23} ^{Ис.Н. 1,5} ^{Ис 41,10} ^{Ер 1,8} ¹⁶ Гедеон му одговори: „Господаре мој, ако е Господ со нас, зошто нè снајде сета оваа мака? И каде се сите Негови чудеса, за кои ни раскажуваа нашите татковци, велелејќи: „Господ нè изведе од Египет?” Сега Господ нè остави и нè предаде во рацете на Мидјаните.”
17 ^{6,36-40} ^{4 Цар 20,8-11} ^{Ис 7,10-14} ¹⁷ Тогаш Господ го погледна и рече: „Оди со таа своја сила и спаси го Израил од раката на Мидјаните. Јас те испраќам.”
18 ^{13,15} ^{1 Моје 18,3-5} ¹⁸ Гедеон Му одговори: „Господи, како ќе го спасам Израил: ете, и племето ми е најбедно во коленото Манасиево и јас сум најмал во домот на мојот татко?”
19 ¹⁹ Гедеон Му одговори: „Господи, како ќе го спасам Израил: ете, и племето ми е најбедно во коленото Манасиево и јас сум најмал во домот на мојот татко?”
20 ²⁰ Господ му рече: „Јас ќе бидам со тебе, и ти ќе ги поразис Мидјаните како еден човек.”
21 ²¹ Гедеон Му рече: „Ако сум се здобил со милост пред Тебе, дај ми доказ дека Ти говориш со мене.
22 ²² Не оди си оттука, додека не дојдам кај Тебе, да ти донесам дар свој и да Ти

го предадам”. Тој рече: „Јас ќе останам, додека се вратиш.”

²³ Гедеон отиде и приготви козле и лебови пресни од една ефа брашно; месото го стави во кошница, чорбата ја налеа во грне, ги донесе кај Него под дабот и Му ги принесесе.

²⁴ И ангелот Божји му рече: „Земи го месото и погачата, и стави ги на оној камен, а чорбата истури ја.” Тој така и направи.

²⁵ Ангелот Господов го протегна крајот на жезолот што беше во раката негова, и го допре месото и лебовите; и вивна оган од каменот и изгореа месото и лебовите. А ангелот Господов се сокри од очите негови.

²⁶ И виде Гедеон дека тоа беше ангел Господов и рече Гедеон: „Помогни, Господи Боже, зашто видов лице на ангел Господов.”

²⁷ Господ му рече: „Мир на тебе, не плаши се, нема да умреш!”

²⁸ И Гедеон Му изгради таму жртвеник на Господ и го нарече: Јахве Шалом ^{6,24}. Тој стои и до денес во Офра која им припаѓа на Авиезерците.

Гедеон ѓо разорува жртвеникот на Ваал

²⁹ Во таа ноќ Господ му рече: „Земи го бикот од стадото на татко ти и вториот бик, седумгодишниот и разруши го жртвеникот на Ваал што е кај татко ти, и исечи ги дрвата што се кај него,

³⁰ и изгради Му како што треба жртвеник на твојот Господ Бог, на врвот од карпата, па земи го вториот бик и принеси го како жртва сепаленица врз дрвата што ќе ги исечеш.”

³¹ Гедеон зеде десет слуги свои и направи како што му рече Господ; но бидејќи се плашеше од домашните на својот татко и од градските жители, наместо дење, го направи тоа ноќе.

³² Кога утредента градските жители станаа, ете, жртвеникот на Ваал беше разрушен, столбот до него исечен и вториот јунец принесен како жртва врз новоизградениот жртвеник.

19
13,15

21
3 Моје 9,24
3 Цар 18,38
1 Лет 21,26
2 Лет 7,1

22
13,22
2 Моје 33,20-23
3 Цар 19,13
Ис 6,5

23
5 Моје 5,26
Дан 10,19

24
1 Моје 12,7-8
33,20
35,7
2 Моје 17,1-16

25
2 Моје 34,13
43,13
5 Моје 7,5
12,3

⁴ 6,24. Господ е мир.

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

31 ³ Цар 18,27 ²⁹ И си говореа еден на друг: „Кој го направи тоа?“ Бараа, распрашуваа и рекоа: „Јоасовиот син Гедеон го направи тоа.“

34 ^{3,10} **39** ¹ Мојс 18,32 ³⁰ И градските жители му рекоа на Јоас: „Изведи го синот свој; тој треба да умре, зашто го разруши Вааловиот жртвеник и го исече светиот столб што беше до него.“

³¹ Јоас им кажа на сите што дојдоа кај него: „Вие ли ќе се застапувате за Ваал, вие ли ќе го заштитувате? Кој ќе се застапи за него, ќе биде предаден на смрт уште ова утро; ако е тој бог, сам нека се одмазди на тој што му го срушил жртвеникот негов.“

³² Затоа од тој ден Гедеон почнаа да го викаат Јероваал, бидејќи било речено: сам нека се одмазди Ваал на него, поради тоа што му го срушил жртвеникот негов.

Гедеон бара знак за доказ од Боџа

³³ И сите Мидјани и Амаликијци и жителите од исток се собраа заедно, ја преминаа реката и се сместија во долината Лизреел.

³⁴ И Духот Господов го поткрепи Гедеон; тој затруби со труба, и племето на Авиезер се собра да оди по него.

³⁵ И испрати гласници низ целото племе Манасиево, и тоа се одзва да оди по него; тој исто така испрати гласници до Асир, Завулон и Нефталим, и тие дојдоа таму да се сретнат.

³⁶ А Гедеон Му рече на Бога: „Ако го спасиш Израил преку мојата рака, како што говореше Ти,

³⁷ тогаш еве, ќе положам овде на гумното едно руно – ако има роса само на руното, а по целата земја биде суво, ќе знам дека Ти преку мојата рака ќе го спасиш Израил, како што ми рече.“

³⁸ Така и стана: утредента, откако стана рано, фати да го цеди руното и иседи роса од руното цела чаша вода.

³⁹ И Гедеон Му рече на Бога: „Не ми се гневи, ако пак кажам и ако само уште еднаш се обидам со руното – нека биде суво само на руното, а по целата земја да има роса.“

⁴⁰ Така и направи Бог во таа ноќ: само на руното беше суво, а по целата земја имаше роса.

Трисиџа мажи за Гедеон

7 Јероваал, односно Гедеон, и сиот народ што беше со него, тргнаа рано утрината и се сместија кај Ен-Харод; мидјанскиот, пак, логор беше на север од него, кај ридот Море, во долината.

² И Господ му рече на Гедеон: „Со тебе има многу народ, не можам да ги предам Мидјаните во негови раце за да не се возгордее Израил пред Мене и да каже: ‚мојата рака ме спаси‘.“

³ Затоа разгласи да чуе народот, и кажи: ‚Кој страхува и е плашлив, нека се врати и веднаш нека оди на гората Галаад.‘“ И се вратија од народот дваесет и две илјади мажи, а десет илјади останаа.

⁴ И му рече Господ на Гедеон: „Народ сè уште има многу; одведи ги кај водата, таму ќе ти ги одберам; за кого ќе речам: ‚да оди со тебе‘, нека оди со тебе; а за кого ќе ти кажам: ‚не треба да оди со тебе‘, нека не оди.“

⁵ Тој го одведе народот кај водата. И му рече Господ на Гедеон: „Кој лока вода со јазикот свој, како што лока куче, него стави го настрана, исто така и сите оние што клекнуваат за да пијат вода.“

⁶ И бројот на оние што локаа со уста од рака, изнесуваше триста мажи; а сиот друг народ клекнуваше на коленици, за да пие вода.

⁷ И му рече Господ на Гедеон: „Со тие триста што локаа, ќе ве спасам и ќе ги предам Мидјаните во рацете ваши, а сите други нека си одат секој во своето место“.

⁸ И тие ја зе доа храната од народот за себе и трубите нивни, и Гедеон ги пушти сите Израилци да се вратат дома, а задржа кај себе триста души. Мидјанскиот логор, пак, беше подолу од него – во долината.

Прејскажување џобеда

⁹ Во онаа ноќ Господ му рече: „Стани, слези во логорот, зашто ти го предадов во твои раце.“

7,1
6,11
6,32

2
5 Мојс
8,17-18

3
5 Мојс 20,8
1 Мак 3,56

7
Ис.Н. 8,7

12 ^{6,5} Ако, пак, се плашиш да слезеш сам, ^{Ер 46,23} оди во логорот со Пура, слугата свој;

13 ¹ и ќе слушнеш што зборуваат, и ¹ тогаш ќе се зацврстат рацете твои, и ќе ^{37,5-11} слезеш во логорот” . И слегаа тој и Пу- ^{40,5-41,36} ра, слугата негов, до војниците, што беа во логорот.

16 ^{9,43} А Мидјаните и Амаликијците и си- ¹ те жители од исток се беа сместиле по ^{11,11} долината во големо множество, како ^{13,17} скакулци; камилите нивни беа безброј, беа многу – како песокот на морскиот брег.

¹³ Гедеон дојде. И ете, еден му го раскажува сонот на друг и вели: „Сонив дека еден тркалезен јачменов леб се тркала по мидјанскиот логор и откако се отркала до шаторот, удри во него така што тој падна, го собори, и шаторот се растури.”

¹⁴ Другиот му одговори: „Тоа не е ништо друго, туку мечот на Гедеон, синот на Јоас, Израилецот; Бог ги предал во рацете негови Мидјаните и целиот логор.”

¹⁵ Откако го слушна прикажувањето за сонот и толкувањето негово, Гедеон се поклонил, се врати во израилскиот логор и рече: „Станувајте! Господ го предаде во рацете ваши мидјанскиот логор.”

Мидјаниџе беџаџи

¹⁶ И ги распореди тристоте мажи во три чети и на сите им даде по една труба и празни стомни и во стомните свеќи.

¹⁷ И им рече: „Гледајте ме мене и правете го истото; ете, ќе се доближам до логорот, и што ќе правам јас, тоа правете го и вие.

¹⁸ Кога јас и тие што се со мене ќе затрубиме со труба, трубете и вие со вашите труби околу целиот логор и викајте: „За Господ и за Гедеон!”

¹⁹ И дојде Гедеон со стоте мажи кои беа со него до крајот од логорот, околу почетокот на средната стража, ги разбудија стражарите, затрубија со трубите и ги скршија стомните што беа во рацете нивни.

²⁰ И затрубија сите три чети со труби, и ги скршија стомните, и ги држеа во

левата рака свеќите, а во десната рака трубите, трубеа и викаа: „Меч Господов и Гедеонов!”

²¹ И секој стоеше на местото свое околу логорот; тогаш во целиот логор се растрчаа, развикаа и почнаа да бегаат.

²² Додека тие триста мажи трубеа со труби, Господ го сврте мечот на секого против другарот негов по целиот логор, и војската бегаше до Бет-Шита кај Церера, сè до пределите на Авел-Мехола, близу до Табат.

²³ Тогаш Израилците од племето Нефталимово, Асирово и од целото племе Манасиево беа повикани и се впуштија по Мидјаните.

²⁴ А Гедеон испрати гласници по целата Гора Ефремова да кажат: „Излезете им во пресрет на Мидјаните и заземете им ги премините во водите на Јордан до Бет-Бара.” И беа повикани сите Ефремовци, и ги зазедоа премините во водите на Јордан до Бет-Бара;

²⁵ и ги фатија двајцата мидјански кнезови: Орев и Зев; Орев го убија кај Карпата на Орев, а Зев – кај Зегова Преса, и ги гонеа Мидјаните; главите, пак, на Орев и Зев му ги однесоа на Гедеон од онаа страна на Јордан.

Народоџ од Ефремовоџо племе неџодува

8 И му рекоа Ефремовците: „Зошто направи така, та не нè повика, кога замина да војуваш против Мидјаните?” И многу се караа со него.

² Гедеон им одговори: „Па што, направив така како што вие сега? Нели се пабирките на Ефрем подобри од гроздоберот на Авизер?”

³ Во ваши раце Бог ги предаде мидјанските кнезови Орев и Зев, и како можев јас да сторам такво нешто, во споредба со вас?” Тогаш нивниот гнев спрема него се смири штом тој им ги кажа тие зборови.

Гедеон на истоок од Јордан

⁴ А кога дојде Гедеон кај Јордан, го премина тој и тристоте мажи што беа со него. Тие беа уморни (и гладни) поради гонењето на непријателот.

22

¹ Цар
14,20
Ис 19,2
Ез 38,21
Ареј 2,22

25

^{8,3}
Пс 82,11

8,1

12,1

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

6 ^{1 Цар 25,11} ¹⁰ ^{6,3} ^{Ис 9,5} ⁵ И им рече тој на жителите на Сукот: „Дајте им леб на овие мажи што се со мене, зашто се гладни; јас ги гонам мидјанските цареви Зевеја и Салмана.”

⁶ Сукотските началници рекоа: „Зар раката на Зевеја и Салмана е веќе во твои раце, та да ѝ даваме леб на војската твоја?”

⁷ Гедеон одговори: „Не така, туку кога Господ ќе ги предаде Зевеја и Салмана во рацете мои, јас ќе ги уништам телата ваши со трње од пустината и со боцки.”

⁸ Оттука отиде во Пенуел и им го рече истото на неговите жители, и пенуелските жители му одговорија, како што одговорија жителите на Сукот.

⁹ Тој им кажа и на пенуелските жители: „Кога ќе се вратам во мир, ќе ја растурам таа кула.”

¹⁰ А Зевеја и Салмана беа во Каркор и војските нивни со нив до петнаесет илјади, сè што беше останало од сета војска на жителите од исток; а паднаа сто и дваесет илјади мажи мечоносци.

¹¹ И тргна Гедеон по патот на номадите, на исток од Новах и Јогбеа и ја разби војската додека таа стоеше безгрижно.

¹² Зевеја и Салмана избегаа; тој се спушти по нив и ги фати двајцата цареви – Зевеја и Салмана, и го доведе во збрка целиот логор.

¹³ Тогаш Гедеон, синот на Јоас, се врати од војната преку преминот Херес^Д.

¹⁴ И фати едно момче од жителите на Сукот и го распраша; и тој му ги напиша имињата на началниците и старешините сукотски – седумдесет и седум мажи.

¹⁵ Потоа дојде кај жителите сукотски и рече: „Еве ги Зевеја и Салмана, за кои ми се потемевавте, велешки: „Зар раката на Зевеја и Салмана е веќе во твои раце, та да им даваме леб на твоите изморени дуѓе?”

¹⁶ И ги зеде градските старешини и зеде трње од пустината и боцки, па ги казни со нив жителите на Сукот.

¹⁷ и ја сруши кулата на Пенуел и ги уби жителите на градот.

¹⁸ И им рече на Зевеја и на Салмана: „Какви беа оние што ги убивте на Тавор?” Тие одговорија: „Беа како тебе – секој прилегаше на царски син.”

¹⁹ Гедеон рече: „Тие беа мои браќа, синови на мајка ми! Господ нека ми е сведок: да бевте ги оставиле живи, не би ве убил ни јас.”

²⁰ И му рече на Јетер, својот првороден син: „Стани, убиј ги!” Но момчето не го извади мечот свој; се плашеше, бидејќи беше уште млад.

²¹ Тогаш Зевеја и Салмана рекоа: „Стани сам и убиј нè, зашто според човекот е и силата негова.” И стана Гедеон, и ги уби Зевеја и Салмана, и ги зеде веришките што беа околу вратовите на камилите нивни.

Гедеон умира

²² И му рекоа Израилците на Гедеон: „Владеј со нас ти и син ти и внук ти, бидејќи ти нè спаси од рацете на Мидјаните.”

²³ Гедеон им одговори: „Ниту јас ќе владеам со вас, ниту мојот син ќе владее со вас; Господ нека владее со вас.”

²⁴ И им рече уште Гедеон: „Ве молам за едно, дајте ми секој по една обетка од пленот свој. Зашто непријателите, бидејќи беа Исмаилци, носеа златни обетки.”

²⁵ Тие одговорија: „Ќе дадеме.” И послаа една облека и фрлаше таму секој по една обетка од пленот свој.

²⁶ Златните обетки што тој ги побара, тежеа илјада и седумстотини шекели, без веришките, копчињата и пурпурните одежди што ги носеа мидјанските цареви, и без златните веришки што беа на вратовите од камилите нивни.

²⁷ Од тоа Гедеон направи ефод и го стави во својот град, во Офра; и почнаа сите Израилци блудно да одат таму, по ефодот, кој беше замка за Гедеон и целиот дом негов.

²⁸ Така се смирија Мидјаните пред синовите Израилеви и повеќе не кренаа

18
4,6

19

1 Мојс

43,29

4 Мојс

14,21

5 Мојс 13,7

Песна 8,1

21

Ис 3,18

23

1 Цар 8,7

12,12

24

2 Мојс

32,2-3

27

2 Мојс 32,2

Ос 3,4

28

3,11

⁵ 8,13. Во некои преводи наместо „преку преминот Херес” стои: „пред изгревот на сонцето”.

30 глава, и земјата беше спокојна четириесет години во деновите на Гедеон.

33 ²⁹ Тогаш Јероваал, синот на Јоас, отиде да живее во својот дом.

9,1 ³⁰ Гедеон имаше седумдесет сина, произлезени од бедрата негови, бидејќи имаше многу жени.

2 ³¹ А и наложницата негова, која живееше во Сихем, му роди син, и нему му даде име Авимелех.

4 ³² И умре Гедеон, синот на Јоасов, во длабока старост, и беше погребан во гробот на таткото свој, Јоас, во Офра Авиезерова.

5 ³³ Откако умре Гедеон, Израилевите синови пак почнаа да живеат во безбожие и да им се поклонуваат на Вааловци, поставувајќи го за свој бог Ваал-Берит.

³⁴ Израилевите синови не се сетија на Господ, својот Бог, Кој ги спасуваше од рацете на сите околни непријатели,

³⁵ и кон домот на Јероваал, односно на Гедеон, не покажаа благодарност за сите добрини што му ги направи тој на Израил.

Авимелех цар на Сихем

9 Авимелех, Јеровааловиот син, отиде во Сихем кај вујковците свои, и им рече ним и на целото племе од мајчиниот род:

² „Кажете им на сите сихемски жители: што е подобро за вас, да владеат со вас сите седумдесет синови Јероваалови или да владее со вас еден? И спомнете си дека јас сум ваша коска и ваше тело.”

³ Вујковците им ги кажаа на жителите сихемски сите тие зборови за него; и срцето на тие жители се наклони кон Авимелех, бидејќи си говореа: „Тој е наш брат”.

⁴ И му дадоа седумдесет шекели сребро од светилиштето на Ваал-Берит, за кои Авимелех најде безделници и скитници, кои тргнаа по него.

⁵ И дојде во домот на таткото свој во Офра и ги уби браќата свои, седумдесетте Јероваалови синови, врз еден камен. Остана само Јотам, најмалиот Јероваалов син, зашто се беше сокрил.

⁶ Тогаш се собраа сите сихемски жители и сите жители на Бет-Мило, и отидоа, па го поставија Авимелех за цар кај дабот близу до Сихем.

Јотамовата ѝ приказна

⁷ Откако му раскажаа за тоа на Јотам, тој отиде и застапа на врвот од гората Гаризим и, откако го крена гласот свој, па викна и им рече: „Чујте ме, жители сихемски, и Бог ќе ве чуе!”

⁸ Едно време тргнале дрвјата да помазаат цар кој ќе владее со нив и ѝ рекле на маслинката: „Стани ни цар!”

⁹ Маслинката им рече: „Зар да ја оставам маснотијата своја, со која се послужива Бог и луѓето, па да тргнам да скитам по дрвјата?”

¹⁰ Тогаш дрвјата ѝ рекле на смоквата: „Дојди ти, да ни станеш цар!”

¹¹ Смоквата им одговорила: „Зар да си ја оставам сладоста своја и убавиот плод и да тргнам да скитам по дрвјата?”

¹² Ѓ кажалe дрвјата на лозата: „Дојди ти, да ни станеш цар!”

¹³ Лозата им рече: „Зар да го оставам сокот свој што ги весели Бога и луѓето, и да тргнам да скитам по дрвјата?”

¹⁴ Најпосле сите дрвја му рекле на трнот: „Дојди ти, да ни станеш цар!”

¹⁵ Трнот им рекол на дрвјата: „Ако, навистина, ме поставите за цар над себеси, тогаш дојдете да си починете под сенката моја; ако не, ќе излезе оган од трнот и ќе ги изгори кедрите леванонски.”

¹⁶ И, ете, гледате, по вистина и по правда ли постапиле кога го поставиле за цар Авимелех? И добро ли постапиле со Јероваал и домот негов, и според неговите добрини ли направиле така?

¹⁷ За вас сите војуваше татко ми, не го жалеше ни животот свој и ве спаси од рацете на Мидјаните;

¹⁸ а вие сега се кревате против домот на мојот татко и ги убивте седумдесетте синови на татко ми врз еден камен и го поставивте за цар над жителите сихемски Авимелех, синот на робинката негова, зашто е ваш брат.

¹⁹ Ако денес сте постапиле според вистината и според правдата со Јеро-

13
Проп 2,3

17
6,33-8,28

18
8,30

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

23 ваал и со домот негов, тогаш одете и радувајте се на Авимелех, и тој да се радува на вас;

¹ Цар
16,14,23
18,10
19,9
³ Цар
22,22

²⁰ ако, пак, не – нека излезе оган од Авимелех и нека ги изгори жителите на Сихем и на Бет-Мило, и нека излезе оган од жителите на Сихем и на Бет-Мило и да го изгори Авимелех!”

28
¹ Мојс
34,2,4

²¹ И избега Јотам, избега и отиде во Беер, и живееше таму скришно од братот свој Авимелех.

Бунџоџ на Сихем џроџив Авимелех

²² Авимелех, пак, царуваше над Израил три години.

²³ И испрати Бог лош дух меѓу Авимелех и жителите на Сихем, и почнаа жителите сихемски да не му се покоруваат на Авимелех.

²⁴ За да се одмазди за седумдесетте синови Јероваалови, и крвта нивна да се сврти против нивниот брат Авимелех, кој ги уби, и против жителите сихемски, кои ја поддржаа раката негова, за да го убие братот свој,

²⁵ жителите сихемски поставија по горските врвови против него заседи, кои го ограбуваа секого што минуваше покрај нив по патот. За тоа му беше јавено на Авимелех.

²⁶ Во Сихем пристигна и Гал, Еведовиот син, со браќата свои, и одеа во Сихем, и жителите сихемски се потпреа врз него.

²⁷ И излегоа во полето, и го береа грозјето свое, го газеа и се веселеа, па отидоа во домот на својот бог, јадеа и пијеа, и го проколнуваа Авимелех.

²⁸ А Гал, Еведовиот син, рече: „Кој е Авимелех и што е Сихем, та да му служиме? Не е ли тој Јероваалов син, и не е ли Зевул неговиот главен слуга? Подобро служете им на потомците од Емор, татко Сихемов, а нему зошто да му служиме?”

²⁹ Ако некој ми го дадеше тој народ во рацете мои, јас ќе го изгонев Авимелех.” И му беше речено на Авимелех: „Зголеми ја војската своја и излегувај.”

³⁰ Зевул, управителот на градот, ги слушна зборовите на Гал, Еведовиот син, и силно се разгневи.

³¹ Тој испрати тајно пратеници кај Авимелех да му кажат: „Ете, Гал, Еведовиот син, и браќата негови дојдоа во Сихем, и го бунтуваат градот против тебе;

³² затоа стани ноќеска, ти и народот што се наоѓа со тебе, и постави заседа во полето;

³³ а изутрина, по изгревање на сонцето, стани и пристапи кон градот; и кога тој и народот, кој е со него, ќе излезат против тебе, тогаш прави го со нив она што раката твоја може.”

³⁴ Авимелех стана ноќта, и сиот народ што се наоѓаше со него, и поставија во заседа кај Сихем четири дружини.

³⁵ (Утредента) Гал, Еведовиот син, излезе и застапа кај градските порти; а излезе и Авимелех и народот што беше со него, од заседата.

³⁶ Гал, откако го виде народот му рече на Зевул: „Еве, народот слегува од врвот на гората.” Зевул му одговори: „Сенките од дрвјата ти се причинуваат луѓе.”

³⁷ Гал пак проговори и рече: „Ене, народот се спушта од височините, и една дружина доаѓа откај патот на дубравата Меоним.”

³⁸ И му рече Зевул: „Каде ти е устата, која велеше: „кој е Авимелех, та да му служиме?” Ова е народ што ти го презираше; излегувај сега и бори се со него.”

³⁹ И тргна Гал пред жителите сихемски и се судри со Авимелех.

⁴⁰ Но Авимелех се спушти по него, и тој избега од него; а падна многу убиени до самите градски порти.

⁴¹ И Авимелех остана во Арума, а Зевул го избрка Гал и браќата негови, за да не живее во Сихем.

⁴² На другиот ден народот излезе во полето, и му јавија за тоа на Авимелех.

⁴³ Тој го зеде народот свој и го раздели на три дружини и ги постави во заседа по полето. И, откако виде дека народот излезе од градот, се крена против нив и ги уби.

⁴⁴ Додека Авимелех и дружините што беа со него, пристапија и застапаа кај градските порти, другите две дружини

45 ги нападнаа сите што беа во полето, и ги испотепаа.
5 Мојс 29,22
 Ер 17,6
 Пс 106,34

46 И Авимелех водеше борба со градот, целиот тој ден; го презеде градот, ги уби жителите што беа во него, го разруши градот и го посипа со сол.
8,33

53 Откако го слушнаа тоа сите жители на Мигдал-Сихем, влегоа во скривницата на храмот на Ваал-Берит.
2 Цар 11,21

54 Му јавија на Авимелех дека таму се собрале сите жители на Мигдал-Сихем.
1 Цар 31,4

57 Тогаш Авимелех отиде на гората Селмон, со сета војска, која беше со него, и зеде Авимелех секира со себеси, отсеке гранка од дрвјата, ја стави на рамото свое и ѝ рече на војската што беше со него: „Вие видовте што направив; поскоро направете го и вие она што го направив јас.”
9,20

49 И секој од војската пресече гранка, па тргнаа по Авимелех, ги натрупаа гранките околу скривницата и запалија оган со нив, и изгинаа сите жители на Мигдал-Сихем, околу илјада души мажи и жени.

Авимелех умира

50 Потоа Авимелех отиде во Тевец, го опсади и го презеде.
51 Среди градот имаше цврста кула; таму избегаа сите мажи и жени и сите граѓански жители, се затворија и се качија на покривот од кулата.
52 Авимелех дојде до кулата, удри на неа и се приближи до вратата од кулата за да ја изгори со оган.
53 Тогаш една жена фрли парче од воденичен камен врз главата на Авимелех и му го скрши черепот.
54 Авимелех веднаш го повика слугата, оруженосецот свој, и му рече: „Извади го мечот свој и убиј ме за да не се рече за мене: го уби жена.” И слугата го прободде и тој умре.
55 Израилците, откако видоа дека Авимелех умре, се разотидоа секој во своето место.
56 Така му врати Бог на Авимелех за злочинот што го направи против својот татко, убивајќи ги седумдесетте свои браќа.
57 И сите злодела на сихемските жители Бог ги сврте против главите

нивни; и ги стигна клетва од Јотам, синот на Јероваал.

Судиите Тола и Јаир

10 По Авимелех се крена да го спаси Израил Тола, синот на Пуа, син на Додо, маж од Исахаровото племе. Тој живееше во Шамир, на Ефремовата Планина.

2 Тој беше судија над Израил дваесет и три години, и умре, и беше погребан во Шамир.

3 По него дојде Јаир од Галаад, кој беше судија над Израил дваесет и две години.

4 Тој имаше триесет сина, кои јаваа на триесет магарина, и имаа триесет града, кои и до денес се нарекуваат Јаирови селишта, а се во Галаадската земја.

5 Јаир умре и беше погребан во Камон.

Амонците го напаѓаат Израил

6 А Израилевите синови пак почнаа да прават зло пред Господ и им служеа на разни Ваали и Астарти, на боговите арамејски, на боговите сидонски, на боговите моавски, на боговите од синовите Амонови и на боговите филистејски, а Господа Го оставија и не Му служеа.

7 И се разгори гневот на Господ против Израил, и Тој ги предаде во рацете на Амоновите синови.

8 Оттогаш тие ги угнетуваа и ги мачеа Израилевите синови осумнаесет години по ред, сите Израилеви синови од онаа страна на Јордан во Аморејската земја, која е во Галаад.

9 Најпосле Амонците го преминаа Јордан за да војуваат против Јуда и Венијамин и против домот Ефремов. И синовите Израилеви беа на големи маки.

10 Па повикаа синовите Израилеви кон Господ и рекоа: „Згрешивме пред Тебе, зашто го оставивме нашиот Бог и им служиме на Вааловци.”

11 И Господ им рече на Израилевите синови: „Не ве угнетуваа ли Египќаните и Аморејците, Амонците и Филистејците,

10,1
8,31

3

4 Мојс 32,41
3 Цар 4,13
2 Лет 2, 22-24

6

2,11-13
5 Мојс 32,15

7

5 Мојс 31,17
32,30

10

3,9
5 Мојс 1,41
1 Цар 12,10
3 Цар 8,47
Ер 3,25
8,14
14,20
Пс 31,5
105,6
Дан 9,5
Варух 1,17

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

12 ^{3,13} Сидонците, Амаликијците и Маонците и кога повикавте кон Мене, не ве спасив ли од рацете нивни?

13 <sup>Ер 11,10
13,10</sup> А вие Ме оставивте и почнавте да им служите на други богови; затоа нема повеќе да ве спасувам;

14 <sup>5 Мојс
32,37-38
Ер 2,28
11,12
Авак 2,18</sup> одете, повикајте ги боговите што сте ги избрале, нека ве спасат тие во ова за вас тешко време.”

15 <sup>1 Цар 3,18
2 Цар
10,12
15,26</sup> Тогаш синовите Израилеви Му рекоа на Господ: „Згрешивме; прави со нас сè што Ти е мило, само спаси нè сега.”

16 ^{Ис.Н. 24,23} И ги отфрлија од себе тугите богови и почнаа да Му служат само на Господ. И не ги истрпе душата Негова страдањата Израилеви.

11,1 ^{Евр 11,32} Амонците, пак, се собраа и се сместија, поставија логор во Галаад; исто така се собраа и Израилевите синови и поставија логор во Мицпа.

2 <sup>1 Мојс
21,10</sup> Народот и началниците галаадски си рекоа еден на друг: „Кој ќе почне војна против Амонците, тој нека биде началник на сите галаадски жители.”

Ефџај сџанува војсководач на Израил

11 А Ефџај беше од Галаад, човек храбар; Тој беше син на една блудница, со која Галаад го роди Ефџај.

2 Но жената на Галаад му роди синови. Кога пораснаа синовите од жената, таа го истера Ефџај, велејќи му: „Ти не си наследник на домот на нашиот татко, зашто си син на друга жена.”

3 И Ефџај избега од браќата свои во земјата Тов. Кај Ефџај се собраа тогаш безделници и одса со него.

4 По извесно време Амонците влегоа во војна против Израил.

5 Во времето на војната на Амонците против Израил отидоа галаадските старешини да го доведат Ефџај од земјата Тов,

6 и му рекоа на Ефџај: „Дојди, стани ни војвода и ќе војуваме против Амонците.”

7 Ефџај им рече тогаш на галаадските старешини: „Нели ме намразивте и ме истеравте од домот на татко ми? Зошто

дојдовте сега кај мене, кога сте во неволја?”

8 Галаадските старешини му одговорија на Ефџај: „За тоа дојдовме кај тебе сега, за да дојдеш со нас и да војуваш против Амонците и да бидеш кај нас кнез на сите жители галаадски.”

9 А Ефџај им одговори на галаадските старешини: „Ако ме вратите за да се борам против Амонците, и Господ ми ги предаде, ќе станам ли кај вас кнез?”

10 Галаадските старешини му рекоа на Ефџај: „Господ нека биде сведок меѓу нас дека ќе постапиме според зборот твој!”

11 Потоа Ефџај отиде со галаадските старешини, и народот го постави за свој поглавар и војвода. И Ефџај ги искажа сите свои зборови пред Господ што ги беше рекол во Мицпа.

Поракиџе на Ефџај до Амонциџе

12 И Ефџај испрати тогаш гласници кај амонскиот цар да каже: „Што бараш од мене, та си дошол кај мене да војуваш во земјата моја?”

13 А амонскиот цар им рече на Ефџајевте гласници: „Кога Израил дојде од Египет, ја заведе мојата земја од Арнон до Јавок и Јордан; затоа врати ми ја на мирен начин (и јас ќе се повлечам).”

14 (И се вратија пратениците на Ефџај.) Но Ефџај пак испрати гласници кај амонскиот цар

15 за да му кажат: „Вака вели Ефџај: Израил не ја заведе земјата моавска и земјата амонска;

16 зашто, кога доаѓаше од Египет, Израил отиде во пустината кај Црвеното Море и дојде во Кадис;

17 оттаму Израил испрати гласници кај едомскиот цар за да кажат: „дозволи ми да минам низ земјата твоја”. Но едомскиот цар не се согласи; испрати и кај моавскиот цар, но и тој не се согласи. Затоа Израил остана во Кадис.

18 И тргна преку пустината, ја заобиколи земјата едомска и земјата моавска, и дојде до источната граница на моавската земја, и се смести од онаа страна на Арнон; но не влезе во пре-

8
10,18

10
1 Мојс
31,50

11
1 Мојс
31,49

13
4 Мојс
21,13,24
5 Мојс
2,17-23

17
4 Мојс
20,17

18
4 Мојс
20,21
21,4
21,13

- 19** делите моавски, бидејќи Арнон е граница на Моав.
4 Мојс 21,21-26
5 Мојс 2,26-37
- 24** Но Израил испрати пратеници и кај Сион, царот аморејски, царот од Есевон, и му рече: „дозволи ни да минеме преку твојата земја до нашето место.”
5 Мојс 2,36
- 25** Но Сион не му дозволи на Израил да мине преку неговите предели, и го собра Сион сиот народ свој, па постави логор во Јахца и се судри со Израил.
4 Мојс 22,1-6
Ис.Н. 24,9
- 29** И Господ, Бог Израилев, го предаде Сион и сиот негов народ во рацете на Израил, и тој ги испотепна; и завладеа Израил со целата земја на Аморејците, кои живеаја во таа земја,
3,10
- 30** и тие завладеаја над сите предели аморејски, од Арнон до Јавок и од пустината до Јордан.
1 Цар 14,24
- 23** И така, Господ, Бог Израилев, ги изгони Аморејците пред народот Свој Израил, а ти сакаш да го завладееш?
- 24** Зарем ти не владееше со тоа што ти го дал во наследство Хамос, твојот бог? И ние владееме со сето она што ни го даде како наследство Господ, нашиот Бог.
- 25** Зар си ти подобар од Валак, синот на Цишор, царот моавски? Се карал ли тој со Израил или војувал ли против него?
- 26** Израил живее веќе триста години во Есевон и во неговите села, во Арор и во неговите села, и во сите градови што се блиску до Арнон; зошто за тоа време не ги одзедовте?
- 27** Јас не сум виновен пред тебе, а ти ми правиш зло, тргнуваш во војна против мене. Господ нека биде судија меѓу синовите Израилеви и Амонците.”
- 28** Но амонскиот цар не ги послуша зборовите на Ефтај, што тој му ги испрати.

Вешувањето на Ефтај

29 И слезе врз Ефтај Духот Господов, и тој го премина Галаад и територијата на Манасија, се врати во Мицпа во Галаад, и од Мицпа отиде кај Амонците.

30 И Ефтај даде завет пред Господ, велејќи: „Ако ги предадеш Амонците во рацете мои,

31 тогаш, кога ќе се вратам со мир од Амонците, сè што ќе ми излезе во пресрет од вратата на домот мој, нека биде за Господ, и ќе го принесам како жртва сепаленица.”

32 Па отиде Ефтај кај Амонците да се бори против нив, и Господ му ги предаде во рацете негови;

33 и им нанесе многу голем пораз, и освои дваесет градови, расположени помеѓу Ароер, Минит и Авел-Керамим, и се смирија Амонците пред синовите Израилеви.

34 Потоа дојде Ефтај во Мицпа, во домот свој, и ете, ќерка му излегува во пресрет со тимпани и оро: таа му беше единица; освен неа немаше друг син или ќерка.

35 Штом ја виде, ја раскина облеката своја и рече: „Ах, дете мое! Ти ме фрлаш во големи јадови: и ти си меѓу оние што го нарушија спокојството мое! Јас ја отворив (за тебе) устата своја пред Господ и не можам да ја одречам мојата заклетва.”

36 Таа му одговори: „Татко! Ти си ја отворил устата своја пред Господ – прави го она со мене што си го кажал со устата своја штом Господ се одмазди преку тебе на твоите непријатели, Амонците” .

37 И му рече на својот татко: „Но допушти ми го само уште ова: пушти ме за два месеца да отидам да се искачам на гората и да го исплачам моминството свое со другарките мои!”

38 Тој ѝ рече: „Оди!” И ја пушти за два месеца. Таа отиде со другарките свои и го оплакуваше моминството свое во гората.

39 По два месеца таа се врати при својот татко, и тој го изврши над неа заветот свој што го даде, и таа не позна маж. Оттогаш стана обичај во Израил,

40 секоја година ќерките Израилеви да одат и да ја оплакуваат ќерката на галаадчанинот Ефтај, по четири дена во годината.

Ефтај и Ефремовците

12 Луѓето од Ефремовото племе се собраа, дојдоа во Цафон и му

31

1 Мојс
22,1-19
4 Цар 3,27
Мих 6,7

35

4 Мојс 30,3
5 Мојс
23,22
Проп 5,3-5

12,1

8,1-3

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

3 рекоа на Ефтај: „Зошто отиде да војуваш против Амонците, а нас не нè повика со себе? Ние ќе го изгориме со оган домот твој со тебе.”

5 Ефтај им рече: „Јас и народот мој имавме со Амонците силни караници; јас ве повикав, но вие не ме спасивте од рацете нивни.”

3 Откако увидов дека вие нема да ме спасите, го изложив животот на опасност и тргнав против Амонците, и Господ ги предаде во моите раце; зошто дојдовте сега да војувате против мене?”

4 Тогаш Ефтај ги собра сите галаадски жители и удри на Ефремовците, и жителите галаадски ги испотепаа Ефремовците, велејќи: „Вие сте бегалци Ефремови, а Галаад е помеѓу Ефрем и Манасија”.

5 И галаадчаните ги зазедоа јорданските премини од Ефремовците, и кога некој од унесрекените Ефремовци ќе рече: „Дозволете ми да преминам”, жителите галаадски му велеа: „Нели си ти од Ефремовото племе?” Тој ќе одговори: „Не”.

6 Тие ќе му речеа: „Кажи шиболет”, а тој ќе рече: „Сиболет”, и не можеше никако правилно да го изговори. Тогаш тие го земаа и го заколуваа кај премините на Јордан. И во тоа време паднаа четириесет и две илјади луѓе од Ефремовото племе.

7 Ефтај беше судија над Израил шест години, и умре Ефтај, и беше погребан во еден од галаадските градови.

Есевон, Елон и Авдон

8 По него судија над Израил беше Есевон од Витлеем.

9 Тој имаше триесет синови, а триесет ќерки од домот свој омажи, додека триесет ќерки зеде еднадвор за синовите свои, и беше судија над Израил седум години.

10 Есевон умре и беше погребан во Витлеем.

11 По него судија над Израил стана Елон од племето Завулоново; тој управуваше со Израил десет години.

12 Умре и Завулонецот Елон и го погребаша во Ајалон, во земјата Завулонова.

13 По него беше судија над Израил Авдон, син на Хилел од Пиратон.

14 Тој имаше четириесет синови и триесет внуци, кои јаваа на седумдесет магариња; тој му судеше на Израил осум години.

15 И умре Авдон, синот на Хилел од Пиратон, и беше погребан во родниот град, во земјата Ефремова, во гората Амаликова.

Објавување на Самсоновото раѓање

13 Израилевите синови пак правеша зло пред Господ, и Господ ги предаде во рацете на Филистејците за време од четириесет години.

2 Во тоа време имаше еден човек од Цора, од Дановото племе, по име Маној; жена му беше неплодна и немаше деца.

3 И ангел Господов ѝ се јави на жената и ѝ рече: „Ете, ти си неплодна и немаш деца; но ќе зачнеш и ќе родиш син;

4 затоа пази се, не пиј вино и друг алкохолен пијалак и не јади ништо нечисто;

5 зашто, ете, ќе зачнеш и ќе родиш син, и брич нема да ја допре главата негова, зашто од самата мајчина утроба тоа младенче ќе биде назир Божји, и ќе почне да го спасува Израил од рацете на Филистејците.”

6 Жената дојде и му кажа на мажот свој, велејќи: „Човек Божји дојде кај мене, и лицето му беше како лице на ангел Божји, многу страшно; јас не го прашав од каде е, и тој не ми го кажа името свое;

7 тој ми рече: „Ете, ќе зачнеш и ќе родиш син; затоа не пиј вино и друг алкохолен пијалак и не јади ништо нечисто, бидејќи детето од самата мајчина утроба па до смртта своја ќе биде посветено на Бога.”

8 И Маној Му се помоли на Господ и рече: „Господи! Нека дојде пак кај нас човекот Божји што си го испратил, и нека нè научи како да постапиме со детето што ќе се роди.”

9 Бог ја слушна молитвата на Маној, и ангелот Божји пак дојде кај жената,

14
5,10

13,1
3,7

2
1 Мојс
11,30
18,11
1 Цар 1,2
Лк 1,7

3
1 Мојс 16,7
18,10
Лк 1,13

4
3 Мојс 10,9
Лк 1,15

5
4 Мојс 6,2
1 Цар 1,11
Амос 2,
11-12

7
3 Мојс 10,9
Ер 35,6

15 кога таа беше во полето, а Маној, мажот нејзин, не беше со неа.
6,19

17 ¹⁰ Жената во тој момент потрча и му јави на мажот свој и му рече: „Ете, ми се јави човекот, кој порано дојде кај мене.“
1 Мојс 32,18
2 Мојс 3,12-15
Откр 19,12-13

19 ¹¹ Маној стана и тргна со жена си, и дојде кај оној човек и му рече: „Ти ли си човекот што говорел со оваа жена?“ И ангелот рече: „Јас.“
6,20

22 ¹² И рече Маној: „И така, нека се исполни зборот твој, но како да постапуваме со тоа дете, и што да правиме со него?“
6,22
2 Мојс 3,6
5 Мојс 5,26

¹³ Ангелот Господов му кажа на Маној: „Нека се чува тој од сè она, за кое ѝ говорев на жената;
¹⁴ нека не јаде ништо од она што лозата го раѓа; нека не пие вино и друг алкохолен пијалак, да не јаде ништо нечисто и да внимава на сè што ѝ заповедав.“

¹⁵ А Маној му рече на ангелот Господов: „Дозволи ми да те задржам, додека да зготвиме јаре.“

¹⁶ Ангелот Господов му рече на Маној: „И да ме задржиш, јас нема да јадам твој леб; ако, пак, сакаш да Му принесеш жртва на Господ, принеси Му.“ Маној не знаеше дека е тоа ангел Господов.

¹⁷ Маној пак го праша ангелот Господов: „Како ти е името, за да те прославам, кога ќе се исполни зборот твој.“

¹⁸ Ангелот Господов му одговори: „Зошто прашуваш за името мое? Тоа е чудно.“

¹⁹ И го зеде Маној јарето и лебниот принос и Му ги принесе на Господ врз камен. И Тој изврши чудо, кое го видоа Маној и неговата жена.

²⁰ Кога почна пламенот да се издига од жртвеникот кон небото, ангелот Господов се издигна во жртвениот пламен. Откако го видоа тоа, Маној и жената негова паднаа ничкум на земјата.

²¹ И ангелот Господов стана невидлив за Маној и жената негова. Тогаш Маној дозна дека тоа беше ангел Господов.

²² И ѝ рече Маној на жената своја: „Бездруго ќе умреме, бидејќи Го видовме Бога.“

²³ Жената му рече: „Ако Господ сакаше да нè умртви, не би примил од рацете наши жртва сепаленица и лебен принос, и не би ни го покажал сето она, а сега не би ни го открил ова.“

²⁴ И жената роди син и го нарече со името Самсон. И детето растеше, и Господ го благословуваше.

²⁵ И Духот Господов почна да дејствува во него во Дановиот логор, меѓу Цора и Ештаол.

Првиџе јуначки поодвижи на Самсон

14 И отиде Самсон во Тимна и таму му виде мома од филистејските ќерки. (И таа му се допадна).

² Тогаш тој отиде и им јави на татко си и на мајка си и рече: „Видов во Тимна девојка од филистејските ќерки; земете ми ја за жена.“

³ Татко му и мајка му рекоа: „Зар нема мома меѓу ќерките на браќата твои и во сиот народ, па одиш да земеш жена од необрезаните Филистејци?“ А Самсон му одговори на татко си: „Неа земи ми ја за жена, бидејќи таа ми се свиде.“

⁴ Татко му и мајка му не знаеја дека тоа е од Господ, и дека тој бара изговор да им се одмазди на Филистејците; во тоа време Филистејците владееја над Израил.

⁵ И отиде Самсон со татко си и мајка си во Тимна, и кога се приближуваа до лозјата на Тимна, ете еден млад лав, рикајќи му доаѓаше во пресрет.

⁶ И Духот Господов слезе врз него, и тој го раскина лавот како јаре; а во раката негова немаше ништо. И не им кажа на татко си и на мајка си што направи.

⁷ И дојде и поразговара со девојката, и таа му се допадна на Самсон.

⁸ По неколку дена, тој пак отиде, за да ја земе, и наврати да го види трупот на лавот, и ете, рој пчели на трупот од лавот и мед.

⁹ Тој зеде од медот во рацете свои, тргна и јадеше по патот; и кога дојде кај татко си и мајка си, им даде и ним, и тие јадеа; но не им кажа дека тој мед го зел од трупот на лавот.

23
6,22-23
1 Мојс 32,29
2 Мојс 33,20
5 Мојс 5,24-26

24
1 Цар 2,21,26
3,19
Лк 1,80
Евр 11,32

25
18,12

14,2
1 Мојс 21,21
34,4

3
1 Мојс 24,3-4
28,1-2
5 Мојс 7,3-4
1 Цар 14,6
Неем 13,23-27

4
13,1

6
3,10
1 Цар 17,34-37
2 Цар 23,20

10
1 Мојс 29,22

12
1 Мојс 45,22
3 Цар 10,1-2
4 Цар 5,3
Ез 17,2

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

15 *Самсон им њосѡавува ѓаѡанка
на Филистејѓиѡе*

Проп 7,26

15,6
16,5

16 Дојде и татко му кај девојката, и таму Самсон приреди (седумдневна) гозба, како што обично прават младоженците.

16,15
19

3,10

11 И пштом го видоа таму, избраа триесет свадбени другари, кои ќе бидат кај него.

12 И им рече Самсон: „Ќе ви поставам една гатанка: ако ми ја одгатнете во текот на седум дена додека трае гозбава и ја погодите точно, ќе ви дадам триесет кошули и триесет промени;

13 ако, пак, не можете да ја одгатнете, вие ќе ми дадете триесет кошули и триесет промени.” Тие му рекоа: „Постави ја гатанката, да ја чуеме.”

14 И им рече: „Од јадачот излезе јадење, и од силниот излезе слатко.” И три дена не можеа да ја одгатнат гатанката.

15 На седмиот ден тие ѝ рекоа на Самсоновата жена: „Премисли го мажот твој, да ни ја одгатне гатанката; инаку ќе те изгориме со оган тебе и домот на таткото твој; зар нè поканивте да нè ограбите.”

16 И плачеше пред Самсон жената негова, велѓјќи: „Ти ме мразип и не ме сакаш; ти им зададе гатанка на синовите на мојот народ, а мене не ми ја одгатнуваш.” Тој ѝ рече: „На татко ми и на мајка ми јас не им ја одгатнав, на тебе ли да ти ја кажам?”

17 И плачеше таа пред него седум дена, додека траеше гоштевањето нивно. Најпосле на седмиот ден тој ѝ ја одгатна, бидејќи таа упорно го молеше. А таа им ја кажа гатанката на синовите на нејзиниот народ.

18 И на седмиот ден пред зајдисонце му рекоа граѓаните: „Што е послатко од мед, и што е посилно од лав?” Тој им рече: „Да не бевте орале со мојата јунечка, немаше да ја одгатнете гатанката моја.”

19 И Духот Господов слезе врз него, и тој отиде во Ашкелон, каде што уби триесет мажи, ги соблече од нив алиштата, им ги даде промените на оние што

ја беа одгатнале гатанката; и се расрди многу, па отиде во куќата на таткото свој.

20 А жената на Самсон му ја дадоа на неговиот свадбен другар, кој му беше пријател.

Самсоновата освета

15 По неколку дена, по жетвата на пченицата, дојде Самсон да се види со жена си, донесувајќи со себе едно јаре; и кога рече: „Ќе влезам кај жена ми во спалната”, татко ѝ не му дозволи да влезе.

2 И рече татко ѝ: „Јас помислив дека ти си ја намразил, па ја дадов на пријателот твој; ете, помалата сестра е поубава од неа; таа нека биде твоја наместо неа.”

3 Тогаш Самсон рече: „Сега ќе бидам невин пред Филистејците, ако им сторам зло.”

4 И отиде Самсон и улови триста лисици и, откако зеде факли, ги врза опашка за опашка и врза по еден факел меѓу две опашки;

5 ги запали факлите, и ги пушти лисиците во посевите филистејски, та ги изгоре крстиците од снопје и неожнеаното жито, и лозјата и маслиновите градини.

6 И се прашуваа Филистејците: „Кој го направи тоа?” И рекоа: „Самсон, зетот на тимнатеѡот, бидејќи тој му ја одзеде жената и ја даде на другарот негов.” Тогаш Филистејците отидоа и ја изгореа со оган неа и (домот на) татко ѝ.

7 Самсон им рече: „Иако го сторивте тоа, јас пак ќе ви се одмаздам и само тогаш ќе се успокојам.”

8 И тој им ги скрши колената до бедрата, и отиде па заседна во пештерата кај карпата Етам.

Самсон и маѓарешката челуѡ

9 Тогаш тргнаа Филистејците и поставија логор во Јудеја, и се раширија дури до Лехи.

10 А жителите на Јудеја запрашаа: „Зошто излеговте против нас?” Тие одговорија: „Дојдовме да го врземе Сам-

20
15,2,6**15,1**13,24
1 Мојс
29,21
30,14**2**

14,20

52 Мојс 22,7
2 Цар
14,30-31**6**

14,15,20

14 сон за да постапиме со него онака како што тој постапи со нас.”
3,10

15 И три илјади мажи Јудејци отидоа до пештерата кај карпата Етам и му рекоа на Самсон: „Зар не знаеш дека Филистејците владеат над нас? Што ни направи?” Тој им одговори: „Како што постапија тие со мене, така постапив и јас со нив.”

18 Тие му рекоа: „Дојдовме да те врземе, за да те предадеме во рацете на Филистејците.” А Самсон им рече: „Заколнете се дека нема да ме убие.”

19 Тие му одговорија: „Не, ние само ќе те врземе и ќе те предадеме во рацете нивни, а што се однесува до убивањето, нема да те убиеме.” И го врзаа со две нови јажиња и го одведоа од пештерата.

20 Кога се приближи до Лехи, Филистејците го пресретнаа со радосновикање. И Духот Господов слезе врз него, и јажињата на рацете негови станаа како изгорен лен, и врските паднаа од рацете негови.

15 Па најде сè уште пресна магарешка челуст, ја протегна раката, ја зеде и уби со неа илјада мажи.

16 И рече Самсон: „Со магарешка челуст убив купишта, со магарешка челуст убив илјада мажи.”

17 Откако го рече тоа, ја фрли челустата од раката своја и го нарече тоа место: „Рамат-Лехи⁶”.

18 Тогаш почувствува силна жед; викна кон Господ и рече: „Ти го изврши со раката на Твојот слуга ова големо избавување; но сега ќе умрам ли од жед или ќе паднам во рацете на необрезаните.”

19 И Бог ја расцепи карпата во Лехи, и потече вода од неа. Тој се напи, духот му се поврати и оживе; затоа беше наречено тоа место: „Ен-Коре”⁷ што е во Лехи и до ден-денес.

20 И тој беше дваесет години судија над Израил за време на владеењето на Филистејците.

Самсон и њорџиџе на Газа

16 Потоа Самсон дојде во Газа; таму виде една блудница и влезе кај неа.

2 Им јавија на жителите од Газа: „Самсон дојде овде”. И обиколуваа, го чекаа цела ноќ кај градските порти и се криеја цела ноќ, велејќи: „До осамнување ќе чекаме и ќе го убиеме.”

3 А Самсон спиеше до полноќ; потоа на полноќ тој стана и градските порти со двата довратника, ги крена заедно со диреците, ги стави на грб и ги однесе на врвот од гората, која е на патот за Хеврон (и ги остави таму).

Далила го изневерува Самсон

4 Потоа тој засака една жена, која живееше во долината Сорек; името ѝ беше Далила.

5 Дојдоа кај неа филистејските кнезови и ѝ рекоа: „Запрашај го и дознај во што му е големата сила, и како да го надмудрине за да го врземе и да го смириме; ние, пак, ќе ти дадеме за тоа секој по илјада и сто шекели сребро.”

6 Тогаш Далила го праша Самсон: „Кажи ми, во што ти е големата сила, и со што би можеле да те врзат, за да те смират?”

7 Самсон ѝ одговори: „Ако ме врзат со седум сурови жили, уште неисушени, јас ќе станам бессилен и ќе бидам како другите луѓе.”

8 И ѝ донесоа филистејските кнезови седум сурови жили, уште неисушени, и таа го врза со нив.

9 Во тоа време еден од нив седеше сокриен во спалната нејзина; и таа рече: „Самсоне, Филистејците идат против тебе.” Тој ги раскина жилите, како што се раскинува коноп кога ќе го гори оган. И не се дозна за силата негова.

10 И Далила му рече на Самсон: „Ете, ти ме измами и ми кажа лага; кажи ми сега, со што можат да те врзат?”

16,1

1 Мојс
38,15
Ис.Н. 2,1

2

1 Цар
19,11

4

1 Мојс
24,67
34,3

5

14,15-17

⁶ 15,17. Рид на челустџа.

⁷ 15,19 Извор на оној шџо се моли.

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

11 ^{15,13} Тој ѝ одговори: „Кога би ме врзале со нови јажиња, кои не биле употребени, јас би станал бессилен и ќе бидам како другите луѓе.”

17 ^{13,5} ^{4 Мојс 6,2} ^{Мих 7,5} ^{14,16} Далила зеде нови јажиња, го врза и му рече: „Самсоне, Филистејците доаѓаат против тебе.” Во тоа време еден од нив седеше сокриен во спалната. И тој ги скина јажињата од рацете свои како конци.

¹³ И Далила пак му рече на Самсон: „Ти сè ме мамиш и ми говориш лага; кажи ми, со што можат да те врзат?” Тој одговори: „Ако привиеш седум перчиња од косата на главата моја, на вратило и ги забиеш со колец на камен јас ќе бидам бессилен како другите луѓе.”

¹⁴ (И го успа Далила на колената свои.) И кога тој заспа, Далила зеде седум перчиња од косата на главата негова, ги приви на вратилото и со колец ги притегна на камен и му рече: „Филистејците одат против тебе, Самсоне!” Тој се разбуди од сонот и го извлече кросното сплеткано од основата и вратилото, (и пак не се дозна за силата негова).

¹⁵ И Далила тогаш му рече: „Зошто зборуваш ‘те сакам’, а срцето твое не е со мене? Ете, ме измами трипати и не ми кажа, во што е твојата голема сила.”

¹⁶ И бидејќи таа го вознемируваше со зборовите свои секој ден и го мачеше, душата негова му се натажи до смрт.

¹⁷ И тој ѝ го откри целото свое срце, велејќи ѝ: „Бербер не се допрел до главата моја, зашто јас сум назир Божји од мајчината си утроба: ако ме истриже некој, ќе ме напушти силата моја; јас ќе ослабам и ќе бидам како другите луѓе.”

¹⁸ Далила, откако виде дека тој ѝ го откри целото срце свое, испрати и ги повика филистејските кнезови, велејќи им: „Дојдете сега; тој ми го откри целото срце свое.” И тие дојдоа кај неа и донесоа сребро во рацете свои.

¹⁹ И Далила го успа на колената свои, па повика еден човек, та му заповеда да ги истриже седумте плетенки на главата негова. И тој почна да ослабува, и силата негова го напушти.

²⁰ Таа тогаш рече: „Филистејците доаѓаат против тебе, Самсоне!” Тој се разбуди од сонот свој и рече: „Ќе одам, како и порано, и ќе се ослободам.” Но не знаеше дека Господ отстапил од него.

²¹ Филистејците го фатија и му ги извадија очите, го доведоа во Газа, го оковаа со две бакарни вериги и го тераа да меле жито во затворот.

²² Меѓутоа, косата на главата негова, откако беше истрижен, почна пак да расте.

**Самсоновиот последен подвиг
и негова ѝа смрт**

²³ Филистејските кнезови се собраа, за да принесат голема жртва на Дагон, својот бог, и да се провеселат, па рекоа: „Нашиот бог го предаде во рацете наши нашиот непријател Самсон.”

²⁴ Исто така и народот, откако виде, го прославуваше својот бог, велејќи: „Нашиот бог ни го предаде во рацете наши непријателот наш и пустошникот на земјата наша, кој порази многумина од нас.”

²⁵ А кога се развесели срцето нивно, рекоа: „Повикајте го Самсон за да нè развесели.” И го повикаа Самсон од затворот, и тој ги веселеше (и го камшикуваа) и го ставија меѓу два столба.

²⁶ И Самсон му рече на момчето што го водеше за рака: „Дозволи ми да ги напишам столбовите, врз кои се крепи домот, и да се потпрам на нив.” (Момчето така и направи).

²⁷ А домот беше полн со мажи и жени: таму беа сите филистејски кнезови, и на покривот имаше до три илјади мажи и жени, кои гледаа во Самсон како ги веселеше.

²⁸ Повика Самсон кон Господ и рече: „Господи Боже, спомни си за мене и поддржи ме само сега, о Боже, за да им се одмаздам веднаш на Филистејците за двете очи мои.”

²⁹ И ги помести Самсон од местото двата средни столба, врз кои се крепеше домот, откако налегна врз нив, на едниот со десната рака, а на другиот со левата.

201 Цар
16,14
18,12
28,15**21**4 Мојс
16,14**23**

1 Цар 5,2-7

24

1 Лет 10,9

2815,18
Ер 15,15

31 ^{15,20} ³⁰ И Самсон рече: „Умри, душо моја, со Филистејците!” И притисна со сета сила, и домот се урна врз кнезовите и врз сиот народ што беше со него. И умрените што тој ги уби при смртта своја, беа повеќе, отколку што беше умртвил во текот на целиот свој живот.

17,1 ^{3,27} ^{18,13} ² И дојдоа браќата негови и целиот негов татков дом, го зедаа, па отидоа и го погребаша меѓу Цора и Епштаол, во гробот на татко му Маној. Тој беше судија над Израил дваесет години.

Идолојоклоникот Миха

17 Имаше еден човек од Ефремовата Гора, по име Миха.

4 ² Тој ѝ рече на мајка си: „Илјада и сто шекели што ти беа украдени и за кои ти изрече пред мене проклетство, тоа сребро е кај мене, јас го зедев.” Мајка му рече: „Благословен нека биде синот мој пред Господ!”

5 ^{8,27} ² И тој ги врати на мајка си илјадата и сто шекели сребро. И мајка му рече: „Тоа сребро го посветив од себе на Господ за мојот син за да направи од него идол и излеана статуа, и така, ти го давам.”

7 ^{18,1} ^{19,1} ^{21,25} ⁵ Но тој ѝ го врати сребротото на мајка си. Мајка му зеде двеста шекели сребро и ги даде на леарот. Тој направи од нив идол и излеа статуа, која стоеше во домот на Миха.

¹ И така, Миха имаше дом Божји. И направи тој ефод и серафим и посвети еден од синовите свои за да му биде свештеник.

² Во тие денови Израил немаше цар; затоа секој го правеше она што го сметаше за право.

³ Тогаш живееше таму еден млад човек, левит, од Витлеем Јудејски, од Јудиното колено;

⁴ тој човек излезе од градот Витлеем Јудејски, од Јудиното колено за да се насели како придојден каде што ќе најде погодно место, и, како што одеше по патот, дојде до Ефремовата Гора, до домот на Миха.

⁵ И Миха го запраша: „Од каде доаѓаш?” А тој му одговори: „Јас сум левит од Витлеем Јудејски и одам да се

населам, каде што ќе најдам погодно место.”

⁶ А Миха му рече: „Остани кај мене и биди ми отец и свештеник; ќе ти давам годишно по десет шекели сребро, потребната облека и исхрана.”

⁷ Левитот се согласи да остане кај оној човек, и тоа момче му беше како син.

⁸ Миха го посвети левитот, и тој момок му беше свештеник и живееше во домот на Миха.

⁹ И Миха си рече: „Сега знам дека Господ ќе ми прави добро, зашто имам левит свештеник.”

Дановито племе го освојува Лаис

18 Во тие денови Израил немаше цар; и во тоа време, пак, Дановото племе си бараше дел, каде да се насели, зашто дотогаш не му беше паднал полн дел меѓу израилските племиња.

² И Дановите синови испратија од племето свое петмина храбри мажи, од Цора и од Епштаол, за да ја прегледаат земјата и да ја испитаат, и им рекоа: „Одете, проучете ја земјата!” Тие дојдоа во Ефремовата Планина, близу до домот на Миха, и таму ноќеваа.

³ Откако влегоа во домот на Миха, тие го познаа гласот на младиот левит, влегоа таму и го прашаа: „Кој те доведе овде? Што правиш тука? Зошто си овде?”

⁴ Тој им одговори: „Така и така направи за мене Миха, ме најми, и јас сум му свештеник.”

⁵ Тие тогаш му рекоа: „Прашај Го Господ Бог за да знаеме, успешен ли ќе биде патот наш, по кој сме тргнале.”

⁶ Свештеникот им рече: „Одете со мир; пред Господ е патот ваш, по кој сте тргнале.”

⁷ И петмината мажи тргнаа, и дојдоа во Лаис, и видоа дека тамошниот народ живее спокојно, според обичајот на сидонците, дека е тих и безгрижен, и дека нема во оваа земја, кој да онеправда во нешто, или да има власт: тој народ живееше далеку од сидонците и со никого немаа никаква работа.

10
18,19

12
18,4

18,1
1,34
17,6
Ис.Н. 19,47

2
17,1
4 Мојс
13-14
5 Мојс
1,22-25
Ис.Н. 2,1

3
17,7

4
17,12

5
20,18,23,27
1 Мојс
25,22
1 Цар 23,
9-12
2 Цар 5,19
4 Цар 1,2
8,8

6
2 Мојс 4,18
1 Цар 1,17
Лк 7,50
8,48

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

9 ^{Ис.Н. 18,3} И кога се вратија кај браќата свои во Цора и Ештаол, и браќата нивни ги запрашаа: „Што направивте?“

10 ^{5 Мојс 8,9} Тие одговорија: „Станете да одиме против нив; ние ја видовме земјата, таа е многу убава. Што, вие се двоумите?“

13 ^{17,1} Не задржувајте се и тргнете да ја завладееме таа земја;

14 ^{1 Цар 25,17} а кога ќе тргнете, ќе дојдете кај

17 ^{1 Мојс 31,19} ^{Мих 5,13} еден народ безгрижен, и таа земја е широка; Бог ја предава во ваши раце; местото е такво што нема скудности во нешто што дава земјата.”

19 ^{17,10} И тргнаа оттаму, од Цора и од Ештаол, шестотини мажи од Дановото племе вооружени.

¹² Тие тргнаа и поставија логор во Кирјат-Јарим, во Јудеја. Затоа и до денес она место го нарекуваат Данов логор. Тој е од онаа страна на Кирјат-Јарим.

¹³ Оттука тие тргнаа кон Ефремовата Планина и дојдоа кај домот на Миха.

¹⁴ И петмината мажи што беа оделе да ја прегледаат земјата докај Лаис, им рекоа на браќата свои: „И дали знаете дека во еден од тие домови има ефод, серафим, идол и излеана статуа? И така, помислете што да се прави.“

¹⁵ И навратија таму и влегоа во домот на младиот левит, во домот на Миха, и го поздравива.

¹⁶ А шестотините Данови синови, вооружени, стоеја кај вратата.

¹⁷ Петмината, пак, мажи што беа оделе да ја обиколат земјата, отидоа, влегоа таму, го зедаа идолот и ефодот, серафимот и излеаната статуа. А свештеникот стоеше кај вратите со шестотините души, вооружени.

¹⁸ Кога влегоа во домот на Миха и го зедаа идолот, ефодот, серафимот и излеаната статуа, свештеникот им рече: „Што правите?“

¹⁹ Тие му одговорија: „Молчи, стави ја раката на устата своја и оди со нас и биди ни отец и свештеник; подобро ли ти е да бидеш свештеник во домот на еден човек, отколку да бидеш свештеник во Израилево племе и род?“

²⁰ Свештеникот се зарадува, го зеде ефодот, серафимот и идолот (и излеаната статуа), и тргна со народот.

²¹ Тие свртеа и тргнаа, и ги испратија напред децата, добитокот и тешките предмети.

²² Кога се оддалечија од домот на Миха, (Миха и) жителите од домовите, соседи на Миховиот дом, се собраа и се втурнаа по Дановите синови

²³ и викаа по Дановите синови. Дановите синови се свртеа и му рекоа на Миха: „Што ти е, што викаш толку?“

²⁴ Миха одговори: „Ми ги зедевте боговите што бев ги направил, и свештеникот, и си заминавте. Што ми остана уште, па велите: што ти е?“

²⁵ А Дановите синови му рекоа: „Да не се чуе гласот твој повеќе, инаку, некој од нас, ако се налути, ќе те нападне, и ти ќе си ја загубиш душата своја и челада своја.“

²⁶ И Дановите синови тргнаа по патот; а Миха, откако виде дека се тие послани од него, си тргна назад и се врати во домот свој.

Градот Дан и неговиот свештеник

²⁷ А тие откако го зедаа она што го беше направил Миха, и свештеникот, кој беше со него, отидоа во Лаис против спокојниот и безгрижен народ, и го поразива со меч, а градот го изгореа со оган.

²⁸ Немаше кој да помогне, зашто тој беше оддалечен од Сидон и со никого немаше работа. Тој град се наоѓаше во долината што е близу до Бет-Рехов. И изградија одново град и се населија во него.

²⁹ Тие го нарекоа градот со името Дан, според името на нивниот предок Дан, Израилевиот син; а порано тој град се викаше Лаис.

³⁰ И Дановите синови си поставија идол; Јонатан, пак, синот на Гершом, Манасиев син, тој и синовите негови, беа свештеници во Дановото племе сè до денот, кога жителите на онаа земја се преселија;

³¹ и си имаа идол што беше направен од Миха, за сето време, додека домот Божји се наоѓаше во Силом.

221 Мојс
31,23**27**

Ис.Н. 19,47

29

Ис.Н. 19,47

3121,19
Ис.Н.
18,1.8
1 Цар
1,3,9,24
Ер 7,12

19,1

Рута 1,1

4

2 Мојс 32,6

5

1 Мојс
24,54-59

6

16,25

10

Ис.Н. 15,8
18,16,28

*Пресїайойї на Венијаминциїе
од Гива*

19 Во она време, кога Израил немаше цар, имаше еден левит, кој како придојден живееше во Ефремовата Планина. Тој си зеде наложница од Витлеем Јудејски.

2 Но наложницата негова се скара со него и си отиде во домот на татко ѝ, во Витлеем Јудејски, и остана таму четири месеци.

3 Мажот ѝ тргна да оди кај неа за да ја замоли и да ја врати назад. Со него беше слугата негов и две магарина. Таа го воведо во татковиот дом.

4 Тестот негов, таткото на таа млада жена, откако го виде, го пресретна радосно и го задржа. И тој престојуваше кај него три дни: јадеа, пиеја и ноќеваа таму.

5 На четвртиот ден станаа рано, стана и тој за да си оди. И таткото на младата жена му рече на зетот свој: „Поткрепи го срцето свое со залак леб, и потоа ќе тргнете.“

6 Тие останаа, и двајцата заедно јадеа и пиеја. И таткото на таа млада жена му рече на тој човек: „Остани уште една ноќ, и развесели се!“

7 Човекот беше станал за да си оди, но тестот го наговори и тој пак ноќеваше таму.

8 На петтиот ден изутрината тој стана за да си оди. А таткото на младата жена рече: „Поткрепи си го срцето свое (со леб), и почекајте, додека да измине денот.“ И јадеа двајцата (и пиеја).

9 И стана човекот да си оди, со наложницата негова и неговиот слуга. И тестот негов, таткото на младата жена, му рече: „Еве, почна да се стемнува, ноќевајте, ве молам, денот е на свршување, ноќевај тука, развесели се; утре рано ќе тргнете на пат, и ќе си одиш во домот свој!“

10 Но мажот не се согласи да ноќева, стана и тргна; и приближи до Јевус, кој е сега Ерусалим, со двете натоварени магарина и наложницата со него.

11 Кога беа близу до Јевус, денот веќе беше изминал. И слугата му рече на

господарот свој: „Да навратиме во овој јевусиски град и да ноќеваме во него.“

12 Господарот му одговори: „Не, нема да одиме во град на туѓинци, кои не се од синовите Израилеви, а ќе појдеме во Гива.“

13 И му рече на слугата свој: „Оди да стигнеме до едно од местата на Гива и ќе ноќеваме во Гива или во Рама.“

14 Па тргнаа, и оеа, а сонцето зајде близу до Гива Венијаминова.

15 И тие навратија таму, за да одат да ноќеваат во Гива. Откако влезе, тој седна на градскиот плоштад, но никој не ги покани во домот свој да ноќеваат.

16 И ете, еден старец се враќаше вечерта од полска работа; тој беше родум од Ефремовата Планина и живееше како придојден во Гива. Жителите, пак, од тоа место беа Венијаминови синови.

17 Кога ги крена очите, тој виде на градскиот плоштад патник. И старецот запраша: „Каде одиш и од каде доаѓаш?“

18 Тој му одговори: „Од Витлеем Јудејски одиме во Ефремовата Планина, од каде што сум јас; отидов во Витлеем Јудејски, а сега одам кон домот свој; и никој не ме поканува во својот дом;

19 си имаме и слама и храна за своите магарина; исто така има и леб и вино за мене и за мојата жена и за овој човек, кој ме придружува мене, твојот слуга; од ништо немаме потреба.“

20 Старецот му рече: „Биди спокоен; каква потреба и да имаш, јас ќе се погрижам, само на улица не ноќевај.“

21 И го одведе во домот свој и им даде храна на магарината негови, а самите тие си ги измија нозете, јадеа и пиеја.

22 Додека се веселеа, ете, градските жители, развратници, ја опколија куќата, зачукаа на вратата и му говореа на старецот, стопанот на куќата: „Изведи го човекот, кој влезе во куќата твоја за да имаме однос со него.“

23 Стопанот на куќата излезе пред нив и им рече: „Не, браќа мои, не правете зло, кога тој човек влегол во куќата моја, не правете го тоа безумие;

15

1 Мојс 19,2

16

Ос 9,9
10,9

17

1 Мојс 29,4

19

1 Мојс
14,18

21

1 Мојс 18,4
19,2
24,32
43,24
Лк 7,44

22

16,25
20,5
1 Мојс
19,4-5
5 Мојс
13,14
Рим 1,
26-27

23

20,6
1 Мојс
19,6-8
34,7
3 Мојс
19,29

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

24 ^{1 Мојс 19,8} ²⁴ еве, јас имам ќерка девица, а тој има наложница, ќе ги изведам, осрамете ги и правете со нив, сè што ви е мило; а со тој човек не правете го тоа безумие.”

29 ^{20,6} ^{1 Цар 11,7} ²⁵ Но тие не сакаа да го слушаат. Тогаш мажот ја зеде својата наложница и ја изведе кај нив на улица. Тие ја познаа и ја злоставуваа цела ноќ до утрината. И ја пуштија во зората.

20,1 ^{1 Цар 3,20} ^{2 Цар 3,10} ^{17,11} ^{24,15} ^{2 Лет 30,5} ²⁶ И во зората дојде жената, падна пред куќната врата на човекот, кај кого беше господарот нејзин, и лежеше до осамнување.

²⁷ Господарот нејзин стана утрината, ја отвори куќната врата и излезе за да тргне на пат; и ете, наложницата негова лежи пред куќната врата, со рацете на прагот.

²⁸ Тој ѝ рече: „Стани, ќе одиме!” Но одговор немаше (зашто таа беше мртва). Тој ја стави на магарето, стана и замина за местото свое.

²⁹ Кога дојде во домот свој, зеде нож, ја фати својата наложница, ја пресече по деловите на телото нејзино на дванасет делови и ги испрати по сите краеве на Израил.

³⁰ Секој што го виде тоа велеше: „Вакво нешто не се случило и не се видело од денот, кога Израилевите синови излегоа од египетската земја до денес.” (И им рече на луѓето што ги испрати: „Така зборувајте по сиот Израил: Дали се случило или сте виделе вакво нешто досега?”) „Затоа размислете за тоа, посоветувајте се и кажете!”

*Во одмаздувачка војна
проишв Венијаминциџе*

20 Тогаш излегоа сите синови Израилеви, и се собра целата заедница како еден човек од Дан до Вирсавија и од Галаадската земја пред Господ во Мицпа.

² Се собраа старешините на сиот народ, сите племиња Израилеви, во собранието на народот Божји, – четиристотини илјади пешаци мечоносци.

³ А Венијаминовите синови слушнаа дека синовите Израилеви дошле во

Мицпа. И Израилевите синови запрашаа: „Кажете, како станало тоа зло?”

⁴ Левитот, мажот на убиената жена, одговори и рече: „Дојдов со својата наложница да нокевам во Гива Венијаминова;

⁵ и се кренаа против мене жителите на Гива и преку ноќта ја опколија заради мене куќата; мене сакаа да ме убијат, а мојата наложница ја силуваа, така што таа умре;

⁶ јас ја зедев наложницата своја, на парчиња ја исеков и ја испратив во сите краеве на наследството Израилево, бидејќи тие извршија незаконито и срамно дело во Израил;

⁷ ете, сите вие, синови Израилеви, разгледајте го тоа дело и решете тука.”

⁸ И се крена сиот народ како еден човек и рече: „Никој нема да отиде во шаторот свој и никој нема да се врати во домот свој.

⁹ А еве што ќе направиме сега со Гива: да фрлиме ждрепка

¹⁰ и ќе избереме по десет мажи на сто од сите Израилеви племиња, по сто на илјада и по илјада на десет илјади за да донесат храна за народот, кој ќе тргне против Гива Венијаминова, за да ја казни за срамот што го изврши против Израил.”

¹¹ И сите Израилци се собраа против градот еднодушно, како еден човек.

¹² И Израилевите племиња испратија луѓе да му кажат по целото Венијаминово племе: „Каква гнасотија е извршена кај вас!

¹³ А сега, предајте ги тие развратници што се во Гива; ние ќе ги убиеме и ќе го искорениме злото од Израил.” Но синовите Венијаминови не сакаа да го послушаат гласот на браќата свои, синовите Израилеви.

¹⁴ И синовите Венијаминови од градовите се собраа во Гива, за да тргнат во војна против синовите Израилеви.

¹⁵ А во оној ден Венијаминовите синови што се беа собрале од градовите свои, се изброија дваесет и шест илјади мажи мечоносци; освен тоа од жителите на Гива имаше одбрани на број седумстотини.

5
19,22

6
19,23,29
5 Мојс
22,21

7
19,30

12
5 Мојс
13,14
1 Кор 3,15

13
5 Мојс 13,6

16 Во сиот тој народ имаше седумстотини меѓу одбраните мажи, кои беа леваци, и сите тие фрлаа камења со праќи, без да погрешат.

17 А Израилците, без Венијаиновите синови, броеја четиристотини илјади души мечоносци; сите тие беа способни за војна.

18 Тогаш Израилевите синови станаа и отидоа во Божјиот дом и Го запрашаа Бога: „Кој од нас прв ќе тргне во бој против синовите Венијаинови?“ И Господ одговори: „Јуда прв нека оди.“

19 Утрината станаа синовите Израилеви и се распоредија на табори пред Гива;

20 и излегоа Израилците за борба против Венијамин и се наредија синовите Израилеви во бојни редови близу до Гива.

21 Тогаш излегоа од Гива и синовите Венијаинови и во тој ден убија дваесет и две илјади Израилци.

22 Но, народот израилски се созеде и пак се нареди за борба на истото место, каде што беше претходниот ден.

23 И отидоа синовите Израилеви пред Господ и плачаа до вечерта, па Го прашаа Господа: „Да влеземе ли пак во борба со синовите на нашиот брат Венијамин?“ Господ им рече: „Одете против него!“

24 И вториот ден Израилевите синови пак настапија против синовите на Венијамин.

25 Во тој ден излезе и Венијамин од Гива и беа убиени од синовите Израилеви уште осумнаесет илјади души мечоносци.

26 Тогаш сите Израилеви синови и сиот народ тргнаа и дојдоа во Божјиот дом, па седеа таму и плачаа пред Господ, постоа целиот ден до вечерта и Му принесоа на Бога сепаленици и жртви за мир.

27 И Го прашаа синовите Израилеви Господа, – во тоа време ковчегот на заветот беше таму, –

28 и Финес, синот Елеазаров, син Аронов, стоеше пред него: „Дали да излеземе пак против нашиот брат Венијамин или не?“ Господ им рече: „Одете! Утре ќе го предадам во вашите раце.“

29 Тогаш Израил постави заседа околу Гива.

30 На третиот ден излегоа синовите Израилеви против синовите на Венијамин, па, како и порано, се наредија за борба против Гива.

31 Венијаиновите синови излегоа против народот и се оддалечија од градот, и почнаа, како порано, да убиваат од народот по патиштата, од кои еден води за Ветил, а друг во Гива, преку полето, и убија до триесет души Израилци.

32 И Венијаиновите синови си рекоа: „Тие паѓаат пред нас како порано.“ А Израилевите синови си рекоа: „Да бегаме од нив и да ги одвлечеме од градот на патот.“ (Така и направија).

33 Тогаш сите Израилци станаа од местото свое и се наредија во Ваал-Тамар. А Израилевата заседа се спушти од местото свое од западната страна на Гива.

34 И се собраа против Гива десет илјади души одбрани од сиот Израил, и почна жестока борба. Но Венијаиновите синови не знаеја дека ќе ги снајде зло,

35 и Господ го разби Венијамин пред Израил, и Израилците кутнаа во тој ден од синовите Венијаинови дваесет и пет илјади и сто души вооружени со мечеви.

36 Кога Венијаиновите синови помислија дека се совладани од Израилците, кои им направија место, бидејќи Израилците се надеваа на заседата, што ја беа поставиле близу до Гива,

37 заседата побрза и се спушти кон Гива, – влезе и го порази со меч целиот град.

38 Израилците си беа договориле знак со заседата, да нападнаат, кога ќе се крене дим од градот.

39 И така, кога Израилците отстапија од местото на борбата, и Венијамин почна да поразува и кутна до триесет души Израилци, велешки: „Пак паѓаат пред нас, како и во поранешните судири“,

40 тогаш почна да се издига од градот дим како столб. Венијамин погледна

29
8,4

31
Ис.Н.
8,6.16

33
8,19

37
8,19

38
8,20
Ис.Н. 8,4-8

40
Ис.Н. 8,20

СУДИИ ИЗРАИЛЕВИ

21,1 назад, и ете, од целиот град излегува дим кон небото.

2 ^{Ис.Н. 9,18} ⁴¹ И Израилците се вратија, а Венијамин се уплаши, бидејќи виде дека го снашло зло.

4 ^{20,23} ⁴² И избегаа синовите Венијаминови од Израилците по патот кон пустината, но беа следени со колеж, и оние што излегуваа од градовите, таму ги убиваа; ^{20,26} ⁴³ го опколија Венијамин и го гонеа без почивка и го поразуваа до самата источна страна на Гева.

⁴⁴ И од синовите Венијаминови паднаа осумнаесет илјади души, силни мажи.

⁴⁵ А од другите што се свртеа и се спуштија спрема пустината, кон карпата Римон, насобраа пет илјади и ги гонеа дури до Гидом, и од нив убија две илјади души.

⁴⁶ Сите, пак, Венијаминови синови, паднати тој ден, беа дваесет и пет илјади души, вооружени со мечеви, сите беа силни мажи.

⁴⁷ Другите се свртеа и избегаа во пустината, накај карпата Римон, шестотини души и таму останаа четири месеци.

⁴⁸ А Израилците се вратија кај синовите Венијаминови и ги поразија со меч, и луѓето од градот, и добитокот, и сè што имаше (во сите градови), и со оган ги изгореа сите градови што се наоѓаа по патот.

*Венијаминовото илеме
повторно се издиѓа*

21 И се заколнаа Израилците во Мицпа, велејќи: „Никој од нас да не ја дава ќерка си на Венијаминовите синови за жена!”

² И народот дојде во Божјиот дом, седеа таму до вечерта пред Бога, кренаа голем писок, силно плачеа

³ и велеа: „Господи, Боже Израилев, зошто се случи ова во Израил, па сега исчезна едно племе во Израил.”

⁴ На другиот ден народот порани, и подигна таму жртвеник и принесоа жртви сепаленици, и жртви за мир.

⁵ И рекоа синовите Израилеви: „Кој уште од сите Израилеви племиња не дошол на собранието пред Господ?”

Зашто голема клетва беше изречена пред оние што не беа дошле пред Господ во Мицпа, и беше речено, дека тие ќе бидат предадени на смрт.

⁶ И синовите Израилеви се смилија над братот свој Венијамин и рекоа: „Денес се истреби едно племе од Израил;

⁷ што да направиме за жени на останатите од нив, кога се заколнавме во Господ дека нема да им ги даваме ќерките свои за жени?”

⁸ И рекоа: „Има ли некое од племињата Израилеви, кое не е дојдено пред Господ во Мицпа?” И се покажа дека од Јавеш Галаадски никој не дошол на собранието пред Господ.

⁹ Го прегледаа народот, и ете, немаше ни еден од жителите на Јавеш Галаадски.

¹⁰ И општеството испрати таму дваесет илјади души, и им дадоа заповед, велејќи: „Одете и поразете ги со меч жителите на Јавеш Галаадски, и жените и децата;

¹¹ и еве што ќе направите: „Секој маж и секоја жена што познава машко легло, убијте ги, (а момите оставете ги живи.” Така и направија.)

¹² И најдоа меѓу жителите на Јавеш Галаадски четиристотини моми што не познале машко легло, и ги доведоа во логорот при Силом, кој е во хананската земја.

¹³ Тогаш целото општество испрати луѓе да разговараат со синовите Венијаминови, кои беа кај карпата Римон, и им објавија мир.

¹⁴ И така Венијаминовите синови се вратија и им дадоа жени што беа останале живи од жените на Јавеш Галаадски; но излезе дека тие не стакуваат.

¹⁵ А на народот, пак, му беше жал за Венијамин, поради тоа што Господ не ја зачува целината на Израилевите племиња.

¹⁶ И си рекоа старешините народни: „Што да направиме за жени на другите синови, бидејќи жените кај Венијамин се убисени?”

7
9,18

11
4 Мојс
31,17-18
5 Мојс
20,10,20
21,1014

13
20,45-47
5 Мојс 2,26

18 ¹⁷ И рекоа: „Наследството на Венијамин нека остане, за да не се сотре едно племе од Израил.“

19 ¹⁸ Но ние не можеме да им дадеме жени од нашите ќерки, зашто синовите Израилеви се заколнаа, велејќи: „Проклет да биде оној што ќе му даде жена на Венијамин!“

¹⁹ И рекоа: „Ете, секоја година е празник Господов во Силом, на север од Ветол и на исток од патот, кој води од Ветил за Сихем, и на југ од Левона.“

²⁰ И им заповедаа на синовите Венијаминови, велејќи: „Одете и сокријте се во лозјата,

²¹ и гледајте, кога ќе излезат момите од Силом да играат оро, излезете од лозјата и грабнете си секој жена за себе од тие моми, па одете си во земјата Венијаминова;

²² а кога ќе дојдат татковците, или браќата нивни да се поплачат кај нас, ние ќе им речеме: „Простете ни за нив, бидејќи ние не зедевме за секого од нив жена во време на војната, и вие не им дадовте; сега вие сте виновни.“

²³ Така и направија синовите Венијаминови, и зеdoa според бројот свој жени од оние што беа во орот и кои ги одзеdoa, па тргнаа и се вратија во делот свој, и изградија градови и заживеа во нив.

²⁴ Во исто време Израилците се разотидоа оттаму. секој според родот свој и според племето свое, отиде во делот свој.

²⁵ Во тие денови Израил немаше цар: секој го правеше она што му се чинеше дека е добро.

22

1 Мојс
34,5-31
2 Цар
13,20-29

25

5 Мојс 12,8

РУТА

Вовед

Книѓата Руѓа со својата содржина нè враќа во времето кога судиите управуваа со народот на Израил. Сосставена многу подоцна, иако е мошне прецизно да се оидредели кога таа точно настанала.

Основната цел на ова дело е да се покаже како една жена туѓинка влегла меѓу Божиот народ. Главниот акцент е ставен на примерот на приврзаноста на Моавката Руѓа кон семејството на нејзиниот маж, но и кон Бој Израилев и нациот на кој Бој ја наградува таа приврзаност. Неволјата во која застааат две жени, Руѓа и нејзината свекрва Номина, истовремено се претвора во благосостојба. Дело е напишано со многу свежина и претставува непроценет пример за искрената приврзаност меѓу луѓето, од една страна, и истовремено во верата кон Бој, од друга.

Раѓањето на синоот на Руѓа е кулминациска точка на делото; тоа дете е идниот дедо на цар Давид. Пристајќи меѓу традициите на Давид, истовремено Руѓа се вбројува и во Исусовото родословие (Мт. 1,5).

1,1 Неволји на семејството на Елимелех

2,6
4,3
1 Мојс 36,35
4 Мојс 21,20
2 Цар 21,1
3 Цар 17,1
4 Цар 8,1-3

1 Во она време, кога управуваа судиите, настана глад во земјата. И еден човек од Витлеем Јудејски отиде да живее во Моавските полиња, заедно со жена си и двајцата синови.

5 Мојс 23,4
Езр 9,12.14
Неем 13,23-27

2 Името на тој човек му беше Елимелех, името на жена му Номина, а двајцата синови негови се викаа Малон и Килион: тие беа од родот на Ефрата, од Витлеем Јудејски. И дојдоа во моавските полиња и останаа таму.

3 Елимелех, мажот на Номина, умре, и таа остана со двајцата синови свои.

1 Мојс 50,24
2 Мојс 4,31
13,19
Лк 1,68.78

4 Тие си зе доа за жени Моавки – на едната името ѝ беше Орпа, а на другата – Рута; и живеја таму околу десет години.

5 Но подоцна и обајцата синови нејзини, Малон и Килион, умреа, и остана таа жена без двајцата синови свои и без мажот свој.

Руѓа ја придружува Номина во Витлеем

6 Тогаш таа се крена со снаите свои за да замине од моавските полиња, бидејќи беше чула во моавските полиња дека

Бог го посетил Својот народ и му дал леб.

7 И таа тргна од она место, каде што живееше, и двете снаи нејзини со неа. Кога одеа по патот, враќајќи се во јудејската земја,

8 Номина им рече на двете свои снаи: „Одете и вратете се секоја во куќата на својот татко; Господ нека ви направи милост, според тоа како постапувавте со покојните и со мене!

9 Нека ви даде Господ да најдете прибежиште секоја во куќата на својот маж!” И ги бакна. Но тие повикаа, и заплакаа, па

10 ѝ рекоа: „Не, ние ќе се вратиме со тебе кај твојот народ.”

11 А Номина рече: „Вратете се, ќерки мои; зошто ќе доаѓате со мене? За рем уште имам во утробата своја синови, кои би ви станале мажи?

12 Вратете се, ќерки мои, одете си, бидејќи сум веќе стара и не можам да се омажам; па и да речев: „уште имам надеж”, и дури оваа ноќ да се омажам и подоцна да родам синови,

13 ќе можете ли да чекате додека да пораснат? Можете ли да се воздржите да не се омажите? Не, ќерки мои, многу

8
1 Мојс 24,28.67
31,33
Суд 4,17
Песна 3,4

9
Суд 2,4
21,2
1 Цар 11,4
30,4

13
2 Мојс 9,3
5 Мојс 2,15
Суд 2,15
1 Цар 12,15
2 Цар 24,17
Ез 13,9

17 ми е жал за вас, зашто раката Господова се сврте против мене.”

14 Тие повикаа и пак заплакаа. И Орпа се прости со свекрвата своја, (и се врати кај својот народ), а Рута остана со неа.

21 **15** Ноемина ѝ рече на Рута: „Ете, твојата јатрва се врати кај својот народ и кај своите богови; врати се и ти по јатрвата своја.”

2,2 **16** Но Рута одговори: „Не ме принудувај да те оставам и да се одделам од тебе; каде што ќе одиш ти, таму ќе дојдам и јас, и каде ќе живееш ти, таму ќе живеам и јас; твојот народ ќе биде мој народ, и твојот Бог – мој Бог;

3 Мојс 5,22
4 Мојс 23,22
Ис.Н. 24,20
Ис 45,7
Зах 8,14

17 и каде што ќе умреш ти, таму и јас ќе умрам и ќе бидам погребана; Господ нека ме казни и уште полошо нека ми додаде, ако нешто друго освен смртта ме раздели од тебе.”

18 Ноемина, откако виде дека таа цврсто е решена да оди со неа, престана да ѝ зборува.

19 И одеа тие двете додека стигнаа до Витлеем; целиот град се возбуди поради нив, и прашуваа: „Оваа ли е Ноемина?”

20 Таа им рече: „Не ме викајте Ноемин^а, викајте ме Мара^б, зашто Семоќниот ме исполни со премногу горчина.

21 Јас излегов одовде полна, а Господ ме врати празна: зошто да ме викате Ноемина, кога Господ ме принуди да страдам, Семоќниот ми испрати несреќа?”

22 И Ноемина се врати, а заедно со неа и снаата нејзина, Моавката Рута, која дојде од моавските полиња; тие пристигнаа во Витлеем, кога беше почнала жетвата на јачменот.

Руџа ѝабирчи на нивиџе на Вооз

2 Ноемина имаше роднина по мажот, човек многу имотен, од родот на Елимелех, по име Вооз.

2 И Моавката Рута ѝ рече на Ноемина: „Ќе тргнам по нивјето и ќе собирам класје по оној во чии очи ќе најдам милост.” Таа ѝ одговори: „Оди, ќерко.”

3 Таа отиде и почна да собира на една нива класје по жетварите. И се покажа дека таа нива му припаѓа на Вооз, кој беше од родот Елимелех.

4 И ете, Вооз дојде од Витлеем и им рече на жетварите: „Господ со вас.” Тие му одговорија: „Нека те благослови Господ!”

5 И Вооз го запраша слугата свој, надгледувачот на жетварите: „Чија е онаа млада жена?”

6 Слугата надзорник над жетварите, одговори и рече: „Таа млада жена е Моавка, дошла со Ноемина од моавските полиња;

7 таа ни рече: „Оставете ме да берам и да собирам меѓу снопјата по жетварите”; дојде и остана тука од утрината досега; таа малку останува дома.”

8 И Вооз ѝ рече на Рута: „Слушај, ќерко моја, не оди да собираш на друга нива и не си оди оттука, туку остани со моите слугинки;

9 гледај на која нива тие жнеат, и оди со нив; ете јас им заповедав на слугите свои да не ти пречат; кога ќе ожедниш, оди кај садовите и пиј, од каде што црпат слугите мои.”

10 Таа падна ничкум, се поклони до земја и му рече: „Со што заслужив толкава милост во твоите очи, па ме примаш, иако сум туѓинка?”

11 Вооз ѝ одговори и ѝ рече: „Ми рекоа за сè што си направила за свекрвата своја по смртта на мажот твој дека си оставила татко, мајка и татковина и си дошла меѓу народ кој не си го познавала до вчера и завчера;

12 Господ нека ти возврати за твоето дело, и да добиеш полна награда од Господ, Бог Израилев, кај Кого си дошла да се засолниш под Неговите крилја!”

13 Таа одговори: „Можеби ќе најдам милост пред очите твои, господаре мој! Ти ме утеши и ѝ зборуваше од срце на робинката своја, макар и да не вредам ни колку една слугинка твоја.”

14 И ѝ рече Вооз: „Кога ќе приближи времето за јадење, дојди тука и јади леб

3
1 Мојс 24,12
27,20
1 Цар 6,9
2 Цар 1,6

4
Суд 6,12
1 Цар 17,37
20,13
Пс 128,8

10
1 Мојс 17,3
3 Мојс 9,24
2 Цар 14,4,22

12
5 Мојс 32,11
Пс 16,8
35,7
56,1
60,4
62,7
90,4
Мт 23,37
Лк 13,34

13
1 Мојс 50,21
Суд 19,3
Ис 40,1-2
Ос 2,16

14
3 Мојс 23,14
1 Цар 25,18
2 Цар 17,28

¹ 1,20. Пријатна, мила.

² 1,20. Горчлива.

19 и топи го залакот свој во оцет.” И таа седна покрај жетварите. Тој ѝ даде леб; 2,10
таа јадеше, се најаде, и уште ѝ остана.

20 3,9,12 4,1,8,14 ¹⁵ И стана да собира класје. Вооз им заповеда на слугите и рече: „Нека собира и меѓу снопјата, и не ја навредувајте; ¹⁶ дури и од снопјата потфрлувајте и оставајте; нека собира и немојте да ја прекорувате.”

¹⁷ Така собираше таа на нивата до вечерта и го исчуча собраното и тоа даде близу една сфа јачмен.

¹⁸ Откако го зеде тоа, отиде во градот, и свекрва ѝ виде, колку беше собрала таа. И (го извади Рута од пазувите свои) ѝ го даде она, што ѝ беше останало, откако се беше најала.

¹⁹ И ѝ рече свекрвата: „Каде береше денес и каде работеше? Да биде благословен оној што те примил!” Рута ѝ кажа на свекрвата своја, кај кого работела, и рече: „Човекот, кај кого денес работев, се вика Вооз.”

²⁰ И ѝ рече Ноемина на снаата своја: „Нека е благословен од Господ, поради тоа што не ги лиши од милоста своја ниту живите, ниту умрените!” И ѝ рече Ноемина: „Тој човек ни е близок; тој е наш роднина.”

²¹ Моавката Рута одговори: „Тој дури ми рече – остани кај моите слугинки, додека да ја завршат целата жетва.”

²² И ѝ рече Ноемина на снаата Рута: „Добро е, ќерко, тоа што си одела со неговите слугинки, и така барем нема да те задеваат на друга нива.”

²³ Така се приклучи таа кон Воозовите слугинки и собираше класје додека заврши јачменовата жетва и пченичната жетва, и живееше со својата свекрва.

Рут̄а ја минува ноќ̄та̄ њо̄крај нозе̄ите на Вооз

3 Ноемина, нејзината свекрва, ѝ рече: „Ќерко моја, ајде да ти побарам спокојно место за да ти биде подобро.

² Ете, Вооз, со чии слугинки беше ти, е наш роднина, оваа ноќ тој го вее јачменот на гумното;

³ затоа измиј се, намачкај се, промени се и оди на гумното, но не му се пока-

жувај додека не заврши со јадењето и пиењето;

⁴ а кога ќе легне да спие, дознај го местото, каде ќе легне; тогаш оди, откриј го откај нозете негови и легни; тој ќе ти каже што да правиш.”

⁵ Рута ѝ рече: „Ќе направам сè, како што ми кажа.”

⁶ И отиде на гумното и направи сè онака, како што ѝ порача свекрвата нејзина.

⁷ Вооз се најаде и се напи, и го развесели срцето свое, и отиде, па легна да спие до стогот. И таа отиде полека, го откри откај нозете негови и легна.

⁸ На полноќ тој се тргна, се обрна, и све покрај нозете негови лежи жена.

⁹ И тој рече: „Која си ти?” Таа одговори: „Јас сум Рута, твоја робинка, рашири го крилото од својата наметка над својата робинка, зашто си ми близок роднина.”

¹⁰ Вооз ѝ рече: „Благословена да си од Господ, ќерко! Овој твој чин на милосрдие е подобар од првиот, зашто не отиде да бараш момци, бедни или богати;

¹¹ затоа не плаши се, ќерко! Јас ќе направам за тебе сè, што кажа ти; зашто на секоја порта кај мојот народ знаат дека ти си чесна жена;

¹² иако е точно дека сум ти роднина, но има друг роднина, поблизок од мене.

¹³ Остани оваа ноќ; а утре, ако тој те земе, добро, нека те земе, ако, пак, не те земе, јас ќе те земам; се колнам во животот Господ! Спиј до утре!”

¹⁴ И преспала таа покрај нозете негови до утрината и стана, пред да можат да се признаат еден со друг, зашто Вооз рече: „Да не се знае дека доаѓала жена на гумното.”

¹⁵ И ѝ рече: „Дај ја наметката што е на тебе, подржи ја.” Таа ја држеше, и тој ѝ измери шест мери јачмен, ја натовари и си отиде во градот.

¹⁶ А Рута дојде кај свекрва ѝ. Таа ја запраша: „Што направи, ќерко?” Таа ѝ раскажа сè, што беше направил оној човек за неа.

¹⁷ Таа рече: „Тој ми ги даде овие шест мери јачмен и ми рече: „Не оди со празни раце кај свекрвата своја!””

3,7

Суд 16,15
18,20
19,6,9
3 Цар 21,7
Ест 1,10

11

Изреки
31,10

13

1 Цар
14,39,45
20,3
25,26,34
26,10,16
Ер 4,2

4,2 ¹⁸ Таа ѝ рече: „Почекај, ќерко, додека да дознаеш, како ќе се сврши работата; зашто тој човек нема да се успокои додека не ја сврши денес таа работа.”

4 *Вооз се зема за наследството на Елимелех*

¹ Цар 9,15
^{20,2,12-13}
^{Ис 22,14}
^{50,5}
4 Вооз излезе пред градските порти и таму седна. И ете, минува оној роднина, за кого говореше тој. И му рече: „Дојди и седни тука!” Тој дојде и седна.

^{4,10}
⁵ Мојс 25,5-10
² Цар 18,18
^{Мт 22,24}
5 Вооз повика десет мажи од градските старешини и рече: „Седнете тука!” И тие седнаа.

³ И Вооз му рече на роднината: „Ноемина, која се врати од моавските полиња, го продава делот од нивата, што му припаѓа на братот наш Елимелех;

⁴ јас решив да ти јавам и да ти кажам: „Купи го пред седнативе тука – старешините на мојот народ. Ако сакаш да го откупиш, откупи го; ако, пак, решиш да не го откупиш, кажи ми, за да знам, зашто, освен тебе, нема кој да го откупи, а по тебе сум јас.” Тој одговори: „Јас ќе го откупам.”

⁵ Вооз рече: „Штом ја откупуваш нивата од Ноемина, треба да ја земеш за сопруга и Моавката Рута, жена на умрениот, за да остане нивата во наследство на нејзиниот починат маж.”

⁶ А оној роднина одговори: „Јас не можам да ја откупам, зашто ќе го растурам моето наследство; преземи го твое право на откупување, бидејќи јас не можам да ја земам.”

⁷ Порано во Израил, кога се откупуваше и разменуваше нешто, заради потврдување на размената постоеше ваков обичај: едниот ја собуваше обувката своја и му ја даваше на другиот, и тоа служеше како сведоштво во Израил.

⁸ И оној роднина му рече на Вооз: „Откупи го ти!” И ја собу обувката своја, и му ја даде.

⁹ И Вооз им кажа на старешините и на целиот народ: „Вие сте сега сведоци дека јас го купувам од Ноемина сето Елимелехово и сето Килионово и Малоново наследство;

¹⁰ исто така ја земам за жена и Моавката Рута, Малоновата жена за да го востановам името на умрениот во неговото наследство за да не исчезне името на умрениот меѓу браќата негови и од неговиот роден град; вие сте ми денес сведоци за тоа.”

¹¹ И сиот народ што беше при градските порти, и старешините рекоа: „Ние сме сведоци. Нека даде Господ, жената, која влегува во куќата твоја, да биде како Рахила и Лија, кои и обете го изградиле домот Израилев; збогатувај се во родот Ефратов, и нека се слави името твое во Витлеем;

¹² И со потомството, кое Господ ќе ти го даде од оваа млада жена, нека стане твојот дом како домот на Фарес, кого Тамара му го роди на Јуда.”

Вооз се жени со Руџа; раѓањето на Овид

¹³ И Вооз ја зеде Рута, и таа му стана жена. И тој влезе кај неа, и Господ ѝ даде, та зачна и роди син.

¹⁴ И ѝ велеа жените на Ноемина: „Нека е благословен Господ, зашто не те остави денес без наследник! И нека биде славно името негово во Израил.

¹⁵ Тој ќе ти биде обнова на животот и прехрана во старите денови твои, зашто е рожба на снаата твоја, која те сака и која ти вреди повеќе од седум синови.”

¹⁶ И Ноемина го зеде детето и го носеше во преграатките свои и се грижеше за него.

¹⁷ Сосетките му дадоа име, велејќи: „На Ноемина ѝ се роди син”, и го нарекоа Овид. Тој е татко на Јесеј, татко-то Давидов.

Список на Давидовите претци

¹⁸ А ова се потомците на Фарес: Фарес го роди Есром;

¹⁹ Есром го роди Арам; Арам го роди Аминадав;

²⁰ Аминадав го роди Наасон; Наасон го роди Салмон;

²¹ Салмон го роди Вооз; Вооз го роди Овид;

²² Овид го роди Јесеј; Јесеј го роди Давид.

11
1 Мојс 35,23-26
2 Цар 7,27
3 Цар 11,38

12
1 Мојс 38,1-30

13
1 Мојс 29,31
30,22
1 Цар 1,20

15
1 Цар 1,8
Пс 18,7
Плач 1,11.16.19

16
4 Мојс 11,12
2 Цар 12,3.8
4 Цар 10,1
Ис 49,23
Еср 2,7

18-22
1 Мојс 5,1-32
11,10-26
1 Лст 2, 5-15
Мт 1,3-6
Лк 3,32-33

ПРВА КНИГА ЦАРСТВА¹

Вовед

Пророкот Самоил е последниот судија, од редот на оние кои Бог ги беше поспавил да владеат со Неговиот народ во едно време полно со опасност. Во тој преоден период на владеење Самоил извршува двојна служба, политичка и верска (1-7). Израилскиот народ не е повеќе задоволен од повремените посредувања, односно интервенции на судиите и илжее кон инстинктивна многу поредовна политичка власт. Макар што пројавува извесна воздржаност, на барање на народот и по Божја заповед, Самоил мора да го изврши она што се бара од него, да го прогласи Саул за цар (8-10). Со него започнува периодот на царствата, според кои и оваа, како и следните три книги го добиле своето име. Но не поминува многу време, а Саул се впушта во беззаконие и отстапува од Бога, и Бог му ја оtkажува поддршката (гл. 11-15). Бог го одбира младиот Давид, кој подоцна ќе го наследи Саул. Давид најнапред стана во служба кај Саул и така од поблизу се запознава со животоот на царскиот двор. Но набргу пошто е принуден да бега и да се крие од Саул кој сака да го убие. Развојот на историјата од 16 до 30 глава го разоткрива постепеноот промена на Саул, настаниот мот на Давид која е во пораст. Книгата завршува со смртта на Саул и неговите синови во текот на една битка против Филистинеите (гл.31).

Оваа книга оменува дека единствено Бог може да биде висшестепениот цар над луѓето. Законската власт над народот може да ја извршува само оној, кој најолно прифатил да биде поштинет на единствената власт која Му припаѓа на Бога.

1,2 Ана во светилините во Силом

1 Мојс
30,1-24
Суд 13,2
Лк 1,7

1 Имаше еден човек од Рамата им-Цофим, од Ефремовата Гора, името му беше Елкана, син на Јерохам, син на Елијуј, син на Тоху, син на Цуф, ефра-тец.

3
2 Мојс
23,14-17
34,23-24

2 Тој имаше две жени: едната се викаше Ана, а другата Пенина. Пенина имаше деца, Ана, пак, немаше деца.

5 Мојс
12,17-18

3 И секоја година на определени денови тој човек одеше од градот свој за да Му се поклони и да Му принесе жртва на Господ Саваот во Силом; таму беа двајцата синови на Илиј: Офни и Финес, свештеници на Господ.

5
1 Мојс
16,1-3
29,18,20,30

4 А во денот, кога Елкана принесуваше жртва, ѝ даваше на жената своја Пенина и на сите нејзини синови и ќерки, делови од жртвата,

5 а на Ана, пак, ѝ даваше двоен дел, (зашто таа немаше деца,) а и ја сакаше

Ана (повеќе од Пенина), иако Господ ѝ ја беше затворил утробата нејзина.

6 Соперничката нејзина многу жестоко ја раздрагнуваше за да ја натажи, поради тоа што Господ ѝ ја беше затворил утробата нејзина.

7 Така стануваше секоја година, кога Елкана одеше во домот Господов: онаа ја раздрагнуваше, а оваа плачеше (и тажеше) и не јадеше.

8 И ѝ рече Елкана, мажот нејзин: „Ано!“ Таа му одговори: „Еве, ме подаро.“ И ѝ рече: „Зошто плачеш и зошто не јадеш, и поради што е нажалено срцето твое? Не сум ли јас за тебе повреден отколку десет синови?“

9 Откако јадеа и пиеја во Силом, Ана стана (и застана пред Господ). А свештеникот Илиј седеше на стол пред влезот во храмот Господов.

10 Таа тажеше во душата своја и Му се молеше на Господ и горко плачеше,

6

1 Мојс
16,4-5

8

Рута 4,15

¹ Според еврејската Библија: Прва книга Самоилова.

11 ⁴ Моје 6, 1-21
^{Суд} 13,5
16,17
и даде заклетва, велејќи: „Господи, (семоќни Боже) Саваоте! Ако погледнеш милостиво кон понизноста на слугинката Твоја и се сетип за мене, и не ја забораши слугинката Своја и ѝ дадеш на слугинката Своја машко дете, јас ќе Му го посветам на Господ до денот на неговата смрт; (и вино и жесток пијалок нема да пие) и брич нема да ја допре неговата глава.”

¹² Додека таа се молеше долго пред Господ, Илиј ја гледаше во устата;

¹³ и бидејќи Ана говореше во срцето свое, устата нејзина само се мрдеше, гласот нејзин не се слушаше, Илиј помисли дека е пијана.

¹⁴ И ѝ рече: „До кога ќе бидеш пијана? Истрезни се од виното свое и истави се од лицето Господово.”

¹⁵ Ана одговори и рече: „Не, господаре мој; јас сум жена, со длабока тага во душата; вино и жесток пијалок не сум пила, а ја изливам душата своја пред Господ.

¹⁶ Не ја сметај слугинката своја за лоша жена, зашто поради големата жалост и поради тагата своја јас говорев досега.”

¹⁷ Илиј одговори и рече: „Оди си со мир, и Бог Израилев нека ја исполни молбата твоја, за што Го молеше.”

¹⁸ А таа одговори: „Можеби слугинката твоја ќе најде милост во твоите очи.” И таа тргна по патот свој, и јадеше, и лицето нејзино веќе не беше тажно, како пред тоа.

Раѓањето и дејствијето на Самоил

¹⁹ И утредента тие станаа рано, се поклонија пред Господ и се вратија, па отидоа во домот свој во Рама. И Елкана беше близок со Ана, жената своја, а Господ си спомна за неа.

²⁰ По извесно време Ана зачна, роди син и му даде име Самоил, бидејќи велеше таа: „Од Господ го побарав.”

²¹ И отиде мажот нејзин Елкана и целата челада негова (во Силом) за да Му ја принесе годишната жртва на Господ и заветите свои (и сите десетоци од својата земја).

²² Но Ана не отиде (со него), велејќи му на мажот свој: „Кога ќе го одбијам детето и кога ќе порасне, тогаш ќе го одведам, и тој ќе се јави пред Господ и ќе остане таму засекогаш.”

²³ И ѝ рече Елкана, мажот нејзин: „Прави што мислиш дека е добро. Останани додека го одбиеш. Само Господ нека го претвори во вистина зборот (што излегол од твојата уста).” И остана дома жена му и го доеше синот додека не го одби од градите.

²⁴ А кога го одби, отиде со него во Силом, земајќи со себе тригодишен јунец (и лебови) и една ефа брашно и мев со вино, па дојде во домот Господов во Силом, и детето со нив. А детето уште беше малечко.

²⁵ (И го доведоа пред лицето на Господ; и татко му принесе жртва каква што Му принесуваше на Господ во определени денови и го доведоа момчето) и го заклаа јунецот, а детето го доведоа кај Илиј;

²⁶ и рече: „О, господаре мој, се колнам во твојата душа, господаре мој! Јас сум онаа жена, која стоеше тука пред тебе и Му се молеше на Господ;

²⁷ за ова дете се молев, и Господ ја слушна молбата моја, за што Му се молев;

²⁸ и јас го предавам сега на Господ за сите денови на животот негов – нека Му служи на Господ.” И таа Му се поклониле таму на Господ.

Ана Му благодари на Господ

2 И се молеше Ана и велеше: „Ми се зарадува срцето мое во Господ; се возвиши силата моја преку мојот Бог; широко се отвори устата моја против моите непријатели, зашто се радувам поради спасението од Тебе.

² Никој не е така свет како Господ; зашто нема друг, освен Тебе; и нема тврдина како нашиот Бог.

³ Не зборувајте повеќе толку горделиво! Зборови дрски нека не излегуваат од вашата уста; зашто Господ е Бог на знаењето, и постапките Негови се одмерени.

2,1-10
Лк 1,46-55

1
Ис 61,10
Пс 5,11
2,10

2
2 Моје 15,11
3 Моје 19,2
Ис 6,3
29,19
2 Цар 7,22
Пс 70,22
5 Моје 32,4
Ис 44,8
Пс 17,31

3
Пс 93,4
Пс 16,2
72,11
Израки 16,2
24,12

ПРВА КНИГА ЦАРСТВА

4 ⁴ Лакот на силните се прекршува, а слабите со сила се здобиваат.

⁵ Ситите работат за леб, а гладните почиваат. Дури и неплодната раѓа седумпати, а многудетната изнемоштува.

5 ⁶ Господ умртвува и оживува, одведува во пеколот, и повторно оттаму доведува назад.

⁷ Господ го прави човекот сиромав и богат, го понижува и го воздига.

6 ⁸ Од прав го подига бедниот, од кал го крева сиромавиот, ставајќи го да седне со големците, и им го дава во наследство престолот на славата; зашто во Господ се столбовите на земјава, и Тој врз нив ја утврди вселената.

7 ⁹ Ги услишува молитвите на молителот и ги благословува деновите на праведниот, зашто не е според силата човекот јак.

8 ¹⁰ Господ ќе ги изнемошти оние што се препираат со Него. Од небесата ќе згрми на нив. (Господ е свет. Да не се фали мудриот со мудроста своја, да не се фали силниот со силата своја, да не се фали богатиот со богатството свое, туку секој, кој сака да се фали, нека се фали дека Го разбира и Го знае Господ). Господ ќе ги суди краиштата на земјата, ќе му даде сила на Својот цар и ќе ја возвиши моќта на помазаникот Свој.

9 ¹¹ (И го оставија таму Самоил пред Господ). Елкана замина за Рама во својот дом, а момчето остана да Му служи на Господ покрај свештеникот Илиј.

10 ¹² А синовите на Илиј беа лоши луѓе. Тие не Го познаваа Господа

¹³ и долгот на свештеникот кон народот. Кога некој принесуваше жртва, слугата на свештеникот доаѓаше со вилушка во раката, додека се вареше месото,

¹⁴ и ја спушташе во котелот, или во котлето, или во тавата, или во грнето, и што ќе извади вилушката, тоа го земаше за себе свештеникот. Така постапуваа тие со сите Израилци што доаѓаа таму во Силом.

¹⁵ Дури и пред да изгори лојот, слугата на свештеникот доаѓаше и му велеше

на оној што принесуваше жртва: „Дај месо за печење на свештеникот; тој нема да земе од тебе варено месо, ами дај сурово.”

¹⁶ И ако некој му рече: „Прво нека изгори лојот, како што е редот, и после земи си, колу што ти сака душата”, тој ќе рече: „Не, дај сега, ако не, насила ќе земам.”

¹⁷ И гревот на тие млади луѓе беше многу голем пред Господ, зашто тие вршеа неправда против жртвите Господови.

¹⁸ А момчето Самоил служеше пред Господ, облечено во ленен ефод.

Семејството на Самоил

¹⁹ Горната облека негова му ја правеше мајка му и му ја донесуваше секоја година, кога доаѓаше со мажот свој за да принесе годишна жртва.

²⁰ Илиј ги благослови Елкана и жена му и рече: „Да ти даде Господ деца од оваа жена како замена за она, кое ти Му го подари на Господ!” И заминаа во своето место.

²¹ И ја посети Господ Ана, и таа зачна и роди уште три сина и две ќерки. А момчето Самоил растеше пред лицето на Господ.

Илиј ги укорува своите синови

²² Илиј, пак, беше многу стар и слушаше сè што правеа синовите негови со сите Израилци, и дека тие спијат со жените кои служеа покрај влезот во скинијата на собранието.

²³ И им рече: „Зошто правите такви работи, зашто слушам лоши зборови за вас од сиот народ.

²⁴ Не, деца мои, не се добри гласовите што ги слушам (за вас. Немојте да правите така, бидејќи гласовите што ги слушам дека вие не му служите добро на народот Господов, не се добри).

²⁵ Ако човек згреши против човек, ќе се помолат на Бога за него; но ако човек згреши против Господ, кој ќе биде тој што ќе моли за него?” Но тие не го послушаа гласот на таткото свој, бидејќи Господ веќе беше решил да ги погуби.

1814,3
2 Мојс
28,4,6
2 Цар 6,14
Сир 45,10**21**1 Мојс
21,1-2**25**2 Мојс 4,21
Ис.Н. 11,20
Ис 6,9-10

26 А детето Самоил сè повеќе и повеќе растеше и се здобиваше со благонаклоност пред Господ и меѓу луѓето.

Лк 2,52
27-36
3,11-14

Казнаџа објавена до Илиј и неговојто семејство

27
9,6-8

3 Цар
12,22

13,1-32
17,24

4 Цар 1,9

28
23,9
30,7-8

Суд 8,27
17,5
18,14

29
Пс 2
28,6
71,3

30
1 Мојс 17,1
2 Цар
22,26-27
Пс 55,13
116,9
Лк 1,76

31
Зах 11,17
Пс 9,35
37,17
Јов 31,22

34
2 Цар 4,11

35
2 Цар
7,16,26

27 И дојде еден Божји човек кај Илиј и му рече: „Вака вели Господ: Нели им се открив на твоите предци, кога тие уште беа робови во Египет, во домот на фараонот?

28 И меѓу сите племиња Израилеви нели ги избрав нив за свештеници, за да пристапуваат пред Мојот жртвеник, да кадат темјан, да носат ефод пред Мене? Нели му доверив Јас на татковиот ти дом еден дел од жртвите палени за Мене од синовите Израилеви?

29 А ти зошто ги презре палените жртви Мои и гледаш со ненаситно око на Моите приноси, кои ги одредив да се принесуваат пред Мене? И зошто ги претпочитааш синовите свои повеќе од Мене, го ејќи ги со најдобрите делови од сите приноси од Мојот народ Израил?

30 Затоа Господ Бог Израилев вели вака: Јас бев рекол тогаш – домот твој и домот на татко ти ќе одат пред лицето Мое засекогаш, но сега Господ вели – Скраја да е од Мене, зашто Јас ќе ги прославам оние, кои Мене Ме прославуваат, а оние што Ме презираат ќе бидат презрени.

31 Ете, настапуваат дни, во кои ќе го сотрам семето твое и семето на татковиот ти дом, така што никогаш да нема старец во домот твој!

32 Па ти со негодување ќе ја видиш Мојата сила, и покрај сите добрини што Господ му ги направил на Израил, и за навек нема да има старец во домот твој.

33 Сепак, Јас нема да ги отстранам сите твои од жртвеникот Свој, но ќе оставам барем еден за да ти пресушат очите твои и да ти ја огорчам душата, а целото потомство на домот твој ќе умира од сечилото на мечот.

34 И еве ти знак што ќе стане со двајцата синови твои Офни и Финес: и обајцата ќе умрат во еден ден.

35 И ќе Си поставам верен свештеник. Тој ќе постапува по срцето Мое и спо-

ред душата Моја, и неговиот дом ќе го направам цврст, и тој ќе оди пред Мојот помазаник засекогаш.

36 И секој што ќе остане од домот твој, ќе дојде да му се поклонува за сребрена паричка и парче леб и ќе рече: „Прими ме на некоја свештеничка должност за да имам парче леб.“

Боџ го појтврдува Самоил за пророк

3 Момчето Самоил Му служеше на Господ под надзор на Илиј. Словото Господово беше ретко во тие денови и немаше виденија.

2 И се случи во она време, кога Илиј лежеше на местото свое, а очите негови беа почнале да му слабеат, и тој не можеше да гледа, –

3 и светилникот Божји уште не беше угаснал, а Самоил лежеше во храмот Господов, каде што беше ковчегот Божји;

4 Господ повика кон Самоил: („Самоиле! Самоиле!“) Тој одговори: „Еве ме!“

5 И дотрча кај Илиј и рече: „Еве ме! Зошто ме викаше?“ Но тој одговори: „Јас не сум те викал; оди легни си!“ И тој отиде и си легна.

6 Но Господ повика по вторпат кон Самоил: („Самоиле, Самоиле!“) Тој стана и пак отиде кај Илиј и рече: „Еве ме! Ти ли ме повика?“ Но тој рече: „Јас не сум те викал, синко; оди легни си!“

7 Самоил дотогаш не го познаваше гласот на Господ, зашто уште не му се беше открило словото Господово.

8 Викна Господ кон Самоил и третпат. Тој стана и отиде кај Илиј и рече: „Еве ме! Ти ли ме повика?“ Тогаш Илиј разбра дека Господ го вика момчето.

9 И му рече Илиј на Самоил: „Оди легни си, и кога Оној што вика, ќе те повика, ти кажи: „Говори, Господи, бидејќи Твојот слуга слуша.““ И отиде Самоил и легна на местото свое.

10 И Господ дојде, застана и викна, како и претходно: „Самоиле! Самоиле!“ И Самоил рече: „Говори, Господи, бидејќи Твојот слуга слуша.“

11 И му рече Господ на Самоил: „Еве, ќе направам нешто во Израил, така што

3,1

2,11
Ез 7,26

Амос 8,
11-12

Пс 73,9
Плач 2,9

2

4,15

3

2 Мојс
25,22

27,20-21
3 Мојс
24,2-4

4

1 Мојс
22,1.11
27,1.18

2 Мојс 3,4
Ис 6,8

11

4 Цар
21,12
Ер 19,3

ПРВА КНИГА ЦАРСТВА

12 на секој што ќе слушне за тоа, ќе му за-
сујат и двете уши.
2,27-36

17 Во тој ден Јас ќе го исполнам над
Илиј сè она што сум зборувал за домот
негов, од почеток до крај.
20,13
25,22
2 Цар 3,35
19,14
3 Цар 2,23
4 Цар 6,31
Рута 1,17

18 негови хулеа на Бога, и тој не ги запи-
раше.
Јов 1,21

19 И поради тоа се колнам пред домот
на Илиј дека вината на Илиовиот дом
нема да се избрише доведка ниту со
жртви, ниту со приноси.”
1 Моје 26,3
2 Моје 3,12
Ис.Н. 1,5
21,45
2 Цар 5,1
4 Цар
10,10
Лк 1,28

20 Самоил спиеше до утрината. Потоа
стана рано и ја отвори вратата на домот
Господов. Самоил се плашеше да му со-
општи на Илиј за тоа видение.
Суд 20,1

4,1 Но Илиј го повика Самоил и рече:
„Синко Самоиле!” Тој одговори: „Еве
ме!”
Ер 47,4
Амос 9,7

17 И рече Илиј: „Што ти беше речено?
Не криј од мене; Лошо ќе ти направи
Господ, и уште повеќе ќе ти додаде, ако
сокриеш од мене било што од сè што ти
беше кажано!”

18 И Самоил му соопшти сè и не сокри
од него ништо. Тогаш Илиј рече: „Тој е
Господ; нека направи она што е добро
во Неговите очи!”

19 Додека Самоил растеше, Господ
беше постојано со него, и не остана ни-
ту еден Негов збор неисполнет.

20 И сиот Израил од Дан до Вирсавија
дозна дека Самоил е удостоен да биде
пророк Господов.

21 И Господ продолжуваше да се јаву-
ва во Силом, откако му се беше открил
на Самоил во Силом преку словото Гос-
подово. (И во целиот Израил, оддниот
крај на земјата до другиот, се веруваше
дека Самоил е пророк Господов. Илиј
пак многу остаре, а неговите синови
продолжија да одат по нивниот лош пат
пред Господ).

*Свѣиоѣ ковчеѣ
во рацеѣ на неѣријашелиѣ*

4 Во тоа време Филистејците се соб-
раа да војуваат против Израил. И
излегоа во војна Израилците против

Филистејците и поставија логор кај
Евен-Езер, а Филистејците поставија
логор кај Афек.

2 И Филистејците се наредија за борба
против Израилците; почна борбата, и
Филистејците ги разбија Израилците, и
загинаа од нив на бојното поле околу
четири илјади души.

3 Тогаш народот дојде во логорот; и
старешините Израилеви рекоа: „Зошто
Господ нè порази денес пред Филип-
тејците. Да си го земеме од Силом ков-
четот на заветот Господов, и тој ќе оди
среде нас и ќе нè спаси од раката на
непријателите наши.”

4 И народот испрати луѓе во Силом,
па го донесоа оттаму ковчетот на заве-
тот на Господ Саваот, Кој седи на херу-
вими; а покрај ковчетот на заветот
Божји беа двајцата синови на Илиј:
Офни и Финес.

5 И кога пристигна во логорот ков-
четот на заветот Господов, сиот Израил
воскликна толку гласно што земјата
трепереше.

6 И Филистејците ги слушнаа радос-
ните извици и рекоа: „Зошто ли се тие
радосни извици во логорот на Евреи-
те?” И дознаа дека во логорот пристиг-
нал ковчетот Господов.

7 И се уплашија Филистејците, бидејќи
си рекоа: „Бог допол кај нив во ло-
горот.” И рекоа: „Тешко нам, зашто
такво нешто не се случило никогаш по-
рано.

8 Тешко нам! Кој ќе нè спаси од рака-
та на Оној силен Бог? Тоа е Оној Бог
што удри по Египќаните со секакви не-
волји во пустината.

9 Стегнете се, о Филистејци, и бидете
храбри за да не станете робови на Ев-
реите, како што се тие во ропство под
вас! Бидете мажи и борете се со нив!”

10 И Филистејците удрија, Израилците
беа разбиени, и секој избега во шаторот
свој. Поразот беше многу голем; од
Израилците паднаа триесет илјади пе-
шаци.

11 Ковчетот Божји беше земен, а обај-
цата Илиови синови, Офни и Финес,
загинаа.

3
4 Моје
10,35-36
Ис.Н. 6,5
2 Цар
11,11

4
2 Цар 6,2
4 Цар
19,15
Ис 37,15
Пс 79,1
1 Лет 13,6

5
Ис.Н.
6,4-19

6
13,19
14,11
29,3

8
2 Моје 7-11
14-16

9
Суд 13,1

11
Пс 77,64

12 *Смрѝѝа на свеѝѝеникоѝ Илиј
и на неѝоваѝа снаа*

1 Мојс
37,30
44,13
Суд 11,35
2 Цар
1,2,11
Ез 27,30
Јов 2,12
Плач 2,10

¹² А еден од Венијаминовите потомци побегна од местото на битката и дојде во Силом истиот ден. Облеката му беше ископината и главата во прав.

¹³ Кога тој пристигна, Илиј седеше на стол до вратата и гледаше кон патот, бидејќи срцето му трепереше за ковчегот Божји. И кога тој човек пристигна и јави во градот, целиот град високо пови-ка.

¹⁴ Илиј го слушна плачењето и рече: „Каква врева е тоа?” И човекот веднаш се приближи и му соопшти на Илиј.

¹⁵ Илиј тогаш беше на деведесет и осум години; и очите му беа ослабеле, и тој не можеше да гледа.

¹⁶ И човекот му рече на Илиј: „Јас дојдов од логорот, денес избегав од местото на битката.” И рече Илиј: „Што стана, синко?”

¹⁷ И известителот одговори и рече: „Израил избега пред Филистејците, голем пораз претрпе, и двајцата твои синови, Офни и Финес, загинаа, а ковчегот Божји е запленет.”

¹⁸ Кога тој спомна за ковчегот Божји, Илиј падна од столот крај вратата на грб, си го скрши вратот и умре; бидејќи тој беше стар и тежок. Тој беше судија на Израил четириесет години.

¹⁹ Снаата негова, жената на Финес, беше бремена, веќе пред раѓање. Кога ја слушна веста дека ковчегот Божји е запленет и дека свекорот нејзин и мажот нејзин умреле, се свитка на колена и роди, бидејќи ѝ дојдоа болките.

²⁰ И кога таа умираше, жените околу неа ѝ говореа: „Не плаши се, ти роди син.” Но таа не одговараше и не обрнуваше внимание.

²¹ И го нарече новороденчето Ихавод, мислејќи: „Си отиде славата од Израил” – со запленувањето на ковчегот Божји, а и со смртта на свекорот нејзин и мажот нејзин.

²² Таа затоа рече: „Отиде славата од Израил, бидејќи ковчегот Божји е запленет.”

Свеѝѝоѝ ковчеѝ кај Филистејциѝе

5 А Филистејците го зедаа ковчегот Божји и го пренесоа од Евен-Езер во Ашдод.

² Го зедаа Филистејците ковчегот Божји, го внесоа во храмот на Дагон и го поставија до овој идол.

³ На другиот ден, откако жителите на Ашдод дојдоа рано наутро во храмот на Дагон, ете, Дагон лежи ничкум на земја пред ковчегот Господов. И го зедаа Дагон и го поставија пак на местото негово.

⁴ На следниот ден, откако станаа утрината, ете, Дагон пак лежи ничкум на земја пред ковчегот Господов; главата на Дагон, (обете стапала на нозете) и обете дланки на рацете негови беа пресечени, секоја одделно, и лежеа на прагот; само трупот на Дагон беше останал.

⁵ Поради тоа жреците Дагонови и сите други, кои доаѓаа во домот на Дагон во Ашдод, не стапнуваат на прагот Дагонов до ден – денешен (туку го прескокнуваат).

⁶ И раката Господова се протегна врз жителите на Ашдод, и Бог ги удри и ги казни со гласни чирови во Ашдод и околните места негови (а во земјата се накопија глувци и настана голема вознемиреност во градот).

⁷ Откако го видоа тоа ашдоците, рекоа: „Да не остане ковчегот на Бог Израилев кај нас, зашто тешка Му е раката и за нас и за нашиот бог Дагон.”

⁸ И испратија, та ги собраа кај себе сите филистејски кнезови и рекоа: „Што да правиме со ковчегот на Бог Израилев?” А тие рекоа: „Нека се пренесе ковчегот на Бог Израилев во Гет.” И го испратија ковчегот на Бог Израилев во Гет.

⁹ Откако го пренесоа, раката Господова дојде врз градот и направи ужас мошне голем, и ги удри Господ градските жители од мал до голем, и се појавија на нив израстоци.

¹⁰ Затоа тие го испратија ковчегот Божји во Екрон. И кога ковчегот Божји дојде во Екрон, екронците извикаа и

5,1

Ис.Н. 11,22
13,3

2

31,10
Суд 16,23
1 Лет 10,10

3

Ис 19,1
46,1
Пс 96,7

5

Соф 1,9

6

2 Мојс 9,3
5 Мојс 2,15
28,27
Суд 2,15
7,13
12,15

9

Ис 22,5
Зах 14,13

10

2 Мојс 10,7

ПРВА КНИГА ЦАРСТВА

12 рекоа: „Го донесоа кај нас ковчетот на Бог Израилев за да нè помори нас и народот наш.”

6,2 ¹¹ И испратија, та ги собраа сите филистејски кнезови и рекоа: „Испратете го ковчетот на Бог Израилев; нека се врати на местото свое за да не нè помори нас и народот наш.” Зашто се појави смртен страв: по целиот град

раката Божја силно се протегна врз нив, (откако ковчетот на Бог Израилев дојде тука).

4 ¹² И оние што не умреа, беа заразени со гнасни чирови, така што пискотот од градот се издигаше до небото.

5 ^{5,3-11} ^{Ис.Н. 7,19} ^{Јн 9,24} ^{Дела 12,23} ^{Откр 14,7}

*Филистејците го враќаат
свештиот ковчег во Израил*

6 ⁶ А ковчетот Господов остана во областа филистејска седум месеци.

² И Филистејците повикаа жреци – гатачи, па рекоа: „Што да правиме со ковчетот Господов? Поучете нè, како да го испратиме до местото негово?”

7 ³ Тие, пак, рекоа: „Ако сакате да го испратите ковчетот на (заветот на Господ) Бог Израилев, не испраќајте го без ништо, туку принесете Му жртва за вина; тогаш ќе се излекувате и ќе дознаете, зашто не отстапува од вас раката Негова.”

⁴ И тие запрашаа: „Каква жртва за вина треба да Му принесеме?” Тие одговорија: „Според бројот на филистејските кнезови – пет златни предмети во форма на израстоци и пет златни глумци; зашто еднаков е поразот врз сите вас и врз кнезовите ваши;

⁵ и така, обликувајте израстоци исти како вашите израстоци и глумци како вашите глумци што ја опустошија земјата, и воздајте Му слава на Бог Израилев; можеби Тој ќе ја направи и полесна раката Своја над вас, над боговите ваши и над земјата ваша;

⁶ и зошто да го ожесточувате срцето свое, како што го ожесточија срцето свое Египќаните и фараонот? Нели, кога Господ ја покажа силата Своја над нив, оние ги пуштија и овие заминаа.

⁷ Па така, земете, направете една нова кола и земете две крави доилки на кои

јарем уште не е ставан, и впрегнете ги кравите во колата, и телињата нивни одведете ги од нив дома!

⁸ Потоа земете го ковчетот Господов и ставете го на колата, а златните работи што ќе Му ги принесете како жртва за вина, ставете ги во ковчеже отстрана, па пуштете го и нека оди!

⁹ Но гледајте, ако тргне кон пределите свои, кон Ветсамис, Тој ни го направил тоа големо зло. Ако пак не, ќе знаеме дека не нè поразила Неговата рака, туку тоа станало со нас случајно.”

¹⁰ Така и направија: зедаа две крави доилки, ги впрегнаа во кола, а телињата нивни ги задржаа дома.

¹¹ И го ставија на колата ковчетот Господов, ковчето со златните глумци и златните израстоци.

¹² И тргнаа кравите право по патот кон Ветсамис, одеа сè по еден пат, одеа и мукаа, но не скришнуваа ни десно, ни лево. Филистејските кнезови одеа по нив до пределите на Ветсамис.

¹³ Жителите на Ветсамис токму го жнееја житото во долината и, откако погледнаа, го видоа ковчетот Господов и се зарадуваа, поради тоа што го сретнаа.

¹⁴ А колата дојде во нивата на бетшешпанецот Исус и таму запре. Имаше таму еден голем камен, и исцепија дрва од колата, а кравите ги принесоа на Господ како жртва.

¹⁵ Левитите го симнаа ковчетот Господов и ковчето што беше до него, во кое се наоѓаа златните работи, и ги ставија на големиот камен; а жителите на Ветсамис Му принесоа тој ден жртви сепаленици и жртви за благодарност на Господ.

¹⁶ И петте филистејски кнезови го видоа тоа и се вратија истиот ден во Екрон.

¹⁷ Златните израстоци што Филистејците Му ги принесоа на Господ како жртва за вина, беа: еден за Ашдод, еден за Газа, еден за Ашкелон, еден за Гет, еден за Екрон;

¹⁸ а златните глумци беа според бројот на сите филистејски градови – на петте кнезови, од укрепените градови и отво-

14
2 Цар 24,22
3 Цар 19,21

15
Ис.Н. 3,3
2 Цар 15,24
3 Цар 8,4

16
Ис.Н. 13,3

17
6,4

19 рените села до големиот камен, врз кој го ставија ковчетот Господов и кој и до ден – денес се наоѓа во нивата на бет-пемешанецот Исус.

20 ¹⁹ (Меѓу жителите на Ветсамис не се израдуваа синовите на Јехонија што го видоа ковчетот Господов.) Господ ги казни жителите на Ветсамис, затоа што тие го видоа ковчетот на заветот. И Бог уби од нив седумдесет души. И народот тагуваше, бидејќи Господ ги удри со многу силен удар.

7,1 ²⁰ И жителите на Ветсамис рекоа: „Кој може да стои пред Господ, пред Овој свет Бог и кај кого од нас ќе отиде Тој?“

2 ²¹ И испратија пратеници кај жителите на Кирјат-Јарим да кажат: „Филистејците го вратија ковчетот Господов; дојдете и земете го кај вас!“

3 ²¹ И испратија пратеници кај жителите на Кирјат-Јарим да кажат: „Филистејците го вратија ковчетот Господов; дојдете и земете го кај вас!“

4 ²¹ И испратија пратеници кај жителите на Кирјат-Јарим да кажат: „Филистејците го вратија ковчетот Господов; дојдете и земете го кај вас!“

4 ²¹ И испратија пратеници кај жителите на Кирјат-Јарим да кажат: „Филистејците го вратија ковчетот Господов; дојдете и земете го кај вас!“

5 **7** И дојдоа мажи од Кирјат-Јарим, го зедеа ковчетот на заветот Господов и го однесоа во куќата на Авинадав, на ридот, а синот негов Елеазар го посветија да го чува ковчетот на заветот Господов.

6 ²¹ И испратија пратеници кај жителите на Кирјат-Јарим да кажат: „Филистејците го вратија ковчетот Господов; дојдете и земете го кај вас!“

Филистејциите се победени. Самоил, водач на Израил

² Од оној ден, кога ковчетот остана во Кирјат-Јарим, измина многу време, речиси дваесет години. И сиот Израилев дом гледаше со почит кон Господ.

³ И му рече Самоил на сиот Израилев дом, велејќи: „Ако од сè срце Му се враќате на Господ, отстранете ги од средина своја туѓите богови и статуите на Аштарта, подгответе ги срцата свои за Господ и Нему единствено служете Му, и Тој ќе ве избави од филистејските раце.“

⁴ И Израилевите синови ги отстранија разните Вааловци и Аштарти и почнаа да Му служат само на Господ.

⁵ И рече Самоил: „Соберете ги сите Израилци во Мицпа, и јас ќе Му се полама на Господ за вас.“

⁶ И се собраа во Мицпа, и црпеа вода, ја истураа пред Господ, и постеа тој ден, велејќи: „Згрешивме пред Господ.“ А Самоил им судеше на синовите Израилеви во Мицпа.

⁷ Кога Филистејците слушнаа дека синовите Израилеви се собрале во Мицпа, кнезовите нивни излегоа против Израил; Израилците, откако го слушнаа тоа, се уплашија од Филистејците.

⁸ Тогаш Израилевите синови му рекоа на Самоил: „Не престанувај да Го молиш Господа, нашиот Бог за нас, та некако да нè спаси од филистејските раце.“ (И Самоил рече: „Не може да биде тоа, јас да отстапам од Господ, мојот Бог, и да не молам за вас, во моите молитви.“)

⁹ И Самоил зеде едно јагне цицалче и го принесе, (заедно со сиот народ), како жртва сепаленица на Господ; повика Самоил кон Господ за Израил и Господ го слушна.

¹⁰ И кога Самоил ја принесуваше сепалиницата, Филистејците дојдоа да се борат против Израил. Но тој ден Господ загреме со силен татнеж над Филистејците и испрати против нив силен ужас, и тие така се збркаа што паднаа пред Израил.

¹¹ Израилците излегоа од Мицпа, ги гонеа Филистејците и ги разбиваа сè до под Бет-Кар.

¹² И Самоил зеде еден камен и го стави меѓу Мицпа и Шен, и го нарече Евен-Езер што значи „До овде ни помогна Господ“.

¹³ Така беа скротени Филистејците и не се осмелуваа повеќе да дојдат во пределите Израилеви. И раката Господова беше врз Филистејците во текот на сите денови на Самоиловиот живот.

¹⁴ А му беа вратени на Израил градите што Филистејците ги беа презеле од Израил, од Екрон дури до Гет, и Израил ги ослободи пределите нивни од филистејските раце, и настана мир меѓу Израил и Аморејците.

¹⁵ И Самоил беше судија над Израил за сите денови на својот живот.

¹⁶ И секоја година одеше и го обиколуваше Ветил, Гилгал и Мицпа, и му судеше на Израил по сите тие места.

¹⁷ Потоа се враќаше во Рама, бидејќи таму беше куќата негова, таму живееше и таму му судеше на Израил, а таму изгради и жртвеник на Господ.

7
17,11

8
2 Мојс 17,4
17,8-13
Пе 98,6
Сир 46,
16-18

9
2 Мојс 29,38
3 Мојс 23,12
Пе 21,5

10
Ис.Н.
10,10-11
Сул 5,20-21
2 Цар 22,14-15

12
1 Мојс 35,14
Ис.Н. 4,9

13
2 Мојс 9,3
5 Мојс 2,15
Сул 4,23
8,28
11,33
2 Цар 24,17

15
Сул 4,4
12,7-9,11
12,13-14
16,31

8,1

5 Мојс
16,18*Израилциџе бараат цар*

8 А кога Самоил остаре, ги постави своите синови за судии над Израил.

² Името на неговиот првороден син беше Јоил, а името на вториот син негов – Авија; тие беа судии во Вирсавија.

³ Но синовите негови не оеаа по неговите патишта, туку се впуштија во користољубие, земаа подароци и судеа криво.

⁴ Тогаш се собраа сите старешини Израилеви, дојдоа кај Самоил во Рама

⁵ и му рекоа: „Ете, ти остаре, а синовите твои не одат по твоите патишта. Затоа постави ни цар, кој ќе ни суди, како што е кај другите народи.”

⁶ Овие зборови не му беа пријатни на Самоил, кога рекоа: „Дај ни цар, кој ќе ни суди.” И Самоил Му се помоли на Господ.

⁷ А Господ му рече на Самоил: „Послушај го гласот на народот за сè што ти говорат. Зашто тие не те отфрлија тебе, туку Ме отфрлија Мене за да не царувам над нив.

⁸ Како што постапуваа со Мене, од оној ден кога ги изведов од Египет, до денес кога Ме оставија и почнаа да им служат на други богови, така постапуваат и со тебе.

⁹ Затоа, сега послушај го гласот нивни! Само свечено опомени ги и објави им ги правата на царот што ќе царува над нив.”

Правата на царот

¹⁰ И Самоил им ги соопшти сите тие зборови Господови на народот, кој бараше од него цар,

¹¹ и рече: „Еве, какви ќе бидат правата на царот што ќе царува над вас: тој ќе ги зема синовите ваши и ќе ги прави свои колари и свои коњаници и тие ќе одат пред колите негови;

¹² и ќе си ги назначува за заповедници над илјада, и заповедници над педесетмина, ќе ги постави да му ги обработуваат нивите, да го жнеат житото и да му прават војничко оружје и сè што е потребно за колите негови.

¹³ Ќе ги зема ќерките ваши за да прават мирисливи масла, да готват јадења и да печат леб.

¹⁴ Ќе ви ги зема најдобрите ваши ниви, лозја и маслинови градини и ќе им ги дава на слугите свои.

¹⁵ Ќе зема десеток од посевите ваши и од лозјата ваши и ќе им го дава на евнусите свои и на слугите свои.

¹⁶ Ќе ги зема робовите ваши и робинките ваши, најдобрите момци ваши и магарињата ваши и ќе ги употребува за своја работа.

¹⁷ Ќе зема десеток од вашиот ситен добиток, а вие сами ќе му бидете робови;

¹⁸ А еден ден кога ќе заофкате од царот свој што самите сте си го избрале, Господ нема да ви одговори тогаш.”

¹⁹ Но народот не сакаше да го послуша гласот на Самоил и рече: „Не, нека има цар над нас,

²⁰ и ние ќе бидеме како другите народи – ќе ни суди нашиот цар и ќе оди пред нас, и ќе ги води нашите војни.”

²¹ И Самоил, откако ги ислуша сите тие зборови на народот, Му ги кажа на Господ.

²² И Господ му рече на Самоил: „Послушај го гласот нивни и постави им цар.” И Самоил им рече на Израилците: „Нека си оди секој во својот град!”

Саул и изгубениџе маџарици

9 Имаше еден виден човек од Венијаминовите синови, по име Кис, син на Ависл, син на Церор, син на Бехорат, син на Афијах, син на некојси Венијаминовец.

² Тој имаше син, по име Саул, млад и убав. Никој од Израилците не беше поубав од него, а и за глава тој беше повисок од сите луѓе.

³ И на Сауловиот татко Кис му се загубија маџариците, па му рече Кис на синот свој Саул: „Земи со себе еден од слугите и стани, та оди и побарај ги маџариците.”

⁴ И тој ја мина Ефремовата Гора, ја минаа и земјата Шалиша, но не ги најдоа; ја минаа и земјата Шаалим, и таму

14

3 Цар 21,
1-24

18

3 Цар 12,
3-4
Мих 3,4
Изреки
1,25-28

9,1

14,51
1 Лет 9,
36-39

2

10,23

3

Суд 10,4
12,14

5 ги немаше; потоа ја минаа и Венијаминовата земја, но не ги најдоа.

6 ^{2,27} ^{5 Мојс 33,1} ^{Суд 13,6} ^{3 Цар 13,1} А кога дојдоа во земјата Цуф, Саул му рече на слугата свој што беше со него: „Да се вратиме, зашто татко ми нема веќе да се грижи за магарињата, туку повеќе ќе биде загрижен за нас.”

7 ^{4 Мојс 22,7} ^{3 Цар 14,3} ^{4 Цар 4,42} ^{5,15} ^{Ез 13,19} ^{Мих 3,11} Но слугата му рече: „Еве, во овој град има еден Божји човек. Тој е многу почитуван човек. Сè што ќе каже тој, се исполнува. Да отидеме сега таму; можеби, ќе ни го покаже нашиот пат, по кој да одиме.”

9 ^{2 Цар 24,11} ^{1 Лет 26,28} ^{Ис 30,10} И му рече Саул на слугата свој: „Добро, да одиме, но што ќе му однесеме на тој човек? Зашто леб не остана во торбите наши, а и подароци нема за да му однесеме на Божјиот човек. Што имаме?”

11 ^{1 Мојс 24,15} ^{2 Мојс 2,16} Слугата, пак, му одговори на Саул и рече: „Ете, во раката моја има четврт шекел сребро. Ќе му го дадам на Божјиот човек, и тој ќе ни го покаже патот наш.”

12 ^{5 Мојс 12,2} ^{3 Цар 3,4} ^{12,31} Слугата, пак, му одговори на Саул и рече: „Ете, во раката моја има четврт шекел сребро. Ќе му го дадам на Божјиот човек, и тој ќе ни го покаже патот наш.”

13 ^{3 Мојс 3,1} Порано кај Израилците, кога некој одел да Го праша Бога, велел вака: „Да одиме кај гледачот.” Зашто тој, кого денес го нарекуваат пророк, порано се викал гледач.

9 Порано кај Израилците, кога некој одел да Го праша Бога, велел вака: „Да одиме кај гледачот.” Зашто тој, кого денес го нарекуваат пророк, порано се викал гледач.

10 И му рече Саул на слугата свој: „Добро велиш, да одиме!” И отидоа во градот, каде што беше човекот Божји.

11 Кога влегуваа во градот, сретнаа девојки, кои беа излегле да си наполнат вода, и ги запрашаа: „Има ли тука гледач?”

12 Тие им одговорија и рекоа: „Има, ете, тој е пред вас; само побрзајте; тој денес дојде во градот, бидејќи народот денес принесува жртва на ридот.

13 Кога ќе дојдете во градот, ќе го затечете, пред да се искачи на ридон за да руча, зашто народот нема да почне да јаде, додека тој не дојде; бидејќи тој ќе ја благослови жртвата, и потоа поканетите ќе почнат да јадат; и така, одете, токму сега ќе го затечете.”

Саул го среќнува Самоил

14 И отидоа во градот. А кога дојдоа среде град, ете, и Самоил им излегува во пресрет за да оди на ридот.

15 А ден пред Сауловото доаѓање, Господ му откри на Самоил и рече:

16 „Утре во ова време ќе ти испратам еден човек од Венијаминовата земја, и ти помазај го за владетел на Мојот народ Израил. Тој ќе го спаси народот Мој од филистејските раце; зашто Јас погледнав милостиво на Мојот народ, бидејќи повикот негов стигна до Мене.”

17 Кога Самоил го виде Саул, Господ му рече: „Ете го човекот, за кого ти говорев. Тој ќе владее над Мојот народ.”

18 Саул се приближи до Самоил кај вратата и го запраша: „Кажи ми, каде е куќата на гледачот?”

19 Самоил му одговори на Саул и рече: „Јас сум гледачот, оди пред мене на ридон; и вие ќе ручате денес со мене; јас ќе те пуштам изутрина, и ќе ти кажам сè што имаш на срцето.

20 А за магариците што се загубија пред три дена, не грижи се, тие се најдени. Та за кого е сè она што е најсакано во Израил? Нели е за тебе и за целиот дом на твојот татко?”

21 Саул одговори и рече: „Не сум ли јас син од Венијаминовото племе, едно од најмалите Израилеви племиња? И домот мој нели е најмал меѓу домовите од Венијаминовото племе? Тогаш, зошто ми го говориш тоа?”

22 Самоил го зеде Саул и слугата негов, ги воведоа во собата, и им даде прво место меѓу поканетите, кои беа триесетина души.

23 И му рече Самоил на готвачот: „Донеси го оној дел што ти го бев дал и за кој ти бев рекол: ,зачувај го кај себе.”

24 И готвачот ја зеде плешката и сè што беше на неа, и го стави тоа пред Саул. И рече Самоил: „Ете, тоа е принесено, стави го пред себе и јади, бидејќи тоа е зачувано заради тебе кога го свикав народот.” И тој ден Саул ручаше со Самоил.

25 Потоа тие слеглоа од ридот во градот, и Самоил разговараше со Саул на покривот, (а и послаа за Саул на покривот и тој спиеше).

16

Суд 13,5
2 Цар 3,18

17

16,12

21

18,18
2 Мојс 3,11
4,1
Суд 6,15
Ер 1,6

24

3 Мојс 7,32-33
4 Мојс 18,18

10,1 ²⁶ Утрината тие станаа токму кога зазори зората. Самоил го повика Саул на покривот и рече: „Стани, јас ќе те испратам.” Саул стана, и обајцата, тој и Самоил, излегоа од куќата.

²⁷ Кога наближуваа кон крајот на градот, Самоил му рече на Саул: „Кажми му на слугата да оди пред нас,” – и тој отиде напред, – „А ти сега застани, и јас ќе ти откријам што рече Бог.”

*Самоил го ѝосвештува Саул
за цар на Израил*

3 ¹ Мојс 35,8
10 И зеде Самоил сад со масло, го излеа врз главата негова, го бакна и рече: „Еве, Господ те помаза за владетел на Своето наследство (во Израил и ти ќе владеш над народот Господов и ќе ги избавиш од рацете на околните непријатели нивни, и ете ти знак дека Господ те помазал за владетел на Своето наследство).”

7 ² И, кога ќе тргнеш сега од мене, ќе сретнеш два човека близу до Рахилиниот гроб, во Венијаминовите предели, во Целцах, и тие со радост ќе ти кажат: „Се најдоа магариците што одеше да ги бараш, и ете, татко ти, заборавајќи ги магариците, се обеспокои за вас, велејќи: Што стана со синот мој?”

³ Откако ќе отидеш понатаму и ќе дојдеш кај Таворскиот даб, и таму ќе те сретнат тројца луѓе, кои одат кај Бога во Ветил: едниот носи три јариња, другиот носи три леба, а третиот носи мев со вино.

⁴ И тие ќе те поздрават и ќе ти ги дадат двата леба, и ти ќе ги земеш од рацете нивни.

⁵ Потоа ќе дојдеш на Божјиот рид, каде што е филистејската стража, (таму се филистејските началници); и кога ќе влезеш таму во градот, ќе сретнеш група пророци, кои слегуваат од ридот, и пред нив псалтир и тимпани, свирки и харфи, и ќе пророкуваат;

⁶ И Духот Господов ќе слезе врз тебе, и ти ќе пророкуваш заедно со нив и ќе станеш друг човек.

⁷ Кога ќе ги препознаеш овие знаци, тогаш прави она што може раката твоја, зашто со тебе е Бог.

⁸ Оди пред мене во Гилгал, каде што и јас ќе дојдам кај тебе за да принесам жртва сепаленица и жртви за благодарност. Седум дена чекај, додека да дојдам кај тебе, и тогаш ќе ти кажам што да правиш.”

⁹ И штом Саул се сврте за да си оди од Самоил, Бог му даде друго срце, и сите оние знаци се збиднаа во истиот ден.

¹⁰ Кога дојде до ридот, ете, го пресретна групата пророци, и Духот Божји слезе врз него, и тој пророкуваше меѓу нив.

¹¹ Сите што го познаваа до вчера и завчера, откако видоа дека тој пророкува со пророците, си велеа еден на друг: „Што се случило со Кисовиот син? Зар и Саул е меѓу пророците?”

¹² И еден од оние што беа таму, одговори и рече: „Па кој е нивниот татко?” Затоа излезе изрека: „Зар и Саул е меѓу пророците?”

¹³ И тој престана да пророкува и отиде на ридот.

¹⁴ А Сауловиот чичко го праша него и слугата негов: „Каде одевте?” Тој одговори: „Па ги баравме магариците, но, откако видовме дека ги нема, навративме кај Самоил.”

¹⁵ И Сауловиот чичко рече: „Раскажи ми што ви рече Самоил.”

¹⁶ И Саул му кажа на чичко си: „Тој ни јави дека магариците се најдени.” А она што Самоил му го кажа за царувањето, не му го кажа.

*Саул избран за цар
со фрлање ждрейка*

¹⁷ И Самоил го свика народот при Господ во Мицпа,

¹⁸ и им рече на синовите Израилеви: „Така говореше Господ, Бог Израилев: „Јас го изведов Израил од Египет и ве спасив од рацете на Египќаните, од рацете на сите царства што ве притискаа.”

¹⁹ А вие сега Го отфрливте вашиот Бог, Кој ве спаси од сите ваши маки и неволји, и Му рековте: постави ни цар. И затоа застанете сега пред Господ, според вашите племиња и според своите родови!”

8
13,8

9
Соф 3,9

10
19,20-24

11
19,24
Мт 13,
54-56
Јн 7,15

18
8,7-8
12,6-8
2 Мојс 20,2
Суд 6,8-9

20-21 14,40-41
Ис.Н. 7,14
7,16-18

24 3 Цар
1,25,39
4 Цар
11,12

25 8,11-18
2 Мојс 24,7
5 Мојс
17,14-20
Ис.Н. 24,26

26 14,52

27 11,12-13

11,1 Суд 21,8

2 4 Мојс
16,14

4 30,4
1 Мојс
21,16
Суд 2,4
2 Цар
13,36

20 И заповеда Самоил да минуваат сите племиња Израилеви, и со ждрепка беше посочено Венијаминово племе.

21 И му заповеда на Венијаминово племе да минува според домовите нивни, и беше посочен Матриевият род; и го доведеа Матриевият род човек по човек, и беше посочен Саул, Кисовиот син; и го бараа, но не го најдоа.

22 И пак Го запрашаа Господа: „Ќе дојде ли тој човек тука?“ И Господ одговори: „Ене го, тој се крие меѓу запрегата.“

23 Го најдоа таму и го извадија оттаму; тој застапа среде народот: а од рамениците свои угоре беше повисок од сите.

24 И Самоил му рече на сиот народ: „Гледате ли, кого го избра Господ? Како него нема меѓу сиот народ.“ Тогаш сиот народ извика и рече: „Да живее царот!“

25 И Самоил му ги изложи на народот правилата на царувањето, ги напиша во книга, и ја стави пред Господ. И го распушти сиот народ, секој во домот свој.

26 Исто така и Саул си отиде дома, во Гива; а со него отиде и група луѓе, чии срца ги трогна Господ.

27 А лошите луѓе рекоа: „Та тој ли ќе нè спаси?“ И го презреа и не му принесеа дарови.

Саул извојува њобода над Амонциџе

11 И (По еден месец) дојде Амонецот Нахас и го опколи Јавеш Галаадски. И сите жители на Јавеш му рекоа на Нахас: „Склучи со нас сојуз, и ние ќе ти служиме!“

2 Но Амонецот Нахас им рече: „Ќе склучам сојуз со вас, но под услов, на секого од вас да му го извадам десното око и со тоа да нанесам срам врз целиот Израил.“

3 Старешините на Јавеш му рекоа: „Дај ни рок од седум дена да испратиме пратеници по сите израилски области, и, ако никој не ни помогне, ќе ти се предадеме.“

4 И пратениците дојдоа во Гива Саулова и му ги раскажаа на народот глас-

но тие зборови; и сиот народ извика и заплака.

5 А ете, Саул доаѓаше од нива по воловите свои и рече: „Што станало со народот, та плаче?“ И му ги кажаа зборовите на жителите на Јавеш.

6 И слезе Духот Божји врз Саул, откако ги чу тие зборови, и силно се разгневи;

7 па зеде два вола, ги исече на парчиња и ги испрати по сите израилски предели преку тие пратеници, објавувајќи дека така ќе биде постапено со воловите на секого што нема да тргне по Саул и по Самоил. И страв Господов падна врз народот, и тргнаа сите како еден човек.

8 Саул ги преброи во Безек, и се најдоа синовите Израилеви триста илјади и мажи Јудини – триесет илјади.

9 И им рече на дојдените пратеници: „Вака кажете им на жителите на Јавеш Галаадски: утре ќе имате помош штом ќе припече сонцето.“ И пратениците отидоа и им јавија на јавешките жители, и тие се зарадуваа.

10 И жителите на Јавеш му рекоа на Нахас: „Утре ќе ви се предадеме, и правете со нас што сакате.“

11 Следниот ден Саул го подели народот во три групи, и тие се провлекоа среде логорот по утринската стража и до дневниот пришек ги поразија Амонците; другите Амонци се распренаа така што од нив не останаа ни двајца заедно.

12 Тогаш народот му рече на Самоил: „Кои беа тие што рекоа – „Та Саул ли ќе царува над нас?“ – Дајте ги тие луѓе, и ние ќе ги убиеме.“

13 Но Саул рече: „Денес не треба никој да се убие, зашто денес Господ изврши спасение во Израил.“

14 И Самоил му рече на народот: „Да одиме во Гилгал и таму одново да го осветиме царувањето.“

15 И сиот народ отиде во Гилгал и го поставија таму Саул за цар пред Господ, во Гилгал, и принесоа таму жртви за благодарност пред Господ. И се проселија таму многу, Саул и сите Израилци.

6
Суд 3,10
6,34
11,29
14,6,19
15,14

7
1 Мојс
15,10,17
Суд 19,29
21,5,8,10
Ер 34,18

8
Суд 20,2

10
11,3

11
2 Мојс
14,24
Суд 7,16
9,43
2 Цар 18,2

12
10,27
Лк 19,27

13
19,5
2 Цар
19,21-22

14
10,25

12,18,7,9,22
10,24
11,14-15**Говорой на Самоил
їред Израилциїе**

12 И Самоил му рече на сиот Израил: „Ете, јас го послушав вашиот глас во сè што ми рековте, и ви поставив цар,

2 и све, царот оди пред вас: а јас остарев и побелев; и синовите мои се со вас. Јас, пак, одев пред вас од мојата рана младост до денес.

3 Па све ме, сведочете против мене пред Господ, и пред Неговиот помазаник: кому сум зел вол, кому сум зел магаре, кого сум измамил и кого сум потискал, од кого сум зел дар и сум ги затворил очите пред делото негово, јас ќе ви го вратам.”

5 И одговорија: „Ти не си нè измамувал, ниту си нè измачувал и од никого ништо не си зел.”

6 И тој им рече: „Сведок против вас е Господ, сведок е и помазаникот Негов во овој ден дека не најдовте ништо против мене.” И тие одговорија: „Сведок е.”

7 А сега застанете, и јас ќе се судам со вас пред Господ за сите добри дела што Тој ви ги направи вам и на предците ваши.

8 Кога Јаков дојде во Египет, и предците ваши почнаа да повикуваат кон Господ, Господ ги испрати Мојсеј и Арон, и тие ги изведоа предците ваши од Египетската земја.

9 А сега застанете, и јас ќе се судам со вас пред Господ за сите добри дела што Тој ви ги направи вам и на предците ваши.

10 Кога Јаков дојде во Египет, и предците ваши почнаа да повикуваат кон Господ, Господ ги испрати Мојсеј и Арон, и тие ги изведоа предците ваши од Египет и ги населија на ова место.

11 Но тие Го забораваја Господа, својот Бог, и Тој ги предаде во рацете на Сисера, асирскиот војвода, и во рацете на Филистејците и во рацете на моавскиот цар, кои војуваа против нив.

12 А сега застанете, и јас ќе се судам со вас пред Господ за сите добри дела што Тој ви ги направи вам и на предците ваши.

13 И тој им рече: „Сведок против вас е Господ, сведок е и помазаникот Негов во овој ден дека не најдовте ништо против мене.” И тие одговорија: „Сведок е.”

14 А сега застанете, и јас ќе се судам со вас пред Господ за сите добри дела што Тој ви ги направи вам и на предците ваши.

15 Кога Јаков дојде во Египет, и предците ваши почнаа да повикуваат кон Господ, Господ ги испрати Мојсеј и Арон, и тие ги изведоа предците ваши од Египет и ги населија на ова место.

16 Но тие Го забораваја Господа, својот Бог, и Тој ги предаде во рацете на Сисера, асирскиот војвода, и во рацете на Филистејците и во рацете на моавскиот цар, кои војуваа против нив.

рацете на околните непријатели ваши, и вие живеете во мир.

12 Но кога видовте дека амонскиот цар Нахас оди против вас, вие ми рековте: Не, нека владее цар над нас, иако Господ, вашиот Бог, е ваш Цар.

13 И така, све го царот што го избравте, кого го сакавте; ете, Господ ви постави цар.

14 Ако се однесувате со почит кон Господ и Му служите, ако го слушате гласот Негов и не се противите на заповедите Господови, вие и царот ваш, кој владее над вас, ќе одите по Господ, вашиот Бог, (тогаш раката Господова нема да биде против вас);

15 ако, пак, не го слушате гласот Господов и почнете да се противите на заповедите Господови, раката на Господ ќе биде против вас, и против вашиот цар.

16 А сега станете и погледнете го големото дело, што Господ го изврши пред очите ваши:

17 нели е сега пченична жетва? Но јас ќе Го повикам Господа, и Тој ќе испрати гром и дожд, и вие ќе дознаете и ќе видите, колку е големо злото што го направивте пред очите на Господ, барајќи за себе цар.”

18 И Самоил Го повика Господа, и Господ испрати гром и дожд во тој ден; и сиот народ многу се исплаши од Господ и од Самоил.

19 И сиот народ му рече на Самоил: „Помоли се за слугите свои пред Господ, твојот Бог, за да не умреме; зашто кон сите гревови наши додадовме уште едно зло, кога баравме за себе цар.”

20 А Самоил му одговори на народот и рече: „Не плашете се, вие го направивте, вистина, тоа зло, но само не отстапувајте од Господ, и служете Му на Господ од сè срце,

21 и не одете по ништожни богови, кои нема да ви донесат корист и нема да ве спасат, бидејќи се бесполезни.

22 А Господ нема да го остави народот Свој заради Своето големо име, бидејќи на Господ Му беше мило да ве избере за Свој народ;

128,6,19
11,1
Суд 8,23**13**8,5
10,24
Ос 13,11**14**5 Мојс 9,23
13,5
Ис.Н. 24,14**15**5 Мојс 1,26,43
2,15
28,15
Ис.Н. 24,20
Суд 2,15**16**

2 Мојс 14,13,31

177,9-10
2 Мојс 19,19
Суд 6,36-40**18**2 Мојс 14,31
Ис.Н. 4,14**19**2 Мојс 9,28
Јк 5,15**20**5 Мојс 4,29-6,5
11,13
Ер 29,13**21**5 Мојс 11,16
Ис 41,29
44,9-10
Ер 2,11
16,19
Авак 2,18**22**5 Мојс 26,16-19
27,9-10
Ис.Н. 7,9
3 Цар 6,13
Ез 20,9,14
20,44
Пс 78,9
93,14

23 ²³ исто така и јас нема да си дозволам грев пред Господ да престанам да се молам за вас, и ќе ви го покажувам добриот и правиот пат.

²⁴ Само однесувајте се со страхопочит кон Господ и служете Му вистински од сето свое срце, зашто видовте какви големи дела изврши Тој со вас;

²⁵ ако пак правите зло, тогаш и вие и царот ваш ќе загинете.”

*Гневот и ѝроитв Филитејците.
Гревој на Саул*

25 **13** Саул имаше триесет години кога почна да царува; и царуваше над Израил две години².

² Саул си одбра три илјади Израилци: две илјади беа заедно со Саул во Михмас и во гората вегилска, и илјада беа со Јонатан во Гива Венијаминава; а останатиот народ тој го испрати во нивните шатори.

³ Јонатан ја разби филистејската стража што беше во Гева; Филистејците слушнаа за тоа, а Саул затруби со труба по целата земја, викајќи: „Нека слушнат Евреите!”

⁴ Кога сиот Израил слушна дека Саул ја разбил филистејската стража и дека Израил станал омразен за Филистејците, – народот се собра кај Саул во Гилгал.

⁵ А Филистејците се собраа за војна против Израил: триесет илјади коли и шест илјади коњица, и мноштво народ, како песокот на морскиот брег; и дојдоа, та поставија логор во Михмас, на исток од Бет-Авен.

⁶ Израилците, откако видоа дека се во опасност, бидејќи народот беше притеснет, се криеја во пештери и дупки, во камени места, во пукнатини и ровови;

⁷ а некои од Евреите минаа од онаа страна на Јордан, во земјата Гадова и Галаадска; Саул, пак, беше уште во Гилгал, и сиот народ што беше со него, се беше уплашил.

⁸ И тој чекаше седум дена до рокот, означен од Самоил, но Самоил не доаѓаше во Гилгал. И народот почна да се разбегува од него.

⁹ И Саул рече: „Донесете го кај мене одреденото за сепаленици и за жртви за благодарност.” И принесе жртва.

¹⁰ А штотом заврши со принесувањето на жртвата, ете дојде Самоил, и Саул му излезе во пресрет да го поздравува.

¹¹ А Самоил запраша: „Што си направил?” Саул одговори: „Видов дека народот се разбега од мене, а ти не дојде во закажаното време. Филистејците пак се беа собрале во Михмас,

¹² тогаш си помислив: „Сега ќе се спуштат врз мене Филистејците во Гилгал, а јас, пак, сè уште не сум Го прашал Господа, па затоа решив да принесам жртва.”

¹³ И Самоил му рече на Саул: „Лошо си постапил што не си ја исполнил заповедта на Господ, твојот Бог, која ти беше дадена, зашто денес Господ сакаше да го зацврсти царувањето твое над Израил засекогаш.

¹⁴ А сега твоето царување не ќе може да опстане: Господ ќе си најде маж според срцето Свое и ќе го назначи за владетел над народот Негов, зашто ти не го исполни она што ти беше заповедал Господ.”

¹⁵ И стана Самоил, та отиде од Гилгал во Гива Венијаминава, (другите, пак луѓе отидоа по Саул против непријателските групи, кои ги нападнаа кога одеа од Гилгал во Гива Венијаминава); а Саул ги преброи луѓето што беа со него. Тие беа околу шестотини мажи.

¹⁶ Саул со синот свој Јонатан и луѓето што се наоѓаа покрај нив, поставија логор во Гева Венијаминава (и плачеа), а Филистејците беа во логорот во Михмас.

¹⁷ И од филистејскиот логор излегоа три чети за да ја опустошуваат земјата: едната тргна по патот за Офра, во земјата Шуал,

¹⁸ другата чета тргна по патот за Веторон, додека третата појде по патот кон границата на долината Цевоим, кон пустината.

¹⁹ Во сета израилска земја немаше ковачи, бидејќи Филистејците се плашеа

9

7,9

10

15,13

12

2 Мојс

32,11

13

15,11-12

2 Цар

24,10

2 Лет 16,19

14

15,28

2 Цар 6,21

3 Цар 8,16

Ер 3,15

17-18

11,11

19-22

Суд 5,8

4 Цар

24,14

² 13,1. Смеслата во оригиналот е нејасна. Во различни преводи се преведува на различен начин.

14,1 да не направат Евреите мечеви или копја.
 16,21
 Суд 9,54
 2 Цар 23,37

2 И сите Израилци требаше да одат кај Филистејците за да ги наострат своите рала, мотиките, секирите и копачите,
 13,15
 22,6

6 та, мотиките, вилите и секирите, или пак требаше да се наострат остениите.
 17,47
 31,4

22 Затоа во текот на војната кај Михмас немаше ниту меч, ниту копје во сиот народ што беше со Саул и Јонатан,
 Суд 7,2-7
 14,3
 15,18
 2 Цар 1,20
 2 Лст 14,11
 1 Мак 3, 18-19

23 И филистејската стража излезе во теснецот кај Михмас.

Јонаџан најаџа ѓруја Филистејци

14 Еден ден Сауловиот син Јонатан му рече на својот слуга оруженосец: „Дојди да минеме кон филистејската стража, од онаа страна.“ А на татко си тој не му кажа за тоа.

2 Саул, пак, се наоѓаше крај Гива, под калинковото дрво, кое е во Мигрон. Со него беа околу шестотини мажи.

3 И Ахија, синот на Ахитув, братот на Ихавод, син на Финес, син Илиов, свештеник Господов во Силом, кој носеше ефод. А народот не знаеше дека Јонатан заминал.

4 Меѓу премините, низ кои Јонатан сакаше да се пробие до филистејската стража, имаше остра карпа од едната страна и остра карпа од другата: едната ја нарекуваа Боцец, а другата Сене.

5 Едната карпа се издигаше на север кон Михмас, другата – на југ кон Гева.

6 И му рече Јонатан на својот слуга оруженосец: „Дојди да преминеме кон стражата на необрезаните; можеби, Господ ќе ни помогне, бидејќи за Господ не е тешко да спаси било мнозина или малкумина.“

7 И оруженосецот одговори: „Прави сè што ти е по срцето; ете, јас сум со тебе, оди, каде што сакаш.“

8 Јонатан рече: „Еве, ќе преминеме кај оние луѓе и ќе застанеме да нè видат;“

9 ако ни речат: – застанете, додека да дојдеме до вас, – ние ќе застанеме на местата свои и нема да одиме кај нив;

10 ако, пак, кажат: – дојдете кај нас, – ние ќе излеземе, зашто Господ ги предал во рацете наши; и тоа ќе биде знак за нас.“

11 Кога и двајцата застапаа за да ги види филистејската стража, Филистејците рекоа: „Ете, Евреите излегуваат од дупките, во кои се беа сокриле.“

12 И извика стражата кон Јонатан и оруженосецот негов, велејќи: „Дојдете кај нас, и ние ќе ви кажеме нешто.“ Тогаш Јонатан му рече на оруженосецот: „Оди по мене, зашто Господ ги предава во рацете на Израил.“

13 Тогаш Јонатан почна да се качува со раце и нозе, а оруженосецот негов по него. И Филистејците паѓаа под ударите на Јонатан, а оруженосецот ги доубиваше по него.

14 И во тој прв пораз, нанесен од Јонатан и оруженосецот негов, паднаа околу дваесет души, на простор од околу половина хектар земја.

15 Па настана ужас во логорот во полето и меѓу сиот народ: стражата и оние што ја опустошија земјата, многу се уплашија, (и не сакаа да се борат). Се затресе целата земја, и настана голем ужас од Господ.

16 И Сауловата стража во Гива Венијамина виде дека народот се распрснува и трча наваму–натаму.

17 И Саул му рече на народот што беше со него: „Погледајте и дознајте, кои од нашите се излезени.“ И откако прегледаа, се откри дека ги нема Јонатан и неговиот оруженосец.

18 И Саул му рече на Ахија: „Донеси го ковчегот Божји“, – зашто во тоа време ковчегот Божји беше со синовите Израилеви.

19 Саул уште му говореше на свештеникот, додека збрката во филистејскиот логор сè повеќе и повеќе (се прошируваше и) се зголемуваше. Тогаш Саул му рече на свештеникот: „Собери ги рацете свои!“

20 Извика Саул и сиот народ што беше со него, и дојдоа до местото на битката, и ете, таму мечот на секого беше насочен против ближниот негов,

10
 1 Мојс 24,14
 Суд 6,36-39
 Лк 2,12

11
 13,6

12
 17,44
 2 Цар 5,19

15
 1 Мојс 35,5
 4 Цар 7,6-7

18
 23,2,4,9-13
 28,6
 30,7-8

20
 Суд 7,22
 2 Лст 20,23

23 така што имаше многу голема бркотни-
ца.
2 Мојс
14,30
Пе 43,5-7

27 Тогаш и Евреите, кои до вчера и
завчера беа со Филистејците и кои заед-
но одеа со нив во логорот, се присое-
динија кон Израилците што беа со Саул
и Јонатан.
30,12

29 А сите Израилци што се криеја во
Ефремовата Гора, откако слушнаа дека
Филистејците се разбегале, и тие се
присоединија кон своите во битката.
3 Цар
18,17-18

23 Тој ден Господ го спаси Израил; а
битката се прошири дури до Бет-Авен
(Сите мажи со Саул беа до десет илјади
и битката се рапрсна по целиот град на
Ефремовата Гора).

Израилскиџе војници ѓо сјасувааџи Јонаџана

24 Израилците беа изморени тој ден; а
Саул, не размислувајќи многу, го закол-
на народот, велејќи: „Проклет да е оној
што ќе вкуси леб до вечерва, додека не
им се одмаздам на моите непријатели!”
И никој од народот не вкуси храна.

25 И сиот народ отиде во гората, а та-
му на лединката имаше мед.

26 И народот отиде таму, велејќи:
„Еве, тече мед.” Но никој не ја доближи
раката кон устата своја, бидејќи наро-
дот се плашеше од клетвата.

27 Јонатан, пак, не слушна, кога татко
му го заколнуваше народот, и откако го
протегна крајот на стапот што беше во
раката негова, ја буцна медената пита и
ја сврти со раката кон устата своја и
очите му светнаа.

28 А еден од народот му рече, велејќи:
„Татко ти го заколна народот, и рече: –
„Проклет да е оној што денес ќе вкуси
храна; и затоа луѓето се изнемоштени.”

29 Но Јонатан рече: „Татко ми ја воз-
немирува земјава; гледате, како ми
светнаа очите штом вкусив малку од
медов;

30 ако, пак, народот денес си каснеше
од пленот што го најде кај непријате-
лите свои, немаше ли поразот на Фи-
листејците да биде поголем?”

31 И Израилците ги разбија Филип-
тејците оној ден од Михмас до Ајалон,
и народот многу беше изморен.

32 Тогаш народот се нафрли на пле-
нот, и земаа овци, волови и телиња, и ги
колеа наземи, и народот јадеше заедно
со крвта.

33 Му јавија на Саул, велејќи: „Ете,
народот греша пред Господ, јаде со крв-
та.” И рече Саул: „Вие згрешивте: доне-
сете сега кај мене еден голем камен.”

34 Потоа Саул рече: „Одете меѓу на-
родот и речете му: секој нека го дотера
кај мене волот свој и секој овцата своја,
и колете тука и јадете, и не грешете
пред Господ, не јадете со крвта.” И сите
од народот дотеруваа, секој со своја
рака, волот свој (и овцата своја) во те-
кот на ноќта и ги колеа таму.

35 Тогаш Саул Му изгради жртвеник
на Господ: тоа беше жртвеникот на
Господ подигнат од него.

36 И Саул рече: „Да тргнеме по Фи-
листејците оваа ноќ и да ги ограбиме до
разденување и да не оставиме ниту еден
од нив.” И рекоа: „Прави сè што сме-
таш дека е добро.” А свештеникот рече:
„Да пристапиме овде кон Бога.”

37 Саул Го запраша Бога: „Да тргнам
ли против Филистејците? Ќе ги пре-
дадеш ли во рацете на Израил?” Но Тој
не му одговори тој ден.

38 Тогаш Саул рече: „Нека се при-
ближат овде сите началници народни, да
распрашаат и дознаат, врз кого е денес
гревот?”

39 Зашто, – се колнам во Господ, Кој
го спаси Израил – ако биде и врз сиот
мој Јонатан, и тој нека умре бездруго.”
Но никој од народот не му одговори.

40 Тогаш Саул им рече на сите Изра-
илци: „Застанете вие на едната страна,
а јас и син ми Јонатан ќе застанеме на
другата страна.” А народот му одговори
на Саул: „Прави го она што мислиш
дека е добро.”

41 И рече Саул: „Господи, Боже Изра-
илев! (Зошто сега не му одговори на
Твојот слуга? Ако е во мене вината за
тоа, или кај син ми Јонатан, Господи,
Боже Израилев), дај Урим. (Но, ако е
вината кај твојот народ Израил, дај
Тумим).” Изобличените со ждрепка беа
Јонатан и Саул, а народот излезе прав.

32
1 Мојс 9,4
3 Мојс
17,10-14
5 Мојс
12,16
12,23-25

35
1 Мојс 8,20
12,7-8
26,25
35,1-7
Суд 6,24

36
30,7-8
4 Мојс
27,21
Суд 18,5-6

37
28,6,15

38
Ис.Н. 7,
11-18

39
2 Цар 12,5

41
Ис.Н. 7,
14-16
Изракн
16,33
Дела
1,24,26

43 ^{Ис.Н. 7, 19-21} ⁴² Тогаш Саул рече: „Фрлете ждрепка меѓу мене и меѓу синот мој Јонатан (и кого Господ ќе го посочи, тој да умре.” И народот му рече на Саул: „Нека не биде така!” Но Саул настојуваше. И фрлија ждрепка меѓу него и синот негов Јонатан), и ждрепката падна врз Јонатан.

44 ^{3,17} И Саул му рече на Јонатан: „Каж ми што си направил?” И Јонатан му раскажа, велејќи: „Вкусив со стапот што е во раката моја, малку мед; и ете, јас треба да умрам.”

45 ^{2 Цар 14,11} ^{3 Цар 1,52} ^{Дела 27,34} И Саул рече: „Нека Господ ми испрати најлоша казна и уште повеќе нека ми даде, ако ти, Јонатане, денес не умреш.”

46 ^{15,1-9} Но народот му рече на Саул: „Јонатан ли да умре, кој изврши такво големо спасение на Израил? Тоа нема да биде! Се колнеме во Господ дека ни влакно нема да падне од главата негова на земјата, зашто денес тој дејствуваше со Бога.” И народот го ослободи Јонатан, и тој не умре.

47-52 ^{7,13-17} ^{2 Цар 2, 8-11} ^{8,1-18} ^{20,23-26} Тогаш Саул престана да ги гони Филистејците; и Филистејците се вратија во нивните места.

Победиџе на Саул. Сауловиџо семејство

⁴⁷ Саул го зацврсти царувањето свое над Израил, и војуваше против сите свои околни непријатели, против Моав, против Амонците, против Едом (и против Бетор), против царевите на Цова, против Филистејците, а против кого и да се свртеше, по ред имаше успех.

⁴⁸ Тој ја среди војската, го разби Амалик и го ослободи Израил од рацете на оние што го грабеа.

⁴⁹ Саулови синови беа: Јонатан, Јишвиј и Мелхисуј, а двете ќерки негови се викаа: првородената – Мерава, а помладата – Михала.

⁵⁰ А Сауловата жена се викаше Ахиноам, ќерка на Ахимаац; началникот на војската негова се викаше Авинер, син на Нир, стрикото Саулов.

⁵¹ Кис, Сауловиот татко, и Нир, Авенировиот татко, беа синови Авилеви.

⁵² И за сето Саулово време се водеше упорна борба против Филистејците. И

кога Саул ќе видеше некој човек силен и храбар, го земаше кај себеси.

Боџ ѓо оиџфра Саул

15 ² Потоа Самоил му рече на Саул: „Господ ме испрати да те помам за цар над Неговиот народ, над Израил; а сега чуј го гласот Господов.

² Така говореше Господ Саваот: „Ќе го казнам Амалик за она што му го направи на Израил, кога му се испречи на патот додека овој излегуваше од Египет.”

³ Оди сега и нападни го Амалик (и Иерим) и истреби сè негово, но не земај за себе ништо од нив, туку уништи го и проколни сè што е негово; не штеди го, туку предај на смрт од маж до жена, од момче до доенче, од вол до овца, од камила до магаре.”

⁴ Го собра тогаш Саул народот и го преброи во Телаим. Тие беа двесте илјади Израилци пешаци и десет илјади од Јудиното племе.

⁵ И дојде Саул до градот на Амаликијците и постави заседа во долината.

⁶ Па им рече Саул на Кенијците: „Одете, одделете се, излезете од средината на Амаликијците за да не ве погубам со нив, бидејќи вие покажавте благонаклоност спрема сите Израилци кога доагаа од Египет.” И Кенијците се одделија од Амаликијците.

⁷ И Саул го разби Амалик од Хавила сè до пределите на Сур, кој се наоѓа пред Египет,

⁸ и го зароби жив амаликискиот цар Агаг, и сиот народ го истреби со меч (а Иерим го усмрти).

⁹ Но Саул и народот го поштедија Агаг и најдобрите овци, волови и згоениите јагниња, и сè што е вредно, не го уништија, а го уништија само она што е лошо и безвредно.

¹⁰ И дојде слово од Господ кон Самоил:

¹¹ „Жалам што го поставив Саул за цар, бидејќи тој се одврати од Мене и не го исполни зборот Мој.” Се натажи Самоил многу, Го повикуваше Господа цела ноќ.

15,1

9,16
2 Цар 12,1
3 Цар
11,29-39
4 Цар
2,24.6

2

2 Мојс
17,8-16
5 Мојс
25,17-19

3

22,19
4 Мојс
24,20
5 Мојс
20,16-18

4

Ис.Н. 15,24

6

27,10
4 Мојс
10,29-32
Суд 1,16

7

1 Мојс
25,18

8

4 Мојс 24,7
Евр 3,1

10

2 Цар 7,4
3 Цар
12,22
Ис 7,3

11

1 Мојс 6,
6-7
2 Цар
24,16
3 Цар 9,6-7

12 <sup>Ис.Н. 15,55
2 Цар
18,18</sup> ¹² А изутрината рано Самоил стана и отиде да го пресретне Саул. И му јавија на Самоил дека Саул отишол на Кармил и таму си подигнал споменик, но оттаму се вратил со колата и слегол во Гилгал.

13 <sup>1 Мојс
14,19
24,31
Суд 17,2
Рута 3,10
2 Цар 2,5</sup> ¹³ Кога Самоил дојде кај Саул, Саул му рече: „Благословен да си од Господ! Јас го исполнив зборот Господов.”

16 ^{2 Цар 7,4} ¹⁴ Но Самоил рече: „А какво е ова блеење на овци во ушите мои и мукање на волови што го слушам?”

17 ^{9,21} ¹⁵ Саул одговори: „Ги дотераа од Амалик, зашто народот ги поштеди најдобрите овци и волови за принесување жртви на Господ, твојот Бог; а другото го истребивме.”

18 <sup>Ер 50,14
Плач 4,22</sup> ¹⁶ Самоил му рече на Саул: „Почекај да ти јавам што ми кажа Господ ноќеска.” А Саул му рече: „Кажувај.”

19 <sup>Суд 2,11
4,1
13,1</sup> ¹⁷ Тогаш Самоил му рече на Саул: „Зарем не беше ти мал пред Него и зар не те постави глава над Израилевите племиња, и Господ те помаза за цар над Израил?”

20 <sup>Ис 1,11-17
Ер 6,20
Ос 6,6
Амос 5,22
Мих 6,6-8
Мт 9,13
Евр 10,6-9</sup> ¹⁸ И Господ те испрати на пат и рече: „Оди и нападни ги Амаликијците и војувај против нив, сè додека ги истребиш.”

21 ¹⁹ Зошто тогаш ти не го послуша гласот Господов, а се втурна по грабеж и направи зло пред очите на Господ?”

22 ²⁰ Саул му одговори на Самоил: „Јас го послушав гласот Господов и отидов на пат, каде што ме испрати Господ, и го доведов амаликискиот цар Агаг, а Амаликијците ги истребив,”

23 ²¹ а од пленот: овците и воловите, народот го зеде најдоброто од ограбеното за да Му принесе жртва на Господ, твојот Бог, во Гилгал.”

24 ²² Самоил одговори: „Зар сепалениците и приносите повеќе Му се пријатни на Господ, отколку послушноста на гласот Господов? Послушноста е подобра од жртвата, и покорувањето – подобра отколку овнешкото месо;

25 ²³ зашто непокорноста е исто таков грев, какво што е вражањето, а тврдоглавоста е исто како и идолопоклонството. Поради тоа што го отфрли зборот на Господ, затоа и Тој те отфрли за да не бидеш цар над Израил.”

24 И Саул му кажа на Самоил: „Згрешив, бидејќи ја престапив заповедта на Господ и твојот збор; но јас се исплашив од народот и го послушав гласот нивни.”

25 А сега симни го од мене мојот грев и врати се со мене за да Му се поклонам на Господ, (твојот Бог).”

26 А Самоил му одговори на Саул: „Нема да се вратам со тебе, зашто ти го отфрли зборот Господов, и Господ тебе те отфрли за да не бидеш цар над Израил.”

27 Самоил се сврти да си оди. Но Саул се фати за крајот од облеката негова и ја раскина.

28 Тогаш Самоил рече: „Денес Господ го одзеде царството Израилево од тебе и му го даде на твојот ближен, кој е подобар од тебе.”

29 Светецот Израилев не лаже и не се предомислува, бидејќи Тој не е човек, та да се предомисли.”

30 И рече Саул: „Згрешив; но направи ми сега чест пред старешините на мојот народ и пред Израил, и врати се со мене, и јас ќе Му се поклонам на Господ, твојот Бог.”

31 Самоил се врати по Саул, и Саул Му се поклони на Господ.

32 Потоа Самоил рече: „Доведете ми го амаликискиот цар Агаг.” Агаг, растреперен, се приближи до него, и рече Агаг: „Дали е ова горчината на смртта?”

33 Но Самоил рече: „Како што мечот твој ги лишуваше жените од децата, така и мајка ти меѓу жените нека биде лишена од син.” И го исече Самоил Агаг пред Господ во Гилгал.

34 Самоил отиде во Рама, а Саул отиде во домот свој во Гива Саулова.

35 И Самоил веќе не се виде со Саул до денот на својата смрт; но Самоил патеше по Саул. А Господ зажали што го постави Саул за цар над Израил.

Боџ ѓо избира Давид за нов цар

16 Му рече Господ на Самоил: „До кога ќе пагиш по Саул, кого Јас го отфрлив да не биде цар на Израил? Понеси со себе масло и оди; Јас ќе те испратам кај витлесемот Јесеј, зашто меѓу неговите синови си согледав цар.”

24
Изреки
29,25
Ис 51,12-13

26
13,14

27
3 Цар
11,30-31

28
13,14
16,1
28,17

29
4 Мојс
23,19
Ез 24,14

30
Јн 12,43

33
1 Мојс 9,6
Суд 1,7

34
7,17
11,4

35
16,1

16,1
15,23,35
4 Цар 9,1
Мих 5,1
Дела 13,22

ПРВА КНИГА ЦАРСТВА

2 ² Тогаш Самоил рече: „Како да одам? ^{20,29} Саул ќе чуе и ќе ме убие.” Господ рече: **3** „Потерај од стадото свое една јуничка и ^{9,16} кажи: – дојдов да му принесам жртва на Господ; **4** ³ покани го и Јесеј, (и синовите негови), на жртвата; Јас ќе ти кажам што да правиш, и ти ќе Ми го помазаш оној, ² кого ќе ти го посочам.” **4** И Самоил направи, како што му ² кажа Господ. Кога дојде во Витлеем, ^{19,10} старешините градски се уплашија и ³ излегоа да го пресретнат и ⁴ запрашаа: „Со ³ мир ли доаѓаш?” **5** Тој одговори: „Со мир; дојдов да ³ Му ³ принесам жртва на Господ; осветете се ¹ и дојдете со мене на ¹ принесување жртва.” И го ¹ освети тој Јесеј и ¹ синовите негови и ги ¹ покани на жртвата. **12** ⁶ И кога дојдоа тие, тој ^{9,2} штом го ¹ виде Елијав, рече: „Секако, овој е ¹ пред ² Господ помазаникот ² Негов!” **7** Но Господ му рече на Самоил: „Не ³ гледај на ³ лицето ³ негово и ³ високиот ³ негов раст; ^{10,1,6,10} Јас го ^{10,1,6,10} отфрлив. ^{11,2} Јас не ^{11,2} гледам така, како што ^{11,2} гледа човек, ^{11,2} зашто ^{11,2} човек ^{11,2} гледа на ^{11,2} лицето, а ^{11,2} Господ ^{11,2} гледа на ^{11,2} срцето.” **8** И го ⁸ повика Јесеј ⁸ Авинадав и го ⁸ доведе ⁸ кај ⁸ Самоил, ⁸ па ⁸ рече ⁸ Самоил: „И ⁸ овој ⁸ Господ ⁸ не ⁸ го ⁸ избрал.” **9** Јесеј го ⁹ доведе ⁹ Шама, и ⁹ Самоил рече: „И ⁹ овој ⁹ не ⁹ е ⁹ избран ⁹ од ⁹ Господ.” **10** Така ¹⁰ Јесеј ¹⁰ ги ¹⁰ доведе ¹⁰ пред ¹⁰ Самоил ¹⁰ седумте ¹⁰ синови ¹⁰ свои, ¹⁰ но ¹⁰ Самоил ¹⁰ му ¹⁰ рече ¹⁰ на ¹⁰ Јесеј: „Ни ¹⁰ еден ¹⁰ од ¹⁰ нив ¹⁰ Господ ¹⁰ не ¹⁰ избрал.” **11** Самоил ¹¹ го ¹¹ запраша ¹¹ Јесеј: „Сите ¹¹ деца ¹¹ твои ¹¹ ли ¹¹ се ¹¹ овие?” ¹¹ Јесеј ¹¹ одговори: „Остана ¹¹ уште ¹¹ најмалиот; ¹¹ тој ¹¹ ги ¹¹ пасе ¹¹ овците.” И ¹¹ му ¹¹ рече ¹¹ Самоил ¹¹ на ¹¹ Јесеј: „Испрати, ¹¹ и ¹¹ доведи ¹¹ го, ¹¹ зашто ¹¹ нема ¹¹ да ¹¹ седнеме ¹¹ да ¹¹ јадеме, ¹¹ додека ¹¹ тој ¹¹ не ¹¹ дојде ¹¹ овде.” **12** Тогаш ¹² Јесеј ¹² испрати, ¹² и ¹² го ¹² доведоа. ¹² Тој ¹² беше ¹² рус, ¹² со ¹² убави ¹² очи ¹² и ¹² пријатно ¹² лице. ¹² И ¹² Господ ¹² рече: „Стани, ¹² помазай ¹² го, ¹² зашто ¹² тоа ¹² е ¹² тој.” **13** Самоил ¹³ го ¹³ зеде ¹³ рогот ¹³ со ¹³ масло ¹³ и ¹³ го ¹³ помаза ¹³ среде ¹³ браќата ¹³ негови, ¹³ и ¹³ Духот ¹³ Господов ¹³ почиваше ¹³ врз ¹³ Давид ¹³ од ¹³ тој ¹³ ден ¹³ и ¹³ подоцна. ¹³ Потоа ¹³ Самоил ¹³ стана ¹³ и ¹³ отиде ¹³ во ¹³ Рама.

14 А од Саул отстапи Духот Господов, и ¹⁴ зол ¹⁴ дух ¹⁴ испратен ¹⁴ од ¹⁴ Господ, ¹⁴ го ¹⁴ мачеше.

15 И му ¹⁵ рекоа ¹⁵ на ¹⁵ Саул ¹⁵ неговите ¹⁵ слуги: „Ете, ¹⁵ зол ¹⁵ дух ¹⁵ од ¹⁵ Бога ¹⁵ те ¹⁵ мачи.

16 Нашиот ¹⁶ господар ¹⁶ нека ¹⁶ заповеда ¹⁶ на ¹⁶ слугите ¹⁶ свои ¹⁶ што ¹⁶ се ¹⁶ пред ¹⁶ тебе ¹⁶ да ¹⁶ побараат ¹⁶ човек ¹⁶ што ¹⁶ знае ¹⁶ да ¹⁶ свира ¹⁶ на ¹⁶ харфа ¹⁶ и ¹⁶ кога ¹⁶ лошиот ¹⁶ дух ¹⁶ од ¹⁶ Бога ¹⁶ ќе ¹⁶ дојде ¹⁶ врз ¹⁶ тебе, ¹⁶ тој, ¹⁶ свирејќи ¹⁶ со ¹⁶ рака, ¹⁶ ќе ¹⁶ те ¹⁶ успокојува.”

17 Саул ¹⁷ им ¹⁷ одговори ¹⁷ на ¹⁷ слугите ¹⁷ свои: „Најдете ¹⁷ ми ¹⁷ човек ¹⁷ што ¹⁷ убаво ¹⁷ свира, ¹⁷ и ¹⁷ доведете ¹⁷ ми ¹⁷ го.”

18 Тогаш ¹⁸ еден ¹⁸ од ¹⁸ слугите ¹⁸ негови ¹⁸ рече: „Ете, ¹⁸ јас ¹⁸ видов ¹⁸ кај ¹⁸ витлеемцот ¹⁸ Јесеј ¹⁸ дека ¹⁸ еден ¹⁸ од ¹⁸ неговите ¹⁸ синови ¹⁸ знае ¹⁸ да ¹⁸ свира. ¹⁸ Тој ¹⁸ е ¹⁸ човек ¹⁸ храбар ¹⁸ и ¹⁸ борбен, ¹⁸ умно ¹⁸ говори ¹⁸ и ¹⁸ е ¹⁸ мошне ¹⁸ убав, ¹⁸ и ¹⁸ Господ ¹⁸ е ¹⁸ со ¹⁸ него.”

19 Саул ¹⁹ прати ¹⁹ известител ¹⁹ кај ¹⁹ Јесеј ¹⁹ и ¹⁹ рече: „Испрати ¹⁹ ми ¹⁹ го ¹⁹ синот ¹⁹ свој ¹⁹ Давид, ¹⁹ кој ¹⁹ е ¹⁹ со ¹⁹ стадото.”

20 Јесеј ²⁰ зеде ²⁰ магаре ²⁰ натоварено ²⁰ со ²⁰ леб ²⁰ и ²⁰ еден ²⁰ мев ²⁰ вино ²⁰ и ²⁰ едно ²⁰ јаре, ²⁰ па ²⁰ ги ²⁰ испрати ²⁰ со ²⁰ синот ²⁰ свој ²⁰ Давид ²⁰ кај ²⁰ Саул.

21 Давид ²¹ дојде ²¹ кај ²¹ Саул, ²¹ и ²¹ се ²¹ претстави ²¹ пред ²¹ него; ²¹ тој ²¹ многу ²¹ му ²¹ се ²¹ допадна ²¹ на ²¹ Саул ²¹ и ²¹ му ²¹ стана ²¹ оруженосец.

22 И Саул ²² испрати ²² да ²² му ²² кажат ²² на ²² Јесеј: „Нека ²² служи ²² Давид ²² кај ²² мене, ²² бидејќи ²² стекна ²² благонаклоност ²² во ²² моите ²² очи.”

23 И секогаш, ²³ кога ²³ злиот ²³ дух ²³ доаѓаше ²³ врз ²³ Саул, ²³ Давид ²³ ја ²³ земаше ²³ харфата, ²³ свиреше, ²³ и ²³ на ²³ Саул ²³ му ²³ стануваше ²³ подобро ²³ и ²³ повесело, ²³ и ²³ лошиот ²³ дух ²³ тогаш ²³ се ²³ иставаше ²³ од ²³ него.

Давид и Голијаџ

17 Филистејците ¹⁷ ги ¹⁷ собраа ¹⁷ војските ¹⁷ свои ¹⁷ за ¹⁷ војна, ¹⁷ се ¹⁷ сместија ¹⁷ во ¹⁷ Сохо, ¹⁷ град ¹⁷ јудејски, ¹⁷ и ¹⁷ поставија ¹⁷ логор ¹⁷ меѓу ¹⁷ Сохо ¹⁷ и ¹⁷ Азека, ¹⁷ во ¹⁷ Ефес-Дамим.

2 А Саул ² и ² Израилците ² се ² собраа ² и ² си ² поставија ² логор ² во ² Теревинтската ² Долина ² и ² се ² подготвија ² за ² војна ² против ² Филистејците.

3 И ³ застанаа ³ Филистејците ³ од ³ едната ³ страна ³ на ³ планината, ³ и ³ Израилците ³ од ³ другата ³ страна ³ на ³ планината, ³ а ³ меѓу ³ нив ³ беше ³ долината.

14
18,10
19,9
Суд 9,23

16
16,23

18
17,37
1 Мојс 26,3
2 Мојс 3,12
Ис.Н. 1,5
Суд 2,18

20
9,7
10,27

Изреки
18,17

21
Изреки
22,29

17,1
13,5
28,1
31,1

2
21,10

4 ⁴ А од Филистејскиот логор излезе еден јунак, по име Голијат, од Гет. ¹ Ис.Н. 11,22 ² Цар 21,19 ¹ Лер 20,5 ¹ Беше висок шест лакти и педа.

10 ⁵ На главата имаше бакарен шлем; а беше облечен во лушпест оклоп, и оклопот тежеше пет илјади шекели бакар. ² Цар 2,14

12 ⁶ На нозете имаше бакарни ногавици до над колената и на плеките свои – бакарен штит. ^{16,18} ¹ Рута 4,2 ¹ Лер 2, 13-15

13 ⁷ Дршката на копјето негово беше како ткаечко кросно, а самото копје – беше од шестогини шекели железо; пред него одеше оруженосец. ^{16,6,8,9}

15 ⁸ И застана тој и викна кон израилските војски, велејќи им: „Зошто сте излегле да војувате? Нели сум јас Филистеец, а вие робови Саулови? Изберете си еден човек и нека слезе кај мене! ^{16,19}

⁹ Ако тој може да се бие со мене и да ме убие, ние ќе ви бидеме робови; ако, пак, јас го поведем и го убијам, вие ќе ни бидете робови и ќе ни служите.”

¹⁰ Рече уште Филистеецот: „Денес ќе ја засрамам војската Израилева; дајте ми човек, и ние двајца ќе се биеме.”

¹¹ И Саул и сите Израилци кога ги слушнаа тие зборови од Филистеецот, многу се уплашија и ужасија.

¹² Давид беше син на еден човек од родот на Ефрата од Витлеем Јудејски, по име Јесеј, кој имаше осум синови; во дните на Саул тој човек беше веќе стар – на поодминати години.

¹³ Тројцата најстари синови на Јесеј отидоа со Саул во војна. Имињата на тројцата синови што отидоа во војна, беа: најголемиот се викаше Елијав, вториот по него – Авинадав, и третиот – Шама;

¹⁴ Давид, пак, беше најмал. Тројцата поголеми отидоа со Саул,

¹⁵ а Давид се беше вратил од Саул за да ги пасе овците на таткото свој во Витлеем.

¹⁶ А оној Филистеец излегуваше наутро и навечер и се покажуваше така четириесет дена по ред.

¹⁷ И Јесеј му рече на синот свој Давид: „Земјата за браќата твои ефа печено жито и овие десет леба и однеси ги што поскоро во логорот кај браќата твои.

¹⁸ А овие десет пити сирење однеси му ги на илјаданачалникот и распрашај се за здравјето на браќата твои и дознај за потребите нивни.”

¹⁹ Саул и сите тие Израилци се наоѓаа во Теревинтската Долина и се готвееа за борба со Филистејците.

²⁰ Давид изутрината стана рано, ги остави овците на чувар, и откако го зеде товарот, тргна, како што му беше заповедал Јесеј; и дојде во логорот, кога војската беше наредена и со извици се готвееа за борба.

²¹ Тогаш Израилците и Филистејците се распоредија војска спроти војска.

²² Давид го остави товарот кај чуварот на логорот и потрча кон бојниот ред, дојде и ги запраша браќата свои за здравје.

²³ И ете, додека тој разговараше со нив, силниот човек, кому му беше името Голијат, Филистеец од Гет, излегуваше од филистејските редови и ги кажуваше истите оние зборови и Давид ги слушна.

²⁴ И сите Израилци, откако ќе го видеа тој човек, бегаа од него и многу се плашеа.

²⁵ Израилците велеа: „Го гледате ли оној човек што излегува? Тој излегува за да го навредува Израил; а кога би го убил некој, царот би го наградил со големо богатство, и би му ја дал ќерката своја за жена, а домот на татко му би му го направил слободен во Израил.”

²⁶ И Давид им рече на оние што стоеја со него: „Што ќе му направат на оној што ќе го убие оној Филистеец и ќе го симне срамот од Израил? Зашто, кој е тој необрезан Филистеец што ја навредува војската на живиот Бог?”

²⁷ И тие му ги рекоа истите зборови, додавајќи: „Ете, тоа ќе му направат на оној човек што ќе го убие.”

²⁸ Елијав, најголемиот брат на Давид, слушна што говореше тој со луѓето, и му се налути Елијав на Давид, па му рече: „Зошто си дошол тука и на кого им ги остави оние малку овци во пустината? Ја познавам твојата дрскост и твоето лошо срце. Ти си дошол да ја гледаш борбата.”

181 Мојс
37,14**25**

Ис.Н. 15,16

2611,2
17,45
Ис.Н. 5,9
4 Цар
19,4,16
Ис 37,4,17**28**

1 Мојс 37,4

ПРВА КНИГА ЦАРСТВА

32 ⁵ Мојс 20,1-4
29 А Давид рече: „Па што сум направил? Нели се тоа само зборови?”

34-36 Сир 47,3
30 Па се сврте од него кон друг и ги говореше истите зборови, а луѓето му одговараа како и порано.

37 Пс 17,17
2 Тим 4,17
31 Се слушнаа зборовите што Давид ги говореше, и му ги соопштија на Саул, и тој го повика.

32 И му рече Давид на Саул: „Никој нека не паѓа со духот пред овој; твојот роб ќе отиде и ќе се бори против тој Филистеец.”

33 А Саул му рече на Давид: „Не можеш да одиш против Филистеецот, да се бориш против него, зашто ти си уште момче, а тој е војник уште од раната младост.”

34 Тогаш Давид му рече на Саул: „Секогаш кога твојот слуга ги пасеше татковите си овци, ако случајно дојдеше некој лав, или мечка, и ќе одвлечеше овца од стадото,

35 јас се спуштав по нив, ги напаѓав и им ја одземав од устата нивна. Ако, пак, тие се нафрлеа врз мене, јас ги фаќав за гривата, ги удирав и ги убивав.

36 Лав и мечка убивал твојот слуга, а и со овој необрезан Филистеец ќе стане истото како со нив, бидејќи ја навредува војската на живиот Бог. (Ќе ми дозволиш ли да одам и да го победам за да ги снема навредите кон Израил? Зашто, кој е тој необрезан?)”

37 Давид рече уште: „Господ, Кој ме спасуваше од канците на лавот и мечката, ќе ме спаси и од рацете на овој Филистеец.”

38 Саул го облече Давид со облеката своја, му стави на главата бакарен шлем, и му навлече железен оклоп.

39 Давид го опапа мечот негов врз облеката и се обиде да оди, бидејќи никогаш не одел со такво вооружување. И Давид му рече на Саул: „Не можам да одам со ова, не сум навикнат.” И го симна Давид сето тоа од себе.

40 Па го зеде в рака стапот свој, си одбра пет мазни камчиња од потокот, ги стави во овчарската торбичка што беше со него; и со торбичката и праќата в рака излезе против Филистеецот.

41 Излезе и Филистеецот, одејќи и приближувајќи се кон Давид, и пред него одеше оруженосецот.

42 Погледна Филистеецот, и откако го виде Давид, со потсмев го изгледа, бидејќи беше млад, рус и убав.

43 Филистеецот му рече на Давид: „Зошто си тргнал против мене со стап (и со камења)? Да не сум куче?” (Давид му одговори: „Не, туку подолен од куче.”) Филистеецот го проколна Давид со боговите свои.

44 И Филистеецот му рече на Давид: „Приближи се до мене, и ќе им го дадам телото твое на птиците небески и на ѕверовите полски.”

45 Давид му одговори на Филистеецот: „Ти одиш против мене со меч, копје и штит, јас, пак, одам против тебе во името на Господ Саваот, Бог на израилската војска што ти ја навредуваш.

46 Сега ќе те предаде Господ во раката моја, и јас ќе те убијам, ќе ја симнам од тебе главата твоја, и ќе им го дадам (твојот труп) и труповите на филистеецката војска на птиците небески и ѕверовите земни, и целата земја ќе дознае дека има Бог во Израил;

47 и сите овие луѓе ќе разберат дека Господ не спасува со меч и копје, зашто тоа е војна на Господ, и Тој ќе ве предаде во рацете наши.”

48 Кога Филистеецот се исправи и почна да пристапува и да се приближува кон Давид, Давид брзо се стрча кон местото на борбата против Филистеецот,

49 и брвна со раката во торбата, извади оттаму еден камен и фрли со праќата, та го удри Филистеецот в чело, така што каменот се заби во челото негово, и тој падна ничкум на земјата.

50 Така, со праќа и камен, го победи Давид Филистеецот; го удри Филистеецот и го уби; а Давид немаше меч во рацете.

51 Тогаш Давид се стрча, и откако стапна врз Филистеецот, зеде та го извлече мечот негов од ножницата, го удри и ја пресече со него главата негова. Филистееците, кога видоа дека нивниот јунак умре, почнаа да бегаат.

42
16,12

43
2 Цар 3,8

44
5 Мојс 28,26
Ер 19,7

45
Пс 19,7-8
2 Лет 32,8
Евр 11,
33-34

46
Ис.Н. 4,24
3 Цар 18,36-37
20,13,28
4 Цар 19,19
Ис 52,10

47
14,6
1 Мојс 15
4 Цар 19,34
Ос 1,7
Пс 43,5-6

50
13,22
Сул 3,31
15,15

51
21,10
Евр 11,34

18,1 ^{19,1-7} ^{23,16-18} ^{1 Мојс} ^{44,30} ^{2 Цар 1,26} ⁵² И се кренаа мажите израилски и јудејски, викнаа и ги гонеа Филистејците до влезот во долината и до портите на Екрон. И убиените Филистејци пагаа по патот Шаараим до Гет и до Екрон.

4 ^{24,5-6} ^{4 Цар 2,13} ⁵³ Откако ги прогонија Филистејците, Израилевите синови се вратија и го разграбија нивниот логор.

5 ^{18,22} ⁵⁴ Давид ја зеде главата на Филистеецот и ја однесе во Ерусалим, а оружјето го стави во шаторот свој.

6 ^{2 Мојс} ^{15,20} ^{Суд 11,34} ^{21,21} ^{Пс 67,25} *Јонатан склучува договор за пријателство со Давид*

⁵⁵ Кога Саул го виде Давид како излегува против Филистеецот, тогаш го запраша Авенир, началникот на војската: „Авенир, чиј син е тоа момче?“ Авенир му одговори: „Се колнам во твојата душа, царе, не знам.“

⁵⁶ И царот тогаш рече: „Ајде прашај, чиј син е тоа момче?“

⁵⁷ А кога Давид се враќаше, откако го уби Филистеецот, Авенир го зеде и го доведе кај Саул, и главата на Филистеецот беше во раката негова.

⁵⁸ И Саул го запраша: „Чиј син си, момче?“ Давид одговори: „Син на твојот слуга Јесеј од Витлеем.“

18 Кога Давид го заврши разговорот со Саул, душата на Јонатан се приврза до душата негова, и Јонатан го засака како своја душа.

² И тој ден Саул го задржа и не му дозволи да се врати во домот на татко му.

³ А Јонатан склучи сојуз со Давид, бидејќи го засака како душата своја.

⁴ Јонатан ја соблече горната облека своја што беше на него, и му ја даде на Давид, исто така и другата облека своја, и мечот свој, и лакот свој, и појасот свој.

⁵ А Давид постапуваше разумно насекаде, каде и да го испратеше Саул, и Саул го направи началник над војските; и тоа му се допадна на сиот народ и на слугите Саулови.

Саул се обидува да го убие Давид

⁶ Кога одеа, при враќањето на Давид од победата над Филистеецот, жените

од сите израилски градови излегуваа да го пресретнат царот Саул со песни, игри и радосни извици, со тимпани и кимвали.

⁷ И жените што играа и пееја, говореа: „Саул победи илјади, а Давид – десетици илјади!“

⁸ Тогаш Саул многу се огорчи, непријатни му беа тие зборови, па рече: „На Давид му дадоа десетици илјади, а мене – илјади; му недостига само царство.“

⁹ И од тој ден Саул гледаше на Давид со завидливи очи.

¹⁰ И се случи на другиот ден, лошиот дух што му го испраќаше Бог, да го нападне Саул, и тој беснееше во куќата своја, а Давид свиреше со раката по струните, како и во другите денови. А Саул во раката држеше копје.

¹¹ И го фрли Саул копјето, помислувајќи си: ќе го приковам Давид за сидот. Но Давид двапати се истргна од него.

¹² И Саул почна да се плаши од Давид, зашто Господ беше со него, а од Саул отстапи.

¹³ И Саул го тргна од себе и го постави за свој илјаданачалник; оттогаш тој одеше и се враќаше на чело на својата војска.

¹⁴ Во сите работи Давид постапуваше разумно, и Господ беше со него.

¹⁵ И Саул виде дека е тој многу разумен, и се плашеше од него.

¹⁶ А целиот Израил и Јуда го засакаа Давид, зашто тој излегуваше и влегуваше пред нив.

Давид се жени со Михала, ќерката на Саул

¹⁷ Саул му рече на Давид: „Ете, мојата поголема ќерка Мерава ќе ти ја дадам за жена, само биди ми јунак и води ги војните Господови.“ Зашто Саул си мислеше: нека не биде мојата рака врз него, туку раката на Филистејците нека биде врз него.

¹⁸ Но Давид му рече на Саул: „Кој сум јас, и каков е животот мој и родот на татко ми во Израил, та да станам царски зет?“

¹⁹ И кога дојде време Сауловата ќерка Мерава да се омажи за Давид, му ја дадоа за жена на Адриел од Мехо.

7
21,12
29,5
2 Мојс
15,21

10
16,14,23
19,9,23-24

11
19,10
20,33

12
18,29
1 Мојс 26,3
Ис.Н. 1,5

16
2 Цар 5,2

17
17,25
25,28

18
9,21
2 Цар 7,8

25

1 Мојс
34,12
2 Мојс
22,16

20 Но Давида го беше засакала другата Саулова ќерка, Михала, и кога му соопштија на Саул за тоа, му стана пријатно.

27

2 Цар 3,14

21 Саул си мислеше: „Ќе ја омажам за него, и таа ќе му биде стапица, и раката на Филистејците ќе биде врз него.” И му рече Саул на Давид: „Денес ќе се сродиш со мене преку другата.”

19,1

18,1-4
20,17

22 Тогаш Саул им заповеда на слугите свои, велејќи: „Кажете му тајно на Давид: – ете, царот е благонаклонет кон тебе, и сите слуги негови те сакаат. Затоа стани му зет на царот.”

23 И слугите Саулови му ги соопштија на Давид сите тие зборови. А Давид рече: „Зар ви се чини дека е лесно да бидеш зет на царот? Јас сум човек беден и мал.”

24 И му соопштија на Саул слугите негови и рекоа: „Еве што рече Давид.”

25 Тогаш Саул рече: „Вака кажете му на Давид: царот не сака мираз, туку само сто филистејски обрезоци за одмазда на царските непријатели.” Зашто Саул беше на мисла да го погуби Давид со рацете на Филистејците.

26 Слугите му ги соопштија на Давид тие зборови и на Давид му се свиде да му стане зет на царот.

27 Уште не беа изминале определените денови, Давид стана, тргна тој и луѓето со него, и уби двесте филистејски мажи; па ги донесе Давид нивните обрезоци, и му ги предаде на царот во полн број за да стане царев зет. И Саул му ја даде за жена ќерка си Михала.

28 Саул виде и дозна дека Господ е со Давид (и дека сиот Израил го сака), а и дека Михала, Сауловата ќерка, го сака Давид.

29 И Саул почна уште повеќе да се плаши од Давид и стана негов непријател до крајот на животот.

30 А кога филистејските војводи излегоа во војна, Давид уште од самото излегување нивно дејствуваше поразумно од сите Саулови слуги, и многу се прослави името негово.

Јонатан ѝ дојдува зашишша за Давид

19 Саул му говореше на синот свој Јонатан и на сите слуги свои да

го убијат Давид. Но Сауловиот син Јонатан многу го сакаше Давид.

2 Јонатан му кажа на Давид и рече: „Татко ми Саул сака да те убие. Затоа паз се утре. Сокриј се и биди на тајно место.”

3 Јас, пак, ќе излезам и ќе заставам до татко ми на нивата, каде што ќе бидеш ти, и ќе му позборувам на татко ми за тебе; што ќе разберам, ќе ти соопштам.”

4 Јонатан му говореше на татко си Саул добро за Давид, велејќи му: „Да не греша царот против својот слуга Давид, зашто тој во ништо не згрешил против тебе, и делата негови се многу корисни за тебе.”

5 Тој ја изложи душата своја на опасност за да го порази Филистеецот; и Господ изврши големо спасение за сиот Израил; ти го виде тоа и се радуваше; зашто сега сакаш да згрешиш против невина крв и да го убиеш Давид без причина?”

6 И Саул го послуша гласот на Јонатан, и се заколна Саул: „Се колнам во Господ! Давид нема да умре.”

7 Тогаш Јонатан го повика Давид; му ги соопшти Јонатан сите тие зборови и го доведе Јонатан Давид кај Саул, и тој беше кај него, како и порано.

Михала ѝ сакува Давид

8 Почна пак војна, и излезе Давид, пак се биеше против Филистејците, и им нанесе голем пораз, и тие бегаа од него.

9 И лош дух од Бога го нападна Саул, и тој седеше дома со копје во раката, а Давид свиреше со рака по струните.

10 Саул сакаше да го прикове Давид со копјето за сидот, но Давид отскокна од Саул, и копјето се забодде во сидот; а Давид избега и се спаси таа ноќ.

11 И испрати Саул слуги во куќата на Давид да го пречекаат и да го убијат до изутрината. Тогаш му рече на Давид жена му Михала: „Ако не ја спасиш душата своја оваа ноќ, утре ќе бидеш убиен.”

12 Тогаш Михала го спушти Давид низ прозорецот, и тој отиде, избега и се спаси.

3

20,9,13

4

20,1,8
24,12

5

5 Мојс
19,10,13
21,8-9
27,25
4 Цар
21,16
24,4

9-10

8,10-11

12

Ис.Н. 2,15
Дела 9,
24-25
2 Кор
11,32-33

- 13** ¹ Мојс 31,19
^{31,34-35} Суд 17,5
⁴ Цар 23,24
13 А Михала зеде една статуа, ја стави во леглото, а на перницата стави козја кожа, и ја покри со облека.
- 14** И Саул испрати слуги да го фатат Давид; но Михала рече: „Болен е.”
- 15** А Саул испрати слуги да го видат Давид, велејќи: „Донесете ми го на легло за да го убијам.”
- 18** ^{7,17}
⁴ Цар 6,1-2
18 Дојдоа слугите, и ете, во леглото статуа, а на перницата козја кожа.
- 20** ^{10,5-6}
⁴ Мојс 11,25
20 Тогаш Саул ѝ рече на Михала: „Зошто ме излага така и дозволи мојот непријател да избега?” А Михала му одговори на Саул: „Тој ми рече: пушти ме, инаку ќе те убијам.”

Давид и Саул во Нават

- 20,1** ^{24,12}
^{26,18}
20,1 Давид избега, се спаси; дојде кај Самоил во Рама и му раскажа сè што прави со него Саул. И тргна со Самоил, и се запреа во Нават, во близина на Рама.
- 19** И му јавија на Саул, велејќи: „Ете, Давид е во Нават, кај Рама.”
- 20** Тогаш Саул испрати слуги да го фатат Давид, и кога тие видоа група пророци, кои пророкуваа, и Самоил, нивниот началник, духот Божји слезе врз Сауловите слуги, и тие почнаа да пророкуваат.
- 21** Му јавија за тоа на Саул, и тој испрати други слуги, но и тие почнаа да пророкуваат. Потоа Саул испрати и трети слуги, но и тие почнаа да пророкуваат.
- 22** Саул (разгневен) отиде сам во Рама, и дојде до големиот бунар во Сеху, и запраша, велејќи: „Каде се Самоил и Давид?” И рекоа: „Ете, во Нават, кај Рама.”
- 23** Тој отиде таму во Нават, во близина на Рама, и врз него слезе Духот Божји, и тој одеше и пророкуваше, додека стигна до Нават, кај Рама.
- 24** Ја соблече и тој облеката своја, и пророкуваше пред Самоил, и целиот тој ден и целата таа ноќ лежеше необлечен; затоа велат: „Зарем и Саул станал пророк?”

Јонаџан го заштити Давид

20 Давид избега од Нават, кој е кај Рама, и дојде, па му рече на Јо-

натан: „Што направив јас, во што сум виновен, со што згрешив пред татко ти, та ја бара душата моја?”

2 Му одговори Јонатан: „Не, ти нема да умреш. Ете, татко ми не прави ништо, било големо, било мало, без да им јави на ушите мои. Зошто татко ми ќе го крие тоа од мене? Тоа нема да биде.”

3 Давид се колнесе и говореше: „Татко ти добро знае дека јас стекнав благонаклоност во твоите очи, затоа си вели: „нека не знае за тоа Јонатан за да не се огорчи.” Но, ти се колнам во Господ и во твојата душа дека само еден чекор има меѓу мене и смртта.”

4 Јонатан му рече на Давид: „Што сака душата твоја, јас ќе го сторам тоа за тебе.”

5 Тогаш Давид му рече на Јонатан: „Ете, утре е млада месечина, и јас треба да седам со царот на трпезата; но пушти ме, и јас ќе се кријам во полето до вечерта на третиот ден.

6 Ако татко ти запраша за мене, ти кажи: „Давид ме замоли да оди во својот град Витлеем, зашто таму се врши годишно принесување на жртва за сиот негов род.”

7 Ако на тоа тој каже: „добро”, твојот слуга ќе има мир; ако, пак, се разгневи, тогаш знај дека тој намислил нешто лошо.

8 А ти стори му милост на твојот слуга, – зашто ти го воведи слугата свој во завет Господов со тебе, – и ако има некоја вина во мене, убиј ме ти! Зошто да ме водиш кај татко ти?”

9 Јонатан одговори: „Тоа нема да стане со тебе; зашто, ако навистина дознаам дека татко ми решил да ти направи нешто лошо, зар нема да ти јавам за тоа?”

10 Тогаш Давид му рече на Јонатан: „Кој ќе ми соопшти, ако татко ти одговори налутено?”

11 Јонатан му рече на Давид: „Ајде да одиме во полето.” И обајцата излегоа во полето.

12 Јонатан му рече на Давид: „Се колнам во Господ, Бог Израилев! Утре во ова време, или другиот ден, ќе разберам од татко ми; и ако е тој балгонаклонет

3
18,1
19,1

5

⁴ Мојс 10,10
28,11
⁴ Цар 4,23
Ис 1,13-14
Ос 2,12

8

18,3
23,18
² Цар 14,32

12-17

² Цар 9, 1-13
21,7

ПРВА КНИГА ЦАРСТВА

13 кон Давид, и ако јас уште тогаш не испратам гласници кај тебе и не им јавам на твоите уши,

15 ¹³ нека Господ ми испрати најголема казна и уште поголемо зло да ми додаде!

17 Ако, пак, татко ми решил да ти нанесе зло, и тоа ќе го соопштам до ушите твои, и ќе те пуштам; тогаш оди си со мир, и Господ нека биде со тебе, како што беше со татко ми!

19 Но и ти, ако бидеш уште жив, направи ми милост Господова.

23 Ако, пак, умрам, не ја одземај милоста своја од домот мој никогаш, дури ни тогаш, кога Господ ќе ги истреби од лицето на земјата сите непријатели Давидови.”

16 Така склучи Јонатан завет со домот Давидов и рече: „Господ нека им врати на непријателите Давидови!”

17 Јонатан му се заколна на Давид во љубовта своја кон него, бидејќи го сакаше како душата своја.

18 И му рече Јонатан: „Утре е млада месечина, и ќе запрашаат за тебе, бидејќи местото твое нема да биде зафатено;

19 затоа на третиот ден слези и оди брзо на местото, каде што се криеше порано, и седни кај каменот Езел;

20 јас, пак, ќе пуштам кон таа страна три стрели, небаре ќе стрелам во цел.

21 Потоа ќе испратам едно момче, на кого ќе му кажам: ‚Оди, најди ги стрелите’, и ако му кажам на момчето: ‚Еве, стрелите се зад тебе, земи ги’, дојди кај мене, тогаш има мир за тебе, и, се колнам во Господ, нема ништо да ти стане.

22 Ако, пак, му кажам вака на момчето: ‚Ете, стрелите се пред тебе’, тогаш оди си, бидејќи Господ те пушта.

23 А за тоа, за кое говоревме јас и ти, Господ е сведок меѓу мене и тебе засекогаш.”

24 Давид се сокри во полето. Кога настани млада месечина, царот седна на трpezата да јаде.

25 Царот седна на местото свое, како секогаш, на седиштето до ѕидот. Јонатан стана, а Авенир седна до Саул; местото, пак, на Давид остана празно.

26 Тој ден Саул не кажа ништо, зашто си помисли дека тоа е случајно дека Давид е нечист, не се исчистил.

27 Настапи и вториот ден по младата месечина, а местото на Давид остануваше празно. Тогаш Саул му рече на синот свој Јонатан: „Зошто синот Јесеев не дојде на ручек ниту вчера, ниту денес?”

28 Јонатан му одговори на Саул: „Давид измоли од мене да отиде во Витлеем,

29 велејќи: ‚Пушти ме, бидејќи имаме во градот родбинско принесување жртва, и брат ми ме покани; затоа, ако сум стекнал благонаклоност во очите твои, пушти ме да одам и да се видам со браќата свои; затоа тој и не дојде на царскиов ручек.’”

30 Тогаш Саул многу се разгневи на Јонатан и му рече: „Развратен и непокорен сине! Зар не знам дека си се здружил со Јесеевиот син за срам, на себе и за срам на мајка си!

31 Зашто во сите денови, додека Јесеевиот син живее на земјата, нема да опстанеш ни ти, ни царството твое; а сега испрати и доведи го кај мене, бидејќи е осуден на смрт.”

32 Јонатан му одговори на татко си Саул и му рече: „Зошто да се убива? Што направил?”

33 Тогаш Саул фрли копје врз него за да го убие. Тогаш Јонатан разбра дека татко му решил да го убие Давида.

34 Јонатан стана од трpezата многу разгневен и не ручаше на другиот ден по младата месечина, зашто тагуваше за Давид, а и затоа што татко му го навреди.

35 На другиот ден изутрина Јонатан излезе во полето, во времето што му го беше определил на Давид, и едно мало момче со него.

36 И тој му рече на момчето: „Трчај, барај ги стрелите што ги пуштам.” Момчето се затрча, а тој ги пушташе стрелите така што тие летаа подалеку од момчето.

37 И момчето се затрча натаму, на каде што Јонатан ги пушташе стрелите,

263 Мојс
7,20-21
15,16
5 Мојс
23,10**30**5 Мојс
21,20**32**19,5
Мт 27,23
Лк 23,22

42 и Јонатан викна по момчето и рече:
1,17 „Гледај, стрелата е пред тебе.”

21,1 „Трчај побрзо, не се запирај.” И момче-
22,9,11,19 то ги собра Јонатановите стрели и дојде
Ис 10,32 кај господарот свој.
Неем 11,32

4 А момчето не знаеше ништо; само
2 Мојс 24,5-9 Јонатан и Давид знаеја, каква е работа-
та.

⁴⁰ Тогаш Јонатан му го даде оружјето
свое на момчето што беше со него, и му
рече: „Оди и однеси го во градот.”

⁴¹ Момчето отиде, а Давид се исправи
од југ и падна ничкум на земјата и три-
пати се поклони; и се бакнаа тие еден со
друг, и обајцата плачеа заедно, но Да-
вид повеќе плачеше.

⁴² Јонатан му рече на Давид: „Оди со
мир; а тоа, во кое се колневме двајцата
во името Господово, велејќи: ‚Господ да
биде меѓу мене и твоето семе’, нека
биде засекогаш.”

⁴³ Давид стана и замина, а Јонатан се
врати во градот.

21 Давид дојде во Нов кај свеш-
теникот Ахимелех, и Ахимелех
се збуни, кога се сретна со Давид, па му
рече: „Зошто си сам? И зошто нема
никој со тебе?”

Давид во Нов кај свештеникот Ахимелех

² Давид му рече на свештеникот Ахи-
мелех: „Царот ми даде заповед, велејќи:
‚Никој нека не знае, за што сум те ис-
пратил и што сум ти порачал’ затоа ги
оставив слугите свои на определено
место;

³ а сега дај ми што имаш при рака, пет
леба, или што ќе се најде.”

⁴ Свештеникот му одговори на Давид,
рече: „Немам при рака обичен леб, туку
имам осветен леб. Само, ако твоите лу-
ѓе се воздржале од жени, нека јадат.”

⁵ Тогаш Давид му одговори на свеш-
теникот и му рече: „Жени кај нас
немаше како и секогаш, кога одиме во
поход, и садовите на момчињата се
чисти. И ако патот е нечист, сепак леб-
от ќе остане чист во садовите.”

⁶ Свештеникот му даде од осветениот
леб, бидејќи немаше друг леб освен

лебовите принесени на жртвеникот што
беа земени пред лицето на Господ, та по
симнувањето нивно да се стават топли
лебови.

⁷ Тој ден таму се наоѓаше еден од
слугите Саулови, по име Доег, Едомец,
началник на Сауловите овчари.

⁸ Давид му рече на Ахимелех: „Не-
маш ли тука при рака копје или меч?
Зошто јас не зедев со себе ниту меч,
ниту друго оружје, бидејќи пораката на
царот беше итна.”

⁹ Свештеникот одговори: „Ете го
мечот на Филистеецот Голијат, кого го
уби ти во Теревинтската Долина, завит-
кан во платно, зад ефодот; ако сакаш,
земи го: освен него тука нема друг
меч.” (И му го даде.)

¹⁰ Давид стана и избега истиот ден од
Саул, и дојде кај гатскиот цар Анхус.

Давид кај Филистејциите од Геџ

¹¹ Му рекоа на Анхус слугите негови:
„Овој ли е Давид, царот на онаа земја?
Нели му пееја нему луѓето, велејќи:
‚Саул порази илјади, а Давид – десетици
илјади?’”

¹² Давид ги стави тие зборови во срце-
то свое и многу се исплаши од Анхус,
царот на Гет.

¹³ Тогаш го измени лицето свое пред
нив, и се преправаше дека е умоболен
пред очите нивни и удираше по вратите,
се фрлаше на рацете свои и пушташе
лиги по брадата своја.

¹⁴ Анхус им рече на робовите свои:
„Гледате, овој човек е луд; зошто сте го
довеле при мене?”

¹⁵ Зар малку луди имам кај себе, та
сте го доведете да лудува пред мене? Зар
тој ќе влезе во куќата моја?”

Давид сџанува водач на една дружина

22 И Давид отиде оттаму и избега
во Адуламската пештера, а кога
слушнаа браќата негови и сиот татков
дом негов, дојдоа таму кај него.

² Се собраа кај него сите подјармени,
сите должници и сите душевно огор-
чени, и тој им стана началник; и со него
беа околу четиристотини души.

6

22,9
2 Мојс
25,30

1 Лер 9,32
Мт 12,3-4
Мк 2,25-26

9

17,2,51

11

18,7
29,5

13

Пс 33,1

14

4 Цар 9,11
Ер 29,26
Ос 9,7

22,1

Ис.Н. 12,15
15,35

2 Цар

23,13

1 Лет 11,15

2

23,13

Суд 11,3

ПРВА КНИГА ЦАРСТВА

3 Оттаму Давид отиде во Мицпа, град моавски, и му рече на моавскиот цар: „Татко ми и мајка ми нека останат кај вас, додека да разберам што ќе направи Бог со мене.”

4 И ги доведе кај моавскиот цар, и тие живеешеј кај него за сето време додека Давид беше во она прибежиште.

5 Но пророкот Гад му рече на Давид: „Не останувај во ова прибежиште, туку оди, оди во земјата Јудина.” И Давид замина и отиде во гората Херет.

7
8,12,14
9-10
21,2-10
Пс 51,1

Саул наредува да се убијат свештениците во Нов

6 Саул слушна дека Давид се појавил со луѓето што беа со него. Саул тогаш седеше во Гива, под омориката на ридот, со копје во раката, и опколен од сите свои слуги.

7 И им рече Саул на слугите свои што беа околу него: „Чујте, Венијаминови синови! Зарем Јесеевиот син ќе ви даде на сите вас ниви и лозја и сите вас ќе ве постави за илјаданачалници и заповедници над сто војници,

8 та сите сте се здоговориле против мене, и никој не ми јави, кога синот мој се спријателил со синот на Јесеј, и никој од вас не ме пожали и не ми соопшти дека син ми го поттикнувал против мене мојот слуга да ми поставува стапици, како што се гледа сега?”

9 Едомецот Доег, кој стоеше со Сауловите слуги, одговори и рече: „Јас видов, кога Јесеевиот син доаѓаше во Нов кај Ахимелех, синот на Ахитув,

10 и тој Го праша за него Господ, му даде храна, му го даде и мечот на Филистејот Голијат.”

11 Тогаш испрати царот да го повикаат свештеникот Ахимелех, синот Ахитувов, и целиот татков дом негов, свештениците што беа во Нов. И сите тие дојдоа кај царот.

12 Саул рече: „Слушни, сине Ахитувов!” Тој одговори: „Еве ме, господаре.”

13 А Саул го запраша: „Зошто сте се договориле против мене, ти и Јесеевиот син, та си му дал лебови и меч и си Го прашал Бога за него за да стане против мене и да ми поставува стапици, како што се гледа сега?”

14 Ахимелех му одговори на царот и рече: „Кој од сите твои робови е толку верен како Давид? Тој е и царев зет, и исполнител на твоите заповеди, и почитуван во домот твој?”

15 Сега за првпат ли Го прашувам Бога за него? Но не обвинувај го во тоа, царе, слугата свој и целиот дом на мојот татко, зашто во целата таа работа твојот слуга не знае ништо, ниту мало, ниту големо.”

16 Но царот му рече: „Ахимелех, ти треба да умреш, ти и целиот дом на твојот татко.”

17 И царот им рече на телохранителите што стоеја до него: „Одете, убијте ги свештениците Господови, зашто и нивната рака е со Давид, и тие знаеја дека тој избегал, а не ни јавија.” Но царските слуги не сакаа да кренат раце за да ги убијат свештениците Господови.

18 Тогаш царот му рече на Доег: „Оди ти и убиј ги свештениците!” И Доег Едомецот отиде, ги нападна свештениците и во тој ден уби осумдесет и пет мажи што носеа лепен ефод,

19 го нападна со меч и Нов, свештеничкиот град; уби со меч мажи и жени, момчиња и девојчиња, волови, магариња и овци.

20 Се спаси само еден од синовите на Ахимелех, Ахитувовиот син, по име Авијатар, и избега кај Давид.

21 Авијатар му раскажа на Давид дека Саул ги уби свештениците Господови.

22 А Давид му рече на Авијатар: „Јас знаев оној ден, кога таму беше Едомецот Доег дека тој бездруго ќе му јави на Саул; јас сум виновен за сите души од домот на твојот татко.

23 Остани при мене, не плаши се, зашто како што ја бара душата моја, ќе ја бара и твојата душа; ти ќе бидеш кај мене под заштита.”

23 Го известија Давид и рекоа: „Ете Филистејците го напаѓаат Кеила и ги разграбуваат гумната.”

2 А Давид го запраша Господа, велјќи: „Да одам ли и да ги нападнам тие Филистејци?” И Господ му одговори на

14
19,4-5

17
4 Цар 10,25

18
2,18,31
4 Цар 6,14
1 Лет 15,28

20
2,31-33
3 Цар 2,27

23
2 Цар 20,25
3 Цар 2,26-27

23,1
Ис.Н. 15,44

2
2 Цар 5,19,23

4 Давид: „Оди, ти ќе ги нападнеш Филистејците и ќе го спасиш Кеила.”
Ис.Н. 8,7
Суд 7,7

6 Но оние што беа со Давид, му рекоа:
22,20 „Ете, ние се плашине тука во Јудеја, па како ќе одиме во Кеила против филистејските групи? (Ние ќе паднеме во ропство под Филистејците).”

9 **4** Тогаш Давид пак Го запраша Господа, а Господ му одговори и рече:
30,7

12 „Стани и оди во Кеила, зашто Јас ќе ги предадам Филистејците во твои раце.”
23,20

13 **5** И Давид отиде со луѓето свои во Кеила, се биеше со Филистејците, го отепа нивниот добиток и им нанесе голем пораз. И така Давид ги спаси жителите на Кеила.
22,2
25,13

14 **6** Кога Авијатар, Ахимелеховиот син, избега кај Давид и отиде со него во Кеила, тој беше донел со себеси и ефод.
23,24
26,2

7 Му јавија на Саул дека Давид дошол во Кеила, и Саул рече: „Бог го предаде во мои раце, зашто тој се затвори, влегувајќи во град кој има порти и резиња.”

8 И го свика Саул целиот народ во војна за да отиде против Кеила да го опколи Давид и негови луѓе.

9 Кога Давид дозна дека Саул намислил лошо против него, му рече на свештеникот Авијатар: „Донеси го ефодот Господов.”

10 Тогаш Давид рече: „Господи, Боже Израилев! Твојот слуга слушна дека Саул сака да дојде во Кеила, и да го уништи градот поради мене.

11 Ќе ме предадат ли Кеилците во рацете негови? И ќе дојде ли тука Саул, како што чу твојот слуга? Господи, Боже Израилев, јави му на слугата свој.” И рече Господ: „Ќе дојде.”

12 Давид пак праша: „Ќе ме предадат ли Кеилците мене и моите луѓе во Сауловите раце?” И Господ му рече: „Ќе те предадат.”

13 Тогаш стана Давид и луѓето негови, околу шестотини души, излегоа од Кеила и отидоа, каде што можеа. А на Саул му јавија дека Давид избегал од Кеила, и тогаш тој се откажа од походот.

14 А Давид престојуваше во пустината во непристапни места и потоа на ридестите предели во пустината Зиф. Саул го

бараше секој ден, но Бог не го предаде Давид во рацете негови.

15 И Давид виде дека Саул излегол да ја бара душата негова; Давид тогаш беше во пустината Зиф, во ридестите предели.

16 И Сауловиот син Јонатан стана, дојде кај Давид во гората и го поткрепи со надежта во Бога,

17 и му рече: „Не плаши се, зашто раката на татко ми Саул нема да те најде, и ти ќе царуваш над Израил, јас, пак, ќе бидам втор по тебе. И Саул, мојот татко, го знае тоа.”

18 Тогаш си дадоа меѓу себе завет пред лицето на Господ. И Давид остана во гората, а Јонатан отиде во домот свој.

Саул љо љони Давид

19 И дојдоа Зифејци кај Саул во Гива и рекоа: „Ете, Давид се крие кај нас по недостапни места, кај Хореш, во ридовите на Хахила, јужно од пустината.

20 Затоа, ако сака душата твоја, царе, дојди. А наша работа ќе биде да го предадеме во рацете на царот.”

21 И рече Саул: „Да ве благослови Господ што сте ме пожалиле!

22 Одете, уверете се уште еднаш, испитајте и разгледајте го местото негово, каде што е ногата негова, и кој го виде таму, бидејќи ми велат дека е многу итар.

23 Разгледајте и испитајте за сите прибежишта, во кои се крие тој, и вратете се кај мене со точно известување. Тогаш јас ќе отидам со вас; и ако е во таа земја, ќе го барам по сите Јудини места.”

24 И станаа и отидоа во Зиф пред Саул. А Давид и луѓето негови беа во нискиот дел на пустината Маон, јужно од степата.

25 Потоа отиде Саул со своите луѓе да го бара. Но му јавија на Давид за тоа, и тој слезе кај карпестите места во пустината Маон. Саул слушна и се пушти по Давид во пустината Маон.

26 Саул одеше на едната страна од планината, а Давид со луѓето свои беше од другата страна на планината. И кога Давид брзаше да се оддалечи од Саул, а

1620,12-17
40-42
24,21-2**18**18,3
20,17

2 Цар 9,1

21,7

1926,1
Пс 53,1-1**21**

22,8

2425,2
Ис.Н. 15,55

24,3 Саул со луѓето свои одеше да го заобиколи Давид и луѓето негови за да ги фати,

4 ²⁷ тогаш дојде кај Саул известувач и

5 рече: „Побрзај и дојди, бидејќи Филистејците ја нападнаа земјата.”

6 ²⁸ И се врати Саул од гонењето на Давид и отиде против Филистејците; затоа и го нарекоа тоа место Села-Махлекот³.

7

8

Давид одбива да го убие Саул

9 **24** Потоа Давид излезе оттаму и живееше по стрмните врвови на Ен-Геди.

² Кога Саул се врати од Филистејците, му јавија, велејќи: „Ете, Давид е во пустинските места кај Ен-Геди.”

³ Тогаш Саул зеде три илјади одбрани мажи од цел Израил и отиде да го бара Давид и луѓето негови по планините, каде што живеат дивокози.

⁴ И дојде кај едно овчо трло крај патот. Таму имаше пештера, и Саул влезе таму по нужда; а Давид и луѓето негови седеа во дното на пештерата.

⁵ И му рекоа на Давид луѓето негови: „Еве го денот, за кој ти говореше Господ: ‚ете, Јас ќе го предадам твојот непријател во рацете твои’ и ќе сторим со него, она што ти е угодно.” Давид стана и полека ја пресече полата на Сауловата горна облека.

⁶ Но потоа му стана мачно на срцето Давидово, поради тоа што ја пресече полата на Сауловата облека.

⁷ И им рече на луѓето свои: „Да не ми даде Господ да му го направам тоа на мојот господар, да ставам рака врз него, бидејќи тој е помазаник Господов.”

⁸ Со тие зборови ги задржа луѓето свои и не им дозволи да го нападнаат Саул. А Саул стана и излезе од пештерата на патот.

⁹ Потоа стана и Давид, излезе од пештерата и извика по Саул, велејќи: „Господаре мој, царе!” Саул погледна назад, и Давид падна со лицето на земјата, и му се поклони.

¹⁰ И Давид му рече на Саул: „Зошто ги слушаш зборовите на оние луѓе што велат, ете, Давид крои зло против тебе?”

¹¹ Ете, денес видоа очите твои дека Господ те предаваше во рацете мои во пештерата, и ми говореа да те убијам, но јас те поштедив и реков: нема да кренам рака на мојот господар, бидејќи тој е помазаник на Господ.

¹² Татко, погледни ја полата на облеката твоја во мојата рака, јас ја пресеков полата од облеката твоја, а тебе не те убив; знај и увери се дека во раката моја нема зло, ни непријателство, и дека јас не сум згрешил спрема тебе; а ти ја бараш душата моја за да ја одземеш.

¹³ Господ нека пресуди меѓу мене и тебе, и нека ти одмазди Господ за мене; но мојата рака нема да биде врз тебе,

¹⁴ како што вели старата поговорка: – од беззаконици излегува беззаконие. – Затоа раката моја нема да биде врз тебе.

¹⁵ Против кого излегол царот израилски? По кого си се растрчал? По мртво куче, по една болва.

¹⁶ Господ нека биде судија и Тој нека пресуди меѓу мене и тебе. Тој ќе го испита делото мое и ќе ме спаси од раката твоја.”

¹⁷ Откако ги изрече Давид тие зборови кон Саул, Саул рече: „Твојот глас ли е тоа, сине мој Давиде?” И го крена Саул гласот свој, и плачеше

¹⁸ и му рече на Давид: „Ти си поправ од мене, зашто ми врати со добро, а јас ти враќав со зло;

¹⁹ ти го покажа тоа денес, постапувајќи со мене милостиво: кога Господ ме предаваше во рацете твои, ти не ме уби.

²⁰ Кој, откако ќе го најде непријателот свој, ќе го пушти здрав и цел? Господ нека ти врати со добро за тоа што ми го направи денес ти.

²¹ Сега знам дека ти бездруго ќе станеш цар, и царството израилско ќе биде силно во раката твоја.

12

23,14,23
26,20
Пе 34,7

13

1 Мојс
31,53
3 Мојс
19,18
Суд 11,27
Ер 11,20
Рим 12,19

14

Мт 12,35
Лк 6,45

15

26,20
2 Цар 3,8
16,9

16

Пе 34,23
42,1
118,154

17

26,17

18

26,21
Мт 5,44

19

26,23

21

23,17

³ 23,28. *Карѝа на разделбиѝе.*

22 <sup>20,14-16
2 Цар 21,
6-8</sup> ²² Затоа заколни ми се во Господ дека нема да го искорениш потомството мое по мене и нема да го уништиш името мое во домот на мојот татко.”

23 ^{23,29} ²³ Му се заколна Давид на Саул. И Саул отиде во својот дом, а Давид и луѓето негови се искачија кон своето засолниште.

25,1
28,3

*Навал одбива да му ѝомоѓне
на Давид*

25 <sup>23,24
1 Мојс
21,21
Ис.Н. 15,55
2 Цар
13,23-24</sup> И Самоил умре. Тогаш се собраа сите Израилци, го оплакаа и го погребаша во куката негова, во Рама. Давид стана и слезе кон пустината Фаран.

3 <sup>25,25
Ис.Н.
15,13-19</sup> Имаше во Маон еден човек многу богат, а имотите му беа на Кармил. Тој имаше три илјади овци и илјада кози.

6 ^{Лк 10,5} Тој беше на стрижење кај овците свои на Кармил.

7 ^{25,15,21} Тој човек се викаше Навал, а жена му се викаше Авигеја. Таа жена беше многу умна и убава, а тој – жесток и лош човек; тој беше од родот на Халев.

10 <sup>22,7
Суд 9,28</sup> Давид слушна во пустината дека Навал ги стриже (на Кармил) овците свои.

⁵ И Давид испрати десет момци, и им рече Давид на момците: „Одете на Кармил, појдете кај Навал, поздравете го од мое име

⁶ и кажете му вака: „Мир на тебе, мир на твојот дом, мир на сè што е твое!

⁷ Денес слушнав дека ти ги стрижат овците; ете, овчарите твои беа со нас, и ние не ги навредувавме, и ништо кај нив не се загуби за сето тоа време, додека стоеја на Кармил.

⁸ Прашај ги слугите свои, и тие ќе ти кажат. Затоа нека најдат момците благонаклоност во очите твои, бидејќи во добар ден дојдовме. Дај им, пак, на слугите твои и на синот свој Давид она што ти се наоѓа при рака.”

⁹ Давидовите луѓе отидоа и му ги кажаа на Навал од името на Давид сите тие зборови, и замолчаа.

¹⁰ Навал (скокна и) им одговори на Давидовите слуги и рече: „Кој е тој Давид, кој е тој син Јесев? Сега има

многу слуги кои бегаат од господарите свои.

¹¹ Зар да ги земам лебот свој и водата своја, (и виното свое) и месото што сум го приготвил за стрижаците на овците, и да им дадам на луѓе што не ги знам од каде се?”

¹² И Давидовите луѓе се вратија по својот пат, се вратија и дојдоа, та му ги соопштија на Давид сите тие зборови.

¹³ Тогаш Давид им рече на луѓето свои: „Препашете го секој мечот свој.” И сите ги препашаа своите мечеви, го препаша и Давид мечот свој, и тргнаа по Давид околу четиристотини мажи, а двесте оставија кај логорот.

Авигеја му доаѓа на ѝомош на Давид

¹⁴ Но еден од слугите ѝ јави на Авигеја, жената Навалова, велејќи: „Ете, Давид испрати од пустината известувачи да го поздрават нашиот господар, но тој се однесе кон нив грубо.

¹⁵ А тие луѓе се многу добри кон нас, не нè навредуваа, и ништо не се изгуби кај нас, за сето време додека одевме со нив, и додека бевме во полето;

¹⁶ тие беа за нас како сид и дење и ноќе за сето време, додека ги пасевме стадата близу до нив;

¹⁷ затоа, помисли и види што да се прави, бидејќи неизбежна несреќа му се заканува на господарот наш и целиот дом негов; а тој е лош човек, не може да се говори со него.”

¹⁸ Тогаш Авигеја набрзина зеде двесте леба и две мешини со вино, и пет овци зготвени, пет мери пржено жито, сто врзопки суво грозје и двесте низи смокви, и ги натовари на магариња,

¹⁹ па им рече на слугите свои: „Тргувајте пред мене, ете, јас ќе одам по вас.” А на мажот свој Навал ништо не му кажа.

²⁰ А кога таа, седната на магаре, се спушташе по падините на планината, ете, во пресрет ѝ доаѓа Давид и луѓето негови, и таа се сретна со нив.

²¹ И Давид рече: „Да, залудо го пазев во пустината целиот имот на тој човек, и ништо не се изгуби од тоа што беше негово; тој ми плаќа зло за добро.

15
25,7

18

2 Цар 16,1
1 Лет
12,39-40

21

Пс 108,5

22 ^{3,17} Нека Господ му прати на Давид нај-
^{14,44} голема казна и уште повеќе да му до-
^{20,13} даде, ако утре до разденување, од сè
^{3 Цар} што е Навалово, оставам макар едно
^{14,10} суштество што мокри покрај сид!”

23 ^{20,41} Штом Авигеја го виде Давид, таа
брзо слезе од магарето, падна ничкум
пред Давид и се поклони до земја,

26 ^{25,31.33} ^{2 Цар} ^{18,32} ^{Евр} ^{10,30} ²⁷
^{1 Мојс} ^{33,11} ^{4 Цар} ^{5,15} ^{2 Кор} ^{9,5} ²⁸
^{2,35} ^{2 Цар} ^{7,16} ^{3 Цар} ^{11,38} ³⁰
^{13,14} ²³ ²⁴ падна до нозете негови и рече: „Врз
мене да е гревот, господаре мој; дозволи
и на робинката твоја да говори во
ушите твои и слушни ги зборовите на
робинката твоја.

²⁵ Нека не обрнува внимание госпо-
дарот мој на тој лош човек, на Навал⁴;
зашто, како што му е името, и безумието е со
него. А јас, твојата робинка, не ги видов
слугите на мојот господар што си ги
испратил.

²⁶ И сега, господаре мој, ти се колнам
во Господ и во душата твоја! Господ
нема да дозволи да пролеваш крв, а ќе
ја задржи раката твоја да не се одмазду-
ваш; и сега нека бидат како Навал
твоите непријатели и овие, кои мислеа
лошо против мојот господар.

²⁷ Еве ги даровите што робинката тво-
ја му ги донесе на својот господар за да
им се разделат на момците, кои му слу-
жат на мојот господар.

²⁸ Прости ѝ ја вината на робинката
своја; Господ бездруго ќе подигне за
мојот господар цврет дом, зашто мојот
господар води Господови војни, и во
текот на целиот живот твој зло нема да
се најде во тебе.

²⁹ Ако човекот стане да те гони и да ја
бара душата твоја, тогаш душата на мо-
јот господар ќе биде сврзана со јазелот
на животот кај Господ, твојот Бог, а
душата на твоите непријатели Тој ќе ја
отфрли како од праќа.

³⁰ И кога Господ постапи со мојот
господар според сето добро што го го-
вореше за тебе, и те постави за водач на
Израил,

³¹ за срцето на мојот господар тоа
нема да биде огорченост и неспокојство,
зашто пролеал напрасно крв, и зашто

си се спасил. Господ ќе му направи доб-
ро на мојот господар, и ти ќе си спом-
неш за робинката своја (и ќе ѝ напра-
виш добрина).”

³² А Давид ѝ рече на Авигеја: „Благо-
словен Господ, Бог Израилев, Кој те
испрати денес во пресрет мој,

³³ и благословен да биде твојот разум
и благословена да бидеш ти, поради тоа
што сега не ме остави да пролевам крв
и да се одмаздам за себеси.

³⁴ Но, – се колнам во Господ, Бог Из-
раилев, кој ме задржа да не ти направам
зло, – ако не побрзаше и ако не ми
дојдеше во пресрет, тогаш утре до раз-
денување јас немаше да му оставам на
Навал ниту едно суштество што мокри
покрај сид.”

³⁵ Тогаш Давид го зеде од рацете
нејзини она што му го беше донела, и ѝ
рече: „Оди си со мир во домот свој; ете,
го послушав гласот твој и го почитав
лицето твое.”

Смртта на Навал. Давид се жени со Авигеја

³⁶ Авигеја дојде кај Навал, и ете, кај
него во домот негов гопштевање како
царска гозба, и срцето на Навал беше
весело; тој беше многу пијан; затоа таа
ништо не проговори, ни многу, ни мал-
ку, до изутрината.

³⁷ А изутрината, кога Навал се ис-
трезни, и жената негова му раскажа за
тоа, срцето негово замре, и тој стана
како камен.

³⁸ По десет дена Господ го удри
Навал, и тој умре.

³⁹ Кога Давид слушна дека Навал
умрел, и рече: „Благословен да е Гос-
под, Кој врати за срамот што ми го на-
несе Навал, и Кој го зачува Својот
слуга од зло; Господ ја сврте злобата на
Навал врз неговата глава.” И Давид
испрати да ѝ кажат на Авигеја дека тој
ќе ја земе за жена.

⁴⁰ И Давидовите слуги дојдоа кај
Авигеја на Кармил и ѝ рекоа вака: „Да-
вид нè испрати кај тебе за да те земеме
да му бидеш жена.”

3425,22
3 Цар
14,10
4 Цар 9,8**35**20,42
1 Мојс
19,21
4 Цар 5,19**36**2 Цар
13,23**39**24,16
Сул 9,57
3 Цар 2,44⁴ 25,25. Безумен

41 ^{Рута 2,10} ¹ Таа стана и се поклони ничкум до земјата и рече: „Ете, робинката твоја е готова да биде слугинка за да ги мие нозете на слугите на мојот господар.”

42 ¹ Мојс ^{24,61-67} ² Авигеја се подготви набрзина, седна на магаре и, придружена од пет слугинки, тргна по известувачите на Давид и стана негова жена.

43 ^{27,3} ^{30,5} ² Цар ^{3,2} ⁴³ А Давид ја зеде и Ахиноам од Лизреел, та и двете му беа жени.

44 ² Цар ^{3,} ¹³⁻¹⁶ ⁴⁴ Саул, пак, му ја даде ќерка си Михала, Давидовата жена, на Палтиј, синот на Лаис, од Галим.

26,1

^{23,19}

^{24,1-2}

Во џусџинаџа Зиф. Давид џовџорно му џо џошџедува живоџоџ на Саул

2

^{24,3}

26 ^{14,50} ^{17,55} ² Цар ^{2,8} ²⁶ Потоа кај Саул во Гива дојдоа Зифејците (од југ) и рекоа: „Ете, Давид се крие кај нас во ридовите на Хахила, во близина на пустинската област.”

5

² Цар ^{20,6}

¹ Лет ^{2,1}

6

² Тогаш Саул стана, се спушти во пустината Зиф, и со него три илјади одбрани израилски мажи, за да го бара Давид во пустината Зиф.

8

^{18,10-11}

^{19,9-10}

^{24,5,19}

³ И Саул постави логор на ридот Хахила, десно од пустината, покрај патот; а Давид, кој се наоѓаше во пустината, виде дека Саул оди по него во пустината;

⁴ и Давид испрати разузнавачи и дозна дека Саул навистина дошол.

⁵ И стана Давид (и тајно) отиде на местото, каде што Саул беше поставил логор, го виде Давид местото, каде што спиеше Саул и военоначалникот негов Авенир, синот Ниров. Саул спиеше во шаторот, а народот се беше сместил околу него.

⁶ Давид се сврте и им рече на Хитиџот Ахимелех и на Авеса, синот на Саруја, Јоавов брат, велејќи: „Кој ќе дојде со мене кај Саул во шаторот?” Авеса одговори: „Јас ќе дојдам со тебе.”

⁷ Давид дојде со Авеса кај луѓето на Саул ноќе; и ете, Саул лежи заспан во царската кола и коцјето му е забодено во земјата покрај перницата негова; а Авенир и народот лежеа околу него.

⁸ Авеса му рече на Давид: „Денес Господ го предаде твојот непријател во рацете твои; затоа дозволи, јас ќе го при-

ковам со коцје за земјата со еден замав и нема да го повторам ударот.”

⁹ Но Давид му рече на Авеса: „Не убивај го, зашто кој кренал рака врз помазаник Господов, а останал неказнет?”

¹⁰ Давид уште рече: „Да е жив Господ. Нека го собори Господ, или ќе дојде денот негов, и тој ќе умре, или ќе отиде во војна и ќе загине; а мене да не ми дава Господ да кренам рака врз помазаник Господов;

¹¹ туку да го земеме коцјето негово што е покрај перницата негова, и садот со вода, па да си одиме.”

¹² Давид го зеде коцјето и садот со вода покрај зглавјето на Саул, и си отидоа; и никој не виде, никој не дозна и никој не се рабуди, а сите спиеја, бидејќи ги беше обзел сон од Господ.

¹³ Премина Давид од онаа страна и застапа на врвот од ридот далеку, а меѓу нив имаше големо растојание.

¹⁴ И викна Давид кон народот и кон Авенир, синот Ниров, велејќи: „Авенире, јави се!” Авенир се јави и рече: „Кој си ти што викаш и го обеспокојуваш царот?”

¹⁵ Давид му рече на Авенир: „Нели си маж, и кој е рамен на тебе во Израил? Зошто тогаш не го чуваш господарот свој, царот? Зашто доаѓаше некој од народот да го убие царот, твојот господар.

¹⁶ Ти лошо правиш; се колнам во Господ! Вие заслужувате смрт, поради тоа што не го чувате господарот свој, помазаникот Господов. Види, каде е коцјето на царот и садот со вода што беа покрај зглавјето негово?”

¹⁷ И Саул го позна гласот на Давид и рече: „Твојот глас ли е тоа, сине мој Давиде?” И Давид рече: „Мојот глас е, господаре мој, царе.”

¹⁸ И рече уште: „Поради што господарот мој го гони својот слуга? Што сум направил? Какво зло најде кај мене?”

¹⁹ А сега мојот господар и цар нека ги ислуша зборовите на својот слуга: Ако Господ те поттикнал против мене, тогаш нека му биде благопријатна жртва-та твоја; ако, пак тоа го прават синовите човечки, тогаш проклетите да се од Господ, бидејќи тие сега ме изгонија за

9

^{24,6-7,13}

² Цар ^{1,16}

11

^{24,6,12}

13

^{24,9}

17

^{24,17}

18

^{24,11-14}

27,2 да не припаѓам кон наследството Господово; велејќи: – оди и служи им на туѓи богови.

3 ²⁰ Нека не се пролее мојата крв на земјата пред Господ, зашто царот Израилев излезе да бара една болва, како кога се брка еребица по планините.”

²¹ Тогаш Саул рече: „Јас згрешив; врати се, сине мој Давиде, зашто нема повеќе да ти правам зло, бидејќи денес душата ми беше скапа во твоите очи; безумно постапував јас и многу, многу згрешив.”

²² Давид му одговори и рече: „Еве го копјето на царот; нека дојде еден од младите и нека го земе;

²³ а Господ нека му даде секому според правдата Негова и според вистината Негова, зашто Господ те предаваше во рацете мои, но јас не посакав да кренам рака врз помазаникот Господов;

²⁴ и, како што денес ти беше скапоцен животот твој во моите очи, така нека се цени и мојот живот во очите на Господ; (Тој нека ме заштити) и нека ме спаси од секаква неволја!”

²⁵ А Саул му довикна на Давид: „Благословен да си, сине мој Давиде; ти ќе го извршиш она што си го започнал, и бездруго ќе победиш.” И тогаш Давид отиде по својот пат, а Саул се врати во местото свое.

Давид се засолнува кај Филистејците

27 И Давид рече во срцето свое: „Ќе паднам некогаш во рацете на Саул; за мене ништо подобро, освен да избегам во филистејската земја; и Саул ќе престане да ме бара веќе по сите израилски предели, и јас ќе се спасам од рацете негови.”

² Тогаш Давид стана и отиде, тој и шестотини мажи, кои беа со него, кај гатскиот цар Анхус, син Моанов.

³ и Давид живееше кај Анхус во Гет, тој и луѓето негови, секој со челада своја; Давид и двете жени негови – јизреелката Ахиноам и кармелитката Авигеја, поранешната Навалова жена.

⁴ Му јавија на Саул дека Давид избегал во Гет, и тој веќе не го бараше.

⁵ И Давид му рече на Анхус: „Ако сум се здобил со милост во очите твои, нека ми биде дадено место во еден мал град, и јас ќе живеам таму; зошто твојот роб да живее во царскиот град заедно со тебе?”

⁶ Тогаш Анхус му го даде градот Циклаг; затоа Циклаг и остана за царевите јудејски до денес.

⁷ Сето време што Давид го помина во филистејската земја, беше година и четири месеци.

⁸ И Давид излегуваше со луѓето свои и ги напаѓаше Гесуријците, и Гезерците и Амаликијците, кои одамна ја населуваа таа земја до Сур и сè до египетската земја.

⁹ И Давид ја опустошуваше таа земја и не оставаше живи ни мажи, ни жени, и заграбуваше овци и волови, и магариња и камили и облека и се враќаше и доаѓаше кај Анхус.

¹⁰ И Анхус го праша Давид: „Каде нападнавте денес?” Давид одговори: „Кон јужната страна на Јудеја, кон југ на Јерахмеел и кон јужната страна на кениската територија.”

¹¹ Давид не оставаше живи ни мажи, ни жени, и не ги доведуваше во Гет, велејќи: „Тие можат да нè наклеветат, и да кажат: тоа и тоа го направи Давид, и такви му се постапките за сето време, додека живееше во филистејската земја.”

¹² А Анхус имаше целосна доверба во Давид, велејќи си: „Тој стана омразен кај народот свој Израил и затоа ќе ми биде слуга засекогаш.”

28 Во тоа време Филистејците ги собраа војските свои за војна за да војуваат против Израил. А Анхус му рече на Давид: „Знај дека и ти ќе тргнеш со мене во борба, ти и твоите луѓе.”

*Саул се советува со
гайчката од Ен-Дор*

² Давид му рече на Анхус: „Сега ќе дознаеш што ќе направи твојот слуга.” Анхус, пак му рече на Давид: „Затоа ќе

8
30,1-20
2 Мојс
17,8-16
5 Мојс
25,17-19
1 Лет 12,1

9
15,7
5 Мојс
25,19

10
30,14

28,1
29,1

3 те направам чувар на мојата глава засекогаш.”
7,17
25,1
28,9
3 Самоил беше умрел, и го оплакуваа сите Израилци и го погребаа во Рама, во неговиот град. А Саул ги беше изгонил повикувачките на духови и гатачите од земјата.
3 Мојс 19,31
20,6,27
5 Мојс 18,11
4 Цар 21,6
23,24
6 Се собраа Филстејците и отидоа, та се улогорија во Сунем; го собра и Саул сиот народ израилски и се улогорија во Гелвуја.
14,37
7 Саул го виде филистејскиот логор и се исплаши, и силно му затрепери срцето.
Ис 8,19
8 Тогаш Саул Го запраша Господа; но Господ не му одговараше ни на сон ни преку урим, ни преку пророците.
3 Цар 14,2
9 И им рече Саул на слугите свои: „Најдете ми жена што повикува духови, и јас ќе одам кај неа и ќе ја прашам.” И му одговорија неговите слуги: „Тука во Ен-Дор има жена што повикува духови.”
1 Лет 10,13
8 И ги соблече Саул алиштата свои и облече други, и тргна тој и двајца луѓе со него, и дојдоа кај жената ноќе. И ѝ рече Саул: „Те молам, гледај ми, и повикај ми, кого што ќе кажам.”
9 Но жената му одговори: „Ти знаеш што направи Саул, знаеш дека тој ги истера од земјата гатачите и гледачите; зошто тураш стапица на душата моја за да ме погубиш?”
10 И Саул ѝ се заколна во Господ, велејќи: „Ти се колнам во Господ, нема да ти се случи ништо лошо за тоа.”
11 Тогаш жената праша: „А кого да ти го повикам?” Тој одговори: „Повикај ми го Самоил.”
12 И жената го виде Самоил и – гласно извика; жената се обрна кон Саул и рече: „Зошто ме излага? Ти си Саул.”
13 Царот ѝ рече: „Не плаши се; кажи што гледаш?” Жената одговори: „Гледам како Господ излегува од земјата.”
14 „Каков е тој на изглед?” – праша Саул. Таа одговори: „Излегува од земјата престар маж, облечен во долга облека.” Тогаш Саул дозна дека е тоа Самоил, падна ничкум на земјата и се поклони.

15 И Самоил му рече на Саул: „Зошто ме обеспокојуваш да излегувам?” А Саул одговори: „Многу ми е тешко; Филстејците војуваат против мене, а Бог отстапи и повеќе не ми одговара ни преку пророци, ни на сон, (ни во видение); затоа те повикав за да ме поучиш што да правам.”

16 Самоил одговори: „А зошто ме прашуваш мене, кога Господ отстапил од тебе и станал твој непријател?”

17 Господ ќе ти го направи тоа што го говореше преку мене: ќе го одземе Господ царството од рацете твои и ќе му го даде на твојот близок, на Давид.

18 Бидејќи ти не го послуша гласот Господов и не го исполни Неговиот жесток гнев врз Амалик, затоа Господ и го врши тоа сега над тебе.

19 Господ ќе го предаде Израил заедно со тебе во филистејски раце; утре ти и твоите синови ќе бидете со мене, а логорот израилски Господ ќе го предаде во филистејски раце.”

20 Тогаш Саул наеднаш падна со целото тело свое на земја, бидејќи многу се исплаши од зборовите на Самоил; притоа и сила немаше во него, зашто не беше јадел леб целиот тој ден и цела ноќ.

21 Тогаш онаа жена се приближи до Саул и виде дека тој многу се уплашил, и рече: „Ете, слугинката твоја го послуша гласот твој, го изложи животот свој на опасност и ја изврши заповедта што ти ми ја даде;

22 сега, молам, послушај го и ти гласот на слугинката твоја: јас ќе ти изнесам залче леб, касни си, и ќе имаш сила, кога ќе тргнеш на пат.”

23 Но тој откажа, велејќи: „Нема да јадам.” И почнаа да го советуваат неговите луѓе, а исто така и жената; и тој го послуша нивниот глас, стана од земјата и седна на леглото.

24 А жената имаше во куќи згоено теле, и побрза та го закла, зеде брашно, па замеси и испече погача,

25 и им принесе на Саул и на слугите негови, и тие каснаа, станаа и заминаа истата ноќ.

15
28,5-6

16
Ис 63,10
Плач 2,5

17
15,28
1 Лет 10,14

18
15,9

19
31,6

21
28,9

29,1 *Филистејците го проиштуруваат Давид*

4,1-2

2 Филистејците ги собраа сите свои доброволни чети во Афек, а Израилците поставија логор кај изворот што е во Лизреел.

28,1-2

3 Кнезовите филистејски врвса со стотици и илјади, а Давид и луѓето негови одеа зад нив со Анхус.

27,6-7

14,21

1 Пет 12,19

5 „Какви се тие Евреи?“ Анхус им одговараше на кнезовите филистејски: „Зар не знаете дека е тоа Давид, слугата на Саул, царот израилски? Тој е кај мене повеќе од една година, и јас не најдов кај него ништо лошо, откако е дојден до денес.“

18,7

21,12

9 И почнаа да негодуваат против него кнезовите филистејски и му рекоа: „Испрати го тој човек; нека си оди на местото што си му го определил за да не оди со нас во војна и да не стане наш противник во војната. Со што може да го смилостиви господарот свој, ако не со главите на овие наши луѓе?“

2 Цар

14,17,20

19,28

4 И почнаа да негодуваат против него кнезовите филистејски и му рекоа: „Испрати го тој човек; нека си оди на местото што си му го определил за да не оди со нас во војна и да не стане наш противник во војната. Со што може да го смилостиви господарот свој, ако не со главите на овие наши луѓе?“

5 Нели е тоа оној Давид, на кого му пееја хоровите, велејќи: „Саул порази илјади, а Давид – десетици илјади?“

6 И Анхус го повика Давид и му рече: „Ти се колнам во Господ! Ти си чесен, и на очите мои би им било мило да одиш и да се враќаш со мене при моите војувања; зашто јас не сум забележал во тебе ништо лошо, откако си дојден кај мене сè до денес; но во очите на кнезовите ти не си добар.“

7 Затоа, врати се сега, оди си со мир и не ги дразни кнезовите филистејски.“

8 Но Давид му рече на Анхус: „Што сум направил и што си нашол кај твојот слуга, откако сум пред лицето твое и до денес? Зошто да не одам и да не војувам против непријателите на мојот господар, царот?“

9 Анхус му одговори на Давид: „Биди уверен дека во очите мои ти си добар како ангел Божји; но кнезовите филистејски рекоа: „Нека не доаѓа со нас во војна.“

10 Затоа стани утре рано, ти и слугите на господарот твој што дошле со тебе (и одете во местото што ви го определив,

и немој да имаш лоша мисла во срцето свое, зашто пред мене ти си добар); станете утре рано и штом ќе се раздени, одете.“

11 И Давид стана, тој и луѓето негови за да тргнат рано изутрината и да се вратат во земјата филистејска. А Филистејците отидоа да војуваат во Лизреел.

Циклаџ освоен и изгорен. Давид ги гони Амаликијците

30 На третиот ден, откако Давид и луѓето негови тргнаа за Циклаџ, Амаликијците го нападнаа Циклаџ од југ, го презедоа и го изгореа со оган;

2 жените, пак, и сите што беа во него, од мал до голем, не ги убија, туку ги одведоа во плен и отидоа по патот свој.

3 Се приближи Давид и луѓето негови до градот, и ете, тој е изгорен со оган, а жените нивни, синовите нивни и ќерките нивни се земени во плен.

4 Давид и народот што беше со него, почнаа да викаат и да плачат, додека имаше сила во нив за плачење.

5 Беа земени во плен и двете жени Давидови: Ахиноам, јизреелката, и Авигеја, поранешната Навалова жена, од Кармил.

6 Давид беше многу збунет, бидејќи народот сакаше да го убие со камења; зашто сиот народ страдаше во душата, секој за синовите свои и за ќерките свои.

7 Но Давид се закрепи со надежта во Господ, својот Бог; и му рече Давид на свештеникот Авијатар, синот на Ахимелех: „Донеси ми го ефодот.“ И Авијатар му го однесе ефодот на Давид.

8 Давид Го прапа Господа, велејќи: „Да го гонам ли тоа мноштво, и ќе ги стигнам ли?“ А одговорот му беше: „Гони, ќе стигнеш и ќе ги избавиш.“

9 И тргна Давид, тој и шестотини мажи што беа со него; и дојдоа до потокот Бесор, каде што изморените застанаа.

10 И ги гонеше Давид, тој сам со четиристотини души; а двестете души останаа, зашто немаа сила да го преминат Бесорскиот поток.

11

29,1

30,1

27,8

2 Мојс

17,8-16

5 Мојс

25,17-19

5

25,42-43

27,3

2 Цар 2,2-3

7

22,20-23

8

23,9-13

9

30,21

10

22,2

25,13

14 ^{27,10} Најдоа еден Египќанин во полето, го доведоа кај Давид, му дадоа леб да јаде, и го напоија со вода;

19 ^{30,8} и му дадоа дел од низа смокви и два грозда суво грозје, и тој јадеше и се поткрепи, зашто не беше јадел леб и не беше пиел вода три дни и три ноќи.

21 ^{30,10} Тогаш Давид го праша: „Чиј си ти и од каде си?“ Тој одговори: „Јас сум момок Египќанец, слуга на еден Амаликиец, и мојот господар ме остави, бидејќи се разболев, има веќе три дни;

¹⁴ нис навлеговме во јужниот дел од територијата на Керетијците и во областа Јудина и во јужниот дел од територијата на Халев, а Циклаг го изгоревме со оган.”

¹⁵ А Давид го запраша: „Ќе ме одведеш ли до тие луѓе.“ Тој одговори: „Заколни ми се во Бога дека нема да ме убиеш и нема да ме предадеш во рацете на господарот мој, и јас ќе те одведам до тие луѓе.”

Давид ги победува Амаликијците

¹⁶ Давид му се заколна, и тој ги поведе. И ете, Амаликијците, распрнати по целата таа земја, јадеа и пиеја и празнуваа поради големиот плен што го беа зеле од земјата филистејска и од земјата јудејска.

¹⁷ И ги нападна и ги убиваше Давид од утринските мугри до вечерта на другиот ден, и никој од нив не се спаси, освен четиристотини момчиња што се качија на камили и избегаа.

¹⁸ И Давид одзеде сè што беа зеле Амаликијците, ги зеде Давид и двете жени свои,

¹⁹ и не се изгуби кај нив ништо, ни мало, ни големо, ни синови, ни ќерки, ни пленот – ништо од она што го беа зеле од нив Амаликијците: сè врати Давид.

²⁰ И Давид го зеде сиот ситен и крупен добиток; и неговите луѓе одеа пред тој добиток и говораа: „Ова е Давидов плен.”

²¹ Давид дојде кај оние двесте души, кои немаа сила да одат по нив, и кои ги беше оставил кај потокот Бесор, и тие излегоа да го пречекаат Давида и луѓето, кои беа со него. Давид се приближи до тие луѓе и ги поздравил.

²² Тогаш лошите и неранимајковците што беа оделе со Давид, почнаа да зборуваат: „Поради тоа што тие не одеа со нас, нема да им дадеме од пленот што го одзедовме; секој нека си ја земе само жената и децата и да си оди.”

²³ Но Давид рече: „Не правете така, браќа мои, откако Господ ни го даде тоа и нè зачува и ни го предаде во рацете мноштвото луѓе што доаѓаше против нас.

²⁴ И кој ќе ве послуша во тоа? (Тие не се подолни од нас). Каква е честа на оние што одеа во војна, таква чест треба да има и за оние што останаа во логорот; меѓу сите треба да се подели.”

²⁵ Така стана тоа, од тоа време и понатаму; и тој го постави тоа како закон и правило за Израил до денес.

²⁶ И дојде Давид во Циклаг и од пленот им испрати на старешините Јудини, свои пријатели, велејќи: „Ете ви подарок од пленот, земен од непријателите Господови.”

²⁷ Им испрати и на оние што се во Ветил и во Рамот во Негев, во Јатир,

²⁸ во Ароер, (и во Амод), во Шифемот, и на оние во Ештемоа, (и во Гет),

²⁹ (во Кинан, во Сафен, во Тимот), на оние во Рахал и во градовите јерахмелитски и кениски,

³⁰ во Хорма, во Бор-Ашан и во Атах

³¹ и во Хеврон, и по сите места, каде што Давид беше одел, тој и луѓето негови.

Саул умира

31 А Филистејците војуваа против Израилците, и мажите израилски избегаа од Филистејците и паднаа победени на планината Гелвуја.

² Филистејците го стигнаа Саул и синовите негови; Филистејците ги убија Јонатан, Авинадав и Мелхисуј, Саулови синови.

³ Битката против Саул стана жестока, и стрели од лакови го погодуваа; тој беше тешко ранет од стрелите.

⁴ Тогаш Саул му рече на оруженосецот свој: „Извади го мечот и убиј ме со него да не дојдат оние необрезани и да ме убијат и да не се подигруваат со мене.” Но оруженосецот не сакаше, би-

23

14,10

24

4 Мојс

31,27

Ис.Н. 22,8

29

27,10

31,1-13

1 Лер 10,1-12

2

14,49

1 Лер 8,33

3

2 Цар 6,8

4

Суд 9,54

2 Цар 1,14

1 Лер 10,4

ПРВА КНИГА ЦАРСТВА

5 дејќи многу се плашеше. Тогаш Саул го зеде мечот и се фрли врз него.

6 ⁵ Оруженосецот негов, кога виде дека Саул умре, и самиот падна врз мечот свој и умре со него.

7 ⁶ Така умреа во тој ден Саул и трите синови негови и оруженосецот негов, а

8 исто така и сите луѓе негови заедно.

7 Израилците кои живејеја кон долината и од оваа страна на Јордан, откако видоа дека луѓето израилски избегаа и дека Саул умре и синовите негови, ги напуштија градовите свои и избегаа, а Филистејците дојдоа и се населија во нив.

⁸ На другиот ден Филистејците дојдоа да ги ограбуваат убиените и го најдоа Саул и тројцата синови што беа паднале на планината Гелвуја.

⁹ Го свртеа и му ја пресекоа главата, го симнаа од него оружјето и испратија по целата филистејска земја, да го разгласат тоа по идолските светилишта и на народот;

¹⁰ и го положија оружјето негово во идолското светилиште на Аштарта, а телото негово го закачија на ѕидините од градот Бет-Шан.

¹¹ Жителите на Јавеш Галаадски слушнаа за тоа што го направија Филистејците со Саул;

¹² се кренаа сите силни луѓе, одеа цела ноќ, го зедоа телото на Саул и телата на синовите негови од ѕидот во Бет-Шан, дојдоа во Јавеш и таму ги изгореа;

¹³ ги зедоа коските нивни и ги погребуваа под омориката во Јавеш, и постоа седум дена.

92 Цар 1,20
1 Лет 10,9**10**2 Цар 21,9
1 Лет 10,10**11**

1 Лет 10,11

122 Цар 2,5-6
1 Лет 10,12**13**

2 Цар 1,12

ВТОРА КНИГА ЦАРСТВА¹

Вовед

Оваа и претходната книга изворно сочинувале единствено дело. Во сегашната поделба на два дела Втората книга Царства го прикажува царувањето на Давид.

Книгата зайочнува со погребното ишажење ишио го објавува Давид кога дознава за смртта на Саул и на неговиот син Јонаџан, а веднаш постоа следи соопшението за постојуванието на Давид за цар над илемеито на Јуда (1–4). Еден од синовите на Саул, Ишбошеџ, еден кус период владее над илемеиџата на север. По неговаџа смрт, овие илемеиџа се приклонуваат кон Давид и го признаваат за цар. И така Давид отиџоџаџа ке владее над ситџе дванаесџе илемеиџа (5–20). Во последниџе четџири џлави од оваа книга (21–24) внесени се неколку различни епизоди, кои се однесуваат на царувањето на Давид, но кои не се споменуваат во претходниџе џлави.

Втората книга Царства ни го покажува неговиџо величие и моќ, но не џи прикрива ни неговиџе слабости, ниџу џи премољчува праџичниџе настџани кои го помрачуваат животиџо на неговиџо семејство.

Давид пред нас се појавува во најолно човечка светлина, покажувајќи го во целосџи висџинскоџо величие на оној, кој знае да џи соџледа своиџе пресџаџи и да побара прџшка од Боџа.

Подоџна, особено во времето на уѓнеџувањето, џој ке сџане за Израил совршен образец за цар сџасиџел, коџо Боџ го веџил да му го испраџи на Својоџи народ. Впрочем, Израил ке се сеќава на веџувањето ишио Боџ му го дал на Давид преку пророкоџи Наџан: „По џебе ке има секоџаџа некој од џвоиџе наследници за цар” (7). Отиџука јасно може да се разбере зоџиџо Исус, Сџасиџелоџи испраџен од Боџа, џо некоџаџа во Новиџи завџе се означува како „Син Давидов” (Мџ. 20,29–34; 21,9).

1,1 Давид дознава за смртта на Саул

¹ Цар
30,17,26
31,6

1 По Сауловата смрт, кога Давид се врати по разбивањето на Амаликиџците и престојуваше во Циклаг два дена,

² ете, на третиот ден доаѓа човек од Сауловиот логор; облеката му е испокината и на главата има прав. Штом дојде кај Давид, падна на земја и му се поклони.

³ И Давид го праша: „Од каде доаѓаш?” Тој одговори: „Избегав од израилскиот логор.”

⁴ Давид го праша: „Што стана? Раскажи ми.” А тој одговори: „Народот се разбега од битката, и многу народ падна

и изумре; умреа и Саул и синот негов Јонатан.”

⁵ Давид го праша момчето што му раскажуваше: „Од каде знаеш дека Саул и синот негов Јонатан умреле?”

⁶ А момчето што му раскажуваше, рече: „Јас случајно отидов на планината Гелвуја, и ете, Саул падна врз копјето свое, а колите и коњаниците го стигнаа.
⁷ Тогаш тој се сврте назад и, откако ме виде, ми викна.

⁸ И јас реков: „Еве ме.” Тој ме праша: „Кој си ти?” Јас му одговорив: „Јас сум Амаликиец.”

⁹ Тогаш тој ми рече: „Дојди кај мене и убиј ме, зашто смртна тага ме опфатила, но душата моја сѐ уште е во мене.”

6-10

Суд 9,54
¹ Цар 31,
2-5

¹ Цар 4,12

¹ Според еврејската Библија Втора книга Самоилова

ВТОРА КНИГА ЦАРСТВА

11 ^{3,31} ^{13,31} И јас се приближив до него и го убив, бидејќи знаев дека тој нема да остане жив по паѓањето свое; и го зедев царскиот венец што беше на главата негова, и гривната што беше на раката негова, и ги донесов тука на господарот свој.”

12 ^{1 Цар 3,32-35} ^{25,1} ^{28,3} ^{31,13} Тогаш Давид се фати за облеката своја и ја раскина, исто така и сите луѓе што беа со него, ги раскинаа алишттата свои,

13 ^{1,8} и липаа, и плачеа и постеа до вечерта за Саул и за синот негов Јонатан, и за народот Господов и за домот Израилев, поради тоа што беа загинале од меч.

14 ^{1 Цар 24,7} ^{26,9} Давид, пак, го запраша момчето што му раскажуваше: „Ти од каде си?” А тој му одговори: „Јас сум син на еден придојден Амаликиец.”

15 ^{4,10,12} Тогаш Давид му рече: „Како не се исплаши да кренеш рака за да убиеш помазаник Господов?”

16 ^{1,10} ^{3,28-29} И Давид повика еден од момците и му рече: „Дојди и убиј го!” И оној го уби, и тој умре.

17 ^{2 Лог 35,25} И Давид му рече: „Твојата крв нека биде врз главата твоја, бидејќи твојата уста сведочеше против тебе, кога велеше: „Го убив помазаникот Господов.””

18 ^{Ис.Н. 10,13} Тогаш Давид му рече: „Како не се исплаши да кренеш рака за да убиеш помазаник Господов?”

19 ^{1,25,27} И Давид повика еден од момците и му рече: „Дојди и убиј го!” И оној го уби, и тој умре.

20 ^{1 Цар 18,6} ^{31,4,9} ^{Мих 1,10} И Давид му рече: „Твојата крв нека биде врз главата твоја, бидејќи твојата уста сведочеше против тебе, кога велеше: „Го убив помазаникот Господов.””

21 ^{1 Цар 31,1} ^{Јов 3,3-9} Тогаш Давид му рече: „Како не се исплаши да кренеш рака за да убиеш помазаник Господов?”

Тажењето на Давид њо Саул и Јонатан

¹⁷ Потоа Давид го оплака Саул и синот негов Јонатан со оваа оплакувачка песна,

¹⁸ заповедајќи им на синовите Јудини да ја научат, како што таа е запишана во Книгата на Праведникот, и рече:

¹⁹ „Твојата слава, о Израиле, падна врз твоите височини! Како паднаа израилските јунаци!

²⁰ Не раскажувајте во Гет, не разгласувајте по улиците на Ашкелон, да не се радуваат ќерките филистејски, да не ликуваат ќерките на необрезаните.

²¹ Гори Гелвујски, да не падне на вас ни роса, ни дожд! И вашите ниви да бидат без плод, зашто таму е фрлен штитот на Саул, како да не беше тој помазан со масло.

²² Без крв од ранети, без мрс од силни, лакот Јонатанов не се враќаше назад, ниту мечот Саулов се враќаше празен.

²³ Саул и Јонатан, сакани и сложни во животот свој, не се поделија ни во смртта своја; тие беа побрзи од орлите, послани од лавовите.

²⁴ Ќерки Израилеви, плачете за Саул, кој ве облекуваше во пурпурна облека со украси и ги китеше со златни накити облеките ваши!

²⁵ О, како паднаа силните во борбата! Загина Јонатан на твоите височини.

²⁶ Жалам за тебе, брате Јонатане; ти ми беше многу мил; твојата љубов за мене беше поголема од женската љубов.

²⁷ Како паднаа силните, како загина бојното оружје!”

2 Потоа Давид Го праша Господа, вељејќи: „Да одам ли во некој од Јудините градови?” И Господ му рече: „Оди.” Давид пак праша: „Каде да одам?” И Тој му рече: „Оди во Хеврон.”

² И Давид отиде таму со двете жени свои: јизреелката Ахиноам и кармелитката Авигеја, бившата Навалова жена.

³ Давид ги одведе и луѓето што беа со него, секој со челапта своја, и се населија во градот Хеврон.

⁴ И дојдоа Давид за цар над Јудиниот дом. Тогаш му јавија на Давид дека жителите од Јавеш Галаадски го погребале Саул.

⁵ И Давид испрати гласници до жителите на Јавеш Галаадски да им кажат: „Благословени да сте пред Господ, поради тоа што ја направивте таа милост на господарот свој Саул, (помазаникот Господов), и што сте го погребале (и синот негов Јонатан);

⁶ и Господ нека ве награди со милост и верност; и јас ќе ви направам добро, поради тоа што го направивте вие ова.

⁷ А сега нека се зацврстат рацете ваши и бидете храбри, зашто господарот ваш Саул умре, и домот Јудин ме помаза мене за цар.”

221 Цар 18,4
Ис 34,6**25**

1,19,27

261 Цар 18,
1-4**27**

1,19,25

2,11 Цар
23,2,4
23,9-12**2**3,2-3
1 Цар 27,3
30,5**4**5,3-5
1 Цар
31,11-13
3 Цар 5,14

8 *Ишбошеї̄ ѿсѣявен цар на Израил*1 Цар
14,50

8 Но Авенир, син на Нир и началник над Сауловата војска, го зеде Ишбошет, Сауловиот син, го одведе во Маханаим,

1 Цар 13,1

11 и го постави за цар над Галаад, Ашур и Јизреел, над Ефрем и Венијамин и над сиот Израил.

5,5

13 **10** А Ишбошет, Сауловиот син, беше на четириесет години, кога се зацари над Израил, и царуваше две години. Само Јудиниот дом остана со Давид.

1 Лет 2,16

1 Цар 17,8

18 **11** Давид царуваше во Хеврон над Јудиниот дом, за време од седум години и шест месеци.

1 Лет 2,16

Биѿкаїа ѿмеѓу Јуда и Израил во Гаваон

12 Потоа отиде Авенир, Нировиот син, и слугите на Сауловиот син Ишбошет, од Маханаим во Гаваон.

13 Излезе и Јоав, синот на Саруја, со Давидовите слуги и се сретнаа кај Гаваонскиот Поток, и застаана еден од едната страна на потокот, а другиот – од другата страна на потокот.

14 А Авенир му рече на Јоав: „Нека станат момците и нека се борат пред нас.” И Јоав рече: „Нека станат.”

15 И станаа, та отидоа дванаесет Венијаминци од страната на Ишбошет, Сауловиот син, и дванаесетте Давидови слуги.

16 И тие се фатија еден со друг за главите, си забија еден на друг меч во слабините и паднаа заедно. И тоа место беше наречено Хелкат-Цурум, а се наоѓа во Гаваон.

17 И во оној ден стана многу жестока борба, а Авенир со израилските луѓе беше победен од Давидовите слуги.

18 Таму беа тројца синови на Саруја: Јоав, Авеса и Асаил. А Асаил беше со лесни нозе, како срна во полето.

19 Асаил почна да го гони Авенира и го гонеше, без да скршне ни десно, ни лево од стапките на Авенир.

20 Авенир се сврте назад и рече: „Ти ли си, Асаиле?” Тој одговори: „Јас сум.”

21 И Авенир му рече: „Скршни десно или лево, избери си еден од момците и земи го неговото оружје.” Но Асаил не сакаше да го остави.

22 И Авенир повторно му рече на Асаил: „Остави ме, да не те соборам на земја; со какво лице тогаш ќе се јавам пред братот твој Јоав?”

23 Но оној не сакаше да отстапи. Тогаш Авенир го сврте копјето и го прободде во стомакот; копјето мина низ него, и тој падна таму и умре на местото. Сите што минуваа низ тоа место, каде што беше паднал и умрел Асаил, застапуваа.

24 Јоав и Авеса го гонеа Авенир. Сонцето веќе беше зајдено кога стигнаа до ридот Ама, спроти Гијах, на патот за Гаваонската пустина.

25 А Венијаминовите синови се собраа околу Авенир и образуваа чета и застаана на врвот од еден рид.

26 И Авенир извика кон Јоав и рече: „Вечно ли меч ќе нè проголтува? Зарем не знаеш, крајот ќе биде горчлив? И кога ќе им кажеш на луѓето да престанат да ги гонат браќата свои?”

27 А Јоав рече: „Се колнам во Бога! Ако ти не проговореше, луѓето без престанок ќе ги гонеа браќата свои сè до изутрината.”

28 И Јоав затруби со труба и сиот народ застапа, и повеќе не ги гонеа Израилците; битката престана.

29 Авенир, пак, и луѓето негови врвее преку полето целата ноќ, го преминаа Јордан, минаа преку целиот Битрон и стигнаа во Маханаим.

30 Се врати и Јоав од гонењето на Авенир и го собра сиот народ, а од Давидовите слуги, освен Асаил, недостигаа деветнаесет души.

31 А Давидовите слуги убија од Венијаминовите и Авенировите луѓе, триста и шеесет души.

32 И го зе доа Асаил и го погребее во Витлеем, во гробот на татко му. А Јоав со луѓето свои одеше цела ноќ и во зорите стигна во Хеврон.

Во Хеврон Давид е ѿсвейшен за цар на Јуда

3 Борбата меѓу Сауловиот дом и Давидовиот дом траеше долго. Давид сè повеќе се засилуваше, а Сауловиот дом сè повеќе ослабнуваше.

3,2-5 *Синовиџе на Давид родени во Хеврон*

¹ Цар 25,43
¹ Лет 3,1-4
7 На Давид му се родија (шест) синови во Хеврон. Првороден му беше Амнон од јизреелката Ахиноам,

^{21,8-11}
8 ^{9,8} а вториот син му беше Килав од кармелитката Авигеја, бивша Навалова жена; третиот – Авесалом, син од Мааха, ќерката на Талмај, Гесурскиот цар;

¹ Цар 24,15
9-10 ^{15,28} четвртиот – Адонија, син од Хагита; петтиот – Сафатија, син од Авитала;

^{24,21}
^{25,28-31} **11** ¹ шесттиот – Јитреам, од Егла, Давидовата жена. Тие му се родија на Давид во Хеврон.

Авенир во кавџа со Ишбошет

6 И додека траеше борбата меѓу Сауловиот дом и Давидовиот дом, Авенир го поддржуваше Сауловиот дом.

7 Саул имаше наложница, по име Рицаа, ќерка на Аја. (И Авенир влезе кај неа.) И му кажа Ишбошет на Авенир: „Зошто влезе кај наложницата на татко ми?”

8 Авенир многу се налути од зборовите на Ишбошет и рече: „Зар сум јас песја глава? Јас денес направив милост кон домот на татко ти Саул, кон браќата негови и пријателите негови против Јуда, и не те предадов во рацете на Давид, а ти сега заради една жена бараш во мене греш!”

9 Господ нека му испрати на Авенир голема казна, и уште повеќе да му додаде, ако не му го направам денес на Давид, она за што Господ се заколна:

10 Да му се одземе царствувањето од Сауловиот дом и да се постави Давид на престолот над Израил и над Јуда, од Дан до Вирсавија.”

11 И Ишбошет не можеше ништо повеќе да му одговори на Авенир, бидејќи се плашеше од него.

Авенир се џрипојува кон Давид

12 А Авенир испрати од своја страна пратеници до Давид (во Хеврон, каде што се наоѓаше), да кажат: „Чија е оваа земја?” и да му кажат уште: „Склучи сојуз со мене, и раката моја ќе биде со тебе да го собирам околу тебе сиот израилски народ.”

13 Давид му одговори: „Добро, ќе склучам со тебе сојуз, само за едно те молам, односно – ти нема да го видиш лицето мое, ако не ја доведеш со себе Михала, Сауловата ќерка, кога ќе дојдеш да се видиш со мене.”

14 Тогаш Давид испрати пратеници до Ишбошет, Сауловиот син, да му кажат: „Врати ја жена ми Михала, која ја добив за сто филистејски краеобресоци.”

15 Тогаш Ишбошет испрати, та ја зеде од мажот нејзин Палтиел, синот на Лаис.

16 Со неа тргна и мажот нејзин и со плачење ја придружи до Бахурим; но Авенир му рече: „Врати се!” И тој се врати.

17 Авенир се обрна кон старешините израилски, велејќи: „Порано вие побаравте Давид да ви биде цар;

18 направете го тоа сега, зашто Господ рекол за Давид: „Преку раката на Мојот слуга Давид ќе го спасам Својот народ Израил од раката на Филистејците и од раката на сите негови непријатели.”

19 Истото им го говореше Авенир и на Венијаминовците. И отиде Авенир во Хеврон, за да му јави на Давид сè што сака Израил и целиот Венијаминов дом.

20 Авенир дојде кај Давид во Хеврон и заедно со него дваесет мажи, а Давид ги нагости Авенир и луѓето што беа со него.

21 Авенир му рече на Давид: „Ќе станам и ќе одам да го собирам околу господарот свој сиот израилски народ, и ќе склучат сојуз со тебе, и ти ќе царуваш над сите, како што сака душата твоја.” Тогаш го отпушти Авенир, и тој си отиде со мир.

22 И ете, Давидовите слуги, задно со Јоав, се вратија од походот и донесоа со себе голем плен; но Авенир го немаше веќе при Давид во Хеврон, зашто Давид го беше отпуштил, и тој си беше отишол со мир.

Јоав го убива Авенир

23 Кога Јоав и сета војска што беше одела со него, дојдоа, му рекоа на Јоав: доаѓаше Авенир, Нировиот син, кај

13
¹ Цар 14,49

14
¹ Цар 18,20-28

15
¹ Цар 25,44

18
¹ Цар 9,16

21
^{3,10,12}
^{5,3}
³ Цар 12,16

27 царот, и овој го отпушти, а тој си замина со мир.

20,8-10
3 Цар 2,5

28 И Јоав дојде кај царот и рече: „Што си направил? Ете, Авенир доаѓал кај тебе, зошто си го отпуштил и тој си заминал?”

29 Ти го знаеше Авенир, Нировиот син: тој доаѓа да те излаже, да дознае, каде влегуваш и каде излегуваш, и да извиди сè што правиш.”

30 Јоав се врати откај Давид и испрати гласници по Авенир; и тие го вратија од кладенецот Сира, без да знае Давид.

31 Кога Авенир се врати во Хеврон,

33-34 Јоав го одведе внатре зад вратата, небаре ќе зборува со него тајно, и таму го прободо во стомакот. И Авенир умре за крвта на Асаил, Јоавовиот брат.

35 Подоцна, кога Давид слушна за тоа, рече: „Не сум виновен јас ниту царството мое пред Господ засекогаш за крвта на Авенир, Нировиот син;

29 нека падне таа врз главата на Јоав и врз целиот негов татков дом; во домот на Јоав секогаш нека има човек кој страда од капавица, или лепрозен, или што се потпира на стап, или кој паѓа од меч, или кој има потреба од леб.”

30 А Јоав и братот негов Авеса го убија Авенир, поради тоа што тој го уби братот нивни Асаил во битката кај Гаваон.

31 И Давид му рече на Јоав и на сите луѓе што беа со него: „Раскинете ги алиштата свои и облечете се во вреќишта и оплакувајте го Авенир.” И царот Давид одеше по носилката негова.

32 Кога го погребаа Авенир во Хеврон, царот плачеше со висок глас над Авенировиот гроб; плачеше и сиот народ.

33 И царот го оплака Авенир, со оваа тажачка: „Зар како безумник требаше да умре Авенир?”

34 Рацете твои не беа врзани, носете твои не беа оковани; и ти падна, како што паѓаат од разбојници.” Тогаш целиот народ почна уште повеќе да го оплакува.

35 Тогаш сиот народ дојде да го понуди Давид со леб, додека уште не беше се стемнило, но Давид се заколна, велејќи:

„Нека ми испрати Господ голема казна и уште повеќе нека ми додаде, ако каснам леб или нешто друго до зајдисонце.”

36 И целиот народ дозна за тоа, и тоа му се допадна, и сè што правеше царот, му се допаѓаше на сиот народ.

37 Тој ден целиот народ и сите Израилци дознаа дека убиството на Авенир, Нировиот син, не станало од царот.

38 Тогаш царот им рече на слугите свои: „Знаете ли дека денес еден водач и голем маж падна во Израил?”

39 Јас сум сега уште слаб, иако сум помазан за цар, а тие луѓе, Саруевите синови, се послани од мене; но на оној, кој прави зло, Господ да му врати според злобата негова.”

Баана и Рихав го убиваа Ишбошет

4 Сауловиот син Ишбошет, откако слушна дека Авенир умрел во Хеврон, му отпаднаа рацете, и целиот Израил се вознемири.

2 Сауловиот син имаше двајца воени началници: едниот се викаше Баана, а другиот – Рихав, синови на Бееротсецот Римон, од Венијаминовите потомци, бидејќи и Беерот се вбројуваше кон Венијамин.

3 И Бееротејците избегаа во Гитаим и таму останаа да живеат како тугинци до денес.

4 Јонатан, Сауловиот син, имаше куц син. Синот беше на пет години, кога од Израил дојде известување за Саул и Јонатан, а доилката, го зела, и избегала. Бидејќи таа бегала брзо, тој паднал и останал сакат. Името му беше Мемфивостеј.

5 И синовите на Бееротсецот Римон, Рихав и Баана тргнаа и стигнаа по најголемата дневна горештина до куќата на Ишбошет, кој спиеше попладне во леглото свое.

6 (А вратарот на куќата, кој чистеше пченица, беше задремал и заспал); Рихав и братот негов Баана влегоа во куќата, небаре да земат пченица, го прободоа во стомакот и избегаа.

7 Кога тие влегоа во куќата, тој лежеше на леглото свое, во својата спална;

39

16,12
19,23
3 Цар 2,
5-6.31-34

4,1

3,27
Ис 35,3
Ер 6,24
47,3
50,43
Јов 4,3

3

Неем 11,33

4

9,3,6
16,1-4
19,25-31

5

2,8

8 тие го удрија и го убија; ја пресекоа главата негова, ја зедао со себе и цела ноќ одеа по пустинскиот пат;

8 му ја донесоа на Давид во Хеврон главата на Ишбошет и му рекоа на царот: „Еве ја главата на Ишбошет, синот на Саул, кој ја бараше душата твоја; сега Господ се одмазди за мојот господар на царот Саул, твојот непријател, и на потомството негово.”

9 Давид му одговори на Рихав и на братот негов Баана, синови на Беерот-теецот Римон, и им рече: „Се колнам во Господ, Кој ја спаси душата моја од секаква жалост,

10 дека ако тогаш, кој ми донесе известување, велејќи: „Ете, умреа Саул и Јонатан”, и кој се мислеше за радосен известител, јас го фатив и го убив во Циклаг, наместо да му дадам награда,

11 така и сега, кога никаквици убија невин човек во куќата негова, во неговото легло, зарем нема да ја побарам крвта негова од вапшата рака и нема да ве истребам од земјата?”

12 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

1 Така и сега, кога никаквици убија невин човек во куќата негова, во неговото легло, зарем нема да ја побарам крвта негова од вапшата рака и нема да ве истребам од земјата?”

2 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

3 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

4-5 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

1 Така и сега, кога никаквици убија невин човек во куќата негова, во неговото легло, зарем нема да ја побарам крвта негова од вапшата рака и нема да ве истребам од земјата?”

2 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

3 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

4-5 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

1 Така и сега, кога никаквици убија невин човек во куќата негова, во неговото легло, зарем нема да ја побарам крвта негова од вапшата рака и нема да ве истребам од земјата?”

2 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

3 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

4-5 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

1 Така и сега, кога никаквици убија невин човек во куќата негова, во неговото легло, зарем нема да ја побарам крвта негова од вапшата рака и нема да ве истребам од земјата?”

2 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

3 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

4-5 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

1 Така и сега, кога никаквици убија невин човек во куќата негова, во неговото легло, зарем нема да ја побарам крвта негова од вапшата рака и нема да ве истребам од земјата?”

2 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

3 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

4-5 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

1 Така и сега, кога никаквици убија невин човек во куќата негова, во неговото легло, зарем нема да ја побарам крвта негова од вапшата рака и нема да ве истребам од земјата?”

2 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

3 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

4-5 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

1 Така и сега, кога никаквици убија невин човек во куќата негова, во неговото легло, зарем нема да ја побарам крвта негова од вапшата рака и нема да ве истребам од земјата?”

2 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

3 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

4-5 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

1 Така и сега, кога никаквици убија невин човек во куќата негова, во неговото легло, зарем нема да ја побарам крвта негова од вапшата рака и нема да ве истребам од земјата?”

2 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

3 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

4-5 И Давид им заповеда на слугите, и тие ги убија, им ги пресекоа рацете и нозете нивни и ги обесија крај базенот за вода во Хеврон. А главата на Ишбошет ја зедао и ја погребаша во гробот на Авенир во Хеврон.

Давид го освојува Ерусалим

6 Царот тргна за Ерусалим заедно со луѓето свои против Јевусијците, жители од оној крај; но тие му велеш на Давид: „Ти нема да влезеш тука; слепите и сакатите ќе те избркаат”, – тоа значеше: Давид нема да влезе тука.

7 Но Давид ја презеде тврдината Сион: Тоа е Давидовиот град.

8 Тој ден Давид рече: „Секој што ќе ги нападне Јевусијците, нека удри со мечот и по сакатите и слепите, зашто нив ги замрази Давидовата душа.” Затоа и се вели: „Слеп и сакат нема да влезе во домот Господов.”

9 И Давид се насели во тврдината, и ја нарече Давидов град, и изгради наоколу ѕид од крајот, па сè до внатре.

10 И Давид напредуваше и се воздигаше, и Господ Бог Саваот беше со него.

11 Тирскиот цар Хирам испрати кај Давид пратеници и кедрово дрво, дрводелци и каменоделци, и тие му изградиле на Давид дом.

12 Давид разбра дека Господ го определил за цар над Израил и го воздигнал царството негово заради Својот народ Израил.

Синовиите на Давид родени во Ерусалим

13 Давид си зеде уште наложници и жени од Ерусалим, откако дојде од Хеврон.

14 И му се родија на Давид уште синови и ќерки. Еве ги имињата на оние што му се родија во Ерусалим: Шамуа, Шовав, Натан и Соломон,

15 Јивхар, Елишуа, Нефег и Јафија,

16 Елишама, Елијада, и Елифалет.

16a) Самае, Јосуват, Натан, Гламаан, Еваар, Теисус, Елифалат, Нагед, Нафек, Јаната, Лијасамус, Ваалимат, Елифалат.

Победиите на Давид над Филистејците

17 Кога Филистејците слушнаа дека Давид е помазан за цар на Израил, сите Филистејци се кренаа да го бараат

6-10

1 Лет 11, 4-9

6

Ис.Н. 15,63
Суд 1,8,21

9

6,12,16
3 Цар 2,10, 3,1

10

3,1

11-12

3 Цар 5, 14-25
1 Лет 14, 1-2

13-16

3,2-5
1 Лет 3,1-9
14,3-7

17-25

1 Лет 14, 8-16

17

23,13-14
1 Цар 22, 1-5

18 Давид. Давид слушна и отиде во тврдината.
5,22
23,13
Ис.Н. 15,8

19 **18** А Филистејците дојдоа и се сместија во Рефаимската Долина.
2,1
5,23
1 Цар 14,10
23,2-4.
10-13

20 **19** И Давид Го запраша Господа, велејќи: „Да одам ли против Филистејците? Ке ги предадеш ли во рацете мои?“ А Господ му одговори на Давид: „Оди, зашто Јас ќе ги предадам Филистејците во рацете твои.“
Ис 28,21
1 Лер 14,11

21 **20** Тогаш Давид отиде во Ваал-Перацим и таму ги совлада, и рече Давид: „Господ ги однесе пред мене непријателите мои, како вода што однесува.“
1 Лер 14,12

23 Поради тоа и она место се нарече Ваал-Перацим².
5,19

24 **21** Таму Филистејците ги оставија идолите свои, а Давид со луѓето свои ги зеде и заповеда да ги изгорат со оган.
Суд 4,14
Пс 67,7

25 **22** Филистејците пак дојдоа и поставија логор во Рефаимската Долина.
Ис.Н. 15,57
16,3

6,1-25 **23** А Давид Го праша Господа: („Да одам ли против Филистејците и ќе ги предадеш ли во рацете мои?“) и Господ му одговори: „Немој да им излегуваш во пресрет, туку опколи ги одзади и нападни ги откај горичката на црници.“
1 Лер 13, 1-14
15,25-29
16,1-3

2 **24** Кога ќе чуеш шум како кога минува некој по врвовите на црниците, тогаш појди, зашто тогаш Господ тргнал пред тебе за да ја порази филистејската војска.“
1 Цар 4,4
7,1
3 Цар 8,1

3 **25** Давид постапи токму така како што му заповеда Господ; и тој ги собори Филистејците од Гева сè до влезот на Гезер.
1 Цар 6,7
7,1

Давид одлучува да го однесе ковчегот на Господ во Ерусалим

6 Давид пак собра избрани луѓе од Израил, триесет илјади.

² Па стана и тргна Давид и сиот народ што беше со него, од Ваал Јудин за да го пренесе оттаму Божјиот ковчег, над кој се повикува името на Господ Саватот, Кој седи на херувими.

³ И го поставија Божјиот ковчег на нова кола и го изнесоа од Авинадавовата куќа, која беше на ридот. А сино-

вите Авинадавови Оза и Ахио ја водео новата кола.

⁴ Ја поведоа со Божјиот ковчег од Авинадавовата куќа, која беше на ридот; и Ахио одеше пред ковчегот Господов.

⁵ А Давид и сите синови Израилеви свиреа пред Господ на различни свирки од кипарисово дрво, на гусли, на псалтири, на тимпани, на цитри и на кимвали.

⁶ И кога дојдоа до Нахоновото гумно, Оза посегна со раката кон Божјиот ковчег (за да го придржи), и се фати за него, бидејќи воловите го беа наведнале.

⁷ Но Господ се разгневи на Оза, и за дрскоста Бог го удри на истото место, и тој умре таму крај Божјиот ковчег.

⁸ Давид се нажали поради тоа што Господ така го удри Оза. Тоа место и сега се нарекува Фарес Оза³

⁹ Тој ден Давид се исплаши од Господ и рече: „Како ќе дојде кон мене ковчегот Господов?“

¹⁰ И Давид не сакаше да го пренесе ковчегот Господов кај себе, во Давидовиот град, и го остави во куќата на Аведар, кој потекнуваше од Гет.

¹¹ И остана ковчегот Господов во домот на Гетчанецот Аведар три месеци; и Господ го благослови Аведар и сиот негов дом.

Приспийнувањето на светиоот ковчег во Ерусалим

¹² Му јавија на цар Давид и му рекоа: „Господ го благослови домот на Аведар и сè што е во него, поради Божјиот ковчег“; Давид отиде и свечено го пренесе Божјиот ковчег од куќата на Аведар во Давидовиот град.

¹³ И штотуку оние што го носеа ковчегот Господов, изминаа шест чекори, тој принесе жртва едно јунче и еден овен.

¹⁴ Давид играше со сета сила пред Господ, а беше облечен со ленен ефод.

5
Пс 67,25
150,3-5

6-8
4 Мојс 4,15
1 Цар 6,19

9
1 Цар 5,7,10-11

10
1 Цар 7,1

12
3 Цар 8,1
1 Лер 15,25

13
3 Цар 8,5

14
1 Цар 2,18
Пс 149,3
150,4

² 5,20. Господар на пробивоот.

³ 6,8. Озов природор.

ВТОРА КНИГА ЦАРСТВА

15 ¹⁵Така Давид и целиот Израилев дом го носеа ковчегот Господов со извици и звуци од труба.

17 ¹⁶Кога ковчегот Господов влегуваше во Давидовиот град, Михала, Сауловата ќерка, гледаше од прозорецот нејзин и, откако го виде царот Давид како скока и игра пред Господ, го презре во срцето

18

¹⁷Го донесоа ковчегот Господов и го поставија на местото негово среде ски-нијата, која Давид ја беше направил за него: и Давид принесе сепаленици пред

19

Господ и жртви за помирување.

20

¹⁸Кога Давид заврши со принесувањето сепаленици и жртви за помирување, тој го благослови народот во името на Господ Саваот;

21

¹⁹и му раздаде на сиот народ, на целото множество Израилци (од Дан дури до Вирсавија), и на мажи и на жени, на секого по еден леб, по парче печено месо и по еден колач од суво грозје. Потоа сиот народ се разотиде, секој во куќата своја.

23

7,1-17

²⁰Кога се врати Давид за да го благослови домот свој, Михала, Сауловата ќерка, излезе (да го пречека) и му рече: „Колку се прослави денес царот Израилев, разголувајќи се пред очите на слугинките од слугите свои, како што се разголува прост човек.“

²¹А Давид ѝ одговори на Михала: „Пред Господ (ќе играм; и благословен да е Господ), Кој ме одбра мене наместо твојот татко и целиот негов дом, поставувајќи ме за водач на народот Господов – Израил; пред Господ ќе свирам и ќе играм;

²²и уште повеќе ќе се понизам, и уште помал ќе станам во своите очи, и при сето тоа, пред слугинките, за кои говорим, јас ќе бидам славен.“

²³А Михала, Сауловата ќерка, остана без рожба до денот на својата смрт.

Вешување од Боѓа за Давид и неговите поштомци

7 Откако царот заживеа во својот дом, и Господ го беше успокоил од сите негови околни непријатели,

²царот му рече на пророкот Натан: „Ете, јас живеам во кедров дом, а Божјиот ковчег стои под шатор.“

³А Натан му одговори на царот: „Оди, прави сè што ти е на срце, зашто Господ е со тебе.“

⁴Но во истата ноќ дојде ова слово Господово до Натан:

⁵„Оди, кажи му на Мојот слуга Давид: Вака говори Господ: „Ти ли ќе Ми изградиш дом за да живеам во него,

⁶кога Јас не сум живеел во дом, откако ги изведов синовите Израилеви од Египет и до денес, но престојувал во шаторот и во скинијата.

⁷Каде и да одев со сите синови Израилеви, му кажав ли барем еден збор на некое од племињата, на кое сум му наложувал да го пасе Мојот народ Израил: зошто не ми изградивте кедров дом?“

⁸А сега, кажи му така на мојот слуга Давид: вака вели Господ Саваот: „Јас те зедов од овчото стадо за да бидеш водач на Мојот народ Израил;

⁹и секогаш бев со тебе, каде и да одеш, ги истребував пред твои очи сите твои непријатели, и ќе го возвеличам твоето име, како името на големите луѓе на земјата.

¹⁰Јас ќе одредам место за Мојот народ, за Израил, ќе го утврдам, и тој спокојно ќе живее на своето место и нема повеќе да се обеспокојува, и нечесните луѓе нема повеќе да го понижуваат, како порано,

¹¹од денот кога Јас определив судии над Својот Израил; и Јас ќе те успокојам од сите твои непријатели. И Господ те известува дека Тој ќе ти подигне дом.

¹²А кога ќе завршат твоите дни, и ти ќе починеш кај татковците свои, Јас ќе го воздигнам по тебе твоето семе што ќе произлезе од твоите бедра, и ќе го зацврстам царството негово.

¹³Тој ќе изгради дом на името Моє, и Јас ќе го утврдам престолот на царството негово засекогаш.

¹⁴Јас ќе му бидам Татко, и тој ќе Ми биде син; и ако згреша, ќе го казнам со стап човечки и со удари на синови човечки;

2

12,1,5,7,13.
15
3 Цар
1,8,10,11
1 Лет 29,29

3

5,10
7,9
2 Мојс 3,12
Ис.Н. 1,5
Суд 6,12
1 Цар 10,7

4

Ер 1,4
34,1,8
Ез 3,16
6,1
Соф 1,1

5

4 Мојс 12,7
5 Мојс 9,27
Ис.Н. 24,29
3 Цар 8,
17-19
Ис 42,1
1 Лет 22,7
28,2
Дела 7,46

6

3 Цар
8,16,27
Ис 66,1
Дела 7,48

7

2 Мојс
40,34-38
3 Мојс
26,11-12

8

5,2
6,21
Пс 77,70-72
1 Лет 28,4

10

2 Мојс
15,17
1 Цар 12,8
4 Цар 21,8
Ер 24,6

11

1 Цар
25,28
23,5
3 Цар
11,38
Пс 88,29-37

12 ¹⁵ но милоста Своја нема да ја кренам од него, како што ја кренав од Саул, кога Јас го отфрлив пред лицето твое.

¹⁶ И ќе биде непоколеблив твојот дом и твоето царство засекогаш пред лицето Мое, и престолот твој ќе остане засекогаш.”

¹⁷ Сите овие зборови и целото тоа видение Натан му го кажа на Давид.

13

³ Цар 2,24
5,19
8,19

Молишвајќа на Давид

¹⁸ Тогаш отиде цар Давид, застапа пред лицето на Господ, и рече: „Кој сум јас, Господи, и што е домот мој, та толку ме возвеличи!

14 ¹⁹ Па и тоа дури се покажа сосема малку во Твоите очи, Господи, Боже мој; но Ти извести уште за домот на Твојот слуга далечна иднина, тоа го поставуваш како закон за луѓето, Господи, Боже мој!

²⁰ Што уште може да ти каже Давид? Ти го познаваш Твојот слуга, Господи мој, Господи!

15 ²¹ Ти го правиш ова заради зборот Свој и по срцето Свое, откривајќи му ги на слугата Свој сите големи работи.

16 ²² Затоа во сè си голем Ти, Господи, Боже мој, зашто нема сличен на Тебе и нема Бог, освен Тебе, по сè што сме слушале со ушите свои.

18-29 ²³ И кој друг народ на земјата е како Твојот народ – Израил; за кој доаѓал Бог да Си го откупи за свој народ, да го прослави името Свое и да изврши големи и страшни чуда пред Својот народ, кој Ти си го придобил од Египќаните, прогонувајќи ги народите и боговите нивни?

18 ²⁴ И Ти го одреди за Себе Твојот народ Израил како Свој сопствен народ засекогаш, и Ти, Господи, стана негов Бог.

22 ²⁵ А сега, Господи Боже, утврди го засекогаш зборот што си го изрекол за Твојот слуга и за домот негов и исполни го она што си го изрекол.

23 ²⁶ Нека се возвеличи името Твое засекогаш, та да велат: „Господ Саваот е Бог над Израил.” И домот на Твојот слуга Давид да биде цврст пред Твоето лице.

24 ²⁷ Бидејќи Ти, Господи Саваоте, Боже Израилев, му откри на Твојот слуга, велејќи: „Ќе ти воздигнам дом”, Твојот слуга го подготви срцето свое да Ти се моли со таа молитва.

²⁸ И така, Господи, Боже мој! Ти си Бог, и Твоите зборови се неизменливи, и Ти му вети на Твојот слуга големо добро.

²⁹ А сега благоволи и благослови го домот на Твојот слуга, та тој да биде вечно пред Твоето лице, зашто Ти, Господи, Боже мој, го објави тоа, и со Твојот благослов домот на Твојот слуга ќе стане благословен (за да биде пред Тебе) засекогаш.”

8,1-14 ¹ Лет 18, 1-13

4 Ис.Н. 11, 6-9

6 8,14 7,1

7 4 Цар 11,10 2 Лет 23,9

27 ^{7,13}
³ Цар 8,24

28 ³ Цар 8,26

29 Пс 88,28-29

8,1-14 ¹ Лет 18, 1-13

4 Ис.Н. 11, 6-9

6 8,14 7,1

7 4 Цар 11,10 2 Лет 23,9

Победише на Давид над соседните ѝлемиња

8 Потоа Давид ги нападна Филистејците и ги покори; и ја одзеде Давид превласта во регионот од рацете на Филистејците.

² Ги порази и Моавците и ги измери со јажиња, откако ги легна на земја: измери две јажиња за убивање, едно јаже за оставање живи. И Моавците му станаа робје на Давид и му плаќаа данок.

³ Давид го порази Адраазар, син на Рехов, цар на Цова, кога тој одеше да ја прошири власта своја кај реката Еуфрат;

⁴ и зеде Давид од него илјада и седумстотини коњаници и дваесет илјади пешаци; и им ги пресече Давид жилите на сите колски коњи, оставајќи од нив само за сто коли.

⁵ Дојдоа Арамејци од Дамаск да му помогнат на цовашкиот цар Адраазар; но Давид уби дваесет и две илјади Арамејци.

⁶ Тогаш Давид постави стражи во Арам кај Дамаск, и Арамејците му станаа на Давид робови и му плаќаа данок. А Господ го чуваше Давид насекаде, каде ќе отидеше тој.

⁷ Потоа Давид ги зеде златните гривни што ги носеа слугите на Адраазар, и ги донесе во Ерусалим. (Нив подоцна ги зеде египетскиот цар Сусаим кога го нападна Ерусалим во дните на Соломоновиот син Ровоам).

11 <sup>3 Цар 7,51
1 Лет 26,26</sup> ⁸ А од Бетах и Беротаи, Хададе-зеровите градови, цар Давид зеде многу бакар, (од кој Соломон направи бронзено море, столбови, мијалници и сите садови).

13 ^{4 Цар 14,7} ⁹ Кога Тои, царот на Хамат, чу дека Давид ја поразил целата војска на Адраазар,

14 ^{4 Цар 8,20} ⁹ Кога Тои, царот на Хамат, чу дека Давид ја поразил целата војска на Адраазар,

15-18 <sup>20,23-26
3 Цар 4,1-6
1 Лет 18,14-17</sup> ¹⁰ Тои го испрати синот свој Јорам кај царот Давид да го поздравува и да му благодари, поради тоа што војувал против Адраазар и го поразил; бидејќи Адраазар војуваше со Тои. А во рацете Јорам имаше сребрени, златни и бакарни садови.

18 <sup>23,20-23
3 Цар 1,38,44
4,4</sup> ¹¹ Цар Давид ги посвети и нив на Господ, заедно со среброт и златото, запленето од сите народи, кои ги беше покорил:

9,1 <sup>1 Цар 18, 1-4
19,1
20,14-17,42</sup> ¹² од Арам, Моав, синовите Анонови, Филистејците и Амаликијците, и од пленот на Адраазар, синот на цовашкиот цар Рехов.

2 <sup>16,1-4
19,25-31</sup> ¹³ И Давид се прослави, враќајќи се по поразот на осумнаесет илјади Арамејци во Солената Долина.

¹⁴ Тој постави стражи во Едом; постави стражи по цел Едом; и сите Едомци му станаа на Давид робови. И Господ го чуваше Давид, каде и да отидеше тој.

Список на Давидовите службеници

¹⁵ Така царуваше Давид над сите Израилци, судеше и делеше правда на сиот свој народ.

¹⁶ А Јоав, синот на Саруја, беше над војската; а Јосафат, синот Ахилудов, беше летописец;

¹⁷ Садок, синот Ахитувов и Ахимелех, синот Авијатаров, беа свештеници; Сераја беше писар;

¹⁸ а Бенајаху, синот Јехојададев, беше заповедник над Керетијците и Пелетијците, а Давидовите синови беа свештеници.

Давид го дочекува Мемфивостеј кај себе

9 И рече Давид: „Ако останал уште некој од Сауловиот дом, јас би му направил милост заради Јонатан.“

² Во Сауловиот дом имаше еден слуга, по има Сива; го повикаа кај Давид, и ца-

рот го праша: „Ти ли си Сива?“ Тој одговори: „Јас сум твојот слуга.“

³ И царот продолжи и рече: „Нема ли уште некој од Сауловиот дом? Би му направил милост Божја?“ А Сива му одговори на царот: „Има еден Јонатанов син, кој е куц.“

⁴ Царот го праша: „Каде е тој?“ Сива му одговори на царот: „Ете, тој е во куќата на Махир, Амиеловиот син, во Ло-Девар.“

⁵ Тогаш цар Давид испрати луѓе, та го зедеа од куќата на Махир, Амиеловиот син, од Ло-Девар.

⁶ И Мемфивостеј, синот на Јонатан, кој беше пак Саулов син, дојде кај Давид, падна ничкум и му се поклони на царот. И рече Давид: „Мемфивостеј!“ Тој одговори: „Еве, твој слуга сум јас.“

⁷ И Давид му рече: „Не плаши се; јас ќе ти направам милост заради татко ти Јонатан и ќе ти ги вратам сите ниви на дедо ти Саул, и ти секогаш ќе јадеш леб на мојата трпеза.“

⁸ Се поклони Мемфивостеј и рече: „Кој сум јас, твојот слуга, та погледна милостиво на мене мртов пес?“

⁹ А царот го повика Сива, Сауловиот слуга, па му рече: „Сè што му припаѓаше на Саул и на целиот негов дом, му го давам на синот на твојот господар;

¹⁰ обработувај ја, впрочем, за него земјата, ти, со твоите синови и твоите слуги и донесувај ги плодовите нејзини за да има синот на господарот твој леб за исхрана; а Мемфивостеј, синот на господарот твој, секогаш ќе јаде на мојата трпеза.“ Сива имаше петнаесет синови и дваесет слуги.

¹¹ Тогаш му рече Сива на царот: „Сè што му заповеда мојот господар на својот слуга, тој ќе го изврши.“ Мемфивостеј јадеше на трpezата Давидова како еден од царските синови.

¹² Мемфивостеј имаше малолетен син по има Миха. Сите што живееше во куќата на Сива, беа слуги на Мемфивостеј.

¹³ А Мемфивостеј живееше во Ерусалим, бидејќи секогаш јадеше на царската трпеза. Тој беше сакат во обете нозе свои.

34,4
1 Цар
20,14-16,42**4**

17,27

621,7
1 Лет 8,34
9,40**7**

19,29

816,9
1 Цар
24,15**10**9,7
19,18**12**

1 Лет 8,34

134,4
9,3

10,1-19 *Службенициите на Давид обесчестени*1 Лет 19,
1-19

10 По извесно време умре амонскиот цар, и наместо него стана цар синот негов Анон.

1 Цар 11,
1-11
12,12

2 И Давид рече: „Ќе покажам милост кон Анон, Нахасовиот син, за добрина-та што ми ја направи неговиот татко.”

4
Ис 15,2
20,4

4 Па ги испрати Давид слугите свои да го утешат Анон поради татко му. И Давидовите слуги отидоа во земјата на Амониевите синови.

6
8,3,5
Суд 18,28

3 Но амонските кнезови му рекоа на господарот свој Анон: „Зар мислиш дека Давид од почит кон татко ти испратил кај тебе утешители? Да не ги испратил Давид слугите свои кај тебе за да го прегледаат градот и да видат во него сè и сепшто, па да го разурнат?”

4 И Анон ги фати Давидовите слуги и на секого од нив му ја избричи половината од брадата и им ги потсече алиштата на половина, до крстот и ги пушти.

5 Кога му јавија за тоа на Давид, тој испрати луѓе да ги пречекаат, бидејќи беа многу обесчестени. И царот заповеда да им кажат: „Останете во Ерихон додека да ви пораснат брадите, и тогаш вратете се.”

Војна против Амонците и Арамејците

6 Видоа Амонците дека станаа намразени кај Давид; па испратија Амонците луѓе да најмат Арамејци од Бет-Рехов и Арамејци од Цова – дваесет илјади пешаци, од царот Мааха – илјада души и од Тов – дванаесет илјади души.

7 Кога Давид слушна за тоа, го испрати Јоав со сета храбра војска.

8 Излегоа Амонците и се распоредија за борба кај портите, а Арамејците од Цова и Рехов, како и луѓето на Тов и Мааха се задржаа одделно во полето.

9 Кога виде Јоав дека непријателската војска се распоредила спроти него и отспреди и одзади, ги одбра најистакнатите израилски мажи, и ги распореди против Арамејците;

10 а другиот дел од луѓето му ги довери на братот свој Авеса, да ги построи против Амонците.

11 Тогаш рече Јоав: „Ако Арамејците почнат да ме надвиваат, ти ќе ми помогнеш; ако, пак, Амонците почнат да те надвиваат тебе, јас ќе ти дојдам на помош;

12 биди храбар, и да стоиме цврсто за нашиот народ и за градовите на нашиот Бог, а Господ ќе го направи она што е добро во Неговите очи.”

13 И влезе Јоав, и народот што беше со него, во борба против Арамејците, и тие избегаа од него.

14 Амонците, пак, кога видоа дека Арамејците бегаат, избегаа од Авеса и влегоа во градот. И Јоав се врати од Амонците и дојде во Ерусалим.

15 Арамејците штом видоа дека Израилците ги разбија, се собраа сите наедно.

16 И Адраазар испрати гласници за да ги повика Арамејците што беа од онаа страна на Еуфрат, и, ете, дојдоа до Хелам; а Совак, Хададезеров воен началник, ги предводеше.

17 Кога му јавија за тоа на Давид, тој ги свика сите Израилци, го премина Јордан и стигна до Хелам. Арамејците се распоредија против Давид и се судрија со него.

18 Арамејците избегаа од Израилците, а Давид уништи седумстотини арамејски бојни коли и уби четириесет илјади коњаници, удри по војсководачот Совак, и тој таму умре.

19 Кога сите потчинети цареви на Адраазар видоа дека Израилците ги разбија, склучија со Израилците мир и им се покорија. И Арамејците веќе се плашеа да им помагаат на Амонците.

Давид и Вишсавеја

11 По една година, во времето кога царевите излегуваа во војна, Давид го испрати Јоав и слугите свои со него и сите Израилци; и тие ги нападнаа Амонците и ја опколија Рава; а Давид остана во Ерусалим.

2 Еднаш приквечер, откако стана од своето легло, Давид се шетаеше по покривот на својот царски дом свој и од покривот виде една жена, која се капеше; а жената беше многу убава.

12Ис.Н. 1,6
1 Цар 4,9
3 Цар 2,2
1 Кор 16,13**13**

3 Цар 20,13-21

15-19

8,3-8

11,112,26-28
1 Лет 20,1

3 ^{23,34,39} ^{1 Пет 3,5} ³ Давид испрати да дознаат, која е таа жена? Му рекоа: „Тоа е Витсавеја, Елијамова ќерка, жена на Хитиецот Урија.”

4 ^{3 Мојс 15,19 18,19 20,10 5 Мојс 22,22} ⁴ Давид испрати слуги да ја земат; и таа дојде кај него, и тој спиеше со неа. А кога таа се исчисти од својата нечистотија, се врати во домот свој.

5 Жената остана бремена и испрати гласници да му јават на Давид и да кажат: „Бремена сум.”

6 Тогаш Давид испрати гласници да му кажат на Јоав: „Испрати го кај мене Хитиецот Урија!” И Јоав го испрати

13 ^{11,9} Урија кај Давид.

14-15 ^{3 Цар 12,9 21,8-10 4 Цар 10, 1-7} ⁷ Урија дојде кај него, и Давид го распраша за положбата на Јоав, за положбата на народот и за текот на војната.

⁸ Давид му рече на Урија: „Оди во домот свој и измиј си ги нозете.” Урија излезе од царскиот дом, и по него односоа и царско јадење.

⁹ Но Урија преспа пред вратата на царскиот дом заедно со сите слуги на господарот свој и не отиде во својот дом.

¹⁰ Му соопштија на Давид и рекоа: „Урија не отиде во домот свој.” Давид му рече на Урија: „Еве, си дошол од пат; зошто не си отишол во домот свој?”

¹¹ Урија му одговори на Давид: „Ковчегот Божји, Израил и Јуда се под шаторите, а господарот мој Јоав и слугите на господарот мој престојуваат во полето, а јас да влезам во куќата своја да јадам, да пијам и да лежам со жената своја! Се колнам во животот на твојата душа, тоа нема да го направам.”

¹² Тогаш Давид му рече на Урија: „Остани тука и денес, а утре ќе те отпуштам.” И Урија остана тој ден во Ерусалим до изутрината.

¹³ И Давид го покани, и Урија јадеше пред него и пишеше, и Давид го опи. Но вечерта Урија отиде да спие на леглото свое со слугите на својот господар, а во домот свој не отиде.

¹⁴ Изутрината Давид напиша писмо до Јоав и го испрати по Урија.

¹⁵ Во писмото напиша вака: „Поставете го Урија таму, каде што ќе има

најсилна војска, и отстапете од него, за да биде погоден.”

Смртта на Урија, мажот на Вишсавеја

¹⁶ Затоа, кога Јоав го опседнуваше градот, го постави Урија на такво место, за кое знаеше дека таму има храбри мажи.

¹⁷ Излегоа од градот мажи, се судрија со Јоав, и неколкумина од народот, од Давидовите слуги, паднаа: убиен беше исто така и Хитиецот Урија.

¹⁸ Тогаш Јоав испрати гласници да му кажат на Давид за целиот тек на борбата.

¹⁹ Тој им заповеда на гласниците, велејќи: „Кога ќе му раскажете на царот за целиот тек на битката

²⁰ и ако видите дека царот се разгневува и ве прашува: „Зошто сте отишле да се биете толку блиску до градот? Не знаете ли дека врз вас ќе фрлаат стрели од сидот?”

²¹ Кој го уби Авимелех, синот на Јерубешет? Нели фрли жена врз него од сидот парче од воденички камен, го погоди и тој умре во Тевец? А вие, зошто се приближивте до сидот?” – тогаш ти кажи: „И твојот слуга Хитиецот Урија исто така е погоден и умре.”

²² Отиде гласникот, му раскажа на Давид сè за што го беше испратил Јоав, (за целиот тек на битката. Давид се разгневи на Јоав, и му рече на гласникот: Зошто отидовте да се борите толку близу до градот? Не знаете ли дека ќе фрлаат врз вас од карпата? Кој го уби Авимелех, синот на Јеровал? Не фрли ли жена врз него од карпата воденички камен и тој умре во Тевец? Зошто се приближивте до сидот?)

²³ Тогаш гласникот му рече на Давид: „Тие луѓе нè надвиваа и излегоа против нас во полето, и ние ги гоневме, до влезот на портите;

²⁴ во тоа време стрелците стрелаа од сидот врз слугите твои, и загинаа некои од царските слуги; умре и твојот слуга Хитиецот Урија.”

17
11,23-24

21
Суд 9,50-54

26 ⁵ Мојс 34,8
¹ Цар 31,13
25 Тогаш Давид му рече на гласникот: „Кажу ми на Јоав вака: „Да не те бунува таа работа, зашто ножот истребува некогаш еден, некогаш друг; засили ја борбата против градот и сруши го’.

27 ^{12,9}
² Мојс 20,17
³ Мојс 18,20
Така ќе го охрабриш!”

²⁶ Уриевата жена чу дека нејзиниот маж умре, па плачеше по мажот свој.

²⁷ Кога измина времето за жалење, Давид испрати луѓе и ја зеде во домот свој, и таа му стана жена и му роди син. Но делото што го изврши Давид, беше зло пред очите на Господ.

12,1

^{Суд 6,8}
³ Цар 21,17

6

² Мојс 21,37
Лк 19,8

Натан му ја објавува на Давид казнаа Божја

12 Господ го испрати Натан пророкот кај Давид, и тој отиде кај него и му рече: „Во еден град имаше двајца мажи – едниот богат, а другиот сиромав;

² богатиот имаше мошне многу ситен и крупен добиток,

³ а сиромавиот немаше ништо, освен една овчичка што ја беше купил мала и ја отхрани, и таа беше пораснала кај него заедно со неговите деца; таа јадеше од неговите леб, пиеше од неговата чаша, спиеше на неговите гради и му беше како ќерка;

⁴ кај богатиот човек дојде еден странец; и нему не му беше по волја да земе од овците или од воловите свои за да зготви ручек на странецот, кој беше дошол кај него, туку ја зеде овчичката на сиромавиот и му ја приготви неа на човекот што беше дошол кај него.”

⁵ Давид многу се разгневи против тој човек и му рече на Натан: „Жими Господ! Смрт заслужува оној човек што го направил тоа;

⁶ и за овчичката тој треба да плати четворно, зашто го направил тоа и затоа што немал милост.”

⁷ Тогаш Натан му кажа на Давид: „Ти си оној човек што го изврши тоа. Така говори Господ, Бог Израилев: „Јас те помазав за цар над Израил, те спасив од рацете Саулови,

⁸ ти го дадов домот на твојот господар и жените на господарот твој во твоја прегратка, ти го дадов домот Израилев

и Јудин и, ако ти е тоа малку, би ти придал уште повеќе;

⁹ а ти зошто го презре зборот на Господ, извршувајќи зло пред очите Негови? Урија Хитиецот го нападна со меч, жената негова ја зеде за своја жена, а него го уби со мечот на Амонците;

¹⁰ затоа мечот нема никогаш да се отргне од твојот дом засекогаш, бидејќи ти Ме презре и ја зеде жената на Хитиецот Урија за да биде твоја жена.”

¹¹ Така говори Господ: „Ете, јас ќе подигнам зло против твојот дом, ќе ги земам твоите жени пред очите твои и ќе ги дадам на ближниот твој, и тој ќе спие со твоите жени под ова сонце;

¹² ти го изврши тоа тајно, Јас, пак, ќе го извршам пред целиот Израил среде бел ден.”

¹³ Тогаш Давид му рече на Натан: „Згрешив пред Господ.” А Натан му кажа на Давид: „И Господ го симна од тебе гревот твој; ти нема да умреш;

¹⁴ но бидејќи со тоа им даде повод на непријателите Господови да Го хулат, затоа синот што ти се роди, ќе умре.”

¹⁵ Натан отиде во домот свој. И Господ го погоди детето што му го беше родила на Давид Уриевата жена, и тоа се разболе.

Смртта на детето на Виисавеја

¹⁶ Давид Му се молеше на Бога за детето, постеше Давид и осамен ја мина ноќта, легна на земја.

¹⁷ И влегоа кај него старешините на домот негов, да го кренат од земјата, но тој не сакаше и не јадеше леб со нив.

¹⁸ На седмиот ден детето умре, и слугите Давидови се плашеа да му соопштат дека детето умрело; зашто си мислеа тие, кога детето беше уште живо, и ние му прозборувавме, а тој не го слушаше гласот наш, како ќе му кажеме: „Детето умре.” Тој ќе стори нешто лошо.

¹⁹ Виде Давид дека слугите негови се дошепнуваат, и разбра дека детето умрело, па ги праща слугите: „Умре ли детето?” Тие му одговорија: „Умре.”

²⁰ Тогаш Давид стана од земјата, се изми, се помаза, се преоблече и отиде

9

¹ Цар 15,19

10

^{13,28-29}
¹⁵⁻¹⁸
³ Цар 2, 24-25

11

^{16,22}

12

^{11,4-15}

13

^{24,10,17}
¹ Цар 15,24

14

^{Ис 52,5}
^{Рим 2,24}

15

¹ Цар 25,38

16

^{13,31}
³ Цар 21,27

^{Дан 9,3}
^{Неем 1,4}

17

^{3,35}

22 во домот Господов и се молеше. Кога се врати дома, побара да му донесат леб и јадеше.

23 ²¹ И го запрашаа слугите негови: „Што значи тоа што постапуваш така? Додека детето уште беше живо, ти постеше и плачеше, и не спиеше; а откако умре детето, ти стана и јадеш леб и пишеш.”

24 ²² Давид им одговори: „Додека детето беше живо, јас постев и плачев, бидејќи мислев: кој знае, нема ли да се смили над мене Господ и нема ли детето да остане живо?”

26-31 ²³ А сега е умрено; зошто да постам? Зар можам да го вратам? Јас ќе отидам кај него, тоа нема да се врати кај мене.”

Раѓањето на Соломон

²⁴ И Давид ја утепи својата жена Витсавеја, и влезе кај неа и спиеше со неа; таа зачна и роди син, кому му даде име Соломон. И Господ го засака;

²⁵ и го испрати пророкот Натан, и тој го нарече: Једидија⁴, според словото Господово.

Давид ја освојува Рава

²⁶ Јоав војуваше против Рава Амонска и туку-речи го презеде тој царски град.

²⁷ Испрати Јоав гласници да му кажат на Давид: „Јас ја нападнав Рава и ја освоив водата на градот;

²⁸ сега собери го другиот народ и тргни кон градот, и преземи го; зашто, ако го преземам јас, ќе му се даде моето име.”

²⁹ Давид го собра сиот народ, тргна кон градот Рава, војуваше против него и го презеде.

³⁰ Давид ја зеде круната на нивниот цар од главата негова, – а во неа имаше талант злато и скапоцен камен, – и ја стави Давид на својата глава, и однесе од градот многу голем плен.

³¹ А народот што беше во него, го изведе и му наложи да работи со пили, со железни гребла и со железни секири, или пак ги испрати да печат тули. Така

постапи тој со сите амонски градови. Потоа Давид се врати со сиот народ во Ерусалим.

Амнон и Тамара

13 Потоа се случи ова: Давидовиот син Авесалом имаше сестра убавица, по име Тамара, и Амнон, Давидовиот син, се вљуби во неа.

² И Амнон толку се мачеше што се разболе по сестра си Тамара зашто таа беше девица, и на Амнон му се виде дека ќе биде многу тешко да направи нешто со неа.

³ Но Амнон имаше пријател, по име Јонадав, син на Шима, Давидов брат; а Јонадав беше многу итар човек.

⁴ И тој му рече: „Зошто толку слабеш од ден на ден, царски сине, нема ли да ми кажеш?” Амнон му одговори: „Јас ја сакам Тамара, сестрата на братот мој Авесалом.”

⁵ Јонадав му рече: „Легни на леглото свое и направи се болен; и кога ќе дојде татко ти да те види, кажи му: Нека дојде сестра ми Тамара и да ми даде да јадам, и да зготви пред мои очи јадење, да го видам и да јадам од нејзините раце.”

⁶ Амнон легна и се направи болен, и царот дојде да го види; Амнон тогаш му рече на царот: „Нека дојде сестра ми Тамара и да приготви пред мои очи две слатки питки, та да каснам од рацете нејзини.”

⁷ Давид испрати човек во куќата да ѝ каже на Тамара: „Оди во куќата на братот свој Амнон и зготви му јадење.”

⁸ Таа отиде во куќата на својот брат Амнон, а тој лежеше. Таа зеде брашно, замеси, приготви питки пред неговите очи и ги испече;

⁹ ја зеде тавата и ги стави пред него, но тој не сакаше да јаде. Тогаш рече Амнон: „Нека излезат сите што се покрај мене.” И излегоа сите луѓе што беа покрај него.

¹⁰ И Амнон ѝ кажа на Тамара: „Однеси го јадењето во внатрешната соба, и

13,1

3,2-3
1 Лет 3,
1-2,9

2

1 Моје 34,3
Јудита
12,16

⁴ 12,25. *Сакан од Господ.*

11 јас ќе каснам од твоите раце.” Тамара ги зеде питките што ги беше приготвила, и му ги однесе на брата си Амнон во внатрешната соба.

12 **11** А кога таа му стави да јаде, тој ја фати и ѝ рече: „Дојди легни со мене, сестро.”

14 Но таа рече: „Не, брате, немој да ме обесчестиш, зашто така не се постапува во Израил; не прави го тоа безумство.

13 Па јас каде ќе одам со бесчестието свое? И ти ќе бидеш безумник во Израил; разговарај со царот; тој нема да откаже да ме даде за тебе.”

19 **14** Но тој не сакаше да ги слуша нејзините зборови; ја совлада и легна со неа.

22 **15** Потоа Амнон ја замрази многу, така што омразата негова спрема неа беше послонна од љубовта што ја имаше кон неа; и Амнон ѝ рече: „Стани, оди си!”

16 А Тамара му рече: „Не, брате, да ме избркаш е поголемо зло од првото што ми го направи.” Но тој не сакаше да ја слуша.

17 И го повика момчето што му слугуваше, па му рече: „Истерај ја оваа надвор и заклучи ја вратата по неа.”

18 Таа носеше шарена облека, бидејќи такви горни облека носеа царските ќерки – девици. Слугата ја изведе надвор и ја заклучи вратата по неа.

19 Тамара си ја посипа главата своја со пепел, ја раскина својата шарена облека, со која беше облечена, ги стави рацете свои на главата своја, и така одеше и викаше.

20 А брат ѝ Авесалом ѝ рече: „Нели Амнон, братот мој, беше со тебе? Но сега молчи, сестро; тој ти е брат; не го кини срцето свое заради таа работа.” И Тамара живееше самотно во домот на братот свој Авесалом.

21 Царот Давид слушна за сето тоа и силно се разгневи, (но не го наскрби духот на синот свој Амнон, кого многу го сакаше, бидејќи му беше првороден).

22 Авесалом, пак, не му рече на Амнон ни лошо ни добро; тој го намрази Амнон, поради тоа што ја обесчести сестра му Тамара.

Авесалом наредува да ѝ убијат Амнон и ѝ обејнува

23 По две години имаше стрижба на овци кај Авесалом во Ваал-Асор, близу до Ефрем и Авесалом ги повика сите царски синови.

24 И дојде Авесалом кај царот и рече: „Ете, кај твојот слуга денес има стрижба на овци, нека појде царот и слугите негови со твојот слуга.”

25 Но царот му рече на Авесалом: „Не, синко, нема да дојдеме сите за да не ти додеваме.” И Авесалом го молеше многу; но тој не сакаше да оди и го благослови.

26 Тогаш Авесалом му рече: „Нека дојде со нас барем братот мој Амнон.” А царот му рече: „Зошто да дојде со тебе?”

27 Но Авесалом го убеди и тој го пушти со него Амнон и сите царски синови. (И Авесалом приреди царска гозба).

28 Авесалом им заповеда на момците свои, велејќи им: „Гледајте, кога ќе се развесели срцето на Амнон од виното, и кога јас ќе ви кажам: удрете го Амнон, тогаш убијте го, не плашете се; тоа јас ви заповедам, бидете смели и храбри.”

29 Авесаломовите слуги направија со Амнон, како што им заповеда Авесалом. Тогаш станаа сите царски синови, се качи секој на маската своја и избегаа.

30 Кога тие беа уште на пат, дојде глас до Давид дека Авесалом ги убил сите царски синови, и дека од нив не останал ни еден.

31 Тогаш царот стана, ја раскина облеката своја, и се фрли на земјата, и сите слуги негови што стоеја крај него, ги раскинаа своите облека.

32 Но Јонадав, синот на Шима, Давидов брат, рече: „Да не мисли господарот мој дека сите момци, царски синови се убиени: само Амнон е убиен, зашто Авесалом ја имаше таа мисла од денот, кога Амнон ја обесчести сестрата негова;”

33 поради тоа, мојот господар, царот, нека не се обеспокојува од мислата дека сите царски синови умреле; умре само Амнон.”

231 Мојс
38,12
1 Цар 25,2**28**3 Мојс
20,17**31**

1,11

32

13,3

18 Царот одговори и ѝ рече на жената: „Не го криј од мене тоа што ќе го прашам.” И жената рече: „Говори, господаре мој, царе.”

19 Царот ја праша: „Во сето тоа не е ли со тебе раката на Јоав?” Жената одговори и рече: „Да ти е жива душата, господаре мој, царе, не може да има скршнување ни десно, ни лево; вистина, твојот слуга Јоав ми заповеда и тој ги стави во устата на слугинката твоја сите тие зборови.”

20 Твојот слуга Јоав го направи тоа за да го измени текот на настанот. Но мојот господар царот е мудар, како што е мудар ангелот Божји, тој разбира сè што се случува на земјата.”

21 И царот му рече на Јоав: „Ете, јас направив според зборот твој, оди впрочем, врати ми го детето Авесалом.”

22 Тогаш Јоав падна ничкум на земјата и се поклони, и го благослови царот, велејќи: „Сега слугата твој знае дека добил благонаклоност во твоите очи, господаре мој, царе, бидејќи царот постапи според зборот на својот слуга.”

23 Па стана Јоав, та отиде во Гешур и го доведе Авесалом во Ерусалим.

24 И царот рече: „Нека се врати во куќата своја, но лицето мое да не го гледа.” И Авесалом отиде во куќата своја, но царското лице не го виде.

Давид се ѝомирува со Авесалом

25 Меѓу сите Израилци немаше таков убавец како Авесалом, ни толку пофалуван како него: од петиците на нозете до врвот на главата негова во него немаше недостаток.

26 Кога ќе ја истрижеше косата своја, а тој ја стрижеше секоја година, бидејќи му тежеше; косата од главата негова тежеше двесте шекели според царската мера.

27 И на Авесалом му се родија три сина и една ќерка, по име Тамара; таа беше многу убава. (И му стана жена на Ровоам, Соломоновиот син, и му го роди Авија).

28 И остана Авесалом во Ерусалим две години, но царевото лице не го виде.

29 Тогаш Авесалом испрати по Јоав за

да го одведе кај царот, но тој не сакаше да дојде кај него. Го повика и вторпат, но тој пак не сакаше да дојде.

30 Тогаш Авесалом им рече на своите слуги: „Ја гледате ли нивата на Јоав до мојата? Тој таму има јачмен; одете и изгорете го со оган.” И Авесаломовите слуги ја изгореа со оган онаа нива. (И дојдоа слугите на Јоав кај него, ги раскинаа облеките свои, и рекоа: „Авесаломовите слуги ја изгореа нивата твоја со оган”).

31 И стана Јоав, па отиде кај Авесалом дома и му рече: „Зошто слугите твои ја изгореа нивата моја со оган?”

32 А Авесалом му одговори на Јоав: „Ете, јас испраќав по тебе и велев: „Дојди тука, и јас ќе те пратев кај царот да кажеш: зошто сум дошол од Гешур? Подобро ќе беше да останев таму. Јас сакам да го видам лицето на царот. Ако, пак, сум виновен, убиј ме!”

33 Јоав отиде кај царот и му го раскажа тоа. Царот го повика Авесалом. Тој дојде кај царот, му се поклони и падна ничкум на земја пред царот. И царот го бакна Авесалом.

Авесалом ѝежне да ја добие моќта

15 Потоа Авесалом си набави коли и коњи и педесет брзоодци.

2 Авесалом стануваше изутрина рано, се запираше крај патот покрај портите и, кога некој имаше поплака и одеше кај царот на суд, тој го повикуваше и го прашуваше: „Од кој град си?” И кога оној одговараше: „Од тоа и тоа Израилево племе е твојот слуга”,

3 тогаш Авесалом му велеше: „Ете, твоето дело е добро и праведно, но кај царот нема кој да те ислуша.”

4 И Авесалом уште велеше: „О, да беа ме поставиле мене за судија во оваа земја! Кај мене би доаѓал секој, кој има спор и поплака, и јас би судел по правда.”

5 И кога некој ќе се доближеше да му се поклони, тој ја протегаше раката и го прегрнуваше и го бакнуваше.

6 Така постапуваше Авесалом со секој Израилец, кој доаѓаше кај царот да се суди, и навлегуваше Авесалом во срцата на Израилците.

321 Цар 20,8
Дела 25,11**33**15,5
19,40
20,9
1 Мојс
27,26,27
29,11
48,10
50,1**15,2**19,9
5 Мојс
21,19
Пута 4,1,11**5**3 Цар
1,16,31,53
2,19

ВТОРА КНИГА ЦАРСТВА

7 Откако изминаа четириесет години од царувањето на Давид, Авесалом му рече на царот: „Да одам и да го исполнам мојот завет што Му го бев дал на Господ во Хеврон.

8 Зашто јас, твојот слуга, кога живеев во Гешур, во Арам, ветив: ако Господ ме врати во Ерусалим дека ќе Му принесам жртва на Господ.”

9 А царот му рече: „Оди со мир.” И тој стана и отиде во Хеврон.

10 А Авесалом испрати тајни гласници меѓу сите израилски племиња, велелјќи: „Кога ќе чуете звук од труба, велете: „Авесалом стана цар во Хеврон.””

11 Од Ерусалим отидоа со Авесалом двесте души што ги беше поканил, и тие отидоа пристојно, без да знаат, каква е работата.

12 Авесалом испрати да го повикаат гилонецот Ахитофел, Давидов советник, од неговиот град Гилон, додека тој принесуваше жртви. И започна голем заговор и народот се собираше и се умножуваше околу Авесалом.

Давид беѓа од Ерусалим

13 И дојде разузнавач при Давид и рече: „Срцето на Израилците се сврте кон Авесалом.”

14 Тогаш им рече Давид на сите свои слуги што беа при него во Ерусалим: „Станувајте да бегаме, зашто за нас нема спас од Авесалом; брзајте да излезе да не нè затече и нè фати да не ни навлече зло и да го разори градот со сечилото на мечот.”

15 Царските слуги му рекоа на царот: „За сè што ќе заповеда нашиот господар, царот, ние сме твои слуги.”

16 Па излезе царот и по него сиот дом негов пешки. Царот остави десет свои најоженици да ја чуваат куќата.

17 И излезе царот и сиот народ пешки, и застанаа кај последната кука.

18 И сите слуги негови врвее од двете страни негови, и сите Керетијци, сите Пелетијци и сите Гетчани – до шестотини души што беа дошле заедно со него од Гет, одеа пред царот.

19 И царот му рече на Гетчанецот Итај: „Зошто си тргнал и ти со нас? Врати се и остани со оној цар, бидејќи ти си туѓинец и си избегал од својата земја.

20 Ти си дошол вчера, а денес ќе те терам да одиш со нас ли? Јас одам, каде што можам; врати се и врати ги со себе и браќата свои; Господ нека ти подари милост и правда!”

21 А Итај му одговори на царот и рече: „Жими Господ, и жими мојот господар, царот; каде и да биде мојот господар, царот, жив или мртов, таму ќе биде и твојот слуга.”

22 Тогаш Давид му рече на Итај: „Дојди, пак, и оди со мене.” И тргна Гетчанецот Итај и сите луѓе негови и сите деца што беа со него.

23 И целата земја плачеше на висок глас. И сиот народ минуваше, и царот го мина потокот Кедрон; и тргна сиот народ и царот по патот кон пустината.

24 Ете, и свештеникот Садок и заедно со него сите левити го носеа ковчето на Божјиот завет, и го оставија Божјиот ковчег, а Авијатар пак стоеше на височината, додека сиот народ излезе од градот.

25 И царот му рече на Садок: „Врати го Божјиот ковчег во градот (и нека стои на местото свое). Ако најдам милост пред очите на Господ, Тој ќе ме врати и ќе ми даде да Го видам Него и Неговото живеалиште.

26 Ако, пак, Тој каже: „Немам кон тебе благонаклоност”, тогаш, ете ме; нека прави со мене она што ќе Му се види дека е добро.”

27 И му кажа уште царот на свештеникот Садок: „Гледаш ли, – врати се во градот со мир заедно со син си Ахимаац и со Авијатаровиот син Јонатан, двајцата ваши синови;

28 гледате ли, јас ќе се позабавам по рамнината во пустината, додека ми стигне известување од вас.”

29 Садок и Авијатар го вратија Божјиот ковчег во Ерусалим и останаа таму.

30 А Давид тргна кон Елеонската Планина, искачувајќи се плачеше; гла-

19
18,2

21

Рута 1,
16-17
Лк 22,33

23

3 Цар 2,37
Јн 18,1

24

8,17
20,25
1 Цар
22,20

25

Пс 26,4
42,3
84,1-2

26

1 Цар 3,18

27

3 Цар 1,42

28

17,16

30

19,5
Ер 14,3-4
Ест 6,12

- 31** вата му беше покриена, и тој одеше бос; и сите луѓе што беа со него, ја покрија секој својата глава, одеа и плачеа.
- 32** ³¹ Му јавија на Давид и рекоа: „И Ахитофел е меѓу заговорниците со Авесалом.“ И рече Давид: „Господи, Боже мој, осуети го советот на Ахитофел.“
- 33** ³² Кога Давид се искачи на врвот од гората, каде што сакаше да Му се поклонил на Господ, ете во пресрет му доаѓа Кушиј, Давидов прв пријател: облеката му беше раскината, и на главата имаше прав.
- 35** ³³ И Давид му рече: „Ако дојдеш со мене, ќе ми бидеш товар:
- 36** ³⁴ но, ако се вратиш во градот и му кажеш на Авесалом: „Царе, досега бев слуга на татко ти, а отсега натаму ќе бидам твој слуга“, ти ќе можеш да го осуетиш за мене советот на Ахитофел.“
- 16,1** ³⁵ Ете, таму со тебе ќе бидат свештениците Садок и Авијатар, и секој збор што ќе го чуеш од домот на царот, соопштувај им го на свештениците, на Садок и на Авијатар.
- 3** ³⁶ Заедно со нив таму се и двајцата нивни синови: Ахимаац, син Садоков, и Јонатан, син Авијатаров; по нив испраќајте ми ја секоја вест што ќе ја чуете.“
- ³⁷ Така, Кушиј, Давидовиот пријател, отиде во градот, а во тоа време Авесалом влегуваше во Ерусалим.

Давид и Сива

16 Кога Давид слезе од врвот на гората, ете, во пресрет му доаѓа Сива, слугата на Мемфивостеј, со две натоварени магариња со двесте лебови, сто мери суво грозје, сто низи смокви и еден мев со вино.

² Царот го праша Сива: „Зошто ти е тоа?“ Сива одговори: „Магарињата се за царскиот дом, за јавање, лебот и плодовите – за храна на момците, а виното – за изнемоштените во пустината.“

³ Царот праша: „Каде е синот на господарот твој?“ Сива му одговори на царот: „Ете, тој остана во Ерусалим и вели: „Токму сега домот Израилев ќе ми го врати татковото ми царство.““

⁴ И му кажа царот на Сива: „Ете, твое е сè што има Мемфивостеј.“ А Сива

одговори, поклонувајќи се: „Можеби ќе најдам милост пред очите на мојот господар – цар!“

Семеј го ѓроколнува Давид

⁵ Кога царот Давид стигна до Бахурим, ете, оттаму излезе еден човек од родот на Сауловиот дом, по има Семеј, син на Гера. Тој одеше и лошо зборуваше,

⁶ и фрлаше камења врз Давид и врз сите слуги на царот Давид; и сите луѓе и сите храбри беа десно и лево од царот.

⁷ Колнејќи го него, Семеј велеше: „Истиви се, убиецу, и злосторнику!“

⁸ Господ ја сврте против тебе сета крв на Сауловиот дом, на чие место ти се зацари, и Господ го предаде царството во рацете на синот твој Авесалом; и ете, ти си во неволја, затоа што си крвопиец.“

⁹ Тогаш Авеса, синот на Саруја, му рече на царот: „Зошто овој мртов пес го колне царот, господарот мој? Ќе одам и ќе му ја симнам главата.“

¹⁰ Царот рече: „Што ви е вам, синови Саруеви? Оставете го нека колне, зашто Господ му заповедал да го колне Давид. И кој може да му каже: „Зошто правиш така?““

¹¹ И Давид му рече на Авеса и на сите слуги свои: „Кога синот мој, кој излегол од телото мое, ја бара душата моја, дотолку повеќе може и еден Венијаминов син! Оставете го, нека колне, зашто Господ му заповедал;“

¹² можеби, Господ ќе погледне милостиво кон мојата понизност, и ќе ми воздаде Господ добро за денешното колнење!“

¹³ И одеа Давид и луѓето по патот свој, а Семеј врвеше покрај гората, откај неговата страна; врвеше, колнеше и фрлаше камења и земја кон него.

¹⁴ И стигна царот и сиот народ негов што беше со него, изморен, и таму си отпочинаа.

Кушиј се здружува со Авесалом

¹⁵ Авесалом, пак, и сиот израилски народ дојдоа во Ерусалим, и со него Ахитофел.

7-8

21,1-9

9

19,22

2 Мојс

22,28

10

15,25-26

Рим 9,20

1 Петр 2,23

15

15,37

16 ¹ Цар 10,24
³ Цар 1,25,31.
^{34,39} Кога Кушиј, Давидовиот прв пријател, дојде кај Авесалом, му рече: „Да живее царот!”

17 И Авесалом му рече на Кушиј: „Каква е таа твоја сесрдност кон твојот пријател! Зошто не отиде со пријателот свој?”

18-19 ^{15,34} Кушиј му одговори на Авесалом: „Не, јас ќе одам по оној што го избра Господ и оној народ и целиот Израил; со него сум и јас, и со него ќе останам.

20 ^{Суд 20,7} И притоа кому ќе му служам? Нели на синот негов? Како што му служев и на татко ти, така ќе ти служам и тебе.”

21 ^{15,16} ^{1 Цар 13,4} И притоа кому ќе му служам? Нели на синот негов? Како што му служев и на татко ти, така ќе ти служам и тебе.”

22 ^{12,11-12}

17,2 *Авесалом и Давидовиите наложници*

^{16,14} ⁵ Мојс 25,18 **20** И Авесалом му рече на Ахитофел: „Дајте совет што да правиме.”

21 Ахитофел му одговори на Авесалом: „Влези кај наложниците на татко ти што тој ги остави да го чуваат домот негов; и ќе чујат сите Израилци дека си станал омразен за таткото, и ќе им зацврстат рацете на сите што се со тебе.”

22 И поставија за Авесалом шатор на покривот, и Авесалом влезе кај наложниците на татко си пред очите на сиот Израил.

23 А советите што ги даваше Ахитофел, во она време се сметаа, како кога некој би Го допрашувал Бога. Таков беше секој Ахитофелов совет како за Давид, така и за Авесалом.

Кушиј му ѝрџивречи на Ахитофеловиот совет

17 Тогаши му кажа Ахитофел на Авесалом: „Ќе одберам дванаесет илјади души и ќе станам, ќе одам да го гонам оваа ноќ Давид;

² ќе го нападнам, кога ќе биде изморен и со отпуштени раце, и ќе му влеам страв; и сите луѓе што се со него ќе се разбегаат; и јас ќе го убијам само царот;

³ и сите луѓе ќе ги свртам назад кон тебе како што невеста се врти кон својот маж. Ти ја бараш душата само на еден човек, а сиот народ ќе биде смирен.”

⁴ Му се допаднаа тие зборови на Авесалом и на сите израилски старешини.

5 ^{15,32-34} ^{16,16-19} И Авесалом рече: „Повикајте го Кушиј Аркиецот; да чуеме што ќе рече тој.”

6 Дојде Кушиј при Авесалом, и Авесалом му рече, велејќи: „Еве што кажува Ахитофел; да постапам ли според зборовите негови? Ако, пак, не, кажи ти.”

7 А Кушиј му рече на Авесалом: „Овој пат не е добар советот што го дал Ахитофел.

8 Ти знаеш дека твојот татко и неговите луѓе се многу силни и раздразливи во нивните души, како мечка в поле, чии малечки се грабнати, и татко ти е маж воин; тој нема да ноќева со луѓето.

9 Ете, тој сега се крие во некоја пештера или на друго место, и ако некој падне при првиот напад врз нив, и ако чујат и кажат: „разбиени се луѓето што тргнаа по Авесалом”

10 тогаш и најхрабриот, чие срце е како лавовско срце, ќе падне со духот, зашто на сиот Израил му е познато, колку е храбар татко ти, и колку се јунаци оние што се со него.

11 Затоа јас советувам: нека се собере кај тебе сиот Израил, од Дан до Вирсавија, во мноштво како песок крај морето, и ти самиот ќе тргнеш среде него;

12 и тогаш ќе одиме против него, каде и да се наоѓа, и ќе го нападнеме, како што росата паѓа на земјата; и нема да му остане ни еден човек од сите оние што се со него;

13 ако, пак, влезе во некој град, тогаш сиот Израил ќе донесе во тој град јажиња, и ние ќе го завлечеме сè до реката, така што камче нема да остане таму.”

14 Тогаши рече Авесалом и сиот Израил: „Советот на Кушиј е подобар од Ахитофеловиот совет.” Така Господ пресуди да се осуети „добриот” Ахитофелов совет за да навлече Господ зло врз Авесалом.

Давид го ѝрминува Јордан

15 И Кушиј им кажа на свештениците, на Садок и на Авијатар: „Така и така Ахитофел го советува Авесалом и ста-

8
Ос 13,8
Изреки 17,12

10
23,8-23

11
1 Цар 3,20
13,5
Ер 33,22

14
15,31,34

15
15,27-
28,35-36

16 решините израилски, јас, пак, посоветував вака и вака.
15,28

17 И сега испратете гласници поскоро и кажете му на Давид така: да не останува оваа ноќ на рамнината во пустината, и што поскоро да помине од онаа страна да не загина царот и сите луѓе што се со него.”

18-20 Ионатан и Ахимаац чекаа кај Ен-Рогел. И отиде една слугинка, таа им раскажа, а тие отидоа и му јавија на царот Давид; зашто тие не можеа да се покажат во градот.
15,27,36
3 Цар 1,9

21 Ги виде едно момче и му јави на Авесалом; но тие двајцата брзо заминаа и отидоа во Бахурим, во куќата на еден човек, во чиј двор имаше бунар; тие се спуштија во него.
17,15-16

22 А жената зеде, та простре врз отворот на бунарот покривка и насипа одозгора прекрупа, така што ништо не се забележуваше.
15,12
4 Цар 20,1
Мт 27,5

23 Дојдоа Авесаломовите слуги во куќата при жената и запрашаа: „Каде се Ахимаац и Ионатан?” А жената им одговори: „Отидоа накај реката.” Тие ги бараа и не ги најдоа, и се вратија во Ерусалим.
2,8

24 Откако си заминаа, оние излегоа од бунарот, отидоа и му јавија на царот Давид, велејќи му: „Станувајте и што поскоро преминувајте преку водата, зашто Ахитофел даде таков и таков совет за вас.”

25 Тогаш Давид стана и сите луѓе што беа со него, и го минаа Јордан; на разднување не остана ни еден што не го премина Јордан.
19,14
20,9-12
1 Јер 2, 13-17

26 Ахитофел, кога виде дека неговиот совет не го послушаа, го оседла магарето, се подготви, отиде во домот свој, во својот град, откако ги уреди домашните и се обеси, умре, и го погребаша во татковиот му гроб.

Давид во Маханаим

24 Давид стигна во Маханаим, а Авесалом го премина Јордан, тој и сиот Израил со него.

25 Наместо Јоав, Авесалом го постави над војската Амоса. Амоса беше син на еден човек по име Јитра, од Лизреел, кој

се ожени за Авигал, ќерка на Нахас, сестра на Саруја, Јоавова мајка.

26 А Израил се смести во логорот со Авесалом во Галаадската земја.

27 Кога Давид стигна во Маханаим, Нахасовиот син Шовиј од Рава Амонска, и Махир, Амиеловиот син, од Ло-Девар, и Галаадчаниецот Верзелиј од Рогелим,

28 донесоа десет постели, десет чинии и земјани садови, жито и јачмен, брашно и булгур, грав и леќа и печени зрна,

29 мед и масло, овчо и кравјо сирење, – донесоа храна на Давид и на луѓето што беа со него; зашто тие си рекоа: народот е гладен и уморен и жедува во пустината.

Војската на Авесалом е совладана

18 Давид ги прегледа луѓето што беа со него, и постави над нив илјаданачалници и стотници.

2 Давид ги испрати луѓето: една третина под водство на Јоав, една третина под водство на Авеса, синот Саруев, брат Јоавов, една третина под водство на Гетчаниецот Итај. Тогаш царот им рече на луѓето: „И јас ќе дојдам со вас.”

3 Но луѓето му одговорија: „Не доаѓај, зашто, ние и да избегаме, тоа нема да се забележи; и половината од нас да умре, тоа исто така нема да се забележи; ти, бидејќи сам чиниш колку десет илјади од нас, затоа подобро е за нас да ни помагаш од градот.”

4 Царот им рече: „Што ќе најдете за добро, тоа и ќе го направам.” И царот се задржа кај портите, и сиот народ излегуваше по стотици и по илјади.

5 Царот им заповеда на Јоав, Авеса и Итај, велејќи: „Зачувајте ми го момчето Авесалом.” И сите слушнаа што им заповедаше царот на сите началници за Авесалом.

6 Излегоа луѓето во полето против Израилците, и започна битка во Ефремовата Гора.

7 И народот Израилев беше победен од Давидовите луѓе; тој ден таму имаше голем пораз, – беа убиени дваесет илјади души.

8 А битката се прошири по целата

27

9,4
12,26,29
19,32-33
3 Цар 2,7

28-29

16,1-2

18,1

1 Цар 8,12

2

Сул 7,16
9,43
1 Цар
11,11
13,17

3

21,17

5

18,12
19,1

8

2,26
11,25

ВТОРА КНИГА ЦАРСТВА

9 онаа земја, и гората проголта повеќе луѓе, отколку што се истреби со мечот во тој ден.

16
2,28
20,22

Јоав го убива Авесалом

17 ⁹ Авесалом се сретна со Давидовите слуги; тој јаваше маска. Кога маската навлезе под гранките на еден голем даб, косата на Авесалом му се заплетка во гранките од дабот, и тој почна да виси меѓу небото и земјата, а маската што беше под него избега.

Ис.Н. 7,26
8,29
1 Цар 4,10
3 Цар 12,16

18
14,27

¹⁰ Некој го виде тоа и му јави на Јоав, велејќи: „Ете, јас го видов Авесалом како виси на дабон.“

¹¹ Јоав му кажа на човекот што му го соопшти тоа: „Ете, си видел; зошто не го кутна таму на земја? Ќе ти дадев десет шекели сребро и еден појас.“

¹² И оној му одговори на Јоав: „Да ставеа во рацете мои и илјада шекели сребро, и тогаш не би кренал рака врз царскиот син; зашто ние чувме дека царот ти заповеда тебе, на Авеса и на Итај, велејќи: „Зачувајте ми го момчето Авесалом“;

¹³ и да бев постапил поинаку во опасност по животот свој, тоа не би останало сокриено од царот, па и ти би станал против мене.“

¹⁴ Јоав рече: „Нема зошто да се занимавам со тебе.“ И зеде во рацете три стрели и ги забодде во срцето на Авесалом, кој уште беше жив на дабот.

¹⁵ Тогаш го опколија Авесалом десет момци, Јоавови оруженосци, го удираа и го умртвија.

¹⁶ И затруби Јоав со труба и луѓето што го гонеа Израил, се вратија, бидејќи Јоав го штедеше народот.

¹⁷ Го зеда Авесалом, го фрлија во гората, во длабока јама, и натрупаа врз него голема грамада камења. И сите Израилци се разбегаа, секој во шаторот свој.

Давид разбира за смртта на Авесалом

¹⁸ Уште додека беше жив, Авесалом си беше изградил споменик во Цар-

ската Долина; зашто велеше: „Јас немам син за да се зачува споменот за името мое.“ И до денес тој се нарекува Јад Авесалом⁵.

¹⁹ Ахимаац, синот Садоков, му рече на Јоав: „Ќе трчам да му јавам на царот дека Господ преку Својот суд го спаси од рацете на непријателите негови.“

²⁰ Но Јоав му рече: „Нема да бидеш известувач на добра вест денес; друг ден ќе јавиш, а не денес, зашто царевият син умре.“

²¹ Јоав му рече потоа на Кушиј: „Оди, јави му на царот што си видел.“ И Кушиј му се поклони на Јоав и отрча.

²² Но Ахимаац, Садоковиот син, настојуваше и му велеше на Јоав: „Што и да биде, и јас ќе трчам по Кушиј.“ а Јоав му одговори: „Што ти треба да трчаш, синко? Добра вест нема да однесеш.“

²³ Ахимаац рече: „Така нека биде, но јас ќе отрчам.“ Тогаш Јоав му рече: „Трчај.“ И Ахимаац потрча по напреден пат и го престигна Кушиј.

²⁴ Во тоа време Давид седеше меѓу двете порти. И стражарот излезе под вратната стреа откај сидот, ги крена очите и виде, еден човек трча.

²⁵ И стражарот извика и му соопшти на царот. А царот рече: „Ако е сам, вест носи во устата своја.“ А оној сè повеќе и повеќе се приближуваше.

²⁶ Стражарот виде друг човек дека трча; и стражарот му викна на вратарот: „Ете, уште еден човек трча.“ Царот рече: „И тој е известувач.“

²⁷ Стражарот рече: „Го гледам одењето на првиот, тоа прилега на одењето на Ахимаац, Садоковиот син.“ А царот рече: „Тој е добар човек и доаѓа со добра вест.“

²⁸ Ахимаац извика и му рече на царот: „Мир!“ И му се поклони на царот со лицето до земја и рече: „Благословен Господ, Бог твој, Кој ги предаде луѓето што беа кренале рака против мојот господар, царот!“

²⁹ А царот праша: „Здраво ли е момчето Авесалом?“ Ахимаац одгово-

19
15,36
18,31

24
19,9
4 Цар 9,
17-20

27
3 Цар 1,42

29
1 Мојс
43,27-28
1 Цар 4,14
14,16

⁵ 18,18. Авесаломов споменик.

31 18,19
Суд 5,31
ри: „Видов голема мешаница, кога царскиот служител Јоав го испраќаше својот слуга; но не знам што стануваше таму.”

32 1 Цар 25,26
30 Царот рече: „Помести се и застани тука.” И тој се помести и застана.

33 15,30
19,1 1 Мојс 37,34-35
31 Ете, пристигна и Кушиј по него. И Кушиј му рече на царот: „Добра вест за господарот мој, царот! Господ ти направи денес правда, спасувајќи те од раката на сите што беа станале против тебе.”

2 Плач 5,15
32 А царот го праша Кушиј: „Здраво ли е момчето Авесалом?” Кушиј одговори: „Да даде Бог со непријателите на мојот господар, царот, и со сите зломисленици против тебе да се случи истото што го снајде момчето!”

33 Се вознемири царот и отиде во собата над портите и плачеше и, кога си одеше, велеше вака: „Сине Авесаломе! Сине, сине Авесаломе! О, да бев умрел јас наместо тебе, Авесаломе, сине мој, сине!”

Давидоваџа болка

19 Му соопштија на Јоав: „Ете, царот плаче и тагува за Авесалом.”

2 И победата во оној ден се претвори во плачење за целиот народ: зашто тој ден народот слушна и велеше дека царот жали за синот свој.

3 Тогаш народот влегуваше во градот скришно, како што се притајуваат од срам луѓето што избегале од борба.

4 А царот го покри лицето и викаше силно: „Сине Авесаломе, Авесаломе, сине мој, сине!”

5 Потоа Јоав дојде кај царот дома и рече: „Ти денес ги посрами сите слуги свои, кои го спасија денес животот твој, животот на твоите синови и ќерки, животот на твоите жени и животот на твоите наложници;

6 ти ги сакаш оние што те мразат, а ги мразиш оние што те сакаат, бидејќи денес покажа дека за тебе се ништо и водачите и слугите; денес разбрав дека тебе ќе ти беше попрјатно ако Авесалом останеше жив, а ние сите да бевме изумреле;

7 затоа стани, излези и позборувај им по срце на слугите твои; зашто, се колнам во Господ дека, ако не излезеш, оваа ноќ ниеден човек нема да остане со тебе; тоа ќе биде за тебе полошо од сите беди што те снашле од младоста до денес.”

8 Стана царот и седна крај портите, а на сиот народ му јавија дека царот седи крај портите. И сиот народ дојде пред царот кај портите; а приврзаниците на Авесалом се разбегаа по шаторите свои.

Давид е љовикан да се врати во Ерусалим

9 И сиот народ од сите племиња Израилеви се препираше и велеше: „Царот Давид нè спаси од рацете на непријателите наши и нè ослободи од рацете на Филистејците, а сега самиот избега од оваа земја, од царството свое, од Авесалом.

10 Но Авесалом, кого го помазавме за цар над нас, умре во борбата; а сега зошто одолговлекувате, та не го враќате царот?” (Овие зборови на сиот Израил стигнаа до царот).

11 Тогаш царот Давид испрати да им кажат на свештениците, на Садок и на Авијатар, кажете им на Јудините старешини: „Зошто сакате да бидете последни во враќањето на царот во домот негов, кога зборовите на сиот Израил стигнаа до царот во домот негов.

12 Вие сте мои браќа, вие сте моја коска и моја плот, зошто сакате да бидете последни за враќањето на царот во домот негов?”

13 А на Амоса кажете му: „Нели си ти моја коска и моја плот? Господ нека ми испрати тешка казна и уште повеќе да ми додаде, ако ти не станеш кај мене засекогаш воен началник место Јоав!”

14 И тој ги поколеба срцата на сите Јудини мажи како на еден човек. И тие испратија да му кажат на царот: „Врати се ти и сите твои слуги.”

15 Се врати царот и стигна до Јордан, а Јудеите дојдоа во Гилгал да го пречекаат царот и да го преведат преку Јордан.

8
18,4

9
3,18
8,1-14

10
18,17

12
5,1

13
17,25

ВТОРА КНИГА ЦАРСТВА

17 <sup>16,1-4
19,27-28</sup> **16** И Семеј, синот на Гера, Венија-миновец од Бахурим, побрза и отиде со Јудејците да го пречека царот Давид;

18-20 <sup>16,9-13
3 Цар
2,8,36-46</sup> *Давид го пошлѐдува Семеј*

21-22 <sup>16,9-10
1 Цар
11,13</sup> **17** а заедно со него имаше илјада луѓе од Венијаминовото племе, и Сива, слугата на Сауловиот дом, со петнаесетте синови свои и со дваесетте слуги свои; тие го преминаа Јордан пред лицето на царот (и подготвија да мине царот преку Јордан).

23 ^{3 Цар 2,8} **18** Кога го доведоа сплавот, за да го пренесат семејството на царот и да му послужат, тогаш Семеј, синот на Гера, падна ничкум пред царот штом тој го премина Јордан,

24 ^{9,3-12} **19** и му рече на царот: „Господаре, не ми го сметај за престап и не го спомнувај она, со кое згреши слугата твој во оној ден, кога мојот господар излегуваше од Ерусалим, и не го ставај тоа, царе, на срце;

20 зашто слугата твој знае дека згрешил; и, ете, од целиот Јосифов дом дојдов денес прв да го пречекам господарот свој, царот.”

21 Авеса, Саруевиот син, проговори и рече: „Зарем Семеј нема да умре, поради тоа што зборуваше лошо за помазаникот Господов?”

22 А Давид рече: „Што сакате вие од мене, синови Саруеве, та сега ми станувате клеветници? Денес ли треба да биде убиен некој од Израил? Не знам ли јас дека денес сум цар над Израил?”

23 Тогаш му рече царот на Семеј: „Ти нема да умреш.” И царот му се заколна.

24 Излезе да го пречека царот и Мемфивостеј, синот на Јонатан, Сауловиот син. Тој не си ги беше измил нозете, (ниту ги исекол ноктите), не беше се грижел за брадата своја и не ги беше испрал алишттата свои од оној ден, кога царот излезе, до денот кога се врати со мир.

Давид се помирува со Мемфивостеј

25 Кога тој излезе од Ерусалим да го пречека царот, царот го праша: „Мемфивостеје, зошто не дојде со мене?”

26 Овој одговори: „Господаре мој, царе, мојот слуга ме излага, зашто јас, слугата твој, си велев: „Ќе го оседлам магарето, ќе се качам на него и ќе отидам со царот”, бидејќи слугата твој е куц.

27 А тој го наклевети слугата твој пред господарот мој, царот. Но мојот господар, царот, е како ангел Божји: затоа прави што ти се чини добро во твоите очи.

28 И ако и целиот дом на мојот татко заслужи смрт пред мојот господар, ти сепак го постави својот слуга меѓу твоите сотрпезници; какво право имам, пак, уште да се поплакувам пред царот?”

29 А царот му рече: „Зошто го зборуваш сето ова? Јас реков, ти и Сива да ги поделите меѓу себе нивите.”

30 Но Мемфивостеј му одговори на царот: „Ако сака нека земе тој сè, откако мојот господар – цар се врати со мир во домот свој.”

31 Дојде од Рогелим и Галадчанецот Верзелиј и го мина со царот Јордан за да го придружи од онаа страна на Јордан.

Давид му се оддолжува на Верзелиј

32 А Верзелиј беше многу стар, на осумдесет години. Тој го хранеше царот додека живееше во Маханаим, бидејќи беше имотен човек.

33 Царот му рече на Верзелиј: „Дојди со мене, и јас ќе те хранам во Ерусалим.”

34 Но Верзелиј му одговори на царот: „Многу ли ми останува да живеам, та да одам со царот во Ерусалим?”

35 Сега сум на осумдесет години; ќе разликувам ли добро од лошо? Ќе го распознае ли слугата твој вкусот на тоа што ќе го јаде и ќе го пие? И ќе можам ли да го слушам гласот на пејачите и пеачките? Зошто, пак, слугата твој да му биде товар на својот цар – господар?

36 Слугата твој ќе го придружи уште малку царот од оваа страна на Јордан: зашто, впрочем, царот да ме наградува со таква милост?

37 Дозволи му на слугата твој да се врати и да умре во својот град, крај гро-

27
14,17,20
16,3

28
9,9-13
21,6-9

31
17,27

32
17,28-29

38 бот на татко си и на мајка си. Но, ете, слугата твој, синот мој Кимхам, нека отиде со мојот цар – господар, и ти постапи со него, како што ти е волја.”

44 Царот му рече: „Нека дојде Кимхам со мене, и јас ќе направам за него, она што ти е волја; и сè што би посакал ти од мене, ќе направам за тебе.”

20,1 Тогаш сиот народ го премина Јордан, и царот исто така. Царот го бакна Верзелиј и го благослови и тој се врати во домот свој.

19,43-44 И царот тргна за Гилгал; тргна со него и Кимхам; и сиот јудејски народ и половината израилски народ го придружија царот.

Сйор йомеџу Јудејциџиџе и Израилциџиџе

41 И, ете, сите Израилци дојдоа кај царот и му рекоа: „Зошто нашите браќа, мажите Јудини, те грабнаа тебе, и го преведоа преку Јордан царот и челадта негова и заедно со него и сите Давидови луѓе?”

42 Сите Јудини мажи им одговорија на Израилците: „Затоа што царот ни е нам близок; и зошто се лутите поради тоа? Зар сме изеле нешто од царот, или сме добиле од него дарови? (Или нè ослободил од даноци?)”

43 А Израилците им одговорија на Јудините мажи и рекоа: „Ние сме десет делови во царот, исто така и за Давид; (ние сме првенец, а не вие;) зошто, пак, нè презирате? Нели ние први прозборевме да го вратиме нашиот цар? Но зборот на Јудините мажи беше пожесток од зборот на Израилците.”

Сева се рзѓневува кон Давид

20 Случајно таму се наоѓаше еден лош човек, по име Сева, син на Бихриј, од Венијаминовото племе. Тој затруби со труба и рече: „За нас нема дел во Давид и нема за нас наследство кај Јесеевиот син; Израилци, сите во шаторите!”

2 И сите Израилци се одделија од Давид и отидоа по Сева, синот на Бихриј, а Јудејците останаа од страната на царот свој, од Јордан до Ерусалим.

Јоав џо убива Амаса

3 Давид дојде во домот свој во Ерусалим; и ги зеде царот десетте жени наложници што беше ги оставил да ја чуваат куќата; ги смести во одделна куќа под надзор; ги хранеше, но не одеше кај нив. И тие престојуваа таму сè до смртта своја и живееше таму како вдовици.

4 А му рече царот на Амаса: „Свикај ги за три дни Јудејците кај мене и ти самиот дојди тука!”

5 И Амаса отиде да ги свика Јудејците, но се задржа повеќе од определеното време.

6 Тогаш Давид му рече на Авеса: „Бихриевиот син Сева сега ќе ви донесе повеќе зло, отколку Авесалом; земи ги слугите на господарот свој и следи го, да не би да најде утврдени градови и да се сокрие од очите наши.”

7 И излегоа по него Јоавовите луѓе, и Керетијците и Пелетијците, и сите храбри борци тргнаа од Ерусалим во потера по Бихриевиот син Сева.

8 А кога се доближија до големиот камен што е кај Гаваон, ги сретна Ама-са. Јоав беше облечен во воената облека своја и препашан со меч, кој висеше на колкот во ножница и кој лесно се вадеше од неа и влегуваше.

9 Јоав му рече на Амаса: „Здрав ли си, брате?” Јоав ја фати со својата десна рака брадата на Амаса за да го бакне.

10 Амаса, внимаваше на мечот што беше во раката на Јоав, и тој го прободде со него во стомакот, така што превата му се истурија на земја, без да го удри по вторпат, и тој умре. Јоав и братот негов Авеса тргнаа во потера по Сева, Бихриевиот син.

Сева џо йрекинува својоџ џнев

11 Еден од Јоавовите слуги стоеше кај трупот на Амаса и велеше: „Кој му е верен на Јоав и кој е за Давид, нека оди по Јоав!”

12 А умрениот Амаса лежеше во крвта среде патот. И тој човек, гледајќи дека сите луѓе се запираат над него, го одвлече Амаса од патот во полето и

315,16
16,21-22**4**17,25
19,14**7**8,18
15,18
3 Цар 1,38**8**2,13
3,30
1 Цар
17,38-39
18,4**9**

Мт 26,49

102,23
3,27
1 Цар 26,8
3 Цар 2,5

15 стави врз него облека, бидејќи виде дека ссекој што минуваше, се запираше над него.
 Ер 6,6
 Ез 4,2
 26,8

16 ¹³ Но кога тој беше оддалечен од патот, сиот народ Израилев тргна по Јоав да го гони Сева, Бихриевиот син.
 14,2

17 ¹⁴ И тој мина низ сите израилски племиња до Авел-Бет-Мааха и преку целиот Берим; и сите жители од градовите се собираа и одеа по него.
 1 Цар 25,24

20 ¹⁵ И дојдоа и го опсадија Авел-Бет-Мааха; издигнаа насип пред градот, се приближија до сидот, и сите луѓе што беа со Јоав, нагнаа да го соборат сидот.
 1 Цар 2,30
 12,23

22 ¹⁶ Тогаш една умна жена извика од градскиот сид: „Чујте, чујте, кажете му на Јоав да дојде ваму, и јас ќе поразговарам со него.”
 2,28
 18,16

¹⁷ Јоав се приближи до неа, и жената праша: „Ти ли си Јоав?” И тој одговори: „Јас сум.” Таа рече: „Чуј ги зборовите на слугинката твоја.” А тој одговори: „Слушам.”

¹⁸ Таа рече: „Едно време велеа: кој сака да праша, нека праша во Авел; и така го решаваа проблемот. (Има ли уште такви, кои се решиле да останат верни Израилци? Нека прашаат во Авел: Има ли уште?)”

¹⁹ Јас сум од мирните, верни израилски градови, а ти сакаш да го урнеш градот, и тоа градот – мајка во Израил. Зошто да го разурнуваш наследството Господово?”

²⁰ Јоав одговори и рече: „Далеку да е од мене, јас да разурнувам или да уништувам!”

²¹ Тоа не е така; не се работи за тоа, туку еден човек од Ефремовата Гора, по име Сева, синот Бихриев, крена рака против царот Давид; само него дајте ми го, и јас ќе отстапам од градот.” А жената му рече на Јоав: „Еве, неговата глава ќе ти биде фрлена од сидот.”

²² Жената отиде пред сиот народ со умните зборови свои и му зборуваше на целиот град да му ја пресечат главата на Сева, Бихриевиот син. И му ја пресекоа главата на Сева, синот на Бихриј, и му ја фрлија на Јоав. Тогаш Јоав затруби со труба, и сите луѓе се разотидоа од

градот по шаторите свои; а Јоав се врати во Ерусалим кај царот.

Список на Давидовите чиновници

²³ Јоав беше поставен над сета израилска војска, додека Ванеја, синот на Јехојада, командуваше со Керетијците и над Пелетијците;

²⁴ Хадорам одговараше за даноците; Јосафат, Ахилудовиот син, беше летописец;

²⁵ Сева – писар; Садок и Авијатар – свештеници;

²⁶ исто така и Ира Јаирецот беше свештеник кај Давид.

Гаваонците и њојомците на Саул

21 Во дните на Давид имаше по земјата три години глад, година по година. Давид Го праша Господа. И Господ рече: „Тоа е поради Саул и крвничкиот дом негов, поради тоа што ги убиваше Гаваонците.”

² Тогаш царот ги повика Гаваонците и зборуваше со нив. Гаваонците не беа од Израилевите синови, туку остатоци од Аморејците, на кои Израилците им се заколнаа дека ќе ги поштедат, но Саул сакаше да ги уништи од ревност кон потомците на Израил и на Јуда.

³ И Давид им рече на Гаваонците: „Што да направам за вас и со што да ве задоволам за да го благословите наследството Господово?”

⁴ Гаваонците му одговорија: „Не ни треба ни сребро, ни злато од Саул, ниту од неговиот дом, не ни треба да биде убиен некој од Израил.” Тој праша: „А што сакате? Јас ќе направам.”

⁵ Тие му одговорија на царот: „Од оној човек што нè погубуваше и сакаше да нè истреби, за да нè нема никаде во израилските предели, –

⁶ од неговите потомци предај ни седум души, и ние ќе ги обесиме среде бел ден пред Господ во Гива, градот на Саул, избраник Господов.” А царот рече: „Ќе ви предадам.”

⁷ Но царот го поштеди Мемфивостеј, синот на Јонатан, Сауловиот син, поради клетвата во името Господово, која

23-268,16-18
3 Цар 4,3-6**21,2**Ис.Н. 9,
1-27**6**

4 Мојс 25,4

71 Цар
20,14-17
20,42
23,17-18

8 беше меѓу нив, меѓу Давид и Сауловиот син Јонатан.

^{3,7}
^{6,23}
^{1 Цар}
^{18,19} **8** И ги зеде царот двајцата синови на Рицпа, ќерката на Аја, што таа му ги беше родила на Саул – Армониј и Мемфивостеј, и петте синови на Михала, што таа му ги беше родила на Адриел, синот на Верзелиј од Мехола.

^{5 Мојс}
^{21,22-23}
^{1 Цар}
^{17,44,46} **10** И ги предаде во рацете на Гаваонците, и тие ги обесија среде бел ден на гората пред Господ. И загинаа сите тие седум души заедно; тие беа погубени во првите дни на жетвата, во почетокот на јачменовата жетва.

^{1 Цар}
^{31,10-13} **12** И ги предаде во рацете на Гаваонците, и тие ги обесија среде бел ден на гората пред Господ. И загинаа сите тие седум души заедно; тие беа погубени во првите дни на жетвата, во почетокот на јачменовата жетва.

^{24,25}
^{Ис.Н. 18,28}
^{1 Цар 9,1} **14** Тогаши Рицпа, ќерката на Аја, зеде вреќа, си ја посла на карпа, и седеше од почетокот на жетвата, сè додека не се излеаја врз нив од небото Божјите води, и не остави да се допрат до мртвите тела птиците небески дење, и полските ѕверови ноќе.

¹¹ И му соопштија на Давид што направила Рицпа, ќерката на Аја, Сауловата наложница. (И тие истлеани ги прибра Дан, синот на Јоја, од потомците на исполините).

¹² Давид отиде, та ги прибра коските на Саул и коските на синот негов Јонатан од жителите на Јавеш Галаадски, кои ги беа зеле тајно од плоштадот на Бет-Шан, каде што ги беа обесиле Филистејците, во денот кога Филистејците го убија Саул во Гелвуја.

¹³ Тој ги пренесе оттаму коските на Саул и коските на синот негов Јонатан; и ги собра коските на обесените.

¹⁴ И ги погребва коските на Саул и на синот негов Јонатан, (и коските на обесените) во земјата Венијаминова, во Цела, во гробот на татко му Кис. И извршија сè што беше заповедал царот. И потоа Бог се смили над земјата.

Биџки ѝроџив Филисџејџиџе

¹⁵ И започна пак војна меѓу Филистејците и Израилците. И излезе Давид и слугите негови со него и војуваа со Филистејците; и Давид се умори.

¹⁶ Тогаши Јишби-Бенов, еден од потомците на Харафа, чие које тежеше триста шекели бакар и кој беше препашан со нов меч, сакаше да го убие Давид.

¹⁷ Но Авеса, синот на Саруја, му помогна (и го спаси Давид) и го удри Филистеецот и го уби. Тогаши Давидовите луѓе се заколнаа и рекоа: „Ти нема повеќе да излегуваш со нас во војна за да не згасне светилото Израилево.”

¹⁸ Потоа пак имаше војна со Филистејците во Гов; тогаши Сивхај од Хуша го уби Саф, еден друг потомок на Харафа.

¹⁹ Стана и друга битка во Гет; тогаши Елханан, синот на Јааре-Орегим витлеемецот, го уби Гетчанецот Голијат, на кого дршката на којето му беше колку ткаечко кросно.

²⁰ Настана уште една војна во Гет; и таму имаше еден крупен човек, исто така од потомците на Харафа, со по шест прсти на рацете и на нозете, вкупно дваесет и четири.

²¹ Тој ги навредуваше Израилците; но Јонатан, синот на Шима, Давидовиот брат, го уби.

²² Тие четворицата беа од родот на Харафа во Гет, и паднаа од раката на Давид и на слугите негови.

Давид Му благодари на Боџа ѝо една ѝбеда

22 И Давид испеа песна за Господ во денот, кога Господ го спаси од раката на сите непријатели негови и од раката на Саул, велелјки:

² „Господ е мојата тврдина, моја крепост и мој спасител.

³ Мојот Бог е моја карпа; на Него се надевам; мој штит, рог на моето спасение, моја заштита и мое прибежиште; Спасителе мој, Ти ме спаси од непријатели.

⁴ Ќе Го повикам достоин пофалуваниот Господ, и од непријателите мои ќе се спасам.

⁵ Бранови на смртта ме прегрнаа, и потоци од беззаконија ме исплашија;

⁶ веригите на пеколот ме обвиткаа, и стапици на смртта ме обмотаа.

⁷ Но во притеснувањето свое Го повикав Господа и викнав кон мојот Бог, и Тој го слушна од Својот свет дворец гласот мој, и повикот мој стигна до ушите Негови.

17
18,3
3 Цар
11,36

18-22
1 Лет 20,
4-8

ВТОРА КНИГА ЦАРСТВА

⁸ Се затресе, се разниша земјата, затреперија и се поместија основите небески, зашто се разгневи Господ на нив.

⁹ Се крена дим од гневот Негов, и уривачки оган од устата Негова; жив јаглен се сипеше од Него.

¹⁰ Тој ги наведна небесата и слезе; и мрак беше под нозете Негови;

¹¹ седна на херувимите, летна и се понесе на ветрови крила;

¹² и со мрак се покри како со шатор, згуснувајќи ги водите на облаците небески;

¹³ од болскотот пред Него се усвитуваа огнени јаглени.

¹⁴ Загрме Господ од небесата, и Севишниот го пушти Својот глас;

¹⁵ пушти стрели свои и ги распрна; болсна со секавица и ги истреби.

¹⁶ Се открија изворите морски, се покажаа основите на вселената од страшниот глас на Господ, од дувањето на духот на Неговиот гнев.

¹⁷ Тој подаде рака од височините, ме фати и ме извлече од големите води;

¹⁸ ме спаси од силниот непријател мој, од оние што ме мразеа, што беа посилен од мене.

¹⁹ Тие станаа против мене во денот на мојата неволја; но Господ ми беше потпора,

²⁰ и ме изведе на широко место, ме спаси, зашто Тој благоволи кон мене.

²¹ Ми воздаде Господ според мојата правда, ме награди според чистотата на рацете мои.

²² Зашто јас ги пазев патиштата Господови и не бев нечестив пред мојот Бог,

²³ бидејќи сите заповеди Негови се пред мене, и од заповедите Негови не отстапував,

²⁴ бев непорочен пред Него и внимавав да не згрешам.

²⁵ И Господ ми воздаде според мојата правда, според чистотата моја пред Неговите очи.

²⁶ Со милостивиот Ти постапував милостиво, со искрениот маж, – искрено,

²⁷ со чистиот – чисто, а со лукавиот – според лукавството негово.

²⁸ Ти ги спасував угнетените и со погледот Свој ги уништував горделивите.

²⁹ Ти си Господи, светило мое; Господ ја просветлува мојата темнина.

³⁰ Со Тебе победувам војска; со мојот Бог прескокнувам сид.

³¹ Бог! Непорочен е Неговиот пат, чисто е словото Негово; Тој е штит за сите што се надеваат на Него,

³² зашто, Кој е Бог, освен Господ, и Кој е сила, што се надеваат на Него,

³³ Бог ме препаша со сила, ми подготвува чист пат.

³⁴ Ми ги прави нозете како на елен, и ме поставува на висини;

³⁵ ги учи рацете мои на борба, и ги напрегнува мускулите мои како бакарен лак.

³⁶ Ти ми го даде штитот на Твоето спасение, и Твојата милост ме возвеличува.

³⁷ Ти ги зголемував чекорите мои под мене, и моите нозе не потклекнуваат.

³⁸ Јас ги гонев непријателите мои и ги убивав, и не се враќав додека не ги докрајчив;

³⁹ ги удирам и ги соборувам, и тие не стануваат, а паѓаат под нозете мои.

⁴⁰ Ти ме препашуваш со сила за бој и ги кутнуваш пред мене оние што станале против мене;

⁴¹ Ти го сврте кон мене грбот на моите непријатели, и јас ги уништив оние што ме мразеа.

⁴² Тие викаат, но нема кој да ги спаси, – кон Господ, но Тој не ги слуша.

⁴³ Ги триев како прав земен, како улична кал ги размачкував и газев.

⁴⁴ Ти ме спаси од побуната на мојот народ; Ти ме зачува за да бидам глава над туѓинците; народ што не го познавав, ми слугува.

⁴⁵ Туѓинците ми ласкаа; штом ќе слушнеа за мене, ми се покоруваа.

⁴⁶ Туѓинците побледуваа и трепереа во своите тврдини.

⁴⁷ Да живее Господ! Благословен да е мојот заштитник! Нека се возвиши Бог, прибежиште на моето спасение,

⁴⁸ Бог, Кој се одмазди за мене, Кој ги покори под мене народите

23,1 ^{7,8-9} ^{1 Цар} ^{16,12-13} ^{Пс 77,70} ^{89,20-38} ⁴⁹ и Кој ме спаси од непријателите мои! Над оние што стануваа против мене, Ти ме воздигна; Ти ме избави од насилникот.

2 ^{3 Птр 1,21} Затоа ќе Те превознесувам Тебе, Господи, меѓу народите и ќе го воспевавам името Твоє.

3 ^{22,2,32} ^{Пс 77,35} ^{2 Пет 19,7} ⁵¹ Тебе, Кој славно го спасуваш Својот цар и му правиш милост на помазаникот Свој Давид и на потомството негово засекогаш.”

4 ^{Суд 5,31} ^{Изреки 4,18}

Последниџе Давидови џораки

23 ^{7,16} ^{Ис 55,3} ^{Пс 131, 11-12} Еве ги последните Давидови зборови: „Слово на Јесевиот син Давид, беседа на мажот, кој е високо поставен, на помазаникот на Бога Јаковов и на слаткопеецот Израилев:

² „Духот Господов говори преку мене, и словото Негово е на јазикот мој.

³ Рече Бог Израилев, карпата Израилева ми говори: Оној што господари со луѓето, нека биде праведен, да господари со страхопочит кон Бога.

⁴ И како што изутрина на разденување, при изгрејсонце на безоблачно небо, од греењето по дожд израснува од земјата трева,

⁵ така е и со мојот дом во Бога. Зашто Тој направи со мене завет вечен, цврст и неизменлив. Така излегува од Него сето мое спасение и сета моја желба.

⁶ А нечестивите ќе бидат како исфрлено трње, кое не се фаќа со рака;

⁷ но кој сака да се допре до него, се вооружува со железо или со дрво од копје, и на местото во оган го изгорува.”

Давидовиџе воини

⁸ Еве ги имињата на јунаците Давидови: Тахкемониецот Јошев-Башевет, главен меѓу тројцата: тој го крена копјето свое против осумстотини души и ги порази наеднаш.

⁹ По него беше Елеазар, син од братот на татко му, еден од тројцата јунаци што беа со Давид и кои со префрлувања ги предизвикуваа Филистејците, кога тие се беа собрале да војуваат.

¹⁰ Израилците излегоа против нив, и тој застапа и ги поразуваше Филип-

тејците дотаму, додека му се измори раката и се прилепи до мечот. И во тој ден Господ даде голема победа, и народот тргна по него, само за да ги собира убиените.

¹¹ По него – Шама, син на Агеј од Харар. Кога Филистејците се собраа на едно место, каде што имаше нива засеана со леќа, народот избега од Филистејците,

¹² но тој застапа среде нивата и ја заштити и ги порази Филистејците. И тогаш Господ даде голема победа.

¹³ Тие тројца главни меѓу трисетте војводи тргнаа и на почетокот на жетвата влегоа кај Давид во Адуламската пештера, додека филистејските војници логоруваа во Рефаимската Долина.

¹⁴ Тогаш Давид беше во укрепено место, а филистејската војска во Витлеем.

¹⁵ Давид побара да пие и рече: „Кој ќе ми донесе да пијам вода од витлеемскиот кладенец што е покрај портите?”

¹⁶ Тогаш тие тројцата јунаци се провреа низ филистејскиот логор, зафатија вода од витлеемскиот кладенец што е при портите, и зе доа, па му донесоа на Давид. Но тој не сакаше да ја пие, туку ја излеа во слава на Господ,

¹⁷ и рече: „Да ме чува Господ да го направам тоа! Не е ли тоа крв на луѓето што одеа, со опасност по животот свој?” И не сакаше да пие. Ете што извршија тие тројца јунаци!

¹⁸ А Авеса, братот на Јоав, а син на Саруја беше началник меѓу тројцата; тој уби со копјето свое триста души и се прослави меѓу тие тројца.

¹⁹ Меѓу тројцата тој беше многу истакнат и им стана началник, но на оние тројца не им беше рамен.

²⁰ Ванеја, син на храбриот маж Јехојада, од Кавцеел, голем по делата, ги порази двајцата синови на Ариил моавски; тој истиот слезе во еден ров и уби лав по снежно време;

²¹ тој уби и еден Египќанец, виден човек; Египќанецот имаше во раката копје, а тој излезе против него со стап и го грабна копјето од раката на Египќанецот и го уби со неговото копје,

13

^{5,17-18}
^{1 Цар 22,1}

18-19

^{10,10,14}
^{21,17}

20-23

^{8,18}
^{20,23}
^{1 Лет 27,5}

24-26 ²² ете, тоа го изврши Јехојадаевиот син Ванеја, и беше славен меѓу тројцата јунаци;
^{2,18}
^{1 Лет 27,}
^{7-8,10}

27 ²³ тој беше повиден од триесетте, но на оние тројца не им беше рамен. И Давид го постави за најблизок извршител на заповедите свои.
^{21,18}

28 ²⁴ Еве ги имињата на јунаците при царот Давид: Асаил, братот на Јоав – во бројот на триесетте; Елханан, синот на Додо, од Витлеам,
^{23,9}

30 ²⁵ Шама од Харод, Елика од Харод,
^{1 Лет 11,31}
^{27,14}

31 ²⁶ Хелец од Пелет, Ира, синот на Икеш од Текоа,
^{1 Лет}
^{11,32-33}

32 ²⁷ Авиезер од Анатот, Мевунај од Хуша,
^{1 Лет 11,34}

33 ²⁸ Селмон од Ахох, Махарај од Нетофа,
^{23,11}

34 ²⁹ Хелев, син на Баана, од Нетофа, Итај, син на Ривај од синовите Венијаминови во Гива,
^{11,3}
^{15,12}

35 ³⁰ Ванеја од Пиратон, Хидај од Нахале-Гааш.
^{1 Лет 11,37}

39 ³¹ Ави-Алевон од Арава, Азмавет Бархумиецот,
^{11,3,6}

24,1-25 ³² Елијаха од Шаалевон; од синовите на Јашен – Јонатан,
^{1 Лет 21,}
¹⁻²⁸

1 ³³ Шама од Харар, Ахијам, син Шараров,
^{1 Лет}
^{27,23-24}

2 ³⁴ Елифелет, син Ахазбаев, син на еден човек од Маахат, Елијам, син на Ахитофела – Гилонецот.
^{3,10}
^{17,11}

³⁵ Хецрај од Кармил, Паарај од Арав,
³⁶ Лигал, Натанов син – од Цова, Ваниј од племето на Гад,
³⁷ Целек Амонецот, Нахарај Бееротецот, оруженосец на Јоав, Саруев син,
³⁸ Ира Литриецот, Гарев Литриецот,
³⁹ Урија Хитиецот. Сè – триесет и седум.

*Давид наредува да се изврши
 ѿѿис на израилскиѿи народ*

24 Гневот Господов пак се разгори против Израилците и го поттикна меѓу нив Давид да рече: „Оди, преброј го Израил и Јуда.“

² И царот му кажа на војводата Јоав, кој беше при него: „Обиколи ги сите племиња Израилеви и Јудини од Дан до Вирсавија, и пребројте го народот за да знам, колку народ има.“

³ Јоав му рече на царот: „Господ, Бог твој, да го умножи народот толку, колку што е, и уште стократно толку, и очите на господарот мој царот да го видат тоа; но зошто мојот цар – господар го бара тоа сега?“

⁴ Но царскиот збор кон Јоав и воените началници надвлада. И Јоав заедно со воените началници излезе од царот да го пребројува израилскиот народ.

⁵ Тие го минаа Јордан и се здржаа во Ароер, десно од градот; потоа поминаа низ племето на Гад, кај Јазер,

⁶ и дојдоа во Галаад и во земјата Тахтим – Ходши; и стигнаа во Дан-Јаан и околината, а потоа во Сидон;

⁷ дојдоа во утврдениот град Тир и во сите хивијски и ханански градови, излегоа на југ од Јудеја, во Вирсавија,

⁸ ја обиколија целата земја и стигнаа во Ерусалим по девет месеци и дваесет дена.

⁹ Јоав му го предаде на царот списокот за народното пребројување; и излезе дека Израилци имаше осумстотини илјади мажи, силни, способни за војна, а Јудејци – петстотини илјади.

Боѿ ја казува ѿрешкаѿи на Давид

¹⁰ И откако Давид го преброи народот, срцето му затрепка. И му рече Давид на Господ: „Тешко згрешив што постапив така; и сега Ти се молам, Господи, прости му го гревот на Твојот слуга, зашто јас постапив многу неразумно.“

¹¹ Кога Давид стана на другиот ден изутрина, би слово Господово кон пророкот Гад, Давидов јасновидец:

¹² „Оди и кажи му на Давид: вака вели Господ: три казни ти предлагам; одбери си една од нив што ќе се исполни над тебе.“

¹³ И дојде Гад при Давид, му соопшти и рече: „Одбери си, глад ли да биде во земјата твоја седум години, или три месеци да бегаш од непријателите свои, и тие да те гонат, или, пак, три дни да владее помор во твојата земја? Сега размисли и реши што да Му одговорам на Оној, Кој ме испрати.“

¹⁴ Давид му одговори на Гад: „Многу ми е тешко; но нека паднам во рацете

3

5 Мојс 1,11

6-7

Ис.Н. 11,3
19,28-29
Сул 3,3

8

Ис.Н. 18,9

10

12,13
1 Цар 24,6
2 Лет 16,9

11

1 Цар 22,5
1 Лет 29,29
2 Лет 29,25

12

7,5
12,11

13

21,1
3 Цар 8,37

14

1 Цар
28,15
Пс
102,8,13-14
Неем
9,27,31
Евр 10,31

16 на Господ, зашто големо е Неговото милосрдие; само да не паднам во човечки раце.” (И Давид избра помор во времето на пченичната жетва).

17 И испрати Господ помор врз Израилците од утрината до определеното време. (И помор почна во народот) и умреа од народот, од Дан до Вирсавија, седумдесет илјади души.

16 И ангел Божји ја испружи раката своја над Ерусалим, за да го опустоши; но Господ се покаја за злото и му кажа на ангелот, кој го поразуваше народот: „Доста, сега спушти ја раката своја.” А Божјиот ангел тогаш беше при гумното на Јевусиецот Орна.

17 Кога Давид го виде ангелот, кој го поразуваше народот, Му рече на Господ, велејќи: „Ете, јас згрешив, јас пастирот постапив беззаконно; но овие овци што направиле? Затоа Твојата рака нека се сврти против мене и против татковиот ми дом.”

Давид ѓради жртвеник на Господ

18 И во тој ден дојде Гад при Давид и рече: „Оди изгради му жртвеник на Господ врз гумното на Јевусиецот Орна.”

19 Тогаш Давид отиде според зборот на пророкот Гад, како што беше заповедал Господ.

20 Орна погледна и виде дека царот и слугите негови доаѓаат при него; излезе Орна и му се поклонил на царот ничкум до земја.

21 Орна праша: „Зошто дошол мојот цар господар при својот слуга?” Давид му одговори „Да го купам од тебе гумното за да изградам жртвеник на Господ, та да престане поморот во народот.”

22 Орна му рече на Давид: „Господарот мој, царот, нека земе и принесе жртва што му е по волја. Ете, воловите за сепаленица, а колата и опремата за впрегнување на воловите – за дрва.

23 Сето тоа, царе, Орна му го дава на царот.” Орна му кажа уште на царот: „Господ, твојот Бог, нека биде милостив кон тебе!”

24 Но царот му рече на Орна: „Не, јас ќе ти платам, колку што чини, и нема да му принесам на Господ, мојот Бог, жртва, земена како дар.” И Давид го купи гумното и воловите за педесет шекели сребро.

25 Давид изгради таму жртвеник на Господ и принесе сепаленици и жртви за мир. (Подоцна Соломон го прошири жртвеникот бидејќи беше мал). И Господ се смилостиви над земјата и поморот кај Израилците престана.

211 Мојс
23,8-16
4 Мојс
17,13,15**22**1 Цар 6,14
3 Цар
19,21**23**

Пс 19,3

25

21,14

ТРЕТА КНИГА ЦАРСТВА¹

Вовед

Третиата и Четвртиата книга Царства првобитно сочинувале едно единствено дело, кое претставува хронолошко продолжение на првите две книги Царства. Во сегашната поделба Третиата книга Царства го прикажува владеењето на Соломон, синот на Давид, и неговите први наследници.

Во времето кога Давид е премногу стар за да може усейно да ја спроведува царската власт, двајца од неговите синови се служат со лукавство, со цел да го наследат царскиот престој (1,1-2,12). Но, конечно Соломон станува цар. Посебен печат со кој е обележано неговото владеење како цар, претставува изградбата на храмот и царската палата. За жал, Соломон го завршува својот живот во неверноста и идолопоклонство (2,13-11,43). Затоа Бог остава царството да се расцепи на два дела: племињата на север не прифаќаат да му се потчинат на владеењето на синот на Соломон и му се покоруваат на друг цар (12,1-14,20). Опиштоаши на натаму две царства Јудеја и Израил, ќе опстојуваат едно покрај друго, понекогаш здружени како сојузници, но понекогаш и како меѓусебно спротивставени непријатели (14,21-22,53).

Во оваа книга постојано и со голема ревност се истакнува големата неопходност царевите да имаат верност кон Бога. Таквата верност е извор на напредок на народот, додека идолопоклонството и непокорноста кон Бога неодминливо водат кон пропаст. Многумина од пророците се појавуваат во разни моменти за да ги ојменат и појаснат царевите за барањата на Бог. Најзначајниот меѓу нив е Илија (17-19;21).

1,5

2 Цар 3,4
15,1

Адонија посакува да стане цар

1 Кога царот Давид остаре и исполни години, иако го покриваа со многу покривки, не можеше да се стопли.

² Тогаш неговите слуги му рекоа: „Нека побараат за нашиот цар господар, млада девица за да престојува кај царот, да го гледа и да лежи до него, и ќе му биде топло на нашиот цар господар.“

³ И бараа по сите израилски предели убава девица, и ја најдоа Авишага, Сунамитката, и ја доведоа кај царот.

⁴ Девицата беше многу убава; таа го гледаше царот и му служеше; царот, меѓутоа, не ја позна.

⁵ Адонија, синот Агитин, се возгордеа и рече: „Јас ќе бидам цар.“ Па си набави коњи и коњаници и педесет мажи да трчаат пред него.

¹ Според еврејската Библија Прва книга за царевите.

⁶ Но татко му негов не го обеспокојуваше никогаш со прашањето: „Зошто го правиш тоа?“ Тој беше многу убав, а му се роди по Авесалом.

⁷ И тој се договори со Јоав, синот на Саруја, и со свештеникот Авијатар, и тие му помагаа на Адонија.

⁸ Но свештеникот Садок и Ванеја, Јехојадаевиот син, пророкот Натан, Семеј, Реи и војниците од Давидовата гарда не ја држеа страната на Адонија.

Најан и Виисавеја, приврзаници на Соломон

⁹ И Адонија закла овци, волови и телна кај каменот Зохелет што е покрај Ен-Рогел, и ги покани сите свои браќа, царски синови, и сите Јудејци што служеа кај царот.

7

2 Цар
20,23,25

8

2 Цар 8,
17-18

9

2 Цар
17,17

11 <sup>2 Цар 11,3
12,24</sup> ¹⁰ А пророкот Натан и Ванеја, гардистите и братот свој, Соломон не ги покани.

21 <sup>15,29
Суд 9,5
4 Цар 10,
1-17
11,1</sup> ¹¹ Тогаш Натан ѝ рече на Витсавеја, Соломоновата мајка, велејќи: „Слушна ли дека Агитиниот син Адонија се прогласи за цар, а нашиот господар Давид не знае за тоа?”

¹² Сега, ете, јас те советувам: спасувај го животот свој и животот на синот свој Соломон.

¹³ Оди и влез кај царот Давид и кажи му: „Нели ѝ се колнеште, господаре мој, царе, на слугинката своја, велејќи – синот твој Соломон ќе биде цар по мене и тој ќе седне на престолот мој? – Зошто тогаш се прогласил за цар Адонија?”

¹⁴ И ете, додека уште говориш таму со царот, ќе влезам јас со тебе и ќе ги потврдам твоите зборови.”

¹⁵ Витсавеја отиде кај царот во спалната; царот беше многу стар, и Сунамитката Авишага му служеше.

¹⁶ Витсавеја се наведна и му се поклонил на царот; царот праша: „Што бараш?”

¹⁷ Таа му одговори: Ти ѝ се заколна на слугинката своја во Господ, твојот Бог велејќи: „Син ти Соломон ќе царува по мене и тој ќе седне на мојот престол.”

¹⁸ А сега, ете, Адонија се прогласил за цар, а ти, господаре мој, царе, не знаеш за тоа.

¹⁹ Тој заклал многу волови, телиња и овци и ги поканил сите царски синови, свештеникот Авијатар и воениот началник Јоав; а Соломон, твојот слуга, не го поканил.

²⁰ Но ти си цар, господаре мој, и кон тебе се свртени очите на сите Израилци за да им соопштиш, кој ќе седне на престолот на мојот господар цар по него.

²¹ Инаку кога мојот господар, цар, ќе почине кај татковците свои, јас и мојот син Соломон ќе бидеме виновни.”

²² Додека таа уште говореше со царот, дојде и пророкот Натан.

²³ Му соопштија на царот, велејќи: „Еве го пророкот Натан.” И тој влезе кај царот и му се поклонил со лицето до земја.

²⁴ И Натан рече: „Господаре мој, царе! Си рекол ли ти: „Адонија ќе царува по мене и тој ќе седне на мојот престол?”

²⁵ Зашто тој сега слегол, заклал многу волови, телиња и овци, ги поканил сите цареви синови, воени началници и свештеникот Авијатар, и, ете, тие јадат и пијат кај него, и извикуваат: „Да живее царот Адонија!”

²⁶ А мене, твојот слуга, свештеникот Садок, Јехојадаевиот син Ванеја и твојот слуга Соломон не нè покани.

²⁷ Дали станало тоа по волјата на мојот цар господар? И зошто ти не му откри на својот слуга, кој ќе седне на престолот на мојот цар господар по него?”

Давид го појвердува Соломон за свој наследник

²⁸ Одговори цар Давид и рече: „Повикајте ми ја Витсавеја.” Таа влезе и застана пред царот.

²⁹ Царот се колнеште и велеше: „Во името на живиот Господ, кој ја спасуваше душата моја од секоја неволја!”

³⁰ Како што ти се колнев во Господ, Бог Израилев, велејќи дека син ти Соломон ќе царува по мене и тој ќе седне на престолот мој место мене, – така и ќе го направам тоа денес.”

³¹ Тогаш Витсавеја се наведна со лицето до земја, му се поклонил на царот и рече: „Да живее мојот господар, царот Давид, засекогаш!”

³² И царот Давид рече: „Повикајте ми го свештеникот Садок, пророкот Натан и Јехојадаевиот син Ванеја.” И тие влегоа кај царот.

³³ Тогаш царот им рече: „Земете ги со себе слугите на вашиот господар, качете го Соломон, мојот син, на маската моја и одведете го во Гион.

³⁴ И таму свештеникот Садок и пророкот Натан нека го помазат за цар над Израил, затрубете со труба и извикајте: „Да живее царот Соломон!”

³⁵ Потоа придружете го назад, и тој ќе дојде и ќе седне на мојот престол; тој ќе царува место мене; нему сум му ветил да биде водач на Израил и на Јуда.”

334 Цар 11,
4-20**34**1 Цар 10,1
16,12-13

39 ¹ Цар 10,24 ⁴ Цар 11,12 ³⁶ Ванеја, Јехојадаевиот син, му одговори на царот и рече: „Амин! – така нека каже Господ, Бог на мојот цар господар:

42 ² Цар 18,27 ³⁷ како што Господ беше со мојот цар господар, така да биде Тој и со Соломон и да го возвеличи престолот негов повеќе од престолот на мојот господар, царот Давид!”

Соломон е свечено ѿмазан за цар

(1 Лей 29,21-25)

³⁸ Тогаш свештеникот Садок, пророкот Натан, Јехојадаевиот син Ванеја, Керетијците и Пелетијците отидоа и го качија Соломон на маската од цар Давид и го поведоа кон Гион.

³⁹ И свештеникот Садок зеде рог со масло од скинијата и го помаза Соломон. И затрубија со труба, и сиот народ извика: „Да живее царот Соломон!”

⁴⁰ И сиот народ го придружуваше Соломон и народот свиреше со свирки и многу се радуваше, така што земјата трепереше од викањето негово.

Соломон го ѿошиџедува Адонија

⁴¹ Кога слушна Адонија и сите поканети од него, престанаа да јадат; а Јоав, откако слушна звук на труба, запраша: „Зошто одекнува градот со таков звук?”

⁴² Додека уште говореше, дојде Јонатан, синот на свештеникот Авијатар. И Адонија му рече: „Влез, ти си чесен човек и носиш добра вест.”

⁴³ Јонатан одговори и му рече на Адонија: „Нашиот господар, царот Давид, го постави Соломон за цар;

⁴⁴ и царот ги испрати со него свештеникот Садок, пророкот Натан, Јехојадаевиот син Ванеја, Керетијците и Пелетијците, и тие го качија на царската маска;

⁴⁵ и свештеникот Садок и пророкот Натан го помазаа во Гион за цар, и тргнаа оттаму со радост, и градот се раздвижи. Ете од што е звукот што го слушате.”

⁴⁶ И Соломон веќе седна на царскиот престол.

⁴⁷ А царските службеници доагаа да го поздрават нашиот господар, царот

Давид, велејќи: „Твојот Бог нека го прослави името на Соломон повеќе од твоето име и нека го возвеличи неговото престола повеќе од твојот престол!” И царот се поклонил од леглото свое

⁴⁸ и го рече ова: „Нека е благословен Господ, Бог Израилев, Кој денес даде наследник на мојот престол, и тоа го видоа моите очи!”

⁴⁹ Тогаш сите поканети кај Адонија се уплашија, станаа и се разотидоа секој по патот свој.

⁵⁰ Адонија, пак, поради страв од Соломон, стана и отиде да се фати за роговите на жртвеникот.

⁵¹ и му соопштија на Соломон, велејќи: „Адонија се плаши од царот Соломон, и, ете, тој се држи за роговите на жртвеникот и вели: „Нека ми се заколне сега царот Соломон дека нема да го убие со меч својот слуга.”

⁵² И Соломон рече: „Ако тој биде чесен човек, ни едно влакно од него нема да падне на земјата; но, ако се најде во него лукавство, ќе умре.”

⁵³ Тогаш Соломон испрати да го симнат од жртвеникот. Тој дојде и му се поклонил на цар Соломон. А Соломон му рече: „Оди во домот свој!”

Последниџе Давидови ѿораки

2 Наближи времето да умре Давид, и тој му заповеда на синот свој Соломон, велејќи:

² „Еве, јас заминувам по патот на сите смртни, а ти биди храбар и човек,

³ и чувај го заветот на Господ, твојот Бог, одејќи по Неговите патишта и да ги чуваш повелбите Негови и заповедите Негови, судовите Негови и законите Негови, како што е напишано во Мојсевиот закон за да бидеш благоразумен во сè што и да правиш и насекаде, каде и да се свртиш,

⁴ та Господ да го исполни зборот Свој што го беше кажал за мене, велејќи: „Ако твоите синови ги чуваат патиштата свои за да одат пред Мене во вистината од сè срце и од сета душа, нема да недостига човек од тебе на Израилевиот престол.”

52

Лк 21,18

2,2

Ис.Н. 23,14

3

5 Мојс 8,6

4

2 Цар 7, 12-16

7 ^{18,19} Но ти знаеш што ми направи Саруевиот син Јоав, како постапи со двајцата војводи на израилската војска, со Нировиот син Авенир и со Јетеровиот син Амоса, како ги уби и во мирно време пролеа крв како во војна, и со борбена крв го искрвави појасот на крстот свој и обувките на нозете свои;

8 ^{2 Цар 16, 5-8} **9** ^{2 Цар 19,17-22} ⁶ а ти постапувај според својата мудрост, и не оставај го да умре спокојно од старост.

11 ^{2 Цар 5,4-5} ^{1 Лек 3,4} ⁷ А на синовите од галаадчанаецот Верзелиј направи им милост, и нека бидат меѓу оние што се хранат на твојата трпеза, бидејќи ми излегоа во пресрет, кога бегав од братот твој Авесалом.

15 ^{1 Мојс 4,5} ^{25,23} ^{1 Цар 16, 6-13} ^{Рим 9,13} ⁸ Ете, со тебе е и Семеј, синот на Венијаминецот Гера од Бахурим; тој ме колнеше со тешки клетви, во денот кога одев во Маханаим; но тој ми излезе во пресрет кај Јордан, и јас Му се заколнав во Господ, велејќи: нема да те погубам со меч.

⁹ Но ти не го оставај неказнет, бидејќи си мудар човек и знаеш што треба да направиш со него за да ја симнеш неговата седа глава окрвавена во пеколот.”

Давид умира. Соломон го наследува

(1 Лей 29,26-28)

¹⁰ И потоа Давид почина кај татковците свои и беше погребан во Давидовиот град.

¹¹ А Давид царуваше над Израил четириесет години: во Хеврон царуваше седум години и во Ерусалим царуваше триесет и три години.

¹² Тогаш Соломон седна на престолот на татко си Давид, и царството негово се зацврсти многу.

Соломон се ослободува од Адонија

¹³ А Адонија, Агитиниот син, дојде кај Витсавеја, Соломоновата мајка (и ѝ се поклони). Таа го прапа: „Со мир ли си дојден?” Тој одговори: „Со мир.”

¹⁴ И тој рече: „Имам нешто да ти кажам.” Таа му рече: „Кажувај.”

¹⁵ Тогаш тој продолжи: „Ти знаеш дека царството ми се паѓаше мене, и

сиот Израил ги свртуваше погледите кон мене, како кон иден цар; но царството отиде од мене и се падна на братот мој, бидејќи тоа беше од Господ.

¹⁶ Сега те молам за едно: не ми откажувај.” Таа му рече: „Говори.”

¹⁷ И тој пак продолжи: „Те молам проговори му на царот Соломон, бидејќи тој нема да ти откаже, да ми ја даде за жена Сунамитката Авишага.”

¹⁸ Витсавеја одговори: „Добро, јас ќе зборувам со царот за тебе.”

¹⁹ И Витсавеја влезе кај царот Соломон да му говори за Адонија. Царот стана пред неа, ѝ се поклони и седна на престолот свој. Поставија престол и за царевата мајка, и таа седна десно од него;

²⁰ и рече: „Имам една молба кон тебе, не ми откажувај.” А царот ѝ одговори: „Барај, мајко, нема да ти откажам.”

²¹ Таа рече: „Дај му ја Сунамитката Авишага за жена на братот твој Адонија.”

²² Тогаш царот Соломон одговори и ѝ рече на мајка си: „А зошто ја бараш Сунамитката Авишага за Адонија? Побарај го за него и царството, бидејќи тој ми е поголем брат, а откај него се и свештеникот Авијатар и Саруевиот син Јоав (началник на војската и другар).”

²³ И царот Соломон се заколна во Господ, велејќи: „Нека ми испрати Господ голема казна и уште повеќе да ми додаде, ако Адонија не ги кажал тие зборови по цена на душата своја.

²⁴ А сега – се колнам во Господ, Кој ме зацврсти и постави на престолот од мојот татко Давид и Кој ми основа дом, како што беше говорел Тој, – сега Адонија треба да умре.”

²⁵ И царот Соломон го испрати Јехојадаевиот син Ванеја, кој го удри и тој умре.

Соломон го пројтерува Авијатар од Ерусалим

²⁶ На свештеникот Авијатар царот му рече: „Оди си во Анатот на нивата своја; ти заслужуваш смрт, но сега нема да те погубам, бидејќи си го носел ков-

19

15,13
Ер 13,18
Пе 44,9
110,1

25-26

1 Цар 22,20-23
2 Цар 15,24-29

ТРЕТА КНИГА ЦАРСТВА

32 чегот на Господ Бог пред татко ми Давид, и си трпел сè што трпел и татко ми.”

33 ²⁷ И Соломон го отстрани Авијатар од Господовото свештенство, и се исполни словото на Господ што го беше кажал за домот на Илиј во Силом.

Соломон се ослободува од Јоав

²⁸ Дојде глас за тоа до Јоав, – бидејќи Јоав ја држеше страната на Адонија, а не ја држеше страната на Соломон, – и Јоав избега во Господовата скинија и се фати за роговите на жртвеникот.

²⁹ Му соопштија на цар Соломон дека Јоав избегал во Господовата скинија и дека е кај жртвеникот. Соломон го испрати Јехојадаевиот син Ванеја, велјќи: „Оди, убиј го (и погребни го).”

³⁰ Ванеја дојде во Господовата скинија и му рече на Јоав: „Вака кажа царот: излегувај.” А тој одговори: „Не, јас сакам тука да умрам.” Ванеја му го соопшти тоа на царот, велјќи: „Така рече Јоав и така ми одговори.”

³¹ Царот му рече: „Направи како што рекол тој: убиј го и погребни го, и пролеланата невина крв од Јоав ќе ја измиеш од мене и од домот на татко ми;

³² Господ нека ја сврти крвта негова врз неговата глава, поради тоа што уби двајца невини мажи подобри од него: тој го погуби со меч, без знаење на татко ми Давид, Нировиот син Авенир, воен началник израилски, и Јетеровиот син Амаса, воен началник јудејски;

³³ нека се сврти крвта нивна врз главата на Јоав и врз потомството негово засекогаш, а на Давид, и на потомството негово, и на домот негов, и на престолот негов нека биде мир од Господ засекогаш!”

³⁴ И отиде Јехојадаевиот син Ванеја, го удри Јоав и го уби; и тој беше погребан на неговиот имот во рамнината.

³⁵ Тогаш царот Соломон го постави Јехојадаевиот син Ванеја над војската место него (а управата на царството беше во Ерусалим). Свештеникот Садок, пак, царот го постави (за прво-свештеник) место Авијатар. а) Господ му даде на Соломон разум, многу голе-

ма мудрост и широчина во срцето како песокот крај морето. б) И Соломон се исполни со многу разум, повеќе од разумноста на сите древни синови и повеќе од сите разумни Египќани. в) Тој си ја зеде за жена фараоновата ќерка и ја воведо во Давидовиот град, додека го изгради домот свој и, пред сè, домот Господов и сидовите околу Ерусалим; по седум години тој ја заврши градбата. г) Соломон имаше седумдесет илјади мажи што го пренесуваа товарот и осумдесет илјади каменоделци во планините. д) И Соломон направи море и потпирки, големи бањи и столбови, извор во дворецот и бакарно море, е) изгради кула и тврдини нејзини и го раздели Давидовиот град. Тогаш фараоновата ќерка мина од Давидовиот град во својот дом што тој ѝ го изгради; потоа Соломон изгради сидови околу градот. е) Соломон внесуваше трипати годишно сепаленици и жртви за помирување на жртвеникот, што Му го изгради на Господ, и каде што кадеше пред Господ и ја заврши градбата на домот. ж) Главните распоредувачи на Соломоновите работи беа три илјади и шестотини, и тие управуваа со народот што ги извршуваше работите. з) Тој го изгради Асур и Магдон, Гавер, Горни Ветерон и Валалат; с) но тие градови тој ги изгради, откако го беше изградил Господовиот дом и сидовите околу Ерусалим. и) Уште додека беше жив, Давид му заповеда на Соломон, велјќи: „Ете, кај тебе е Семеј, синот на Гера, Јеминиев син од Хеврон; ј) тој ме колнеше со тешки клетви, кога одев во Маханаим; к) но тој ми излезе во пресрет кај Јордан, и јас му се заколнах во Господ, велјќи: нема да те погубам со меч; л) но ти не оставај го неказнет, бидејќи си мудар човек и знаеш што треба да направиш со него за да ја симнеш неговата седа глава раскрвавена во неколот.”

Соломон се ослободува од Семеј

³⁶ Царот испрати, та го повика Семеј и му рече: „Изгради си дом во Ерусалим и живеј тука и никаде не излегувај оттука;

39

1 Цар
21,10
27,2-3

³⁷ и знај дека во оној ден, во кој ќе излезеш и ќе го минеш потокот Кедрон, бездруго ќе умреш; крвта твоја ќе ти биде врз твојата глава.”

3,1

2 Цар 5,7

³⁸ А Семеј му рече на царот: „Добро, како што заповеда мојот цар господар, така ќе направи твојот слуга.” И Семеј живеше во Ерусалим тие години.

³⁹ Но по три години се случи, двајца од Семеиевите слуги избегаа кај гатскиот цар Анхус, Мааховиот син. И му јавија на Семеј, велејќи: „Ете, твоите слуги се во Гет.”

⁴⁰ Семеј стана, го оседла магарето и тргна за Гет кај Анхус да ги бара слугите свои. Семеј се врати и ги доведе своите слуги од Гет.

⁴¹ И го известија Соломон дека Семеј одел од Ерусалим во Гет и се вратил.

⁴² Тогаш царот испрати да го повикаат Семеј и му рече: „Нели ти се заколнав во Господ и нели ти соопштив, велејќи: знај дека во оној ден, во кој ќе излезеш и ќе отидеш некаде, бездруго ќе умреш? И ти ми одговори: добро.

⁴³ Па зошто не ја запази заповедта што ти ја дадов пред Господ со клетва?”

⁴⁴ Уште му рече на Семеј царот: „Ти го знаеше и го знае срцето твое сето зло што си му го направил на татко ми Давид. Туку Господ нека ја сврти злобата твоја врз твојата глава!

⁴⁵ А цар Соломон да биде благословен и Давидовиот престол да стои цврсто пред Господ засекогаш!”

⁴⁶ И царот му заповеда на Јехојадаевиот син Ванеја, и тој отиде, та го удри Семеј, и тој умре.

Соломон се жени со фараонска ќерка

3 (Кога се зацврсти царството во рацете на Соломон), тој се сроди со фараонот, египетскиот цар, и ја зеде фараоновата ќерка и ја воведо во Давидовиот град, додека да го изгради домот свој, домот Господов и сидовите околу Ерусалим.

² Народот уште принесуваше жртви по високите места, бидејќи до она време не беше изграден дом за името Господово.

³ Соломон Го возљуби Господа, одејќи по наредбите на својот татко Давид, но и тој принесуваше жртви и кадеше по високите места.

Соломон Му се моли на Боѓа да му ѓодари мудросќи

(2 Лейќ 1,3-13)

⁴ Затоа царот отиде во Гаваон за да принесе таму жртва, бидејќи таму беше главното високо место. Илјада сепаленици принесо Соломон врз тој жртвеник.

⁵ Во Гаваон Господ му се јави на Соломон ноќе во сон и му рече: „Барај што сакаш да ти дадам.”

⁶ Соломон одговори и рече: „Ти му направи голема милост на Твојот слуга, татко ми Давид; и поради тоа што тој одеше пред Тебе, по вистината и праведноста и со искрено срце кон Тебе, Ти му ја зачува таа голема милост и му подари син, кој седи на престолот негов, како што е тоа денес;

⁷ и денес, Господи, Боже мој, Ти го постави за цар Твојот слуга место татко ми Давид, но јас сум сосема млад, не знам како да се однесувам.

⁸ А Твојот слуга е среде Твојот народ што си го избрал, народ толку многуброен, па поради мноштвото негово не може ни да се преброи, ни да се догледа.

⁹ Подари му, пак, на Твојот слуга разумно срце за да му служи на Твојот народ и да разликува: што е добро и што е зло; зашто, кој може да управува со тој многуброен Твој народ?”

¹⁰ Мило Му беше на Господ што Соломон го побара тоа.

¹¹ Господ му рече: „Затоа што го побара тоа, и не побара за себеси долг живот, не побара богатство, не ги побара душите на твоите непријатели, туку си побара разум за да умееш да судиш, –

¹² Јас ќе направам според зборот твој: све, ти давам мудро и разумно срце, така што подобен на тебе немало пред тебе, и по тебе нема да се издигне сличен на тебе;

5-15

2 Лейќ 1,
7-13

5

9,1-9
Мудр 8,
21-9,12

6

2 Цар 7,15

8

5 Мојс 7,
7-8

9

Мудр 8,
9-9,12

12

4 Цар 18,5
23,25
Проп 1,16
Сир 47,14

ТРЕТА КНИГА ЦАРСТВА

¹³ и она што не го побара, Јас ти го давам, – и богатство, и слава, така што нема да има подобен на тебе меѓу царевите во сите твои денови;

¹⁴ и ако одиш по Мојот пат, пазејќи ги Моите наредби и Моите заповеди, како што одеше татко ти Давид, ќе ги продолжам и твоите дни.”

¹⁵ Соломон се разбуди, и, ете, тоа беше сон. И отиде во Ерусалим, та застана (пред жртвеникот) крај ковчетот на заветот Господов, принесе сепаленици и жртви за мир и богато ги нагости сите свои слуги.

Една мудра Соломонова пресуда

¹⁶ Тогаш дојдоа кај царот две жени блудници и се исправија пред него.

¹⁷ И едната жена рече: „О, господаро мој! Јас и оваа жена живееме во една куќа, и родив кај неа во таа куќа;

¹⁸ а на третиот ден, откако родив, роди и таа жена; ние бевме заедно, и во куќата кај нас немаше ниту еден човек од надвор; само ние двете бевме во куќата.

¹⁹ Преку ноќта умре синот на оваа жена, зашто беше легнала врз него;

²⁰ а таа преку ноќта станала, го зела мојот син од мене, додека јас, твојата слугинка, сум спиеала, и го ставила до градите свои, а својот мртов син го ставила до моите гради.

²¹ Утредента станав да го надојам синот свој, и ете, тој беше мртов; а кога на виделина се загледав во него, тоа не беше мојот син што го бев родила.”

²² Другата жена рече: „Не, мојот син е живиот, а твојот син е умрениот.” А таа ѝ велеше: „Не, твојот син е умрениот, а мојот е живиот.” И се препираа така пред царот.

²³ Царот тогаш рече: „Оваа говори: мојот син е живиот, а твојот е умрениот; а онаа говори: Не, твојот син е умрениот, а мојот син е живиот.”

²⁴ Потоа царот рече: „Дајте ми меч!” И му донесоа меч.

²⁵ И тогаш царот рече: „Пресечете го живото дете на две половини и дајте ја едната половина на едната, а другата половина на другата.”

²⁶ И му одговори на царот онаа жена, чиј беше живиот син, зашто целата нејзина утроба се беше растреперила од жал спрема нејзиниот син: „О, господаро мој! Дајте ѝ го тоа дете живо и не го убивајте.” А онаа другата рече: „Нека не биде ни мое, ни твое, сечете го!”

²⁷ И царот проговори и рече: „Дајте ѝ го живото дете на првата, и не го убивајте: таа е неговата мајка.”

²⁸ И сиот Израил слушна за судот, како пресуди царот. И почнаа да се однесуваат кон царот со длабока почит, зашто видоа дека има мудрост Божја во него за да извршува суд.

Соломоновиџе великодосјоин-сјтвеници и ујравишели

4 Царот Соломон беше цар над сиот Израил.

² И еве кои заземаа кај него високи должности: Азарија, син на свештеникот Садок;

³ Елихореф и Ахија, синови на Сусаким – писари; Јосафат, Ахилудов син – летописец;

⁴ Ванеја, Јехојадаевиот син, – началник на војската, Садок и Авијатар – свештеници;

⁵ Азарија, Натановиот син, – началник на управителите, и Завуд, син на Натан, – свештеник и советник на царот;

⁶ Ахишар, – управник на царскиот дом, а Хадорам, – син Авдин – на даноците.

⁷ Соломон имаше дванаесет управници над сиот Израил, кои му доставуваа храна на царот и на неговиот дом; секој беше должен да доставува храна за по еден месец во годината.

⁸ Еве ги имињата нивни: Бен-Хув – на Ефремовата Гора;

⁹ Бен-Декер – во Макац и во Шаалевим, во Ветсамис, во Елон, во Бет-Ханан;

¹⁰ Бен-Хесед – во Арубот; нему исто така му припаѓаше Сохо и целата земја Хеферова;

¹¹ Бен-Аминадав – над целата област Дор; а Тафат, Соломоновата ќерка, беше негова жена;

28

Ис 9,6
Пс 71,1-2
Изреки
16,12
29,14

4,5

2 Цар
15,37

13 ⁴ Мојс 32,41
⁵ Мојс 3,14
Ис.Н. 13,30

¹² Баана, Ахилудовиот син, во Танах и Мегидо, и во целиот Бет-Шан кој е близу до Царетан под Лизреел, од Бет-Шан до Авел-Мехола, и дури зад Јокмеам;

20 ¹ Мојс 22,17

¹³ Бен-Гевер – во Рамот Галаадски; нему му припаѓаа селата на Јаир, Манасиев син, кои се во Галаад; нему му припаѓаше и областа Аргов, во Башан, шеесет големи градови со сидови и бакарни резина;

21 ¹ Мојс 15,18
2. Лет 9,26

¹⁴ Ахинадав, Идов син, во Маханаим;
¹⁵ Ахимаац, во земјата Нефталимова; тој си ја беше земал за жена Басемата, Соломонова ќерка;

¹⁶ Баана, син на Хушај, во земјата Асирова и во Беалот;
¹⁷ Јосафат, син на Паруах, во земјата Исахарова;

¹⁸ Семеј, синот на Ила, во земјата Венијаминова;

¹⁹ Гевер, Уриев син, во земјата Галаадска, во земјата на аморејскиот цар Сион, и на башанскиот цар Ог. Тој беше управник на таа земја.

Усѣх на Соломоновоѣо владеење

²⁰ Јудејците и Израилците, бидејќи многубројни како песокот крај морето, јадеа, пиеја и се веселеа.

²¹ Соломон владееше со сите царства од реката Еуфрат до филистејската земја и до границата на Египет. Тие принесуваа дарови и му служеа на Соломон во сите дни на неговиот живот.

5 Потребите од храна за Соломон и за неговиот персонал за еден ден беа: триесет кори пченично брашно и шеесет кори друго брашно,

² десет одбрани телиња и дваесет згоени волови и сто овци, а покрај тоа слени и срњи, и диви кози и птици;

³ зашто тој господареше над целата земја од оваа страна на Еуфрат, од Тифса до Газа, над сите цареви од оваа страна на реката, и имаше мир со сите околни земји.

⁴ И живеја Јудејците и Израил спокорно, секој под лозата своја и под смоквата своја, од Дан до Вирсавија, преку сите Соломонови дни.

⁵ Соломон имаше четириесет илјади коњи за коли и дванаесет илјади за коњицата.

⁶ И управниците му доставуваа на цар Соломон сè што требаше за царската трпеца, секој во својот месец, и не дозволуваа да има недостиг од нешто.

⁷ Исто така и јачмен, и слама за коњите и за маските доставуваше секој навремено во местото, каде што се наоѓаше царот.

⁸ А Бог му даде на Соломон мудрост, многу голем разум и широчина на срцето како песокот на морскиот брег.

⁹ И Соломоновата мудрост беше поголема од мудроста на сите синови на Исток, од сета мудрост на Египќаните.

¹⁰ Тој беше помудар од сите луѓе, помудар и од Етан Езрахиецот и од Хеман, и од Калкол и од Дарда, синови на Махол, и името негово се славеше по сите околни народи.

¹¹ Тој изрече три илјади мудри изреки, а песните негови беа илјада и пет;

¹² тој говореше и за дрвјата, од кедар што е во Ливан, до испот што никнува по карпите; тој говореше и за животните, за птиците, за влекачите и за рибите.

¹³ И од сите народи доаѓаа да ја чујат Соломоновата мудрост, и сите земни цареви што беа слушнале за неговата мудрост.

Подгојовка околу изградбаѣа на храмоѣ

(2. Лет 2,1-18)

¹⁴ Хирам, тирскиот цар, ги испрати слугите свои кај Соломон, откако слушна дека го помазале за цар на местото на татко му, зашто Хирам беше Давидов пријател во текот на целиот негов живот.

¹⁵ А и Соломон испрати да му кажат на Хирам:

¹⁶ „Ти знаеш дека татко ми Давид не можеше да изгради дом за името на Господ, својот Бог, поради војните со околните народи, додека Господ не ги покори под нозете негови;

5,4

Мих 4,4
Зах 3,10
Сир 47,13

8

Проп 1,16

10

1. Лет 2,6
Сир 47,16

11

Изреки 1,1
10,1
25,1
Песна 1,1

14

2. Цар 5,11

18 ^{2 Цар 7, 12-13 Сир 47,13} ¹⁷ но сега Господ, мојот Бог, ми даде спокојство од сите страни: нема противник и нема веќе стапици.

19-20 ^{2 Лет 2, 8-12 Езд 3,7} ¹⁸ И, ете, јас имам намера да изградам дом за името на Господ, мојот Бог, како што му беше рекол Господ на татко ми Давид, велјќи: „Твојот син, кого што ќе

26 ^{9,15} го поставам на твојот престол место тебе, ќе изгради дом за Моето име.’

¹⁹ Затоа, заповедај да ми насечат кедрово дрво од Ливан; и ете, моите слуги ќе бидат заедно со твоите слуги, како ти што ќе определиш, зашто знаеш дека кај нас нема луѓе, кои умеат да сечат дрва така, како сидонците.”

²⁰ Кога Хирам ги слушна зборовите од Соломон, многу се зарадува и рече: „Благословен нека е денес Господ, Кој му даде на Давид мудар син за да управува со тој многуброен народ!”

²¹ И Хирам испрати кај Соломон да кажат: „Го сослушав тоа, за кое ти беше испратил порака до мене; ќе ја исполнам твојата желба за кедровото дрво и кипарисовото:

²² слугите мои ќе ги довлечкаат од Ливан до морето, и на сплавови ќе ги дотераат по море до местото што ќе ми го определиш; таму ќе ги растоварам, и ти ќе ги земеш; но и ти исполни ја желбата моја да доставуваш храна за мојот дом.”

²³ И Хирам му даваше на Соломон кедрово дрво и кипарисово дрво, според желбата негова.

²⁴ А Соломон му даваше на Хирам дваесет илјади кори пченица за исхрана на неговиот дом и дваесет кори цедено маслиново масло, – толку Соломон му даваше на Хирам секоја година.

²⁵ Господ му даде на Соломон мудрост, како што му беше ветил. И меѓу Хирам и Соломон имаше мир, а склучија и сојуз меѓу себе.

²⁶ Цар Соломон наложи принудна работа во сиот Израил, а бројот на мажите што работеа принудно изнесувааше триесет илјади.

²⁷ Тој ги испраќаше во Ливан, по десет илјади на месец, на смени; еден месец престојуваша во Ливан, а два месеци

– по домовите свои. Хадорам, пак, беше нивни управник.

²⁸ Соломон имаше уште седумдесет илјади мажи што го пренесуваа товарот, и осумдесет илјади каменоделци во планините,

²⁹ освен трите илјади и триста настојници што Соломон ги беше поставил над работата, да го надгледуваат народот што ги извршуваше работите.

³⁰ И царот заповеда да донесуваат големи камења за основата на храмот, камења делкани.

³¹ Ги делкаа, пак, Соломонови работници и Гевлијци, и подготвуваа дрвја и камења за градење на храмот три години.

Изградба на храмот

(2 Лей 3,1-14)

6 Во четиристотини и осумдесеттата година по излегувањето на Израилевите синови од египетската земја, во четвртата година на Соломоновото царување над Израил, во месец зиф, кој е втор месец, Соломон почна да Му гради храм на Господ.

² А храмот што цар Соломон Му го изгради на Господ, беше долг шесет лакти, широк – дваесет и висок – триесет лакти;

³ тремот пред храмот беше долг дваесет лакти, според ширината на храмот, и широк – десет лакти пред храмот.

⁴ Во храмот тој направи прозорци, затворени со решетки.

⁵ И направи доградба околу сидовите на храмот, околу светилиштето и Светињата над светињите; а направи и странични соби наоколу.

⁶ Долниот кат на зградата беше широк пет лакти, средниот широк – шест лакти, а третиот – широк седум лакти; зашто околу храмот надвор беа направени растојанија за доградба да не допираат до сидовите на храмот.

⁷ Кога се градеше храмот, за градење се употребуваа готови изделкани камења, така што за време на градењето на храмот не се слушаше, ни чекан, ни тесла, ниту некакво друго железно орудие.

6,1

Езд 3,8-9
5,1-6,15

13 ³ Мојс 15,31
 8 Вратата на средниот кат беше десно од храмот. По тркалезни скали се искачуваа на вториот кат а од вториот – на третиот.

19 ² Мојс 26,33-34
 9 Така го изгради тој храмот, го изгради и го обложи со кедрови штици.

10 И догради до целиот храм странични соби, високи пет лакти; тие беа прикрупени кон храмот со кедрови греди.

11 Тогаш словото Господово дојде кон Соломон, и му беше речено:

12 „Ете, ти градиш храм: ако одиш по Моите закони, ако постапуваш по Моите наредби и ако ги пазиш сите Мои заповеди, управувајќи се според нив, Јас ќе го исполнам врз тебе словото Свое што му го бев кажал на татко ти Давид;

13 И ќе живеам среде Израилевите синови и нема да го оставам Мојот народ Израил.“

Внатрешно уредување на храмот

14 И така, Соломон го изгради храмот и го заврши.

15 Ги обложи сидовите на храмот однатре со кедрови штици; од подот до таванот ги обложи однатре со дрво, а подот на храмот го покри со кипарисови штици.

16 А во задната страна на храмот на дваесет лакти од крајот, издигна сид и ги обложи сидовите и подот со кедрови штици, и направи простор за Светињата над светињите.

17 А храмот, само предниот дел на храмот, имаше четириесет лакти.

18 По кедарот однатре имаше резби, слични на красгавички и распуцнати цветови; сè беше покриено со кедар; камен не се гледаше.

19 А внатре во храмот тој ја направи Светињата над светињите за да го постави таму ковчетот на заветот Господов.

20 Светињата над светињите беше долга дваесет лакти, широка дваесет лакти, и висока дваесет лакти; тој ја опкова со чисто злато; исто така го опкова и кедровиот жртвеник.

21 Однатре, Соломон го опкова храмот со чисто злато, и протегна златни

вериги пред Светињата над светињите и го опкова со злато.

22 Целиот храм тој го обложи со злато, целиот храм докрај, и целиот жртвеник што е пред Светињата над светињите, го опкова со злато.

23 А во Светињата над светињите направи два херувима од маслиново дрво, високи по десет лакти.

24 Едното крило на херувимот беше долго пет лакти и другото крило на херувимот – пет лакти; десет лакти имаше од едниот крај на крилјата негови до другиот крај на крилјата негови.

25 Десет лакти имаше и другиот херувим; еднаква мерка и еднаков облик имаа двата херувима.

26 Височината на едниот херувим беше десет лакти, исто така и на другиот херувим.

27 Тој ги постави херувимите среде Светињата над светињите. А крилјата на херувимите беа раширени, и крилото на едниот се допираше до едниот сид, а крилото на другиот херувим допираше до другиот сид; другите нивни крилја пак се среќаваа крило со крило среде просторијата.

28 Тој ги обложи херувимите со злато.

29 И по сите сидови на храмот наоколу издлаби ликови на херувими, палми и распуцнати цветови, однатре и однадвор.

30 И подот на храмот го опкова со злато во внатрешниот и предниот дел.

31 За влез во Светињата над светињите тој направи врата од маслиново дрво со петоаголни спојки.

32 На двете половини на вратата од маслиното дрво тој издлаби херувими, палми и распуцнати цвеќиња и ги обложи со злато; ги покри со злато и херувимите и палмите.

33 И пред влезот на храмот тој направи четириаголни столбови од маслиново дрво

34 и две врати од кипарисово дрво; двете половинки на едната врата беа подвижни, и двете половинки на другата врата исто така беа подвижни.

35 Издлаби по нив херувими, палми и распуцнати цвеќиња и ја обложи резбата со злато.

22
 2 Мојс 30,1-3

23
 2 Мојс 25,18-22
 2 Лер 3, 10-11

29
 Ез 41,18

7,8 ³⁶ И внатрешниот двор го загради од три реда делкани камења и од еден ред кедрови греди.

³⁷ На четвртата година, во месецот зиф, тој ги беше положил основите на храмот Господов,

³⁸ а на одинаесеттата година, во месецот бул, тоа е осмиот месец, – тој го заврши храмот со сите негови делови и според сите негови преднацрти. Соломон го градеше храмот седум години.

Соломоновиот дворец

7 Потоа Соломон изгради свој дом, а го градеше тринаесет години, и на полно го заврши.

² Тој го изгради домот свој од леванонско дрво: долг сто лакти, широк педесет лакти, а висок триесет лакти, на четири реда кедрови столбови; и кедрови греди беа положени врз столбовите.

³ Подот беше послан со кедар врз греди на четириесет и пет столба, по петнаесет во ред.

⁴ Прозорски столбови имаше три реда; имаше и три реда прозорци, прозорец спроти прозорец.

⁵ Сите врати и соби беа четириаголни, прозорец спроти прозорец во три реда.

⁶ Тој направи и трем од столбови, педесет лакти долг, триесет лакти широк, и пред нив – трем, столбови, и праг пред нив.

⁷ Уште направи и трем со престол, од кој тој судеше, трем за судилиште, и сите подови ги покри со кедар.

⁸ Во домот, каде што живееше, имаше друг двор зад тремот, исто така изграден. И во домот на фараоновата ќерка, која Соломон ја беше зел, направи исто така трем.

⁹ Сето тоа беше направено од скапи камења – делкани според размер, изрежани со трион однатре и однадвор, – од основата до покривот, и однадвор до големиот двор.

¹⁰ Во основата беа положени скапи камења, камења големи, камења од десет лакти;

¹¹ и одозгора скапи камења, делкани според размер, и кедар.

¹² Големиот двор беше ограден наоколу со три реда делкани камења и со еден ред кедрови греди; исто како и внатрешниот двор на храмот Господов и храмовиот трем.

Хирамовата задача

(2 Лей 2,12-13)

¹³ Цар Соломон испрати да го доведат од Тир Хирам,

¹⁴ син на една вдовица од Нефталимовото племе. Татко му тирјанин, беше бронзоливец; тој беше способен и искусен, а умееше да прави секакви предмети од бронза. И тој дојде кај цар Соломон и му правеше секакви работи:

Столбови од бронза

(2 Лей 3,15-17)

¹⁵ тој изли два бронзени столба, секој висок по осумнаесет лакти, и врвот од дванаесет лакти го опфаќаше пречникот на едниот и на другиот столб;

¹⁶ тој направи и два капитела, излеани од бронза за да ги стави врз столбовите; пет лакти висок едниот капител и пет лакти висок вториот капител;

¹⁷ направи мрежи плетени и врвови како вериги за капителите што беа врз столбовите: седум за едниот капител и седум за другиот капител.

¹⁸ Така ги направи тој столбовите и два реда калинки околу мрежата за да ги покрие капителите што се кај столбовите, истото го направи и за другиот капител.

¹⁹ А во тремот капителите на столбовите беа направени слично на крин, четири лакти;

²⁰ и капителите врз двата столба одозгора беа токму над испупчениот дел што беше до мрежата; и врз другиот капител во редови наоколу имаше по двесте калинки.

²¹ И ги постави столбовите на храмовиот трем; постави столб оддесно и му даде име Јахин; постави столб и одлево и го нарече Вооз.

²² А над столбовите положи венци, направени слично на крин. Така заврши работата над столбовите.

13

2 Лей 2,
13-14

15

4 Цар
25,13
Ер 27,19
52,17

23-512 Пет 4,
2-5,1**Бронзениот базен налик на море**

(2 Лей 4,2-5)

²³ Направи и излеано од бронза море – од едниот негов крај до другиот имаше десет лакти, – и сосема кружно, пет лакти високо; и венец од триесет лакти го опфаќаше наоколу.

²⁴ Под краиштата негови имаше од сите страни издадени работи како јаболка по десет на лакот; тие го опкружуваа морето од сите страни во два реда; издадените работи како јаболка беа излеани заедно со него.

²⁵ Тоа стоеше на дванаесет вола: три гледаа кон север, три гледаа кон запад, три гледаа кон југ и три гледаа кон исток; морето стоеше врз нив, а задната страна им беше свртена навнатре.

²⁶ Тоа беше дебело една дланка, а краиштата негови, направени како краишта на чаша, прилегаа на расцветан крин. Тоа собираше две илјади мери.

Подножја од бронза

²⁷ Тој направи и десет бронзени подножја; секое подножје беше долго четири лакти, широко – четири лакти, високо – три лакти.

²⁸ Еве ја направата на подножјата: тие имаа рамки, а рамките беа меѓу аголните продолжетоци.

²⁹ Врз рамките што беа меѓу аголните продолжетоци, имаше обликувани лавови, волови и херувими; исто така и врз аголните продолжетоци; а над лавовите и воловите и под нив имаше висечки венци;

³⁰ секое подножје имаше по четири бронзени тркала и бронзени оски. На четирите агли имаше испупчувања како раменици, излеани испупчувања, оддолу под мијалникот, до секој венец.

³¹ Отворот од внатрешниот венец до горе имаше еден лакот; отворот му беше кружен како подножјето на столбовите; лакот и половина, и кај отворот негов – резби; но страните беа четириаголни – не кружни.

³² Под страните имаше четири тркала и оски на тркалата во подножјата; секое тркало беше високо лакот и половина.

³³ Направата на тркалата беше исто таква, како тркалата на колите; оските нивни, оплатите нивни, спиците нивни и главичките нивни – сè беше излеано.

³⁴ Имаше четири испакнатини на четирите агли на секое подножје; од подножјата излегуваа испакнатините негови.

³⁵ И врз подножјата имаше испакнатини, половина лакот високи, а над подножјата дршките нивни и сидовите им беа од иста материја.

³⁶ Тој изваја и врз штичките на дршката нејзина и на сидовите нејзини херувими, лавови и палми, колку што дозволуваше местото, и наоколу – висечки венци.

³⁷ Така направи тој десет подножја; сите еднакво излеани, еднаква мерка, еднаков изглед.

³⁸ Направи и десет бронзени мијалници; секој мијалник собираше по четириесет мери и беше висок четири лакти; секој мијалник стоеше на едно од десетте подножја.

³⁹ Тој ги распореди подножјата – пет десно од храмот и пет лево од храмот, а морето го постави десно од храмот, на источната страна кон југ.

Дојолниџелен сѝисок на мейалниџе изработки

⁴⁰ Хирам ги направи мијалниците, лопатките и машите. И ја сврши Хирам целата работа што ја вршеше кај цар Соломон за храмот Господов, односно:

⁴¹ два столба и два појаса на капителите што се врз столбовите, и две мрежи за покривање на двата појаса на капителите што се врз столбовите,

⁴² и четиристотини калинки на двете мрежи; два реда калинки на секоја мрежа за покривање на двата појаса над капителите што се врз столбовите,

⁴³ и десет подножја и десет мијалници на подножјата;

⁴⁴ едно море и дванаесет вола под морето;

⁴⁵ и котли, и лопатки, и чаши. Сите работи што Хирам му ги направи на царот Соломон за храмот Господов, беа од измазнет бакар.

382 Мојс
30,17-21
4 Цар
16,17**40**

2 Мојс 27,3

ТРЕТА КНИГА ЦАРСТВА

- 48** ^{2 Мојс 25,23-30} Царот ги излеа во глинена земја, во околината на Јордан, меѓу Сукот и Царетан.
- 50** ^{3 Мојс 10,1} Соломон ги постави сите тие работи на местата нивни. Поради нивното извонредно множество, тежината на бронзата не можеше да се измери.
- 51** ^{2 Цар 8,11} Соломон ги направи и сите предмети што се во храмот Господов: златен жртвеник и златна трпеза, на која се ставаат лебовите на предложението:
- 8,1-11** ^{2 Лер 5, 2-14} ⁴⁸ Соломон ги направи и сите предмети што се во храмот Господов: златен жртвеник и златна трпеза, на која се ставаат лебовите на предложението:
- ⁴⁹ светилници – пет оддесно и пет одлево, пред Светињата над светињите, од чисто злато, цвекниња, кандилца и штипки од злато;
- ⁵⁰ и чинии, и ножеви, и чаши, и подносници и кадилници од чисто злато; резиња за вратите на внатрешноста на Светињата над светињите и за вратите во храмот, исто така од злато.
- ⁵¹ Така беше свршена сета работа што ја изврши цар Соломон за храмот Господов. И го принесе Соломон посветеното од татко му Давид: среброт, златото и предметите ги предаде во ризницата на храмот Господов.

*Пренесување на ковчего̃т
на завешто̃т во храмот̃*

(2 Лей̃ 5,2-6,2)

8 Тогаш Соломон ги повика кај себе во Ерусалим израилските старешини и сите кнезови на племињата, родоначалниците на синовите Израилеви за да го пренесат ковчегот на заветот Господов од Давидовиот град, од Сион – во храмот.

² И се собраа на празникот кај царот Соломон сите Израилци во месецот станим, кој е седмиот месец.

³ Дојдоа сите старешини израилски; и свештениците го кренаа ковчегот

⁴ и го понесоа ковчегот Господов и скинијата на собранието и сите свештени предмети што беа во скинијата; а ги носеа свештениците и левитите.

⁵ А цар Соломон и со него целиот израилски собор што се беше собрал кај него, одеа пред ковчегот, принесувајќи жртви од ситен и крупен добиток, кој не

беше можно да се изброи и пресмета поради мноштвото негово.

⁶ Свештениците го внесоа ковчегот на заветот Господов на местото негово, во внатрешноста на храмот, во Светињата над светињите, под крилјата на херувимите.

⁷ Зашто херувимите ги ширеа крилјата над местото на ковчегот, и херувимите го покриваа одозгора ковчегот и лостовите негови.

⁸ Лостовите се подаваа така што нивните краеви се гледаа во светилиштето, но не можеа да се видат однадвор; тие се таму и до денес.

⁹ Во ковчегот немаше ништо, освен двете камени плочи, кои Мојсеј ги беше положил внатре на Хорев, кога Господ склучи завет со синовите Израилеви, откако тие излегоа од египетската земја.

¹⁰ Кога свештениците излегоа од светилиштето, облак го исполни домот Господов.

¹¹ И свештениците не можеа да стојат на службата поради облакот, бидејќи светлината Господова го исполни храмот Господов.

¹² Тогаш Соломон рече: „Господ благоволѝ да живее во магла:

¹³ Ти изградив храм Тебе за живеалиште, место, каде што ќе престојуваш засекогаш.”

*Говоро̃т на цар Соломон
̃пред народо̃т*

(2 Лей̃ 6,3-11)

¹⁴ И царот се сврте со лицето свое, и го благослови целиот собор на Израилците, а целиот собор на Израилците стоеше.

¹⁵ Тогаш рече: „Нека е благословен Господ, Бог Израилев, Кој со устата Своја му рече на татко ми Давид, и реченото денес го исполни со раката Своја! Тој беше рекол:

¹⁶ „Од оној ден, кога го изведов Мојот народ Израил од Египет, Јас не одбрав град меѓу племињата Израилеви за да се изгради дом, каде што ќе остане засекогаш името Мое; го избрав Давид, тој да биде над Мојот народ Израил.”

8
^{2 Мојс 25,13-15}

9
^{2 Мојс 25,16 40,20 5 Мојс 10,1-5 Евр 9,4}

12-53
^{2 Лер 6, 1-40}

12
^{Пс 17,11 1 Тим 6,16}

13
^{2 Цар 7,13 Пс 131,14}

16
^{1 Цар 16}

18 ^{2 Цар 7,1-7} ¹⁷ Татко ми Давид намисли да изгради храм во името на Господ, Бог Израилев;

19 ^{2 Цар 7,12-13} ¹⁸ но Господ му рече на татко ми Давид: „Ти си намислил да изградиш храм на името Мое; добро е што ти е тоа на срцето;

23 ^{5 Мојс 4,35.39} ¹⁹ меѓутоа, ти нема да изградиш храм, туку твојот син, кој излегол од бедрата твои, – тој ќе изгради храм на името Мое.’

25 ^{2,4} ²⁰ И Господ го исполни словото Свое што беше го изрекол; јас се издигнав на местото на таткото мој Давид, и седнав на престолот Израилев, како што рече Господ, и изградив храм во чест на името Господово, Израилевиот Бог;

27 ^{Ис 66,1} ^{Јн 1,14} ^{Дела 17,24} ^{Откр 21,3} ²¹ и подготвив таму место за ковчетот, во кој е заветот на Господ што го беше склучил со нашите татковци, кога ги изведе од египетската земја.”

Соломоновата молишва

(2 Лей 6,12-40)

²² Тогаш застана Соломон пред жртвеникот Господов, пред целиот собор на Израилците, ги крена рацете кон небото

²³ и рече: „Господи, Боже Израилев! Нема Бог како Тебе ниту на небото горе, ниту на земјата долу; Ти го пазиш заветот и милоста кон слугите Свои, кои одат пред Тебе од сè срце.

²⁴ Ти го исполни на Својот слуга Давид, мојот татко, она што му го беше ветил; она што го беше изрекол со уста-та Своја, денес го изврши со раката Своја.

²⁵ И сега, Господи, Боже Израилев, исполни го на Својот слуга Давид, мојот татко, она што му го беше говорел, велејќи: „Пред лицето мое никогаш нема да недостасува маж од тебе, кој ќе седи на Израилевиот престол; доволно е само синовите твои да се држат за патот свој, одејќи пред Мене така, како што ти одеше пред Мене.’

²⁶ И сега, Боже Израилев, нека биде верно словото Твое што си му го рекол на Својот слуга Давид, мојот татко!

²⁷ Но зар Бог ќе сака да живее на земјата! Небото и небото на небесата не се

доволни да Те соберат, а уште помалку овој храм што сум го изградил јас (на Твоето име);

²⁸ но погледни милостиво кон молитвата на Твојот слуга и кон молбата негова, Господи, Боже мој! Чуј го повикот и молитвата со која Твојот слуга Те моли денес.

²⁹ Да бидат очите Твои отворени кон тој храм дење и ноќе, кон ова место, за кое си рекол: името Мое ќе биде таму; чуј ја молитвата, со која ќе се моли Твојот слуга на тоа место.

³⁰ Сослушај ја молбата на Твојот слуга и на Твојот народ Израил, кога тие ќе се молат на ова место; чуј од местото на Твоето живеалиште, од небесата, сослушај и смилувај се.

³¹ Кога некој ќе згреша против ближниот свој, и ќе побара од него со заклетва за да се заколне, и заради заклетвата ќе дојдат пред Твојот жртвеник во овој храм,

³² тогаш сослушај ги од небото и дејствувај, донеси суд над Своите слуги, обвини го виновниот, стоварувајќи му ја врз главата негова постапката негова, и оправдај го правиот, давајќи му според неговата праведност.

³³ Кога Твојот народ Израил ќе биде поразен од непријателите, поради тоа што згрешил пред Тебе, и кога тие ќе се обратат кон Тебе и ќе го исповедаат името Твое и ќе Ти се молат и ќе довикуваат со молитви во овој храм, –

³⁴ сослушај го тогаш од небото и прости му го гревот на Твојот народ Израил, и врати ги во земјата што си им ја дал на татковците нивни.

³⁵ Кога ќе се заклучи небото и ќе нема дожд, поради тоа што ќе згрешат пред Тебе, ќе го исповедаат името Твое и се свртат од гревот свој, бидејќи си ги смирил, –

³⁶ сослушај ги тогаш од небото и прости им го гревот на Своите слуги и на Својот народ израилски, покажувајќи им го добриот пат, по кој да одат, и испрати дожд врз Твојата земја што си му ја дал на народот Свој во наследство.

28
Дан 9,17

29
5 Мојс 12,11

31
3 Мојс 5,1

33
3 Мојс 26,14-17
5 Мојс 28,25
Ис.Н. 7
Суд 2,13-14
17-18

35
3 Мојс 26,19
5 Мојс 11,17
Ер 3,2-3
Откр 11,6

ТРЕТА КНИГА ЦАРСТВА

37 ³⁷ Глад ли ќе настане по земјата, или помор, огнен ветар ли, гламја, скакулци, или гасеници, непријателот ли ќе го притисне во земјата негова, некаква неволја ли ќе се појави, или болест, –

41 ³⁸ при секоја молитва, при секоја молба што доаѓа од кој и да било човек од сиот Твој народ израилски, кога ќе почувствуваат болка во срцето свое и ќе ги подадат рацете кон овој храм,

46 ³⁹ сослушај го од небото, од местото на Твоето живеалиште, и смилувај се; направи и воздај секому според патиштата негови, како што го гледаш срцето негово, бидејќи само Ти ги познаваш срцата на сите човечки синови:

⁴⁰ за да имаат страхопочит кон Тебе во сите дни, додека живеат на земјата што си им ја дал на татковците нивни.

⁴¹ Ако и некој туѓинец, кој не е од Твојот народ Израил, дојде од далечна земја заради Твоето име, –

⁴² зашто ќе чујат за Твоето големо име, за Твојата силна рака и за Твојата крената мишка и ќе дојдат да се помолат во овој храм,

⁴³ сослушај го од небото, од местото на Своето живеалиште, и направи сè, за што ќе Те повика туѓинецот, та сите земни народи да го знаат Твоето име за да имаат страхопочит кон Тебе, како Твојот народ Израил, да знаат дека овој храм што го изградив јас, е наречен на Твое име.

⁴⁴ Кога Твојот народ излезе во војна против својот непријател по патот, по кој ќе го испратиш, и ќе Му се помоли на Господ, свртувајќи се кон градот што Ти си го избрал и кон храмот што го изградив на Твоето име,

⁴⁵ тогаш сослушај ја од небото молитвата нивна и молбата нивна и направи го она што им е потребно ним.

⁴⁶ Кога ќе згрешат пред Тебе, – зашто нема човек кој не греша, – и Ти ќе им се разгневиш и ќе ги предадеш на непријателите, и тие ќе ги запленаат, и ќе ги одведат како робови во непријателска земја, далечна или блиска;

⁴⁷ и кога во земјата, каде што ќе бидат во пленство, дојдат на себеси и се обратат кон Тебе и Ти се помолат во

земјата на оние што ги плениле, велејќи: згрешивме, извршивме беззаконие, виновни сме;

⁴⁸ и кога ќе се обратат кон Тебе од сето срце свое и од сета душа своја во земјата на непријателите што ги плениле, и ти се помолат, свртувајќи се кон својата земја што си им ја дал на татковците нивни, кон градот што си го избрал и кон храмот што го изградиле на Твое име, –

⁴⁹ тогаш сослушај ја од небото, од местото на Твоето живеалиште, молитвата и молбата нивна, и направи што им е ним потребно;

⁵⁰ и прости му на Твојот народ, за она што згрешил пред Тебе, и сите негови престапи што ги извршил пред Тебе и предизвикај сочувство кон нив кај оние што ги плениле, та да бидат милостиви кон нив;

⁵¹ зашто тие се Твој народ и Твој дел што Ти го изведе од Египет, од железната печка.

⁵² Ушите Твои и очите Твои нека бидат отворени за молбата на Твојот слуга и за молитвата на Твојот народ израилски за да ги чуеш секогаш, кога Те повикуваат,

⁵³ зашто Ти си ги одбрал за Свој дел меѓу сите земни народи, како што си рекол преку Мојсеј, Твојот слуга, кога ги изведе татковците наши од Египет, Господи, Боже!”

^{53a)} Тогаш Соломон проговори пред храмот откако заврши со градењето: „Господ го познал сонцето на небото и рекол пребива во магла: Изгради дом за мене, дом благоличен за Себе за да живеам во нов дом, нели така е запишано во Книгата на песните.”

Соломоновата благодарствена молитва

⁵⁴ Откако Соломон ја заврши кон Господ целата оваа молитва и молба, па како што беше коленичел, стана од пред жртвеникот Господов, со рацете подигнати кон небото.

⁵⁵ И, исправен, го благослови целиот собор на Израилците, велејќи со висок глас:

51

5 Мојс 4,20
9,26-29
Ер 11,4

53

5 Мојс 7,
6-8

56 ⁵ Мојс 12,10 Ис.Н. 21,44-45 23,14 1 Цар 3,19 4 Цар 10,10 Ис 45,5-6

⁵⁶ „Нека е благословен Бог, Кој му даде спокојство на Својот народ Израил, како што беше говорел! Не остана неисполнет ниеден збор од сите Негови добри зборови што ги беше изрекол преку својот слуга Мојсеј;

57 ⁵ Мојс 31,6

⁵⁷ нека биде со нас Господ, Бог наш, како што беше со татковците наши; да не нè остава, и да не нè напушта,

60 ^{Ис 45,6}

⁵⁸ приклонувајќи ги срцата наши кон Себе за да одиме по сите патишта Негови и да ги чуваме заповедите Негови и законите Негови што им ги заповеда на татковците наши.

61 ^{11,4 15,3,14}

⁵⁹ И овие зборови, со кои се молев пред Господ денес, нека бидат блиски до Господ, нашиот Бог, денџе и ноќе за да го врши Тој она што е нужно за Неговиот слуга и за Неговиот народ Израил секој ден,

63 ⁴ Мојс 7 Езд 6,16-17

⁶⁰ та да го познаат сите народи дека Господ е Бог, и дека нема друг освен Него.

⁶¹ Срцето ваше нека биде наполно предадено на Господ, нашиот Бог за да одите по наредбите Негови и да ги пазите заповедите Негови, како денес.”

Посветување на храмој

(2 Лей 7,4-10)

⁶² Тогаш царот и сите Израилци со него, Му принесоа жртви на Господ.

⁶³ Соломон закла како жртва за помирување што Му ја принесе на Господ, дваесет и две илјади крупен добиток и сто дваесет илјади ситен добиток. Така царот и сите синови Израилеви Му Го осветија храмот на Господ.

⁶⁴ Во истиот ден царот го освети средниот дел на дворот, кој е пред храмот Господов, принесувајќи сепаленици и приноси и принесувајќи го лојот од жртвите за помирение, бидејќи бронзениот жртвеник што е пред Господ, беше мал да ги собере сепалениците, приносите и лојот од жртвите за помирување.

⁶⁵ Така Соломон направи празник и сиот Израил со него – собор голем, кој се беше собрал од Емат до египетскиот поток, пред Господ, нашиот Бог; праз-

нуваа и јадеа, и пиеја и се молеа пред Господ, нашиот Бог, во изградениот храм седум дена и уште седум дена, односно четиринаесет дена.

⁶⁶ Во осмиот ден Соломон го отпушти народот. Сите го благословија царот и си отидоа по шаторите свои, радувајќи се и веселејќи се во срцето свое за сето добро што Господ му го направи на Својот слуга Давид и на Својот народ Израил.

Боџ му се јавува на Соломон ѓо виѓор ѓај

(2 Лей 7,11-22)

9 Откако Соломон ја заврши градбата на Господовиот храм, на царскиот дом и сè што беше посакал да направи,

² Господ повторно му се јави на Соломон, како што му се беше јавил во Гаваон.

³ И Господ му рече: „Јас ја чув твојата молитва и твојата молба, за која Ме молеше (и направив сè според твојата молитва), го осветив тој храм што го изгради ти за да биде засекогаш името Мое таму довека, и очите Мои, и срцето Мое ќе бидат таму во сите дни.

⁴ А ти, ако одиш пред Моето лице, како што одеше татко ти Давид, со чисто срце и со правина, исполнувајќи сè што сум ти заповедал, и ако ги пазиш Моите уредби и Моите закони,

⁵ Јас ќе го поставам твојот царски трон над Израил засекогаш, како што му реков на татко ти Давид, велејќи: „Никогаш нема да недостасаува од тебе маж, кој седи на престолот Израилев.”

⁶ Ако вие и синовите ваши отстапите од Мене и не ги пазите Моите заповеди и Моите уредби што сум ви ги дал, и ако тргнете и почнете да служите на други богови и да им се поклонувате,

⁷ Јас ќе го истребам Израил од лицето на земјата што сум му ја дал, и храмот што сум го посветил на Моето име, ќе го отфрлам од лицето Свое, и Израил ќе стане за приказ и за подбивање кај сите народи.

9,3
8,29

5
2,4

6-7

⁵ Мојс 6,2
10,13
28,15
Ер 26,4-6

ТРЕТА КНИГА ЦАРСТВА

8 ⁵ Мојс 28,37
Ер 18,16
24,9
49,17
50,13

8 И за тој висок храм, секој што ќе мине покрај него, ќе се впаши, ќе потсвирне и ќе рече: „зошто ли постапил Господ така со оваа земја и со овој храм?“

16 ^{3,1} И ќе речат: „затоа што тие Го оставија Господ, својот Бог, Кој ги изведе татковците нивни од египетската земја, и се приврзаа кон други богови, им се поклонуваа и им служеа, – затоа Господ им го испрати ова зло!“

*Соломоновиџе дела**(2 Лей 8,1-18)*

10 Откако изминаа дваесет години, во текот на кои Соломон изгради два дома, – домот Господов и царскиот дом, –

11 за кои тирскиот цар Хирам му набавуваше на Соломон кедрово дрво и кипарисово дрво и злато според желбата негова, – цар Соломон му даде на Хирам дваесет градови во галилејската земја.

12 И Хирам излезе од Тир да ги прегледа градовите што му ги даде Соломон, и тие не му се допаднаа.

13 Затоа тој рече: „Какви се тие градови што ти, брате мој, ми ги даде?“ И ги нарече земја Кавул, како што се нарекуваат и денес.

14 А Хирам му беше испратил на царот сто и дваесет кикари злато.

15 Оттука и распределбата за данокот што го наложи Соломон за да го изгради храмот Господов и својот дом, Мило и сидовите ерусалимски, Асор и Мегидо и Гезер.

16 Фараонот, египетскиот цар, беше дошол и го презел Гезер, и со оган го беше изгорел, а Хананците што живеаја во градот, ги беше убил, и го беше дал како мираз на ќерка си, Соломоновата жена.

17 И тогаш Соломон го изгради Гезер и Долни Веторон,

18 Ваалат, Тадмор во пустината,

19 и сите градови житници што ги имаше Соломон, и градовите за колите, градовите за коњицата и сè она што Соломон сакаше да изгради во Ерусалим,

на Ливан и по целата земја на своето владение.

20 Сите луѓе, останати од Аморејците, Хитијците, Перизијците, Хананците, Евејците, Јевусијците и Гергесејците, кои не беа од Израилевите синови,

21 децата нивни, останати по нив во земјата, кои Израилевите синови не можеа да ги истребат, – Соломон ги направи поданички работници, какви што се и денес.

22 А синовите Израилеви Соломон ги правеше работници; тие беа негови војници, служители, великодостојници, војсководци и заповедници на неговите коли и на неговите коњаници.

23 Главните, пак, распоредници над Соломоновите работи, односно управниците на народот што ја извршуваа работата, беа петстотини и педесет.

24 Фараоновата ќерка премина од Давидовиот град во својот дом што го изгради Соломон за неа. Потоа тој го изгради Мило.

25 Соломон принесуваше трипати годишно сепаленици и жртви за мир на жртвеникот што Му го беше изградил на Господ, и кадеше врз него пред Господ. Така заврши градбата на домот.

26 Цар Соломон направи исто така и кораби во Ецјон-Гевер, кој е кај Елат, на брегот на Црвеното Море, во земјата Едом.

27 И Хирам испрати на тие кораби свои поданици – корабари што го знаат морето, заедно со Соломоновите поданици;

28 тие отидоа во Офир и зедаа оттаму четиристотини и дваесет кикари злато и му го донесоа на цар Соломон.

*Царицајџа од Сава во йосејџа кај Соломон**(2 Лей 9,1-12)*

10 Савската царица, откако слушна за славата Соломонова и за името на Господ, дојде да го испита со гатанки.

2 Таа дојде во Ерусалим со многу големо богатство: камилите беа натоварени со благопријатни мириси, со

20
Суд 3,3-5

21
5 Мојс 2,34
20,16-18

24-25
2 Лет 8,
11-12

27-28
2 Лет 8,
17-18

28
10,11
22,49
1 Мојс
10,29
Ис 13,12
Пс 44,9
Јов 22,24
28,16
1 Лет 1,23
29,4
2 Лет 8,18
9,10
Тов 13,17
Сир 7,18

10,1
Суд 14,
12-18
Мт 12,42

многу злато и скапоцени камења; таа дојде кај Соломон и говореше со него за сè што ѝ беше на срцето.

³ Соломон ѝ ги објасни сите нејзини зборови, и немаше ништо непознато за царот што не ѝ го објасни.

⁴ Савската царица ја виде сета мудрост на Соломон, и домот што тој го беше изградил,

⁵ и јадењата на трпезата негова, и живеалиштата на слугите негови, и држењето на слугите негови, облеката нивна и пехарниците негови, и сепалениците негови што ги принесуваше во храмот Господов. И повеќе не можеше да се воздржи,

⁶ па му рече на царот: „Вистина е она што го бев слушала во својата земја за твоите дела и за твојата мудрост;

⁷ но не верував на зборови, додека не дојдов, и не видоа очите мои: и, ете, мене ни половината не ми беше речено; мудрост и богатство ти имаш повеќе отколку што сум слушала.

⁸ Блажени се твоите луѓе, блажени се и тие твои слуги што стојат пред тебе секогаш и ја слушаат твојата мудрост!

⁹ Благословен да е Господ, твојот Бог, Кој благоволи да те постави на Израилевиот престол! Господ, поради вечната Своја љубов кон Израил, те постави за цар за да вршиш суд и правда.”

¹⁰ И таа му подари на царот сто и дваесет кикари злато и големо множество благопријатни мириси и скапоцени камења; никогаш уште не беа донесувани толку многу благопријатни мириси, колку што савската царица му подари на царот Соломон.

¹¹ И Хирамовите кораби што носеа злато од Офир, донесоа од Офир големо множество алмугово дрво и скапоцени камења.

¹² И царот направи од тоа скапоцено алмугово дрво потпирки за храмот Господов и за царскиот дом, и харфи и псалтири за пејачите. Никогаш не беше донесувано толку алмугово дрво и не беше видено до тој ден.

¹³ Тогаш царот Соломон ѝ даде на савската царица сè што таа пожелала и што посака, посебно од она што цар

Соломон ѝ го подари со рацете свои. И се врати таа во својата земја, таа и сите нејзини слуги.

Богајсївојѡ на царѡї Соломон

(2 Лейї 1,14-17; 9,13-28)

¹⁴ Златото што му доаѓаше на Соломон секоја година, тежеше шестотини шеесет и шест кикари,

¹⁵ освен она што се добиваше од разнесувачите на стока и од тргувањето на трговците и од сите арапски цареви и од обласните управници.

¹⁶ Царот Соломон направи двесте големи штита од ковано злато, – по шестотини шекели злато се потрошени за секој штит;

¹⁷ и триста помали штита од ковано злато, – од по три мини злато за секој штит; и царот ги постави во домот од леванонско дрво.

¹⁸ Царот направи и голем престол од слонова коска и го обложи со чисто злато;

¹⁹ пред престолот имаше шест скалила; одзади врвот на престолот беше кружен, и од двете страни на седиштето имаше потпирки, а до потпирките стоеја два лава;

²⁰ и уште дванаесет лава стоеја таму од двете страни на шесте скалила. Слично нешто немало ни во едно друго царство.

²¹ Сите садови за пиење кај цар Соломон беа златни, и сите садови во домот од леванонско дрво беа од чисто злато; ништо немаше од сребро, зашто во дните на Соломон среброт не се сметаше за нешто вредно;

²² царот имаше на морето таршишки кораби заедно со Хирамовите кораби и во три години еднаш доаѓаа таршишките кораби и донесуваа злато и сребро, слонова коска, мајмуни и пауни.

²³ Цар Соломон ги надминуваше сите земни цареви по богатството и мудроста.

²⁴ И сите земни цареви сакаа да го видат Соломон за да ја послушаат мудроста негова, која Бог ја беше ставил во срцето негово.

21

Сир 47,18

22

22,49

Ис 2,16

23,1,14

60,9

Ез 27,25

Пс 47,7

2 Лет 9,21

20,36-37

23

Сир 47,16

26 ^{5,6} И тие му принесуваа, секој од себе-
дар: сребрени садови, облека, оружје
и благопријатни мириси, коњи и маски
секоја година.

11,2 ² Соломон така насобра коњи и ко-
њаници; тој имаше четирисет илјади
коли и дванаесет илјади коњаници, кои
ги распореди по градовите, каде што му
беа колите и кај царот во Ерусалим.

^{26a)} Тој владееше над сите мориња – од
Реката до филистеејската земја и до пре-
делите на Египет.

²⁷ Царот направи во Ерусалим да има
сребро колку и обичните камења, а кедр-
ово дрво како дивите смокви што
растеа по низините.

²⁸ Коњи, пак, донесуваа за царот Со-
ломон од Египет и од Киве; царските
трговци ги купуваа по определена цена.

²⁹ Купена и донесена до Египет една
кола чинеше шестотини шекели сребро,
а коњ, – сто и педесет. На ист начин тие
со свои раце им го доставуваа сето тоа
на хитиските и на арамејските цареви.

Соломон оџсџаџува од Госџод

(2 Лџџ 11,18-12,1)

11 Царот Соломон засака, освен
фараоновата ќерка, и многу же-
ни туѓинки – Моавки, Амонки, Едомки,
Сидонки и Хитијки, –

² од оние народи, за кои Господ им
беше рекол на Израилевите синови: не
влегувајте кај нив, и тие да не влегуваат
кај вас за да не го приклонат срцето
ваше кон своите богови. Кон нив се
прилепи Соломон со љубовта своја.

³ Тој имаше седумстотини жени и
триста наложници; и неговите жени го
развратија срцето негово.

⁴ Кога Соломон остаре, неговите же-
ни го приклонија срцето негово кон
други богови, и срцето негово не беше
наполно предадено на неговиот Господ
Бог, како срцето на татко му Давид.

⁵ И Соломон почна да ѝ служи на
Ашгарта сидонската богинка, и на
Милком, одвратен амонски бог.

⁶ И Соломон го вршеше она што беше
неугодно пред очите на Господ, и не го

следеше наполно Господ како татко му
Давид.

⁷ Тогаш Соломон изгради многу-
божечко светилиште на Хамос, моавско
паганско божество, на планината што е
спроти Ерусалим, и на Молох, гнасен
бог на Амониевите синови.

⁸ Така направи тој за сите свои жени
туѓинки, кои кадеа и принесуваа жртви
на своите богови.

⁹ И Господ се разгневи на Соломон
поради тоа што го отстрани срцето свое
од Господ, Бог Израилев, Кој на два-
пати му се беше јавувал

¹⁰ и му беше заповедал да не оди по
други богови; но тој не го исполни тоа
што му го беше заповедал Господ Бог.

¹¹ Тогаш Господ му рече на Соломон:
„Затоа што тоа се врши кај тебе, и ти не
го зачува Мојот завет и Моите наредби
што ти ги бев заповедал, ќе го одземам
царството од тебе и ќе го дадам на тво-
јот слуга;

¹² но во твоите дни Јас нема да го
направам ова поради татко ти Давид; од
рацете на синот твој ќе го одземам;

¹³ но нема целото царство да го одзе-
мам: едно племе ќе му дадам на синот
твој заради Мојот слуга Давид и заради
Ерусалим што сум го избрал.”

Соломоновиџе неџријаџџели

¹⁴ И Господ му подигна на Соломон
противник – Едомецот Адад, кој беше
од едомски царски род.

¹⁵ Кога Давид беше во Едом и вој-
сководецот Јоав дојде да ги погребе уби-
ените, откако беше испотепал сè што е
машко во Едом, –

¹⁶ бидејќи Јоав и сите Израилци
престојуваа таму шест месеци, додека
не истребија сè живо во Едом, –

¹⁷ тогаш Адад избега во Египет и со
него неколкумина Едомци што беа
служеле кај татко му; Адад тогаш беше
дете.

¹⁸ Кога тргнаа од Мидјан, тие дојдоа
во Фаран и зе доа со себе луѓе од Фаран
и стигнаа во Египет кај фараонот – еги-
петскиот цар; (Адад влезе кај фара-
онот), и тој му даде дом, му одреди пла-
та и му даде земја.

9
3,5
9,2

15-16
2 Цар 8,
13-14

23-24 ¹⁹ Адад се здоби со голема милост кај фараонот, така што го ожени со сестрата на жена си, сестра на царицата Тахпенеса.

² Цар 8,3-8
28
5,27-32

²⁰ Тахпенесината сестра му роди син Генуват. Тахпенеса го воспитуваше во фараоновият дом; и Генуват живееше во фараоновият дом заедно со фараоновите синови.

²¹ Кога Адад слушна дека Давид починал кај татковците свои и дека војводата Јоав умрел, му рече на фараонот: „Пушти ме да појдам во земјата своја?”

²² Фараонот му рече: „Зар си незадоволен од мене, па сакаш да одиш во земјата своја.” Тој одговори: „Не, но пушти ме.” (И Адад се врати во својата земја).

²³ Господ крена против Соломон и друг противник – Резон, Елијадовиот син, кој беше избегал од својот господар Адраазар, цовскиот цар,

²⁴ и, откако собра околу себеси луѓе, стана старешина на чета, откако Давид беше победил Хададезера; и тие отидоа во Дамаск, се настанија таму и господароа во Дамаск.

²⁵ Тој беше противник на Израил во текот на сите дни на Соломон. Освен злото, извршено од Адад, тој секогаш му правеше пакост на Израил и стана арамејски цар.

Бунџоџ на Јероваам

(2 Лей 9,29-31)

²⁶ Против Соломон крена рака и неговиот слуга Јероваам, синот на Нават, Ефратец од Цереда, чија мајка беше вдовица и се викаше Саруа.

²⁷ Еве по кој повод тој крена рака против царот: Соломон го градеше Мило, ги поправаше урнатините во градот на татко си Давид.

²⁸ Јероваам беше силен човек. Соломон, откако забележа дека тоа момче го бива за работа, го постави за надзорник над задолжените работници од Јосифовиот дом.

²⁹ Во она време на Јероваам му се случи да излезе од Ерусалим; по патот го сретна пророкот Ахија Силомец, облечен во нова облека. Тие беа само двајцата во полето.

³⁰ И Ахија ја зеде новата облека што беше на него, ја раскина на дванаесет делови,

³¹ и му рече на Јероваам: „Зем си десет делови, зашто така вели Господ, Бог Израилев: „Ете го истргнувам царството од раката на Соломон и десет племиња ти давам тебе,

³² и едно племе ќе му остане нему заради Мојот слуга Давид и заради градот Ерусалим што го избраа од сите Израилеви племиња!

³³ Ова е поради тоа што тие Ме оставија и почнаа да ѝ се поклонуваат на Апгарта, сидонската богинка, и на Хамос, моавскиот бог, и на Милком, амонскиот бог, и не одеа по Моите патишта за да го вршат она што е угодно пред Моите очи, и да ги пазат Моите наредби и Моите заповеди, како татко му Давид.

³⁴ Јас не го одземам целото царство од раката негова, туку го оставам да владее до крајот на својот живот заради Мојот слуга Давид, кого го избрав и кој ги пазеше Моите заповеди и Моите наредби;

³⁵ но ќе го одземам царството од раката на синот негов и десет племиња од него ќе ти ги дадам тебе;

³⁶ а на синот негов ќе му дадам едно племе за да остане светилото на Мојот слуга Давид во сите дни пред лицето Мое во градот Ерусалим што го избрав за да остане засекогаш таму името Мое.

³⁷ Тебе те избирам, и ти ќе владеш со сè што ќе посака душата твоја, и ти ќе бидеш цар над Израил;

³⁸ и ако пазиш на сè што ќе ти заповедам, ако одиш по патиштата Мои и ако го вршиш она што е угодно пред очите Мои, пазејќи ги Моите наредби и Моите заповеди, како што правеше Мојот слуга Давид, Јас ќе бидам со тебе и ќе ти воздигнам крепок дом, како што му создадов на Давид, и ќе ти го дадам Израил;

³⁹ ќе го понизам Давидовиот род за тоа, но не засекогаш.”

⁴⁰ А Соломон сакаше да го убие Јероваам, но Јероваам стана, та избега во Египет кај Шишак, египетскиот цар, и

31

22,11
Ис 20,1-4
Ер 19,1-11
27,1-8
Ез 5,1-12

32

11,13

33

11,5-7

36

15,4
2 Цар 21,27
4 Цар 8,19
2 Лер 21,7
Сир 47,22

39

Ис 11,13-14
Ер 3,18
Ез 37,15-24
Ос 2,1
Мих 2,12

40

14,25-26

живееше во Египет до смртта Соломонова.

⁴¹ Другите дела на Соломон и сè што вршеше тој, и мудроста негова, се опишани во Книгата на делата Соломонови.

⁴² Времето, во кое Соломон царуваше во Ерусалим над целиот Израил, беше четириесет години.

⁴³ И Соломон почина кај татковците свои и беше погребан во градот на татко си Давид; а место него се зацари синот негов Ровоам.

Собирој во Сихем

(2 Лей 10,1-15)

12 Ровоам отиде во Сихем, бидејќи во Сихем беа дошле сите Израилци за да го царат.

² За тоа слушна Наватовиот син Јероваам, кога се наоѓаше уште во Египет, каде што беше избегал од царот Соломон, и се врати од Египет;

³ испратија по него и го повикаа. Тогаш Јероваам и целото израилско собрание дојдоа и му говореха на царот Ровоам, велејќи:

⁴ „Твојот татко ни наложи тежок товар, ти, пак, олесни ни го жестокото ропство од татко ти и тешкиот товар што тој ни го наложи, па тогаш ќе ти служиме.“

⁵ Тој им одговори: „Одете си, по три дена дојдете пак кај мене.“ И народот се разотиде.

⁶ Царот Ровоам се советуваше со старците, кои беа кај татко му Соломон, додека беше жив, и рече: „Како ќе ме посоветуваат да му одговорам на овој народ?“

⁷ Тие му одговорија, и рекоа: „Ако ти денес им бидеш слуга на овие луѓе и им послужиш, ако ги задоволиш и им говориш добри зборови, тие ќе ти бидат слуги во сите дни.“

⁸ Но тој не го послуша советот што му го беа дале старците, и се советуваше со младите, кои беа пораснале заедно со него и кои беа кај него,

⁹ и им рече: „Што ќе ме посоветуваат да им одговорам на оние луѓе што ми

рекоа и кажаа: „олесни ни го јаремот што ни го наложи татко ти?“

¹⁰ Младите, пораснати заедно со него, му одговорија и рекоа: „Вака кажи им на тие луѓе што ти рекле: „твојот татко ни наложи тежок јарем, ти, пак, олесни ни“, кажи им: „малиот прст ми е подебел од бедрата на татко ми;

¹¹ и така, ако татко ми ви ставил тежок јарем, јас уште повеќе ќе го натезнам вашиот јарем; татко ми ве казнуваше со камшици, јас, пак, ќе ве казнувам со камшици со железни боцки.“

¹² Јероваам, и сите луѓе, дојдоа кај Ровоам на третиот ден, како што им беше заповедал царот, велејќи: „Дојдете кај мене на третиот ден.“

¹³ И царот грубо му одговори на народот и не го послуша советот што му го беа дале старците.

¹⁴ И говореше според советот на младите и рече: „Татко ми ви наложил тежок товар, јас, пак, ќе го зголемам вашиот товар; татко ми ве казнуваше со камшици, јас, пак, ќе ве казнувам со камшици со железни боцки.“

¹⁵ И царот не го послуша народот, зашто така беше судено од Господ за да се исполни зборот Негов што го беше изрекол Господ преку Ахија Силомецот на Наватовиот син Јероваам.

Разделено царството

(2 Лей 10,16-11,4)

¹⁶ И сите Израилци видоа дека царот не ги послуша. Тогаш луѓето му одговорија на царот и рекоа: „Каков дел имаме кај Давид? За нас нема дел кај синот на Јесеј; по шаторите свои, Израиле! Гледај си го својот дом, Давиде!“ И Израил се разотиде по шаторите свои.

¹⁷ Ровоам царуваше само над Израилевите синови што живеја во Јудините градови.

¹⁸ И царот Ровоам го испрати Хадорам, управникот над даноците; но сите Израилци го затрупаа со камења, и тој умре, а царот Ровоам брзо се качи во кола за да избега во Ерусалим.

12,13
Сир 47,23

16
2 Цар 20,1

19 ^{Сир 47,21} И така Израил се одметна од Давидовиот дом и до денес.

20 ^{2 Мојс 32,4,8 Сир 47,23} Кога сите Израилци слушнаа дека Јероваам се вратил од Египет, испратија и го повикаа во собранието и го зацарија над сите Израилци. Со Давидовиот дом не остана никој, освен племето Јудино (и Венијаминово).

21 ^{1 Мојс 12,8 28,19 Амос 5,5 7,13} Ровоам, откако пристигна во Ерусалим, собра од целиот Јудин дом и од племето Венијаминово сто и осумдесет илјади одбрани војници за да војуваат против Израилевиот дом и да му го возвратат царството на Соломоновиот син Ровоам.

22 И дојде слово Божјо кон Шемаја, човек Божји, и беше речено:

23 „Кажми му на Соломоновиот син Ровоам, царот јудејски, и на целиот Јудин и Венијаминов дом и на другиот народ:

24 вака вели Господ: „Не одете и не почнувајте војна против вашите браќа, Израилевите синови; вратете се секој во домот свој, бидејќи тоа беше од Мене.” И тие ги послушаа Господовите зборови и се вратија дома според словото Господово.

25 Јероваам го изгради Сихем на Ефремовата Гора и се насели во него; оттаму тргна и го изгради Пенуел.

Пресѝајоѝ на Јероваам

26 И Јероваам си говореше во срцето свое: „Царството може пак да премине кон Давидовиот дом,

27 ако овој народ оди во Ерусалим да принесува жртви во домот Господов, тогаш срцето на тој народ ќе се сврти кон својот господар Ровоам, царот јудејски, ќе ме убијат и ќе се вратат кај Ровоам, царот јудејски.”

28 И царот, откако се посоветува, направи две златни телиња, и му рече на народот: „Не ви треба да одите во Ерусалим; еве ги твоите богови, Израиле, кои те изведоа од египетската земја.”

29 И едниот го постави во Ветил, а другиот – во Дан.

30 Тоа предизвика грев, зашто народот почна да оди кај едниот од нив дури во Дан (и го оставија храмот Господов).

31 И изгради идолско светилиште и постави од народот свештеници, кои не беа од Левиевите синови.

32 Јероваам востанови празник во осмиот месец на петнаесеттиот ден, сличен на оној празник, каков што имаше во Јудеја, и принесуваше жртви на жртвеникот; тоа го направи и во Ветил за да им се принесуваат жртви на телињата што ги направи. И постави во Ветил свештеници во идолските светилишта што ги беше изградил,

Осуда на идолоѝклонсѝвоѝо во Ветѝил

33 и принесе жртви на жртвеникот што беше го изградил во Ветил, во петнаесеттиот ден од осмиот месец, месец што произволно го определи; и установи празник за синовите Израилеви и пристапи кон жртвеникот за да прекади.

13 И ете, според словото Господово, дојде еден Божји човек од Јудеја во Ветил во она време, кога Јероваам стоеше пред жртвеникот за да прекади.

2 И произнесе кон жртвеникот слово Господово, велејќи: „Жртвенику, жртвенику! Вака вели Господ: „ете, во Давидовиот дом ќе се роди син по име Јошијаху; тој ќе ги принесе врз тебе во жртва идолските свештеници што кадат врз тебе, и ќе изгори врз тебе човечки коски.”

3 И во оној ден тој покажа знак, велејќи: „А, еве, знак дека Господ го рекол тоа: овој жртвеник ќе се урне, и пепелта што е на него, ќе се развее.”

4 Кога царот Јероваам го слушна словото на Божјиот човек, изговорено пред жртвеникот во Ветил, ја пружи раката од жртвеникот и рече: „Фатете го!” Тогаш раката негова што ја беше пружил кон него, се здрви и не можеше да ја тргне кон себеси.

5 И жртвеникот се урна, и пепелта од жртвеникот се развее, според знакот, даден од Божјиот човек преку словото Господово.

13,2

4 Цар
23,15-16

4

Зах 11,17
Мт 12,10

8
4 Мојс
22,17-18

6 И царот Јероваам му рече на Божјиот човек: „Умилостиви го лицето на Господ, твојот Бог, и помоли се за мене, па да ми се поврати раката.” Човекот Божји го умилостиви лицето Господово, и раката се поврати и стана како порано.

7 Тогаш царот му рече на Божјиот човек: „Дојди со мене дома да се поткрепиш; ќе ти дадам да јадеш, и ќе ти донесам подарок.”

8 Но Божјиот човек му одговори на царот: „Да ми дадеш и половина од домот свој, нема да дојдам со тебе, нема да јадам леб и нема да пијам вода во тоа место,

9 зашто така ми е заповедано преку словото Господово: „не јади таму леб, не пиј вода и не се враќај по патот, по кој си одел.”

10 И тој тргна по друг пат и не се врати по оној пат, по кој беше дошол во Ветил.

Нејослушниот пророк

11 Во Ветил живееше еден пророк – старец. Синовите негови дојдоа и му раскажаа сè што беше направил оној ден Божјиот човек во Ветил; тие му ги раскажаа на татко си и зборовите што тој му ги беше кажал на царот.

12 И татко им ги праша: „По кој пат си отиде?” А синовите му покажаа, по кој пат тргна Божјиот човек што дошол од Јудеја.

13 Тогаш тој им рече на синовите свои: „Оседлајте ми го магарето.” Тие му го оседлаа магарето, и тој се качи на него.

14 И тргна по Божјиот човек, и го најде како седи под еден даб, и го праша: „Ти ли си Божјиот човек што дојде од Јудеја?” Тој одговори: „Јас сум.”

15 Тогаш му рече: „Дојди кај мене дома и касни леб.”

16 Тој му одговори: „Не можам да се вратам со тебе и да дојдам кај тебе; нема да јадам леб и нема да пијам вода кај тебе во ова место,

17 зашто преку словото Господово ми е речено: „не јади леб и не пиј вода

таму, и не се враќај по патот, по кој си одел.”

18 Тој му рече: „И јас сум таков пророк како тебе и ангелот ми говореше преку словото Господово и рече: „врати го во домот свој; нека касне леб и нека пије вода.” Но тој го излага.

19 И оној се врати со него, касна леб во куќата негова и се напи вода.

Пророкот е осуден

20 Кога тие уште седеа на трпезата, дојде словото Господово кон пророкот што го беше вратил.

21 И тој изговори кон Божјиот човек што беше дошол од Јудеја и рече: „Вака вели Господ: „затоа што не се покори на устата Господова и не ја запази заповедта што ти ја беше дал Господ, Бог твој,

22 туку се врати, јадеше леб и пишеше вода на ова место, за кое Тој ти беше рекол – не јади леб и не пиј вода, телото твое нема да влезе во гробницата на татковците твои.”

23 Откако тој јадеше леб и се напи вода, тој го оседла магарето за пророкот што го беше вратил.

24 И тој си замина. На патот го сретна лав и го умргни. Телото му лежеше испружено на патот; магарето, пак, стоеше до него, а лавот стоеше до телото.

25 И ете, минувачите го видоа телото, испружено на патот, и лавот како стои до телото; и отидоа, та раскажаа во градот, во кој живееше пророкот – старец.

26 Откако го слушна тоа пророкот што го беше вратил од патот, рече: „Тоа е оној човек Божји што не ја послуша устата Господова; Господ го предаде на лав што го нападнал и го усмртил, според словото Господово што му беше кажано.”

27 И им рече на синовите свои: „Оседлајте ми го магарето.” И го оседлаа.

28 Тој отиде и го најде телото негово испружено на патот; а магарето и лавот стоеја до телото; лавот не беше го изел телото и не беше го раскинал магарето.

18
Гал 1,8

22
Ис 14,19
Ер 8,1-2

24
20,36
4 Цар 2,24
17,25

33 ^{12,31} ²⁹ Тогаш пророкот го крена телото на човекот Божји, го стави на магарето и го однесе назад. И пророкот – старец тргна кон својот град за да го оплаче и погребете.

14,2 ^{11,29-39} ^{22,30} ^{1 Цар 28,8} ³⁰ И го положи телото негово во својата гробница и плачеше за него: „Леле, брату мој!”

³¹ Откако го погребете, тој им рече на своите синови: „Кога ќе умрам, погребете ме во гробницата, во која е погребан Божијот човек, до неговите коски положете ги моите коски,

³² зашто ќе се исполни словото што по заповед на Господ тој го кажа за жртвеникот во Ветил и за сите идолски светилишта во самарјанските градови.”

³³ И по овој настан Јеровоам не се одврати од својот лош пат, туку продолжи да поставува идолски свештеници од народот; кого сакаше, него го посветуваше, и тој стануваше идолски свештеник.

³⁴ Тоа го водеше Јеровоамовиот дом во грев, кон пропаст и кон истребувањето негово од лицето на земјата.

Владеењето на Јеровоам Први

14 Во она време се разболе Јеровоамовиот син Авија.

² И Јеровоам ѝ рече на жена си: „Стани и преоблечи се за да не те познаат дека си Јеровоамова жена, па оди во Силом. Таму е пророкот Ахија што ми претскажа дека ќе бидам цар на овој народ.

³ Земи со себе за Божјиот човек десет леба, питки и грне мед, па оди кај него; тој ќе ти каже што ќе стане со детето.”

⁴ Јеровоамовата жена така направи: стана, отиде во Силом и влезе во куќата на Ахија. А Ахија веќе не можеше да гледа, зашто очите му беа станале неподвижни од старост.

⁵ Тогаш Господ му рече на Ахија: „Ете, Јеровоамовата жена доаѓа да те прапа за својот син, бидејќи е болен; кажи ѝ така и така; ќе ти дојде преправена како да е некоја друга.”

⁶ Ахија штом го слушна шумот од нејзините чекори, кога влезе низ вратата, рече: „Влези, Јеровоамова жено;

зашто требаше да се преправаш во друга жена? Јас сум пратен да ти кажам зло.

⁷ Оди и кажи му на Јеровоам: вака вели Господ, Бог Израилев: „Јас те издигнав од средината на простиот народ и те поставив за водач на Мојот народ Израил,

⁸ го одзедов царството од Давидовиот дом и ти го дадов тебе; но ти не си такков, каков што беше Мојот слуга Давид, кој ги пазеше заповедите Мои и кој Ме следеше од сè срце, вршејќи го само она што е угодно пред очите Мои;

⁹ ти постапуваш полошо од сите што беа пред тебе, и отиде, та си направи други богови и идоли за да Ме дразниш, а Мене ме отфрли зад грбот свој,

¹⁰ затоа Јас ќе испратам зло врз Јеровоамовиот дом и ќе го истребам кај Јеровоам сè што е машко, и оној што е роб и оној што е слободен во Израил, и ќе го исчистам Јеровоамовиот дом сосема, како што чистат ѓубре;

¹¹ кој од Јеровоамовиот дом ќе умре во град, него кучињата ќе го изедат, а кој ќе умре во полето, него птиците небески ќе го исколваат”; така вели Господ.

¹² Стани, па оди во домот свој; и штом ногата твоја ќе стапне во градот, детето ќе умре;

¹³ сите Израилци ќе го оплачат и ќе го погребат, зашто само тоа од Јеровоамовиот дом ќе влезе во гроб, бидејќи само во него, од целиот Јеровоамов дом, се најде нешто добро пред Господ, Израилевиот Бог.

¹⁴ И Господ ќе Си издигне над Израил цар, кој ќе го истреби Јеровоамовиот дом во оној ден; и што? – еве денес!

¹⁵ И Господ ќе го порази Израил, и тој ќе биде како трска, која се лула во водата, и ќе ги исфрли Израилците од оваа убава земја што им ја даде на татковците нивни, и ќе ги расфрли зад Реката, поради тоа што си направија идоли и Го гневееа Господа;

¹⁶ и ќе го напушти Господ Израил поради гревовите на Јеровоам што сам си ги направи, и со кои го наведе во грев Израил.”

1015,29
16,3,11
Суд 9,5
4 Цар 10,
1-17
11,1**11**16,4
21,24

21-222 Лец
12,13-14

¹⁷ Јервоамовата жена стана, тргна и дојде во Тирца; и штом стапи на куќниот праг, детето умре.

225 Мојс
32,16-17

¹⁸ И сите Израилци го погребаа и оплакаа, според словото на Господ, што Тој го изрече преку Својот слуга, пророкот Ахија.

23Ер 2,20
3,6
17,2

¹⁹ Другите дела на Јервоам – како војувал и како царувал – се опишани во летописите на израилските цареви.

2415,12
5 Мојс
23,17

²⁰ Времето, во кое царуваше Јервоам, беше дваесет и две години; и почина кај татковците свои, а место него се зацари синот негов Надав.

25-282 Лец 12,
2-11

***Владеењето на Ровоам,
царот на Јудеја***

(2 Лец 12,1-16)

26

10,16-17

²¹ Соломоновиот син Ровоам царуваше во Јудеја. Ровоам беше на четириесет и една година кога стана цар, и царуваше седумнаесет години во Ерусалим, во градот што Господ го избра од сите Израилеви племиња за да остане засекогаш таму името Негово. Името на мајка му беше Ноема, Амонка.

²² И Јуда го вршеше она што не беше угодно пред очите на Господ, и Јудините синови го разгневуваа повеќе, отколку татковците нивни со гревовите свои што беа ги правеле.

²³ Тие си беа издигнале идоли и идолски светилишта на секој висок рид и под секое сенчесто дрво.

²⁴ Во таа земја имаше и блудници што ги вршеа сите гнасоти на оние народи, кои Господ ги беше прогонил од лицето на Израилевите синови.

²⁵ На петтата година од Ровоамовото царување египетскиот цар Шишак се крена против Ерусалим,

²⁶ и ги ограби ризниците на домот Господов и ризниците на царскиот дом (и златните штитови, кои Давид ги беше зел при заплenuвањето на Цовскиот цар Адраазар и ги беше донел во Ерусалим). Сè зеде; ги зеде и сите златни штитови што ги беше направил Соломон.

²⁷ И наместо нив царот Ровоам направи бронзени штитови и ги даде во

рацете на старешините и телохранителите, кои го чуваа влезот во царскиот дом.

²⁸ Кога царот одеше во домот Господов, телохранителите ги носеа, а потоа ги враќаа во стражарницата.

²⁹ Другото за Ровоам и за сè што вршел, е опишано во летописите на јудејските цареви.

³⁰ Меѓу Ровоам и Јервоам имаше војна за сето време додека беа живи.

³¹ Ровоам почина кај татковците свои и беше погребан кај нив во Давидовиот град. Името на мајка му беше Ноема, Амонка. Наместо него стана цар синот негов Авијам.

Авијам, цар на Јудеја

(2 Лец 13,1-3; 22-23)

15 На осумнаесеттата година од царувањето на Наватовиот син Јервоам, над Јудејците стана цар Авијам.

² Тој царуваше во Ерусалим три години; името на мајка му беше Мааха, Авесаломова ќерка.

³ Тој одеше во сите гревови на татко-то свој што тој ги вршеше пред него, и срцето негово не беше предадено на неговиот Господ Бог, како срцето на неговиот прадедо Давид.

⁴ Но заради Давид, неговиот Господ Бог му беше дал светило во Ерусалим, воздигнувајќи го по него синот негов и го закрепи Ерусалим,

⁵ зашто Давид го правеше она што беше право пред очите на Господ, и во сите дни на животот свој во ништо не отстапуваше од она што Тој му беше заповедал, освен постапката со Хитиецот Урија.

⁶ Меѓу Ровоам и Јервоам имаше војна во сите дни на животот нивни.

⁷ Другите дела на Авијам, и сè што вршел, е опишано во летописите на јудејските цареви. И имаше војна меѓу Авијам и Јервоам.

⁸ Авијам почина кај татковците свои и го погребаа во Давидовиот град. И наместо него стана цар синот негов Аса.

15,5

2 Цар 11

11 ⁹ Аса стана цар над Јудејците во дваесеттата година од царувањето на израилскиот цар Јеровоам,

13 ¹⁰ и царуваше во Ерусалим четириесет и една година; името на баба му беше Мааха, Авесаломова ќерка.

¹¹ Аса го правеше она што беше угодно пред очите на Господ, како неговиот прадедо Давид.

¹² Тој ги изгони блудниците од земјата и ги отфрли сите идоли што ги беа направиле татковците негови,

¹³ и дури и на баба си Мааха ѝ ја одзеде власта, поради тоа што беше направила идол на Ашера; и го скрши Аса и нејзиниот идол и го изгоре кај потокот Кедрон.

¹⁴ Идолските светилишта, навистина, не беа урнати. Но срцето на Аса му беше предадено на Господ во сите негови денови.

Аса, цар на Јудеја

(2 Лей 14,1-2; 15,16-19; 16,1-6; 11-14)

¹⁵ И тој ги внесе во домот на Господ предметите, посветени на неговиот татко, и предметите посветени од него: сребро, злато и садови.

¹⁶ Меѓу Аса и израилскиот цар Баша имаше војна во текот на целиот нивен век.

¹⁷ Израилскиот цар Баша излезе против Јудеја и почна да ја гради Рама, за да не може никој да излегува, ниту да оди кај јудејскиот цар Аса.

¹⁸ Тогаш Аса го зеде сето сребро и злато што беше останало во ризницата на домот на Господов и во ризницата на царскиот дом, и го даде во рацете на слугите свои; и царот Аса ги испрати кај Венадад, синот на Тавримон, син Хезионов, цар арамејски, кој живееше во Дамаск, велејќи:

¹⁹ „Нека има сојуз меѓу мене и тебе, како што имаше меѓу мојот татко и твојот татко; ете, ти испраќам на дар сребро и злато; раскини го сојузот свој со израилскиот цар Баша, та да се отргне од мене.”

²⁰ И Венадад го послуша царот Аса, и ги испрати своите војсководители против

израилските градови и ги порази Ијон, Дан, Авел-Бет-Мааха, областа околу Генисаретското Езеро и другиот дел од Нефталимовата земја.

²¹ Кога го слушна тоа, Баша престана да ја гради Рама и се врати во Тирца.

²² А царот Аса ги собра сите Јудејци без исклучок, и тие ги изнесоа од Рама камењата и дрвјата, кои Баша ги употребуваше за градење. Со нив царот Аса ги изгради Гева Венијаминова и Мицпа.

²³ Нели сите други дела на Аса сите негови подвизи и сè што изврши, и градовите што ги изгради, се опишани во летописите на јудејските цареви? Но во староста тој се разболе од болест на нозете.

²⁴ Аса почина кај татковците свои и беше погребан кај нив во градот на својот предок Давид. А наместо него стана цар неговиот син Јосафат.

Надав, цар на Израил

²⁵ А Јеровоамовиот син Надав стана цар над Израил во втората година на јудејскиот цар Аса и царуваше над Израил две години.

²⁶ Тој го вршеше она што беше неугодно пред очите на Господ, одеше по патот на татко си и во гревовите негови, со кои тој го наведе во грев Израил.

²⁷ Против него се крена Баша, синот на Ахија, од Исахаровиот дом, и Баша го уби кај Гибетон филистејски, кога Надав и сите Израилци го опседнуваа Гибетон;

²⁸ Баша го уби Надав во третата година од царувањето на јудејскиот цар Аса, и стана цар место него.

²⁹ Кога стана цар, тој го порази целиот Јеровоамов дом и не остана ни една душа кај Јеровоам, додека не го истреби, според словото на Господ што го беше изрекол преку својот слуга Ахија Силомецот,

³⁰ поради гревовите на Јеровоам, што тој сам ги направи и со кои го наведе во грев Израил, поради гревовите со кои тој Го разгневи Господ, Бог Израилев.

³¹ Другите дела на Надав, сè што тој извршил, се опишани во летописите на израилските цареви.

³² Меѓу Аса и израилскиот цар Баша имаше војна во текот на сите нивни денови.

Баша, цар на Израил

³³ Во третата година на јудејскиот цар Аса стана цар во Тирца над сите Израилци Ахиевиот син Баша и царуваше дваесет и четири години.

³⁴ Тој го вршеше она што не беше угодно пред очите на Господ, и одеше по патот на Јеровоам и во гревовите негови, со кои тој го наведе во грев Израил.

16 И дојде слово Господово кон Јуј, син на Ханани, за Баша во кое се вели:

² „Поради тоа што те издигнав од правот и те направив водач на мојот народ Израил, а ти тргна по патот на Јеровоам и го наведе на грев Мојот народ Израил за да Ме разгневува со гревовите свои, –

³ ете, Јас ќе го отфрлам домот на Баша и домот на потомството негово и ќе направам со твојот дом така, како и со домот на Наватовиот син Јеровоам:

⁴ кој од Башовиот дом ќе умре во град, него кучињата ќе го изедат, а кој ќе умре во полето, него птици небески ќе го исколваат.”

⁵ Другите дела на Баша, и сè што извршил, и подвижите негови, опишани се во летописите на израилските цареви.

⁶ Баша почина кај татковците свои и беше погребан во Тирца. А место него стана цар неговиот син Ила.

⁷ Но преку Ананиевиот син Јуј беше веќе кажано словото Господово за Баша, за домот негов и за сето зло што го беше извршил пред очите на Господ, разгневувајќи Го со делата на рацете свои, постапувајќи како Јеровоамовиот дом, за што беше истребен.

Ила, цар на Израил

⁸ Башовиот син Ила стана цар над Израил во Тирца во дваесет и шестата година од царувањето на јудејскиот цар Аса и царуваше две години.

⁹ Против него стана Замвриј, неговиот слуга и старешина на половината негови бојни коли, кога се беше напил во Тирца, во домот на Арца, надзорник на дворецот во овој град.

¹⁰ Замвриј влезе, го удри и го уби Ила во дваесет и седмата година на јудејскиот цар Аса, и стана цар место него.

¹¹ Кога стана цар и седна на престолот негов, тој го истреби целиот дом на Баша, не оставајќи му од семејството ниту едно машко, ни роднините негови, ни пријателите негови.

¹² Замвриј го истреби целиот Башов дом, според словото на Господ што го беше изрекол Тој за Баша преку пророкот Јуј.

¹³ за сите гревови на Баша и за гревовите на неговиот син Ила што го вршеа тие самите и со кои го наведеа во грев Израил, дразнејќи Го Господ, Бог Израилев, со своите идоли.

¹⁴ Другите дела на Ила, и сè што беше извршил, се опишани во летописите на израилските цареви.

Замвриј, цар на Израил

¹⁵ Замвриј стана цар во дваесет и седмата година на јудејскиот цар Аса и царуваше седум дена во Тирца, кога народот го опседнуваше Гибетон филистејски.

¹⁶ Кога народот што го опседнуваше, дозна дека Замвриј направил заговор и го убил царот, истиот ден во логорот сите Израилци го поставија за цар над Израил воениот началник Амвријј.

¹⁷ Амвриј и сите Израилци со него отстапија од Гибетон и ја опседнаа Тирца.

¹⁸ Кога Замвриј виде дека градот е преземен, влезе во царскиот дом, го потпали над себе царскиот дом и загина,

¹⁹ поради своите гревови, со кои беше згрешил, вршејќи го она што беше лошо пред очите на Господ, одејќи по патот на Јеровоам и во гревовите негови што тој ги изврши за да го наведе во грев Израил.

²⁰ Другите дела на Замвриј и заворот негов што беше го направил, се

16,9
20,16
Јудита
12,20-13,2

опишани во летописите на израилските цареви.

²¹ Тогаш израилскиот народ се раздели на два дела: едната половина од народот беше со Гинатовиот син Тивниј за да го направи цар него, а другата страна – со Амвриј.

²² Надвладае народот што беше со Амвриј, над народот, кој беше со Гинатовиот син Тивниј; Тивниј загина, а цар стана Амвриј.

Амвриј, цар на Израил

²³ Амвриј стана цар над Израил во триесет и првата година од владеењето на јудејскиот цар Аса над Јудеја и царуваше дванаесет години. Тој царуваше во Тирца шест години.

²⁴ Амвриј го купи од Шемер ридот Самарија, за два кикара сребро, изгради на ридот град и го нарече Самарија – според името на Шемер, сопственикот на тој рид.

²⁵ И Амвриј правеше зло пред очите на Господ, и постапуваше полошо од сите свои претходници.

²⁶ Тој во сè одеше по патот на Наватовиот син Јеровоам и во гревовите негови, со кои тој ги наведе на грев Израилците за да Го разгневат Господ, Бог Израилев, со своите идоли.

²⁷ Другите дела на Амвриј што ги направи, и јунаштвото што го покажал, се опишани во летописите на израилските цареви.

²⁸ Амвриј почина кај татковците свои и беше погребан во Самарија, а место него стана цар синот негов Ахав.

Ахав, цар на Израил

²⁹ Амвриевиот син Ахав стана цар над Израил во триесет и осмата година од владеењето на царот Аса над Јудеја, и Амвриевиот син Ахав царуваше во Самарија над Израил дваесет и две години.

³⁰ И Амвриевиот син Ахав правеше зло пред очите на Господ повеќе од сите свои претходници.

³¹ Не беше доволно тоа што тој западна во гревовите на Наватовиот син Јеровоам, туку си ја зеде за жена Језаве-

ла, ќерката на сидонскиот цар Етбаал, и почна да му служи на Ваал и да му се поклонува;

³² и му подигна на Ваал жртвеник во Вааловото светилиште што го беше изградил во Самарија.

³³ Ахав подигна и Ашера, а направи и други злодела, со кои Го разгневи Господ, Бог Израилев, повеќе од сите претходни израилски цареви.

³⁴ Во негово време Хиел од Ветил го изгради Ерихон: врз првородениот син свој Авирон, тој ги стави основите негови и врз најмалиот син Сегув ги постави портите негови, според словото на Господ што Тој го беше изрекол преку Навиновиот син Исус.

Пророкот Илија најавува суша

17 И пророкот Илија, тишбеец од галаадските жители, му рече на Ахав: „Се колнам во живиот Господ, Бог Израилев, пред Кого стојам! Во овие години нема да има ниту роса, ниту дожд, освен според мојот збор.”

² И потоа словото Господово дојде до Илија и му рече:

³ „Тргни се отгука, сврти се кон исток и сокриј се кај потокот Керит, кој е спроти Јордан;

⁴ од тој поток ќе пиеш, а на гавраните сум им заповедал да те хранат таму.”

⁵ И тој замина и постапи според словото Господово; отиде и остана кај потокот Керит, кој е спроти Јордан.

⁶ И гавраните му носеа леб и месо наутро, леб и месо навечер; а пиеше од потокот.

Илија кај вдовицата во Сарепта

⁷ По извесно време потокот пресуши, бидејќи немаше дожд по целата земја.

⁸ Тогаш Господ му рече:

⁹ „Стани, оди во Сарепта кај Сидон и остани таму. Јас ѝ заповедав таму на една жена вдовица да те храни.”

¹⁰ И стана тој, па отиде во Сарепта. Кога дојде кај градските порти, ете, таму една вдовица жена собира дрва. Тој ѝ се обрати и ѝ рече: „Донеси ми малку вода во сад да пијам!”

17,1

Мал 3,23
Сир 48,
1-11
Мт 11,14
Јк 5,17
Откр 11,6

6

2 Мојс
16,8.12

9

4 Цар 4,1-7
Лк 4,25-26

17
4 Цар 4,
8-37

11 Таа отиде за да земе, а тој повика по неа и рече: „Донеси ми в раце и парче леб!”

12 Таа му одговори: „Ти се колнам во живиот Господ, нема ништо печено, туку имам само грст брашно во ноќвите и малку масло во масларникот; и, ете, јас ќе собирам две – три дрвца, ќе отидам и ќе го приготвам тоа за себеси и за синот свој; ќе го изедеме тоа и ќе умреме.”

13 А Илија ѝ рече: „Не плаши се; оди и направи го она што го рече; но најнапред направи од тоа мала пресна питка за мене и донеси ми; а за себе и за синот свој ќе направиш после;

14 зашто вака вели Господ, Бог Израилев: „Брашното во ноќвите нема да сврши, и маслото во масларникот, нема да се намали до оној ден, во кој Господ ќе даде дожд на земјата.”

15 Таа отиде и направи така, како што ѝ рече Илија и таа се хранеше, и тој и синот нејзин извесно време.

16 Брашното во ноќвите не се свршуваше, и маслото во масларникот не се намалуваше, според словото на Господ што Тој го изрече преку Илија.

Илија го оживува синот на вдовицата

17 Потоа се разболе синот на таа жена, на домаќинката, и болеста негова беше толку силна што не можеше да дише.

18 Тогаш таа му рече на Илија: „Што имаш ти со мене, човеку Божји? Си дошол да ми ги наспомниш моите гревови и да го умреш синот мој.”

19 А тој ѝ одговори: „Дај ми го синот твој.” И го зеде од рацете нејзини, го однесе во горната соба, каде што живееше и го положи на леглото свое;

20 па повика кон Господ и рече: „Господи, Боже мој! Зар Ти на вдовицата, кај која живеам, ќе ѝ направиш зло, погубувајќи ѝ го синот нејзин?”

21 И откако се спружи трипати над момчето, извика кон Господ и рече: „Господи, Боже мој! Нека се врати душата на ова момче во него!”

22 И Господ го слушна гласот на Илија, му ја врати душата на момчето во него, и тоа оживе.

23 Илија го зеде момчето, го симна од горната соба во домот, ѝ го предаде на мајка му и рече: „Еве, син ти е жив!”

24 Тогаш жената му рече на Илија: „Сега навистина дознав дека ти си Божји човек, и дека словото Господово во твојата уста е вистинско.”

Илија задолжен да најави крај на сушата

18 Откако измина многу време, пак му рече Господ на Илија во третата година: „Оди и јави му се на Ахав, и јас ќе дадам дожд на земјата.”

2 Илија отиде да му се јави на Ахав. А во Самарија настани голем глад.

3 И Ахав го повика Авдија; управникот на дворецот. Авдија, пак, беше човек кој длабоко Го почитуваше Господа.

4 Кога Језавела ги истребуваше пророците Господови, Авдија зеде сто пророци и ги криеше во пештери, по десет луѓе, и ги хранеше со леб и вода.

5 И Ахав му рече на Авдија: „Тргни по земјата, по сите водни извори и по сите потоци во земјата, можеби некаде ќе најдеме трева за да си ги прехраниме коњите и маските и да не се лишиме од добитокот.”

6 И тие ја поделија меѓу себе земјата за да ја обиколат: Ахав тргна по еден пат, а Авдија – по друг пат.

7 Кога Авдија врвеше по патот, ете, во пресрет му доаѓа Илија. Тој го позна, падна ничкум и рече: „Ти ли си, господаре мој Илија?”

8 Овој му одговори: „Јас сум; оди и кажи му на господарот свој: „Илија е тука.”

9 Тој рече: „Што сум виновен, па го предаваш својот слуга во рацете на Ахав за да ме убие?”

10 „Жив Господ, твојот Бог! Нема ни еден народ и царство, каде што не испраќал господарот мој да те бара; и кога му кажуваа дека те нема, тој земаше клетва од тоа царство и народ дека не можеле да те најдат;

18,1

Ер 14,22

4

1 Мојс
19,30
Ис.Н. 10,16
Суд 6,2
1 Цар 22,1
Ез 33,27
Откр 6,15

12 <sup>4 Цар 2,16
Ез 3,12,14
Дела 8,39
2 Кор 12,
2-4</sup> ¹¹ а ти сега велиш, оди и кажи му на господарот: Илија е тука.

18 ^{16,31-32} ¹² Кога јас ќе си отидам од тебе, Духот Господов ќе те однесе, не знам каде; и ако отидам да му јавам на Ахав, и тој не те најде, ќе ме убие; а слугата твој е богобојазлив од младини.

19 ^{16,31} ¹³ Зарем не му е кажано на мојот господар што сторив јас, кога Језавела ги убиваше Господовите пророци, како крив сто Господови пророци, по педесет души во пештера, и ги хранев со леб и вода?

¹⁴ А ти сега велиш: оди и кажи му на твојот господар: Илија е тука; тој ќе ме убие.”

¹⁵ Тогаш Илија му рече: „Ти се колнам во живиот Господ Саваот, пред Кого стојам, денес ќе му се јавам!”

Илија на средба со Ахав

¹⁶ Авдија отиде да го пресретне Ахав и му јави, и Ахав отиде да го пресретне Илија.

¹⁷ Штом Ахав го виде Илија, му рече: „Ти ли си оној што му носи неволји на Израил?”

¹⁸ Илија му одговори: „Јас не му донесувам неволји на Израил, туку ти и татковиот дом твој, бидејќи ги презревте Господовите заповеди и врвите по Вааловците;

¹⁹ сега испрати и собери го пред мене сиот Израил на гората Кармил, и четиристотините и педесет Ваалови пророци и четирите стотини пророци на божицата Ашера што се хранат од трпезата на Језавела.”

Илија и пророциџе на Ваал на џораша Кармил

²⁰ И Ахав испрати до сите Израилеви синови и ги собра сите пророци на гората Кармил.

²¹ Тогаш Илија пристапи кон сиот народ и рече: „Уште ли ќе куцате на двете колена? Ако Господ е Бог, врвете по Него; ако пак е Ваал – одете по него.” А народот не му одговори ни збор.

²² И му рече Илија на народот: „Само јас останав пророк Господов, а Ваалови пророци има четиристотини и педесет.

²³ Нека ни дадат две телиња и нека си изберат едно теле, и да го расечат и стават врз дрва, но оган да не потпалуваат; јас, пак, ќе го приготвам другото теле и ќе го ставам врз дрва, и оган нема да потпалувам;

²⁴ тогаш повикајте го името на вашиот бог, јас, пак, ќе го повикам името на Господ, мојот Бог. Оној Бог, Кој ќе одговори преку оган, Тој е Бог.” И сиот народ одговори и рече: „Добро, нека биде така!”

²⁵ Потоа им рече Илија на Вааловите пророци: „Изберете си едно теле и пригответе го вие најнапред, бидејќи сте многу; и повикајте го името на вашиот бог, и оган не потпалувајте.”

²⁶ И ете, го зедао телето што им беше дадено, го приготвија и го повикуваа името на Ваал од утрината до пладне, велејќи: „Ваале, слушни нè!” Но немаше ни глас, ни одговор. И тие скокаа пред жртвеникот што го беа направиле.

²⁷ Попладнето Илија почна да им се потемева и велеше: „Викајте посилно, зашто тој е бог; можеби се замислил, или е зафатен со нешто, или е на пат, а можеби и спие, – така ќе се разбуди!”

²⁸ И тие почнаа да викаат високо и според обичајот свој да се бодат со ножеви и копја, така што крв течеше од нив.

²⁹ Мина пладне, а тие сè уште беснееја токму до вечерното принесување на жртва; но не се слушна никаков глас, ниту одговор, или одек. (Тогаш Илија тишбеецот им рече на Вааловите пророци: „А сега тргнете се вие, та и јас да го извршам своето жртвопринесување.” Тие се тргнаа и замолкнаа).

³⁰ Тогаш Илија му рече на сиот народ: „Приближете се до мене.” И сиот народ се приближи до него. Тој, пак, го подигна урнатиот жртвеник Господов.

³¹ И зеде Илија дванаесет камења, токму колку што е бројот на племињата на синовите на Јаков, кому Господ му беше рекол вака: „Израил ќе биде твоето име.”

³² И изгради од тие камења жртвеник во името на Господ, а околу жртвеникот направи окоп што собираше две сеи зрна за да се посеат,

31

1 Мојс
32,28
35,10
2 Мојс 24,4
Ис.Н. 4,3-5
4,20-24

33 ³³ и постави дрва врз жртвеникот, го расече телето, го стави врз дрвата,

³ Моје 1, 6-8

³⁴ и рече: „Наполнете четири ведра вода и поливајте ја жртвата сепаленица и дрвата!” И направија така. Потоа рече: „Повторете!” И тие повторија. Тогаш рече: „Направете го тоа по третпат.” И тие го направија и по третпат.

36
² Моје 3,6
³ Моје 26,42
Дан 9,21
Мт 22,32

³⁵ И водата се разлеа околу жртвеникот, а окопот се наполни со вода.

38
³ Моје 9,24
Суд 6,21

³⁶ Кога ја принесуваа вечерната жртва, пророкот Илија се приближи, (извика кон небото) и рече: „Господи, Боже Авраамов, Исаков и Израилев! Чуј ме, Господи, чуј ме денес во огнот! Нека познаат денес овие луѓе дека си Ти единствен Бог во Израил, и дека јас сум Твој слуга и дека извршив сè според Твоето слово.

³⁷ Чуј ме, Господи, чуј! Нека познае овој народ дека Ти, Господи, си Бог и Ти ќе го свртиш срцето нивно (кон Себеси).”

42
Јк 5,18

³⁸ И оган Господов падна и ја изведе сепаленицата, и дрвата, и камењата и земјата, и ја голтна водата што беше во окопот.

³⁹ Кога го виде тоа, сиот народ падна ничкум и рече: „Господ е Бог, Господ е Бог!”

⁴⁰ Тогаш Илија им рече: „Фатете ги Вааловите пророци, та ниеден од нив да не се сокрие.” Ги фатија, а Илија ги одведе кај потокот Кишон и таму ги закла.

Дождој повторно доаѓа

⁴¹ Илија му рече на Ахав: „Оди, јади и пиј, зашто се слуша шум од дожд.”

⁴² Ахав отиде да јаде и да пие, а Илија се искачи на врвот од Кармил, се наведна кон земјата, го стави лицето меѓу колениците свои

⁴³ и му рече на слугата свој: „Оди и погледни кон морето.” Тој отиде, погледна и рече: „Ништо нема.” Тој пак рече: „Направи го тоа седумпати.”

⁴⁴ На седмиот пат слугата рече: „Ете од морето се крева мало облаче, колку човечка дланка.” Тој му рече: „Оди, кажи ми на Ахав: „випрегни ја колата своја и тргнувај за да не те испревари дождот.””

⁴⁵ Во тоа време небото потемне од облаци и виор, и почна да паѓа силен дожд. Ахав тогаш седна во колата, (заплака) и тргна за Јизреел.

⁴⁶ А раката Господова беше врз Илија. Тој го препаша крстот свој и трчаше пред Ахав дури до Јизреел.

Илија очајува

19 И Ахав ѝ раскажа на Језавела сè што направи Илија, и како тој ги уби со меч сите пророци.

² А Језавела испрати известувач кај Илија да му каже: „(Ако си ти Илија, а јас Језавела), нека ми испратат боговите најтешка казна и нешто повеќе нека ми додадат, ако до утре во ова време не направам со твојата душа, она што беше направено со душата на секого од нив.”

³ Кога го виде тоа, Илија стана и замина за да го спаси животот свој, и дојде во Вирсавија, која е во Јудеја, и таму го остави слугата свој,

⁴ а самиот тој отиде во пустината на еден ден пат и, откако дојде, седна под едно иглолисно дрво и посакуваше да умре, велејќи: „Доста е веќе, Господи, прибери ја душата моја, бидејќи јас не сум подобар од предците свои.”

⁵ И легна, та заспа под дрвото. И ете, ангел го допре и му рече: „Стани, јади (и пиј).”

⁶ Илија погледна, и, ете, до возглавницата негова стои печена питка и стомна вода. Тој касна, пивна и пак заспа.

⁷ Ангелот Господов се врати повторно, се допре до него и рече: „Стани, јади (и пиј), бидејќи те чека долг пат.”

⁸ Тој стана, касна и пивна и, откако се поткрепи со таа храна, одеше четириесет дена и четириесет ноќи до Божјата гора Хорев.

Повторно ободрен од Госјод

⁹ И влезе таму во една пештера и ноќеваше во неа. И, ете, би кон него слово Господово, и Господ му рече: „Зошто си овде Илија?”

¹⁰ Тој одговори: „Пламнав од ревност за Господ, Бог Саваот, зашто Израилевите синови го оставија Твојот завет,

19,1
18,40

4
² Моје 32,32
⁴ Моје 11,15
Јона 4,3

10
Рим 11,3

11 ги разурнаа Твоите жртвеници и со меч ги убија Твоите пророци; само јас останав, но и мојата душа сакаат да ја земат.”

² Мојс 14,21
^{Ис} 29,6
^{Мт} 27, 51-54
28,2
Дела 2,2

12 и, ете, Господ ќе мине, и голем и силен ветар кој ридови урива и соборува карпи пред Господ; но не е Господ во ветрот; по ветер – земјотрес, но не е Господ во земјотресот;

² Мојс 3, 2-3
^{Ис} 33,14
Дела 2,3

13 по земјотресот – оган, но не е Господ во огнот; по огнот – здив од тих ветар, и таму е Господ.”

18 ¹³ Кога го чу тоа, Илија си го сокри лицето со својот кожува, излезе и засатана пред влезот во пештерата. И кон него се слушна глас, кој му рече:

^{Ис} 6,13
^{10,20-22}
^{Рим} 11,4

19 „Зошто си тука, Илија?”

⁴ Цар 2, 13-14

20 Тој одговори: „Пламнав од ревност за Господ, Бог Саваот, зашто Израилевите синови го оставија Твојот завет, ги разурнаа Твоите жртвеници и со меч ги убија Твоите пророци; само јас останав, но и мојата душа сакаат да ја земат.”

^{Лк} 9,61

¹⁵ А Господ му рече: „Врати се по патот свој преку пустината во Дамаск и, кога ќе стигнеш, помазај го Азаил за арамејски цар,

¹⁶ а Јуј, синот на Нимшиј, помазај го за цар над Израил; Елисеј, пак, синот на Шафат, од Авел-Мехола, помазај го за пророк наместо себе;

¹⁷ зашто кој ќе избега од Азаиловиот меч, него ќе го убие Јуј, а кој ќе се избави од мечот на Јуј, него ќе го убие Елисеј.

¹⁸ Но сепак оставив меѓу Израилците седум илјади мажи; сите тие не ги свиткувале колената пред Ваал, и устите нивни не го бакнувале.”

Илија го ѝовикува Елисеј за свој наследник

¹⁹ И тој тргна оттаму и го најде Шафатовиот син Елисеј, кога ораше; дванаесет рала волови имаше тој пред себе, а самиот тој ораше со дванаесетото. Минувајќи крај него, Илија го фрли кожуворот врз него.

²⁰ Тогаши Елисеј ги остави воловите и почна да трча по Илија и рече: „Дозво-

ли ми да ги бакнам татко ми и мајка ми, и ќе тргнам по тебе.” Тој му одговори: „Оди и врати се, зашто, што сум ти направил?”

²¹ Тој се врати од него, зеде рало волови, ги закла и, откако го запали плугот на воловите, го испече месото нивно и им го подели на луѓето, и тие јадеа. А самиот тој стана и тргна по Илија и почна да му служи.

Ойсадаиџа на Самарија

20 Арамејскиот цар Венадад, ја собра сета војска своја, и со него имаше триесет и двајца цареви, и коњи и коли, и отиде, па ја опседна Самарија и војуваше против неа.

² И испрати пратеници до израилскиот цар Ахав во градот,

³ и му рече: „Вака вели Венадад: твоето сребро и твоето злато се мои, и твоите жени и најдобрите твои синови се мои.”

⁴ Израилскиот цар одговори и рече: „Нека биде според зборот твој, господаро мој, царе; јас и сè што е мое е твое.”

⁵ Известувачите повторно дојдоа и рекоа: „Вака вели Венадад: испратив да ти кажат, да ми го дадеш сребротое свое и златотое свое, жените свои и синовите свои.

⁶ Затоа, утре, во ова време, ќе ги испратам кај тебе слугите свои да ја пребараат твојата кука и куките на твоите слуги, и да го земат в раце и да го изнесат сè што е скапо за очите твои.”

⁷ Израилскиот цар ги повика сите старешини во земјата и рече: „Размислете и гледајте, па тој крои зло; кога испрати кај мене за жените и синовите мои, за сребротое и златотое мое, јас не му откажав.”

⁸ И сите старешини и сиот народ му одговорија: „Не слушај и не се согласувај!”

⁹ Потоа тој им одговори на Венададовите известувачи: „Кажете му на мојот господар, царот: сè, за кое ти испрати првиот пат по твојот слуга, готов сум да го направам, но ова не можам да го направам.” Тогаши пратениците си отидоа и му однесоа одговор.

20,11

Ер 9,23-24
Пс 19,7

¹⁰ И Венадад испрати и му порача: „Нека ми испратат боговите најтешка казна и уште толку да ми додадат, ако во Самарија има доволно по еден грст прашина за сите луѓе што одат по мене.”

¹¹ Израилскиот цар одговори и рече: „Кажете му да не се фали оној, кој се опашува како оној што се распашува.”

¹² Кога ги слушна тие зборови Венадад, кој пиеше во шаторите заедно со царевите, им рече на слугите свои: „Опседнувајте го градот!” И го опседнаа градот.

Царој Ахав извојува њобедна

¹³ И ете, еден пророк пристапи до израилскиот цар Ахав и рече: „Вака вели Господ: го гледаш ли ова цело големо множество? Еве, денес ќе го предадам во твои раце за да знаеш дека Јас сум Господ.”

¹⁴ Ахав запраша: „Преку кого?” Тој одговори: „Вака вели Господ: „преку слугите на градските водачи.”” А Ахав пак праша: „Кој ќе ја почне битката?” Тој му одговори: „Ти.”

¹⁵ Ахав ги преброи оние што служеа кај обласните началници, кои беа на број двеста триесет и двајца; по нив го преброи сиот народ, сите израилски синови, и тие беа седум илјади.

¹⁶ Тие тргнаа околу пладне. Додека Венадад пиеше и се опиваше во шаторите заедно со царевите, со триесет и двајцата цареви, кои му помагаа.

¹⁷ Најнапред тргнаа обласните началници. И му соопштија на Венадад дека излегле луѓе од Самарија.

¹⁸ Тој рече: „Ако се излезени за мир, фатете ги живи; ако, пак, се излезени да војуваат, пак фатете ги живи!”

¹⁹ Оние што служеа кај обласните началници излегоа од градот, а по нив и војската.

²⁰ И секој го убиваше својот противник: Арамејците почнаа да бегаат, а Израилците ги гонеа. Венадад, арамејскиот цар, се спаси на коњ со други коњаници.

²¹ Израилскиот цар излезе, ги заплени коњите и колите и им нанесе голем пораз на Арамејците.

²² Тогаш пророкот пристапи до израилскиот цар и му рече: „Оди, поткрепи се, па знај и гледај што ќе правиш, зашто по една година арамејскиот цар пак ќе излезе против тебе.”

Повторна њобедна на Ахав

²³ И му кажаа на арамејскиот цар слугите негови: „Нивниот Бог е Бог на горите, (а не Бог на долините), затоа нè победија; но, ако се удриме со нив во рамнина, бездруго ќе ги надвиеме.

²⁴ И така, еве што ќе направим: отстрани ги царевите секој од местото негово и место нив постави градски водачи;

²⁵ и собери си толку војска, колку што изгина, и коњи, и коли, колку што имаше; ќе се удриме со нив во рамнина и тогаш бездруго ќе ги надвиеме.” Тој го послуша гласот нивни и направи така.

²⁶ По една година Венадад собра Арамејци и тргна кон Афек за да се удри со Израил.

²⁷ Собрани беа и Израилевите синови и, откако си зедаа храна, тргнаа против нив. Израилевите синови се сместија пред нив како две мали стада кози, а Арамејците ја исполнија земјата.

²⁸ Тогаш Божјиот човек се приближи и му рече на израилскиот цар: „Така вели Господ: бидејќи Арамејците велат дека Господ е Бог на горите, а не Бог на долините, ќе го предадам во рацете твои целото тоа големо множество за да знаете дека Јас сум Господ.”

²⁹ И тие стоеја во логорите едни спроти други седум дена. На седмиот ден почна борбата, и Израилевите синови убија сто илјади пешаци Арамејци во еден ден.

³⁰ Другите избегаа во градот Афек; таму падна ѕидот врз другите дваесет и седум илјади луѓе.

Ахав го њошџедува живоѡѡѡ на царој на Арам

Венадад, пак, влезе во градот и бегаше од една скривница во друга.

³¹ Тогаш неговите слуги му рекоа: „Сме слушале дека царевите од Изра-

27

Суд 7,1-15

36 илевиот дом се милостиви цареви; 13,24
 дозволи ни да го препашеме со вреќиште крстот свој, да ставиме јажиња околу главите свои и да отидеме кај израилскиот цар; можеби тој ќе го запази животот твој.”

37 Тие го препашаа крстот свој со вреќиште, ставија околу главите свои јажиња и дојдоа кај израилскиот цар, па рекоа: „Твојот слуга Венадад вели: „Поштеди го животот мој.” Оној праша: „Зар е тој жив? Тој ми е брат.”

38 Тие луѓе го примија тоа како добар знак и брзо го зедаа зборот од устата негова и рекоа: „Венадад е твојот брат.” А тој им рече: „Одете и доведете го.” Тогаш Венадад излезе пред него, а тој го качи до себе во колата.

39 И му рече Венадад: „Градовите што таткото мој ги презеде од твојот татко, ќе ги вратам, и ти можеш да имаш за себе пазаришта во Дамаск, како што имаше татко ми во Самарија.” Ахав одговори: „Со тој завет ќе те пуштам.” И, откако направи сојуз со него, го пушти.

Боѓ ја осудува слабосѝа на Ахав

35 Тогаш еден од пророковите синови според словото Господово му рече на еден од своите другари: „Удри ме!” Но тој човек не се согласи да го удри.

36 Тогаш му рече: „Поради тоа што не го послуша Господовиот глас, ќе те умртви лав, кога ќе си отидеш од мене.” Тој си отиде од него, и лав го сретна и го умртви.

37 Тој најде друг човек и рече: „Удри ме!” Човекот го удираше толку силно што му направи рани од ударите.

38 Тогаш пророкот тргна и застапа пред царот на патот, а очите си ги покри со превез.

39 Кога царот минуваше, тој извика кон царот и рече: „Твојот слуга одеше во борба, и ете, еден човек, се тргна настрана и ми доведе еден маж и рече: „Варди го овој човек; ако не го зачуваш, душата твоја ќе оди место неговата душа, или ќе треба да платиш кикар сребро.”

40 Кога слугата твој се зафати со ова и она, тој се изгуби.” А израилскиот цар му рече: „Таква ти е пресудата; ти сам си ја решил.”

41 Тој тогаш го симна превезот од очите свои, и царот го позна дека е од пророците.

42 И му рече: „Вака вели Господ: затоа што го пушти од рацете свои човекот што го бев предал на проклетство, твојата душа ќе оди место неговата душа, и твојот народ – место неговиот народ.”

43 Израилскиот цар си замина во домот свој возбуден и огорчен и стигна во Самарија.

Царо̄и Ахав до̄иушӣа убӣсѝво за Навӯтеј

21 По тие настани еве што се случи: јизреелецот Навутеј имаше во Јизреел лозје до дворецот на самарјанскиот цар Ахав.

2 Ахав му рече на Навутеј, велејќи: „Дај ми го лозјето свое; тоа ќе ми биде овоштарник, бидејќи е близу до мојот дом, а место него ќе ти дадам поубаво лозје од тоа, или, ако сакаш, ќе ти дадам сребро, колку што чини тоа.”

3 Но Навутеј му одговори на Ахав: „Да не даде Господ да ти го дадам наследството од предците свои.”

4 Ахав се врати во домот свој вознемирен и огорчен од зборовите што му ги беше кажал јизреелецот Навутеј, велејќи: „Нема да ти го дадам наследството од предците свои!” Тој легна на својата постела, го покри лицето и не ја деша леб.

5 Кај него влезе жена му Језавела и му рече: „Зошто си збркан со духот, па и леб не ја деш?”

6 Тој ѝ одговори: „Кога му спомнав на јизреелецот Навутеј и му реков: „дај ми го лозјето за сребро, или, ако сакаш, да ти дадам друго лозје место него”, – тој ми одговори – не ти го давам лозјето свое, наследство од предците мои.”

7 Тогаш жена му Језавела му рече: „Нели ти си сега цар во Израил? Стани, јади леб и биди спокоен; јас ќе го земам лозјето од јизреелецот Навутеј.”

21,2

1 Цар 8,14

3

3 Мојс

25,13

4 Мојс 36,7

Ез 46,18

ТРЕТА КНИГА ЦАРСТВА

8-9 ^{Изреки 1,10-15} ⁸ И таа напиша писма од името на Ахав, ги запечати со неговиот печат и ги испрати до старешините и големците што живеја со Навутеј, во градот негов.

10 ^{Мт 18,16} ⁹ Во писмата таа пишуваше вака: „Објавете пост и поставете го Навутеј пред народот;

16 ^{Мих 2,1-2} ⁹ Во писмата таа пишуваше вака: „Објавете пост и поставете го Навутеј пред народот;

19 ^{22,35-38} ² Мојс ^{20,13} ⁴ Цар 9, 25-26 ¹⁰ и спроти него ставете двајца лоши луѓе што ќе сведочат против него и да кажат: „Ти хулеше на Бога и на царот.” И потоа изведете го и убијте го со камења, та да умре.”

¹¹ Тогаш мажите на неговиот град, старешините и големците што живеја во градот негов, направија како што им заповеда Језавела, така, како што беше напишано во писмата што го беше испратила до нив.

¹² Објавија пост и го поставија Навутеј пред народот;

¹³ па излегоа двајца лоши луѓе, седнаа спроти него и сведочеа против него пред народот и велеа: „Навутеј хули на Бога и на царот.” Па го изведоа надвор од градот, го убија со камења, и тој умре.

¹⁴ Испратија да ѝ кажат на Језавела: „Навутеј е убиен со камења и умре.”

¹⁵ Кога слушна дека Навутеј е убиен со камења и умрел, Језавела му рече на Ахав: „Стани и завладеј со лозјето на јизреелецот Навутеј, кој не сакаше да ти го даде за сребро, бидејќи Навутеј го нема меѓу живите, тој умрел.”

¹⁶ Кога слушна дека јизреелецот Навутеј бил убиен, Ахав (ја раскина облеката своја, стави вреќиште врз себе, а потоа) стана и отиде во лозјето на јизреелецот Навутеј да го запоседне.

Бој ја осудува ѿонизносѝ на Ахав и Језавела

¹⁷ Тогаш словото Господово беше упатено кон Илија тишбиецот:

¹⁸ „Стани и пресретни го израилскиот цар Ахав, кој е во Самарија, – ете, сега е во лозјето на Навутеј, каде што дошол да го запоседне, –

¹⁹ и кажи му: вака вели Господ: „ти си убил, и уште си грабнал наследство!” И

кажи му: вака вели Господ: „на она место, каде што кучињата ја лижеа крвта на Навутеј, кучињата ќе ја лижат и твојата крв.”

²⁰ Ахав му рече на Илија: „Ти ме најде, мој непријателе!” Тој рече: „Те најдов, бидејќи ти се продаде за да правиш злодела пред очите на Господ и да Го гневаш.

²¹ Вака вели Господ: ете, ќе ти испратам казна, ќе го уништам твоето потомство, истребувајќи откај Ахав сè што е машко – и оној што е роб, и оној што е слободен во Израил;

²² и ќе постапам со твојот дом така, како што постапав со домот на Наватовиот син Јеровоам и со домот на Ахисвиот син Баша, за наскрбувањето, со што ти ме раздразни и го наведе во грев Израил.”

²³ И за Језавела Господ рече: „Кучињата ќе ја изедат Језавела зад јизреелските сидови;

²⁴ и кој од Ахавовиот дом ќе умре во градот, него кучињата ќе го изедат, а кој ќе умре во полето, него птиците небески ќе го исколваат;

²⁵ уште немало таков како Ахав, кој се продаде за да прави злодела пред очите на Господ, бидејќи така го наговарапе жена му Језавела;

²⁶ тој постапуваше многу гнасно, следејќи ги идолите, како што правea Аморејците, кои Господ, ги изгони од пред лицето на Израилевите синови.”

Ахав искажува ѿонизносѝ за својата ѿонизносѝ

²⁷ Откако ги ислуша сите тие зборови, Ахав тажеше пред Господ, одеше плачејќи, ја раскина облеката своја, го покри телото свое со вреќиште, постеше и спиеше во вреќиште и одеше нажален.

²⁸ И дојде слово Господово кон Илија од Тишбе. И Господ рече:

²⁹ „Виде ли, се понижи Ахав пред Мене? Затоа што така се понижи пред Мене, Јас нема да му испратам зло во неговите дни, туку во дните на синот негов ќе пратам зло врз неговиот дом.”

21

4 Цар 10, 1-11

23

4 Цар 9,10,33-36

29

11,12
2 Цар 12,13-15
4 Цар 20, 2-5

22,35 Мојс
4,41-43**4**

4 Цар 3,7

5

20,14

Суд 1,1

20,18

1 Цар

14,37

23,2-4

Ер 21,2

7

4 Цар 3,11

**Ахав ѝодѓоѝвува ѝоход
на ѝрадоѝ Рамоѝ***(2 Лей 18,1-3)***22** Изминаа три години, без војна меѓу Арам и Израил.² На третата година јудејскиот цар Јосафат дојде кај израилскиот цар.³ Израилскиот цар им кажа на слугите свои: „Знаете ли дека Рамот во Галаад е наш? А ние толку долго молчине и не го земаме од рацете на арамејскиот цар.”⁴ И му рече на Јосафат: „Ќе појдеш ли со мене во војна против Рамот во Галаад?” Јосафат му одговори на израилскиот цар: „Како што одиш ти, така и јас; како твојот народ, така и мојот народ; како твоите коњи, така и моите.”**Лажни ѝпророци
ѝрејскажуваат усејх***(2 Лей 18,4-11)*⁵ Јосафат уште му рече на израилскиот цар: „Прашај денес што ќе каже Господ.”⁶ Израилскиот цар ги собра тогаш пророците – околу четиристотини души – и ги праша: „Да одам ли во војна против Рамот Галаадски, или не?” Тие одговорија: „Оди, Господ ќе го предаде во рацете на царот.”⁷ Јосафат праша: „Нема ли тука уште некој пророк Господов, та преку него да Го прашаме Господ?”⁸ Израилскиот цар му одговори на Јосафат: „Има уште еден човек, преку кого можеме да Го прашаме Господа, но јас не го сакам него, зашто не про­рокува за мене добро, туку само зло, – тој е Михеј, синот на Јимла.” Јосафат рече: „Царе не говори така.”⁹ Израилскиот цар повика еден дворјанин и рече: „Оди поскоро по Јимлаевниот син Михеј!”¹⁰ Израилскиот цар и Јосафат, јудејскиот цар, седеа секој на своето седиште, облечени во царска облека, на плоштадот пред портите на Самарија, и сите пророци пророкуваа пред нив.¹¹ Кенаановиот син Седекија си направи железни рогови и рече: „Вака

вели Господ: со овие ќе ги бодеш Арамејците, додека да ги истребиш.”

¹² И сите пророци го пророкуваа истото, велејќи: „Оди против Рамот Галаадски; ќе има успех; Господ ќе го предаде во рацете на царот.”**Пророкоѝ Михеј ѝрејскажува ѝобраз***(2 Лей 18,12-27)*¹³ Гласникот, кој беше отишол да го повика Михеј, му рече: „Еве, зборовите на пророците едногласно му претскажуваат добро на царот; и твојот збор нека биде согласен со зборот на секој од нив; искажи и ти добро.”¹⁴ Михеј одговори: „Се колнам во Господ! Ќе го кажам она што ќе ми каже Господ.”¹⁵ Кога дојде кај царот, овој го праша: „Михеј, да одиме ли во војна против Рамот Галаадски, или не?” А тој му одговори: „Оди, ќе има успех; Господ ќе го предаде во рацете на царот.”¹⁶ Тогаш царот му рече: „Пак ли да те заколнувам да не говориш ништо, освен вистината во името на Господ?”¹⁷ Тој одговори: „Ги гледам сите Израилци распрснати по горите како овци, кои немаат пастир, зашто Господ рече: „господар немаат; секој нека се врати со мир во домот свој.”¹⁸ Израилскиот цар му рече на Јосафат: „Нели ти реков дека тој не пророкува добро за мене, туку само лошо?”¹⁹ А Михеј одговори и рече: „Не така, ислушај го словото Господово; Го видов Господ како седи на Својот престо­л, и целата небесна војска стоеше покрај Него десно и лево;²⁰ и Господ рече: „Кој ќе го наговори Ахав да оди и да падне во Рамот Галаадски?” И еден велеше вака, а друг инаку;²¹ еден дух, пак, истапи, застапа пред лицето на Господ и рече: „јас ќе го наговорам!” А Господ го праша: „Како?”²² Тој одговори: „Ќе излезам и ќе станам дух што лаже во устата на сите негови пророци.” Господ рече: „ти ќе го наговориш и ќе го исполниш тоа”; оди и направи така.**13**

Ис 30,10

144 Мојс
22,18**17**4 Мојс
27,17

Ер 10,21

23,1-2

Ез 34,5-6

Мт 9,36

19

Ис 6,1

Пс 10,4

Јов 1,6

Откр 4,2-4

22

Ез 13,7

14,9

ТРЕТА КНИГА ЦАРСТВА

27 <sup>Ер 20,1-2
Мт 14,3
Дела 4,3
5,18
16,23</sup> ²³ И, ете, Господ сега допушти лажлив дух во устата на сите тие твои пророци; но Господ искажа за тебе лопшо.”

28 <sup>5 Мојс
18,22
Ер 28,9</sup> ²⁴ А Кенаановиот син Седекија се доближи, го удри Михеј по устата, и рече: „Како, зар излезе од мене Духот Господов за да говори во тебе?”

30 ^{14,2} ²⁵ Михеј одговори: „Ете, ти ќе го согледаш тоа во оној ден, кога ќе бегаш од една соба во друга за да се сокриеш.”

²⁶ Тогаш израилскиот цар рече: „Земете го Михеј и одведете го кај заповедникот на градот Амон и кај царскиот син Иоас.

²⁷ И кажете: вака вели царот: „Затворете го овој во темницата и хранете го со малку леб и вода, додека не се вратам со мир.”

²⁸ А Михеј рече: „Ако се вратиш со мир, тогаш Господ не зборува преку мене.” И рече: „Чујте, сите луѓе!”

*Смртта на Ахав**(2 Лей 18,28-34)*

²⁹ Потоа израилскиот цар и Јосафат, јудејскиот цар, тргнаа за Рамот во Галаад.

³⁰ Израилскиот цар му рече на Јосафат: „Јас ќе се преоблечам и ќе влезам во борба, а ти облечи си ги царските алишта.” И израилскиот цар се преоблече и влезе во борба.

³¹ А арамејскиот цар им заповеда на заповедниците над колите, на број беа триесет и двајца, велејќи: „Не бијте се ниту со мал, ниту со голем, туку само со израилскиот цар.”

³² Заповедниците над колите кога го видоа Јосафата, помислија, бездруго, тоа е израилскиот цар, и се свртеа против него за да се удрат со него. Но Јосафат почна да вика.

³³ И заповедниците на бојните коли, кога видоа дека тој не е израилскиот цар, се иставија од него.

³⁴ А еден човек случајно го зашна лакот и го рани израилскиот цар низ шевовите на оклопот. А царот му рече на својот колар: „Врти назад и извади ме од војската, бидејќи сум ранет.”

³⁵ Но во тој ден борбата се засили, и царот стоеше во колата спроти Арамејците, а вечерта умре; крвта од раката се слеваше по колата.

³⁶ И кај зајдисонце беше објавено по целиот логор: секој да си оди во градот свој, секој – во земјата своја.

³⁷ Така умре царот и беше донесен во Самарија, и го погребваа царот во Самарија.

³⁸ Колата ја измија на самарјанскиот извор, каде што се миеја блудниците, и кучињата ја лижеа крвта негова, според словото на Господ, што Тој го изрече.

³⁹ Другите дела на Ахав и сè што беше направил, и куката од слонова коска што ја изгради, и сите градови што ги изгради, се опишани во летописите на израилските цареви.

⁴⁰ Ахав почина кај татковците свои, а место него стана цар синот негов Охозија.

*Јосафат, цар на Јудеја**(2 Лей 20,31-21:1)*

⁴¹ Јосафат, синот на Аса, стана цар над Јудеја во четвртата година од владеењето на израилскиот цар Ахав.

⁴² Јосафат беше на триесет и пет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим дваесет и пет години. Мајка му се викаше Азува, ќерка на Шилхиј.

⁴³ Во сè тој врвеше по патот на својот татко Аса, не се отклонуваше од него, правејќи го она што е правилно пред очите на Господ.

⁴⁴ Но, не ги отстрани жртвениците на идолите, и народот сè уште принесуваше жртви и кадеше на тие жртвеници.

⁴⁵ Јосафат склучи мир со израилскиот цар.

⁴⁶ Другите дела на Јосафат и подвижите негови што ги изврши, и како војувал, се опишани во летописите на јудејските цареви.

⁴⁷ И сите блудници што беа останале од времето на татко му Аса, тој ги истреби од земјата.

⁴⁸ Во Едом тогаш немаше цар; имаше царски намесник.

38
21,19**45**
22,4

4 Цар 3,7

⁴⁹ Царот Јосафат изгради кораби од таршишки тип на морето за да оди во Офир по злато; но тие не стигнаа до таму, бидејќи се разбија во Елџон-Гевер.

⁵⁰ Тогаш Охозиа, синот на Ахав, му рече на Јосафат: „Нека одат моите слуги со твоите слуги на корабите“, но Јосафат не сакаше.

⁵¹ Јосафат почина кај своите татковци, и беше погребан кај своите предци во градот на неговиот татко Давид. Него го наследи неговиот син Јорам.

⁵² Охозиа, синот на Ахав, почна да владее над Израил во седумдесеттата

година од царувањето на Јосафат над Јудеја. Тој царуваше (во Самарија) две години над Израил.

⁵³ Но, тој правеше зло пред очите на Господ, и одеше по патот на својот татко и на својата мајка и по патот на Јеровоам, синот на Нават, кој го наведе Израил на грев.

⁵⁴ Тој му служеше на Ваал и му се поклонуваше, Го разгневуваше Господ, Бог на Израил, исто така, како што постапуваше и неговиот татко.

ЧЕТВРТА КНИГА ЦАРСТВА¹

Вовед

Четвртата книга Царства е продолжителок на третата книга со истиот наслов: таа го прикажува владеењето на последните монарси од царството на Јуда и на Израил.

Првиот дел (1-17) не води до распаѓањето на царството Израил, со кое лошо управуваат царевите неверни на Бога. Поради нивната тврдокорност Бог му дојуваат на Салманасар, цар на Асирија, да ирѓне во поход на Самарија, главниот град на израилското царство на север. Тоа се случува во 722 година пред Христовото раѓање, кога царот еден дел од населението го одведува во прогонство. Во повеќето глави од овој дел на книгата најмногу е истакнат ликот на пророкот Елисеј, ученик на Илија и негов наследник (2-13).

Вториот дел од оваа книга (18-25) го опишува периодот од 130 години, во кој царството на Јуда оцитојува самостојно, сè до времето кога царот Навуходоносор од Вавилон го освојува на Ерусалим во 587 год. пред раѓањето на Христос. Тој го разорил храмот и ги одвел во прогонство, односно ги депортирал во Вавилонија најугледните граѓани на Јудеја (25).

1,1

Бог ги осудува постојателите на Охозиа

1 По смртта на Ахав, Моав се побуни против Израил.

² А Охозиа падна низ прозорецот на горната соба од својот дворец, во Самарија, и тешко се повреди. Па испрати гласници и им рече: „Одете, прашајте го Веелзевул, екронското божество: ќе оздравам ли од оваа повреда?“ (И тие отидоа да прашаат).

³ Тогаш ангел на Господов му кажа на Илија тишбецот: „Стани, пресретни ги пратениците на самарјанскиот цар и кажи им: „Зарем во Израил нема Бог, та сте тргнале да го прашате Веелзевул, екронското божество?“

⁴ Затоа вака вели Господ: „Од постелата на која си легнал, нема да станеш, туку ќе умреш.“ И отиде Илија (и им кажа).

⁵ Се вратија гласниците кај Охозиа. И тој ги праша: „Зошто се вративте?“

⁶ Тие му одговорија: „Не пресретна еден човек и ни рече: „Одете, вратете се кај царот, кој ве испратил, и кажете му:

вака вели Господ: зар во Израил нема Бог, та испраќаш да го прашаш Веелзевул, екронското божество? Затоа од постелата на која си легнал, нема да станеш, туку ќе умреш.“

⁷ Тој ги праша: „Каков беше на изглед оној човек што ве пресретна и ви ги кажа тие зборови?“

⁸ Тие му одговорија: „Тој човек целиот беше со влакна и беше опашан преку половината со кожен појас.“ Тој рече: „Тоа е Илија тишбецот.“

Охозиа ујорно настојува да го зашвори Илија

⁹ Тогаш испрати царот кај него педесетник со неговите педесетмина војници. И тој се искачи кај него, кога Илија седеше на врвот од гората, и му рече: „Човеку Божји, царот нареди да слезеш.“

¹⁰ Одговори Илија и му рече на педесетникот: „Ако сум јас човек Божји, нека падне оган од небото и нека те изгори тебе и твоите педесетмина војници.“ И падна оган од небото и го изгори него и неговите педесетмина.

8

Зах 13,4
Мт 3,4

9

2 Мојс
18,21
5 Мојс 1,15
1 Цар 8,12
3 Цар
17,24

10

3 Мојс 10,2
Лк 9,54

3,4-27

4 Мојс

24,17

1 Цар

14,47

2 Цар 8,2

Пе 59,8

2

Мт 10,25

12,24

3

3 Цар 17,1

21,17,28

Ис 8,9

Ер 2,11-13

4

20,1

1 Мојс 2,17

Ез 3,18

18,24

¹ Според еврејската Библија: Втора книга за царевите.

13

3 Цар 8,54
19,18
Ис 45,23
Езд 9,5

¹¹ Царот испрати друг педесетник со неговите педесетмина војници. И тој му проговори и рече: „Човеку Божји, вака вели царот: „Слези поскоро!”

¹² Илија одговори и му рече: „Ако сум јас човек Божји, нека падне оган од небото и нека те изгори тебе и твоите педесетмина.” И падна оган Божји од небото и го изгоре него и неговите педесетмина војници.

¹³ Царот испрати по третпат педесетник со неговите педесетмина војници. Третиот педесетник стана, та дојде, и падна на коленици пред Илија, го молеше и му зборуваше: „Човеку Божји, да не биде презрена душата моја и душата на твоите слуги – овие педесетмина – пред твоите очи.

¹⁴ Ете, падна оган од небото и ги изгоре двајцата претходни педесетници со нивните педесетмина војници; но сега да не биде презрена душата моја пред твоите очи!”

¹⁵ Тогаш му рече ангелот Господов на Илија: „Оди со него и не плаши се од него.” И тој стана, та отиде со него кај царот.

¹⁶ И му рече: „Вака вели Господ: „Поради тоа што испрати гласници да го прашаат Веелзевул, екронското божество, како да немаше во Израил Бог да Го прашаш за словото Негово, – ти нема да станеш од леглото, на кое си легнал, туку ќе умреш.”

¹⁷ И тој умре според словото Господово што го изрече Илија. И стана цар Јорам, (братот на Охозиија), место него, во втората година на Јорам, синот на Јосафат, царот јудејски, бидејќи оној немаше син.

¹⁸ Другото за Охозиија, она што го извршил тој, е опишано во летописите на израилските цареви.

¹⁸ а) И Јорам, синот на Ахав, царуваше над Израил во Самарија,

¹⁸ б) и постапуваше лошо пред лицето на Господ, но, сепак не така, како неговите браќа, ниту како неговата мајка;

¹⁸ в) и ги отстрани столбовите на Ваал, кои ги беше направил неговиот татко, и ги уништи; сепак се приврза кон гревовите на домот на Јеровоам, кој го беше навел Израил на гревови и не отстапи од нив;

¹⁸ г) и го навлече гневот Господов врз домот на Ахав.

**Бој го вознесува Илија на небојго.
Елисеј го наследува неговото место**

2 Во она време, кога Господ сакаше да го вознесе Илија на небото во виор, Илија со Елисеј доаѓаше од Гилгал.

² И му рече Илија на Елисеј: „Остани тука, зашто Господ ме испраќа во Ветил.” Но Елисеј рече: „Се колнам во живиот Господ и во животот на твојата душа! Нема да те оставам.” И отидоа во Ветил.

³ И излегоа кај Елисеј синовите пророчки што беа во Ветил, и му рекоа: „Знаеш ли дека денес Господ ќе го вознесе твојот господар над главата твоја!” Тој одговори: „И јас знам, молчете.”

⁴ И му рече Илија: „Елисеј, остани тука, зашто Господ ме испраќа во Ерихон.” А тој рече: „Се колнам во живиот Господ и во твојата жива душа! Нема да те оставам.” И дојдоа во Ерихон.

⁵ Тогаш се приближија синовите пророчки што беа во Ерихон, и му рекоа: „Знаеш ли дека денес Господ го зема твојот господар и ќе го вознесе над главата твоја?” Тој одговори: „И јас знам, молчете.”

⁶ Пак му рече Илија на Елисеј: „Остани тука, зашто Господ ме испраќа накај Јордан.” А тој рече: „Се колнам во живиот Господ и во твојата жива душа! Нема да те оставам.” И тргнаа обајцата.

⁷ Педесет души од синовите пророчки тргнаа и застапаа подалеку спроти нив, додека тие двајца стојеа покрај брегот на Јордан.

⁸ Тогаш го зеде Илија својот кожув, го свитка и удри со него по водата, и таа се подели на две страни, па така и двајцата минаа по суво.

⁹ Кога минаа, Илија му рече на Елисеј: „Барај, што сакаш да ти направам, пред да бидам вознесен пред тебе.” Елисеј одговори: „Духот, кој е во тебе, да биде двојно во мене.”

¹⁰ А тој рече: „Бараш нешто многу тешко; ако видиш, како ќе бидам вознесен пред тебе, така ќе ти биде; ако, пак, не видиш, нема да ти биде.”

2,1

3 Цар
19,16
19,19-21

2

3 Цар
12,29

3

1 Мак 2,58

4

2,19-22

4,30

Ис.Н. 6

1 Цар 20,3

25,26

3 Цар

16,34

8

3 Цар

19,19

9

Ис 42,1

61,1

Ез 2,2

3,12

11 11 Додека тие одеа и си разговараа по патот, наеднаш се појави огнена кола и огнени коњи, и ги раздвоија еден од друг, и Илија се вознесе во виорот кон небото.

15 12 А Елисеј гледаше и извика: „Татко мој, татко мој, коло Израилева и негова коњица!” И веќе не го виде. Па ја фати облеката своја, и ја раскина на две парчиња.

16 13 И го крена тој кожувот на Илија што беше паднал од него, па се врати и се запре крај брегот на Јордан;

19 14 го зеде кожувот на Илија, што беше паднал од него, удри со него по водата, и рече: „Каде е Господ, Бог Илиев? Тој Самиот?” И удри по водата, а таа се раздели на две страни, и Елисеј помина.

20 15 И го видоа оддалеку синовите пророкови што беа во Ерихон и рекоа: „Илиевиот дух слезе врз Елисеј.” Му излегоа во пресрет и му се поклонија до земја.

16 И му рекоа: „Ете, во нас, твоите слуги, има педесет души силни мажи; нека одат тие да го побараат господарот твој; можеби, Духот Господов го однел и го фрлил на некоја гора, или во некој дол.” А тој рече: „Немојте да испраќате!”

17 Но тие настојуваа пред него многу, та му здодеаја, па им рече: „Испратете!” И испратија педесет души, кои бараа три дена, но не го најдоа,

18 и се вратија кај него, додека тој беше во Ерихон; и тој им рече: „Нели ви говорев: не одете!”

Елисеј го очисти́ува извори́ на Ерихон

19 Тогаши жителите на градот му кажаа на Елисеј: „Ете, како што гледаш, господаре, положбата на овој град е добра; но водата е лоша и земјата е бесплодна.”

20 А тој рече: „Дајте ми нова чаша и турете во неа сол.” И му дадоа.

21 Тој отиде кај изворот на водата, ја фрли во неа солта и рече: „Вака вели Господ: „Јас ја оздравувам оваа вода; и во иднина нема да доаѓа од неа ни смрт, ни бесплодност.””

22 И водата остана здрава до денес, според зборот што го кажа Елисеј.

Боѓ ѓи казнува децата што му се ѓошмевааѓ на Елисеј

23 Оттаму тој отиде во Ветил. Кога одеше по патот, мали деца излегоа од градот, му се потсмеваа и му велееа: „Врви, ќелавко! Врви, ќелавко!”

24 Тој се сврте, ги виде и ги проколна во името Господово. Тогаши излегоа од гората две мечки и раскинаа од нив четириесет и две деца.

25 Оттука отиде на гората Кармил, а оттаму се врати во Самарија.

Јорам, цар на Израил

3 Јорам, синот на Ахав, стана цар над Израил во Самарија во осумнаесеттата година од владеењето на јудејскиот цар Јосафат и царуваше дваесет години.

2 Тој правеше зло пред очите на Господ, но не така, како татко му и мајка му, зашто ја собори статуата на Ваал што ја беше направил татко му;

3 Сепак, тој се приврза кон гревовите на Јеровоам, Наватовиот син, кој го наведе Израил да прави гревови, и не отстапуваше од нив.

Во воен ѓоход ѓрошив моавската земја

4 Моавскиот цар Меша имаше многу добиток и му испраќаше на израилскиот цар по сто илјади јагниња и по сто илјади неистрижени овни.

5 Но, штом умре Ахав, моавскиот цар се одметна од израилскиот цар.

6 Во она време царот Јорам излезе од Самарија и ги преброи сите Израилци,

7 па отиде и испрати да му кажат на јудејскиот цар Јосафат: „Моавскиот цар се одметна од мене. Ке дојдеш ли со мене во војна против Моав?” Тој одговори: „Ке дојдам; Јас сум со тебе. Мојот народ е и твој народ, а моите коњи се и твои коњи.”

8 И рече: „По кој пат да одам?” Тој рече: „По патот низ едомската пустина.”

9 И тргнаа израилскиот цар, јудејскиот цар и едомскиот цар, и одеа по

22
2 Мојс
15,25

24
3 Мојс
26,22

25
3 Цар
16,24

3,3
10,29
13,11
14,24
15,9,18
24,28
3 Цар
12,26-32
13,33-34
14,16
15,26,34
16,2,9,29

4
2 Цар 8,2
Ис 16,1

5
1,1

7
3 Цар 22,4

11 заобиколен пат седум дена, и немаше вода за војската и за добитокот што одеше по нив.

12 5 Мојс 18,18 Тогаш рече израилскиот цар: „Ах! Господ ги изведе овие тројца цареви за да ги предаде во раката на Моав.”

14 3 Цар 17,1 18,15 Но Јосафат рече: „Нема ли тука пророк Господов, па преку него да Го прашаме Господ?” Одговори еден од слугите на израилскиот цар и рече: „Тука е Елисеј, Шафатовиот син, кој полеваше вода на Илиевите раце.”

15 3 Цар 18,46 И рече Јосафат: „Во него има слово Господово.” И отидоа кај него израилскиот цар и Јосафат и едомскиот цар.

Ез 1,3 3,14 8,1 33,22 37,1 **13** И му рече Елисеј на израилскиот цар: „Што имаш ти со мене! Оди кај пророците на татковците свои и кај пророците на својата мајка.” И му кажа израилскиот цар: „Не, зашто Господ ги изведе овде овие тројца цареви за да ги предаде во раката на Моав.”

14 И рече Елисеј: „Се колнам во живиот Господ Саваот, пред Кого стојам! Ако не го почитував Јосафат, јудејскиот цар, не би те почитувал и не би те погледнал;

15 туку повикајте ми свирач.” И кога свирачот свиреше, тогаш раката Господова се допре до Елисеј,

16 и тој рече: „Вака говори Господ: „Направете ја оваа долина јама до јама”

17 зашто вака вели Господ: „нема да видите ветар и нема да видите дожд, а оваа долина ќе се наполни со вода, од која ќе пиете вие и вашиот ситен и крупен добиток;”

18 но тоа е малку пред очите на Господ: Тој и Моав ќе го предаде во рацете ваши,

19 и ќе ги поразите сите укрепени градови и сите главни градови, и ќе ги исечете сите добри дрвја, и ќе ги запрете сите извори, и сите добри ниви и ќе ги затрупате со камења.”

20 Утредента, додека се принесуваше принос, одеднаш потече вода по патот од Едом, и земјата се наполни со вода.

21 Кога слушнаа Моавците дека царевите доаѓаат да војуваат со нив, беа собрани сите што носат појас и постари, па застанаа на границата.

22 Изутрината станаа рано, кога сонцето изгреа над водата; на Моавците таа вода оддалеку им се причини црвена како крв.

23 И тие рекоа: „Тоа е крв; се степале царевите меѓу себе и се истребиле еден со друг. А сега на плен, Моаве!”

24 И тие дојдоа до израилскиот логор. Станаа Израилците и удрија по Моавците, кои почнаа да бегаат од нив, но, тие и понатаму трчаа по нив за да ги дотепеат.

25 И ги разрушија градовите, и во секоја добра нива секој фрли по еден камен, и ја наполнија, и сите водни извори ги затрупаа, и сите плодни дрвја ги исечеа. Само во Кир-Харешет ги оставија камењата на сидините. Но и него праќарите го опколија и го разрушија.

26 Кога моавскиот цар виде дека ја губи битката, зеде со себе седумстотини мажи, наоружани со меч за да се пробидат кон едомскиот цар, но не можеа.

27 И тој го зеде својот првороден син, кој требаше да царува по него, и го принесе како жртва сепаленица врз сидот. Тоа предизвика големо гадење кај Израилците, и тие се повлекоа од него и се вратија во земјата своја.

4 Една од жените на пророчките синови со плачење му говореше на Елисеј: „Твојот слуга, мажот мој, умре; а ти знаеш дека твојот слуга имаше страхопочит кон Господ; сега дојде заемодавачот да ги земе двете мои деца за робје.”

2 Елисеј ѝ рече: „Што да направам за тебе? Кажи ми што имаш дома?” Таа одговори: „Слугинката твоја ништо нема во домот свој, освен еден сад со масло.”

3 А тој рече „Оди и побарај садови еднадвор, од сите твои соседи, празни садови; собери доволно.”

Елисеј и ѿмаџа на една вдовица

4 „Потоа оди и затвори ја вратата зад себе и зад синовите свои и налевај во сите тие садови; полните ставај ги настрана.”

25

Ис 16,7,11
Ер 48,31,36

27

Суд 11,30-40
Мих 6,7

4,1

2 Мојс 21,2-6
3 Мојс 25,39-55
5 Мојс 15,12-18
Ис 50,1
Ер 34,14
Амос 2,6
Пс 33,9
103,17
112,1-2
115,13-14
Неем 5, 1-13
Мт 18,25

14-16

1 Мојс
18,9-11

⁵ Таа си отиде од него и ја затвори вратата зад себе и зад синовите свои. Тие ѝ подаваа, а таа налеваше.

17

1 Мојс 21,1
Пс 112,9

⁶ Кога беа наполнети садовите, таа му рече на синот свој: „Дај ми уште еден сад.” Тој ѝ рече: „Нема повеќе садови.” И маслото престана да тече.

⁷ Таа дојде и му раскажа на Божјиот човек. Тој ѝ рече: „Оди, продај го маслото и исплати ги долговите свои; а со тоа што ќе остане, ќе живееш со синовите свои.”

Елисеј во ѓрадоӣ Сунем

⁸ Еден ден Елисеј отиде во Сунем. Таму една богата жена го покани во домот свој да јаде леб, и тој, секогаш кога ќе минеше, навратуваше таму да јаде леб.

⁹ Таа му рече на мажот свој: „Ете, јас знам дека Божјиот човек, кој постојано минува покрај нас, е свет;

¹⁰ да му направиме мала горна соба над сидот и да му ставиме таму легло и маса, и стол и светилник, та кога доаѓа кај нас, да се повлекува таму.”

¹¹ Еден ден Елисеј отиде таму, се качи во горната соба своја и си легна таму,

¹² па му кажа на слугата свој Гиезиј: „Повикај ја Сунамитката.” Тој ја повика, и таа застана пред него.

¹³ И му рече: „Кажи ѝ: ,ете, ти толку се грижиш за нас; што да направиме за тебе? Има ли потреба да му проговориме за тебе на царот, или на воениот началник!” Таа одговори: „Не, јас живеам меѓу народот свој.”

¹⁴ Елисеј продолжи и рече: „Тогаш што да направиме за неа?” И рече Гиезиј: „Ете, таа нема син, а мажот нејзин е стар.”

¹⁵ И рече Елисеј: „Повикај ја.” Тој ја повика, и таа застана на вратата.

¹⁶ Елисеј ѝ рече: „По една година, во ова исто време, ти ќе држиш на раце син.” Таа рече: „Не, господаре мој, човеку Божји, немој да ја лажеш слугинката своја.”

¹⁷ И жената остана бремена и роди син на другата година, во она исто време, како што ѝ кажа Елисеј.

Елисеј го враќа во живоӣ синоӣ на домаќинкатаӣ

¹⁸ Детето порасна и еден ден отиде кај татко си, кај жетварите.

¹⁹ И му кажа на татко си: „Главата, главата ме боли.” А тој му рече на слугата свој: „Одведи го кај мајка му!”

²⁰ Го зеде и го одведе кај мајка му. И тоа седеше во skutот нејзин до пладне и умре.

²¹ Таа отиде и го положи во леглото на Божјиот човек, го затвори и излезе,

²² па го повика мажот свој и рече: „Испрати ми еден од слугите и една од магариците; ќе одам кај Божјиот човек и ќе се вратам.”

²³ А тој ја праша: „Зошто ќе одиш кај него? Денес не е нов месец, не е ни сабота.” Но таа рече: „Биди спокоен.”

²⁴ И ја оседла магарицата и му кажа на слугата свој: „Води и врви; не запирај додека не ти кажам.”

²⁵ И тргнаа и дојдоа кај Божјиот човек, на гората Кармил. А кога Божјиот човек ја виде оддалку, му кажа на слугата свој Гиезиј: „Еве ја онаа Сунамитка;

²⁶ трчај да ја пресретнеш и да ја прашаш: ,здрава ли си, здрав ли е мажот нејзин, здраво ли е детето?” – Таа одговори: „Здрави сме.”

²⁷ А кога дојде кај Божјиот човек на гората, се фати за нозете негови. И Гиезиј се доближи за да ја отстрани; но Божјиот човек рече: „Остави ја, душата ѝ е огорчена, а Господ ја сокри од мене и не ми јави.”

²⁸ И таа рече: „Барав ли јас од мојот господар син? Не зборував ли: немој да ме лажеш?”

²⁹ Тој тогаш му рече на Гиезиј: „Препашаи се преку половината и земи го стапот мој во раката и врви; ако сретнеш некого, не го поздравувај; а ако некој те поздравува, не му одговарај; и стави го стапот врз лицето на детето!”

³⁰ А мајката на детето рече: „Се колнам во живиот Господ и во животот на твојата душа! Нема да те оставам.” Тогаш и тој стана и тргна по неа.

23

Амос 8,5

29

2 Мојс
4,17,20
3 Цар
18,46

³¹ Гиезиј отиде пред нив и го стави стапот врз лицето на детето. Но не се чу ни глас, ни одговор. И му излезе во пресрет, му соопшти и рече: „Детето не се разбудува.”

³² И Елисеј влезе во куќата, и ете, умрено дете лежи на леглото негово.

³³ И влезе, ја затвори вратата зад себе и Му се помоли на Господ;

³⁴ потоа се качи, легна врз детето, ја стави устата своја врз неговата уста, очите свои врз неговите очи, и дланките свои врз неговите дланки, и се простре врз него, и телото на детето се загреа.

³⁵ Елисеј стана и почна да оди по собата натаму – наваму; потоа пак се качи и се простре врз него. И детето кивна седумпати и ги отвори очите свои.

³⁶ И тој го повика Гиезиј и му рече: „Повикај ја Сунамитката!” И тој ја повика. Таа дојде кај него, и тој рече: „Земи си го синот свој!”

³⁷ Таа се доближи, падна пред нозете негови и се поклони до земја; потоа го зеде синот свој и излезе.

Чудо со оџровноӣо јадење

³⁸ А Елисеј се врати во Гилгал. Во таа земја имаше глад, и синовите пророчки седеа пред него. И тој му кажа на слугата свој: „Стави го големиот котел и свари леќа за пророчките синови.”

³⁹ И излезе еден од нив во полето да собира треви. Најде еден корен од дива лоза, и набра од неа полн skut диви плодови, се врати и ги стави во котелот со леќа, зашто не ги познаваше.

⁴⁰ Им поставија да јадат. Но штом почнаа да ја јадат леќата, извикаа и велеа: „Смрт има во котелот, човеку Божји!” И не можеа да јадат.

⁴¹ А тој рече: „Дајте брашно!” И го истури во котелот и му рече на Гиезиј: „Стави им на луѓето, нека јадат.” И во котелот не остана ништо отровно.

Елисеј нахранува сѝо луѓе

⁴² Дојде еден човек од Ваал-Шалиша и му донесе на Божјиот човек леб од првите плодови – двасет јачмени лепчиња и млади зрна во класови. И рече Елисеј: „Дај им на луѓето да јадат.”

⁴³ И рече слугата негов: „Како да го поставам тоа пред сто луѓе?” А тој рече: „Дај им на луѓето, нека јадат, зашто така вели Господ: ќе се наситат, и ќе остане.”

⁴⁴ Тој им даде, и тие се наситија, и остана уште, според словото Господово.

Лејрознио̄ӣ Нааман оздравува

5 Нааман, војсководецот на арамејскиот цар, беше голем човек пред господарот свој и почитуван, зашто преку него Господ им беше дал победа над Арамејците; и тој човек беше одличен војник, беше лепрозен.

² Еднаш Арамејците излегоа во чети и запленија од израилската земја едно мало девојче, и тоа ѝ служеше на Наамановата жена.

³ Таа ѝ рече на господарката своја: „О, да отидеше мојот господар кај пророкот, кој е во Самарија, тој ќе ја симнеше од него лепрата.”

⁴ Тогаш Нааман отиде и му го кажа тоа на господарот свој, велејќи: „Така и така вели девојчето што е од израилската земја.”

⁵ И арамејскиот цар му рече на Нааман: „Стани, оди, јас пак, ќе испратам писмо до израилскиот цар.” Тој отиде, земајќи со себе десет кикари сребро, шест илјади шекели злато и десет промени облека;

⁶ и му го однесе на израилскиот цар писмото, во кое се велеше: „Заедно со ова писмо, ете, го испраќам кај тебе Нааман, мојот слуга, да ја симнеш од него лепрата негова.”

⁷ Израилскиот цар, откако го прочита писмото, ја раскина облеката своја и рече: „Зар сум јас Бог да умртвувам и да оживувам, та испраќа кај мене да ја симнам од овој човек лепрата негова? Ете, знаете сега и гледате дека тој бара повод за непријателство против мене.”

⁸ Кога Божјиот човек Елисеј слушна дека израилскиот цар ја раскинал облеката своја, испрати да му речат на царот: „Зошто ја раскина облеката своја? Нека дојде кај мене и нека познае дека има пророк во Израил.”

5,1

3 Мојс 13,2
Лк 4,27

7

2,12

19,1

5 Мојс

32,39

1 Цар 2,6

Ос 6,1

Пе 29,2-3

Јов 5,18

15 ⁹ И дојде Нааман со коњите свои и со колите свои и застапа пред влезот на Елисевиот дом.

17-19 ¹⁰ Тогаш Елисеј го испрати кај него слугата свој да му каже: „Оди, искапи се седумпати во Јордан, и телото твое ќе се обнови, и ќе бидеш чист.“

¹¹ Се разгневи Нааман и си тргна, велејќи: „Ете, јас мислев дека тој ќе излезе, ќе застане и ќе го повика името на Господ, својот Бог, ќе ја стави раката своја на местото и ќе ја симне лепрата;

¹² зарем дамаските реки Авана и Парпар не се подобри од сите израилски води? Не можев ли да се искапам во нив и да се исчистам?“ Па се сврте и си отиде налутен.

¹³ Му се доближија слугите негови и му рекоа, велејќи: „Татко, да ти кажеше пророкот да направиш нешто потешко, немаше ли да го направиш. А камо ли сега, кога ти рече само: искапи се, и ќе бидеш чист!“

¹⁴ Тој отиде и се потопи во Јордан седумпати, според зборовите на Божјиот човек, и телото му се обнови како тело на мало дете и се исчисти.

¹⁵ Тогаш се врати кај Божјиот човек, тој и сите придружници негови, дојде, застапа пред него и рече: „Еве, познав дека по целата земја нема Бог, освен во Израил; прими, пак сега дар од твојот слуга.“

¹⁶ Елисеј одговори: „Се колнам во живиот Господ, пред чие лице стојам! Нема да го примам.“ Оној го принудуваше да земе, но тој не се согласи.

¹⁷ И рече Нааман: „Штом е така, нека му дадат на твојот слуга земја, колку што можат да носат две маски, зашто во иднина слугата твој нема да принесува сепаленици и жртви на други богови, освен на Господ;

¹⁸ само, све што да му прости Господ на слугата твој: кога мојот господар оди во храмот на Римон за да се поклони таму и се потпре врз раката моја, и јас се поклонам во домот на Римон, тогаш Господ да му прости на слугата твој за поклонувањето мое во домот на Римон.“

¹⁹ А тој му рече: „Оди си со мир!“ И тој отиде од него и прилично се оддалечи.

Пресјайоѝ на Гиезиј

²⁰ Тогаш Гиезиј, слугата на Божјиот човек Елисеј рече: „Ете, мојот господар не сакаше да го земе од раката на тој Арамсец Нааман, она што го беше донел. Се колнам во Господ! Ќе потрчам по него и ќе земам нешто од него.“

²¹ И потрча Гиезиј по Нааман. Нааман виде дека некој трча по него, слезе од колата да го пресретне и рече: „Дали си со мир?“

²² Тој одговори: „Со мир сум; мојот господар ме испрати да кажам: ете, сега дојдоа кај мене од Ефремовата Гора две момчиња од пророчките синови; дај ми еден кикар сребро и две промени облека.“

²³ И Нааман рече: „Земи, ако сакаш, два кикара.“ И многу го молеше. Тогаш тој заврза два кикара сребро во две торби и две промени облека и им ги даде на двајцата слуги свои, та ги понесоа пред него.

²⁴ Кога тој дојде до брегот, ги зеде од рацете нивни и ги сокри во домот свој. И ги отпушти луѓето, и тие си отидоа.

²⁵ Кога дојде и се јави пред господарот свој, Елисеј го праша: „Од каде доаѓаш, Гиезиј?“ Тој одговори: „Никаде не одел слугата твој.“

²⁶ Тој му рече: „Зарем срцето мое не те придружуваше, кога оној човек се врати од колата своја да те пресретне? Време ли е да се земе сребро и да се зема облека, или маслинови дрвја и лозја, ситен или крупен добиток, слуги или слугинки?“

²⁷ Затоа, Наамановата лепра нека се залепи на тебе и на потомството твое засекогаш.“ И тој излезе од него бел како снег од лепрата.

Чудоѝо со секираѝа

6 Тогаш пророчките синови му кажаа на Елисеј: „Ете, просторот каде живееме кај тебе, е тесен за нас;

² да одиме до Јордан, да земеме оттаму секој по една греда и да си напра-

2517,5
18,27
25,3

3 Цар 20,1

2715,5
2 Мојс 4,
6-7

вие таму живеалиште.” Тој им рече: „Одете!”

³ А еден од нив рече: „Направи ни милост, дојди и ти со слугите твои.” Тој одговори: „Ќе дојдам.”

⁴ И тргна со нив, дојдоа до Јордан и почнаа да сечат дрвја.

⁵ И додека еден соборуваше греда, секирата му падна во водата. Тој извика и рече: „Ах, господаре! А таа беше земена на заем!”

⁶ Божјиот човек запраша: „Каде падна таа?” Тој му го покажа местото. Тогаш Елисеј исече парче дрво, па го фрли таму, и секирата исплива.

⁷ Тогаш му рече: „Земјата си ја.” Тој ја пружи раката и ја зеде.

Елисеј заробува дел од нејријателската војска

⁸ Кога арамејскиот цар тргна во војна против Израилците, се посветува со своите офицери, велејќи: „Во тоа и тоа место ќе го поставиме својот логор.”

⁹ Но, Божјиот човек испрати да му кажат на израилскиот цар: „Внимавај да не минуваш преку она место, зашто таму Арамејците се кријат во заседа.”

¹⁰ И израилскиот цар испрати луѓе до тоа место, за кое му зборуваше и го опоменуваше Божјиот човек. Така се заштити оттаму повеќе пати.

¹¹ И му се вознемири срцето на арамејскиот цар поради тоа, и тој ги повика своите офицери и им рече: „Кажете ми, кој од нашите одржува врска со израилскиот цар?”

¹² И рече еден од слугите негови: „Никој, господаре мој, царе; туку пророкот Елисеј, кој е во Израил, му ги соопштува на израилскиот цар и оние зборови што ти ги говориш во својата спална соба.”

¹³ Тогаш тој рече: „Одете, дознајте, каде е тој, и јас ќе испратам да го фатат.” И му соопштија и рекоа: „Ете, тој е во Дотан.”

¹⁴ И испрати таму коњи и коли и многу војска. Дојдоа ноќе и го опколија градот.

¹⁵ Кога изутрината прислужникот на Божјиот човек стана и излезе, војската

со коњи и коли беше околу градот. Прислужникот му рече: „Тешко, господаре! Што да правиме?”

¹⁶ Тој одговори: „Не плаши се, зашто оние што се со нас, се повеќе од оние што се со нив.”

¹⁷ Елисеј се помоли и рече: „Господи, отвори му ги очите да види.” И Господ му ги отвори очите на прислужникот, и тој ја виде целата гора полна со коњи и огнени коли околу Елисеј.

¹⁸ Кога Арамејците отидоа кај него, Елисеј Му се помоли на Господ и рече: „Погоди ги со слепило.” И Господ ги погоди со слепило, според зборот на Елисеј.

¹⁹ Елисеј тогаш им рече: „Не е тоа патот, не е тоа градот, одете по мене, јас ќе ве одведам кај оној што го бара-те.” И ги одведе во Самарија.

²⁰ Кога дојдоа во Самарија, Елисеј рече: „Господи, отвори им ги очите да видат.” И Господ им ги отвори очите, и видоа дека се среде Самарија.

²¹ Израилскиот цар, кога ги виде, го праша Елисеј: „Да ги убијам ли, татко мој?”

²² Но тој одговори: „Не убивај ги. Зарем со сабјата своја и со лакот свој ги зароби, та да ги убиваш? Дај им леб и вода; нека јадат и пијат, и нека си одат кај господарот свој.”

²³ Тој им приготви голема гозба, и тие јадеа и пијеа. Потоа ги пушти, и тие си отидоа кај господарот свој. Оттогаш тие арамејски ограбувачки групи не одеа веќе во израилската земја.

Глад во Самарија

²⁴ Потоа арамејскиот цар Венадад ја собра целата своја војска, тргна и ја опседна Самарија.

²⁵ И настани голем глад во Самарија, кога ја опседнуваа, така што една магарешка глава се продаваше за осумдесет шекели сребро, и четврт каб гулабова кал – за пет шекели сребро.

²⁶ Еднаш израилскиот цар одеше по ѕидот, и една жена му зборуваше со плачење: „Помогни ми, господаре мој, царе.”

6,17

2,11

6,18

4 Мојс

22,31

24

17,5

3 Цар 20,1

ЧЕТВРТА КНИГА ЦАРСТВА

²⁷ Тој одговори: „Ако Господ не ти помогне, од каде ќе ти помогнам јас? Од гумното ли, од точилото ли?“

²⁸ Ја праша уште царот: „Што ти е?“ А таа одговори: „Оваа жена ми рече: „дај го твојот син да го изедеме денес, а мојот син ќе го изедеме утре.“

²⁹ И го сваривме мојот син и го изедовме. На другиот ден јас ѝ реков: „дај го и ти синот свој, да го изедеме.“ Но таа го сокри синот свој.“

³⁰ Царот, откако ги слушна зборовите на жената, ја раскина облеката своја; и, одејќи по сидот, народот виде дека тој носи на своето голо тело вреќиште.

³¹ И царот рече: „Да ми испрати Бог најтешка казна и уште повеќе нека додаде, ако остане денес главата на Елисеј, Шафатовиот син, на него.“

Елисеј навесџува крај на ѓладоѝ

³² А Елисеј седеше во домот свој, и старците седеа кај него. И испрати царот еден од своите слуги. Пред да дојде гласникот кај него, Елисеј им рече на старците: „Гледате ли дека тој, син на убиец, испрати да ми ја земат главата? Гледајте, кога ќе дојде гласникот, затворете ја вратата и притиснете го со вратата. А ете го и топотот на носете на господарот негов по него!“

³³ Додека уште говореше со нив, ете гласникот пристигна кај него, и му рече на Елисеј: „Ете какво зло од Господ! Што да чекаме во иднина од Господ?“

7 Тогаш Елисеј рече: „Чујте го словото Господово: Вака вели Господ: „утре во ова време една сеа чисто брашно ќе чини еден шекул, а две сеи јачмен – еден шекул, пред портите на Самарија.““

² А дворјанинот, врз чија рака се потпираше царот, му одговори на Божјиот човек и рече: „Ако Господ отвореше дури и прозорци на небото, и тогаш ќе можеше ли да се случи такво нешто?“ А тој рече: „Ете, со очите свои ќе го видиш тоа, но не ќе јадеш од него.“

Најџуџање на арамејскиот лоѓор

³ При влезот на портите имаше четворица лепрозни, и тие си говореха еден

на друг: „Зошто да седиме тука, очекувајќи ја смртта?“

⁴ Ако сакаме да одиме во град, во градот има само глад, и таму ќе умреме; ако, пак, седиме тука, пак ќе умреме. Подобро да одиме во логорот на Арамејците: ако нè остават живи, ќе живееме; ако нè убијат, ќе умреме.“

⁵ И станаа во самрак за да одат во арамејскиот логор. И дојдоа до крајот на логорот, и ете, таму нема ниеден човек.

⁶ Зашто Господ беше направил така што во арамејскиот логор се слушна топот од коли, ‘ржење на коњи, шум од голема војска. И Арамејците си беа рекле еден на друг: „Навистина, израилекиот цар ги најмил против нас хитиските и египетските цареви за да нè избркаат.“

⁷ Затоа беа станале и избегале во темнината и ги оставиле шаторите свои, и коњите свои, и магарината свои – целиот логор, како што си бил, и беа избегале за да се спасат.

⁸ И лепрозните дојдоа до крајот на логорот, влегоа во еден шатор, јадеа и пиеја, и зе доа оттаму сребро, и злато, и облека, па отидоа, та ги сокрија. Влегоа и во друг шатор, и оттаму зе доа плен, па отидоа и го сокрија.

Крај на ојсадаџа и на ѓладоѝ

⁹ И си рекоа еден на друг: „Не правиме добро. Овој ден е ден за радосна вест; ако се забавиме и чекаме да се раздени, ќе бидеме виновни. Затоа да одиме и да соопштиме во царскиот дом.“

¹⁰ Дојдоа, ги повикаа царските вратари и им раскажаа, велејќи: „Бевме во арамејскиот логор, и ете, таму нема ни човек, ни глас човечки, туку само врзани коњи, и врзани магарина, а шаторите, оставени како што си се.“

¹¹ Вратарите извикаа и ја соопштија веста во самиот царски двор.

¹² Преку ноќта царот стана и им кажа на слугите свои: „Ќе ви кажам што спремаат со нас Арамејците. Тие знаат дека страдаме од глад, та излегле од логорот да се сокријат во нивите, мис-

7,7

Пс 47,4-5
53,6
67,12

11

Ис 52,8
62,6
Ер 31,6

8,1 лејќи вака: кога ќе излезат од градот, живи ќе ги фатиме и ќе навлеземе во градот.”

¹ Мојс
41,27
Рута 1,1

¹³ Одговори еден од слугите негови и му рече: „Да земеме пет коњи од останатите во градот, зашто и онака и тие ќе погинат како сето мноштво Израилци што остана во градот. Да испратиме и да видиме.”

¹⁴ И зеdoa два впрегнати коња. И царот испрати по арамејската војска, велејќи: „Одете и видете!”

¹⁵ И одеа по нив до Јордан; а тоа, целиот пат беше посан со облеку и други предмети што Арамејците ги беа исфрлиле во брзото свое бегане. Се вратија пратениците и му јавија на царот.

¹⁶ Тогаш народот излезе и го разграби логорот на Арамејците, и една сеа чисто брашно се продаваше за еден шекел сребро, а две сеи јачмен – за еден шекел сребро, според словото Господово.

¹⁷ И царот го остави кај портите оној дворјанин, врз чија рака се потпираше, и народот го притисна на портите, и тој умре, како што беше рекол Божјиот човек, кога царот беше кај него.

¹⁸ Кога Божјиот човек му беше зборувал на царот вака: „Две сеи јачмен – за шекел, и една сеа чисто брашно – за шекел ќе се продава утре во ова време пред портите на Самарија.”

¹⁹ тогаш тој дворјанин му одговори на Божјиот човек и рече: „Ако Господ дури и прозорци отвореше на небото, и тогаш можеше ли да биде такво нешто?” А тој му рече: „Со очите свои ќе го видиш тоа, но нема да јадеш од него.”

²⁰ Така и стана со него: го изгази народот пред портите, и тој умре.

Враќање на женаџа од Сунем

8 И ѝ рече Елисеј на жената, чиј син и го беше оживеал: „Стани и оди, ти и твоето семејство и насели се таму, каде што можеш да поживееш, зашто Господ повика глад, и тој ќе трае во оваа земја седум години.”

² Стана таа жена, и постапи според зборот на Божјиот човек: отиде таа и

нејзиното семејство, и живееше во филистејската земја седум години.

³ Откако изминаа седум години, се врати таа жена од филистејската земја и дојде да го моли царот за куќата своја и нивата своја.

⁴ Царот тогаш разговараше со Гиезиј, слугата на Божјиот човек, и му рече: „Раскажи ми ги сите големи дела што ги извршил Елисеј.”

⁵ А во тоа време, кога тој му раскажуваше на царот дека Елисеј оживеал еден умрен, – жената, чиј син беше оживеан, го молеше царот за куќата своја, и нивата своја. Тогаш Гиезиј рече: „Господаре мој, царе, таа е истата жена и овој е истиот син нејзин, кого Елисеј го оживеа.”

⁶ Царот ја праша жената, и таа му раскажа. И ѝ даде царот еден дворјанин и рече: „Да ѝ се врати сè што е нејзино и сите приходи од нивата, од оној ден, кога ја напуштила земјата, досега.”

Елисеј и Азаил

⁷ И дојде Елисеј во Дамаск, кога арамејскиот цар Венадад беше болен. Му јавија на Венадад и рекоа: „Тука дојде Божјиот човек.”

⁸ Тогаш царот му рече на Азаил: „Земи дар и оди, пречекај го Божјиот човек и прашај Го преку него Господа, велејќи: „Ќе оздравам ли од оваа болест?””

⁹ Азаил отиде да го пречека и зеде дар и сè што е најдобро во Дамаск, колку што можат да носат четириесет камили, па отиде и застана пред лицето негово и му рече: „Твојот покорен слуга Венадад, арамејскиот цар, ме испрати кај тебе да прашам: „Ќе оздравам ли од оваа болест?””

¹⁰ Елисеј му одговори: „Оди и кажи му: ќе оздравиш. Меѓутоа, Господ му јави дека тој ќе умре.”

¹¹ И Елисеј го задржа својот поглед, и упорно гледаше во него, додека оној не се збуни. И тогаш Божјиот човек заплака.

¹² И Азаил праша: „Зошто плаче господарот мој?” А тој одговори: „Затоа што знам, какво зло ќе им напра-

4
4,12-25
5,20-27

8

3,11
2 Мојс
18,15
1 Цар 9,9
3 Цар
19,15
22,8

12

10,32-33
12,18
13,3-7,22
Ер 4,16-20
13,17
14,17
Лк 19,
41-44

ЧЕТВРТА КНИГА ЦАРСТВА

13 виш на Израилевите синови: тврдините нивни на оган ќе ги предадеш, момците нивни со меч ќе ги погубиш, доенчињата нивни ќе ги убиеш и нивните бремени жени ќе ги расечеш.”

³ Цар 19,15

18 И му рече Азаил: „Што е твојот слуга? Дали имам некаква власт та да можам да направам така страшни работи?” Елисеј му одговори: „Господ ми го покажа во тебе царот на Арам.”

³ Цар 16,30-33
21,25
22,53

19 Тој си отиде од Елисеј и дојде кај господарот свој. И тој го праша: „Што ти зборуваше Елисеј?” Тој одговори: „Ми кажа дека ќе оздравеш.”

³ Цар 11,32
Пс 17,1
36,1
89,4,21
132,10

20 На другиот ден, меѓутоа, Азаил ја зеде покривката, ја натопа во вода и ја стави врз лицето негово, и царот умре. И на негово место стана цар Азаил.

¹ Мојс 27,40

21 И на негово место стана цар Азаил.

³ Цар 8,66
12,16

Јорам, цар на Јуда

(2 Лей 21,2-20)

16 По јудејскиот цар Јосафат, стана цар Јорам, синот на Јосафат, во петтата година од царувањето на Ахавовиот син Јорам, царот израилски.

17 Тој беше на триесет и две години, кога стана цар, и царуваше осум години во Ерусалим;

18 и одеше по патот на израилските цареви, онака како што постапуваше Ахавовиот дом, бидејќи Ахавовата ќерка му беше жена. Таа правеше зло пред очите на Господ.

19 Но, Господ не сакаше да го погуби Јуда, заради својот слуга Давид, зашто Тој беше ветил дека ќе му даде светило – нему и на неговите синови за сите времиња.

20 Во неговите дни Едом се измолкна од раката на Јуда и си постави цар.

21 И Јорам ^а отиде во Цаир, со сите негови бојни коли. Тој се крена во една ноќ и ги нападна Едомците што го опколуваа, и заповедниците на колите, во народот избега во шаторите свои.

22 Сепак, се спаси Едом од раката на Јуда до ден денес. Во исто време дигна бунт и Ливна.

23 Другото за Јорам и сè што извршил, е опишано во летописите на јудејските цареви.

24 И почина Јорам кај своите предци, и беше погребан кај своите предци во Давидовиот град. А место него стана цар неговиот син Охозиа.

9,1
³ Цар 20,35

25 Охозиа, синот на јудејскиот цар Јорам, стана цар во дванаесеттата година од владеењето на Ахавовиот син Јорам, израилскиот цар.

3
³ Цар 19,16

Охозиа, цар на Јудеја

(2 Лей 22,1-16)

26 Охозиа беше на дваесет и две години, кога стана цар, и царуваше една година во Ерусалим. А мајка му се викаше Гоголија, ќерка на израилскиот цар Амвриј.

27 Тој одеше по патот на Ахавовиот дом и го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ, онака, како и Ахавовиот дом, зашто беше во роднинство со Ахавовиот дом.

28 Тој отиде со Ахавовиот син Јорам во војна против арамејскиот цар Азаил во Рамот Галаадски, и Арамејците го ранија Јорам.

29 И царот Јорам се врати да се лекува во Лизреел од раните што му ги нанесе Арамејците во Рамот, кога војуваше против арамејскиот цар Азаил. И Охозиа, синот на Јорам, јудејски цар, дојде да го посети Ахавовиот син Јорам во Лизреел, бидејќи беше болен.

Јуј њомазан за цар на Израил

9 Пророкот Елисеј повика еден од пророчките синови и му рече: „Препашај си ја половината, земи го в рака овој сад со масло, па оди во Рамот Галаадски.

2 Кога ќе дојдеш таму, најди го таму Јуј, синот на Јосафат, син Нимшиев, пристапи и кажи му да излезе меѓу своите браќа и воведи го во внатрешната соба;

3 тогаш земи го садот со масло, излиј го врз главата негова и кажи: вака вели Господ: „Те помазувам за цар над Израил.” Потоа отвори ја вратата, па бегај и не чекај.”

4 Момчето, слуга на пророкот, отиде во Рамот Галаадски.

7 ^{3 Цар 18,4} И кога пристигна, ете, заповедниците на војските испоседнале, а тој рече: „Имам нешто да ти кажам, заповеднику.” Јуј праша: „Кому од нас?” Тој одговори: „Тебе, заповеднику.”

8 ^{Ер 29,26 Ос 9,7} Јуј стана и влезе в куќи. И момчето го изли маслото врз главата негова и му рече: „Вака вели Господ, Бог Израилев: „Те помазувам за цар над народот Господов, над Израил.”

9 ^{Мт 21,7-8} И ти ќе го истребиш домот на Ахав, твојот господар за да се одмаздам за крвта на Моите слуги – пророците, и за крвта на сите слуги Господови, паднати од раката на Језавела;

10 и ќе изгине целиот дом на Ахав, и ќе погубам во домот на Ахав сè што е машко, и оние што се во ропство, и оние што се на слобода во Израил,

11 и ќе постапам кон домот на Ахав како што постапив со домот на Јеровао, синот на Нават, и со домот на Баша, синот на Ахија.

12 А Језавела кучиња ќе ја изедат на јизреелското поле, и никој нема да ја погребне.” Па ја отвори вратата и избега.

13 И отиде Јуј кај слугите на господарот свој, и тие му рекоа: „Со мир ли? Зошто дојде тој безумник кај тебе?” И им кажа: „Вие го знаете тој човек и што зборуваше.”

14 И рекоа: „Не е вистина, кажи ни.” А тој рече: „Тоа и тоа ми кажа, велејќи: вака вели Господ: „Те помазувам за цар над Израил.””

15 Тогаш тие побрзаа и секој си ја зеде својата наметка, и му послаа пред него по скалите, затрубија со труба и рекоа: „Јуј стана цар.”

Јуј њодѓојвува завера њројив царој Јорам

16 И стана Јуј, синот на Нимшиевит син Јосафат, против Јорам, а Јорам се наоѓаше со сите Израилци во Рамот Галаадски на стража против арамејскиот цар Азаил.

17 Во тоа време царот Јорам се беше вратил да се лекува во Јизреел од раните што му ги нанесоа Арамејците, кога војуваше против царот Азаил. И Јуј им

рече: „Ако сте согласни со мене, никој нека не излегува од градот за да оди да извести во Јизреел.”

18 Јуј се качи на својата кола и тргна за Јизреел, каде што лежеше Јорам, царот израилски за да се лекува од раните што му ги беа нанеле Арамејците во Рамот, кога војуваше против силниот и моќниот арамејски цар Азаил, и каде што беше дошол јудејскиот цар Охозија за да го посети Јорам.

19 На кулата во Јизреел стоеше стражар, и го здогледа Јехуевото мноштво, кога доаѓаше, и рече: „Многу луѓе гледам.” И Јорам му рече: „Земи коњаник, испрати им го во пресрет и нека праша: „Со мир ли доаѓате?””

20 И излезе коњаникот на коњ за да ги пресретне и рече: „Вака вели царот: – со мир ли доаѓате?” И одговори Јуј: „Што ти е тебе – дали со мир доаѓам? Тргувај по мене.” И стражарот јави и рече: „Стигна до нив, но не се враќа.”

21 Испратија друг коњаник; тој отиде кај нив и рече: „Вака вели царот: – со мир ли доаѓаш?” И рече Јуј: „Што ти е тебе – со мир ли доаѓам? Тргувај по мене.”

22 Стражарот пак јави и рече: „Стигна до нив, но не се враќа. А возењето, се чини, како да е на Нимшиевит син Јуј, зашто тој вози така лудо.”

23 Јорам рече: „Впрегнувај.” И ја впрегнаа колата негова. Излегоа израилскиот цар Јорам и јудејскиот цар Охозија, секој на својата кола. Излегоа да го пресретнат Јуј, и се сретнаа со него во нивата на јизреелецот Навутеј.

Израилскиој цар Јорам умира

24 Кога Јорам го виде Јуј, рече: „Со мир ли, Јуј?” Тој одговори: „Каков мир при блудството на мајка ти Језавела и при многуте нејзини магии?”

25 Тогаш Јорам се сврте и избега, велејќи му на Охозија: „Предавство, Охозија!”

26 А Јуј го оптегна со раката лакот и го удри Јорам меѓу плешките негови, и стрелата го прободде срцето негово, и тој падна во колата своја.

17

2 Цар
13,34
18,24-27
Ис 21,6-8
Ез 3,17

33

Ис 14,25
Мих 7,10
Мал 3,21
Пс 17,42
1 Мак 3,45
Лк 21,24
Откр 11,2

²⁵ Тогаш Јуј му рече на својот заповедник Бидкар: „Земи, та фрли го во нивата на јизреелецот Навутеј, зашто сети се кога ние со тебе одевме двајцата зад татко му Ахав, и како Господ изрече врз него вакво пророштво:

²⁶ „Навистина Јас ја видов вчера крвта на Навутеј и крвта на синовите негови, велеше Господ, и ќе ти се одмаздам во таа нива.’ И така, земи, та фрли го во нивата, според словото Господово.”

Охозија, царој на Јуда умира

(2 Лей 22,7-9)

²⁷ Јудејскиот цар Охозија, кога го виде тоа, избега по патот кон куќата што беше во градината. И се спушти по него Јуј и рече: „Удрете го и него во колата.” Тоа стана на ригчето Гур, близу до Јивлеам. И тој избега во Мегидо, и таму умре.

²⁸ Слугите негови го пренесоа во Ерусалим и го погребиа во гробницата негова, кај неговите предци, во Давидовиот град.

²⁹ Беше единаесеттата година од владеењето на Јорам, синот на Ахав, кога во Јудеја стана цар Охозија.

Смртта на Језавела

³⁰ Јуј пристигна во Јизреел. А Језавела, откако слушна за тоа, стави црвило на лицето свое, ја накити главата своја и гледаше низ прозорецот.

³¹ Штом Јуј влезе во портите, таа праша: „Дали носиш мир за Замвриј, убиецу на својот господар?”

³² Тој ги крена очите кон прозорецот и праша: „Кој е со мене, кој?” И го свртеа погледот кон него двајца-тројца дворски слуги.

³³ Тогаш тој им рече: „Фрлете ја!” Тие ја фрлија, и крвта ѝ се разлиеа по сидот и по коњите, и ја изгазија.

³⁴ И кога дојде Јуј, ја деше, пиеше и рече: „Најдете ја онаа проклетница и погребете ја, бидејќи е царска ќерка.”

³⁵ Отидоа да ја погребат, но од неа не најдоа ништо, туку само черепот, нозете и шаките од рацете.

³⁶ Се вратија и му соопштија, а тој рече: „Такво беше словото на Господ

што го изрече Тој преку слугата Свој Илија од Тишбе, велеејќи: „Групот на Језавела ќе го изедат кучиња на Јизреелското поле.

³⁷ Језавелиниот труп ќе биде на Јизреелското поле како ѓубре на нива, та никој не ќе може да каже: „ова е Језавела.”

Колеж над ѿѿомциѿе на Ахав

10 Ахав имаше седумдесет синови во Самарија. Јуј напиша писма и ги испрати во Самарија до управителите на градот, старешините и воспитувачите на Ахавовите деца со ваква содржина:

² „Кога ќе стигне до вас ова писмо, бидејќи се кај вас синовите на господарот ваш, а исто така кај вас се и колите и коњите, и утврдениот град и оружјето, –

³ изберете го најдобриот и најдостојниот од синовите на господарот свој, поставете го на престолот на татко му и војувајте за домот на господарот свој.”

⁴ Тие се уплашија многу и рекоа: „Ете, двајца цареви не издржаа пред него, а како ќе издржиме ние?”

⁵ Тогаш управникот на царскиот дворец, воениот командант и на управителот на градот, старешините и воспитувачите испратија гласници да му кажат на Јуј: „Ние сме твои слуги и што ќе ни кажеш, ќе направиме; никој нема да поставиме за цар; прави што ти е волја.”

⁶ Тој повторно им напиша вакво писмо: „Ако сте мои и ако се покорувате на зборот мој, земете ги главите на синовите на вашиот господар и дојдете утре во ова време кај мене во Јизреел.” А царските синови беа седумдесет на број, и ги воспитуваа највидните во градот.

⁷ Кога стигна до нив писмото, тие ги зеа царските синови и ги заклаа – сите седумдесет, ги ставија главите нивни во кошници и му ги испратија во Јизреел.

⁸ Дојде гласникот, го извести и рече: „Ги донесовме главите на царските синови.” И тој рече: „Поставете ги во два купа пред влезот на портите до утре.”

10,9 ⁹ Изутрината тој излезе, застапа и му рече на сиот народ: „Ви не сте виновни. Еве, јас востанав против господарот свој и го убив, но сите овие кој ги уби?”

11 ^{Ос 1,4} **18** ^{3 Цар 16,31-32} ¹⁰ А сега знајте дека нема да пропадне на земјата ни едно слово Господово што Тој го изрекот за Ахавовиот дом; Господ го направи тоа што го изрече преку Својот слуга Илија.”

¹¹ И Јуј ги уби сите други од семејството на Ахав во Јизреел, и сите големци негови, и блиски негови, и свештениците негови, така што од него не остана ниту еден.

Колеж над Ахавовиџе браќа

¹² Потоа стана, тргна и дојде во Самарија. По патот, кога се наоѓаше близу до Бет-Екед-Роим,

¹³ Јуј ги сретна браќата на јудејскиот цар Охозиа и ги праша: „Кои сте ви?” Тие одговорија: „Ние сме браќата на Охозиа, одиме да видиме, здрави ли се синовите на царот и синовите на царицата.”

¹⁴ А тој рече: „Фатете ги живи.” Ги фатија живи и ги заклаа сите четириесет и двајца, кај кладенецот на Бет-Екед, и од нив не остана ниту еден.

¹⁵ Оттаму тргна и се сретна со Рихавовиот син Јонадав, кој му доаѓаше во пресрет; го поздравил и му рече: „Дали е твоето срце така искрено кон моето, како што е моето срце кон твоето?” Јонадав одговори: „Да.” Тогаш му рече: „Ако е така, дај ја раката своја.” И тој ја подаде раката, и тој го качил на колата кај себе.

¹⁶ И рече: „Тргувај со мене и гледај ја мојата ревност кон Господ.” И го наместил во колата.

¹⁷ Кога дојде во Самарија, тој ги уби сите преживевани од родот на Ахав во Самарија, така што сосема го истребил, според словото на Господ што му го беше кажал на Илија.

Уништување на кулиџи кон Ваал

¹⁸ Тогаш Јуј го собра сиот народ и рече: „Ахав малку му служеше на Ваал; Јуј ќе му служи повеќе.

¹⁹ Затоа, свикајте ги кај мене сите пророци на Ваал, сите негови служители и сите негови свештеници, – никој да не отсуствува, зашто ќе му принесам голема жртва на Ваал. А секој што нема да дојде, нема да остане жив.” Јуј го правеше тоа со лукавство за да ги истреби Вааловите служители.

²⁰ Тогаш рече Јуј: „Свикајте празничен собор за Ваал.” И прогласил собор.

²¹ Тогаш Јуј испрати гласници по сиот Израил, и дојдоа сите Ваалови служители; не остана ни еден да не дојде; и влегоа во храмот на Ваал, и Вааловиот дом се исполни открај докрај.

²² И му кажа на чуварот на одеждите: „Донеси одежди за сите Ваалови служители!” И тој им донесе одежди.

²³ Јуј влезе со Рихавовиот син Јонадав во домот Ваалов и им кажа на Вааловите служители: „Испитајте и разгледајте, дали се наоѓа некој од служителите на Господ, зашто тука треба да бидат само Вааловите служители.”

²⁴ И тие пристапил да принесуваат жртви сепаленици и приноси. А Јуј поставил надвор од домот осумдесет мажи и рече: „Ако некој од вас допушти да избега макар еден од овие мажи што ви ги предавам во ваши раце, со својата душа ќе плати за неговата душа.”

²⁵ Кога жртвите сепаленици беа принесени, Јуј им рече на телохранителите и на дворјаните: „Одете, убијте ги, та ни еден да не излезе!” Телохранителите и дворјаните ги убија со сечилото на мечот и ги исфрлија, и навлегоа дури во самото светилиште на Вааловиот храм.

²⁶ Ги изнесоа идолите од Вааловото светилиште и ги изгореа;

²⁷ потоа го разбија Вааловиот жртвеник, го разрушил Вааловото светилиште и го претворил во јама за губриште, до ден-денес.

Јуј, цар на Израил

²⁸ Така го истребил Јуј Ваал од израилската земја.

²⁹ Но од гревовите на Наватовиот син Јеровоам што го беше навел во грев Израил, од нив Јуј не отстапил – од златните телиња што беа во Ветил и во Дан.

19

3 Цар
18,19-40

24

3 Цар
20,39-42

ЧЕТВРТА КНИГА ЦАРСТВА

11,1

3 Цар
14,10

4

2 Мојс
18,21.25

³⁰ Тогаш Господ му рече на Јуј: „Поради тоа што доброволно го изврши она што беше праведно пред очите Мои – го исполни над Ахавовиот дом сè она што Ми беше на срце, твоите синови ќе седат до четвртото колено на Израилевиот престол.”

³¹ Но Јуј не внимаваше со сето срце да оди според законот на Господ, Бог Израилев. Тој не отстапуваше од гревовите на Јероваам, кој го беше навел во грев Израил.

³² Во тие денови Господ почна да откинува делови од Израил и Азаил ги биеше по сите израилски предели:

³³ на исток од Јордан, целата земја Галаад, племето Гадово, Рувимово, Манасиево, од Ароер, кој е на брегот од потокот Арнон – целиот Галаад и Башан.

³⁴ Другото за Јуј и за сè што тој го изврши, и за јуначките подвизи негови, е опишано во летописите на израилските цареви.

³⁵ И почина Јуј кај своите предци, и го погребаша во Самарија. На негово место се зацари неговиот син Јоахаз.

³⁶ Јуј царуваше над Израил во Самарија дваесет и осум години.

Готолија ја превзема власта во Ерусалим

(2 Лей 22,10-12)

11 Готолија, мајката на Охозија, кога виде дека синот нејзин умре, стана и го истреби сиот царски род.

² Но Јехошева, ќерката на царот Јорам, сестра на Охозија, го зеде Ахазиевиот син Јоас и го украде од убивањите царски синови, заедно со неговата доилка, и ги сокри од Готолија во спалната. Така тој не беше убиен.

³ И го криеја со неа во Господовиот дом шест години, а во тоа време Готолија царуваше над земјата.

Јоас ѝосвешен за цар

(2 Лей 23,1-21)

⁴ На седмата година Јехојада испрати да ги повикаат началниците на царската гарда и телохранителите, ги доведе

кај себеси во домот Господов, склучи со нив сојуз, ги заколна во домот Господов и им го покажа царскиот син.

⁵ Тој им заповеда, велејќи: „Еве што ќе направите: едната третина од вас што доаѓа на служба во сабота, ќе стои на стража кај царскиот дом;

⁶ другата третина – кај Сурските Порти; и третата третина – кај портите зад телохранителите, и ќе стоите на стража во домот за да не стане насилство.

⁷ И два одреда од вас, од сите што си одат од служба во сабота, ќе стојат на стража кај домот Господов, околу царот;

⁸ и опколете го царот од сите страни, секој со оружјето свое в рака; секој што ќе влезе во редовите, да биде убиен; и бидете кај царот, кога излегува и кога влегува.”

⁹ Стотниците направива сè што заповеда свештеникот Јехојада; секој ги зеде луѓето свои што доаѓаа на служба во сабота и кои се враќаа од служба во сабота, и дојдоа кај свештеникот Јехојада.

¹⁰ И свештеникот им ги раздаде на стотниците копјата и штитовите на царот Давид што се наоѓаа во домот на Господ.

¹¹ И застапаа телохранителите, секој со оружје в рака, од десната страна на домот до левата страна на домот кај жртвеникот и кај домот, околу царот.

¹² Тогаш Јехојада го изведе царскиот син, му стави царски венец и украси, го зацарија, го помазаа, ракоплескаа и извикуваа: „Да живее царот!”

¹³ Кога Готолија го слушна гласот на растрчаниот народ, отиде кај народот во домот Господов.

¹⁴ А таму: ете, царот стои на повисоко место, според обичајот, и пред царот заповедниците и свирачите. Сиот народ на земјата се весели, и трубат со труби. Готолија ја раскина облеката своја и извика: „Предавство, предавство!”

¹⁵ Свештеникот Јехојада им заповеда на заповедниците над војската, и им рече: „Изведете ја надвор од редовите, а кој ќе тргне по неа, убијте го со меч!” Свештеникот мислеше да не ја убијат во домот Господов.

18

10,26-27

19 ^{3 Цар 1,46,48} И ¹⁶направија место и таа мина низ коњскиот влез за царскиот двор и таму беше убиена.

12,3 ^{14,4 15,4,35} И ¹⁷Јехојада направи завет меѓу Господ, меѓу царот и народот, тие да бидат народ Господов.

4 ^{3 Цар 22,44} ^{2 Мојс 30,11-16} ^{3 Мојс 27,2-8} Тогаш ¹⁸сиот народ отиде во домот на Ваал, ги срушија жртвениците негови, и идолите негови сосема ги уништија, а Вааловиот жрец Матан го убија пред жртвениците. И свештеникот постави стража над домот Господов.

¹⁹И ги зеде стотниците, и телохранителите, и брзоодците, и сиот народ од земјата, и го придружија царот од домот Господов, и отидоа по патот низ телохранителските порти во царскиот дом; и тој седна на царскиот престол.

²⁰Сиот народ на земјата се веселеше, и градот се успокои. А Готолија ја убија со меч во царскиот дом.

Јоас, цар на Јудеја

(2 Лей 24,1-3)

²¹Јоас беше на седум години, кога стана цар.

12 Тој стана цар во седмата година од владеењето на Јуј и царуваше во Ерусалим четириесет години. Мајка му се викаше Цивија, од Вирсавија.

²А Јоас го правеше она што беше правилно пред очите на Господ во сите денови додека го поучуваше свештеникот Јехојада;

³само идолските светилишта не беа урнати; народот уште принесуваше жртви и кадеше по тие светилишта.

⁴Јоас им кажа на свештениците: „Сите пари од посветените дарови што се донесуваат во домот Господов, парите кои некому му се наметнати со процена, и парите што некои по сопствена волја ги принесуваат во домот Господов;”

Јоас се завзема за обновување на храмот

(2 Лей 24,4-14)

⁵„Свештениците нека ги приберат, секој од својот познат, и со нив нека го

поправат расипаното во храмот, насекаде, каде што ќе се најде општетено.”

⁶Но бидејќи до дваесет и третата година на царот Јоас свештениците не ги поправаа расипаните работи во храмот,

⁷царот Јоас го повика тогаш свештеникот Јехојада и свештениците и им рече: „Зошто не ги поправате расипаните работи во храмот? Отсега нема веќе да прибирате пари од своите познати, туку ќе ги оставате за поправка на храмот.”

⁸И свештениците се согласија да не прибираат веќе кај себе пари од народот за поправки во храмот.

⁹Тогаш свештеникот Јехојада зеде едно ковчеже, му направи одозгора отвор и го стави до жртвеникот десно, каде што влегуваа во домот Господов. И свештениците што стоја на стража кај вратата, ги пуштаа таму сите пари што се внесуваа во домот Господов.

¹⁰И кога ќе видеа дека има многу пари во ковчежето, доаѓаше царскиот писар и првосвештеникот и ги врзуваа во торби и ги пребројуваа парите што се наоѓаа во домот Господов,

¹¹а преброените пари ги предаваа во рацете на определените за надзорници на домот Господов, и тие им плаќаа на дрводелците што работеа во домот Господов,

¹²и на сидарите, и на каменоделците, и за купување дрва и делкани камења, за поправки во домот Господов, и за сè што се трошеше за одржување на храмот.

¹³Но за домот Господов не беа направени ни сребрени чинии, ни штипки, ни котлиња за росење, ни труби – никакви златни садови, и сребрени садови не беа направени од парите што се внесуваа во домот Господов,

¹⁴туку ги предаваа на надзорниците и тие го поправаа со нив домот Господов.

¹⁵И не бараа сметка од оние, на кои им ги доверуваа парите за плаќање на работниците, зашто тие постапуваа чесно.

¹⁶Парите од жртвите за вина и парите од жртвите за грев не се внесуваа во домот Господов: тоа беше за свештениците.

5
22,3-7

15
22,7

17 ^{8,12} Тогаш царот на Арам Азаил тргна во поход, отиде да војува против Гет, и го презеде; а потоа Азаил намисли да оди против Ерусалим.

18 <sup>16,8
18,15
3 Цар
15,18-19</sup>

Крај на Јоасовиџо владеење

(2 Лей 24,23-27)

13,3 ^{8,12} **18** Но јудејскиот цар Јоас го зеде сето жртвувано што го беа жртвувале на храмот неговите предци, јудејските цареви Јосафат, Јорам и Охозиа, и што самиот го беше жртвувал, и сето злато, најдено во ризниците на домот Господов и на царскиот дом, и му го испрати на арамејскиот цар Азаил; тој тогаш го напушти Ерусалим.

¹⁹ Другото за Јоас и за сè што тој извршил, е опишано во летописите на јудејските цареви.

²⁰ И се побунија слугите негови, направија заговор и го убија Јоас во Бет-Мило, на патот за Сила.

²¹ Го убија слугите негови: Јозавад, синот на Шимат, и Јехозавад, синот на Шомер, и тој умре, и го погребаша кај неговите предци во Давидовиот град. На негово место стана цар неговиот син Амасија.

Јоахаз, цар на Израил

13 Во дваесет и третата година од владеењето на Јоас, синот на јудејскиот цар Охозиа, стана цар над Израил во Самарија, Јехуевиот син Јоахаз, и царуваше седумнаесет години.

² Тој го правеше она што беше немило пред очите на Господ и одеше во гревовите на Наватовиот син Јероваам, кој го беше навел во грев Израил, и не отстапуваше од нив.

³ И се разгори гневот на Господ против Израил, и Тој го предаде во раката на арамејскиот цар Азаил и во раката на Азаиловиот син Венадад, за сето она време.

⁴ Јоахаз се помоли пред лицето на Господ, и Господ го слушна, зашто ја виде неволјата на Израилците, како ги притеснуваше арамејскиот цар.

⁵ И Господ им даде на Израилците спасител, и тие се отргнаа од раката на

Арамејците, и живеја синовите Израилеви во шаторите свои, како порано.

⁶ Меѓутоа не отстапуваа од гревовите на домот на Јероваам, кој го беше навел во грев Израил; сè уште одеа по нив, а и столбот на Ашера стоеше во Самарија.

⁷ На Јоахаз му остана војска само педесет коњаници, десет коли и десет илјади пешаци, зашто царот на Арам ги беше уништил и ги згази како прав што се тапка.

⁸ Другото за Јоахаз и за сè што тој го извршил, и за неговите јуначки подвизи, е опишано во летописите на израилските цареви.

⁹ И почина Јоахаз кај своите предци, и го погребаша во Самарија. На негово место се зацари неговиот син Јоас.

Јоас, цар на Израил

¹⁰ Јоахазовиот син Јоас стана цар над Израил во Самарија во триесет и седмата година од владеењето на јудејскиот цар Јоас; царуваше шеснаесет години.

¹¹ И тој го правеше она што не беше добро пред очите на Господ; не отстапуваше во ниеден од гревовите на Наватовиот син Јероваам, кој го беше навел на грев Израил, туку одеше по нив.

¹² Другото за Јоас и за сè она што тој го изврши, и за неговите јуначки подвизи, како војувал против јудејскиот цар Амасија, е опишано во летописите на израилските цареви.

¹³ И почина Јоас кај своите предци, а на престолот негов седна Јероваам. Јоас беше погребан во Самарија, кај израилските цареви.

Елисеј ѝрејскажува победата над Арамејциите

¹⁴ Елисеј се разболе од болест, од која подоцна и умре. Дојде кај него израилскиот цар Јоас, плачеше над него, велелјки: „Татко мој, татко мој, бојна коло Израилева и негова коњицо!”

¹⁵ И му рече Елисеј: „Зем лак и стрели!” И тој зеде лак и стрели.

¹⁶ Тогаш му рече: „Стави ја раката на лакот!” И тој ја стави раката. Тогаш

14

¹ Мојс
45,14
46,29
50,1

15-17

<sup>13,18-19
3 Цар
11,31</sup>

22 Елисеј ги стави рацете свои врз рацете на царот

8,12

23 ¹⁷ и рече: „Отвори го прозорецот кон исток!” И тој го отвори. А Елисеј рече: „Стрелај!” И тој стрелаше. Потоа Елисеј рече: „Таа стрела за спасение е од Господ, таа е спасителната срела против Арам, и ти ќе ги поразииш и уништиш Арамејците во Афек.”

5 Мојс 1,8
6,10
9,5,27
29,12
34,4
3 Цар
18,36

¹⁸ И продолжи Елисеј и рече: „Земи стрели!” И тој зеде. Пак му рече на израилскиот цар: „Удри во земјата!” И тој удри трипати и запре.

¹⁹ И му се разгневи Божјиот човек и рече: „Требаше да удриш петпати или шестпати, тогаш ќе ги разбиеш докрај Арамејците, а сега ќе ги поразииш Арамејците само трипати.”

²⁰ Елисеј умре и го погребаша. А на другата година моавските луѓе навлегоа во земјата.

²¹ И ете, додека некои луѓе погребуваа еден човек, таму видоа разбојници, па го фрлија мртвецот во Елисевиот гроб, и тој, како што падна, се допре до Елисевите коски, оживеа и се исправи на нозете свои.

Победата над Арамејците

²² Царот на Арам Азаил ги мачеше Израилците во сите денови на Јоахаз.

²³ Но Господ се смили над нив и ги помилува; се сврте кон нив поради заветот Свој со Авраам, Исаак и Јаков и не сакаше да ги истреби, и не ги отфрли од лицето Своје до денес.

²⁴ Царот на Арам Азаил умре, и наместо него стана цар неговиот син Венадад.

²⁵ Јехозовиот син Јоас ги поврати од рацете на Азаиловиот син Венадад градовите што тој ги беше презел со војна од рацете на татко му Јоахаз. Трипати го разби Јоас, и ги врати израилските градови.

Амасија, цар на Јудеја

(2 Лей 25,1-4; 11-12; 17-28; 26,1-2)

14 Во втората година од владеењето на Јоас, синот на израилскиот цар Јоахаз, стана цар Амасија, син на јудејскиот цар Јоас:

² тој беше на дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше дваесет и девет години во Ерусалим. Мајка му се викаше Јоадана, од Ерусалим.

³ И го правеше тој она што беше правилно пред очите на Господ, но не така, како неговиот предок Давид; тој во сè постапуваше како својот татко Јоас.

⁴ Само идолските светилишта не беа урнати: народот уште принесуваше жртви и кадеше по тие светилишта.

⁵ Кога се зацврсти царството во рацете негови, тој ги уби слугите свои што беа го убиле царот, неговиот татко.

⁶ Но децата на убијците не ги уби, зашто е напишано во книгата на Мојсеевиот закон, каде Господ заповеда, велејќи: „Татковците да не бидат казнувани со смрт заради децата, и децата не треба да бидат казнувани со смрт заради татковците, туку секој треба да се казнува со смрт за својот престап.”

⁷ Тој порази десет илјади Едомци во Солената Долина, и го зеде градот сала со војна, и му даде име Јоктеел, кое си остана и до денес.

⁸ Тогаш Амасија испрати пратеници до Јоас, израилскиот цар, син на Јоахаз, Јехуевиот син, да кажат: „Излези да се видиме лице в лице!”

⁹ Тогаш израилскиот цар Јоас испрати до Амасија, јудејскиот цар, да кажат: „Трнот леванонски испратил кај кедарот леванонски да кажат: „дај ја ќерката своја за жена на синот мој. Но минале диви леванонски сверови и го изгазиле тој трн.”

¹⁰ Ти ги порази Едомците, и срцето твое се возгордеа. Биди задоволен со својата слава и остани во домот свој. Што ти треба да предизвикуваш расправија за зло? Ќе паднеш ти и Јудеја со тебе.”

¹¹ Но Амасија не послуша. Тогаш Јоас, царот израилски, излезе, и се видоа лице в лице, тој и Амасија, царот јудејски, во Ветсамис што е во Јудеја.

¹² Јудејците беа разбиени од Израилците, и се разбегаа по шаторите свои.

¹³ Израилскиот цар Јоас го фати во Ветсамис јудејскиот цар Амасија, синот

ЧЕТВРТА КНИГА ЦАРСТВА

14 на Јоас, Ахазиевиот син, дојде во Ерусалим и урна четиристотини лакти од ерусалимскиот ѕид – од Ефремовата Порта до Аголната Порта.

^{25,14-15}
³ Цар 14,26
¹ Мак 1, 21-24
² Мак 5, 15-16

14 И го зеде сето злато и сребро и сите садови, какви што се најдоа во домот на Господов и во сокровиштата на царскиот дом, и заложниците, и се врати во Самарија.

15 Другите дела на Јоас што тој ги изврши, и за неговите јуначки подвизи, и како тој војуваше против јудејскиот цар Амасија, се опишани во летописите на израилските цареви.

16 И почина Јоас кај своите предци, и беше погребан во Самарија, покрај израилските цареви. Место него стана цар неговиот син Јеровоам.

17 Амасија, синот на Јоас, јудејскиот цар, живееше петнаесет години по смртта на Јоахазовиот син Јоас, израилскиот цар.

18 Другите дела на Амасија се запишани во летописите на јудејските цареви.

19 И направија заговор против него во Ерусалим, и тој избега во Лакиш. Испратија по него во Лакиш, и таму го убија.

20 Го донесоа на коњи, и го погребаа во Ерусалим кај неговите предци, во Давидовиот град.

21 Сиот народ јудејски го зеде Азарија, кој беше на шеснаесет години, и го поставија за цар место неговиот татко Амасија.

22 Тој повторно го изгради Елат и му го врати на Јудеја, откако царот, татко му, почина кај своите предци.

Јеровоам, цар на Израил

23 Израилскиот цар Јеровоам, синот на Јоас, стана цар во Самарија во петнаесеттата година од владеењето на јудејскиот цар Амасија, Јоасовиот син, и царуваше четириесет и една година.

24 И го правеше она што не беше добро пред очите на Господ: не отстапуваше од ниеден грев на Наватовиот син Јеровоам, кој го беше навел во грев Израил.

25 Тој ги установи границите на Израил од Емат до Мртвото Море, според словото на Господ, Бог Израилев што Тој го беше изрекол преку слугата Свој Јона, синот на Амитај, пророк од Гат-Хефер,

26 зашто Господ ја виде неволјата на Израил, толку горчлива, зашто немаше ни робови, ни слободни што би му помогнале на Израил.

27 И не сакаше Господ да го искорени името на Израилците под небото, па ги спаси преку раката на Јоасовиот син Јеровоам.

28 Другото за Јеровоам и за сè што извршил, и за неговите јуначки подвизи, како војувал и како му ги вратил на Израил Дамаск и Хамат, што ѝ припаѓаа на Јудеја, е опишано во летописите на израилските цареви.

29 И почина Јеровоам, кај своите предци, кај израилските цареви. А на негово место стана цар синот негов Захарија.

Азарија, цар на Јудеја

(2 Лей 26,3-4; 21-23)

15 Јудејскиот цар Азарија, синот на Амасија, стана цар во дваесет и седмата година од владеењето на израилскиот цар Јеровоам.

2 Тој беше на шеснаесет години кога стана цар, и педесет и две години царуваше во Ерусалим. Мајка му се викаше Јехолија, од Ерусалим.

3 Тој го правеше она што беше правилно во очите на Господ, токму како што постапуваше татко му Амасија.

4 Само идолските светилишта не беа урнати: народот сè уште принесуваше жртви и кадеше по тие светилишта.

5 Господ го порази царот, и тој беше болен од лепра до денот на својата смрт и живееше во посебен дом. А царевиот син Јотам беше управник над царскиот дворец и му судеше на народот во земјата.

6 Другите дела на Азарија и сè што тој извршил, е опишано во летописите на јудејските цареви.

7 И почина Азарија кај своите предци, и го погребаа кај неговите предци во

27
5 Мојс 7,24
9,14
25,19
29,19

28
2 Цар 8,
5-10

15,5
5,27

7
Ис 6,1

Давидовиот град. На негово место се зацари неговиот син Јотам.

Захарија, цар на Израил

⁸ Захарија, синот на Јеровоам, стана цар над Израил во Самарија во триесет и осмата година од владеењето на јудејскиот цар Азарија и царуваше шест месеци.

⁹ Тој го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ, како што правеше неговите предци: не отстапуваше од гревовите на Наватовиот син Јеровоам, кој го беше навел во грев Израил.

¹⁰ Селум, синот на Јавеш, се побуни против него, го удри пред народот и го уби, па стана цар место него.

¹¹ Другото за Захарија е опишано во летописите на израилските цареви.

¹² Такво беше словото на Господ што Тој му го беше кажал на Јуј, велејќи: „Синовите твои ќе седат на израилскиот престол до четвртото колено.” Така и стана.

Селум, цар на Израил

¹³ Јавешовиот син Селум стана цар во триесет и деветтата година од владеењето на јудејскиот цар Азарија и царуваше во Самарија еден месец.

¹⁴ Тогаш Менаим, синот на Гадиј, тргна од Тирца, и дојде во Самарија, го собори Јавешовиот син Селум во Самарија, го усмрти и стана цар место него.

¹⁵ Другите работи на Селум и побуната негова што тој ја изведе, опишани се во летописите на израилските цареви.

¹⁶ Менаим ја разори Тифса и сите што беа во неа и во нејзините предели, почнувајќи од Тирца, поради тоа што жителите на градот не му ги отворија портите. Та го разори, и сите бременени жени во него ги распори.

Менаим, цар на Израил

¹⁷ Менаим, синот на Гадиј, стана цар над Израил во триесет и деветтата година од владеењето на јудејскиот цар Азарија и царуваше десет години во Самарија;

¹⁸ тој го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ; не отстапуваше од гревовите на Наватовиот син Јеровоам, кој го наведуваше во грев Израил, во текот на сите негови денови.

¹⁹ Тогаш асирскиот цар Пул ја нападна земјата Израилева. И Менаим му даде на Пул илјада кикари сребро за да му помогне да го зацврсти царството во своја рака.

²⁰ Менаим го зеде тоа сребро од Израилците, од сите богати луѓе, по педесет шекели сребро од секој човек за да ги даде на асирскиот цар. Така се врати назад асирскиот цар, и не остана таму во земјата.

²¹ Другите дела на Менаим и сè што тој беше извршил, опишани се во летописите на израилските цареви.

²² И почина Менаим кај своите предци. На негово место се зацари неговиот син Факија.

Факија, цар на Израил

²³ Факија, синот на Менаим, стана цар над Израил во Самарија во педесеттата година од владеењето на јудејскиот цар Азарија и царуваше две години.

²⁴ И тој го правеше, она што не беше угодно пред очите на Господ; не отстапуваше од гревовите на Наватовиот син Јеровоам, кој го беше навел Израил во грев.

²⁵ Против него се побуни Факиј, синот на Ремалија, негов дворјанин, и го нападна во Самарија, близу царскиот дом, со Аргов и Арје. Со себе имаше и педесет мажи од Галаад. Го уби и се зацари на негово место.

²⁶ Другите работи на Факија и сè што беше извршил, опишани се во летописите на израилските цареви.

Факиј, цар на Израил

²⁷ Ремалиевиот син Факиј стана цар над Израил во Самарија во педесет и втората година од владеењето на јудејскиот цар Азарија и царуваше дваесет години;

²⁸ Тој го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ: не отстапуваше од гревовите на Наватовиот

ЧЕТВРТА КНИГА ЦАРСТВА

29 син Јеровоам, кој го беше навел во грех Израил.

^{16,9}
^{17,6,23-24}
^{18,11,32}
^{24,14-16}
^{25,11} **29** Во дните на израилскиот цар Факиј дојде асирскиот цар Тиглат-Пилесер, го презеде Ијон, Авел-Бет-Мааха, Јаноах, Кедес, Асор, Галаад, Галилеја и целата

37 Нефталимова земја, и ги пресели жителите нивни во Асирија.

^{16,5}
^{Ис 7,1} **37** Осија, синот на Ила, се побуни против Ремалиевиот син Факиј, го удри и го уби, па стана цар место него во дваесеттата година од владеењето на Јотам, синот на Озија.

31 Другите дела на Факиј и сè што тој беше направил, опишани се во летописите на израилските цареви.

Јоїам, цар на Јудеја(2 *Лей* 27,1-3; 7-9)

32 Јотам, синот на јудејскиот цар Озија, стана цар во втората година на Ремалиевиот син Факиј, цар израилски.

33 Тој беше на дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим шеснаесет години. Мајка му се викаше Јеруша, ќерка на Садок.

34 Само тој го правеше она што беше правилно пред очите на Господ: во сè постапуваше така, како што постапуваше неговиот татко Озија.

35 Но идолските светилишта не беа срушени: народот сè уште принесуваше жртви и кадеше по тие светилишта. Тој ги изгради горните порти кај домот Господов.

36 Другите дела на Јотам и сè што тој беше направил, опишани се во летописите на јудејските цареви.

37 Во тие денови Господ почна да го испраќа во Јудеја арамејскиот цар Рецин и Ремалиевиот син Факиј.

38 И почина Јотам кај своите предци, и беше погребан кај своите предци во градот на својот предок Давид. А на негово место се зацари неговиот син Ахаз.

Ахаз, цар на Јудеја(2 *Лей* 28,1-27)

16 Ахаз, синот на јудејскиот цар Јотам, стана цар во седумнаесеттата година на Ремалиевиот син Факиј;

2 Ахаз беше на дваесет години, кога стана цар; тој царуваше шеснаесет години во Ерусалим, и не го правеше она што беше правилно пред очите на Господ, својот Бог, како неговиот предок Давид,

3 туку одеше по патот на израилските цареви, и дури синот свој преку оган го пренесе, следејќи ги одвратните дела на народите што Господ ги беше отстранил од пред лицето на Израилевите синови;

4 принесуваше жртви и кадеше по идолските светилишта и по могилиците и под секое сенчесто дрво.

5 Тогаш царот на Арам Рецин и Ремалиевиот син Факиј, израилскиот цар, тргнаа против Ерусалим за да го освојат и го држеа Ахаз под опсада, но не можеа да победат.

6 Во она време арамејскиот цар Рецин ѝ го врати на Арам Елат и ги истера Јудејците од Елат; и Едомците се населија во Елат, каде што живеат и до денес.

7 Ахаз испрати гласници до асирскиот цар Тиглат-Пилесер да кажат: „Јас сум твој роб и твој син; дојди и заштити ме од раката на арамејскиот цар и од раката на израилскиот цар, кои се кренаа против мене.“

8 Ахаз зеде сребро и злато, колку што се најде во домот Господов и во ризницата на царскиот дом, и му го испрати како дар на асирскиот цар.

9 Асирскиот цар го послуша: и отиде асирскиот цар во Дамаск, го презеде и ги пресели жителите негови во Кир, а Рецин го уби.

10 Царот Ахаз отиде да го пречека асирскиот цар Тиглат-Пилесер во Дамаск и го виде жртвеникот што беше во Дамаск, и му го испрати царот Ахаз на свештеникот Урија ликот на жртвеникот и план на целиот жртвеник.

11 А свештеникот Урија изгради жртвеник според планот што царот Ахаз му го испрати од Дамаск; тоа го направи свештеникот Урија, пред да дојде од Дамаск царот Ахаз.

12 Кога дојде царот од Дамаск, го виде жртвеникот, се доближи тој до жртвеникот и принесе на него жртва.

16,33 Мојс
18,21**4**

5 Мојс 12,2

515,37
Ис 7-8**8**

12,19

9

15,29

121 Цар 13,9
3 Цар
12,32-33

15 ¹³ Запали своја жртва сепаленица, Ез 46,4-7 принесе жртва приносница и жртва леаница и го пороси жртвеникот со крвта на неговата жртва за помирување.

20 ¹⁴ А бронзениот жртвеник што беше пред лицето Господово, го премести од предната страна на храмот, од местото меѓу новиот жртвеник и домот Господов, и го постави отстрана на тој жртвеник кон север. Ис 14,28

¹⁵ И му заповеда царот Ахаз на свештеникот Урија и рече: „На големиот жртвеник пали ги утринските сепаленици и вечерната жртва приносница, сепаленицата од царот и жртвата приносница од него, сепалениците од сите луѓе на земјата и жртвата приносница, и жртвата леаница од нив, и роси го жртвеникот со крвта на секоја сепаленица и со крвта на секоја жртва, а бронзениот жртвеник да остане, додека јас да размислам.”

¹⁶ Свештеникот Урија го изврши сето тоа, како што заповеда царот Ахаз.

¹⁷ И ги извади царот Ахаз краиштата на подножјата, ги симна од нив мијалниците, го симна и бронзеното море од бронзените волови што беа под него и го постави на под од камен.

¹⁸ И ја крена саботната стреа што беше вградена пред храмот и надворешниот царски влез во домот Господов, заради асирскиот цар.

¹⁹ Другите дела на Ахаз што тој ги извршил, опишани се во летописите на јудејските цареви.

²⁰ И почина Ахаз кај своите предци, и беше погребан кај своите предци во Давидовиот град. На негово место се зацари неговиот син Езекија.

Осија, цар на Израил; освојувањето на Самарија

17 Осија, синот на Ила, стана цар во Самарија над Израил во дванаесеттата година од владеењето на јудејскиот цар Ахаз и царуваше девет години,

² а го вршеше она што не беше правилно пред очите на Господ, но не така, како израилските цареви што беа пред него.

³ Против него се крена асирскиот цар Салманасар, и Осија му стана потчинет, та му даваше данок.

⁴ Асирскиот цар забележа кај Осија заговор, зашто тој беше испратил пратеници кај египетскиот цар Со и не му даваше данок на асирскиот цар секоја година; тогаш асирскиот цар го зеде под стража и го затвори во темница.

⁵ И се крена асирскиот цар против целата земја, се приближи до Самарија и ја држеше под опсада три години.

⁶ Во деветтата година од владеењето на Осија, асирскиот цар ја презеде Самарија, ги пресели Израилците во Асирија и ги насели во Халах и покрај реката Хавор во Гозан, и во градовите мидиски.

Причини за рушење на израилскиот царство

⁷ Но тоа дојде, затоа што Израилевите синови почнаа да грешат пред Господ, својот Бог, Кој ги изведе од египетската земја, од раката на египетскиот цар – фараонот, и почнаа да почитуваат други богови,

⁸ и да постапуваат според обичаите на народите, кои Господ ги беше избркал пред лицето на Израилевите синови, и според обичаите на израилските цареви, како што тие постапуваа.

⁹ А почнаа Израилевите синови да прават лоши работи пред Господ, својот Бог, си подигнаа идолски светилишта по сите свои населби, и тоа, почнувајќи од стражарската кула, па сè до утврдените градови.

¹⁰ и си поставија идоли и светилишта на секој повисок рид и под секое зелено дрво,

¹¹ и кадеа таму по сите идолски светилишта, како народите што ги беше избркал од нив Господ, и правea лоши работи што Го разгневуваа Господа,

¹² и им служеа на идолите, за кои им беше говорел Господ: „Не правете го тоа!”

¹³ Тогаш Господ преку сите Свои пророци, преку секој гледач го опоменуваше Израил и Јуда, велејќи: „Вратете

17,615,29
5 Мојс
28,36
Ос 9,3
Амос 5,27**7**2 Мојс
32,4,8
3 Мојс
11,45
5 Мојс 20,1
Ис.Н.
24,14-24
Сул 2,1
6,8
1 Цар 8,8
10,18
12,6
2 Цар
12,28
Ер 2,6
11,7
16,14
23,7
Амос 2,10
3,1
8,7
Мих 6,4
Пс 80,10**8**

3 Мојс 18,3

10

5 Мојс 12,2

13Ер 18,11
Ез 33,11

15

13,23
5 Мојс
29,26

се од лошите патишта и пазете ги заповедите Мои, наредбите Мои, целиот закон што сум им го наложил на татковците ваши, и што сум ви го предал преку слугите Мои, пророците.”

21

3 Цар
12,26-33

¹⁴ Но тие не послушаа и останаа тврдоглави, какви што беа и нивните татковци, кои не веруваа во Господ, својот Бог;

¹⁵ тие ги презреа наредбите Негови и заветот Негов што Тој го беше склучил со нивните татковци, и откровенијата Негови, со кои им беше посведочил, па тргнаа по патот на празноверието, – и самите станаа празноверни, како што и околните народи, за кои Господ им беше заповедал да не постапуваат како нив.

¹⁶ Тие ги отфрлија сите заповеди на Господ, својот Бог, си направија излеани идоли на две телиња, си направија и столбови на Ашера, и се поклонуваа на сета небесна војска, му служеа и на Ваал,

¹⁷ ги пренесуваа преку оган синовите свои и ќерките свои, се оддадоа на гатање и магии и правеа зло пред очите на Господ, и Го разгневуваа.

¹⁸ Затоа Господ силно се разгневи на Израилците и ги отфрли од лицето Свое, така што остана само едно Јудино племе.

¹⁹ Но и Јуда не внимаваше на заповедите на Господ, неговиот Бог, и постапуваше според обичаите на Израилците, како што постапуваа тие.

²⁰ И Господ се одврати од сите потомци на Израил, ги понизи и ги предаваше во рацете на ограбувачите и, најпосле, ги отфрли од лицето Свое.

²¹ Израилците се беа отцепиле од Давидовиот дом и го беа зацариле Наватовиот син Јеровоам. Јеровоам ги оттргна од Господ и ги наведе на голем грев.

²² И синовите Израилеви одеа во сите гревови на Јеровоам, какви што тој ги правеше, и не отстапуваа од нив,

²³ додека Господ не го отфрли Израил од лицето Свое, како што беше говорел преку сите слуги Свои, пророците. И Израил беше преселен од земјата своја во Асирија, каде што е и до денес.

Пошкелойо на Самарјанише

24

15,29

34

1 Мојс
32,28
35,10
3 Цар
18,31

²⁴ Асирскиот цар доведе луѓе од Вавилон, и од Кута, и од Ава, и од Хамат и од Сефарваим и ги насели во самарјанските градови, место Израилевите синови. И тие ја запоседнаа Самарија и почнаа да живеат во градовите нејзини.

²⁵ И бидејќи во почетокот, кога се населија таму, тие не Го почитуваа Господа, тогаш Господ им испраќаше лавови што ги даваа.

²⁶ Му јавија на асирскиот цар и рекоа: „Народите што си ги преселил и населил во самарјанските градови, не го знаат законот на Бога од таа земја, и затоа Тој им испраќа лавови, и ете, тие ги дават, зашто не го знаат законот на Бога од онаа земја.”

²⁷ И асирскиот цар заповеда и рече: „Испратете таму еден од свештениците што ги иселивте оттаму; нека оди и нека живее таму, и тој ќе ги просвети во законот на Бога на онаа земја.”

²⁸ И дојде еден од оние свештеници што беа преселени од Самарија, и живееше во Ветил, и ги учеше, како да Го почитуваат Господа.

²⁹ Но секој народ си направи и свои богови и ги постави во идолските светилишта по височините, кои си ги направија жителите од Самарија, секој народ во градовите свои, каде што живееше.

³⁰ Вавилонците направија Сукот-Бенот, жителите на Кута-Нергал, жителите на Хамат-Ашима,

³¹ Авијците на Нивхаз и Тартак, а Сефарваимците ги изгореа во оган синовите свои во чест на Адрамелех и Анамелех, богови на Сефарваим.

³² Меѓутоа, Го почитуваа и Господа и поставија од средината своја свештеници по нивните светилишта, и тие вршеа служба во нив.

³³ Тие Го почитуваа Господа, но на боговите свои им служеа според обичајот на народите, од чија средина ги преселија.

³⁴ Тие постапуваат и до денес според обичаите свои: не се плашат од Господ и не постапуваат по одредбите, ни по обичаите, ни по законот и ни по запо-

36 ведите што Господ им ги даде на синовите на Јаков, кому му го даде името Израил.

⁵ Мојс 9,29
Ер 27,5
32,17

³⁵ Господ склучи со нив завет и им заповеда, велејќи: „Не почитувајте други богови и не им се поклонувајте, немојте да им служите и не принесувајте им жртви,

³⁶ а Господ, Кој ве изведе од египетската земја со голема сила и цврста рака, Него почитувајте Го, Нему поклонувајте Му се и Нему принесувајте Му жртви;

³⁷ одредбите и наредбите, законот и заповедите што Тој ги напиша за вас, трудете се да ги исполнувате преку сите дни, и не почитувајте други богови;

³⁸ не го заборавајте заветот што го склучив со вас, и не плашете се од други богови;

³⁹ почитувајте Го само Господа, вашиот Бог, и Тој ќе ве спаси од рацете на сите ваши непријатели.”

⁴⁰ Но тие не послушаа, туку постапуваа според поранешните свои обичаи.

⁴¹ А имаше народи што Го почитуваа Господа, но и на своите идоли им служеа. Па и децата нивни и внуците нивни до денес постапуваат така, како што постапуваа нивните предци.

Езекија, цар на Јудеја

(2 Лей 29,1-2; 31,1)

18 Во третата година од владеењето на израилскиот цар Осија, синот на Ила, стана цар Езекија, син на јудејскиот цар Ахаз.

² Тој беше на дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше дваесет и девет години во Ерусалим; мајка му се викаше Ави, ќерка на Захарија.

³ Тој го правеше она што беше правилно пред очите на Господ, онака како што правеше неговиот предок Давид.

⁴ Тој ги урна идолските светилишта, ги исече столбовите Ашерини и ги скрши спомениците од камен и бронзената змија што Мојсеј ја беше направил; зашто дури до оние дни Израилевите синови ѝ кадеа и ја нарекуваа Нехуштан.

⁵ Во Господ, Бог Израилев, тој се надеваше; и како него немаше меѓу сите јудејски цареви – и по него, и пред него.

18,11
15,29

⁶ Тој се приврза кон Господ, не отстапувајќи од Него и ги пазеше заповедите Негови, кои Господ му ги беше дал на Мојсеј.

13
19,20,36
Сир 48,18

⁷ И Господ беше со него: насекаде, каде и да одеше, тој постапуваше благоразумно. И востана тој против асирскиот цар и престана да му служи.

⁸ Тој ги порази Филистејците до Газа и нејзината околина: од стражарската кула до утврдувањето на градот.

Сјомнување на освојувањето на Самарија

⁹ Во четвртата година од владеењето на царот Езекија, односно во седмата година на Осија, синот на Ила, цар израилски, асирскиот цар Салманасар тргна против Самарија, ја опседна,

¹⁰ и по три години ја презеде, – во шестата година на Езекија, односно во десеттата година од владеењето на израилскиот цар Осија, Самарија беше преземена.

¹¹ И асирскиот цар ги пресели Израилците во Асирија, и ги насели во Халах и покрај реката Хавор во Гозан, и во градовите на Мидија,

¹² зашто тие не го послушаа гласот на Господ, својот Бог, и го прекршија заветот Негов: сè што беше заповедал Мојсеј, слугата Господов, тие ниту го слушаа, ниту го исполнуваа.

Сенахирим ја најпаѓа Јудеја

(Ис 36,1; 2 Лей 32,1)

¹³ Во четиринаесеттата година од владеењето на царот Езекија асирскиот цар Сенахирим тргна против сите утврдени градови во Јудеја и ги презеде.

¹⁴ Тогаш јудејскиот цар Езекија испрати до асирскиот цар во Лакиш да кажат: „Погрешив; оди си од мене; сè што ќе ми наложиш, ќе поднесам.” И асирскиот цар му наложи на јудејскиот цар Езекија да плаќа триста кикари сребро и триесет кикари злато.

32

20,6
Пс 96,10
Дан 3,15-17
Лк 1,74

15 И Езекија го даде сето сребро што се најде во домот Господов и во ризницата на царскиот дом.

21 Тогаш Езекија го симна златото од вратата на домот Господов и од столбовите до вратата, кои тој, јудејскиот цар Езекија, ги беше позлатил, и му ги даде на асирскиот цар.

**Расправии за помош на
лоборој на Сенахирим**

(Ис 36,2-22; 2 Лей 32,9-16)

17 И асирскиот цар ги испрати главниот командант, шефот на штабот и царскиот аѓутант од Лакиш кај царот Езекија во Ерусалим со голема војска. И тие тргнаа и дојдоа до Ерусалим. А кога пристигнаа и запреа кај водоводот на горното езеро, кој се наоѓа на патот кон нивата на валавичарот,

18 и кога го повикаа царот, пред нив излезе Хелкиевит син Елијаким, управник на дворецот, и писарот Севна, и летописецот Јоах, Асафовиот син.

19 И им рече аѓутантот на асирскиот цар: „Кажете му на Езекија: вака вели големиот цар, царот на Асирија: ‚Со каква верба вие се надевате?’

20 Ти зборуваш: ‚Имам ум и сила за војување.’ Но тоа се само празни зборови. Во чие име се крена против мене?

21 Ете, ти мислиш да се потпреш на Египет, на таа скршена трска, на која, ако некој се потпре на неа, ќе му влезе во раката и ќе му ја продупчи. Таков е фараонот, египетскиот цар, за сите што имаат доверба во него.

22 Ако, пак, ми кажете: ‚на Господ, нашиот Бог, се надеваме,’ не е ли тоа Оној, Чии светилишта и жртвеници Езекија ги урна, велејќи му на Јуда и на Ерусалим: само пред тој жртвеник поклонувајте се во Ерусалим?

23 И затоа, склучи сојуз со мојот господар, асирскиот цар; ќе ти дадам две илјади коњи; можеш ли да најдеш за нив коњаници?

24 Како ќе одбиеш ти еден водач од најмалите слуги на господарот мој? А се потпираш врз Египет заради коли и коњаници?

25 Притоа, зар јас без волјата Господова сум тргнал против ова место за да го сотрам? Господ ми рече: ‚оди против таа земја и сотри ја.’”

26 Тогаш Хелкиевит син Елијаким, и Севна, и Јоах му одговорија на царскиот аѓутант: „Зборувај им на слугите свои на арамејски, зашто разбираме, а немој да ни зборуваш на јудејски да слуша народот што е на сидот.”

27 А царскиот аѓутант им рече: „Зарем само до твојот господар и до тебе ме испрати господарот мој да ги кажам тие зборови? Не, а и на луѓето што седат на сидот за да го јадат изметот свој и да ја пијат мочта своја заедно со вас.”

28 И стана царскиот аѓутант, извика со силен глас на јудејски и зборуваше, велејќи: „Чујте ги зборовите на големиот цар, царот на Асирија!

29 Вака вели царот: Нека не ве мами Езекија, зашто тој не може да ве спаси од мојата рака;

30 и нека не ви дава лажни надежи Езекија со Господ, велејќи: ‚Господ ќе нè спаси, и нема да биде предаден овој град во раката на асирскиот цар!’

31 Не го слушајте Езекија, зашто вака вели асирскиот цар: Склучете мир со мене и дојдете кај мене, и секој нека ги јаде плодовите на лозјето свое и на смоквата своја, и секој нека пие вода од својот кладенец,

32 додека да дојдам и да ве одведам во исто таква земја, како вашата земја, во земја со леб и вино, во земја со плодови и лозја, во земја со маслинови дрвја и мед за да живеете, а не да умрете. Затоа не слушајте го Езекија, кој ве мами и вели: – ‚Господ ќе нè спаси.’

33 Дали некој од боговите на народите ја спасил својата земја од раката на асирскиот цар?

34 Каде се боговите на Хамат и Арпад? Каде се боговите на Сефарваим, на Хена и на Ива? Ја спасија ли тие Самарија од раката моја?

35 Кој од сите богови на тие земји ја избави земјата своја од мојата рака? Та зарем Господ ќе го спаси Ерусалим од раката моја?”

19,11 Мојс
37,34
2 Цар 3,31
Ест 4,1

³⁶ Народот молчеше и не му одговараше ни збор, зашто царот беше заповедал: „Не му одговарајте!“

3Ис 37,3
Ос 13,13

³⁷ И дојде Хелкиевият син Елијаким, управник на дворецот, и Севна, писарот, и Асафовиот син Јоах, летописецот, дојдоа кај Езекија со раскината облека и му ги пренесоа зборовите на аѓутантот на асирскиот цар.

419,22-23,31
5 Мојс 5,23
Ис.Н. 3,19

**Езекија го прашува за совети
пророкој Исаија**

(Ис 37,1-7)

19

Кога го слушна тоа царот Езекија, ја раскина облеката своја, се покри со вреќиште и отиде во домот Господов.

² И ги испрати Елијаким, управникот на дворецот, писарот Севна и постарите свештеници, покриени со вреќишта, кај пророкот Исаија, синот на Амоц.

³ Тие му рекоа: „Вака вели Езекија: ова е ден за жалост, за казна и за срам; зашто дојде часот да се родат децата, но нема сила за раѓање.“

⁴ Можеби Господ, твојот Бог, ќе ги чуе сите зборови на аѓутантот, кого господарот негов, асирскиот цар, го испрати да Го навредува живиот Бог и да Го укорува со зборови, какви што чу Господ, твојот Бог. Затоа помоли се за другите, кои сè уште се живи.“

⁵ Откако пратениците на царот Езекија му ја пренесоа пораката на царот на Исаија,

⁶ тој им рече: „Вака кажете му на вашиот господар: Така вели Господ: „Не плаши се од зборовите што ги слушна, и со кои Ме навредуваа слугите на асирскиот цар.“

⁷ Ете, Јас ќе испратам во него дух, и тој ќе чуе вест, и ќе се врати во земјата своја, и Јас ќе го поразам со меч во неговата земја.“

Сенахирим повторно се заканува

(Ис 37,8-13; 2 Лей 32,17)

⁸ Тогаш царскиот аѓутант слушна дека неговиот господар го напуштил Лакиш, па се врати и го најде како војувал со Ливна.

⁹ Потоа царот слушна и за етиопскиот цар Тирхака, за кого му рекоа: „Ете, тој излезе да се судри со тебе,“ и повторно испрати пратеници кај Езекија да му кажат:

¹⁰ „Вака кажете му на јудејскиот цар Езекија: „нека не те лаже твојот Бог, на Кого се надеваш, мислејќи дека Ерусалим нема да биде предаден во раката на асирскиот цар.“

¹¹ Зар не си чул што направија асирските цареви со сите земји, уништувајќи ги наполно, – та ти ли ќе се избавиш?

¹² Дали боговите ги спасија овие народи што ги сотреа моите предци? Го спасија ли Гозан, и Харан, и Рецеф и луѓето на Еден, кој е во Таласар?

¹³ Каде е царот на Хамат, и царот на Арпад, и царот на градот Сефарваим, на Хена и на Ива?“

Молишвајќа на Езекија

(Ис 37,14-20)

¹⁴ Тогаш Езекија го зеде писмото од рацете на пратениците, го прочита, отиде во домот Господов, и го објави Езекија пред лицето Господово;

¹⁵ и се молеше Езекија пред лицето Господово и велеше: „Господи, Боже Израилев, Кој седиш на херувими! Ти си единствен Бог на сите земни царства. Ти ги создаде небото и земјата.“

¹⁶ Наклони го, Господи, увото Свое и чуј ме; отвори ги, Господи, очите Свои и погледни, и чуј ги зборовите на Сенахирим, кој испратил да Те навредуваат Тебе, живиот Бог!

¹⁷ Навистина, о Господи, царевите асирски ги сотреа народите и земјите нивни,

¹⁸ и ги нафрлаа боговите нивни во оган, но тоа не беа богови, туку изработки на човечки раце, – дрво и камен, затоа и ги истребија.

¹⁹ И сега, Господи, Боже наш, спаси нè од рацете негови, и сите земни царства ќе познаат дека Ти, Господи, си единствен Бог.“

92 Лей
32,16-20
Ис 37,9-20**15**1 Мојс 1,1
2,4
2 Мојс
31,17
Ер 32,17
Пе 114,15
2 Лей 2,12
Дела 4,24
14,15**18**5 Мојс 4,28
32,17
Ер 2,11
16,20
Ос 8,6

20-34

Ис 37,21-35

23

2 Цар 5,11

3 Цар 5,19

Ис 14,8

Пс 19,7

27

Пс 138,2-3

**Исаија љо ѓренесува
одљовороѓ од Госѓод**

(Ис 37,21-35)

20 Тогаш Исаија, синот на Амоц, испрати да му кажат на Езекија: „Вака вели Господ, Бог Израилев: „го чув ова за кое ти Ми се молеше против асирскиот цар Сенахирим.’

21 Еве го словото што Господ го изрече за него: Те презира, ти се потсмева девицата ќерка на Сион, зад твојот грб ќе ја заниша главата ќерката ерусалимска.

22 Кого Го прекоруваше и навредуваше ти? И против Кого крена глас и толку високо ги крена очите? Против Светецот Израилев?

23 Преку твоите пратеници ти Го навредуваше Господа и велеше: – „со многу коли се качив на горските височини, по ридовите на Ливан, ги исеков високите кедрни негови и прекрасните кипариси негови и стигнав до најоддаелеченото негово пристаниште, до гасталакот на градината негова;

24 ископав и пиев туѓа вода, и ги пресушив со стапалата на нозете свои сите египетски реки.’

25 Зар не си чул дека Јас одамна сум го направил тоа, во древни времиња сум го преднацртал, а сега го исполнив преку тоа што ти опустошував утврдени градови, претворајќи ги во купишта урнатини?

26 и жителите нивни изнемоштеа, треперат и се срамуваат. Тие станаа како полска трева и кривка билка, како трева по покривите, препламната пред да узрее.

27 Кога седнував, кога излегував, или влегував, Јас сѐ знам; ја знам и дрскоста твоја против Мене.

28 Твојот гнев против Мене и твојата дрскост достигна до Моите уши, па затоа ќе ја ставам алката Своја во твоите ноздри и уздата Своја во твојата уста, и ќе те вратам назад по истиот пат, по кој си дошол.

29 И, еве ти знак: јадете го оваа година – самоникнатото, а во третата година сејте и жнејте, садете лозја и јадете ги нивните плодови.

30 И спасението во Јудиниот дом, пак ќе пушти корен одоздола и ќе даде плод озгора,

31 зашто од Ерусалим ќе произлезе остатокот, и спасеното – од гората Сион. Ревноста на Господарот на небесните сили ќе го направи тоа.

32 Затоа вака говори Господ за асирскиот цар: тој нема да влезе во овој град, нема да фрли во него стрела, нема да пристапи со штит кон него и нема да ископа опкоп околу него.

33 По истиот пат, по кој дошол, ќе се врати, и нема да влезе во тој град, вели Господ.

34 Јас ќе го пазам тој град за да го запазам за Себе и за Мојот слуга Давид.”

**Заминување на Асирциѓе,
смртѓта на Сенахирим**

(Ис 37,36-38; 2 Лейѓ 32,21-22)

35 И ова се случи во таа ноќ: ангел Господов отиде и во асирскиот логор уби сто осумдесет и пет илјади војници. Изутрината кога преживеваните станаа, тие ги видоа мртвите тела.

36 Тогаш царот на Асирија Сенахирим тргна, се врати во Ниневија и таму остана.

37 И додека се поклонуваше во храмот на својот бог Нисрох, неговите синови Адрамелех и Шарецер го убија со меч и избегаа во земјата Арарат. На негово место се зацари неговиот син Есар-Хадон.

Езекиеваѓа болесѓ и оздравување

(Ис 38,1-8; 2 Лейѓ 32,24)

20 Во тие денови се разболе Езекија до смрт. Тогаш дојде кај него пророкот Исаија, синот на Амоц, и му рече: „Вака вели Господ: „среди ги работите за домот свој, зашто ќе умреш, нема да оздравеш.”

2 Се сврте Езекија со лицето кон сидот и Му се помоли на Господ, велелјќи:

3 „О Господи, спомни си дека јас одев пред лицето Твое верно, со срце предадено на Тебе, и го правев она што

31

19,4

35

1 Мојс

19,13

2 Мојс

12,23

2 Цар

24,16

Ис 37,36-38

2 Лейѓ 32,21

Сир 48,21

20,3

3 Цар 2,4

3,6

8,61

11,4

15,3,14

1 Пет 12,27

5 беше правилно пред очите Твои.” И заплака Езекија силно.
Ис 25,8
Пс 115,8

6 Исаија уште не беше излегол од средниот двор, и дојде словото Господово кон него:
18,32

8 „Врати се и кажи му на Езекија, владетелот на Мојот народ: вака вели Господ, Бог на твојот предок Давид – Ја чув молитвата твоја, ги видов солзите твои. Јас ќе те излекувам; на третиот ден ќе отидеш во домот Господов;
1 Мојс
24,12-14
Суд 6,17-40
1 Цар
14,10
Ис 7,10-14

12 и ќе додадам кон деновите твои петнаесет години, и ќе те спасам од рацете на асирскиот цар – тебе и твојот град, и ќе го заштитам тој град заради Себе и заради Мојот слуга Давид.”
2 Лет 32,31

7 Тогаш рече Исаија: „Земете суви смокви.” И зе доа, и ги наложија на чирот; и тој оздраве.

8 Езекија му рече на Исаија: „Каков е знакот дека Господ ќе ме излекува и дека на третиот ден ќе одам во домот Господов?”

9 Исаија одговори: „Еве ти знак од Господ дека Господ ќе го исполни словото што го кажал – сакаш ли напред да оди сенката десет степени или десет степени назад?”

10 И рече Езекија: „Лесно е да се помести сенката десет степени напред; не, нека се врати сенката десет степени назад.”

11 Повика пророкот Исаија кон Господ, и Тој ја врати сенката назад десет степени според Ахазовите степени, по кои се спушташе сонцето.

**Езекија ги прима
прајшенициите од Вавилон**

(Ис 39,1-8)

12 Во тоа време вавилонскиот цар Меродах-Баладан, син на Баладан од Вавилон, му испрати писмо и подароци на Езекија, зашто беше чул дека Езекија бил болен.

13 Езекија, откако ги слушна пратениците, им ги покажа ризниците свои, среброт и златото, и ароматите, и скапоцените масла, и целиот свој склад со оружје и сè што се наоѓаше во ризниците негови; и не остана нешто што

не им го покажа Езекија во домот свој и во целото свое владение.

14 Пророкот Исаија дојде кај царот Езекија и го прапа: „Што кажаа тие луѓе, и од каде дојдоа кај тебе?” Езекија одговори: „Од далечна земја дојдоа тие, од Вавилон.”

15 Исаија пак прапа: „Што видоа тие во домот твој?” Езекија одговори: „Видоа сè што е во мојот дом; не остана нешто што не им го покажав во ризниците свои.”

16 Тогаш Исаија му рече на Езекија: „Чуј го словото Господово:

17 „Еве, ќе дојдат дни, и сè што е во твојот дом, и што го собрале твоите предци до денес, ќе биде однесено во Вавилон; ништо нема да остане – вели Господ.

18 Некои од твоите синови, кои ќе произлезат од тебе што ќе ги родиш, ќе бидат одведени и тие ќе бидат слуги во дворецот на вавилонскиот цар.”

19 А Езекија му рече на Исаија: „Добро е словото Господово што ти го изрече.” И продолжи: „Само нека има мир и правда во моите дни!”

20 Останатите дела на Езекија, за сите негови јуначни подвизи, за тоа како направи езера и водовод и спроведе вода во градот, опишано е во летописите на јудејските цареви.

21 И почина Езекија кај своите предци, а на негово место се зацари неговиот син Манасија.

Манасија, цар на Јудеја

(2 Лей 33,1-10; 18-20)

21 Манасија беше на дванаесет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим педесет и пет години; мајка му се викаше Хефци-Вах.

2 Но тој правеше зло пред очите на Господ, подражавајќи ги лошите работи на оние народи, кои Господ ги беше изгонил од пред лицето на Израилевите синови.

3 Тој одново ги подигна идолските светилишта што татко му Езекија ги беше уништил, му подигна жртвеници на Ваал и направи идолско светилиште,

17
24,13

18
24,15

21,2
Ер 15,4

3
18,4

ЧЕТВРТА КНИГА ЦАРСТВА

5 како што направи израилскиот цар Ахав; и се поклонуваше на сета небесна војска и ѝ служеше;

6 ^{23,12} ^{Ер 36,10} ^{2 Лст 20,5} а изгради жртвеници и во домот Господов, за кого Господ беше рекол: „Во Ерусалим ќе го поставам името Свое.“

12 ^{3 Мојс 18,21} Тој изгради и жртвеници за сета небеска војска во двата двора на домот Господов;

14 ^{1 Цар 3,11} ^{3 Цар 19,18} ^{Ер 12,7} го пренесе преку оган синот свој, гаташе и врачаше; си набави извикувачи на мртви и маѓесници и изврши многу неугодни работи пред очите на Господ за да Го разгневи.

⁷ Направи и статуа на божицата Аше-ра и ја постави во домот, за кој Господ му беше говорел на Давид и на синот негов Соломон: во овој дом и во Ерусалим што Јас го избрав меѓу сите израилски племиња, го ставам името Свое засекогаш:

⁸ и во иднина нема да ја оставам ногата на Израил да излезе од земјата што сум им ја дал на предците нивни, ако тие се потрудат да постапуваат според сè она што сум заповедал, и според целиот закон што им го даде Мојот слуга Мојсеј.

⁹ Но тие не послушаа; и Манасија ги разврати дотаму што тие постапуваа полошо и од оние народи, кои Господ ги беше истребил пред лицето на Израилевите синови.

¹⁰ И говореше Господ преку Своите слуги – пророците, и рече:

¹¹ „Поради тоа што јудејскиот цар Манасија ги изврши тие лоши дела, полоши од сè она што го вршеа Аморејците, кои беа пред него, и го наведе Јуда во грев со своите идоли,

¹² затоа Господ вели вака: Еве, врз Ерусалим и врз Јуда ќе испратам такво зло што кој ќе чуе за него, ќе му писнат и двете уши;

¹³ и ќе го оптегнам над Ерусалим јажето мерник на Самарија и мерката на Ахавовиот дом, и ќе го избришам Ерусалим така, како што се брише сад, – го бришат и го затвораат;

¹⁴ ќе го оставам остатокот од Моето наследство и ќе го предадам во рацете на непријателите нивни, и тие ќе бидат

разграбени и пленети од сите свои непријатели,

¹⁵ поради тоа што го правеа она што беше неугодно пред очите Мои и Ме разгневуваа од оној ден, во кој предците нивни излегоа од Египет, дури до денес.“

¹⁶ А притоа Манасија пролеа премногу невина крв, та го наполни со неа Ерусалим докрај, освен својот грев со што го вовлече Јуда во грев да не прави угодни дела пред очите на Господ.

¹⁷ Другото за Манасија и за сè што тој извршил, и за гревовите негови, со кои згрешил, е опишано во летописите на јудејските цареви.

¹⁸ И почина Манасија кај своите предци, и беше погребан во градината на неговиот дворец, во градината нарекувана Оза. На негово место се зацари неговиот син Амон.

Амон, цар на Јудеја

(2 Лст 33,21-25)

¹⁹ Амон беше на дваесет и две години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим две години; мајка му се викаше Мешу-лемет, ќерка на Харуц, од Јодба.

²⁰ И тој го правеше, она што не беше угодно пред очите на Господ, така, како што го правеше тоа татко му Манасија;

²¹ одеше токму по истиот пат, по кој одеше татко му; им служеше на идоли-те, на кои им служеше татко му, и им се поклонуваше.

²² Тој Го остави Господ, Бог на неговите предци, и не одеше по патот Господов.

²³ Амоновите слуги се побунија против него и го убија царот во неговиот дом.

²⁴ Но народот на земјата ги уби сите заговорници против царот Амон; и народот на земјата го постави за цар на негово место синот негов Јошија.

²⁵ Другите дела на Амон што ги извршил тој, се опишани во летописите на јудејските цареви.

²⁶ И го погребаа во гробницата негова, во градината наречена Оза. На негово место се зацари син му Јошија.

22,13 Цар 13,2
Ер 3,6**Јошија, цар на Јудеја**

(2 Лей 34,8-18)

3-7

12,11-16

22 Јошија беше на осум години кога стана цар, и царуваше во Ерусалим триесет и една година; мајка му се викаше Једида, ќерка на Адаја, од Боцкат.

8

5 Мојс 28,61

² Тој го правеше она што беше правилно пред очите на Господ, во сè одеше по патот на неговиот предок Давид и не се отклонуваше ни десно, ни лево.

112,12
19,1
1 Мојс 37,29
Суд 11,35
Езд 9,6

³ Кога беше на осумнаесет години, царот Јошија го испрати писарот Сафан, син на Ацалија, Мешуламовиот син, во домот на Господ, велејќи:

⁴ „Оди кај првосвештеникот Хелкија, нека го земе среброто донесено во домот на Господ што го собраа од чуварите на портите,

⁵ и нека го дадат во рацете на распоредниците, поставени кај храмот Господов, а тие да го потрошат за работниците во домот Господов за поправка на штетите во домот:

⁶ на дрводелците, на каменоресците, на сидарите и за купување дрва и делкани камења за поправка на храмот;

⁷ но да не се бара од нив сметка за среброто, предадено во рацете нивни, бидејќи тие постапуваат чесно.”

⁸ И му кажа првосвештеникот Хелкија на писарот Сафан: „Јас ја најдов во домот Господов книгата на законот.” И Хелкија му ја подаде книгата на Сафан, и тој ја читаше.

⁹ Дојде писарот Сафан кај царот и му донесе на царот одговор, велејќи: „Твоите слуги го зедоа среброто, најдено во домот, и го предадоа во рацете на распоредниците, поставени кај домот Господов.”

¹⁰ Писарот Сафан му соопшти уште на царот и рече: „Една книга ми даде свештеникот Хелкија.” И Сафан ја читаше пред царот.

Јошија ја прашува за совети пророчицата Хулда

(2 Лей 34,19-28)

¹¹ Кога царот ги чу зборовите од книгата на законот, ја раскина облеката своја.

¹² Тогаш царот заповеда на свештеникот Хелкија, на Ахикам, Сафанов син, на Ахбор, син на Михаја, на писарот Сафан и на царскиот слуга Асаја, велејќи:

¹³ „Одете, прашајте Го Господа за мене, за народот и за цела Јудеја во врска со зборовите на таа најдена книга, зашто голем е гневот Господов што се разгорел против нас, поради тоа што нашите татковци не ги послушаа зборовите на таа книга за да постапуваат според она што ни е заповедано во неа.”

¹⁴ И отиде свештеникот Хелкија со Ахикам, Ахбор, Сафан и Асаја кај пророчицата Хулда, жена на одеждочуварот Селум, син на Тиква, Хархасов син – а таа живееше во Ерусалим, во вториот дел, – и зборуваа со неа.

¹⁵ А таа им рече: „Вака вели Господ, Бог Израилев: ,кажете му на човекот што ве испрати кај Мене:

¹⁶ вака вели Господ: ќе испратам зло во тоа место и врз жителите негови – како што е напишано во книгата што ја прочита јудејскиот цар.

¹⁷ Поради тоа што Ме оставија и кадат на други богови за да Ме предизвикуваат со сите работи на рацете свои, се разгневи гневот Мој против тоа место, и нема да угасне.”

¹⁸ А на јудејскиот цар што ве испратил да Го прашате Господ, кажете му: – вака вели Господ, Бог Израилев, за зборовите што ги чу:

¹⁹ „поради тоа што смекна срцето твое, и ти се смири пред Господ, откако го чу ова што Јас го изреков против тоа место и против жителите негови дека тие ќе бидат за ужас и проклетство, и ти ја раскина облеката своја и плачеше пред Мене, Јас те чув – вели Господ.

²⁰ Поради тоа, еве, Јас ќе те приберам кај татковците твои, и ќе бидеш ставен во гробницата своја во мир, и твоите очи нема да ги видат сите тие зла што ќе ги испратам во тоа место.” И му донесоа на царот одговор.

141 Цар 9,6
3 Цар 14,5
22,7-8
Ер 21,2**19**

3 Цар 21,29

ЧЕТВРТА КНИГА ЦАРСТВА

23,1 *Јошија го обновува заветот со Бога*

3 Цар 8,1

2

23,21

2 Мојс 24,7

23 Тогаш царот испрати, та се собраа кај него сите старешини на Јуда и на Ерусалим.

4

3 Цар

15,13

5

Ос 10,5

Соф 1,4

² И отиде царот во домот Господов, и со него сите Јудејци и сите ерусалимски жители, и свештениците, и пророците, и сиот народ, од мал до голем, и им ги прочита гласно сите зборови од книгата, што беше најдена во домот Господов.

³ Потоа царот застапа на високо место и пред лицето Господово се заветува дека ќе Го следи Господа и дека ќе ги чува заветите Негови, откровенијата Негови и наредбите Негови, од сè срце и душа и ќе ги исполнува зборовите на тој завет, напишани во таа книга. И сиот народ се заветува.

Обнова на верата во Јудеја

(2 Лей 34,3-5)

⁴ Тогаш царот му заповеда на првосвештеникот Хелкија и на другите свештеници и на вратарите да ги изнесат од храмот Господов сите работи направени за Ваал и за Ашера и за сета небеска војска, и ги изгоре надвор од Ерусалим, во кидронската долина, и заповеда да ја пренесат пепелта нивна во Ветил.

⁵ И ги отстрани многубожечките жреци што ги беа поставиле јудејските цареви да вршат кадење по идолските светилишта во јудејските градови и во околината на Ерусалим, и оние што му кадеа на Ваал, на сонцето, на месечината, на планетите и на сета небеска војска.

⁶ И ја изнесе тогаш статуата на Ашера од домот Господов надвор од Ерусалим, кај потокот Кедрон, и ја изгоре таму, ја претвори во пепел и ја фрли пепелта нејзина во општонародните гробишта;

⁷ и ги разурна блудничките домови што беа кај храмот Господов, каде што жени пиеја облека за Ашера;

⁸ и ги изведе сите жреци од јудејските градови, ги оскверни идолските свети-

лишта, по кои жреците вршеа кадења, од Гева до Вирсавија, и ги разурна светилиштата пред портите – оние кај влезот кон портите на Исус градоначалникот, и оние одлево кај градските порти.

⁹ Жреците на идолските светилишта, меѓутоа, не принесуваа жртви врз жртвеникот Господов во Ерусалим, туку јадеа бесквасни лебови заедно со браќата свои.

¹⁰ Тој го оскверни и Тофет што е во долината Бен-Хином, та никој да не го пренесува синот свој и ќерката своја преку оган во чест на Молох;

¹¹ и ги урна коњите што јудејските цареви ги ставаа во чест на сонцето пред влезот во домот Господов, близу до собите на дворјанинот Нетан-Мелех, во додатната зграда, а колесниците на сонцето ги изгоре со оган.

¹² И жртвениците врз покривот на Ахазовата горна соба што ги направија јудејските цареви, и жртвениците, што Манасија ги беше направил во двата двора на домот Господов, царот ги собори и ги растури оттаму, и правот нивни го фрли во потокот Кедрон.

¹³ И идолските светилишта пред Ерусалим, десно од Маслиновата Гора, кои Соломон, царот Израилев, ѝ ги беше изградил на Аштарта, идол сидонски, и на Хамос, гад моавски, и на Милком, идол амонски, царот ги оскверни;

¹⁴ и ги искрши спомениците од камен, и ги исече столбовите на Ашера, и го наполни местото нивно со човечки коски.

Обнова на верата во Израил

(2 Лей 34,6-7)

¹⁵ Исто така и жртвеникот што беше во Ветил, и идолското светилиште, изградено од Наватовиот син Јеровоам, кој беше го навел Израил во грев – и жртвеникот и светилиштето ги разурна, и ги изгоре, ги претвори во прав, и столбот на Ашера го изгоре.

¹⁶ Јошија погледна и ги виде гробиштата што беа таму на гората, па испрати и ги зеде коските од гробовите, ги изгоре врз жртвеникот и го оскверни, спо-

10Ис 30,33
Ер 7,31-32
19,6-14**12**

21,5

13

3 Цар 11,7

153 Цар
12,33-13,10

21 ред словото Господово што го навести човекот Божји, кој ги беше претскажал тие настани, (кога Јероваоам стоеше на празникот пред жртвеникот. Потоа се сврте и го виде гробот на Божјиот човек што ги беше претскажал тие настани),

¹⁷ и Јошија праша: „Каков е тој споменик што го гледам?“ Му одговорија градските жители: „Тоа е гробот на Божјиот човек, кој дојде од Јудеја и го навести ова што ти го правиш сега над ветилскиот жртвеник.“

¹⁸ Тогаш тој рече: „Оставете го на мира, никој да не ги обеспокојува коските негови.“ И ги зачува коските негови заедно со коските на пророкот што беше дошол од Самарија.

¹⁹ И сите идолски светилишта во самарјанските градови, што израилските цареви ги беа изградиле, разгневувајќи Го Господа, Јошија ги разруши и направи со нив исто, како што направи во Ветил;

²⁰ ги закла сите жреци кај светилиштата што беа таму, кај жртвениците, и изгоре врз нив човечки коски, па се врати во Ерусалим.

Народоѝ на Јудеја ја ѝпрославува Пасхаѝа

(2 *Лей* 35,1;18-19)

²¹ Тогаш царот му заповеда на сиот народ и рече: „Празнувајте Му Пасха на Господ, вашиот Бог, како што е напишано во таа книга на заветот.“

²² Зашто таква Пасха не беше празнувана од дните на судиите, кои му судеа на Израил, и во сите дни на израилските цареви, и на јудејските цареви;

²³ а таа Пасха на Господ беше празнувана во Ерусалим во осумнаесеттата година на царот Јошија.

Заклучоци за владеењето на Јошија

(2 *Лей* 35,20-27; 36,1)

²⁴ Јошија исто така ги истреби и повикувачите на мртви, и маѓепсниците, и вражалците, и идолите, и сите пагански богови што се сретнуваа во јудејската земја и во Ерусалим за да ги исполни

зборовите на законот, напишан во книгата што свештеникот Хелкија ја најде во домот Господов.

²⁵ Сличен на него немало цар пред него, кој се свртел кон Господ со сето свое срце, и со сета своја душа, и со сите свои сили, според целиот закон Мојсеев; и по него не се издигна сличен на него.

²⁶ Но Господ не ја одложи големата јарост на гневот Свој, со која гневот Негов Му се разгори против Јуда за сите навреди, со кои Манасија Го беше разгневил.

²⁷ И Господ рече: „И Јуда ќе го отфрлам од лицето Свое, како што го отфрлив Израил, и ќе го отфрлам тој град Ерусалим што го избрав, и домот, за кој бев рекол: „Таму ќе биде името Мое.““

²⁸ Другите работи за Јошија и за сè што беше извршил тој, е опишано во летописите на јудејските цареви.

²⁹ Во неговите дни египетскиот цар, фараонот Нехо, тргна против асирскиот цар кон реката Еуфрат. Царот Јошија му излезе во пресрет, а оној, штом го виде, го уби во Мегидо.

³⁰ Слугите негови го кренаа мртов од Мегидо, го пренесоа во Ерусалим и го погребаша во гробницата негова, и народот на земјата го зеде Јошиевин син Јоахаз, го помазаа и го прогласија за цар наместо неговиот татко.

Јоахаз, цар на Јудеја

(2 *Лей* 36,2-4)

³¹ Јоахаз беше на дваесет и три години, кога стана цар, и царуваше три месеци во Ерусалим; мајка му се викаше Хамутал, ќерка на Еремија, од Ливна.

³² Тој го вршеше она што не беше угодно пред очите на Господ, во сè онака, како што правеа татковците негови.

³³ Фараонот Нехо го задржа во Ривла, во земјата Хамат за да не царува во Ерусалим, и наложи данок на земјата сто кикари сребро и еден кикар злато.

³⁴ И фараонот Нехо го направи цар Јошиевин син Елијахим, место татко му Јошија, и му го промени името на Јоаким, а Јоахаз го зеде и го одведе во Египет, каде што и умре.

30

9,28

34

Ер 22,10-12

ЧЕТВРТА КНИГА ЦАРСТВА

36 <sup>Ер 22,18-19
25,1
26,1
35,1
36,1</sup> ³⁵ Јоаким му даваше на фараонот сребро и злато; тој ја оцени земјата за да го внесува среброт по заповед на фараонот; тој бараше од секого од народот на земјата, според оценката негова, сребро и злато за да му дава на фараонот Нехо.

24,1
<sup>Ер 24,1
25,1
29,1
32,1
34,1
Дан 1,1-2</sup>

Јоаким, цар на Јудеја

(2 Лей 36,5-8)

³⁶ Јоаким беше на дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше единаесет години во Ерусалим; мајка му се викаше Зевуда, ќерка на Федаја, од Рума.

³⁷ И тој го вршеше она што не беше угодно пред очите на Господ, во сè онака, како што го правea предците негови.

24 Во неговите дни се крена вавилонскиот цар Навуходоносор; и Јоаким му стана потчинет за три години, но подоцна се одметна од него.

² И Господ испрати против него мноштво Халдејци, и многу Арамејци, и многу Моавци, и многу од синовите Амониeви, – ги испрати против Јуда за да го погуби, според словото на Господ што го беше рекол преку Своите слуги – пророците.

³ Тоа стана со Јуда по заповед на Господ за да го отфрли од лицето Свое за гревовите на Манасија, за сè она што тој го беше извршил;

⁴ и за невината крв што ја пролеа, исполнувајќи го Ерусалим со невина крв, Господ не сакаше да прости.

⁵ Другите работи за Јоаким и за сè она што тој го беше извршил, опишано е во летописите на јудејските цареви.

⁶ И почина Јоаким кај предците свои, а наместо него стана цар неговиот син Јехојахин.

⁷ Египетскиот цар веќе не излегуваше од својата земја, зашто вавилонскиот цар беше презел сè, од египетскиот поток до реката Еуфрат што му припаѓаше на египетскиот цар.

**Јехојахин, цар на Јудеја;
прво ѝроџонство**

(2 Лей 36,9-10)

⁸ Јехојахин беше на осумнаесет години кога стана цар, и царуваше три месеци во Ерусалим; мајка му се викаше Нехушта, ќерка на Елнатан, од Ерусалим.

⁹ И тој го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ, во сè онака, како што тоа го правеше татко му.

¹⁰ Во она време слугите на вавилонскиот цар Навуходоносор настапија кон Ерусалим, и градот беше опколен.

¹¹ Вавилонскиот цар Навуходоносор дојде до градот што слугите негови го опседнаа.

¹² Тогаш јудејскиот цар Јехојахин отиде кај вавилонскиот цар – тој, и мајка му, и слугите негови, кнезовите негови, и дворјаните негови, – и го зароби вавилонскиот цар во осмата година од царувањето свое,

¹³ и изнесе сè од ризниците на домот Господов и од ризниците на царскиот дом; и ги здроби, како што беше рекол Господ, сите златни садови, што Соломон, царот Израилев, ги беше направил за храмот Господов;

¹⁴ и го исели целиот Ерусалим, и сите кнезови, и сета храбра војска – беа преселени десет илјади, – и сите дрводелци и ковачи; никој не остана, освен сиромасите на таа земја.

¹⁵ Тој го пресели Јехојахин во Вавилон; исто така и мајка му на царот, и жените на царот, и големците негови, и големците на земјата ги одведе од Ерусалим за да ги насели во Вавилон.

¹⁶ И сета војска, на број седум илјади, и ковачи и бравари – илјада; сите јунаци, способни за војна, ги одведе вавилонскиот цар за да ги насели во Вавилон.

¹⁷ И вавилонскиот цар го направи цар Матанија, стрикото на Јехојахин, место него, и му го промени името во Седекија.

¹⁸ Седекија беше на дваесет и една година, кога стана цар, и царуваше еди-

12
^{Ер 22,24-30}

14
15,29

17
<sup>Ер 37,1
Ез 17,5-6
17,13-14</sup>

20 наесет години во Ерусалим; мајка му се викаше Хамутал, ќерка на Еремија, од Ливна.

25,1-12 ¹⁹ И тој го врпеше она што не беше угодно пред очите на Господ, во сè онака како што го правеше тоа Јоаким.

1 ²⁰ Гневот на Господ над Ерусалим и над Јуда беше толку голем што Тој ги отфрли од лицето Свое. И Седекија се одметна од вавилонскиот цар.

7 *Навуходоносор го ојсадува Ерусалим*
(Ер 39,1-7; 52,3-11)

8-21 **25** Во деветтата година од царувањето свое, во десеттиот месец, на десеттиот ден од месецот, вавилонскиот цар Навуходоносор дојде со сета своја војска пред Ерусалим, го опседна и направи околу него опкоп.

8 ² И градот стоеше во опсада до единаесеттата година од владеењето на царот Седекија.

³ На деветтиот ден од четвртиот месец гладот се засили во градот, и народот немаше леб.

⁴ Градот беше преземен, и сите воени лица избегаа ноќе по патот кон портите, меѓу двата зида што се до царската градина; а Халдејците стоеја околу градот, и царот отиде по патот кон рамнината.

⁵ Халдејската војска се спушти по царот и го стигна во Ерихонските рамнини, и сета војска негова се разбега од него.

⁶ Тогаш го фатија царот, го одведоа кај вавилонскиот цар во Ривла и извршија над него суд;

⁷ синовите на Седекија ги заклаа пред очите негови, а на Седекија му ги избодоа очите, го оковаа во окови и го одведоа во Вавилон.

Освојување на Ерусалим. *Вшоро ѝрогонсѝво*

(Ер 39,8-10; 52,12-30; 2 Лей 36,17-21)

⁸ На петтиот месец, на седмиот ден од месецот, односно во деветнаесеттата година од владеењето на вавилонскиот цар Навуходоносор, дојде Навузардан,

заповедник на телохранителите, слуга на вавилонскиот цар, во Ерусалим

⁹ и го изгоре домот Господов и царскиот дом, и сите куќи во Ерусалим, и сите големи куќи ги изгоре со оган;

¹⁰ и сидовите околу Ерусалим беа урнати од халдејската војска што беше со заповедникот на телохранителите.

¹¹ А другиот народ што беше останал во градот, и одметниците, кои му се предале на вавилонскиот цар, а и другиот народ ги исели Навузардан, заповедникот на телохранителите.

¹² Само малкумина од сиромасите на оваа земја заповедникот на телохранителите ги остави за работници во лозјата и за земјоделци.

¹³ И бронзените столбови во домот Господов, и подножјата, и бронзеното море во домот Господов Халдејците го испокршија и ја однесоа бронзата нивна во Вавилон;

¹⁴ и котлите, и лопатките, и штипките, и лажиците, и сите бакарни садови што се употребуваа во службата, ги кренаа;

¹⁵ и кадилниците, и садовите, – сè што имаше златно, и сè што имаше сребрено, го зеде заповедникот на телохранителите;

¹⁶ столбови два, море едно, и подножјата што Соломон ги беше направил во домот Господов, – бронзата во сите тие работи немаше мерка.

¹⁷ Едниот столб беше висок осумнаесет лакти, главата му беше од бронза, а висината на главата – три лакти, и мрежата на наровите околу главата – сето тоа беше од бронза. Тоа исто го имаше и другиот столб со мрежата.

¹⁸ Заповедникот на телохранителите го зеде првосвештеникот Сераја, заменикот-првосвештеник Софонија и тројца свештеници–вратари.

¹⁹ Од градот тој зеде еден дворски човек, кој беше заповедник на воените лица, и петте души што стоеја пред царското лице и се наоѓаа во градот, и главниот писар на војската што го запишуваше во војската народот на земја-

9

3 Цар 9,8

11

15,29

ЧЕТВРТА КНИГА ЦАРСТВА

23-24 та, и шесет души од народот на земјата, кои се наоѓаа во градот.

24 ^{Ер 40,7-9} ^{18,31-32} ²⁰ Ги зеде Навузардан, началникот на телохранителите, и ги одведе кај вавилонскиот цар во Ривла.

25 ^{Ер 41,1-2} ²¹ И вавилонскиот цар ги порази и ги погуби во Ривла, во земјата Хамат. И Јудејците беа иселени од земјата своја.

**Годолија, управник
на Јудинаџа земја**

(Ер 40,7-41,18)

²² А над народот, оставен во јудејската земја, вавилонскиот цар Навуходоносор го постави за управник Годолија, синот на Ахикам, Сафанов син.

²³ Кога сите војсководители, тие и луѓето нивни, слушнаа дека вавилонскиот цар го поставил за управник Годолија, дојдоа кај Годолија во Мицпа: Исмаил, синот на Нетанија, Јоханан, син на Кареах, Сераја, син на Танхусмет од Нетофа, и Јаазанјаху од Мааха, тие и луѓето нивни.

²⁴ И им се заколна Годолија, ним и на луѓето нивни, и им рече: „Не плашете се што ќе бидете потчинети на Халдејците; населувајте се во земјата, служете му на вавилонскиот цар и ќе ви биде добро.”

²⁵ Но во седмиот месец дојде Исмаил, синот на Нетанија, Елишамаев син, од царски род, со десет души, го порази Годолија, и тој умре, а и Јудејците, и Халдејците што беа во Мицпа.

²⁶ Тогаш се крена сиот народ, од мало до големо, и војсководците, па отидоа во Египет, зашто се плашеа од Халдејците.

**Царој на Вавилон му
благодари на Јехојахин**

(Ер 52,31-34)

²⁷ Во триесет и седмата година од преселувањето на јудејскиот цар Јехојахин, во дванаесеттиот месец, на дваесет и седмиот ден од месецот, вавилонскиот цар Евил-Меродах, во годината на запарувањето свое, го изведе од затвор јудејскиот цар Јехојахин,

²⁸ говореше со него пријателски и го постави престолот негов погоре од престолот на царевите што беа пред него во Вавилон;

²⁹ и му ја смени затворската облека негова; и секогаш Јехојахин јадеше со него, во сите дни на животот свој.

³⁰ За постојана издршка, му се даваше на царот, секој ден, во сите дни на неговиот живот.

27-30

^{Ер 52,31-34}

ПРВА КНИГА ЛЕТОПИСИ

Вовед

Првата и Втора книга Летописи кај Евреите се сметале за една книга, која била поделена на два дела, од првата причина што текстовите не можел да се собере на еден свиток. Овие две книги ја опишуваат историјата на Израил од времето на Адам, па сè до пресилното иселување во Вавилон.

Главна личност во оваа книга е царот Давид. Тој го преиформирал Ерусалим во центар во кој се славел Господ Бог. Нему му се припишува и заслугата за изградбата на храмот во Ерусалим, иако всушност бил изграден од неговиот син Соломон. Царот Давид многу успешно го организирал и политичкиот и верскиот живот во Израил.

Првата книга Летописи содржи имиња и родословија од Адам, па сè до царот Саул – претходникот на Давид (1-9). По смртта на Саул (10), преостанатиот дел од оваа книга (11-29) главно е посветен на животоот и владеењето на царот Давид. Општини се дејствувале од неговата младост, конфликтите со царот Саул, седумгодишното владеење на Давид во градоот Хеврон, преместувањето на престолнината во Ерусалим, епизодата со Виисавеја, бунтот на неговиот син Авесалом итн. Во завршниот дел на оваа книга (21-29) опишани се подготвителните работи на Давид за изградбата на храм во Ерусалим и уапсвањето што тој му ги дал на својот син и престолонаследник Соломон.

Во оваа книга Давид е посочен како пример на верност и послушност кон Господ. На крајот од своето владеење, Давид му оддава јавна благодарност на Господ и Го прославува пред целиот народ (29,10-12).

Список на прародиелите од Адам до Авраам

(1 Мојс 5,1-32; 10,1-32; 11,10-26)

1

Адам, Сит, Енос,

² Каинан, Махалалсил, Јаред,

³ Енох, Метушелах, Ламех,

⁴ Ное, Сим, Хам и Јафет.

⁵ Синови на Јафет: Гомер, Магог, Мадај, Јаван, (Елиса), Тувал, Мешех и Тирас.

⁶ Синови на Гомер: Ашкеназ, Рифат и Тогарма.

⁷ Синови на Јаван: Елиша, Тарсис, Китим и Роданим.

⁸ Синови на Хам: Куш, Мицраим, Пут и Ханан.

⁹ Синови на Куш: Сева, Хавила, Савта, Раама и Савтеха. Синови на Раама: Сева и Дедан.

¹⁰ Куш го роди и Нимрод: тој почна да станува силен на земјата.

¹¹ Мицраим ги роди: Лудим, Анамим, Лехавим и Нафтухим.

¹² Патрос, Каслухим (од кои произлегоа Филистејците) и Кафторим.

¹³ Ханан го роди Сидон, својот првенец, и Хет,

¹⁴ и Јевусијците, Аморејците, Гергесејците,

¹⁵ Евејците, Аркијците, Синитите,

¹⁶ Арвадите, Семаријците и Хама-тијците.

¹⁷ Синовите на Сим: Елам, Ашур, Арфаксад, Луд, Арам. (Арамови синови:) Уц, Хул, Гетер и Мешех.

¹⁸ Арфаксад (го роди Каинан, а Каинан) го роди Сала, а Сала, пак, го роди Евер.

¹⁹ На Евер му се родија двајца синови: едниот се викаше Фалек, зашто во не-

1,4

1 Мојс 6,10

5-7

1 Мојс
10,2-4

8-16

1 Мојс
10,6-18

17-23

1 Мојс
10,22-29

ПРВА КНИГА ЛЕТОПИСИ

32 говите дни се раздели земјата; брат му се викаше Јоктан.

34 Хацармавет, Јера,
21 Хадорам, Узал, Дикла,
22 Евал, Авимасел, Сева,
23 Офир, Хавила и Јовав. Сите тие беа

35-37 Јоктанови синови.
24 А синови Симови, Арфаксад, Сала,
25 Евер, Фалек, Рагав,
26 Серух, Нахор, Тара,
27 Аврам, односно Авраам.

38-42 1 Мојс 36,20-28

Појомци на Исмаил

(1 Мојс 25,12-16)

28 Синови Авраамови: Исак и Исмаил.
29 Еве го нивниот родослов: Навајот, првенец на Исмаил, по него Кедар, Адбесел, Мивсам,

30 Мишма, Дума, Маса, Адад, Тема,
31 Јетур, Нафиш, и Кедема. Тоа се Исмаиловите синови.

32 Синовите на Хетура, Аврамова прилежница: таа го роди Зимран, Јокшан, Медан, Мидјан, Ишбак и Шуах. Синови на Јокшан: Сева и Дедан. (Синови Деданови: Рагуил, Навдеил, Асуриим, Астусим и Асомин)

33 Синови на Мидјан: Ефа, Ефер, Ханох, Авида и Елдаа. Сите тие се синови на Хетура.

Појомци на Исав

(1 Мојс 36,1-19)

34 И го роди Авраам Исака. Синови на Исак: Исав и Израил.

35 Синови на Исав: Елифаз, Рагуил, Јеус, Јалам и Корей.

36 Синови на Елифаз: Теман, Омар, Зефи, Гатам, Кеназ, а Тимна, царевата наложница го роди Амалик.

37 Синови на Рагуил: Нахат, Зерах, Шама и Миза.

Сџароседелциите на Едом

(1 Мојс 36,20-30)

38 Синови на Сеир: Лотан, Шовал, Зивеон, Ана, Дишон, Езер и Дишан.

39 Синови на Лотан: Хори и Хомам, а сестра на Лотан: Тимна.

40 Синови на Шовал: Алиан, Манахат, Евал, Шефи и Онам. Синови на Зивеон: Аја и Ана.

41 Син на Ана: Дишон. Синови на Дишон: Хамран, Ешбан, Итран и Керан.

42 Синови на Есер: Билхан, Зааван и Јаакан. Синови на Дишон: Уц и Аран.

Едомскиите цареви

(1 Мојс 36,31-43)

43 Еве ги и царевите што царуваа во земјата Едомова, пред да се запари цар над синовите израилски: Бела, син Беоров, а градот негов се викаше Динхава.

44 Умре Бела, а по него стана цар Јовав, синот на Зерах од Восор.

45 Умре Јовав, а по него царуваше Хушам, од земјата на Теманците.

46 Умре Хушам, и по него стана Адад, син Бедадов, кој ги порази Мидјанците во моавското поле. Неговиот град се викаше Авит.

47 Умре Адад, а по него цар стана Самла, од Масрека.

48 Умре Самла, и по него цар стана Саул, од Реховот, што е кај Реката.

49 Умре Саул, а по него цар стана Ваал-Ханан, син Ахборов.

50 Умре Ваал-Ханан, и по него цар стана Адад, градот му се викаше Паи; името на жена му беше Мехетавела, ќерка на Матраед од Мезахав.

51 Потоа умре и Адад. Началниците едомски беа: началник Тимна, началникот Алиа, началникот Јетет,

52 началникот Охоливама, началникот Ила, началникот Пинон,

53 началникот Кеназ, началникот Теман, началникот Мивзар,

54 началникот Магдиел, началникот Ирам. Тоа беа началниците на Едом.

Појомциите на Јуда

2 Еве ги синовите на Израил: Рувим, Симеон, Левиј, Јуда, Исахар, Завулон,

² Дан, Јосиф, Венијамин, Нефталим, Гад и Асир.

³ Синови на Јуда: Ер, Онан и Шела, – тројцата му се родија од Шувата ќерка,

43-54

1 Мојс 36,23-43

2,1-2

1 Мојс 35,23-26

3-4

1 Мојс 38,5-7
38,27-30

3

1 Мојс 29,35
4 Мојс 26,19

6 Хананејка. Ер, првенецот Јудин, беше лош во очите на Господ, и Тој го уби.

7 ⁴ Тамара, негова снаа, му ги роди Фарес и Зерах. Сите синови на Јуда беа пет.

9 ⁵ Синовите на Фарес се: Есром и Хамул.

⁶ Синовите на Зерах: Замвриј, Етан, Еман, Калкол и Дара – сè на сè пет.

10 ⁷ Синови на Карми: Ахар, кој навлече неволја врз Израил, прекршувајќи ја заклетвата.

12 ⁸ Син на Етан: Азарија.

13-15 *Семејнаџа лоза на цароџ Давид*

16 ⁹ Синови на Есром што му се родија: Јерахмесел, Арам и Келувај.

16 ¹⁰ Арам, пак, го роди Аминадав: Аминадав го роди Наасон, началник на Јудините синови;

17 ¹¹ Наасон го роди Салмон, Салмон го роди Вооз;

23 ¹² Вооз го роди Овид, Овид го роди Јесеј;

¹³ Јесеј го роди својот прв син Елијав, вториот Аминадав, третиот Шима,

¹⁴ четвртиот – Натанаил, петтиот – Радај,

¹⁵ шестиот – Озем, седмиот – Давид.

¹⁶ Нивни сестри беа: Саруја и Авигеја. Синови на Саруја: Авеса, Јоав и Асаил, – тројца.

¹⁷ Авигеја го роди Амаса; а татко на Амаса беше Јетер, Исмаилец.

¹⁸ Халев, синот Есромов, со жените Азува и Јериота, и све ги синовите негови: Јешер, Шовав и Ардон.

¹⁹ Умре Азува, и Халев ја зеде за жена Ефрата, а таа му го роди Ор.

²⁰ Ор го роди Ури, а Ури го роди Веселеил.

²¹ Потоа Есром влезе при ќерката на Махир, Галаадов татко, и ја зеде, кога тој беше на шеесет години, а таа му го роди Сегув.

²² Сегув го роди Јаир; тој имаше дваесет и три града во Галаадската земја,

²³ бидејќи од Гешурците и Арамејците ги зеде селата Јаирови и Кенат со селата – шеесет градови. Сите тие градови беа на синовите од Махир, Галаадовиот татко.

²⁴ Откако умре Есром во Халев-Ефрат, Есромовата жена Авија му го роди Ашхур, татко на Текоа.

Поџомциџе на Јерахмесел

²⁵ Синови на Јерахмесел, Есромовиот првенец, беа: првенецот Арам, по него Буна, Орен, Озем и Ахија.

²⁶ Јерахмесел имаше и друга жена, по име Атара; таа беше мајка на Онам.

²⁷ Синовите на Арам, првенец Јерахмеселов, беа: Маац, Јамин и Екер.

²⁸ Синови на Онам беа: Шамај и Јада. Синови на Шамај: Надав и Авишур.

²⁹ Жената Авишурова се викаше Ави-хајла, таа му ги роди Ахван и Молид.

³⁰ Синови на Надав: Селед и Афаим. Селед умре бездетен.

³¹ Афаимовиот син беше Иши, Ишиевиот син – Шешан, Шешановиот син – Ахлај.

³² Синови на Јада, Шамаевиот брат: Јетер и Јонатан; Јетер умре бездетен.

³³ Синови на Јонатан: Пелет и Заза. Тоа се синовите Јерахмеселови.

³⁴ Шешан немаше синови, туку само ќерки. Шешан имаше еден роб, Египќанец, по име Јарха.

³⁵ Шешан му ја даде ќерката своја за жена на својот роб Јарха, а таа му го роди Атај.

³⁶ Атај го роди Натана, Натан го роди Завад;

³⁷ Завад го роди Ефлал, Ефлал го роди Овид;

³⁸ Овид го роди Јуј, Јуј го роди Азарија;

³⁹ Азарија го роди Хелец, а Хелец го роди Елеаса;

⁴⁰ Елеаса го роди Сисмаја, Сисмај го роди Салум;

⁴¹ Селум го роди Јекамија, Јекамија го роди Елишама.

Другџи поџомци на Халев

⁴² Синови на Халев, брат Јерахмеселов, беа: Меша, негов првенец, кој е татко на Зиф, а синовите на Меша: Хеврон.

⁴³ Синови на Хеврон: Корей и Тапуах, Рекем и Шема.

⁴⁴ Шема го роди Рахам, Јоркеамов татко, а Рекем го роди Шамај.

ПРВА КНИГА ЛЕТОПИСИ

3,1-4 ⁴⁵ Шамаевиот син беше Маон, а Маон беше татко на Бет-Цур.
 2 Цар 3,2-5

1 ⁴⁶ А Ефа, прилежницата на Халев, ги роди Харан, Моца и Газез.
 14,3

4 ⁴⁷ Синови на Јахдај: Регем, Јотам, Гешан, Фелет, Ефа и Сааф.
 2 Цар 2,11
 5,5

5-8 ⁴⁸ Мааха, прилежницата Халеева, го роди Шевер и Тирхан;
 14,4-7
 2 Цар 5,
 14-16

⁴⁹ таа го роди и Шааф, таткото на Мадман и Сева, таткото на Маквенин и татко на Гива. А ќерка Халеева беше Ахса.
⁵⁰ Еве ги синовите Халееви: синот Ор, првенец од Ефрата; Шовал, татко на Кирјат-Јарим;
⁵¹ Салмон, Витлеемов татко; Хареф, Бет-Гадеров татко.
⁵² Шовал, Кирјат-Јаримовиот татко, имаше син: Харое, од кого се половина-та жители на Менухот.
⁵³ Од родовите на Кирјат-Јарим: Итрити, Путити, Шуматити и Мишраити. Од нив потекнуваат племињата: Соратјани и Ештаолјани.
⁵⁴ Синови Салминови: Витлеемците и Нетофатците, Атровците од Јоавовиот дом, и половината од Манахатиевите Сараќани,
⁵⁵ племињата на писарите што живеаја во Јабец беа: Тираќани, Шимеаќани, Сукаќани, тоа се Кенијците што дојдоа од Хамат, од таткото на Рихавовиот дом.

Синовиџе на Давид

3 Синовите на Давид, што му се родија во Хеврон, беа: првенецот Амнон, од Ахиноама, Јизреелка; вториот – Даниил, од Авигеја, Кармилка;
² третиот – Авесалом, син од Мааха, ќерка на Гесурскиот цар Талмај; четвртиот – Адонија, син на Хагита;
³ петтиот – Сафатија, од Авитала; шестиот – Јитреам, од жена му Егла –
⁴ шестина што му се родија во Хеврон; тој царуваше таму седум години и шест месеци; а триесет и три години царуваше во Ерусалим.
⁵ Овие, пак, му се родија во Ерусалим: Шима, Шовав, Натан и Соломон –

четворица од Шувата ќерка, ќерката Амиелова;

⁶ Јивхар, Елишуа, Елифелет.
⁷ Ногах, Нефег, Јафија,
⁸ Елишама, Елијада и Елифелет – деветмина.
⁹ Тоа се сите синови Давидови, освен синовите од прилежниците. Сестра им беше Тамара.

Пошомсџвојо на царој Соломон

¹⁰ Соломонов син беше Ровоам, негов син – Авија, негов син – Аса, негов син Јосафат,
¹¹ негов син Јорам, негов син Охозија, негов син – Јоас,
¹² негов син Амасија, негов син – Азарија, негов син – Јотам,
¹³ негов син Ахаз, негов син – Езекија, негов син Манасија,
¹⁴ негов син – Амон, негов син – Јошија.
¹⁵ Синови на Јошија: првенецот Јоханан, вториот – Јоаким, третиот – Седекија, четвртиот – Селум.
¹⁶ Синови на Јоаким: Јехонија, син негов; Седекија, негов син.

Пошомци на царој Јехонија

¹⁷ Синови на Јехонија, заробеник во Вавилон: Салатиил, негов син;
¹⁸ Малкирам, Педаија, Шенацар, Јекамија, Хошама и Невадија.
¹⁹ Синовите на Педаија: Зоровавел и Семеј. А синови на Зоровавел: Мешулам, и Ананија, и сестрата нивна Шеломита
²⁰ и уште петмина: Хашува, Охел, Варахија, Хасадија и Јушав-Хесед.
²¹ Синови на Ананија: Пелатија и Јипаија; негов син Рефаја, негов син Арнан, негов син Авдија, негов син Шеканија.
²² Син на Шеканија: Шемаја, синови на Шемаја: Хатуш, Јигал, Баријак, Неарија и Шафат – шестмина.
²³ Синови на Неарија: Елиоенај, Хизкија и Азрикам – тројца.
²⁴ Синови на Елиоенај: Ходавија, Елијашив, Фелаија, Акув, Јоханан, Делаја и Анани – седуммина.

9
 2 Цар 5,13
 13,1

10
 3 Цар
 14,21
 2 Лет 12,16
 13,1

12
 4 Цар 15,
 1-7
 Ис 1,1
 Мих 1,1
 2 Лет 27,1

13
 Ис 7,1
 Ер 26,19
 Ос 1,1
 2 Лет 28,1
 29,1

14
 4 Цар 22,1
 Ер 1,2
 3,6
 25,3
 2 Лет 33,21

15
 4 Цар
 23,34

16
 4 Цар
 24,6,18

17
 Езд 3,2

18
 Езд 1,8
 5,14

22
 Езд 8,2-3

4,1-23

2,3-55

Појомци на Јуда

1

1 Мојс
29,35

4 Синови на Јуда: Фарес, Есром, Карми, Ор и Шовал.

2 Реаја, Шовалов син, го роди Јахат; Јахат ги роди Ахумај и Лахад; од нив се родовите на Цорат.

4

Рута 1,19

3 А ова се синовите на Етам: Јизреел, Јишма, Јидбаш, и сестрата нивна, по име Хаселелпонија.

5

2,24

4 Пенуел, татко на Гедор, и Езер, татко на Хушин. Тоа се синовите на Ор, првенец Ефратов, татко Витлеемов.

5 Ашхур, таткото на Текоа, имаше две жени: Хела и Наара.

6 Наара му ги роди Ахузам, Хефер, Темени и Ахаштари, тоа се синовите од Наара.

7 Синови од Хела: Зерет, Цохар, и Етнан.

8 Коц ги роди: Анув и Хацовев и родовите на Ахархел, син на Харум.

9 Јабец беше попрочуен од своите браќа. Мајка му го нарече Јабец, велејќи: го родив со болки.

10 И повика Јабец кон Бог Израилев, велејќи: „О, да ме благословеше со Твојот благослов, да ги проширеше границите мои, да беше раката Твоја со мене и да ме пазеше од зло, та да не тагувам!“ И Бог му го даде она за што молеше.

Друѓи семејства

11 А Халев, братот на Шуха, го роди Махира; тој е татко на Ештон.

12 Ештон го роди Бет-Раф, Пасах и Техина, таткото на Ирнахаш, братот на Селом Кенезецот и на Ахаз; тоа се жителите на Река.

13 Синови на Кеназ: Готониил и Сераја, синови на Готониил: Хатат и Меонотај.

14 Меонотај го роди Офра, а Сераја го роди Јоав, таткото на Гехарашимците, наречени така зашто беа занаетчи.

15 Синови на Халев, Јефунсов син: Ир, Ила и Наам. Син на Ила: Кеназ.

16 Синови на Јехалелел: Зиф, Зифа, Тирја и Асраел.

17 Синови на Езра: Јетер, Меред, Ефер и Јалон; Јетер, пак, го роди Мирјам, Шамаја и Јишбах, таткото на Ештемоа.

18 А жена му, Јудејката го роди Јаред, Гедоров татко, и Хевер, татко на Сохо, и Јекутиел, татко на Заноах. Тоа беа синови на фараоновата ќерка Бигија, што ја беше зел Меред.

19 Синовите на жената на Одија, сестра Нахамова, беа татковци на Кеила, Гермиецот и на Ештемоа од Маахат.

20 Синови на Симон: Амнон, Рина, Бен-Ханан и Тилон. Синови на Иши: Зохет и синот на Зохет.

Појомци на Шела

21 Синови на Шела, син Јудин: Ер, татко на Лека и Лаада, татко на Мареша, и челафта на тие, што обработуваа висон, од Бет-Ашбеа,

22 и Јоким, и жителите на Хозев, и Јоас, и Сараф, кои имаа имоти во Моав, и Јашуви-Лахем; но тоа се дамнешни работи.

23 Тие беа грнчари, живеејќи и во Нетаим и Гедера; живееја таму кај царот, за да му работат.

Појомци на Симон

24 Синови Симонови: Немуел, Јамин, Јарив, Зерах и Саул.

25 Негов син Селум; негов син Мивсам; негов син Мишма.

26 Синовите на Мишма: Хамуел, син негов; неговиот син Закур, неговиот син Шимеј.

27 Шимеј имаше шеснаесет синови и шест ќерки, но браќата негови немаа многу синови, и сиот нивни род не беше толку многуброен, како родот на синовите Јудини.

28 Тие живееја во Вирсавија, Молада и Хацар-Шуал,

29 во Билха, во Еџем, во Толад,

30 во Ветуил, во Хорма, во Циклаг,

31 во Бет-Маркавот, во Хацар-Сусим, во Бет-Бирј и во Шаараим. Тоа се градовите нивни до царувањето на Давид,

32 со селата нивни: Етам, Ен-Римон, Токен и Ашан, – пет градови,

33 и сите нивни села, што беа околу тие градови до Ваал; тоа се нивните живеалишта и родословија.

34 А Мешовав, Јамлек и Јопа, син на Амасија,

18

Ис.Н. 15,34

19

5 Мојс 3,14
Ис.Н. 15,44

21

1 Мојс 38,5

24

1 Мојс
29,33
46,10
2 Мојс 6,15
4 Мојс
26,12-14

28-33

Ис.Н. 19,
1-8

28

1 Мојс
21,14

31

Ис.Н. 15,36

32

Ис.Н. 15,42

ПРВА КНИГА ЛЕТОПИСИ

- 39** ³⁵ Жоил и Јуј, син на Јошивија, син на Сераја, син Асиелов,
Ис.Н. 15,58
- 40** ³⁶ Елиоснај, Јакова, Јехошаја, Асаја, Адиел, Јесимисл и Ванеја,
Суд 18,7-10
- 41** ³⁷ и Зиза, син на Шифиј, син на Алон, син на Једаја, син на Шимри, син Шемаиев, –
2 Лет 26,7
- 42** ³⁸ сите овие споменати беа началници над своите родови, и домот на татковците нивни се разграни многу.
1 Мојс 14,6
- 43** ³⁹ Тие одеа до Гедор и до источната страна на долината, за да најдат пасишта за стадата свои;
1 Мојс 14,7
Ест 9,16
- 5,1** ⁴⁰ и најдоа густи и убави пасишта и широка земја, мирна и безопасна, зашто порано живееја малкумина од Хамовците.
26,10
1 Мојс 49,10
29,32
35,22
49,4
- 2** ⁴¹ Па појдоа тие, запишани поименично, во дните на јудејскиот цар Езекија, па ги убија скитниците и заседнатите, што се наоѓаа таму, ги истребија засекогаш и се населија на местото нивно, зашто таму имаше пасишта за стадата нивни.
11,2
1 Мојс 49,10
1 Цар 9,16
2 Лет 7,18
Мт 2,6
- 3** ⁴² А од нив, од Симоновите синови, петстотини души отидоа кон гората Сеир; началници им беа: Пелатија, Неарија, Рефаја и Узиил, синови на Иши,
1 Мојс 29,32
46,9
2 Мојс 6,14
4 Мојс 26,5-6
- 6** ⁴³ и ги убија избеганите остатоци од Амаликијците, и живеат таму и до денес.
4 Цар 16,10
2 Лет 28,20

Појомцијѝе на Рувим

5 Синови на Рувим, првороден Израилев; тој беше првороден, но откако ја оскверни постелата на татко си, првенството им беше дадено на синовите на Јосиф, син Израилев, но под услов да не се пишат првородени.

² Бидејќи Јуда беше најсилен меѓу браќата свои, тоа и водачот излегуваше од него, но првенството беше пренесено на Јосиф, –

³ синови на Рувим, првородениот Израилев, беа: Енох, Палу, Есром и Карми.

⁴ Синови на Жоил: Шемаја, неговиот син Гог, неговиот син Семеј,

⁵ негов син Миха, негов син Реаја, негов син Ваал,

⁶ негов син Беера, кого што асирскиот цар Тилгат-Пилнесер го одведе во плен. Тој беше началник на Рувимците.

⁷ А роднините негови, според родовите нивни, според нивниот родословен список, беа: Јеиел – главен, потоа Захарија

⁸ и Бела, син Азатов, син на Шема, син Жоилов; тој живееше во Ароер, до Нево и до Ваал-Меон;

⁹ потоа живееше тој кон исток сè до влезот во пустината, кој се протега до реката Еуфрат, зашто беа многубројни во земјата Галаадска.

¹⁰ Во дните на Саул, тие водоа војна со Хагријците, а тие се населија во паторите нивни по целата источна страна на Галаад.

Појомци на Гад

¹¹ Синовите Гадови живееја спроти нив во земјата Башанска, до Салеха:

¹² во Башан главен беше Жоил, втор – Сафан, потоа Јанај и Шафат.

¹³ Браќата нивни со челада своја беа седум: Михаил, Мешулам, Сева, Јорај, Јакан, Зија и Евер, седум.

¹⁴ Еве ги синовите на Авихајл, син на Хури, син на Јароах, син Галаадов, син на Михаил, син Јешипаев, син Јахдоев, син Бузов.

¹⁵ Ахи, син на Авдиел, син Гуниев, беше началник во домот на својот род.

¹⁶ Тие се населија во Галаад, во Башан и по селата негови и во сите пасишта на Сарон, сè до крајните предели нивни.

¹⁷ Тие сите беа запишани во родословијата во времето на јудејскиот цар Јотам и во времето на израилскиот цар Јеровоам.

Воиниѝе на источниѝе ѝлемеиња

¹⁸ Меѓу потомците на Рувим и Гад и половината од племето Манасиево имаше воинствени луѓе, мажи, кои носеа штит и меч, кои стрелаа со лак и опитни на борба – четириесет и четири илјади седумстотини и шеесет души, што одеа во војна.

¹⁹ Тие војуваа со Хагријците, со Јетурејците, Нафишејците, Нодавејците.

²⁰ И помош им беше дадена против нив, и Хагријците беа предадени во рацете нивни со сè што имаа, зашто во времето на борбите тие Го повикуваа

8
4 Мојс 32,37-38
Ис.Н. 13,15-23

9
1 Мојс 2,14
4 Мојс 32,26

10
27,31

11
1 Мојс 30,11
4 Мојс 1,25
5 Мојс 3,10

17
4 Цар 14,23

18
4 Мојс 1,3

19
1 Мојс 25,15

20
3 Цар 8,44
Ис 26,3
Пс 36,40
54,4
Дан 6,22
2 Лет 6,34

22 Господа и Тој ги услишуваше, зашто на Него се надеваа.

5 Мојс 20,4
4 Цар 15,29
2 Лет 32,8

²¹ И ги зеда стадата нивни: педесет илјади камили, ситен добиток двесте и педесет илјади, магариња две илјади и сто илјади луѓе.

23
7,14
4 Мојс 32,39
5 Мојс 3, 8-9

²² зашто ранети паднаа многу, бидејќи борбата беше од Бога. И живееја на нивното место сè до прогонството.

25
9,1
10,13
2 Мојс 24,15
3 Мојс 18,3
5 Мојс 32,15-18
2 Лет 12,2

Појомциџе на Манасија

²³ Потомците од племето Манасиево живееја во таа земја од Башан до Ваал-Ермон и Сенир и до гората Ермон; и тие се размножија.

26
4 Цар 15,16
17,6
Ис 37,7

²⁴ Еве ги нивните началници: Ефер, Јиши, Елиил, Азриил, Еремија, Хода-

6,1

1 Мојс 46,11
2 Мојс 6,16

2
2 Мојс 6,18

6 Синови на Левиј беа: Гершом, Каат и Мерари.

² Синови на Каат: Амрам, Јицхар, Хеврон и Узиил.

3
2 Мојс 6,20,23

³ Синови на Амрам: Арон, Мојсеј и Мирјам. Синови на Арон: Надав, Авивуд, Елсазар и Итамар.

4
2 Мојс 6,25

⁴ Елсазар го роди Финес. Финес го роди Авишуа.

⁵ Авишуа го роди Буки, Буки го роди Озиј,

⁶ Озиј го роди Зараја, Зараја го роди Мерисел.

⁷ Мариел го роди Амарија, Амарија го роди Ахитув.

⁸ Ахитув го роди Садок, Садок го роди Ахимаа.

⁹ Ахимаа го роди Азарија, Азарија го роди Јоанан.

¹⁰ Јоанан го роди Азарија, тој беше свештеник во домот во кој живееше Соломон во Ерусалим.

¹¹ И Азарија го роди Амарија, Амарија го роди Ахитув.

¹² Ахитув го роди Садок, а Садок го роди Селум.

¹³ Селум го роди Хелкија, а Хелкија го роди Азарија.

¹⁴ Азарија го роди Сераја, Сераја го роди Јоцадак.

вија и Јахдиел, мажи силни, мажи прочуени, глави на родовите свои.

Преселба на исиџичиџе џлемиња

²⁵ Но тие направија престап против Бога на татковците свои и почнаа да живеат блудно според боговите на народите во таа земја, кои Бог ги беше изгонил од пред лицето нивно,

²⁶ тогаш Бог Израилев го поттикна духот на асирскиот цар Пул и духот на асирскиот цар Тилгат-Пилнесер, и тие ги преселија Рувимците и Гадовците и половината од племето Манасиево и ги одведеа во Хелах, Хавор и Хара и на реката Гозан, каде што се и до ден денешен.

16-19

4 Мојс 3,17-20
26,57-61

16

1 Мојс 29,34

18

2 Мојс 6,18

СЕМЕЈНИТЕ ЛОЗИ НА СВЕШТЕНИЦИТЕ

Други појомци од Левиј

¹⁵ А Јоцадак отиде во пленство со Јуда и Ерусалим во рацете на Навуходоносор.

¹⁶ И така, синови Левиеви беа: Гершом, Каат и Мерари.

¹⁷ Еве ги имињата на Гершомовите синови: Ливни и Семеј.

¹⁸ Синови Каатови: Амрам, Јицхар, Хеврон и Узиил.

¹⁹ Синови Мерариеви: Махли и Мупи. Тоа се потомците Левиеви според родовите нивни.

²⁰ Гершом имаше: Ливни, негов син; Јахат, син негов; Зима, негов син;

²¹ Јоах, негов син; Идо, негов син; Зерах, негов син; Јеатрај, негов син.

²² Синови Каатови: Аминадав, негов син; Кореј, негов син, Асир, негов син;

²³ Елкана, негов син; Евијасаф, негов син; Асир, негов син;

²⁴ Тахат, негов син; Уриил, негов син; Озија негов син; Саул, негов син.

²⁵ Синови на Елкана: Амасај и Ахимот.

²⁶ Елкана, негов син; Цофај, негов син; Нахат, негов син;

²⁷ Елијав, негов син; Јерохам, негов син; Елкана, негов син; Самоил, негов син.

²⁸ Синови Самоилови: првородениот Јоил, втор Авија.

32 ^{25,1} ^{Пс 67,24} ^{Езд 3,10} ^{Неем 12,45} ^{2 Лет 29,25-26} ²⁹ Синови Мерариеви: Махли, неговиот син Ливниј; неговиот син Семеј, син му Оза,

³⁰ Шима, негов син; Хагија, негов син; Асаја, негов син.

33

15,17

Пејачиџе во храмој

39 ³¹ Ете, нив ги постави Давид да пеат во Господовиот дом, откако го внесе во него ковчетот.

44 ³² Тие служеа како пејачи пред скинијата на собранието, додека Соломон го изгради домот Господов во Ерусалим.

48 ³² Тие настапуваа во службата своја според редот свој.

49

^{2 Мојс 27,1-8} ^{30,7} ^{2 Лет 26,18} ³³ Еве ги оние што настапуваа со синовите свои: од синовите Каатови – Еман, пејач, син на Јоил, син на Самоил,

³⁴ син на Елкана, син на Јерохам, син на Елиил, син на Тоах,

³⁵ син на Цуф, син на Елкана, син на Маат, син на Амасај,

³⁶ Син на Елкана, син на Јоил, син на Азарија, син на Цефанија,

³⁷ син на Тахат, син на Асир, син на Евијасаф, син на Кореј,

³⁸ син на Лицхар, син на Каат, син на Исара, син Левиин, син Израилев.

³⁹ И брат му Асаф, кој стоеше од десната страна негова, – Асаф, син на Варахија, син на Шима,

⁴⁰ син на Михаил, син на Баасеј, син на Малкија,

⁴¹ син Етниев, син Зерахов, син Адаев,

⁴² син Етанов, син Зимин, син Се-меиев,

⁴³ син Јахатов, син Гершомов, син Левиев.

⁴⁴ А од синовите на Мерари, нивните браќа, на левата страна: Етан, син Кушиев, син Авдиев, син Малухов,

⁴⁵ син Хашавиев, син Амасиев, син Хелкиев,

⁴⁶ син Амасиев, синот Баниев, синот Шомеров,

⁴⁷ синот Махлиев, синот Мушиев, синот Мерариев, син Левиев.

⁴⁸ Браќата нивни, левитите, беа определени за секаква служба во Божјиот дом;

⁴⁹ Арон, пак, и синовите негови ги гореа приносите врз жртвеникот и врз

кадилниот жртвеник извршуваа секое свештенодејствие во Најсветата Светиња и за исчистување на Израил во сè, како што беше заповедал Божјиот слуга Мојсеј.

50-53

5,30-34

Појомци од Арон

⁵⁰ Еве ги синовите Аронови: Елеазар, син негов; Финес, син негов; Авишуа, син негов;

⁵¹ Буки, негов син; Озиј, негов син, Зерарија, негов син;

⁵² Мерајот, негов син; Амарија, негов син; Ахитув, негов син;

⁵³ Садок, негов син; Ахимаац, негов син.

Живсалииџајта на левиџиџе

⁵⁴ Еве ги нивните живсалииџајта според селата нивни во нивните предели: на синовите Аронови од родот Каатов, според она што им се падна со ждрепка; ⁵⁵ го дадоа Хеврон, во земјата Јудина, и околината негова;

⁵⁶ а нивите на тој град и селата негови му ги дадоа на Халев, синот Јефунсеов.

⁵⁷ На Ароновите синови им ги дадоа и прибежишните градови: Хеврон и Ливна со околиците нивни, Јатир и Ештемоа со околината негова,

⁵⁸ Хилез и околината негова, Давир и околината негова,

⁵⁹ Ашан со околината негова и Ветсамис со околината негова;

⁶⁰ а од племето Венијаминово – Гева и околината негова, Алемет со околината негова, и Анатот со околината негова; сите нивни градови во родовите нивни беа тринаесет града.

⁶¹ На другите синови Каатови од челада на тоа племе им дадоа со ждрепка десет града од делот на половината од племето Манасиево.

⁶² На синовите Гершомови, според родовите нивни, од племето Исахарово, од племето Асирово, од племето Нефталимово и од племето Манасиево во Башан им дадоа тринаесет градови.

⁶³ На синовите Мерариеви, според родовите нивни, од племето Рувимово,

од племето Гадово, и од племето Завулоново им дадоа со ждрепка дванаесет градови.

⁶⁴ Така синовите Израилеви им ги раздадоа на левитите градовите со околните нивни.

⁶⁵ Ги дадоа со ждрепка од племето на Јудините синови, од племето на Симеоновите синови и од племето на Венијаминовите синови оние градови, што се спомнати по име.

⁶⁶ На некои родови од Каатовите синови им беа дадени градовите од Ефремово племе.

⁶⁷ И им ги дадоа прибежишните градови: Сихем и неговите пасишта во Ефремовата ридеста земја, Гезер со неговите пасишта,

⁶⁸ Јокмеам и околината негова, Веторон со неговите пасишта,

⁶⁹ Ајалон со неговите пасишта и Гат-Римон со неговите пасишта;

⁷⁰ од половината на Манасиевото племе – Анер со неговите пасишта и Валаам со неговите пасишта, тоа за семејствата на другите синови Каатови.

⁷¹ На синовите Гершомови од половината од племето Манасиево им го дадоа Голан во Башан со неговите пасишта и Аштарот со неговите пасишта;

⁷² племето Исахарово – Кедес и неговите пасишта, Даверат и неговите пасишта,

⁷³ Рамот со неговите пасишта и Анем со неговите пасишта;

⁷⁴ од племето Асирово – Машал и околината негова, Авдон и околината негова,

⁷⁵ Хукок со неговите пасишта и Рехов со неговите пасишта;

⁷⁶ од племето Нефталимово – Кедес во Галилеја и неговите пасишта, Хамон со неговите пасишта и Кирјатаим со неговите пасишта.

⁷⁷ А на другите синови Мерариеви – од племето Завулоново, Римон со неговите пасишта и Тавор со неговите пасишта.

⁷⁸ Од онаа страна на Јордан, спроти Ерихон, на исток од Јордан, од племето Рувимово го дадоа Бецер во пустината и неговите пасишта, Јахца и нејзините пасишта.

⁷⁹ Кедемот со неговите пасишта и Мефаат со неговите пасишта.

⁸⁰ од племето Гадово – Рамот во Галаад и неговите пасишта, Маханаим и неговите пасишта,

⁸¹ Есевон со неговите пасишта и Јазер со неговите пасишта.

Појомциџе на Исахар

7 Синови Исахарови беа: Тола, Пуа, Јашув и Шиврон, четворица.

² Синови Толлови: Озиј, Рефаја, Јерил, Јахмај, Јивсам и Самоил, началници на домовите во Толовите поколенија, мажи воинствени во своите родови; нивниот број во времето на Давид беше дваесет и две илјади и шестотини.

³ Озиев син: Јизрахија; а Јизрахијеви синови: Михаил, Авдија, Јоил и Јишија – петмина. Сите тие беа началници.

⁴ Тие имаа, според родовите свои и поколенијата свои, триесет и шест илјади војска подготвена за борба, зашто имаа многу жени и синови.

⁵ А браќата нивни во сите поколенија Исахарови беа до осумдесет и седум илјади, мажи борбени, запишани во родословните списоци.

Појомци на Венијамин и Дан

⁶ Венијамин имаше синови: Бела, Бехер и Једиаел – тројца.

⁷ Синови на Бела: Едбон, Озиј, Узиил, Јеремот и Ири – петмина, началници, мажи воинствени. Во родословните списоци запишани дваесет и две илјади триесет и четири.

⁸ Синови Бехерови: Земира, Јоас, Елиезер, Елиоснај, Амвриј, Јеремот, Авија, Анатот и Алемет; сите тие се синови Бехерови.

⁹ Во родословните списоци од нив се запишани, по родовите и по старешинство, мажи борбени – дваесет илјади и двесте.

¹⁰ Једиаелов син: Билхан; синови Билханови: Јеус, Венијамин, Аод, Кенаана, Зетан, Тарсис, Ахипахар.

¹¹ Сите тие синови Једиаелови беа началници на домови, мажи воинствени; кои одеа во војна, беа седумнаесет илјади и двесте.

7,1-2

4 Мојс
26,23-25

1

1 Мојс
30,18
46,13

6

1 Мојс
46,21
4 Мојс
26,38-41

ПРВА КНИГА ЛЕТОПИСИ

13 ¹² Шупим и Хупим беа синови Ирови; Хупим беше син Ахеров.

¹ Мојс 30,8
46,24
⁴ Мојс
26,48-50

Појомци на Нефџалим

14-19 ¹³ А синовите Нефталимови беа: Јахациел, Гуни, Јецер и Селум беа деца од Билха.

⁴ Мојс
26,29-34

14

^{5,23}
¹ Мојс
41,51
Ис.Н. 17,1

Појомци на Манасија

¹⁴ Синови Манасиеви: Азриил, кого го роди прилежницата негова, Арамејка; таа го роди уште Махир, Галаадов татко.

15
⁴ Мојс
26,33

¹⁵ Махир ја зеде за жена сестрата на Хупим и Шупим, – сестрата нивна се викаше Мааха; вториот син на Манасија се викаше Салпаад. Салпаад имаше само ќерки.

17
⁴ Мојс
26,30

20-21 ¹⁶ Мааха, жената Махирова, роди син и го нарече Переш, а брат му се викаше Шереш. Негови синови: Улам и Рекем.

⁴ Мојс
26,35-37

20 ¹⁷ Уламов син: Бедан. Тоа беа синови на Галаад, син на Махир, син Манасиев.

¹ Мојс
41,52
⁴ Мојс 1,33

24 ¹⁸ Сестра му Молохета ги роди Ишход, Авиезер и Махла.

Ис.Н. 10,10

¹⁹ Шемидови синови беа: Ахјан, Си-хем, Ликхи и Анијам.

Појомци на Ефрем

²⁰ Ефремови синови: Шутелах; и Беред, негов син, Тахат, негов син, Елада, негов син, Тахат, негов син,

²¹ Завад, негов син, Шутелах, негов син, Езер и Елад. Нив ги убија жителите гатски, родени во таа земја, затоа што беа отишле да ги заграбат стадата нивни.

²² И татко им Ефрем плачеше по нив многу денови, а браќата негови доаѓаа да го утешуваат.

²³ Потоа тој влезе при жена си; таа зачна и роди син, и тој го нарече со името Берија, затоа што зло го снајде домот негов.

²⁴ Тој имаше и ќерка Шеера. Таа го изгради Долни и Горни Веторон и Узен-Шеера.

²⁵ Негов син беше Рефах; негови синови Решеф и Телах; Тахан, негов син,

²⁶ Ладан, негов син, Амихуд, негов син, Елишама, негов син,

²⁷ Нун, негов син, и Исус, негов син.

²⁸ Имотот нивни и живеалиштата нивни беа: Ветил и селата негови: кон исток Нааран, кон запад Гезер и селата нивни; Сихем и нему потчинетите градови сè до Газа со селата нејзини,

²⁹ Во рацете на синовите Манасиеви: Бет-Шан и селата негови, Танах со селата негови, Мегидо со селата негови, Дор и неговите села. Во нив живеја синовите на Јосиф, Израилев син.

Појомци на Асир

³⁰ Синови Асирови: Јимна, Јишва, Јишви, Берија и сестра им Зара.

³¹ Синови Бериеви: Хевер и Малхиил. Тој е татко Бирзаитов.

³² Хевер ги роди Јафлет, Шомер, Хотам и сестра им Шуа.

³³ Синови Јафлетови: Пасах, Бимхал и Ашват. Тоа беа синови Јафлетови.

³⁴ Синови Шомерови: Ахи, Рохга, Хуба и Арам.

³⁵ Синови на Хелем, негов брат: Цофах, Јимна, Шелеш и Амал.

³⁶ Синови Цофахови: Суах, Харнефер, Шуал, Бери и Јимра,

³⁷ Бецер, Ход, Шама, Шилша, Јитран и Бера.

³⁸ Синови Јетерови: Јефуне, Писпа и Ара.

³⁹ Синови на Ула: Арах, Ханиил и Риција.

⁴⁰ Сите тие беа потомци Асирови, началници на домовите, одбрани силни и храбри мажи, началници на началниците. Запишани беа во нивните родословни списоци, за војна, на број двасет и шест илјади души.

Појомци Венијаминови

8 Венијамин го роди Бела, својот првороден син, Ашбел – втор, Ахрав – трет,

² Ноха – четврти и Рафа – петти.

³ Синови на Бела беа: Адар, Гера, Аод,

⁴ Авишуа, Нааман, Ахоах,

⁵ Гера, Шефуфан и Хурам.

⁶ Еве ги синовите Аодови, кои беа началници на родовите, што живеја во Гева и беа преселени во Манахат:

28

Ис.Н. 10,33

29

Ис.Н. 11,2
17,11

30-31

¹ Мојс
46,17
⁴ Мојс
26,44-47

8,1-3

¹ Мојс
46,21
⁴ Мојс
26,38-41

12 ⁷ Нааман, Ахија и Гера, кој ги пресели; тој го роди Оза и Ахихуд,
Езл 2,33
Неем 6,2
7,37
11,35

13 ⁸ Шахараим роди деца во моавската земја, откако ги напушти жените свои Хушима и Баара.
Ис.н. 10,12
11,22

13 ⁹ Тој ги роди од својата жена Ходеша: Јовав, Цивија, Меша, Малкам,
9,34

28 ¹⁰ Јеуц, Сахеја и Мирма; тоа се негови синови, глави на семејства.
9,34

29-32 ¹¹ Од Хушима тој ги роди Авитув и Елпаал.
9,35-38

29 ¹² Синови Елпаалови: Евер, Мишам, Шемер, – кој ги изгради Оно, Лод и нему потчинетите градови, –
ис.н. 9,3

33-38 ¹³ Берија и Шема, тие беа началници на ајалонските жители. Тие ги изгонија жителите на Гет.
9,39-44

33 ¹⁴ Ахио, Шашак, Јеремот,
1 Цар 9,1
14,49
2 Цар 2,8

¹⁵ Зевадија, Арад, Едер,
¹⁶ Михаил, Јишпа, Јоха, беа Бериини синови.

¹⁷ Зевадија, Мешулам, Хизки, Хевер,
¹⁸ Јишмерај, Јизлија и Јовав, беа синови Елпаалови.

¹⁹ Јаким, Зихриј, Завдиј,
²⁰ Елиснај, Цилтај и Елиил,
²¹ Адаја, Бераја и Шимрат беа синови Семиеви

²² Јишпан, Евер, Елиил,
²³ Авдон, Зихриј, Ханан,
²⁴ Ананија, Елам, Антотија,
²⁵ Јифдеа и Пенуел беа синови Шашакови.

²⁶ Шамшерај, Шехарија, Готолија,
²⁷ Јаарешпија, Елија и Зихриј беа синови Јерохамови.

²⁸ Тие беа началници, главни во родовите свои. Тие живеја во Ерусалим.

²⁹ Во Гаваон живеја: Јеисел, основачот на Гаваон – жена му се викаше Мааха, –
³⁰ и првородениот му син Авдон, а по него: Цур, Кис, Ваал, Надав, (Нир),
³¹ Гедор, Ахјо и Зекер.

³² Миклот го роди Шима. И тие живеја до браќата свои во Ерусалим, заедно со нив.

Семејството на царот Саул

³³ Нир, го роди Кис; Кис го роди Саул; Саул го роди Јонатан, Мелхисуј, Авинадав и Ешбаал.

³⁴ Јонатанов син беше Мерив-Ваал; Мерив-Ваал го роди Миха.

³⁵ Синови на Миха: Питон, Мелех, Тахрае и Ахаз.

³⁶ Ахаз го роди Јехоада: Јехоада го роди Алемег, Азмавет и Замвриј; Замвриј го роди Моца;

³⁷ Моца го роди Бина; Рафа беше негов син; Елеаса, негов син; Ацел, негов син.

³⁸ Ацел имаше шестмина синови, и еве ги имињата нивни: Азрикам, Бохру, Исмаил, Шеарија, Авдија и Ханан; тие сите беа синови Ацелови.

³⁹ Синови на Ешпек, негов брат: Улам негов првороден, втор – Јеус, трет – Елифелет.

⁴⁰ Синовите Уламови беа мажи воинствени, стрелци со лак, имаа многу синови и внуци: сто и педесет. Сите тие беа од синовите Венијаминови.

Жителите на Ерусалим и Гаваон

9 Така беа пребројани според родовите свои сите Израилци, и, ете, тие се запишани во книгите на израилските цареви. А Јудејците, заради беззаконијата свои, беа преселени во прогонство во Вавилон.

² Првите жители, што живеја во своите владенија, по израилските градови, беа Израилци, свештеници, левити и служители во храмот.

³ Во Ерусалим живеја некои од Јудините синови и од синовите Венијаминови, како и од синовите Ефремови и Манасиеви:

⁴ Утај, син Амихудов, син на Амвриј, син на Имриј, син на Ваниј, – од синовите на Фарес, Јудиниот син;

⁵ од синовите Шилонови – Асаја, првороден, и синовите негови;

⁶ од синовите на Зерах – Јеул и браќата нивни, шестотини и деведесет;

⁷ од синовите Венијаминови – Салу, син на Мешулам, син на Ходавија, син Хасенуин;

⁸ Ивнеја, син Јерохамов, Ила, син на Озиј, син Мокриев; Мешулам, син на Сафатија, син на Рагуил, син на Ивнија,

⁹ и браќата нивни според родовите нивни: деветстотини педесет и шест, –

40

4 Мојс
26,38

9,1

5,25
2 Лет 1,2
5,3

2-17

Неем 11,
3-19

2

Езл 2,43,70
Неем 7,60

4

1 Мојс
38,29
46,12

12 сите тие мажи беа началници на родовите во поколенијата свои.

Ер 21,1
38,1
Езд 2,38

Свештенициџе во Ерусалим

15 ¹⁰ А од свештениците: Једаја, Јојарив, Јахин,

16 ¹¹ Азарија, син на Хелкија, син на Мешулам, син на Садок, син на Мерајот,

17 син Ахитувов, кој беше началник на Божјиот дом;

18 ¹² Адаја, син на Јерохама, син на Пашхур, син Мелхийев; Масај, син Адие-

лов, син Јехзеров, син на Мешулам, син на Мешилемит, син Имеров,

19 ¹³ и браќата нивни, началници на родовите свои: илјада седумстотини и шесет, – мажи истакнати во службата своја во Божјиот дом.

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

те села. Нив ги поставија Давид и Самуил јасновидецот заради верноста нивна.

²³ Тие и синовите нивни чуваа стража кај вратата на домот на Господов, кај домот на скинијата.

²⁴ Вратари имаше на четирите страни: на источната, западната, северната и јужната.

²⁵ А браќата нивни живееја во своите села и доаѓаа одвреме – навреме кај нив за седум дена.

²⁶ Зашто четворицата главни вратари, левити, исто така беа поставени над одаите и ризниците на Божјиот дом.

²⁷ Тие престојуваа и ноќе околу Божјиот дом, бидејќи ним им беше наложено да го чуваат, и тие беа должни секое утро да ги отвораат вратите.

Други левити

²⁸ Некои од нив беа поставени кај садовите за богослужба, кои ги примаа со број и даваа со број.

²⁹ На други од нив им беа доверени другите садови и сите посветени нешта: најчисто брашно, вино, масло, темјан и мирисите.

³⁰ А некои од синовите на свештениците подготвуваа миро од разни миризливи материи.

³¹ А на левитот Матитија, првороден на Кореовецот Селум, му беше доверено она што се подготвува во тавче.

³² На некои од браќата нивни, од синовите Каатови, им беше доверено да ги приготвуваат лебовите што се принесуваат секоја сабота.

³³ А пејачите, главните во левитските поколенија, во собите на храмот беа ослободени од работа, бидејќи беа должни да се занимаваат дење и ноќе со својата служба.

³⁴ Тоа се началниците на татковите домови на левитите, според нивните поколенија. Тие живееја во Ерусалим.

Прејциџе и џоџомџиџе на цароџ Саул

³⁵ Во Гаваон живееја: Јеиел, татко на Гаваонците, жена му се викаше Мааха,

³⁶ и првородениот син негов Авдон; по него: Цур, Кис, Ваал, Нир, Надав,

26
26,22

27

4 Мојс 3,38
Ис 22,22

29

23,29
4 Мојс 3,28

30

2 Мојс
30,25

32

23,29
3 Мојс
24,5-8
2 Лет 13,11

33

Пс 133,1
2 Лет 5,12

34-44

8,28-38

39 ³⁷ Гедор, Ахјо, Захарија и Миклот.
³⁸ Миклот го роди Шимам. И тие живеа до браќата свои во Ерусалим, заедно со нив.
³⁹ Нир го роди Кис, Кис го роди Саул, Саул го роди Јонатан, Мелхисуј, Авинадав и Ешбаал.
⁴⁰ Јонатанов син беше Мерив-Ваал; Мерив-Ваал го роди Миха.
⁴¹ Синови на Миха: Питон, Мелех, Тахреа и Ахаз.
⁴² Ахаз го роди Јара; Јара го роди Алемет, Азмавет и Замвриј, Замвриј го роди Моца.
⁴³ Моца го роди Бина; Рефаја беше негов син; Елеаса, негов син, Ацел, негов син.
⁴⁴ Ацел имаше шестмина синови, и све ги имињата нивни: Азрикам, Бохру, Исмаил, Шеарија, Авдија и Ханан. Тоа се синовите Ацелови.

Сауловата смрт

(2 Цар 31,1-13)

10 Филистејците војуваа против Израил, и Израилците бегаа од Филистејците и паѓаа поразени на гората Гелвуја.

² Филистејците го гонеа Саул и синовите негови и ги убија Јонатан, Авинадав и Мелхисуј, синови Саулови.

³ Битката против Саул се засили, и стрелците се нафрлија врз него, така што тој беше изнаранет од стрелците.

⁴ Саул му рече на својот оружјеносец: „Извади го мечот свој и убиј ме со него, за да не дојдат тие необрезани и да се подбиваат со мене.“ Но оружјеносецот не се осмелуваше, зашто многу се беше уплашил. Тогаш Саул го зеде мечот свој и се фрли врз него.

⁵ Оружјеносецот негов, кога виде дека Саул умре, и самиот се фрли врз мечот свој и умре.

⁶ Загина Саул и тројцата синови негови, и целиот дом негов загина заедно со него.

⁷ Кога Израилците, што беа во долината видоа дека сите бегаат и дека Саул и синовите негови се убиени, ги напуштија градовите свои и се разбегаа; а Филистејците дојдоа и се населија во нив.

⁸ На другиот ден Филистејците дојдоа да ги соберат убиените и го најдоа Саул и синовите негови, паднати на Гелвуската Гора.

⁹ Го соблекоа Саул и му ја зеде главата и оружјето, и испратија по земјата филистејска да разгласат за тоа пред своите идоли и пред народот.

¹⁰ Оружјето негово го ставија во идолското светилиште пред своите богови, а главата негова ја наденаа во храмот на Дагон.

¹¹ И целиот Јавеш Галаадски чу сè, што беа извршиле Филистејците со Саул.

¹² Потоа станаа сите храбри мажи, го зедеа телото Саулово и телата на синовите негови и ги однесоа во Јавеш; тие ги закопаа коските нивни под дабот во Јавеш и постоа седум дена.

¹³ Така умре Саул поради своето беззаконие, што го направи пред Господ, зашто не ги запази зборовите Господови и се допрашуваше до вражачите,

¹⁴ а не Го побара Господа. Затоа Тој и го погуби и царството негово го предаде на Давид, Јессевиот син.

Давид едногласно избран и йомазан за цар

(2 Цар 5,1-10)

11 Се собраа сите Израилци кај Давид во Хеврон и рекоа: „Еве, ние сме коска твоја и плот твоја;

² и порано, кога Саул беше уште цар, ти го изведуваше и го воведуваше Израил: и Господ, твојот Бог, ти рече: „Ти ќе го пасеш Мојот народ Израил и ти ќе бидеш водач на Израил, Мојот народ.“

³ Тогаш сите израилски началници дојдоа кај царот во Хеврон, и Давид склучи со нив завет во Хеврон пред лицето Господово, и тие го помазаа Давид за цар над Израил, според словото Господово преку Самоил.

⁴ И тргна Давид и сиот Израил за Ерусалим, односно за Јевус. А таму беа Јевусијците, жители на таа земја.

⁵ Жителите на Јевус му рекоа на Давид: „Нема да влезеш тука.“ Но Давид ја презеде тврдината Сион: тоа е градот Давидов.

10,10

Суд 16,23

11

Суд 21,8

13

5,25

3 Мојс

19,31

20,6

5 Мојс

18,9-14

1 Цар

13,13

2 Цар 1,1

14

12,23

1 Цар

13,14

11,1

1 Мојс

13,18

23,19

2

2 Цар

18,5,16

Пс 77,71

Мт 2,6

3

1 Цар 16,

1-13

4

1 Мојс

10,16

15,18-21

Ис.Н. 3,10

15,8

6 ^{2 Цар 2,13} ⁶ И рече Давид: „Кој од сите вас најнапред ќе ги победи Јевусијците, ќе стане началник и војвода.” Најнапред од сите излезе Јоав, Саруевиот син, и стана началник.

8 ^{2 Лет 32,5} ⁷ Давид живееше во таа тврдина, и затоа ја нарекуваа Давидов град.

11 ^{2 Цар 17,10} ⁸ Тој изгради сидови околу градот, почнувајќи од Мило па сè наоколу; Јоав, пак, ги обнови другите делови на градот.

14 ^{2 Мојс 14,30} ^{1 Цар 11,13} ⁹ Давид напредуваше и се воздигаше сè повеќе и повеќе, и Господ Саваот беше со него.

15 ^{Ис 17,5} ¹⁰ Давид напредуваше и се воздигаше сè повеќе и повеќе, и Господ Саваот беше со него.

16 ^{2 Цар 5,17} ¹¹ Давид напредуваше и се воздигаше сè повеќе и повеќе, и Господ Саваот беше со него.

Давидовиџе јунаци

(2 Цар 23,8-39)

18 ^{5 Мојс 12,16} ¹² Еве ги поглавните Давидови јунаци, кои се бореа храбро со него во царството негово, заедно со сиот Израил, за да го зацарат над Израил според словото Господово.

¹⁰ Еве ги поглавните Давидови јунаци, кои се бореа храбро со него во царството негово, заедно со сиот Израил, за да го зацарат над Израил според словото Господово.

¹¹ Еве го и бројот на јунаците што беа кај Давид: Јашовам, син Хахмониев, прв од триесеттемина: тој го извлече мечот свој против триста души и наеднаш ги порази.

¹² По него Елеазар, синот на Ахохиецот Додо – еден од тројцата јунаци:

¹³ Тој беше со Давид во Пас-Дамим, каде што Филистејците се беа собрале за војна. Таму еден дел од полето беше посано со јачмен, и народот избега од Филистејците;

¹⁴ но тие се запреа среде полето, ги забележаа и ги поразија Филистејците. И Господ им донесе голема победа и ги спаси Своите луѓе.

¹⁵ Тие, тројцата главни од триесеттемина водачи, се качија на карпата кај Давид во пештерата Адулам, а, пак, филистејскиот логор беше сместен во Рефаимската Долина.

¹⁶ Давид во тоа време беше во утврдено место, а стражата филистејска беше во Витлеем.

¹⁷ Давид ожедне и рече: „Кој ќе ми донесе да пијам вода од витлеемскиот извор, што е кај портите?”

¹⁸ Тогаш тие тројца се провреа низ филистејскиот логор, зафатија вода од Витлеемскиот извор, што е кај портите,

та му донесоа на Давид. Но Давид не сакаше да пие, туку ја излеа во слава на Господ.

¹⁹ и рече: „Да ме чува Господ, тоа да го направам! Зар ќе ја пијам крвта на оние мажи, што ги изложија душите свои! Зашто со опасност по животот свој тие ја донесоа водата.” И не сакаше да ја пие. Тоа го извршија тие тројца јунаци.

²⁰ И Авеса, братот Јоавов, беше главен меѓу тројцата: тој уби со мечот свој триста души и се прослави меѓу тие тројца.

²¹ Од тројцата тој беше највиден и беше водач, но оние тројца тој не ги достигна.

²² Ванеја, синот на храбриот маж Јехојада, голем по делата, родум од Кавцеел, ги уби двајцата синови на Ариил моавски; тој истиот слезе и уби лав во еден ров по снежно време;

²³ пак тој уби еден Египќанец, кој беше пет лакти висок: Египќанецот имаше во раката копје колку едно ткаечко кросно, а тој пристапи кон него со стап и, откако му го изби копјето од раката на Египќанецот, го уби со неговото копје.

²⁴ Тоа го изврши Јехојадаевиот син Ванеја, и беше славен меѓу тие тројца јунаци;

²⁵ тој беше повиден од триесеттемина, но на оние тројцата не им беше рамен, и Давид го постави за најблизок исполнител на своите заповеди.

²⁶ А главни од борците беа: Асаил, брат на Јоав; Елханан, син на Додо, од Витлеем;

²⁷ Шамот Хароранин, Хелец Пелонјанин;

²⁸ Ира, син на Икеш Текоатски; Авиезер Анатотски;

²⁹ Сивхај Хушаќанецот; Илај Ахохиецот;

³⁰ Махарај Нетофатец; Хелед, син на Баана, Нетофатецот;

³¹ Итај, син Риваев, од Гива Венијаминова; Ванеја Пиратонјанецот;

³² Хурај од Гаашките потоци, Авиел од Бет-Арава;

³³ Азмавет Бахарумиец; Елјахба Шаалбониец.

20
1 Цар 26,6

22
Ис.Н. 15,21
1 Цар 17,36

23
1 Цар 17,7

- 12,1** Ис.Н. 15,31 ³⁴ Синови на Гизонецот Хашем: Јонатан син на Шате, Харариецот;
- 2** Суд 3,15 ³⁵ Ахијам, син Сахаров, Харариец; Елифал, син на Ур;
- ³⁶ Хефер Мехератиецот; Ахија Пелонјанинот;
- ³⁷ Хецро Кармилански; Наарај, син Езбаев;
- ³⁸ Јоил, брат Натанов; Мивхар, син Хагриев;
- ³⁹ Целек Амонез; Нахрај Бероканинот, оружјеносец на Јоав, син Саруев;
- ⁴⁰ Ира Јитранецот; Гарев Јитранецот;
- ⁴¹ Урија Хитиецот; Завад, син Ахлаев;
- ⁴² Адина, син на Шица, началник на Рувимовците, и со него уште триесет;
- ⁴³ Ханан, син на Мааха; Јосафат Митниецот;
- ⁴⁴ Озија Аштератиецот; Шама и Јеисл, синови на Хотам од Ароер;
- ⁴⁵ Једиасел, син на Шимириј, и Јоха, негов брат од Тиц;
- ⁴⁶ Елиил од Махавим, и Јеривај и Јошавија, синови Елнаамови, и Јитма Моавецот;
- ⁴⁷ Елиил, Овид и Јасиел од Мецоваја.

Борциџе шџо му џомаџаа на Давид

12 Еве ги оние кои исто така дојдоа кај Давид во Циклаг, кога тој уште се криеше од Кисовиот син Саул; тие беа од јунаците, што помагаа во борбата,

² вооружени со лак, фрлаа со десната и со левата рака камења и пуштаа стрели со лак, беа од браќата Саулови, од Венијаминовците;

³ началник беше Ахизер, по него Јоас, синови на Шемаја од Гива; Језиел и Пелет, синови Азмаветови; Бераха и Јуј од Анатот;

⁴ Јишмаја од Гаваон, јунак од триесетмина и водач на триесетмината; Еремија, Јахазиел, Јоханан и Јозавад од Гедера;

⁵ Елузај, Јеремот, Беалија, Шемарија, Цафатија од Харуфа;

⁶ Елкана, Јишија, Азарел, Јоезер, и Јашовам, од Кореовците;

⁷ и Јоила и Зевадија, синови на Јерохам од Гедор.

Давидови следбеници од џлемџо на Гад

⁸ Кај Давид во тврдината, во пустината дојдоа мажи јунаци, од Гадовците, воинствени, вооружени со штит и коцје; лицата нивни – лица лавовски, брзи како елени в гора.

⁹ Главен беше Езер, втор Авдија, трет – Елијав,

¹⁰ четврти Мишмана, петти – Еремија,

¹¹ шести – Атај, седми – Елиил,

¹² осми – Јоханан, деветти – Елзавад,

¹³ десетти – Еремија, единаесетти – Махбанај.

¹⁴ Тие, синовите Гадови, беа началници во војската: најмалиот над сто души, а најголемиот над илјада.

¹⁵ Тие минаа преку Јордан во првиот месец, кога тој се излива од бреговите свои, и ги прогонија сите оние што живеја во долините кон исток и кон запад.

Давидови следбеници од џлемџаџаа на Венијамин и Јуда

¹⁶ Исто така и синовите Венијаминови и Јудини дојдоа во тврдината кај Давид.

¹⁷ Давид излезе да ги пресретне и им рече: „Ако сте дошле со мир кај мене, за да ми помагате, тогаш јас и вие да имаме едно срце; но, ако доаѓате за да ме предадете со заговор на непријателите мои, кога нема во рацете мои неправда, Бог на татковците наши нека види и нека суди.“

¹⁸ И духот го поттикна Амасај, началникот на триесеттемина, и тој рече: „Мир на тебе, Давиде, мир со тебе сине Јесеев! Мир на тебе, мир и на твоите помошници! Зашто твојот Бог ти помага.“ Тогаш Давид ги прими и ги постави на чело на војската.

Давидови следбеници од џлемџо на Манасија

¹⁹ И од Манасиевото племе преминаа некои кон Давид, кога војуваше со Филистејците против Саул. Но Давид не им помогна на Филистејците, зашто војводите филистејски, откако се посове-

8

1 Мојс
30,11
2 Цар 2,18
17,10

14

3 Мојс 26,8
5 Мојс
32,30

15

Ис.Н. 3,15

16

2 Цар 3,19

18

Суд 3,10
1 Цар 25,
5-6
2 Цар
17,25
2 Лет 15,1
20,14
24,20

19

1 Цар 29,
2-11

20 туваа, го испратија, велејќи: „За наше зло тој ќе побегне кај својот господар
1 Цар 27,6 Саул.”

23 Кога се враќаше Давид во Циклаг, прибегнаа кон него луѓето Манасиеви:
1 Цар 16,1
2 Цар 2,3-4

29 Аднах, Јозавад, Михаил, Јозавад, Елијуј, Цилтај, илјадници кај Манасија.
2 Цар 2,8-9
3,19

²¹ Тие му помагаа на Давид против четите на Гедор, зашто сите беа мажи храбри и беа началници на војската.

²² Така секој ден придоаѓаа кај Давид на помош до толку, што неговата војска стана голема како војската Божја.

Војската на Давид

²³ Еве го бројот на вооружените за бој началници, што дојдоа кај Давид во Хеврон, за да му го предадат царството Саулово, според словото Господово.

²⁴ Од Јудините синови, копјеносци и штитеносци, имаше подготвени за војна шест илјади и осумстотини;

²⁵ од синовите Симеонови, мажи храбри, имаше во војската седум илјади и сто;

²⁶ од синовите Левиеви – четири илјади и шестотини;

²⁷ дојде и Јехојада, началник од Ароновиот род, и со него три илјади и седумстотини;

²⁸ и младиот Садок, храбар јунак, и родот негов – дваесет и двајца началници;

²⁹ од синовите Венијаминови, браќата Саулови, дојдоа три илјади; но уште многумина од нив му беа верни на Сауловиот дом;

³⁰ од синовите Ефремови – дваесет илјади и осумстотини храбри јунаци, мажи прочуени во родовите свои;

³¹ од половината од племето Манасиево – осумнаесет илјади, кои поименично беа повикани, за да одат да го зацарат Давид;

³² од синовите Исахарови дојдоа мажи разумни, кои ги познаваа времињата и знаеја кога и што треба да изврши Израил; тие беа двесте началници, и сите браќа нивни беа под нивно заповедништво.

³³ од племето Завулоново имаше готови за борба, вооружени со секакви во-

ни оружја, педесет илјади, во строј, **38**
9,1 еднодушни;

³⁴ од племето Нефталимово – илјада војводи и со нив триесет и седум илјади со штитови и копја; **39**

³⁵ од племето Даново – дваесет и осум илјади и шестотини, спремни за војна; **40**

³⁶ од Асир – четириесет илјади војници, подготвени за борба;

³⁷ од онаа страна на Јордан, од племињата на Рувим и Гад и од другата половина од племето Манасиево, сто и дваесет илјади, со секакво воено оружје.

³⁸ Сите тие борци, наредени во строј, дојдоа со искрено срце во Хеврон, за да го зацарат Давид над целиот Израил. Па и сите други Израилци беа еднодушни да го зацарат Давид.

³⁹ И останаа таму кај Давид три дена, јадеа и пиеја, зашто браќата им беа подготвиле сè за нив;

⁴⁰ па и оние што беа поблиску до нив, дури до Исахаровото, Завулоновото и Нефталимовото племе, им донесуваа на магариња, камили, маски и волови сè за јадење: брашно, смокви, суво грозје, вино и масло, како и многу ситен и крупен добиток, бидејќи радоста беше голема за Израил.

Давид го пренесува ковчегот на заветиот

(2 Цар 6,1-11)

13 Давид се советува со илјадниците, стотниците и со секој водач,

² и му кажа на целото собрание израилско: „Ако ви е угодно, и ако благоволи Господ, Бог наш, да испратиме до другите наши браќа насекаде по целата израилска земја, а исто така и до свештениците и левитите во градовите и селата нивни, за да се соберат кај нас,

³ и да го пренесеме ковчетот на нашиот Бог кај нас, зашто во времето на Саул не се обраќавме кон него.”

⁴ И целото собрание рече: „Така нека биде!“ зашто тоа му се виде праведно на целиот народ.

⁵ Така Давид ги собра сите Израилци, од Шихор египетски до влезот во Ха-

39
2 Цар 3,20
Ис 25,6-8

40
1 Цар 25,18
2 Цар 16,1
17,29

13,3
1 Цар 7,1-2
2 Лет 1,5

5
4 Мојс 13,22
Ис.Н. 13,3
1 Цар 7,2

6 мат, за да го пренесат ковчегот Божји од Кирјат-Јарим.

² Мојс 25,22
Ис.Н. 15,9
⁴ Цар 19,15
6 И отиде Давид и сиот Израил во Кирјат-Јарим, што е во Јудеја, за да го пренесат оттаму ковчегот на Бог,

7 Господ, Кој седи на херувими, врз кого се повикува Неговото име.

¹ Цар 7,1
8 ⁷ И го повезоа ковчегот на нова кола од домот Авинадавов, а Оза и Ахјо ја водеа колата.

10 ⁸ Давид, пак, и сите Израилци играа со сета сила пред Бога, во придружба на гусли, псалтири, тимпани и труби.

14 ⁹ Кога стигнаа до Кидоновото гумно, Оза посегна со раката да го придржи ковчегот, бидејќи воловите го беа настраниле.

² Цар 6,11
14,1 ⁹ Но Господ се разгневи на Оза и го погуби поради тоа што посегна со рака кон ковчегот, и тој умре на самото место пред Божјото лице.

^{Агеј 1,8}
^{Ездј 3,7}
² Лет 2,3
2 ¹⁰ Но Господ се разгневи на Оза и го погуби поради тоа што посегна со рака кон ковчегот, и тој умре на самото место пред Божјото лице.

⁴ Мојс 24,7
⁵ Мојс 26,19
2 ¹¹ Давид се нажали затоа што Господ го погуби Оза. И го нарече тоа место Фарес-Оза¹; така се нарекува и до ден денешен.

¹² И во тој ден Давид се уплаши од Бога и рече: „Како ќе го внесам кај себе ковчегот Божји?“

¹³ И не го донесе Давид ковчегот кај себе во Давидовиот град, туку го засолни во куќата на Гетчанецот Аведар.

¹⁴ И остана ковчегот Божји кај Аведар, во куќата негова, три месеци, и Господ го благослови домот на Аведар и сè што имаше.

Животој на Давид во Ерусалим

(2 Цар 5,11-16)

14 Тирскиот цар Хирам испрати кај Давид пратеници, кедрови дрвја, и каменоделци, за да му изградат дом.

² Откако разбра Давид дека Господ го утврдил за цар над Израил дека царството негово се воздигнува високо, заради народот негов Израил,

³ тој си зеде уште жени во Ерусалим, и му се родија уште синови и ќерки.

⁴ Еве ги имињата на оние што му се родија во Ерусалим: Шамуа, Шовав, Натан и Соломон,

⁵ Јивхар, Елишуа, Елпелет,

⁶ Ногах, Нефег, Јафија,

⁷ Елишама, Беелјада, Елифелет.

Победа над Филистејците

(2 Цар 5,17-25)

⁸ И слушнаа Филистејците дека Давид бил помазан за цар над целиот Израил, и сите тие се кренаа да го фатат Давид. А Давид, откако разбра, излезе против нив.

⁹ Филистејците дојдоа и се распоредија во Рефаимската Долина.

¹⁰ Давид Го праша Бога, велејќи: „Да одам ли против Филистејците, и ќе ги предадеш ли во рацете мои?“ Господ му одговори: „Оди, Јас ќе ги предам во рацете твои.“

¹¹ Тие отидоа во Ваал-Перацим, и таму ги порази Давид. И рече Давид: „Бог продре меѓу моите непријатели преку раката моја како што продира вода.“ Затоа и го нарекоа тоа место Ваал-Перацим.

¹² И Филистејците ги оставија боговите свои таму, а Давид заповеда, да ги изгорат.

¹³ И пак дојдоа Филистејците и се улогорија во долината.

¹⁴ Давид пак Го праша Бога, и Бог му одговори: „Не оди им во пресрет, туку заобиколи ги и оди кон нив откај црниците;

¹⁵ и кога ќе чуеш шум како од врвеж по црничини врвови, тогаш почни ја борбата, зашто Бог ќе излезе пред тебе за да ја порази филистејската војска.“

¹⁶ Давид направи така, како што му заповеда Господ, и ја порази филистејската војска, од Гаваон до Гезер.

¹⁷ И Давидовото име се прочу по сите земји, и Господ направи да се плашат од него сите народи.

Подготовки за пренесување на ковчегот на завештој

15 Тогаш си изгради тој палата во Давидовиот град, подготви место за ковчегот Божји и направи скинија за него.

9

Ис.Н. 15,8

11

Ис 28,21
Пс 93,16

12

2 Мојс 32,20
Ис.Н. 7,15

16

Ис.Н. 9,3
10,33

17

2 Мојс 15,14-16
5 Мојс 2,25
Ис.Н. 6,26
Пс 2,1-12

15,1

2 Цар 6,17
Пс 131,1-18

¹ 13,11. *Озов йораз*

2 <sup>4 Мојс 1,50
3,6
4,15</sup> <sup>5 Мојс 10,8
31,25</sup> <sup>Пс 133,1
135,2</sup> ^{2 Лет 5,5} ² И рече Давид: „Никој не смее да го носи ковчетот Божји, освен левитите, бидејќи нив ги избра Господ, за да го носат ковчетот Господов и да Му служат засекогаш.”

⁴ И ги собра Давид сите Израилци во Ерусалим, за да го внесат ковчетот Господов на местото негово, што го беше поставил за него.

11 ^{1 Цар 22,20} Па ги свика Давид синовите Аронови и левитите:

⁵ од синовите Каатови, началникот Уриил и браќата негови – сто и дваесет души;

<sup>2 Мојс 29,1
30,19-21</sup> ^{3 Мојс 11,44} ⁶ од синовите Мерариеви, началникот Асаја и браќата негови – двесте и дваесет души;

^{3 Мојс 5,10} ^{3 Цар 8,4} ⁷ од синовите Гершомови, началникот Јоил и браќата негови – сто и триесет души;

^{2 Мојс 25,14} ⁸ од синовите Елицафанови, началникот Шемаја и браќата негови – двесте;

^{4 Мојс 7,9} ^{2 Цар 6,7} ⁹ од синовите Хевронови, началникот Елиил и браќата негови – осумдесет;

¹⁰ од синовите Узиилови, началникот Аминадав и браќата негови – сто и дванаесет.

¹¹ И ги повика Давид свештениците: Садок и Авијатар, и левитите: Уриил, Асаја, Јоил, Шемаја, Елиил и Аминадав,

¹² и им рече: „Вие, началници на левитските родови, осветете се, вие и браќата ваши, и однесете го ковчетот на Господ, Бог Израилев, на местото, што сум му го подготвил;

¹³ и поради тоа што порано не го вршевте вие тоа, Господ, Бог наш, нè раздели, затоа што не Го баравме, како што требаше.”

¹⁴ И се осветија свештениците и левитите, за да го носат ковчетот на Господ, Бог Израилев.

¹⁵ И синовите левитски го понесоа ковчетот Божји, како што беше заповедал Мојсеј според словото Господово, на раменици, со лостови.

¹⁶ Тогаш Давид им заповеда на левитските началници да ги постават браќата

свои певци со свирки – харфи, лири и кимвали, да разгласат со висок радосен глас.

¹⁷ Левитите го поставија Јоиловиот син Еман, и од браќата негови – Варахијевиот син Асаф, а од синовите Мерариеви, нивни браќа – Кушаиевиот син Етан;

¹⁸ и со нив браќата нивни, од втор ред: Захарија, Јаазиел, Шемирамот, Јехиил, Униј, Елијав, Ванеја, Маасејаху, Матитија, Елифлеху, Микнеја, Аведар и Јеиел – вратари.

¹⁹ Еман, Асаф и Етан удираа силно на бакарни кимвали,

²⁰ а Захарија, Азиел, Шемирамот, Јехиил, Униј, Елијав, Маасејаху и Ванеја – на харфи, според Аламот².

²¹ А Матитија, Елифлеху, Микнеја, Аведар, Јеиел и Азазија – на лири, според Шеминит³.

²² Кенанија, пак, началник левитски, беше учител по пеење, зашто беше вешт во пеењето.

²³ Варахија и Елкана беа вратари кај ковчетот.

²⁴ Шеванија, Јосафат, Натанаил, Амасај, Захарија, Ванеја и Елиезер, свештеници, трубса со труби пред ковчетот Божји. Аведар и Јехија беа вратари кај ковчетот.

Пренесување на ковчегој на заветој во Ерусалим

(2 Цар 6,12-22)

²⁵ И така Давид и старешините израилски и илјадниците отидоа да го пренесат ковчетот на заветот Господов од домот на Аведар со веселба.

²⁶ И кога Бог им помогна на левитите, што го носеа ковчетот на заветот Господов, заклаа како жртва седум телиња и седум овни.

²⁷ Давид беше огрнат со наметка од тенко платно, а исто така и сите левити и пејачите што го носеа ковчетот, како и Кенанија, кој раководеше со свирачите и со пејачите. Давид носеше и ленин ефод.

² 15,20. Односно со високи звуци.

³ 15,21. Односно во осминска придружба.

18
2 Цар 6,10

24
2 Лет 5,12
7,6

25
Ер 3,16
2 Лет 4,1
5,2

26
4 Мојс
23,1-4,29

28 И така сиот Израил го внесуваше ковчетот на заветот со извици, при звуци од рог, труби и кимвали, свирејќи на харфи и лири.

16,2 Кога ковчетот на заветот Господов влегуваше во Давидовиот град, Михала, Сауловата ќерка, гледаше од прозорецот и, откако го виде царот Давид како игра и се весели, го презре во срцето своје.

8 *Давидов ѝсалм за слава ѝри ѝренесувањето на ковчетоѝ*

16 Го донесоа ковчетот Божји и го поставија среде скинијата, што ја беше направил Давид за него и Му принесе на Бога жртви сепаленици, и помирителни жртви.

10 Кога Давид заврши со сепалениците и принесувањето на помирителни жртви, го благослови народот во името Господово,

³ и им раздаде на сите Израилци, и на мажи и на жени, по еден леб, по едно парче месо и по чаша вино.

⁴ Тогаш постави тој на служба пред ковчетот Господов некои од левитите, за да славословат, да благодарат и да Го превознесуваат Господ, Бог Израилев:

⁵ Асаф – за раководител, втор по него – Захарија, Јеиел, Шемирамот, Јехиил, Матигија, Елијав, Ванеја, Аведар и Јеиел со харфи и лири, и Асаф – да удира на кимвали,

⁶ а Ванеја и Јахазисел, свештеници, – да трубат постојано пред ковчетот на заветот Божји.

Славојојни ѝесни

(Пс 105,1-15; 96,1-13; 106,1; 47-48)

⁷ Во тој ден Давид за првпат даде псалм за славословие на Господ преку Асаф и браќата негови:

⁸ „Славете Го Господа, разгласувајте го името Негово; кажувајте ги делата Негови меѓу народите;

⁹ пејте Му, свирете Му; раскажувајте за сите Негови чудеса;

¹⁰ фалете се со Неговото свето име; нека се весели срцето на оние, кои Го бараа Господа;

¹¹ побарајте Го Господа и силата Негова, барајте го постојано лицето Негово,

¹² спомнувајте ги чудесата, што ги изврши, знаците Негови и судовите од устата Негова;

¹³ вие, семе Израилево, слуги Негови, синови Јаковови, избраници Негови!

¹⁴ Тој е Господ, Бог наш; Неговите судови се по целата земја.

¹⁵ Помнете го вечно заветот Негов, словото, што го заповеда за илјада родови,

¹⁶ она, што му го вети на Авраам и во кое му се колнеше на Исак.

¹⁷ Тој му ја постави на Јаков за закон и на Израил за вечен завет,

¹⁸ велејќи: ‚Тебе ќе ти ја дадам земјата хананска, како ваш наследен дел.‘

¹⁹ Тие тогаш беа малубројни, мошне малку и во неа беа придојдени,

²⁰ и талкаа од народ до народ и од едно царство до друго племе;

²¹ но не дозволи никому да ги навредува и ги разобличуваше заради нив царевите:

²² ‚не гигајте ги Моите помазаници и не правете им зло на Моите пророци.‘

²³ Пеј Му на Господ, цела земјо, навестувајте го од ден во ден спасението од Него.

²⁴ Разгласувајте ја меѓу незнабошците славата Негова, и меѓу сите луѓе чудесата Негови,

²⁵ зашто Господ е голем и достоин за слава, пострашен од сите богови.

²⁶ Зашто сите богови на народите се ништо, а Господ ги создаде небесата.

²⁷ Слава и величие пред лицето Негово, сила и радост во Неговото Свето место.

²⁸ Воздајте Му на Господ, племиња народни, воздајте Му на Господ слава и чест!

²⁹ Воздајте Му ја на Господ славата на името Негово. Принесете дар, дојдете пред лицето Негово, поклонете Му се на Господ во сјајот на светлината Негова.

³⁰ Трепери пред Него, цела земјо, зашто Тој ја основа вселената, и таа нема да се разлиша.

12
5 Мојс 4,34
Пс 77,43

15
1 Мојс 8,1
Пс 97,3
111,5

16
1 Мојс 12,7
15,18

17
1 Мојс
35,9-12

18
1 Мојс
13,14-17

19
5 Мојс 7,7

20
1 Мојс
20,13

21
1 Мојс
12,17
20,3
2 Мојс
7,15-18
Пс 9,4

22
1 Мојс 20,7

24
Ис 42,12
66,19

25
2 Мојс
18,11
5 Мојс
32,39
Ис 40,25
Пс 17,2
2 Лет 2,5

28
Пс 28,1-2

29
Пс 28,1-2
2 Лет 20,21

30
Пс 2,11
33,8

ПРВА КНИГА ЛЕТОПИСИ

- 31** <sup>Ис 44,23
49,13</sup> ³¹ Нека се веселат небесата, да ликува земјата, и нека се вели меѓу народите: „Господ царува!”
- 32** <sup>2 Мојс
20,11
Ис 42,10</sup> ³² Нека се бранува морето и сè што го исполнува, да се радува полето и сè што е на него.
- 33** <sup>Ис 2,4
14,8
55,12</sup> ³³ Да ликуваат заедно сите дрвја во лаговите пред лицето на Господ, зашто Тој доаѓа да ја суди земјата.
- 34** <sup>Ис 12,4
Пс 104,1
Езд 3,11
2 Пет 5,13
7,3</sup> ³⁴ Славете Го Господа, зашто Тој е добар и милоста Му е вечна,
³⁵ и речете: „Спаси нè, Боже, Спасителе наш! Собери нè и избави нè од народите, за да го славиме Твоето свето име и да се фалиме со Твојата слава!”
- 36** <sup>3 Цар 8,15
Пс 71,18-19</sup> ³⁶ Благословен Господ, Бог Израилев, отсекогаш и засекогаш!” И сиот народ рече: „Амин, алилуја!”
- 37** ^{2 Пет 8,14} *Боѓослужби во Ерусалим и во Гаваон*
- 39** <sup>1 Цар 2,35
Ис.Н. 9,3</sup> ³⁷ Давид ги остави таму, пред ковчетот на заветот Господов, Асаф и браќата негови за да служат пред ковчетот постојано, секој ден,
- 40** <sup>2 Мојс
29,38
4 Мојс
28,1-8</sup> ³⁸ Аведар и браќата негови, шесет и осум души; Аведар, син Једутунов, и Хоса – за вратари;
- 42** ^{2 Пет 7,6} ³⁹ а свештеникот Садок и браќата негови, свештеници, ги остави пред Господовиот дом, што беше на висината на Гаваон,
- 43** <sup>2 Цар 6,
19-20</sup> ⁴⁰ за да принесуваат жртви на Господ врз жртвеникот за сепаленици постојано – наутро и навечер, и за сè што е пишано во законот на Господ, што Тој му го даде на Израил;
- ⁴¹ и со нив Еман и Једутун и другите избраници, кои беа именувани посебно, за да Го слават Господа, зашто милоста Негова е вечна.
- ⁴² Со нив Еман и Једутун да Го слават Бога, свирејќи со труби и кимвали и со разни свирки; а синовите Једутунови ги постави кај вратата.
- ⁴³ Потоа се разотиде сиот народ, секој во домот свој; си отиде и Давид, за да го благослови својот дом.

*Давид се носи со мислаиџа да Му
изгради храм на Господ*

(2 Цар 7,1-17)

17 Кога Давид живееше во својот дом, му рече на пророкот Натан

„Еве, јас живеам во кедров дом, а ковчетот на заветот Господов е под шатор.”

² А Натан му одговори на Давид: „Прави сè што ти е на срце, зашто Господ е со тебе.”

³ Но во истата ноќ му дојде словото Божјо на Натан:

⁴ „Оди и кажи му на слугата Мој Давид: вака вели Господ: Ти нема да ми изградиш дом, каде што ќе живеам,

⁵ зашто Јас не сум живеел во дом од денот кога ги изведов синовите Израилеви, и до денес, а одев од шатор во шатор и од живеалиште во живеалиште.

⁶ Каде и да одев со сиот Израил, му реков ли, макар и збор, на некого од судиите израилски, на кои им бев заповедал да му бидат пастири на Мојот народ: „Зошто не ми изградите кедров дом?”

⁷ И сега вака кажи му на Мојот слуга Давид: вака вели Господ Саваот: Те зедов од овчото стадо, за да те направам водач на Мојот народ Израил;

⁸ бев со тебе секогаш, каде и да одеше, ги поразив сите твои непријатели пред лицето твое и го направив името твое како името на великаните по земјата;

⁹ подготвив место за Мојот народ Израил, го зацврстив, и тој ќе живее спокојно на своето место, и нема повеќе да го вознемируваат, нечестивите нема повеќе да го притискаат, како порано,

¹⁰ во она време кога Јас бев поставил судии над Мојот народ Израил, и Јас ги бев покорил сите твои непријатели, и те известив дека Господ ќе ти изгради дом.

¹¹ Кога ќе се исполнат твоите дни, и ти ќе се прибереш кај татковците свои, тогаш ќе го подигнам твоето семе по тебе, што ќе биде од синовите твои, и ќе го зацврстам царството негово.

¹² Тој ќе Ми изгради дом, и ќе го утврдам престолот негов засекогаш.

¹³ Јас ќе му бидам Татко, и тој ќе Ми биде син, и милоста Своја нема да ја кренам од него, како што ја кренав од оној што беше пред тебе.

¹⁴ Ќе го утврдам во Мојот дом и во Моето царство засекогаш, престолот негов ќе биде вечно цврст.”

17,2

2 Пет 6,7

7

2 Цар 6,21

10

Суд 2,16

12

2 Пет 7,18

13

Лк 1,32

2 Кор 6,18

Евр 1,5

14

3 Цар 2,12

Ер 33,17

Пс 131,11

2 Пет 9,8

19 ^{4 Цар 20,6} ^{Ис 37,35} ¹⁵ Сите тие зборови и целото видение Натан точно му ги раскажа на Давид.

20 *Давидовата благодарствена молитва*

^{Ис 44,6}
^{46,9}

(2 Цар 7,18-29)

21 ^{2 Мојс 6,6} ¹⁶ Тогаш царот Давид дојде, застапа пред лицето Господово и рече: „Кој сум јас, Господи Боже, и што е мојот дом, та толку ме подигна?”

22 ^{2 Мојс 19,5-6} ¹⁷ Но и тоа се покажа малку во Твоите очи, Боже; Ти навестувааш за домот на Твојот слуга далечна иднина и гледаш на мене како на голем човек, Господи Боже!

23 ^{3 Цар 8,25} ¹⁸ Што уште може да каже пред Тебе Давид, за славата на Твојот слуга? Ти го знаеш Својот слуга!

¹⁹ Господи, за Твојот слуга, според срцето Свое, Ти ги правиш сите тие големи дела, објавувајќи го сето ова величие.

²⁰ Господи, по сè она што сме го чуле со ушите свои, сличен на Тебе нема и нема Бог освен Тебе!

²¹ И кој е сличен на Твојот народ Израил, единствен народ на земјата, кај му доаѓал Бог, да го откупи за свој народ, за да се здобие со име на големи и страшни дела, преку прогонување на народите пред Твојот народ, кој го спаси од Египет, Ти.

²² Ти го направи Твојот народ Израил Свој сопствен народ засекогаш и Ти, Господи, стана негов Бог.

²³ И така, сега, о Господи, утврди го засекогаш словото, што си му го кажал на Твојот слуга и за неговиот дом, и направи, според она како што си кажал.

²⁴ Нека се зацврсти и нека се возвеличи Твоето име засекогаш, за да велат: „Господ Саваот, Бог Израилев, е Бог на Израил” и домот на Твојот слуга Давид да биде цврст пред Твоето лице.

²⁵ Зашто Ти, Боже мој, му јави на Твојот слуга дека ќе му изградиш дом, та затоа и Твојот слуга се осмели да се моли пред Тебе.

²⁶ И сега, Господи, Ти си Бог, и Ти го вети за Твојот слуга тоа добро.

²⁷ Затоа, според Твојата благонаклоност, благослови го домот на Твојот

слуга, за да биде вечен пред Твоето лице; зашто, ако Ти, Господи, го благословиши, ќе биде благословен засекогаш.”

Усїешни војни на Давид

(2 Цар 8,1-18)

18 Потоа Давид ги порази Филистејците и ги покори, па го презеде Гет и неговите села од рацете на Филистејците.

² Тој ги порази и Моавците, и Моавците му станаа поданици на Давид и му даваа данок.

³ Давид го порази и цовајскиот цар Адраазар во Хамат, кога тој одеше да ја утврди власта своја до реката Еуфрат.

⁴ И зароби Давид од него илјада коли, седум илјади коњаници и дваесет илјади пешаци; и ги уништи Давид сите коли, оставајќи од нив само сто.

⁵ Арамејците од Дамаск сакаа да му дојдат на помош на цовајскиот цар Адраазар, но Давид порази дваесет и две илјади Арамејци.

⁶ Давид постави војска во Арам кај Дамаск, и Арамејците му станаа на Давид поданици и му плаќаа данок. Така му помагаше Господ на Давид секогаш, каде и да одеше.

⁷ Давид ги заплени златните штитови, што ги носеа Хададезеровите слуги, и ги донесе во Ерусалим.

⁸ А од Тивхат и Кун, Хададезерови градови, Давид однесе мошне многу бакар. Од него Соломон ги направи бакарното море и столбовите, и бакарните садови.

⁹ Кога чу за тоа хаматскиот цар Тоу дека Давид ја поразил целата војска на цовајскиот цар Адраазар,

¹⁰ го испрати синот свој Хадорам кај царот Давид, да го поздравува и да му честита, поради тоа што војувал со Адраазар и го поразил – зашто Тоу беше во војна со Адраазар, – и по него испрати секакви садови златни, сребрени и бакарни.

¹¹ Царот Давид Му ги посвети на Господ, заедно со среброт и златото, што го беше одзел од сите народи: Едомците, Моавците, Амонците, Филистејците и Амаликијците.

18,3

1 Мојс 2,14

4

1 Мојс 49,6

8

3 Цар 7,23

2 Лет 4,2-5

ПРВА КНИГА ЛЕТОПИСИ

12 ^{3 Цар 11,15} И Авеса, синот на Саруја во Солената Долина порази осумнаесет илјади Едомци;

13 и постави во Едом војска, и сите Едомци му станаа поданици на Давид. Господ му помагаше на Давид секогаш, каде и да одеше.

14 И царуваше Давид над сиот Израил и делеше суд и правда на сиот народ свој.

15 ^{4 Мојс 21,32} Жоав, Саруевиот син, беше војвода над војската, а Јосафат, Ахилудовиот син – летописец,

16 ^{1 Мојс 34,30} Садок, синот на Ахитув, и Авимелех, синот на Авијатаров, беа свештеници, а Шавша – писар,

17 Ванеја, синот на Јехојада, беше над Керетијците и Пелетијците, додека синовите Давидови беа први до царот.

*Давид ги йоразува
Амонците и Арамејците*

(2 Цар 10,1-19)

19 Потоа умре Нахас, цар амонски, и место него стана цар синот негов.

² Тогаш Давид рече: „Ќе покажам милост кон Анон, Нахасовиот син, заради доброто, што ми го направи таткото негов.“ И Давид испрати пратеници за да му изразат сочувство за татко му. Давидовите слуги дојдоа во земјата на Амонците, кај Анон, за да го утешат.

³ Но амонските началници му рекоа на Анон: „Зар мислиш дека поради почит кон татко ти, Давид испрати кај тебе утешители? Зар слугите негови не дошле кај тебе за да разузнаат и да ја разгледаат земјата, та да ја завладеат?“

⁴ Тогаш Анон ги фати слугите Давидови и ги избричи и им ја потсече облеката до половина, до крстот, и ги испрати.

⁵ И тие си отидоа. Кога му соопштија на Давид за тие луѓе, тој испрати да ги пречекаат, бидејќи беа необично многу обезличени, за да им порачаат од царот: „Останете во Ерихон, додека да ви пораснат брадите, тогаш вратете се!“

⁶ Кога Амонците видоа дека му станале омразни на Давид, тогаш Анон и Амонците испратија илјада кикари сре-

бро, за да најмат коли и коњаници од Арам Нахараим и од Арамејците од Мааха и од Цова.

⁷ И најмија триесет и две илјади коли, а царот на Мааха со народот негов, дојде и се улогори спроти Медева. Се собраа и Амонците од градовите свои и излегоа на војна.

⁸ Кога Давид чу за тоа, го испрати Жоав со сета војска – јунаци.

⁹ Амонците излегоа и се наредија за борба пред градските порти, а царевите, што беа дошле, – одделно во полето.

¹⁰ Жоав, откако виде дека му претстои борба однапред и одзади, ги одбра сите избрани војници во Израил и ги нареди спроти Арамејците.

¹¹ А другиот дел од народот му го довери на братот свој Авеса, за да се распореди спроти Амонците.

¹² И тогаш рече: „Ако Арамејците почнат да ме надвиваат, ќе ми помогнеш ти; ако, пак, Амонците почнат да те надвиваат тебе, јас ќе ти помогнам.“

¹³ Биди храбар, и да стоиме цврсто за нашиот народ и за градовите на нашиот Бог, а Господ нека направи, како што Му е угодно.“

¹⁴ И влезе Жоав и луѓето, што беа со него, во борба со Арамејците, и тие избегаа од него.

¹⁵ Амонците, пак, штом видоа дека Арамејците бегаа, избегаа и тие од братот негов Авеса, и навлегоа во градот. Тогаш Жоав се врати во Ерусалим.

¹⁶ Арамејците, откако видоа дека се победени од Израилците, испратија пратеници и ги изведоа Арамејците, што беа од онаа страна на реката; ги предводеше Шофах, воен началник Хададезеров.

¹⁷ Кога му соопштија за тоа на Давид, тој ги собра сите Израилци, го преминаа Јордан и, откако дојде кај нив, се распореди спроти нив. И влезе Давид во борба со Арамејците, и тие се судрија со него.

¹⁸ И Арамејците избегаа од Израилците, и Давид им уништи седум илјади коли на Арамејците, и четириесет илјади пешаци, а воениот началник Шофах го уби.

7
^{4 Мојс 21,30}

11
^{1 Цар 26,6}

20,1Амос 1,
13-15**4**1 Мојс 14,5
Ис.Н. 10,33**5**

1 Цар 17,7

¹⁹ Кога видоа луѓето на Адразар дека Израилците ги поразилја, со Давид склучилја мир и му се потчинија. И Арамејците не се осмелуваа повеќе да им помагаат на Амонците.

Освојување на градоџ Рава

(2 Цар 12,26-31)

20 По една година, во времето, кога царевите излегуваа во војна, Јоав ја изведе војската и почна да ја опустошува амонската земја, и отиде, па ја опседна Рава. А Давид беше останал во Ерусалим. Јоав ја освои Рава и ја разруши.

² И го зеде Давид венецот на царот нивен од главата негова; во него се најде талант злато на мерка, и скапоцени камења имаше на него; му го ставилја на главата на Давид. И прилично голем плен изнесоа од градот.

³ А луѓето, што беа во него, ги изведуваше и ги тераше да работат со триони, со железни чекани и секири. Така постапи Давид со амонските градови; па се врати Давид и сиот народ во Ерусалим.

Борба џроџив филистејскиџ цинови

(2 Цар 21,15-22)

⁴ Потоа изби војна со Филистејците во Гезер. Тогаш Хушанецот Сивхај го уби Сипај, еден од Рефаимовите потомци. И тие беа покорени.

⁵ И пак имаше војна со Филистејците. Тогаш Елханан, синот Јаиров, го уби Лахмиј, Голијатовиот брат, од Гет, на кого дршката на копјето беше колку ткаечко кросно.

⁶ Имаше борба и во Гет. Таму имаше еден човек со голем раст, на кого прстите му беа по шест – вкупно дваесет и четири. И тој беше од Рефаимовите потомци.

⁷ Тој го навредуваше Израил, но Јонатан, син на Давидовиот брат Шима, го уби.

⁸ Тие се беа родиле од Рефаимовците во Гет, и паднаа од раката на Давид и од рацете на слугите негови.

Давид џрави џоџис на војскаџа

(2 Цар 24:1-25)

21 Се крена сатаната против Израил и го поттикна Давид да ги преброи Израилците.

² И Давид му рече на Јоав и на началниците народни: „Одете, пребројте ги Израилците од Вирсавија до Дан, и соопштете ми за да го знам нивниот број.”

³ Јоав рече: „Да го намножи Господ народот Свој стопати повеќе, отколку што е! Сите тие, господаре мој, царе, нели се слуги на мојот господар? Зошто го бара тоа мојот господар? Зошто тоа да му стане причина за вина на Израил?”

⁴ Но царскиот збор надвлдеа над Јоав. И отиде Јоав, та го обиколи сиот Израил, и дојде во Ерусалим.

⁵ И му даде Јоав на Давид список на преброениот народ. Сите Израилци беа еден милион и сто илјади мажи мечоносци, и Јудејци четирестотини и седумдесет илјади мечоносци.

⁶ А левитите и Венијаминовите племиња не ги преброи со нив, зашто царскиот збор му беше одвретен на Јоав.

⁷ Тоа нешто Му беше мрско на Бога, и Тој го порази Израил.

⁸ И Давид Му рече на Бога: „Многу згрешив, што го направив тоа. Сега прости му ја вината на Твојот слуга, зашто постапав многу неразумно.”

⁹ И му рече Господ на Гад, јасновидецот Давидов:

¹⁰ „Оди и кажи му на Давид: вака вели Господ: три казни ти предлагам; избери си една од нив, и Јас ќе ја испратам врз тебе.”

¹¹ Дојде Гад кај Давид и му рече: „Така вели Господ, избери си:

¹² „или три години глад, или три месеци да бидеш прогонуван од твоите непријатели, и мечот на твоите непријатели да се допира до тебе; или три дена мечот Господов и помор по земјата и ангел Господов да убива по сите предели на Израил.” И така, види што да Му одговорам на Оној, Кој ме испрати со овие зборови.”

21,1Пс 108,6
2 Пет 18,21**3**

5 Мојс 1,11

91 Цар 9,9
22,5**12**5 Мојс
32,24

ПРВА КНИГА ЛЕТОПИСИ

13 ¹³ Давид му одговори на Гад: „Многу ми е тешко, но подобро да паднам во рацете на Господ, зашто милосрдието Негово е многу големо; само да не паднам во рацете човечки.”

15 ¹⁴ И испрати Господ помор на Израил, и умреа седумдесет илјади души Израилци.

16 ¹⁵ Па го испрати Господ ангелот во Ерусалим, за да го истребува. И кога почна да го истребува, Господ виде и се нажали поради тоа зло, и му рече на ангелот истребител: „Доста! Сега спушти ја раката своја!” А ангелот тогаш стоеше над гумното на Јевусиецот Орнан.

17 ¹⁶ Давид ги крена очите и го виде ангелот Господов како стои меѓу небото и земјата со гол меч во раката негова, протегнат над Ерусалим; и падна Давид ничкум со началниците, покрити со вреќишта.

18 ¹⁷ И Му рече Давид на Господ: „Нели јас наредив да го пребројат народот? Јас згрешив, јас направив зло, а овие овци што направиле? Господи, Боже мој! Нека биде Твојата рака врз мене и врз мојот татков дом, а не врз Твојот народ, за да го погубиш.”

19 ¹⁸ И ангелот Господов му рече на Гад, за да му каже на Давид: „Нека дојде Давид и нека постави жртвеник на Господ врз гумното на Јевусиецот Орнан.”

20 ¹⁹ Давид отиде, според зборовите на Гад, кој му говореше од името Господово.

21 ²⁰ Орнан се сврте, го виде ангелот, а четворицата синови негови се сокрија. Орнан тогаш вршеше пченица.

22 ²¹ Дојде Давид кај Орнан. Орнан, откако погледа и го виде Давид, излезе од гумното и му се поклонил на Давид ничкум до земја.

23 ²² Давид му рече на Орнан: „Дај ми го местото на гумново, јас ќе Му изградам на него жртвеник на Господ; дај ми го за онолку колку што чини, за да се прекине истребувањето на народот.”

24 ²³ Орнан му одговори на Давид: „Зем го: нека мојот цар–господар прави што му е волја; све, ги давам и воловите за сепаленици, и плуговите–за дрва, и

пченицата – за принос; сето тоа го давам како дар.”

²⁴ Царот Давид му рече на Орнан: „Не, јас сакам да го купам тоа од тебе за онолку колку што чини, зашто нема да Му принесувам на Господ твој имот и нема да принесувам сепаленици од нешто, земено како подарок.”

²⁵ И Давид му даде на Орнан за она место шестотини шекели злато.

²⁶ Па Му изгради Давид таму жртвеник на Господ и Му принесе сепаленици и помирителни жртви; и Го призва Господа, и Тој го послуша, испраќајќи оган од небото врз жртвеникот за сепаленици.

²⁷ Тогаш Господ му рече на ангелот: „Врати го мечот свој во ножницата негова!”

²⁸ Во тоа време Давид, откако виде дека Господ го послуша на гумното на Јевусиецот Орнан, таму принесе жртва.

²⁹ А Господовата скинија, што беше ја направил Мојсеј во пустината, и жртвеникот за сепаленици во тоа време се најдоа на Гаваонското возвишение.

³⁰ И Давид не можеше да оди таму, за да Го побара Бога, зашто беше уплашен од мечот на ангелот Господов.

*Давидовајќа подготвка за
градење храм на Госјод Бој*

22 И рече Давид: „Еве го домот на Господ Бог, све го и жртвеникот за сепаленици на Израил.”

² Па заповеда Давид да ги соберат придојдените, што беа во земјата израилска и одреди каменоделци да делкаат камења за изградба на дом Божји.

³ Давид подготви уште многу железо за шајки по крилата на вратите и за куки, и многу бакар – без мерка,

⁴ и кедрово дрво без број, зашто Сидонците и Тирците му доставија на Давид многу кедрово дрво.

⁵ И рече Давид: „Синот мој Соломон е млад и слаб, а домот, што ќе се гради за Господ, треба да биде многу величествен, за слава и за приказ по сите земји; затоа јас ќе му приготвам сè што треба за него.” И приготви Давид до смртта своја многу.

26

² Мојс
19,18
³ Мојс 9,24
Суд 6,21

29

Ис.Н. 9,3

22,1

¹ Мојс
28,17

2-5

³ Цар 5,
14-31

2

⁵ Мојс
20,11
³ Цар 5,16-
17

Ис 56,6
Езл 3,7
2.Лет 8,10

3

³ Цар 7,47

5

³ Цар 3,7
2.Лет 2,6

6 И го повика синот свој Соломон и дела 7,47 му заповеда да Му изгради дом на Господ, Бог Израилев.

7-10 И му рече Давид на Соломон: „Сине, 2 Цар 7, 1-17 имав на срце да изградам дом на името на мојот Господ, Бог,

7 5 Мојс 12,5,11 3 Цар 8,17 **8** но дојде кон мене словото Господово и ми се рече: „Ти си пролеал многу крв и си водел големи војни; ти не бива да градиш дом на името Мое, зашто си пролеал многу крв на земјата пред лицето Мое.

9 Еве, ќе ти се роди син: тој ќе биде 2 Цар 12,24 3 Цар 5,3 **10** мирен човек; ќе му дадам спокојство од сите околни непријатели, затоа името негово ќе биде Соломон. Во неговите дни ќе му дадам на Израил мир и спокојство.

11 Тој ќе изгради дом на името Мое и 1 Цар 16,16 **12** ќе Ми биде син, а Јас нему – Татко, и така ќе го зацврсти престолот на царството негово над Израил до века.”

13 А сега, сине, Господ нека биде со 5 Мојс 31,6,23 Ис.Н. 1,6-9 3 Цар 2,3 **14** тебе, та да имаш благослов и да Му изградиш дом на Господ, твојот Бог, според тоа како што Тој рече за тебе.

15 Да ти даде Господ мудрост и разум 3 Цар 5, 26-28 Езд 3,7 **16** и да те постави над Израил; и запази го законот на Господ, твојот Бог!

18 Така ќе имаш успех, кога ќе земеш 2 Цар 7,1 да ги извршуваш наредбите и законите, што Господ му ги заповеда на Мојсеј за Израил. Биди цврст и храбар, не плаши се и не паѓај со духот!

14 И еве, јас со мака приготвив за домот Господов сто илјади кикари злато, илјада кикари сребро, а бакарот и железото мерка немаат, зашто се во големи количини; дрва и камења исто така подготвив, а ти придодај уште кон тоа.

15 Имаш многу работници, и каменоделци, и резбари, и дрводелци, и вешти луѓе за секаква работа.

16 Злато, сребро, бакар и железо – без број; продолжи и работи; Господ ќе биде со тебе.”

17 И им заповеда Давид на сите началници израилски да му помагаат на синот негов Соломон:

18 „Зар не е со вас Господ, Бог наш, Кој ви даде спокојство од секаде? Зашто Тој ги предаде во мои раце жите-

лите на оваа земја, и земјата се покори пред Господ и пред Неговиот народ.

19 И така, расположете го срцето свое и душата своја, за да Го побарате Господ, вашиот Бог. Станете и изградете Му светилиште на Господ Бог, за да го пренесете ковчегот на заветот Господов и свештените садови Божји во домот, што ќе се гради на името Господово!”

Бројој на левиитите и нивната служба

23 Кога остаре и се засити од животот, Давид го постави за цар над Израил синот свој Соломон.

2 И ги собра сите началници израилски, свештениците и левитите;

3 а левитите од триесет години и нагоре беа преброени: бројот нивни, на сите до еден, беше триесет и осум илјади души.

4 Од нив беа определени за работа во домот Господов дваесет и четири илјади, писари и судии – шест илјади,

5 четири илјади вратари и четири илјади, оние што ќе Го слават Господа со свирки, направени од Давид за прославување на Господ.

6 И ги подели Давид на смени според Левиевите синови – Гирсон, Каат и Мерари.

7 Од Гирсоновите беа: Ладан и Семеј.

8 Синови Ладанови: прв Јехиил, Зетам и Јоил – тројца.

9 Синови Семееви: Шеломит, Хазииел и Аран – тројца. Тие беа Ладанови родовски началници.

10 А и уште синовите Семееви: Јахат, Зина, Јеус, Берија. Тоа беа синови Семееви – уште четворица.

11 Јахат беше главен, Зина втор; Јеус и Берија имаа малку деца, затоа беа приброени со татковиот дом.

12 Синовите Каатови: Амрам, Ицхар, Хеврон и Узиил – четворица.

13 Синовите Амрамови: Арон и Мојсеј. Арон беше определен да ги посветува најсветите работи до века, тој и синовите негови, за да кадат пред лицето на Господ, да Му служат и да го благословуваат Неговото име до века.

19
2 Лет 7,14

23,1

3 Цар 1,1,30
2 Лет 19,8

3
4 Мојс 4,3
8,24

4
Ез 44,24
Неем 4,11
2 Лет 19,8

5
4 Мојс 3,17
Пс 91,2
Неем 12,45
2 Лет 8,14

12
2 Мојс 6,18

13
2 Мојс 6,20
30,7-10
4 Мојс 6,23

ПРВА КНИГА ЛЕТОПИСИ

14 ¹⁴ А Мојсеј, човек Божји, и синовите негови беа придодадени кон Левиевото племе.

15 ¹⁵ Синови Мојсееви: Гершом и Елиезер.

21 ¹⁶ Синови Гершомови: прв беше Шевуел.

22 ¹⁷ Синови Елиезерови беа: прв Рихавија. Други синови Елиезер немаше; а Рихавија имаше многу синови.

24 ¹⁸ Синови Јицхарови: прв Шеломит.

26 ¹⁹ Синови Хевронови: прв Јерија, втор Амарија, трет Јахазилел и четврти Јекамам.

28-32 ²⁰ Синови Узиилови: прв Миха и втор Јишија.

21 Синови Мерариеви: Махли и Муши. Синови Махлиеви: Елеазар и Кис.

22 Елеазар умре и немаше синови, туку само ќерки; и се оженија со нив синови Кисови, нивни братучеди.

23 Синови Мушиеви: Махли, Едер и Јеремот – тројца.

24 Тоа беа синовите Левиеви според домовите на татковците нивни, глави на домовите, што беа преброени сите до еден по име, а кои ги вршеа службите во домот Господов, од дваесет години нагоре.

25 Зашто Давид рече: „Господ, Бог Израилев, му даде мир на Својот народ и го насели во Ерусалим засекогаш,

26 та левитите нема да имаат потреба да ја носат скинијата и секакви нејзини предмети за служење во неа.”

27 Затоа, според последните Давидови заповеди, беа преброени левитите од дваесет години и нагоре,

28 за да бидат покрај синовите Аронови, да служат во домот Господов, во дворот и во тремовите, да пазат на чистота во целото светилиште и да ја извршуваат секоја служба во Божјиот дом;

29 да ги надгледуваат принесените левови, пченичното брашно за лебен принос, пресните пити, сè печено и пржено и над сите мерки и тежини;

30 секое утро да стојат за да благодарат и да Го славословат Господа, како и навечер,

31 при сите сепаленици, принесувани на Господ во саботни дни, во новомесечијата и во празниците според бројот, како што е заповедано за нив, – постојано пред лицето на Господ, –

32 и да ја пазат скинијата на собранието, светилиштето и синовите Аронови, нивни браќа, на службите во домот Господов.

Задолженијата на свештениците

24 Еве ги и одделите на синовите Аронови: Аронови синови беа: Надав, Авиху, Елеазар и Итамар.

2 Надав и Авиху умреа пред таткото свој, а синови немаа, затоа свештеничката служба ја извршуваа Елеазар и Итамар.

3 И Давид ги распореди: Садок – од синовите Елеазарови, и Ахимелех – од синовите Итамарови, според редот на службите нивни.

4 И се најде дека меѓу синовите Елеазарови имаше повеќе началници, отколку меѓу синовите Итамарови. И тој ги распореди вака: од синовите Елеазарови – шеснаесет началници, а од синовите Итамарови – осум.

5 А ги распоредуваа со ждрепка, зашто началниците во светилиштето и началниците пред Бога беа од синовите Елеазарови и од синовите Итамарови;

6 и ги запиша Шемаја, синот Натанаилов, писар од левитите, пред царот и началниците и пред свештениците Садок и Ахимелех, Авијатаровиот син, и пред началниците на свештеничките и левитските домови: кога се фрлаше ждрепка, зедао еден од Елеазаровиот род, потоа зедао еден од Итамаровиот род.

7 Првата ждрепка падна на Јојарив, вториот за Једаја,

8 третиот – за Харим, четвртиот – за Сеорим,

9 петтиот – за Малкија, шестиот – за Мијамин,

10 седмиот – за Хакоц, осмиот – за Авија,

11 деветтиот – за Јешуа, десеттиот – за Шеханија,

314 Цар 4,23
Ис 1,13-14
Кол 2,16**32**4 Мојс 3,6-8,38
Ез 44,14
2 Лет 23,18**24,2**

3 Мојс 10,1-2

3

2 Цар 8,17

7Езд 2,36
Неем 12,6**8**

Езд 2,39

- 19** ¹² единаесеттиот – за Елијашив, два-наесеттиот – за Јаким,
¹³ тринаесеттиот – за Хупа, четиринаесеттиот – за Јешевав,
¹⁴ петнаесеттиот – за Билга, шеснаесеттиот – за Имер,
¹⁵ седумнаесеттиот – за Хезир, осумнаесеттиот – за Хапицец,
¹⁶ деветнаесеттиот – за Петахија, дваесеттиот – за Езекил,
¹⁷ дваесет и првиот – за Јахин, дваесет и вториот – за Гамул,
¹⁸ дваесет и третиот – за Делаја, дваесет и четвртиот – за Маазјаху.
¹⁹ Тоа беше нивниот ред за службата нивна за доаѓање во домот Господов, според наредбата за нив, утврдена од таткото нивни Арон, како што му беше заповедал Господ, Бог Израилев.

Распоред на левишките

- ²⁰ Кај другите Левиеви синови распоредот беше: од синовите Амрамови – Шуваел; од Шувасловите синови – Јехдеја;
²¹ од Рихавија синот Јешија беше прв;
²² од Јицхар – Шеломот; од Шеломотовите синови – Јахат;
²³ од синовите Хевронови, прв беше Јерија, втор – Амарија, трет Јахазииел, четврти – Јекамам.
²⁴ Од Узиловите синови – Миха; од Миховите синови – Шамир.
²⁵ Брат на Миха беше Јишаја; од Јесеевите синови – Захарија.
²⁶ Од синовите Мерариеви – Махли и Муши; од синовите Јаазиини – Бено.
²⁷ Синови Мерариеви од Јаазија – Шохам, Закур и Иври.
²⁸ Од Махли – Елеазар: тој немаше синови.
²⁹ Од Кис и од синовите Кисови – Јерахмеел;
³⁰ синови Мушиеве – Махли, Едер и Јеремот. Тоа беа синовите левитски според поколенијата нивни.
³¹ И тие фрлија ждрепка заедно со браќата свои, Аронови синови, пред лицето на царот Давид и Садок и Ахимелех и началниците на свештеничките и левитските редови: началникот на родот заедно со најмладиот брат свој.

Дваесет и четири реда ѓејачи на свештеничките песни

25 Царот Давид и војводите ги избраа за служба синовите Асафови, Еманови и Једутунови, за да пеат пророчки песни на лири, харфи и кимвали; беа одредени за работа во службата своја:

² од синовите Асафови: Закур, Јосиф, Нетанија и Ашарела, синови Асафови, под раководство на Асаф, кој пееше пророчки песни според уредба на царот.

³ Од Једутун – синовите Једутунови: Годолија, Цериј, Јешаја, Семеј, Хашавија и Матитија, шестмина, под раководство на татко си Једутун, кој пееше пророчки песни со лира и Го славословеше Господа.

⁴ Од Еман – синовите Еманови: Букија, Матанија, Узиил, Шевуел, Јеремот, Ананија, Ананија, Елијата, Гидалтиј, Ромамтиј, Езер, Јошбекаша, Малотиј, Хотир и Махазииот.

⁵ Сите тие беа синови на Еман, царскиот јасновидец, определени според зборовите Божји, да ја вознесуваат славата. Бог му беше дал на Еман четиринаесет синови и три ќерки.

⁶ Сите тие, под водство на татко си пееја во домот Господов на кимвали, харфи и лири за службата во домот Божји според упатството од царот, или од Асаф, Једутун и Еман.

⁷ Бројот нивни, заедно со браќата нивни, обучени да пеат пред Господ, на сите што ја знаеја таа вештина беше двесте осумдесет и осум.

⁸ А фрлија и ждрепка за смените на службата, малите заедно со големите, учителите заедно со учениците.

⁹ Првата ждрепка падна на Асаф за Јосиф; вториот – на Годолија со браќата негови и синовите негови; тие беа дванаесет;

¹⁰ третиот – на Закур со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

¹¹ четвртиот – на Јиприј со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

¹² петтиот – на Нетанија со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

25,1

1 Цар 10,5
 4 Цар 3,15
 Неем 11,17
 2 Лет 5,12

3

Пс 32,2

¹³ шестиот – на Букија со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

¹⁴ седмиот – на Јешарела со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

¹⁵ осмиот – на Јешаја со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

¹⁶ деветтиот – на Матанија со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

¹⁷ десеттиот – на Семеј со синовите негови и браќата негови; сите заедно дванаесет;

¹⁸ единаесеттиот – на Азарел со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

¹⁹ дванаесеттиот – на Хашавија со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

²⁰ тринаесеттиот – на Шувал со синовите негови и браќата негови; сите заедно дванаесет;

²¹ четиринаесеттиот – на Матитија со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

²² петнаесеттиот – на Јеремот со синовите свои и браќата свои; тие беа дванаесет;

²³ шеснаесеттиот – на Ананија со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

²⁴ седумнаесеттиот – на Јопбекаша со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

²⁵ осумнаесеттиот – на Ананија со синовите негови и браќата негови; вкупно дванаесет;

²⁶ деветнаесеттиот – на Малотиј со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет;

²⁷ дваесеттиот – Елијата со синовите негови и браќата негови; вкупно дванаесет;

²⁸ дваесет и првиот – на Хотир со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

²⁹ дваесет и вториот – на Гидалтиј со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

³⁰ дваесет и третиот – Махазиот со синовите негови и браќата негови; тие беа дванаесет;

³¹ дваесет и четвртиот – на Ромапти-Езер со синовите негови и браќата негови; и тие беа дванаесет.

Чувариите на храмои

26 Еве го распоредот на вратарите: од Кореовците: Мешелемија, Кореев син, од синовите Асафови.

² Синови на Мешелемија: првороден Захарија, втор – Једиаел, трет – Зевација, четврти – Јатниел,

³ петти – Елам, шести – Јоханан, седми – Елјехонај.

⁴ Синови Аведарови: првороден Шемаја, втор – Јозавад, трет – Јоах, четврти – Сахар, петти – Натанаил,

⁵ шести – Амиел, седми – Исахар, осми – Пеулетај, зашто Бог го беше благословил.

⁶ На синот негов Шемаја му се родија исто така синови, кои имаа власт во родот свој, бидејќи беа мажи силни.

⁷ Синови Шемаеви: Отни, Рафаил, Овид и Елзавад, и неговите браќа, мажи храбри: Елијуј, Семахија (и Јеваком).

⁸ Сите тие беа од синовите на Аведар; тие и синовите нивни и браќата нивни беа мажи погодни и за служба способни: Аведар ги имаше шесет и двајца.

⁹ Мешелемија имаше синови и браќа, мажи способни – осумнаесет.

¹⁰ Хоса, од синовите Мераријеви, ги имаше синовите: Шимри, старешина, иако не беше првороден, но татко му го беше поставил за старешина;

¹¹ втор – Хелкија, трет, – Тевалија, четврти – Захарија; сите синови и браќа на Хоса беа тринаесет.

¹² Тоа беше распоредот на вратарите според началниците на родовите, способни за служба заедно со браќата свои, за да служат во домот Господов.

¹³ Тие фрлија ждрепка, како малиот, така и големиот, според домовите на своите татковци, за секоја врата.

¹⁴ Ждрепката за источната му се падна на Шелемија; фрлија ждрепка и за синот негов Захарија, мудар советник, и ждрепката му се падна за северната.

26,4-5

13,14
2 Цар 6,11

10

5 Мојс
21,16-17

15 На Аведар – за јужната, а на синовите негови – кај складовите.

19 На Шупим и на Хоса на запад при Шалехетската врата, каде што патот се издига угоре и каде што стои стража спроти стража.

28 Кон исток имаше по шестмина левити, кон север – по четири, кон југ – по четири, а кај складовите – по двајца.

29 Кон запад на патот кај тремот – по четири, а кај самиот трем – по двајца.

18 Кон запад на патот кај тремот – по четири, а кај самиот трем – по двајца.

19 Тоа беше распоредот на вратарите од синовите Кореови и синовите Мера-риevi.

Друѓи служби во храмоѝ

20 А браќата нивни левитите ја надгледуваа ризницата на домот Божји и ризницата на посветените работи.

21 Меѓу синовите на Ладан, Гирсон син, старешини на домовите од Ладан Гирсонски, беа синовите на Јехиил.

22 И синовите Јехиилови: Зетам и братот му Јоил ја надгледуваа ризницата на Господовиот дом,

23 заедно со потомците на Амрам, Лицхар, Хеврон и Узиил.

24 Шевуел, син на Гершом, Мојсеев син, беше надзорник на ризниците.

25 Брат му Елиезер имаше син Рихавија, а тој – син Јешаија, а тој – син Јорам, а тој – син Зихриј, а тој – син Шеломит.

26 Шеломит и браќата негови ги надгледуваа сите ризници на светите работи, што ги беше посветил царот Давид и родоначалниците и илјадниците, стотниците, и војсководачите.

27 Од воениот плен тие посветуваа за одржување на домот Господов.

28 И сè, што беше посветил Самоил пророкот, и Саул, синот Кисов, и Авенир, синот Ниров, и Јоав, синот на Саруја, сето посветено беше под рацете на Шеломит, и браќата негови.

Задолженијата за осџананијите левитии

29 Од родот Лицхаров: Хонанија и синовите негови беа одредени за надворешна служба во Израил, за писари и судии.

30 Од родот Хевронов: Хашавија и браќата негови, храбри мажи, илјада и седумстотини, имаа надзор над Израил, од оваа страна на Јордан, кон исток, за сите работи во службата Господова и во царската служба.

31 Во родот Хевронов Јерија беше началник на Хевроновците, во нивните родови, во поколенијата нивни. Тие беа преброени во четириесеттата година од Давидовото царување, и меѓу нив се најдоа јунаци мажи во Јазер Галаадски.

32 И браќата негови, мажи способни, две илјади и седумстотини, беа началници на домовите. Нив ги постави царот Давид над племето Рувимово и Гадово и половината од племето Манасиево за сите Божји и царски работи.

Воено и цивилно уредување

27 Еве ги синовите Израилеви според нивниот број, началници на родовите, илјадници, стотници и чиновници, кои по одделенија му служеа на царот во сите работи, доаѓајќи и заминувајќи секој месец, во текот на сите месеци во годината. Во секое одделение тие беа по дваесет и четири илјади.

2 Над првото одделение, за првиот месец, началник беше Јашовам, син Завдиелов; во одделението негово имаше дваесет и четири илјади;

3 тој беше од потомците на Фарес и началник над сите воени началници во првиот месец.

4 Над одделенето за вториот месец беше Додај, Ахохиецот; во одделението негово беше и началникот Миклот; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

5 Третиот главен воен началник, за третиот месец, беше Ванеја, син на свештеникот Јехојада; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади;

6 тој, Ванеја, беше еден од триесетте јунаци и нивни началник, и во неговото одделение се наоѓаше неговиот син Амизавад.

7 Четвртиот, за четвртиот месец, беше Асаил, Јоавов брат, и по него синот

31
2 Цар 5,8

27,2
11,11
2 Цар 23,8

4
2 Цар 23,9

5-6
11,22-25

5
2 Цар 23,20

7
2 Цар 2,18

9 негов Зевадија; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.
 2 Цар 23,26

11 Петтиот, за петтиот месец, беше началникот Шамхут, син на Израх; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.
 2 Цар 21,18

15 Шести, за шестиот месец, беше Ира, син на Икеш, Текоецот; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.
 Ис.Н. 15,17
 2 Цар 23,29

10 Седми за седмиот месец, беше пелонјанецот Хелец, од Ефремовите синови; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

11 Осми, за осмиот месец, беше Сивхај, хушанчанецот од родот на Зерах; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

12 Деветти, за деветтиот месец, беше Авиезер, од Анатот, од синовите Венијаминови; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

13 Десетти, за десеттиот месец, беше Махарај, Нетофатец, од родот на Зерах; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

14 Единаесетти, за единаесеттиот месец, беше Ванеја, од Пиратон, од синовите Ефремови; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

15 Дванаесетти, за дванаесеттиот месец, беше нетофатецот Хелдај, од потомците на Готониил; и во неговото одделение имаше дваесет и четири илјади.

Кнезови во Израил

16 А над Израилевите племиња началници беа: во Рувимовото – кнезот Елизер, Зихријевиот син; во Симеоновото – Сафатија, Мааховиот син;

17 во Левиевото – Хашавија, син Кемуелов; во Ароновото – Садок;

18 во Јудиното – Елијуј, од Давидовите браќа; во Исахаровиот – Амвриј, Михаилов син;

19 во Завулоновото – Јишмаја, Авдиев син; во Нефталимовото Јеремот, Азриилов син;

20 во Ефремовото – Осија, Азасиевиот син; во едната половина од Манасиевото племе – Јоил, Федаевиот син;

21 во другата половина од Манасиевото племе во Галаад – Идо, Захариевиот син; во Венијаминовото – Јасиел, Авнеровиот син;

22 во Дановото – Азарел, Јерохамовиот син. Тоа беа водачите на Израилевите племиња.

23 Давид не ги преброи оние што беа од дваесет години и подолу, зашто Господ беше рекол дека ќе го размножи Израил како ѕвездите небески.

24 Саруевиот син Јоав го почна пребројувањето, но не го доврши, и гнев Божји дојде врз Израил поради тоа пребројување, и тоа не се впиша во летописите на царот Давид.

Службеници над царскиите ризници и имоши

25 Над царските ризници беше Азмавет, Адиселовиот син, а над богатствата во полето, во градовите, во селата и во кулите – Јонатан, Озиевиот син;

26 а над оние што работеа по полињата и ја обработуваа земјата беше Езри, Келуовиот син;

27 над лозјата – Семеј од Рама, а над визбите со вино во лозјата – Завдиј, Шефамиецот.

28 над маслините и смоквите во полињата – Гедерецот Ваал-Ханан, а над складовите за масло – Јоас;

29 над крупниот добиток, што пасеше во Сарон – Саронецот Шитрај, а над добитокот во долините – Шафат, синот на Адлај;

30 над камилите – Исмаилецот Овил; над магариците – Мероканецот Јехдеја;

31 над ситниот добиток – Хагриецот Јазиз. Сите тие беа началници над цар Давидовиот имот;

Давидови советници

32 Јонатан, Давидовиот чичко, беше советник, човек умен и писмен; и Јехиил, Ахмониевиот син, беше со царските синови;

33 Ахитофел беше царев советник; а Кушиј Аркиецот – царев пријател;

34 а по Ахитофел дојдоа Јехојада, Бенаевиот син, и Авијатар; Јоав, пак, беше началник на царската војска.

23
 1 Мојс 12,2
 15,5
 2 Цар 24,1

24
 21
 2 Цар 24,15

33
 2 Цар 15,12,37

34
 1 Цар 22,20

21 зашто Господ, мојот Бог, е со тебе: Тој нема да отстапи од тебе и нема да те остави, додека не ја свршиш целата потребна работа за домот Господов.

29,1 ²¹ Еве ги одделите на свештениците и левитите за секоја служба при Божјиот дом. За секоја работа имаш ревносни мажи, искусни за секоја работа, и началниците и сиот народ се подготвени за сите твои заповеди.”

3 *Прилози за изградба на храмој*

29 Тогаш царот Давид му кажа на целото собрание: „Синот мој,

5 Соломон, кого Сам Бог го избра, е млад и нежен, а работата е голема, зашто таа зграда нема да биде за човек, туку за Господ Бог.

6 ² Со сите сили приготвив за домот на мојот Бог злато за златните предмети, сребро за сребрените и бакар за бакарните, железо за железните и дрво за дрвените, ониксов камен и камења за украсување, камења убави и шарени, секакви скапи камења и многу мермер;

8 ³ и уште, од љубов кон домот на мојот Бог, што имам сопствено злато и сребро, и него го давам за домот на мојот Бог, покрај сето она, што сум го приготвил за светиот дом:

⁴ три илјади кикари злато, офирско злато, и седум илјади кикари чисто сребро за обложување на сидовите на зградите,

⁵ за сите златни предмети, за сите сребрени и за сите изработки од уметнички раце. Нема ли уште некој доброволно да даде прилог денес за Господ?”

⁶ Тогаш родоначалниците и началниците на израилските племиња, илјадниците и стотниците и надзорниците на царските работи почнаа да донесуваат доброволни прилози.

⁷ И дадоа за уредување на Божјиот дом пет илјади кикари и десет илјади даријки злато, десет илјади кикари сребро, осумнаесет илјади кикари бакар и сто илјади кикари железо.

⁸ И оние, што имаа скапоцени камења, ги даваа и нив во ризницата на домот Господов, во рацете на Гирсонецот Јехиил.

⁹ И народот се радуваше на нивната сесрдност, зашто тие од сè срце жртвуваа за Господ, па и Давид многу се радуваше.

Благодарносѝа на Давид кон Госјод Бој

¹⁰ Тогаш го благослови Давид Господа пред целото собрание и рече: „Благословен си, Господи Боже Израилев, отсекогаш и засекогаш!

¹¹ Твое е, Господи, и величието, и силата, и славата, и победата, и блесокот; и сè, што е на небото и на земјата, Твое е; Твое е, Господи, царството, Ти стоиш над сè одозгора како Владетел.

¹² Од Тебе се и богатството и славата; Ти владеш над сè, во Твојата рака е и силата и цврстината, и во Твоја власт е да издигнеш и да зацврстиш сè.

¹³ И сега, Боже наш, Те славиме и го фалиме Твоето величествено име.

¹⁴ Зашто, кој сум јас, и кој е мојот народ, та можеме да жртвуваме толку? Но од Тебе е сè, и добиеното од Твојата рака Ти го дадовме;

¹⁵ зашто ние сме тугинци пред Тебе и придојдени, како и сите наши татковци; нашите дни се како сенка на земјата, и нема надеж.

¹⁶ Господи, Боже наш! Сето ова богатство, што го приготвивме, за да Ти изградиме дом Тебе, на Твоето свето име, е од Твоја рака, и сè е Твое.

¹⁷ Знаам, Боже мој, дека Ти го испитуваш срцето и ја сакаш искреноста; јас со чисто срце го жртвував сето ова, и сега гледам дека и Твојот народ, кој е собран тука, со радост жртвува за Тебе.

¹⁸ Господи, Боже на Авраам, Исак и Израил, нашите предци, запази го тоа засекогаш, тоа расположение на срдечните мисли во Твојот народ, и насочи го неговото срце кон Тебе.

¹⁹ А на синот мој Соломон дај му чесно срце, за да ги запазува Твоите заповеди, Твоите одредби и Твоите повелби, да го извршува сето тоа и да ја изгради зградата на Твојот дом, за која сум приготвил сè.”

²⁰ А на целото собрание Давид му рече: „Благословете Го Господа, на-

11
Пс 23,8
59,17
89,11
Откр 5,
12-13

12
Езд 7,27
2 Лет 1,12

14
Пс 8,3
144,3

15
1 Моје 17,8
23,4
Пс 38,11
Јов 7,6
8,9

17
Ер 11,20
17,10
Пс 10,1-5
139,23

19
Пс 71,1

21 шиот Бог!” И целото собрание Го благослови Господа, Бог на предците свои, па коленичаа и Му се поклонија на Господ и на царот.

22 На другиот ден Му принесоа жртва на Господ; Му принесоа сепаленици на Господ: илјада телиња, илјада овни и илјада јагниња со преливите нивни, и многу жртви од сиот Израил.

23 Па јадеа и пиеја пред Господ во тој ден со голема радост, и по вторпат го прогласија Соломон, синот Давидов, за цар и го помазаа пред Господ за врховен владетел, а Садок – за свештеник.

24 И седна Соломон на престолот Господов како цар, место татко си Давид и напредуваше, и сиот Израил му се покоруваше.

25 И сите началници и војводи, како и сите синови на царот Давид му се покоруваа на царот Соломон.

26 И Господ го издигна Соломон пред очите на сиот Израил и му дарува царска слава, каква што немаше пред него ниеден цар израилски.

Резиме на владеењето на царот Давид

26 Давид, синот Јесеев, царуваше над сиот Израил.

27 Тој царуваше над Израил четириесет години: во Хеврон царуваше седум години, и во Ерусалим царуваше триесет и три години.

28 Потоа умре тој во честита и длабока старост, наситен од живот, богатство и слава; место него стана цар неговиот син Соломон.

29 Делата на цар Давид, првите и последните, се опишани во записите на јасновидецот Самоил, во записите на пророкот Натан и во записите на јасновидецот Гад,

30 како и целото негово царување, јунаштвото негово и настаните, што се случија со него, со Израил и со сите земни царства.

27

1 Мојс
23,19
2 Цар 5,4-5
3 Цар 2,11

28

1 Мојс
15,15
3 Цар 2,12
Дела 13,36

29

1 Цар 9,9
22,5
2 Цар 7,2

ВТОРА КНИГА ЛЕТОПИСИ

Вовед

Втората книга Летописи се состои од два дела: (1) Владеењето на царот Соломон (1-9. глава) и (2) Поделбата на земјата на две царства (Јуда и Израил) и владеењето на Соломоновиите наследници, па сè до освојувањето на Ерусалим од страна на Навуходоносор и присилното иселување на народот во Вавилон (10-36. глава).

Се прикажуваат истините настани од книгите Царства, но од поинакво гледиште. Народот на северното царство Израил, во овој период е прикажан како заблуден во жрев и одметнат од Господ. Затоа, малку има детали за северното царство, а многу повеќе за јужното царство – Јуда.

1,1 **Царот Соломон се моли за мудрост**

(3 Цар 3:1-15)

1 Мојс
21,22
39,2
4 Мојс
14,43
3 Цар
2,12,46
1 Лет 29,25

1 Соломон, синот Давидов, се зацврсти во царството свое, и Господ, неговиот Бог, беше со него и го издигна високо.

3 ² И му заповеда Соломон на сиот Израил да се соберат: илјадниците, стотниците, судиите и сите началници во сиот Израил – старешините на домовите татковски.

2 Мојс
40,18
3 Мојс 17,4
Ис.Н. 9,3

4
2 Цар 6,17
1 Лет 15,25

3 Па отидоа Соломон и целото собрание со него на ридот во Гаваон, бидејќи таму беше Божјата скинија на собранieto, која Мојсеј, слугата Господов, ја беше подигнал во пустината.

⁴ Давид го беше пренел Божјиот ковчег од Кирјат-Јарим на она место, што му го беше приготвил, откако направи за него скинија во Ерусалим.

⁵ А бакарниот жртвеник, што го беше направил Веселеил, синот на Уриј, Оров син, си остана таму пред скинијата Господова; него го побараа Соломон и собранieto.

⁶ И таму пред лицето на Господ, врз бакарниот жртвеник, што беше пред скинијата на собранieto, Соломон принесе илјада жртви-паленици.

⁷ Во таа ноќ му се јави Господ на Соломон и му рече: „Барај, што сакаш да ти дадам.”

⁸ Соломон Му одговори на Бога: „Ти му направи на татко ми Давид голема милост и ме постави за цар место него.

8
1 Лет 23,1

⁹ Нека се исполни сега, Господи, словото Твое кон татко ми Давид, бидејќи ме направи цар над народ многуброен, како земниот прав,

9
1 Мојс 12,2
2 Цар 7,25
3 Цар 8,25

¹⁰ дај ми сега мудрост и разум, за да управувам со тој народ; зашто, кој може да управува со Твојот голем народ?”

10
4 Мојс
27,17
2 Цар 5,2

¹¹ И му рече Бог на Соломон: „Затоа што го имаш тоа во срцето свое и не побара богатство, имот и слава, ниту дупшите на твоите непријатели, туку побара мудрост и разум, за да управуваш со Мојот народ, над кој те поставив за цар –

11
5 Мојс
17,17

¹² мудрост и разум ти се дава, а богатство, имот и слава ќе ти дадам такви, какви што кај царевите пред тебе немало, ниту ќе има по тебе.”

12
Неем 13,26
1 Лет 29,12

14
1 Цар 8,11
3 Цар 9,19

15
3 Цар 9,28
Ис 60,5

Моќта и бојатството на Соломон

(3 Цар 10:26-29)

¹³ Тогаш Соломон се врати од ридот во Гаваон, од скинијата на собранieto, во Ерусалим, и царуваше над Израил.

¹⁴ И собра Соломон коњаница; имаше илјада и четиристотини коли и дванаесет илјади коњаници, кои ги насели по градовите каде што му беа колите и кај себе во Ерусалим.

¹⁵ И го направи царот во Ерусалим среброт и златото еднакво вредно со

2,1 камењата, а кедрите според нивното множество ги направи еднакво вредни со смоквите во полињата.

2 ¹⁶ Коњи му увезуваа на Соломон од Египет; царски трговци ги купуваа со пари;

3 ¹⁷ една кола се купуваше и довезуваше од Египет за шестотини шекели сребро, а еден коњ – за сто и педесет. Така тие им ги продаваа на сите цареви хитиски и цареви арамејски.

4

*Првиџе ѿдођојовки за
ѳрадба на храмој*

(3 Цар 5:1-18)

5 Соломон потоа науми да изгради дом на името Господово и царски дом за себеси.

6 ² И собра Соломон седумдесет илјади носачи и осумдесет илјади каменоделци во горите и надгледници над нив – три илјади и шестотини.

³ Тогаш Соломон испрати гласници да му кажат на тирскиот цар Хирам: „Како што правеше со татко ми Давид и му испраќаше кедр, за да си изгради дом за живеење, така направи и со мене.

⁴ Еве, јас градам дом на името Господово, мојот Бог, да го посветам Нему, за да се кади пред Него миризливо кадиво, да се поставуваат постојано принесени лебови и да се принесува таму сепаленици наутро и навечер, и во саботите, новомесечијата и празниците на Господ, нашиот Бог, што му е заповедано засекогаш на Израил.

⁵ Домот, што го градам, ќе биде голем, зашто голем е нашиот Бог, погоре е од сите богови.

⁶ Та кој може Нему да Му изгради дом, кога небото и небесата над небесата не можат да ја соберат Неговата слава? И кој сум јас, па да можам да Му изградам дом, освен за кадење пред лицето Негово?

⁷ Па така, испрати ми сега човек, што знае да прави изработки од злато, од сребро, од бакар и од железо и од пурпурна, црвена и сина преѓа и кој знае да реже, за да работи заедно со умет-

ниците, какви што има во Јудеја и во Ерусалим, а кои ги приготви татко ми Давид.

⁸ И испрати ми кедрови дрва и кипарис и сандалово дрво од Ливан, зашто знам дека твоите слуги умеат да сечат леванонски дрвја. Ете, моите слуги ќе одат со твоите слуги,

⁹ за да ми подготват многу дрва, зашто домот, што го градам, ќе биде голем и величествен.

¹⁰ А на дрводелците, твоите слуги, што ќе ги сечат дрвјата, ќе им дадам за храна: дваесет илјади мери пченица и дваесет илјади мери јачмен, дваесет илјади мери вино и дваесет илјади мери масло.”

¹¹ И Хирам, царот тирски, одговори со писмо, кое му го испрати на Соломон: „Затоа што го засака Својот народ, Господ те постави за цар над него.”

¹² И уште рече Хирам: „Благословен Господ, Бог Израилев, Кој го создал небото и земјата и му дал на Давид мудар син, учен и разумен, кој се готви да Му гради дом на Господ и дом царски за себеси.

¹³ Па така, ти испраќам човек, надарен со знаења, слугата мој Хирам-Авиј,

¹⁴ син на жена од Дановите ќерки, и од татко Тирец; тој знае да прави изработки од злато и од сребро, од бакар и од железо, од камен и од дрво, од пурпурна и сина преѓа, од висон и од багреница и да реже секаква резба и да прави сè, што ќе му биде порачано, заедно со твоите уметници и со уметниците на мојот господар Давид, твојот татко.

¹⁵ А пченицата и јачменот, маслото и виното, што ги ветуваш, испрати ги, господаре мој, на своите слуги.

¹⁶ Ние, пак, ќе насечеме дрва од Ливан колку што треба, и ќе ги донесеме на скели по морето во Јафа, и ти ќе ги пренесеш горе во Ерусалим.”

Почеток на ѳрадење на храмој

(3 Цар 6:1-38)

¹⁷ И ги собра Соломон сите придојдени, што беа тогаш во израилската

9
Езд 3,7

10
3 Цар 10,9

11
Неем 9,6

12
3 Цар 7,13

13
2 Мојс 31,6
35,31.35

14
Езд 3,7

15
Ис.Н. 19,46

16
2 Цар 24,2
1 Лет 22,2

3,1 земја, според пописот што го беше на-
правил татко му Давид, – и излегоа сто
педесет и три илјади и шестотини.

¹⁸ Од нив Соломон определи седумде-
сет илјади за носачи, осумдесет илјади
за каменоделци во горите и три илјади

и шестотини за надгледници, за да нас-
тојуваат народот да работи.

3
Ез 41,2
5
Ез 40,16
*Изведување на работиите ѝри
изградбаџа на храмој; месиоџо,
размериите и мајеријалој
за изградбаџа*

7 **3** И почна Соломон да го гради домот
Господов во Ерусалим, на гората

Морија, која му ја определи Господ на
татко му Давид, на она место, што го
беше подготвил Давид, врз гумното на
Јевусиецот Орнан.

² А почна да го гради на вториот ден
од вториот месец во четвртата година
од своето царување.

10 ³ Основата, положена од Соломон
при градењето на домот Божји, беше
следна: должина шесет лакти, по ста-
рата мерка, а широчина – дваесет лак-
ти;

⁴ а тремот пред домот беше долг кол-
ку ширината на домот – дваесет лакти,
висок, пак, – сто и дваесет.

⁵ А главниот дом го обложи со кипа-
рисово дрво, го опкова со чисто злато и
изработи на него палми и веришки.

⁶ Го украси домот со скапоцени каме-
ња за да биде убав; а златото беше од
Парваим.

⁷ Го опкова со злато домот, гредите,
праговите, сидовите негови, прозорците
и вратите негови, а по сидовите изваја
херувими;

⁸ и ја направи двораната на Свети-
њата над светињите: должината нејзина
според широчината на домот – дваесет
лакти, и широчината нејзина – дваесет
лакти; и ја покри со шестотини кикари
чисто злато.

⁹ Тежината на клиновите беше: секој
клин педесет шекели злато. И горните
одаи ги опкова со злато.

¹⁰ А во Светињата над светињите на-
прави два херувима од дрво што не
гние, резбарска работа, и ги опкова со
злато.

¹¹ Крилјата на херувимите им беа во
должина дваесет лакти: едното крило,
пет лакти, се допираше до сидот на
домот, а другото крило, исто така пет
лакти, се среќаваше со крилото на дру-
гиот херувим;

¹² исто така и едното крило на дру-
гиот херувим, пет лакти, се допираше
до сидот на домот, а другото крило, пет
лакти, се среќаваше со крилото на дру-
гиот херувим.

¹³ Крилјата на херувимите беа раши-
рени на дваесет лакти; и тие стојеа на
нозете свои со лицето кон храмот.

¹⁴ Направи завеса од сина, пурпурна и
темно црвена ткаенина и од висон, а на
неа извезе херувими.

Два стиолба

(3 Цар 7:15-22)

¹⁵ Пред храмот направи два столба,
високи по триесет и пет лакти, и капи-
тели одозгора – секој од по пет лакти.

¹⁶ Направи и веришки, како во све-
тилиштето, и ги положи врз столбо-
вите; направи и сто нарови, кои ги по-
стави на веришките.

¹⁷ Ги постави столбовите пред храмот:
едниот десно, другиот лево, и десниот
го нарече Јахин, а левиот Вооз.

Правење садови и сè дружо џоџребно за храмој

(3 Цар 7:23-51)

4 А направи и бакарен жртвеник:
дваесет лакти долг, дваесет лакти
широк и десет лакти висок.

² И направи излеано море – од едниот
крај негов до другиот десет лакти –
целиот круг, висок пет лакти, а наоколу
при врвот – триесет лакти;

³ наоколу под него од сите страни
имаше излеано фигури воловски; на де-
сет лакти наоколу морето го опколуваа
два реда волови, излеани заедно со него.

⁴ Тоа стоеше врз дванаесет вола: три
гледаа кон север, три гледаа кон запад,
три гледаа кон југ и три гледаа кон
исток, а морето врз нив одозгора: зад-
нините пак им беа свртени навнатре.

14
1 Мојс 3,24
2 Мојс
26,31

15
3 Цар
7,15,20
Откр 3,12

16
3 Цар
7,17,20

4,1
2 Мојс
20,24
3 Цар 8,64

2
Откр 4,6
15,2

2-5
3 Цар 7,
23-26

ВТОРА КНИГА ЛЕТОПИСИ

11

*Славийа Госїодова*1 Лет 24,
1-19
Лк 1,8

¹¹ Кога свештениците излегоа од светилиштето – зашто сите свештеници, што беа таму, се осветија, без разлика на нивните редови,

12

Езд 3,10
1 Лет 9,33
13,8

¹² тогаш сите пејачи – левити: Асаф, Еман, Једутун и синовите нивни и браќата нивни, облечени во свечени облека, со кимвали, харфи и лири стоеја на источната страна од жртвеникот, и со нив заедно сто и дваесет свештеници, трубеа со труби.

14

2 Мојс
19,16
40,35
Откр 15,8

¹³ И додека трубеа и пееја сложено во еден глас воспевајќи и славопоејќи Го Господа и кога го подигнаа звукот од труби, кимвали и други свирки, и сите Го фалеа Господа дека е добар, дека милоста Негова е вечна, – тогаш домот Господов се исполни со облак,

6,1

2 Мојс 19,9

2

Пс 134,21
Езд 6,12
7,15

¹⁴ така што поради облакот свештениците не можеа да продолжат со служба, зашто славата Господова го исполни Божјиот дом.

6

2 Мојс
20,24
5 Мојс 12,5
Ис 14,1*Говорїи и молийваїа на Соломон*

(3 Цар 8:12-21)

6 Тогаш Соломон рече: „Господ беше рекол дека ќе благоволи да престојува во темен облак,

² но јас, на Твоето свето име Му изградив дом на Твоето живеалиште, место за Твоето вечно престојување.”

³ И го сврте царот лицето свое, та го благослови сето собрание на Израилците – сето собрание на Израилците стоеше,

⁴ па рече: „Нека е благословен Господ, Бог Израилев, Кој го изврши сега со светата рака Своја она, како што го беше рекол со устата Своја на татко ми Давид, велејќи:

⁵ „од оној ден, кога го изведов Мојот народ од египетската земја, Јас од ниедно Израилево племе не избрав град за да изградам дом, каде што ќе присуствува името Мое, ниту избрав маж што ќе биде водач на Мојот народ Израил.

⁶ туку го избрав Ерусалим, та името Мое таму да престојува, го избрав Да-

вид, тој да биде над Мојот народ – Израил.”

⁷ Татко ми Давид имаше на срце да изгради дом за името на Господ, Бог Израилев,

⁸ но Господ му кажа на татко ми Давид: ти имаш на срце да изградиш храм за името Мое; добро е, што ти е тоа на срце.

⁹ Меѓутоа, ти нема да изградиш храм, туку твојот син, што ќе произлезе од бедрата твои, – тој ќе изгради храм за името Мое.

¹⁰ И Господ го исполни словото што го беше изрекол; јас стапив на местото на мојот татко Давид, седнав на престолот израилски, како што рече Господ, и изградив дом за името Господово, Израилевиот Бог.

¹¹ Го положив таму ковчето, во кој е заветот на Господ, што го беше склучил со синовите Израилеви.”

Молийваїа на Соломон

(3 Цар 8:22-53)

¹² Па застана Соломон пред жртвеникот Господов, пред сето собрание на Израилците, ги крена рацете –

¹³ зашто Соломон беше направил бакарно подножје, долго пет лакти, широко пет лакти и високо три лакти, и го беше поставил среде дворот; застана на него, падна на колена пред сето собрание на Израилците, ги крена рацете кон небото –

¹⁴ и рече: „Господи, Боже Израилев! Нема Бог, сличен на Тебе, ниту на небото, ниту на земјата. Ти го пазиш заветот и милоста кон слугите Свои, кои одат пред Тебе со сето свое срце;

¹⁵ Ти го исполни кон Својот слуга Давид, мојот татко, она, што го беше говорел; она, што беше го изрекол со устата Своја, денес го исполни со раката Своја.

¹⁶ И сега, Господи, Боже Израилев, исполни му го на Својот слуга Давид, мојот татко, она, што му го рече, велејќи: нема да снеса маж, што ќе седи пред лицето Мое на престолот израилски, само ако твоите синови внимаваат

7

1 Цар 10,7
1 Лет 17,2
Дела 7,46

11

5 Мојс 10,2
Пс 24,10

13

Пс 94,6
Неем 8,4

14

2 Мојс
15,11
5 Мојс 7,9

15

1 Лет 22,10

16

2 Цар 7,13
Пс 131,12

18 на патиштата свои, одејќи по Мојот закон така, како што одеше ти пред Мене.

20 ¹⁷ А сега, Господи, Боже Израилев, нека се потврди словото Твое, што му го кажа на Својот слуга Давид!

23 ¹⁸ Навистина, Бог ли ќе живее со луѓето на земјата? Ако небото и небесата Твои не Те собираат, дотолку помалку ќе Те собере овој храм, што сум го изградил.

24 ¹⁹ Но погледни милостиво кон молитвата на Твојот слуга и кон молбата негова, Господи, Боже мој! Чуј го повикот и молитвата, со која Твојот слуга се моли пред Тебе.

26 ²⁰ Нека бидат очите Твои отворени кон овој храм дење и ноќе, кон местото, во кое си ветил дека го ставаш името Свое, за да ја слушаш молитвата, со која слугата Твој ќе се моли на ова место.

²¹ Чуј ги молбите на Твојот слуга и на Твојот народ Израил, со кои ќе се молат на ова место; чуј од местото на Твоето живеалиште, од небесата, чуј и смилувај се!

²² Кога некој ќе згреши против ближниот свој, и ќе побараат од него заклетва, за да се заколне, и таа заклетва биде извршена пред Твојот жртвеник во овој храм,

²³ тогаш чуј од небото и изврши суд над Своите слуги, подај му на виновникот, и товарејќи му ја постапката негова врз главата негова; а оправдај го правиот, давајќи му според правдата негова.

²⁴ Кога Твојот народ Израил ќе биде поразен од непријателот, затоа што згрешил пред Тебе и кога тој ќе се сврти кон Тебе, и ќе го исповеда името Твое со молба и молитва пред Тебе во овој храм,

²⁵ чуј тогаш од небото и прости му го гревот на Твојот народ Израил и врати го во земјата, што си му ја дал нему и на неговите предци.

²⁶ Кога ќе се заклучи небото и ќе снема дожд, затоа што згрешил пред Тебе, и ќе се помолат на ова место, ќе го исповедаат името Твое и ќе се

одвратат од своите гревови, затоа што си ги понизил,

²⁷ чуј тогаш од небото и прости им го гревот на Своите слуги и на Својот народ Израил, покажувајќи им го добриот пат, по кој треба да одат; и испрати дожд врз Твојата земја, што си му ја дал на народот Свој во наследство.

²⁸ Ако биде глад во земјата или помор, огнен ветар или гламја, скакулци или гасеници, или ако го притиснат непријателите негови во земјата, што ја владее, некое зло ако се случи или некаква болест,

²⁹ секоја молитва, секоја молба од кој и да било човек, или од сиот народ Твој Израил, кога секој ќе ја почувствува неволата своја и тагата своја и ќе ги подаде рацете кон Твојот храм,

³⁰ чуј од небото, од местото на Твоето живеалиште, и прости и подај му на секого според сите патишта негови, како што го познаваш срцето негово, – зашто само Ти ги познаваш срцата на синовите човечки, –

³¹ за да имаат страхопочит кон Тебе и да одат по Твоите патишта во сите дни, додека живеат на земјата, што си им ја дал на нивните предци.

³² Дури и туѓинецот, што не е од Твојот народ Израил, кога ќе дојде од далечна земја поради Твоето големо име, Твојата моќна рака и Твојата силна мишка – дојде и се помоли во овој храм,

³³ чуј од небото, од местото на Твоето живеалиште, и направи сè, за кое туѓинецот ќе Те повика, та сите земни народи да го спознаат Твоето име и да имаат страхопочит кон Тебе, како и Твојот народ Израил, и да знаат дека Твоето име се повикува над овој дом, што јас го изградив.

³⁴ Кога Твоите луѓе ќе излезат во војна против непријателите свои по патот, по кој ќе ги испратиш Ти, и Ти се помолат, свртувајќи се кон храмот, што го изградив на Твоето име,

³⁵ тогаш послушај ја од небото молитвата нивна и молбата нивна и направи им го она што е таму потребно.

30

1 Цар 2,3
Пс 7,8

31

5 Моје 6,13
Пс 33,6,8
103,11

33

2 Моје 12,43

34

5 Моје 28,7
1 Лет 5,20

ВТОРА КНИГА ЛЕТОПИСИ

- 36** ³⁶ Кога ќе згрешат пред Тебе, – зашто нема човек што не греша, – и Ти ќе им се разгневиш и ќе ги предадеш на непријателите, и оние, што ги заробиле, ги одведат во далечна или блиска земја, ³⁷ кога во земјата, во која ќе бидат заробени, ќе дојдат на себеси, ќе се свртат и ќе Ти се помолат во земјата на своето ропство, велејќи: „згрешивме, направивме беззаконија и неправди“, ³⁸ и се свртат кон Тебе со сето свое срце и со сета своја душа, во земјата на своето ропство, каде што ќе бидат одведени во плен, и се помолат, свртувајќи се кон земјата своја, што си им ја дал на нивните предци, и кон градот, што си го избрал, и кон храмот, што го изградив за Твоето име, –
- 42** ³⁹ тогаш чуј од небото, од местото на Твоето живеалиште, чуј ја молитвата нивна и молбата нивна, и направи го она што им е потребно, и прости му на Твојот народ, за она што згрешил пред Тебе.
- 40** Боже мој, очите Твои нека бидат отворени и ушите Твои внимателни кон молитвата на ова место!
- 41** И сега, Господи Боже, застани во Твоето почивалиште, Ти и ковчегот на Твојата сила. Твоите свештеници, Господи Боже, нека се облечат во спасение, и Твоите верни чеда да се радуваат во добрините.
- 42** Господи Боже, не одвркај го лицето од помазаникот Свој, прisetи се на милостите ветени кон Својот слуга Давид!”

Освештување на храмот

(3 Цар 8:62-66)

7 Кога Соломон ја заврши молитвата, слезе оган од небото и ги голтна сепалениците и жртвите, и слава Господова го исполни домот.

² И свештениците не можеа да влезат во домот Господов, зашто славата Господова го исполни домот Господов.

³ И сите синови израилски, кога видоа, како слезе оган и слава Господова врз домот, паднаа ничкум на земја, на плочникот, се поклонија и Го фалеа

Господа, зашто е добар, зашто милоста негова е вечна.

⁴ А царот и сиот народ почнаа да принесуваат жртви пред лицето на Господ.

⁵ И принесе царот Соломон за жртва дваесет и две илјади волови и сто и дваесет илјади овци: така го осветија Божјиот дом царот и сиот народ.

⁶ Свештениците стоеја на службата своја, а левитите со Давидовите песни во рацете, стоеја со свирки за песни на Господ, што ги беше направил царот Давид, зашто милоста Негова е вечна; и трубеа свештениците спроти нив, а сиот Израил стоеше.

⁷ Соломон го освети и внатрешниот дел на тремот, што е пред домот Господов: таму ги принесе сепалениците и лојот од помирителните жртви, зашто бакарниот жртвеник, направен од Соломон, не можеше да ги собере сепалениците, лебните приноси и лојот.

⁸ И направи Соломон во тоа време седумдневен празник и празнуваше со него сиот Израил, – многу голем собор, што се беше стекло од Емат до египетскиот поток;

⁹ а на осмиот ден направија свечен собир, зашто осветувањето на жртвеникот го правеа седум дена и празникот – седум дена.

¹⁰ И на дваесет и третиот ден од седмиот месец царот го распушти народот по шаторите нивни, сите радосни и весели во срцето поради доброто, што Господ му го направи на Давид и Соломон и на својот народ Израил.

Бој ѿвојорно му се јавува на Соломон

(3 Цар 9:1-9)

¹¹ И го заврши Соломон домот Господов и домот царски, заврши успешно сè што беше наумил во срцето свое да го изврши во Господовиот дом и во својот дом.

¹² И Господ му се јави на Соломон ноќе и му кажа: „Ја чув твојата молитва и Си го одбрав тоа место за дом на жртвопринесувања.

6
1 Лет
15,16,24

7
2 Мојс
29,13

8
1 Мојс
15,18
4 Мојс
13,22
Неем 8,17
1 Лет 9,1

9
3 Мојс
23,36

10b
3 Цар 8,66

11
1 Лет 28,20

12
5 Мојс
12,5,11

Ер 13,23
Пс 142,2
Јов 11,12
15,14

Ис 58,3
Ер 24,7
29,13

40
7,15
3 Цар 8,52

Ис 37,17
Пс 16,6
130,2
Неем 1,6,11

41
Ис 33,10
Пс 3,6
132,8,9,16
1 Лет 28,2

Ис 55,3
Пс 2,2
132,10

7,1
2 Мојс
16,10
19,18

3 Мојс 9,24
3 Цар 18,38

2
3 Цар 8,11

3
Езд 3,11
1 Лет 16,34

- 13-15** 13 Ако го заклучам небото и да нема дожд, ако им заповедам на скакулците да ја испасат земјата, или да испратам помор врз Мојот народ,
6,14-42
13 Мојс 5,11,17
Амос 4,7
- 14** 14 и Мојот народ, кој се именува со Моето име, се понизи, почне да се моли, да го бара лицето Мое и се одврати од своите лоши патишта, Јас ќе чујам од небото и ќе му ги простам гревовите негови и ќе ја излекувам земјата негова.
2 Мојс 10,3
3 Мојс 26,41
3 Цар 17,13
Ис 55,7
Ер 33,6
Ез 18,32
1 Лст 16,11
- 15** 15 И сега очите Мои ќе бидат отворени и ушите Мои внимателни кон молитвата во ова место.
3 Цар 8,29
Неем 1,6
- 16** 16 И сега Јас го избрав и го осветив овој дом, та името Мое да биде таму засекогаш; и очите Мои, и срцето Мое ќе бидат таму во сите дни.
5 Мојс 12,5
- 17** 17 И, ако одиш пред лицето Мое, како што одеше татко ти Давид, и ако вршиш сè, што сум ти заповедал, и ако ги пазиш повелбите Мои и законите Мои,
3 Мојс 19,37
- 18** 18 Јас ќе го зацврстам престолот на царството твое, како што му бев ветил на татко ти Давид, велеејќи: „нема да снема маж, што ќе владее над Израил.“
2 Цар 7,13
Ис 9,7
Ер 33,17,21
1 Лст 5,2
- 19** 19 Но, ако отстапите и ако ги напуштите наредбите Мои и заповедите Мои, што сум ви ги дал, и тргнете да служите на други богови и да им се поклонувате,
5 Мојс 28,15
Ер 9,14
11,8
1 Лст 28,9
- 20** 20 Јас ќе го истребам Израил од лицето на Мојата земја, што сум му ја дал, и овој храм, што сум го осветил на Мое име, ќе го отфрлам од лицето Свое и ќе го направам за приказ и за потемев кај сите народи.
5 Мојс 28,37
3 Цар 14,15
Ер 12,14
16,13
- 21** 21 А за овој храм, толку славен, секој, што ќе мине покрај него, ќе се вдаши и ќе рече: „Зошто ли постапил Господ така со оваа земја и со овој храм?“
5 Мојс 29,25
Ер 19,8
- 22** 22 И ќе речат: „Затоа, што тие Го оставија Господ, Бог на нивните предци, Кој ги изведе од египетската земја, и се приврзаа за други богови, и, се поклонуваа и им служеа, – затоа Тој им го испрати сево ова зло.“
Ер 16,11

Завршувањеѿо на изградбаѿа

(3 Цар 9:10-28)

8 Откако, изминаа дваесет години, во кое време Соломон го градеше домот Господов и својот дом,

8,4-5 2 Соломон ги изгради и градовите, што му ги беше дал Хирам, и ги всели во нив синовите израилски.

3 Потоа отиде Соломон против Хамат-Цова и го презеде.

4 Го изгради Тадмор во пустината и сите градови за житници, какви што направи во Хамат.

5 Го изгради Горни Веторон и Долни Веторон, градови утврдени со сидишта, порти и резиња,

6 и Ваалат и сите градови за складови, во кои Соломон имаше житници, сите градови за коли и градови за коњаница, и сè што сакаше да изгради Соломон во Ерусалим и во Ливан и по целата земја на своето царство.

7 Сите луѓе, останати од Хитијците, Аморејците, Перизијците, Евејците и Јевусејците, што не беа од синовите Израилеви –

8 децата нивни, останати по нив на земјата, кои синовите Израилеви не ги беа истребиле – Соломон ги потчини и принуди да плаќаат данок сè до ден-денес.

9 А синовите Израилеви Соломон што не ги направи слуги за свои работи, тие беа војници и главни над неговите воени началници и заповедници на колите и коњаницата негова.

10 Главните настојници, што управуваа со народот кај царот Соломон, беа двесте и педесет.

11 Соломон ја пренесе ќерката фараонова од Давидовиот град во домот, што го изгради за неа, зашто, велеше тој, жена не смее да живее кај мене во домот на израилскиот цар Давид, бидејќи домот е осветен: во него е влезен ковчетот Господов.

12 Тогаш Соломон почна да Му принесува сепаленици на Господ на жртвеникот Господов, што беше го изградил пред тремот,

13 за принесување сепаленици, според наредбите секој ден, како што беше заповедал Мојсеј, во саботите и во новомесечијата и во празниците трипати во годината: на празникот Бесквасници, на празникот Седмици и на празникот Сеници.

8,4-5
Ис.Н. 10,10
2 Цар 8,9
3 Цар 9,
15-18

7
Езт 9,1

12
3 Цар 8,64

13
2 Мојс
29,38
4 Мојс
10,10
28,9-15
Неем 8,17

ВТОРА КНИГА ЛЕТОПИСИ

14 <sup>Неем 12,45
1 Лер 9,17
23-26</sup> ¹⁴ И ги установи, според распоредот на татко си Давид, смените и свештениците според службата нивна, на левитите според смените нивни, за да славословат и да служат при свештениците според потребите за секој ден, и на вратарите според смените нивни, кај секоја врата, бидејќи таква беше заповедта на Давид, Божиот човек.

9,1 <sup>1 Мојс 10,7
Ез 23,42
Мт 12,42
Лк 11,31</sup> ³ И не отстапуваа од царевите заповеди за свештениците и за левитите во ништо, ниту пак за ризницата.

¹⁵ И не отстапуваа од царевите заповеди за свештениците и за левитите во ништо, ниту пак за ризницата.

¹⁶ Така беше подготвена целата работа на Соломон од денот, кога се основа домот Господов, до целосното завршување негово.

¹⁷ Тогаш отиде Соломон во Еџон-Гевер и во Елат, што е на морскиот брег, во земјата едомска.

¹⁸ И Хирам му испрати по свои слуги кораби и слуги, што го знаеја морето, и тие отидоа со слугите Соломонови во Офир, од каде што изнесоа четиристотини и педесет кикари злато, и му го донесоа на царот Соломон.

Славата на Соломон и савската царица

(3 Цар 10:1-13)

9 Савската царица, кога чу за славата Соломонова, дојде во Ерусалим да го испита Соломон со гатанки; дојде со многу големо богатство и камили, натоварени со благопријатни мириси, многу злато и скапоцени камења. Дојде кај Соломон и говореше со него сè што ѝ беше на срце.

² Соломон ѝ ги објасни сите нејзини зборови, и не се најде ништо непознато за Соломон, што не можеше да ѝ го објасни.

³ Царицата од Сава, откако ја виде мудроста на Соломон и домот, што тој го беше изградил,

⁴ и јадењата на трпезата негова, и живеалиштата на слугите негови, состојбата на прислужниците негови и облеката нивна, пехарниците и облеката нивна, и одот, со кој тој влегуваше во домот Господов, – остана без здив!

⁵ Тогаш таа му рече на царот: „Вистина е она што го бев слушала за твоите дела и за твојата мудрост;

⁶ но јас не верував на нивните зборови сè додека не дојдов и не видов со очите свои. И еве, ни половината не ми е кажано за твојата голема мудрост: ти ја надминуваш приказната, што сум ја чула.

⁷ Блажени се твоите луѓе, блажени се тие твои слуги, кои секогаш стојат пред тебе и ја слушаат мудроста твоја!

⁸ Нека е благословен Господ, твојот Бог, Кој благоволи да те постави на Својот престол за цар пред Господ, твојот Бог. Поради љубовта на твојот Бог кон Израил, за да го зацврети засекогаш, Тој те постави за цар над него, – да делиш суд и правда.”

⁹ Потоа таа му подари на царот сто и дваесет кикари злато и големо множество благопријатни мириси и скапоцени камења: немаше нигде такви мириси, какви што савската царица му подари на Соломон.

¹⁰ Но и слугите Хирамови и слугите Соломонови, кои го донесоа златото од Офир, донесоа и црвено дрво и скапоцени камења.

¹¹ Царот од тоа црвено дрво направи скали за домот Господов и за царскиот дом, и лири и харфи за пејачите. Такво нешто не беше видено пред тоа во земјата јудејска.

¹² А царот Соломон ѝ даде на царицата од Сава, сè што посака и побара, освен такви работи, какви што таа му беше донела. Потоа таа се врати во својата земја со слугите свои.

Богајсиовио на Соломон

(3 Цар 10:14-25)

¹³ Златото, што му доаѓаше на Соломон во текот на една година, по мерка изнесуваше шестотини и шеесет кикари.

¹⁴ Освен тоа, донесуваа уште и поданици и трговци, и сите цареви арапски и обласни началници му донесуваа злато и сребро на Соломон.

8

3 Цар 2,12
1 Лер 17,14

14

Ер 25,24
Ез 27,21

16 ^{3 Цар 7,2} ¹⁵ И направи царот Соломон двесте големи штита од ковано злато – по шестотини шекели злато за секој штит, –

17 ^{3 Цар 22,39} ¹⁶ и триста помали штита од ковано злато – по триста шекели злато за секој штит; и царот ги постави во домот од леванонско дрво.

22 ^{3 Цар 3,13} ¹⁷ Царот направи и голем престол од слонова коска, и го обложи со чисто злато,

25 ^{1 Цар 8,11} ¹⁸ и шест скалила до престолот и златно подножје, изградено заедно со престолот, и потпирки од двете страни на седиштето, и два лава, што стојат до потпирките.

26 ^{1 Мојс 15,18-21} ¹⁹ И уште дванаесет лава што стоеја таму од двете страни на шесте скалила. Таков престол немаше во ни едно царство.

²⁰ Сите садови од кои пиеше царот Соломон беа од злато, и сите садови во домот од леванонско дрво беа од чисто злато; од сребро немаше ништо, зашто среброт во Соломоновото време не се ценеше многу.

²¹ Царските кораби одеа во Тарсис со слугите Хирамови и секои три години корабите се враќаа од Тарсис, па донесуваа злато и сребро, слонова коска, мајмуни и пауни.

²² Така царот Соломон ги надмина сите земни цареви по богатство и по мудрост.

²³ Сите земни цареви сакаа да го видат Соломон, за да ја слушнат мудроста негова, која Бог ја беше внел во срцето негово.

²⁴ И секој од нив донесуваше со себе дар: сребрени садови и златни садови, облека, оружја, благопријатни мириси, коњи и маски – секоја година.

²⁵ Соломон имаше четири илјади стаи за коњи и коли и дванаесет илјади коњаници; ги беше населил по градовите со бојни коли и кај себе – во Ерусалим.

²⁶ Владееше над сите цареви – од реката Еуфрат до филистејската земја и до египетските предели.

²⁷ Царот направи и златото и среброт во Ерусалим да бидат еднакво вредни со обичните камења, а кедрите, поради нивното множество, ги направи

еднакво вредни со смоквите по полињата.

²⁸ Коњи Соломон увезуваше од Египет и од сите земји.

Осврќи на Соломоновото царување

(3 Цар 11:41-43)

²⁹ Другите дела Соломонови, први и последни, опишани се во записите на пророкот Натан и пророштвото на Силомеот Ахија и во виденијата на јасновидецот Једо за Јероваам, Наватовиот син.

³⁰ Соломон царуваше во Ерусалим над сиот Израил четириесет години.

³¹ Почина Соломон кај своите предци, и го погребаша во градот на татко му Давид. А место него стана цар синот негов Ровоам.

Бунџи на северниите ѝлемиња

(3 Цар 12:1-20)

10 Ровоам отиде во Сихем, зашто во Сихем се беа собрале сите Израилци, за да го изберат за цар.

² Кога чу за тоа Јероваам, синот Наватов, – кој се наоѓаше во Египет, каде што беше избегал од царот Соломон, – тој се врати од Египет.

³ Испратија да го повикаат. Дојде Јероваам и сиот Израил, и му говораша на Ровоам вака:

⁴ „Твојот татко ни наложи тежок јарем; ти пак олесни ни го тешкото ропство од татко ти и тешкиот јарем, што ни го наложи тој, и ние ќе ти служиме.“

⁵ Ровоам им одговори: „По три дена дојдете пак кај мене.“ И народот се разотише.

⁶ Се посоветува царот Ровоам со старешините, што стоеја пред татко му Соломон, додека беше жив, и им рече: „Што ќе ме посоветувате да му одговорам на овој народ?“

⁷ Тие му одговорија: „Ако бидеш добар кон овој народ и му угодиш, ако му говориш благи зборови, тој ќе ти служи во сите дни.“

⁸ Но тој го отфрли советот, што му го дадоа старешините, па почна да се советува со младите, што беа израснале заедно со него и служеа кај него;

29

^{3 Цар 11,29-41}
^{2 Цар 7,2}

31

^{3 Цар 2,10}

10,2

^{3 Цар 11,40}

3

^{1 Лет 9,1}

6

^{Јов 8,8-9}
^{12,12}

8

^{2 Цар 17,14}

18 ² Цар 20,24 ⁹ па им рече: „Што ќе ми советувате да им одговорам на оние луѓе, што ми рекоа вака: ‚Олесни ни го јаремот, што ни го наложи татко ти?‘”

¹⁰ Младите, што беа израснале со него, му одговорија и рекоа: „Вака кажи им на тие луѓе, што ти рекле: ‚твојот татко ни наложи тежок јарем, ти, пак олесни ни го,‘ – вака кажи им: ‚малиот прст ми е подебел од бедрата на татко ми.

¹¹ Татко ми ви наложи тежок јарем, јас, пак, ќе го зголемам вашиот јарем; татко ми ве казнуваше со камшици, јас, пак, ќе ве бијам со скорпии.“

¹² Дојде Јеровоам и сите луѓе кај Ровоам на третиот ден, како што им беше заповедал царот, велејќи: „Дојдете кај мене пак по три дена.“

¹³ Тогаш царот им одговори грубо, бидејќи царот Ровоам го отфрли советот на старешините, и им говореше според советот на младите вака:

¹⁴ „Татко ми ви наложи тежок јарем, јас пак ќе го зголемам; татко ми ве казнуваше со камшици, јас, пак, ќе ве бијам со скорпии.“

¹⁵ И царот не го послуша народот, зашто така беше определено од Бога, за да го исполни Господ зборот свој, што го беше изрекол преку Силомнецот Ахија за Наватовиот син Јеровоам.

¹⁶ Кога сиот Израил виде дека царот не го слуша, народот му одговори на царот, велејќи: „Каков дел имаме со Давид? За нас нема дел во синот Јесеев; по шаторите свои, Израилу! Сега знај го својот дом, Давиде!“ И се разотидоа сите Израилци по шаторите свои.

¹⁷ А Ровоам остана цар само на синовите Израилеви, што живеаја во Јудините градови.

¹⁸ Царот Ровоам го испрати Хадорам, кој беше над даноците, но Израилците го каменуваа, и тој умре. А царот Ровоам побрза да седне в кола, за да избега во Ерусалим.

¹⁹ Така се одметнаа Израилците од домот Давидов и до денес.

Пророштво на Шемаја

11 Ровоам пристигна во Ерусалим и свика од Јудиниот и Венијамино-

виот дом сто и осумдесет илјади одбрани војници, за да војуваат против Израил и да му го вратат царството на Ровоам.

² И дојде слово Господово до Шемаја, човекот Божји, со кое беше речено:

³ „Кажи му на Соломоновиот син Ровоам, цар јудејски, и на сиот Израил во Јудиното и Венијаминово племе:

⁴ вака вели Господ: ‚не одете и не почнувајте војна со браќата свои; вратете се секој во домот свој, зашто Јас го направив тоа.“ Тие ги послушаа зборовите Господови и се вратија од походот против Јеровоам.

Ровоам ги утврдува градовите

⁵ Ровоам живееше во Ерусалим и ги загради градовите во Јудеја со сидови.

⁶ Ги утврди Витлесеам, Етам, Текоа,

⁷ Бет-Цур, Сохо, Адулам,

⁸ Гет, Мареша, Зиф,

⁹ Адораим, Лакиш, Азека,

¹⁰ Цора, Ајалон и Хеврон, што беа на Јудиното и на Венијаминово племе.

¹¹ Ги зацврсти тие тврдини и постави во нив началници и складишта со жито, масло и вино.

¹² И на секој град му даде штитови и копја и ги зацврсти прилично добро. Под него останаа Јуда и Венијамин.

Свештениците и левитите доаѓаат во Јудеја

¹³ Свештениците и левитите, колку што ги имаше по целата земја израилска, се собраа кај него од сите краишта,

¹⁴ зашто левитите ги оставија селата свои и имотите свои и дојдоа во Јудеја и во Ерусалим, бидејќи Јеровоам и синовите негови ги отстранија од свештенството Господово

¹⁵ и си поставија пагански свештеници во идолските светилишта на ридовите, за идолите и за телињата што тој ги направи.

¹⁶ А по нив и од сите племиња израилски, кои го управија срцето свое да Го бараат Господ, Бог Израилев, одеа во Ерусалим, за да Му принесат жртви на Господ, Бог на нивните предци.

11,10

Ис.Н. 10,20

13

4 Мојс 35,2

14

4 Мојс 35,2-5

15

3 Мојс 17,7

3 Цар

12,31

13,33

20 ¹⁷ Тие го зацврстија царството Јудино и го поддржуваа Соломоновиот син Ровоам три години, зашто одеа по патот на Давид и Соломон во тие три години.

Семејството на Ровоам

22 ⁵ Мојс ^{21,15-17} ¹⁸ Ровоам си ја зеде за жена Махалата, ќерката на Јеримот, син Давидов, и на Авихаил, ќерка на Елијав, син на Јесеј;

12,1 ³ Цар ^{14,22-24} ¹ Лет ^{9,1} ¹⁹ И таа му ги роди синовите: Јеус, Шемарија и Захам.

2 ³ Цар ^{11,40} ^{14,22-24} ¹ Лет ^{5,25} ²⁰ По неа тој ја зеде Мааха, ќерка Авесаломова, и таа му ги роди Авија, Атај, Зиза и Шеломит.

3 ¹ Мојс ^{10,6} ^{Ис} ^{18,2} ^{Дан} ^{11,43} ²¹ Ровоам ја сакаше Мааха, Авесаломовата ќерка, повеќе од сите свои жени и прилежници, зашто тој имаше осумнаесет жени и шеесет прилежници, и роди дваесет и осум синови и шеесет ќерки.

5 ^{15,2} ²² Ровоам го постави Авија, синот на Мааха, за началник и кнез над браќата свои, зашто сакаше да го направи цар.

²³ Па мудро работејќи, тој ги распрати сите синови свои по сите земји на Јуда и Венијамин, по сите утврдени градови, им даде многу храна и за нив доведе многу жени.

Египетска инвазија против Јудеја

(3 Цар 14:25-28)

12 Кога царството на Ровоам се зацврсти, и тој стана силен, го остави законот Господов, а заедно со него и сиот Израил.

² На петтата година од Ровоамовото царување, бидејќи Му беа неверни на Господ, Шишак, египетскиот цар, се крена против Ерусалим,

³ со илјада и двесте коли и шеесет илјади коњаници; со него од Египет дојде безброен народ: Либијци, Сукимци и Етиопјани.

⁴ И ги презеде утврдените градови во Јудеја и стигна до Ерусалим.

⁵ Тогаш пророкот Шемаја дојде кај Ровоам и кај јудејските началници, што се беа собрале во Ерусалим, за да се спасат од Шишак, и им рече: „Вака вели Господ: „Вие Ме оставивте, затоа и Јас ве оставам во рацете на Шишак.”“

⁶ Израилските началници и царот понизно рекоа: „Праведен е Господ!”

⁷ Кога виде Господ дека тие се понизија, дојде словото Господово до Шемаја и беше речено: „Нема да ги погубам, туку наскоро ќе ги избавам; Мојот гнев нема да се излее врз Ерусалим преку раката на Шишак;

⁸ сепак, тие ќе му станат слуги, за да знаат што е тоа да Ми служат Мене и да им служат на земните царства.”

⁹ Египетскиот цар Шишак дојде во Ерусалим и ги одзеде ризниците на домот Господов и ризниците на царскиот дом; одзеде сè, ги одзеде и златните штитови, што ги беше направил Соломон.

¹⁰ Но царот Ровоам направи место нив бакарни штитови и ги предаде во рацете на старешините над чуварите, што го чуваа влезот во царскиот дом.

¹¹ Кога одеше царот во Господовиот дом, доаѓаа чуварите и ги носеа, а потоа пак ги враќаа во живеалиштето на чуварите.

¹² И бидејќи тој се понизи, гневот Господов се одврати од него и не го уништи сосем, зашто и во Јудеја имаше нешто добро.

Осврт на Ровоамовото владеење

¹³ Се зацврсти царот Ровоам во Ерусалим и царуваше. Кога се зацари, тој беше на четириесет и една година, а царуваше седумнаесет години во Ерусалим, во градот, кого Господ го избра меѓу сите племиња Израилеви, за да го постави таму името Негово. Мајка му се викаше Ноема, а беше Амонка.

¹⁴ Тој правеше зло, зашто не го беше насочил срцето свое за да Го бара Господа.

¹⁵ А делата на Ровоам, од првите, до последните, се опишани во записите на пророкот Шемаја и јасновидецот Идо и во родословијата. Помеѓу Ровоам и Јеровоам постојано имаше војни.

¹⁶ Ровоам почина кај своите предци и беше погребан во Давидовиот град. И на негово место се зацари неговиот син Авија.

6
² Мојс ^{9,27}
³ Мојс ^{26,41}
^{Пс} ^{10,7}
^{Езд} ^{9,15}

7
⁵ Мојс ^{9,19}
^{Ер} ^{7,20}
^{42,18}
^{Ез} ^{5,13}
^{Пс} ^{77,38}

8
⁵ Мојс ^{28,48}

12
³ Цар ^{14,13}

13
² Мојс ^{20,24}
⁵ Мојс ^{21,5}

13-14
³ Цар ^{14,21-22}

15-16
³ Цар ^{14,30-31}

16
¹ Лет ^{3,10}

13,53 Мојс 2,13
2 Цар 7,13
1 Лет 17,12**Авија го победува Јеровоам**

(3 Цар 15:1-8)

63 Цар
11,26

13 Во осумнаесеттата година од царувањето на Јеровоам над Јуда стана цар Авија;

7Суд 9,4
1 Лет 29,1

² тој царуваше три години во Ерусалим; мајка му се викаше Михаја, ќерка Уриилова, од Гива. И Авија водеше војна со Јеровоам.

82 Мојс 32,4
2 Цар 4,3
3 Цар
12,28-30

³ Авија поведе во војна војска од храбри луѓе, четиристотини илјади одбрани мажи, а Јеровоам излезе против него во бој со осумстотини илјади мажи, исто така одбрани јунаци.

92 Мојс
29,35-36
3 Цар
12,31
Ер 2,11
Гал 4,8

⁴ И застана Авија на врвот од планината Цемараим, една од Ефремовите гори, и рече: „Чујте ме, Јеровоаме и сите Израилци!

112 Мојс
29,39
1 Лет 9,32

⁵ Не знаете ли дека Господ, Бог Израилев, му го даде на Давид царството над Израил засекогаш, нему и на синовите негови, според заветот вечен.”

⁶ Но се крена Јеровоам, синот Наватов, слуга на Давидовиот син Соломон, и се побуни против господарот свој.

⁷ И се собраа околу него луѓе долни, развратници и станаа против Ровоам, синот Соломонов; а Ровоам беше млад и со слабо срце, и не издржа против нив.

⁸ А сега вие мислите дека можете да застанете против царството Господово, кое е во рацете на Давидовите синови, зашто вас ве има многу и затоа што имате златни телиња, што ви ги направи Јеровоам за богови.

⁹ Нели вие ги изгонивте свештениците Господови, синовите Аронови, и левитите, и си поставивте свештеници, какви што има кај народите во другите земји? Секој, што доаѓа за свое посветување со теле и седум овни, тој станува кај вас свештеник на лажни богови.

¹⁰ А кај нас – Господ е наш Бог; ние не сме Го оставиле; на Господ Му служат како свештеници синовите Аронови, и левитите се на својата служба.

¹¹ Тие Му жртвуваат на Господ сепаленици, секое утро и секоја вечер, и мирливо кадиво, ги поставуваат лебовите

на трпеза од чисто злато и ги палат кандилцата на златниот светилник за да горат секоја вечер, зашто ние ја пазиме наредбата на Господ, нашиот Бог, а вие сте Го оставиле.

¹² И, ете, нам на чело ни е Бог и Неговите свештеници и громогласните труби, за да грмат против вас. Синови Израилеви, не војувајте против Господ, Бог на вашите предци, зашто нема да успеете!

¹³ Во тоа време Јеровоам направи заседа зад нивниот тил, така што самиот тој беше пред Јудејците, а заседата – зад нив.

¹⁴ И кога се обспнаа Јудејците, – туку гледај борба и отспреди и одзади; и повикаа кон Господ, а свештениците зазатрубија со труби.

¹⁵ И почнаа да викаат Јудејците. И кога Јудејците повторно извикаа, Бог го порази Јеровоам и сите Израилци пред Авија и Јуда.

¹⁶ И синовите Израилеви почнаа да бегаат пред Јудејците; и Бог ги предаде во рацете нивни.

¹⁷ Авија и народот негов страшно ги поразија; и паднаа од Израилците петстотини илјади одбрани јунаци.

¹⁸ Така синовите израилски беа понижени, а синовите Јудини станаа силни, зашто се надеваа на Господ, Бог на нивните предци.

¹⁹ Авија, пак, го гонеше Јеровоам и му ги одзеде градовите: Ветил и нему потчинетите села, Јешан со селата негови и Ефрон со потчинетите му села.

²⁰ И Јеровоам веќе не се совзеде во дните на Авија. Господ го порази и тој умре.

²¹ Авија, пак, се засили; си зеде четиринаесет жени и роди дваесет и два сина и шеснаесет ќерки.

²² Другите дела на Авија, делата негови и зборовите негови се опишани во записите на пророкот Идо.

Побожноста и верноста на царот Аса

14 И почина Авија кај своите предци и го погребнаа во Давидовиот град. На негово место се зацари синот

124 Мојс
10,8-9
Суд 2,15
2 Мак 7,19
Мудр
12,13-14
Дела 5,39**13**

Ис.Н. 8,9

15

1 Лет 9,1

18

Пс 21,4

23

3 Цар 15,8

14,2 негов Аса. Во неговите дни земјата беше спокојна десет години.
 2 Аса го правеше она, што беше добро и угодно пред очите на неговиот Господ Бог;

3 тој ги отстрани жртвзениците на туѓите богови и идолските светилишта, ги скрши статуите и ги исече паганските столбови;

4 им заповеда на Јудејците да Го бараат Господ, Бог на нивните предци, да го исполнуваат законот Негов и заповедите;

5 ги отстрани од сите градови Јудините идолски светилишта и статуите на сонцето. И царството негово беше спокојно.

6 И бидејќи беше спокојна земјата, тој изгради тврдина во Јудеја; тој не војуваше во тие години, зашто Господ му беше дал спокојство.

7 И им рече Аса на Јудејците: „Да ги изградиме овие градови и да ги заградиме со ѕидиште и кули, со порти и клучеви; земјата е уште наша, зашто ние Го побаравме Господа, нашиот Бог; ние Го побаравме, и Тој ни даде спокојство од сите страни.” И почнаа да градат, и успеава.

8 Воената сила на Аса беше: од Јудиното колено триста илјади вооружени со штитови и копја, од Венијаминовото колено двесте и осумдесет илјади јунаци, вооружени со штитови и стрелци со лак.

9 И се крена против нив Зерах, Етиопјанин, со еден милион војска и триста коли, и стигна до Мареша.

10 Му излезе Аса во пресрет, и се распоредија за борба во долината Сефата, кај Мареша.

11 Повика Аса кон Господ, неговиот Бог, и рече: „Господи, нели е во Твоја сила да им помагаш на силни и слаби? Тогаш помогни ни нам, Господи, Боже, наш, зашто ние на Тебе се надеваме и во Твое име излеговме против ова множество. Господи, Ти си наш Бог; да не биде човекот посилен од Тебе.”

12 И Господ ги порази Етиопјаните пред Аса и пред Јуда, и Етиопјаните избегаа.

13 Аса, пак, и народот со него ги гонеше до Герар; Етиопјаните паднаа толку, што ниеден не остана жив, зашто беа поразени пред Господ и пред Неговата војска. И собраа прилично голем плен.

14 Ги разрушија сите градови околу Герар, зашто ужас од Господ налета врз нив; и ги ограбија сите градови и изнесоа од нив многу голем плен.

15 Ги разрушија и пастирските колиби, ограбија многу стада од ситен добиток и камили, и се вратија во Ерусалим.

Аса сѝроведува реформи

15 Тогаш Духот Божји слезе врз Азарија, син Одедов.

2 Тој излезе да го пресретне Аса и сите Јудејци и Венијаминовци, и им рече: „Послушајте ме, Аса и сите Јудејци и Венијаминовци: Господ е со вас, кога сте вие со Него; и ако Го барате, ќе Го најдете; ако, пак, Го оставите, и Тој ќе ве остави.

3 Долго време Израил беше без вистински Бог, без свештеник да поучува, и без закон;

4 но кога во притеснетоста своја се обрати кон Господ, Бог Израилев, Го побара и Го најде.

5 Во тие времиња немаше мир ни за оние што излегуваа, ни за оние што влегуваа; зашто имаше голема збрка меѓу сите жители земни;

6 народ се биеше со народ, и град со град, затоа што ги потресе Бог со секакви неволи.

7 Но вие држете се цврсто, и рацете ваши да не ослабуваат, зашто ќе има награда за делата ваши.”

8 Кога ги чу Аса тие зборови и пророчествата на Азарија, син на пророкот Одед, тој се охрабри и ги отстрани незнабожечките гнасоти од целата земја јудејска и Венијаминова, и од градовите на Ефремовата Гора, што ги беше презел, го обнови и жртвеникот Господов, што беше пред Господовиот трем.

9 Тогаш ги собра сите Јудејци и Венијаминовци и преселени од Ефрем, Маназија и Симеон, кои живеаја со нив; зашто многу Израилци преминаа кон не-

13
1 Мојс 35,5
5 Мојс 2,25

15,1
4 Мојс
11,25-26

2
5 Мојс
31,17
Ис 45,19
Ер 29,13
Ос 3,5
Пс 77,34

3
3 Мојс
10,11
Амос 8,11

4
5 Мојс
4,29-30
Суд 3,9,15
6,7-8
10,10-16
Ос 3,4-5

5
Суд 5,6
19,20

6
Ис 19,2
Мт 24,7
Лк 21,10

7
Ис.Н. 1,7,9
Ер 31,16
Пс 17,19

8
3 Цар 8,64

12 го, откако видоа дека Господ, неговиот Бог, е со него.

13 ¹⁰ И се собраа во Ерусалим во третиот месец на петнаесеттата година од царувањето на Аса.

15 ¹¹ Во тој ден Му принесоа жртва на Господ од пленот, што го донесоа: од крупниот добиток седумстотини и од ситниот – седумдесет илјади.

16 ¹² Дадоа завет дека ќе Го бараат Господ, Бог на своите предци, од сè срце и од сета душа;

16,1 ¹³ а секој, што нема да Го побара Господ, Бог Израилев, да умре – бил тој мал или голем, маж или жена.

¹⁴ И се заколнаа во Господ громогласно со восклицанија и при звукот на трубите и роговите.

¹⁵ И сите Јудејци се радува на таа заклетва, зашто се колнеа од сè срце и со сета волја. Го бараа Господа, и Го најдоа. Тогаш Господ им даде спокој од сите страни.

¹⁶ А мајка си Мааха царот ја лиши од почеста да биде парица мајка, затоа што ѝ направила гнасен идол на Ашера. Аса го сруши идолот нејзин, го исече на парчиња и го изгори во Кедронскиот дол.

¹⁷ Иако идолските светилишта не беа отстранети во Израил, но срцето на Аса беше наполно предадено на Господ во сите дни негови.

¹⁸ Тој го внесе посветеното од таткото свој во Божјиот дом; среброт, златото и садовите.

¹⁹ И немаше војна до триесет и петтата година од царувањето на Аса.

Гревовниот сојуз на Аса со Венадад

(3 Цар 15:17-22)

16 Во триесет и шестата година од царувањето на Аса, израилскиот цар Баша се крена против Јудеја и почна да ја утврдува Рама, за да не му дозволи никому ниту да излегува од јудејскиот цар Аса, ниту да доаѓа кај него.

² Тогаш Аса изнесе сребро и злато од ризниците на домот Господов и на царскиот дом и ги испрати до арамејскиот

цар Венадад, кој живееше во Дамаск, велејќи:

³ „Нека има сојуз меѓу мене и тебе, како што беше меѓу татко ми и таткото твој; ти испраќам сребро и злато: оди и раскিনি го сојузот свој со израилскиот цар Баша, за да се повлече од мене.”

⁴ Венадад го послуша Аса и испрати свои војводи, што ги имаше кај себеси, против израилските градови, и тие го опустошија Ијон, Дан и Авел-Маим и сите житници во Нефталимовите градови.

⁵ Кога чу за тоа Баша, престана да ја утврдува Рама и ја прекина работата своја.

⁶ А царот Аса ги собра сите Јудејци, и тие ги изнесоа од Рама камењата и дрвата, што ги употребуваше Баша за градење, и ги изгради со нив Гева и Мицпа.

Пророкоџ Ананиј

⁷ Во тоа време дојде јасновидецот Ананиј кај јудејскиот цар Аса и му рече: „Бидејќи ти се потпре на арамејскиот цар, а не се потпре на Господ, твојот Бог, затоа се спаси од рацете твои војската на арамејскиот цар.

⁸ Етиопјаните и Либијците не беа ли со поголема сила и со многу повеќе коли и коњаници? Но бидејќи ти се потпре на Господ, и Тој ги предаде во раката твоја,

⁹ зашто очите Господови ја гледаат целата земја, за да им помагаат на оние, чие срце наполно Му е предадено Нему. Ти сега постапи неразумно; затоа отсега ќе имаш војни.”

¹⁰ Тогаш Аса се налути на јасновидецот и го затвори во темница, бидејќи беше разјарен против него поради тоа. Во тоа време Аса угнетуваше и некои од народот.

Крај на владеењето на Аса

(3 Цар 15:23-24)

¹¹ Впрочем, делата на Аса, први и последни, се опишани во книгата на царевите јудејски и израилски.

¹² На триесет и деветтата година од царувањето свое Аса се разболе во но-

7

3 Цар 16,1

8-10

14,8-12

9

3 Цар 15,6

Ер 16,17

Зах 3,9

Пе 32,13-15

Јов 24,23

10

3 Цар

22,27

12

Ер 17,5-6

14 зете, и болеста негова се прошири до горните делови на телото; но тој ни во болеста своја не Го побара Господа, туку лекари.

17,1-19 ¹³ И почина Аса кај своите предци и умре во четириесет и првата година од царувањето свое.

1 ¹⁴ И го погребаша во гробницата, која сам си ја беше изградил во Давидовиот град; го положија на одарот, преполн со благопријатни мириси и со разни вештачки масти; и ги изгореа во голем оган во негова чест.

5 ¹ Цар 10,27

6 ² Мојс 34,13

Јосафатовојо царување

17 На негово место се зацари синот негов Јосафат, кој покажа сила против Израилците.

7 ³ Мојс 10,11

8 ⁵ Мојс 6, 4-9

9 ⁷ Мал 2,7

8 ^{Ос 4,6} ^{Неем 8,7-8}

9 ⁵ Мојс 28,61

^{Езд 7,25}

² Тој распореди војски по сите утврдени градови на Јудеја и постави стражи по земјата јудејска и по градовите Ефремови, што ги беше завладеал татко му Аса.

³ И Господ беше со Јосафат, зашто одеше по правите патишта на таткото свој Давид и не ги бараше Вааловците, туку Го бараше Бога на таткото свој и постапуваше по Неговите заповеди, а не по делата на Израилците.

⁵ И Господ го зацврсти царството во рацете негови; сите Јудејци му носеа подароци на Јосафат; тој се здоби со големо богатство и слава.

⁶ Срцето негово се храбреше на Господовите патишта; притоа тој ги отстрани оброчиштата и паганските светилишта во Јудеја.

⁷ А на третата година од царувањето ги испрати началниците свои Бенхаил, Авдија, Захарија, Натанаил, и Михеј да го поучуваат народот по Јудините градови,

⁸ и со нив левитите: Шемаја, Нетанија, Зевадија, Асаил, Шемирамот, Јонатан, Адонија, Товијаху и Тов-Адо-нија, а со нив уште и свештениците Елишама и Јорам.

⁹ Тие ги подучуваа Јудејците, носејќи ја со себе Книгата на Законот Господов; ги обиколуваа сите јудејски градови и го учеа народот.

Величието на Јосафат

¹⁰ И ги обзеде страв Господов сите земни царства околу Јудеја, и не војуваа со Јосафат.

¹¹ А од Филистејците му носеа на Јосафат дарови и сребро за данок; исто така и Арапите му донесуваа ситен добиток: седум илјади и седумстотини овни и седум илјади и седумстотини јарци.

¹² Се издигаше Јосафат сè повеќе, и изгради во Јудеја домови, градови и тврдини.

¹³ Тој имаше големо богатство во јудејските градови, а во Ерусалим – храбри борци.

¹⁴ Еве го нивниот список според домовите на нивните предци: од Јуда илјада-началници: Адна водач, кој имаше триста илјади храбри војници;

¹⁵ по него Јоанан началник, кој имаше двесте и осумдесет илјади;

¹⁶ по него Амасија, Зихријев син, кој Му се беше посветил на Господ; тој имаше двесте илјади силни војници.

¹⁷ Од Венијамин: храбриот војник Елијада, кој имаше двесте илјади вооружени со лак и штит;

¹⁸ по него Јозавад, кој имаше сто и осумдесет илјади вооружени војници.

¹⁹ Ете, тие му служеа на царот, покрај оние, што ги беше распоредил царот во утврдените градови по цела Јудеја.

Михеј ѝпролекува ѝројаси

(3 Цар 22:1-28)

18 Јосафат имаше големо богатство и слава, па се сроди со Ахав.

² По неколку години отиде кај Ахав во Самарија; и закла Ахав многу добиток, ситен и крупен, за него и за луѓето со него и го убедувааше да се кренат против Рамот Галаадски.

³ И му рече Ахав, царот израилски, на Јосафат, царот јудејски: „Ќе дојдеш ли со мене против Рамот Галаадски?“ Тој му одговори: „Како што ќе одиш ти, така и јас, како твојот народ, така и мојот народ; ќе дојдам со тебе во војна!“

⁴ Уште му рече Јосафат на царот израилски: „Прашај уште денес што ќе рече Господ.“

10

1 Мојс 35,5
5 Мојс 2,25

17

4 Мојс 1,36

18,134 Мојс
22,18,20,35**16**4 Мојс
27,17

⁵ Израилскиот цар собра четиристотини души пророци и им рече: „Да одиме ли во војна против Рамот Галаадски, или да се откажеме?“ Тие одговорија: „Оди, и Господ ќе го предаде во раката на царот.“

⁶ Јосафат праша: „Нема ли тука уште некој пророк Господов, да го прашаме и него?“

⁷ Му одговори царот израилски на Јосафат: „Има уште еден човек, преку кого можеме да Го прашаме Господа, но јас него не го сакам, зашто тој не пророкува добро за мене, туку секогаш пророкува лошо; тој е Михеј, син на Јимла.“ Јосафат му рече: „Не зборувај така, царе!“

⁸ Царот израилски повика еден дворјанин и му рече: „Оди побрзо да го повикаш Михеј, синот на Јимла!“

⁹ А царот израилски Ахав и Јосафат, царот јудејски, седеа секој на престолот свој, облечени во царска облека, седеа на плоштадот пред Самариските порти, и сите пророкуваа пред нив.

¹⁰ Седекија, синот Кенаанов, си беше направил железни рогови и рече: „Вака вели Господ: ‚Со нив ќе ги бодеш Арамејците, додека не ги истребиш.‘“

¹¹ И сите пророци го пророкуваа истото, велелејќи: „Оди против Рамот Галаадски, ќе имаш успех, и Господ ќе го предаде во раката на царот.“

¹² Испратениот, што отиде да го повика Михеј, му рече: „Ене, пророците едногласно му претскажуваат добро на царот; и твојот збор нека биде таков, како на секого од нив: изречи и ти добро.“

¹³ Михеј одговори и рече: „Се колнам во живиот Господ! Она што ќе ми каже Господ, тоа ќе го изречам.“

¹⁴ Кога дојде кај царот, а царот му рече: „Михеј, да одиме ли во војна против Рамот Галаадски, или да се воздржиме?“ Тој одговори: „Одете, ќе имате успех; тие ќе бидат предадени во рацете ваши.“

¹⁵ Царот му рече: „Колку пати ќе те заколнувам да не ми говориш ништо, освен вистината во името Господово?“

¹⁶ Тогаш Михеј рече: „Ги видов сите синови на Израил, распрнати по гори-

те како овци без пастир – и Господ рече: ‚тие немаат водач, секој нека се врати со мир во домот свој!‘“

¹⁷ Царот израилски му рече на Јосафат: „Нели ти реков дека тој не ми пророкува добро, туку само лошо?“

¹⁸ Михеј пак рече: „Тогаш чујте го зборот Господов: Го видов Господа, седнат на Својот престол, а сета војска небеска стоеше десно и лево од Него.“

¹⁹ И рече Господ: ‚Кој ќе го измами Ахав, израилскиот цар, да оди и да загина во Рамот Галаадски?‘ И еден велеше вака, друг велеше инаку.

²⁰ Истапи еден дух, застапа пред лицето на Господ и рече: ‚Јас ќе го измамам.‘ А Господ праша: ‚со што?‘

²¹ Тој одговори: ‚Ќе излезам и ќе станам дух на лагата во устата на сите пророци негови.‘ И рече Тој: ‚Ти ќе го подмамиш и ќе успееш; оди и направи така.‘

²² И сега, ете, Господ допушти да влезе духот на лагата во устата на тие твои пророци, но Господ рече не е добро за тебе.“

²³ Тогаш пристапи Седекија, син на Кенаана, па го плесна Михеја и рече: „По кој пат замина од мене Духот Господов, за да говори во тебе?“

²⁴ А Михеј рече: „Ете, ќе го видиш тоа во оној ден, кога ќе бегаш од соба во соба, за да се сокриеш.“

²⁵ Тогаш израилскиот цар рече: „Земете го Михеј и одведете го кај градоначалникот Амон и кај кнезот Јоас, царевниот син,

²⁶ и речете, вака вели царот: ‚затворете го овој во темница и хранете го скудно со леб и вода, додека да се вратам со мир.‘“

²⁷ А Михеј рече: „Ако се вратиш со мир, тогаш не говорел Господ преку мене.“ И пак рече: „Чујте го ова сите луѓе!“

Смртта на Ахав

(3 Цар 22:29-35)

²⁸ И тргнаа царот израилски и Јосафат, царот јудејски, кон Рамот Галаадски.

18

Дан 7,9

21Зах 3,1
Јов 14,6
8,44
1 Лет 21,1**22**Ез 14,6
Јов 12,16**23**

Дела 23,2

26

Евр 11,36

29 ^{1 Цар 28,8} ²⁹ И царот израилски му рече на Јосафат: „Јас ќе се преоблечам и ќе влезам во борба, а ти облечи ги царските одежди.” И се преоблече царот израилски, и влегоа во битка.

19,1 ^{3 Цар 16,1} ^{Пе 7,10} ^{139,21-22} ³⁰ Тогаши царот сириски од својата кола им заповеда на војводите: „Не удирајте ни на мал ни на голем, туку само на царот израилски!”

3 ^{3 Цар 14,13} ³¹ А кога заповедниците на колите го видоа Јосафат, си помислија: тоа е царот израилски, – и го опколија, за да се удрат со него. Но Јосафат извика, и Господ му помогна, и Бог ги одврати од него.

5-11 ^{2 Мојс 18,13-26} ^{Езд 7,25} ³² Штом заповедниците на колите видоа дека тоа не беше царот израилски, отстација од него.

5 ^{1 Мојс 47,6} ^{2 Мојс 18,26} ³³ Во тоа време еден човек го затегна случајно лакот свој и го рани израилскиот цар низ спојката меѓу појасот и оклопот негов. И тој му кажа на човекот: „Врати се назад и изведи ме од битката, зашто сум ранет.”

³⁴ Но борбата во тој ден се засили; и израилскиот цар седеше на колата спроти Арамејците до вечерта и умре по зајдисонце.

Пророкој љо укорува Јосафат

19 Кога Јосафат, царот јудејски, се враќаше со мир во домот свој во Ерусалим,

² излезе да го пресретне јасновидецот Јуј, син Ананиев, и му рече на царот Јосафат: „Требаше ли да му помагаш на безбожникот и да ги сакаш оние, што Го мразат Господа? Затоа гневот Господов падна врз тебе.

³ Но добро се најде во тебе, зашто ти ги истреби идолите во земјата јудејска и го расположи срцето свое за да Го побараш Бога.”

Реформиие на Јосафат

⁴ Јосафат живееше во Ерусалим. И пак почна да го обиколува народот свој од Вирсавија до Ефремовата Гора, и ги поврати кон Господ, Бог на нивните предци.

⁵ И постави судии во земјата по сите утврдени градови на Јудеја, во секој град,

⁶ па им рече на судиите: „Внимавајте што правите; вие вршите не суд човечки, туку суд Господов; во судската работа Бог е со вас.

⁷ Затоа стравот Господов нека биде над вас: работете внимателно, зашто кај Господ, нашиот Бог, нема неправда, ни пристрасност, ниту поткупување.”

⁸ Јосафат и во Ерусалим постави некои левити и свештеници и старешини на домовите во Израил – за суд Господов и за тужби. И се вратија во Ерусалим.

⁹ Тогаши им заповеда, велејќи: „Така работете со страв Господов, со верност и со чисто срце:

¹⁰ во секоја расправија, каква што ќе дојде кај вас од браќата ваши, што живеат по градовите свои, било за крвнина, или за закон, заповед, уредба и обреди, објаснувајте им да не грешат пред Господ, та да не дојде гневот Негов врз вас и врз браќата ваши: така работете, и нема да згрешите.

¹¹ И ете, првосвештеникот Амарија е над вас за секоја Господова работа, а Зевадија, синот Ишмаелов, началник на Јудиниот дом – за секоја царска работа, а и левитите ќе ви служат како писари. Бидете црвсти и работете, и Господ ќе биде со добриот.”

Победа на Јосафат над Моавциите и Амонциите

20 Потоа Моавците и Амонците, а со нив и некои од земјата Моавска, појдоа во војна против Јосафат.

² Дојдоа и му јавија на Јосафат, велејќи: „Против тебе доаѓа големо множевство народ од преку море, од Арам, и веќе се во Хацеџон-Тамара, односно во Ен-Геди.”

³ Јосафат се уплаши и го сврте лицето свое и Го побара Господа и објави пост во цела Јудеја.

⁴ Се собраа Јудејци да молат за помош од Господ; дојдоа да Го молат Господа од сите Јудини градови.

⁵ И застана Јосафат во собранието на Јудејците и на ерусалимците во Домот Господов, пред новиот трем,

⁶ и рече: „Господи, Боже на предците наши! Не си ли Ти Бог на небото? Ти

6
3 Мојс 19,15
5 Мојс 18,20

7
1 Мојс 18,25
5 Мојс 10,17
Јов 8,3
13,10

8
Ез 44,24
1 Лет 23,4

10
5 Мојс 17,8-9

11
1 Лет 28,20

20,1
Пе 82,5
1 Лет 4,41

2
1 Мојс 14,7

3
1 Цар 7,6
Ис 58,6
Ер 36,9
Еср 4,16
Дан 9,3
Езд 8,23
Неем 1,4

4
Ер 36,6

6
5 Мојс 4,39
Ис 14,27
Ер 32,27
1 Лет 29,11-12
Мт 6,9

ВТОРА КНИГА ЛЕТОПИСИ

7 владееш над сите царства на народите; и во Твојата рака е силата и цврсти-
1 Мојс 12,7
Ис 41,8

10 Тебе!
4 Мојс 20,14-21
5 Мојс 2, 4-6

7 Нели Ти, Боже наш, ги истера жителите на оваа земја, пред лицето на Твојот народ Израил и му ја даде засекогаш на потомството на Авраама, Твојот пријател?

12 Тие се населија во неа и Ти изградија во неа светилиште за Твоето име,
Суд 11,27
Ис 30,15
Пс 24,15

14 велејќи:
1 Лет 9,15

15 „ако дојде врз нас невола: меч погубен, или помор, или глад, ќе застанеме пред овој дом и пред Твоето лице, зашто името Твое е во тој дом; и во маките свои ќе повикаме кон Тебе, и ти ќе нè чуеш и ќе нè избавиш.“
1 Цар 17,47
Пс 90,8

16 А гледај, Амонците и Моавците и жителите на гората Сеир, чии земји не дозволи да ги нападнат Израилците, кога доагаа од египетската земја, па затоа тие ги одминаа и не ги сотреа,
1 Цар 17,47

17 тие пак сега ни возвраќаат со лошо, доаѓајќи да нè истераат од Твојот посед, што си ни го дал да го наследиме.
2 Мојс 14,13

12 Боже наш! Суди им Ти. Зашто ние немаме сила против тоа големо множество, што нè нападнало и не знаеме, што да правиме; но прочите ни се кон Тебе.”

13 Сите Јудејци стоеја пред лицето Господово, и нивните мали деца, жените нивни и синовите нивни.

14 Тогаш Духот Господов слезе среде собранието врз Јахазиел, синот на Захарија, син Бенаев, син Јеиселов, син Матаниев, левит од Асафовите синови.

15 И рече: „Чујте сите Јудејци и жители ерусалимски, и ти, царе Јосафате! Вака ви вели Господ ваш: Не плашете се и не стравувајте од тоа големо множество, зашто војната не е ваша, туку Бојја.

16 Излезете утре против нив: ете, тие ќе се искачуваат по ридот Циц, вие ќе ги најдете на крајот на долината, спрема пустината Јеруел.

17 Овој пат нема вие да се борите: застанете, стојте и гледајте го спасението од Господ, што ви се испраќа. Јудо и Ерусалиме, не плашете се и не страву-

вајте! Излезете утре против нив, и Господ ќе биде со вас!”

18 Јосафат се поклони со лицето до земја, и сите Јудејци и жители ерусалимски паднаа пред Господ, за да Му се поклонат.

19 А левитите од синовите Каатови и од синовите Корееви почнаа да Го слават Господ, Бог Израилев, со многу висок глас.

20 Утредента станаа рано и тргнаа кон Текојската пустина, и кога тргнаа, застана Јосафат и рече: „Чујте ме, Јудејци и жители ерусалимски! Верувајте Му на Господ, вашиот Бог, и бидете цврсти; верувајте им на пророците Негови и ќе имате успех.”

21 Потоа се посоветува со народот и постави пејачи пред Господ, тие со свечени облеку, одејќи пред војската, ќе ја слават светоста и ќе велат: „Фалете Го Господа, зашто милоста Негова е засекогаш!”

22 И кога почнаа да воскликнуваат и да Му пеат славопои, Господ предизвика несогласност меѓу Амонците, Моавците и жителите на гората Сеир, што ја беа нападнале Јудеја, и тие беа разбиени:

23 зашто Амонците и Моавците се кренаа против жителите на гората Сеир, и ги биеја и ги истребуваа, а кога завршија со жителите на Сеир, почнаа да се истребуваат едни со други.

24 И кога Јудејците дојдоа на ридот кај пустината и го видоа она множество, а таму – трупови, испружени по земјата, и никој не се беше спасил.

25 Дојде Јосафат и народот негов да собираат плен, најдоа кај нив прилично многу и богатство, и облека и скапоцени работи, и собраа толку, што не можеа да носат. Три дни собираа плен – толку многу голем беше тој!

26 А на четвртиот ден се собраа во Долината на благословот, бидејќи таму Го благословија Господа. Затоа тоа место се вика Емек Бераха – Долина на благословот и до денес.

27 Тогаш сите Јудејци и ерусалимците, на чело со Јосафат, тргнаа да се вратат

18
1 Мојс 24,26

20
1 Мојс 39,3
Ис 7,9

21
Пс 135,1

23
1 Мојс 19,38
Суд 7,22
1 Цар 14,20
Ез 38,21

29 во Ерусалим радосно, зашто Господ им даде победа над непријателите нивни.
 1 Мојс 35,5

30 ²⁸ И дојдоа во Ерусалим со харфи, лири и труби пред домот Господов.
 1 Лет 22,9

34 ²⁹ И страв Божји навлезе кај сите царства земни, кога слушнаа дека Сам Господ војувал против непријателите на Израил.
 3 Цар 16,1

21,1 ³⁰ И царството Јосафатово се успокои; Господ му даде мир од сите страни.
 1 Лет 3,11

Крај на владеењето на Јосафај

(3 Цар 22:41-50)

³¹ Така царуваше Јосафат над Јудеја. Кога стана цар, беше на триесет и пет години, и царуваше во Ерусалим дваесет и пет години. Мајка му се викаше Азува, ќерка на Шилхи.

³² Тој одеше по патот на својот татко Аса и не се отстрани од него, вршејќи го она што е угодно пред очите на Господ.

³³ Само идолските светилишта уште не беа разрушени, народот сè уште не го беше свртел срцето свое кон Бога на своите предци.

³⁴ Другите дела Јосафатови, први и последни, опишани се во записите на Јуј, синот Ананиев, кои се внесени во книгата на израилските цареви.

³⁵ Но потоа Јосафат, царот јудејски, се здружи со Охозија, цар израилски, кој постапуваше беззаконно;

³⁶ се поврза со него, за да градат кораби, што ќе ги испраќаат во Тарсис; а изградија и кораби во Ецјон-Гевер.

³⁷ Тогаш Елиезер, синот на Додавах од Мареша, пророкува за Јосафат и рече: „Бидејќи си се здружил со Охозија, Господ ќе го разруши твоето дело.“ И корабите се разбија и не можеа да отпловат за Тарсис.

Безбожноста на јудејскиот цар Јорам

(4 Цар 8:17-24)

21 И почина Јосафат кај своите предци и беше погребан со своите предци во Давидовиот град. На негово место се зацари синот негов Јорам.

² Неговите браќа, синови Јосафатови беа: Азарија, Јехиил, Захарија, Азарија,

Михаил и Сафатија; сите тие беа синови на израилскиот цар Јосафат.

³ Нивниот татко им даде големи подароци во сребро, злато и скапоцености, заедно со утврдените градови во Јудеја, а царството му го предаде на Јорам, бидејќи тој беше првороден.

⁴ Јорам стапи на татковиот престол, се утврди и ги уби со меч сите свои браќа, а исто така и некои израилски началници;

⁵ Јорам беше на триесет и две години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим осум години;

⁶ тој одеше по патот на израилските цареви, како што постапуваше домот Ахавов, зашто Ахавовата ќерка му беше жена, – и го правеше, она што беше неугодно пред очите Господови.

⁷ Но Господ, пак, не сакаше да го погуби домот Давидов поради заветот, што го беше воспоставил со Давид, и поради тоа што беше ветил да му даде светилник нему и на синовите негови за сите времиња.

⁸ Во неговите дни Едомците се одметнаа од власта Јудина и си поставија цар.

⁹ Затоа Јорам тргна со своите војводи, и со сите коли свои; и станувајќи ноќе, го порази Едом, кого го беа опколиле, и началниците на колите.

¹⁰ Така Едомците им станаа постојани противници на Јудејците, до денес. Во исто време се одметна и Ливна од власта негова, зашто го беше оставил Господ Бог на своите предци.

¹¹ Исто така и идолските светилишта направи по горите јудејски, ги воведо во блудство ерусалимските жители и ја заведе Јудеја.

¹² И му дојде писмо од пророкот Илија, во кое се велеше: „Вака говори Господ, Бог на твојот татко Давид: ,затоа што не тргна по патиштата на татко си Јосафат и по патиштата на Аса, царот јудејски,

¹³ туку појде по патот на израилските цареви и ги воведо во блудство Јудеја и ерусалимските жители, како што го воведуваше во блудство домот Ахавов, па уште и браќата свои, домот на татко си, кои беа подобри од тебе, ти ги уби.

3

Суд 9,5
3 Цар 2,12

7

2 Цар 7,13,15
21,17

10

4 Мојс 33,20

12

4 Цар 1, 16-17

13

3 Цар 2,32
16,29-33

15 ²Мак 9,5
Дела 1,18

¹⁴ Затоа, еве, Господ ќе го порази со голем пораз твојот народ и синовите твои, и жените твои, и целиот имот твој,

17 ⁴Цар 12,17

¹⁵ а, пак, тебе, со лута болест, со болест на цревата, така што цревата ќе ти излегуваат од утробата од ден на ден.”

¹⁶ И го подигна Господ против Јорам духот на Филистејците и Арапите, соседи на Етиопјаните;

¹⁷ и тие се кренаа против Јудеја, навлегоа во неа и го ограбија сиот имот, што беше во домот на царот, а исто така и синовите негови, и жените негови, та не му остана друг син, освен Охозизија, најмалиот од синовите негови.

¹⁸ По сето тоа Господ го удри со неизлечива цревна болест.

¹⁹ Така одеше од ден на ден, а кон крајот на втората година му излегоа цревата од болеста негова и тој умре во страшни маки; и народот не запали за него благопријатни мириси како што правеше за предците негови;

²⁰ тој беше на триесет и две години, кога стана цар, царуваше во Ерусалим осум години, и почина неоплакан; го погребаша во Давидовиот град, но не во царските гробници.

Владеењето на Охозизија

22 Жителите ерусалимски место него за цар го поставија Охозизија, најмалиот негов син, бидејќи сите постари беа убиени од разбојници, што се беа приближиле до логорот со Арапите, – и така стана цар Охозизија, синот на јудејскиот цар Јорам.

² Охозизија беше на дваесет и две години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим една година; мајка му се викаше Готолија, ќерка на Амвриј.

³ И тој исто така одеше по патиштата на Ахавовиот дом, зашто мајка му беше негова советничка во незаконските дела.

⁴ Тој го правеше она што беше негодно пред очите на Господ, како домот Ахавов, зашто по смртта на татко му тој дом му беше советник, за негова пропаст.

⁵ И, следејќи го нивниот совет, Охозизија отиде со израилскиот цар Јорам,

син Ахавов, во војна против Азаил сирискиот цар, во Рамот Галаадски. И Арамејците го ранија Јорам;

⁶ тој се врати во Израил да се лекува од раните, што му ги нанесоа во Рама, кога војуваше со Азаил, сирискиот цар. И Охозизија, синот Јорамов, цар јудејски, дојде да го посети Јорама, синот Ахавов, во Израил, бидејќи тој беше болен.

⁷ Тоа беше од Бога за пропаст на Охозизија, затоа што тој дојде кај Јорам; зашто, откако дојде, излезе со Јорам против Јуј, синот Нимшиев, кого Господ го беше помазал за истребување на домот Ахавов.

⁸ Кога Јуј извршуваше суд над домот Ахавов, ги најде началниците јудејски и синовите на Ахазиевите браќа, кои му служеа на Охозизија, и ги уби.

⁹ Тогаш заповеда да го бараат Охозизија; го фатија, кога се криеше во Самарија; го доведоа кај Јуј, го убија и го погребаша, зашто велеша: тој е син на Јосафат, кој Го бараше Господа со сето срце свое! И не остана во домот Ахазиев никој, кој би можел да царува.

Злобнајта царица Готолија

(4 Цар 11:1-3)

¹⁰ А Готолија, Ахазиевата мајка, откако виде дека син ѝ умрел, стана и го погуби сиот царски род на Јудиниот дом.

¹¹ Но царската ќерка Јосафат го зеде Ахазиевиот син Јоас, го грабна меѓу царските синови, кога ги убиваша, и го скри со доилката во спалната соба. На тој начин Јосафат, ќерката на царот Јорам, жена на свештеникот Јехојада, сестра на Охозизија, го сккри Јоас од Готолија, и таа не го уби.

¹² И го криеја кај нив во домот Божји шест години; а над земјата царуваше Готолија.

Бунѝт ѝројив Готолија

(4 Цар 11:4-16)

23 Но во седмата година Јехојада се охрабри и ги зеде во сојуз со себеси стоначалниците, Азарија, синот Јерохамов, Исмаил, синот Јехохананов,

22,6

³ Цар 19,15
⁴ Цар 8, 13-15

7

⁴ Цар 9, 1-10

8

⁴ Цар 10,13

9

Суд 9,5

23,3 Азарија, синот Овидов, Маасејаху, синот Адаев, и Елипафат, син Зихријев.

² Тие ја обиколија земјата Јудина, ги собраа левитите од сите страни на Јудеја и израилските старешини на татковските домови и дојдоа во Ерусалим.

6 ^{Зах 3,7} **8** ^{1 Пет 24,1} **11** ^{5 Мојс 17,18} И целото собрание склучи сојуз со царот во домот Божји. И Јехојада им рече: „Еве, царскиот син треба да биде цар, како што рече Господ за синовите Давидови.

³ И целото собрание склучи сојуз со царот во домот Божји. И Јехојада им рече: „Еве, царскиот син треба да биде цар, како што рече Господ за синовите Давидови.

⁴ Еве, што ќе направите: едната третина од вас, свештениците и левитите, што доаѓаа во сабота, нека бидат вратари кај праговите,

⁵ втората третина – кај царскиот дом, третата третина – кај портите на Јесод, а сиот народ нека биде во тремовите на домот Господов.

⁶ И никој да не влегува во домот Господов, освен свештениците и оние од левитите, што служат. Тие можат да влезат, зашто се осветени; а сиот народ нека се придржува кон наредбите Господови.

⁷ И левитите нека го опколлат царот од сите страни, секој со оружје во рака, и кој ќе влезе во домот Господов, да биде убиен. И бидете со царот, каде и да влезе или излезе.”

⁸ Левитите и сите Јудејци направија така како што заповеда свештеникот Јехојада; и секој си ги зеде своите луѓе, што доаѓаа во сабота, заедно со оние, што си заминуваа во сабота, зашто свештеникот Јехојада не ги распушти смените.

⁹ Свештеникот Јехојада им ги раздаде на стотниците копјата и малите и големите цар Давидови штитови, што беа во Божјиот дом;

¹⁰ и го постави сиот народ, секој со оружје свое во рацете, од десната страна на храмот кај жртвеникот и кај домот околу царот.

¹¹ Тогаш го изведоа царскиот син, му ставија круна и го прогласија за цар; го помаза Јехојада и синовите негови и извика: „Да живее царот!”

¹² Кога го чу Готолија гласот на раздвижениот народ, кој го фалеше царот, излезе кај народот во домот Господов

¹³ и виде: ете царот стои на своето возвишено место кај влезот, а кај царот – началници и труби, и сиот народ на таа земја се весели, трубат со труби и со свирки, пејачи вешти во славословење. Тогаш Готолија ја раскина својата облека и почна да вика: „Предавство! Предавство!”

¹⁴ Тогаш свештеникот Јехојада ги повика стоначалниците кои началствуваа над војската, и им рече: „Изведете ја надвор од храмот, и кој ќе тргне по неа да биде убиен со меч. Зашто свештеникот рече: не ја убивајте во домот Господов.”

¹⁵ И ѝ направија пат; а кога таа дојде до влезот на Коњската Врата на царскиот дом, ја убија таму.

Реформите на Јехојада

(4 Цар 11:17-20)

¹⁶ Јехојада воспостави завет со целиот народ и со царот, за да бидат народ Господов.

¹⁷ И целиот народ отиде во храмот на Ваал, та го разруши, и жртвениците негови и идолите негови ги разрушија, а Матан, Вааловиот свештеник, го убија пред жртвениците.

¹⁸ И Јехојада ги постави службите на Господовиот дом во рацете на левитските свештеници и ги обнови дневните свештенички и левитски смени, како што ги беше распоредил Давид во домот Господов, да Му принесуваат сепаленица на Господ, како што е напишано во законот Мојсеев, со радост и пеење, според Давидовата уредба.

¹⁹ И постави вратари кај вратата на домот Господов, за да не влегува никој нечист од што и да било.

²⁰ И ги зеде стоначалниците и велможите, началниците народни и целиот народ на земјата и сите го придружуваа царот од домот Господов; тие минаа низ горната врата во царскиот дом и го ставија царот да седне на царскиот престол.

²¹ И се веселеше целиот народ на таа земја и градот се успокои, откако Готолија ја убија со меч.

13

^{3 Цар 1,41}
^{7,15}

15

^{Ер 31,40}

17

^{5 Мојс}
^{13,5-8}

18

^{1 Пет}
^{23,6.28-32}

19

^{1 Пет 9,22}

20

^{4 Цар}
^{15,35}

24,35 Мојс
17,17**5**2 Мојс
30,16
Неем
10,31-32**6**2 Мојс
30,11-16
38,21
Неем
10,32-33
Мт 17,24**10**2 Мојс 25,2
1 Лст 29,3**Верниот цар Јоас го
обновува храмот**

(4 Цар 12:1-16)

24 Јоас беше на седум години, кога стана цар и царуваше во Ерусалим четириесет години; мајка му се викаше Цивија, од Вирсавија.

² Јоас правеше она што беше угодно пред очите на Господ преку сите денови на свештеникот Јехојада.

³ Јехојада му зеде две жени, и тој имаше од нив синови и ќерки.

⁴ Потоа Јоас намисли да го обнови домот Господов,

⁵ И ги собра свештениците и левитите и им рече: „Одете по градовите на Јудеја и секоја година собирајте од сите Израилци сребро за одржување на домот на нашиот Бог, и побрзајте во таа работа.“ Но левитите не побрзаа.

⁶ И царот го повика Јехојада, нивниот началник, и му рече: „Зошто не бараш од левитите да го донесуваат од Јудеја и Ерусалим данокот, установен за скинијата на собранието од Мојсеј, слуга Господов, и од израилското собрание?“

⁷ Бидејќи нечестивата Готолија и синовите нејзини го беа разурнале домот Божји, и сè што беше посветено на домот Господов, го беа употребиле за Вааловци.

⁸ Царот заповеда, та направија ковчег и го поставија кај влезот на домот Господов, еднадвор,

⁹ па разгласија по Јудеја и Ерусалим да Му Го принесуваат на Господ данокот, наложен од Мојсеј, слугата Божји, на Израилците во пустината.

¹⁰ Се зарадуваа сите началници и сиот народ, па принесуваа и пуштаа во ковчезето, додека не се наполни.

¹¹ И кога левитите, пак, го донесуваа ковчезето кај царските чиновници, и тие гледаа дека има многу сребро, доаѓаше царскиот писар и повереникот на првосвештеникот, го празнеа и пак го однесуваа и го ставаа на истото место негово. Така правеа секој ден, и собраа многу сребро.

¹² Царот и Јехојада го предаваа на надгледниците по домот Господов, и тие најмуваа каменоресци и дрводелци

за обновување на домот Господов, исто така и ковачи и казанџии, за да го поправат домот Господов.

¹³ Распоредниците работеа, и со нивните раце се изврши поправката, и го дотераа домот Божји во поранешна состојба и го поправија.

¹⁴ И кога завршија сè, му го однесоа на царот и на Јехојада останатото сребро. И направија од него садови за домот Господов, садови за служба и сепаленици, чаши и други садови, златни и сребрени. И принесуваа сепаленици во домот Господов постојано преку сите денови на Јехојада.

Укинување на реформите на Јехојада

¹⁵ Јехојада откако остаре и, откако се насити од животот, умре; тој беше на сто и триесет години кога умре.

¹⁶ Го погребаа во Давидовиот град кај царевите, бидејќи тој правеше добро во Израил – и за Бога и за домот Негов.

¹⁷ Но по смртта на Јехојада дојдоа јудејските началници и му се поклонија на царот; оттогаш царот почна да ги слуша.

¹⁸ И го оставија домот Господов, Бог на своите предци, и почнаа да им служат на посветените дрвја и на идолите; заради тој нивен престап се подигна гневот Господов и врз Јуда и Ерусалим.

¹⁹ Тој им испрати пророци за да ги повратат кон Господ и им сведочеа, но тие не ги послушаа.

²⁰ И Духот Божји го исполни Захарија, синот на свештеникот Јехојада, и тој застапа на возвишението пред народот и им рече: „Вака вели Господ: зошто ги прекршувате Господовите заповеди? Успех нема да имате: како што вие го оставивте Господ, така и Тој ќе ве остави.“

²¹ Тогаш се побунија против него и го убија со камења, по заповед на царот Јоас, во дворот на Господовиот дом.

²² Царот Јоас не се сети на доброто, што му го беше направил Јехојада, таткото на Захарија, а го уби синот негов. И тој, умирајќи велеше: „Нека види Господ и нека се одмазди!“

182 Мојс
34,13
Ис.Н. 24,20
Ер 17,2**19**4 Мојс
11,29
Ер 7,25
Зах 1,4**20**12,5
Мт 23,35
Лк 11,51**21**Ис.Н. 7,25
Ер 20,2
Мт 23,35
Лк 11,51**22**

1 Мојс 9,5

24 *Крај на владеењето на Јоас*

³ Мојс 26,23
⁵ Мојс 28,25
25,2
³ Цар 8,61

²³ Откако измина годината, излезе против него сирииска војска и влегоа во Јудеја и Ерусалим и ги истребија од народот сите началници народни и сиот плен, земен од нив и му го испратија на царот во Дамаск.

4
⁴ Мојс 26,11

²⁴ Иако сирииската војска беше дошла во мал број, Господ им предаде во рацете нивни мошне многубројна сила, затоа што Го беа оставиле Господ, Бог на нивните предци. Тие му се одмаздија и на Јоас.

5
² Мојс 30,14
² Цар 24,2
¹ Лет 21,1

²⁵ Кога си отидоа од него, откако го оставија во тешка болест, слугите негови направија заговор против него, заради крвта на синот на свештеникот Јехојада, го убија во леглото негово и тој умре. Го погребаа во Давидовиот град, но не го погребаа во царските гробници.

²⁶ А заговорници против него беа: Завад, син на Амонката Шимеата, и Јехозавад, син на Моавката Шимрита.

²⁷ За синовите негови, за многуте пророштва против него и за обновувањето на Божјиот дом е напишано во Книгата на царевите. Наместо него стана цар синот негов Амасија.

Зацарувањето на Амасија

(4 Цар 14:2-6)

25 Амасија се зацари на дваесет и пет години и царуваше во Ерусалим дваесет и девет години; мајка му се викаше Јехоадан, од Ерусалим.

² Тој го правеше она што беше угодно пред очите на Господ, но не со полно срце.

³ Кога се зацврсти на царството, тој ги уби слугите свои, што го беа убиле царот, таткото негов.

⁴ Но децата нивни не ги погуби, бидејќи е напишано во Законот, во книгата Мојсеева, каде што Господ заповедал, велјќи: да не се убиваат татковците заради децата, и децата да не бидат убивани заради татковците, туку секој треба да умре заради својот престап.

Војна против Едом

(4 Цар 14:7)

⁵ Амасија ги собра Јудејците, ги нареди според племињата нивни под власта

на илјадници и стотници – сите Јудејци и Венијаминовци; ги преброи од дваесет години и нагоре, и ги најде триста илјади души одбрани, кои одат во војна и држат копје и штит.

⁶ Тој најми од Израилците уште сто илјади храбри војници за сто кикари сребро.

⁷ Но дојде кај него човек Божји и рече: „Царе, нека не оди со тебе израилска војска, зашто Господ не е со Израилците, не е со никого од Ефремовите синови,

⁸ туку оди сам, врши работа, бори се храбро во војната. Инаку, ќе те фрли Бог пред непријателот, зашто во Бога има сила и да поткрепи и да собори.”

⁹ Амасија му одговори на Божјиот човек: „А што да се прави со стоте кикари, што ѝ ги дадов на израилската војска?” Божјиот човек рече: „Господ може да ти даде повеќе од тоа.”

¹⁰ Амасија ги оддели, – војската, која беше дошла кај него од земјата Ефремова, – да си одат во своето место. И тие се разгневија силно против Јудеја и се вратија во своето место многу налутени.

¹¹ Амасија пак се охрабри и го поведе народот свој, та отиде во Солената Долина и уби десет илјади синови Сеирови;

¹² и заробија десет илјади живи синовите Јудини и ги одведеа на врвот од карпата, и ги турнаа оттаму и тие сите сосема се разбија.

¹³ А војската, што ја врати Амасија, за да не оди со него во војна, се растури по јудејските градови од Самарија до Веторон, во кои уби три илјади души и собра многу плен.

¹⁴ Кога си дојде Амасија по поразот на Едомците, ги пренесе боговите на Сеировите синови, ги постави кај себеси за богови и пред нив се поклонуваше и им кадеше.

¹⁵ Поради тоа се разгори гневот Господов против Амасија, и Тој му испрати пророк, кој му рече: „Зошто прибегнуваш кон боговите на тој народ, кои не го избавија својот народ од раката твоја?”

11

4 Цар 14,7

12Пс 140,6
Лк 4,29**14**2 Мојс 20,3
Ис 44,15**15**

Ис 36,20

18 Додека тој говореше, царот одговори: „Зар те поставив за царски советник? Престани, за да не те убијат!” И пророкот престана, но го рече уште ова: „Знам дека Господ решил да те погуби, бидејќи ти го направи тоа и не го послуша мојот совет.”

Суд 9,8-15

23Ер 31,38
Неем 8,16**24**

2 Цар 6,

10-11

1 Лер 26,

4-15

Војна ѿрoиив Израил

(4 Цар 14:8-20)

¹⁷ Се посоветува Амасија, царот јудејски, и испрати да му кажат на израилскиот цар Јоас, син на Јоахаз, Јехуов син: „Излези да се видиме лице в лице.”

¹⁸ Тогаш израилскиот цар Јоас испрати до јудејскиот цар Амасија да му кажат: „Трнот леванонски испратил да му кажат на кедарот леванонски: дај ја својата ќерка на синот мој за жена. Но минале диви сверови леванонски и го изгазиле тој трн.

¹⁹ Ти велиш: ете, ги избив Едомците, – и срцето твое се возгордеа и стана премногу суетно. Седи подобро во домот свој. Зошто да се зафакаш со опасна работа? Ке паднеш ти, и Јудеја со тебе.”

²⁰ Но Амасија не послуша, бидејќи тоа беше од Бога, – за да ги предаде во раката на Јоас, заради тоа што прибегна кон едомските богови.

²¹ Излезе Јоас, царот израилски, и се видоа лице в лице, тој и Амасија, цар јудејски, во Ветсамис јудејски.

²² И беа разбиени Јудејците од Израилците, и се разбегаа секој во шаторот свој.

²³ И го улови Јоас, царот израилски, Амасија, царот јудејски, син на Јоас, син на Охозија, го доведе во Ерусалим и го собори ерусалимскиот сид во должина од четиристотини лакти – од Ефремовите Порти до Аголните Порти;

²⁴ го зеде сето злато и сребро и сите садови, што беа во домот Божји, чувани од Аведар, и ризницата на царскиот дом, и заложниците, и се врати во Самарија.

²⁵ Амасија, син Јоасов, цар јудејски, живееше по смртта на израилскиот цар Јоас, Јоахазов син, петнаесет години.

²⁶ Другите Амасиеви дела, од првото, па до последното, се опишани во книгата на царевите јудејски и израилски.

²⁷ Потоа, откако Амасија отстапи од Господ, направија заговор против него во Ерусалим, и тој избега во Лакиш. Испратија по него во Лакиш, и го убија таму.

²⁸ И го донесоа на коњи, та го погреббаа кај предците негови во Јудиниот град.

Владеењето на Озија

(4 Цар 14:21-22; 15:1-7)

26 Сиот народ го зеде Озија, кој имаше шеснаесет години, та го постави за цар на местото на таткото негов Амасија.

² Тој го изгради Елат и ѝ го врати на Јудеја, откако царот, таткото негов почина кај своите предци.

³ Озија имаше шеснаесет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим педесет и две години; мајка му се викаше Јехолија од Ерусалим.

⁴ Тој го правеше она што беше угодно пред очите на Господ, токму онака, како што правеше и татко му Амасија;

⁵ се определи за Бог во дните на Захарија, кој го учеше на страхопочит кон Бога; и во оние денови, додека се обраќаше кон Господ, Бог му помагаше.

⁶ Тој излезе и се судри со Филистејците и ги разруши сидовите на Гет, и сидовите на Јавнија, и сидовите на Ашдот; ги изгради градовите во областа Ашдот и кај Филистејците.

⁷ И Бог му помагаше против Филистејците и против Арапите, што живеаја во Гур-Ваал, и против Меунците.

⁸ И Амонците му плаќаа данок на Озија; и се прочу името негово сè до египетските предели, зашто беше многу силен.

⁹ Озија изгради кули во Ерусалим над аголните порти, над портите кон долината и на аголот, и ги зацврсти.

¹⁰ Изгради кули и во пустината, ископа и многу кладенци, бидејќи тој имаше многу добиток, како во низините, така и во рамнината, и земјоделци и градинари

26,6

Ис 2,6

11,14

14,29

Ер 25,20

Амос 1,8

3,9

8

1 Мојс

19,38

9

4 Цар

14,13

Неем 2,13

3,9

14 по планините и на Кармил, бидејќи го сакаше земјоделството.

Ер 46,4

16 ¹¹ Озија имаше војска, која излегуваше во војна по одреди, според она како што беа изброени во списокот, составен од раката на писарот Јеиел, и надсирателот Маасејаху, под водството на Хананјаху, голем царски великодостојник.

⁵ Мојс 32,15
⁴ Цар 14,10
^{16,12}
¹ Лет 5,25

17
³ Цар 4,2

18 ¹² Сите глави на семејства, храбри војници, беа на број две илјади и шестотини,

² Мојс 30,7
⁴ Мојс 3,10
18,1-7

19 ¹³ и под команда на раката нивна имаше воена сила триста и седум илјади и петстотини души, кои влегуваа во битка со воинствена храброст, да му помагаат на царот против непријателот.

⁴ Мојс 12,10

¹⁴ И подготви Озија за нив, за целата војска, штитови и копја, шлемови и оклопи, лакови и камења за праќки.

¹⁵ Направи во Ерусалим вешто измислени машини, да стојат на кулите и аглите, за да се фрлаат со нив стрели и големи камења. И се прочу името негово далеку, зашто се беше зацврстил чудно и беше станал многу силен.

Казна за Озија

¹⁶ Но кога стана силен, се возгордеа срцето негово за негово загнување, и тој стана престапник пред Господ, неговиот Бог, зашто влезе во храмот Господов за да запали темјан на кадилниот жртвеник.

¹⁷ По него отиде свештеникот Азарија и со него осумдесет Господови свештеници, одлични луѓе;

¹⁸ тие му се противставија на царот Озија и му рекоа: „Не е твоја работа, Озија, да му кадиш на Господ; тоа е работа на свештениците, синови Аронови, посветени за кадење; излези од светилиштето, зашто направи престап, и тоа нема да ти биде за чест пред Господ Бог!“

¹⁹ Се налуту Озија, – а во раката негово имаше кадилница за кадење, и кога се налуту на свештениците, се појави лепра на челото негово, пред лицето на свештениците во домот Господов, при кадилниот жртвеник.

²⁰ Го погледна првосвештеникот Азарија и сите свештеници; и ете, имаше лепра на челото негово. Го принудија да излезе оттаму, па и самиот тој брзаше да се оддалечи, зашто го порази Господ.

21

² Мојс 4,6
³ Мојс 13,46
⁴ Мојс 5,2

22

Ис 1,1
6,1

27,1

⁴ Цар 15,32
¹ Лет 3,12

3

Неем 3,26

5

¹ Мојс 19,38

²¹ И остана лепрозен царот Озија до денот на смртта своја, и живееше во посебна куќа и беше отстранет од домот Господов. А Јотам, неговиот син, управуваше над царскиот дом и му судеше на народот во земјата.

²² Другите дела Озиеви, од првите и до последните, ги опишал пророкот Исаија, син Амосов.

²³ И почина Озија кај своите предци, и го погребаша кај предците негови во полето кај царските гробници, зашто велеа, тој е лепрозен. А наместо него стана цар синот негов Јотам.

Владеењето на Јоџам во Јудеја

(4 Цар 15:32-38)

27 Јотам беше на дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим шеснаесет години; мајка му се викаше Јеруша, Садокова ќерка.

² Тој го правеше она што Му беше угодно на Господ, токму онака како што правеше Озија, таткото негов, само што не влегуваше во Господовиот храм, а народот сè уште грешеше.

³ Тој ја изгради и горната врата на домот Господов и изгради многу нешто на ѕидот Офел;

⁴ изгради и градови во јудејската планина, а во горите изгради дворци и кули.

⁵ Тој војуваше со царот на Амонците и го победи, и Амонците му дадоа во таа година сто кикари сребро и десет илјади мери пченица и десет илјади мери јачмен. Тоа му го даваа Амонците и во втората и третата година.

⁶ Затоа Јотам беше толку силен, бидејќи ги управуваше патиштата свои пред Господ, својот Бог.

⁷ Другите дела на Јотам и сите негови војни и однесување се опишани во книгата на царевите израилски и јудејски.

⁸ Тој беше на дваесет и пет години кога стана цар, а царуваше шеснаесет години во Ерусалим.

28,1 ⁹ И почина Јотам кај своите предци, и го погребаша во Давидовиот град. И на негово место се зацари синот негов Ахаз.

Ис 1,1
1 Лет 3,13

2

2 Мојс
34,17

Владењето на безбожниот цар Ахаз во Јудеја

(4 Цар 16:1-4)

3 Мојс
18,21
5 Мојс 18,9
Ис.Н. 15,8
4 Цар 3,27
Ез 20,26

28 Ахаз беше на дваесет години кога стана цар, и царуваше во Ерусалим шеснаесет години; и тој не го правеше угодното во очите Господови, како што правеше неговиот предок Давид;

5
Ис 7,1

6
4 Цар
15,25

² тој одеше по патот на израилските цареви, и дури направи излеани кипови на Вааловци;

9
Ис 10,6
47,6
Езд 9,6
Откр 18,5

³ и тој кадеше во долината на Хиномовите синови, и ги протеруваше низ оган синовите свои, според гнасотиите на оние народи, кои Господ ги прогони пред лицето на израилските синови;

⁴ принесуваше жртви и кадеше по оброчиштата и по ридовите и под секое разгрането дрво.

Војна со Сирија и Израил

(4 Цар 16:5)

⁵ Затоа Господ, неговиот Бог, го предаде во рацете на сирискиот цар, и Сиријците го разбија и му зедаа многу заробеници, кои ги одведоа во Дамаск. Беше предаден и во рацете на израилскиот цар, и тој му нанесе голем пораз.

⁶ Факиј, син Рамалиев уби во еден ден сто и дваесет илјади Јудејци, храбри војници, затоа што го беа оставиле Господ, Бог на нивните предци.

⁷ А Зихриј, силен јунак од Ефремовците, го уби Маасејаху, царевият син, и Азрикам, началник на дворот, и Елкана, втор по царот.

⁸ И зедаа синовите израилски од браќата свои, Јудејците, двесте илјади жени, синови и ќерки; ограбија и многу плен од нив, и го однесоа ограбеното во Самарија.

Пророкот Овед

⁹ Таму имаше пророк Господов, по име Овед. Тој излезе пред војската, која

одеше во Самарија, и им рече: „Ете, Господ, Бог на предците ваши, во гневот Свој против Јудејците, ги предаде во ваша рака, и вие ги избивте со таква јарост, која стигна до небесата.

¹⁰ И сега мислите да ги направите синовите на Јуда и Ерусалим ваши робови и робинки. А зар немате и вие вина пред Господ, вашиот Бог?

¹¹ Затоа послушајте ме, и вратете ги заробениците, што сте ги заробиле од браќата свои, зашто пламенот на гневот Господов е на вас.”

¹² И некои од началниците на синовите Ефремови: Азарија, син Јехохананов, Варахија, син Мешилемотов, Езекија, син Салумов, и Амаса, син Хадлаев, застаана спроти оние што доаѓаа од војна.

¹³ И им рекоа: „Не доведувајте ги заробениците тука, зашто би згрешиле пред Господ. Зар мислите да придодат уште кон гревовите наши и кон престапите наши? Нашата вина е голема, и пламенот на гневот Господов е врз Израил.”

¹⁴ И вооружените ги оставија заробениците и пленот кај воените началници и пред целото собрание.

¹⁵ И станаа споменатите по име мажи, ги зедаа заробениците, и сите што беа голи ги облекоа од ограбеното – ги облекоа и ги обуја, и ги нахранија, и ги напоија, и ги помазаа со масло, и ги качија на магариња сите слаби, и ги испратија во Ерихон, град на палмите, кај браќата нивни, и се вратија во Самарија.

Ахаз бара помош од Асирија

(4 Цар 16:7-9)

¹⁶ Во тоа време царот Ахаз ги замоли асирските цареви да му помогнат,

¹⁷ зашто Едомците уште напаѓаа и мнозина убија и заробија во Јудеја.

¹⁸ А Филистејците се раширија по градовите во низината и во јужна Јудеја и го презедоа Ветсамис и Ајалон, Гедерот и Сохо со потчинетите му градови. Тимна со потчинетите ѝ градови и Гимзо со потчинетите му градови, и се населија таму.

10

3 Мојс
25,39-46

15

5 Мојс 34,3
Суд 1,16
4 Цар 6,22

17

Ис 34,5
63,1
Ез 25,12
Амос 1,11
Пс 136,7

18

Ер 25,20
Ез 16,27

19 ¹⁹ Така ја понижи Господ Јудеја поради Ахаз, царот јудејски, зашто тој ја разврати Јудеја и тешко грешеше пред Господ.

20 ²⁰ И дојде кај него асирскиот цар Тилгат-Пилнесер, но му беше од штета, наместо да му помогне,

21 ²¹ зашто Ахаз ги зеде ризниците од домот Господов, од царскиот дом и од началниците, и сè му даде на асирскиот цар, но и тоа не му помогна.

23 *Гревовиџе на Ахаз*

22 И во таа притеснета положба тој продолжуваше да прави беззаконија пред Господ, таков беше царот Ахаз;

²³ им принесуваше жртви на дамските богови, мислејќи дека тие го поразија, па велеше: „Боговите на сириските цареви им помагаат; ќе им принесам жртва, тие и мене ќе ми помогнат.” Но тие му беа за пропаст и нему и на целиот Израил.

²⁴ Ги собра Ахаз садовите на домот Божји и ги разби, ја затвори вратата на домот Господов и си изгради жртвеници по сите агли на Ерусалим,

²⁵ по сите градови Јудини направи оброчишта, за да кади на туѓи богови, и Го дразнеше Господ, Бог на своите предци.

²⁶ Другите дела и сите негови постапки, од првите па до последните, се опишани во книгата на царевите јудејски и израилски.

²⁷ И почина Ахаз кај своите предци, и го погребаша во градот, во Ерусалим, но не го внесоа во гробниците на израилските цареви. Наместо него стана цар синот негов Езекија.

Владеењето на царој Езекија во Јудеја

(4 Цар 18:1-3)

29 Езекија стана цар на дваесет и пет години, и царуваше во Ерусалим дваесет и девет години; мајка му се викаше Авија, Захариева ќерка.

² Тој го правеше она што беше угодно пред очите Господови, токму онака како и неговиот предок Давид.

Очистиување на храмој

³ Уште во првата година на царувањето свое, во првиот месец, тој ги отвори вратите на домот Господов и ги обнови;

⁴ и им заповеда на свештениците и левитите да дојдат, ги собра на источниот плоштад

⁵ и им рече: „Послушајте ме, левити! Сега осветете се, осветете го и домот на Господ, Бог на предците ваши; исфрлете ја нечистотијата од светилиштето.

⁶ Зашто предците наши постапуваа неугодно пред очите на Господ, нашиот Бог, Го оставија, го одвратија лицето свое од Господовото живеалиште, Му свртеа грб,

⁷ ја затворија вратата на притворот, ги угаснаа светилниците, не палеа кадило и не принесуваа сепаленици во светилиштето на израилскиот Бог.

⁸ И гневот Господов беше врз Јудеја и врз Ерусалим, и Тој ги предаде на презир, на опустошување и на потсмев, како што гледате со очите свои.

⁹ Ете, предците наши паднаа под меч, а синовите наши, и ќерките наши, и жените наши затоа се во плен во туѓа земја досега.

¹⁰ И сега имам на срце да склучам завет со Господ, Бог Израилев, та да го отстрани од нас пламенот на гневот Свој.

¹¹ Деца мои! Не бидете небрежни, зашто Господ ве избра за да стоите пред лицето Негово, да Му служите и да Му бидете служители и да кадите.”

¹² Тогаш станаа левитите: Маат, синот Амосаев, и Јоил, синот Азариев – од синовите Каатови; и од синовите Мерариеви: Кис, синот Авдиев, и Азарија, синот Јехалелелов; и од племето Гирсоново: Јоах, синот на Зима, и Еден, синот Јоахов;

¹³ и од синовите Елицафанови: Шимри и Јеиел; и од синовите Асафови: Захарија и Матанија;

¹⁴ и од синовите Еманови; Јехиил и Шимеј; и од синовите Једутунови: Шемаја и Узиил.

¹⁵ Тие ги собраа браќата свои, се осветија и отидоа по заповед на царот да

3
28,24
4 Цар
18,16

5
3 Мојс
11,44
Неем 13,9

6
Ер 2,27
18,17
Ез 23,35
Дан 9,5-6
Езл 9,7
1 Лет 5,25

7
2 Мојс 30,7

8
3 Мојс
26,32
5 Мојс
28,25
3 Цар 9,7
Ер 18,16

10
4 Мојс 25,4
4 Цар
11,17
Езд 10,14

11
4 Мојс 3,10

12
4 Мојс
3,17-20

15
Ис 1,25
1 Лет 23,28
1 Мак 4,
36-61
2 Мак 10,
1-8
Мт 21,
12-13
2 Цар
15,23

ВТОРА КНИГА ЛЕТОПИСИ

21 го очистат домот Господов, според
3 Мојс 4,13-14
 Езд 6,17 словото Господово.
22 Свештениците влегуваа внатре во
3 Мојс 4,18
 4 Мојс 18,17 домот Господов, за да го очистат, и сето
 нечисто, она што го најдоа во храмот
 Господов, го изнесоа во дворот на домот
 Господов, а левитите го зедоа тоа да го
 изнесат надвор кон потокот Кедрон.
23 И почнаа да осветуваат на првиот
3 Мојс 4,15
 16,5 ден од првиот месец, и на осмиот ден на
 истиот месец влегоа во тремот Гос-
 подов; го осветуваа домот Господов
 осум дена и на шеснаесеттиот ден од
 првиот месец завршија.
24 *Повторно освеќување на храмот*
2 Мојс 29,36
 3 Мојс 1,1-17
 4,1-35
 Езд 8,35
25 *Повторно освеќување на храмот*
1 Цар 22,5
 1 Лет 25,6
16 Тогаш дојдоа во домот кај царот
 Езекија и рекоа: „Го исчистивме домот
 Господов и жртвеникот за сепаленици,
 и сите негови садови, и трpezата за при-
 несените лебови, и сите нејзини садови;
19 сите садови што беше ги зафрлил
 царот Ахаз во текот на царувањето
 свое, во своето беззаконие, ги пригот-
 вивме и осветивме; ете, тие се пред
 Господовиот жртвеник.”
20 Утредента рано царот Езекија
 стана, ги собра градските началници и
 отиде во домот Господов.
21 И дотера седум телиња, седум овни,
 седум јагниња и седум козли – да ги
 принесат како жртва за грев, за
 царството, за светилиштето и за Јудеја;
 и им заповеда на свештениците, синови
 Аронови, да принесат сепаленици врз
 Господовиот жртвеник.
22 И ги заклаа телците, а свештени-
 ците зедоа крв и го поросија жртвени-
 кот; ги заклаа овните и го поросија со
 крв жртвеникот; ги заклаа јагнињата и
 го поросија со крв жртвеникот.
23 Ги дотераа и козлите, кои беа жртва
 за грев пред царот и собранieto, и тие
 ги положија врз нив рацете свои.
24 Свештениците ги заклаа и го ис-
 чистија со нивната крв жртвеникот, за
 да се простат гревовите на целиот
 Израил, зашто царот беше заповедал да
 се внесе сепаленица и жртва за грев
 за целиот Израил.
25 И постави левити во домот Гос-
 подов со кимвали, харфи и лири, според

наредбите на Давид и Гад, царскиот јас-
 новидец, и на пророкот Натан, бидејќи
 таа заповед беше дадена од Господ
 преку пророците Негови.

26 И застаана левитите со Давидовите
 свирки и свештениците со труби.

27 Тогаш Езекија заповеда да прине-
 сат сепаленица врз жртвеникот. И кога
 почнаа да ја принесуваат сепаленицата,
 почна пеење на Господ со звуци на тру-
 бите и свирките на Давид, царот из-
 раилски.

28 И целото собрание се молеше, пеја-
 чите пееја и трубите трубеа, сè додека
 не се изврши сепаленицата.

29 А кога заврши сепаленицата, царот
 и сите, што беа кај него, се наведнаа и
 се поклонија.

30 Царот Езекија и началниците им
 рекоа на левитите да Го слават Господа
 со зборовите на Давид и јасновидецот
 Асаф; тие славеа со радост и се навед-
 нуваа и се поклонуваа.

31 Продолжи Езекија и рече: „Сега
 вие Му се посветивте на Господ:
 пристапувајте и принесувајте жртви и
 благодарствени приноси во домот Гос-
 подов.” И целото собрание почна да
 принесува жртви и благодарствени при-
 носи, а секој кој имаше срдечна желба
 принесуваше и сепаленици.

32 А бројот на сепалениците, што соб-
 ранието ги донесе, изнесуваше: седум-
 десет волови, сто овни, двесте јагниња –
 сето тоа за сепаленица на Господ.

33 Други свештени жртви имаше:
 шестотини глави крупен добиток и три
 илјади ситен добиток.

34 Но свештениците беа малку и не
 можеа да ги одерат кожата од сите се-
 паленици, па им помагаа браќата нивни
 левитите, додека се сврши работата и
 додека се осветија другите свештеници,
 зашто левитите беа поусрдни во желба-
 та да се посветат, отколку свеш-
 тениците.

35 А притоа имаше многу сепаленици
 со масни меса од жртвите за помиру-
 вање и со преливи врз сепаленицата.
 Така беше обновено служењето во до-
 мот Господов.

26
Езд 3,10
 1 Лет
 15,16,24

27
1 Цар
 16,16

31
2 Мојс 25,2
 Евр 13,
 15-16

34
Ез 44,11

35
1 Мојс 4,4
 35,14
 2 Мојс
 29,13

30,11 Мојс
41,52
2 Мојс
12,11
4 Мојс
28,16
1 Лет 9,1

³⁶ И се радуваше Езекија и целиот народ, поради тоа што Бог така го расположи народот, бидејќи тоа стана неочекувано.

Подготовка за празничкој Пасха

34 Мојс 9,
6-13

30 Езекија испрати гласници по целата земја израилска и Јудеја, а напиша и писма до Ефрем и племињата на Манасија, да дојдат во домот

5

Суд 20,1

Господов во Ерусалим, за да прослават Пасха на Господ, Бог Израилев.

6

2 Мојс 3,6

² А во советот царот и началниците и целото собрание во Ерусалим решија да прослават Пасха на вториот месец,

75 Мојс
28,25
Ер 11,10
Ез 20,18
Пе 77,8
1 Лет 5,25

³ бидејќи не можеа да ја прослават кога ѝ беше времето, зашто уште немаше доволен број осветени свештеници, па и народот не се беше собрал во Ерусалим.

82 Мојс 23,9
4 Мојс 25,4

⁴ Тоа му се допадна на царот и на целото собрание.

92 Мојс
34,6-7
5 Мојс
30,2-5
Ис 1,16
Ер 25,5
Ез 33,11

⁵ И решија да разгласат по цел Израил, од Вирсавија до Дан, да отидат во Ерусалим да Му направат Пасха на Господ, Бог Израилев, зашто одамна не ја беа правеле, како што е наредено.

⁶ И тргнаа гласници со писма од царот и од началниците негови по целата земја израилска и Јудеја, и по заповед на царот велеа: „Деца израилски! Обратете се кон Господ, Бог Авраамов, Исаков и Израилев, и Тој ќе се сврти кон оние, што се унесреќени меѓу вас од раката на асирските цареви.

⁷ И не бидете како предците ваши и браќата ваши, кои постапуваа беззаконно пред Господ, Бог на вашите предци, и Тој ги предаде за истребување, како што гледате.

⁸ Сега не бидете тврдоглави како вашите предци, покорете Му се на Господ и доаѓајте во светилиштето Негово, кое Тој го освети засекогаш; служете Му на Господ, нашиот Бог, и Тој ќе го отстрани од вас пламенот на Својот гнев.

⁹ Кога ќе се обратите кон Господ, браќата ваши и децата ваши ќе најдат милост кај оние, што ги заробиле, и ќе се вратат во оваа земја; зашто Господ, Бог наш, е благ и милосрден и нема да го

сврти лицето од вас, ако се обратите кон Него.”

¹⁰ Гласниците одеа од град во град по земјата Ефремова и Манасиева, сè до Завулоновата, но им се смееја и се подбиваа со нив.

¹¹ Само некои од коленото Асирово, Манасиево и Завулоново се понизија и дојдоа во Ерусалим.

¹² А над Јудеја беше раката Божја, та им даде еднодушност, за да ја исполнат заповедта на царот и началниците, според словото Господово.

Празнување на Пасха

¹³ И се собра во Ерусалим многу народ, за да го празнуваат празникот на Бесквасниците пред вториот месец; собрание то беше многубројно.

¹⁴ Па станаа и ги растурија жртвениците, што беа во Ерусалим, и сè, врз кое кадеа на идолите, испокршија и го фрлија во потокот Кедрон,

¹⁵ го заклаа пасхалното јагне на четиринаесеттиот ден од вториот месец. Свештениците и левитите, посрамени, се осветија и принесоа сепаленица во домот Господов,

¹⁶ и застапаа по своите места, според уредбата своја, по законот на Мојсеј, Божјиот човек. Свештениците оросуваа со крв, земајќи ја од рацете на левитите.

¹⁷ А бидејќи во собрание то имаше мнозина кои не се беа осветиле, тогаш, наместо тие нечистите, го колеа пасхалното јагне левитите, за да го посветат на Господ.

¹⁸ Мнозина од народот, повеќето од племето Ефремово и Манасиево, Исахарово и Завулоново, не се очистија; но и тие јадеа пасха, непрописно.

¹⁹ Но Езекија се помоли за нив и рече: „Благиот Господ да му прости на секој, кој го расположил срцето свое да Го бара Господ Бог, Бог на своите предци, макар и без свештено очистување.”

²⁰ И Господ го послуша Езекија и му прости на народот.

²¹ Така синовите Израилеви, кои беа во Ерусалим, го извршија празникот на Бесквасниците седум дена со голема веселба; секој ден левитите и свештени-

12Ер 32,39
Ез 11,19**13**4 Мојс
28,16**14**28,24
2 Цар
15,23**18**2 Мојс
12,43-49
4 Мојс 9,
6-10**21**2 Мојс
12,15,17

25 ците Го славеа Господа со свирки, нагласени за славословување на Господ.

11,16-17
15,9
3 Цар 8,5
Езд 6,17

27 И говореше Езекија според срцето на сите левити, кои знаеја добро да Му служат на Господ. И ја јадеа празничната жртва седум дена, принесувајќи свечени жртви и славејќи Го Господ, Бог на своите предци.

2 Мојс
39,43
3 Мојс
9,22-23

Празнувањето ѝ продолжува

31,1 И целото собрание реши да празнува уште седум дена, и ги поминаа тие седум дена во веселба,

4 Цар 18,4
Ис 36,7

2 зашто Езекија, цар јудејски, дотера за собраните илјада телиња и десет илјади ситен добиток, кнезовите му подарија на собранieto илјада телиња и десет илјади ситен добиток; тогаш веќе се осветија голем број свештеници.

1 Лет
23,28-32
24,1

25 И се веселеа сите собрани од Јудеја, свештеници и левити, и целото собрание, наодјено од Израил, и дојденците што беа дошле од израилската земја и кои живееја во Јудеја.

26 И стана голема веселба во Ерусалим, зашто од дните на Соломон, син Давидов, цар израилски, не се случи такво нешто во Ерусалим.

27 Тогаш станаа свештениците и левитите и го благословија народот; и нивниот глас беше чуен од Господ, и молитвата нивна се вознесе до небесата, во светото Негово живеалиште.

Езекија го обновува верскиот живот

31 Откако заврши сето тоа, сите Израилци што се најдоа таму, отидоа по јудејските градови, та ги испокршија идолите, ги исекоа посветените дрвја, ги разрушија оброчиштата и жртвениците докрај по целата Јудеја и во земјата Венијаминава, Ефремова и Манасиева. Потоа се вратија сите синови Израилеви, секој на својот имот, во градовите свои.

2 И нареди Езекија свештенички и левитски смени, според распределбата нивна, секој кај својата работа, свештеничка и левитска, кај сепаленица и кај помирителни жртви, за служба, за фалење и славословие, кај вратата на домот Господов.

3 И определи царот дел од имотот свој за сепаленици; за утрински и вечерни сепаленици, за сепаленици во саботите според новомесечијата и празниците, како што е запишано во законот Господов.

3
Ез 45,17
1 Лет 29,3

4 Му заповеда уште на народот во Ерусалим, да им дава одредена издршка на свештениците и левитите, за да бидат ревносни во законот Господов.

4
4 Мојс
18,8-24
5 Мојс 18,8
Неем 13,10

5 Кога се разгласи таа заповед, синовите израилски издонесоа многу големи количества: жито, вино, масло, мед и секакви полски производи; донесоа уште десеток од сè во изобилство.

5
4 Мојс
18,12,24
5 Мојс
12,17
Ез 44,30
Неем 13,12

6 Израилците и Јудејците што живеја по јудејските градови, исто така донесоа десеток од крупниот и ситниот добиток и десеток од жртвите, посветени на нивниот Господ Бог; и ги ставија на купови.

6
3 Мојс
27,30

7 Почнаа во третиот месец да натрупуваат купови, и завршија во седмиот месец.

7
2 Мојс
23,16

8 И дојдоа Езекија и кнезовите и видоа купишта, Го благословија Господа и народот Негов Израил.

8
Пс 143,
13-15

9 Тогаш ги праша Езекија свештениците и левитите за тие купишта.

10 Му одговори Азарија, првосвештеник од домот Садоков, и рече: „Откако почнаа да носат приноси во домот Господов, јадевме до наситување и пак остана многу, зашто Господ го благослови народот Свој. Ова големо множество е остаток.”

10
2 Мојс 36,5
2 Цар 8,17
Мал 3,
10-12

11 Тогаш Езекија заповеда да подготват соби во домот Господов. И тие подготвија.

12 И ги внесоа таму приносите, десетоците и жртвите со голема точност. Настојник кај нив беше левитот Конанјаху, а братот негов Шимеј го држеше второто место.

13 А Јехиил, Азазија, Нахат, Асаил, Јеримот, Јозавад, Елиил, Јисмахија, Маат и Ванеја беа надзорници под управа на Конанјаху и неговиот брат Семеј – по наредбата на царот Езекија и Азарија, началникот на Божјиот дом.

14 Кореј, синот на Јимнин, левит, вратар на источната страна, беше кај доб-

19 роволните приноси на Бога, за да го разделува принесеното на Господ и најважните осветени предмети.

20 ¹⁵ Под негова управа беа: Еден, Минијамин, Јешуа, Шемаја, Амарија и Шеханија во свештеничките градови, на кои им беше наложено да раздаваат делови на браќата свои подеднакво, како на големите, така и на малите, според нивните редови –

32,1
Ис 36,1

¹⁶ освен на оние кои се внесени во родословието, – на сите машки од три години и нагоре, на сите, што одат во домот Господов за секојдневните работи, – за службата нивна, според должностите нивни и според редовите нивни.

¹⁷ Запишувањето на свештениците беше според нивните татковски домови, на левитите од дваесет години и нагоре, според должностите нивни според редовите нивни.

¹⁸ Свештениците беа запишани во списокот со сите нивни малолетни деца, со жените нивни, синовите нивни и ќерките нивни, сето општество, бидејќи тие со целосна верност ѝ се посветија на свештената служба.

¹⁹ А за синовите Аронови, свештеници во селата околу градовите нивни, во секој град беа поставени мажи определени да ги раздаваат деловите на секое машко кај свештениците и на сите, запишани во списокот кај левитите.

²⁰ Еве што направи Езекија по цела Јудеја; тој го правеше, она што е добро и право и вистинито пред Господ, својот Бог.

²¹ И во сè она, што го преземаше за да му служи на Божјиот дом и да го запази законот и заповедите, мислејќи на својот Бог, тој се трудеше од сè срце, и имаше успех.

**Наïадоïй на асирскиоï цар
Сенахирим и неïоваïа ïроïасïй**

(4 Цар 18:13-37; 19:14-19; 35-37;
Ис 36:1-22; 37:8-38)

32 По таквите дела и таквата верност дојде Сенахирим, царот асирски, навлезе во Јудеја, ги опседна

утврдените градови со намера да ги освои.

² Кога виде Езекија дека Сенахирим дошол со цел да војува против Ерусалим,

³ реши со началниците и со своите силни луѓе да ги затвори сите извори на вода надвор од градот; и тие му помогнаа.

⁴ Се собра многу народ и ги затрупаа сите извори и потокот, кој течеше низ земјата, велејќи: зошто кога ќе дојде асирскиот цар, да најде многу вода?

⁵ И се утврди Езекија, ги поправи сите срушени ѕидови и ги издигна до кулата, а надвор изгради друг ѕид, го утврди Мило во Давидовиот град и изработи многу оружје и штитови.

⁶ Постави воени началници над народот и ги собра кај себе на плоштадот кај градските порти, па им говореше од срце, велејќи:

⁷ „Бидете тврди и храбри, не страхувајте и не плашете се од асирскиот цар и од сето множество, кое е со него, зашто со нас има повеќе, отколку со него;

⁸ со него е рака човечка а со нас е Господ, Бог наш, за да ни помага и да се бори во битките наши.“ И народот се охрабри од зборовите на Езекија, царот јудејски.

⁹ Потоа асирскиот цар Сенахирим испрати свои слуги во Ерусалим, – кога тој лично беше во Лакиш, и сета негова сила со него, – до јудејскиот цар Езекија и до сите Јудејци во Ерусалим, да кажат:

¹⁰ „Вака вели Сенахирим, царот асирски: „на што се надевате и седите во Ерусалим опседнати?“

¹¹ Зар Езекија не ве мами, за да ве предаде на смрт од глад и жед, кога ви вели: „Господ, Бог наш, ќе нè спаси од раката на асирскиот цар?“

¹² Зар тој Езекија не ги премавна светилиштата Негови и жртвениците Негови и им рече на Јудејците и на Ерусалим: пред еден жртвеник поклонувајте се и врз него кадете!

¹³ Зар не знаете, што направив јас и предците мои со сите земни народи? Можеа ли боговите на земните народи

2
Ис 22,7
Ер 1,15

4
Ис 22,9

5
Ис 22,10
1 Лер 11,8

7
4 Мојс 14,9
5 Мојс 31,6
4 Цар 6,16

8
5 Мојс 3,22
1 Цар 17,45
Ис 52,10
Ер 17,5
Јов 40,8

9
Ис.Н. 10,3

10
Ез 29,16

11
Ис 37,10

ВТОРА КНИГА ЛЕТОПИСИ

15 да ја спасат земјата своја од раката моја?
2 Мојс 5,2
Дан 3,15

17 моите предци ги истребија, можеше да го спаси својот народ од раката моја?
Ис 37,14
Пс 73,22

19 Ќе може ли и вашиот Бог да ве спаси вас од раката моја?
Ис 2,8
17,8
Ер 1,16
Пс 114,4-8

20 ако ниту еден бог на ниту еден народ и царство не беше во состојба да го спаси народот свој од раката моја и од раката на предците мои, тогаш и вашиот Бог нема да ве спаси вас од раката моја.”
Ис 1,15
37,15

21 И уште многу говореа слугите негови против Господ Бог и против Езекија, Неговиот слуга.
1 Мојс 19,13
4 Цар 19,7
Ер 41,2

23 Тој напиша писмо, во кое Го хулеше Господ, Бог Израилев, и говореше против Него вакви зборови: „Како што боговите на земните народи не ги спасија своите народи од раката моја, така и Езекиевиот Бог нема да го спаси Својот народ од раката моја.”
1 Цар 10,27
Ис 16,1

14 Кој од сите богови на народите, што моите предци ги истребија, можеше да го спаси својот народ од раката моја?
15 А сега, нека не ве мами Езекија и да не ве заведува така; не верувајте му; ако ниту еден бог на ниту еден народ и царство не беше во состојба да го спаси народот свој од раката моја и од раката на предците мои, тогаш и вашиот Бог нема да ве спаси вас од раката моја.”
16 И уште многу говореа слугите негови против Господ Бог и против Езекија, Неговиот слуга.
17 Тој напиша писмо, во кое Го хулеше Господ, Бог Израилев, и говореше против Него вакви зборови: „Како што боговите на земните народи не ги спасија своите народи од раката моја, така и Езекиевиот Бог нема да го спаси Својот народ од раката моја.”
18 И викаа со силен глас на јудејски јазик кон народот во Ерусалим, кој беше по сидовите, за да го заплашат и исплашат, та да го преземат градот.
19 И говореа за Бога на Ерусалим, како за боговите на земните народи, – дело на човечки раце.
20 Тогаш царот Езекија и пророкот Исаија, синот Амосов, се помолија и кренаа глас кон небото.
21 И Господ испрати Ангел, кој ги погуби сите јунаци, главниот началник и началниците на војската на асирскиот цар, и тој се врати посрамен во земјата своја. И кога дојде во домот на својот бог, таму го убија со меч оние кои беа излезени од неговите бедра.
22 Така го спаси Господ Езекија и ерусалимските жители од раката на асирскиот цар Сенахирим и од рацете на сите, и ги пазеше насекаде.
23 Тогаш мнозина почнаа да Му донесуваат дарови на Господ во Ерусалим и скапи работи на јудејскиот цар Езекија. И тој се издигна потоа во очите на сите народи.

Болесѝа на Езекија

(4 Цар 20:1-3; 12-19;
Ис 38:1-3; Ис 39:1-8)

24 Во тие дни се разболе Езекија до смрт. И Му се помоли на Господ, и Тој послуша и му даде знак.

25 Но Езекија не Му благодари за направените му добрини, зашто срцето негово се возгордеа. Затоа гневот Божји падна врз него, врз Јудеја и врз Ерусалим.

26 Но штом Езекија се понизи поради горделивоста во срцето негово, – тој и ерусалимските жители, – гневот Господов не падна врз нив во Езекиевите денови.

27 Езекија имаше многу големо богатство и слава; си направи ризници за сребро и злато и за скапоцени камења, како и за благопријатни мириси, штитови и секакви скапи садови;

28 и одделни простории за земни производи: жито, вино и масло, и трла за секаков добиток и огради за стада.

29 Си изгради и градови. А стада од ситен и крупен добиток имаше многу, зашто Бог му беше дал многу голем имот.

30 Тој, пак, Езекија, го затвори горниот проток на Гионските води и го насочи удољу, западно од Давидовиот град. И во секоја своја работа Езекија беше успешен.

31 Само кај пратениците на вавилонските цареви, што беа испратени до него да прашаат за едно чудо, што се случило на земјата, Господ го остави, за да го испита и да открие сè, што му беше во срцето.

Крај на владеењето на Езекија

(4 Цар 20:20-21)

32 Другите дела на Езекија и неговите добри дела се опишани во видението на пророкот Исаија, синот Амосов, и во книгата за царевите јудејски и израилски.

33 Почина Езекија кај своите предци, и го погребаа погоре од гробиштата на Давидовите потомци, а по неговата смрт сите Јудејци и жители ерусалим-

25
4 Цар
14,10

26
Ис 39,8
Ер 26,18-19

27
1 Лет 29,12

30
4 Цар
18,17

31
1 Мојс 22,1
5 Мојс 8,16
Ис 38,7

33,1

1 Лер 3,13

2

5 Мојс 18,9

Ер 15,4

3

5 Мојс

16,21-22

17,3

6

3 Мојс

18,21

5 Мојс

18,10

8

2 Цар 7,10

9

Ер 15,4

Ез 5,7

ски му укажаа почест. И на негово место се зацари синот негов Манасија.

**Царо̄ѝ Манасија
и не̄гово̄ѝо̄ беззаконие**

(4 Цар 21:1-9)

33 Манасија беше на дванаесет години кога стана цар, и царуваше во Ерусалим педесет и пет години.

² Тој го правеше она што не беше угодно пред очите Господови, поведувалјќи се по гадотиите на народите, кои Господ ги беше прогонил од лицето на синовите Израилеви.

³ Изгради пак идолски светилишта, што ги беше урнал таткото негов Езекија, им издигна жртвеници на Вааловци, подигна млади шуми и се поклонуваше на целото небеско воинство и му служеше;

⁴ изгради жртвеници и во Господовиот дом, за кој Господ беше рекол: „Во Ерусалим вечно ќе престојува името Моє.“

⁵ Изгради и жртвеници на целото небеско воинство во двата трема на Господовиот дом.

⁶ Тој ги преведуваше преку оган синовите свои во долината на Хиномовиот син, гаташе, вражаше и маѓелсуваше; и повика извикувачи на мртви и волшебници: тој правеше многу лоши работи пред очите на Господ, за да Го разгневи.

⁷ Направи уште и извајан идол и го постави во Господовиот дом, за кого Бог му беше рекол на Давид и на синот негов Соломон: „Во тој дом и во Ерусалим, што го избрав меѓу сите племиња израилски, ќе го половам името Своє засекогаш;

⁸ и нема да оставам во иднина да излезе ногата израилска од таа земја, што ја утврдив за нивните предци, само ако тие се потрудат да го прават сè она, што сум им го заповедал во целиот закон и наредбите и заповедите, дадени преку раката Мојсеева.“

⁹ Но Манасија ја доведе Јудеја и ерусалимските жители дотаму, што постапуваа полошо и од оние народи, што

Господ ги истреби од пред лицето на израилските синови.

Манасија се кае

¹⁰ Господ му говореше на Манасија и на луѓето негови, но тие не послушаа.

¹¹ Затоа Господ ги испрати против нив военоначалниците на асирскиот цар, кои го оковаа Манасија во окови, го врзаа со вериги и го одведоа во Вавилон.

¹² И во таа тешка невола тој почна да Го моли Господа, својот Бог, и длабоко се понизи пред Бога на своите предци.

¹³ Му се помоли Нему, и Бог се приклони кон него, ја чу молбата негова и го врати во Ерусалим во царството негово. И разбра Манасија дека Господ е Бог.

¹⁴ Потоа тој изгради надворешен ѕид на Давидовиот град, западно од Гион, по долот и до влезот на Рибните Порти, и околу Офел и го издигна високо. Потоа постави воени началници по сите утврдени градови во Јудеја,

¹⁵ ги отстрани туѓите богови, идолот од Господовиот дом и сите идолски светилишта, што ги беше изградил во гората на Господовиот дом и во Ерусалим, ги исфрли надвор од градот.

¹⁶ Го обнови жртвеникот Господов и принесе на него жртви, помирителни и благодарствени, и им порача на Јудејците да Му служат на Господ, Бог Израилев.

Крај на владеењето на Манасија

(4 Цар 21:17-18)

¹⁷ Но народот уште принесуваше жртви по идолските светилишта, но и на Господ, Својот Бог.

¹⁸ Другите дела Манасиеви, молитвата негова кон својот Бог и зборовите на јасновидците, кои му говореха од името на Господ, Бог Израилев, се наоѓаат во книгата за царевите израилски.

¹⁹ И молитвата негова, и тоа, што Господ се приклони кон него, и сите негови гревови и беззаконија, и местата, по кои беше издигнал жртвеници и поставил ликови на Ашера и идоли, пред

11

5 Мојс

28,36

4 Цар

19,28

Ис 37,29

Ез 19,4,9

Амос 4,2

Пе 149,8

14

Неем 3,3

12,39

15

2 Мојс

23,24

4 Цар

23,12

16

3 Мојс

7,11-18

20 да се понизи, опишани се во записите на Хазај.

⁴ Цар 21,18

21 И почина Манасија кај своите предци, и го погребаша во домот негов. А на негово место се зацари синот негов

¹ Лет 3,14

23 Амон.

² Мојс 10,3
^{Пс} 17,26
^{Пс} 147,6

Јудејскиот цар Амон

(4 Цар 21:19-26)

34,1 ²¹ Амон беше на дваесет и две години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим

¹ Лет 3,14

3 две години.

¹ Лет 16,11

4 ²² И тој го правеше она што не беше угодно пред очите Господови така, како што го правеше тоа татко му Манасија: на сите идоли, што ги беше направил татко му Манасија, Амон им принесуваше жртва и им служеше.

² Мојс 34,13
³ Мојс 36,30

²³ И не се понизи пред Господ, како што се понизи таткото негов Манасија; напротив, Амон ги наголеми гревовите свои.

²⁴ Слугите негови се побунија против него и го убија во домот негов.

²⁵ Но народот во земјата ги избрше сите оние, што беа во бунтот против царот Амон, и место него народот на таа земја го избра за цар синот негов Јошија.

Обновата за владеењето на царот Јошија

(4 Цар 22:1-2)

34 Јошија имаше осум години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим триесет и една година.

² Тој го правеше она што беше угодно пред очите Господови, одеше по патиштата на таткото свој Давид и не скршуваше ни лево ни десно.

Чистка на идолските светилишта

³ На осмата година од царувањето свое, бидејќи уште беше момче, почна да Го бара Бога на својот предок Давид, а во дваесеттата година почна да ја чисти Јудеја и Ерусалим од идолските светилишта, од посветените дрвја и од извајаните и излеаните идоли.

⁴ Зашто пред лицето негово ги разрушија жртвениците на Вааловци и идолите, што се издигаа над нив; ги исе-

че посветените дрвја, а извајаните и излеаните идоли ги скрши и разби во прав, растурајќи ги по гробовите на оние, што им беа принесувале жртви;

⁵ коските на жреците ги изгоре врз нивните жртвеници, ја исчисти Јудеја и Ерусалим.

⁶ Во градовите на Манасија, Ефрем и Симеон, дури до коленото Нефталимово, и во нивните опустошени околии,

⁷ тој ги собори жртвениците и посветените дрвја, ги разби во прав ликовите и ги скрши сите идоли по целата израилска земја, и се врати во Ерусалим.

Пронајдена Книжата на Законот Госјодов

(4 Цар 22:3-20)

⁸ На осумнаесеттата година од царувањето свое, откако беше исчистена земјата и Божјиот дом, тој го испрати Сафан, синот Ацалиев, Маасејаху, градоначалникот, и Јоах, син Јоахазов, писар, за да го обноват домот на Господ, нивниот Бог.

⁹ Тие отидоа кај првосвештеникот Хелкија и го предадоа принесеното во Божјиот дом, што го беа собрале левитите, стражари кај прагот, од рацете на Манасија, Ефрем, од сите други Израилци, од синовите на Јуда и на Венијамин и од жителите ерусалимски.

¹⁰ Го дадоа тоа во рацете на надгледниците, одредени во домот Господов, да го раздаваат на работниците, што ќе работат во Господовиот дом на поправката и обновувањето на домот.

¹¹ И тие им раздаваа на дрводелците и сидарите, за да купуваат делкани камења и дрвја за врски и за покривање на зградите кои јудејските цареви ги беа разрушиле.

¹² Тие луѓе чесно ја вршеа својата работа, а за надзорници над нив беа поставени Јахат и Авдија, левити од Мерариевите синови, и Захарија и Мешулам од Каатовите синови, и сите левити, што умееја да свират на музички направи.

¹³ Тие беа одредени над носачите и ги надгледуваа сите работници кај секоја

5

³ Цар 13,2

7

² Мојс 32,20

13

¹ Лет 23,4

15 работа: а другите левити беа и писари, и надгледници, и вратари.

Езд 7,6
Неем 8,1

19 ¹⁴ Кога го вадеа среброт, што беше принесено во Господовиот дом, свештеникот Хелкија ја најде Книгата на Законот Господов, даден преку Мојсеевата рака.

5 Мојс
28,6-9
Ис 36,22

21 ¹⁵ Проговори Хелкија, па му рече на писарот Сафан: „Ја најдов Книгата на Законот во домот Господов.“ Хелкија му ја даде книгата на Сафан.

Ез 36,18

22 ¹⁶ А Сафан ја однесе книгата кај царот и притоа му ја донесе на царот оваа вест: „Твоите слуги вршат сè што им е таму наредено.“

2 Мојс
15,20
Неем 6,14

24 ¹⁷ Го истурија среброт, што се наоѓаше во домот Господов, и го предадоа во рацете на надгледниците и во рацете на работниците.

Ис 3,9
Ер 40,2

¹⁸ Писарот Сафан му јави уште на царот и рече: „Оваа книга ми ја даде свештеникот Хелкија.“ И Сафан ја прочита пред царот.

¹⁹ Кога ги чу царот зборовите на законот, ја раскина својата облека.

²⁰ И му заповеда царот на Хелкија и на Ахикам, син Сафанов, на Авдон, син Михеев, и на писарот Сафан и на царскиот слуга Асаја, велејќи:

²¹ „Одете и прашајте Го Господ за мене, за другите во Израил и за Јуда заради зборовите на таа најдена книга, зашто голем е гневот Господов, кој пламна врз нас, затоа што татковците наши не ги запазија Господовите зборови, за да постапуваат според она што е напишано во таа книга.“

²² Тогаш Хелкија и оние, што беа испратени од царот, отидоа кај пророчицата Хулда, жена на Селум, син на Токхат, син на Асра ризничарот, – а таа живееше во новиот дел на Ерусалим, – и говорееа со неа за тоа.

²³ Таа им рече: „Вака вели Господ, Бог Израилев: кажете му на оној човек, што ве испратил кај мене.

²⁴ Вака вели Господ: „Ете, ќе испратам зло врз ова место и врз жителите негови – сите проклетства, напишани во книгата, што ја читаа пред лицето на јудејскиот цар,

²⁵ поради тоа што Ме оставија и кадеа на други богови, за да Ме разгневат со сите дела на рацете свои. Затоа гневот Мој ќе се разгори над ова место и нема да згасне.“

²⁶ А на царот јудејски, кој ве испрати да Го прашате Бога, кажете му: „Вака вели Господ, Бог Израилев, за зборовите, што си ги чул:

²⁷ бидејќи срцето ти омекна, и ти се понизи пред Господ, откако чу што вели Тој за ова место и за жителите негови, и понизувајќи се пред Мене и ја раскина облеката своја и плачеше пред Мене, затоа и Јас те слушнав, вели Господ.

²⁸ Ете, Јас ќе те приберам кај предците твои, и ќе бидеш положен со мир во гробницата своја, и очите твои нема да го видат сето она зло, што ќе го испратам врз ова место и против жителите негови.“ И му го однесоа одговорот на царот.

Завештување на љослушноси кон Бога

(4 Цар 23:1-20)

²⁹ Тогаш царот заповеда да се соберат сите старешини од Јудеја и Ерусалим,

³⁰ па отиде царот во домот Господов, и со него сите Јудејци и жителите ерусалимски, и свештениците, и левитите, и сиот народ, од голем до мал; и им ги прочита тој гласно сите зборови од книгата на заветот, најдена во домот Господов.

³¹ Потоа царот се исправи на местото свое и склучи завет пред лицето на Господ – да Го следат Господа и да ги запазат од сè срце и со сета душа заповедите Негови, откровенијата негови и законите Негови, та да ги извршат зборовите на заветот, напишани во таа книга.

³² И царот им заповеда на сите, што беа во Ерусалим и во земјата Венијаминова, да го потврдат тоа; и почнаа жителите ерусалимски да постапуваат според заветот на Бога, Бог на нивните предци.

³³ И ги отстрани Јошија сите гадотии од сите земји на израилските синови, и

25
Ер 22,9

27
2 Мојс 10,3

31
4 Цар
11,17

33
5 Мојс 18,9

35,12 Мојс
12,1-30
4 Мојс
28,16

им заповеда на сите во земјата израилска да Му служат на Господ, својот Бог. И во сите денови на животот негов тие не отстапуваа од Господ Бог на нивните предци.

4Езд 6,18
1 Лет 24,1

Подгoтвyвање за ѝразникоѝ Пасха и неговoшo свечено ѝразување

(4 Цар 23:21-23)

63 Мојс
11,44**7**

31,3

8

1 Лет 29,3

35 Јошија ја прослави Пасхата Господова во Ерусалим, и го заклаа пасхалното јагне на четиринаесеттиот ден од првиот месец.

² И ги насели свештениците по местата нивни и ги поттикнуваше да му служат на домот Господов;

³ и им рече на левитите, посветени на Господ и учители на сите Израилци: поставете го светиот ковчег во храмот, што го изгради Соломон, синот Давидов, цар израилски; нема потреба да го носите на раменици; служете Му сега на Господ, нашиот Бог и на народот Негов Израил;

⁴ застанете според родовите на своите предци и според родовите свои, како што е заповедано од Давид, царот израилски, и како што е заповедано од синот негов Соломон,

⁵ стојте во светилиштето, според она како што се распоредени родовите на вашите браќа, синовите народни, според она како што се разделени левитските родови и редови;

⁶ заколете го пасхалното јагне, осветете се и подгответе го за браќата свои, постапувајќи согласно со Господовото слово преку Мојсеј.

⁷ И им подари Јошија на синовите народни, на сите, што беа таму, од ситниот добиток јагниња и јариња, сè за пасхалната жртва, на број триесет илјади и три илјади вола. Тоа беше од царскиот имот.

⁸ И началниците негови сесрдно даваа принос за народот, на свештениците и на левитите: Хелкија, Захарија и Јехиил, старешини во Божјиот дом, им дадоа на свештениците за жртва пасхална две илјади и шестотини јагниња и јариња и триста вола;

⁹ Конанјаху, Шемаја и Натанаил, негови браќа, Ашавија, Јехиил и Јозавад, левитски старешини, им подарија на левитите за пасхална жртва пет илјади овци и петстотини волови.

¹⁰ Така се подготви службата, и по царева заповед свештениците застанаа на своите места и левитите според смените свои;

¹¹ го заклаа пасхалното јагне, и свештениците росеа со крвта, што ја земаа од рацете на левитите, а левитите ги дераа кожата;

¹² и го распределија определеното за сепаленици, за да го дадат по редовите на татковските родови на синовите народни, за принос на Господ, како што е напишано во Мојсеевата книга. Истото тоа го направија и со воловите.

¹³ И го испекоа на оган пасхалното јагне, според законот; а свештените жртви ги сварија во котли, гриниња и тави, па го раздадоа брзо по сиот народ;

¹⁴ потоа приготвија за себе и за свештениците, зашто свештениците, синовите Аронови, беа зафатени со принесувањето сепаленици и масни меса до ноќта; затоа левитите готвеа и за себе и за свештениците, синовите Аронови.

¹⁵ А пејачите, синови Асафови, остануваа по местата свои, според наредбите на Давид и Асаф, Еман и Једутун, царевиот јасновидец, а вратарите кај секоја врата: немаше зашто да ја напуштаат службата своја, бидејќи браќата нивни, левитите, готвеа за нив.

¹⁶ Така беше распоредена целата служба во тој ден, за да направат Пасха и да принесат сепаленици на Господовиот жртвеник, по заповед на царот Јошија.

¹⁷ Така ја празнуваа израилските синови, што беа таму Пасхата во тоа време и празникот Бесквасници во текот на седум дена.

¹⁸ Таква Пасха не беше прославувана во Израил од деновите на пророкот Самоил; од израилските цареви ниеден не беше приготвил таква Пасха, каква што направи Јошија, свештениците,

132 Мојс
12,2-11**14**

29,13

15Пе 67,24
Неем 12,46
1 Лет 25,1

20 левитите и сите Јудејци, и Израилци, кои беа таму, и жителите ерусалимски.
1 Мојс 2,14
 Ис 10,9
 Ер 46,2

21 Таа Пасха беше прославена во осумнаесеттата година од царувањето на Јошија.
3 Цар 13,18
 4 Цар 18,25

Крајој на Јошија

(4 Цар 23:28-30)

23 По сето тоа, откако Јошија го уреди Божјиот дом, дојде Нехо, египетскиот цар, да се бори на реката Еуфрат кај Кархемиш. Јошија му излезе во пресрет.
3 Цар 22,34

25 Нехо испрати кај него пратеници да кажат: „Што има меѓу мене и тебе, царе јудејски? Против тебе сега не сум тргнал, туку против домот со кој имам војна. Бог ми заповеда да брзам; немој да Му се противиш на Бога, Кој е со мене, за да не те погуби.“
1 Мојс 50,10
 Ер 22,10.15-16

21 Нехо испрати кај него пратеници да кажат: „Што има меѓу мене и тебе, царе јудејски? Против тебе сега не сум тргнал, туку против домот со кој имам војна. Бог ми заповеда да брзам; немој да Му се противиш на Бога, Кој е со мене, за да не те погуби.“

22 Но Јошија не го одврати лицето од него, туку се приготви да се бие со него; и не ги послуша зборовите на Нехо, што беа од Бога, туку излезе во бој во долината Мегидо.

23 И стрелците го устрелија царот Јошија, и царот им рече на слугите свои: „Одведете ме, зашто сум тешко ранет.“

24 Слугите негови го симнаа од колата, го качија во друга негова кола и го одведоа во Ерусалим. И тој умре; и беше погребан во гробницата на своите предци. Цела Јудеја и Ерусалим го оплакаа Јошија.

25 Јошија беше оплакан и од Еремија во тажачка песна; него го споменуваа сите пеачи и пејачки во тажачките песни свои, познати и до денес, кои ги предадоа во обичај во Израил; ете, тие се напишани во книгата на тажачките песни.

26 Другите дела на Јошија и добрините негови, согласни со заповеданото во законот Господов,

27 и неговите дела, први и последни, се опишани во книгата за царевите израилски и јудејски.

Јудејскиој цар Јоахаз

(4 Цар 23:30-35)

36 Народот на таа земја го зеде Јоахаз, синот Јошиев, го помаза и го

постави за цар на местото од таткото негов во Ерусалим.

2 Јоахаз имаше дваесет и три години кога стана цар, и царуваше во Ерусалим три месеца.

3 Египетскиот цар го собори од престолот во Ерусалим, го одведе во Египет и ѝ наложи на земјата глоба од сто кикари сребро и еден кикар злато.

4 Египетскиот цар го постави братот негов Елијахим за цар над Јудеја и над Ерусалим, и му го смени името во Јоахим, а братот негов Јоахаз, Нехо го зеде и го одведе во Египет.

Јудејскиој цар Јоахим

(4 Цар 23:36-24:7)

5 Јоахим имаше дваесет и пет години, кога стана цар, и царуваше во Ерусалим единаесет години. Тој го правеше она што не беше угодно пред очите на Господ, својот Бог.

6 Против него излезе Навуходоносор, царот вавилонски, и го окува во окуви, за да го одведе во Вавилон.

7 Дел од садовите на Господовиот дом пренесе Навуходоносор во Вавилон и ги постави во своето идолско светилиште во Вавилон.

8 Другите дела на Јоахим и гадотиите, што ги изврши и какви што се најдоа кај него, се опишани во книгата за царевите израилски и јудејски. Место него стана цар синот негов Јехојахин.

Јудејскиој цар Јехојахин

(4 Цар 24:8-17)

9 Јехојахин имаше осумнаесет години кога стана цар, и царуваше во Ерусалим три месеца и десет дена. Тој го правеше, она што беше лошо пред очите Господови.

10 Откако измина годината, царот Навуходоносор испрати и заповеда да го доведат во Вавилон заедно со скапоцените садови на Господовиот дом, го постави за цар на Јудеја и Ерусалим братот негов Седекија.

36,4

Ез 19,4

5

Ер 22,18

25,1

26,1

6

Ер 25,9

Ез 19,9

Дан 1,1

7

Ер 27,16

Дан 1,2

Езд 1,7

9

Ер 22,24-28

10

4 Цар

20,17

Ис 52,11

Ер 14,18

Езд 1,7

114 Цар
24,11
Ер 27,1
28,1**Јудејскиот цар Седекија**

(4 Цар 24:18-20; Ер 52:1-3)

¹¹ Седекија имаше дваесет и една година кога стана цар, и царуваше во Ерусалим единаесет години;

125 Мојс 8,3
Ер 37-39
44,10

¹² и тој го правеше она, што не беше угодно пред очите на Господ, својот Бог. Тој не се понизи ни пред пророкот Еремија, кој пророкуваше од Господовата уста.

132 Мојс 32,9
5 Мојс 9,27
Ес 17,13**Падој на Ерусалим**

(4 Цар 25:1-25; Ер 52:3-11)

¹³ И се одметна од царот Навуходоносор, кој го заколна во името Божјо, и се покажа тврдоглав и го ожесточи срцето свое дотаму, што не се обрати кон Господ, Бог Израилев.

14

1 Лер 5,25

15Ис 5,4
Ер 7,25
Мал 2,7**16**4 Цар 2,23
Јов 8,2
Дан 9,6
Езд 5,12
Мт 5,12

¹⁴ Па и сите началници над свештениците и над народот ги зголемија своите престапи, следејќи ги сите гадотии на незнабошците, и го осквернуваа домот на Господ, што Тој го беше осветил во Ерусалим.

175 Мојс 32,25
Ер 6,11
9,21
Ез 9,6
Езд 5,12

¹⁵ Господ, Бог на нивните предци, им испраќаше Свои гласници уште во рано утро, зашто Му беше жал за Својот народ и Своето живеалиште.

¹⁶ Но тие се подбиваа со испратените од Бога и не се грижеа за зборовите Негови, ги понижуваа пророците Негови, додека гневот на Господ не падна врз народот Негов, та немаше за него спасение.

¹⁷ И Тој го испрати врз нив халдејскиот цар, и тој ги уби со меч младинците нивни во домот на нивната светиња; не го поштеди ни Седекија – ни

девица, ни старец, ни немоќен. Сè предаде Бог во раката негова.

¹⁸ И сите садови на Божјиот дом, големи и мали, и ризниците на домот Господов, и ризниците на царот и началниците негови, – сè однесе во Вавилон.

¹⁹ Па го изгореа Божјиот дом, ги разурнаа сидовите на Ерусалим и сите негови дворци со оган ги изгореа; и сите негови скапоцености ги уништија.

²⁰ А избавените од меч Навуходоносор ги пресели во Вавилон, и тие му беа робови нему, до зацарувањето на персискиот цар,

²¹ за да се исполни зборот Господов, кажан преку устата на Еремија: додека земјата не ги отпразнува своите саботи, ќе почива во пустош, сето тоа време, сè додека не се навршат седумдесет години.

Декрет на царот Кир за враќање на Јудејците

(1 Езд 1:1-4)

²² А во првата година на персискиот цар Кир, за да се исполни зборот Господов, кажан преку устата на Еремија, Господ го подбуди духот на Кир, персискиот цар, и тој заповеда да прогласат по целото негово царство, усно и писмено, и да кажат:

²³ „Вака рече Кир, царот перски: „Господ, Бог небесни, ми ги даде сите земни царства и ми заповеда да Му изградим дом во Ерусалим, во Јудеја. Кој е меѓу вас од ситот Негов народ, Господ, неговиот Бог нека биде со него, и тој нека оди таму.“

18

Ер 27,20

ПРВА КНИГА ЕЗДРА

Вовед

Книгите Ездра и Неемија произлегуваат од истиа средина како и двете книги Летописи (види во воведот на 1 Летописи) и сочинуваат нивно продолжение. Тие се составени во исти дух и во истиа персискитива.

Книгата зајочнува со овластувањето на Јудејците добиено од Кир, царот на Персија, според кое тие можат да одаат да го обноват храмот во Ерусалим (1). Поколем број од пророчанствата се враќаат во пашковината (2). Нивната прва грижа е да го подигнат во Ерусалим жртвеникот и повторно да ги воспостават традиционалните обреди (3). Меѓутоа подготвките за повторната изградба на храмот предизвикуваат спротивставување на одредени непријатели. Од тоа произлегува честата периска со персиската администрација, која се залага за обновата на храмот (4-6).

Во вториот дел од книгата се опишува како во наредниот век, свештеникот Ездра, испратен од императорот Ариаксеркс, го обновува и го реформира религиозниот живот во Ерусалим (7-10). Пораќата на книгата за Ездра ја истакнува неопходноста од верата и праведниот живот. Таа ја покажува храброста и преданоста со која овој свештеник – реформатор се зафатил да ја обнови верата и побожноста во Израил. Имено во времето на Ездра зајочнува да се формира оној јудаизам, во чија средина неколку векови подоцна, ќе се роди Исус Христос.

1,1

Ер 25,11
29,10
Дан 1,29
2.Лет 36,22

Кир дава одобрение за возобновување на храмот

1 Во првата година на персискиот цар Кир за да се исполни словото

2 Господово искажано од устата на Еремија, го поттикна Господ духот на Кир, персискиот цар, и тој заповеда да прогласат по целото царство, усно и писмено:

Ис 41,2
45,1
46,11
60,3
Агеј 1,2
Пс 71,11

4 ² вака вели Кир, царот персиски: „Господ, Бог на небото, ми ги даде сите земни царства и ми заповеда да Му изградим дом во Ерусалим што е во Јудеја.

2 Мојс 3,22
Ис 10,20-22
Откр 21,24

3 Кој меѓу сите вас е од Неговиот народ, – Бог нека биде со него, и нека оди во Ерусалим, кој е во Јудеја, да гради дом на Господ, Бог Израилев, – Тој е Бог, Кој е во Ерусалим.

4 А секој што останал во другите места, каде и да живее тој, нека му помогнат жителите од тие места со сребро, со злато, со друг имот, со добиток и со доброволни прилози за Божјиот дом што е во Ерусалим.”

5 Тогаш кнезовите на племињата Јудини и Венијаминови, свештениците и левитите, секој, чиј дух го поттикна Господ, се подготвија да одат да го градат Господовиот дом што е во Ерусалим.

5

4,1
10,9
2 Мојс
35,21
Неем 11,4
Фил 2,13

6 И сите нивни соседи им помагаа со сребрени садови, со злато, со друг имот и со добиток и со скапи предмети, покрај доброволните приноси за храмот.

6

2 Мојс
3,21-22
11,2-3
12,35-36

7 А царот Кир ги извади садовите на Господовиот дом што Навуходоносор ги беше одзел од Ерусалим и ги беше поставил во домот на својот бог.

7

5,14
4 Цар
24,13
Ер 52,17-19
2.Лет 36,7

8 Нив Кир, персискиот цар, ги изнесе со помош на ризничарот Митредат, а тој ги предаде под број на Сасавасар, управител на Јудеја.

9 И еве го бројот нивни: златни чинии – триесет, сребрени чинии – илјада, ножеви – дваесет и девет.

10 златни чаши – триесет, сребрени чаши, двојни – четиристотини и десет, други садови – илјада;

2,1 ^{4 Цар 24,16} ^{Неем 7, 6-72} ^{3,2} ^{5,2} ^{10,18} ^{3 Цар 3,19} ^{Мт 1,12} ^{8,3} ^{10,15} ¹³ ^{8,13} ¹¹ вкупно садови, златни и сребрени, пет илјади и четиристотини. Сето тоа го зеде со себеси Сасавазар, кога иселениците тргнаа од Вавилон за Ерусалим.

Список на Јудејциите кои се враќаат во Палестина

2 Ова се луѓето од земјата кои беа преселени во прогонство, кога вавилонскиот цар Навуходоносор ги беше одвел во Вавилон. Тие се вратија во Ерусалим и Јудеја, секој во својот град, ² а дојдоа со Зоровавел, Јешуа, Неемија, Сераја, Реелаја, Мардохеј, Билшан, Миспар, Бигвај, Рехум и Баана. Еве го бројот на луѓето од народот Израилев:

³ потомци на Парош – две илјади сто седумдесет и двајца;

⁴ потомци на Сафатија – триста седумдесет и двајца;

⁵ потомци на Арах – седумстотини седумдесет и пет;

⁶ потомци на Пахат-Моав, односно од потомците на Јешуа и на Јоав – две илјади осумстотини и дванаесет;

⁷ потомци на Елам – илјада двесте педесет и четири;

⁸ потомци на Зату – деветстотини четириесет и пет;

⁹ потомци на Закај – седумстотини и шеесет;

¹⁰ потомци на Ваниј – шестстотини четириесет и двајца;

¹¹ потомци на Бевај – шестстотини дваесет и тројца;

¹² потомци на Азгад – илјада двесте дваесет и двајца;

¹³ потомци на Адоникам – шестстотини шеесет и шест;

¹⁴ потомци на Бигвај – две илјади педесет и шест;

¹⁵ потомци на Адин – четиристотини педесет и четири;

¹⁶ потомци на Атер – од домот на Езекија, – деведесет и осум;

¹⁷ потомци на Бецај – триста дваесет и тројца;

¹⁸ потомци на Јора – сто и дванаесет;

¹⁹ потомци на Хашум – двесте дваесет и тројца;

²⁰ потомци на Гибар – деведесет и пет;

²¹ од Витлесп – сто дваесет и тројца;

²² луѓе од Нетофа – педесет и шест;

²³ луѓе од Анатот – сто дваесет и осум;

²⁴ луѓе од Азмавет – четириесет и двајца;

²⁵ луѓе од Кирјат-Јарим, Кефира и Беерот – седумстотини четириесет и тројца;

²⁶ од Рама и Гева – шестстотини дваесет и сден;

²⁷ жители од Михмас – сто дваесет и двајца;

²⁸ жители од Ветил и Гај – двесте дваесет и тројца;

²⁹ жители од Нево – педесет и двајца;

³⁰ жители од Магбиш – сто педесет и шест;

³¹ потомци на другиот Елам – илјада двесте педесет и четири;

³² потомци на Харим – триста и дваесет;

³³ жители од Лод, од Хадид и од Оно – седумстотини дваесет и пет;

³⁴ од Ерихон – триста четириесет и пет;

³⁵ од Сенаа – три илјади шестстотини и триесет.

³⁶ Свештеници: потомци на Једаја од домот на Јешуа – деветстотини седумдесет и тројца;

³⁷ потомци на Имер – илјада педесет и двајца;

³⁸ потомци на Пашхур – илјада двесте четириесет и седум;

³⁹ потомци на Харим – илјада и седумнаесет;

⁴⁰ левити: потомци на Јешуа и на Кадмиел, од потомците на Ходавија – седумдесет и четири.

⁴¹ Пејачи: од потомците на Асаф – сто дваесет и осум;

⁴² Потомци на чуварите на вратите: потомци на Селум, потомци на Атер, потомци на Талмон, потомци на Акув, потомци на Хатита, потомци на Шовај – вкупно сто триесет и девет.

⁴³ Храмови прислужници: потомци на Циха, на Хасуфа, на Табаот,

⁴⁴ на Керос, на Сиаха, на Падон,

⁴⁵ на Левана, на Хагава, на Акув,

34

^{3 Цар 16,34}
^{2 Лет 28,15}

36

^{1 Лет 24,7}

40

^{1 Мојс 29,34}
^{4 Мојс 3,9}
^{5 Мојс 16,6-7}
^{1 Лет 16,4}

41

^{1 Лет 15,16}

42

^{1 Цар 3,15}
^{1 Лет 9,17}

43

^{Неем 11,21}

61 ⁴⁶ потомци на Хагав, на Салмај, на Ханан,
^{2 Цар 17,27}
^{19,32сл.}
^{3 Цар 2,7}

63 ⁴⁷ потомци на Гидел, на Гахар, на Реаја,
^{2 Мојс 28,30}
^{3 Мојс 2,3}

66 ⁴⁸ на Рецин, на Некода, на Газам,
^{Ис 66,20}

68 ⁴⁹ на Оза, на Пасах, на Бесај,
^{2 Мојс 25,2}

⁵⁰ на Асна, на Меуним, на Нефусим,
⁵¹ на Бакбук, на Хакуфа, на Харур,
⁵² на Бацлут, на Мехида, на Харша,
⁵³ на Баркос, на Сисера, на Темах,
⁵⁴ на Нецијах и на Хатифа.
⁵⁵ Потомците на Соломоновите слуги: потомци на Сотаж, на Хасоферет, на Перуда,
⁵⁶ на Јаала, на Даркон, на Гидел,
⁵⁷ на Сафатија, на Хатил, на Похерет-Хацеваим и на Амиј.
⁵⁸ вкупно храмови прислужници и потомци на Соломоновите слуги – триста деведесет и двајца.
⁵⁹ А ова се имињата на оние кои тргнаа од Тел-Мелак, Тел-Харша, Керув, Адан, Имер, иако тие не можеа да докажат, дали нивното поколение или семејство потекнува од Израил:
⁶⁰ потомци на Делаја, Товија и Некода – шестотини педесет и двајца.
⁶¹ Уште и од потомците на свештениците: потомци на Хаваја, Какоц, Верзелиј, кој се ожени со една од ќерките на Галаадчанецот Верзелиј и почна да се именува со нивното име.
⁶² Тие го бараа својот родословен запис, и не го најдоа, затоа беа исклучени од свештенството.
⁶³ И управителот им рече да не јадат од најсветото од жртвите, додека не се постави свештеник со урим и тумим.
⁶⁴ Сите заедно собрани сè на сè четириесет и две илјади и триста и шеесет луѓе,
⁶⁵ освен слугите нивни, кои беа седум илјади триста триесет и седум и нивните двесте пејачи и пејачки.
⁶⁶ Коњи имаа седумстотини триесет и шест, маски – двесте четириесет и пет,
⁶⁷ камили имаа четиристотини триесет и пет, магарина – шест илјади седумстотини и дваесет.
⁶⁸ Некои од старешините на домовите, откако ќе дојдеа во домот Господов, во Ерусалим, со драго срце даруваа за до-

мот Божји за да се обнови врз основите негови.

⁶⁹ Колку што им достигаше раката, тие дадоа во ризницата за работа шеесет и една илјада златни даријки, и пет илјади мини сребро и сто свештенички одежди.

⁷⁰ Така се населија пак и свештениците и левитите, и народот и пејачите, и чуварите на вратите и служителите во храмот, и целиот Израил во градовите свои.

Јешуа и Зоровавел ѱовѿорно го восѿостѿавувааѿ боѿслужението

3 Кога настапи седмиот месец, и синовите Израилеви веќе беа по градовите, народот се собра заедно во Ерусалим.

² Тогаш Јешуа, синот на Јоцадак, и неговите браќа по свештенство, и Зоровавел, синот на Салатиил, и браќата негови, започнаа да Му градат на Бог Израилев жртвеник за да принесуваат на него сепаленици, како што е запишано во законот на Мојсеј, човекот Божји.

³ Го поставија жртвеникот врз основите негови, бидејќи се плашеа од соседните народи; и почнаа да принесуваат на него сепаленици на Господ, наутро и навечер.

⁴ И го празнуваа празникот Сеници, како што беше заповедано, а принесуваа и секојдневни жртви сепаленици во определен број како што беше определено за секој ден.

⁵ Потоа редовно принесуваа сепаленици и во новомесечијата, и во сите празници, посветени на Господ, како и доброволни приноси на Господ од секој, кој сакаше.

⁶ А од првиот ден на седмиот месец почнаа да Му принесуваат сепаленици на Господ. Но на Господовиот храм уште не му беа поставени темелите.

⁷ И почнаа да даваат пари на каменоделци и дрводелци, и јадење и пиене и масло на Сидонци и Тирци за да донесат кедрово дрво од Ливан по морето во Јафа, со дозвола од Кир, персискиот цар.

70
 Неем 11,
 3-4

3,1
 2 Мојс
 23,24
 Неем 7,72
 8,1

2

2,2
 2 Мојс
 20,24
 5 Мојс
 12,5-6
 Зах 6,11
 2 Лет 23,18
 4,4
 Дан 9,25

4

2 Мојс
 23,14
 4 Мојс
 28,3-8

5

4 Мојс
 28,14
 29,39
 Кол 2,16

7

3 Цар 5,
 16-25
 1 Лет 22,
 4-5
 2 Лет
 2,9,14

8 ^{4 Мојс 4,3} ^{3 Цар 6,1} ^{Зах 4,9} ⁸ На втората година по доаѓањето во домот Господов во Ерусалим, на вториот месец, Зоровавел, синот на Салатиил, и Јешуа, синот на Јоцадак, и другите нивни браќа, свештениците и левитите, и сите што беа дошле од пленство во Ерусалим, започнаа со работа и поставија левити од дваесет години и нагоре за да ја надгледуваат работата околу домот Господов.

10 ^{5,16} ^{6,3} ^{4 Мојс 10,2} ^{2 Цар 6,5} ^{Неем 12,35} ^{1 Лет 16,6} ^{2 Лет 5,13} ⁹ И Јешуа, синовите негови и браќата негови, Кадмиел и синовите негови – потомци Јудини – станаа како еден човек и ги надгледуваа работниците кај домот Господов, а исто така и синовите на Хенадад, левитите, нивните синови и нивните браќа.

11 ^{Ер 33,11} ^{Пе 99,5} ^{136,1-26} ^{1 Лет 16,34} ^{2 Лет 5,13} ^{2 Лет 7,3} ⁹ И Јешуа, синовите негови и браќата негови, Кадмиел и синовите негови – потомци Јудини – станаа како еден човек и ги надгледуваа работниците кај домот Господов, а исто така и синовите на Хенадад, левитите, нивните синови и нивните браќа.

12 ^{Агеј 2,3} ¹⁰ Кога ѕидарите ги положија основите на храмот Господов, поставија свештеници, со одевките нивни и со труби, и левити – синови Асафови – со кимвали, за да Го слават Господа по уставот на Давид, царот Израилев.

13 ^{Пе 26,6} ^{Јов 8,21} ¹¹ И почнаа да Го фалат и слават Господа, пеејќи: „Зашто е благ, зашто милоста Негова кон Израил е довека.“ И сиот народ воскликнуваше громогласно, славејќи Го Господа поради тоа што беа поставени темелите на Господовиот дом.

4,2 ^{4 Цар 17,24,41} ¹¹ И почнаа да Го фалат и слават Господа, пеејќи: „Зашто е благ, зашто милоста Негова кон Израил е довека.“ И сиот народ воскликнуваше громогласно, славејќи Го Господа поради тоа што беа поставени темелите на Господовиот дом.

¹² Меѓутоа, мнозина од свештениците и левитите и старешините на родовите, старци, кои го беа виделе поранешниот храм, додека се градеше новиот храм пред очите нивни, плачеа гласно, а мнозина и подвикуваа силно од радост.

¹³ И народот не можеше да ги разликува радосните извици од плачот на народот, зашто народот викаше силно и гласот негов се слушаше на далеку.

Пройивсџавување на нејријателните на Јудејците

4 Непријателите Јудини и Венијаминови слушнаа дека вратените од пленството градат храм на Господ, Бог Израилев;

² и дојдоа кај Зоровавел и кај поглаварите на родовите и им рекоа: „Да градиме и ние со вас, зашто и ние како вас Му се поклонуваме на вашиот Бог, и Нему Му принесуваме жртви од дни-

те на Есар-Хадон, асирскиот цар, кој нè пресели овде.“

³ Зоровавел, Јешуа и другите кнезови на родовите израилски им одговорија: „Не може да градите заедно со нас дом на нашиот Бог; ние сами ќе градиме дом на Господ, Бог Израилев, како што ни заповеда Кир, царот персиски.“

⁴ Тогаш народот на онаа земја, почна да му ги ослабува рацете на јудејскиот народ и да му пречи во градењето;

⁵ и поткупуваа советници против нив за да ја расипуваат намерата нивна во текот на сето време од владеењето на Кир, царот персиски, до царувањето на Дариј, цар персиски.

Јудејците обвинети кај царот Артаксеркс

⁶ А кога царуваше Ксеркс, на почетокот од неговото царување, напишаа обвинение против жителите на Јудеја и на Ерусалим.

⁷ Исто така во дните на Артаксеркс пишуваша и Бишлам и Митредат, и Тавел и други нивни другари до Артаксеркс, царот персиски. Писмото беше напишано со арамејско писмо и на арамејски јазик.

⁸ Рехум, царскиот помошник и Шимшај, секретарот, напишаа вакво писмо против Ерусалим до царот Артаксеркс:

⁹ Од Рехум, царскиот помошник, Шимшај – писар и останатите нивни соработници; жителите од Дин, Афарсатах, Тарпел, Афарес, Ерех, Вавилон, Суза, Деха, Елам,

¹⁰ и останатите народи што ги пресели големиот и славниот Оснапар и ги насели во градовите на Самарија и во другите градови на самарјанската област од онаа страна на Реката.

¹¹ Еве препис од писмото што му го испратија нему: „До царот Артаксеркс, твоите слуги, луѓето што живеат од онаа страна на Реката ти праќаат поздрав.“

¹² Да знаеш, царе, дека Јудејците што излегоа од тебе и дојдоа кај нас во Ерусалим, тој бунтовен и лош град, прават сидови, чии темели веќе ги поправија.

3
1,1-4

4
3,3

6
Ест 1,1

7
7,1
4 Цар
18,26
Ис 36,11
Дан 1,4
2,4
Неем 2,1

9
1 Мојс
10,10
Ест 1,2
Дан 8,2
Неем 1,1

10
4 Цар
17,24

12
5,3,9

13 ^{7,24} Но да знаеш, царе, дека ако тој град ^{Неем 5,4} биде изграден и сидиштата негови обновени, тие нема да плаќаат ни данок, ни летнина, ни царина, и царската ризница ќе има загуба.

15 ^{5,17} А бидејќи јадеме леб од царскиот ^{Ест 8,3} дворец, и не можеме да ја гледаме таа загуба за царот, затоа испраќаеме известување до царот.

19 ^{4 Цар 18,7} Нека се побара во книгата на лето- ^{24,1.20} писите на твоите предци, и ќе се најде во таа летописна книга и ќе се дознае дека овој град е град одметник и пакосен за царевите и областите и дека во него настанувале бунтови во старо време, поради што овој град бил опустошен.

21 ^{Неем 1,3} **24** ^{Агеј 1,1} ^{Зах 1,1} Нека се побара во книгата на летописите на твоите предци, и ќе се најде во таа летописна книга и ќе се дознае дека овој град е град одметник и пакосен за царевите и областите и дека во него настанувале бунтови во старо време, поради што овој град бил опустошен.

¹⁶ Затоа му соопштуваме на царот дека, ако овој град биде изграден и сидиштата негови поправени, нема да имаш власт од онаа страна на Реката.”

Одговор од царот Артаксеркс

¹⁷ Царот му испрати одговор: „До Рехум, царскиот помошник, и до Шимшај, писарот, и до другите нивни соработници што живеат во Самарија и во другите градови од онаа страна на Реката, поздраваи.

¹⁸ Писмото што ми го испративте, ми беше јасно прочитано.

¹⁹ Затоа јас наредив да се побара, и пронајдоа дека овој град уште од старо време се бунтувал против царевите, и во него имало одметнувања и немири.

²⁰ Во Ерусалим имало силни цареви, кои владееле во целата задречна област и кои земале данок, летнина и царина.

²¹ И така, дајте заповед, тие луѓе да престанат да работат, и тој град да не се гради, додека не заповедам јас.

²² Бидете внимателни за да не испуштите нешто од пред очите свои. Зошто да се дозволува да расте злото на штета на царевите?”

²³ Штом писмото на царот Артаксеркс беше прочитано пред Рехум и Шимшај, писарот, и другарите нивни, тие без одлагање отидоа во Ерусалим кај Јудејците и насилно им ја забранија работата.

²⁴ (Тогаш сопреа работите околу Божјиот храм во Ерусалим, сè до втората

година од царувањето на персискиот цар Дариј.)

Повторно зайочнување на работите околу обновувањето на храмот

5 Но пророкот Агеј и пророкот Захарија, синот на Идо, им пророкуваа на Јудејците во Јудеја и во Ерусалим во името на Бог Израилев.

² Тогаш Зоровавел, синот на Салатиил, и Јешуа, синот на Јоцадак, почнаа да го градат Божјиот дом во Ерусалим, и со нив Божјите пророци, кои ги поддржуваа.

³ Во тоа време дојдоа кај нив Татенај, управител од оваа страна на Реката, и Ситар-Бознај, со своите соработници, и им рекоа вака: „Кој ви дозволи да го градите овој дом и да ги поправате овие сидишта?”

⁴ Потоа ги прашаа: „Кои се имињата на луѓето што ја градат таа зграда?”

⁵ Но окото на нивниот Бог беше врз старешините јудејски, и тие не им се заканија, додека работата не отиде до Дариј, и додека не дојде писмено решение за таа работа.

Јудејците обвинети пред царот Дариј

⁶ Еве ја содржината на писмото што го испратија Татенај, управител на областа зад Реката, и Ситар-Бознај со своите соработници – Афарсехајци, од онаа страна на Реката, до царот Дариј.

⁷ Во соопштението што го испратија до него, еве што беше напишано: „До царот Дариј – секаков мир!

⁸ Да знаеш, царе, дека ние бевме во ерусалимската област во домот на великиот Бог; го градат со големи камења, а во сидиштата ставаат дрва; таа работа напредува брзо и успешно во рацете нивни.

⁹ Тогаш ги прашавме нивните старешини и им рековме вака: „Кој ви дозволи да го градите овој дом и да ги поправате овие сидови?”

¹⁰ Освен тоа, ги прашавме и за имињата нивни за да ти јавиме и да ти го напишеме името на главниот меѓу нив.

5,1
Агеј 1,
14-2,9
Зах 4,9

2

2,2
Агеј 1,14
Зах 4,6-10
1 Лет 3,19

3

6,6

5

Ис 66,14
Пс 32,18

8

6,4

9

4,12

ПРВА КНИГА ЕЗДРА

11 <sup>3 Цар 6,1
2 Лер 3,1-2</sup> ¹¹ Тие ни одговорија со овие зборови: „Ние сме слуги на Бога на небото и на земјата и градиме дом што беше изграден многу години пред тоа, – а великиот цар Израилев го градеше и го доврши.

12 <sup>4 Цар 25,
8-21</sup> ¹² А кога татковците наши Го разгневија Бога небесен, Тој ги предаде во раката на Навуходоносор, царот вавилонски, Халдеец; тој го разруши овој дом и го пресели народот во Вавилон.

13 ^{1,2-4} ¹³ Но во првата година од владеењето на Кир, царот на Вавилон, Кир дозволи да се изгради овој дом Божји;

14 ^{Дан 5,2,23} ¹⁴ уште и садовите на Божјиот дом, златни и сребрени, што Навуходоносор ги беше земал од ерусалимскиот храм, па ги беше однел во вавилонскиот храм, – цар Кир ги изнесе од вавилонскиот храм и ги даде со број на Сасавасар, управникот на ризницата,

6,1 ^{4,15} ³ и му рече: – земи ги тие садови, и однеси ги во ерусалимскиот храм, и Божјиот дом нека се гради на своето место.

3 ^{3 Цар 6,2} ⁴ ³ И така, ако му е угодно на царот, нека побара во домот во царските архиви, таму во Вавилон, дали навистина цар Кир дозволил да се гради овој дом Божји во Ерусалим, и нека испратат одговор за волјата на царот околу тоа.”

4 <sup>3 Цар 6,36
7,12</sup> ¹⁵ и му рече: – земи ги тие садови, и однеси ги во ерусалимскиот храм, и Божјиот дом нека се гради на своето место.

¹⁶ Тогаш оној Сасавасар дојде и ги постави темелите на Божјиот дом во Ерусалим; оттогаш на досега се гради и уште не е завршен.”

¹⁷ И така, ако му е угодно на царот, нека побара во домот во царските архиви, таму во Вавилон, дали навистина цар Кир дозволил да се гради овој дом Божји во Ерусалим, и нека испратат одговор за волјата на царот околу тоа.”

Одговор од царој Дариј

6 Тогаш царот Дариј издаде заповед, и бараа во Вавилон, во архивот, каде што ги чуваа важните документи.

² И во Ахмета, во дворецот, кој е во областа Мидија, беше пронајден еден свиток, и во него беше напишано вака: „Потсетник.

³ Во првата година од владеењето на царот Кир, царот издаде указ за домот Господов во Ерусалим: Нека биде изграден дом на она место, каде што принесуваат жртви, и нека му се постават здрави темели; висината негова – шеесет лакти, ширината негова – шеесет лакти;

⁴ три реда големи камења, еден ред дрва; а трошоците нека се плаќаат од царскиот дом.

⁵ Уште и садовите на Божјиот дом, златни и сребрени што Навуходоносор ги изнесол од ерусалимскиот храм и ги однел во Вавилон, нека се вратат и однесат во ерусалимскиот храм и да бидат наместени во Божјиот дом, секој на своје место.

⁶ Затоа, Татенај, кој управуваш со задречната област, и ти Ситар-Бознај и вие нивни соработници, испратени во областа зад Реката, бидете на разумна оддалеченост оттаму!

⁷ Не запирајте ја работата на Божјиот дом; јудејскиот кнез и јудејските старешини нека го градат оној Божји дом на местото негово.

⁸ А јас издадов указ, според кој треба да им помагате на тие старешини јудејски во градбата на овој дом Божји, односно: од царскиот имот – од данокот на задречната област да им се дава на тие луѓе за да не се запира работата;

⁹ и колку што ќе бидат потребни – телиња, овни или јагниња за сепаленици на Бога небесен, исто така и пченица, сол, вино и масло, толку, колку што ќе определат свештениците ерусалимски, нека им се дава секој ден без прекин, ¹⁰ за да принесуваат благопријатни жртви на Бога небесен, и да се молат за животот на царот и синовите негови.

¹¹ Заповедам уште – кој ќе ја измени оваа наредба, да извадат греда од куќата негова, да го издигнат и приковаат на неа, а куќата негова поради тоа да се претвори во урнатини.

¹² И Бог, Чие име престојува таму, да го собори секој цар и народ што ќе протегне рака да го измени ова за штета на тој дом Божји во Ерусалим. Јас, Дариј, го издадов овој указ, нека биде точно спроведен!”

¹³ Тогаш Татенај, управителот на задречната област, Ситар-Бознај и нивните соработници, постапуваа точно онака, како што заповеда царот Дариј.

Освештување на ѱовјорно изградениот храм

¹⁴ И јудејските старешини градеа и напредуваа според пророштвото на пророкот Агеј и Захарија, синот на Идо.

5
1,7
1 Лер 29,2

6
5,3

10
1 Мак 7,33
Варух 1,11
1 Тим 2,2

11
7,26
5 Мојс
21,22-23
Ест 2,23

5,14
9,14
Дан 2,5
3,29

12
2 Мојс
20,24
5 Мојс 12,5

14
5,1

16 Изградија и завршија според волјата на Бог Израилев и според волјата на Кир, Дариј и Артаксеркс, цареви персиски.

¹⁵ Завршен беше овој дом на третиот ден од месец адар, во шестата година од царувањето на царот Дариј.

18 И синовите Израилеви, свештениците, левитите и другите, што се беа вратиле од пленство, со радост го извршија осветувањето на тој Божји дом.

¹⁷ И принесоа при осветувањето на тој Божји дом: сто вола, двесте овни, четирисотини јагниња и дванаесет јарци како жртва за грев за целиот Израил, според бројот на племињата Израилеви.

19 И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Ерусалим, како што беше заповедано во книгата Мојсеева.

20 И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Ерусалим, како што беше заповедано во книгата Мојсеева.

21 И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Ерусалим, како што беше заповедано во книгата Мојсеева.

22 И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Ерусалим, како што беше заповедано во книгата Мојсеева.

7,1 И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Ерусалим, како што беше заповедано во книгата Мојсеева.

7,1 И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Ерусалим, како што беше заповедано во книгата Мојсеева.

7,1 И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Ерусалим, како што беше заповедано во книгата Мојсеева.

7,1 И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Ерусалим, како што беше заповедано во книгата Мојсеева.

7,1 И поставија свештеници според чиновите нивни и левити според родовите нивни за Божја служба во Ерусалим, како што беше заповедано во книгата Мојсеева.

Свештеникот Ездра

7 По тие настани, во текот на царувањето на Артаксеркс, царот персиски, Ездра, – синот на Сераја, син на Азарија, син на Хелкија,

² син на Селум, син на Садок, син на Ахитув,

³ син на Амарија, син на Азарија, син на Мерајот,

⁴ син на Зерахија, син на Озиј, син на Буки,

⁵ син на Авишуа, син на Финес, син на Елезар, син на првосвештеникот Арон, –

⁶ тој Ездра тргна на пат од Вавилон. Тој беше книжник и го знаеше законот Мојсеев, даден од Господ, Бог Израилев. Царот му даде сè по желбата негова, зашто раката на Господ, неговиот Бог, беше над него.

⁷ Со него отидоа во Ерусалим и некои синови Израилеви, и свештеници, и левити, и пејачи, и чувари на вратите, и слуги на храмот во седмата година на царот Артаксеркс.

⁸ Тој дојде во Ерусалим во петтиот месец, во седмата година од владеешето на царот.

⁹ На првиот ден од првиот месец тој го започна излегувањето од Вавилон, а во првиот ден од петтиот месец тој дојде во Ерусалим: благодатната рака на неговиот Бог беше над него.

¹⁰ Зашто Ездра го беше укрепил срцето свое да го изучува и да го исполнува Законот Господов, и да го учи Израил во законите и уредбите.

Задачите на Ездра доделени од Артаксеркс

¹¹ Еве ја содржината на писмото, што царот Артаксеркс му го даде на Ездра, свештеник и книжник, кој го учеше Израил на заповедите Господови и на законите Негови:

¹² „Артаксеркс, цар над царевите, до Ездра свештеникот, совршениот учител во законот на небесниот Бог денес.

¹³ Издадов указ, во царството мое секој од народот Израилев и од неговите свештеници и левити што сака да оди во Ерусалим, нека појде со тебе.

¹⁴ Бидејќи си испратен од царот и од седумте негови советници, да ги надгледуваш Јудеја и Ерусалим во законот на твојот Бог, кој е во раката твоја,

¹⁵ и да го однесеш среброт и златото, што царот и советниците негови го жртвуваа на Бог Израилев, Чие живеалиште е во Ерусалим,

6
7,9,28
8,18,22,31
Неем
2,8,18

10
5 Мојс
33,10

12
Ез 26,7
Дан 2,37

14
Ест 1,14

15
5 Мојс 12,5
3 Цар 29,6
2 Лет 6,2

16 ² Мојс 3,22
³ Зах 6,10

¹⁶ и сето сребро и злато што ќе го собереш по целата област Вавилонска, заедно со доброволните приноси од народот и свештениците што ќе жртвуваат за домот на својот Бог, Кој е во Ерусалим, –

17
⁴ Мојс 15,5-12
⁴ Цар 3,4

¹⁷ затоа веднаш купи за тие пари волови, овни, јагниња и житни приноси за нив, и преливи за нив, и принеси ги на жртвеникот во домот на вашиот Бог во Ерусалим.

19
8,25-27

¹⁹ затоа веднаш купи за тие пари волови, овни, јагниња и житни приноси за нив, и преливи за нив, и принеси ги на жртвеникот во домот на вашиот Бог во Ерусалим.

20
6,4

²⁰ И сè друго што е потребно за домот на твојот Бог, ова за што го сметаш дека е неопходно, давај од домот на царските ризници.

22
6,10

²² А она што ти и браќата твои ќе најдете дека е добро да направите од останатото сребро и злато, според волјата на Вашиот Бог направете.

25
² Мојс 18,13-26
³ Мојс 10,11

²⁵ Садовите, пак, што ти беа дадени за служби во домот на твојот Бог, постави ги пред Бог Ерусалимски.

26
6,11

²⁶ И сè друго што е потребно за домот на твојот Бог, ова за што го сметаш дека е неопходно, давај од домот на царските ризници.

²¹ А јас, царот Артаксеркс, давам заповед до сите ризничари, што се од онаа страна на Реката – сè што ќе посака од вас Ездра, свештеник и учител по законот на Бога небесен, без двоумење, давајте:

²² сребро до сто кикари, жито до сто кора, вино до сто бата и пак до сто бата масло, а сол – без да се определува количеството.

²³ Сè, што е заповедано од Бога небесен треба да се врши грижливо за Неговиот дом, и гледајте, некој да не протегне рака врз домот на Бога небесен за да не падне гневот Негов врз царството, царот и синовите негови.

²⁴ Го кажавме да знаете дека на никој од свештениците и левитите, пејачите, чуварите на вратите, слугите на храмот и оние што служат при тој дом Божји нема да им се наложува данок, ни десеток, ни царина.

²⁵ А ти, Ездра, според мудроста на твојот Бог, која е во раката твоја, постави управители и судии за да го судат сиот народ од онаа страна на Реката, – сите што ги знаат законите на твојот Бог, а кои не знаат, научи ги.

²⁶ И кој не го исполнува законот на твојот Бог и законот царски, тој без од-

лагање да се осуди, било на смрт, било со прогонство, било со парична глоба, или со затвор во темница.”

Ездра Му благодари на Божа

27 Нека е благословен Господ, Бог на нашите предци, Кој влеа во срцето на царот таква мисла да го прослави домот Господов што е во Ерусалим,

²⁸ и Кој ја управи кон мене милоста на царот, на советниците негови и на сите силни кнезови царски! И јас се охрабрав, бидејќи раката на Господ, мојот Бог, беше над мене, и ги собрав кнезовите израилски, за да одат со мене.

Ездрииниџе ѓридружници

8 Еве ги старешините на домовите и родословијата на оние, кои со мене тргнаа на пат од Вавилон, во времето на царувањето на царот Артаксеркс:

² од потомците на Финес – Гершом; од потомците на Итамар – Даниил; од потомците на Давид – Хатуш;

³ еден од синовите на Шеканија; од потомците на Парош – Захарија, со кого беа запишани сто и педесет мажи;

⁴ Од потомците на Пахат-Моав – Елјехоенај, син на Зерахија, и со него двесте мажи.

⁵ Од потомците на Зату – Шеканија, син на Јахазиел, и со него триста мажи.

⁶ Од потомците на Адин – Евед, син на Јонатан, и со него педесет мажи.

⁷ Од потомците на Елам – Исаија, синот на Гототија, и со него седумдесет мажи.

⁸ Од потомците на Сафатија – Зевадија, синот на Михаил, и со него осумдесет мажи.

⁹ Од потомците на Јоав – Авдија, синот на Јехиил, и со него двесте и осумдесет мажи;

¹⁰ Од потомците на Бани – Шеломит, синот на Јосифија, и со него сто и шеесет мажи;

¹¹ Од потомците на Бевај – Захарија, синот на Бевај, и со него дваесет и осум мажи.

¹² Од потомците на Азгад – Јоханан, син на Хакатан, и со него сто и десет мажи.

28
⁴ Цар 25,28

8,3

^{2,3}
¹ Лет 3,22

4

2,6

6

^{2,15}
Неем 7,20

13 ¹³ Од потомците на Адоникам, кои тргнаа подоцна, ова се нивните имиња: **15** Елифелет, Јеиел, и Шемаја, и со нив шесет мажи. **240**

18 ¹⁴ Од потомците на Бигвај – Утај и Захур, и со нив седумдесет мажи. **7,6**

20 *Подготвоки за враќање во Ерусалим*

1 Лет 9,2

21 ¹⁵ Ги собрав кај реката, која тече низ Ахава, и таму престојувавме три дена, и, откако го прегледав народот и свештениците, открив дека нема ниеден од потомците на Левиј. **107,7**

22 ¹⁶ Тогаш испратив да го повикаат Елиезер, Ариил, Шемаја, Елнатан, Јарив, Елнатан, Натан, Захарија и Мешулам – старешини, и Јојарив и Елнатан – познавачи на законот; **5 Мојс 31,17**

Неем 2,9

23 ¹⁷ и им дадов порака за Идо, началникот на местото Касифија, и ги поучив како да му зборуваат на Идо и на неговите соработници, храмови прислужници од Касифија за да ни доведат служители за домот на нашиот Бог. **2 Лет 20,3**

Дела 14,23

¹⁸ И бидејќи благодатната рака на нашиот Бог беше над нас, тие ни доведоа еден разумен човек, од потомците на Махлиј, син Левиев, син Израилев, Шеревија со синовите негови и браќата негови – осумнаесет души;

¹⁹ и Хашавија и со него Исаија од потомците Мерариеви, неговите браќа и нивните синови – дваесет;

²⁰ и од слугите на храмот што ги определија Давид и неговите началници за прислуга на левитите, двесте и дваесет прислужници; сите тие беа спомнати по име.

²¹ Тогаш објавив таму пост при реката во Ахава за да се смириме пред лицето на нашиот Бог и да измолиме од Него успешен пат за себе, за децата свои и за целиот имот,

²² бидејќи ми беше срам да барам од царот војска и коњаници да нè чуваат од непријателите по патот, зашто ние, кога зборувавме со царот, рековме: „Раката на нашиот Бог е благодатна за сите, а силата Негова и Неговиот гнев стои над сите што Го оставаат!“

²³ И така, ние постевме и Го молевме нашиот Бог за тоа, и Тој нè послуша.

²⁴ Тогаш одвоив дванаесетмина од главните свештеници: Шеревија и Хашавија, и со нив уште десетмина;

²⁵ и им го предадов со мера среброт и златото и садовите, – сè што беше жртвувано за домот на нашиот Бог, она што го жртвуваа царот, советниците негови, кнезовите негови и Израилци, што беа таму.

²⁶ И им предадов во рацете нивни со мерка: сребро – шестотини и педесет кикари, и сребрени садови – за сто кикари, злато – сто кикари,

²⁷ златни чаши – дваесет, кои чинеа илјада даријки, и два сада од најдобар, блескав бакар, ценет како злато.

²⁸ И им реков: „Вие сте Му свети на Господ, и садовите се свети, и среброт и златото – доброволен прилог на Господ, Бог на вашите предци.“

²⁹ Бидете будни и чувајте го тоа, додека да го предадете со мерка на началниците над свештениците, левитите и старешините Израилеви во Ерусалим, во одаите на домот Господов.“

³⁰ Свештениците и левитите го примија измереното сребро, злато и садови за да ги однесат во Ерусалим, во домот на нашиот Бог.

Пашувањето и прислужувањето во Ерусалим

³¹ Тогаш тргнавме од реката во Ахава на дванаесеттиот ден од првиот месец за да одиме во Ерусалим; и раката на нашиот Бог беше над нас и нè чуваше од непријателска рака и од оние што ни правеа заседи по патот.

³² И стигнавме во Ерусалим, каде што престојувавме три дни.

³³ На четвртиот ден го предадовме со мера среброт, златото и садовите во домот на нашиот Бог во рацете на свештеникот Меремот, синот Уриев, на Елезар, синот на Финес, со кои беа левитите Јозавад, синот на Јешуа, и Ноадија, синот на Бинуј.

³⁴ Сè беше изброено и измерено, а тежината на сè што беше измерено, беше забележана во истиот момент.

³⁵ Дојдените преселеници од пленство Му принесоа на Бог Израилев дванаесет

28

3 Мојс 21,6

30

5,5

33

Неем

3,4,21

35

3 Мојс 1,3

2 Лет

29,21,24

36 7,21-24
Еср 9,3
Неем 2,7

сет телиња за сиот Израил, деведесет и шест овни и – седумдесет и седум јагниња како сепаленици и дванаесет јарци како жртва за грев: сето тоа за сепаленици на Господ.

9,1 6,21
1 Мојс 19,38
2 Мојс 13,5
23,28
5 Мојс 20,17
Суд 3,5
2 Лет 8,7

36 И ги предадоа царските заповеди на царските сатрапи и на задречните управители, и тие го почитуваа народот и домот Божји.

9 Откако се сврши тоа, началниците се приближија до мене и рекоа: „Народот Израилев и свештениците и левитите не се одвоија од народите на другите племиња поради нивните гнасоти, од Хананците, Хитијците, Перизијците, Јевусијците, Амонците, Моавците, Египќаните и Аморејците,

2 2 Мојс 34,16
5 Мојс 7,1
14,2
Мал 2,
10-12
Рута 1,4

3 2 Мојс 32,19
33,4
4 Мојс 14,6
Суд 20,26

2 зашто зедао нивни ќерки за себе и за синовите свои, светото семе се смеша со народи од туѓи племиња, а притоа раката на кнезовите и војводите беше прва во тоа беззаконие.”

4 3 Откако ги чув тие зборови, ја раскинав долната и горната своја облека, ги кубев косите на главата своја и на брадата своја и седев нажален.

5 4 Тогаш се собраа кај мене сите што се уплашија од зборовите на Бог Израилев поради престапите на преселниците, и јас седев впашен до принесувањето на вечерната жртва.

6 Ис 59,12
Ер 31,19
Јона 1,2
Откр 18,5

Ездра се моли за заштити на грешниците

7 5 А во време на вечерната жртва станав од моето понизно место со раскината долна и горна облека, паднав на колена и ги кренав рацете кон Господ, мојот Бог,

8 Ис 4,3

6 и реков: „Боже мој, срам ми е и страв ми е да го покажам моето лице кон Тебе, Боже мој, зашто беззаконијата ни надвиснаа над нашите глави, и вината ни нарасна до небото.

7 Од дните на нашите предци до денес ние сме во голема вина, и поради нашите беззаконија бевме предадени ние, царевите наши, свештениците наши, – во рацете на цареви од туѓи земји, на меч, во пленство, на грабеж и навреди, како што е и сега.

8 И ете, по малку време, ни се дарува милост од Господ, нашиот Бог, Кој ос-

тави кај нас спасение и ни даде да се закрепиме во Неговото свето место; ни ги просвети очите нашиот Бог и ни даде да здивнеме малку од ропството свое.

9 Ние сме робови, но и во ропството нашиот Бог не нè остави. Тој ја приведе кон нас милоста на персиските цареви за да ни дадат нов живот, да го подигнеме домот на нашиот Бог, да го обновиме од урнатините негови, и да ни дадат сигурно засолниште во Јудеја и во Ерусалим.

10 А сега што да кажеме, Боже наш, потоа? Зашто ние отстапивме од Твоите заповеди

11 што ни ги даде преку Твоите слуги, пророците, велејќи: „земјата, во која одите за да ја завладеете, е земја нечиста; таа е извалкана од нечистотиите на народите од туѓи племиња, со нивни гнасоти, со кои ја наполнија открај докрај со своите нечистоти.

12 Затоа не ги давајте ќerkите свои за синовите нивни, и ќerkите нивни не ги земајте за синовите свои, и не барајте го мирот нивни, ниту благата нивни до века, за да се закрепите и храните со најдобрите плодови на таа земја и да ја предадете во наследство на синовите свои до века.”

13 И по сè што нè снајде поради лошите дела наши и поради големата вина наша и, – зашто Ти, Боже наш, нè поштеди не според беззаконието наше, туку ни даде такво избавување, –

14 зарем пак ќе ги нарушуваме Твоите заповеди и ќе влегуваме во родство со тие одвратни народи? Нема ли да се разгневиш на нас сè додека нè не погубиш, па да нема живи и да нема спасени?

15 Господи, Боже Израилев! Ти си праведен, зашто ние бевме нажалени до денес; и еве, ние сме во беззаконијата свои пред Твоето лице, макар што по сето тоа не би требало да стоиме пред Твоето лице.”

*Јудејците ги испраќаа
назад жениите и туѓинки*

10 Додека Ездра така се молеше и исповедаше, плачејќи и лежејќи пред Божјиот дом, се собра кај него многуброен народ од Израил, мажи,

11 3 Мојс 18,24-25
Ез 36,17

12 1 Мојс 45,18
2 Мојс 34,15
5 Мојс 11,8
Ез 37,25
Пс 102,17

13 2 Мојс 32,22
Пс 102,10
Јов 11,6

14 5 Мојс 9,8,14
Неем 13,27

15 Ер 12,1
Пс 144,17
Плач 1,18
Дан 9,14-15
Неем 9,33

10,1 Суд 20,18
Дан 9,20

2 жени и деца, зашто и народот плачеше многу.
9,2
5 Мојс 30,8-10

2 Тогаш се јави Шеханија, синот на Јехиил од потомците на Елам, и му рече на Ездра: „Згрешивме пред нашиот Бог, зашто зедовме жени од народите на таа земја, но уште има надеж за Израил за таа работа;
Неем 5,12
13,25

6 да се заветуваме сега пред нашиот Бог дека ќе ги отпуштиме сите жени од другите племиња и родените од нив деца, – и нека биде по законот на нашиот Бог,
2 Мојс 34,28
5 Мојс 9,18

9 Стани, зашто ова е твоја работа, и ние сме со тебе: биди храбар и работи!”
1,5

10 Тогаш стана Ездра и им порача на старешините над свештениците, левитите и над сиот Израил да положат заклетва дека ќе направат така. И тие се заколнаа.
2 Лет 28,13

11 Стана Ездра од пред Божјиот дом и тргна кон собата на Јоханан, синот на Елијашив, и ноќеваше таму. Леб не ја деше и вода не пиеше, зашто беше наскрбен поради престапите на преселниците.
Ис.Н. 7,19
Ер 13,16
Мал 2,2

7 И им соопштија по Јудеја и во Ерусалим на сите, што беа вратени од пленство да се соберат во Ерусалим,
8 а на оној што не ќе дојде за три дни, ќе му се одземе имотот, по решение на началниците и старешините, целиот имот негов, а самиот тој ќе биде исклучен од заедницата на оние кои беа во пленство.

9 И во тие три дни се собраа во Ерусалим сите жители на Јудеја и на земјата Венијаминова. Тоа беше во деветтиот месец на дваесеттиот ден од месецот. Седеше сиот народ на плоштадот пред Божјиот дом и трепереше, како поради таа работа, така и од дождот.

10 Тогаш свештеникот Ездра стана и им рече: „Вие направивте престап, земјалки жени од други племиња и со тоа ја зголемивте вината на Израил;
11 затоа, покајте се пред Господ, Бог на вашите предци, и исполнете ја волјата Негова, одвојте се од народите на таа земја и од жените од други племиња.”

12 Целото собрание одговори и рече со силен глас: „Како што рече, така и ќе направиме.

13 Но народот е многуброен, и времето е сега студено, та не може да се стои на улица. Па и таа работа не е ни за ден, ниту за два, зашто ние згрешивме многу во таа работа.

14 Нека се изберат заменици на началниците за целото собрание, и сите во нашите градови што зеле жени од други племиња да доаѓаат тука во определено време заедно со старешините и судиите на секој град, додека не се одврати од нас пламнатиот гнев на нашиот Бог поради таа работа.”

15 Само Јонатан, синот на Асаил и Јахзеја, синот на Тиква, се спротивставија, а Мешулам и левитот Шабетај ги поткрепуваа во тоа.

16 Потоа вратените од пленство постапија така. За тоа беа определени: свештеникот Ездра, началниците од секое нивно поколение, и старешините на нивните домови сите по име. Тие се собраа на заседание во првиот ден на десеттиот месец за да ја испитаат таа работа;

17 До првиот ден од првиот месец го завршија испитувањето за сите што беа зеле жени од други племиња.

Список на брешините Јудејци

18 Меѓу потомците на свештениците се најдоа и такви што беа зеле жени од други племиња, – од синовите на Јешуа, синот Јоцадаков, и браќата негови: Маасеја, Елиезер, Јарив и Годолија;

19 тие ја дадоа раката своја како ветување дека ќе ги напуштат жените свои, и дека, како виновни, ќе принесат жртва по еден овен за вината своја;

20 од Имеровите потомци: Ананија и Зевадија;

21 од Харимовите потомци: Маасеа, Елија, Шемаја, Јехиил и Озија;

22 од Пашхуровите потомци: Елиосенај, Маасеја, Исмаил, Натанаил, Јозавад и Елеаса;

23 од левитите: Јозавад, Семеј и Келата, потоа Петахија, Јуда и Елиезер.

24 Од пејачите: Елијашив. Од чувариите на вратите: Селум, Телем и Уриј.

25 А од Израил – од потомците на Парош: Рамија, Изија, Малкија, Мијамин, Елеазар, Малкија и Ванеја.

14
4 Мојс 25,4
5 Мојс 16,18
2 Лет 29,10

15
Неем 11,16

18
Суд 3,6

19
3 Мојс 5,15

ПРВА КНИГА ЕЗДРА

---

²⁶ Од потомците на Елам: Матанија, Захарија, Јехиил, Авдиј, Јеремот и Елија.

²⁷ Од потомците на Зату: Елиоснај, Елијашив, Матанија, Јеремот, Завад и Азиза.

²⁸ Од потомците на Бевај: Јехоханан, Ананија, Забај и Атлај.

²⁹ Од потомците на Ваниј: Мешулам, Малух, Адаја, Јашув, Шеал и Јеремот.

³⁰ Од потомците на Пахат-Моав: Адна, Келал, Ванеја, Маасеја, Матанија, Весселеил, Бинуј и Манасија.

³¹ Од потомците на Харим: Елиезер, Јишија, Малкија, Шемаја, Симон.

³² Венијамин, Малух, Шемарија.

³³ Од потомците на Хашум: Метенај, Матата, Завад, Елифелет, Јеремај, Манасија и Семеј.

³⁴ Од потомците на Ваниј: Маадај, Амрам и Уел,

³⁵ Ванеја, Бедеја, Келухиј,

³⁶ Ванија, Меремот, Елејашив,

³⁷ Матанија, Матенај, Јаасај.

³⁸ Ваниј, Бинуј и Семеј,

³⁹ Шелемија, Натан и Адаја,

⁴⁰ Махнадсвај, Шашај и Шарај,

⁴¹ Азарел, Шелемија, Шемарија,

⁴² Селум, Амарија и Јосиф.

⁴³ Од потомците на Нево: Јеисел, Матитија, Завад, Зевина, Јадај, Јоил и Ванеја.

⁴⁴ Сите тие си беа зеле жени од други племиња, а некои од тие жени им беа родиле и деца.